
ΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ
ΜΟΡΜΟΝ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ

ΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Ἄλλη μία Μαρτυρία
γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΣΕ ΠΛΑΚΕΣ

ΠΑΡΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Ἀποτελεῖ δηλαδή σύντμηση τοῦ χρονικοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὅπως ἐπίσης καί τῶν Λαμανιτῶν. Γραμμένο πρὸς τοὺς Λαμανίτες, οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως ἐπίσης καί πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καί τοὺς Ἐθνικούς. Γραμμένο μέσο ἐντολῆς, καί ἐπίσης μέσο τοῦ πνεύματος τῆς προφητείας καί τῆς ἀποκάλυψης. Γραμμένο καί σφραγισμένο, καί φυλαγμένο πρὸς τὸν Κύριο, ὥστε αὐτοὶ νά μὴν καταστραφοῦν. Ὡστε νά ἀποκαλυφτεῖ μέ τῆ δῶρεά καί δύναμη τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐρμηνευτεῖ. Σφραγισμένο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Μορόνι, καί κρυμμένο πρὸς τὸν Κύριο, ὥστε νά ἀποκαλυφτεῖ τὴν κατάλληλη στιγμή ἀπὸ τοὺς Ἐθνικούς καί ἡ ἐρμηνεία του νά γίνεῖ μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

Περιέχει ἐπίσης σύντμηση τοῦ Βιβλίου τοῦ Ἐθέρ, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ χρονικό τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰαρэд, ὁ ὁποῖος λαὸς σκορπίστηκε τὴν ἐποχὴ πού ὁ Κύριος σύγχυσε τὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ, ὅταν ἐχτιζαν πύργο γιά νά φθάσουν στοὺς οὐρανοὺς. Τὸ ὁποῖο ἔχει σκοπὸ νά δείξει στό ὑπόλειμμα τοῦ Οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ τί μεγάλα ἔργα ἔχει κάνει ὁ Κύριος γιά τοὺς πατέρες τους. Καί γιά νά γνωρίσουν τίς διαθήκες τοῦ Κυρίου, ὅτι δέν ἔχουν ἀπορριφτεῖ γιά πάντα. Ὅπως ἐπίσης καί γιά νά πείσει τοὺς Ἰουδαίους καί τοὺς Ἐθνικούς ὅτι ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ Αἰώνιος Θεός, πού ἀποκαλύπτεται σέ ὅλα τὰ ἔθνη. Ἄν λοιπὸν ὑπάρχουν λάθη, εἶναι λάθη ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ μὴν κατακρίνετε τὰ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά βρεθεῖτε ἄσπιλοι στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ, ΤΟ ΝΕΟΤΕΡΟ

Ἔκδοση

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν
Σὼλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα, Η.Π.Α.

1990

Τυπωμένο στις Ἠνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς

Ἡ πρώτη ἔκδοση στά ἀγγλικά δημοσιεύτηκε τό 1830

© 1987 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved

Printed in Germany 8/2011

Translation of The Book of Mormon
Greek

ISBN: 978-1-59297-592-1 Hardcover (30922 133)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον ἀποτελεῖ Ἁγία Γραφή πού μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τή Βίβλον. Εἶναι τό χρονικό τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Θεοῦ μέ τούς ἀρχαίους κατοίκους τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου καί περιέχει, ὅπως καί ἡ Βίβλος, τήν πληρότητα τοῦ αἰώνιου εὐαγγελίου.

Τό βιβλίον γράφτηκε ἀπό πολλούς ἀρχαίους προφῆτες μέσο τοῦ πνεύματος τῆς προφητείας καί τῆς ἀποκάλυψης. Τά λόγια τους, πού ἦταν γραμμένα σέ χρυσές πλάκες, ἀντιγράφηκαν καί συντήθησαν ἀπό ἕναν προφήτη-ἱστορικό ὁ ὁποῖος ὀνομαζόταν Μόρμον. Τό χρονικό αὐτό ἐκθέτει τό ἱστορικό δύο μεγάλων πολιτισμῶν. Ὁ ἕνας ἦλθε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ τό 600 π.Χ., καί ἀργότερα χωρίστηκε σέ δύο ἔθνη, γνωστά ὑπό τό ὄνομα Νεφίτες καί Λαμανίτες. Ὁ ἄλλος ἦλθε πολύ νωρίτερα, ὅταν ὁ Κύριος σύγχυσε τίς γλώσσες στόν Πύργο τῆς Βαβέλ. Αὐτός ὁ λαός ὀνομάζεται Ἰαρεδίτες. Ὑστερα ἀπό χιλιάδες χρόνια, ὅλοι τους καταστράφηκαν ἐκτός ἀπό τούς Λαμανίτες, καί αὐτοί εἶναι οἱ κυρίως πρόγονοι τῶν Ἰνδιάνων τῆς Ἀμερικῆς.

Τό πῶς κορυφαῖο περιστατικό ἀπό ὅσα περιγράφονται στό Βιβλίον τοῦ Μόρμον εἶναι ἡ προσωπική διακονία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς Νεφίτες, λίγο καιρό μετὰ τήν ἀνάστασή του. Τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον προβάλλει τίς διδασχές τοῦ εὐαγγελίου, ὑπογραμμίζει τό σχέδιο σωτηρίας, καί λέει στους ἀνθρώπους τί πρέπει νά κάνουν γιά νά ἀποκτήσουν γαλήνη στήν παρούσα ζωή καί αἰώνια σωτηρία στή μέλλουσα ζωή.

Ὅταν ὁ Μόρμον τελείωσε τό γράψιμό του, παρέδωσε τό χρονικό στό γιό του τό Μορόνι, ὁ ὁποῖος πρόσθεσε μερικά δικά του λόγια καί ἔκρυψε τίς πλάκες στό λόφο Κουμῶρα. Στίς 21 Σεπτεμβρίου 1823, ὁ ἴδιος ὁ Μορόνι, πού ἦταν ἤδη ἕνα ἔκλαμπρο, ἀναστημένο ἄτομο, παρουσιάστηκε στόν προφήτη Τζόζεφ Σμιθ καί τοῦ ἔδωσε ὁδηγίες σχετικά μέ τό ἀρχαῖο χρονικό καί γιά τήν προσχεδιασμένη μετάφρασή του στήν Ἀγγλική γλώσσα.

Στόν κατάλληλο καιρό οἱ πλάκες παραδόθηκαν στόν Τζόζεφ Σμιθ, ὁ ὁποῖος τίς μετάφρασε μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Τό χρονικό ἔχει σήμερα μεταφραστεῖ καί ἐκδοθεῖ σέ πολλές γλώσσες, σάν ἕνας καινούργιος πρόσθετος μάρτυρας τοῦ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ γιός τοῦ Θεοῦ πού ζεῖ, καί ὅτι ὅλοι ὅσοι ἔλθουν πρὸς αὐτόν καί ὑπακούουν στους νόμους καί στίς διατάξεις τοῦ εὐαγγελίου του θά μπορέσουν νά σωθοῦν.

Σχετικά μέ αὐτό τό χρονικό ὁ προφήτης Τζόζεφ Σμιθ εἶπε: «Εἶπα στους ἀδελφούς ὅτι τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον ἦταν τό πῶς σωστό ἀπό κάθε βιβλίον στή γῆ, καί ὁ θολόλιθος τῆς θρησκείας μας, καί ὅτι ὁ ἀνθρώπος πλησιάζει περισσότερο στό Θεό ὅταν ἀκολουθεῖ τά διδάγματα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, παρά ὅποιουδήποτε ἄλλου βιβλίου».

Ἐκτός ἀπό τόν Τζόζεφ Σμιθ, ὁ Κύριος προμήθευσε ἄλλους ἔντεκα γιά νά ἴδουν καί αὐτοί οἱ ἴδιοι τίς χρυσές πλάκες, καί νά καταστοῦν εἰδικοί μάρτυρες τοῦ ὅτι τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον εἶναι ἀληθινό καί θεϊκό. Οἱ γραπτές μαρτυρικές καταθέσεις τους περιέχονται ἐδῶ μέ τόν τίτλο «Ἡ Μαρτυρία τῶν τριῶν Μαρτύρων» καί «Ἡ Μαρτυρία τῶν Ὀκτώ Μαρτύρων».

Προσκαλοῦμε ὄλους τούς ἀνθρώπους, παντοῦ, νά διαβάσουν τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον, νά συλλογιστοῦν μέσα στήν καρδιά τους τό μήνυμα πού περιέχει,

καί κατόπιν νά ρωτήσουν τό Θεό, τόν Αιώνιο Πατέρα, στό όνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄν τό βιβλίό αὐτό εἶναι ἀληθινό. Ὅσοι τό ἐπιδιώξουν αὐτό καί παρακαλέσουν μέ πίστη, θά ἀποκτήσουν, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μαρτυρία ὅτι εἶναι ἀληθινό καί ὅτι εἶναι θεϊκό. (Βλέπε Μορόνι 10:3-5).

Ὅσοι ἀποκτήσουν αὐτήν τή θεία μαρτυρία ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, θά μπορέσουν ἐπίσης νά γνωρίσουν μέ τήν ἴδια αὐτή δύναμη ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ὅτι ὁ Τζόζεφ Σμιθ εἶναι ἀποκαλυπτής καί προφήτης του σέ τοῦτες τίς τελευταῖες ἡμέρες, καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου πού γιά μιᾶ ἀκόμη φορά ἐγκαταστάθηκε στή γῆ, προπαρασκευαστική τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Μεσσία.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΑΣ ΓΙΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ σέ ὅλα τά ἔθνη, τίς φυλές, τίς γλώσσες, καί τούς λαούς στούς ὁποίους θά ἔλθει τό ἔργο τοῦτο ὅτι: Ἐμεῖς, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶδαμε τίς πλάκες πού περιέχουν τό χρονικό αὐτό, τό ὁποῖο εἶναι χρονικό τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὅπως ἐπίσης καί τῶν ἀδελφῶν τους τῶν Λαμανιτῶν, καί τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰαρэд, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἀπό τόν πύργο γιά τόν ὁποῖο ἔχει γίνει λόγος. Γνωρίζουμε ἀκόμη ὅτι μεταφράστηκαν μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἡ φωνή του μᾶς τό δῆλωσε. Ἔτσι λοιπόν ξέρουμε μέ βεβαιότητα ὅτι τό ἔργο αὐτό εἶναι ἀληθινό. Πιστοποιοῦμε ἐπίσης ὅτι εἶδαμε τά χαράγματα τά ὁποῖα εἶναι ἐπάνω στίς πλάκες, καί τά ὁποῖα μᾶς παρουσιάστηκαν μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἀνθρώπου. Καί δηλώνουμε μέ λόγια σωφροσύνης, ὅτι ἄγγελος Θεοῦ κατέβηκε ἀπό τούς οὐρανοῦς καί ἔφερε καί ἔθεσε τίς πλάκες ἐμπρός στά μάτια μας, ὥστε εἶδαμε καί παρατηρήσαμε τίς πλάκες καί τά χαράγματά τους, καί γνωρίζουμε ὅτι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, καί τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶδαμε ὅλα αὐτά, καί καταθέτουμε μαρτυρία ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀλήθεια. Καί τό θεωροῦμε θαῦμα. Πάντως, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου μᾶς ἔδωσε ἐντολή νά τό καταθέσουμε ὡς μαρτυρία. Γι' αὐτόν τό λόγο, γιά νά εἶμαστε ὑπάκουοι πρὸς τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καταθέτουμε μαρτυρία γιά ὅλα αὐτά. Καί γνωρίζουμε ὅτι ἄν ἔχουμε πίστη στό Χριστό, θά ἀπαλλάξουμε τά ἐνδύματά μας ἀπό τό αἷμα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, καί θά βρεθοῦμε ἄσπιλοι ἐμπρός στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ, καί θά ζήσουμε μαζί του αἰώνια στούς οὐρανοῦς. Καί ἡ δόξα ἄς εἶναι πρὸς τόν Πατέρα, καί πρὸς τόν Υἱό, καί πρὸς τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι ἕνας Θεός. Ἀμήν.

ΟΛΙΒΕΡ ΚΑΟΥΝΤΕΡΥ
ΝΤΕΗΒΙΝΤ ΟΥΙΤΜΕΡ
ΜΑΡΤΙΝ ΧΑΡΠΙΣ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΚΤΩ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΑΣ ΓΙΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ σέ όλα τά ἔθνη, τίς φυλές, τίς γλώσσες, καί τούς λαούς στούς ὁποίους θά ἔλθει τό ἔργο τοῦτο ὅτι: Ὁ Τζόζεφ Σμιθ ὁ νεότερος, ὁ μεταφραστής τοῦ ἔργου τοῦτου, μᾶς ἔδειξε τίς πλάκες γιά τίς ὁποῖες ἔχει γίνει λόγος, οἱ ὁποῖες καθῶς φαίνονται εἶναι χρυσές, καί ὅλα τά φύλλα, ὅσα ὁ Σμιθ πού ἀναφέραμε ἔχει μεταφράσει, τά ψηλαφήσαμε μέ τά χέρια μας. Καί εἶδαμε ἐπίσης τά χαράγματα πού ὑπάρχουν ἐπάνω τους, τά ὁποῖα ὅλα καθῶς φαίνονται εἶναι ἀρχαία ἐργασία καί ἀσυνήθιστης τεχνικῆς. Καί τοῦτο πιστοποιοῦμε μέ λόγια σωφροσύνης, ὅτι ὁ Σμιθ πού ἀναφέραμε μᾶς ἔδειξε τίς πλάκες, τίς ὁποῖες καί τίς εἶδαμε καί τίς πιάσαμε, καί ξέρουμε μέ βεβαιότητα ὅτι ὁ Σμιθ πού ἀναφέραμε ἔχει στήν κατοχή του τίς πλάκες γιά τίς ὁποῖες γίνεται λόγος. Καί δίνουμε τά ὀνόματά μας στόν κόσμο, καταθέτοντας πρός τήν οἰκουμένη τή μαρτυρία μας γιά ὅσα εἶδαμε. Καί ψέματα δέ λέμε, μάρτυράς μας ὁ Θεός.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΟΥΙΤΜΕΡ
ΤΖΗΚΟΜΠ ΟΥΙΤΜΕΡ
ΠΗΤΕΡ ΟΥΙΤΜΕΡ Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ
ΤΖΩΝ ΟΥΙΤΜΕΡ

ΧΑΪΡΑΜ ΠΕΪΝΤΖ
ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ, ΠΑΤΕΡΑΣ
ΧΑΪΡΟΥΜ ΣΜΙΘ
ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΣΜΙΘ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ

Τά ἴδια τά λόγια τοῦ προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σχετικά μέ τόν τρόπο πού ἐμφανίστηκε τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον, εἶναι τά ἑξῆς:

«Τό βράδυ τῆς . . . εἰκοστῆς πρώτης Σεπτεμβρίου (1823). . . κατέφυγα σέ προσευχή καί ἰκεσία πρός τόν Παντοδύναμο Θεό. . .

» Ἐνῶ ἐπικαλοῦμαι τόν Θεό μέ αὐτόν τόν τρόπο, ἀνακάλυψα νά ἐμφανίζεται μέσα στό δωμάτιό μου ἕνα φῶς, τό ὁποῖο συνέχιζε νά ἀδξάνεται μέχρι πού τό δωμάτιο ἦταν πῶς φωτεινό ἀπ' ὅτι στό καταμεσήμερο, ὁπότε ἀμέσως ἐμφανίστηκε δίπλα στό κρεβάτι μου ἕνα ἄτομο, πού στεκόταν στόν ἀέρα, ἀφοῦ τά πόδια του δέν ἄγγιζαν τό πάτωμα.

» Φοροῦσε ἕνα χαλαρό χιτώνα ἐξαιρετικά λευκό. Ἦταν μιά ἀσπράδα πού ξεπερνοῦσε καθετί γήινο πού εἶχα δεῖ ποτέ, καί οὔτε πιστεύω ὅτι διτιδήποτε γήινο θά μπορούσε νά γίνει ὥστε νά φαίνεται τόσο ἐξαιρετικά λευκό καί ἀστραφερό. Τά χέρια του ἦταν γυμνά, μέχρι λίγο πάνω ἀπό τόν καρπό. Γυμνά ἐπίσης ἦταν καί τά πόδια του μέχρι λίγο πάνω ἀπό τούς ἀστραγάλους. Τό κεφάλι του καί ὁ λαιμός του ἦταν ἐπίσης ἀκάλυπτα. Μπόρεσα νά ἀντιληφθῶ ὅτι δέ φοροῦσε ἄλλο ρούχο παρά μόνο αὐτόν τό χιτώνα, ἀφοῦ ἦταν ἀνοιχτός, ἔτσι ὥστε μπορούσα νά δῶ τόν κόρφο του.

» Ὅχι μόνο ὁ χιτώνας του ἦταν ἐξαιρετικά λευκός ἀλλά καί ὁλόκληρο τό ἄτομο του ἦταν ὑπέρλαμπρο πέρα ἀπό κάθε περιγραφή, καί ἡ ὄψη του ἦταν πράγματι σάν ἀστραπή. Τό δωμάτιο ἦταν ἐξαιρετικά φωτεινό, ἀλλά ὄχι τόσο λαμπερό ὅσο ὁ χῶρος γύρω ἀπό τό ἄτομό του. Ὅταν γιά πρώτη φορά τόν ἀντίκρυσσα φοβήθηκα. Ὅμως σύντομα ὁ φόβος μέ ἄφησε.

» Μέ κάλεσε μέ τό ὄνομά μου, καί μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν ἀγγελιοφόρος σταλμένος σέ μένα ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, καί ὅτι τό ὄνομά του ἦταν Μορόνι,

ὅτι ὁ Θεός εἶχε προορίσει γιά μένα νά ἐκτελέσω ἕνα ἔργο, καί ὅτι τό ὄνομά μου θά θεωροῦταν καί καλό καί κακό ἀνάμεσα σέ ὅλα τά ἔθνη, τίς φυλές καί τίς γλώσσες, δηλαδή ὅτι θά ἀναφέρονταν καί καλά καί ἄσχημα γι' αὐτό ἀνάμεσα σέ ὄλους τούς ἀνθρώπους.

»Εἶπε ὅτι ὑπῆρχε θαμμένο ἕνα βιβλίον, γραμμένο ἐπάνω σέ χρυσές πλάκες, πού διηγόταν τήν ἱστορία τῶν πρώην κατοίκων ἐτούτης τῆς ἡπείρου, καί τήν πηγὴ ἀπό τήν ὁποία αὐτοί προήλθαν. Εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πληρότητα τοῦ αἰώνιου Εὐαγγελίου περιεχόταν σ' αὐτό, ὅπως αὐτή παραδόθηκε ἀπό τό Σωτήρα στούς ἀρχαίους κατοίκους.

»Ἐπίσης, ὅτι ὑπῆρχαν δύο λίθοι σέ ἀσημένια τόξα — αὐτοί δέ οἱ λίθοι, δεμένοι σέ ἕνα θώρακα ἀποτελοῦσαν αὐτό πού ὀνομάζεται Οὐρίμ καί Θουμίμ — πού εἶχαν ἐναποθεθεῖ μαζί μέ τίς πλάκες, καί ὅτι ἡ κατοχὴ καί χρῆση αὐτῶν τῶν λίθων ἦταν αὐτό πού ἀποτελοῦσε τούς «βλέποντες» κατά τούς ἀρχαίους, δηλαδή τούς παλιούς καιρούς, καί ὅτι ὁ Θεός τούς εἶχε προειτοιμάσει μέ σκοπό τή μετάφραση τοῦ βιβλίου.

* * * * *

»Καί πάλι, μοῦ εἶπε, ὅτι ὅταν θά ἐπαιρνα αὐτές τίς πλάκες γιά τίς ὁποῖες εἶχε μιλήσει — γιατί ἡ ὥρα πού θά τίς ἀποκτοῦσα δέν εἶχε ἀκόμα ἐκπληρωθεῖ — δέν ἔπρεπε νά τίς δεῖξω σέ κανέναν, οὔτε τό θώρακα μέ τό Οὐρίμ καί Θουμίμ, μόνο σέ ἐκείνους στούς ὁποίους θά μοῦ δινόταν ἐντολὴ νά τά δεῖξω. Ἄν τά ἐδειχνα, θά καταστρεφόμεν. Ἐνῶ συζητοῦσε μαζί μου γιά τίς πλάκες, ἀνοίχτηκε τό ὄραμα στό νοῦ μου ὥστε μπόρεσα νά δῶ τό μέρος ὅπου εἶχαν ἐναποθεθεῖ οἱ πλάκες, καί τοῦτο τόσο καθαρά καί ἔντονα πού ἀναγνώρισα τόν τόπο ὅταν τόν ἐπισκέφτηκα.

»Μετά ἀπό αὐτήν τή συζήτηση, εἶδα τό φῶς στό δωμάτιο νά ἀρχίζει νά συγκεντρώνεται γύρω ἀπό τό ἄτομο ἐκείνου πού μοῦ εἶχε μιλήσει, καί αὐτό συνεχίστηκε μέχρι πού τό δωμάτιο ἀφέθηκε ξανά σκοτεινό, ἐκτός ἀπό ἄμεσα γύρω του. Ὅποτε, ἀμέσως εἶδα, σάν νά ἦταν ἕνας ἀγωγός ἀνοιγμένος κατευθεῖαν πρὸς τόν οὐρανό, καί ἐκεῖνος ἀνέβαινε μέχρι πού ἐξαφανίστηκε τελείως, καί τό δωμάτιο ἀφέθηκε ὅπως ἦταν προτοῦ νά κάνει τή ἐμφάνισή του αὐτό τό οὐράνιο φῶς.

»Ξαπλώθηκα ἀναλογιζόμενος τό παράδοξο τῆς σκηνῆς, καί θαυμάζοντας ἰδιαίτερα γιά τά ὅσα μοῦ εἶχαν λεχθεῖ ἀπό αὐτόν τόν καταπληκτικό ἀγγελιοφόρο, ὁπότε, στή μέση τῶν διαλογισμῶν μου, ξαφνικά ἀνακάλυψα ὅτι ἀρχίζει πάλι νά φωτίζεται τό δωμάτιο μου, καί μέσα σέ μιὰ στιγμή, καθώς ἦταν, ὁ ἴδιος οὐράνιος ἀγγελιοφόρος βρισκόταν πάλι δίπλα στό κρεβάτι μου.

»Ἄρχισε, καί πάλι εἶπε ἀκριβῶς τά ἴδια πράγματα τά ὁποῖα εἶχε πεῖ κατά τήν πρώτη του ἐπίσκεψη, χωρίς τήν παραμικρὴ διαφορὰ, μετά δέ ἀπό αὐτό, μέ πληροφόρησε γιά τίς μεγάλες κρίσεις πού θά ἔπεφταν ἐπάνω στή γῆ, μέ μεγάλες ἐρημώσεις μέσο πείνας, μάχαιρας καί λοιμοῦ, καί ὅτι αὐτές οἱ φοβερές κρίσεις θά ἔρχονταν στή γῆ κατά τή γενεὰ ἐτούτη. Ἄφου τά εἶπε ὅλα αὐτά, πάλι ἀναλήφθηκε ὅπως εἶχε ἀναλήφθει καί προηγουμένως.

»Αὐτήν τή φορά, τόσο βαθεῖες ἦταν οἱ ἐντυπώσεις πού εἶχαν μείνει μέσα στό μυαλό μου, πού ὁ ὕπνος εἶχε φύγει ἀπό τά μάτια μου, καί παρέμεινα ἀκίνητος κυριευμένος ἀπό κατάπληξη μέ αὐτά πού εἶχα δεῖ καί ἀκούσει. Πόσο ξαφνιάστηκα ὁμως ὅταν εἶδα πάλι τόν ἴδιο ἀγγελιοφόρο δίπλα στό κρεβάτι

μου, και τόν άκουσα να μου λέει δηλαδή να μου επαναλαμβάνει ξανά πάλι τά ίδια πράγματα όπως και προηγουμένως, και να προσθέτει μιά προειδοποίηση, λέγοντάς μου ότι ο Σατανάς θα προσπαθούσε να με βάλει σε πειρασμό (ως επακόλουθο τής πενιχρής οικονομικής κατάστασης τής οικογένειας του πατέρα μου), να πάρω τίσ πλάκες με σκοπό να γίνω πλούσιος. Αυτό μου τό απαγόρευσε, λέγοντας ότι πρέπει να μήν έχω κανένα άλλο σκοπό στό νου μου σχετικά με τή λήψη τών πλακών, εκτός από τό να δοξάσω τό Θεό, και πρέπει να μήν επηρεαστώ από κανένα άλλο κίνητρο εκτός από τήν οικοδόμηση τής βασιλείας του. Άλλιώς δέ θα μπορούσα να τίσ πάρω.

»Μετά από αυτήν τήν τρίτη επίσκεψη, πάλι αναλήφθηκε πρós τούς ουρανούς όπως και προηγουμένως, και αφέθηκα πάλι να συλλογίζομαι τήν παραδοξότητα τών όσων μου είχαν συμβεί, όταν σχεδόν άμέσως μόλις είχε αναληφθεί από έμένα ο ουράνιος άγγελιοφόρος για τρίτη φορά, λάλησε ο κόκορας, και είδα ότι πλησίαζε ή μέρα, έτσι ώστε οί συνεντεύξεις μας θα πρέπει να είχαν διαρκέσει όλόκληρη τή νύχτα.

»Μετά από λίγο σηκώθηκα από τό κρεβάτι μου, και, όπως συνήθως, πήγα για τίσ αναγκαίες εργασίες τής ήμέρας. Όμως καθώς προσπαθούσα να εργασθώ όπως και τίσ άλλες φορές, βρήκα τίσ δυνάμεις μου τόσο εξασθενημένες ώστε με κατέστησαν απόλυτα άνίκανο. Ο πατέρας μου πού εργαζόταν μαζί μου, κατάλαβε ότι κάτι μου συνέβαινε, και μου είπε να πάω στό σπίτι μας. Ξεκίνησα με τήν πρόθεση να πάω στό σπίτι, όμως, καθώς έπιχειρούσα να διασχίσω τό φράχτη έξω από τό κτήμα στό όποιο βρισκόμασταν, οί δυνάμεις μου με έγκατέλειψαν τελείως και έπεσα στό έδαφος άνίσχυρος, και για ένα διάστημα ήμουν τελείως άναίσθητος.

»Τό πρώτο πράγμα πού μπορώ να θυμηθώ ήταν μιά φωνή πού μου μιλούσε, καλώντας με με τό όνομά μου. Κοίταξα και είδα τόν ίδιο άγγελιοφόρο να στέκεται επάνω από τό κεφάλι μου, περιτριγυρισμένος από φώς όπως και προηγουμένως. Τότε πάλι μου είπε όλα όσα μου είχε πει τήν προηγούμενη νύχτα, και με πρόσταξε να πάω στόν πατέρα μου και να του πω για τό όραμα και τίσ έντολές πού είχα λάβει.

»Υπάκουσα. Έπέστρεψα στόν πατέρα μου στό κτήμα, και του διηγήθηκα όλα τά κατέκαστα. Έκείνος μου απάντησε ότι ήταν από τό Θεό, και μου είπε να πάω και να κάνω όπως με είχε προστάξει ο άγγελιοφόρος. Έφυγα από τό κτήμα, και πήγα στην τοποθεσία όπου μου είχε πει ο άγγελιοφόρος ότι είχαν έναποθεθεί οί πλάκες. Και χάρη στην καθαρότητα του όράματος τό όποιο είχα σχετικά μ' αυτήν, αναγνώρισα τήν τοποθεσία τήν ίδια στιγμή πού έφθασα εκεί.

»Κοντά στό χωριό Μάντσεστερ, τής επαρχίας Όντάριο τής Νέας Υόρκης, βρίσκεται ένας λόφος αρκετά μεγάλου μεγέθους και πιό άνωψωμένος άπ' όλους τριγύρω. Στή δυτική πλευρά αυτού του λόφου, όχι μακριά από τήν κορυφή, κάτω από μιά αρκετά μεγάλη πέτρα βρίσκονταν οί πλάκες, τοποθετημένες σε ένα πέτρινο κιβώτιο. Αυτή ή πέτρα ήταν παχιά και στογγυλεμένη στό μέσο στην επάνω πλευρά, και λεπτότερη πρós τίσ άκρες, έτσι ώστε τό μεσαίο τμήμα της ήταν όρατό πάνω από τό έδαφος, όμως οί άκρες όλόγυρα ήταν σκεπασμένες με χάμα.

»Αφού απομάκρυνα τό χάμα, πήρα ένα μοχλό τόν όποιο έφάρμοσα κάτω από τήν άκρη τής πέτρας, και με λίγη προσπάθεια τήν ανασήκασα. Κοίταξα μέσα, και πράγματι είδα τίσ πλάκες, τό Ουρίμ και Θουμίμ και τό θώρακα, όπως είχε δηλώσει ο άγγελιοφόρος. Τό κιβώτιο μέσα στό όποιο βρίσκονταν

ήταν φτιαγμένο από πέτρες κολλημένες ή μία στην άλλη με ένα είδος τσιμέντου. Στο βάθος του κιβωτίου βρίσκονταν δύο πέτρες σταυροειδώς σε σχέση με το κιβώτιο, και έπάνω σ' αυτές τις πέτρες είχαν τοποθετηθεί οι πλάκες και τὰ άλλα αντικείμενα μαζί τους.

»Επιχείρησα νὰ τίς βγάλω έξω, ἀλλὰ αὐτὸ μοῦ ἀπαγορεύτηκε ἀπὸ τὸν ἀγγελιοφόρο, καὶ μὲ πληροφόρησε πάλι ὅτι δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμα ἡ στιγμή νὰ τίς πάρω, οὔτε θὰ ἐφθανε, παρά μόνο τέσσερα χρόνια μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴ στιγμή. Ὅμως μοῦ εἶπε ὅτι ἐπρεπε νὰ ἔλθω σὲ αὐτὸ τὸ μέρος σὲ ἕνα χρόνο ἀκριβῶς μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴ στιγμή, καὶ ὅτι αὐτὸς θὰ συναντιόταν μαζί μου ἐκεῖ, καὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ ἐξακολουθήσω νὰ κάνω τὸ ἴδιο μέχρι νὰ ἐρχόταν ἡ στιγμή νὰ πάρω τίς πλάκες.

»Σύμφωνα μὲ αὐτὰ πού προστάχθηκα, πήγαινα στὸ τέλος κάθε χρόνου, καὶ κάθε φορά ἐβρίσκα ἐκεῖ τὸν ἴδιο ἀγγελιοφόρο, καὶ λάβαινα ὁδηγίες καὶ γνώση ἀπὸ αὐτὸν σὲ κάθε συνέντευξή μας, σχετικὰ μὲ τὸ τί ἐπρόκειτο νὰ κάνει ὁ Κύριος, καὶ πῶς καὶ μὲ ποιὸν τρόπο θὰ διευθυνόταν ἡ βασιλεία του κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες.

»Τελικὰ ἔφτασε ἡ ὥρα νὰ παραλάβω τίς πλάκες, τὸ Οὐρίμ καὶ Θουμμίμ καὶ τὸ θῶρακα. Τὴν εἰκοστὴ δευτέρη ἡμέρα τοῦ Σεπτεμβρίου, χίλια ὀχτακόσια εἴκοσι ἐπτά, ἐνῶ πήγα ὁπως συνήθως κατὰ τὸ τέλος ἐνὸς ἀκόμη χρόνου στὸ μέρος ὅπου αὐτὰ ἦταν τοποθετημένα, ὁ ἴδιος οὐράνιος ἀγγελιοφόρος μοῦ τὰ παρέδωσε μὲ τούτη τὴν ἐντολή: ὅτι θὰ ἦμουν ὑπεύθυνος γι' αὐτὰ, ὅτι ἂν τὰ ἄφηνα νὰ χαθοῦν ἀπὸ ἀπροσεξία ἢ ἀπὸ ὀποιαδήποτε ἀμέλειά μου, θὰ καταστρεφόμουν. Ὅμως ἂν ἀσκούσα ὅλες μου τίς προσπάθειες νὰ τὰ διαφυλάξω, μέχρις ὅτου ἐκείνος, ὁ ἀγγελιοφόρος, θὰ τὰ ζητοῦσε, αὐτὰ θὰ προστατεύονταν.

»Σύντομα ἀνακάλυψα τὴν αἰτία πού εἶχα λάβει τόσο αὐστηρὲς ἐντολὲς νὰ τὰ φυλάξω ἀσφαλισμένα, καὶ γιατί εἶχε πεῖ ὁ ἀγγελιοφόρος ὅτι ὅταν θὰ ἔκανα αὐτὸ πού ἀπαιτοῦνταν ἀπὸ τὸ χέρι μου, θὰ τὰ ζητοῦσε πίσω. Γιατί μόλις ἔγινε γνωστὸ ὅτι τὰ εἶχα, χρησιμοποιήθηκαν οἱ πιὸ ἐπιμονες προσπάθειες νὰ μοῦ ἀφαιρεθοῦν. Κάθε στρατήγημα πού μπορούσε νὰ ἐφευρεθεῖ, ἐπινοήθηκε γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ. Ἡ καταδίωξη ἔγινε πιὸ σκληρὴ καὶ ἐντονη ἀπὸ πρῖν, καὶ πλήθη καραδοκοῦσαν συνεχῶς γιὰ νὰ μοῦ τὰ πάρουν ἂν ἦταν δυνατό. Ὅμως μὲ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἔμειναν ἀσφαλισμένα στὰ χέρια μου, μέχρι πού τελείωσα μέσο αὐτῶν αὐτὸ πού εἶχε ἀπαιτηθεῖ ἀπὸ τὸ χέρι μου. Ὅποταν, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶχαν κανονιστεῖ, ὁ ἀγγελιοφόρος τὰ ζήτησε, τοῦ τὰ παρέδωσα, καὶ τὰ ἔχει στὴν κατοχὴ του μέχρι σήμερα, πού εἶναι ἡ δευτέρη ἡμέρα τοῦ Μαΐου, χίλια ὀχτακόσια τριάντα ὀχτῶ».

Γιὰ τὸ πλήρες χρονικὸ, βλέπε Τζόζεφ Σμιθ — Ἱστορία, στὸ βιβλίο *Τὸ Πολύτιμο Μαργαριτάρι*, καὶ *History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν), τόμος 1, κεφάλαια 1 μέχρι 6.

Τὸ ἄρχαιο χρονικὸ πού βγήκε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπὸ τὴ γῆ, σάν φωνὴ ἐνὸς λαοῦ πού μιλάει ἀπὸ τὸ χῶμα, καὶ πού μεταφράστηκε στὴ σύγχρονη ἀγγλικὴ γλῶσσα μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐπιμαρτυρήθηκε μὲ Θεῖα διαβεβαίωση, δημοσιεύτηκε γιὰ πρώτη φορά πρὸς τὸν κόσμον τὸ 1830 ὡς **ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ**.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Τό Βιβλίον του Μόρμον είναι ένα ιερό χρονικό τῶν λαῶν τῆς ἀρχαίας Ἀμερικῆς, καί ἔχει χαραχθεῖ ἐπάνω σέ φύλλα μετάλλου. Στό βιβλίον αὐτό ἀναφέρονται τέσσαρα εἶδη μεταλλικῶν πλακῶν μέ χρονικά.

1. *Οἱ Πλάκες τοῦ Νεφί*, οἱ ὁποῖες ἦταν δύο εἰδῶν: οἱ Μικρές Πλάκες καί οἱ Μεγάλες Πλάκες. Οἱ πρῶτες ἦταν εἰδικά ἀφιερωμένες περισσότερο σέ πνευματικά θέματα καί στή διακονία καί τίς διδασχές τῶν προφητῶν, ἐνῶ οἱ δευτέρες περιεῖχαν κυρίως τήν ἱστορία τῶν λαῶν μέ τούς ὁποίους ἀσχολοῦνταν (Νεφί Α΄ 9:2-4). Ὅμως, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μωσία, οἱ μεγάλες πλάκες περιεῖχαν ἐπίσης τμήματα πνευματικοῦ περιεχομένου μεγάλης ἀξίας.
2. *Οἱ Πλάκες τοῦ Μόρμον*, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦνταν ἀπό μιά σύντμηση τοῦ χρονικοῦ ἀπό τίς Μεγάλες Πλάκες τοῦ Νεφί, πού ἔκανε ὁ Μόρμον μέ πολλές πρόσθετες σημειώσεις. Αὐτές οἱ πλάκες περιεῖχαν ἐπίσης συνέχεια τοῦ ἱστορικοῦ γραμμένη ἀπό τό Μόρμον καί προσθήκες γραμμένες ἀπό τό γιό του τό Μορόνι.
3. *Οἱ Πλάκες τοῦ Ἐθέρ*, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν τήν ἱστορία τῶν Ἱαρεδιτῶν. Αὐτό τό χρονικό συντμήθηκε ἀπό τό Μορόνι, ὁ ὁποῖος πρόσθεσε δικές του σημειώσεις καί τό ἐνσωμάτωσε μέ τό κυρίως ἱστορικό. Αὐτό τό χρονικό ὀνομάστηκε «Τό Βιβλίον τοῦ Ἐθέρ».
4. *Οἱ Πλάκες ἀπό Ὁρείχαλκο* πού ὁ λαός τοῦ Λεχί τίς ἔφερε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ τό 600 π.Χ. Αὐτές περιεῖχαν «τά πέντε βιβλία τοῦ Μωσῆ, . . . Καί ἐπίσης ἕνα χρονικό τῶν Ἰουδαίων ἀπό τήν ἀρχή, . . . μέχρι τήν ἑναρξη τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκία, βασιλιᾶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα. Καί ἐπίσης τίς προφητεῖες τῶν ἁγίων προφητῶν» (Νεφί Α΄ 5:11-13). Πολλά ἀποσπάσματα ἀπό αὐτές τίς πλάκες, λόγια τοῦ Ἡσαΐα καί ἄλλων βιβλικῶν καί μή βιβλικῶν προφητῶν ἀναφέρονται στό Βιβλίον τοῦ Μόρμον.

Τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον ἀποτελεῖται ἀπό δεκαπέντε κύρια μέρη ἢ τμήματα τά ὁποῖα ἐκτός ἀπό μιά ἐξαίρεση, εἶναι γνωστά ὡς βιβλία, καί κάθε ἕνα τους φέρνει τό ὄνομα τοῦ πρωταρχικοῦ συγγραφέα του. Τό πρῶτον τμήμα (τά πρῶτα ἕξι βιβλία μέχρι καί τοῦ Ὅμνι) εἶναι μετάφραση ἀπό τίς Μικρές Πλάκες τοῦ Νεφί. Ἀνάμεσα στό βιβλίον τοῦ Ὅμνι καί τοῦ Μωσία βρίσκεται μιά προσθήκη πού λέγεται: Τά Λόγια τοῦ Μόρμον. Αὐτή ἡ προσθήκη συνδέει τό χρονικό πού εἶναι χαραγμένο στίς Μικρές Πλάκες μέ τή σύντμηση τοῦ Μόρμον ἀπό τίς Μεγάλες Πλάκες.

Τό μεγαλύτερον μέρος, ἀπό τό Μωσία μέχρι τό Μόρμον, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ ἑβδόμου κεφαλαίου, ἀποτελεῖ μετάφραση τῆς σύντμησης πού ἔκανε ὁ Μόρμον ἀπό τίς Μεγάλες Πλάκες τοῦ Νεφί. Τό τελευταῖον μέρος, ἀπό τό Μόρμον, κεφάλαιο 8, ὡς τό τέλος τοῦ τόμου, εἶχε χαραχθεῖ ἀπό τό γιό τοῦ Μόρμον, τό Μορόνι, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τελείωσε τό χρονικό τῆς ζωῆς τοῦ πατέρα του, ἔκανε σύντμηση τοῦ χρονικοῦ τῶν Ἱαρεδιτῶν (ὡς Τό Βιβλίον τοῦ Ἐθέρ), καί ἀργότερα πρόσθεσε τά τμήματα πού εἶναι γνωστά ὡς τό Βιβλίον τοῦ Μορόνι.

Περίπου κατά τό έτος 421 μ.Χ., ό Μορόνι, ό τελευταίος από τούς Νεφίτες προφήτες-ιστορικούς, σφράγισε τό άγιο αυτό χρονικό και τό έκρυψε αναθέτοντάς το πρός τόν Κύριο, για να έλθει σε φώς κατά τίς τελευταίες ήμέρες, όπως προειπώθηκε από τή φωνή του Θεού μέσο των αρχαίων προφητών του. Τό 1823 μ.Χ., αυτός ό ίδιος ό Μορόνι, έχοντας ήδη αναστηθεϊ, επισκέφτηκε τόν προφήτη Τζόζεφ Σμίθ και άργότερα του παρέδωσε τίς χαραγμένες πλάκες.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΑ
ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

<i>Όνομα</i>	<i>Σελίδα</i>
Τό Πρῶτο Βιβλίο τοῦ Νεφί	1
Τό Δεύτερο Βιβλίο τοῦ Νεφί	48
Τό Βιβλίο τοῦ Ἰακώβ	106
Τό Βιβλίο τοῦ Ἐνώς	124
Τό Βιβλίο τοῦ Ἰαρώμ	126
Τό Βιβλίο τοῦ Ὅμι	128
Τά Λόγια τοῦ Μόρμον	130
Τό Βιβλίο τοῦ Μωσία	132
Τό Βιβλίο τοῦ Ἄλμα	192
Τό Βιβλίο τοῦ Ἡλαμαν	359
Τρίτο Νεφί	399
Τέταρτο Νεφί	455
Τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον	459
Τό Βιβλίο τοῦ Ἐθέρ	477
Τό Βιβλίο τοῦ Μορόνι	509

Νεφί Α' 17 — σελ. 33–38
Πίνακας ζωγραφικής τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ νεαρός Νεφί καταστέλλει τοὺς ἐπαναστατη-
μένους ἀδελφούς του (1)

Νεφί Α' 18 — σελ. 38–40
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Λεχί καί ὁ λαός του φθάνουν στή γῆ τῆς
ἐπαγγελίας (2)

Μωσία 12 — σελ. 156–158
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Ἀβιναδί δίνει τό μήνυμά του στό Βασιλιά
Νῶε (3)

Μωσία 18 — σελ. 165–168
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Ἄλμα βαπτίζει στά νερά τοῦ Μόρμον (4)

Ἡλαμαν 16 — σελ. 397–399
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Σαμουήλ ὁ Λαμανίτης προφητεύει (5)

Νεφί Γ' 11 — σελ. 420–423
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐμφανίζεται στό Νεφιτικό
λαό (6)

Ἐθέρ 3 — σελ. 482–484
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ βλέπει τό δάχτυλο τοῦ
Κυρίου (7)

Μόρμον 6 — σελ. 468–470
Ἔργο ζωγραφικῆς τοῦ Ἄρνολντ Φρίμπεργκ
Ὁ Μόρμον ἀποχαιρετᾷ ἕνα ἔθνος πού κάποτε
ἦταν μεγάλο (8)

A. FRIBERG

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ

Τό Ιστορικό τοῦ Λεχί καί τῆς γυναίκα^ς του Σαρίας, καί τῶν τεσσάρων γιῶν του, πού ὀνομάζονταν (ἀρχίζοντας ἀπό τό μεγαλύτερο) Λάμαν, Λεμουήλ, Σάμ καί Νεφί. Ὁ Κύριος προειδοποιεῖ τό Λεχί νά φύγει ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπειδὴ προφήτεψε στό λαό σχετικά μέ τήν ἀνομία τους καί ἐκεῖνοι ζητοῦν νά καταστρέψουν τή ζωή του. Ταξιδεύει ἐπί τρεῖς ἡμέρες μέσα στήν ἔρημίά μαζί μέ τήν οἰκογένειά του. Ὁ Νεφί παίρνει τούς ἀδελφούς του καί ἐπιστρέφουν στή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ ζητώντας τά χρονικά τῶν Ἰουδαίων. Ἡ διήγηση τῶν ταλαιπωριῶν τους. Παίρνουν γιά γυναῖκες τους τίς κόρες τοῦ Ἰσμαήλ. Παίρνουν τίς οἰκογένειές τους καί φεύγουν στήν ἔρημίά. Τά βάσανα καί οἱ ταλαιπωρίες τους μέσα στήν ἔρημίά. Ἡ πορεία τῶν ταξιδιωτῶν τους. Φθάνουν στά μεγάλα νερά. Οἱ ἀδελφοί τοῦ Νεφί ἐπαναστατοῦν ἐναντίον του. Τούς ὑπερνικᾷ καί ναυπηγεῖ ἓνα πλοῖο. Ὀνομάζουν τήν τοποθεσία Ἀφθονία. Διασχίζουν τά μεγάλα νερά πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, καί λοιπά. Ἀτά εἶναι σύμφωνα μέ τό ἱστορικό τοῦ Νεφί, δηλαδή, μέ ἄλλα λόγια, ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔγραψα τοῦτο τό χρονικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ Νεφί ἀρχίζει τό χρονικό τοῦ λαοῦ του. Ὁ Λεχί βλέπει σέ ὄραμα μιά πύρινη στήλη καί διαβάσει ἀπό ἓνα προφητικό βιβλίο. Δοξολογεῖ τό Θεό, προλέγει τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία, καί προφητεῦει τήν καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ. Οἱ Ἰουδαῖοι τόν καταδιώκουν.

ΕΓΩ, ὁ Νεφί, πού ἔχω γεννηθεῖ ἀπό ἐξαιρετους γονεῖς, καί γι' αὐτό διδάχτηκα σχεδόν ὅλες τίς γνώσεις τοῦ πατέρα μου, καί πού ἔχω δεῖ πολλά βάσανα κατά τήν πορεία τῶν ἡμερῶν μου, πού ὅμως ἔχω σέ μεγάλο βαθμό εὐνοηθεῖ ἀπό τόν Κύριο σέ ὅλες τίς ἡμέρες μου, μάλιστα, καί πού ἔχω μεγάλη γνώση τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ καί τῶν μυστηρίων του, γι' αὐτό κάνω ἓνα χρονικό τῶν ἔργων μου κατά τίς ἡμέρες μου.

2. Μάλιστα, κάνω ἓνα χρονικό στή γλώσσα τοῦ πατέρα μου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό τίς γνώσεις τῶν Ἰουδαίων καί τῆ γλώσσα τῶν Αἰγυπτίων.

3. Καί γνωρίζω ὅτι τό χρονικό πού φτιάχνω εἶναι ἀληθινό. Καί τό

φτιάχνω μέ τό ἴδιο μου τό χέρι. Καί τό κάνω σύμφωνα μέ τή γνώση μου.

4. Λοιπόν ἐγινε ὥστε κατά τήν ἀρχή τοῦ πρώτου χρόνου τῆς Βασιλείας τοῦ Σεδεκία, βασιλιά τῶν Ἰουδαίων, (καθὼς ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, ἦταν ὅλες του τίς μέρες κάτοικος τῆς Ἱερουσαλήμ), τόν ἴδιο λοιπόν αὐτό χρόνο ἦλθαν πολλοί προφῆτες, προφητεύοντας πρὸς τό λαό ὅτι ἔπρεπε νά μετανοήσουν, εἰδάλλως ἡ μεγάλη πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ ὅπως ὁποῦτε θά καταστρεφόταν.

5. Γι' αὐτό ἐγινε ὥστε ὁ πατέρας μου, Λεχί, καθὼς προχωροῦσε, προσευχήθηκε στόν Κύριο, μάλιστα, μέ ὅλη του τήν καρδιά, γιά λογαριασμό τοῦ λαοῦ του.

6. Καί ἐγινε ὥστε καθὼς προσευχήθηκε πρὸς τόν Κύριο, ἦλθε μιά στήλη φωτιάς καί στάθηκε ἐπάνω σέ ἓνα βράχο ἐμπρὸς του. Καί εἶδε καί ἄκουσε πολλά. Καί ἐξαιτίας τῶν ὧσων εἶδε καί ἄκουσε πράγματι ταράχτηκε καί ἔτρεμε ὑπερβολικά.

7. Καί ἐγινε ὥστε ἐπέστρεψε στό σπίτι του στήν Ἱερουσαλήμ. Καί ρί-

χτηκε ἐπάνω στό κρεβάτι του, ἐπειδὴ εἶχε καταβληθεῖ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα πού εἶχε δεῖ.

8. Καὶ καθὼς εἶχε καταβληθεῖ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, βρέθηκε σέ ἓνα ὄραμα, ὥστε εἶδε τοὺς οὐρανοὺς νὰ ἀνοίγουν, καὶ τοῦ φάνηκε ὅτι εἶδε τὸ Θεὸ νὰ κάθεται ἐπάνω στό θρόνο του, περιτριγυρισμένος ἀπὸ ἀναρίθμητες στρατιές ἀγγέλων σέ στάση ὑμνολογίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸ Θεὸ τους.

9. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδε Ἐναν νὰ ἀναδύεται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ εἶδε ὅτι ἡ λάμψη του ἦταν ἀνώτερη καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου στό κα-
ταμεσήμερο.

10. Καὶ εἶδε ἐπίσης δώδεκα ἄλ-
λους πού τὸν ἀκολουθοῦσαν, καὶ ἡ
λαμπρότητά τους ξεπερνοῦσε τὴ
λαμπρότητα τῶν ἀστεριῶν στό στε-
ρέωμα.

11. Καὶ κατέβηκαν καὶ προχώρη-
σαν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς.
Καὶ ὁ πρῶτος ἦλθε καὶ στάθηκε ἐμ-
πρὸς στὸν πατέρα μου, καὶ τοῦ ἔδωσε
ἓνα βιβλίο, καὶ τοῦ εἶπε νὰ διαβάσει.

12. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς διάβαζε,
γέμισε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

13. Καὶ διάβασε πού ἔλεγε: Ἄλι-
μονο, ἀλίμονο, Ἱερουσαλήμ, γιατί
εἶδα τοὺς ἀποτροπιασμοὺς σου. Μά-
λιστα, καὶ πολλὰ ἦταν ἐκεῖνα πού ὁ
πατέρας μου διάβασε σχετικὰ μέ τὴν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι θὰ καταστρεφὸταν
αὐτὴ καὶ οἱ κάτοικοί της. Πολλοὶ θὰ
χάνονταν ἀπὸ σπαθί, καὶ ἄλλοι θὰ
ὀδηγοῦνταν αἰχμάλωτοι στὴ Βαβυ-
λώνα.

14. Καὶ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ πατέ-
ρας μου διάβασε καὶ εἶδε πολλὰ με-
γάλα καὶ θαυμαστά πράγματα, ἀνα-
φώνησε πολλὰ πρὸς τὸν Κύριο,
ὅπως: Μεγάλα καὶ θαυμαστά εἶναι τὰ
ἔργα σου, Κύριε, Θεέ Παντοκρά-
τορα. Ὁ θρόνος σου εἶναι ψηλά
στοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ δύναμή σου
καὶ ἡ καλοσύνη καὶ ἡ εὐσπλαχνία

σου ἐπάνω σέ ὅλους τοὺς κατοίκους
τῆς γῆς. Καὶ ἐπειδὴ εἶσαι πολυεὐ-
σπλαχνος, δέ θὰ ἀφήσεις αὐτοὺς πού
ἔρχονται σέ σένα νὰ χαθοῦν!

15. Καὶ τέτοιου εἶδους ἦταν τὰ
λόγια τοῦ πατέρα μου ὅταν δοξολο-
γοῦσε τὸ Θεὸ του. Γιατί ἡ ψυχὴ του
ἀγαλλιᾶσθηκε καὶ ἡ καρδιά του εἶχε
γεμίσει ὀλόκληρη ἀπὸ ἐκεῖνα πού
εἶχε δεῖ, μάλιστα, ἐκεῖνα πού ὁ Κύ-
ριος τοῦ εἶχε δεῖξει.

16. Καὶ τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν
κάνω ἀκριβὴ ἀπολογισμό γιὰ ὅλα
ὅσα ὁ πατέρας μου ἔχει γράψει, γιατί
ἔχει γράψει πολλὰ πού εἶδε σέ ὄρα-
ματα καὶ σέ ὄνειρα. Καὶ ἐπίσης ἔχει
γράψει πολλὰ τὰ ὅποια προφήτησε
καὶ εἶπε στὰ παιδιά του, γιὰ τὰ ὅποια
δέν κάνω ἀκριβὴ ἀπολογισμό.

17. Ἄλλὰ θὰ κάνω ἀπολογισμό
γιὰ ὅ,τι συνέβη σέ μένα, κατὰ τὶς
ἡμέρες μου. Ἴδέστε, κάνω μιά σύν-
τμηση τοῦ χρονικοῦ τοῦ πατέρα μου
πάνω σέ πλάκες τὶς ὁποῖες ἔκανα μέ
τὰ ἴδια μου τὰ χέρια. Ἀφοῦ λοιπὸν
τελειώσω τὴ σύντμηση τοῦ χρονικοῦ
τοῦ πατέρα μου, τότε θὰ κάνω ἓνα
χρονικό τῆς δικῆς μου ζωῆς.

18. Θέλω λοιπὸν νὰ ξέρετε, ὅτι
ὅταν ὁ Κύριος ἔδειξε τόσα θαυμάσια
πράγματα στὸν πατέρα μου, τὸ Λεχί,
μάλιστα, σχετικὰ μέ τὴν κατα-
στροφή τῆς Ἱερουσαλήμ, ιδέστε,
τότε αὐτὸς πῆγε ἀνάμεσα στό λαό,
καὶ ἄρχισε νὰ προφητεῖ καὶ νὰ
διακυρῆται σ' αὐτοὺς σχετικὰ μέ
ἐκεῖνα πού καὶ εἶχε δεῖ καὶ εἶχε
ἀκούσει.

19. Καὶ ἔγινε ὥστε οἱ Ἰουδαῖοι
τόν χλεύασαν γιὰ ὅσα ἐπιμαρτυ-
ροῦσε γι' αὐτοὺς. Γιατί πράγματι
ἐπιμαρτυροῦσε γιὰ τὴν ἀνομία τους
καὶ τοὺς ἀποτροπιασμοὺς τους. Καὶ
μαρτυροῦσε ὅτι ἐκεῖνα πού εἶδε καὶ
ἄκουσε, καὶ ἐπίσης ἐκεῖνα πού διά-
βασε στό βιβλίο, δὴλώναν καθαρά
γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μεσσία, καὶ ἐπί-
σης γιὰ τὴ λύτρωση τοῦ κόσμου.

20. Καί ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τὰ ἄκουσαν αὐτά, θύμωσαν μαζί του. Μάλιστα, ἀκριβῶς ὅπως καί μέ τούς παλαιούς προφήτες, ἐκείνους πού τούς εἶχαν διώξει καί λιθοβολήσει καί θανατώσει. Καί ζητοῦσαν ἐπίσης τή ζωή του, νά τοῦ τήν ἀφαιρέσουν. Ἄλλά, ιδέστε, ἐγώ, ὁ Νεφί, θά σᾶς δείξω ὅτι τὰ πολυεσπλαχνα ἐλέη τοῦ Κυρίου ἀπλώνονται ἐπάνω σέ ἐκείνους πού γιά τή μεγάλη τους πίστη τούς ἔχει ἐκλέξει νά τούς κάνει μεγάλους καί ἰσχυρούς, ἀκόμη καί μέχρι τή δύναμη τῆς ἀπολύτρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ Λεχί παίρνει τήν οἰκογένειά του μέσα στήν ἐρημιά κοντά στήν Ἐρυθρά Θάλασσα. Ἐγκαταλείπουν τήν περιουσία τους. Ὁ Λεχί προσφέρει θυσία στόν Κύριο καί διδάσκει τούς γιούς του νά τηροῦν τίς ἐντολές. Ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ μουρμουρᾶνε ἐναντίον τοῦ πατέρα τους. Ὁ Νεφί εἶναι υπάκουος καί προσεύχεται μέ πίστη. Ὁ Κύριος τοῦ μιλάει, καί ἐπιλέγεται νά κυβερνάει τούς ἀδελφούς του.

ΛΟΙΠΟΝ, ιδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μίλησε στόν πατέρα μου, καί μάλιστα σέ ὄνειρο, καί τοῦ εἶπε: Εὐλογημένος εἶσαι Λεχί, γιά ὅσα ἔχεις πράξει. Καί ἐπειδή εἶσαι γεμάτος πίστη καί διακήρυξες σέ τούτον τό λαό αὐτά πού σέ πρόσταξα, ιδές, προσπαθοῦν νά σοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ἔδωσε ἐντολή στόν πατέρα μου, μέσα σέ ὄνειρο, ὅτι ἔπρεπε νά πάρει τήν οἰκογένειά του καί νά ξεκινήσει γιά τήν ἐρημιά.

3. Καί ἔγινε ὥστε υπάκουσε στό λόγο τοῦ Κυρίου, γι' αὐτό ἔκανε ὅπως τόν πρόσταξε ὁ Κύριος.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἀναχώρησε γιά τήν ἐρημιά. Καί ἐγκατέλειψε τό σπίτι του καί τή γῆ τῆς κληρονομίας

του καί τό χρυσάφι του καί τό ἀσήμι του καί τὰ πολύτιμα ἀντικείμενά του, καί δέν πήρε τίποτα μαζί του, ἐκτός ἀπό τήν οἰκογένειά του καί προμήθειες καί σκηνές, καί ξεκίνησε γιά τήν ἐρημιά.

5. Καί κατέβηκε στά ὄρια κοντά στήν παραλία τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας. Καί ταξίδεψε μέσα στήν ἐρημιά στά ὄρια πού εἶναι τά πιό κοντινά στήν Ἐρυθρά Θάλασσα. Καί ταξίδεψε μέσα στήν ἐρημιά μέ τήν οἰκογένειά του, ἡ ὁποία ἀποτελοῦνταν ἀπό τή μητέρα μου, τή Σαρία, καί ἀπό τούς μεγαλύτερους ἀδελφούς μου, πού ἦταν ὁ Λάμαν, ὁ Λεμουήλ καί ὁ Σάμ.

6. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ εἶχε ταξίδεψει τρεῖς ἡμέρες μέσα στήν ἐρημιά, ἔστησε τή σκηνή του σέ μιᾶ κοιλάδα δίπλα σέ ἕναν ποταμό νεροῦ.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἔχτισε ἕνα βωμό ἀπό πέτρες, καί ἔκανε προσφορά θυσίας πρὸς τόν Κύριο, καί πρόσφερε εὐχαριστίες πρὸς τόν Κύριο τό Θεό μας.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὀνόμασε τόν ποταμό, Λάμαν, καί οἱ ἐκβολές του ἦταν μέσα στήν Ἐρυθρά Θάλασσα. Καί ἡ κοιλάδα ἦταν στά ὄρια κοντά στό στόμιό του.

9. Καί ὅταν ὁ πατέρας μου εἶδε ὅτι τά νερά τοῦ ποταμοῦ χύνονταν μέσα στήν πηγῆ τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας, μίλησε στό Λάμαν καί τοῦ εἶπε: Ἄχ, μακάρι νά μπορούσες νά εἶσαι σάν αὐτόν τόν ποταμό, διαρκῶς νά τρέχεις πρὸς τήν πηγῆ κάθε χρηστότητας!

10. Ἐπίσης μίλησε καί πρὸς τό Λεμουήλ: Ἄχ, μακάρι νά μπορούσες νά ἦσουν σάν αὐτήν τήν κοιλάδα, σταθερός καί στερεός καί ἀκλόνητος στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου!

11. Τά εἶπε λοιπόν αὐτά ἐπειδή ὁ

Λάμαν και ὁ Λεμουήλ ἦταν σκληροτράχηλοι. Γιατί, ιδέστε, μουρμούραγαν γιά πολλά πράγματα ἐναντίον τοῦ πατέρα τους, ἐπειδὴ ἦταν ὀραματιστής και τοὺς ἐβγαλε ἀπὸ τῆ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, νά ἐγκαταλείψουν τῆ γῆ τῆς κληρονομίας τους και τὸ χρυσάφι τους και τὸ ἀσήμι τους και ὅλα τὰ πολυτίμα ἀντικείμενά τους, γιά νά ἀφανιστοῦν μέσα στήν ἐρημιά. Καί αὐτό, ἔλεγαν, τὸ εἶχε κάνει ἀπὸ τίς ἀνόητες φαντασιοπληξίες τῆς καρδιάς του.

12. Καί ἔτσι ὁ Λάμαν και ὁ Λεμουήλ, πού ἦταν οἱ μεγαλύτεροι, μουρμούραγαν ἐναντίον τοῦ πατέρα τους. Καί μουρμούραγαν ἐπειδὴ δέν ἤξεραν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ πού τοὺς εἶχε πλάσει.

13. Οὔτε πίστευαν ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ μεγάλη αὐτὴ πόλη, μπορούσε νά καταστραφεῖ σύμφωνα μέ τὰ λόγια τῶν προφητῶν. Καί ἦταν κι αὐτοὶ σάν τοὺς Ἰουδαίους, πού ἦταν στήν Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι ἐπιδίωκαν νά ἀφαιρέσουν τῆ ζωὴ τοῦ πατέρα μου.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ πατέρας μου μίλησε πρὸς αὐτούς, στήν κοιλάδα τοῦ Λεμουήλ, μέ ἰσχύ, γεμᾶτος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, μέχρι πού τὸ σῶμα τους ἔτρεμε σύγκορμο ἐμπρὸς του. Καί τοὺς ἔφερε τόση σύγχυση ὥστε δέν τολμοῦσαν νά ἀρθρώσουν τίποτα ἐναντίον του. Γι' αὐτὸ ἔκαναν ὅ,τι τοὺς πρόσταζε.

15. Καί ὁ πατέρας μου κατοικοῦσε σέ μιὰ σκηνή.

16. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, πού ἤμουν ἐξαιρετικά νέος, πού ὅμως ἤμουν μεγάλος στὸ παράστημα, και πού εἶχα ἐπίσης μεγάλη ἐπιθυμία νά μάθω γιά τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ, ἀναφώνησα πρὸς τὸν Κύριο, και ιδέστε, μέ ἐπισκέφτηκε και ἀπάλυνε τὴν καρδιά μου, ὥστε πίστεψα ὅλα τὰ λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸν πατέρα μου, γι'

αὐτὸ δέν ἐπαναστάτησα ἐναντίον του ὅπως οἱ ἀδελφοί μου.

17. Καί μίλησα πρὸς τὸν Σάμ, κἀνοντὰς του γνωστὰ αὐτὰ πού ὁ Κύριος μοῦ εἶχε φανερώσει μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα του. Καί ἔγινε ὥστε αὐτὸς πίστεψε στὰ λόγια μου.

18. Ἄλλὰ ὅμως, ιδέστε, ὁ Λάμαν και ὁ Λεμουήλ δέν ἤθελαν νά ἀκούσουν τὰ λόγια μου. Καί ὅπως ἤμουν θλιμμένος γιά τὴν σκληρότητα τῆς καρδιάς τους ἀναφώνησα πρὸς τὸν Κύριο γιά χάρη τους.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ μίλησε και μοῦ εἶπε: Εὐλογημένος εἶσαι, Νεφί, γιά τὴν πίστη σου, ἐπειδὴ μέ ἀναζήτησες ἐπίμονα, μέ ταπεινότητα καρδιάς.

20. Καί ἐφόσον θά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, θά εὐημερεῖτε και θά ὀδηγηθεῖτε σέ μιὰ γῆ ἐπαγγελίας, μάλιστα, μιὰ γῆ πού ἔχω προετοιμάσει γιά σᾶς, μάλιστα, μιὰ γῆ πού εἶναι ἐκλεκτὴ ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς.

21. Καί ἐφόσον οἱ ἀδελφοί σου ἐπαναστατήσουν ἐναντίον σου, θά ἀποκοποῦν ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου.

22. Καί ἐφόσον ἐσύ τηρεῖς τίς ἐντολές μου, θά γίνεις ἀρχηγός και διδάσκαλος τῶν ἀδελφῶν σου.

23. Γιατί, ιδές, τὴν ἡμέρα ἐκείνη πού θά ἐπαναστατήσουν ἐναντίον μου, θά τοὺς καταραστῶ και μάλιστα μέ ὀδυνερῆ κατάρα, και δέ θά ἔχουν ἰσχύ ἐπάνω στοὺς ἀπογόνους σου ἐκτός ἂν και αὐτοὶ ἐπαναστατήσουν ἐναντίον μου.

24. Καί ἂν γίνει και ἐπαναστατήσουν ἐναντίον μου, θά ἀποτελέσουν ἐκείνοι μάλιστα γιά τοὺς ἀπογόνους σου, γιά νά τοὺς ὑποκιοῦν νά μέ θυμοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οἱ γιοὶ τοῦ Λεχὶ ἐπιστρέφουν στήν Ἱερουσαλήμ γιά νά πάρουν τίς πλάκες ἀπὸ

δρείχαλκο. Ὁ Λάβαν ἀρνεῖται νά τίς παραδώσει. Ὁ Νεφί παρακινεῖ καί ἐνθαρρύνει τούς ἀδελφούς του. Ὁ Λάβαν κλέβει τήν περιουσία τους καί προσπαθεῖ νά τούς σκοτώσει. Ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμονήλ κτυποῦν τό Νεφί καί ἐπιπλήττονται ἀπό ἕναν ἄγγελο.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀφοῦ μίλησα μέ τόν Κύριο, ἐπέστρεψα στή σκηνή τοῦ πατέρα μου.

2. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός μου μίλησε καί μου εἶπε: Ἰδέξ, ὄνειρεύτηκα ἕνα ὄνειρο, στό ὁποῖο ὁ Κύριος μου ἔδωσε ἐντολή νά ἐπιστρέψετε ἐσύ καί οἱ ἀδελφοί σου στήν Ἱερουσαλήμ.

3. Ἐπειδή, ιδέξ, ὁ Λάβαν ἔχει τό χρονικό τῶν Ἰουδαίων καί ἐπίσης γενεαλογία τῶν προγόνων σου, καί εἶναι χαραγμένα ἐπάνω σέ πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο.

4. Ἔτσι λοιπόν, ὁ Κύριος μου ἔδωσε ἐντολή ἐσύ καί οἱ ἀδελφοί σου νά πάτε στό σπίτι τοῦ Λάβαν, καί νά ζητήσετε τά χρονικά, καί νά τά φέρετε ἐδῶ κάτω στήν ἔρημιά.

5. Καί τώρα, ιδέξ, οἱ ἀδελφοί σου μουρμουρᾶνε, καί λένε ὅτι εἶναι δύσκολο πρᾶγμα αὐτό πού τούς ζήτησα. Ὅμως, ιδέξ, δέν τούς τό ζήτησα ἐγώ, ἀλλά εἶναι ἐντολή τοῦ Κυρίου.

6. Πήγαινε λοιπόν, γιέ μου, καί θά εὐνοηθεῖς ἀπό τόν Κύριο, ἐπειδή δέ μουρμουρᾶς.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶπα στόν πατέρα μου: Θά πάω καί θά κάνω αὐτά πού ὁ Κύριος πρόσταξε, διότι ξέρω ὅτι ὁ Κύριος δέ δίνει ἐντολές στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, παρά μόνον ὅταν προετοιμάσει γι' αὐτούς τό δρόμο, γιά νά μπορέσουν νά ἐκπληρώσουν αὐτό πού τούς πρόσταξε.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ πατέρας μου ἄκουσε αὐτά τά λόγια εὐχαρι-

στήθηκε ὑπερβολικά, γιατί ἤξερε ὅτι εἶχα εὐλογηθεῖ ἀπό τόν Κύριο.

9. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, καί οἱ ἀδελφοί μου ξεκινήσαμε μέσα στήν ἔρημιά, μέ τίς σκηνές μας, γιά νά ἀνεβούμε στή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶχαμε ἀνεβεί στή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐγώ καί οἱ ἀδελφοί μου συμβουλευτήκαμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο.

11. Καί ρίξαμε κλήρους, ποιός ἀπό ἐμαῖς θά πήγαινε μέσα στό σπίτι τοῦ Λάβαν. Καί ἔγινε ὥστε ὁ κλήρος ἔπεσε στό Λάμαν. Καί ὁ Λάμαν πήγε μέσα στό σπίτι τοῦ Λάβαν, καί μιλῆσανε, καθώς καθόταν μέσα στό σπίτι του.

12. Καί ζήτησε ἀπό τό Λάβαν τά χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο, οἱ ὁποῖες περιεῖχαν τή γενεαλογία τοῦ πατέρα μου.

13. Καί ιδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ Λάβαν θύμωσε, καί τόν ἔδιωξε ἀπό ἐμπρός του, καί δέν τόν ἄφησε νά πάρει τά χρονικά. Τοῦ εἶπε, λοιπόν: Γιά δέξ, εἶσαι ληστής, καί θά σέ σκοτώσω.

14. Ὅμως ὁ Λάμαν ἔφυγε γρήγορα ἀπό μπροστά του, καί μᾶς ἐξίστόρησε αὐτά πού ἔκανε ὁ Λάβαν. Καί ἀρχίσαμε νά εἴμαστε ὑπερβολικά λυπημένοι, καί οἱ ἀδελφοί μου ἦταν σχεδόν ἐτοιμοί νά ἐπιστρέψουν στόν πατέρα μου στήν ἔρημιά.

15. Ὅμως, ιδέστε, τούς εἶπα ὅτι: Ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, καί ὅπως ἐμεῖς ζοῦμε, δέ θά κατεβούμε πρὸς τόν πατέρα μας στήν ἔρημιά μέχρις ὅτου ἐκπληρώσουμε αὐτό πού ὁ Κύριος μᾶς πρόσταξε.

16. Γι' αὐτό, ἄς τηροῦμε πιστά τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Ἄς κατεβούμε λοιπόν στή γῆ τῆς κληρονομίας τοῦ πατέρα μας, γιατί ιδέστε, ἄφησε ἐκεῖ χρυσάφι καί ἀσήμι, καί ὀλων τῶν εἰδῶν τά πλούτη. Καί ὅλα αὐτά τά

έκανε χάρη τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.

17. Γιατί ἤξερε ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ πρόκειται νά καταστραφεῖ, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ.

18. Γιατί, ἰδέστε, ἀπαρνήθηκαν τὰ λόγια τῶν προφητῶν. Ἐπομένως, ἂν ὁ πατέρας μου κατοικοῦσε σ' αὐτὴν τῇ γῆ, ἐνῶ εἶχε πάρει ἐντολή νά φύγει ἀπὸ αὐτὴν τῇ γῆ, ἰδέστε, θά χανόνταν καί ἐκεῖνος. Γι' αὐτὸ πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά φύγει ἀπὸ αὐτὴν τῇ γῆ.

19. Καί ἰδέστε, εἶναι σοφία τοῦ Θεοῦ νά ἀποκτήσουμε αὐτά τὰ χρονικά, ὥστε νά διατηρήσουμε γιὰ τὰ παιδιά μας τὴ γλῶσσα τῶν πατέρων μας.

20. Καί ἐπίσης νά διατηρήσουμε γιὰ τὰ παιδιά μας τὰ λόγια πού εἰπώθηκαν ἀπὸ τὸ στόμα ὄλων τῶν ἁγίων προφητῶν, τὰ ὅποια τοὺς διαβιβάστηκαν μέσο τοῦ Πνεύματος καί τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι ἐτούτη τὴν παρούσα ἐποχή.

21. Καί ἔγινε ὥστε μέ τέτοιου εἶδους λόγια ἔπεισα τοὺς ἀδελφούς μου ὥστε νά μπορέσουν νά εἶναι πιστοὶ στό νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

22. Καί ἔγινε ὥστε κατεβήκαμε πρὸς τῇ γῆ τῆς κληρονομίας μας, καί μάζεψαμε τὸ χρυσάφι μας καί τὸ ἀσήμι μας καί τὰ πολύτιμα ἀντικείμενά μας.

23. Καί ἀφοῦ τὰ συγκεντρώσαμε ὅλα, ἀνεβήκαμε πάλι στό σπίτι τοῦ Λάβαν.

24. Καί ἔγινε ὥστε πήγαμε μέσα, στό Λάβαν, καί τοῦ ζητήσαμε νά μᾶς δώσει τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπὸ ὀρείχαλκο, γιὰ τίς ὁποῖες θά τοῦ δίναμε τὸ χρυσάφι μας καί τὸ ἀσήμι μας καί τὰ πολύτιμα ἀντικείμενά μας.

25. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Λάβαν εἶδε τὴν περιουσία μας, καί ὅτι ἦταν

ὑπερβολικά μεγάλη, τὴν πόθησε τόσο πολὺ ὥστε μᾶς πέταξε ἔξω καί ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτες του νά μᾶς σκοτώσουν, γιὰ νά μπορέσει νά ἀποκτήσει τὴν περιουσία μας.

26. Καί ἔγινε ὥστε ξεφύγαμε ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ Λάβαν, καί ἀναγκαστήκαμε νά ἐγκαταλείψουμε πίσω μας τὴν περιουσία μας, ἡ ὁποία ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ Λάβαν.

27. Καί ἔγινε ὥστε καταφύγαμε στὴν ἐρημιά, καί οἱ ὑπηρέτες τοῦ Λάβαν δέ μᾶς πρόφθασαν, καί κρυφτήκαμε στὴν κοιλότητα ἐνός βράχου.

28. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λάμαν ἦταν θυωμένος μαζί μου, καί μέ τὸν πατέρα μου ἐπίσης. Τὸ ἴδιο καί ὁ Λεμουήλ, γιατί ἄκουγε τὸν Λάμαν σέ ὅ,τι τοῦ ἔλεγε. Ἔτσι ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ εἶπαν πολλὰ σκληρὰ λόγια σέ μᾶς, τοὺς μικρότερους ἀδελφούς τους, καί μάλιστα μᾶς χτύπησαν μέ ἓνα ραβδί.

29. Καί ἔγινε ὥστε καθὼς μᾶς χτυποῦσαν μέ τὸ ραβδί, ἰδέστε, ἓνας ἄγγελος Κυρίου ἦλθε καί στάθηκε ἔμπρὸς τους, καί τοὺς μίλησε, λέγοντας: Γιατί χτυπᾶτε τὸ νεότερο ἀδελφό σας μέ τὸ ραβδί; Δέν ξέρετε ὅτι ὁ Κύριος τὸν ἔχει ἐκλέξει νά εἶναι ἀρχηγός σας, καί αὐτὸ ἔγινε ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν σας; Ἰδέστε, νά ἀνεβείτε πάλι στὴν Ἱερουσαλήμ, καί ὁ Κύριος θά παραδώσει τὸ Λάβαν στὰ χέρια σας.

30. Καί ἀφοῦ μᾶς μίλησε ὁ ἄγγελος, ἀναχώρησε.

31. Καί ὅταν ὁ ἄγγελος ἀναχώρησε, ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ πάλι ἀρχισαν νά μουρμουρᾶνε καί νά λένε: Πῶς εἶναι δυνατὸ ὁ Κύριος νά παραδώσει τὸ Λάβαν στὰ χέρια μας; Ἰδέστε, αὐτὸς εἶναι μέγας καί πολὺς, καί μπορεῖ νά διατάξει πενήντα, μάλιστα, μπορεῖ ἀκόμη καί νά σκοτώσει πενήντα. Γιατί λοιπὸν ὄχι καί ἐμᾶς;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὁ Νεφί σκοτώνει τὸ Λάβαν κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἐξασφαλίζει τὶς πλάκες ἀπὸ ὀρείχαλκο μὲ στρατήγημα. Ὁ Ζώραμ ἀποφασίζει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν οἰκογένεια τοῦ Λεχὶ στὴν ἐρημία.

Καὶ ἔγινε ὥστε μίλησα στοὺς ἀδελφούς μου καὶ τοὺς εἶπα: Ἄς ἀνεβοῦμε πάλι στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἄς τηροῦμε τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου πιστά, γιατί ἰδέστε, εἶναι δυνατότερος ἀπὸ ὅλη τὴ γῆ, τότε λοιπὸν γιατί ὄχι δυνατότερος καὶ ἀπὸ τὸ Λάβαν καὶ τοὺς πενήντα του, μάλιστα, ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὶς δεκάδες χιλιάδες του;

2. Τότε λοιπὸν ἄς ἀνεβοῦμε. Ἄς εἴμαστε κραταιοὶ σάν τὸ Μωυσῆ, γιατί ἐκεῖνος πράγματι μίλησε στὰ νερά τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσης καὶ χωρίστηκαν πρὸς τὰ ἔδω καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ, καὶ οἱ πατέρες μας πέρασαν ἀνάμεσά τους, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴ σκλαβιά, ἐπάνω σὲ στεγνὸ ἔδαφος, καὶ οἱ στρατιῆς τοῦ Φαραὼ τοὺς ἀκολουθήσαν καὶ πνίγηκαν στὰ νερά τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσης.

3. Τώρα λοιπὸν, ἰδέστε, γνωρίζετε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Καὶ ἐπίσης γνωρίζετε ὅτι ἕνας ἄγγελος σᾶς μίλησε. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ ἀμφιβάλτε; Ἄς ἀνεβοῦμε. Ὁ Κύριος εἶναι σὲ θέση νὰ μᾶς γλιτώσῃ, ἀκριβῶς ὅπως καὶ τοὺς πατέρες μας, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ Λάβαν, ὅπως καὶ τοὺς Αἰγυπτίους.

4. Ὅταν λοιπὸν εἶπα αὐτὰ τὰ λόγια, ἦταν ἀκόμη ὀργισμένοι, καὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ μουρμουρᾶνε. Ὅμως μὲ ἀκολουθήσαν μέχρι ποῦ φτάσαμε ἔως τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

5. Καὶ ἦταν νύχτα. Καὶ τοὺς ἔκανα νὰ κρυφτοῦν ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη. Καὶ ἀφοῦ κρύφτηκαν, ἐγὼ, ὁ Νεφί, γλίστρησα μέσα στὴν πόλη καὶ προχώρησα πρὸς τὸ σπῆτι τοῦ Λάβαν.

6. Καὶ ὀδηγούμεν ἀπὸ τὸ

Πνεῦμα χωρὶς νὰ γνωρίζω ἀπὸ πρὶν τὸ τι ἔπρεπε νὰ κάνω.

7. Προχώρησα λοιπὸν, καὶ καθὼς ἦλθα κοντὰ στὸ σπῆτι τοῦ Λάβαν, εἶδα ἕναν ἄνθρωπο, καὶ εἶχε πέσει καταγῆς, ἐμπρὸς μου, γιατί ἦταν μεθυσμένος ἀπὸ κρασί.

8. Καὶ ὅταν τὸν ἔφθασα ἀνακάλυψα ὅτι ἦταν ὁ Λάβαν.

9. Εἶδα λοιπὸν τὸ σπαθὶ του καὶ τὸ τράβηξα ἀπὸ τὴ θήκη του. Καὶ ἡ λαβὴ του ἦταν ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι, καὶ ἡ τέχνη του ἦταν ἐξαιρετικὰ λεπτή, καὶ εἶδα ὅτι ἡ λεπίδα του ἦταν ἀπὸ τὸ πῖο πολῦτιμο ἀτσάλι.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε τὸ Πνεῦμα μὲ πιεζε νὰ σκοτώσω τὸ Λάβαν. Ἐγὼ ὅμως εἶπα μέσα μου: Ποτέ, σὲ καμιὰ περίπτωσι, δὲν ἔχυσα ἀνθρώπινο αἷμα. Καὶ ὑποχώρησα καὶ ἤθελα νὰ μὴν τὸν θανατώσω.

11. Καὶ τὸ Πνεῦμα μοῦ εἶπε ξανά. Ἴδές, ὁ Κύριος τὸν παρέδωσε στὰ χέρια σου. Μάλιστα, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἤξερα ὅτι ἐπιδίωκε νὰ μοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἴδια μου τὴ ζωὴ. Μάλιστα, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ὑπακούσῃ στὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπίσης μᾶς εἶχε ἀρπάξῃ τὴν περιουσία μας.

12. Καὶ ἔγινε ὥστε τὸ Πνεῦμα μοῦ εἶπε πάλι: Σκότώσέ τον, γιατί ὁ Κύριος τὸν παρέδωσε στὰ χέρια σου.

13. Ἴδές, ὁ Κύριος σκοτώνει τοὺς ἀδικούς γιὰ νὰ φέρῃ σὲ πέρας τοὺς δικαίους σκοπούς του. Εἶναι καλύτερο ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαθεῖ παρά ἕνα ἔθνος νὰ φθίνῃ καὶ νὰ ἀφανιστεῖ ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως.

14. Λοιπὸν, ὅταν ἐγὼ, ὁ Νεφί, ἀκουσα αὐτὰ τὰ λόγια, θυμῆθηκα τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ποῦ μοῦ εἶπε στὴν ἐρημία, ὅταν μοῦ εἶπε ὅτι: Ἐφόσον οἱ ἀπόγονοί σου τηροῦν τὶς ἐντολές μου, θὰ εὐημερήσουν στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

15. Μάλιστα, καὶ ἐπίσης σκέφτηκα ὅτι δὲ θὰ μπορούσαν νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου σύμφωνα μὲ

τό νόμο τοῦ Μωυσῆ, παρά μόνο ἂν εἶχαν τό νόμο.

16. Καί ἐπίσης ἤξερα ὅτι ὁ νόμος ἦταν χαραγμένους ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο.

17. Καί πάλι, ἤξερα ὅτι ὁ Κύριος εἶχε παραδώσει τό Λάβαν στά χέρια μου γι' αὐτόν τό λόγο, δηλαδή γιά νά μπορέσω νά ἀποκτήσω τά χρονικά σύφωνα μέ τίς ἐντολές του.

18. Ἔτσι, λοιπόν, ὑπάκουσα στή φωνή τοῦ Πνεύματος, καί ἐπιασα τό Λάβαν ἀπό τά μαλλιά τῆς κεφαλῆς του, καί τόν ἀποκεφάλισα μέ τό ἴδιο τό σπαθί του.

19. Καί ἀφοῦ τόν ἀποκεφάλισα μέ τό ἴδιο τό σπαθί του, πήρα τά ροῦχα τοῦ Λάβαν καί τά ἔβαλα ἐπάνω στό δικό μου σῶμα, μάλιστα, καί τό παραμικρό κομμάτι, καί ζώστηκα στή μέση μου τά ἄρματα του.

20. Καί ἀφοῦ τό ἔκανα αὐτό, προχώρησα πρὸς τό θησαυροφυλάκιο τοῦ Λάβαν. Καί καθώς προχωροῦσα πρὸς τό θησαυροφυλάκιο τοῦ Λάβαν, ἰδέστε, εἶδα τόν ὑπῆρέτη τοῦ Λάβαν πού εἶχε τά κλειδιά τοῦ θησαυροφυλάκιου. Καί τόν πρόσταξα μέ τή φωνή τοῦ Λάβαν νά ἔλθει μαζί μου στό θησαυροφυλάκιο.

21. Καί ὑπέθεσε ὅτι ἦμουν ὁ κύριός του, ὁ Λάβαν, ἀφοῦ εἶδε τά ροῦχα, καθώς ἐπίσης καί τό σπαθί ζωσμένο στή μέση μου.

22. Μοῦ μίλησε λοιπόν γιά τούς πρεσβύτερους τῶν Ἰουδαίων, ἀφοῦ ἤξερε ὅτι ὁ κύριός του, ὁ Λάβαν, εἶχε βγεῖ ἔξω μαζί τους ἐκεῖνο τό βράδυ.

23. Καί ἐγὼ τοῦ μίλησα σάν νά ἦμουν ὁ Λάβαν.

24. Καί τοῦ εἶπα ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νά πάρω τά χαράγματα, αὐτά πού ἦταν ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο, νά τά πάω στούς μεγαλύτερους ἀδελφούς μου πού ἦταν ἔξω ἀπό τά τείχη.

25. Καί τοῦ ζήτησα νά μέ ἀκολουθήσει.

26. Αὐτός λοιπόν, ἐπειδή νόμισε ὅτι μιλοῦσα γιά τούς ἀδελφούς τῆς ἐκκλησίας, καί ὅτι ἦμουν πράγματι ὁ Λάβαν, τόν ὁποῖο εἶχα σκοτώσει, γι' αὐτό μέ ἀκολούθησε.

27. Καί μοῦ μίλησε ἐπανειλημμένως γιά τούς πρεσβύτερους τῶν Ἰουδαίων, καθώς προχωροῦσα πρὸς τούς ἀδελφούς μου, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἔξω ἀπό τά τείχη.

28. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν μέ εἶδε ὁ Λάμαν τρόμαξε ὑπερβολικά, ὅπως ἐπίσης καί ὁ Λεμουήλ καί ὁ Σάμ. Καί τράπηκαν σέ φυγή ἀπό ἐμπρός μου, γιατί ὑπέθεσαν ὅτι ἦταν ὁ Λάβαν, καί ὅτι μέ εἶχε σκοτώσει καί γύρευε νά ἀφαιρέσει καί τίς δικές τους ζωές.

29. Καί ἐγινε ὥστε τούς φώναξα, καί μέ ἄκουσαν, ὁπότε σταμάτησαν νά φεύγουν ἀπό ἐμπρός μου.

30. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ ὑπῆρέτης τοῦ Λάβαν εἶδε τούς ἀδελφούς μου, ἄρχισε νά τρέμει, καί ἦταν ἔτοιμος νά τραπεῖ σέ φυγή ἀπό ἐμπρός μου καί νά ἐπιστρέψει στήν πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ.

31. Ἐγὼ λοιπόν, ὁ Νεφί, καθώς ἦμουν ἄνθρωπος μεγάλου ἀναστήματος, καί καθώς εἶχα πάρει δύναμη πολλή ἀπό τό Θεό, ἄρπαξα τόν ὑπῆρέτη τοῦ Λάβαν, καί τόν συγκράτησα γιά νά μή φύγει.

32. Καί ἐγινε ὥστε μίλησα μαζί του, ὅτι ἂν ὑπάκουε στά λόγια μου, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, καί ὅπως ἐγὼ ζῶ, ἔτσι ἀκριβῶς, ἂν ὑπάκουε στά λόγια μας, θά τοῦ χαρίζαμε τή ζωή.

33. Καί τοῦ εἶπα, ἀκόμα καί μέ ὄρκο, ὅτι δέν ἔπρεπε νά φοβᾶται, ὅτι θά ἦταν ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ὅπως καί μεῖς, ἂν κατέβαινε στήν ἐρημιά μαζί μας.

34. Καί ἐπίσης τοῦ μίλησα καί τοῦ εἶπα: Βεβαίως ὁ Κύριος μᾶς

πρόσταξε νά τό κάνουμε αὐτό. Δέν πρέπει λοιπόν νά τηροῦμε μέ ἐπιμέλεια τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου; Γι' αὐτό, ἂν θελήσεις νά κατέβεις στήν ἐρημιά στόν πατέρα μου, θά ἔχεις τή θέση σου ἀνάμεσά μας.

35. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ζώραμ πῆρε θάρρος ἀπό τά λόγια πού τοῦ εἶπα. Τώρα, Ζώραμ ἦταν τό ὄνομα τοῦ ὑπηρέτη. Ὑποσχέθηκε λοιπόν ὅτι θά κατέβαινε στήν ἐρημιά πρὸς τόν πατέρα μου. Μάλιστα, καί ἐπίσης μᾶς ἔδωσε ὄρκο ὅτι θά ἔμενε μαζί μας ἀπό ἐδῶ κι ἐμπρός.

36. Ἐπιθυμοῦσαμε, λοιπόν, νά μείνει μαζί μας γιά τόν ἐξῆς λόγο, γιὰ νά μὴν μπορέσουν νά μάθουν οἱ Ἰουδαῖοι σχετικά μέ τή φυγή μας στήν ἐρημιά, ἀλλίως θά μᾶς καταδίωκαν καί θά μᾶς ἀφάνιζαν.

37. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Ζώραμ μᾶς ἔδωσε ὄρκο, οἱ φόβοι μας γι' αὐτόν σταμάτησαν.

38. Καί ἐγινε ὥστε πῆραμε τίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο καί τόν ὑπηρέτη τοῦ Λάβαν, καί ξεκινήσαμε γιά τήν ἐρημιά, καί ταξιδεύαμε πρὸς τή σκηνή τοῦ πατέρα μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ἡ Σαρία διαμαρτύρεται κατά τοῦ Λεχί. Καί οἱ δύο τους γεμίζουν ἀπό χαρά γιά τήν ἐπιστροφή τῶν γιῶν τους. Προσφέρουν θυσίες. Οἱ πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο περιέχουν γραπτά τοῦ Μωσῆ καί τῶν προφητῶν. Βεβαιώνουν ὅτι ὁ Λεχί εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Λεχί προφητεύει σχετικά μέ τό σπέρμα του καί τή διατήρηση τῶν πλακῶν.

Καί ἐγινε ὥστε ἀφοῦ κατεβήκαμε στήν ἐρημιά πρὸς τόν πατέρα μας, ιδέστε, ἦταν γεμάτος χαρά, καί ἡ μητέρα μου, ἡ Σαρία, ἐπίσης ἦταν ὑπερβολικά χαρούμενη, γιατί πραγματικά εἶχε πενθήσει γιά μέ.

2. Γιατί νόμιζε ὅτι εἶχαμε ἀφανιστεῖ στήν ἐρημιά. Καί ἐπίσης δια-

μαρτυρόταν κατά τοῦ πατέρα μου, λέγοντάς του ὅτι ἦταν δραματιστής, καί τοῦ ἔλεγε: Γιά δές, μᾶς ξεσήκωσε ἀπό τή γῆ τῆς κληρονομίας μας, καί οἱ γιοί μου δέν ὑπάρχουν πιά, καί ἐμεῖς ἀφανιζόμαστε μέσα στήν ἐρημιά.

3. Καί μέ τέτοιου εἶδους λόγια διαμαρτυρόταν ἡ μητέρα μου κατά τοῦ πατέρα μου.

4. Ἐγινε λοιπόν ὥστε ὁ πατέρας μου τῆς μίλησε καί τῆς εἶπε: Τό ξέρω ὅτι εἶμαι δραματιστής, γιατί ἂν δέν εἶχα δεῖ τά τοῦ Θεοῦ σέ ὄραμα δέ θά ἤξερα γιά τήν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά θά εἶχα παραμεινεῖ στήν Ἱερουσαλήμ, καί θά ἀφανιζόμουν μαζί μέ τούς ἀδελφούς μου.

5. Ὅμως, ιδές, ἔχω ἀποκτήσει γῆ ἐπαγγελίας, καί γι' αὐτά ἀγαλλιάζομαι, μάλιστα, καί ξέρω ὅτι ὁ Κύριος θά γλιτώσει τούς γιούς μου ἀπό τά χέρια τοῦ Λάβαν καί θά τοῦς φέρει πάλι ἐδῶ σέ μᾶς στήν ἐρημιά.

6. Καί μέ τέτοιου εἶδους λόγια ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, παρηγοροῦσε τή μητέρα μου, τή Σαρία, σχετικά μέ μᾶς, ὅταν ἐμεῖς ταξιδεῦαμε μέσα στήν ἐρημιά πρὸς τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ γιά νά πάρουμε τό χρονικό τῶν Ἰουδαίων.

7. Καί ὅταν ἐπιστρέψαμε στή σκηνή τοῦ πατέρα μου, ιδέστε, ἡ χαρά τους ἦταν πλήρης, καί ἡ μητέρα μου ἀνακουφίστηκε.

8. Μίλησε, λοιπόν, καί εἶπε: Τώρα ξέρω μέ βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριος ἔδωσε ἐντολή στόν ἄνδρα μου νά καταφύγει μέσα στήν ἐρημιά. Μάλιστα, καί ξέρω ἐπίσης μέ βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριος προστάτεψε τούς γιούς μου, καί τοῦς γλίτωσε ἀπό τά χέρια τοῦ Λάβαν, καί τοῦς ἔδωσε δύναμη μέ τήν ὁποία μπόρεσαν νά πραγματοποιήσουν αὐτό πού ὁ Κύριος τοῦς εἶχε προστάξει. Μέ τέτοιου εἶδους λόγια, λοιπόν, μίλησε.

9. "Ἐγινε λοιπόν ὥστε πράγματι χάρηκαν ὑπερβολικά, καί πρόσφεραν ὀυσία καί ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριο. Καί πρόσφεραν εὐχαριστίας πρὸς τὸ Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ.

10. Καί ἀφοῦ πρόσφεραν εὐχαριστίες πρὸς τὸ Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, πήρε τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπὸ ὀρειχάλκο καί τὰ ἐρεύνησε ἀπὸ τὴν ἀρχή.

11. Καί εἶδε ὅτι πράγματι περιεῖχαν τὰ πέντε βιβλία τοῦ Μωυσῆ, τὰ ὀποῖα περιέγραφαν τὴ δημιουργία τῶν κόσμου, ὡς ἐπίσης καί τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Ἐῤας, πού ἦταν οἱ πρῶτοι μας γονεῖς.

12. Καί ἐπίσης ἔνα χρονικό τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὴν ἀρχή, μέχρι τὴν ἔναρξη τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκία, βασιλιά τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.

13. Καί ἐπίσης τίς προφητεῖες τῶν ἁγίων προφητῶν, ἀπὸ τὴν ἀρχή, μέχρις ὅτου ἄρχισε νά βασιλεύει ὁ Σεδεκίας, ὀπως ἐπίσης καί πολλές προφητεῖες πού ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰερεμία.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, βρῆκε ἐπίσης γενεαλογία τῶν πατέρων του ἐπάνω στίς πλάκες ἀπὸ ὀρειχάλκο. Γι' αὐτὸ ἤξερε ὅτι ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἰωσήφ. Μάλιστα, ἐκείνου τοῦ Ἰωσήφ πού ἦταν γιὸς τοῦ Ἰακώβ, πού πωληθήκε στήν Αἴγυπτο, καί πού διαφυλάχτηκε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου, ὥστε νά διαφυλάξει τὸν πατέρα του, τὸν Ἰακώβ, καί ὀλη τὴν οἰκογένειά του ἀπὸ τὸ νά ἀφανιστοῦν ἀπὸ πείνα.

15. Καί ἐπίσης ὀδηγήθηκαν σέ ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία καί ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Αἴγυπτου, ἀπὸ τὸν ἴδιο Θεὸ πού τούς εἶχε διαφυλάξει.

16. "Ἔτσι, λοιπόν, ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, ἀνακάλυψε τὴ γενεαλογία τῶν πατέρων του. Καί ὁ Λάβαν ἐπίσης ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἰωσήφ, γι'

αὐτὸ αὐτὸς καί οἱ πατέρες του εἶχαν διατηρήσει τὰ χρονικά.

17. Τώρα, λοιπόν, ὅταν ὁ πατέρας μου εἶδε ὀλα αὐτὰ, ἦταν γεμάτος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, καί ἄρχισε νά προφητεῦει σχετικὰ μὲ τὸ σπέρμα του.

18. "Ὅτι αὐτές οἱ πλάκες ἀπὸ ὀρειχάλκο θά φέρονταν πρὸς ὀλα τὰ ἔθνη, τίς φυλές, τίς γλῶσσες καί τούς λαοὺς πού προἔρχονταν ἀπὸ τούς ἀπογόνους του.

19. Εἶπε λοιπόν ὅτι αὐτές οἱ πλάκες ἀπὸ ὀρειχάλκο δέν ἔπρεπε ποτέ νά χαθοῦν, ὀυτε ἔπρεπε νά θολωθοῦν πιά ἀπὸ τὸν καιρὸ. Καί προφήτεψε ὀλλά πράγματα σχετικὰ μὲ τὸ σπέρμα του.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὡς τώρα ἐγὼ καί ὁ πατέρας μου ἔχουμε τηρήσει τίς ἐντολές πού μᾶς πρόσταξε ὁ Κύριος.

21. Καί εἶχαμε ἀποκτήσει τὰ χρονικά πού ὁ Κύριος μᾶς εἶχε προστάξει, καί τὰ ἐρευνήσαμε καί διαπιστώσαμε ὅτι ἦταν ἐπιθυμητά, καί μάλιστα μεγάλης ἀξίας γιά μᾶς, τόσο πολὺ ὥστε νά μπορέσουμε νά διατηρήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου γιά τὰ παιδιὰ μας.

22. Γι' αὐτὸ, ἦταν σοφία τοῦ Κυρίου τὸ νά τὰ πάρουμε μαζί μας, καθὼς ταξιδεύαμε μέσα στήν ἐρημιὰ πρὸς τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ὁ Νεφί γράφει τὰ τοῦ Θεοῦ. Σκοπὸς του εἶναι νά πείσει τούς ἀνθρώπους νά ἔλθουν πρὸς τὸ Θεὸ τοῦ Ἀβραάμ καί νά σωθοῦν.

ΚΑΙ τώρα ἐγὼ, ὁ Νεφί, δέ θά συμπεριλάβω τὴ γενεαλογία τῶν πατέρων μου σέ τοῦτο τὸ τμήμα τοῦ χρονικοῦ μου, ὀυτε ποτέ στό μέλλον θά τὴν συμπεριλάβω ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες πού γράφω, γιὰτὶ περιέχεται στό χρονικό πού διατηρήθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Γι' αὐτὸ, δέν τὴν γράφω στό ἔργο ἐτοῦτο.

2. Γιατί μου άρκει νά πώ ότι είμαστε άπόγονοι του 'Ιασήφ.

3. Καί δέν ενδιαφέρομαι νά λεπτολογήσω στό νά δώσω πλήρη περιγραφή τών του πατέρα μου, γιατί δέν μπορούν νά γραφοῦν σέ τούτες τίς πλάκες, έπειδή επιθυμώ νά έχω χώρο ώστε νά μπορέσω νά γράψω τά του Θεού.

4. Γιατί ή πληρότητα τής πρόθεσής μου είναι νά μπορέσω νά πείσω τούς ανθρώπους νά έλθουν πρός τό Θεό του 'Αβραάμ και τό Θεό του 'Ισαάκ και τό Θεό του 'Ιακώβ, και νά σωθούν.

5. Γι' αυτό, δέ γράφω αυτά πού ευχαριστοῦν τόν κόσμο, αλλά μόνον εκείνα πού ευχαριστοῦν τό Θεό και εκείνους πού δέν είναι του κόσμου τούτου.

6. Γι' αυτό, θά δώσω έντολή στους άπογόνους μου, νά μή γεμίζουν τίς πλάκες αυτές μέ πράγματα πού δέν είναι μεγάλης άξίας για τά τέκνα τών ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Οι γιοί του Λεχί επιστρέφουν στην 'Ιερουσαλήμ και συγκαταλέγουν τόν 'Ισμαήλ και όλη τήν οικογένειά του στό πρόγραμμά τους. 'Ο Λάμαν και άλλοι επαναστατοῦν. 'Ο Νεφί παροτρύνει τούς αδελφούς του νά έχουν πίστη στόν Κύριο. Τόν δένουν μέ σχοινιά και σχεδιάζουν τόν άφανισμό του. 'Ελευθερώνεται μέ τή δύναμη τής πίστης του. Οι αδελφοί του ζητοῦν συγχώρηση. 'Ο Λεχί και οι σύντροφοί του προσφέρουν θυσία και όλοκαυτώματα.

Και τώρα θά ήθελα νά ξέρετε, ότι όταν ο πατέρας μου, ο Λεχί, σταμάτησε νά προφητεύει σχετικά μέ τό σπέρμα του, έγινε ώστε ο Κύριος του έμίλησε πάλι και του είπε ότι δέν έπρεπε αυτός, ο Λεχί, νά πάρει τήν οικογένειά του μόνη στην έρημιά, αλλά ότι οι γιοί του έπρεπε νά πά-

ρουν για γυναίκες τους κόρες, ώστε νά μπορέσουν νά έτοιμάσουν άπογόνους πρός τόν Κύριο στή γή τής επαγγελίας.

2. Καί έγινε ώστε ο Κύριος του έδωσε έντολή ότι εγώ, ο Νεφί, και οι αδελφοί μου, έπρεπε πάλι νά επιστρέψουμε στή γή τής 'Ιερουσαλήμ, και νά φέρουμε τόν 'Ισμαήλ και τήν οικογένειά του στην έρημιά.

3. Καί έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, πάλι, μαζί μέ τούς αδελφούς μου, προχωρήσαμε μέσα στην έρημιά για νά άνεβούμε στην 'Ιερουσαλήμ.

4. Καί έγινε ώστε άνεβήκαμε στό σπίτι του 'Ισμαήλ, και κερδίσαμε εύνοια στα μάτια του 'Ισμαήλ, τόσο πού του είπαμε τά λόγια του Κυρίου.

5. Καί έγινε ώστε ο Κύριος μαλάκωσε τήν καρδιά του 'Ισμαήλ, έπίσης και τής οικογένειάς του, τόσο ώστε ξεκίνησαν για τό ταξίδι τους μαζί μες μέσα στην έρημιά πρός τή σκηνή του πατέρα μας.

6. Καί έγινε ώστε καθώς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημιά, ιδέστε, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ, και δύο από τίς κόρες του 'Ισμαήλ, και δύο γιοί του 'Ισμαήλ και οι οικογένειές τους επαναστάτησαν εναντίον μας. Μάλιστα, εναντίον έμένα, του Νεφί, και του Σάμ, και του πατέρα τους, του 'Ισμαήλ, και τής γυναίκας του, και τών τριών άλλων θυγατέρων του.

7. Καί έγινε ώστε κατά τήν άνταρσία αυτή ήθελαν νά επιστρέψουν στή γή τής 'Ιερουσαλήμ.

8. Τώρα λοιπόν, εγώ, ο Νεφί, ήμουν πολύ λυπημένος για τή σκληρότητα τής καρδιάς τους, γι' αυτό έμίλησα πρός αυτούς και είπα, και μάλιστα πρός τό Λάμαν και πρός τό Λεμουήλ: 'Ιδέστε, σεις είστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί μου, και πώς είναι δυνατό νά είστε τόσο σκληροί μέσα στην καρδιά σας, και τόσο τυφλοί μέσα στό μυαλό σας, ώστε νά χρειάζεται εγώ, ο μικρότερος αδελ-

φός σας, νά σᾶς μιλήσω, μάλιστα, καί νά δίνω τό παράδειγμα σέ σᾶς;

9. Πῶς εἶναι δυνατό νά μήν ἀκοῦτε τά λόγια τοῦ Κυρίου;

10. Πῶς εἶναι δυνατό νά ἔχετε ξεχάσει ὅτι ἔχετε δεῖ ἄγγελο Κυρίου;

11. Μάλιστα, καί πῶς εἶναι δυνατό νά ἔχετε ξεχάσει τί σπουδαῖα ἔργα ἔχει κάνει ὁ Κύριος γιά μᾶς, πού μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τά χέρια τοῦ Λάβαν, καί ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νά ἀποκτήσουμε τά χρονικά;

12. Μάλιστα, καί πῶς εἶναι δυνατό νά ἔχετε ξεχάσει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι σέ θέση νά κάνει τά πάντα, σύμφωνα μέ τό θέλημά του, γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ἂν δείχνουν πίστη πρὸς αὐτόν; Γι' αὐτό ἄς εἴμαστε γεμάτοι πίστη πρὸς αὐτόν.

13. Ἄν λοιπόν συμβεῖ νά εἴμαστε γεμάτοι πίστη πρὸς αὐτόν, θά ἀποκτήσουμε τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Καί θά γνωρίσετε κάποτε στό μέλλον ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, σχετικά μέ τήν καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ, θά ἐκπληρωθεῖ. Γιατί ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἔχει πεῖ γιά τήν καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ ὁπωσδήποτε θά ἐκπληρωθοῦν.

14. Γιατί ιδέστε, τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου σύντομα θά πάγει νά ἀγωνίζεται μαζί τους. Γιατί ιδέστε, ἀρνήθηκαν τούς προφῆτες, καί τόν Ἱερεμίαν τόν ἔριξαν στή φυλακή. Καί ἐπιδίωξαν νά ἀφαιρέσουν τή ζωὴ τοῦ πατέρα μου, σέ τέτοιο βαθμό ὥστε ἀναγκάστηκε νά φύγει ἀπό τή χώρα.

15. Λοιπόν, ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἂν ἐπιστρέψετε στήν Ἱερουσαλήμ θά ἀφανιστεῖτε κι ἐσεῖς μαζί τους. Καί τώρα, ἂν ἔχετε δικαίωμα ἐκλογῆς, ἀνεβεῖτε στή χώρα, καί νά θυμηθεῖτε τά λόγια πού σᾶς λέω, ὅτι ἂν πάτε, θά ἀφανιστεῖτε κι ἐσεῖς. Γιατί ἔτσι τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου μέ ὤθησε νά μιλήσω.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶπα αὐτά τά λόγια στούς

ἀδελφούς μου, θύμωσαν μαζί μου. Καί ἔγινε ὥστε ἄπλωσαν τά χέρια τους ἐπάνω μου, γιατί ιδέστε, ἦταν ὑπερβολικά θυμωμένοι, καί μέ ἔδεσαν μέ σχοινιά γιατί γύρευαν νά μοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωὴ, νά μέ ἀφήσουν στήν ἐρημιὰ γιά νά μέ καταβροχθίσουν τά ἄγρια θηρία.

17. Ὅμως ἔγινε ὥστε προσευχήθηκα στόν Κύριο, καί εἶπα: Ὡ Κύριε, σύμφωνα μέ τήν πίστη μου πού ἔχω πρὸς ἐσένα, σέ παρακαλῶ, ἐλευθέρωσέ με ἀπό τά χέρια τῶν ἀδελφῶν μου. Μάλιστα, δώσε μου δύναμη ὥστε νά σπάσω αὐτά τά δεσμά μέ τά ὅποια εἶμαι δεμένος.

18. Καί ἔγινε ὥστε μόλις εἶπα τά λόγια αὐτά, ιδέστε, τά δεσμά λύθηκαν ἀπό τά χέρια μου καί τά πόδια μου, καί στάθηκα ἐμπρὸς στούς ἀδελφούς μου, καί τούς μίλησα ξανά.

19. Καί ἔγινε ὥστε πάλι θύμωσαν μαζί μου, καί γύρευαν νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω μου. Ὅμως ιδέστε, μιὰ ἀπό τίς κόρες τοῦ Ἰσμαήλ, μάλιστα, ἐπίσης καί ἡ μητέρα της καί ἕνας ἀπό τούς γιούς τοῦ Ἰσμαήλ, συνηγόρησαν γιά μένα πρὸς τούς ἀδελφούς μου, τόσο πού τούς μαλάκωσαν τήν καρδιά. Καί σταμάτησαν νά ἐπιδιώκουν νά μοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωὴ.

20. Καί ἔγινε ὥστε λυπήθηκαν γιά τίς ἀδικίες τους τόσο πού ὑποκλίθηκαν ἐμπρὸς μου, καί μέ παρακάλεσαν νά τούς συγχωρήσω γι' αὐτά πού εἶχαν κάνει ἐναντίον μου.

21. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι τούς συγχώρησα εἰλικρινά ὅλα ὅσα εἶχαν κάνει, καί τούς παρότρυνα νά προσευχηθοῦν στόν Κύριο τό Θεό τους γιά συγχώρηση. Καί ἔγινε ὥστε τό ἔκαναν αὐτό. Καί ὅταν τελείωσαν νά προσεύχονται στόν Κύριο συνεχίσαμε πάλι τό ταξίδι μας πρὸς τή σκηνὴ τοῦ πατέρα μας.

22. Καί ἔγινε ὥστε κατεβήκαμε στή σκηνὴ τοῦ πατέρα μας. Καί ὅταν

ἐγώ καί οἱ ἀδελφοί μου καί ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰσμαὴλ φθάσαμε στή σκηνή τοῦ πατέρα μου, πράγματι ἐκφράσανε εὐχαριστίαιες πρὸς τὸν Κύριο τὸ Θεὸ τους, καί προσέφεραν θυσία καί ὀλοκαυτώματα πρὸς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ὁ Λεχὶ βλέπει ἓνα ὄραμα τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς. Τρώει ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ κάνει τὸ ἴδιο καὶ ἡ οἰκογένειά του. Βλέπει μιὰ σιδερένια ράβδο, ἓνα στενόχωρο καὶ στενὸ μονοπάτι, καὶ τίς καταχνιές σκότους πού σφαιρώνουν τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Σαρία, ὁ Νεφὶ καὶ ὁ Σάμ τρώνε ἀπὸ τὸν καρπὸ, ἀλλὰ ὁ Λάμαν καὶ ὁ Λεμουήλ ἀρνοῦνται.

Καὶ ἔγινε ὥστε εἶχαμε συγκεντρώσει κάθε λογῆς σπόρους ὄλων τῶν εἰδῶν, καὶ σιτηρὰ ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ σπόρους φρούτων ὄλων τῶν εἰδῶν.

2. Καὶ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸ διάστημα πού ὁ πατέρας μου παρέμεινε στήν ἐρημιὰ μᾶς μίλησε καὶ εἶπε: Ἰδέστε, ὄνειρεύτηκα ἓνα ὄνειρο, δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια, εἶδα ἓνα ὄραμα.

3. Καὶ ιδέστε, ἐξαιτίας αὐτῶν τὰ ὁποῖα εἶδα, ἔχω λόγους νὰ χαίρομαι ὑπέρμετρα μὲ τὸν Κύριο γιὰ τὸ Νεφὶ ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὸ Σάμ. Γιατί ἔχω λόγους νὰ ὑποθέτω ὅτι αὐτοί, ὅπως ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τους, θά σωθοῦν.

4. Ὅμως ιδέστε, Λάμαν καὶ Λεμουήλ, φοβᾶμαι ὑπερβολικὰ ἐξαιτίας σας. Γιατί ιδέστε, μοῦ φάνηκε πὼς εἶδα στὸ ὄνειρό μου μιὰ σκοτεινὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἐρημιὰ.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα ἓναν ἄνθρωπο, καὶ ἦταν ντυμένος μὲ ἓνα λευκὸ χιτῶνα, καὶ ἦλθε καὶ στάθηκε ἔμπρός μου.

6. Καὶ ἔγινε ὥστε μοῦ μίλησε, καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὸν ἀκολουθήσω.

7. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς τὸν ἀκο-

λοῦθησα εἶδα ὅτι ἤμουν σὲ μιὰ σκοτεινὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἐρημο.

8. Καὶ ἀφοῦ ταξίδεψα γιὰ διάστημα πολλῶν ὥρων μέσα στὸ σκοτάδι, ἄρχισα νὰ προσεύχομαι πρὸς τὸν Κύριο γιὰ νὰ μὲ λυπηθεῖ, σύμφωνα μὲ τὸ πλῆθος ἀπὸ τὰ στοργικὰ ἔλεή του.

9. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν προσευχήθηκα πρὸς τὸν Κύριο εἶδα ἓνα μεγάλο καὶ ἐκτεταμένο ἀγρὸ.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα ἓνα δέντρο, τοῦ ὁποῖου ὁ καρπὸς ἦταν ποθητὸς γιὰ νὰ κάνει κάποιον εὐτυχημένο.

11. Καὶ ἔγινε ὥστε προχώρησα καὶ ἔφαγα ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ. Καὶ εἶδα ὅτι ἦταν πάρα πολὺ γλυκός, περισσότερο ἀπὸ καθετὶ πού εἶχα ποτέ γευτεῖ. Μάλιστα, καὶ εἶδα ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ ἦταν λευκός, τόσο πού νὰ ξεπερνᾶει κάθε λευκότητα πού εἶχα ποτέ δεῖ.

12. Καὶ καθὼς ἔφαγα ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ, αὐτὸς γέμισε τὴν ψυχὴ μου μὲ ἐξαιρετικὰ μεγάλη ἀγαλλίαση. Ὅποτε ἄρχισα νὰ ἐπιθυμῶ νὰ φάει καὶ ἡ οἰκογένειά μου ἀπ' αὐτόν, γιατί ἤξερα ὅτι ἦταν ἐπιθυμητὸς ὑπεράνω κάθε ἄλλου καρποῦ.

13. Καὶ καθὼς ἔριξα τὰ μάτια μου τριγύρω, μήπως ἀνακάλυπτα καὶ τὴν οἰκογένειά μου, εἶδα ἓναν ποταμὸ νεροῦ. Καὶ ἔρεε παράπλευρα, καὶ ἦταν πλάι στὸ δέντρο ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ ὁποῖου ἔτρωγα.

14. Καὶ κοίταξα νὰ δῶ ἀπὸ ποῦ ἐρχόταν, καὶ εἶδα τὴν πηγὴ τοῦ λίγο πιο πέρα. Καὶ στήν πηγὴ τοῦ εἶδα τὴ μητέρα σας τὴ Σαρία καὶ τὸ Σαμ καὶ τὸ Νεφὶ. Καὶ στέκονταν σάν νὰ μὴν ἤξεραν πρὸς τὰ πού νὰ πάνε.

15. Καὶ ἔγινε ὥστε τοὺς ἔγνεψα. Καὶ ἐπίσης τοὺς φώναξα μὲ δυνατὴ φωνὴ νὰ ἔλθουν πρὸς ἐμένα, καὶ νὰ φᾶνε ἀπὸ τὸν καρπὸ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπιθυμητὸς ὑπεράνω κάθε ἄλλου καρποῦ.

16. Καί ἔγινε ὥστε ἦλθαν πρὸς ἐμένα καί ἔφαγαν κι αὐτοὶ ἀπὸ τὸν καρπὸ.

17. Καί ἔγινε ὥστε ἐπιθυμοῦσα νά ἔλθουν ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ καί νά φᾶνε καί αὐτοὶ ἀπὸ τὸν καρπὸ. Ἔριξα λοιπὸν τὰ μάτια μου πρὸς τὴν πηγὴ τοῦ ποταμοῦ, μήπως μπορέσω νά τούς δῶ.

18. Καί ἔγινε ὥστε τούς εἶδα, ἀλλά αὐτοὶ δὲν ἤθελαν νά ἔλθουν πρὸς ἐμένα καί νά φᾶνε ἀπὸ τὸν καρπὸ.

19. Καί εἶδα μιά σιδερένια ράβδο καί ἐπεκτείνονταν κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, καί ἔφθανε ὡς τὸ δέντρο δίπλα στοῦ ὁποῖο στεκόμουν.

20. Καί εἶδα ἐπίσης ἓνα στενόχωρο καί στενὸ μονοπάτι, πού προχωροῦσε κατὰ μῆκος πλάι στή ράβδο, μέχρι τὸ δέντρο δίπλα στοῦ ὁποῖο στεκόμουν. Καί ἐπίσης ὄδηγοῦσε πλάι στοῦ κεφαλᾶρι τῆς πηγῆς, πρὸς ἓνα μεγάλο καί ἐκτεταμένο ἀγρό, σάν νά ἦταν ἓνας κόσμος.

21. Καί εἶδα ἀναρίθμητη συρροή ἀνθρώπων, πολλοὶ ἀπὸ τούς ὁποίους ὠθοῦνταν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέ ἐντατική προσπάθεια, γιὰ νά μπορέσουν νά φθάσουν τὸ μονοπάτι πού ὄδηγοῦσε στοῦ δέντρο δίπλα στοῦ ὁποῖο στεκόμουν.

22. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι ἐφθασαν, καί ἄρχισαν νά βαδίζουν στοῦ μονοπάτι πού ὄδηγοῦσε στοῦ δέντρο.

23. Καί ἔγινε ὥστε σηκώθηκε μιά καταχνιά σκότους. Μάλιστα, μιά ὑπερβολικά μεγάλη καταχνιά σκότους, τόσο πολὺ πού ἐκεῖνοι πού εἶχαν ἀρχίσει νά βαδίζουν στοῦ μονοπάτι ἔχασαν τὸ δρόμο τους, ὥστε περιπλανήθηκαν καί χάθηκαν.

24. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ἄλλους νά ὠθοῦνται πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέ ἐντατική προσπάθεια, καί αὐτοὶ προχώρησαν καί πιάστηκαν ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς σιδερένιας ράβδου. Καί πράγματι ὠθήθηκαν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέ

ἐντατική προσπάθεια μέσα ἀπὸ τὴν καταχνιά τοῦ σκότους, προσκολλημένοι στή σιδερένια ράβδο, μέχρι πού πράγματι ἦλθαν καί ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ δέντρου.

25. Καί ἀφοῦ ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ δέντρου, ἔριξαν τὰ μάτια τους τριγύρω σάν νά ντρέπονταν.

26. Καί ἐγὼ ἐπίσης ἔριξα τὰ μάτια μου τριγύρω, καί εἶδα, στήν ἄλλη πλευρά τοῦ ποταμοῦ τοῦ νεροῦ, ἓνα μέγα καί ἐκτεταμένο κτίριο. Καί στεκόταν σάν νά ἦταν στὸν ἄερα, ψηλά πάνω ἀπὸ τὴ γῆ.

27. Καί ἦταν γεμάτο ἀνθρώπους, τόσο γέρους ὅσο καί νέους, τόσο ἄρρενες ὅσο καί θήλειες. Καί τὸ εἶδος τῆς ἐνδυμασίας τους ἦταν ἐξαιρετικά κομψό. Καί ἦταν σάν νά κοροΐδευαν καί νά ἐδειχναν μέ τὸ δάχτυλο ἐκείνους πού εἶχαν ἔλθει καί ἔτρωγαν ἀπὸ τὸν καρπὸ.

28. Καί ἐκεῖνοι, ἀφοῦ εἶχαν γευτεῖ τὸν καρπὸ, ντράπηκαν ἐξαιτίας αὐτῶν πού τούς περιγελοῦσαν, καί παραστράτησαν μέσα σέ ἀπαγορευμένα μονοπάτια καί χάθηκαν.

29. Καί τώρα ἐγὼ, ὁ Νεφί, δέ λέω ὅλα τὰ λόγια τοῦ πατέρα μου.

30. Ἀλλά, γιὰ νά εἶμαι σύντομος στὰ γραφόμενά μου, ἰδέστε, αὐτὸς εἶδε ἄλλα πλήθη πού ὠθοῦνταν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέ ἐντατική προσπάθεια. Καί ἦλθαν καί ἐπιασαν τὴν ἄκρη τῆς σιδερένιας ράβδου. Καί πράγματι, ὠθούμενοι πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέ ἐντατική προσπάθεια προχώρησαν, κρατώντας διαρκῶς γερὰ τὴ σιδερένια ράβδο, ὥσπου ἐφθασαν καί ἔπεσαν κάτω καί ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ δέντρου.

31. Καί εἶδε ἐπίσης ἄλλα πλήθη πού προχωροῦσαν στὰ τυφλά πρὸς αὐτὸ τὸ μέγα καί ἐκτεταμένο κτίριο.

32. Καί ἔγινε ὥστε πολλοὶ πνίγηκαν στὰ βάθη τῆς πηγῆς, καί πολλοὶ χάθηκαν ἀπὸ τὴ θέα του, περιπλανώμενοι σέ παράξενους δρόμους.

33. Καί μεγάλο ἦταν τό πλήθος πού πράγματι μῆπκε μέσα σέ κείνο τό παράξενο κτίριο. Καί ὅταν ἐμπαιναν σέ κείνο τό παράξενο κτίριο, ἔτειναν τό δάχτυλο τῆς περιφρόνησης πρὸς ἐμένα καί πρὸς ἐκείνους ἐπίσης πού ἔτρωγαν ἀπό τόν καρπό, ἀλλά δέν τούς δίναμε σημασία.

34. Καί τοῦτα εἶναι τά λόγια τοῦ πατέρα μου: Γιατί ὅσοι τούς ἔδωσαν σημασία, παραστράτησαν.

35. Καί ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ δέν ἔφαγαν ἀπό τόν καρπό, εἶπε ὁ πατέρας μου.

36. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ πατέρας μου εἶπε ὅλα τά λόγια τοῦ ὄνειρου, δηλαδή τοῦ ὁράματός του, τά ὁποῖα ἦταν πολλά, μᾶς εἶπε ὅτι ἐπειδή εἶδε αὐτά τά πράγματα σέ δραμα, φοβόταν πάρα πολύ γιά τό Λάμαν καί τό Λεμουήλ. Μάλιστα, φοβόταν μήν τυχόν καί διωχτοῦν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

37. Καί τούς παρότρυνε μέ ὅλο τό αἶσθημα τοῦ στοργικοῦ πατέρα, νά ἀκούσουν προσεκτικά τά λόγια του, ὥστε ἴσως ὁ Κύριος νά εἶναι εὐσπλαχνικός πρὸς αὐτούς, καί νά μήν τούς διώξει. Μάλιστα, ὁ πατέρας μου πράγματι κήρυξε πρὸς αὐτούς.

38. Καί ἀφοῦ κήρυξε πρὸς αὐτούς, καί ἐπίσης προφήτεψε σ' αὐτούς γιά πολλά πράγματα, τούς πρόσταξε νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Καί ἔπαψε νά μιλάει πρὸς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ὁ Νεφί κάνει δύο χρονικά. Καθένα τους ὀνομάζεται οἱ πλάκες τοῦ Νεφί. Οἱ μεγαλύτερες πλάκες περιέχουν κοσμική ἱστορία. Οἱ μικρότερες ἀσχολοῦνται κυρίως μέ ἱερά θέματα.

Καί ὅλα αὐτά ὁ πατέρας μου εἶδε, καί ἄκουσε, καί εἶπε, καθώς κατοικοῦσε σέ σκηνή, στήν κοιλάδα τοῦ Λεμουήλ, καί πάρα πολλά ἄλλα πράγ-

ματα ἐπίσης, τά ὁποῖα δέν μποροῦν νά γραφοῦν ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες.

2. Καί τώρα, ὅπως εἶπα σχετικά μέ τοῦτες τίς πλάκες, ἰδέστε δέν εἶναι οἱ πλάκες ἐπάνω στίς ὁποῖες κάνω πλήρη ἀπολογισμό τῆς ἱστορίας τοῦ λαοῦ μου. Γιατί στίς πλάκες ἐπάνω στίς ὁποῖες κάνω πλήρη ἀπολογισμό τοῦ λαοῦ μου ἔδωσα τό ὄνομα τοῦ Νεφί. Ἐπομένως ὀνομάζονται οἱ πλάκες τοῦ Νεφί, μέ τό δικό μου ὄνομα. Καί τοῦτες οἱ πλάκες ἐπίσης ὀνομάζονται οἱ πλάκες τοῦ Νεφί.

3. Ὅμως, ἔχω λάβει ἐντολή ἀπό τόν Κύριο νά κάνω αὐτές τίς πλάκες, μέ εἰδικό σκοπό νά ὑπάρχει ἓνα χαραγμένο χρονικό γιά τή διακονία τοῦ λαοῦ μου.

4. Ἐπάνω στίς ἄλλες πλάκες νά εἶναι χαραγμένο ἓνα χρονικό γιά τή βασιλεία τῶν βασιλιάδων, καί τούς πολέμους καί τίς διαμάχες τοῦ λαοῦ μου. Ἐπομένως ἐτοῦτες οἱ πλάκες εἶναι ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον γιά τή διακονία, καί οἱ ἄλλες πλάκες εἶναι ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον γιά τή βασιλεία τῶν βασιλιάδων καί τούς πολέμους καί τίς διαμάχες τοῦ λαοῦ μου.

5. Ὁ Κύριος λοιπόν μέ πρόσταξε νά κάνω αὐτές τίς πλάκες γιά ἓναν σοφό σκοπό πού εἶναι μέσα του, τόν ὁποῖο σκοπό δέ γνωρίζω.

6. Ὁ Κύριος γνωρίζει τά πάντα ἀπό τήν ἀρχή. Γι' αὐτό ἐτοιμάζει κάποιον τρόπο γιά νά φέρει σέ πέρας ὅλα τά ἔργα του ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Γιατί ἰδέστε, αὐτός ἔχει κάθε δύναμη γιά τήν ἐκπλήρωση ὅλων τῶν λόγων του. Καί ἔτσι εἶναι. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ὁ Λεχί προλέγει τή Βαβυλώνια ὑποδούλωση. Λέει γιά τόν πρὸς τούς Ἰουδαίους ἐρχομό ἑνός Μεσσία, ἑνός Σωτήρα, ἑνός Ἀντρωτῆ. Λέει ἐπίσης γιά

τόν ἔρχομό ἐκείνου πού θά βαπτίσει τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ. Ὁ Λεχί λέει γιά τό θάνατο καί τήν ἀνάσταση τοῦ Μεσσία. Παρομοιάζει τή διασκόρπιση καί συνάθροιση τοῦ Ἰσραήλ μέ ἐλαιόδενδρο. Ὁ Νεφί μιλάει γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, γιά τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί τή ἀνάγκη γιά χρηστότητα.

ΚΑΙ τώρα, ἐγώ, ὁ Νεφί, προβαίνω στό νά δώσω ἐπάνω σ' αὐτές τίς πλάκες μιά περιγραφή τῶν ἐνεργειῶν μου, καί τῆς βασιλείας μου καί διακονίας μου. Λοιπόν, γιά νά προχωρήσω στήν περιγραφή, πρέπει νά μιλήσω λίγο γιά τά θέματα τοῦ πατέρα μου, ὅπως ἐπίσης καί τῶν ἀδελφῶν μου.

2. Γιατί ἰδέστε, ἐγίνε ὥστε ὅταν ὁ πατέρας μου τελείωσε νά λέει τά λόγια τοῦ ὄνειρου του, καί ἐπίσης νά τοὺς παροτρύνει μέ κάθε ἐπιμέλεια, τοὺς μίλησε γιά τοὺς Ἰουδαίους —

3. Ὅτι ἀφοῦ καταστραφοῦν, καί μάλιστα αὐτή ἡ μεγάλη πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ, καί ἀφοῦ προσαχθοῦν πολλοί ὡς αἰχμάλωτοι στή Βαβυλώνα, σύμφωνα μέ τόν καιρό πού θά κρίνει κατάλληλο ὁ Κύριος, θά ἐπιστρέψουν πάλι, μάλιστα, θά τοὺς φέρουν πάλι πίσω ἀπό τήν αἰχμαλωσία. Καί ἀφοῦ τοὺς φέρουν πάλι πίσω ἀπό τήν αἰχμαλωσία θά ἀποκτήσουν πάλι τή γῆ τῆς κληρονομίας τους.

4. Μάλιστα, ἐξακόσια χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ πατέρας μου ἄφησε τήν Ἱερουσαλήμ, θά ἐτοίμαζε ὁ Κύριος ἕναν προφήτη ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους — καί μάλιστα ἕναν Μεσσία, δηλαδή μέ ἄλλα λόγια, ἕνα Σωτήρα τοῦ κόσμου.

5. Καί μίλησε ἐπίσης σχετικά μέ τοὺς προφῆτες, πόσοι πολλοί ἔδωσαν μαρτυρία γιά ὅλα αὐτά, σχετικά μέ αὐτόν τό Μεσσία γιά τόν ὁποῖο μίλησε, δηλαδή αὐτόν τό Λυτρωτῆ τοῦ κόσμου.

6. Ὅλη λοιπόν ἡ ἀνθρωπότητα

ἦταν σέ κατάσταση χαμοῦ καί πώσης, καί θά ἦταν γιά πάντα ἐκτός ἀν βασιζόνταν σ' αὐτόν τό Λυτρωτῆ.

7. Καί μίλησε ἐπίσης σχετικά μέ ἕναν προφήτη πού ἐπρόκειτο νά ἐλθεῖ πρὶν τό Μεσσία, γιά νά ἐτοιμάσει τό δρόμο τοῦ Κυρίου —

8. Μάλιστα, καί θά πήγαινε καί θά φώναζε μέσα στήν ἐρημία: Ἐτοιμάστε τό δρόμο τοῦ Κυρίου, καί κάντε ἴσια τά μονοπάτια του. Γιατί στέκεται ἀνάμεσά σας κάποιος τόν ὁποῖο δέ γνωρίζετε. Καί εἶναι ἀνώτερος ἀπό ἐμένα, τοῦ ὁποῖου δέν εἶμαι ἄξιος νά λύσω τό λουρί ἀπό τό παπούτσι του. Καί πολλά πράγματα εἶπε ὁ πατέρας μου σχετικά μέ αὐτό τό θέμα.

9. Καί ὁ πατέρας μου εἶπε ὅτι αὐτός θά βάφτιζε στή Βηθανία, πέρα ἀπό τόν Ἰορδάνη. Καί εἶπε ἐπίσης ὅτι θά βάφτιζε μέ νερό, καί ἀκόμα ὅτι θά βάφτιζε τό Μεσσία μέ νερό.

10. Καί ἀφοῦ θά βάφτιζε τό Μεσσία μέ νερό, θά ἔβλεπε καί θά κατέθετε μαρτυρία ὅτι εἶχε βαπτίσει τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἀφαιροῦσε τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

11. Καί ἐγίνε ὥστε ἀφοῦ εἶπε αὐτά τά λόγια ὁ πατέρας μου, μίλησε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου σχετικά μέ τό εὐαγγέλιο τό ὁποῖο θά κηρύττονταν ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους, καί ἐπίσης σχετικά μέ τό ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι θά ἐφθιναν ἀπό ἀπιστία. Καί ἀφοῦ θανάτωναν τό Μεσσία, πού θά ἐρχόταν, καί ἀφοῦ αὐτός θανατωνόταν, θά ἀνασταινόταν ἀπό τοὺς νεκρούς, καί θά φανερωνόταν μέσο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς Ἐθνικούς.

12. Μάλιστα, ὁ πατέρας μου εἶπε πολλά σχετικά μέ τοὺς Ἐθνικούς καί, ἐπίσης, σχετικά μέ τόν οἶκο Ἰσραήλ, ὅτι ἔπρεπε νά παρομοιαστοῦν μέ ἕνα ἐλαιόδεντρο, τοῦ ὁποῖου οἱ κλάδοι θά ἀποκόπτονταν καί θά σκορπιζόνταν ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς γῆς.

13. Γι' αὐτόν τό λόγο, εἶπε, πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά ὀδηγηθοῦμε ἐνωμένοι ὄλοι μαζί στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, πρὸς ἐκπλήρωση τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὅτι θά πρέπει νά σκορπιστοῦμε ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς γῆς.

14. Καί ἀφοῦ σκορπιστεῖ ὁ οἶκος Ἰσραήλ, θά συναθροιστοῦν πάλι. Δηλαδή, τέλος, ἀφοῦ θά ἔχουν λάβει οἱ Ἐθνικοὶ τήν πληρότητα τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ φυσικοὶ κλάδοι τοῦ ἐλαιόδεντρου, δηλαδή τὰ ὑπολείμματα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, νά ἐμβολιαστοῦν, δηλαδή νά ἔλθουν στή γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, τοῦ Κυρίου καί Λυτρωτῆ τους.

15. Καί μέ τέτοιου εἴδους λόγια ὁ πατέρας μου προφήτευε καί μιλοῦσε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καί εἶπε ἐπίσης κι ἄλλα πολλά τὰ ὅποια δέ γράφω σέ τοῦτο τό βιβλίο. Γιατί ἔχω γράψει ὅσα ἀπὸ αὐτά μου χρειάζονταν στό ἄλλο μου βιβλίο.

16. Καί ὅλα αὐτά, γιά τὰ ὅποια μίλησα, ἔγιναν καθὼς ὁ πατέρας μου κατοικοῦσε σέ σκηνή, στήν κοιλάδα τοῦ Λεμουήλ.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀφοῦ ἄκουσα ὅλα τὰ λόγια τοῦ πατέρα μου σχετικά μέ αὐτά πού εἶδε σέ ὄραμα, ἐπίσης καί αὐτά πού εἶπε μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτήν τή δύναμη πού ἔλαβε μέσο τῆς πίστεως πρὸς τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ — καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἦταν ὁ Μεσσίας πού πρόκειται νά ἔλθει — ἐγώ, ὁ Νεφί, ἐπιθύμησα ἐπίσης νά μπορέσω νά δῶ, καί νά ἀκούσω, καί νά γνωρίσω γι' αὐτά τὰ πράγματα, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού εἶναι ἡ δωρεά τοῦ Θεοῦ πρὸς ὄλους ἐκείνους πού ἐπίμονα τόν ἐπίζητοῦν, τόσο στοὺς παλαιούς καιροὺς ὅσο καί τόν καιρό πού θά φανερωθεῖ στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

18. Γιατί εἶναι ὁ ἴδιος, ἐχθές, σήμερα καί πάντα. Καί ὁ δρόμος ἔχει

προετοιμαστεῖ γιά ὄλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἂν γίνει καί μετανοήσουν καί ἔλθουν πρὸς αὐτόν.

19. Γιατί αὐτός πού ἐπίμονα ἐπιζητεῖ, θά βρεῖ. Καί τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ θά ξετυλιχτοῦν γι' αὐτούς, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόσο σέ τούτους τοὺς καιροὺς ὅσο καί στοὺς παλαιούς καιροὺς, καί τόσο στοὺς παλαιούς καιροὺς ὅσο καί στοὺς μελλοντικούς καιροὺς. Ἔτσι λοιπόν, ἡ πορεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἓνας αἰώνιος κύκλος.

20. Νά θυμᾶσαι λοιπόν, ὦ ἀνθρώπε, ὅτι γιά ὄλες τῆς πράξεις σου θά προσαχθεῖς γιά κρίση.

21. Ἄν λοιπόν ἐπιδίωκες νά ἐνεργεῖς ἄνομα κατά τίς ἡμέρες τῆς δοκιμασίας σου, τότε θεωρεῖσαι ἀκάθαρτος ἐμπρὸς στό βῆμα κρίσεως τοῦ Θεοῦ. Καί τίποτα ἀκάθαρτο δέν μπορεῖ νά ζῆσει μέ τό Θεό. Γι' αὐτό πρέπει νά ἀπορριφθεῖτε γιά πάντα.

22. Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα δίνει ἐξουσία νά τὰ πῶ αὐτά, καί νά μὴν τὰ ἀρνηθῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ὁ Νεφί βλέπει τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καί τοῦ φανερώνεται σέ ὄραμα τό δέντρο τῆς ζωῆς. Βλέπει τή μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί μαθαίνει γιά τή συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ. Βλέπει τή βᾶπτισμα, τή διακονία καί τή σταύρωση τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ. Βλέπει ἐπίσης τήν κλήση καί διακονία τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὅταν ἐπιθύμησα νά γνωρίσω αὐτά πού εἶχε δεῖ ὁ πατέρας μου, καί πιστεύοντας ὅτι ὁ Κύριος ἦταν σέ θέση νά τὰ κάνει γνωστά σέ μένα, καθὼς καθόμουν συλλογισζόμενος μέσα στήν καρδιά μου, μέ ἄρπαξε μακριά τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, μάλιστα, σέ ἓνα πάρα πολύ ψηλό βουνό, τό ὅποιο ποτέ δέν εἶχα ξανα-

δεῖ, καὶ ἐπάνω στό ὁποῖο ποτέ δέν εἶχα ξαναβάλει τό πόδι μου.

2. Καί τό Πνεῦμα μου εἶπε: Ἴδές, τί ἐπιθυμεῖς;

3. Καί ἐγώ εἶπα: Ἐπιθυμῶ νά δῶ αὐτά πού εἶδε ὁ πατέρας μου.

4. Καί τό Πνεῦμα μου εἶπε: Πιστεύεις ἐσύ ὅτι ὁ πατέρας σου εἶδε τό δέντρο γιά τό ὁποῖο μίλησε;

5. Καί ἐγώ εἶπα: Μάλιστα, ἐσύ ξέρεις ὅτι πιστεύω ὅλα τά λόγια τοῦ πατέρα μου.

6. Καί ὅταν τά εἶπα αὐτά τά λόγια, τό Πνεῦμα φώναξε μέ δυνατή φωνή, καί εἶπε: Ὁσαννά στόν Κύριο, τόν ὑψιστο Θεό. Γιατί εἶναι Θεός ἐπί ὅλης τῆς γῆς, μάλιστα, καί ὑπεράνω ὅλων. Καί μακάριος εἶσαι σύ, Νεφί, ἐπειδή πιστεύεις στόν Υἱό τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Γι' αὐτό, θά δεῖς αὐτά πού ἐπιθύμησες.

7. Καί ἰδές, αὐτό θά δοθεῖ σέ σένα γιά σημάδι, ὥστε ἀφοῦ θά ἔχεις δεῖ τό δέντρο πού παρήγγε τόν καρπό τόν ὁποῖο ἔφαγε ὁ πατέρας σου, θά δεῖς ἐπίσης ἕναν ἄνδρα πού θά κατεβεῖ ἀπό τοὺς οὐρανοὺς, καί γι' αὐτόν θά εἶσαι αὐτόπτης μάρτυρας. Καί ἀφοῦ θά εἶσαι αὐτόπτης μάρτυρας γι' αὐτόν, θά καταθέσεις μαρτυρία ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

8. Καί ἐγίνε ὥστε τό Πνεῦμα μου εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα καί εἶδα ἕνα δέντρο. Καί ἦταν σάν τό δέντρο πού εἶχε δεῖ ὁ πατέρας μου. Καί ἡ ὁμορφιά του ἦταν πολύ ὑπεράνω, μάλιστα, ὑπερέχουσα κάθε ὁμορφιάς. Καί ἡ λευκότητά του ξεπερνοῦσε τή λευκότητα τοῦ χιονιοῦ πού τό φυσᾶ ὁ ἄερας.

9. Καί ἐγίνε ὥστε ὅταν εἶδα τό δέντρο, εἶπα στό Πνεῦμα: Βλέπω ὅτι μου ἔδειξες τό δέντρο πού εἶναι πολυτιμότερο πάντων.

10. Καί ἐκεῖνος μου εἶπε: Τί ἐπιθυμεῖς;

11. Καί ἐγώ τοῦ εἶπα: Νά μάθω τήν ἔρμηνεῖα του — γιατί τοῦ μί-

λησα ὅπως μιλάει ἕνας ἄνθρωπος. Γιατί εἶδα ὅτι αὐτός εἶχε τή μορφή ἀνθρώπου. Ἐν τούτοις, ἤξερα ὅτι ἦταν τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου. Καί μου μίλησε ὅπως μιλάει ὁ ἕνας ἄνθρωπος μέ τόν ἄλλο.

12. Καί ἐγίνε ὥστε μου εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα σάν γιά νά κοιτάξω αὐτόν, καί δέν τόν εἶδα. Γιατί εἶχε φύγει ἀπό τήν παρουσία μου.

13. Καί ἐγίνε ὥστε κοίταξα καί εἶδα τή μεγάλη πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐπίσης καί ἄλλες πόλεις. Καί εἶδα τήν πόλη τῆς Ναζαρέτ. Καί μέσα στήν πόλη τῆς Ναζαρέτ εἶδα μιά παρθένα, καί ἦταν πάρα πολύ ὁμορφη καί λευκή.

14. Καί ἐγίνε ὥστε εἶδα τοὺς οὐρανοὺς νά ἀνοίγουν, καί ἕνας ἄγγελος κατέβηκε καί στάθηκε ἔμπρός μου, καί μου εἶπε: Νεφί, τί βλέπεις;

15. Καί ἐγώ τοῦ εἶπα: Μιά παρθένα, πῶ ὁμορφη καί πῶ ὄραία ἀπό ὅλες τίς ἄλλες παρθένες.

16. Καί μου εἶπε: Γνωρίζεις τή συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ;

17. Καί ἐγώ τοῦ εἶπα: Γνωρίζω ὅτι ἀγαπάει τά τέκνα του. Ὅμως, δέ γνωρίζω τή σημασία ὅλων τῶν πραγμάτων.

18. Καί ἐκεῖνος μου εἶπε: Ἴδές, ἡ παρθένα τήν ὁποία βλέπεις εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κατά τή σάρκα.

19. Καί ἐγίνε ὥστε εἶδα ὅτι ἐκεῖνη μεταφέρθηκε ἀπό τό Πνεῦμα μακριά. Καί ἀφοῦ μεταφέρθηκε ἀπό τό Πνεῦμα μακριά γιά ἕνα χρονικό διάστημα, ὁ ἄγγελος μου μίλησε καί εἶπε: Κοίτα!

20. Καί κοίταξα καί εἶδα πάλι τήν παρθένα, νά ἔχει ἕνα παιδί στήν ἀγκυκαλία τῆς.

21. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, μάλιστα, αὐτός ὁ Υἱός τοῦ Αἰώνιου Πατέρα! Γνωρίζεις τή σημασία τοῦ δέντρου πού εἶδε ὁ πατέρας σου;

22. Καί τοῦ ἀπάντησα λέγοντας: Μάλιστα, εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού ξεχύνεται μέσα στίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων. Ἐπομένως εἶναι τό πιό ἐπιθυμητό ὑπεράνω πάντων.

23. Καί ἐκεῖνος μοῦ μίλησε καί εἶπε: Μάλιστα, καί τό πιό χαροποῖο στήν ψυχή.

24. Καί ἀφοῦ εἶπε αὐτά τά λόγια, μοῦ εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα, καί εἶδα τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ νά πηγαίνει ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί εἶδα πολλούς νά πέφτουν στά πόδια του καί νά τόν προσκυνοῦν.

25. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ὅτι ἡ σιδερένια ράβδος, πού εἶχε δεῖ ὁ πατέρας μου, ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ὀδηγοῦσε στήν πηγὴ τῶν τρεχούμενων νερῶν, δηλαδή στό δέντρο τῆς ζωῆς, τά ὁποῖα νερά ἀποτελοῦν παρομοίωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Καί εἶδα ἐπίσης ὅτι τό δέντρο τῆς ζωῆς ἀποτελοῦσε παρομοίωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

26. Καί ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπε πάλι: Κοίτα καί ἰδές τή συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ.

27. Καί κοίταξα καί εἶδα τό Λυτρωτή τοῦ κόσμου, γιά τόν ὁποῖο μίλησε ὁ πατέρας μου. Καί εἶδα ἐπίσης τόν προφήτη πού ἐπρόκειτο νά ἐτοιμάσει τό δρόμο πρὶν ἀπό ἐκεῖνον. Καί ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ πῆγε καί βαπτίστηκε ἀπό αὐτόν. Καί ἀφοῦ βαπτίστηκε, εἶδα τοὺς οὐρανούς νά ἀνοίγουν, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε ἀπό τοὺς οὐρανούς καί στάθηκε ἐπάνω του μέ τὴ μορφή περιστερᾶς.

28. Καί εἶδα ὅτι πῆγε καί δίδασκε τὸ λαό, μέ ἐξουσία καί μεγάλη δόξα. Καί τά πλήθη συναθροίζονταν γιά νά τόν ἀκούσουν. Καί εἶδα ὅτι τόν ἔδιωξαν ἀπό ἀνάμεσά τους.

29. Καί ἐπίσης εἶδα δώδεκα ἄλλους πού τὸν ἀκολουθοῦσαν. Καί ἔγινε ὥστε μεταφέρθηκαν ἀπό τό

Πνεῦμα μακριὰ ἀπὸ ἐμπρός ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου, καί δέν τοὺς ἔβλεπα.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μοῦ μίλησε πάλι καί εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα, καί εἶδα τοὺς οὐρανούς νά ἀνοίγουν πάλι, καί εἶδα ἀγγέλους νά κατεβαίνουν πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐκτελοῦσαν διακονίες πρὸς αὐτούς.

31. Καί μοῦ μίλησε πάλι, καί εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα, καί εἶδα τὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ νά πηγαίνει ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί εἶδα πλήθη ἀνθρώπων πού ἦταν ἄρρωστοι καί πού βασανίζονταν μέ ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἀσθένειες, καί μέ διαβόλους καί ἀκάθαρτα πνεύματα. Καί ὁ ἄγγελος μοῦ μίλησε καί μοῦ τά ἔδειξε ὅλα αὐτά. Καί αὐτοὶ θεραπεύτηκαν μέ τὴ δύναμη τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ. Καί οἱ διάβολοι καί τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἐξορκίστηκαν.

32. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μοῦ μίλησε πάλι καί εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα καί εἶδα τὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸν πῆρε ὁ λαός. Μάλιστα, ὁ Υἱὸς τοῦ αἰώνιου Θεοῦ κρίθηκε ἀπὸ τὸν κόσμο. Καί εἶδα καί καταθέτω μαρτυρία.

33. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶδα ὅτι ἐκεῖνος ὑψώθηκε ἐπάνω στό σταυρὸ καί θανατώθηκε γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

34. Καί ἀφοῦ θανατώθηκε, εἶδα τῆς γῆς τὰ πλήθη, ὅτι συναθροίστηκαν γιά νά πολεμήσουν ἐναντίον τῶν ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου. Γιατί ἔτσι ὀνόμαζε τοὺς δώδεκα ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου.

35. Καί τῆς γῆς τὸ πλήθος συναθροίστηκε. Καί εἶδα ὅτι βρισκόνταν μέσα σέ ἓνα μεγάλο καί ἐκτεταμένο κτίριο, σάν τὸ κτίριο τὸ ὁποῖο εἶδε ὁ πατέρας μου. Καί ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μοῦ μίλησε πάλι καί εἶπε: Ἰδές τὸν κόσμον καί τὴ σοφία του. Μάλιστα, ἰδές, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ συναθροίστηκε γιά νά πολεμήσει ἐναν-

τίον τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου.

36. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα καί καταθέτω μαρτυρία, ὅτι τό μέγα καί ἐκτεταμένο κτίριο ἦταν ἡ περηφάνεια τοῦ κόσμου. Καί αὐτό ἔπεσε, καί ἡ πώση του ἦταν πάρα πολύ μεγάλη. Καί ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μου μίλησε πάλι καί εἶπε: "Ἔτσι θά εἶναι ἡ καταστροφή ὅλων τῶν ἐθνῶν, φυλῶν, γλωσσῶν καί λαῶν, πού θά πολεμήσουν ἐναντίον τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ὁ Νεφί βλέπει σέ ὄραμα: τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, τή χρηστότητα, τήν ἀνομία καί τήν κατάρρευση τῶν κατοίκων τῆς, τόν ἐρχομό τοῦ Ἄμνοῦ τοῦ Θεοῦ πρός αὐτούς, πῶς θά δικάσουν τόν Ἰσραήλ οἱ δώδεκα μαθητές καί οἱ δώδεκα ἀποστολοι. Ἡ ἀπαίσια καί ρυπαρή κατάσταση ἐκείνων πού φθίνουν ἀπό ἀπιστία.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Κοίτα, καί ιδές τό σπέρμα σου, καί ἐπίσης τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν σου. Καί κοίταξά καί εἶδα τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Καί εἶδα πλήθη ἀνθρώπων, μάλιστα, σάν νά ἦταν σέ ἀριθμό τόσοι πολλοί ὅσο ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας.

2. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα πλήθη συγκεντρωμένα γιά μάχη, ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καί εἶδα πολέμους καί φῆμες πολέμων, καί μεγάλες σφαγές μέ τό σπαθί ἀνάμεσα στό λαό μου.

3. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ὅτι πολλές γενεές πέρασαν, μέ πολέμους καί διαμάχες στή χώρα. Καί εἶδα πολλές πόλεις, μάλιστα, πού οὔτε κἀν τίς μέτρησα.

4. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα καταχνιά σκότους ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας. Καί εἶδα ἀστρα-

πές, καί ἄκουσα βροντές, καί σεισμούς, καί κάθε εἶδους θυελῶδεις ἤχους. Καί εἶδα τή γῆ καί τούς βράχους, ὅτι σχίστηκαν. Καί εἶδα βουνά νά σωριάζονται σέ συντρίμμια. Καί εἶδα τίς πεδιάδες τῆς γῆς, νά κομματίζονται. Καί εἶδα πολλές πόλεις ὅτι βυθίστηκαν. Καί εἶδα πολλούς πού καίγονταν μέ φωτιά. Καί εἶδα πολλούς πού σωριάζονταν στή γῆ, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι αὐτή σειόταν.

5. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ εἶδα ὅλα αὐτά, εἶδα τόν ἀτμό τῆς σκοτεινιάς πού πέρασε ἀπό πάνω ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ιδέστε, εἶδα πλήθη πού δέν εἶχαν καταρρεύσει ἀπό τίς μεγάλες καί φοβερές κρίσεις τοῦ Κυρίου.

6. Καί εἶδα τούς οὐρανοῦς νά ἀνοίγουν, καί τόν Ἄμνο τοῦ Θεοῦ νά κατεβαίνει ἀπό τούς οὐρανοῦς. Καί ἦλθε κάτω καί φανερώθηκε σ' αὐτούς.

7. Καί εἶδα ἐπίσης καί καταθέτω μαρτυρία ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔπεσε σέ δώδεκα ἄλλους. Καί αὐτοί εἶχαν ὀρίσται ἀπό τό Θεό, καί εἶχαν κληθεῖ.

8. Καί ὁ ἄγγελος μου μίλησε, καί εἶπε: Ἰδές τούς δώδεκα μαθητές τοῦ Ἄρνιου, πού ἔχουν κληθεῖ γιά νά τελέσουν διακονία πρός τό σπέρμα σου.

9. Καί μου εἶπε: Θυμᾶσαι τούς δώδεκα ἀποστόλους τοῦ Ἄρνιου; Ἰδές, αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού θά κρίνουν τίς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπομένως οἱ δώδεκα τοῦ σπέρματός σου πού ὀρίστηκαν νά διδάσκουν καί νά ὑπηρετοῦν θά κριθοῦν ἀπό αὐτούς. Γιατί σεις εἶστε ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ.

10. Καί ἐτοῦτοι οἱ δώδεκα πού ὀρίστηκαν νά διδάσκουν καί νά ὑπηρετοῦν, τούς ὁποίους βλέπεις, θά κρίνουν τό σπέρμα σου. Καί, ιδές, εἶναι δίκαιοι αἰώνια. Γιατί χάρη τῆς

πίστης τους προς τόν Ἄμνό του Θεοῦ τὰ ἐνδύματα τους γίνονται λευκά μέ τό αἷμα του.

11. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Κοίτα! Καί κοίταξα, καί εἶδα τρεῖς γενεές νά παρέρχονται μέ χρηστότητα. Καί τὰ ἐνδύματά τους ἦταν λευκά σάν καί τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Αὐτοί γίνονται λευκοί μέ τό αἷμα τοῦ Ἄρνιου, ἔνεκα τῆς πίστης τους προς αὐτόν.

12. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶδα ἐπίσης πολλούς ἀπό τήν τέταρτη γενεά πού παρήλθαν μέ χρηστότητα.

13. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα τῆς γῆς τὰ πλήθη συγκεντρωμένα.

14. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές τό σπέρμα σου, καί ἐπίσης τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν σου.

15. Καί ἔγινε ὥστε κοίταξα καί εἶδα τό λαό τοῦ σπέρματός μου συγκεντρωμένο κατά πλήθη ἐναντίον τοῦ σπέρματος τῶν ἀδελφῶν μου. Καί εἶχαν συγκεντρωθεῖ γιά μάχη.

16. Καί ὁ ἄγγελος μου μίλησε καί μου εἶπε: Ἴδές τήν πηγὴ τοῦ βρωμεροῦ νεροῦ πού εἶδε ὁ πατέρας σου. Μάλιστα, καί τόν ποταμό γιά τόν ὁποῖο μίλησε. Καί τὰ βάθη του εἶναι τὰ βάθη τῆς κόλασης.

17. Καί οἱ καταχνιές τοῦ σκότους εἶναι οἱ πειρασμοί τοῦ διαβόλου, οἱ ὁποῖοι τυφλώνουν τὰ μάτια καί σκληραίνουν τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων, καί τοὺς παρασύρουν σέ εὐρύχωρους δρόμους, ὥστε ἀφανίζονται καί χάνονται.

18. Καί τό μεγάλο καί ἐκτεταμένο κτίριο, πού εἶδε ὁ πατέρας σου, εἶναι οἱ μάταιες φαντασίες καί ἡ περηφάνεια τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων. Καί ἓνα μέγα καί φοβερό χάσμα τοὺς χωρίζει. Μάλιστα, αὐτός ὁ λόγος τῆς δικαιοσύνης τοῦ Αἰώνιου Θεοῦ, καί ὁ Μεσσίας ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, γιά τοὺς ὁποίους τό Ἅγιο

Πνεῦμα καταθέτει μαρτυρία, ἀπό καταβολῆς κόσμου ἕως τόν παρόντα καιρό, καί ἀπό τόν παρόντα καιρό μέχρι τόν αἰῶνα τῶν αἰῶνα.

19. Καί ἐνῶ ἔλεγε ὁ ἄγγελος αὐτὰ τὰ λόγια, κοίταξα καί εἶδα ὅτι τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου μάχονταν ἐναντίον τοῦ σπέρματός μου, σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ ἀγγέλου. Καί ἔξαιτίας τῆς περηφάνειας τοῦ σπέρματός μου, καί τῶν πειρασμῶν τοῦ διαβόλου, εἶδα ὅτι τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου ὑπερνίκησε τό λαό τοῦ σπέρματός μου.

20. Καί ἔγινε ὥστε κοίταξα, καί εἶδα τό λαό τοῦ σπέρματος τῶν ἀδελφῶν μου ὅτι εἶχαν ὑπερνικήσει τό σπέρμα μου. Καί προχώρησαν κατά μεγάλα πλήθη ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας.

21. Καί τοὺς εἶδα συναθροισμένους κατά πλήθη. Καί εἶδα πολέμους καί φήμες πολέμων ἀνάμεσά τους. Καί μέ πολέμους καί φήμες πολέμων εἶδα νά παρέρχονται πολλές γενεές.

22. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές, αὐτοί θά φθίνουν ἀπό ἔλλειψη πίστης.

23. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ὅτι, ἀφοῦ ἐφθιναν ἀπό ἔλλειψη πίστης, ἔγιναν ἓνας σκούρος καί ἀπαίσιος καί βρωμερός λαός, γεμάτος νοθρότητα καί κάθε εἶδους ἀποτροπιασμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ὁ Νεφί βλέπει σέ δράμα: τήν ἐκκλησίαν τοῦ διαβόλου ἐδραιωμένη ἀνάμεσα στους Ἐθνικούς, τήν ἀνακάλυψη καί τήν ἀποίκιση τῆς Ἀμερικῆς, τήν ἀπώλεια πολλῶν ἀπλῶν καί πολῦτιμων τμημάτων τῆς Βίβλου, τήν σάν ἐπακόλουθο κατάσταση ἀποστασίας τῶν Ἐθνικῶν, τήν ἀποκατάσταση τοῦ εὐαγγελίου, τήν ἐμφάνιση γραφῶν τῶν τελευταίων ἡμερῶν, καί τήν οἰκοδόμηση τῆς Σιών.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μου μίλησε καὶ εἶπε: Κοίτα! Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα πολλά ἔθνη καὶ βασιλεία.

2. Καὶ ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Τί βλέπεις; Καὶ ἐγὼ εἶπα: Βλέπω πολλά ἔθνη καὶ βασιλεία.

3. Καὶ ἐκεῖνος μου εἶπε: Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔθνη καὶ τὰ βασιλεία τῶν Ἑθνικῶν.

4. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα ἀνάμεσα στὰ ἔθνη τῶν Ἑθνικῶν τὴν ἴδρυση μιᾶς μεγάλης ἐκκλησίας.

5. Καὶ ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές τὴν ἴδρυση μιᾶς ἐκκλησίας ἡ ὁποία εἶναι πιὸ ἀποτροπιαστικὴ ὑπεράνω ὄλων τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θανατώνει τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ, μάλιστα, καὶ τοὺς τυραννάει καὶ τοὺς δένει καὶ τοὺς ζεύει μέ ζυγὸ σιδηρένιο, καὶ τοὺς φέρνει στὴν αἰχμαλωσία.

6. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα αὐτὴν τὴ μεγάλη καὶ ἀποτροπιαστικὴ ἐκκλησία. Καὶ εἶδα ὅτι ὁ διάβολος ἦταν ὁ ἴδρυτὴς τῆς.

7. Καὶ ἐπίσης εἶδα χρυσάφι καὶ ἀσήμι, καὶ μετάξια, καὶ πορφύρες, καὶ ἀραχνούφανα λινά, καὶ κάθε εἶδος πολῦτιμο ρουχισμό. Καὶ εἶδα πολλές πόρνες.

8. Καὶ ὁ ἄγγελος μου μίλησε καὶ εἶπε: Ἴδές, τὸ χρυσάφι καὶ τὸ ἀσήμι, καὶ τὰ μετάξια, καὶ οἱ πορφύρες, καὶ τὰ ἀραχνούφανα λινά, καὶ ὁ πολῦτιμος ρουχισμός, καὶ οἱ πόρνες, εἶναι οἱ ἐπιθυμίαι αὐτῆς τῆς μεγάλης καὶ ἀποτροπιαστικῆς ἐκκλησίας.

9. Καὶ ἐπίσης γιὰ τὸν ἔπαινο τοῦ κόσμου ἀφανίζουν τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς φέρνουν σὲ αἰχμαλωσία.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε κοίταξα καὶ εἶδα πολλά νερά. Καὶ αὐτὰ χωρίζαν τοὺς Ἑθνικοὺς ἀπὸ τὸ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου.

11. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές, ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπάνω στοῦ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν σου.

12. Καὶ κοίταξα καὶ εἶδα ἕναν ἄνθρωπο ἀνάμεσα στοὺς Ἑθνικοὺς, τὸν ὁποῖο χωρίζαν τὰ πολλά νερά ἀπὸ τὸ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου. Καὶ εἶδα τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι κατέβηκε καὶ ἐπενέργησε ἐπάνω στὸν ἄνθρωπο, καὶ αὐτὸς προχώρησε ἐπάνω στὰ πολλά νερά, πρὸς τὸ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου, πού βρίσκονταν στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

13. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐπενέργησε ἐπάνω σὲ ἄλλους Ἑθνικοὺς καὶ βγήκαν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία καὶ πῆγαν ἐπάνω στὰ πολλά νερά.

14. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶδα πολλά πλήθη Ἑθνικῶν ἐπάνω στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Καὶ εἶδα τὴν ὄργη τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἦταν ἐπάνω στοῦ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου. Καὶ σκορπίστηκαν ἐμπρὸς στοὺς Ἑθνικοὺς καὶ πάταχθηκαν.

15. Καὶ εἶδα τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἦταν ἐπάνω στοὺς Ἑθνικοὺς, καὶ αὐτοὶ προόδεψαν καὶ ἀπέκτησαν τὴ χώρα γιὰ κληρονομία τους. Καὶ εἶδα ὅτι ἦταν λευκοὶ καὶ πάρα πολὺ ὠραῖοι καὶ ὁμορφοί, σάν τὸ λαὸ μου πρὶν νὰ σκοταθοῦν.

16. Καὶ ἔγινε ὥστε ἐγὼ, ὁ Νεφί, εἶδα ὅτι οἱ Ἑθνικοὶ πού εἶχαν βγεῖ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία ταπεινώσαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί τους.

17. Καὶ εἶδα ὅτι οἱ μητρικὲς χώρες τῶν Ἑθνικῶν συναθροίστηκαν ἐπάνω στὰ νερά ὅπως καὶ ἐπάνω στὴ χώρα, γιὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τους.

18. Καὶ εἶδα ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἦταν μαζί τους, καὶ ἐπίσης ὅτι ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐπάνω σὲ ὄλους ἐκείνους πού εἶχαν συναθροιστεῖ γιὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τους.

19. Καὶ ἐγὼ, ὁ Νεφί, εἶδα ὅτι οἱ Ἑθνικοὶ πού εἶχαν βγεῖ ἀπὸ τὴν αἰχ-

μαλωσία, μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, λυτρώθηκαν ἀπό τά χέρια ὄλων τῶν ἄλλων ἔθνῶν.

20. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶδα ὅτι αὐτοί εὐημεροῦσαν στή χώρα. Καί εἶδα ἓνα βιβλίον, καί αὐτό ἔφθασε ἀνάμεσά τους.

21. Καί ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπε: Γνωρίζεις τὸ νόημα τοῦ βιβλίου;

22. Καί ἐγώ τοῦ εἶπα: Δέ γνωρίζω.

23. Καί ἐκεῖνος εἶπε: Ἰδέξ, βγαίνει ἀπό τό στόμα Ἰουδαίου. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, τό εἶδα. Καί ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: Τό βιβλίον πού βλέπεις εἶναι χρονικό τῶν Ἰουδαίων, τό ὁποῖο περιέχει τίς διαθήκες τοῦ Κυρίου, αὐτές πού ἔκανε πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καί περιέχει ἐπίσης πολλές ἀπό τίς προφητείες τῶν ἁγίων προφητῶν. Καί εἶναι χρονικό σάν τά πράγματα πού εἶναι ἐπάνω στίς χάρακες ἀπό ὀρείχαλκο, μόνο πού δέν εἶναι τόσο πολλά. Ὅμως, περιέχουν τίς διαθήκες τοῦ Κυρίου, αὐτές πού ἔχει κάνει πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Γι' αὐτό εἶναι μεγάλης ἀξίας γιά τούς Ἐθνικούς.

24. Καί ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μοῦ εἶπε: Εἶδες ὅτι τό βιβλίον βγήκε ἀπό τό στόμα Ἰουδαίου. Καί ὅταν βγήκε ἀπό τό στόμα Ἰουδαίου περιεῖχε τήν πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου, γιά τόν ὁποῖο οἱ δώδεκα ἀπόστολοι καταθέτουν μαρτυρία. Καί καταθέτουν μαρτυρία σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια ἣ ὁποία εἶναι μέσα στόν Ἄμνόν τοῦ Θεοῦ.

25. Ἐπομένως, αὐτά ἔρχονται ἀπό τούς Ἰουδαίους γνήσια πρὸς τούς Ἐθνικούς, σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια πού εἶναι μέσα στό Θεό.

26. Καί ἀφοῦ ἔλθουν μέ τό χέρι τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου, ἀπό τούς Ἰουδαίους πρὸς τούς Ἐθνικούς, βλέπεις τήν ἰδρυση αὐτῆς τῆς μεγάλης καί ἀποτροπιαστικῆς ἐκκλησίας, ἣ ὁποία εἶναι πιό ἀποτροπιαστική ὑπεράνω ὄλων τῶν ἄλ-

λων ἐκκλησιῶν. Γιατί ἰδέξ, αὐτοί ἀφαίρεσαν ἀπό τό εὐαγγέλιον τοῦ Ἄρνιου πολλά τμήματα τά ὁποῖα εἶναι ἄπλά καί πάρα πολύ πολύτιμα. Καί ἐπίσης πολλές διαθήκες τοῦ Κυρίου ἔχουν ἀφαιρέσει.

27. Καί ὅλα αὐτά τά ἔκαναν γιά νά διαστρέψουν τούς ἴσιους δρόμους τοῦ Κυρίου, ὥστε νά τυφλώσουν τά μάτια καί νά σκληρύνουν τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

28. Βλέπεις λοιπόν ὅτι ὅταν πέρασε τό βιβλίον ἀπό τά χέρια τῆς μεγάλης καί ἀποτροπιαστικῆς ἐκκλησίας, ὅτι ὑπάρχουν πολλά ἄπλά καί πολύτιμα πράγματα πού ἀφαιρέθηκαν ἀπό τό βιβλίον, τό ὁποῖο εἶναι τό βιβλίον τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ.

29. Καί ἀφοῦ ἀφαιρέθηκαν αὐτά τά ἄπλά καί πολύτιμα πράγματα, αὐτό πηγαίνει σέ ὅλα τά ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν. Καί ἀφοῦ πάει πρὸς ὅλα τά ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν, μάλιστα, καί πέρα ἀπό τά πολλά νερά τά ὁποῖα εἶδες μέ τούς Ἐθνικούς, οἱ ὁποῖοι βγήκαν ἀπό τήν αἰχμαλωσία, βλέπεις — ἔνεκα τῶν τόσων πολλῶν ἁπλῶν καί πολύτιμων πραγμάτων τά ὁποῖα ἀφαιρέθηκαν ἀπό τό βιβλίον, τά ὁποῖα ἦταν ἄπλά γιά νά τά καταλαβαίνουν τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, σύμφωνα μέ τήν ἀπλότητα ἣ ὁποία βρίσκεται στόν Ἄμνόν τοῦ Θεοῦ — ἔνεκα αὐτῶν τῶν πραγμάτων τά ὁποῖα ἀφαιρέθηκαν ἀπό τό εὐαγγέλιον τοῦ Ἄρνιου, πάρα πολλοί προσκόπτουν, μάλιστα, τόσο πού ὁ Σατανάς ἔχει μεγάλη δύναμη ἐπάνω τους.

30. Ὅμως, βλέπεις ὅτι οἱ Ἐθνικοί πού βγήκαν ἀπό τήν αἰχμαλωσία, καί ἀνυψώθηκαν ἀπό τή δύναμη τοῦ Θεοῦ ὑπεράνω κάθε ἄλλου ἔθνους, ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς ἣ ὁποία εἶναι ἐκλεκτή ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς, ἣ ὁποία εἶναι ἣ γῆ πού ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔχει συνάψει διαθήκη μέ τόν πατέρα σου ὅτι τό σπέρμα του ὅν ἔχει ὡς γῆ τῆς κληρονομίας τους.

βλέπεις λοιπόν ότι ο Κύριος ο Θεός δέ θα αφήσει να αφανίσουν ολότελα οι Έθνικοί το μείγμα του σπέρματός σου, αυτούς που είναι ανάμεσα στους αδελφούς σου.

31. Ούτε θα αφήσει να αφανίσουν οι Έθνικοί το σπέρμα των αδελφών σου.

32. Ούτε θα αφήσει ο Κύριος ο Θεός να παραμείνουν οι Έθνικοί για πάντα σέ αυτήν την φοβερή κατάσταση τύφλωσης, στην οποία βλέπεις ότι βρίσκονται, εξαιτίας των άπλων και των τόσο πολύτιμων τμημάτων του ευαγγελίου του Άρνιου που παρακρατήθηκαν από αυτήν την αποτροπιαστική εκκλησία, της οποίας την ίδρυση είδες.

33. Γι' αυτό είπε ο Άμνός του Θεού: Θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς τους Έθνικούς, στην επίσκεψή μου προς το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ με μεγάλη κρίση.

34. Και έγινε ώστε ο άγγελος του Κυρίου μου μίλησε και είπε: Ίδές, είπε ο Άμνός του Θεού, αφού επισκεφτώ το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ — και αυτό το υπόλειμμα για το οποίο μιλώ είναι το σπέρμα του πατέρα σου — τότε λοιπόν, αφού τους επισκεφτώ με κρίση και τους πατάξω με το χέρι των Έθνικών, και αφού προσκόψουν πάρα πολύ, εξαιτίας των τόσο άπλων και πολύτιμων τμημάτων του ευαγγελίου του Άρνιου τα οποία παρακρατήθηκαν από αυτήν την αποτροπιαστική εκκλησία, που είναι η μητέρα των πορνών, λέει το Άρνιο — θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς τους Έθνικούς κατά την ημέρα αυτή, τόσο ώστε θα φέρω σ' αυτούς, με τη δική μου δύναμη, πολύ από το ευαγγέλιό μου, το οποίο θα είναι άπλο και πολύτιμο, λέει το Άρνιο.

35. Γιατί, ιδές, λέει το Άρνιο: Θα φανερωθώ στο σπέρμα σου, ώστε θα γράψουν πολλά πράγματα τα οποία

θα τους διδάξω, τα οποία θα είναι άπλα και πολύτιμα. Και όταν το σπέρμα σου αφανιστεί και φθίνει από έλλειψη πίστης, και επίσης το σπέρμα των αδελφών σου, ιδές, αυτά θα κρυφτούν, για να παρουσιαστούν στους Έθνικούς, με τη δωρεά και τη δύναμη του Άρνιου.

36. Και μέσα σ' αυτά θα γραφεί το ευαγγέλιό μου, λέει το Άρνιο, και η πέτρα και η σωτηρία μου.

37. Και μακάριοι είναι εκείνοι που θα επιζητήσουν να προωθήσουν τη Σιών μου εκείνη την ημέρα, γιατί θα έχουν τη δωρεά και τη δύναμη του Άγιου Πνεύματος. Και αν υπομείνουν μέχρι τέλους, θα ύψωθούν κατά την τελευταία ημέρα, και θα σωθούν στο αιώνιο βασίλειο του Άρνιου. Και όποιοι διακηρύττουν ειρήνη, μάλιστα, εξαιρετικά χαρμόсуνα νέα, τόσο όμορφοι επάνω στα όρη θα είναι.

38. Και έγινε ώστε είδα το υπόλειμμα του σπέρματος των αδελφών μου, ως επίσης και το βιβλίο του Άμνου του Θεού, το οποίο βγήκε από το στόμα του Ιουδαίου, που ήλθε από τους Έθνικούς προς το υπόλειμμα του σπέρματος των αδελφών μου.

39. Και αφού ήλθε προς αυτούς, είδα άλλα βιβλία, τα οποία ήλθαν σέ φως με τη δύναμη του Άρνιου, από τους Έθνικούς προς αυτούς, για να πεισθούν οι Έθνικοί και το υπόλειμμα του σπέρματος των αδελφών μου, ως επίσης και οι Ιουδαίοι που ήταν διασκορπισμένοι επάνω σέ όλο το πρόσωπο της γης, ότι τα χρονικά των προφητών και των δώδεκα αποστόλων του Άρνιου είναι αληθινά.

40. Και ο άγγελος μου μίλησε και μου είπε: Αυτά τα τελευταία χρονικά που είδες ανάμεσα στους Έθνικούς, θα εδραιώσουν την αλήθεια των πρώτων, τα οποία είναι των δώδεκα αποστόλων του Άρνιου, και θα κά-

νουν γνωστά τὰ ἅπλα καὶ πολύτιμα πράγματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ αὐτὰ. Καὶ θὰ κάνουν γνωστὸ σέ ὄλες τὶς φυλές, γλώσσες καὶ λαούς, ὅτι ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Αἰώνιου Πατέρα, καὶ ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἔλθουν πρὸς αὐτόν, εἰδαλλιωδὲν δὲν μποροῦν νὰ σωθοῦν.

41. Καὶ πρέπει νὰ ἔλθουν σύμφωνα μὲ τὰ λόγια πού θὰ ἐδραιωθοῦν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἄρνιου. Καὶ τὰ λόγια τοῦ Ἄρνιου θὰ γίνουν γνωστά στὰ χρονικά τοῦ σπέρματός σου, καθὼς καὶ στὰ χρονικά τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου. Ἐπομένως καὶ τὰ δύο θὰ ἐδραιωθοῦν σέ ἕνα. Γιατί ὑπάρχει ἕνας Θεός καὶ ἕνας Ποιμένας ἐπάνω σέ ὅλη τὴ γῆ.

42. Καὶ θὰ ἔλθει ἡ ὥρα πού αὐτὸς θὰ φανερωθεῖ σέ ὅλα τὰ ἔθνη, τόσο στοὺς Ἰουδαίους ὅσο καὶ στοὺς Ἐθνικούς. Καὶ ὅταν θὰ ἔχει φανερωθεῖ στοὺς Ἰουδαίους ὅπως ἐπίσης καὶ στοὺς Ἐθνικούς, τότε θὰ φανερωθεῖ στοὺς Ἐθνικούς ὅπως ἐπίσης καὶ στοὺς Ἰουδαίους, καὶ οἱ τελευταῖοι θὰ γίνουν πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι θὰ γίνουν τελευταῖοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ἐνας ἄγγελος μιλάει στό Νεφί γιὰ τὶς ἐδλογίες καὶ τὶς κατάρεις πού θὰ πέσουν ἐπάνω στοὺς Ἐθνικούς. Ὑπάρχουν μόνο δύο ἐκκλησίες: ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ διαβόλου. Οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ σέ ὅλα τὰ ἔθνη καταδιώκονται ἀπὸ τὴ μεγάλη καὶ ἀποτροπιαστικὴ ἐκκλησία. Ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης θὰ γράψει σχετικά μὲ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Καὶ θὰ γίνει ὥστε ἂν οἱ Ἐθνικοὶ ὑπακούσουν στὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη πού θὰ φανερωθεῖ σέ αὐτοὺς μὲ λόγο, καὶ ἐπίσης μὲ δύναμη, μὲ πολὺ ἔργο, μέχρι

τὴν ἀφαίρεση τῶν προσκομμάτων τους —

2. Καὶ δὲ σκληρύνουν τὴν καρδιά τους ἐναντίον τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, θὰ ὑπολογιστοῦν μαζί μὲ τὸ σπέρμα τοῦ πατέρα σου. Μάλιστα, θὰ ὑπολογιστοῦν μαζί μὲ τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ θὰ εἶναι εὐλογημένος λαὸς ἐπάνω στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας παντοτινὰ. Δὲ θὰ ὑποστοῦν πιά αἰχμαλωσία. Καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ δὲ θὰ ἀνατραπεῖ πιά.

3. Καὶ αὐτὸς ὁ μέγας λάκκος, πού εἶχε σκάψει γι' αὐτοὺς αὐτὴ ἡ μεγάλη καὶ ἀποτροπιαστικὴ ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἔχει ἰδρωθεῖ ἀπὸ τὸ διαβόλο καὶ τὰ τέκνα του, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ παρασύρει τὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων κάτω στὴν κόλαση — μάλιστα, αὐτὸς ὁ μέγας λάκκος πού ἔχει σκαφεῖ γιὰ τὸν ἀφανισμό τῶν ἀνθρώπων, θὰ γεμίσει ἀπὸ αὐτοὺς πού τὸν ἔσκαψαν μέχρι τὸν ὀλοκληρωτικὸ τους ἀφανισμό, λέει ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ. Ὁχι τὸν ἀφανισμό τῆς ψυχῆς, παρὰ μόνο ἂν εἶναι νὰ ριχτεῖ μέσα σ' αὐτὴν τὴν κόλαση πού δὲν ἔχει τέλος.

4. Γιατί ἰδὲς, τοῦτο εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπίσης σύμφωνα μὲ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, γιὰ ὄλους ἐκείνους πού θὰ πράττουν ἀνομία καὶ ἀποτροπιαστικὲς πράξεις ἐνώπιόν του.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μίλησε σέ μένα, τὸ Νεφί, καὶ εἶπε: Εἶδες ὅτι ἂν οἱ Ἐθνικοὶ μετανοήσουν, θὰ ἀποβεῖ σέ καλὸ τους. Καὶ γνωρίζεις ἐπίσης σχετικά μὲ τὶς διαθήκες τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἄκουσες ἐπίσης ὅτι ὁποῖος δὲ μετανοήσει, ἐξάπαντος θὰ ἀφανιστεῖ.

6. Ἐπομένως, ἀλίμονο στοὺς Ἐθνικούς ἂν γίνει καὶ σκληρύνουν τὴν καρδιά τους ἐναντίον τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ.

7. Γιατί θὰ ἔλθει ἡ ὥρα, λέει ὁ

Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, πού θά ἐκτελέσω ἓνα θαυμαστό ἔργο ἀνάμεσα στό τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Ἐνα ἔργο πού νά εἶναι αἰώνιο, εἴτε ἀπό τήν μία πλευρά εἴτε ἀπό τήν ἄλλη — εἴτε στό νά τοὺς πείσει πρὸς εἰρήνην καί ζωὴν αἰώνια, εἴτε στό νά τοὺς παραδώσει στήν σκληρότητα τῆς καρδιάς τους καί τήν τύφλωση τοῦ μυαλοῦ τους μέχρι νά τοὺς ρίξει στήν αἰχμαλωσία, καί ἐπίσης στόν ἀφανισμό, τόσο ὑλικά ὅσο καί πνευματικά, σύμφωνα μέ τήν αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου, γιά τήν ὁποία μίλησα.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ ἄγγελος αὐτά τά λόγια, μοῦ εἶπε: Οὐ μᾶθα τίς διαθήκες τοῦ Πατέρα πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ; Τοῦ εἶπα, Μάλιστα.

9. Καί ἔγινε ὥστε μοῦ εἶπε: Κοίτα, καί ιδές αὐτήν τήν μεγάλην καί ἀποτροπιαστικὴν ἐκκλησίαν πού εἶναι ἡ μητέρα τῶν ἀποτροπιασμῶν, τῆς ὁποίας ὁ ἰδρυτὴς εἶναι ὁ διάβολος.

10. Καί μοῦ εἶπε: Ἰδέξ, ὑπάρχουν μόνο δύο ἐκκλησίες. Ἡ μιά εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, καί ἡ ἄλλη εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ διαβόλου. Ἐπομένως, ὅποιοι δέν ἀνήκει στήν ἐκκλησίαν τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, ἀνήκει σέ αὐτήν τήν μεγάλην ἐκκλησίαν, πού εἶναι ἡ μητέρα τῶν ἀποτροπιασμῶν. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ πόρνη ὄλης τῆς γῆς.

11. Καί ἔγινε ὥστε κοίταξα καί εἶδα τήν πόρνη ὄλης τῆς γῆς, καί καθόταν ἐπάνω σέ πολλά νερά. Καί εἶχε κυριαρχίαν ἐπάνω σέ ὅλη τήν γῆ, ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη, τίς φυλές, τίς γλώσσες καί τοὺς λαούς.

12. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, καί οἱ ἀριθμοὶ τους ἦταν λιγοστοί, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τῆς πόρνης πού καθόταν ἐπάνω στόν πολλά νερά. Ὅμως, εἶδα ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀρνίου, πού ἦταν οἱ

ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἦταν ἐπίσης ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί οἱ κυριαρχίες τους ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς ἦταν μικρές, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῆς μεγάλης πόρνης τῆν ὁποία εἶδα.

13. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ὅτι ἡ μεγάλη μητέρα τῶν ἀποτροπιασμῶν συνάθροισε πλήθη ἐπάνω στό πρόσωπο ὄλης τῆς γῆς, ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν, γιά νά πολεμήσουν ἐναντίον τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ.

14. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶδα τὴν δύναμιν τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, ὅτι κατέβηκε ἐπάνω στους ἅγιους τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρνίου, καί ἐπάνω στό λαὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι ἦταν διασκορπισμένοι ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ἦταν ὄπλισμένοι μέ χρηστότητα καί μέ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ μέ μεγάλη δόξα.

15. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα ὅτι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ξεχύθηκε ἐπάνω σ' αὐτήν τήν μεγάλην καί ἀποτροπιαστικὴν ἐκκλησίαν, τόσο πολὺ, πού ἔγιναν πόλεμοι καί φήμες πολέμων ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη καί τίς φυλές τῆς γῆς.

16. Καί καθὼς ἄρχισαν νά γίνονται πόλεμοι καί φήμες πολέμων ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἀνήκαν στήν μητέρα τῶν ἀποτροπιασμῶν, ὁ ἄγγελος μοῦ μίλησε καί μοῦ εἶπε: Ἰδέξ, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπάνω στήν μητέρα τῶν πορνῶν. Καί ιδές, ἐσὺ τὰ βλέπεις ὅλα αὐτά —

17. Καί ὅταν θά ἔλθει ἡ ἡμέρα πού ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θά ξεχύνεται ἐπάνω στήν μητέρα τῶν πορνῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγάλη καί ἀποτροπιαστικὴ ἐκκλησία ὄλης τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ὁ ἰδρυτὴς εἶναι ὁ διάβολος, τότε, κατὰ τήν ἡμέραν ἐκείνην, τό ἔργο τοῦ Πατέρα θά ἀρχίσει γιά τήν προετοιμασία τοῦ δρόμου γιά τήν ἐκπλήρωση

τῶν διαθηκῶν, τίς ὅποιες ἔκανε πρὸς τὸ λαὸ του πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄγγελος μου μίλησε καὶ εἶπε: Κοίτα!

19. Καί κοίταξα καὶ εἶδα ἕναν ἄνθρωπο, καί ἦταν ντυμένος μέ ἕνα λευκὸ χιτῶνα.

20. Καί ὁ ἄγγελος μου εἶπε: Ἴδές ἕναν ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους τοῦ Ἄρνιου.

21. Ἴδές, θά δεῖ καί θά γράψει τὰ ὑπόλοιπα ὄλων αὐτῶν. Μάλιστα, καί ἐπίσης πολλά τὰ ὅποια ὑπῆρξαν.

22. Καί θά γράψει ἐπίσης σχετικά μέ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

23. Αὐτὰ λοιπόν πού θά γράψει εἶναι σωστά καί ἀληθινά. Καί ἰδές, ἔχουν γραφεῖ στό βιβλίον τὸ ὁποῖο εἶδες νά βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου. Καί τόν καιρὸ πού βγήκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου, δηλαδή, κατὰ τόν καιρὸ πού τὸ βιβλίον βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰουδαίου, αὐτὰ πού γράφτηκαν ἦταν ἀπλά καί γνήσια, καί ἐξαιρετικά πολύτιμα καί εὐκόλα γιὰ νά τὰ καταλάβουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

24. Καί ἰδές, αὐτὰ πού θά γράψει αὐτός ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἄρνιου εἶναι πολλά ἀπὸ αὐτὰ πού εἶδες. Καί ἰδές, τὰ ὑπόλοιπα θά τὰ δεῖς.

25. Ὅμως αὐτὰ πού θά δεῖς ἀπὸ ἐδῶ καί πέρα νὰ μὴν τὰ γράψεις. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἔχει ὀρίσει τόν ἀπόστολο τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ νά τὰ γράψει.

26. Καί σέ ἄλλους ἐπίσης πού ὑπῆρξαν, σέ αὐτούς ἔδειξε τὰ πάντα, καί τὰ ἔγραψαν. Καί ἔχουν σφραγιστεῖ γιὰ νά ἔλθουν σέ φῶς στή γνησιότητά τους, σύμφωνα μέ τὴν ἀλήθεια πού εἶναι μέσα στό Ἄρνιο, κατὰ τόν καιρὸ πού θά κρίνει κατάλληλο ὁ Κύριος, πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ.

27. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, ἄκουσα καί καταθέτω μαρτυρία, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ

ἀπόστολου τοῦ Ἄρνιου ἦταν Ἰωάννης, σύμφωνα μέ τὸ λόγο τοῦ ἀγγέλου.

28. Καί ἰδέστε, ἐμένα, τοῦ Νεφί, μου ἔχει ἀπαγορευτεῖ νά γράψω τὰ ὑπόλοιπα ἀπὸ αὐτὰ πού εἶδα καί ἄκουσα. Ἐπομένως αὐτὰ πού ἔγραψα μου ἄρκοῦν. Καί ἔχω γράψει μόνο ἕνα μικρὸ μέρος ἀπὸ αὐτὰ πού εἶδα.

29. Καί καταθέτω μαρτυρία ὅτι εἶδα αὐτὰ πού εἶδε ὁ πατέρας μου, καί ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πράγματι μου τὰ ἔκανε γνωστά.

30. Καί τώρα σταματῶ νά μιλῶ σχετικά μέ αὐτὰ πού εἶδα καθὼς μεταφέρθηκα ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Καί ἔστω κι ἂν ὅλα ὅσα εἶδα δέ γράφηκαν, αὐτὰ πού ἔγραψα εἶναι ἀληθινά. Καί ἔτσι εἶναι. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Τὸ σπέρμα τοῦ Λεχὶ πρόκειται νά δεχτεῖ τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τοὺς Ἑθνικούς κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες. Ἡ συνάθροιση τοῦ Ἰσραὴλ παρομοιάζεται μέ ἐλαιόδεντρο τοῦ ὁποίου οἱ φυσικοὶ κλάδοι θά ἐμβολιαστοῦν πάλι σ' αὐτό. Ὁ Νεφί ἐρμηνεύει τὸ ὄραμα τοῦ δέντρον τῆς ζωῆς καί μιλάει γιὰ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ στό διαχωρισμὸ τῶν ἀνόμων ἀπὸ τοὺς δικαίους.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἐγώ, ὁ Νεφί, μεταφέρθηκα ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καί εἶδα ὅλα αὐτὰ, ἐπέστρεψα στή σκηνὴ τοῦ πατέρα μου.

2. Καί ἔγινε ὥστε εἶδα τοὺς ἀδελφούς μου, καί φιλονικοῦσαν ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλον σχετικά μέ αὐτὰ πού τοὺς εἶχε πεῖ ὁ πατέρας μου.

3. Γιατί πράγματι τοὺς εἶπε πολλά ὑπέροχα πράγματα, τὰ ὅποια ἦταν δυσνόητα, ἐκτός ἂν κανεῖς ζητοῦσε νά μάθει ἀπὸ τόν Κύριο. Καί ἐκεῖνοι, καθὼς ἦταν σκληροὶ στήν καρδιά, δέ στράφηκαν πρὸς τόν Κύριο ὅπως ἔπρεπε νά κάνουν.

4. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, λυπή-

θηκα εξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους, καί ἐπίσης εξαιτίας αὐτῶν πού εἶχα δεῖ, καί ἤξερα ὅτι ἔπρεπε ἀναπόφευκτα νά πραγματοποιηθοῦν ἐξαιτίας τῆς μεγάλης ἀνομίας τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

5. Καί ἔγινε ὥστε εἶχα καταβληθεῖ ἐξαιτίας τῆς καταθλιψῆς μου γιατί θεωροῦσα ὅτι ἡ καταθλιψῆ μου ἦταν μεγάλη ὑπεράνω ὅλων, ἐξαιτίας τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ λαοῦ μου, γιατί εἶδα τήν πτώση τους.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν πῆρα δύναμη, μίλησα στούς ἀδελφούς μου, ἐπιθυμώντας νά μάθω ἀπ' αὐτούς τὸ λόγο τῶν φιλονικιῶν τους.

7. Καί ἐκεῖνοι εἶπαν: Ἰδές, δέν μποροῦμε νά καταλάβουμε τὰ λόγια πού μᾶς εἶπε ὁ πατέρας μας σχετικά μέ τούς φυσικούς κλάδους τοῦ ἐλαιόδεντρου, ὡς ἐπίσης καί σχετικά μέ τούς Ἐθνικούς.

8. Καί ἐγὼ τούς εἶπα: Ζητήσατε νά μάθετε ἀπό τόν Κύριο;

9. Καί ἐκεῖνοι μοῦ εἶπαν: Δέ ζητήσαμε. Γιατί ὁ Κύριος δέ μᾶς κάνει γνωστά τέτοια πράγματα.

10. Ἰδέστε, τούς εἶπα: Πῶς γίνεται καί δέν τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου; Πῶς γίνεται καί θά ἀφανιστεῖτε, ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς σας;

11. Δέ θυμάστε αὐτά πού εἶπε ὁ Κύριος; — "Ἄν δέ σκληρύνετε τήν καρδιά σας, καί μοῦ ζητήσετε μέ πίστη, πιστεύοντας ὅτι θά λάβετε, μέ ἐπιμέλεια στό νά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, ἀσφαλῶς αὐτά θά γίνουν γνωστά σέ σᾶς.

12. Ἰδέστε, σᾶς λέω, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ παρομοιάστηκε μέ ἐλαιόδεντρο, ἀπό τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου τὸ ὁποῖο ἦταν μέσα στόν πατέρα μας. Καί ἰδέστε, δέν ἔχουμε ἀποκοπεῖ ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ; καί δέν εἴμαστε κλάδος τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ;

13. Καί τώρα, αὐτό πού ἐννοεῖ ὁ

πατέρας μας σχετικά μέ τόν ἐμβολιασμό τῶν φυσικῶν κλάδων μέσο τῆς πληρότητας τῶν Ἐθνικῶν, εἶναι ὅτι κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅταν τὸ σπέρμα μας θά ἔχει φθίνει ἀπό ἔλλειψη πίστεως, μάλιστα, γιά διάστημα πολλῶν ἐτῶν, καί πολλές γενεές ἀφοῦ ὁ Μεσσίας θά ἔχει παρουσιαστεῖ ἐνσαρκωμένος στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, τότε θά ἔλθει ἡ πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου στούς Ἐθνικούς, καί ἀπό τούς Ἐθνικούς στό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματός μας —

14. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, τὸ ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματός μας θά μάθει ὅτι εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, καί ὅτι εἶναι ὁ λαός τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου. Καί τότε θά ξέρουν καί θά μάθουν γιά τούς προπάτορές τους, καί ἐπίσης θά μάθουν γιά τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Λυτρωτῆ τους, τὸ ὁποῖο οἱ πατέρες τους διδάχτηκαν ἀπό ἐκεῖνον. Ἐπομένως θά μάθουν γιά τὸ Λυτρωτῆ τους καί γιά τὸ κάθε σημεῖο τῆς διδασχῆς του, ὥστε νά ξέρουν πῶς νά ἔλθουν πρὸς αὐτόν καί νά σωθοῦν.

15. Καί τότε, κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ἄραγε δέ θά χαροῦν ὑπέμετρα καί δέ θά δοξάσουν τόν αἰῶνιο Θεό τους, τήν πέτρα τους καί τῆ σωτηρία τους; Μάλιστα, κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ἄραγε δέ θά λάβουν τή δύναμη καί τήν τροφή ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τὸ ἀληθινό; Μάλιστα, ἄραγε δέ θά ἔλθουν πρὸς τὸ ἀληθινὸ ποίμνιο τοῦ Θεοῦ;

16. Ἰδέστε, σᾶς λέω: Μάλιστα. Θά τοὺς θυμηθεῖ πάλι ἀνάμεσα στόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Θά τοὺς ἐμβολιάσει στό φυσικὸ ἐλαιόδεντρο ἀφοῦ εἶναι φυσικοὶ κλάδοι τοῦ ἐλαιόδεντρου.

17. Καί τοῦτο εἶναι αὐτό πού ἐννοοῦσε ὁ πατέρας μας. Καί ἐννοοῦσε ὅτι δέν πρόκειται νά συμβεῖ αὐτό παρά μόνο ἀφοῦ διασκορπιστοῦν ἀπὸ τούς Ἐθνικούς. Καί ἐννοοῦσε

ὅτι θά γίνει μέσο τῶν Ἐθνικῶν, ὥστε ὁ Κύριος νά δείξει τή δύναμή του στούς Ἐθνικούς, γιά τόν ἴδιο λόγο πού θά τόν ἀρνηθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, δηλαδή ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ.

18. Ἐπομένως, ὁ πατέρας μας δέ μίλησε μόνο γιά τό σπέρμα μας, ἀλλά ἐπίσης καί γιά ὅλο τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, τονίζοντας τή διαθήκη πού θά ἐκπληρωθεῖ κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Τήν ὁποία διαθήκη ἔκανε ὁ Κύριος στόν πατέρα μας Ἀβραάμ, λέγοντας: Μέ τό σπέρμα σου θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.

19. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶπα πολλά σ' αὐτούς σχετικά μέ ὅλα αὐτά. Μάλιστα, τοῦς μίλησα σχετικά μέ τήν ἀποκατάσταση τῶν Ἰουδαίων κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες.

20. Καί τοῦς εἶπα τά λόγια τοῦ Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος μίλησε σχετικά μέ τήν ἀποκατάσταση τῶν Ἰουδαίων, δηλαδή τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ. Καί ἀφοῦ ἀποκατασταίνονταν δέ θά ξανασυσκοτίζονταν, οὔτε θά διασκορπιζονταν ξανά. Καί ἔγινε ὥστε εἶπα πολλά λόγια στούς ἀδελφούς μου, ὥστε ἠρέμησαν καί ταπεινώσαν τοῦς ἑαυτούς τους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

21. Καί ἔγινε ὥστε μοῦ μίλησαν πάλι καί εἶπαν: Τί σημαίνει αὐτό πού εἶδε ὁ πατέρας μας σέ ὄνειρο; Τί σημαίνει τό δέντρο πού εἶδε;

22. Καί ἐγώ τοῦς εἶπα: Ἦταν παρομοίωση τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς.

23. Καί ἐκεῖνοι μοῦ εἶπαν: Τί σημαίνει ἡ σιδερένια ράβδος πού εἶδε ὁ πατέρας μας, ἡ ὁποία ὁδηγοῦσε στό δέντρο;

24. Καί τοῦς εἶπα ὅτι ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί ὅσοι ὑπάκουαν στό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί κρατιόνταν γερά ἀπ' αὐτήν, δέ θά ἀφανίζονταν ποτέ. Οὔτε θά μπορούσαν οἱ πειρασμοί τῶν φλογερῶν βελῶν τοῦ ἐναντιοῦ νά τοῦς ὑπερνικήσουν πρὸς τῶ-

φλωση, γιά νά τοῦς παρασύρουν στόν ὄλεθρο.

25. Λοιπόν, ἐγώ, ὁ Νεφί, τοῦς ἐξόρκισα νά δώσουν προσοχή στά λόγια τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, τοῦς ἐξόρκισα μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου, καί μέ κάθε μέσο πού διέθετα, ὥστε νά δώσουν προσοχή στό λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά θυμούνται νά τηροῦν τίς ἐντολές του πάντοτε στά πάντα.

26. Καί ἐκεῖνοι μοῦ εἶπαν: Τί σημαίνει ὁ ποταμός τοῦ νεροῦ πού εἶδε ὁ πατέρας μας;

27. Καί ἐγώ τοῦς εἶπα ὅτι τό νερό πού εἶδε ὁ πατέρας μου ἦταν ρυπαρότητα. Καί τόσο πολύ ἦταν τό μυαλό του ἀπορροφημένο σέ ἄλλα πράγματα ὥστε δέν εἶδε τή ρυπαρότητα τοῦ νεροῦ.

28. Καί τοῦς εἶπα ὅτι ἦταν ἓνα φοβερό χάσμα, πού χόριζε τοῦς ἄνομους ἀπό τό δέντρο τῆς ζωῆς, ὅπως ἐπίσης καί ἀπό τοῦς ἀγίους τοῦ Θεοῦ.

29. Καί τοῦς εἶπα ὅτι ἦταν ἀπεικόνιση αὐτῆς τῆς ἀπάισιας κόλασης, ἡ ὁποία μοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος ὅτι ἔχει προετοιμαστεῖ γιά τοῦς κακοῦς.

30. Καί τοῦς εἶπα ὅτι ὁ πατέρας μας εἶδε ἀκόμα ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ χόριζε ἐπίσης τοῦς κακοῦς ἀπό τοῦς δίκαιους. Καί ἡ λαμπρότητα τοῦς ἦταν σάν τή λαμπρότητα μιάς φλεγόμενης φωτιᾶς, ἡ ὁποία ἀνέβαινε πρὸς τό Θεό στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνα, καί δέν εἶχε τέλος.

31. Καί μοῦ εἶπε: Σημαίνει αὐτό τήν τυραννία τοῦ σώματος κατά τίς ἡμέρες τῆς δοκιμασίας, ἡ σημαίνει τήν τελική κατάσταση τῆς ψυχῆς μετά τό θάνατο τοῦ ὕλικου σώματος, ἡ μιλάει γιά αὐτά πού εἶναι κοσμικά πράγματα;

32. Καί ἔγινε ὥστε τοῦς εἶπα ὅτι ἦταν ἀπεικόνιση πραγμάτων καί κοσμικῶν καί πνευματικῶν. Γιατί θά

ἔλθει ἡ μέρα πού θά πρέπει νά κριθοῦν γιά τά ἔργα τους, μάλιστα, αὐτά τά ἔργα πού ἔγιναν ἀπό τό ὑλικό σῶμα κατὰ τίς ἡμέρες τῆς δοκιμασίας τους.

33. Ἐπομένως, ἂν πέθαιναν στήν ἀνομία τους, θά ἀποβάλλονταν ἐπίσης ὡς πρός αὐτά πού εἶναι πνευματικά, τά ὁποῖα ἔχουν σχέση μέ τή χρησιμότητα. Ἐπομένως, θά πρέπει νά προσαχθοῦν νά σταθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γιά νά κριθοῦν γιά τά ἔργα τους. Καί ἂν τά ἔργα τους ἦταν ρυπαρότητα πρέπει ἀναγκαστικά νά εἶναι ρυπαροί. Καί ἂν εἶναι ρυπαροί πρέπει ἀναγκαστικά νά μήν μποροῦν νά κατοικήσουν στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ. "Ἄν γινόταν ἔτσι, τό βασίλειο τοῦ Θεοῦ θά ἦταν καί αὐτό ρυπαρό.

34. Ὅμως ἰδέστε, σᾶς λέω, τό βασίλειο τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ρυπαρό, καί δέν μπορεῖ τίποτα ἀκάθαρτο νά μπεῖ μέσα στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό πρέπει ἀναγκαστικά νά ὑπάρχει ἓνας τόπος ρυπαρότητας προετοιμασμένος γιά ἐκεῖνο πού εἶναι ρυπαρό.

35. Καί ὑπάρχει ἓνας τόπος προετοιμασμένος, μάλιστα, αὐτή ἡ ἀπαίση κόλαση γιά τήν ὁποία μίλησα, καί ὁ διάβολος εἶναι ὁ προπαρασκευαστής τῆς. Ἐπομένως, ἡ τελική κατάσταση τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι νά κατοικοῦν στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ ἢ νά ἐκδιωχθοῦν ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης γιά τήν ὁποία μίλησα.

36. Ἐπομένως, οἱ κακοί ἀποβάλλονται ἀπό τοὺς δίκαιους, καί ἐπίσης ἀπό αὐτό τό δέντρο τῆς ζωῆς, τοῦ ὁποίου ὁ καρπός εἶναι πιό πολυτίμος καί πιό ἐπιθυμητός ὑπεράνω κάθε ἄλλου καρποῦ. Μάλιστα, καί εἶναι τό ἀνώτερο ἀπ' ὅλα τά δῶρα τοῦ Θεοῦ. Καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο μίλησα στοὺς ἀδελφούς μου. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οἱ ἄνομοι θεωροῦν τήν ἀλήθεια σκληρή. Οἱ γιοί τοῦ Λεχί παντρεύονται τίς κόρες τοῦ Ἰσμαήλ. Ἡ Λιαχόνα τοὺς καθοδηγεῖ στήν πορεία τους μέσα στήν ἐρημία. Παραγγελίες ἀπό τόν Κύριο γράφονται ἐπάνω στή Λιαχόνα ἀπό καιρό σέ καιρό. Ὁ Ἰσμαήλ πεθαίνει. Ἡ οἰκογένειά του μουρμουράει γιά τά βάσανα.

ΚΑΙ τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Νεφί, σταμάτησα νά μιλῶ πρός τοὺς ἀδελφούς μου, ἰδέστε, μοῦ εἶπαν: Μᾶς δήλωσες σκληρά πράγματα, περισσότερο ἀπό ὅ,τι μπορούμε νά βαστάξουμε.

2. Καί ἔγινε ὥστε τοὺς εἶπα πῶς ἤξερα ὅτι εἶπα σκληρά πράγματα ἐναντίον τῶν ἀνόμων, σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια. Καί τοὺς δίκαιους τοὺς δικαίωσα, καί ἔδωσα μαρτυρία ὅτι θά ἀνυψωθοῦν κατὰ τήν τελευταία ἡμέρα. Γι' αὐτό, οἱ ἔνοχοι θεωροῦν ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι σκληρή, ἐπειδὴ τοὺς κόβει ἀκριβῶς στό κέντρο τῆς καρδιάς τους.

3. Τώρα, λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἂν ἦσασαν δίκαιοι καί ἦσαстан πρόθυμοι νά ἀκούτε τήν ἀλήθεια, καί νά δίνετε προσοχή σ' αὐτήν, ὥστε νά μπορεῖτε νά βαδίζετε σωστά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τότε δέ θά μουρμουράγατε ἐξαιτίας τῆς ἀλήθειας, καί δέ θά λέγατε: Λές σκληρά πράγματα ἐναντίον μας.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, παρότρυνα τοὺς ἀδελφούς μου, μέ κάθε ἐπιμονή, νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου.

5. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί ταπεινώσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τόσο ὥστε αἰσθάνθηκα μεγάλη χαρά καί μεγάλες ἐλπίδες γι' αὐτούς, ὅτι θά βάδιζαν στά μονοπάτια τῆς δικαιοσύνης.

6. Λοιπόν, ὅλα αὐτά εἰπώθησαν

καί ἔγιναν ὅταν ὁ πατέρας μου κατοικοῦσε σέ σκηνή στήν κοιλάδα πού τήν ὀνόμασε Λεμουήλ.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, πήρα μιά ἀπό τίς κόρες τοῦ Ἰσμαήλ γιά γυναίκα μου. Καί οἱ ἀδελφοί μου ἐπίσης πήραν ἀπό τίς κόρες τοῦ Ἰσμαήλ γιά γυναίκα τους, καί ὁ Ζώραμ ἐπίσης πήρε τή μεγαλύτερη κόρη τοῦ Ἰσμαήλ γιά γυναίκα του.

8. Καί ἔτσι ὁ πατέρας μου εἶχε ἐκπληρώσει ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου πού τοῦ εἶχαν δοθεῖ. Καί ἐπίσης, ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶχα εὐλογηθεῖ ἀπό τόν Κύριο ὑπερβολικά.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἡ φωνή τοῦ Κυρίου μίλησε πρὸς τόν πατέρα μου τή νύχτα, καί τοῦ ἔδωσε ἐντολή τήν ἐπομένη νά ξεκινήσει γιά τό ταξίδι του μέσα στήν ἔρημιά.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ πατέρας μου σηκώθηκε τό πρωί, καί προχώρησε πρὸς τήν πόρτα τῆς σκηνῆς του, πρὸς μεγάλη του κατάπληξη εἶδε ἐπάνω στό ἔδαφος μιά στρογγυλή σφαῖρα περίεργης κατασκευῆς. Καί ἦταν ἀπό ἐκλεκτό ὀρείχαλκο. Καί μέσα στή σφαῖρα ἦταν δύο βελόνες. Καί ἡ μιά ἔδειχνε τήν κατεύθυνση πρὸς τήν ὁποία ἔπρεπε νά πάμε μέσα στήν ἔρημιά.

11. Καί ἔγινε ὥστε μαζέψαμε ὅλα ὅσα ἔπρεπε νά πάρουμε μαζί μας μέσα στήν ἔρημιά, καί ὅλες τίς ὑπόλοιπες προμηθειες τίς ὁποῖες ὁ Κύριος μᾶς εἶχε δώσει. Καί πήραμε σπόρους κάθε εἶδους γιά νά μεταφέρουμε μαζί μας μέσα στήν ἔρημιά.

12. Καί ἔγινε ὥστε πήραμε τίς σκηνές μας καί ἀναχωρήσαμε πρὸς τήν ἔρημιά, στήν ἄλλη πλευρά τοῦ ποταμοῦ Λάμαν.

13. Καί ἔγινε ὥστε ταξιδέψαμε γιά διάστημα τεσσάρων ἡμερῶν, μέ κατεύθυνση σχεδόν πρὸς τά νότια-νοτιοανατολικά, καί στήσαμε τίς σκηνές μας ξανά. Καί ὀνομάσαμε τόν τόπο αὐτό Σαζέρ.

14. Καί ἔγινε ὥστε πήραμε τά τόξα μας καί τά βέλη μας, καί προχωρήσαμε μέσα στήν ἔρημιά γιά νά κυνηγήσουμε τροφή γιά τίς οἰκογένειές μας. Καί ἀφού κυνηγήσαμε τροφή γιά τίς οἰκογένειές μας, ἐπιστρέψαμε πάλι στίς οἰκογένειές μας στήν ἔρημιά, στήν τοποθεσία Σαζέρ. Καί προχωρήσαμε πάλι μέσα στήν ἔρημιά, ἀκολουθώντας τήν ἴδια κατεύθυνση, βαδίζοντας στά πιό γόνιμα μέρη τῆς ἔρημιᾶς, πού ἦταν στά ὄρια κοντά στήν Ἐρυθρά Θάλασσα.

15. Καί ἔγινε ὥστε ταξιδεύαμε γιά διάστημα πολλῶν ἡμερῶν κυνηγώντας τροφή κατά τήν πορεία μας, μέ τά τόξα μας καί τά βέλη μας καί τίς πέτρες μας καί τίς σφενδόνες μας.

16. Καί ἀκολουθοῦσαμε τίς ὁδηγίες τῆς σφαίρας, πού μᾶς ὡδηγοῦσε στά πιό γόνιμα τμήματα τῆς ἔρημιᾶς.

17. Καί ἀφού ταξιδέψαμε γιά διάστημα πολλῶν ἡμερῶν, στήσαμε τίς σκηνές μας γιά ἓνα χρονικό διάστημα, ὥστε νά μπορέσουμε πάλι νά ξεκουραστοῦμε καί νά προμηθευτοῦμε τροφή γιά τίς οἰκογένειές μας.

18. Καί ἔγινε ὥστε καθώς ἐγώ, ὁ Νεφί, βγήκα γιά νά κυνηγήσω τροφή, ιδέστε, ἔσπασα τό τόξο μου, πού ἦταν φτιαγμένο ἀπό ἐξαιρετο ἄσάλι. Καί ὅταν ἔσπασα τό τόξο μου, ιδέστε, οἱ ἀδελφοί μου θύμωσαν μέ μένα ἐξαιτίας τῆς ἀπώλειας τοῦ τόξου μου, ἐπειδή δέν προμηθευτήκαμε τροφή.

19. Καί ἔγινε ὥστε ἐπιστρέψαμε χωρίς τροφή στίς οἰκογένειές μας, καί καθώς ἦταν πολύ κουρασμένοι, ἐξαιτίας τοῦ ταξιδιοῦ τους, ὑπέφεραν πολύ ἀπό τήν ἄλλειψη τροφῆς.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ, καί οἱ γιοί τοῦ Ἰσμαήλ, ἄρχισαν νά μουρμουράνε ὑπερβολικά γιά τίς ταλαιπωρίες καί τά βάσανά τους στήν ἔρημιά. Ἐπίσης καί ὁ πατέρας μου ἄρχισε νά μουρμουράει ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ

του. Μάλιστα, και ήταν όλοι υπερβολικά λυπημένοι, τόσο που μουρμούραγαν έναντιον του Κυρίου.

21. Λοιπόν, έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, αφού είχα βυσατιστεί με τους αδελφούς μου για τό χαμό του τόξου μου, και αφού τά δικά τους τόξα είχαν χάσει την ελαστικότητά τους, άρχισε νά γίνεται υπερβολικά δύσκολο, μάλιστα, τόσο πολύ ώστε δέν μπορούσαμε καθόλου νά προμηθευτούμε τροφή.

22. Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά στους αδελφούς μου, επειδή είχαν πάλι σκληρύνει τίς καρδίεσ τους, και μάλιστα σέ τέτοιον σημείο ώστε διαμαρτύρονταν έναντιον του Κυρίου του Θεού τους.

23. Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, κατασκευάσα από ξύλο ένα τόξο, και από ίσιο ραβδί, ένα βέλος. Έτσι λοιπόν, όπλίστηκα μέ τόξο και βέλος, μέ σφενδόνα και μέ πέτρες. Και είπα στόν πατέρα μου: Πού νά πάω για νά βρώ τροφή;

24. Και έγινε ώστε εκείνος ρώτησε τόν Κύριο, γιατί είχαν ταπεινώσει τούς έαυτούσ τους εξαιτίας τών λόγων μου. Γιατί τούς είπα πολλά, μέ όλη τή δύναμη τής ψυχής μου.

25. Και έγινε ώστε ή φωνή του Κυρίου ήλθε πρόσ τόν πατέρα μου. Και πραγματικά τόν μάλωσε για τά μουρμουρίσματά του έναντιον του Κυρίου, τόσο πολύ, ώστε έπεσε σέ πολύ βαθιά λύπη.

26. Και έγινε ώστε ή φωνή του Κυρίου του είπε: Κοίταξε τή σφαίρα, και ίδέσ αυτά που είναι γραμμένα.

27. Και έγινε ώστε όταν ο πατέρας μου είδε αυτά που ήταν γραμμένα επάνω στή σφαίρα, φοβήθηκε και έτρεμε υπερβολικά, και οί αδελφοί μου επίσης, και οί γιοί του Ίσμαήλ και οί γυναίκες μας.

28. Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα τούς δείκτες που ήταν μέσα στή

σφαίρα, ότι λειτουργούσαν ανάλογα μέ τήν πίστη και τήν έπιμέλεια και τήν προσοχή που δίναμε πρόσ αυτούς.

29. Και επίσης ήταν γραμμένο επάνω τους ένα καινούργιο γραπτό, που ήταν άπλό για νά διαβαστεί, τό όποιο μάσ έκανε νά καταλάβουμε σχετικά μέ τούς τρόπους του Κυρίου. Και ήταν γραμμένο και άλλαζε από καιρό σέ καιρό, ανάλογα μέ τήν πίστη και έπιμέλεια που δίναμε πρόσ αυτό. Και έτσι βλέπουμε ότι μέ μικρά μέσα ο Κύριος μπορεί νά φέρει σέ πέρας μεγάλα έργα.

30. Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, προχώρησα και ανέβηκα στήν κορυφή του βουνού, σύμφωνα μέ τίς οδηγίες που είχαν δοθει επάνω στή σφαίρα.

31. Και έγινε ώστε πράγματι σκότωσα άγρια θηρία, τόσα ώστε προμήθευσα τροφή για τίς οικογένειέσ μας.

32. Και έγινε ώστε επέστρεψα στίς σκηνέσ μας, κουβαλώντας τά ζώα που είχα σκοτώσει. Και τώρα, όταν είδαν ότι είχα προμηθεύσει τροφή, πόσο μεγάλη ήταν ή χαρά τους! Και έγινε ώστε ταπεινώσαν τούς έαυτούσ τους ενώπιον του Κυρίου, και του έδωσαν ευχαριστίεσ.

33. Και έγινε ώστε πάλι ξεκινήσαμε για τό ταξίδι μας, ταξιδεύοντας σχεδόν κατά τήν ίδια κατεύθυνση όπως και στήν αρχή. Αφού λοιπόν ταξιδέψαμε για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε πάλι τίς σκηνέσ μας, για νά παραμείνουμε εκεί για ένα χρονικό διάστημα.

34. Και έγινε ώστε ο Ίσμαήλ πέθανε, και θάφτηκε στόν τόπο που λεγόταν Ναχώμ.

35. Και έγινε ώστε οί κόρες του Ίσμαήλ θρηνοούσαν υπερβολικά εξαιτίας του χαμού του πατέρα τους, και εξαιτίας τών ταλαιπωριών τους στήν έρημιά. Και μουρμούραγαν έν-

αντίον τοῦ πατέρα μου ἐπειδὴ τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τῆ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλεγαν: Ὁ πατέρας μας εἶναι νεκρός. Μάλιστα, καὶ ἔχουμε περιπλανηθεῖ πολύ μέσα στὴν ἔρημιά, καὶ ἔχουμε ὑποφέρει πολλή ταλαιπωρία, πείνα, δίψα καὶ κόπωση. Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα πρέπει νὰ ἀφανιστοῦμε μέσα στὴν ἔρημιά ἀπὸ πείνα.

36. Καὶ κατ' αὐτόν τὸν τρόπο μουρμούραγαν ἐναντίον τοῦ πατέρα μου, καὶ ἐπίσης ἐναντίον μου. Καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐπιστρέψουν πάλι στὴν Ἱερουσαλήμ.

37. Καὶ ὁ Λάμαν εἶπε στό Λεμουήλ καὶ ἐπίσης στοὺς γιούς τοῦ Ἰσμαήλ: Ἴδέστε, ἄς σκοτώσουμε τὸν πατέρα μας, ἐπίσης καὶ τὸν ἀδελφὸ μας Νεφί, πού αὐτοδιορίστηκε κυβερνήτης μας καὶ δάσκαλός μας, ἐνῶ εἴμαστε οἱ μεγαλύτεροι ἀδελφοί του.

38. Λοιπὸν αὐτὸς λέει ὅτι ὁ Κύριος μίλησε μαζί του, καὶ ἐπίσης ὅτι ἄγγελοι τοῦ παραστάθηκαν. Ὅμως ἰδέστε, ξέρουμε ὅτι μᾶς λέει ψέματα, καὶ μᾶς τὰ λέει αὐτὰ κατὰστρώνει πολλὰ μὲ τίς πανουργίες του, γιὰ νὰ παραπλανήσει τὰ μάτια μας, σκεφτόμενος, ἴσως, ὅτι θὰ μπορέσει νὰ μᾶς ὀδηγήσει μακριά, μέσα σὲ καμιὰ παράξενη ἔρημιά. Καὶ ἀφοῦ μᾶς ὀδηγήσει μακριά, ἔχει σκεφτεῖ νὰ γίνει βασιλιάς μας καὶ κυβερνήτης μας, ὥστε νὰ μᾶς κάνει ὅ,τι θέλει καὶ ὅ,τι τὸν εὐχαριστεῖ. Καὶ μὲ τέτοιου εἶδους λόγια ὁ ἀδελφός μου ὁ Λάμαν ἐρέθιζε τίς καρδιές τους μὲ θυμὸ.

39. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ἦταν μαζί μας, μάλιστα, ἀκόμη καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἤλθε καὶ τοὺς εἶπε λόγια πολλὰ καὶ τοὺς μάλωσε ὑπερβολικά. Καὶ ἀφοῦ ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου τοὺς μάλωσε, ἀπέβαλαν τὸ θυμὸ τους, καὶ μετανόησαν ἀπὸ τίς ἁμαρ-

τίες τους, τόσο ὥστε ὁ Κύριος μᾶς εὐλόγησε πάλι μὲ τροφή, κι ἔτσι δὲν ἀφανιστήκαμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ὁ Νεφί προστάζεται νὰ ναυπηγήσει πλοῖο. Οἱ ἀδελφοί του ἐναντιώνονται. Τοὺς παροτρύνει ἀπαριθμώντας ἀπὸ τὸ παρελθόν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραήλ. Εἶναι γεμάτος ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ἀπαγορεύεται στοὺς ἀδελφούς του νὰ τὸν ἀγγίζουν, γιὰ νὰ μὴ μαραθοῦν σὰν ἄχροιο ξερὸ.

Καὶ ἔγινε ὥστε πάλι ξεκινήσαμε γιὰ τὸ ταξίδι μας μέσα στὴν ἔρημιά, καὶ ταξιδεύαμε σχεδὸν ἀνατολικά ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἔμπρός. Καὶ ταξιδέψαμε καὶ βυθιστήκαμε σὲ πολλὰ βάσανα μέσα στὴν ἔρημιά. Καὶ οἱ γυναῖκες μας γέννησαν παιδιά μέσα στὴν ἔρημιά.

2. Καὶ τόσο μεγάλες ἦταν οἱ εὐλογίες τοῦ Κυρίου ἐπάνω μας, ὥστε ἐνῶ ζούσαμε μὲ ὠμὸ κρέας μέσα στὴν ἔρημιά, οἱ γυναῖκες μας ἔδιναν πλούσιο θηλασμό στὰ παιδιά τους, καὶ ἦταν γερές, μάλιστα, ἀκόμη σὰν τοὺς ἄνδρες, καὶ ἄρχισαν νὰ ὑπομένουν τὰ ταξίδια τους χωρὶς μουρμούρες.

3. Καὶ ἔτσι βλέπουμε ὅτι οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ἐκπληρώνονται. Καὶ ἂν γίνεται ὥστε νὰ τηροῦν τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς τοὺς τρέφει καὶ τοὺς δυναμώνει, καὶ τοὺς παρέχει τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ ἐκπληρῶνουν ἐκεῖνα πού τοὺς ἔχει προστάξει. Γι' αὐτὸ, παρεῖχε τὰ μέσα σὲ μᾶς καθὼς ταξιδεύαμε μέσα στὴν ἔρημιά.

4. Καὶ ταξιδεύαμε ἔτσι ἐπὶ πολλὰ χρόνια, μάλιστα, *ὀκτώ χρόνια μέσα στὴν ἔρημιά.

5. Καὶ φτάσαμε στὴ χώρα πού τὴν ὀνομάσαμε Ἀφθονία, γιὰ τοὺς ἀφθονοὺς καρπούς της καὶ ἐπίσης γιὰ τὸ ἄγριο μέλι. Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶχαν

προετοιμαστῆί ἀπό τόν Κύριο γιά νά μήν ἀφανιστοῦμε. Καί εἶδαμε τή θάλασσα, τήν ὁποία ὀνομάσαμε Ἰσραήλ, πού, ἐρμηνεύμενο, σημαίνει πολλά νερά.

6. Καί ἐγινε ὥστε στήσαμε τίς σκηνές μας κοντά στήν παραλία. Καί παρόλο πού εἶχαμε ὑποφέρει πολλές δυσχέρειες καί πολλά βάσανα, μάλιστα, τόσα πολλά πού δέν μπορούμε νά τά γράψουμε ὅλα, εἵμασταν ὑπερβολικά χαρούμενοι ὅταν φτάσαμε στήν παραλία. Ὀνομάσαμε λοιπόν τόν τόπο αὐτό Ἀφθονία, γιά τούς ἀφθονούς καρπούς του.

7. Καί ἐγινε ὥστε ἀφοῦ ἐγώ, ὁ Νεφί, ἤμουν στή χώρα Ἀφθονία γιά διάστημα πολλῶν ἡμερῶν, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς ἐμένα, καί μοῦ εἶπε: Σήκω, καί πήγαινε στό βουνό. Καί ἐγινε ὥστε σηκώθηκα καί ἀνέβηκα στό βουνό, καί ἀναφώνησα πρὸς τόν Κύριο.

8. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ μίλησε καί εἶπε: Νά κατασκευάσεις ἓνα πλοῖο, μέ τόν τρόπο πού θά σοῦ δείξω, γιά νά μπορέσω νά μεταφέρω τό λαό σου πέρα ἀπό αὐτά τά νερά.

9. Καί ἐγώ εἶπα: Κύριε, πού νά πάω γιά νά βρῶ μετάλλευμα νά λιώσω, ὥστε νά μπορέσω νά φτιάξω ἐργαλεῖα γιά νά κατασκευάσω τό πλοῖο κατά τόν τρόπο πού μοῦ ὑπέδειξες;

10. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ εἶπε πού ἔπρεπε νά πάω γιά νά βρῶ μετάλλευμα, ὥστε νά μπορέσω νά φτιάξω ἐργαλεῖα.

11. Καί ἐγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔφτιαξα ἓνα φυσερό ἀπό δέρματα ζώων, μέ τό ὁποῖο νά φυσᾶω τή φωτιά. Καί ἀφοῦ ἔφτιαξα ἓνα φυσερό, γιά νά ἔχω κάτι νά φυσᾶω τή φωτιά, χτύπησα δύο πέτρες τή μία μέ τήν ἄλλη γιά νά ἀνάψω φωτιά.

12. Γιατί ὁ Κύριος δέ μᾶς ἄφησε

ὡς τώρα νά ἀνάβουμε πολλή φωτιά, καθώς ταξιδεύαμε μέσα στήν ἐρημιά, γιατί εἶπε: Θά κάνω τήν τροφή σας νά γίνει γλυκιά, γιά νά μήν τή μαγειρεύετε.

13. Καί θά εἶμαι ἐπίσης τό φῶς σας μέσα στήν ἐρημιά, καί θά προετοιμάζω τό δρόμο σας ἐμπρός σας, ἄν γίνει καί τηρεῖτε τίς ἐντολές μου. Ἔτσι, ἐφόσον τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, θά ὀδηγηθεῖτε πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, καί θά γνωρίζετε ὅτι ἀπό ἐμένα ὀδηγεῖστε.

14. Μάλιστα, καί ὁ Κύριος εἶπε ἐπίσης ὅτι: Ὅταν θά ἔχετε φθάσει στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, θά ἔξερετε ὅτι ἐγώ, ὁ Κύριος, εἶμαι Θεός. Καί ὅτι ἐγώ, ὁ Κύριος, σᾶς γλίτωσα ἀπό καταστροφή. Μάλιστα, ὅτι σᾶς ἔφερα ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

15. Γι' αὐτό, ἐγώ, ὁ Νεφί, προσπαθοῦσα νά τηρῶ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, καί παρότρυνα τούς ἀδελφούς μου νά εἶναι γεμάτοι πίστη καί ἐπιμέλεια.

16. Καί ἐγινε ὥστε κατασκευάσα ἐργαλεῖα ἀπό τό μετάλλευμα τό ὁποῖο ἔλιωσα ἀπό τό βράχο.

17. Καί ὅταν οἱ ἀδελφοί μου εἶδαν ὅτι ἐτοιμαζόμουν νά ναυπηγήσω πλοῖο, ἄρχισαν νά μουρμουρᾶνε ἐναντίον μου, λέγοντας: Ὁ ἀδελφός μας εἶναι τρελός, γιατί νομίζει ὅτι μπορεῖ νά ναυπηγήσει πλοῖο. Μάλιστα, καί ἐπίσης νομίζει ὅτι μπορεῖ νά διασχίσει αὐτά τά μεγάλα νερά.

18. Καί ἔτσι διαμαρτύρονταν οἱ ἀδελφοί μου ἐναντίον μου, καί προτιμοῦσαν νά μήν ἐργάζονται, γιατί δέν πίστευαν ὅτι μπορούσα νά ναυπηγήσω πλοῖο. Οὔτε ἤθελαν νά πιστέψουν ὅτι μέ εἶχε καθοδηγήσει ὁ Κύριος.

19. Καί τότε, ἐγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἤμουν ὑπερβολικά λυπημένος γιά τή σκληρότητα τῆς καρδιάς τους. Καί τότε, ὅταν εἶδαν ὅτι ἄρ-

χισα νά είμαι λυπημένος, ήταν ευχαριστημένοι μέσα στην καρδιά τους, τόσο πού πανηγύριζαν έναντιόν μου λέγοντας: Τό ξέραμε ότι δέν μπορούσες νά κατασκευάσεις πλοίο, γιατί ξέραμε ότι σου λείπει ή κρίση, γι' αυτό δέν μπορείς νά επιτύχεις ένα τόσο σπουδαίο έργο.

20. Καί είσαι κι έσύ σάν τόν πατέρα μας, πού όδηγείται από τίς άνόητες φαντασιοπληξίες τής καρδιάς του. Μάλιστα, μάς έβγαλε από τή χώρα τής Ίερουσαλήμ, και περιπλανηθήκαμε μέσα στην έρημιά επί τόσα χρόνια. Καί οί γυναίκες μας, πού έγκυμονούσαν, μόχθησαν, και γέννησαν παιδιά μέσα στην έρημιά και ύπέφεραν τά πάντα, εκτός από θάνατο. Καί θά ήταν καλύτερα νά είχαν πεθάνει προτού νά φύγουν από τήν Ίερουσαλήμ παρά πού ύπέφεραν αυτά τά βάσανα.

21. Ίδές, όλα αυτά τά χρόνια ύποφέραμε στην έρημιά, ενώ αυτόν τόν καιρό θά μπορούσαμε νά είχαμε άπολαύσει τά υπάρχοντά μας και τή γή τής κληρονομίας μας. Μάλιστα, και μπορεί νά ήμασταν εύτυχεις.

22. Καί ξέρούμε ότι ο λαός πού ήταν στη γή τής Ίερουσαλήμ ήταν δίκαιος λαός, γιατί τηρούσαν τά προστάγματα και τίς κρίσεις του Κυρίου, και όλες τίς έντολές του, σύμφωνα μέ τό νόμο του Μωυσή. Γι' αυτό, ξέρούμε ότι είναι δίκαιος λαός. Καί ο πατέρας μας τούς έκρινε, και μάς όδηγήσε μακριά από εκεί επειδή θέλαμε νά ύπακούμε στά λόγια του. Μάλιστα, και ο άδελφός μας είναι σάν κι αυτόν. Καί μέ τέτοιου είδους λόγια μουρμούραγαν οί άδελφοί μου και διαμαρτύρονταν έναντιόν μας.

23. Καί έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, τούς μίλησα, και είπα: Πιστεύετε ότι οί πατέρες μας, πού ήταν τά τέκνα του Ίσραήλ, θά είχαν όδηγηθεί μακριά από τά χέρια των Αιγυπτίων άν

δέν είχαν ύπακούσει στά λόγια του Κυρίου;

24. Μάλιστα, νομίζετε ότι θά είχαν όδηγηθεί μακριά από τή σκλαβιά, άν ο Κύριος δέν είχε δώσει έντολή στό Μωυσή νά τούς όδηγήσει μακριά από τή σκλαβιά;

25. Λοιπόν, γνωρίζετε ότι τά τέκνα του Ίσραήλ βρίσκονταν σε σκλαβιά, και ξέρετε ότι ήταν φρωμένοι μέ άγγαρείες, οι όποιες δέν ύποφέρονταν. Γι' αυτό ξέρετε ότι πρέπει αναγκαστικά νά ήταν καλό γι' αυτούς τό νά όδηγηθούν μακριά από τή σκλαβιά.

26. Λοιπόν, γνωρίζετε ότι ο Μωυσής είχε έντολή από τόν Κύριο νά εκτελέσει αυτό τό μέγα έργο, και γνωρίζετε ότι μέ τό λόγο του τά νερά τής Έρυθράς Θάλασσας χωρίστηκαν από έδω κι από εκεί και πέρασαν ανάμεσα, επάνω σε ξηρά.

27. Άλλ' όμως γνωρίζετε ότι οί Αιγύπτιοι, αυτοί πού άποτελούσαν τά στρατεύματα του Φαραώ, πνίγηκαν στην Έρυθρά Θάλασσα.

28. Καί επίσης γνωρίζετε ότι τράφηκαν μέ μάννα στην έρημιά.

29. Μάλιστα, και επίσης γνωρίζετε ότι ο Μωυσής, μέ τό λόγο του, σύμφωνα μέ τή δύναμη του Θεού ή όποία ήταν μέσα του, χτύπησε τό βράχο και βγήκε νερό, ώστε νά μωρέσουν τά τέκνα του Ίσραήλ να σβήσουν τή δίψα τους.

30. Καί παρόλο πού όδηγούνταν, και ο Κύριος ο Θεός τους, ο Λυτρωτής τους, πήγαινε εμπρός τους, όδηγώντας τους κατά τήν ήμέρα και φέγγοντας τους κατά τή νύχτα, και κάνοντας γι' αυτούς όλα όσα ήταν δυνατό νά λάβει άνθρωπος, σκληρύναν τήν καρδιά τους και τύφλωσαν τό νοϋ τους, και καταφέρονταν έναντιόν του Μωυσή και έναντιόν του άληθινου και ζώντος Θεού.

31. Καί έγινε ώστε σύμφωνα μέ τό

λόγο του τούς κατέστρεψε, και σύμφωνα με τό λόγο του τούς ὀδήγησε, και σύμφωνα με τό λόγο του ἔκανε τά πάντα γι' αὐτούς. Και ἀπολύτως τίποτα δέν ἔγινε παρά μόνο με τό λόγο του.

32. Και ἀφού διέσχισαν τόν ποταμό Ἰορδάνη, τούς κατέστησε ἰσχυρότατους ὥστε νά ἐκδιώξουν τά τέκνα τῆς χώρας, μάλιστα, ὡς πού τούς σκόρπισαν μέχρι ἀφανισμοῦ.

33. Και λοιπόν, νομίζετε ὅτι τά τέκνα τῆς χώρας αὐτῆς, αὐτοί πού βρίσκονταν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, αὐτοί πού ἐκδιώχτηκαν ἀπό τούς πατέρες μας, νομίζετε ὅτι ἦταν δίκαιοι; Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι.

34. Νομίζετε ὅτι οἱ πατέρες μας θά ἦταν πιό ἐκλεκτοί ἀπό αὐτούς ἂν αὐτοί ἦταν δίκαιοι; Σᾶς λέω, Ὅχι.

35. Ἰδέστε, ὁ Κύριος ἐκτιμᾷ κάθε σάρκα τό ἴδιο. Ἐκεῖνος πού εἶναι δίκαιος ἔχει τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ἰδέστε, αὐτός ὁ λαός εἶχε ἀρνηθεῖ κάθε λόγο τοῦ Θεοῦ, και ἦταν ὄρμιοι ἀπό ἀνομία, και ἡ πληρότητα τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐπάνω τους. Και ὁ Κύριος καταράστηκε τή γῆ ἐναντίον τους και τήν εὐλόγησε γιά τούς πατέρες μας. Μάλιστα, τήν καταράστηκε ἐναντίον τους πρὸς καταστροφή τους, και τήν εὐλόγησε γιά τούς πατέρες μας, γιά νά ἀποκτήσουν ἐξουσία ἐπ' αὐτῆς.

36. Ἰδέστε, ὁ Κύριος δημιούργησε τή γῆ γιά νά κατοικηθεῖ, και ἔπλασε τά τέκνα του γιά νά τήν κατέχουν.

37. Και ὑψώνει ἓνα δίκαιο ἔθνος, και καταστρέφει τά ἔθνη τῶν ἀνόμων.

38. Και ὀδηγεῖ τούς δίκαιους σέ ἐκλεκτές χῶρες και τούς ἀνόμους τούς καταστρέφει, και καταριέται τή γῆ γιά χάρη τους.

39. Κυβερνᾷ ψηλά στούς οὐρανοῦς, γιατί αὐτός εἶναι ὁ θρόνος του,

και ἐτούτη ἡ γῆ εἶναι τό ὑποπόδιό του.

40. Και ἀγαπᾷ ἐκείνους πού τόν ἔχουν γιά Θεό τους. Ἰδέστε, ἀγαποῦσε τούς πατέρες μας, και ἔχει συνάψει διαθήκη μαζί τους, μάλιστα, τόν Ἀβραάμ, τόν Ἰσαάκ, και τόν Ἰακώβ. Και θυμήθηκε τίς διαθήκες τίς ὁποῖες ἔχει συνάψει, γι' αὐτό τούς ἔβγαλε ἀπό τή γῆ τῆς Αἰγύπτου.

41. Και τούς συμμόρφωσε στήν ἐρημιά με τή ράβδο του. Γιατί σκλήρυναν τήν καρδιά τους ἀκριβῶς ὅπως κι ἐσεῖς. Και ὁ Κύριος τούς συμμόρφωσε ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους. Ἔστειλε φλογερά ἰπτάμενα φίδια ἀνάμεσά τους. Και ἀφού τούς δάγκωσαν, τούς παρεῖχε τρόπο γιά νά μπορέσουν νά θεραπευτοῦν. Και τό ἔργο πού ἔπρεπε νά ἐκτελέσουν ἦταν νά κοιτάξουν. Και ἐξαιτίας τῆς ἀπλότητος τοῦ τρόπου, δηλαδή τῆς εὐκολίας του, πολλοί ἀφανίστηκαν.

42. Και σκλήρηναν τήν καρδιά τους ἀπό καιρό σέ καιρό, και καταφέρονταν ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ και ἐπίσης ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὅμως, γνωρίζετε ὅτι ὀδηγήθηκαν με τήν ἀσύγκριτη δύναμη του στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

43. Και τώρα, ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά, ἦλθε ὁ καιρός πού ἔγιναν ἀνομοι, μάλιστα, σχεδόν μέχρι ὠρίμανσης. Και ξέρω ὅτι σήμερα εἶναι ἔτοιμοι νά ἀφανιστοῦν. Γιατί ξέρω ὅτι πρέπει ἐξάπαντος νά ἔλθει ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία ὅπωςδήποτε θά καταστραφοῦν, ἐκτός ἀπό μερικούς μόνο, τούς ὁποίους θά πάρουν αἰχμαλώτους.

44. Γι' αὐτό, ὁ Κύριος πρόσταξε τόν πατέρα μου νά φύγει στήν ἐρημιά, και οἱ Ἰουδαῖοι γύρευαν ἐπίσης νά τοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή. Μάλιστα, ἀκόμη και σεῖς γυρέψατε νά τοῦ ἀφαιρέσετε τή ζωή. Γι' αὐτό εἰστε δολοφόνοι μέσα στήν καρδιά σας και εἰστε σάν κι ἐκείνους.

45. Εἶστε γρηγόροι στό νά κάνετε ἀνομίες ἀλλά ἀργοί στό νά θυμάστε τόν Κύριο τό Θεό σας. Εἶδατε ἕναν ἄγγελο, καί σᾶς μίλησε. Μάλιστα, ἀκούσατε τή φωνή του ἀπό καιρό σέ καιρό, καί σᾶς μίλησε μέ φωνή σιγαλή σάν αὖρα, ἀλλά εἶχατε χάσει τήν εὐαισθησία σας, ὥστε δέν μπορέσατε νά αἰσθανθεῖτε τά λόγια του. Γι' αὐτό, σᾶς μίλησε μέ φωνή σάν τή φωνή κεραυνοῦ, ἡ ὁποία ἔκανε τή γῆ νά τρέμει σάν νά ἐπρόκειτο νά διαμελιστεῖ.

46. Καί γνωρίζετε ἐπίσης ὅτι μέ τή δύναμη τοῦ παντοδύναμου λόγου του μπορεῖ νά κάνει τή γῆ νά πάψει νά ὑπάρχει. Μάλιστα, καί γνωρίζετε ὅτι μέ τό λόγο του μπορεῖ νά κάνει τούς ἀνώμαλους τόπους νά γίνουν ὄμαλοι, καί τούς ὄμαλους τόπους νά ἀποκοποῦν. "Ἄχ, τότε, πῶς εἶναι δυνατό νά εἶστε τόσο σκληροί μέσα στήν καρδιά σας;

47. Ἴδέστε, ἡ ψυχή μου σχίζεται ἀπό λαχάρα ἐξαιτίας σας, καί ἡ καρδιά μου πονάει. Φοβάμαι μήπως ἀπορριφτεῖτε γιά πάντα. Ἴδέστε, εἶμαι γεμάτος ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τόσο πολὺ πού τοῦτο τό σῶμα μου δέν ἔχει δύναμη.

48. Λοιπόν, ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπα αὐτά τά λόγια θυμώσαν μαζί μου, καί ἤθελαν νά μέ πετάξουν στό βυθό τῆς θάλασσας. Καί καθώς προχώρησαν γιά νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω μου τούς μίλησα καί τούς εἶπα: Στό ὄνομα τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ, σᾶς προστάζω νά μή μέ ἀγγίξετε, γιατί εἶμαι γεμάτος μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ σέ σημεῖο καταναλώσεως τῆς σάρκας μου. Καί ὁποῖος ἀπλώσει τά χέρια του ἐπάνω μου θά ξεραθεῖ σάν ξερό ἄχυρο, καί θά ἐκμηδενιστεῖ ἐμπρός στή δύναμη τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ Θεός θά τόν πατάξει.

49. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, τούς εἶπα ὅτι δέν ἔπρεπε πιά νά μουρμουρᾶνε ἐναντίον τοῦ πατέρα

τους, οὔτε νά μοῦ στεροῦν τήν ἐργασία τους, γιατί ὁ Θεός μέ εἶχε προστάξει νά ναυπηγήσω ἕνα πλοῖο.

50. Καί τότε εἶπα: "Ἄν ὁ Θεός μέ εἶχε προστάξει νά κάνω τά πάντα, μποροῦσα νά τά πραγματοποιήσω. "Ἄν μέ πρόσταζε νά πῶ σέ τοῦτο τό νερό, γίνε χῶμα, θά γινόταν χῶμα, καί ἂν θά τό ἔλεγα, θά γινόταν.

51. Καί τώρα, ἂν ὁ Κύριος ἔχει τόσο μεγάλη δύναμη, καί ἔχει κάνει τόσα πολλὰ θαύματα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, πῶς εἶναι δυνατό νά μήν μπορεῖ νά μέ καθοδηγήσει ὥστε νά μπορέσω νά ναυπηγήσω ἕνα πλοῖο;

52. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶπα πολλά στούς ἀδελφούς μου, τόσο ὥστε ντροπιάστηκαν καί δέν μποροῦσαν νά φιλονικήσουν ἐναντίον μου. Οὔτε τολμοῦσαν νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω μου, οὔτε νά μέ ἀγγίξουν μέ τά δάχτυλά τους, καί μάλιστα γιά διάστημα πολλῶν ἡμερῶν. Λοιπόν δέν τολμοῦσαν νά τό κάνουν αὐτό γιά νά μήν ξεραθοῦν ἐνώπιόν μου, τόσο ἰσχυρό ἦταν τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο εἶχε ἐπιδράσει ἐπάνω τους.

53. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: "Ἀπλῶσε πάλι τό χέρι σου πρὸς τούς ἀδελφούς σου, καί δέ θά ξεραθοῦν ἐνώπιόν σου, ὅμως θά τούς συγκλονίσω, εἶπε ὁ Κύριος, καί αὐτό θά τό κάνω γιά νά ξέρουν ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός τους.

54. Καί ἔγινε ὥστε ἀπλώσα τό χέρι μου πρὸς τούς ἀδελφούς μου, καί δέν ξεράθηκαν. "Ὅμως ὁ Κύριος τούς τράνταξε, ἀκριβῶς σύμφωνα μέ τό λόγο πού εἶχε πεῖ.

55. Καί τότε, εἶπαν: Γνωρίζουμε σίγουρα ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου, γιατί ξέρουμε ὅτι εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου πού μᾶς τράνταξε. Καί ἔπρσαν κάτω ἐμπρός μου, καί ἦταν ἔτοιμοι νά μέ προσκυνήσουν, ἀλλά δέν τούς ἄφησα, λέγοντας: Εἶμαι ὁ ἀδελφός σας, καί μάλιστα ὁ μικρό-

τερός σας αδελφός. Γι' αυτό νά προσκυνήσεις τόν Κύριο τό Θεό σου, καί τίμα τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, ὥστε νά μακροημερεύεις ἐπάνω στη γῆ τήν ὁποία θά σοῦ δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεός σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Τό πλοῖο εἶναι ἔτοιμο. Ἀναφέρονται οἱ γεννήσεις τοῦ Ἰακώβ καί τοῦ Ἰωσήφ. Ὅλοι ἐπιβιβάζονται γιά τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Οἱ γιοί τοῦ Ἰσμαήλ καί οἱ γυναῖκες τους συμμετέχουν σέ ξεφάντωμα καί ἀνταρσία. Λένουν τό Νεφί, καί τό πλοῖο ὀδηγεῖται πρὸς τά πίσω ἀπό φοβερή θύελλα. Ὁ Νεφί ἐλευθερώνεται, καί μέ τήν προσευχή του ἡ θύελλα σταματάει. Φθάνουν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε προσκύνησαν τόν Κύριο, καί προχώρησαν μαζί μου, καί ἐπεξεργαστήκαμε δοκοὺς μέ παράξενη τεχνική. Καί ὁ Κύριος μοῦ ἔδειχνε ἀπό καιρό σέ καιρό μέ ποιόν τρόπο νά ἐπεξεργασῶ τά δοκάρια τοῦ πλοῖου.

2. Λοιπόν, ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν ἐπεξεργαζόμουν τά δοκάρια κατά τόν τρόπο πού ἤξεραν οἱ ἄνθρωποι, οὔτε ναυπήγησα τό πλοῖο μέ τόν τρόπο τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλά τό ναυπήγησα κατά τόν τρόπο τόν ὁποῖο ὁ Κύριος μοῦ εἶχε δεῖξει. Ἐπομένως δέν ἦταν κατά τόν τρόπο τῶν ἀνθρώπων.

3. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, πήγαινα στό βουνό συχνά, καί προσευχόμουν συχνά πρὸς τόν Κύριο. Καί ἔτσι ὁ Κύριος μοῦ ἔδειξε σπουδαῖα πράγματα.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τελειῶσα τό πλοῖο, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου, οἱ ἀδελφοί μου εἶδαν ὅτι ἦταν καλό, καί ὅτι ἡ τέχνη του ἦταν ἐξαιρετικά λεπτή. Γι' αὐτό ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους πάλι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

5. Καί ἔγινε ὥστε ἡ φωνή τοῦ Κυ-

ρίου ἦλθε πρὸς τόν πατέρα μου, ὅτι ἔπρεπε νά σηκωθοῦμε καί νά κατεβῶμε στό πλοῖο.

6. Καί ἔγινε ὥστε τήν ἐπόμενη μέρα, ἀφοῦ τά ἐτοιμάσαμε ὅλα, πολλούς καρπούς καί τροφή ἀπό τήν ἔρημιά, καί μέλι σέ ἀφθονία, καί προμήθειες σύμφωνα μέ αὐτά πού ὁ Κύριος μᾶς εἶχε προστάξει, κατεβήκαμε στό πλοῖο μέ ὅλο τό φορτίο μας καί τούς σπόρους μας, καί ὅτιδήποτε εἶχαμε φέρει μαζί μας, ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τήν ἡλικία του. Ἔτσι, κατεβήκαμε στό πλοῖο, μέ τίς γυναῖκες μας καί τά παιδιά μας.

7. Τώρα λοιπόν, ὁ πατέρας μου εἶχε ἀποκτήσει δύο γιούς στήν ἔρημιά. Ὁ μεγαλύτερος ὀνομάστηκε Ἰακώβ καί ὁ μικρότερος Ἰωσήφ.

8. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ εἶχαμε ὅλοι κατεβῆ στοῦ πλοῖο, καί εἶχαμε πάρει μαζί μας τίς προμήθειές μας καί αὐτά πού μᾶς εἶχαν ὑποδειχθεῖ, σαλπάρουμε στή θάλασσα καί προχωροῦσαμε ὀδηγούμενοι ἀπό τόν ἄνεμο, μέ κατεύθυνση τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

9. Ἀφοῦ λοιπόν εἶχαμε προχωρήσει ὀδηγούμενοι ἀπό τόν ἄνεμο γιά διάστημα ἀρκετῶν ἡμερῶν, ἰδέστε, οἱ ἀδελφοί μου καί οἱ γιοί τοῦ Ἰσμαήλ, καί οἱ γυναῖκες τους ἐπίσης ἄρχισαν νά γλεντᾶνε, τόσο πολύ ὥστε ἄρχισαν νά χορεύουν καί νά τραγουδοῦν, καί νά μιᾶνε ἀπρεπῶς, μάλιστα, ἀκόμα καί σέ βαθμό πού ξέχασαν μέ ποιά δύναμη εἶχαν ἔλθει ὡς ἐδῶ. Μάλιστα, ἔφτασαν σέ ὑπερβολική ἀπρέπεια.

10. Ἐγώ, λοιπόν, ὁ Νεφί, ἄρχισα νά φοβᾶμαι πάρα πολύ μήπως ὁ Κύριος θύμωνε μαζί μας καί μᾶς χτυποῦσε γιά τήν ἀνομία μας, ὥστε νά μᾶς καταπιεῖ ἡ θάλασσα στό βυθό της, γι' αὐτό, ἐγώ, ὁ Νεφί, ἄρχισα νά τούς μιλῶ μέ πολλή σωφροσύνη. Ὅμως, ἰδέστε, θύμωσαν μαζί μου,

καί εἶπαν: Δέ δεχόμεστε ὁ νεότερος ἀδελφός μας νά μᾶς ἐξουσιάζει.

11. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμονήλ μέ πῆραν καί μέ ἔδесαν μέ σχοινιά, καί μέ μεταχειρίστηκαν μέ πολλή τραχύτητα. Καί ὁμως, ὁ Κύριος τό ἀνέχτηκε, γιά νά φανερώσει τή δύναμή του, στό νά ἐκπληρώσει τό λόγο πού εἶχε πει σχετικά μέ τούς ἀνόμους.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ μέ ἔδесαν τόσο πού δέν μπορούσα νά κουνηθῶ, ἡ πυξίδα, ἡ ὁποία εἶχε προετοιμαστῆ ἀπό τόν Κύριο, ἔπαψε νά λειτουργεῖ.

13. "Ἐτσι, δέν ἤξεραν πρὸς τά πού νά ὀδηγήσουν τό πλοιο, τόσο πού ξεσηκώθηκε μιὰ μεγάλη θύελλα, μάλιστα, μιὰ μεγάλη καί φοβερή καταιγίδα, καί ὀδηγούμεσταν πρὸς τά πίσω, ἐπάνω στά νερά, γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν. Ἄρχισαν λοιπόν νά φοβοῦνται ὑπερβολικά μήπως πνιγονταν στή θάλασσα. Καί ὁμως δέ μέ ἔλυσαν.

14. Καί τήν τέταρτη ἡμέρα, πού ὀδηγούμεσταν πρὸς τά πίσω, ἡ θύελλα ἄρχισε νά εἶναι ὑπερβολικά ὀδυνηρή.

15. Καί ἔγινε ὥστε κόντευε νά μᾶς καταπιεῖ ὁ βυθός τῆς θάλασσας. Καί ἀφοῦ ὀδηγούμεσταν πρὸς τά πίσω ἐπὶ τέσσερις ἡμέρες, οἱ ἀδελφοί μου ἄρχισαν νά βλέπουν ὅτι οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ ἦταν κατεπάνω τους, καί ὅτι θά ἔπρεπε νά ἀφανιστοῦν, ἐκτός ἂν μετάνιωσαν γιά τίς ἀνομίες τους. Γι' αὐτό ἤλθαν σέ μένα, καί ἔλυσαν τά δεσμά πού ἦταν στους καρπούς μου, καί ιδέστε, ἦταν ὑπερβολικά πρησμένοι. Καί ἐπίσης οἱ ἀστράγαλοι μου ἦταν πολύ πρησμένοι, καί πονοῦσαν πολύ.

16. Καί ὁμως, ἀπέβλεπα στό Θεό μου, καί τόν δοξολογοῦσα ὅλη μέρα, καί δέ μουρούραγα ἐναντίον τοῦ Κυρίου μου γιά τὰ βάσανά μου.

17. Λοιπόν, ὁ πατέρας μου, ὁ

Λεχί, τούς εἶχε πει πολλά, ἐπίσης καί στους γιους τοῦ Ἰσμαήλ. Ἀλλά, ιδέστε, ξεστόμιζαν πολλές φοβέρες ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε μιλοῦσε γιά μένα. Καί οἱ γονεῖς μου πού εἶχαν πληγεῖ ἀπό τά χρόνια, καί πού εἶχαν υποφέρει πολλές θλίψεις ἐξαιτίας τῶν παιδιῶν τους, εἶχαν καταβληθεῖ πολύ, μάλιστα, μέχρι πού ἔπεσαν στό κρεβάτι ἄρρωστοι.

18. Ἐξαιτίας τῶν θλίψεων τους καί τῆς πολλῆς λύπης, καί τῆς ἀνομίας τῶν ἀδελφῶν μου, κόντευαν νά φύγουν ἀπό τοῦτο τόν κόσμο γιά νά ἀνταμώσουν τό Θεό τους. Μάλιστα, τὰ γκριζία τους μαλλιά κόντευαν νά πάνε καί νά ξαπλωθοῦν κάτω στό χῶμα. Μάλιστα, ἀκόμη κόντευαν νά τούς ρίξουν μέ θλίψη μεγάλη σέ ὄγρο τάφο.

19. Καί ὁ Ἰακώβ καί ὁ Ἰωσήφ ἐπίσης, πού ἦταν μικροί, πού εἶχαν μεγάλη ἀνάγκη φροντίδας, ἦταν τρομερά θλιμμένοι γιά τὰ βάσανα τῆς μητέρας τους. Καί ἐπίσης ἡ γυναίκα μου μέ τὰ δάκρυα καί τίς παρακλήσεις της, καί ἐπίσης τὰ παιδιά μου, δέ μαλάκωσαν τήν καρδιά τῶν ἀδελφῶν μου ὥστε νά μέ λύσουν.

20. Καί δέν ἦταν τίποτα, παρά μόνον ἦταν ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού τούς φόβισε μέ δλεθρο, καί μπόρεσε νά μαλακώσει τήν καρδιά τους. Γι' αὐτό, ὅταν εἶδαν ὅτι κόντευε νά τούς καταπιεῖ ὁ βυθός τῆς θάλασσας, μετανόησαν γι' αὐτό πού εἶχαν κάνει, τόσο πού μέ ἔλυσαν.

21. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ μέ ἔλυσαν, ιδέστε, πῆρα τήν πυξίδα, καί δούλευε ὅπου κι ἂν τήν ἤθελα. Καί ἔγινε ὥστε προσευχήθηκα στόν Κύριο. Καί ὅταν προσευχήθηκα, οἱ ἀνεμοὶ ἔπαψαν, καί ἡ θύελλα ἔπαψε, καί ἔγινε μεγάλη γαλήνη.

22. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ὀδήγησα τό πλοιο ὥστε πλεύσαμε πάλι πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ πλέαμε

γιά διάστημα ἄρκετων ἡμερῶν,* φτάσαμε στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Προχωρήσαμε λοιπόν ἐπάνω στή γῆ, καί στήσαμε τίς σκηνές μας. Καί τήν νομάσαμε γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

24. Καί ἔγινε ὥστε ἀρχίσαμε νά καλλιεργοῦμε τή γῆ, καί ἀρχίσαμε νά σπέρνουμε. Μάλιστα, χάσαμε ὄλους τοὺς σπόρους μας μέσα στή γῆ, αὐτοὺς πού εἶχαν φέρεי ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καί ἔγινε ὥστε εὐδοκίμησαν ὑπερβολικά, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο εἶχαμε εὐλογηθεῖ ἀφθονότατα.

25. Καί ἔγινε ὥστε βρήκαμε στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, καθώς ταξιδεύαμε στήν ἐρημιά, ὅτι ὑπῆρχαν μέσα στά δάση κάθε εἶδους ζῶα, ἀγελάδες καί βόδια, καί γάιδαροι καί ἄλογα, καί γίδες καί ἀγριογίδες, καί ὄλων τῶν εἰδῶν τὰ ἀγρια ζῶα, πού ἦταν γιά χρήση τῶν ἀνθρώπων. Καί βρήκαμε κάθε εἶδους μέταλλευμα, καί χρυσάφι, καί ἀσήμι, καί χαλκό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ὁ Νεφί κατασκευάζει πλάκες ἀπό μέταλλο καί καταγράφει τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ του. Ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ θά ἔλθει σέ ἐξάκoσια χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ Δεχί ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Νεφί μιλάει γιά τὰ πάθη Του καί τή σταύρωσή Του. Οἱ Ἰουδαῖοι θά περιφρονηθοῦν καί θά διασκορπιστοῦν μέχρι τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅποτε θά ἐπιστρέψουν πρός τόν Κύριο.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μέ πρόσταξε, γι' αὐτό κατασκευάσα πλάκες ἀπό μέταλλο γιά νά χαραῶξω ἐπάνω τους τό χρονικό τοῦ λαοῦ μου. Καί ἐπάνω στίς πλάκες τίς ὁποῖες κατασκευάσα, χάραξα τό χρονικό τοῦ πατέρα μου, ἐπίσης καί τὰ ταξίδια μας στήν ἐρημιά, καί τίς προφητείες τοῦ πατέρα μου. Ἐπίσης χάραξα ἐπάνω

τους καί πολλές ἀπό τίς δικές μου προφητείες.

2. Καί δέν ἤξερα κατά τόν καιρό πού τίς κατασκεύαζα ὅτι θά μέ πρόσταζε ὁ Κύριος νά κατασκευάσω ἐτοῦτες τίς πλάκες. Γι' αὐτό, τό χρονικό τοῦ πατέρα μου, καί ἡ γενεαλογία τῶν πατέρων του, καί τό μεγαλύτερο μέρος ἀπό ὄλες τίς ἐνεργειές μας μέσα στήν ἐρημιά, ἔχουν χαραχτεῖ ἐπάνω σέ κείνες τίς πρώτες πλάκες γιά τίς ὁποῖες μίλησα. Ἐπομένως, αὐτά πού συνέβηκαν προτοῦ κατασκευάσω τοῦτες τίς πλάκες, στήν πραγματικότητα, ἀναφέρονται λεπτομερέστερα ἐπάνω στίς πρώτες πλάκες.

3. Καί ὅταν ἔφτιασα ἐτοῦτες τίς πλάκες, κατόπιν ἐντολῆς, ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔλαβα ἐντολή ὅτι ἡ διακονία καί οἱ προφητείες, τά πῶ ἀλλά καί πολύτιμα τμήματά τους, ἔπρεπε νά γραφοῦν ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες. Καί ὅτι αὐτά πού γράφονταν ἔπρεπε νά διατηρηθοῦν γιά τήν καθοδήγηση τοῦ λαοῦ μου, πού θά κατεῖχε τή χώρα, καί ἐπίσης γιά ἄλλους σοφοῦς σκοποῦς, οἱ ὁποῖοι σκοποῖ εἶναι γνωστοί στόν Κύριο.

4. Λοιπόν, ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔκανα ἕνα χρονικό ἐπάνω στίς ἄλλες πλάκες, τό ὁποῖο δίνει μιᾶ περιγραφή, δηλαδή τό ὁποῖο δίνει μιᾶ ἐκτενέστερη περιγραφή γιά τοὺς πολέμους καί τίς διαμάχες καί τοὺς ὀλέθρους τοῦ λαοῦ μου. Καί αὐτό ἔκανα, καί πρόσταξα τό λαό μου τί νά κάνουν ὅταν θά λείψω. Καί ὅτι οἱ πλάκες πρέπει νά περνᾶνε ἀπό τή μιᾶ γενεά στήν ἄλλη, δηλαδή ἀπό τόν ἕνα προφήτη στόν ἄλλο, μέχρι νεότερας ἐντολῆς τοῦ Κυρίου.

5. Καί ἡ περιγραφή τοῦ πῶς κατασκευάσα ἐτοῦτες τίς πλάκες θά δοθεῖ μελλοντικά. Καί λοιπόν, ιδέστε, προχωρῶ σύμφωνα μέ αὐτό πού εἶπα. Καί τοῦτο τό κάνω ὥστε τά πῶ ἱερά

θέματα νά διατηρηθοῦν πρὸς γνώση τοῦ λαοῦ μου.

6. Ὅμως, δὲ γράφω τίποτα ἐπάνω στὶς πλάκες παρὰ μόνο ἂν νομίζω ὅτι εἶναι ἱερό. Καί τώρα, ἂν κάνω λάθη, ἀκόμα καὶ οἱ παλαιοὶ ἔκαναν λάθη. Ὅχι ὅτι θά ἤθελα νά δικαιολογηθῶ ἐξαιτίας ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας πού ὑπάρχει μέσα μου, σύμφωνα μέ τή σάρκα, θά δικαιολογήσω τόν ἑαυτό μου.

7. Γιατί αὐτά πού μερικοὶ ἄνθρωποι θεωροῦν ὅτι εἶναι μεγάλης ἀξίας, τόσο γιά τό σῶμα ὅσο καί γιά τήν ψυχή, ἄλλοι τά θεωροῦν μηδαμινά καί τά ποδοπατοῦν. Μάλιστα, ἀκόμη καί αὐτόν τό Θεό τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ἄνθρωποι ποδοπατοῦν. Λέω ποδοπατοῦν ἀλλά θά τό πῶ μέ ἄλλα λόγια — τόν θεωροῦν μηδαμινό, καί δέν ὑπακοῦν στή φωνή τῶν συμβουλῶν του.

8. Καί ἰδέστε αὐτός θά ἔλθει, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ ἀγγέλου, σέ ἐξακόσια χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ πατέρας μου ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

9. Καί ὁ κόσμος, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας του, θά τόν κρίνει ὅτι εἶναι κάτι μηδαμινό. Γι' αὐτό τόν μαστιγώνουν, καί ἐκεῖνος τό ὑπομένει. Καί τόν χτυποῦν, καί τό ὑπομένει. Μάλιστα, τόν φτύνουν καί τό ὑπομένει, ἔνεκα τῆς γεμάτης ἀγάπης καλοσύνης του καί τῆς μακροθυμίας του πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

10. Καί ὁ Θεός τῶν πατέρων μας, πού τοὺς ὡδήγησε μακριά ἀπό τήν Αἴγυπτο, μακριά ἀπό τήν αἰχμαλωσία, καί ἐπίσης τοὺς διαφύλαξε στήν ἔρημιά, μάλιστα, ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, καί τοῦ Ἰσαάκ, καί ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ, παραδίδεται, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ ἀγγέλου, σάν ἄνθρωπος, στά χέρια ἀνόμων ἀνθρώπων, γιά νά ὑψωθεῖ, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Zenόκ, καί νά σταυρωθεῖ, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Νεοῦμ, καί νά ταφεῖ σέ ἓνα μνήμα, σύμφωνα μέ

τά λόγια τοῦ Ζένος, αὐτά πού εἶπε σχετικά μέ τίς τρεῖς ἡμέρες σκότους, οἱ ὁποῖες πρόκειται νά ἀποτελοῦν ἓνα σημεῖο πού θά δοθεῖ γιά τό θάνατό του πρὸς ἐκεῖνους πού θά κατοικοῦν στά νησιά τῆς θάλασσας, πού δόθηκαν, πιά συγκεκριμένα, σ' αὐτούς πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

11. Γιατί ἔτσι εἶπε ὁ προφήτης: Ὁ Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος θά ἐπισκεφτεῖ ὅλον τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, μερικούς μέ τή φωνή του, ἔνεκα τῆς χρηστότητάς τους, πρὸς μεγάλη τους ἀγαλλίαση καί σωτηρία, καί ἄλλους μέ τίς βροντές καί τοὺς κεραυνούς τῆς δύναμής του, μέ θύελλες, μέ φωτιά καί μέ καπνό, καί ἀτμό σκοτεινιάς, καί μέ τό ἀνοιγμα τῆς γῆς, καί μέ βουνά πού θά μεταφερθοῦν.

12. Καί ὅλα αὐτά πρέπει ἐξάπαντος νά γίνουν, λέει ὁ προφήτης Ζένος. Καί οἱ πέτρες τῆς γῆς ὀπωσδήποτε θά σχιστοῦν. Καί ἐξαιτίας τῶν βογγητῶν τῆς γῆς, σέ πολλοὺς ἀπό τοὺς βασιλιάδες τῶν νησιῶν τῆς θάλασσας θά ἐπενεργήσῃ ἐπάνω τους τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καί θά ἀναφανήσουν: Ὁ Θεός τῆς φύσης πάσχει.

13. Καί ὅσο γι' αὐτούς πού εἶναι στήν Ἱερουσαλήμ, λέει ὁ προφήτης, θά μαστίζονται ἀπό ὅλους τοὺς λαούς, ἐπειδὴ σταύρωσαν τό Θεό τοῦ Ἰσραήλ καί ἀποστρέφουν τήν καρδιά τους, ἀρνούμενοι τά σημεῖα καί θαύματα, καί τή δύναμη καί δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

14. Καί ἐπειδὴ ἀποστρέφουν τήν καρδιά τους, λέει ὁ προφήτης, καί περιφρόνησαν τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραήλ, θά περιπλανηθοῦν κατά τή σάρκα καί θά ἀφανιστοῦν, καί θά γίνουν συριγμός καί περίγελος καί θά εἶναι μισητοὶ ἀπό ὅλα τά ἔθνη.

15. Ὅμως, ὅταν θά ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα, λέει ὁ προφήτης, πού δέ θά ἀποστρέφουν πιά τήν καρδιά τους

έναντίον του Ἁγίου του Ἰσραήλ, τότε αὐτός θά θυμηθεῖ τίς διαθήκες πού ἔκανε στους πατέρες τους.

16. Μάλιστα, τότε αὐτός θά θυμηθεῖ τὰ νησιά τῆς θάλασσας. Μάλιστα, καί ὄλους τούς λαούς πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, θά τούς συνάξω, λέει ὁ Κύριος, σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ προφήτη Ζένος, ἀπό τὰ τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς.

17. Μάλιστα, καί ὅλη ἡ γῆ θά δεῖ τή σωτηρία τοῦ Κυρίου, λέει ὁ προφήτης. Κάθε ἔθνος, φυλή, γλώσσα καί λαός θά εὐλογηθεῖ.

18. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔγραψα ὅλα αὐτά γιά τό λαό μου, ὥστε ἴσως μπορέσω νά τούς πείσω, ὥστε νά θυμηθοῦν τόν Κύριο τό Λυτρωτή τους.

19. Μιλῶ λοιπόν πρός ὅλον τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, ἂν γίνει καί τὰ ἀποκτήσουν ἐτοῦτα.

20. Γιατί ιδέστε, ἔχω ὑποστει τήν ἐπίδραση τοῦ πνεύματος, πράγμα πού μέ ἔχει καταβάλει τόσο ὥστε ὅλες οἱ ἀρθρώσεις μου ἐξασθενοῦν, γι' αὐτούς πού βρίσκονται στήν Ἱερουσαλήμ. Γιατί ἂν ὁ Κύριος δέν ἦταν πολυεὐσπλαχνος, γιά νά μου δείξει σχετικά μέ αὐτούς, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε καί σέ παλαιούς προφῆτες, θά εἶχα κι ἐγώ ἀφανιστεῖ.

21. Καί σίγουρα ἔδειξε στους ἀρχαίους προφῆτες τὰ πάντα σχετικά μέ ἐκείνους. Καί ἔδειξε ἐπίσης σέ πολλούς σχετικά μέ ἐμάς. Ἐπομένως, πρέπει ἀναγκαστικά νά ξέροουμε σχετικά μέ ἐκείνους, γιατί αὐτά ἔχουν γραφεῖ ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὀρείχαλκο.

22. Λοιπόν ἐγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, δίδαξα στους ἀδελφούς μου ὅλα αὐτά. Καί ἐγινε ὥστε τούς διάβασα πολλά πράγματα, τὰ ὁποῖα ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὀρείχαλκο, ὥστε νά μάθουν γιά τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου σέ ἄλλες χώρες, σέ λαούς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

23. Καί τούς διάβασα πολλά πράγματα τὰ ὁποῖα ἦταν γραμμένα στά βιβλία τοῦ Μωυσῆ. Ὅμως γιά νά μπορέσω νά τούς πείσω πληρέστερα νά πιστέψουν στόν Κύριο τόν Λυτρωτή τους, τούς διάβασα αὐτά πού εἶχαν γραφεῖ ἀπό τόν προφήτη Ἡσαΐα. Γιατί παρομοιάζα ὅλες τίς γραφές μέ ἐμάς, ὥστε νά εἶναι γιά ὄφελός μας καί μάθησή μας.

24. Ὅποτε τούς μίλησα καί τούς εἶπα: Ἀκοῦστε τὰ λόγια τοῦ προφήτη, ἐσεῖς πού εἶστε ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ἓνας κλάδος πού ἔχει ἀποκοπεῖ. Ἀκοῦστε τὰ λόγια τοῦ προφήτη, πού γράφηκαν γιά ὅλον τόν οἶκο Ἰσραήλ, καί παρομοιάστε τα μέ τόν ἑαυτό σας, γιά νά ἔχετε ἐλπίδα ὅπως καί οἱ ἀδελφοί σας ἀπό τούς ὁποίους ἔχετε ἀποκοπεῖ. Γιατί κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἔγραψε ὁ προφήτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ὁ Κύριος ἀποκαλύπτει τούς σκοπούς του στόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Ἔγιναν ἐκλεκτοί στό χωνευτήριο τῆς θλίψης καί πρόκειται νά βγοῦν ἀπό τή Βαβυλώνα. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 48.

ΑΚΟΥΣΤΕ τοῦτο καί δώστε προσοχή, ὃ οἶκε τοῦ Ἰακώβ, αὐτοί πού ἀποκαλοῦνται μέ τό ὄνομα τοῦ Ἰσραήλ, καί βγαίνουν ἀπό τὰ νερά τοῦ Ἰούδα, δηλαδή ἀπό τὰ νερά τοῦ βαπτίσματος, καί ὀρκίζονται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου, καί ἀναφέρουν τό Θεό τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' ὁμως δέν ὀρκίζονται μέ ἀλήθεια οὔτε μέ χρηστότητα.

2. Κι ὁμως, ἀποκαλοῦν τούς ἑαυτούς τους τῆς ἁγίας πόλης, ἀλλά δέ στηρίζονται στό Θεό τοῦ Ἰσραήλ, ὃ ὁποῖος εἶναι ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων. Μάλιστα, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων εἶναι τό ὄνομά του.

3. Ἰδέξ, δήλωσα τὰ προηγούμενα ἀπό τήν ἀρχή. Καί βγῆκαν ἀπό τό

στόμα μου, και τά εδειξα, τά εδειξα αιφνίδια.

4. Και τό έκανα αυτό επειδή ήξερα ότι έσύ είσαι ισχυρογνώμων, και ό τράχηλός σου είναι σιδερένιος τένοντας, και τό μέτωπό σου όρει-χαλκος.

5. Και από την άρχή άκόμα στό έχω διακηρύξει, προτού νά γίνει σου τό έδειξα. Και σου τά έδειξα από φόβο μήν τυχόν και πεις — Τό είδωλό μου τά έκανε, και τό γλυπτό μου όμοίωμα, και τό χυτό μου όμοίωμα τά πρόσταζε.

6. Τά είδες και τά άκουσες όλα αυτά. Και δε θά τά όμολογήσετε; Και ότι σου έδειξα νέα πράγματα από τουτο τον καιρό, πράγματα κρυμμένα, και έσύ δέν τά ήξερες.

7. Τώρα δημιουργήθηκαν, και όχι από την άρχή, άκόμη και πριν από την ήμερα που δέν τά άκουσες σου είχαν διακηρυχτεί, μήν τυχόν και πεις — Ίδέστε, τά ήξερα.

8. Μάλιστα, και δέν άκουσες. Μάλιστα, δέν ήξερες. Μάλιστα, από εκείνο τον καιρό τό αυτί σου δέν ήταν άνοιχτό. Γιατί εγώ ήξερα ότι θά φερόσουν πολύ προδοτικά, και όνομάστηκες παραβάτης από την κοιλιά.

9. Όμως, για χάρη του όνοματός μου θά αναβάλω τό θυμό μου, και για τον έπαινό μου θά άποτραβηχτώ από σένα, ώστε νά μη σε έξολοθρέψω.

10. Γιατί, ιδές, σε καθάρισα, σε έκανα έκλεκτό στό χωνευτήριο της θλίψης.

11. Για δική μου χάρη, για δική μου χάρη θά τό κάνω έτουτο, γιατί δε θά άφήσω τό όνομά μου νά μολυνθεί, και δε θά δώσω τή δόξα μου σε άλλον.

12. "Άκουσέ με, ώ Ίακώβ, και Ίσραήλ που σε έχω καλέσει, γιατί εγώ είμαι αυτός. Έγώ είμαι ό πρώτος, και εγώ είμαι και ό τελευταίος.

13. Τό χέρι μου έχει έπίσης θεμελιώσει τή γή, και τό δεξί μου χέρι

έχει έκτείνει άπ' άκρη σ' άκρη τούς ουρανούς. Τούς καλώ και παρουσιάζονται άμέσως όλοι μαζί.

14. Συναχθείτε, όλοι έσεις, και άκούστε. Ποιός από αυτούς τούς τά διακηρύξε όλα αυτά; Ό Κύριος τον αγάπησε. Μάλιστα, και θά εκπληρώσει τό λόγο του που διακηρύξε με αυτούς. Και θά έκτελέσει τό θέλημά του στη Βαβυλώνα, και ό βραχιονιάς του θά πέσει επάνω στους Χαλδαίους.

15. Έπίσης, ό Κύριος είπε: Έγώ ό Κύριος, μάλιστα, εγώ μίλησα. Μάλιστα, εγώ τον κάλεσα νά διακηρύξει, εγώ τον έφερα, και θά ευδώσει τό δρόμο του.

16. Πλησιάστε σε μένα. Δέ μίλησα στά κρυφά. Από την άρχή, από τον καιρό που διακηρύχτηκε μίλησα. Και ό Κύριος ό Θεός, και τό Πνεύμα του, με έστειλε.

17. Και έτσι λέει ό Κύριος, ό Λυτρωτής σου, ό "Άγιος του Ίσραήλ. Έγώ τον έστειλα, ό Κύριος ό Θεός σου, που σε διδάσκει προς όφελός σου, που σε όδηγει στό δρόμο που πρέπει νά πäs, αυτός τό έκανε.

18. "Άχ και νά είχες ύπακούσει στις έντολές μου — τότε ή ειρήνη σου θά ήταν σαν ποταμός, και ή χρηστότητά σου σαν τά κύματα της θάλασσας.

19. Τό σπέρμα σου επίσης θά ήταν σαν την άμμο. Και τό έκγονο των σπλάχνων σου σαν τό χαλίκι της. Τό όνομά του δε θά έξολοθρευόταν ούτε θά άφανιζόταν από εμπρός μου.

20. Βγείτε από τή Βαβυλώνα, φύγετε μακριά άπ' τούς Χαλδαίους, με φωνή που ύμνει διακηρύζετε, πέστε τουτο, διαλαλήστε το μέχρι την άκρη της γής. Πέστε: Λύτρωσε ό Κύριος τό δουλο του τον Ίακώβ.

21. Και δε δίψασαν. Τους όδήγησε μέσα από τις έρήμους. Έκανε τά νερά νά τρέξουν από την πέτρα γι'

αυτούς. Καί ἔσχισε τήν πέτρα ἐπίσης, καί τά νερά ἀνάβλυσαν μέ ὀρμή.

22. Καί παρόλο πού ἔκανε ὅλα αὐτά, καί ἄλλα σπουδαιότερα ἐπίσης, δέν ὑπάρχει εἰρήνη, λέει ὁ Κύριος, γιά τούς ἄνομους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ὁ Μεσσίας θά εἶναι φῶς γιά τούς ἔθνηκούς καί θά ἐλευθερώσει τούς δέσμιους. Ὁ Ἰσραήλ θά συναθροιστεῖ μέ δύναμη κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Οἱ βασιλιάδες θά εἶναι παιδοτρόφοι τους. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 49.

ΚΑΙ πάλι: Ἄκουστε προσεκτικά, ὦ σεῖς οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, ὅλοι ἐσεῖς πού ἔχετε ἀποκοπεῖ καί διωχτεῖ ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῶν ποιμένων τοῦ λαοῦ μου. Μάλιστα, ὅλοι ἐσεῖς πού ἔχετε ἀποκοπεῖ, πού ἔχετε διασκορπιστεῖ μακριά, πού εἰστε τοῦ λαοῦ μου, ὦ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ. Ἄκουστε με, ὦ νησιά, καί δώστε προσοχή σεῖς λαοί μακρινοί. Ὁ Κύριος μέ κάλεσε ἀπό τήν κοιλιά. Ἀπό τά σπλάχνα τῆς μητέρας μου ἀνάφερε τό ὄνομά μου.

2. Καί ἔκανε τό στόμα μου σάν κοφτερό σπαθί. Στή σκιά τοῦ χεριοῦ του μέ ἔκρυψε, καί μέ ἔκανε σάν βέλος ἐκλεκτό, καί μέσα στή φαρέτρα του μέ ἔκρυψε.

3. Καί μοῦ εἶπε: Σὺ εἶσαι ὁ δοῦλος μου, ὦ Ἰσραήλ, εἰς τόν ὅποιον θά δοξαστῶ.

4. Καί ἐγώ εἶπα, μάταια κοπίασα, κατανάλωσα τή δύναμή μου γιά τό τίποτα καί μάταια. Ἀσφαλῶς ἡ κρίση μου εἶναι μέ τόν Κύριο, καί τό ἔργο μου μέ τό Θεό μου.

5. Τώρα λοιπόν, λέει ὁ Κύριος — αὐτός πού μέ ἔπλασε ἀπό τήν κοιλιά νά εἶμαι δοῦλος του, γιά νά ξαναφέρω τόν Ἰακώβ σέ αὐτόν — ἔστω κι ἂν ὁ Ἰσραήλ δέ συναχθεῖ, ὅμως ἐγώ θά δοξαστῶ στά μάτια τοῦ Κυρίου,

καί ὁ Θεός μου θά εἶναι ἡ δύναμή μου.

6. Καί εἶπε: Μικρό εἶναι τό νά εἶσαι δοῦλος μου, γιά νά ἀνορθῶσεις τίς φυλές τοῦ Ἰακώβ, καί νά ἀποκαταστήσεις τό ὑπόλοιπο τοῦ Ἰσραήλ. Θά σέ δώσω ἐπίσης σάν φῶς στούς ἔθνηκούς, γιά νά εἶσαι ἡ σωτηρία μου ὡς τά πέρατα τῆς γῆς.

7. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος, ὁ Λυτρωτής τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἅγιός του, πρὸς ἐκεῖνον τόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος καταφρονεῖ, πρὸς ἐκεῖνον τόν ὁποῖο τά ἔθνη ἀπεχθάνονται, πρὸς τό δοῦλο τῶν ἐξουσιαστῶν: Βασιλιάδες θά δοῦν καί θά σηκωθοῦν, ἡγεμόνες ἐπίσης θά προσκυνήσουν, ἔνεκα τοῦ Κυρίου πού εἶναι πιστός.

8. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Σέ καιρό ἀποδεκτό σέ ἄκουσα, ὦ νησιά τῆς θάλασσας, καί σέ ἡμέρα σωτηρίας σέ βοήθησα. Καί θά σέ διαφυλάξω, καί θά σοῦ δώσω τό δοῦλο μου γιά διαθήκη τοῦ λαοῦ, νά ἀνορθῶσει τή γῆ, νά κάνει νά κληροδοτηθοῦν οἱ ἐρημαμένες κληρονομίες.

9. Γιά νά πεῖς πρὸς τούς δέσμιους: Βγῆτε ἔξω. Πρὸς ἐκείνους πού κάθονται μέσα στό σκοτάδι: Φανερωθεῖτε. Θά τραφοῦν στίς ὁδοῦς, καί τά βοσκοτόπια τους θά εἶναι σέ ὄλους τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.

10. Δέ θά πεινάσουν οὔτε θά διψάσουν, οὔτε θά τοὺς χτυπήσει ὁ καύσωνας ἢ ὁ ἥλιος. Γιατί αὐτός πού ἔχει εὐσπλαχνία γι' αὐτούς, θά τοὺς ὀδηγεῖ, καί πρὸς πηγές νεροῦ θά τοὺς φέρει.

11. Καί θά κάνω ὅλα τά βουνά δρόμο, καί οἱ λεωφόροι μου θά ὑπερυψωθοῦν.

12. Καί τότε, ὦ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, ἰδέξ, αὐτοί θά ἔλθουν ἀπὸ μακριά. Καί νά, αὐτοί ἀπὸ τό βοριά καί ἀπὸ τῆ δύση. Καί αὐτοί ἀπὸ τῆ χώρα Σινεῖμ.

13. Τραγουδήστε οὐρανοί, καί ἀγαλλιάσου γῆ. Γιατί τά πόδια ἐκεῖ-

νων πού είναι στην ἀνατολή θά ἔδραιωθοῦν. Καί ξεσπάστε σέ ὕμνους, ὦ βουνά, γιατί αὐτοί δέ θά πληγοῦν πιά. Γιατί ὁ Κύριος παρηγόρησε τό λαό του, καί θά ἐλεήσει τούς βασανισμένους του.

14. Ὅμως, ἰδέστε, ἡ Σιών εἶπε: Ὁ Κύριος μέ ἐγκατέλειψε, καί ὁ Κύριός μου μέ λησμονήσε — ὅμως αὐτός θά ἀποδείξει ὅτι δέν είναι ἔτσι.

15. Γιατί, τάχα εἶναι δυνατό μιά γυναίκα νά λησμονήσει τό βρέφος πού θηλάζει, ὥστε νά μήν ἔχει συμπόνια γιά τό γιό τῆς κοιλιᾶς τῆς; Ἀλλά καί ἂν αὐτές λησμονήσουν, ἐγώ ὅμως δέ θά σέ λησμονήσω, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

16. Ἰδέξ, σέ ζωγράφισα ἐπάνω στίς παλάμες τῶν χεριῶν μου. Τά τεῖχη σου εἶναι διαρκῶς ἐνώπιόν μου.

17. Τά τέκνα σου θά ἔλθουν γρήγορα ἐναντίον τῶν καταστροφῶν σου. Καί ἐκεῖνοι πού σέ ἐρημώνουν θά φύγουν ἀπό σένα.

18. Σήκωσε τά μάτια σου τριγύρω καί ἰδέξ. Ὅλοι αὐτοί συναθροίζονται μαζί, καί θά ἔλθουν σέ σένα. Καί ὅπως ἐγώ ζῶ, λέει ὁ Κύριος, ἐσύ θά ντυθεῖς μέ ὄλους αὐτούς, σάν μέ κόσμημα, καί θά τούς δέσεις ἐπάνω σου σάν νύφη.

19. Γιατί οἱ ἀφανισμένοι καί ἐρημωμένοι τόποι σου, καί ἡ γῆ τοῦ ὀλέθρου σου, θά εἶναι τώρα μάλιστα πάρα πολύ στενοί ἔνεκα τῶν κατοίκων. Καί ἐκεῖνοι πού σέ κατάρωσαν θά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό σένα.

20. Τά τέκνα πού θά ἀποκτήσεις, μετά τό χαμό τῶν πρώτων, θά ποῦν πάλι στά αὐτιά σου: Ὁ τόπος εἶναι πολύ στενός γιά μένα. Δῶσε τόπο σέ μένα γιά νά κατοικήσω.

21. Τότε θά πéis μέσα στήν καρδιά σου: Ποιός μέ ἔκανε αὐτά νά τά γεννήσω, ἐνῶ ἔχασα ἐγώ τά τέκνα μου, καί εἶμαι ἐρημωμένη, αἰχμάλωτη, καί μεταφερόμενη ἐδῶ κι ἐκεῖ;

Καί ποιός αὐτά τά ἀνάθρεψε; Ἰδέξ, εἶχα μείνει μόνη. Αὐτά, πού βρίσκονταν;

22. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Ἰδέστε, θά ὑψώσω τό χέρι μου πρὸς τούς ἔθνικούς, καί θά στήσω τή σημαία μου πρὸς τούς λαούς. Καί αὐτοί θά φέρουν τούς γιούς σου στήν ἀγκαλιά τους, καί τίς θυγατέρες σου θά τίς σηκώνουν ἐπάνω στούς ὤμους τους.

23. Καί οἱ βασιλιάδες θά εἶναι παιδοτρόφοι σου, καί οἱ βασιλισσές τους οἱ τροφοί σου. Θά σέ προσκυνήσουν μέ τό πρόσωπό τους στή γῆ, καί θά γλείψουν τή σκόνη τῶν ποδιῶν σου. Καί θά γνωρίσεις ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος. Καί δέ θά ντρέπονται αὐτοί πού μέ προσμένουν.

24. Γίνεται τό λάφυρο νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τόν ἰσχυρό, ἢ οἱ νόμιμοι αἰχμάλωτοι νά ἐλευθερωθοῦν;

25. Ἀλλά, ἔτσι λέει ὁ Κύριος: ἀκόμα καί οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ ἰσχυροῦ θά ἀφαιρεθοῦν, καί τό λάφυρο τοῦ τρομεροῦ θά ἐλευθερωθεῖ. Γιατί ἐγώ θά δικολογήσω μέ αὐτὸν πού δικολογεῖ μέ ἐσένα, καί ἐγώ θά σώσω τά τέκνα σου.

26. Καί θά ταῖσω αὐτούς πού σέ καταπιέζουν τήν ἴδια τους τή σάρκα. Θά μεθύσουν μέ τό ἴδιο τους τό αἷμα σάν μέ γλυκό κρασί. Καί θά γνωρίσει κάθε σάρκα ὅτι ἐγώ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτήρας σου καί ὁ Λυτρωτής σου, καί ὁ Ἰσχυρός τοῦ Ἰακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Ὁ Ἰσραήλ θά διασκορπιστεῖ ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς γῆς. Οἱ ἔθνικοι θά γαλουχήσουν καί θά θρέψουν τόν Ἰσραήλ μέ τό εὐαγγέλιο κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Ὁ Ἰσραήλ θά συναθθεῖ καί θά σωθεῖ, καί οἱ ἄνομοι θά καοῦν σάν ἄχυρο. Τό βασίλειο τοῦ διαβόλου θά ἀφανιστεῖ, καί ὁ Σατανάς θά δεθεῖ.

[Μεταξύ 588 καί 570 π.Χ.]

ΚΑΙ τώρα έγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Νεφί, διάβασα ὅλα αὐτά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στὶς πλάκες ἀπὸ ὄρειχαλκο, οἱ ἀδελφοί μου ἦλθαν σέ μένα καί μοῦ εἶπαν: Τί σημαίνουν αὐτά πού διάβασες; Ἰδές, μήπως πρέπει νά ἔννοηθοῦν σύμφωνα μέ αὐτά πού εἶναι πνευματικά, τὰ ὁποῖα θά πραγματοποιηθοῦν σύμφωνα μέ τὸ πνεῦμα καὶ ὄχι μέ τὴ σάρκα;

2. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, τοὺς εἶπα: Ἰδέστε, φανερώθηκαν στὸν προφήτη μέ τὴ φωνή τοῦ Πνεύματος. Γιατί μέ τὸ Πνεῦμα γίνονται ὅλα τὰ πράγματα γνωστά στοὺς προφήτες, αὐτά πού θά συμβοῦν στοὺς ἀνθρώπους σύμφωνα μέ τὴ σάρκα.

3. Ἐπομένως, αὐτά τὰ ὁποῖα διάβασα εἶναι πράγματα πού ἀνήκουν σέ θέματα καί κοσμικά καί πνευματικά. Γιατί φαίνεται ὅτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀργά ἢ γρήγορα, θά διασκορπιστεῖ ἐπάνω σέ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς, καί ἐπίσης ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη.

4. Καί ἰδέστε, ὑπάρχουν πολλοὶ πού ἤδη ἔχουν χαθεῖ ἀπὸ τὴ γνώση αὐτῶν πού βρίσκονται στὴν Ἰερουσαλήμ. Μάλιστα, τὸ περισσότερο τμήμα ἀπὸ ὅλες τὶς φυλές ἔχουν ὀδηγηθεῖ μακριά. Καί ἔχουν διασκορπιστεῖ ἐδῶ κι ἐκεῖ ἐπάνω στὰ νησιά τῆς θάλασσας. Καί πού βρίσκονται, κανένας μας δέν ξέρει, παρά μόνο ξέρουμε ὅτι ὀδηγήθηκαν μακριά.

5. Καί ἀφοῦ ὀδηγήθηκαν μακριά, αὐτά ὅλα ἔχουν προφητευθεῖ σχετικὰ μ' αὐτοὺς, καί ἐπίσης σχετικὰ μέ ὅλους ἐκείνους πού ἀπ' ἐδῶ κι ἐμπρός θά διασκορπιστοῦν καί θά μπερδευτοῦν, ἔνεκα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Γιατί ἐναντίον του θά σκληρύνουν τὴν καρδιά τους. Γι' αὐτὸ θά διασκορπιστοῦν ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ ἔθνη καί θά μισηθοῦν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

6. Ὅμως, ἀφοῦ γαλουχηθοῦν ἀπὸ

τοὺς Ἐθνικοὺς, καί ἀφοῦ θά ἔχει ὁ Κύριος ὑψώσει τὸ χέρι του στοὺς Ἐθνικοὺς καί τοὺς στήσει, ὡς σημαία, καί τὰ τέκνα τους τὰ ἔχουν φέρει στὴν ἀγκαλιά τους, καί τὶς κόρες τους τὶς ἔχουν σηκώσει ἐπάνω στοὺς ὤμους τους, ἰδέστε, αὐτά τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἶναι κοσμικά, γιατί ἔτσι εἶναι οἱ διαθήκες τοῦ Κυρίου μέ τοὺς πατέρες μας. Καί ἔννοεῖ ἐμᾶς στὶς μέρες πού θά ἔλθουν, ὅπως καί ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ.

7. Καί ἔννοεῖ ὅτι θά ἔλθει ὁ καιρὸς πού ὅταν ὅλος ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ θά ἔχει διασκορπιστεῖ καί μπερδευτεῖ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θά ἐτοιμάσει ἓνα κραταῖό ἔθνος ἀνάμεσα στοὺς Ἐθνικοὺς, μάλιστα, ἐπάνω στὸ πρόσωπο ἐτουτῆς τῆς χώρας. Καί ἀπὸ αὐτοὺς θά διασκορπιστεῖ τὸ σπέρμα μας.

8. Καί ἀφοῦ διασκορπιστεῖ τὸ σπέρμα μας, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θά προβεῖ στὸ νά ἐκτελέσει ἓνα θαυμαστὸ ἔργο ἀνάμεσα στοὺς Ἐθνικοὺς, τὸ ὁποῖο θά ἔχει μεγάλη ἀξία γιὰ τὸ σπέρμα μας. Γι' αὐτὸ παρομοιάζεται μέ τὸ νά τοὺς γαλουχοῦν οἱ Ἐθνικοὶ καί νά τοὺς σηκώνουν στὴν ἀγκαλιά τους καί ἐπάνω στοὺς ὤμους τους.

9. Καί θά ἔχει ἐπίσης μεγάλη ἀξία γιὰ τοὺς Ἐθνικοὺς. Καί ὄχι μόνο γιὰ τοὺς Ἐθνικοὺς ἀλλὰ γιὰ ὅλο τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ, στὸ νά καταστήσει γνωστὴς τὶς διαθήκες τοῦ Πατέρα τῶν οὐρανῶν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πού εἶπε: Μέ τὸ σπέρμα σου θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.

10. Καί θά ἤθελα, ἀδελφοί μου, νά ξέρετε ὅτι δέν μποροῦν νὰ εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς ἂν δέν ἀπογυμνώσει τὸ βραχίονά του στὰ μάτια τῶν ἐθνῶν.

11. Γι' αὐτὸ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θά προβεῖ στὸ νά ἀπογυμνώσει τὸ βραχίονά του στὰ μάτια ὅλων τῶν ἐθνῶν, μέ τὸ νά πραγματοποιήσει τὶς διαθή-

κες του καί τό εὐαγγέλιό του σέ αὐ-
τούς πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσ-
ραήλ.

12. Γι' αὐτό θά τούς βγάλει πάλι
ἀπό τήν αἰχμαλωσία, καί αὐτοί θά
συναθροιστοῦν μαζί στίς χῶρες τῆς
κληρονομίας τους. Καί θά βγοῦν ἀπό
τήν ἀσάφεια καί ἀπό τό σκοτάδι.
Καί θά ξέρουν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ
Σωτήρας τους καί ὁ Λυτρωτής τους,
ὁ Ἰσχυρός τοῦ Ἰσραήλ.

13. Καί τό αἶμα αὐτῆς τῆς μεγά-
λης καί ἀποτροπιαστικῆς ἐκκλη-
σίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πόρνη ὄλης
τῆς γῆς, θά γυρίσει ἐπάνω στά ἴδια
τους τά κεφάλια. Καί θά πολεμοῦν
ἀναμεταξύ τους, καί τό σπαθί τῶν
ἰδίων τους τῶν χειρῶν θά πέσει
ἐπάνω στά ἴδια τους τά κεφάλια,
καί θά μεθύσουν μέ τό ἴδιο τους τό
αἶμα.

14. Καί κάθε ἔθνος τό ὁποῖο θά
πολεμήσει ἐναντίον σου, ὡ οἴκε τοῦ
Ἰσραήλ, θά στραφεῖ τό ἕνα ἐναντίον
τοῦ ἄλλου, καί θά πέσουν μέσα στό
λάκκο τόν ὁποῖο ἔσκαψαν γιά νά πα-
γιδέψουν τό λαό τοῦ Κυρίου. Καί
ὄλοι ὅσοι πολεμοῦν ἐναντίον τῆς
Σιών θά ἀφανιστοῦν, καί αὕτη ἡ με-
γάλη πόρνη, πού διαστρεύλωσε τούς
ἴσιους δρόμους τοῦ Κυρίου, μάλι-
στα, αὕτη ἡ μεγάλη καί ἀποτροπια-
στική ἐκκλησία, θά σωριαστεῖ στό
χῶμα καί μεγάλη θά εἶναι ἡ πτώση
τῆς.

15. Γιατί ιδέστε, λέει ὁ προφήτης,
θά ἔλθει γρήγορα ὁ καιρός πού ὁ Σα-
τανάς δέ θά ἔχει πιά δύναμη στίς
καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.
Γιατί ἔρχεται γρήγορα ἡ μέρα πού
ὄλοι οἱ περὶφανοί καί ἐκεῖνοι πού
ἐνεργοῦν ἄνομα θά εἶναι σάν ἄχυρο.
Καί ἔρχεται ἡ μέρα πού ὅπωςδήποτε
θά καοῦν.

16. Γιατί ἔρχεται σύντομα ὁ και-
ρός πού ἡ πληρότητα τῆς ὀργῆς τοῦ
Θεοῦ θά ξεχυθεῖ ἐπάνω σέ ὅλα τά τέ-
κνα τῶν ἀνθρώπων. Γιατί δέ θά ἀφή-

σει νά ἀφανίσουν οἱ πονηροί τούς
δίκαιους.

17. Γι' αὐτό θά διαφυλάξει τούς
δίκαιους μέ τή δύναμή του, ἀκόμα κι
ἂν πρέπει νά ἔλθει ἡ πληρότητα τῆς
ὀργῆς του, καί οἱ δίκαιοι νά διαφυ-
λαχτοῦν, ἀκόμα καί μέχρι τόν ἀφα-
νισμό τῶν ἐχθρῶν τους μέ φωτιά.
Ἐπομένως οἱ δίκαιοι δέν πρέπει νά
φοβοῦνται. Γιατί ἔτσι λέει ὁ προφή-
της, αὐτοί θά σωθοῦν, ἔστω κι ἂν γί-
νει σάν μέ φωτιά.

18. Ἰδέστε, ἀδελφοί μου, σᾶς λέω
ὅτι ὅλα αὐτά ὅπωςδήποτε σύντομα
θά γίνουν. Μάλιστα, ἀκόμη καί
αἶμα, καί φωτιά, καί ἀτμός καπνοῦ
ὅπωςδήποτε θά ἔλθουν. Καί πρέπει
καί εἶναι ἀνάγκη αὐτό νά γίνει ἐπάνω
στό πρόσωπο ἐτούτης τῆς γῆς. Καί
ἐπέρχεται στούς ἀνθρώπους σύμ-
φωνα μέ τή σάρκα, ἂν γίνει καί
σκληρῶνουν τήν καρδιά τους ἐναν-
τίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.

19. Γιατί ιδέστε, οἱ δίκαιοι δέ θά
χαθοῦν. Γιατί ὁ καιρός ἐξάπαντος θά
ἔλθει πού ὅσοι πολεμοῦν ἐναντίον
τῆς Σιών θά ἐξολοθρευτοῦν.

20. Καί ὁ Κύριος ἐξάπαντος θά
ἐτοιμάσει ἕναν τρόπο γιά τό λαό του,
πρός ἐκπλήρωση τῶν λόγων τοῦ
Μωσῆ, τούς ὁποίους μίλησε καί
εἶπε: Ἐναν προφήτη θά ἐτοιμάσει
γιά σᾶς ὁ Κύριος ὁ Θεός σας, ὅπως
κι ἐμένα. Αὐτόν νά ἀκούτε σέ ὅλα
ὅσα σᾶς πεῖ. Καί θά γίνει ὥστε ὄλοι
ὅσοι δέν ἀκούσουν αὐτόν τόν προ-
φήτη θά ἐξολοθρευτοῦν ἀνάμεσα
ἀπό τό λαό.

21. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, σᾶς
δηλώνω, ὅτι αὐτός ὁ προφήτης γιά
τόν ὁποῖο μίλησε ὁ Μωσῆς ἦταν ὁ
Ἁγιος τοῦ Ἰσραήλ. Λοιπόν, αὐτός
θά ἐκτελέσει κρίση μέ χρηστότητα.

22. Καί οἱ δίκαιοι δέν πρέπει νά
φοβοῦνται, γιατί εἶναι αὐτοί πού δέ
θά ἀνατραποῦν. Ἀλλά εἶναι τό βα-
σίλειο τοῦ διαβόλου, τό ὁποῖο θά οἰ-
κοδομηθεῖ ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν

ἀνθρώπων, τό ὁποῖο βασίλειο ἐδραιώνεται ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού εἶναι στή σάρκα —

23. Γιατί θά ἔλθει γρήγορα ὁ καιρός πού ὄλες οἱ ἐκκλησίες πού ἔχουν οἰκοδομηθεῖ γιά νά ἀποκτήσουν κέρδος, καί ὄλες ἐκεῖνες πού ἔχουν οἰκοδομηθεῖ γιά νά ἐξουσιάσουν τή σάρκα, καί ἐκεῖνες πού ἔχουν οἰκοδομηθεῖ γιά νά γίνουν δημοφιλεῖς στά μάτια τοῦ κόσμου, καί ἐκεῖνες πού ἐπιζητοῦν τούς πόθους τῆς σάρκας καί τά ἐγκόσμια, καί νά πράττουν κάθε εἶδος ἀνομίας, μάλιστα, τέλος, ὅλοι αὐτοί πού ἀνήκουν στό βασίλειο τοῦ διαβόλου εἶναι ἐκεῖνοι πού πρέπει νά φοβοῦνται, καί νά τρέμουν, καί νά σείονται. Εἶναι ἐκεῖνοι πού πρέπει νά ριχτοῦν κάτω στό χῶμα. Εἶναι ἐκεῖνοι πού πρέπει νά καοῦν σάν ἄχυρο. Καί αὐτό εἶναι σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ προφήτη.

24. Καί θά ἔλθει σύντομα ὁ καιρός πού οἱ δίκαιοι ὁπωσδήποτε θά ὀδηγηθοῦν σάν μοσχάρια τῆς φάτνης, καί ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὁπωσδήποτε θά βασιλέψει μέ κυριαρχία, καί ἰσχύ, καί δύναμη καί μεγάλη δόξα.

25. Καί συναθροῖζει τά τέκνα του ἀπό τά τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς, καί ἀριθμεῖ τά πρόβατά του, καί αὐτά τόν γνωρίζουν. Καί θά γίνῃ μιά στάνη καί ἓνας βοσκός. Καί αὐτός θά βόσκει τά πρόβατά του, καί σ' αὐτόν θά βρῖσκουν τροφή.

26. Καί ἔνεκα τῆς χρηστότητας τοῦ λαοῦ του, ὁ Σατανάς δέν ἔχει δύναμη. Γι' αὐτό δέν μπορεῖ νά λυθεῖ γιά διάστημα πολλῶν χρόνων. Γιατί δέν ἔχει δύναμη στίς καρδίες τοῦ λαοῦ, ἐπειδή αὐτοί ζοῦν μέ χρηστότητα, καί ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεύει.

27. Καί τώρα ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Νεφί, σᾶς λέω ὅτι ὅλα αὐτά θά γίνουν σύμφωνα μέ τή σάρκα.

28. Ὅμως, ἰδέστε, ὅλα τά ἔθνη, οἱ φυλές, οἱ γλώσσες καί οἱ λαοί, θά κατοικοῦν μέ ἀσφάλεια μέ τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραὴλ ἂν γίνῃ καί μετανοήσουν.

29. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, τελειώνω. Γιατί δέν τόλμησα νά πῶ περισσότερα σχετικά μέ αὐτά τά θέματα.

30. Ἐπομένως, ἀδελφοί μου, θά ἤθελα νά σκεφτεῖτε ὅτι αὐτά πού ἔχουν γραφεῖ ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὀρειχάλκο εἶναι ἀληθινά. Καί ἐπιμαρτυροῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ὑπακοῦει στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

31. Δέν πρέπει λοιπόν νά ὑποθέτετε ὅτι ἐγώ καί ὁ πατέρας μου εἴμαστε οἱ μόνοι πού δώσαμε μαρτυρία καί ἐπίσης τά διδάξαμε. Ἐπομένως, ἂν ὑπακοῦτε στίς ἐντολές, καί ὑπομείνετε μέχρι τέλους, θά σωθεῖτε κατά τήν τελευταία ἡμέρα. Καί ἔτσι εἶναι. Ἀμήν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Ἀφήγηση τοῦ θανάτου τοῦ Λεχί. Οἱ ἀδελφοί τοῦ Νεφί ἐπαναστατοῦν ἐναντίον του. Ὁ Κύριος προειδοποιεῖ τό Νεφί νά φύγῃ στήν ἐρημιά. Τά ταξίδια του στήν ἐρημιά, καί τά λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ Λεχί προφητεύει γιά μιά χώρα ἐλευθερίας. Τό σπέρμα του θά διασκορπιστεῖ καί θά παταχτεῖ ἂν ἀπαρνηθοῦν τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραὴλ. Παροτρύνει τούς γιούς του νά ὀπλιστοῦν μέ τήν πανοπλία τῆς δικαιοσύνης.

στεῖ καί θά παταχτεῖ ἂν ἀπαρνηθοῦν τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραὴλ. Παροτρύνει τούς γιούς του νά ὀπλιστοῦν μέ τήν πανοπλία τῆς δικαιοσύνης.

ΚΑΙ τώρα, έγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Νεφί, τελείωσα τὴ διδασχὴ μου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, ὁ πατέρας μου, ὁ Λεχί, τοὺς εἶπε ἐπίσης πολλά πράγματα, καὶ τοὺς ὑπενθύμισε τὰ τόσο μεγάλα ἔργα πού ὁ Κύριος εἶχε κάνει γι' αὐτούς γιὰ νὰ τοὺς φέρει ἐδῶ, μακριὰ ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

2. Καὶ τοὺς μίλησε σχετικὰ μέ τὴν ἀνταρσία τους ἐπάνω στὰ νερά, καὶ γιὰ τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πού τοὺς ἔσωσε τὴ ζωὴ, ὥστε δὲν τοὺς κατάπιε ἡ θάλασσα.

3. Καὶ τοὺς μίλησε ἐπίσης σχετικὰ μέ τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας τὴν ὁποία εἶχαν ἀποκτήσει, καὶ πόσο πολυεὐσπλαχνος ἦταν ὁ Κύριος πού μᾶς προειδοποίησε νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

4. Γιατί, ἰδέστε, εἶπε, εἶδα ἓνα ὄραμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔμαθα ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ καταστράφηκε. "Ἄν εἶχαμε λοιπὸν παραμείνει στὴν Ἱερουσαλήμ θὰ εἶχαμε κι ἐμεῖς ἀφανιστεῖ.

5. "Ὅμως, εἶπε, παρόλες τὶς ταλαιπωρίες μας, ἀποκτήσαμε γῆ ἐπαγγελίας, γῆ ἡ ὁποία εἶναι πιὸ ἐκλεκτὴ ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς. Μιά γῆ πού ὁ Κύριος ἔχει συνάψει διαθήκη μαζί μου ὅτι θὰ εἶναι γῆ γιὰ τὴν κληρονομία τοῦ σπέρματός μου. Μάλιστα, ὁ Κύριος ὑποσχέθηκε αὐτὴν τὴ γῆ σέ μένα, καὶ στὰ παιδιά μου γιὰ πάντα, καὶ ἐπίσης σέ ὄλους ἐκείνους πού θὰ ὀδηγηθοῦν μακριὰ ἀπὸ ἄλλες χῶρες μέ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου.

6. Γι' αὐτόν τὸ λόγο, ἐγώ, ὁ Λεχί, προφητεύω σύμφωνα μέ τὴν ἐπίδραση τοῦ Πνεύματος πού εἶναι μέσα μου, ὅτι κανένας δέ θὰ ἔλθει σέ αὐτὴν τὴ γῆ παρά μόνο ἂν τοὺς φέρει τὸ χέρι τοῦ Κυρίου.

7. "Ἔτσι λοιπὸν, ἐτούτῃ ἡ γῆ ἔχει ἀφιερωθεῖ σέ αὐτούς πού ἐκεῖνος θὰ φέρει. Καὶ ἂν εἶναι νὰ τὸν ὑπηρετοῦν σύμφωνα μέ τὶς ἐντολές τὶς ὁποῖες

ἔχει δώσει, θὰ εἶναι γῆ ἐλευθερίας γι' αὐτούς. Γι' αὐτόν τὸ λόγο, ποτὲ δέ θὰ καταλήξουν σέ αἰχμαλωσία. "Ἄν καταλήξουν σέ αἰχμαλωσία θὰ εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους. Γιατί ἂν πλεονάσει ἡ ἀνομία, ἡ γῆ αὐτὴ θὰ εἶναι καταραμένη ἐξαιτίας τους. Ἄλλὰ γιὰ τοὺς δίκαιους θὰ εἶναι εὐλογημένη γιὰ πάντα.

8. Ἰδέστε λοιπὸν, εἶναι σοφὸ τὸ νὰ κρατηθεῖ πρὸς τὸ παρόν ἡ γῆ αὐτὴ ἄγνωστη πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη. Γιατί, ἰδέστε, πολλά ἔθνη θὰ πλημμύριζαν τὴ χώρα, ἔτσι ὥστε δέ θὰ ὑπῆρχε χῶρος γιὰ κληρονομία.

9. Γι' αὐτόν τὸ λόγο, ἐμένα, τοῦ Λεχί, μοῦ δόθηκε ὑπόσχεση ὅτι ἐφόσον αὐτοὶ πού ὁ Κύριος ὁ Θεός θὰ φέρει ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ θὰ τηροῦν τὶς ἐντολές του, θὰ εὐμεροῦν στό πρόσωπο αὐτῆς τῆς γῆς. Καὶ θὰ εἶναι προφυλαγμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη ὥστε νὰ μποροῦν νὰ κατέχουν τὴ γῆ αὐτὴ γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Καὶ ἂν γίνῃ ὥστε νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές του, θὰ εἶναι εὐλογημένοι ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ δέ θὰ βρεθεῖ ἄνθρωπος νὰ τοὺς περιάξει, οὔτε νὰ τοὺς ἀφαιρέσει τὴ γῆ τῆς κληρονομίας τους. Καὶ θὰ κατοικοῦν ἀσφαλεῖς γιὰ πάντα.

10. "Ὅμως ἰδέστε, ὅταν ἔλθει ὁ καιρὸς πού θὰ φθίνουν ἀπὸ ἔλλειψη πίστης, ἀφοῦ θὰ ἔχουν λάβει τόσο μεγάλες εὐλογίες ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου — δηλαδή νὰ γνωρίζουν γιὰ τὴ δημιουργία τῆς γῆς καὶ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, νὰ γνωρίζουν τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα τοῦ Κυρίου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, νὰ τοὺς ἔχει δοθεῖ δύναμη νὰ πραγματοποιοῦν τὰ πάντα μέ τὴν πίστη τους, νὰ ἔχουν ὅλες τὶς ἐντολές ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ νὰ ἔχουν ἔλθει μέ τὴν ἀπεριόριστη καλοσύνη του σέ τούτῃ τὴν ἐξαισία γῆ τῆς ἐπαγγελίας — ἰδέστε, σὰς λέω, ἂν ἔλθει μέρα ὅπου θὰ ἀπαρνηθοῦν τὸν Ἅγιο τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν

ἀληθινό Μεσσία, τό Λυτρωτή τους καί Θεό τους, ιδέστε, οί κρίσεις ἐκεῖνου πού εἶναι δίκαιος θά πέσουν ἐπάνω τους.

11. Μάλιστα, θά φέρει ἐναντίον τους ἄλλα ἔθνη, καί θά τά ἐνισχύσει μέ δύναμη, καί θά τοὺς ἀφαιρέσει τίς χῶρες πού κατέχουν, καί θά τοὺς κάνει νά διασκορπιστοῦν καί νά συντριβοῦν.

12. Μάλιστα, καθὼς ἡ μιὰ γενεὰ διαδέχεται τὴν ἄλλη, θά ἔχουν αἱματοχυσίες καί φοβερές συμφορές ἐπάνω τους. Γι' αὐτό, γιοί μου, θά ἤθελα νά θυμᾶστε, μάλιστα, θά ἤθελα νά ἀκούσετε μέ προσοχή τὰ λόγια μου.

13. Ἄχ καί νά ξυπνούσατε! Ξυπνήστε ἀπὸ ὕπνο βαθύ, μάλιστα, ἀπὸ αὐτόν τόν ὕπνο τῆς κόλασης, καί ἀποτινάξτε τίς φοβερές ἄλυσίδες μέ τίς ὁποῖες εἴστε δεμένοι, αὐτές, πού εἶναι οἱ ἄλυσίδες οἱ ὁποῖες δένουν τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά σῦρονται αἰχμάλωτοι κάτω στὸν αἰῶνιο χάσμα τῆς ἀθλιότητος καί συμφορᾶς.

14. Ξυπνήστε! Καί σηκωθεῖτε ἀπὸ τὸ χῶμα, καί ἀκούστε τὰ λόγια ἐνὸς πατέρα πού τρέμει, τοῦ ὁποῖου σύντομα τὰ μέλη θά ξαπλώσετε κάτω στὸν κρύο καί σιωπηλὸ τάφο, ἀπὸ ὅπου κανένας ταξιδιώτης δέν μπορεῖ νά ἐπιστρέψει. Λίγες ἀκόμη μέρες καί θά διαβῶ τὸ δρόμο ὄλης τῆς γῆς.

15. Ὅμως, ιδέστε, ὁ Κύριος ἔχει λυτρώσει τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴν κόλαση. Ἐχῶ δεῖ τὴ δόξα του, καί ἔχω περιβληθεῖ αἰῶνια στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης του.

16. Ἐπιθυμῶ λοιπὸν νά θυμᾶστε νά τηρεῖτε τὰ διατάγματα καί τίς κρίσεις τοῦ Κυρίου. Ἰδέστε, αὐτὸ ἦταν τὸ ἄγχος τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ τὴν ἀρχή.

17. Ἡ καρδιά μου βάραινε ἀπὸ θλίψη ἀπὸ καιρὸ σέ καιρὸ, ἐπειδὴ φοβόμουν μήπως, ἐξαιτίας τῆς

σκληρότητας τῆς καρδιάς σας, ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θά ἔλθει μέ τὴν πληρότητα τῆς ὀργῆς του ἐπάνω σας, ὥστε νά ἀποκοπεῖτε καί νά ἀφανιστεῖτε γιὰ πάντα.

18. Ἡ, μήπως πέσει ἐπάνω σας κατάρρα γιὰ διάστημα πολλῶν γενεῶν, καί σᾶς ἐπισκεφτεῖ μέ σπαθί καί μέ πείνα, καί εἴστε μισητοί, καί ὀδηγηθεῖτε κατὰ τὴ βούληση καί αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου.

19. Ἄχ γιοί μου, εἴθε αὐτὰ ὅλα νά μὴν πέσουν ἐπάνω σας, ἀλλὰ νά εἴστε λαὸς τοῦ Κυρίου, ἐκλεκτός καί εὐνοημένος. Ὅμως ιδέστε, ἄς γίνει τὸ θέλημά του, γιὰτὶ οἱ δρόμοι του εἶναι δικαιοσύνη γιὰ πάντα.

20. Καί ἔχει πεῖ ὅτι: Ἐφόσον τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, θά προοδεύσετε στὴ χώρα αὐτή. Ὅμως ἂν δέν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, θά ἀποκοπεῖτε ἀπὸ τὴν παρουσία μου.

21. Τώρα λοιπὸν, γιὰ νά ἀγαλλιᾶται ἡ ψυχὴ μου γιὰ σᾶς, καί ἡ καρδιά μου νά ἐγκαταλείψει τὸν κόσμον τοῦτο μέ εὐχαρίστηση γιὰ σᾶς, ὥστε νά μὴν κατεβῶ στὸν τάφο μου μέ λύπη καί θλίψη, σηκωθεῖτε ἀπὸ τὸ χῶμα, γιοί μου, καί νά εἴστε ἄνδρες, καί νά εἴστε σταθεροί μέ ἓνα νοῦ καί μιὰ καρδιά, ἐνωμένοι στὰ πάντα, γιὰ νά μὴν καταλήξετε σέ αἰχμαλωσία.

22. Γιὰ νά μή σᾶς πλήξει ὀδυνηρὴ κατάρρα, καί ἐπίσης γιὰ νά μὴν περιπέσετε στὴ δυσαρέσκεια ἐνὸς δικαίου Θεοῦ, μέχρι ἀφανισμοῦ, μάλιστα, τοῦ αἰώνιου ἀφανισμοῦ τόσο τοῦ σώματος ὅσο καί τῆς ψυχῆς.

23. Ξυπνήστε, γιοί μου, φορέστε τὴν πανοπλία τῆς δικαιοσύνης. Ἀποτινάξτε τίς ἄλυσίδες μέ τίς ὁποῖες εἴστε δεμένοι, καί βγεῖτε ἀπὸ τὸ σκοτάδι, καί σηκωθεῖτε ἀπὸ τὸ χῶμα.

24. Πάνυτε νά ἐπαναστατεῖτε ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ σας, τοῦ ὁποῖου οἱ ἀπόνερες ὑπῆρξαν λαμπρές, καί ὁ ὁποῖος διαρκῶς τηρεῖ τίς ἐντολές

ἀπό τότε πού φύγαμε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, καί πού ὑπῆρξε ὄργανο στά χέρια τοῦ Θεοῦ, στό νά μάς φέρει ἐδῶ, στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Γιατί ἂν δέν ἦταν αὐτός, ὅπωςδήποτε θά εἶχαμε χαθεῖ ἀπό πείνα μέσα στήν ἔρημιά. Καί ὁμως γυρεύατε νά τοῦ ἀφαιρέσετε τή ζωή, μάλιστα, καί ἔχει ὑποφέρει μεγάλες στενοχώριες ἐξαιτίας σας.

25. Φοβάμαι λοιπόν πάρα πολύ καί τρέμω ἐξαιτίας σας, μήν τυχόν καί ὑποφέρει πάλι, ἐπειδή ἰδέστε, τόν ἔχετε κατηγορήσει ὅτι ἐπιδίωκε νά ἀσκεῖ δύναμη καί ἐξουσία ἐπάνω σας. Ἄλλ' ὁμως, ξέρω ὅτι δέν ἐπιδίωκε νά ἀσκεῖ δύναμη καί ἐξουσία ἐπάνω σας, ἀλλά ἐπιδίωκε τή δόξα τοῦ Θεοῦ, καί τή δική σας αἰώνια εὐημερία.

26. Μουρμουράγατε λοιπόν, ἐπειδή ὑπῆρξε σαφῆς πρὸς ἐσᾶς. Λέτε ὅτι χρησιμοποίησε αὐστηρότητα, λέτε ὅτι εἶχε θυμώσει μαζί σας. Ἄλλ' ὁμως, ἡ αὐστηρότητά του ἦταν ἡ αὐστηρότητα τῆς δυνάμης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, πού ἦταν μέσα του. Καί αὐτό πού ἀποκαλεῖτε θυμό, ἦταν ἡ ἀλήθεια, σύμφωνα μέ αὐτήν ἡ ὁποία εἶναι μέσα στό Θεό, τήν ὁποία δέν μπορούσε νά συγκρατήσῃ, καί παρουσίαζε τολμηρά τίς ἀνομίες σας.

27. Καί εἶναι ἀνάγκη ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ νά πρέπει νά εἶναι μαζί του, ἀκόμη καί μέχρι πού νά σᾶς προστάζει ὅτι πρέπει νά ὑπακοῦτε. Ὅμως, ἰδέστε, δέν ἦταν αὐτός, ἀλλά ἦταν τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου τό ὁποῖο ἦταν μέσα του, τό ὁποῖο τοῦ ἀνοιξε τό στόμα γιά νά προφέρει τίς λέξεις ὥστε δέν μπορούσε νά τό κλείσει.

28. Καί τώρα γιέ μου, Λάμαν, καί ἐπίσης Λεμουήλ καί Σάμ, καί σεῖς γιοί μου πού εἶστε γιοί τοῦ Ἰσμαήλ, ἰδέστε, ἂν ἀκοῦτε μέ προσοχή τή φωνή τοῦ Νεφί δέ θά χαθεῖτε. Ἄν

λοιπόν θά τόν ἀκοῦτε μέ προσοχή, σᾶς ἀφήνω τήν εὐχή μου, μάλιστα, αὐτήν τήν πρώτη μου εὐχή.

29. Ὅμως ἂν δέν τόν ἀκοῦτε, ἀφαιρῶ τήν πρώτη μου εὐχή, μάλιστα, αὐτήν τήν εὐχή μου, καί θά παραμείνει σέ ἐκεῖνον.

30. Καί τώρα, Ζώραμ, μιλάω σέ σένα. Ἰδές, ἐσύ εἶσαι ὁ ὑπηρετής τοῦ Λάβαν. Καί ὁμως σέ φέρανε μακριά ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, καί ξέρω ὅτι εἶσαι πραγματικός φίλος γιά τό γιό μου τό Νεφί, γιά πάντα.

31. Γι' αὐτό, ἐπειδή ὑπῆρξες πιστός, τό σπέρμα σου θά εὐλογηθεῖ μαζί μέ τό σπέρμα του, ὥστε νά κατοικοῦν εὐημερώντας μακροχρόνια ἐπάνω στό πρόσωπο αὐτῆς τῆς γῆς. Τίποτα λοιπόν, ἐκτός ἂν εἶναι ἀνομία ἀνάμεσά τους, δέ θά τοῦς βλάψει οὔτε θά διακόψει τήν εὐημερία τους ἐπάνω στό πρόσωπο αὐτῆς τῆς γῆς, γιά πάντα.

32. Γι' αὐτό, ἂν θά τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, ὁ Κύριος ἔχει ἀφιερῶσει τή γῆ αὐτή γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ σπέρματός σου μαζί μέ τό σπέρμα τοῦ γιοῦ μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ἡ λύτρωση ἔρχεται μέσο τοῦ Ἁγίου Μεσσία. Ἡ ἐλευθερία ἐκλογῆς (ἐλευθεροβουλία) εἶναι οὐσιώδης γιά τήν ὑπαρξη καί ἐξέλιξη. Ὁ Ἀδάμ ἔπεσε γιά νά μπορέσουν νά υπάρξουν οἱ ἄνθρωποι. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλεύθεροι νά διαλέξουν ἐλευθερία καί αἰώνια ζωή.

ΚΑΙ τώρα μιῶ σέ σένα, Ἰακώβ. Ἐσύ εἶσαι ὁ πρωτογέννητος κατά τίς ἡμέρες τῶν ταλαιπωριῶν μου στήν ἔρημιά. Λοιπόν ἰδές, στήν παιδική σου ἡλικία ὑπέφερες ταλαιπωρίες καί μεγάλη στενοχώρια, ἐξαιτίας τῆς σκαιότητος τῶν ἀδελφῶν σου.

2. Καί ὁμως, Ἰακώβ, πρωτογέννητέ μου τῆς ἔρημιᾶς, ἐσύ γνωρίζεις

τή μεγαλοσύνη του Θεού. Ἐκείνος λοιπόν θά καθαγιαῖσει τίς ταλαιπωρίες σου πρὸς ὄφελός σου.

3. Γι' αὐτό, ἡ ψυχὴ σου θά εἶναι εὐλογημένη, καί θά κατοικήσεις μέ ἀσφάλεια μαζί μέ τόν ἀδελφό σου τό Νεφί, καί οἱ ἡμέρες σου θά καταναλωθοῦν στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ σου. Γνωρίζω λοιπόν ὅτι ἔχεις λυτρωθεῖ, χάρη τῆς δικαιοσύνης τοῦ Λυτρωτῆ σου, γιατί ἔχεις ἰδεῖ ὅτι αὐτός θά ἔλθει στήν πληρότητα τῶν καιρῶν γιά νά φέρει τή σωτηρία στούς ἀνθρώπους.

4. Καί κατά τή νεανική σου ἡλικία εἶδες τή δόξα του. Γι' αὐτόν τό λόγο εἰσαι εὐλογημένος ἀκριβῶς ὅπως ἐκεῖνοι τούς ὁποίους αὐτός θά διδάξει ἐνσαρκωμένος. Γιατί τό Πνεῦμα εἶναι τό ἴδιο, ἐχθές, σήμερα, καί πάντοτε. Καί ὁ δρόμος ἔχει ἐτοιμαστεῖ ἀπό τότε πού ἐγινε ἡ πτώση τοῦ ἀνθρώπου, καί ἡ σωτηρία εἶναι δωρεάν.

5. Καί οἱ ἄνθρωποι διδάσκονται ἀρκετά ὥστε νά γνωρίζουν τό καλό ἀπό τό κακό. Καί ὁ νόμος ἔχει δοθεῖ στούς ἀνθρώπους. Καί μέ τό νόμο καμία σάρκα δέ δικαιώνεται, δηλαδή, μέ τό νόμο οἱ ἄνθρωποι ἀποκόπτονται. Μάλιστα μέ τόν ὑλικό νόμο ἀποκόπηκαν. Καί ἐπίσης, μέ τόν πνευματικό νόμο χάνονται ἀπό αὐτό πού εἶναι καλό, καί γίνονται δυστυχεῖς γιά πάντα.

6. Γι' αὐτό, ἡ λύτρωση ἐρχεται διά καί μέσο τοῦ Ἁγίου Μεσσία, ἐπειδή εἶναι γεμάτος χάρη καί ἀλήθεια.

7. Ἰδές, προσφέρει τόν ἑαυτό του ὡς θυσία γιά τήν ἁμαρτία, γιά νά ἱκανοποιήσει ὅλες τίς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, γιά ὅλους ἐκείνους πού ἔχουν καρδιά συντριμμένη καί πνεῦμα μεταμελημένο. Καί γιά κανέναν ἄλλο δέν μποροῦν ὅλες οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου νά ἱκανοποιηθοῦν.

8. Γι' αὐτό, πόσο σημαντικό εἶναι

τό νά γίνουν γνωστά ὅλα αὐτά στούς κατοίκους τῆς γῆς, ὥστε νά ξέρουν ὅτι δέν ὑπάρχει σάρκα πού νά μπορεῖ νά κατοικεῖ στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, παρά μόνο μέ τήν ἀξία καί τήν εὐσπλαχνία καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Μεσσία, ὁ ὁποῖος καταθέτει τή ζωή του κατά τή σάρκα, καί τήν ξαναπαίρνει μέ τή δύναμη τοῦ Πνεύματος, γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ἀφοῦ εἶναι ὁ πρῶτος πού θά ἀναστηθεῖ.

9. Γι' αὐτόν τό λόγο, αὐτός ἀποτελεῖ τίς ἀπαρχές πρὸς τό Θεό, ἐφόσον θά μεσολαβήσει γιά ὅλα τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Ὅσοι λοιπόν πιστεύουν ἐσάτων θά σωθοῦν.

10. Καί ἐξαιτίας τῆς μεσολάβησής του γιά ὅλους, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐρχονται πρὸς τό Θεό. Ἐπομένως, στέκουν ἐμπρός του γιά νά δικαστοῦν ἀπό ἐκεῖνον, σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια καί τήν ἀγιοσύνη πού εἶναι μέσα του. Ἐπομένως, οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου πού ἔχει δώσει ὁ Ἁγιος τοῦ Ἰσραὴλ γιά τήν ἐπιβολή τῆς καθορισμένης τιμωρίας, ἡ ὁποία καθορισμένη τιμωρία βρίσκεται σέ ἀντίθεση μέ αὐτήν τῆς καθορισμένης εὐτυχίας, γιά νά ἱκανοποιήσει ὅλες τίς ἀπαιτήσεις τῆς ἐξιλέωσης —

11. Γιατί πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά ὑπάρχει ἀντίθεση σέ ὅλα τά πράγματα. Ἄν δέν ἦταν ἔτσι, πρωτογεννῆτέ μου τῆς ἐρημιάς, ἡ δικαιοσύνη δέ θά μπορούσε νά ὑπάρξει, οὔτε ἡ κακία, οὔτε ἡ ἀγιοσύνη ἢ ἡ ἀθλιότητα, οὔτε τό καλό ἢ τό κακό. Ἐτσι, τά πάντα πρέπει νά εἶναι συνδεδεμένα σέ ἕνα. Ἐπομένως, ἂν ὑπῆρχε ἕνα σῶμα, θά ἔπρεπε νά παραμείνει σάν νεκρό, πού δέν ἔχει οὔτε ζωή οὔτε θάνατο, οὔτε φθορά οὔτε ἀφθαρσία, εὐτυχία ἢ ἀθλιότητα, οὔτε αἴσθησις οὔτε ἀναισθησία.

12. Ἐπομένως, θά ἔπρεπε ἀναγκαστικά νά εἶχε δημιουργηθεῖ γιά τό τίποτα, γι' αὐτό δέ θά ὑπῆρχε σκοπός

στό τέλος τῆς δημιουργίας του. Ἔτσι αὐτό θά ἔπρεπε ἀναγκαστικά νά κατέστρεφε τή σοφία τοῦ Θεοῦ καί τοὺς αἰώνιους σκοποὺς του, καί ἐπίσης τή δύναμη, καί τὴν εὐσπλαχνία, καί τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

13. Ἄν λοιπὸν πεῖτε ὅτι δέν ὑπάρχει νόμος, θά πεῖτε ἐπίσης ὅτι δέν ὑπάρχει ἁμαρτία. Ἄν πεῖτε ὅτι δέν ὑπάρχει ἁμαρτία, θά πεῖτε ἐπίσης ὅτι δέν ὑπάρχει δικαιοσύνη. Καί ἂν δέν ὑπάρχει δικαιοσύνη, δέν ὑπάρχει εὐτυχία. Καί ἂν δέν ὑπάρχει δικαιοσύνη ἢ εὐτυχία, δέν ὑπάρχει τιμωρία οὔτε ἀθλιότητα. Ἄν λοιπὸν ὅλα αὐτά δέν ὑπάρχουν, δέν ὑπάρχει Θεός. Καί ἂν δέν ὑπάρχει Θεός, δέν ὑπάρχουμε οὔτε ἡμεῖς, οὔτε ἡ γῆ, ἐπειδὴ δέ θά μπορούσε νά ὑπάρξει οὔτε δημιουργία, οὔτε νά ἐνεργοῦμε ἡμεῖς οὔτε νά ἐνεργοῦν ἄλλοι ἐπάνω μας. Ἐπομένως ὅλα τὰ πράγματα θά ἔπρεπε νά εἶχαν ἐξαφανιστεῖ.

14. Καί τώρα, γιοί μου, σᾶς τὰ λέω ὅλα αὐτά πρὸς γνώση καί πρὸς ὄφελός σας. Γιατί ὑπάρχει Θεός, καί ἔχει δημιουργήσει τὰ πάντα, καί τοὺς οὐρανούς καί τὴ γῆ, καί ὅλα ὅσα περιέχουν, τόσο αὐτά πού ἐνεργοῦν ὅσο καί αὐτά στά ὁποῖα ἄλλοι ἐνεργοῦν.

15. Καί γιά νά φέρει σέ πέρας τοὺς αἰώνιους σκοποὺς του κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ δημιούργησε τοὺς προπάτορές μας καί τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ καί τὰ πτηνά τοῦ οὐρανοῦ, καί τελικά, ὅλα ὅσα ἔχουν δημιουργηθεῖ, ἔπρεπε καί ἦταν ἀνάγκη νά ὑπάρχει ἀντίθεση. Ὁ ἀπαγορευμένος καρπὸς σέ ἀντίθεση μὲ τὸ δέντρο τῆς ζωῆς, τὸ ἕνα γλυκὸ καί τὸ ἄλλο πικρὸ.

16. Γι' αὐτὸ, ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο τὸ νά ἐνεργεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του. Ἄλλ' ὅμως ὁ ἄνθρωπος δέ θά μπορούσε νά ἐνεργεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του παρὰ μόνο ὅταν θά δελεαζόταν ἀπὸ τὸ ἕνα ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

17. Ἐγώ, λοιπὸν, ὁ Λεχί, σύμφωνα μὲ αὐτά πού ἔχω διαβάσει, πρέπει ἀναγκαστικά νά συμπεράνω ὅτι ἕνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶναι γραμμένα, εἶχε ξεπέσει ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, γι' αὐτὸ ἔγινε διάβολος, ἀφοῦ ἐπιδίωξε αὐτὸ πού ἦταν πονηρὸ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

18. Καί ἐπειδὴ εἶχε ξεπέσει ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καί εἶχε βουτηχθεῖ στὴν ἀθλιότητα γιά πάντα, ἐπιδίωξε ἐπίσης τὴν ἀθλιότητα ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Γι' αὐτὸ εἶπε στὴν Εὔα, μάλιστα, αὐτὸ τὸ παλιὸ φίδι, πού εἶναι ὁ διάβολος, πού εἶναι ὁ πατέρας κάθε ψευτιᾶς, γι' αὐτὸ εἶπε: Φάε τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ καί δέ θά πεθάνεις, ἀλλὰ θά εἶσαι σάν τὸ Θεό, πού ξέρεи τὸ καλὸ καί τὸ κακὸ.

19. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὔα ἔφαγαν τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ, ὁδηγήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸν κῆπο τῆς Ἐδέμ, γιά νά καλλιεργήσουν τὴ γῆ.

20. Καί ἔφεραν στὸν κόσμον παιδιὰ, μάλιστα, αὐτὴν τὴν οἰκογένεια ὅλης τῆς γῆς.

21. Καί οἱ μέρες τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων παρατάθηκαν, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά μπορέσουν νά μετανοήσουν ἐνὸσω εἶναι στὴ σάρκα. Γι' αὐτὸ, ἡ κατάστασή τους ἔγινε κατάσταση δοκιμασίας, καί ὁ καιρὸς τους παρατάθηκε, σύμφωνα μὲ τίς ἐντολές τίς ὁποῖες ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔδωσε στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, γιατί ἔδωσε ἐντολή ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά μετανοήσουν, γιατί ἔδειξε σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅτι εἶχαν χαθεῖ ἐξαιτίας τῆς παράβασης τῶν γονέων τους.

22. Καί τώρα, ἰδέστε, ἂν ὁ Ἀδάμ δέν εἶχε κάνει παράβαση, δέ θά εἶχε πέσει, ἀλλὰ θά εἶχε παραμείνει στὸν κῆπο τῆς Ἐδέμ. Καί ὅλα ὅσα εἶχαν δημιουργηθεῖ θά εἶχαν παραμείνει στὴν ἴδια κατάσταση στὴν ὁποῖα

ήταν όταν δημιουργήθηκαν. Και θά παρέμεναν γιά πάντα, και δέ θά είχαν τέλος.

23. Και δέ θά είχαν παιδιά. Έπομένως, θά είχαν παραμείνει σέ κατάσταση άθωότητας, χωρίς νά έχουν άγαλλίαση, γιατί δέ γνώριζαν τήν άθλιότητα, χωρίς νά κάνουν καλό, γιατί δέ γνώριζαν τήν άμαρτία.

24. Άλλ΄ όμως, γιά ιδέστε, τά πάντα έχουν γίνει μέ τή σοφία εκείνου πού γνωρίζει τά πάντα.

25. Ο Άδάμ έπεσε γιά νά μπορέσουν νά υπάρξουν οί άνθρωποι, και οί άνθρωποι υπάρχουν γιά νά μπορέσουν νά έχουν άγαλλίαση.

26. Και ό Μεσσίας θά έλθει κατά τήν πληρότητα τών καιρών, γιά νά μπορέσει νά λυτρώσει τά τέκνα τών ανθρώπων από τήν πτώση. Και έξαιτίας του ότι λυτρώθηκαν από τήν πτώση, έγιναν έλευθεροι γιά πάντα, γνωρίζοντας τό καλό από τό κακό, γιά νά ενεργοϋν γιά τόν έαυτό τους και όχι νά ενεργοϋν άλλοι επάνω τους, έκτός αν είναι μέ τήν τιμωρία του νόμου κατά τή μεγάλη και τελευταία ήμέρα, σύμφωνα μέ τίς έντολές τίς όποιες έχει δώσει ό Θεός.

27. Οί άνθρωποι λοιπόν είναι έλευθεροι κατά τή σάρκα, και τά πάντα τούς δίνονται, όσα είναι άφέλιμα στον άνθρωπο. Και είναι έλευθεροι νά διαλέξουν έλευθερία και ζωή αιώνια, μέσο του μεγάλου Μεσολαβητή όλων τών ανθρώπων, ή νά διαλέξουν αιχμαλωσία και θάνατο, σύμφωνα μέ τήν αιχμαλωσία και δύναμη του διαβόλου. Γιατί αυτός γεμεί όλοι οί άνθρωποι νά είναι γεμάτοι άθλιότητα όπως αυτός ό ίδιος.

28. Και τώρα, γιοί μου, θά ήθελα νά στρέψετε τό βλέμμα σας προς τό μεγάλο Μεσολαβητή, και νά άκούτε προσεκτικά τίς μεγάλες του έντολές. Και νά είστε γεμάτοι πίστη προς τά λόγια του, και νά διαλέξετε ζωή αιώ-

νια, σύμφωνα μέ τό θέλημα του Άγιου Πνεύματός του.

29. Και νά μή διαλέξετε θάνατο αιώνιο, σύμφωνα με τή θέληση τής σάρκας και του πονηρού πού είναι μέσα της, πού δίνει στό πνεϋμα του διαβόλου έξουσία νά σας αιχμαλωτίσει, γιά νά σας ρίξει στην κόλαση, ώστε νά είναι ό βασιλιάς σας στό ίδιο του τό βασίλειο.

30. Είπα αυτά τά λίγα λόγια σέ όλους εσάς, γιοί μου, κατά τίς τελευταίες ήμέρες τής δοκιμασίας μου και διάλεξα τό καλό τμήμα, σύμφωνα μέ τά λόγια του προφήτη. Και δέν έχω κανέναν άλλο άντικειμενικό σκοπό παρά μόνο τήν παντοινή ευημερία τής ψυχής σας. Άμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ό Τζόζεφ στην Αίγυπτο είδε τούς Νεφίτες σέ όραμα. Προφήτεψε γιά τόν Τζόζεφ Σμιθ, τόν βλέποντα τών τελευταίων ήμερών, γιά τό Μωυσή, πού θά έλευθέρωνε τό Ίσραήλ, και ότι θά έρχόταν σέ φώς τό Βιβλίο του Μόρμον.

Και τώρα μιλω σέ σένα, Ίωσήφ, πού είσαι τό τελευταίο μου παιδί. Γεννήθηκες στην έρημιά τών ταλαιπωριών μου. Μάλιστα, κατά τίς ήμέρες τής μεγαλύτερης λύπης μου σέ γέννησε ή μητέρα σου.

2. Είθε, λοιπόν ό Κύριος νά άφιερώνει και σέ σένα τή γη αυτή, πού είναι από τίς πιό πολύτιμες, γιά τήν κληρονομία σου και τήν κληρονομία του σπέρματός σου μαζί μέ τούς άδελφούς σου, γιά τήν ασφάλειά σου παντοτινά, εφόσον θά τηρείς τίς έντολές του Άγιου του Ίσραήλ.

3. Και τώρα, Ίωσήφ, τελευταίο μου παιδί, εσένα πού σέ έφερα από τήν έρημιά τών ταλαιπωριών μου, είθε ό Κύριος νά σέ εύλογεί παντοτινά γιατί τό σπέρμα σου δέ θά καταστραφεί ολοκληρωτικά.

4. Ἐπειδή, ιδέσ, εἶσαι ὁ καρπὸς τῆς ὀσφύος μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀπόγονος τοῦ Ἰωσήφ τὸν ὁποῖο πῆραν αἰχμάλωτο στὴν Αἴγυπτον. Σπουδαῖες λοιπὸν ἦταν οἱ διαθήκες τοῦ Κυρίου, αὐτές πού ἔκανε στὸν Ἰωσήφ.

5. Γι' αὐτό, ὁ Ἰωσήφ πράγματι εἶδε τίς ἡμέρες μας. Καὶ τοῦ δόθηκε ὑπόσχεση ἀπὸ τὸν Κύριο, ὅτι ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος του, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θὰ ἐβγαξε ἓναν κλάδο δικαίων γιὰ τὸ Ἰσραήλ. "Ὅχι τὸ Μεσσία, ἀλλὰ ἓναν κλάδο πού ἐπρόκειτο νὰ ἀποκοπεί, καὶ ὁμως νὰ τὸν θυμᾶται στίς διαθήκες του ὁ Κύριος, ἔτσι ὥστε ὁ Μεσσίας νὰ τοὺς φανερωθεῖ κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες, μετ' ὅτου πνεῦμα τῆς δυνάμης, ὥστε νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς. Μάλιστα, ἀπὸ κρυμμένο σκοτάδι καὶ ἀπὸ αἰχμαλωσία σέ ἐλευθερία.

6. Γιατί ὁ Ἰωσήφ πράγματι δήλωσε καὶ εἶπε: "Ἐναν βλέποντα θὰ ἀναστήσει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μου, καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι διαλεχτὸς ἀνάμεσα στὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος μου.

7. Μάλιστα, ὁ Ἰωσήφ πράγματι εἶπε: "Ἐτσι μού εἶπε ὁ Κύριος: "Ἐναν ἐκλεκτὸ βλέποντα θὰ ετοιμάσω ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου. Καὶ αὐτὸς θὰ ἐκτιμηθεῖ πολὺ ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου. Καὶ σέ αὐτὸν θὰ δώσω ἐντολὴ νὰ ἐκτελέσει ἔργο γιὰ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου, τοὺς ἀδελφούς του, ἔργο πού θὰ εἶναι μεγάλης ἀξίας γι' αὐτούς, δηλαδή νὰ τοὺς φέρει στή γνῶση τῶν διαθηκῶν πού ἔχω κάνει μετ' αὐτοὺς πατέρες σας.

8. Καὶ θὰ τοῦ δώσω ἐντολὴ νὰ μὴν κάνει κανένα ἄλλο ἔργο, παρὰ μόνον τὸ ἔργο πού θὰ τὸν προσάξω. Καὶ θὰ τὸν καταστήσω μέγα ἐμπρός στά μάτια μου, ἐπειδὴ θὰ ἐκτελέσει τὸ ἔργο μου.

9. Καὶ θὰ εἶναι μέγας ὅπως ὁ Μωυσῆς, τὸν ὁποῖο σὰς εἶπα ὅτι θὰ ετοιμάσω γιὰ σᾶς, γιὰ νὰ ἐλευθερώσει τὸ λαὸ μου, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

10. Τὸ Μωυσῆ λοιπὸν θὰ ετοιμάσω γιὰ νὰ ἐλευθερώσει τὸ λαὸ σου ἀπὸ τῆ γῆ τῆς Αἴγυπτου.

11. "Ὅμως ἓναν βλέποντα θὰ ετοιμάσω ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου. Καὶ θὰ δώσω σέ αὐτὸν δύναμη νὰ φέρει σέ φῶς τὸ λόγο μου πρὸς τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου. Καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ φέρει σέ φῶς τὸ λόγο μου, εἶπε ὁ Κύριος, ἀλλὰ νὰ τοὺς πείσει γιὰ τὸ λόγο μου, πού θὰ ἔχει ἤδη φανερωθεῖ σ' αὐτούς.

12. Γι' αὐτό, ὁ καρπὸς τῆς ὀσφύος σου θὰ γράψει, καὶ ὁ καρπὸς τῆς ὀσφύος τοῦ Ἰούδα θὰ γράψει. Αὐτὸ λοιπὸν πού θὰ γραφεῖ ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ ἐπίσης αὐτὸ πού θὰ γραφεῖ ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος τοῦ Ἰούδα, θὰ ἀναπτυχθοῦν μαζί, μέχρι πού νὰ καταρρίψουν τίς λανθασμένες διδαχές καὶ νὰ κατασιγάσουν τίς φιλονικίες, καὶ νὰ ἐδραιώσουν εἰρήνη ἀνάμεσα στὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ νὰ τοὺς φέρει στή γνῶση τῶν πατέρων τους κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες, καὶ ἐπίσης στή γνῶση τῶν διαθηκῶν μου, λέει ὁ Κύριος.

13. Καὶ ἀπὸ ἀδυναμία θὰ καταστειρῆ δυνατὸς, αὐτὴν τὴν ἡμέρα πού τὸ ἔργο μου θὰ ἀρχίσει ἀνάμεσα σέ ὅλο τὸ λαὸ μου, γιὰ τὴν ἀποκατάστασή σου, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, εἶπε ὁ Κύριος.

14. "Ἐτσι λοιπὸν προφήτεψε ὁ Ἰωσήφ, καὶ εἶπε: Ἰδέστε, αὐτὸν τὸν βλέποντα θὰ εὐλογῆσει ὁ Κύριος, καὶ ἐκεῖνοι πού θὰ γυρεῦουν νὰ τὸν καταστρέψουν θὰ πέσουν σέ σύγχυση, γιατί αὐτὴ ἡ ὑπόσχεση πού ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριο γιὰ τὸν καρπὸ τῆς ὀσφύος μου, θὰ ἐκπληρωθεῖ. Ἰδέστε, εἶμαι βέβαιος γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσης αὐτῆς.

15. Καὶ τὸ ὄνομα του θὰ εἶναι ἴδιο μετ' ὄνομά μου, καὶ θὰ εἶναι ἴδιο μετ' ὄνομα τοῦ πατέρα του. Καὶ θὰ εἶναι σάν κι ἐμένα. Γιατί αὐτὸ πού ὁ

Κύριος θά φέρει σέ φῶς μέ τό χέρι ἐκείνου, μέ τή δύναμη τοῦ Κυρίου, θά φέρει τό λαό μου στή σωτηρία.

16. Μάλιστα, ἔτσι προφήτεψε ὁ Ἰωσήφ: Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτά ὅλα, ἀκριβῶς ὅπως εἶμαι βέβαιος γιά τήν υπόσχεση τοῦ Μωυσῆ. Γιατί ὁ Κύριος μοῦ εἶπε, θά διατηρήσω τό σπέρμα σου γιά πάντα.

17. Καί ὁ Κύριος εἶπε: Θά ἐτοιμάσω ἕνα Μωυσῆ, καί θά τοῦ δώσω δύναμη σέ ράβδο καί θά τοῦ δώσω κρίση ἐγγράφως. Ἀλλά δέ θά λύσω τή γλώσσα του γιά νά μιλάει πολύ, γιατί δέ θά τόν κάνω ἰσχυρό στή ρητορική. Ὅμως θά τοῦ γράψω τό νόμο μου, μέ τό δάχτυλο τοῦ ἴδιου τοῦ χειριοῦ μου, καί θά κάνω ἕναν ὁμιλητή γι' αὐτόν.

18. Καί ὁ Κύριος μοῦ εἶπε ἐπίσης: Θά ἐτοιμάσω γιά τόν καρπό τῆς ὀσφύος σου, καί θά κάνω γι' αὐτόν ἕναν ὁμιλητή. Καί ἐγώ, ἰδές, θά τοῦ δώσω νά γράψει αὐτά πού γράφηκαν ἀπό τόν καρπό τῆς ὀσφύος σου, πρὸς τόν καρπό τῆς ὀσφύος σου. Καί ὁ ὁμιλητής τῆς ὀσφύος σου, θά τό δηλώσει.

19. Καί τά λόγια πού θά γράψει θά εἶναι τά λόγια πού κατὰ τήν κρίση μου ἀρμόζουν νά ἔλθουν σέ φῶς γιά τόν καρπό τῆς ὀσφύος σου. Καί θά εἶναι σάν νά εἶχε φωνάξει ὁ καρπός τῆς ὀσφύος σου πρὸς αὐτούς ἀπό τό χῶμα. Γιατί ξέρω τήν πίστη τους.

20. Θά φωνάξουν λοιπόν ἀπό τό χῶμα. Μάλιστα, πρὸς τοὺς ἀδελφούς τους, γιά μετάνοια, ὕστερα ἀπό τόσες γενεές πού θά ἔχουν περάσει. Καί θά γίνει ὥστε ἡ φωνή τους θά ἀκουστεῖ σύμφωνα μέ τήν ἀπλότητα τῶν λόγων τους.

21. Χάρη τῆς πίστεως τους, τά λόγια τους θά ἔρχονται ἀπό τό στόμα μου πρὸς τοὺς ἀδελφούς τους πού εἶναι ὁ καρπός τῆς ὀσφύος σου. Καί τήν ἀδυναμία τῶν λόγων τους θά τήν κάνω δυνατή μέ τήν πίστη τους, μέ-

χρι πού νά θυμούνται τίς διαθήκες μου, αὐτές πού ἔκανα μέ τοὺς πατέρες σου.

22. Καί τώρα, ἰδές, γιέ μου Ἰωσήφ, μέ τέτοιο τρόπο προφήτεψε ὁ γεννήτοράς μου τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς.

23. Ἐπομένως, ἐπειδή ἔχει γίνει αὐτή ἡ διαθήκη, εἶσαι εὐλογημένος. Γιατί τό σπέρμα σου δέ θά ἀφανιστεῖ, ἐπειδή θά ἀκούσουν προσεκτικά τά λόγια τοῦ βιβλίου.

24. Καί θά τοὺς δοθεῖ ἕνας σπουδαῖος ἄνδρας ἀνάμεσά τους, πού θά κάνει μεγάλη καλὸ, καί μέ λόγια καί μέ ἔργα, πού θά εἶναι ὄργανο στά χέρια τοῦ Θεοῦ, μέ ὑπέμετρη πίστη, γιά νά ἐκτελέσει μεγάλα θαύματα, καί νά κάνει αὐτό πού εἶναι σημαντικό στά μάτια τοῦ Θεοῦ, γιά νά φέρει σέ πέρας ἀποκατάσταση σέ πολλά πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ, καί πρὸς τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν σου.

25. Καί τώρα, εὐλογημένος νά εἶσαι, Ἰωσήφ. Ἰδές, εἶσαι μικρός, γι' αὐτό νά ἀκοῦς μέ προσοχή τά λόγια τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ Νεφί, καί θά συμβοῦν σέ σένα ὅλα αὐτά σύμφωνα μέ τά λόγια πού σοῦ εἶπα. Νά θυμᾶσαι τά λόγια τοῦ πατέρα σου πού πεθαίνει. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὁ Λεχὶ συμβουλεύει καὶ ἐδλογεῖ τοὺς ἀπογόνους του. Πεθαίνει καὶ τὸν θάβουν. Ὁ Νεφὶ δοξάζει τὸ Θεὸ γιὰ τὴν καλοσύνη του πρὸς αὐτόν. Ὁ Νεφὶ βασιζει τὴν ἐλπίδα του πρὸς τὸν Κύριο γιὰ πάντα.

ΚΑΙ τώρα, ἐγώ, ὁ Νεφί, μιῶ γιὰ τίς προφητεῖες τίς ὁποῖες εἶπε ὁ πατέρας μου, σχετικά μέ τόν Ἰωσήφ πού τόν πῆραν στήν Αἴγυπτο.

2. Γιατί, ἰδέστε, πράγματι προφήτεψε σχετικά μέ τό σπέρμα του. Καί ἀπό τίς προφητεῖες πού ἔγραψε δέν ὑπάρχουν ἄλλες πολλές σπουδαιό-

τερες. Καί προφήτησε σχετικά μέ ἡμᾶς, καί τίς μελλοντικές μας γενεές. Καί ἀπτά εἶναι γραμμένα στίς πλάκες ἀπό ὀρεῖχαλο.

3. Λοιπόν, ὅταν ὁ πατέρας μου τελείωσε νά μιλάει γιά τίς προφητείες τοῦ Ἰωσήφ, κάλεσε τά παιδιά τοῦ Λάμαν, τοὺς γιούς του καί τίς κόρες του, καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, γιοί μου καί κόρες μου, πού εἰστε οἱ γιοί καί οἱ κόρες τοῦ πρωτότοκου μου, θά ἤθελα νά ἀκούσετε μέ προσοχή τά λόγια μου.

4. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός εἶπε ὅτι: Ἐφόσον τηρεῖτε τίς ἐντολές μου θά εὐημερεῖτε στή γῆ, καί ἐφόσον δέν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου θά ἀποκοπεῖτε ἀπό τήν παρουσία μου.

5. Ὅμως, ἰδέστε, γιοί μου καί κόρες μου, δέν μπορῶ νά κατεβῶ στόν τάφο μου χωρίς νά σᾶς ἀφήσω μιά εὐχή. Γιατί ἰδέστε, ξέρω ὅτι ἂν ἀνατραφεῖτε στό δρόμο πού πρέπει νά βαδίσετε δέ θά παρεκκλίνετε ἀπ' αὐτόν.

6. Γι' αὐτό, ἂν πέσει ἐπάνω σας κατάρα, ἰδέστε, σᾶς ἀφήνω τήν εὐχή μου, ὥστε ἡ κατάρα νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό ἕκαστόν σας καί νά πέσει στά κεφάλια τῶν γονέων σας.

7. Ἐπομένως, ἐπειδή σᾶς δίνω τήν εὐχή μου, ὁ Κύριος ὁ Θεός δέ θά σᾶς ἀφήσει νά χαθεῖτε. Ἀλλά θά εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία γιά σᾶς καί γιά τό σπέρμα σας γιά πάντα.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ πατέρας μου σταμάτησε νά μιλάει στοὺς γιούς καί στίς κόρες τοῦ Λάμαν, εἶπε νά τοῦ φέρουν μπροστά του τοὺς γιούς καί τίς κόρες τοῦ Λεμουήλ.

9. Τοὺς μίλησε λοιπόν καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, γιοί μου καί κόρες μου, πού εἰστε οἱ γιοί καί οἱ κόρες τοῦ δευτέρου γιοῦ μου. Ἰδέστε, σᾶς ἀφήνω τήν ἴδια εὐχή πού ἄφησα στοὺς γιούς καί στίς κόρες τοῦ Λάμαν. Γι' αὐτό δέ θά ἐξολοθρευτεῖτε

ὀλοκληρωτικά. Ἀλλά στό τέλος, τό σπέρμα σας θά εἶναι εὐλογημένο.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ πατέρας μου σταμάτησε νά μιλάει πρὸς αὐτοὺς, ἰδέστε, μίλησε στοὺς γιούς τοῦ Ἰσμαήλ, καί μάλιστα σέ ὄλο τόν οἶκο του.

11. Καί ὅταν σταμάτησε νά τοὺς μιλάει, μίλησε στό Σάμ, καί εἶπε: Εὐλογημένος νά εἶσαι ἐσύ καί τό σπέρμα σου. Γιατί θά κληρονομήσεις τή γῆ ὅπως καί ὁ ἀδελφός σου Νεφί. Καί τό σπέρμα σου θά ἀριθμηθεῖ μέ τό σπέρμα του. Καί ἐσύ θά εἶσαι σάν τόν ἀδελφό σου, καί τό σπέρμα σου σάν τό σπέρμα του. Καί θά εἶσαι εὐλογημένος ὅλες τίς ἡμέρες σου.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ πατέρας μου Λεχί εἶχε μιλήσει σέ ὄλο τόν οἶκο του, σύμφωνα μέ τά αἰσθήματα τῆς καρδιάς του καί τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου πού ἦταν μέσα του, μέ τόν καιρό γέρασε πολύ. Καί ἔγινε ὥστε πέθανε καί θάφτηκε.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὄχι πολλές ἡμέρες μετά ἀπό τό θάνατό του, ὁ Λάμαν καί ὁ Λεμουήλ καί οἱ γιοί τοῦ Ἰσμαήλ ἦταν θυμωμένοι μαζί μου γιά τίς νουθεσίες τοῦ Κυρίου.

14. Ἐπειδή ἐγώ, ὁ Νεφί, ὠθήθηκα νά τοὺς μιλήσω, σύμφωνα μέ τό λόγο του. Τοὺς εἶπα λοιπόν πολλά, καί ἐπίσης ὁ πατέρας μου πρὶν τό θάνατό του. Πολλά ἀπό αὐτά τά λόγια εἶναι γραμμένα στίς ἄλλες μου πλάκες, γιατί τό ἱστορικότερο μέρος εἶναι γραμμένο στίς ἄλλες μου πλάκες.

15. Καί ἐπάνω σέ τοῦτες, γράφω τά τῆς ψυχῆς μου, καί πολλές ἀπό τίς ἅγιες γραφές πού εἶναι χαραγμένες ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὀρεῖχαλο. Ἐπειδή ἡ ψυχὴ μου εὐφραίνεται μέ τίς ἅγιες γραφές, καί ἡ καρδιά μου τίς συλλογίζεται, καί τίς γράφω πρὸς γνώση καί ὄφελος τῶν παιδιῶν μου.

16. Ἰδέστε, ἡ ψυχὴ μου εὐφραίνεται

ται μέ τά του Κυρίου. Καί ἡ καρδιά μου συλλογίζεται διαρκῶς αὐτά πού εἶδα καί ἄκουσα.

17. Καί ὁμως, παρόλη τή μεγάλη καλοσύνη του Κυρίου στό νά μου δείχνει τά μεγάλα καί θαυμαστά ἔργα του, ἡ καρδιά μου ἀναφωνεῖ: "Ἄχ! τί ταλαιπῶρος ἄνθρωπος πού εἶμαι! Μάλιστα, ἡ καρδιά μου λυπᾶται ἐξαιτίας τῆς σάρκας μου. Ἡ ψυχὴ μου θλιβεται ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν μου.

18. Εἶμαι περικυκλωμένος ὁλόγυρα, ἐξαιτίας τῶν πειρασμῶν καί τῶν ἁμαρτιῶν πού τόσο εὐκόλα μέ ἔλκουν.

19. Καί ὅταν ἐπιθυμῶ νά αἰσθανθῶ μεγάλη χαρά, ἡ καρδιά μου βογγάει ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μου. Καί ὁμως, ξέρω σέ ποιόν στηρίζω.

20. Ὁ Θεός μου ὑπῆρξε τό στηριγμὰ μου. Μέ ὀδήγησε ὅταν εἶχα ταλαιπωρίες στήν ἠρημιά. Καί μέ προφύλαξε ὅταν ἤμουν ἐπάνω στά νερά τοῦ μεγάλου βάθους.

21. Μέ γέμισε μέ τήν ἀγάπη του, ἀκόμη καί μέχρι τήν κατανάλωση τῆς σάρκας μου.

22. Σύγχυσε τό μυαλό τῶν ἐχθρῶν μου, σέ σημεῖο πού τοὺς ἔκανε νά τρέμουν ἐμπρός μου.

23. Ἰδέστε, ἄκουσε τήν κραυγὴ μου κατά τήν ἡμέρα, καί μου ἔδωσε γνώση μέ ὁράματα κατά τή νύχτα.

24. Καί κατά τήν ἡμέρα ἔγινα θαρραλέος μέ ὀλόθερμη προσευχὴ πρὸς αὐτόν. Μάλιστα, τῆ φωνή μου ἀνύψωσα πρὸς τά ὕψη, καί ἄγγελοι κατέβηκαν καί μου παραστάθηκαν.

25. Καί ἐπάνω στίς πτέρυγες τοῦ Πνεύματός του, τό σῶμα μου μεταφέρθηκε σέ ὑπέρτατα ὑψηλά βουνά. Καί τά μάτια μου εἶδαν πολύ σπουδαῖα πράγματα, μάλιστα, περισσότερο σπουδαῖα ἀπ' ὅτι ἄνθρωπος μπορεί νά βαστάξει. Γι' αὐτό μου δόθηκε ἐντολὴ νά μὴν τά γράψω.

26. Ἄχ, τότε, ἀφοῦ ἔχω δεῖ τόσο σπουδαῖα πράγματα, ἀφοῦ ὁ Κύριος στή συγκράτασή του πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἐπισκεφεῖ τοὺς ἀνθρώπους μέ τόσο μεγάλη εὐσπλαχνία, γιατί νά πρέπει ἡ καρδιά μου νά θρηνεῖ καί ἡ ψυχὴ μου νά πλανιέται στήν κοιλάδα τῆς θλίψης, καί ἡ σάρκα μου νά φθίνει, καί ἡ δύναμή μου νά χαλαρώνει, ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν μου;

27. Καί γιατί νά ἐνδίδω στήν ἁμαρτία, ἐξαιτίας τῆς σάρκας μου; Μάλιστα, γιατί νά ὑποχωρῶ στοὺς πειρασμούς, ὥστε ὁ πονηρὸς νά παίρνει θέση στήν καρδιά μου γιά νά καταστρέφει τὴ γαλήνη μου καί νά ταλαιπωρεῖ τὴν ψυχὴ μου; Γιατί θυμῶν ἐξαιτίας τοῦ ἐχθροῦ μου;

28. Ξύπνα, ψυχὴ μου! Μὴν πέφτεις πιά σέ ἁμαρτία. Ἀγαλλιάσου, καρδιά μου, καί μὴν παραχωρεῖς πιά θέση γιά τὸν ἐχθρὸ τῆς ψυχῆς μου.

29. Μὴν ξαναθυμώσεις ἐξαιτίας τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴν ἐξασθενεῖς τὴ δύναμή μου ἐξαιτίας τῶν ταλαιπωριῶν μου.

30. Ἀγαλλιάσου, καρδιά μου, καί φώναξε πρὸς τὸν Κύριο, καί πές: Ὁ Κύριε, θά σέ δοξολογῶ γιά πάντα. Μάλιστα, ἡ ψυχὴ μου θά ἀγαλλιᾶται μέ ἐσένα, τό Θεό μου, καί τό βρᾶχο τῆς σωτηρίας μου.

31. Ὁ Κύριε, λύτρωσε τὴν ψυχὴ μου. Ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τά χέρια τῶν ἐχθρῶν μου. Κάνε με ὥστε νά τρέμω στήν ὄψη τῆς ἁμαρτίας.

32. Εἶθε οἱ πύλες τῆς κόλασης νά εἶναι διαρκῶς κλειστές ἐμπρός μου, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ἡ καρδιά μου εἶναι συντριμμένη καί τό πνεῦμα μου μεταμελημένο! Ὁ Κύριε, μὴν κλείσεις τίς πύλες τῆς δικαιοσύνης σου ἐμπρός μου, γιά νά μὴν μπορῶ νά περπατῶ στό μονοπάτι τῆς χαμηλῆς κοιλάδας, γιά νά εἶμαι ἀκριβῆς στὸν ἀπλό δρόμο!

33. Ὁ Κύριε, εἶθε νά μέ περιβάλ-

λεις όλόγυρα μέ τό χιτώνα τῆς δικαιοσύνης σου! Ὁ Κύριε, κατασκεύασε δρόμο γιά τή διαφυγή μου ἀπό τούς ἐχθρούς μου! Κάνε τό δρόμο μου ἴσιο μπροστά μου! Μήν τοποθετήσεις ἐμπόδιο στό δρόμο μου, ἀλλά ἀνοιξε τό δρόμο μου ἐμπρός μου, καί μή φράξεις τό δικό μου δρόμο, ἀλλά τούς δρόμους τοῦ ἐχθροῦ μου.

34. Ὁ Κύριε, σέ σένα στηρίχτηκα καί σέ σένα θά στηρίζομαι γιά πάντα. Δέ θά στηριχθῶ στό χέρι τῆς σάρκας. Γιατί ξέρω ὅτι καταραμένος εἶναι ἐκεῖνος πού στηρίζεται στό χέρι τῆς σάρκας. Μάλιστα, καταραμένος εἶναι ἐκεῖνος πού στηρίζεται σέ ἄνθρωπο δηλαδή κάνει σάρκα τό χέρι του.

35. Μάλιστα, ξέρω ὅτι ὁ Θεός θά δώσει μέ γενναιοδωρία σέ ἐκεῖνον πού ζητεῖ. Μάλιστα, ὁ Θεός μου θά μοῦ δώσει, ἂν δέ ζητῶ ἀνάμυστα. Γι' αὐτό θά ὑψώσω τή φωνή μου πρὸς ἐσένα, μάλιστα, θά φωνάξω πρὸς ἐσένα, τό Θεό μου, τό βράχο τῆς δικαιοσύνης μου. Ἰδέξ, ἡ φωνή μου θά ὑψώνεται πάντα πρὸς ἐσένα, τό βράχο μου καί τόν παντοτινό Θεό μου. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οἱ Νεφίτες χωρίζονται ἀπό τούς Λαμάνιτες, τηροῦν τό νόμο τοῦ Μωυσῆ, καί χιτίζου ναό. Ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους, οἱ Λαμάνιτες εἶναι καταραμένοι, ἀποκοτῶν δέρμα σκοῦρο καί γίνονται μάστιγα γιά τούς Νεφίτες.

1. **ΙΑΣΤΕ**, ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀναφανοῦσα μέ θέρμη πρὸς τόν Κύριο τό Θεό μου, ἐξαιτίας τοῦ θυμοῦ τῶν ἀδελφῶν μου.

2. Ὅμως, ιδέστε, ὁ θυμός τους μεγάλωσε ἐναντίον μου, τόσο πολύ πού γύρευαν νά μοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή μου.

3. Μάλιστα, μουρμούραγαν ἐναντίον μου, καί ἔλεγαν: Ὁ μικρότερός μας ἀδελφός θέλει νά μᾶς κυβερνάει. Καί περάσαμε πολλές δοκιμασίες ἐξαιτίας του. Γι' αὐτό λοιπόν ἄς τόν σκοτώσουμε, ὥστε νά μήν τυρανιόμαστε πιά ἐξαιτίας τῶν λόγων του. Γιατί, ιδέστε, δέ θά τόν ἔχουμε νά εἶναι ὁ κυβερνήτης μας, γιατί αὐτό ἀνήκει σέ μᾶς, πού εἴμαστε οἱ μεγαλύτεροι ἀδελφοί, νά κυβερνάμε τοῦτον τό λαό.

4. Τώρα, δέ γράφω σέ τοῦτες τίς πλάκες ὅλα τά λόγια πού μουρμούραγαν ἐναντίον μου. Ἀλλά μοῦ ἀρκεῖ νά πῶ ὅτι γύρευαν νά μοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μέ προειδοποίησε, ὅτι ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔπρεπε νά φύγω ἀπό κοντά τους καί νά καταφυγῶ στήν ἔρημιά, καθώς καί ὅλοι ὅσοι ἤθελαν νά ἔλθουν μαζί μου.

6. Καί ἔτσι, ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, πῆρα τήν οἰκογένειά μου, καί ἐπίσης τό Ζώραμ καί τήν οἰκογένειά του, καί τό Σάμ, τό μεγαλύτερό μου ἀδελφό καί τήν οἰκογένειά του, καί τόν Ἰακῶβ καί τόν Ἰωσήφ, τούς μικρότερους ἀδελφούς μου, καί ἐπίσης τίς ἀδελφές μου, καί ὄλους ὅσοι ἤθελαν νά ἔλθουν μαζί μου ὅσοι ἤθελαν νά ἔλθουν μαζί μου ἦταν ἐκεῖνοι πού πίστευαν στίς προειδοποιήσεις καί στίς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό, ἄκουσαν τά λόγια μου.

7. Πῆραμε λοιπόν τίς σκηνές μας καί ὀτιδήποτε ἄλλο μπορούσαμε, καί ταξιδέψαμε μέσα στήν ἔρημιά γιά διάστημα ἀρκετῶν ἡμερῶν. Καί ἀφοῦ ταξιδέψαμε γιά διάστημα ἀρκετῶν ἡμερῶν, στήσαμε τίς σκηνές μας.

8. Καί ὁ λαός μου ἤθελαν νά ὀνομάσουμε τόν τόπο Νεφί, γι' αὐτό τόν ὀνομάσαμε Νεφί.

9. Καί ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί μου διάλεξαν νά ἀποκαλοῦνται ὁ λαός τοῦ Νεφί.

10. Καί προσέχαμε νά τηροῦμε τίς κρίσεις καί τὰ διατάγματα, καί τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου στή πάντα, σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Μωυσῆ.

11. Καί ὁ Κύριος ἦταν μαζί μας. Καί προοδεύσαμε πάρα πολύ, ἀφοῦ σπείραμε σπόρο, καί δρέψαμε πάλι μεγάλη ἀφθονία. Καί ἀρχίσαμε νά θρέφουμε κοπάδια, καί ἀγέλες, καί ζῶα κάθε εἶδους.

12. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶχα ἐπίσης φέρεи τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπό ὄρει-χάλκο, καί ἐπίσης τή σφαῖρα, δη-λαδῆ τήν πηξίδα, ἡ ὁποία εἶχε παρασκευαστεῖ γιά τόν πατέρα μου ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου, σύμφωνα μέ αὐτό πού εἶναι γραμμένο.

13. Καί ἔγινε ὥστε ἀρχίσαμε νά εὐημεροῦμε πάρα πολύ, καί νά πληθύνομαστε στή γῆ.

14. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, πῆρα τό σπαθί τοῦ Λάβαν, καί στόν ἴδιο τύπο ἔφτιαξα πολλά σπαθιά, μήπως κατά ὁποιοδήποτε τρόπο ὁ λαός πού τώρα ὀνομάζονταν Λαμανίτες ἐρχονταν καταπάνω μας καί μᾶς ἀφάνιζαν. Γιατί ἤξερα τό μίσος τους ἐναντίον μου καί ἐναντίον τῶν παιδιῶν μου καί ἐκείνων πού ὀνομάζονταν λαός μου.

15. Καί ἔμαθα τό λαό μου νά χτίζουν κτίρια, καί νά ἐπεξεργάζονται κάθε εἶδους ξυλεια, καί σίδηρο, καί χαλκό, καί ὀρειχάλκο, καί ἀτσάλι, καί χρυσάφι καί ἀσήμι, καί πολύτιμα μεταλλεύματα, τά ὁποία ὑπῆρχαν σέ μεγάλη ἀφθονία.

16. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔχτισα ἓνα ναό. Καί τόν οἰκοδόμησα κατά τόν τύπο τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντα, μόνο πού δέν εἶχε χτιστεῖ μέ τόσα πολύτιμα ἀντικείμενα γιατί δέν μποροῦσαν νά βρεθοῦν ἐπάνω στή χώρα, γι' αὐτό δέν μποροῦσε νά χτιστεῖ σάν τό

ναό τοῦ Σολομώντα. Ὅμως ὁ τύπος τῆς οἰκοδομῆς ἦταν σάν τό ναό τοῦ Σολομώντα. Καί ἡ τέχνη τοῦ ἦταν ἐξαιρετικά λεπτή.

17. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔκανα τό λαό μου νά εἶναι φιλόπονος, καί νά ἐργάζονται μέ τά χέρια τους.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἤθελαν νά εἶμαι βασιλιάς τους. Ὅμως ἐγώ, ὁ Νεφί, ἐπιθυμοῦσα νά μήν ἔχουν βασιλιά. Ἄλλ' ὅμως, ἔκανα γι' αὐτούς σύμφωνα μέ ὅ,τι ἦταν στή δύναμή μου.

19. Καί ιδέστε, τά λόγια τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου ἐκπληρώθηκαν, αὐτά πού εἶχε πεί σχετικά μέ αὐτούς, ὅτι θά ἔπρεπε νά εἶμαι κυβερνήτης τους καί ὁ δάσκαλός τους. Γι' αὐτό ὑπῆρξε ὁ κυβερνήτης τους καί ὁ δάσκαλός τους, σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, μέχρι τῆ στιγμῆ πού γύρουν νά μοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή.

20. Ἔτσι, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐκπληρώθηκε, αὐτός πού μοῦ εἶχε πεί, ὅταν εἶπε ὅτι: Ἐφόσον δέν ἀκοῦνε τά λόγια σου θά ἀποκοποῦν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου. Καί ιδέστε, ἀποκόπηκαν ἀπό τήν παρουσία του.

21. Καί εἶχε κάνει τήν κατάρα νά πέσει ἐπάνω τους, μάλιστα, μιά ὀδυνηρή κατάρα, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους. Γιατί ιδέστε εἶχαν σκληρύνει τήν καρδιά τους ἐναντίον του, ὥστε εἶχαν γίνει σάν στουρνάροπετρα. Ὅποτε, καθὼς ἦταν λευκοί, καί ἐξαιρετικά ὁμορφοί καί θελκτικοί, γιά νά μήν εἶναι δελεαστικοί γιά τό λαό μου, ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔκανε νά πέσει ἐπάνω τους δέρμα σκούρο.

22. Καί ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεός: Θά κάνω ὥστε νά εἶναι ἀπεχθεῖς πρὸς τό λαό σου, ἐκτός ἂν μετανοήσουν γιά τίς ἀνομίες τους.

23. Καί καταραμένο θά εἶναι τό σπέρμα ἐκείνου πού ἀναμειγνύεται μέ τό σπέρμα τους. Γιατί θά εἶναι κα-

ταραμένοι μέ τήν ἴδια κατάρα. Καί τό εἶπε ὁ Κύριος, καί ἔγινε.

24. Καί ἐξαιτίας τῆς κατάρας τους πού ἦταν ἐπάνω τους, ἔγιναν ωθρός λαός, γεμάτος διαβολιά καί πονηριά, καί ἔσπαχναν μέσα στήν ἔρημιά γιά ἀρπакτικά ζῶα.

25. Καί ὁ Κύριος ὁ Θεός μου εἶπε: Αὐτοί θά ἀποτελοῦν μάστιγα γιά τό σπέρμα σου, γιά νά τούς παρακινοῦν νά μέ θυμοῦνται. Καί ἐφόσον δέ μέ θυμοῦνται, καί δέν ἀκοῦν τά λόγια μου, αὐτοί θά τούς μαστιζοῦν μέχρι ἀφανισμοῦ.

26. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Νεφί, ἀφιέρωσα τόν Ἰακώβ καί τόν Ἰωσήφ, γιά νά εἶναι ἱερεῖς καί διδάσκαλοι στή χώρα τοῦ λαοῦ μου.

27. Καί ἔγινε ὥστε ζήσαμε κατά τό εἶδος τῆς εὐτυχίας.

28. *Καί εἶχαν περάσει τριάντα χρόνια ἀπό τότε πού φύγαμε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

29. Καί ἐγώ, ὁ Νεφί, εἶχα τηρήσει ἐπάνω στίς πλάκες μου, τίς ὁποῖες εἶχα φτιάξει, τά χρονικά τοῦ λαοῦ μου ὡς αὐτήν τήν ἐποχή.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεός μου εἶπε: Φτιάξε ἄλλες πλάκες. Καί νά χαραῖξεις ἐπάνω τους πολλὰ τά ὁποῖα φαίνονται καλά σέ ἐμένα, πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ σου.

31. Γι' αὐτό, ἐγώ, ὁ Νεφί, γιά νά εἶμαι ὑπάκουος στίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, πῆγα καί ἐφτιαξα ἐτούτες τίς πλάκες ἐπάνω στίς ὁποῖες χάραξα ὅλα αὐτά.

32. Καί χάραξα αὐτό πού εὐχαριστεῖ τό Θεό. Καί ἄν ὁ λαός μου εὐχαριστεῖται μέ τά τοῦ Θεοῦ, θά εὐχαριστοῦνται μέ τά χαράγματά μου πού εἶναι ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες.

33. Καί ἄν ὁ λαός μου ἐπιθυμεῖ νά γνωρίζει τό πῶς λεπτομερές τμήμα τῆς ἱστορίας τοῦ λαοῦ μου, πρέπει νά ἐρευνήσουν τίς ἄλλες μου πλάκες.

34. Καί μου ἀρκεῖ νά πῶ ὅτι εἶχαν

περάσει ἑσάραντα χρόνια, καί εἴχαμε ἤδη πολέμους καί διαμάχες μέ τούς ἀδελφούς μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ὁ Ἰακώβ μιλάει γιά τήν Ἰουδαϊκή ἱστορία: Ἡ Βαβυλώνια αἰχμαλωσία τους καί ἡ ἐπιστροφή τους. Ἡ διακονία καί σταύρωση τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ βοήθεια ἀπό τοὺς ἔθνικοὺς, καί ἡ ἀπό αὐτοὺς ἀποκατάσταση κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅταν θά πιστεῦουν στό Μεσσία.

ΤΑ λόγια τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Νεφί, τά ὁποῖα εἶπε πρὸς τό λαό τοῦ Νεφί:

2. Ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, πού ἔχω κληθεῖ ἀπό τό Θεό, καί πού ἔχω χειροτονηθεῖ κατὰ τήν ἁγία του τάξη, καί πού ἔχω ἀφιερωθεῖ ἀπό τόν ἀδελφό μου τό Νεφί, τόν ὁποῖο βλέπετε σάν βασιλιά σας ἢ σάν προστάτη σας, καί στὸν ὁποῖο βασίζεστε γιά τήν ἀσφάλειά σας, ἰδέστε, ἐσεῖς ξέρετε ὅτι σᾶς ἔχω μιλήσει ἐπανειλημμένως γιά πολλὰ πράγματα.

3. Ὅμως, σᾶς μιλῶ πάλι, γιὰ ἐπιθυμῶ τήν εὐημερία τῆς ψυχῆς σας. Μάλιστα, ἡ ἀγωνία μου γιά σᾶς εἶναι μεγάλη. Καί ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι πάντοτε ἦταν. Γιατί σᾶς παρότρυνα μέ κάθε ἐπιμονή, καί σᾶς δίδαξα τά λόγια τοῦ πατέρα μου, καί σᾶς μίλησα σχετικὰ μέ ὅλα ὅσα ἔχουν γραφεῖ, ἀπό τῆ δημιουργία τοῦ κόσμου.

4. Καί τώρα, ἰδέστε, ὁ ἄνθρωπος σᾶς μιλήσω σχετικὰ μέ αὐτά πού ἔχουν συμβεῖ, καί αὐτά πού πρόκειται νά συμβοῦν. Γι' αὐτό, θά σᾶς διαβάσω τά λόγια τοῦ Ἡσαΐα. Καί εἶναι τά λόγια τά ὁποῖα ὁ ἀδελφός μου ἐπιθύμησε νά σᾶς πῶ. Καί σᾶς μιλῶ γιά τό καλό σας, γιά νά μάθετε καί νά δοξάσετε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ σας.

5. Καί τώρα, τά λόγια τά ὁποῖα θά διαβάσω εἶναι αὐτά πού εἶπε ὁ Ἡσαΐας σχετικά μέ ὅλον τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπομένως, μπορούν νά παραβληθοῦν μέ σᾶς, γιατί ἐσεῖς εἰστε τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ. Καί ὑπάρχουν πολλά πράγματα πού εἶπε ὁ Ἡσαΐας, τά ὁποῖα μπορούν νά παραβληθοῦν μέ σᾶς, ἐπειδὴ ἐσεῖς εἰστε τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

6. Καί τώρα, τοῦτα εἶναι τά λόγια: Ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Ἴδεστε, θά ὑψώσω τό χέρι μου πρὸς τοὺς Ἔθνικούς, καί θά στήσω τή σημαία μου πρὸς τοὺς λαούς. Καί αὐτοὶ θά φέρουν τοὺς γιούς σου στήν ἀγκαλιά τους, καί τίς θυγατέρες σου θά τίς σηκώνουν ἐπάνω στοὺς ἄμους τους.

7. Καί οἱ βασιλιάδες θά εἶναι παιδοτρόφοι σου, καί οἱ βασιλίσσές τους οἱ τροφοί σου. Θά σέ προσκυνήσουν μέ τό πρόσωπό τους πρὸς τή γῆ, καί θά γλείψουν τή σκόνη τῶν ποδιῶν σου. Καί θά γνωρίσεις ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, καί δέ θά ντρέπονται αὐτοὶ πού μέ προσμένουν.

8. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, θά ἤθελα νά πῶ μερικά πράγματα σχετικά μέ αὐτά τά λόγια. Γιατί ἰδέστε, ὁ Κύριος μοῦ ἔδειξε ὅτι αὐτούς πού ἦταν στήν Ἱερουσαλήμ, ἀπό τήν ὁποία ἤλθαμε, τοὺς θανάτωσαν καί τοὺς πῆραν αἰχμαλώτους.

9. Ὅμως, ὁ Κύριος μοῦ ἔδειξε ὅτι πρόκειται νά ξαναεπιστρέψουν. Καί μοῦ ἔδειξε ἐπίσης ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, πρόκειται νά φανερωθεῖ σ' αὐτούς, ἐνσάρκωμένος. Καί ὕστερα, ἀφοῦ φανερωθεῖ, αὐτοὶ πρόκειται νά τόν μαστιγώσουν καί νά τόν σταυρώσουν, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ ἀγγέλου πού μοῦ τό εἶπε.

10. Καί ὕστερα, ἀφοῦ σκληρύνουν τήν καρδιά τους καί τραχύνουν τόν τράχηλό τους ἐναντίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ, ἰδέστε, οἱ κρι-

σεις τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ θά πέσουν ἐπάνω τους. Καί θά ἔλθει ἡ μέρα πού θά πληγοῦν καί θά βασανιστοῦν.

11. Λοιπόν, ἀφοῦ τοὺς σύρουν ἀπ' ἐδῶ καί ἀπ' ἐκεῖ, καί ἔτσι λέει ὁ ἄγγελος, πολλοὶ θά βασανιστοῦν κατὰ τή σάρκα, καί δέ θά ἀφεθοῦν νά ἀφανιστοῦν, χάρι τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Θά τοὺς διασκορπίσουν καί θά τοὺς πλήξουν καί θά τοὺς μισήσουν. Ὅμως ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεύσπλαχνος πρὸς αὐτούς, ὥστε ὅταν θά μάθουν γιά τό Λυτρωτή τους, θά συναθροιστοῦν πάλι στίς χῶρες τῆς κληρονομίας τους.

12. Καί εὐλογημένοι εἶναι οἱ Ἔθνικοί ἐκεῖνοι γιά τοὺς ὁποίους γράφει ὁ προφήτης. Γιατί ἰδέστε, ἂν γίνεαι καί μετανοήσουν καί δέν πολεμοῦν τή Σιών, καί δέν ἐνωθοῦν μέ αὐτήν τῇ μεγάλῃ καί ἀποτροπιαστικῇ ἐκκλησίᾳ, θά σωθοῦν. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός θά ἐκπληρώσει τίς διαθήκες του, τίς ὁποῖες ἔχει κάνει πρὸς τά τέκνα του. Καί γι' αὐτόν τό σκοπὸ ὁ προφήτης τά ἔγραψε ὅλα αὐτά.

13. Ἐπομένως, ἐκεῖνοι πού πολεμοῦν ἐναντίον τῆς Σιών καί τοῦ λαοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, θά γλείψουν τή σκόνη τῶν ποδιῶν τους. Καί ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου δέ θά ντρέπεται. Γιατί ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκεῖνοι πού τόν προσμένουν. Γιατί ἀκόμη προσμένουν γιά τόν ἐρχομὸ τοῦ Μεσσία.

14. Καί ἰδέστε, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ προφήτη, ὁ Μεσσίας θά ἐνεργήσει πάλι τῇ δευτέρῃ φορᾷ γιά νά τοὺς περισυλλέξει. Ὅποτε, θά φανερωθεῖ σ' αὐτοὺς μέ ἰσχύ καί μεγάλη δόξα, μέχρι ἀφανισμοῦ τῶν ἐχθρῶν τους, ὅταν θά ἔλθει ἡ μέρα ἐκείνη πού θά πιστέψουν σ' αὐτόν. Καί δέ θά ἀφανίσει κανέναν πού πιστεύει σ' αὐτόν.

15. Καί ἐκεῖνοι πού δέν πιστεύουν

σ' αὐτόν θά ἀφανιστοῦν, καί μέ φωτιά, καί μέ θύελλα, καί μέ σεισμούς, καί μέ αἵματοχυσίες, καί μέ λοιμώδεις νόσους, καί μέ μεγάλη πείνα. Καί θά γνωρίσουν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

16. Γίνεται τό λάφυρο νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τόν ἰσχυρό, ἢ ὁ νόμιμος αἰχμάλωτος νά ἐλευθερωθεῖ;

17. Ὅμως ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Ἄκόμα καί οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ ἰσχυροῦ θά ἀφαιρεθοῦν, καί τό λάφυρο τοῦ τρομεροῦ θά ἐλευθερωθεῖ. Γιατί ὁ Ἰσχυρός Θεός θά ἐλευθερώσει τό λαό τῆς διαθήκης του. Γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Ἐγώ θά δικολογήσω μέ αὐτοῦς πού δικολογοῦν μέ ἐσένα —

18. Καί θά ταῖσω αὐτούς πού σέ καταπιέζουν, μέ τήν ἴδια τους τή σάρκα. Καί θά μεθύσουν μέ τό ἴδιο τους τό αἶμα σάν μέ γλυκό κρασί. Καί θά γνωρίσει κάθε σάρκα ὅτι ἐγώ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτήρας σου καί ὁ Λυτρωτής σου, ὁ Ἰσχυρός τοῦ Ἰακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Ἡσαΐας μιλάει Μεσσιανικά. Ὁ Μεσσίας θά ἔχει τή γλώσσα τοῦ γνώστη. Θά δώσει τήν πλάτη του στοὺς μαστιγωτές. Δέ θά ντραπεῖ. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 50.

ΜΑΛΙΣΤΑ, γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Μήπως σέ διαζεύκτηκα ἢ μήπως σέ ἀπέβαλα γιά πάντα; Γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Ποῦ εἶναι τό ἔγγραφο τοῦ διαζυγίου τῆς μητέρας σας; Σέ ποιόν σας ἀπέβαλα, ἢ σέ ποιόν ἀπό τους δανειστές μου σὰς πούλησα; Μάλιστα, σέ ποιόν σὰς πούλησα; Ἰδέστε, γιά τίς ἀνομίες σας πούλησατε τοὺς ἑαυτοῦς σας, καί γιά τίς παραβάσεις σας διαζεύκτηκε ἢ μητέρα σας.

2. Γι' αὐτό, ὅταν ἦλθα, δέν ὕψηρχε κανένας. Ὅταν κάλεσα, μάλιστα, δέν ὕψηρχε κανένας νά ἀπαν-

τήσει. Ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, μίκρυνε καθόλου τό χέρι μου ὥστε νά μήν μπορεῖ νά λυτρώσει; ἢ δέν ἔχω δύναμη νά ἐλευθερώσω; Ἰδέστε, μέ τήν ἐπιτίμησή μου ξεραίνω τή θάλασσα, κάνω τοὺς ποταμούς τους ἔρημο καί τά ψάρια τους νά βρωμᾶνε, ἐπειδὴ τά νερά ἀποξεράθηκαν καί πεθαίνουν ἀπό δίψα.

3. Ἐγώ περιβάλλω τοὺς οὐρανοὺς μέ μαυρίλα, καί κάνω σάκκο τό κάλυμμά τους.

4. Ὁ Κύριος ὁ Θεός μου ἔδωσε τή γλώσσα τοῦ πολυμαθοῦς, γιά νά ξέρω πῶς νά πῶ ἕνα λόγο στόν καιρό του πρὸς ἐσένα, ὦ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ. Ὅταν εἴστε ἀποκαμωμένοι, αὐτὸς ζυπνάει ἀπὸ πρῶι σέ πρῶι. Ζυπνάει τό αὐτί μου γιά νά ἀκούω σάν τόν πολυμαθῆ.

5. Ὁ Κύριος ὁ Θεός ἀνοίξε τό αὐτί μου, καί ἐγώ δέν ἀπειθάρχησα, οὔτε στράφηκα πρὸς τά πίσω.

6. Ἐδῶσα τήν πλάτη μου στόν μαστιγωτῆ, καί τά μάγουλά μου σ' αὐτούς πού μαδούσαν τίς τριχες. Δέν ἔκρυσα τό πρόσωπό μου ἀπὸ τή ντροπῆ καί τό φτύσιμο.

7. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός θά μέ βοηθήσει, γι' αὐτό ἐγώ δέ θά ντραπῶ. Γι' αὐτό ἔθεσα τό πρόσωπό μου σάν πέτρα σκληρή, καί ξέρω ὅτι δέ θά ντραπῶ.

8. Καί ὁ Κύριος εἶναι σιμά, καί μέ δικαιώνει. Ποιός θά φιλονικήσει μαζί μου; Ἄς σταθοῦμε μαζί. Ποιός εἶναι ὁ ἀντιδίκός μου; Ἄς πλησιάσει σέ μένα, καί ἐγώ θά τόν πατάξω μέ τή δύναμη τοῦ στόματός μου.

9. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός θά μέ βοηθήσει. Καί ὅλοι ὅσοι μέ καταδικάσουν, ἰδέστε, ὅλοι αὐτοὶ θά παλιώσουν σάν ρούχο, καί ὁ σκόρος θά τοὺς καταφάει.

10. Ποιός εἶναι μεταξύ σας πού φοβάται τόν Κύριο, πού ὑπακούει στή φωνή τοῦ δούλου του, πού περπατεῖ στό σκοτάδι καί δέν ἔχει φῶς;

11. Ἴδέστε, ὄλοι ἐσεῖς πού ἀνάβετε φωτιά, πού περικυκλώνετε τούς ἑαυτούς σας μέ σπίθες, περπατήστε στό φῶς τῆς φωτιάς σας καί στίς σπίθες τίς ὁποῖες ἀνάψατε. Τοῦτο θά ἔχετε ἀπό τό δικό μου χέρι — θά κοίτεστε σέ λύπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὁ Κύριος θά παρηγορήσει τή Σιών καί θά συνάξει τόν Ἰσραήλ. Οἱ λυτρωμένοι θά ἔλθουν στή Σιών μέ ὑπέρτατη χαρά. Συγκρίνετε Ἰσαΐα 51 καί 52:1-2.

ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΕ, ἐσεῖς πού ἀκολουθεῖτε τή δικαιοσύνη. Νά ἀποβλέπετε στό βράχο ἀπό τόν ὁποῖο λατομηθήκατε καί στήν τρύπα τοῦ λάκκου ἀπό τόν ὁποῖο σκαφθήκατε.

2. Νά ἀποβλέπετε στόν Ἀβραάμ τόν πατέρα σας, καί στή Σάρρα, αὐτήν πού σᾶς γέννησε. Γιατί ἐκάλεσα αὐτόν μόνον του, καί τόν εὐλόγησα.

3. Ὁ Κύριος λοιπόν θά παρηγορήσει τή Σιών, θά παρηγορήσει ὅλους τούς ἐρημωμένους τόπους της, καί θά κάνει τήν ἐρημιά της σάν τήν Ἑδέμ, καί τήν ἐρημιά της σάν τόν κῆπο τοῦ Κυρίου. Ἀγαλλίαση καί χαρά θά βρῖσκεται μέσα της, δοξολογία καί φωνή μελωδίας.

4. Δῶσε προσοχή σέ μένα, λαέ μου. Καί ἀκουσέ με, ἔθνος μου. Γιατί νόμος θά βγεῖ ἀπό μένα, καί ἐγώ θά κάνω τήν κρίση μου νά σταθεῖ σάν φῶς γιά τό λαό.

5. Ἡ δικαιοσύνη μου εἶναι σιμά. Ἡ σωτηρία μου βγήκε, καί ὁ βραχίονάς μου θά κρίνει τό λαό. Τά νησιά θά μέ προσμένουν, καί στό βραχίονά μου θά ἐλπίζουν.

6. Ὑψῶστε τά μάτια σας στούς οὐρανοί, καί κοιτάξτε τή γῆ κάτω. Γιατί οἱ οὐρανοί θά διαλυθοῦν σάν κανός, καί ἡ γῆ θά παλιωθεῖ σάν ροῦχο. Καί ἐκεῖνοι πού κατοικοῦν σ' αὐτήν, θά πεθάνουν κατά τόν ἴδιο

τρόπο. Ὅμως ἡ σωτηρία μου θά εἶναι γιά πάντα, καί ἡ δικαιοσύνη μου δέ θά ἐκλείψει.

7. Ἀκούστε με, ἐσεῖς πού γνωρίζετε τή δικαιοσύνη, λαέ, στοῦ ὁποῖου τήν καρδιά ἔγραψα τό νόμο μου, μή φοβάστε τίς μομφές τῶν ἀνθρώπων οὔτε νά τρομάζετε μέ τίς βρισιές τους.

8. Γιατί ὁ σκόρος θά τούς καταφάει σάν ροῦχο, καί τό σκουλίκι θά τούς φάει σάν μαλλί. Ὅμως ἡ δικαιοσύνη μου θά ὑπάρχει παντοτινά, καί ἡ σωτηρία μου ἀπό γενεά σέ γενεά.

9. Ξύπνα, ξύπνα! Φόρεσε δύναμη, ὦ βραχίονα τοῦ Κυρίου. Ξύπνα ὅπως κατὰ τίς ἀρχαῖες ἡμέρες. Δέν εἶσαι σὺ αὐτός πού πάταξες τή Ραάβ, καί πλήγωσες τὸ δράκοντα;

10. Δέν εἶσαι σὺ αὐτός πού ξέρανε τή θάλασσα, τά νερά τοῦ μεγάλου βάθους, πού ἔκανε τά βάθη τῆς θάλασσας δρόμο γιά τούς λυτρωμένους νά διαβοῦν;

11. Λοιπόν, οἱ λυτρωμένοι τοῦ Κυρίου θά ἐπιστρέψουν, καί θά ἔλθουν μέ τραγουδία στή Σιών. Καί αἰώνια χαρά θά εἶναι ἐπάνω στό κεφάλι τους. Καί θά ἀπολαύσουν χαρά καί ἀγαλλίαση. Ἡ λύπη κι ὁ στεναγμός θά φύγουν μακριά.

12. Ἐγώ εἶμαι αὐτός. Μάλιστα, ἐγώ εἶμαι αὐτός πού σᾶς παρηγορεῖ. Ἴδές, ποίος εἶσαι σὺ, γιά νά φοβᾶσαι τόν ἄνθρωπο, πού εἶναι θνητός, καί τό γιό τοῦ ἀνθρώπου, πού θά γίνει σάν τό χορτάρι;

13. Καί ξεχνᾶς τόν Κύριο τόν πλάστη σου, πού ἔχει ἐκτείνει τούς οὐρανοί, καί ἔθεσε τά θεμέλια τῆς γῆς, καί φοβόσουν συνέχεια, καθημερινά, ἐξαιτίας τῆς ὀργῆς τοῦ καταπιεστή σου, σάν νά ἦταν ἔτοιμος νά καταστρέψει; Καί ποῦ εἶναι ἡ ὀργή τοῦ καταπιεστή;

14. Ὁ ἐξόριστος αἰχμάλωτος σπεύδει γιά νά λυθεῖ, καί γιά νά μὴν

πεθάνει μέσα στο λάκκο, ούτε να στερηθεί τό ψαμί του.

15. "Όμως ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, τὸ ὅποιοι τὰ κύματα μούγκρισαν. Κύριος τῶν Δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομά μου.

16. Καί ἔβαλα τὰ λόγια μου στό στόμα σου, καί σέ σκέπασα μέ τή σκιά τοῦ χεριοῦ μου, γιά νά στερεώσω τοὺς οὐρανοὺς καί νά θεμελιώσω τή γῆ, καί νά πῶ στή Σιών: Ἰδέξ, εἶσαι ὁ λαός μου.

17. Ξύπνα, ξύπνα, σήκω ὄρθια, ὦ Ἱερουσαλήμ, πού ἦπες ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου τό ποτήρι τῆς ὀργῆς του — ἦπες τὰ κατακάθια τοῦ ποτηριοῦ τοῦ τρεμουλιαστοῦ στραγγισματος —

18. Καί κανένας γιά νά τήν ὀδηγήσει ἀπ' ὄλους τοὺς γιούς πού γέννησε. Οὔτε νά τήν πάρει ἀπό τό χέρι, ἀπ' ὄλους τοὺς γιούς πού ἀνάθρεψε.

19. Αὐτοί οἱ δύο γιοι ἤλθαν πρὸς ἐσένα, ποιός θά σέ λυπηθεῖ — τήν ἐρήμωση καί τήν καταστροφή σου, καί τήν πείνα καί τό σπαθί — καί μέ ποιόν θά σέ παρηγορήσω;

20. Οἱ γιοί σου ἀπονεκρώθηκαν, ἔκτος ἀπό αὐτοὺς τοὺς δύο. Εἶναι ξαπλωμένοι στήν ἀρχή ὅλων τῶν δρόμων. Σάν ἄγριος ταῦρος μέσα σέ δίχτυ, εἶναι γεμάτοι ἀπό τήν ὀργή τοῦ Κυρίου, τήν ἐπιτίμηση τοῦ Θεοῦ σου.

21. Γι' αὐτό, ἄκουσε τώρα τοῦτο, ἐσύ, βασανισμένη καί μεθυσμένη, ἀλλ' ὄχι μέ κρασί:

22. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος καί Θεός σου συνηγορεῖ ὑπέρ τοῦ λαοῦ του. Ἰδέξ, ἔβγαλα ἀπό τό χέρι σου τό ποτήρι τοῦ τρεμουλιαστοῦ, τὰ κατακάθια τοῦ ποτηριοῦ τῆς ὀργῆς μου. Δέν πρόκειται πιά νά τό ξαναπιεῖς.

23. "Όμως θά τό βάλω στό χέρι ἐκείνων πού σέ βασανίζουν, οἱ ὅποιοι εἶπαν στήν ψυχῆ σου: Σκύψε κάτω γιά νά περάσουμε — καί σύ ξά-

πλωσες τό σῶμα σου σάν τή γῆ, καί σάν τό δρόμο γιά κείνους πού διάβαιναν.

24. Ξύπνα, ξύπνα, φόρεσε τή δύναμη σου, ὦ Σιών. Φόρεσε τὰ ὄμορφα ρούχα σου, ὦ Ἱερουσαλήμ, ἅγια πόλη. Γιατί ἀπ' ἐδῶ κι ἐμπρός δέ θά μπεῖ πιά σέ σένα ὁ ἀπερίτμητος καί ὁ ἀκάθαρτος.

25. Τίναξε ἀπό πάνω σου τό χῶμα. Σήκω, κάθισε, ὦ Ἱερουσαλήμ. Λύσου ἀπ' τὰ δεσμά τοῦ λαιμοῦ σου, ὦ αἰχμάλωτη θυγατέρα τῆς Σιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Οἱ Ἰουδαῖοι θά συναχθοῦν σέ ὅλες τίς χῶρες τῆς ἐπαγγελίας τους. Ἡ ἐξιλέωση ἀπολυτρώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν πτώση. Τά σώματα τῶν νεκρῶν θά βγοῦν ἀπό τόν τάφο, καί τὰ πνεύματά τους ἀπό τήν κόλαση καί ἀπό τόν παράδεισο. Θά δικαστοῦν. Ἡ ἐξιλέωση σώζει ἀπό τό θάνατο, τήν κόλαση, τό διάβολο καί τήν αἰώνια τυραννία. Οἱ δίκαιοι θά σωθοῦν στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ. Καθορισμένες ποινές γιά ἁμαρτίες. Ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ φύλακας τῆς πόλης.

ΚΑΙ τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, διάβασα ὅλα αὐτά ὥστε νά ξέρετε σχετικά μέ τίς διαθήκες τοῦ Κυρίου πού ἔχει συνάψει μέ ὄλο τόν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ —

2. Πού ἔχει πεῖ στους Ἰουδαίους, μέ τό στόμα τῶν ἁγίων του προφητῶν, ἀπό τήν ἀρχή ὡς τώρα, ἀπό γενεά σέ γενεά, μέχρις ὅτου ἔλθει ὁ καιρός πού θά ἀποκατασταθοῦν στήν πραγματικὴ ἐκκλησία καί στό ποίμνιο τοῦ Θεοῦ. Ὄταν θά συναχθοῦν στίς χῶρες τῆς κληρονομίας τους, καί θά ἐγκατασταθοῦν σέ ὅλες τίς χῶρες τῆς ἐπαγγελίας τους.

3. Ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σᾶς τὰ λέω αὐτά ὥστε νά χαρεῖτε, καί νά υψώσετε τό κεφάλι σας γιά πάντα, γιά τίς εὐλογίες πού ὁ

Κύριος ὁ Θεός θά ἀπονείμει στά παιδιά σας.

4. Γιατί ξέρω ὅτι πολλοί ἀπό σᾶς ἔχετε ἐρευνήσει μέ ζήλο, γιά νά μάθετε αὐτά πού θά συμβοῦν. Γι' αὐτό γνωρίζω ὅτι ξέρετε πῶς ἡ σάρκα μας πρέπει νά φθαρεῖ καί νά πεθάνει. Καί ὅμως, θά ἔχουμε τό σῶμα μας ὅταν θά δοῦμε τό Θεό.

5. Μάλιστα, γνωρίζω ὅτι ξέρετε πῶς ἐνσαρκωμένοι θά παρουσιαστεῖ σέ ἐκείνους πού εἶναι στήν Ἱερουσαλήμ, ἀπό ὅπου ἦλθαμε. Γιατί εἶναι σκόπιμο νά γίνει αὐτό σέ αὐτούς. Γιατί ὁ μέγας Δημιουργός τό κρίνει σωστό νά ἀφήσει τόν ἑαυτό του νά ὑποταχθεῖ στόν ἄνθρωπο ὅταν θά ἐνσαρκωθεῖ, καί νά πεθάνει γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά μπορέσουν νά ὑποταχθοῦν σέ αὐτόν.

6. Γιατί ὅπως ὁ θάνατος ἐπέρχεται σέ ὄλους τούς ἀνθρώπους, γιά νά ἐκπληρωθεῖ τό εὐσπλαχνικό σχέδιο τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ, πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά ὑπάρχει δύναμη ἀνάστασης, καί ἡ ἀνάσταση πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά συμβεῖ στόν ἄνθρωπο ἐξαιτίας τῆς πτώσης. Καί ἡ πτώση ἦλθε ἐξαιτίας τῆς παράβασης. Ἐπειδή λοιπόν ὁ ἄνθρωπος ὑπέστη πτώση, ἀποκόπηκαν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

7. Γι' αὐτό, πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά ὑπάρξει μιᾶ ἀπέραντη ἐξιλέωση. Ἄν δέν ὑπάρξει ἀπέραντη ἐξιλέωση, ἐτοῦτη ἡ φθαρτότητα δέ θά μπορέσει νά φορέσει τήν ἀφθορσία. Γι' αὐτό, ἡ πρώτη κρίση πού ἐπιβλήθηκε στόν ἄνθρωπο θά ἔπρεπε ἀναγκαστικά νά εἶχε παραμείνει γιά ἀτελειωτο διάστημα. Καί ἂν γινόταν αὐτό, ἐτοῦτη ἡ σάρκα θά ἀφηνόταν νά σαπίσει καί νά ἀποσυντεθεῖ στή μητέρα γῆ, γιά νά μήν ἀναστηθεῖ ποτέ.

8. Ὡ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἡ εὐσπλαγχνία καί ἡ μεγαλοσύνη του!

Γιατί, ιδέστε, ἂν ἡ σάρκα δέν ἐπρόκειτο ποτέ πιά νά ἀναστηθεῖ, τό πνεῦμα μας θά ἔπρεπε νά ὑποταχθεῖ σέ ἐκεῖνον τόν ἄγγελο πού ἔπεσε ἀπό τήν παρουσία τοῦ Αἰώνιου Θεοῦ, καί ἔγινε διάβολος, γιά νά μήν ξανασηκωθεῖ ποτέ πιά.

9. Καί τό πνεῦμα μας θά ἔπρεπε νά εἶχε γίνει σάν κι αὐτόν, καί νά γινόμασταν διάβολοι, ἄγγελοι τοῦ διαβόλου, νά ἀποκλειστοῦμε ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ μας, καί νά παραμείνουμε μέ τόν πατέρα τῆς ψευτιάς σέ ἀθλιότητα, ὅπως κι αὐτός ὁ ἴδιος. Μάλιστα, αὐτοῦ τοῦ ὄντος πού ἐξαπάτησε τούς προπάτορες μας, πού μεταμορφώνεται σάν ἄγγελος φωτός, καί ξεσηκώνει τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων σέ μυστικές συνωμοσίες δολοφονιῶν καί κάθε εἶδους μυστικά ἔργα σκότους.

10. Ὡ, πόσο μεγάλη ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ μας, πού προετοίμασε δρόμο γιά τή διαφυγή μας ἀπό τόν κλειό τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ τέρατος. Μάλιστα, αὐτοῦ τοῦ τέρατος τοῦ θανάτου καί τῆς κόλασης, πού ἀποκαλῶ θάνατο τοῦ σώματος, ἀλλά ἐπίσης καί θάνατο τοῦ πνεύματος.

11. Καί χάρις τοῦ δρόμου τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ, αὐτός ὁ θάνατος γιά τόν ὅποιο μίλησα, πού εἶναι ὁ ὕλικός θάνατος, θά παραδώσει τούς νεκρούς του, ὁ ὁποῖος θάνατος εἶναι ὁ τάφος.

12. Καί αὐτός ὁ θάνατος γιά τόν ὅποιο μίλησα, πού εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος, θά παραδώσει τούς νεκρούς του, ὁ ὁποῖος πνευματικός θάνατος εἶναι ἡ κόλαση. Ἐπομένως ὁ θάνατος καί ἡ κόλαση πρέπει νά παραδώσουν τούς νεκρούς τους, καί ἡ κόλαση πρέπει νά παραδώσει τά αἰχμάλωτά της πνεύματα, καί ὁ τάφος πρέπει νά παραδώσει τά αἰχμάλωτά του σώματα. Τό σῶμα λοιπόν καί τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου θά ἀπο-

κατασταθούν τό ένα πρός τό άλλο. Καί αὐτό γίνεται μέ τή δύναμη τῆς ἀνάστασης τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.

13. Ὡ, τί μεγάλο τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ μας! Γιατί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά παραδώσει τά πνεύματα τῶν δικαίων, καί ὁ τάφος νά παραδώσει τά σώματα τῶν δικαίων. Καί τό πνεῦμα καί τό σῶμα θά ἀποκαθίσταται στόν ἑαυτό του πάλι, καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γίνονται ἄφθαρτοι καί ἀθάνατοι, καί θά εἶναι ζῶσες ψυχές, ἔχοντας τέλεια γνώση σάν ἐμᾶς στή σάρκα, μόνο πού ἡ γνώση μας θά εἶναι τέλεια.

14. Ἐπομένως, θά ἔχουμε τέλεια γνώση κάθε ἐνοχῆς μας, καί τοῦ ἀκάθαρτου μας, καί τῆς γύμνιας μας. Καί οἱ δίκαιοι θά ἔχουν τέλεια γνώση τῆς ἀπόλαυσῆς τους, καί τῆς δικαιοσύνης τους, ντυμένοι μέ ἀγαθότητα, μάλιστα, μέ αὐτόν τό χιτώνα τῆς δικαιοσύνης.

15. Καί θά γίνει ὥστε ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά ἔχουν περάσει ἀπό αὐτόν τόν πρῶτο θάνατο στή ζωή, ἐφόσον θά ἔχουν γίνει ἀθάνατοι, πρέπει νά παρουσιαστοῦν ἐμπρός στό βῆμα κρίσεως τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ. Καί τότε ἐρχεται ἡ κρίση, καί τότε πρέπει νά κριθοῦν σύμφωνα μέ τήν ἄγια κρίση τοῦ Θεοῦ.

16. Καί βεβαίως, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός τό ἔχει πεῖ, καί εἶναι ὁ αἰώνιος λόγος του, πού δέν μπορεῖ νά παρέλθει, ὅτι ἐκεῖνοι πού εἶναι δίκαιοι θά εἶναι ἀκόμα δίκαιοι, καί ἐκεῖνοι πού εἶναι βρωμεροί θά εἶναι ἀκόμα βρωμεροί. Γι' αὐτό, ἐκεῖνοι πού εἶναι βρωμεροί εἶναι ὁ διάβολος καί οἱ ἄγγελοι του. Καί θά πάνε μακριά, σέ διαρκή φωτιά, προετοιμασμένη γι' αὐτούς. Καί τό βασανιστήριό τους εἶναι σάν λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, πού ἡ φλόγα τῆς ἀνεβαίνει στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων καί δέν ἔχει τέλος.

17. Ὡ, ἡ μεγαλοσύνη καί ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ μας! Γιατί ἐκτελεῖ ὅλα του τά λόγια, καί ἔχουν βγεῖ ἀπό τό στόμα του, καί ὁ νόμος του πρέπει νά ἐκπληρωθεῖ.

18. Ὅμως, ἰδέστε, οἱ δίκαιοι, οἱ ἅγιοι πού ἀνήκουν στόν Ἁγιο τοῦ Ἰσραήλ, αὐτοί πού πίστεψαν στόν Ἁγιο τοῦ Ἰσραήλ, αὐτοί πού ὑπέμειναν τούς σταυρούς τοῦ κόσμου, καί ἀπεχθάνθηκαν τό αἷσχος του, θά κληρονομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού ἐτοιμάστηκε γι' αὐτούς ἀπό καταβολῆς κόσμου, καί ἡ ἀγαλλίασή τους θά εἶναι πλήρης γιά πάντα.

19. Ὡ, ἡ μεγαλοσύνη τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ! Γιατί ἐλευθερώνει τούς ἁγίους του ἀπό αὐτό τό ἀπαίσιο τέρας τό διάβολο, καί τό θάνατο, καί τήν κόλαση, καί αὐτήν τή λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, πού εἶναι ἀπέραντο βασανιστήριο.

20. Ὡ, πόσο μεγάλη ἡ ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ μας! Γιατί ξέρει τά πάντα καί δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά μήν τό ξέρει.

21. Καί θά ἔλθει στόν κόσμο γιά νά μπορέσει νά σώσει ὅλους τούς ἀνθρώπους ἂν θά ἀκούσουν αὐτά πού τούς λέει. Γιατί ἰδέστε, ὑποφέρει τόν πόνο ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα, τόν πόνο κάθε ζωντανοῦ ὄντος, καί τῶν ἀνδρῶν, καί τῶν γυναικῶν, καί τῶν παιδιῶν, πού ἀνήκουν στήν οἰκογένεια τοῦ Ἀδάμ.

22. Καί τά ὑποφέρει αὐτά ὥστε ἡ ἀνάσταση νά ἔλθει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὥστε ὅλοι νά μπορέσουν νά σταθοῦν ἐμπρός του τή μεγάλη ἡμέρα τῆς κρίσης.

23. Καί δίνει ἐντολή σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ὅτι πρέπει νά μετανοήσουν, καί νά βαπτιστοῦν στό ὄνομά του, ἔχοντας τέλεια πίστη στόν Ἁγιο τοῦ Ἰσραήλ, εἰδάλλως

δέν μπορούν νά σωθοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

24. Καί ἄν δέν μπορέσουν νά μετανοήσουν καί νά πιστέψουν στό ὄνομά του, καί νά βαπτιστοῦν στό ὄνομά του, καί νά ὑπομείνουν ὡς τό τέλος, θά εἶναι καταραμένοι. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, τό εἶπε.

25. Γι' αὐτό, ἔδωσε νόμο. Καί ὅπου δέν ἔχει δοθεῖ νόμος δέν ὑπάρχει τιμωρία. Καί ὅπου δέν ὑπάρχει τιμωρία δέν ὑπάρχει καταδίκη. Καί ὅπου δέν ὑπάρχει καταδίκη, οἱ εὐσπλαχνίες τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ τοῦ διεκδικοῦν, ἐξαιτίας τῆς ἐξιλέωσης. Ἐπειδή ἔλευθερώνονται μέ τή δύναμή του.

26. Ἐπειδή ἡ ἐξιλέωση ἱκανοποιεῖ τίς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης του γιά ὄλους ἐκείνους πού δέν τοῦ ἔχει δοθεῖ ὁ νόμος, ὥστε νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό αὐτό τό τρομερό τέρας, τό θάνατο καί τήν κόλαση, καί τό διάβολο, καί τή λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, πού εἶναι τό ἀπέραντο βασανιστήριο. Καί ἀποδίδονται σέ ἐκεῖνον τό Θεό πού τοῦς ἔδωσε πνοή, πού εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

27. Ὅμως, ἀλίμονο σέ ἐκεῖνον πού τοῦ ἔχει δοθεῖ ὁ νόμος, μάλιστα, πού ἔχει ὄλες τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐμεῖς, καί τίς παραβαίνει, καί ἀφήνει νά πάνε χαμένες οἱ μέρες τῆς δοκιμασίας του, γιατί τρομερή θά εἶναι ἡ κατάστασή του!

28. Ἄχ, αὐτό τό πανοῦργο σχέδιο τοῦ πονηροῦ! Ἄχ, ἡ ματαιότητα, καί οἱ ἀδυναμίες, καί ἡ ἀνοησία τῶν ἀνθρώπων! Ὅταν εἶναι μορφωμένοι νομίζουν ὅτι εἶναι σοφοί, καί δέν ἀκοῦνε τίς συμβουλές τοῦ Θεοῦ, γιατί τίς παραμερίζουν, νομίζοντας ὅτι ξέρουν ἀπό μόνοι τους. Γι' αὐτό ἡ σοφία τους εἶναι ἀνοησία καί δέν τοῦς ὠφελεῖ καθόλου. Καί θά ἀφανιστοῦν.

29. Ὅμως τό νά εἶναι μορφωμένοι εἶναι καλό, ἄν ἀκοῦνε τίς συμβουλές τοῦ Θεοῦ.

30. Ἄλλ' ὅμως, ἀλίμονο στοῦς πλούσιους, πού εἶναι πλούσιοι ὡς πρός τά ἐγκόσμια. Γιατί ἐπειδή εἶναι πλούσιοι περιφρονοῦν τοῦς φτωχοῦς, καί καταδιώκουν τοῦς πράους, καί ἡ καρδιά τους εἶναι στοῦς θησαυρούς τους. Ἐπομένως, ὁ θησαυρός τους εἶναι θεός τους. Καί ιδέστε, ὁ θησαυρός τους θά χαθεῖ μαζί μέ αὐτούς.

31. Καί ἀλίμονο στοῦς κουφούς πού δέ θέλουν νά ἀκούσουν, γιατί θά ἀφανιστοῦν.

32. Ἄλιμονο στοῦς τυφλοῦς πού δέ θέλουν νά ἴδουν, γιατί καί αὐτοὶ θά ἀφανιστοῦν.

33. Ἄλιμονο σέ αὐτούς πού ἔχουν ἀπερίτμητη τήν καρδιά, γιατί ἡ γνώση τῶν ἀνομιῶν τους θά τοῦς πιάξει τήν τελευταία ἡμέρα.

34. Ἄλιμονο στόν ψεῦτη, γιατί θά ριχτεῖ στήν κόλαση.

35. Ἄλιμονο στό δολοφόνο πού ἐσκεμμένως σκοτώνει, γιατί θά πεθάνει.

36. Ἄλιμονο σέ ἐκείνους πού συμμετέχουν σέ πορνείες, γιατί θά ριχτοῦν στήν κόλαση.

37. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ ἐκείνους πού προσκυνοῦν εἰδωλα, γιατί ὁ διάβολος ὄλων τῶν διαβόλων εὐφραίνεται μαζί τους.

38. Καί, τέλος, ἀλίμονο σέ ὄλους ἐκείνους πού πεθαίνουν βουτηγμένοι στίς ἁμαρτίες τους. Γιατί θά ἐπιστρέψουν στό Θεό τους, καί θά ἴδουν τό πρόσωπό του, καί θά παραμείνουν στίς ἁμαρτίες τους.

39. Ἄχ, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, νά θυμάστε πόσο τρομερό εἶναι νά παρανομοῦμε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, καί ἐπίσης πόσο τρομερό εἶναι νά ὑποχωροῦμε στοῦς δελεασμούς τοῦ πονηροῦ. Νά θυμάστε, τό νά σκεφτόμαστε σαρκικά εἶναι

θάνατος, και τό νά σκεφτόμαστε πνευματικά είναι ζωή αιώνια.

40. "Αχ, αγαπημένοι μου άδελφοί, άκούστε μέ προσοχή τά λόγια μου. Νά θυμάστε τή μεγαλοσύνη του "Αγιου του "Ισραήλ. Μή λέτε ότι είπα σκληρά πράγματα έναντίον σας. Γιατί άν τό πείτε, θά βλασφημήσετε έναντίον τής αλήθειας. Γιατί μίλησα μέ τά λόγια του Πλάστη σας. Ξέρω ότι τά λόγια τής αλήθειας είναι σκληρά έναντίον κάθε ρυπαρότητας. "Αλλ' όμως, οί δίκαιοι δέν τό φοβούνται, γιατί αγαπούν τήν αλήθεια και δέν τρέμουν.

41. "Αχ, τότε, αγαπημένοι μου άδελφοί, έλάτε προς τόν Κύριο, τόν "Αγιο. Νά θυμάστε ότι οί δρόμοι του είναι δίκαιοι. "Ιδέστε, ό δρόμος του ανθρώπου είναι στενός, όμως άπλώνεται σέ εϋθεία γραμμή εμπρός του, και ό φύλακας τής πύλης είναι ό "Αγιος του "Ισραήλ. Και δέ διορίζει κανέναν ύπρέττ' εκεί. Και δέν ύπάρχει κανένας άλλος δρόμος παρά μόνο από τήν πύλη. Δέν μπορεί λοιπόν νά έξαπατηθεί, αφού Κύριος ό Θεός είναι το όνομά του.

42. Και όποιος κτυπά, σέ αυτόν θά άνοιξει. Και ό σοφός, και ό μορφωμένος, και εκείνοι πού είναι πλούσιοι, εκείνοι πού φουσκώνουν μέ υπερηφάνεια έξαιτίας τής μόρφωσής τους, και τής σοφίας τους, και του πλούτου τους — μάλιστα, αυτούς είναι πού αποστρέφεται. Και άν δέν αποβάλλουν όλα αυτά, και δέ θεωρήσουν τόν εαυτό τους άνόητο εμπρός στο Θεό, και δέν κατεβούν στα βάθη τής ταπεινοφροσύνης, δέ θά τους άνοιξει τήν πύλη.

43. "Όμως, τά του σοφού και του συνετού θά τους άποκριθούν για πάντα — μάλιστα, αυτή ή εϋτυχία πού έχει παρασκευαστεί για τους άγίους.

44. "Αχ, αγαπημένοι μου άδελφοί,

νά θυμάστε τά λόγια μου. "Ιδέστε, βγάξω τά ρούχα μου, και τά τινάζω εμπρός σας. Παρακαλώ το Θεό τής σωτηρίας μου νά μέ έρευνήσει μέ τό μάτι του πού τά πάντα έρευνά. Για νά ξέρετε κατά τήν τελευταία ήμέρα, όταν όλοι οί άνθρωποι θά κριθούν από τίς πράξεις τους, ότι ό Θεός του "Ισραήλ είναι μάρτυρας, ότι τίνεξα τίς άνομίες σας από τήν ψυχή μου, και ότι στέκω μέ λαμπρότητα εμπρός του, και είμαι άπαλλαγμένος από τό αίμα σας.

45. "Αχ, αγαπημένοι μου άδελφοί, έγκαταλείψτε τίς άμαρτίες σας. "Αποτινάξτε τίς άλυσίδες εκείνου πού θέλει νά σας δέσει γερά. "Ελάτε προς τό Θεό εκείνον πού είναι ό βράχος τής σωτηρίας σας.

46. "Ετοιμάστε τήν ψυχή σας για αυτήν τήν ένδοξη ήμέρα όταν δικαιοσύνη θά άπονεμηθεί στους δίκαιους, αυτήν τήν ήμέρα κρίσεως, ώστε νά μή συρρικνωθείτε από τρομερό φόβο. "Ωστε νά μπορείτε νά μη θυμάστε τήν τρομερή σας έννοχη στην τελειότητα, και ώθηθείτε νά άναφωνήσετε: "Άγιες, άγιες είναι οί κρίσεις σου, ό Κύριε Θεέ Παντοδύναμε. "Αλλ' όμως, γνωρίζω τήν έννοχή μου. Παραβίασα τό νόμο σου, και ή παραβάσεις μου είναι δικές μου. Και ό διάβολος μέ κέρδισε, ώστε είμαι λεία στην τρομερή άθλιότητά του.

47. "Όμως, ιδέστε, άδελφοί μου, είναι τάχα αναγκαίο νά σας ξυπνήσω στην τρομερή πραγματικότητα όλων αυτών; Θά βασάνιζα τή ψυχή σας άν ό νοϋς σας ήταν άγνός; Θά ήμουν σαφής προς εσάς σύμφωνα μέ τή σαφήνεια τής αλήθειας, άν είχατε έλευθερωθεί από τήν άμαρτία;

48. "Ιδέστε, άν ήσασταν ιεροί, θά σας μιλάγα για ιερότητα. "Όμως εφόσον δέν είστε ιεροί και μέ βλέπετε σαν δάσκαλο, πρέπει και είναι

ανάγκη νά σᾶς διδάξω τίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας.

49. Ἰδέστε, ἡ ψυχὴ μου ἀπεχθάνεται τὴν ἁμαρτία καὶ ἡ καρδιά μου εὐφραίνεται στὴ δικαιοσύνη. Καὶ θά δοξολογῶ τὸ ἅγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου.

50. Ἐλάτε, ἀδελφοί μου, ὅλοι ὅσοι διψᾶτε, ἐλάτε στό νερό. Καί ἐκεῖνοι πού δέν ἔχετε χρήματα, ἐλάτε, ἀγοράστε καί φάτε. Μάλιστα, ἀγοράστε κρασί καὶ γάλα χωρίς χρήματα καὶ χωρίς τιμὴ.

51. Γι' αὐτό, μὴ σπαταλᾶτε χρήματα γιά ἐκεῖνο πού δέν ἀξίζει, οὔτε τὸν κόπο σας γιά ἐκεῖνο πού δέν μπορεί νά ἱκανοποιήσει. Ἄκουστε με μέ προσοχὴ μεγάλη, καὶ νά θυμάστε τὰ λόγια πού σᾶς εἶπα. Ἐλάτε, λοιπόν, πρὸς τὸν Ἅγιο τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ χορτασθεῖτε μέ αὐτό πού δέ φθείρεται, οὔτε μπορεί νά διαφθαρεῖ, καὶ ἀφήστε τὴν ψυχὴ σας νά εὐφρανθεῖ μέ τὸ πάχος.

52. Ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, νά θυμάστε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ σας. Νά προσεύχεστε πρὸς αὐτὸν συνέχεια κατὰ τὴν ἡμέρα, καὶ νά δίνετε εὐχαριστίες στό ἅγιο ὄνομά του κατὰ τὴ νύχτα. Ἡ καρδιά σας ἄς ἀγαλλιᾶζεται.

53. Καὶ ἰδέστε τί σπουδαῖες οἱ διαθήκες τοῦ Κυρίου, καὶ τί μεγάλες οἱ συγκαταβάσεις του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐξαιτίας τῆς μεγαλοσύνης του, καὶ τῆς χάρις καὶ εὐσπλαχνίας του, ὑποσχέθηκε σέ μᾶς ὅτι οἱ ἀπόγονοί μας δέ θά καταστραφοῦν ὀλοκληρωτικά κατὰ τὴ σάρκα τους, ἀλλὰ ὅτι θά τοὺς διατηρήσει. Καὶ σέ μελλοντικές γενεές θά ἀποτελέσουν δίκαιο κλάδο τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ.

54. Καὶ τώρα, ἀδελφοί μου, θά σᾶς μιλοῦσα περισσότερο. Ἄλλ' ὅμως τὰ ὑπόλοιπα λόγια μου, αὔριο θά σᾶς τὰ πῶ. Ἄμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Οἱ Ἰουδαῖοι θά σταυρώσουν τὸ Θεὸ τους. Θά διασκορπιστοῦν ἕως ὅτου ἀρχίσουν νά πιστεύουν σ' αὐτόν. Ἡ Ἀμερική θά εἶναι χώρα ἐλευθερίας ὅπου δέ θά κυβερνᾶει κανένας βασιλιάς. Συμφιλιωθεῖτε μέ τὸ Θεὸ καὶ κερδίστε σωτηρία μέσο τῆς χάρις του.

ΚΑΙ τώρα ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, σᾶς μιλῶ πάλι, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σχετικά μέ αὐτόν τὸ δίκαιο κλάδο γιά τὸν ὁποῖο σᾶς μίλησα.

2. Γιατί ἰδέστε, οἱ ὑποσχέσεις πού ἔχουμε πάρει, εἶναι ὑποσχέσεις γιά μᾶς σύμφωνα μέ τὴ σάρκα. Λοιπόν, καθὼς μοῦ φανερώθηκε, ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ τέκνα μας θά ἀφανιστοῦν στὴ σάρκα ἔνεκα ἀπιστίας, κι ὅμως, ὁ Θεὸς θά φανεῖ εὐσπλαχνικός πρὸς πολλούς. Καὶ τὰ τέκνα μας θά ἀποκατασταθοῦν πάλι, ὥστε νά ἔλθουν σ' αὐτό πού θά τοὺς δώσει τὴν πραγματικὴ γνώση τοῦ Λυτρωτῆ τους.

3. Λοιπόν, καθὼς σᾶς εἶπα, εἶναι ἀνάγκη καὶ πρέπει ὁ Χριστὸς — γιὰτί κατὰ τὴν προηγούμενη νύχτα ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸ θά εἶναι τὸ ὄνομά του — νά ἔλθει ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους, ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού εἶναι τὸ πιὸ κακὴθες τμήμα τοῦ κόσμου. Καὶ θά τὸν σταυρώσουν — γιὰτί ἔτσι κρίνει σωστό ὁ Θεὸς μας, καὶ δέν ὑπάρχει κανένα ἄλλο ἔθνος ἐπάνω στὴ γῆ πού νά σταύρωνε τὸ Θεὸ τους.

4. Γιατί ἂν τὰ σπουδαῖα αὐτὰ θαύματα γίνονταν σέ ἄλλα ἔθνη, θά μετάνοιωναν, καὶ θά γινώριζαν ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ Θεὸς τους.

5. Ὅμως ἐξαιτίας τῆς ἱεροκαπηλίας καὶ τῆς ἀνομίας, αὐτοὶ στὴν Ἱερουσαλὴμ θά σκληρύνουν τὸν τράχηλό τους ἐναντίον του, ὥστε αὐτὸς νά σταυρωθεῖ.

6. Ἐπομένως, ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους, ὄλεθροι, μεγάλες πείνες,

λοιμώδεις νόσοι και αίματοχυσίες θά πέσουν επάνω τους. Και όσοι δέν έξολοθρευτούν, θά διασκορπιστούν ανάμεσα σέ όλα τά έθνη.

7. "Όμως ιδέστε, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: "Όταν θά έλθει ή μέρα πού θά πιστέψουν σέ μένα, ότι είμαι ο Χριστός, τότε εγώ έχω συνάψει διαθήκη μέ τούς πατέρες τους ότι θά άποκατασταθούν κατά τή σάρκα, επάνω στή γή, στίς χώρες τής κληρονομίας τους.

8. Και θά γίνει ώστε θά συναχθούν εκεί από τή μακροχρόνια διασπορά τους, από τά νησιά τής θάλασσας, και από τά τέσσερα άκρα τής γής. Και τά έθνη τών Έθνικών θά έχουν μεγάλη αξία στά μάτια μου, λέει ο Κύριος, στό νά τούς φέρουν στίς χώρες τής κληρονομίας τους.

9. Μάλιστα, οί βασιλιάδες τών Έθνικών θά είναι παιδοτρόφοι τους, και οί βασιλίσσές τους θά γίνουν τροφοί τους. "Έτσι λοιπόν, οί ύποσχέσεις του Κυρίου είναι σπουδαίες για τούς Έθνικούς, γιατί αυτός τό είπε, και ποιός μπορεί νά άμφισβητήσει;

10. "Όμως ιδέστε, έτούτη ή χώρα, είπε ο Θεός, θά είναι ή χώρα τής κληρονομίας σας, και οί Έθνικοί θά είναι εύλογημένοι επάνω στή χώρα.

11. Και αυτή ή χώρα, θά είναι χώρα έλευθερίας για τούς Έθνικούς, και δέ θά υπάρξουν βασιλιάδες επάνω στή χώρα, πού νά δημιουργηθούν για τούς Έθνικούς.

12. Και θά οχυρώσω αυτήν τή χώρα εναντίον όλων τών άλλων έθνών.

13. Και όποιος πολεμάει εναντίον τής Σιών, θά άφανιστεί, λέει ο Θεός.

14. Γιατί όποιος δημιουργεί βασιλιά εναντίον μου, θά άφανιστεί, γιατί εγώ, ο Κύριος, ο βασιλιάς τών ουρανών, θά είμαι ο βασιλιάς τους, και θά είμαι φώς παντοτινά γι' αυτούς πού άκούνε τά λόγια μου.

15. Γι' αυτό λοιπόν τό σκοπό, για

νά εκπληρωθούν οί διαθήκες μου, αυτές πού έκανα προς τά τέκνα τών ανθρώπων, πού θά κάνω γι' αυτούς ενώ θά βρίσκονται στή σάρκα, πρέπει και είναι ανάγκη νά καταστρέψω τά μυστικά έργα του σκότους, και τών δολοφονιών και τών άποτροπιασμών.

16. Έπομένως, όποιος πολεμάει εναντίον τής Σιών, και Ίουδαίος και Έθνικός, και δέσμιος και έλεύθερος, άρρενας και θήλυ, θά έξολοθρευτεί. Γιατί αυτοί είναι εκείνοι πού είναι ή πόρνη όλης τής γής. Γιατί όσοι δέν είναι μέ έμένα είναι εναντίον μου, λέει ο Θεός μας.

17. Γιατί θά εκπληρώσω τίς ύποσχέσεις μου, αυτές πού έδωσα προς τά τέκνα τών ανθρώπων, πού θά κάνω γι' αυτούς ενώ θά βρίσκονται στή σάρκα —

18. Λοιπόν, άγαπημένοι μου άδελφοί, έτσι λέει ο Θεός μας: Θά ταλαιπωρήσω τό σπέρμα σας μέ τό χέρι τών Έθνικών. "Όμως, θά μαλακώσω τήν καρδιά τών Έθνικών, ώστε νά είναι σάν πατέρας γι' αυτούς. Γι' αυτό, οί Έθνικοί θά εύλογηθούν και θά άριθμηθούν μέ τόν οίκο του Ίσραήλ.

19. Λοιπόν, θά αφιερώσω έτούτη τή χώρα για τό σπέρμα σου, και εκείνους πού θά άριθμηθούν μέ τό σπέρμα σου, παντοτινά, ως τή γή τής κληρονομίας τους. Γιατί είναι εκλεκτή γή, είπε ο Θεός προς έμένα, υπεράνω κάθε άλλης γής, γι' αυτό θά έχω όλους τούς ανθρώπους όσους κατοικοῦν σ' αυτήν ώστε νά μέ λατρεύουν, λέει ο Θεός.

20. Και τώρα, άγαπημένοι μου άδελφοί, άφου βλέπουμε ότι ο πολυεύσπλαχνος Θεός μας, μάς έχει δώσει τόσο μεγάλη γνώση σχετικά μέ αυτά τά πράγματα, ως τόν θυμόμαστε, και ως άφήσουμε κατά μέρος τίς άμαρτίες μας, και νά μήν κρεμάμε κάτω τό κεφάλι μας, γιατί δέν έχουμε

ἐκδιωχτεῖ τελειῶς. Ὅμως, ἔχουμε ὀδηγηθεῖ ἔξω ἀπό τή χώρα τῆς κληρονομίας μας. Ἀλλά ὀδηγηθήκαμε σέ καλύτερη χώρα, γιατί ὁ Κύριος ἔκανε τή θάλασσα δρόμο μας, καί εἰμαστε ἐπάνω σέ ἓνα νησί τῆς θάλασσας.

21. Ὅμως, μεγάλες εἶναι οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Κυρίου πρὸς ἐκεῖνους πού εἶναι ἐπάνω στή νησιά τῆς θάλασσας. Λοιπόν, ἀφοῦ λείει νησιά, θά πρέπει νά ὑπάρχουν περισσότερα ἀπό ἐτοῦτο, καί εἶναι καί ἐκεῖνα κατοικημένα ἀπό τοὺς ἀδελφούς μας.

22. Γιατί ἰδέστε, ὁ Κύριος ὁ Θεός ὀδήγησε μακριά, ἀπό καιρό σέ καιρό, ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, σύμφωνα μέ τό θέλημά του καί τήν εὐχαριστήσή του. Καί τώρα, ἰδέστε, ὁ Κύριος θυμάται ὄλους ὄσους ἀποκόπηκαν, γι' αὐτό θυμάται καί ἐμᾶς ἐπίσης.

23. Γι' αὐτό, ἄς χαρεῖ ἡ καρδιά σας, καί νά θυμάστε ὅτι εἴσαστε ἐλεύθεροι νά ἐνεργεῖτε ἀπό μόνοι σας — γιά νά διαλέξετε τό δρόμο γιά παντοτινό θάνατο ἢ τό δρόμο γιά ζωή αἰώνια.

24. Λοιπόν, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, συμφιλιωθεῖτε μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι μέ τό θέλημα τοῦ διαβόλου καί τῆς σάρκας. Καί νά θυμάστε, ἀφοῦ συμφιλιωθεῖτε μέ τό Θεό, ὅτι εἶναι μόνο διά καί μέσο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τό ὅτι σώζεστε.

25. Ἐπομένως, εἶθε ὁ Θεός νά σᾶς ἀναστήσει ἀπό τοὺς νεκρούς μέ τή δύναμη τῆς ἀνάστασης, καί ἐπίσης ἀπό παντοτινό θάνατο μέ τή δύναμη τῆς ἐξιλέωσης, ὥστε νά γίνετε δεκτοί στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά τόν δοξολογεῖτε μέσο οὐράνιας χάριτος. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ὁ Ἰακώβ εἶδε τό Λυτρωτή του. Ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ συμβολίζει τό Χριστό καί ἀποδεικνύει ὅτι αὐτός θά ἔλθει.

Καί τώρα, ὁ Ἰακώβ εἶπε πολλά περισσότερα πράγματα στό λαό μου ἐκεῖνη τήν ἐποχή. Ὅμως μόνο ἐτοῦτα ἔκανα νά γραφοῦν, γιατί αὐτά πού ἔγραψα μοῦ ἀρκοῦν.

2. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, γράφω περισσότερα ἀπό τά λόγια τοῦ Ἡσαΐα, γιατί ἡ ψυχὴ μου τέρπεται μέ τά λόγια του. Γιατί θά παραβάλω τά λόγια του πρὸς τό λαό μου, καί θά τά παρουσιάσω πρὸς ὄλα μου τά τέκνα, γιατί αὐτός ἀληθινά εἶδε τό Λυτρωτή μου, ἀκριβῶς ὅπως τόν εἶδα καί ἐγώ.

3. Καί ὁ ἀδελφός μου ὁ Ἰακώβ, τόν εἶδε ἐπίσης, ὅπως τόν εἶδα καί ἐγώ. Γι' αὐτό θά παρουσιάσω τά λόγια τους πρὸς τά τέκνα μου γιά νά τοὺς ἀποδείξω ὅτι τά λόγια μου εἶναι ἀληθινά. Λοιπόν, μέ τά λόγια τριῶν, εἶπε ὁ Θεός, θά καθιερώσω τό λόγο μου. Ὅμως, ὁ Θεός στέλνει περισσότερες μάρτυρες, καί ἀποδεικνύει ὄλα τά λόγια του.

4. Ἰδέστε, ἡ ψυχὴ μου τέρπεται νά ἀποδεικνύει πρὸς τό λαό μου ὅτι εἶναι ἀλήθεια πῶς θά ἔλθει ὁ Χριστός. Γιατί, γι' αὐτόν τό σκοπό ἔχει δοθεῖ ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ. Καί ὄλα ὄσα ἔχουν δοθεῖ ἀπό τό Θεό ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κόσμου πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἀποτελοῦν συμβολισμό γι' αὐτόν.

5. Καί τέρπεται ἐπίσης ἡ ψυχὴ μου μέ τίς διαθήκες τοῦ Κυρίου, αὐτές πού ἔχει κάνει πρὸς τοὺς πατέρες μας. Μάλιστα, ἡ ψυχὴ μου τέρπεται μέ τή χάριτ του, καί μέ τή δικαιοσύνη καί δύναμη καί εὐσπλαχνία του μέ τό ὑπέροχο καί αἰώνιο σχέδιο ἀπελευθέρωσης ἀπό τό θάνατο.

6. Καί τέρπεται ἡ ψυχὴ μου νά ἀποδεικνύει στό λαό μου ὅτι ἂν δέν ἔλθει ὁ Χριστός, ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἐξάπαντος θά χαθοῦν.

7. Γιατί ἂν δέν ὑπάρχει Χριστός, δέν ὑπάρχει Θεός. Καί ἂν δέν ὑπάρχει Θεός, ἐμεῖς δέν ὑπάρχουμε, γιατί δέ θά μπορούσε νά ὑπάρξει δημιουργ-

γία. Ὅμως ὑπάρχει Θεός, καί αὐτός εἶναι ὁ Χριστός, καί θά ἔλθει κατὰ τήν πληρότητα τοῦ δικοῦ του καιροῦ.

8. Καί τώρα γράφω μερικά λόγια τοῦ Ἑσαΐα, ὥστε ὅσοι ἀπό τό λαό μου δοῦν τά λόγια αὐτά νά ὑψώσουν τήν καρδιά τους καί νά χαροῦν ὑπέρμετρα γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Λοιπόν, τοῦτα εἶναι τά λόγια, καί μπορεῖτε νά τά παραβάλλετε μέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ὁ Ἑσαΐας βλέπει τό ναό τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τή συνάθροιση τοῦ Ἰσραήλ καί τήν κρίση καί εἰρήνη τῆς χιλιετηρίδας. Οἱ περήφανοι καί οἱ ἄνομοι θά ταπεινωθοῦν κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία. Συγκρίνετε Ἑσαΐα 2.

Ο ΛΟΓΟΣ τοῦ Κυρίου, πού ὁ Ἑσαΐας, ὁ γιός τοῦ Ἀμώς, εἶδε σχετικά μέ τόν Ἰούδα καί τήν Ἱερουσαλήμ:

2. Καί θά γίνει ὥστε κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅταν τό ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θά ἐδραιωθεῖ στήν κορυφή τῶν βουνῶν, καί θά ὑπερυψωθεῖ πάνω ἀπό τοὺς λόφους, καί ὅλα τά ἔθνη θά συρρέουν σ' αὐτό.

3. Καί πολλοί λαοί θά πᾶνε καί θά λένε: Ἐλάτε, καί ἄς ἀνεβοῦμε στό ὄρος τοῦ Κυρίου, στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ. Καί θά μᾶς διδάξει τοὺς δρόμους του, καί θά περπατοῦμε στά μονοπάτια του. Γιατί ἀπό τή Σιών θά βγεῖ ὁ νόμος, καί ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

4. Καί αὐτός θά κρίνει ἀνάμεσα στά ἔθνη, καί θά ἐπιπλήξει πολλούς λαούς. Καί θά σφυρηλατήσουν τά σπαθιά τους γιά λεπίδες ἀρότρου, καί τίς λόγχες τους γιά κλαδευτήρια — ἔθνος δέ θά σηκώσει σπαθί ἐναντίον ἔθνους, οὔτε θά μαθαίνουν πιά τόν πόλεμο.

5. Οἶκε τοῦ Ἰακώβ, ἐλάτε καί ἄς

βαδίσουμε στό φῶς τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, ἐλάτε, γιατί ὅλοι παραστράτησαν, καθένας στοὺς ἄνομους δρόμους του.

6. Γι' αὐτό, Κύριε, ἐγκατέλειψες τό λαό σου, τόν οἶκο τοῦ Ἰακώβ, ἐπειδὴ πληθύνονται ἀπό τήν ἀνατολή, καί ἀκοῦνε τοὺς μάντιες ὅπως οἱ Φιλισταῖοι, καί εὐχαριστοῦνται μέ τέκνα τῶν ξένων.

7. Ἡ χώρα τους ἐπίσης εἶναι γεμάτη χρυσάφι καί ἀσήμι, κι οὔτε ὑπάρχει τέλος τῶν θησαυρῶν τους. Ἡ χώρα τους εἶναι ἐπίσης γεμάτη ἄλογα, κι οὔτε ὑπάρχει τέλος τῶν ἀρμάτων τους.

8. Ἡ χώρα τους εἶναι ἐπίσης γεμάτη εἰδῶλα. Λατρεύουν τό ἔργο τῶν ἴδιων τῶν χειρῶν τους, ἐκεῖνο πού ἐφτιαξαν τά ἴδια τους τά δάχτυλα.

9. Καί ὁ κοινός ἀνθρώπος δέν προσκυνεῖ, καί ὁ σπουδαῖος ἀνθρώπος δέν ταπεινώνει τόν ἑαυτό του, γι' αὐτό, μήν τόν συγχαρήσεις.

10. Ὡ, ἐσεῖς οἱ ἄνομοι, χωθεῖτε μέσα στό βράχο, καί κρυφτεῖτε μέσα στό χῶμα, γιατί ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καί ἡ δόξα τῆς μεγαλειότητάς του θά σᾶς πατάξει.

11. Καί θά γίνει ὥστε τά ὑπεροπτικά βλέμματα τοῦ ἀνθρώπου θά ταπεινωθοῦν, καί ἡ ἐπαρση τῶν ἀνθρώπων θά ὑποκύψει, καί μόνος ὁ Κύριος θά ὑπερυψωθεῖ κατὰ τήν ἡμέρα ἐκείνη.

12. Γιατί ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων σύντομα θά πέσει ἐπάνω σέ ὅλα τά ἔθνη, μάλιστα, ἐπάνω στοὺς πάντες. Μάλιστα, ἐπάνω στόν ὑπερήφανο καί τόν ὑπεροπτικό, καί ἐπάνω σέ ὅποιον εἶναι ἐξυψωμένος, καί θά ταπεινωθεῖ.

13. Μάλιστα, καί ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου θά πέσει ἐπάνω σέ ὅλα τά κέδρα τοῦ Λιβάνου, γιατί εἶναι ὑψηλά καί ἐξυψωμένα, καί ἐπάνω σέ ὅλες τίς βελανιδιές τῆς Βασάν.

14. Καί ἐπάνω σέ ὄλα τὰ ὑψηλά βουνά, καί ἐπάνω σέ ὄλους τούς λόφους, καί ἐπάνω σέ ὄλα τὰ ἔθνη πού ἔχουν ἐξυψωθεῖ, καί ἐπάνω σέ κάθε λαό.

15. Καί ἐπάνω σέ κάθε ὑψηλό πύργο, καί ἐπάνω σέ κάθε περιφραγμένο τείχος.

16. Καί ἐπάνω σέ ὄλα τὰ πλοῖα τῆς θάλασσας, καί ἐπάνω σέ ὄλα τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς, καί ἐπάνω σέ κάθε ἀπολαυστική θέαση.

17. Καί ἡ ὑπεροψία τοῦ ἀνθρώπου θά ὑποκύψει, καί ἡ ἔπαρση τῶν ἀνθρώπων θά ταπεινωθεῖ. Καί ὁ μόνος ὁ Κύριος θά ὑπερυψωθεῖ κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη.

18. Καί τὰ εἰδῶλα, ὀλότελα θά τὰ καταργήσει.

19. Καί αὐτοί θά μπουδ μέσα στίς τρύπες τῶν βράχων, καί μέσα στά σπήλαια τῆς γῆς, γιατί ὁ φόβος τοῦ Κυρίου θά πέσει ἐπάνω τους καί ἡ δόξα τῆς μεγαλειότητάς του θά τοὺς τσακίσει, ὅταν σηκωθεῖ γιά νά συγκλονίσει φοβερά τή γῆ.

20. Κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ ἄνθρωπος θά ριξεῖ στοὺς τυφλοπόντικες καί στίς νυχτερίδες τὰ ἀσημένια του εἰδῶλα καί τὰ χρυσαφένια του εἰδῶλα, αὐτά πού εἶχε φτιάξει γιά τόν ἑαυτό του, γιά νά τὰ προσκυνάει.

21. Γιά νά πάνε στίς σχισμές τῶν βράχων, καί στίς κορφές ἀπό τίς ἀνώμαλες πέτρες, γιατί ὁ φόβος τοῦ Κυρίου θά πέσει ἐπάνω τους καί ἡ μεγαλιότητα τῆς δόξας του θά τοὺς τσακίσει, ὅταν σηκωθεῖ γιά νά συγκλονίσει φοβερά τή γῆ.

22. Παιριτηθεῖτε ἀπό ἄνθρωπο, τοῦ ὁποίου ἡ πνοή εἶναι μέσα στά ρουθούνια του. Γιατί, σέ τί εἶναι ἄξιος λόγου;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ὁ Ἰούδας καί ἡ Ἱερουσαλήμ θά τιμωρηθοῦν γιά τήν ἀνυπακοή τους. Ὁ Κύριος συνηγορεῖ καί κρίνει τό λαό του.

Οἱ θυγατέρες τῆς Σιών τυραννιοῦνται καί εἶναι καταραμένες γιά τήν προσκόλλησή τους στά ἐγκόσμια. Συγκρινετε Ἡσαΐα 3.

ΓΙΑΤΙ ιδέστε, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, θά ἀφαιρέσει ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ καί ἀπό τόν Ἰούδα τό ὑποστήριγμα καί βοήθημα, ὄλο τό βοήθημα τοῦ ψωμοῦ, καί ὄλο τό ὑποστήριγμα τοῦ νεροῦ —

2. Τόν ἰσχυρό, καί τόν πολεμιστή, τόν κριτή, καί τόν προφήτη, τό συνετό καί τόν παλαιό.

3. Τόν πεντηκόνταρχο, καί τόν ἔντιμο, καί τό σύμβουλο, καί τόν ἐπιδέξιο τεχνίτη, καί τόν εὐγλωττο ρήτορα.

4. Καί θά τοὺς δώσω παιδιά νά εἶναι ἄρχοντές τους, καί μωρά θά τοὺς ἐξουσιάζουν.

5. Καί ὁ λαός θά καταδυναστεύεται, ὁ καθένας ἀπό τόν ἄλλον, καί ὁ καθένας ἀπό τόν πλησίον του. Τό παιδί θά φέρεται ἀλαζονικά πρὸς τόν ἡλικιωμένο, καί ὁ ποταπός πρὸς τόν ἔντιμο.

6. Ὅταν κανεῖς πιάσει τόν ἀδελφό του ἀπό τόν οἶκο τοῦ πατέρα του, καί τοῦ πεῖ: Ἐσύ ἔχεις ροῦχα, γίνε ἀρχηγός μας, καί μὴν ἀφήσεις ἀπτόν τόν ἀφανισμό νά γίνει κάτω ἀπό τό χέρι σου —

7. Κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη θά ὀρκιστεῖ καί θά πεῖ: Δέ θά γίνω θεραπευτής. Γιατί στό σπίτι μου δέν ὑπάρχει οὔτε ψωμί οὔτε ρουχισμός. Μὴ μέ κάνετε ἀρχηγό τοῦ λαοῦ.

8. Γιατί ἡ Ἱερουσαλήμ ἀφανίστηκε, καί ὁ Ἰούδας ἔπεσε, ἐπειδὴ ἡ γλώσσα τους καί τὰ ἔργα τους ἦταν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, γιά νά ἐξοργίσουν τὰ μάτια τῆς δόξας του.

9. Ἡ ὄψη τοῦ προσώπου τους μαρτυρεῖ ἐναντίον τους, καί κηρύττουν τήν ἁμαρτία τους νά εἶναι σάν τὰ Σόδομα, καί δέν μποροῦν νά τό κρύβουν. Ἄλιμονο στήν ψυχὴ τους,

γιατί ανταπέδωσαν στους εαυτούς τους κακό!

10. Πέστε στους δίκαιους ότι γι' αυτούς θά είναι καλά. Γιατί θά φάνε τους καρπούς τῶν ἔργων τους.

11. Ἄλιμονο στους ἄνομους, γιατί θά ἀφανιστοῦν. Γιατί ἡ ἀνταμοιβή τῶν χειρῶν τους θά πέσει ἐπάνω τους!

12. Καί τό λαό μου, παιδιά τόν καταδυναστεύουν, καί γυναῖκες τούς ἐξουσιάζουν. Λαέ μου, οἱ ὀδηγοί σου σέ κάνουν νά σφάλλεις καί καταστρέφουν τό δρόμο στό διάβα σου.

13. Ὁ Κύριος σηκώνεται γιά νά συνηγορήσει, καί στέκεται γιά νά κρίνει τό λαό.

14. Ὁ Κύριος θά μπεῖ σέ κρίση μαζί μέ τούς παλαιούς τοῦ λαοῦ του καί τούς ἄρχοντές του. Γιατί ἐσεῖς καταφάγατε τόν ἀμπελώνα καί τὰ ἀρπάγματα τοῦ φτωχοῦ μέσα στά σπίτια σας.

15. Τί θέλετε; Τσακίζετε τό λαό μου καί συντρίβετε τά πρόσωπα τῶν φτωχῶν, λέει ὁ Κύριος, ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων.

16. Ἐπιπλέον, ὁ Κύριος εἶπε: Ἐπειδή οἱ θυγατέρες τῆς Σιών εἶναι ὑπεροπτικές, καί βαδίζουν μέ τεντωμένους λαιμούς καί ἐκλυτα μάτια, πού βαδίζοντας καί λικνιζόμενες καθώς περνοῦν, καί παράγοντας ἤχους γλυκοῦς μεταλλικούς μέ τά πόδια τους —

17. Γι' αὐτό ὁ Κύριος θά πληξεί μέ ἐξανθηματική φαλάκρα τήν κορυφή τῆς κεφαλῆς τῶν θυγατέρων τῆς Σιών, καί ὁ Κύριος θά ἀποκαλύψει τὰ ἀπόκρυφα τους μέρη.

18. Κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Κύριος θά ἀφαιρέσει τή δόξα τῶν στολιδίων τους πού κάνουν ἤχους γλυκοῦς μεταλλικούς, καί τίς σκέπες, καί τούς μηνίσκους,

19. Τά περιδέραια καί τὰ βραχιόλια, καί τίς καλύπτρες,

20. Τά καπέλα καί τὰ στολίδια

τῶν ποδιῶν, καί τὰ κεφαλοδέματα, καί τίς μυροθήκες, καί τὰ σκουλαρίκια,

21. Τά δαχτυλίδια, καί τὰ κοσμήματα τῆς μύτης,

22. Τά εὐμετάβλητα κοστοῦμια ἐνδυμασίας, καί τὰ περικαλύμματα, καί τὰ πέπλα, καί τούς θύλακες.

23. Τούς καθρέφτες, καί τὰ λεπτά λινά, καί τὰ τουρμπάνια, καί τὰ βέλα.

24. Καί θά γίνει ὥστε, ἀντί γιά γλυκιά ὀσμή, θά εἶναι δυσωδία. Καί ἀντί γιά ζώνη, σχινί. Καί ἀντί γιά καλοχτενισμένα μαλλιά, φαλάκρωμα. Καί ἀντί γιά ἐπιστομάχιο, σάκκινο περίζωμα. Ἡλιοκάμμα ἀντί γιά ὁμορφιά.

25. Οἱ ἄνδρες σου θά πέσουν ἀπό τό σπαθί, καί οἱ ἰσχυροί σου στόν πόλεμο.

26. Καί οἱ πύλες τῆς θά θρηνοῦν καί θά πενθοῦν. Καί αὐτή θά εἶναι ἐρημωμένη καί θά κάθεται ἐπάνω στό ἔδαφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ἡ Σιών καί οἱ θυγατέρες τῆς θά λυτρωθοῦν καί θά καθαριστοῦν κατά τήν ἡμέρα τῆς χιλιετηρίδας. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 4.

ΚΑΙ κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ἑπτὰ γυναῖκες θά πιάνουν ἕναν ἄνδρα καί θά λένε: Θά τρώμε τό δικό μας, φωμί, καί θά φορᾶμε τά δικά μας ροῦχα. Μόνο ἄσε μας νά ὀνομαζόμαστε μέ τό ὄνομά σου γιά νά ἀφαιρέσεις τήν ντροπή μας.

2. Κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ κλάδος τοῦ Κυρίου θά εἶναι ὁμορφος καί ἔνδοξος. Ὁ καρπός τῆς γῆς ἐξαιρετικός καί κόσμιος γιά ἐκείνους ἀπό τόν Ἰσραήλ πού γλίτωσαν.

3. Καί θά γίνει ὥστε, ἐκεῖνοι πού ἔχουν μείνει στή Σιών καί παρέμειναν στήν Ἱερουσαλήμ, θά ὀνομαστοῦν ἱεροί, ὅλοι ὅσοι εἶναι γραμμέ-

νοι μέ τούς ζῶντες στήν Ἱερουσαλήμ —

4. Ὄταν θά ἔχει πλύνει ὁ Κύριος τήν ἀκαθαρσία τῶν θυγατέρων τῆς Σιών, καί θά ἔχει καθαρῖσει τό αἷμα τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπό μέσα της μέ τό πνεῦμα τῆς κρίσης καί μέ τό πνεῦμα τῆς καύσης.

5. Καί ὁ Κύριος θά δημιουργήσει ἐπάνω σέ κάθε κατοικήσιμο τόπο τοῦ ὄρους Σιών, καί ἐπάνω στίς συναθροίσεις της, ἕνα σύννεφο, καί καπνό κατά τήν ἡμέρα, καί λάμψη φλεγόμενης φωτιάς κατά τή νύχτα. Γιατί ἐπάνω σέ ὅλη τή δόξα τῆς Σιών θά ὑπάρχει ὑπεράσπιση.

6. Καί θά ὑπάρχει σκῆνωμα γιά σκιά ἀπό τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας, καί γιά τόπο καταφυγῆς, καί σκέπη ἀπό τήν καταιγίδα καί τή βροχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ὁ ἀμπελώνας τοῦ Κυρίου (ὁ Ἰσραήλ) θά ἐρημωθεῖ καί ὁ λαός του θά διασκορπιστεῖ. Συμφορές θά πέσουν ἐπάνω τους κατά τήν ἀποστατημένη καί διασκορπισμένη τους κατάστασι. Ὁ Κύριος θά ὑψώσει σημαῖα καί θά συνάξει τόν Ἰσραήλ. Συγκρίνετε Ἡσαῖα 5.

Και τότε θά ψάλω στόν ἀγαπημένο μου ἕνα τραγούδι τοῦ ἀγαπητοῦ μου, γιά τόν ἀμπελώνα του.

Ὁ ἀγαπημένος μου εἶχε ἕναν ἀμπελώνα, σέ ἕναν πολύ καρποφόρο λόφο.

2. Καί τόν περιέφραξε, καί μάζεψε ἀπ' αὐτόν τίς πέτρες, καί τό φύτεψε μέ τά ἐκλεκτότερα κλήματα, καί ἔχτισε ἕνα φυλάκιο στό μέσον του, καί ἔφτιαξε ἐπίσης ἕνα πατητήρι μέσα σ' αὐτόν. Καί περίμενε ὅτι θά κάνει σταφύλια, καί ἔκανε ἀγριοστάφυλα.

3. Καί τώρα, κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ καί ἄνδρες τοῦ Ἰούδα, νά κρίνετέ, σᾶς παρακαλῶ, ἀνάμεσα σέ μένα καί τόν ἀμπελώνα μου.

4. Τί περισσότερο θά μπορούσε νά εἶχε γίνει στόν ἀμπελώνα πού δέν τό ἔκανα; Καί ὅταν περίμενα νά παράγει σταφύλια αὐτός παρήγε ἀγριοστάφυλα.

5. Τώρα, λοιπόν, πηγαίνετε. Ἐγώ θά σᾶς πῶ τί θά κάνω στόν ἀμπελώνα μου — θά τοῦ ἀφαιρέσω τό φράχτη του, καί θά καταφαγωθεῖ. Καί θά γκρεμίσω τόν τοίχο του, καί θά καταπατηθεῖ.

6. Καί θά τόν κάνω ἔρημο. Δέ θά κλαδευτεῖ οὔτε θά σκαφτεῖ. Ἀλλά θά φυτρώσουν τριβόλια καί ἀγκάθια. Ἐπίσης θά προστάξω τά σύννεφα ὥστε νά μή βρέξουν σ' αὐτόν βροχή.

7. Γιατί ὁ ἀμπελώνας τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων εἶναι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, καί οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰούδα, τό εὐάρεστο φυτό του. Καί αὐτός πρόσμενε κρίση καί, ιδέστε, καταδυνάστευση. Πρόσμενε δικαιοσύνη ἀλλά, ιδέστε, κραυγή.

8. Ἀλίμονο σέ ἐκείνους πού ἐνώνουν σπίτι μέ σπίτι, μέχρι πού νά μήν ὑπάρχει τόπος, γιά νά κατοικοῦν μόνοι στή μέση τῆς γῆς!

9. Στά αὐτιά μου, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, πράγματι πολλά σπίτια θά ἐρημωθοῦν, καί σπουδαῖες καί ὁμορφες πόλεις χωρίς κατοίκους.

10. Μάλιστα, δέκα στρέμματα ἀμπελώνα θά δίνουν ἕνα βᾶθ, καί ὁ σπόρος ἑνός χομόρ θά δώσει ἕνα ἐφά.

11. Ἀλίμονο σέ κείνους πού σηκώνονται νωρίς τό πρωί, γιά νά πιοῦν ἰσχυρό ποτό, πού συνεχίζουν ὡς τό βράδυ, καί τό κρασί τους ἀνάβει!

12. Καί ἡ κιθάρα καί ἡ λύρα, τό τύμπανο καί ὁ αὐλός, καί τό κρασί εἶναι στά συμπόσια τους. Ἀλλά δέν ὑπολογίζουν τό ἔργο τοῦ Κυρίου, οὔτε συλλογίζονται τήν ἐνέργεια τῶν χειρῶν του.

13. Γι' αὐτό, ὁ λαός μου πῆγε σέ αἰχμαλωσία, ἐπειδή δέν ἔχουν ἐπί-

γνωση. Καί οἱ ἔντιμοὶ τοὺς λιμοκτονοῦν, καὶ τὸ πλῆθος τοὺς ξεράθηκε ἀπὸ τῆ δίψα.

14. Γι' αὐτό, ἡ κόλαση πλάτυνε τὸν ἑαυτοῦ της, καὶ ἀνοίξε τὸ στόμα της ὑπέμετρα. Καὶ ἡ δόξα τους, καὶ τὸ πλῆθος τους, καὶ ὁ θόρυβός τους, καὶ αὐτὸς πού χαίρεται ὑπέμετρα, θά κατεβοῦν σ' αὐτήν.

15. Καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος θά ὑποκύψει, καὶ ὁ δυνατὸς θά ταπεινωθεῖ, καὶ τὰ μάτια τοῦ ὑπεροπτικοῦ θά ταπεινωθοῦν.

16. Ὅμως ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων θά ὑπερυσωθεῖ μέ κρίση, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος θά ἀγιαστεῖ μέ δικαιοσύνη.

17. Τότε τὰ ἄρνια θά βοσκηθοῦν κατὰ τῆ συνήθειά τους, καὶ ξένοι θά φᾶνε τοὺς ἔρημους τόπους τῶν παχίων ἀνθρώπων.

18. Ἀλίμονο σέ ἐκείνους πού σέρνουν τὴν ἀνομία μέ λουριά ματαιότητος, καὶ τὴν ἁμαρτία σάν μέ σχοινὶ ἄμαξας.

19. Πού λένε: Ἄς σπεύσει, ἄς ἐπιταχύνει τὸ ἔργο του, γιὰ νά τὸ δοῦμε. Καὶ ἡ συμβουλή τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ ἄς πλησιάσει καὶ ἄς ἔλθῃ γιὰ νά τῆ μάθουμε.

20. Ἀλίμονο σέ ἐκείνους πού λένε τὸ κακὸ, καλὸ καὶ τὸ καλὸ, κακὸ, πού βάζουν τὸ σκοτάδι γιὰ φῶς, καὶ τὸ φῶς γιὰ σκοτάδι, πού βάζουν τὸ πικρὸ γιὰ γλυκὸ, καὶ τὸ γλυκὸ γιὰ πικρὸ!

21. Ἀλίμονο σ' ὅσους εἶναι σοφοὶ κατὰ τὰ δικά τους μάτια καὶ γνωστικοὶ ἐνώπιον τοῦ ἑαυτοῦ τους.

22. Ἀλίμονο σ' ὅσους εἶναι ἰσχυροὶ στό νά πίνουν κρασί, καὶ δυνατοὶ στό νά ἀνακατεῦν ἰσχυρὸ ποτό.

23. Πού δικαιοῦν τὸν ἄνομο γιὰ ἀνταμοιβή, καὶ ἀφαιροῦν τῆ δικαιοσύνη τοῦ δίκαιου ἀνθρώπου ἀπὸ αὐτόν!

24. Γι' αὐτό, ὅπως ἡ φωτιά κατατρῶει τὸ καλάμι, καὶ ἡ φλόγα ἀφανίζει τὸ ἄχυρο, ἡ ρίζα τους θά εἶναι

σαπίλα, καὶ τὰ ἄνθη τους θά ἀνεβοῦν σάν σκόνη. Ἐπειδὴ ἀπέρριψαν τὸ νόμο τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων, καὶ περιφρόνησαν τὸ λόγο τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ.

25. Γι' αὐτό, ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἔχει ἐξαφθεῖ ἐναντίον τοῦ λαοῦ του, καὶ ἀπλωσε ἐμπρὸς τὸ χέρι του, ἐναντίον τους, καὶ τοὺς πάταξε. Καὶ οἱ λόφοι ἔτρεμαν, καὶ τὰ πτώματά τους ἔγιναν σάν κοπρία μέσα στῆ μέση τῶν δρόμων. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὁ θυμὸς του δέν παραμερίστηκε, ἀλλὰ τὸ χέρι του εἶναι ἀκόμα ἀπλωμένο.

26. Καὶ θά ὑψώσει σημαῖα στὰ ἔθνη ἀπὸ μακριά, καὶ θά συρῖξει σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸ ἄκρο τῆς γῆς. Καὶ ἰδέστε, αὐτοὶ θά ἔλθουν μέ ταχύτητα γρήγορα. Κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δέ θά ἀποκάμει οὔτε θά παραπατήσει ἀνάμεσά τους.

27. Κανένας δέ θά νυστάξει οὔτε θά κοιμηθεῖ. Οὔτε θά λυθεῖ τὸ ζωνάρι τῆς ὀσφύος τους, οὔτε θά κοπεῖ τὸ λουρί τῶν παπουτσιῶν τους.

28. Τῶν ὁποίων τὰ βέλη θά εἶναι κοφτερά, καὶ ὅλα τὰ τόξα λυγισμένα, καὶ οἱ ὀπλές τῶν ἀλόγων τους θά λογαριάζονται σάν τσακμακόπετρα, καὶ οἱ τροχοὶ τους σάν ἀνεμοστρόβιλος, τὰ μουγκριτὰ τους σάν λιοντάρι.

29. Θά μουγκρίζουν σάν νεαρά λιοντάρια. Μάλιστα, θά μουγκρίζουν, καὶ θά ἀρπάζουν τῆ λεία, καὶ θά τῆ μεταφέρουν σίγουρη, καὶ κανένας δέ θά τὴν ἐλευθερώσει.

30. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, θά μουγκρίσουν ἐναντίον τους σάν τὰ μουγκριτὰ τῆς θάλασσης. Καὶ ἂν κοιτάξουν πρὸς τῆ γῆ, ἰδέστε, σκότος καὶ λύπη, καὶ τὸ φῶς σκοτεῖνιωσε στοὺς οὐρανούς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ὁ Ἡσαίας βλέπει τὸν Κύριο. Συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες τοῦ Ἡσαία. Καλεῖται νά προφητεῦσει. Προφητεῦει γιὰ τὴν

ἄρνηση τῶν διδαχῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπό τοὺς Ἰουδαίους. Ἐνα ὑπόλειμμα θά ἐπιστρέψει. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 6.

ΚΑΤΑ τὸ ἔτος πού πέθανε ὁ βασιλιάς Ὁζίας, εἶδα ἐπίσης τὸν Κύριο καθισμένο ἐπάνω σέ ἓνα θρόνο, ὑψηλό καὶ ὑψωμένο, καὶ ἡ οὐρά τοῦ μανδῦα του γέμισε τὸ ναό.

2. Ἀπὸ πάνω του στέκονταν τὰ σεραφεῖμ. Καθένα τους εἶχε ἕξι φτεροῦγες. Μὲ τίς δύο σκέπαζε τὸ πρόσωπό του, καὶ μὲ τίς δύο σκέπαζε τὰ πόδια του, καὶ μὲ τίς δύο πετοῦσε.

3. Καὶ τὸ ἓνα φώναζε στό ἄλλο, καὶ ἔλεγε: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶναι ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων. Ὅλη ἡ γῆ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴ δόξα του.

4. Καὶ οἱ παραστάτες τῆς πόρτας σάλεψαν μὲ τὴ φωνή ἐκείνου πού φώναζε, καὶ ὁ οἶκος γέμισε καπνό.

5. Τότε εἶπα: Ἀλίμονο σέ μένα! γιατί χάθηκα. Ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος μὲ ἀκάθαρτα χεῖλη. Καὶ κατοικῶ ἀνάμεσα σέ λαό μὲ ἀκάθαρτα χεῖλη. Ἐπειδὴ τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ Βασιλιά, τὸν Κύριο τῶν Δυνάμεων.

6. Τότε, ἓνα ἀπὸ τὰ σεραφεῖμ πέταξε πρὸς ἐμένα, ἔχοντα ἀναμμένο κάρβουνο στό χεῖρι του, τὸ ὁποῖο εἶχε πάρει μὲ τὴ λαβίδα ἀπὸ τὸ βωμό.

7. Καὶ τὸ ἀκούμπησε ἐπάνω στό στόμα μου, καὶ εἶπε: Νά, αὐτὸ ἄγγιξε τὰ χεῖλιά σου. Καὶ ἡ ἀνομία σου ἐξαλειφθηκε, καὶ ἡ ἁμαρτία σου καθαρίστηκε.

8. Ἐπίσης, ἄκουσα τὴ φωνή τοῦ Κυρίου, πού εἶπε: Ποιόν νά στείλω, καὶ ποῖός θά πάει γιά μᾶς; Τότε εἶπα ἐγώ: Ἐδῶ εἶμαι ἐγώ, στείλε ἐμένα.

9. Καὶ εἶπε: Πήγαινε καὶ πές σέ τοῦτο τὸ λαό — Ἄκοῦτε, πράγματι, ἀλλά δέν κατάλαβαν. Καὶ βλέπετε, πράγματι, ἀλλά δέν ἐνόησαν.

10. Κάνε τὴν καρδιά ἐτούτου τοῦ λαοῦ παχιά, καὶ κάνε τὰ αὐτιά τους βαριά, καὶ κλείσε τὰ μάτια τους —

μήν τυχόν καὶ δοῦν μὲ τὰ μάτια τους, καὶ ἀκούσουν μὲ τὰ αὐτιά τους, καὶ καταλάβουν μὲ τὴν καρδιά τους, καὶ ἐπιστρέψουν πρὸς τὸν Κύριο καὶ θεραπευτοῦν.

11. Τότε εἶπα: Κύριε, ὡς πότε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: Μέχρι οἱ πόλεις νά εἶναι ἐρημωμένες, χωρὶς κάτοικο, καὶ τὰ σπίτια χωρὶς ἄνθρωπο, καὶ ἡ χώρα νά εἶναι ὀλότελα ἐρημωμένη.

12. Καὶ νά ἔχει ἀπομακρῦνει ὁ Κύριος τοὺς ἄνθρώπους μακριά, γιατί θά γίνει μεγάλη ἐγκατάλειψη στό μέσο τῆς χώρας.

13. Ὅμως ἀκόμα θά ὑπάρχει ἓνα δέκατο, καὶ θά ἐπιστρέψουν, καὶ θά φαγωθοῦν σάν τριμιθιά καὶ σάν βελανιδιά, τῶν ὁποίων ἡ οὐσία εἶναι μέσα τους ὅταν ρίχνουν τὰ φύλλα τους. Ἐτσι τὸ ἅγιο σπέρμα θά εἶναι ἡ οὐσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ἡ Ἐφραΐμ καὶ ἡ Συρία διεξάγουν πόλεμο ἐναντίον τοῦ Ἰούδα. Ὁ Χριστὸς θά γεννηθεῖ ἀπὸ μιά παρθένα. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 7.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Ἄχαζ, τοῦ γιοῦ τοῦ Ἰωάθαμ, γιοῦ τοῦ Ὁζία, βασιλιᾶ τοῦ Ἰούδα, ὁ Ρεσίν, ὁ βασιλιάς τῆς Συρίας, καὶ ὁ Φεκά, ὁ γιός τοῦ Ρεμαλία, βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ, ἀνέβηκαν πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ γιά νά πολεμήσουν ἐναντίον της, ἀλλά δέν μπόρεσαν νά ὑπερισχύσουν ἐναντίον της.

2. Καὶ ἀνάγγειλαν στόν οἶκο τοῦ Δαβίδ, καὶ εἶπαν: Ἡ Συρία συμμάχησε μὲ τὸν Ἐφραΐμ. Καὶ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τοῦ ὅπως κλονίζονται τὰ δέντρα τοῦ δάσους μὲ τὸν ἄερα.

3. Τότε εἶπε ὁ Κύριος στόν Ἡσαΐα: Πήγαινε τώρα νά συναντήσεις τὸν Ἄχαζ, ἐσύ καὶ ὁ Σεάρ-ιασοῦβ, ὁ γιός σου, στό ἄκρο τοῦ

ὕδραγωγού τῆς ἄνω στέρνας στό μεγάλο δρόμο τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέα.

4. Καί πές του: Δῶσε προσοχή, καί ἠσύχασε. Μὴ φοβάσαι, οὔτε νά λιποψυχεῖς γιά τίς δύο οὐρές ἐτουτων τῶν δαυλῶν πού καπνίζου, γιά τόν ἀγριο θυμό τοῦ Ρεσίν καί τῆς Συρίας, καί τοῦ γιοῦ τοῦ Ρεμαλία.

5. Ἐπειδὴ ἡ Συρία, ὁ Ἐφραΐμ καί ὁ γιός τοῦ Ρεμαλία, συνωμότησαν κακό ἐναντίον σου, καί εἶπαν:

6. Ἄς ἀνεβοῦμε ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καί ἄς τόν στενοχωρήσουμε, καί ἄς δημιουργήσουμε ρήξη ἐκεῖ μέσα γιά μᾶς, καί νά βάλουμε ἓνα βασιλιά στό μέσο του, μάλιστα, τό γιό τοῦ Ταβεήλ.

7. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Αὐτό δέ θά σταθεῖ, οὔτε θά γίνει.

8. Γιατί ἡ κεφαλή τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καί ἡ κεφαλή τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ρεσίν. Καί σέ ἐξήντα πέντε χρόνια ὁ Ἐφραΐμ θά συντριβεῖ, ὥστε νά μὴν εἶναι λαός.

9. Καί ἡ κεφαλή τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καί ἡ κεφαλή τῆς Σαμάρειας εἶναι ὁ γιός τοῦ Ρεμαλία. Ἄν δέν πιστεύετε ἀσφαλῶς δέ θά ἐδραιωθεῖτε.

10. Ἐπιπλέον, ὁ Κύριος μίλησε πάλι πρὸς τόν Ἀχαζ, καί εἶπε:

11. Ζήτησε ἀπὸ τόν Κύριο τό Θεό σου σημεῖο. Ζήτησέ το εἴτε στά βᾶθη, εἴτε στά ὕψη ἐπάνω.

12. Ἄλλά ὁ Ἀχαζ εἶπε: Δέ θά ζητήσω, οὔτε θά βάλω σέ πειρασμό τόν Κύριο.

13. Καί εἶπε: Ἀκοῦστε τώρα, οἶκε Δαβίδ. Εἶναι μικρό πράγμα γιά σᾶς νά ταλαιπωρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, καί θά ταλαιπωρήσετε ἀκόμη καί τό Θεό μου;

14. Γι' αὐτό, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά σᾶς δώσει σημεῖο — Ἰδέστε, μία παρθένα θά συλλάβει, καί θά γεννήσει γιό, καί θά καλέσει τό ὄνομά του Ἐμμανουήλ.

15. Βούτυρο καί μέλι θά τρώει, ὥσπου νά μάθει νά ἀρνεῖται τό κακό καί νά διαλέγει τό καλό.

16. Γιατί πρὶν μάθει τό παιδί νά ἀρνεῖται τό κακό καί νά διαλέγει τό καλό, ἡ χώρα τὴν ὁποία ἀποστρέφεται θά ἐγκαταλειφθεῖ καί ἀπὸ τοὺς δύο βασιλιάδες τῆς.

17. Ὁ Κύριος θά φέρει ἐπάνω σου, καί ἐπάνω στό λαό σου, καί ἐπάνω στοῦ πατέρα σου τό σπίτι, ἡμέρες πού δέν ἔχουν ἔλθει ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ὁ Ἐφραΐμ χωρίστηκε ἀπὸ τόν Ἰούδα, ἀπὸ τό βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας.

18. Καί θά γίνει ὥστε κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Κύριος θά συρίζει γιά τὴ μύγα πού εἶναι στό πῖο ἀπομακρυσμένο μέρος τῆς Αἰγύπτου, καί γιά τὴ μέλισσα πού εἶναι στή γῆ τῆς Ἀσσυρίας.

19. Καί θά ἔλθουν, καί θά ἀναπαυθοῦν ὅλες στίς ἐρημωμένες κοιλάδες, καί στίς τρύπες τῶν βράχων, καί ἐπάνω σέ κάθε ἀγκάθι, καί ἐπάνω σέ κάθε θάμνο.

20. Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα, θά ξυρίσει ὁ Κύριος μέ ξυράφι ἐνοικιασμένο, ἀπὸ ἐκείνους πού εἶναι πέρα ἀπὸ τόν ποταμό, ἀπὸ τό βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας, τό κεφάλι, καί τίς τρίχες τῶν ποδιῶν. Καί αὐτό θά ἀφαιρέσει ἐπίσης καί τὴ γενειάδα.

21. Καί θά γίνει ὥστε κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ ἀνθρώπος θά τρέφει ἓνα δαμάλι καί δύο πρόβατα.

22. Καί θά γίνει ὥστε, ἀπὸ τὴν ἀφθονία τοῦ γάλακτος πού θά παράγουν, θά τρώει βούτυρο. Γιατί βούτυρο καί μέλι θά τρώει καθέννας πού παρέμεινε στή χώρα.

23. Καί θά γίνει ὥστε κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, κάθε τόπος θά εἶναι, ἐκεῖ πού ἦταν χίλια κλήματα γιά χίλια ἀργύρια, αὐτός πού θά εἶναι γιά τριβόλια καί ἀγκάθια.

24. Μέ βέλη καί μέ τόξα θά ἔλ-

θουν οί άνθρωποι ἐκεῖ, ἐπειδή ὄλη ἡ χώρα θά γίνει τριβόλια καί ἀγκάθια.

25. Καί σ' ὄλους τούς λόφους πού θά σκαφοῦν μέ ἀξίνα, δέ θά ἔλθει πρὸς τὰ ἐκεῖ ὁ φόβος γιά τριβόλια καί ἀγκάθια. Ἄλλά θά εἶναι γιά νά στέλνονται βώδια, καί νά καταπατεῖται ἀπό κατώτερα ζῶα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ὁ Χριστός θά εἶναι σάν λίθος προσκόμματος καί πέτρα σκανδάλου. Νά ἐπιζητᾶτε τόν Κύριο, ὄχι μάγους πού τιτιβίζουν. Στραφεῖτε πρὸς τόν νόμο καί πρὸς τή μαρτυρία γιά καθοδήγηση. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 8.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μου εἶπε: Πάρε γιά σένα ἓνα μεγάλο τόμο, καί γράψε σ' αὐτόν μέ πένα ἀνθρώπου, σχετικά μέ τόν Μαχέρ-σαλάλ-χάς-βάζ.

2. Καί πῆρα γιά μένα πιστοῦς μάρτυρες γιά νά καταγράψουν, τόν Οὐρία τόν ἱερέα, καί τόν Ζαχαρία τόν γιό τοῦ Ἰεβερεχία.

3. Καί πῆρα στήν προφήτισσα. Καί αὐτή συνέλαβε καί γέννησε γιό. Τότε μου εἶπε ὁ Κύριος: Ὀνόμασέ τον Μαχέρ-σαλάλ-χάς-βάζ.

4. Γιατί ἰδές, πρὶν μάθει τό παιδί νά φωνάζει, Πατέρα μου, καί μητέρα μου, τά πλοῦτή τῆς Δαμασκοῦ καί τά λάφυρα τῆς Σαμάρειας θά διαρπαθοῦν, ἐνώπιον τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας.

5. Ὁ Κύριος μου μίλησε ἐπίσης καί εἶπε:

6. Ἐπειδή ἐτοῦτος ὁ λαός ἀρνεῖται τὰ νερά τοῦ Σιλωάμ πού ρέουν ἤσυχα, καί χαιρεται μέ τόν Ρεσίν καί τό γιό τοῦ Ρεμαλία,

7. Γι' αὐτό, ἰδές, ὁ Κύριος ἀνεβάζει ἐπάνω τους τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ, δυνατά καί πολλά, μάλιστα, τό βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας καί ὄλη του τή δόξα. Καί θά ὑπερβεῖ ὄλα τὰ ἀδράκια

του, καί θά πλημμυρίσει ὄλες τίς ὄχθες του.

8. Καί θά περάσει μέσα ἀπό τόν Ἰούδα, θά ὑπερχειλίσει καί θά ὑπερβεῖ, θά φθάσει μέχρι τό λαμό. Καί τό ἄπλωμα τῶν φτερούγων του θά γεμίσει τό πλάτος τῆς γῆς σου, ὡς Ἐμμανουήλ.

9. Ἐνωθεῖτε, λαοί, καί θά κατακομματιαστεῖτε. Καί ἀκοῦστε ὄλοι ἐσεῖς ἀπό μακρινές χώρες. Ζωστεῖτε καί θά κατακομματιαστεῖτε. Ζωστεῖτε, καί θά κατακομματιαστεῖτε.

10. Κάντε σύσκεψη, καί αὐτή θά ἐκμηδενιστεῖ. Πέστε τό λόγο, καί δέ θά σταθεῖ. Γιατί ὁ Θεός εἶναι μαζί μας.

11. Γιατί ὁ Κύριος μίλησε ἔτσι σέ μένα μέ χέρι κραταῖο, καί μέ δίδαξε νά μή βαδίζω στό δρόμο ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ, λέγοντας:

12. Μὴν πεῖτε Συνωμοσία, σέ ὄλους ὄσους ἐτοῦτος ὁ λαός θά πεῖ Συνωμοσία. Οὔτε νά φοβηθεῖτε τό φόβο τους, οὔτε νά τρομάξετε.

13. Τόν Κύριο τῶν Δυνάμεων, αὐτόν νά ἀγιάζετε, καί αὐτός ἄς εἶναι ὁ φόβος σας, καί αὐτός ἄς εἶναι ὁ τρόμος σας.

14. Καί αὐτός θά εἶναι γιά ἀγιαστήριο. Ὅμως γιά λίθο προσκόμματος, καί γιά πέτρα σκανδάλου σέ ἀμφότερους τούς οἴκους τοῦ Ἰσραήλ, γιά παγίδα καί γιά θηλιά στους κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ.

15. Καί πολλοί ἀνάμεσά τους θά προσκόψουν καί θά πέσουν, καί θά συντριβοῦν, καί θά παγιδευτοῦν, καί θά πιαστοῦν.

16. Δέστε τή μαρτυρία, σφράγιστε τό νόμο ἀνάμεσα στους μαθητές μου.

17. Καί ἐγώ θά περιμένω τόν Κύριο, πού κρύβει τό πρόσωπό του ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰακώβ, καί θά τον προσμένω.

18. Ἰδέστε, ἐγώ καί τά παιδιά πού μου ἔδωσε ὁ Κύριος, εἴμαστε γιά σημεῖα καί γιά θαύματα στόν Ἰσ-

ραήλ από τόν Κύριο τῶν Δυνάμεων, πού κατοικεῖ στό Ὅρος Σιών.

19. Καί ὅταν σᾶς πούν: Ρωτήστε αὐτούς πού ἔχουν πνεῦμα μαντείας, καί τούς νεκρομάντιες πού τιτιβίζουν καί ψιθυρίζουν — τάχα δέν πρέπει κάθε λαός νά ρωτᾷει τό Θεό του γιά νά ἀκούσουν οἱ ζωντανοί ἀπό τούς νεκρούς;

20. Στό νόμο καί στή μαρτυρία, καί ἂν δέ μιλοῦν σύμφωνα μέ αὐτόν τό λόγο, εἶναι ἐπειδή δέν ὑπάρχει φῶς μέσα τους.

21. Καί θά περάσουν ἀπ' αὐτήν σκληρά καταπιεσμένοι καί πεινασμένοι. Καί θά γίνει ὥστε ὅταν θά πεινάσουν, θά ἀγανακτήσουν, καί θά καταριοῦνται τό βασιλιά τους καί τό Θεό τους, καί θά κοιτοῦν πρὸς τά ἄνω.

22. Καί θά κοιτοῦν πρὸς τή γῆ καί ἰδέστε ταραχή καί σκοτάδι, θαμπάδα ἄγχους, καί θά ὀδηγηθοῦν σέ σκοτάδι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ὁ Ἡσαΐας μιλάει Μεσσιανικά. Οἱ ἄνθρωποι στό σκοτάδι θά δοῦν ἓνα μέγα Φῶς. Ἐνα παιδί θά μᾶς γεννηθεῖ. Θά εἶναι ὁ Ἄρχοντας εἰρήνης καί θά βασιλεύσει στό θρόνο τοῦ Δαβίδ. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 9.

Καί ὁμως, ἡ θαμπάδα δέ θά εἶναι σάν ἐκείνη πού ἦταν στήν κατάθλιψη τῆς, ὅταν αὐτός στήν ἀρχή βασάνισε ἐλαφρά τή γῆ Ζαβουλών, καί τή γῆ Νεφθαλεὶμ, καί ὕστερα βασάνισε πió βαριά κατὰ τό δρόμο τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας, πέρα ἀπό τόν Ἰορδάνη στή Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

2. Ὁ λαός πού περπατοῦσε στό σκοτάδι εἶδε μέγα φῶς. Σέ κείνους πού κατοικοῦν στή γῆ τῆς σκιάς θανάτου, σ' αὐτούς ἐπάνω ἔλαμψε τό φῶς.

3. Ἐσὺ πλήθυνες τό ἔθνος, καί

αὔξησες τή χαρά — χairoνται ἐνώπιόν σου κατὰ τή χαρά τοῦ θερισμοῦ, καί καθὼς χairoνται οἱ ἄνθρωποι ὅταν μοιράζονται τὰ λάφυρα.

4. Γιατί ἐσὺ ἔσπασες τό ζυγὸ τοῦ φορτίου του, καί τό κοντάρι τοῦ ὤμου του, τή ράβδο τοῦ τυράννου του.

5. Γιατί κάθε μάχη πολεμιστοῦ εἶναι μέ συγκεχυμένο σάλο, καί στολές κυλισμένες στό αἶμα. Ὅμως ἐτοῦτο θά εἶναι μέ κάψιμο καί ὕλη φωτιάς.

6. Γιατί ἓνα παιδί θά μᾶς γεννηθεῖ, ἓνας γιὸς θά μᾶς δοθεῖ. Καί ἡ κυβέρνησις θά εἶναι ἐπάνω στόν ὄμο του. Καί τό ὄνομά του θά εἶναι, Θυμαστός, Σύμβουλος, Θεός Ἰσχυρός, Πατέρας τοῦ μελλοντικοῦ αἵωνα, Ἄρχοντας Εἰρήνης.

7. Στήν αὔξησις τῆς κυβέρνησις καί τῆς εἰρήνης δέν ὑπάρχει τέλος, ἐπάνω στό ὄρονο τοῦ Δαβίδ, καί ἐπάνω στή βασιλεία του νά τή διατάζει, καί νά τήν ἐδραιώσει μέ κρίσις καί μέ δικαιοσύνη ἀπό ἐδῶ κι ἐμπρός, καί αἰώνια. Ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων θά τό ἐκτελέσει αὐτό.

8. Ὁ Κύριος ἔστειλε τὰ λόγια του στόν Ἰακώβ καί ἔφεξαν στόν Ἰσραήλ.

9. Καί ὅλοι οἱ λαοί θά ξέρουν, ἀκόμη καί ὁ Ἐφραὶμ καί οἱ κάτοικοι τῆς Σαμάρειας, πού λένε μέ περηφάνεια καί παχυσαρκία καρδιάς:

10. Τὰ τοῦβλα ἔπεσαν, ἀλλά ἐμεῖς θά χτίσουμε μέ πελεκημένες πέτρες. Οἱ συκομορφές κόπηκαν, ἀλλά ἐμεῖς θά τίς ἀλλάξουμε σέ κέδρους.

11. Γι' αὐτό ὁ Κύριος θά ἐξεγειρεῖ τοὺς ἀντίδικους τοῦ Ρεσίν ἐναντίον του, καί θά ἐνώσει τοὺς ἐχθρούς του.

12. Τοὺς Σύριους μπροστά καί τοὺς Φιλισταίους πίσω. Καί αὐτοὶ θά καταβροχθίσουν τόν Ἰσραήλ μέ ἀνοιχτό στόμα. Γιά ὅλα αὐτὰ ὁ θυ-

μός του δέν εξαλείφτηκε, αλλά τό χέρι του είναι άκόμα άπλωμένο.

13. Γιατί ό λαός δέ στρέφεται πρός αυτόν πού τούς κτυπά, ούτε επιζητοῦν τόν Κύριο τῶν Δυνάμεων.

14. Γι' αυτό θά κόψη ό Κύριος άπό τόν Ἰσραήλ τήν κεφαλή καί τήν οὐρά, τόν κλάδο καί τό βουρλο μέσα σέ μία ημέρα.

15. Ὁ παλαιός, αυτός εἶναι ἡ κεφαλή. Καί ό προφήτης πού διδάσκει ψευτιές, αυτός εἶναι ἡ οὐρά.

16. Γιατί οἱ ἡγέτες ἐτούτου τοῦ λαοῦ τούς κάνουν νά σφάλλουν. Καί ὅσοι ὀδηγοῦνται άπό αὐτούς, ἀφανίζονται.

17. Γι' αυτό ό Κύριος δέ θά χαρεῖ μέ τούς νέους τους, οὔτε θά εὖσπλαχνισθεῖ τά ὄρφανά τους καί τίς χήρες τους. Γιατί ό κάθε ένας τους εἶναι ὑποκριτής καί κακοποιός, καί κάθε στόμα λέει ἀπερισκεψίεις. Γιά όλα αυτά ό θυμός του δέν εξαλείφτηκε, αλλά τό χέρι του εἶναι άπλωμένο άκόμα.

18. Γιατί ἡ άνομία καιεῖ σάν φωτιά. Θά καταφάγει τά τριβόλια καί τά άγκάθια, καί θά άνάψει μέσα στίς πυκνές συστάδες τοῦ δάσους, καί θά άνεβουδν σάν τό άνέβασμα τοῦ καπνοῦ.

19. Μέ τήν ὀργή τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων σκοτείνιασε ἡ χώρα, καί ό λαός δά εἶναι σάν τήν ὕλη φωτιᾶς. Κανένας άνθρωπος δέ θά ἐλεήσει τόν άδελφό του.

20. Καί θά άρπάξει στά δεξιά καί θά πεινάει. Καί θά φάει στ' άριστερά καί δέ θά ικανοποιηθοῦν. Θά τρώνε καθένας τή σάρκα τοῦ ἴδιου τοῦ βραχιονά του —

21. Ὁ Μανασσῆς τόν Ἐφραΐμ, καί ό Ἐφραΐμ τό Μανασσῆ. Αὐτοί μαζί θά εἶναι ἑναντίον τοῦ Ἰούδα. Γιά όλα αυτά ό θυμός του δέν εξαλείφτηκε, αλλά τό χέρι του εἶναι άκόμα άπλωμένο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ἡ καταστροφή τῆς Ἀσσυρίας εἶναι τό εἶδος τῆς καταστροφῆς τῶν άνόμων κατά τή Δευτέρα Παρουσία. Αἰγοί άνθρωποι θά ἔχουν μείνει μετά τόν ἐπιπερχομό τοῦ Κυρίου. Ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ θά ἐπιστρέψει κατά τήν ημέρα ἐκείνη. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 10.

ΑΛΙΜΟΝΟ σέ κείνους πού διατάσσουν άνομες διαταγές, καί γράφουν ὀδυνηρότητα τήν ὁποία ἔχουν ὑποδείξει.

2. Γιά νά άπομακρύνουν τούς ἐνδεεῖς άπό τήν κρίση, καί νά ἀφαιροῦν τό δικαίωμα άπό τούς φτωχοῦς τοῦ λαοῦ μου, γιά νά εἶναι οἱ χήρες λεία τους, καί γιά νά ληστεύουν τά ὄρφανά!

3. Καί τί θά κάνετε κατά τήν ημέρα τῆς ἐπίσκεψης, καί κατά τήν ἐρήμωση πού θά ἔλθει άπό μακριά; Σέ ποιόν θά τρέξετε γιά βοήθεια; Καί πού θά ἀφήσετε τή δόξα σας;

4. Χωρίς ἐμένα θά ὑποκύβουν χειρότερα άπό τούς φυλακισμένους, καί θά πέσουν χειρότερα άπό τούς σκοτωμένους. Γιά όλα αυτά ό θυμός του δέν εξαλείφτηκε, αλλά τό χέρι του εἶναι άκόμα άπλωμένο.

5. Ὡ Ἀσσυρία, ἡ ράβδος τοῦ θυμοῦ μου καί ἡ βέργα στό χέρι τους εἶναι ἡ ἀγανάκτησή τους.

6. Θά τόν στεῖλω ἑναντίον ενός ὑποκριτικοῦ ἔθνους, καί ἑναντίον τοῦ λαοῦ τῆς ὀργῆς μου θά τοῦ δώσω ἐγώ ἐντολή νά πάρει τά λάφυρα, καί νά πάρει τή λεία, καί νά τούς ποδοπατήσει σάν τή λάσπη τῶν δρόμων.

7. Ἐντούτοις δέν ἔννοεῖ ἔτσι, οὔτε ἡ καρδιά του σκέφτεται ἔτσι. Ἀλλά μέσα στήν καρδιά του εἶναι τό νά καταστρέψει καί νά ἐξολοθρῶσει λαούς ὄχι λίγους.

8. Γιατί εἶπε: Δέν εἶναι οἱ ἄρχοντές μου ὄλοι βασιλιάδες;

9. Δέν εἶναι ἡ Χαλάνη σάν τή

Χαρχείς; Δέν είναι ἡ Αἰμάθ ὅπως ἡ Ἀρφάδ; Δέν είναι ἡ Σαμάρεια ὅπως ἡ Δαμασκόσ;

10. Ὅπως ἐδραίωσε τό χέρι μου τά βασιλεία τῶν εἰδῶλων, τῶν ὁποίων τά γλυπτά ὁμοιώματα ξεπερνοῦσαν τά τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς Σαμάρειας,

11. Τάχα δέ θά κάνω στήν Ἱερουσαλήμ καί στά εἰδῶλά της, ὅπως ἔκανα στήν Σαμάρεια καί στά εἰδῶλά της;

12. Ἐπομένως, θά γίνει ὥστε δταν ὁ Κύριος θά ἔχει ἐκτελέσει ὄλο τό ἔργο του ἐπάνω στό Ὅρος Σιών καί ἐπάνω στήν Ἱερουσαλήμ, θά τιμωρήσω τόν καρπό τῆς παχιάς καρδιάς τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας, καί τή δόξα τῶν ὑπεροπτικῶν του βλεμμάτων.

13. Γιατί εἶπε: Μέ τή δύναμη τοῦ χεριοῦ μου καί μέ τή σοφία μου ἔκανα ὄλα αὐτά. Γιατί εἶμαι συνेतός. Καί μετέφερα τά ὄρια τοῦ λαοῦ, καί λήστεψα τοὺς θησαυροὺς τους, καί ἔβαλα κάτω τοὺς κατοίκους σάν γενναίους ἄνδρας.

14. Καί τό χέρι μου βρῆκε σάν φωλιά τά πλοῦτη τοῦ λαοῦ. Καί ὅπως κανεῖς μαζεῦει αὐγά πού ἔχουν ἀφεθεῖ, ἐγώ μάζεψα ὄλη τή γῆ. Καί κανένας δέν κούνησε τή φτερούγα, ἢ ἄνοιξε τό στόμα, ἢ τιτίβισε.

15. Θά καυχηθεῖ ἡ ἀξίνα ἐναντίον αὐτοῦ πού κόβει μ' αὐτήν; Θά μεγαλαυχηθεῖ τό πριόνι ἐναντίον αὐτοῦ πού τό κινεῖ; Σάν νά κινούνταν ἡ ράβδος ἐναντίον ἐκείνων πού τή σηκῶνουν, ἢ σάν νά ὑψωνόταν ἡ μαγκούρα, σάν νά μῆν ἦταν ζύλο!

16. Γι' αὐτό ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, θά στείλει στοὺς παχεῖς του, ἰσχνότητα. Καί κάτω ἀπό τή δόξα του θά ἀνάψει κάψιμο σάν τό κάψιμο φωτιᾶς.

17. Καί τό φῶς τοῦ Ἰσραήλ θά εἶναι γιά φωτιά, καί ὁ Ἄγιός του γιά φλόγα, καί θά κάψει καί θά καταφάει

τά ἀγκάθια του καί τοὺς τριβόλους του σέ μιὰ μέρα.

18. Καί θά ἀφανίσει τή δόξα τοῦ δάσους του, καί τοῦ καρποφόρου ἀγροῦ του, καί ψυχῆ καί σῶμα. Καί θά εἶναι σάν τό σηματοφόρο πού λυποθυμαῖ.

19. Καί τά ὑπόλοιπα τῶν δέντρων τοῦ δάσους του θά εἶναι ἐλάχιστα, ὥστε ἓνα παιδί νά μπορεῖ νά τά καταγράψει.

20. Καί θά γίνει ὥστε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, τό ὑπόλειμμα τοῦ Ἰσραήλ, καί ὅσοι γλίτωσαν ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰακῶβ, δέ θά στηρίζονται πιά σ' ἐκεῖνον πού τοὺς πάταξε, ἀλλά θά στηρίζονται στόν Κύριο, τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραήλ, μέ ἀλήθεια.

21. Τό ὑπόλειμμα θά ἐπιστρέψει, μάλιστα, τό ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακῶβ, πρὸς τόν ἰσχυρό Θεό.

22. Γιατί ἂν καί ὁ λαός σου, Ἰσραήλ, εἶναι σάν τήν ἄμμο τῆς θάλασσας, ἓνα ὑπόλειμμα ἀπό αὐτοὺς θά ἐπιστρέψει. Ὁ ἀφανισμός πού ἔχει διαταχθεῖ θά ξεχειλίσει μέ δικαιοσύνη.

23. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων θά κάνει ἀφανισμό, καί μάλιστα προσδιορισμένο σέ ὄλη τή χώρα.

24. Γι' αὐτό, ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων: Λαέ μου πού κατοικεῖς στή Σιών, μῆ φοβᾶσαι τόν Ἀσσύριο. Θά σέ χτυπήσει μέ ράβδο, καί θά σηκῶσει τή μαγκούρα του ἐναντίον σου, κατά τόν τρόπο τῆς Αἰγύπτου.

25. Γιατί λίγο ἀκόμα καί ἡ ἀγανάκτηση θά πάψει, καί ὁ θυμός μου στόν ὄλεθρό τους.

26. Καί ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων θά ξεσηκῶσει μάλιστα γι' αὐτόν, σύμφωνα μέ τή σφαγή τῆς Μαδιάμ στό βράχο τοῦ Ὁρῆβ. Καί ὅπως ἦταν ἡ ράβδος του ἐπάνω στή θάλασσα, ἔτσι θά τήν ὑψώσει κατά τόν τρόπο τῆς Αἰγύπτου.

27. Καί θά γίνει ὥστε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη τό φορτίο του θά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τόν ὄμο σου, καί ὁ ζυγός του ἀπό τό λαιμό σου, καί ὁ ζυγός θά συντριβεῖ ἔνεκα τοῦ χρίσματος.

28. Αὐτός ἦλθε στό Ἰαῖθ, πέρασε στό Μιγρών. Στό Μιχμάς ἀπόθεσε τά ἄρματα του.

29. Διάβηκαν τό πέρασμα. Ἐκάναν τό κατάλυμά τους στό Γεβά. Ἡ Ραμά τρώμαξε, ἡ Γαβαά τοῦ Σαοῦλ ἔφυγε.

30. Ὑψωσε τή φωνή σου, θυγατέρα τῆς Γαλλεῖμ. Κάνε την, φτωχή Ἀναθώθ, νά ἀκουστεῖ στό Λαισά.

31. Ἡ Μαδμηνά μεταποπίστηκε. Οἱ κάτοικοι τῆς Γεβεῖμ συναθροίζονται γιά νά φύγουν.

32. Ἐντούτοις, αὐτός θά μείνει στό Νῶβ ἐκείνη τήν ἡμέρα. Θά σείσει τό χέρι του ἔναντίον τοῦ ὄρους τῆς Ὑγατέρας τῆς Σιών, τοῦ λόφου τῆς Ἱερουσαλήμ.

33. Ἰδέστε, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων θά κόψει τούς κλώνους μέ τρόμο. Καί οἱ ὑψηλοί θά συντριβοῦν. Καί οἱ ὑπεροπτικοί θά ταπεινωθοῦν.

34. Καί θά κόψει μέ σίδηρο τίς πυκνές συστάδες τοῦ δάσους, καί ὁ Λίβανος θά πέσει ἀπό ἕναν ἰσχυρό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ὁ κορμός τοῦ Ἰεσσαί (ὁ Χριστός) θά κρίνει μέ δικαιοσύνη. Ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ θά καλύψει τή γῆ κατά τή Χιλιετηρίδα. Ὁ Κύριος θά ὑψώσει σημαῖα καί θά συνάξει τόν Ἰσραήλ. Συγκρίνετε Ἡσαία 11.

Καί θά βγῆ μιὰ ράβδος ἀπό τόν κορμό τοῦ Ἰεσσαί, κι ἕνας κλάδος θά φυτρώσει ἀπό τίς ρίζες του.

2. Καί τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου θά εἶναι ἐπάνω του, τό πνεῦμα σοφίας καί νόησης, τό πνεῦμα σύνεσης καί ἰσχύος, τό πνεῦμα γνώσης καί φόβου τοῦ Κυρίου.

3. Καί θά τόν κάνει νά ἔχει ὀξεία ἀντίληψη στό φόβο τοῦ Κυρίου. Καί δέ θά κρίνει κατά τήν ὄψη τῶν ματιῶν του, οὔτε θά ἐλέγχει κατά τήν ἀκοή τῶν αὐτιῶν του.

4. Ἀλλά μέ δικαιοσύνη θά κρίνει τόν φτωχό, καί θά ἐλέγχει μέ ἰσότητα γιά τόν πρῶο τῆς γῆς. Καί θά χτυπήσει τή γῆ μέ τή ράβδο τοῦ στόματός του, καί μέ τήν πνοή τῶν χειλιῶν του θά θανατώσει τούς ἄνομους.

5. Καί δικαιοσύνη θά εἶναι ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος του, καί πίστη ἡ ζώνη τῶν πλευρῶν του.

6. Καί ὁ λύκος θά συγκατοικεῖ μέ τό ἀρνί, καί ἡ λεοπάρδαλη θά ἀναπαύεται μέ τό κατσίκι, καί τό μοσχάρι καί τό νεαρό λιοντάρι καί τό μανάρι παρέα. Καί ἕνα μικρό παιδί θά τά ὀδηγεῖ.

7. Καί ἡ ἀγελάδα καί ἡ ἀρκούδα θά βόσκουν, τά μωρά τους θά ἀναπαύονται παρέα, καί τό λιοντάρι θά τρώγει ἄχυρο σάν τό βόδι.

8. Καί τό βρέφος πού θηλάζει θά παίζει στήν τρύπα τοῦ φαρμακεροῦ φιδιοῦ, καί τό ἀπογαλακτισμένο παιδί θά βάζει τό χέρι του στή φωλιά τοῦ βασιλίσκου.

9. Δέ θά βλάπτουν οὔτε θά ἀφανίζουν σέ ὄλο τό ἅγιο ὄρος μου, γιὰ τή γῆ θά εἶναι ἐγμάτη ἀπό τή γνώση τοῦ Κυρίου, ὅπως τά νερά σκεπάζουν τή θάλασσα.

10. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη θά εἶναι μιὰ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, πού θά σταθεῖ σάν σημαῖα τοῦ λαοῦ. Σ' αὐτό θά προσβλέψουν οἱ Ἐθνικοί. Καί ἡ ἀνάπαυσή του θά εἶναι ἔνδοξη.

11. Καί θά γίνει ὥστε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Κύριος θά βάλει τό χέρι του πάλι γιά δεύτερη φορά, γιά νά ξαναποκτήσει τό ὑπόλειμμα τοῦ λαοῦ του πού θά ἀφεθεῖ ἀπό τήν Ἀσσυρία, καί ἀπό τήν Αἴγυπτο, καί ἀπό τό Παθρόσ, καί ἀπό τήν Αἰθιοπία, καί ἀπό τό Ἐλάμ, καί ἀπό τό

Σενναάρ, και από τό Αιμάθ, και από τά νησιά τῆς θάλασσας.

12. Και θά ύψώσει σημαία γιά τά ἔθνη, και θά συγκεντρώσει τούς ἀπόκληρους τοῦ Ἰσραήλ, και θά συνάξει τούς διασπαρμένους τοῦ Ἰούδα ἀπό τά τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς.

13. Ὁ φόβος τοῦ Ἐφραΐμ θά ἀφαιρεθεῖ, και οἱ ἐνάντιοι τοῦ Ἰούδα θά ἀποκοποῦν. Ὁ Ἐφραΐμ δέ θά φθονεῖ τόν Ἰούδα, και ὁ Ἰούδας δέ θά στενοχωρεῖ τόν Ἐφραΐμ.

14. Ἀλλά θά ὀρμήσουν κατά τῶν ὤμων τῶν Φιλισταίων πρὸς δυσμάς. Θά λεηλατήσουν τούς τῆς ἀνατολῆς ὅλους μαζί. Θά ἀπλώσουν τό χέρι τους στόν Ἐδὼμ και Μωάβ. Και τά τέκνα τοῦ Ἀμμών θά τούς ὑπακοῦνε.

15. Και ὁ Κύριος θά ἀφανίσει ὀλοκληρωτικά τή γλώσσα τῆς Αἰγυπτιακῆς θάλασσας. Και μέ τό μέγα ἄνεμο του θά σείσει τό χέρι του ἐπάνω ἀπό τόν ποταμό, και θά τόν πατάξει στά ἐπτὰ ρεύματα, και θά κάνει νά τόν διαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι μέ στεγνά πέλδιλα.

16. Και θά ὑπάρχει εὐρύς δρόμος γιά τό ὑπόλειμμα τοῦ λαοῦ του, πού θά ἔχει μείνει, ἀπό τήν Ἀσσυρία, ὅπως ἦταν στόν Ἰσραήλ κατά τήν ἡμέρα πού βγήκε ἀπό τή γῆ τῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Κατά τήν ἡμέρα τῆς χιλιετηρίδας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά δοξολογοῦν τόν Κύριο. Θά κατοικεῖ μαζί τους. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 12.

Και κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη θά πεῖς: Κύριε, θά σέ δοξολογήσω. Ἄν και ὀργίστηκες ἐναντίον μου, ὁ θυμός σου στράφηκε μακριά, και μέ παρηγόρησες.

2. Ἰδέστε, ὁ Θεός εἶναι ἡ σωτηρία μου. Θά ἐμπιστευθῶ, και δέ θά φοβηθῶ. Γιατί ὁ Κύριος ὁ ἸΕΧΩΒΑ εἶναι

ἡ δύναμή μου και τό τραγοῦδι μου. Ἐπίσης, ἔγινε ἡ σωτηρία μου.

3. Γι' αὐτό, μέ ὑπέμετρη χαρά θά ἀντλήσετε νερό ἀπό τό πηγάδι τῆς σωτηρίας.

4. Και κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη θά πείτε: Δοξολογεῖτε τόν Κύριο, ἐπικαλεσθεῖτε τό ὄνομά του, διακηρύξτε τά ἔργα του στούς λαούς, ἀναφέρετε ὅτι τό ὄνομά του ὑπερυψώθηκε.

5. Τραγουδήστε γιά τόν Κύριο. Γιατί ἔχει κάνει ὑπέροχα πράγματα. Αὐτό εἶναι γνωστό σέ ὅλη τή γῆ.

6. Ἀλάλαξε και ἀναφώνησε, κάτοικε τῆς Σιών. Γιατί μέγας εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ ἀνάμεσά σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ἡ καταστροφή τῆς Βαβυλώνας εἶναι ἓνα εἶδος καταστροφῆς κατά τή Δευτέρα Παρουσία. Θά εἶναι ἡμέρα ὀργῆς και ἐκδίκησης. Ἡ Βαβυλώνα (ὁ κόσμος) θά πέσει γιά πάντα. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 13.

Ἡ ΣΥΜΦΟΡΑ τῆς Βαβυλώνας, ὅπως τήν εἶδε ὁ Ἡσαΐας, ὁ γιός τοῦ Ἄμώς.

2. Σηκῶστε λάβαρο ἐπάνω στό ψηλό βουνό, ὑψῶστε τή φωνή σ' αὐτούς, σείστε τό χέρι, γιά νά πάνε μέσα στίς πύλες τῶν ἀρχόντων.

3. Ἐγὼ πρόσταξα τούς ἁγιασμένους μου, κάλεσα ἐπίσης τούς ἰσχυρούς μου, γιατί ὁ θυμός μου δέν εἶναι ἐπάνω σ' αὐτούς πού χαίρονται μέ τήν ὑψηλότητά μου.

4. Ὁ θόρυβος τοῦ πλήθους στά ὄρη σάν ἀπό ἓναν ἄγα λαό, ὁ ταραχώδης ἦχος τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν συγκεντρωμένων, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων συγκεντρώνει γιά ἐπιθεώρηση τά στρατεύματα τῆς μάχης.

5. Ἐρχονται ἀπό χώρα μακρινή, ἀπό τό ἄκρο τῶν οὐρανῶν, μάλιστα, ὁ Κύριος, και τά ὄπλα τῆς ἀγανά-

κτησής του, γιά νά αφανίσουν όλόκληρη τή χώρα.

6. Ουρλιάξετε, γιατί ή ημέρα του Κυρίου επλησίασε. Θά έλθει σάν δλεθρος από τον Παντοδύναμο.

7. Γι' αυτό όλα τά χέρια θά άτονούν, κάθε καρδιά ανθρώπου θά λιώσει.

8. Καί θά τρομάξουν. Πόνοι και θλίψεις θά τους κυριέψουν. Θά εκπλήσεται ό ένας μέ τον άλλο. Τά πρόσωπά τους θά είναι σάν φλόγες.

9. Ίδέστε, ή ημέρα του Κυρίου έρχεται, σκληρή και μέ όργή και άγριο θυμό, νά κάνει τή χώρα έρημη. Καί θά έξολοθρευσει άπ' αυτήν τους άμαρτωλούς.

10. Γιατί τά άστρα των ούρανών και οι άστερισμοί τους δέ θά δίνουν τό φώς τους. Ό ήλιος θά σκοτεινιάσει στό διάβα του, και ή σελήνη δέ θά κάνει τό φώς της νά φέγγει.

11. Καί θά τιμωρήσω τον κόσμο γιά τήν κακία τους, και τους άσεβείς γιά τήν άνομία τους. Θά κάνω τήν άλαζονία του περήφανου νά πάψει, και θά ξαπλώσω κάτω τήν ύπεροψία του τρομερού.

12. Θά κάνω τον άνθρωπο πιό πολύτιμο παρά τό άγνό χρυσάφι, μάλιστα τον άνθρωπο παρά τή χρυσή σφήνα του Όφείρ.

13. Γι' αυτό, θά σείσω τους ούρανοους, και ή γή θά μετατοπιστεί από τή θέση της, κατά τήν όργή του Κυρίου των Δυνάμεων, και κατά τήν ημέρα του άγριου θυμού του.

14. Καί θά είναι σάν κυνηγημένη δορκάδα, και σάν πρόβατο που κανένας δέν τό περιμάζει. Καί κάθε άνθρωπος θά στραφεί προς τό δικό του λαό, και θά φύγει ό καθένας γιά τή δική του χώρα.

15. Όποιος είναι περήφανος, θά διαπεραστεί. Μάλιστα, και όποιος είναι προσκολλημένος στους άνόμους, θά πέσει από σπαθί.

16. Καί τά τέκνα τους θά γίνουν

συντρίμμια εμπρός στά μάτια τους. Τά σπίτια τους θά λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θά ύποστούν βιασμούς.

17. Ίδέστε, θά ξεσηκώσω τους Μήδες έναντίον τους, οι όποιοι δέ θά λογαριάσουν άσήμι και χρυσάφι, ούτε θά εύφρανθούν μ' αυτό.

18. Τά τόξα τους, επίσης, θά κάνουν τους νέους συντρίμμια. Καί δέ θά λυπηθούν τον καρπό τής κοιλιās. Τά μάτια τους δέ θά κάνουν έξαίρεση στά παιδιά.

19. Καί ή Βαβυλώνα, ή δόξα των βασιλείων, ή ένδοξο καύχημα των Χαλδαιων, θά είναι όπως όταν ό Θεός άνέτρεψε τά Σόδομα και Γόμορρα.

20. Ποτέ δέ θά κατοικηθεί, ούτε θά κατασκηνωθεί από γενεά σέ γενεά. Ούτε θά στήσει ό Άραβας τή σκηνή του εκεί. Ούτε θά κάνουν οι βοσκοί τή στήνη τους εκεί.

21. Άλλά θηρία τής έρήμου θά αναπαύονται εκεί. Καί τά σπίτια τους θά είναι γεμάτα καταθλιπτικά όντα. Καί κουκουβάγιες θά κατοικούν εκεί, και σάτυροι θά χορεύουν εκεί.

22. Καί τά άγρια ζώα των νησιών θά κράζουν στά έρημα σπίτια τους, και δράκοι στά όμορφα παλάτια τους. Καί ό καιρός της πλησιάζει νά έλθει, και ή ημέρα της δέ θά παραταθεί. Γιατί θά τήν καταστρέψω ταχύτατα. Μάλιστα, γιατί θά είμαι πολυεύσπλαχος γιά τό λαό μου, αλλά οι άνομοι θά έξολοθρευθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ό Ίσραήλ θά συναθροιστεί και θά απολαύσει άνάπαυση χιλιετή. Ό Έωσφόρος αποβλήθηκε από τους ούρανοους λόγω άνταρσίας. Ό Ίσραήλ θά θριαμβεύσει επικρατώντας τής Βαβυλώνας (του κόσμου). Συγκρίνετε Ήσαϊα 14.

ΓΙΑΤΙ ό Κύριος θά εύσπλαχνισθεί

τόν Ἰακώβ, καί θά ἐκλέξει πάλι τόν Ἰσραήλ, καί θά τούς θέσει στή δική τους χώρα. Καί οἱ ξένοι θά ἐνωθοῦν μαζί τους, καί θά προσκολληθοῦν στόν οἶκο τοῦ Ἰακώβ.

2. Καί οἱ λαοί θά τούς πάρουν καί θά τούς φέρουν στόν τόπο τους. Μάλιστα, ἀπό μακριά, στά πέρατα τῆς γῆς. Καί θά ἐπιστρέψουν στίς χώρες τῆς ἐπαγγελίας τους. Καί ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ θά τούς κατέχει, καί ἡ χώρα τοῦ Κυρίου θά εἶναι γιά δούλους καί δοῦλες. Καί θά τούς πάρουν αἰχμάλωτους ἐκείνους τῶν ὁποίων ἦταν αἰχμάλωτοι. Καί θά ἐξουσιάζουν τούς δυναστες τους.

3. Καί θά γίνει ὥστε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Κύριος θά σέ ἀναπαύσει ἀπό τή θλίψη σου καί ἀπό τό φόβο σου, καί ἀπό τή σκληρή αἰχμαλωσία τήν ὁποία σέ ἔκαναν νά ὑποφέρεις.

4. Καί θά γίνει ὥστε, κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, θά μεταχειριστεῖς τούτη τήν παροιμία κατά τοῦ βασιλιά τῆς Βαβυλώνας, καί θά πεῖς: Πῶς ἔπαψε ὁ δυνάστης, ἡ χρυσή πόλη ἔπαψε!

5. Ὁ Κύριος ἔσπασε τή ράβδο τῶν ἀνόμων, τά σκῆπτρα τῶν δυναστῶν.

6. Αὐτός πού πάταξε τό λαό σέ ὀργή μέ ἀκατάπανστο χτύπημα, αὐτός πού ἐξουσίασε τά ἔθνη μέ θυμό, καταδιώκεται, καί κανένας δέν ἀναχαιτίζει.

7. Ὡλη ἡ γῆ ἀναπαύεται καί ἡσυχάζει. Ξεσπᾶνε σέ τραγοῦδι.

8. Μάλιστα, τά ἔλατα ἀγαλλιᾶζονται μέ σένα, καί οἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἐπίσης, λέγοντας: Ἀπό τότε πού κοιμήθηκες, δενδροτόμος δέν ἦλθε ἐναντίον μας.

9. Ὁ ἄδης ἀπό κάτω, κινήθηκε γιά σένα, γιά νά σέ προῦπαντήσει κατά τόν ἐρχομό σου. Ξεσηκώνει τούς νεκρούς γιά σένα, ὅλους αὐτούς τούς ἀρχηγούς τῆς γῆς. Ἐσήκωσε

ἀπό τό θρόνο τους ὅλους τούς βασιλιάδες τῶν ἐθνῶν.

10. Καί αὐτοί θά μιλήσουν καί θά σοῦ ποῦν: Ἐγίνες κι ἐσύ ἀδύναμος σάν κι ἐμᾶς; Ἐγίνες ἐσύ σάν ἐμᾶς;

11. Ἡ μεγαλαυχία σου ρίχτηκε στόν τάφο. Ὁ ἦχος τῶν μουσικῶν σου ὀργάνων δέν ἀκούγεται. Τό σκουλήκι εἶναι στρωμένο ἀπό κάτω σου, καί τά σκουλήκια σέ σκεπάζουν.

12. Πῶς ἔπεσες ἀπό τούς οὐρανούς, Ἐωσφόρε, γιέ τῆς αὐγῆς! Συντριφτηκες στό ἔδαφος, ἐσύ πού ἐξασθενοῦσες τά ἔθνη!

13. Γιατί εἶπες μέσα στήν καρδιά σου: Θά ἀνεβῶ στούς οὐρανούς, θά ὑπερυψώσω τό θρόνο μου πάνω ἀπό τά ἄστρα τοῦ Θεοῦ. Καί θά καθίσω ἐπάνω στό ὄρος τῆς σύναξης, πρὸς τά μέρη τοῦ βοριᾶ.

14. Θά ἀνεβῶ πάνω ἀπό τά ὕψη τῶν σύννεφων. Θά γίνω σάν τόν Ὑψιστο.

15. Ὅμως θά ριχτεῖς στόν ἄδη, στά πλάγια τοῦ λάκκου.

16. Αὐτοί πού σέ βλέπουν, θά λοξοκοιτάξουν πρὸς ἐσένα, καί θά σέ σκεφοῦν καί θά ποῦν: Αὐτός εἶναι πού ἔκανε τή γῆ νά τρέμει, πού ἔσειε βασιλεία;

17. Καί ἐρήμωσε τήν οἰκουμένη, καί ἀτέστρεψε τίς πόλεις τῆς, καί δέν ἄνοιξε τό σπίτι τῶν αἰχμαλώτων του;

18. Ὅλοι οἱ βασιλιάδες τῶν λαῶν, μάλιστα, ὅλοι τους, ἀναπαύονται σέ δόξα, ὁ καθένας στό δικό του σπίτι.

19. Ὅμως ἐσύ ρίχτηκες ἔξω ἀπό τόν τάφο σου σάν ἀποτροπιαστικός κλάδος, καί τό ἀπομεινάρι αὐτῶν πού θανατώθηκαν, πού διαπεράστηκαν μέ τό ξίφος, πού κατεβαίνουν στίς πέτρες τοῦ λάκκου, σάν κουφάρι πού ποδοπατιέται.

20. Δέ θά ἐνωθεῖς μαζί τους γιά ταφή, ἐπειδή ἐσύ κατέστρεψες τή χώρα σου καί θανάτωσες τό λαό σου.

Τό σπέρμα τῶν κακοποιῶν ποτέ δέ θά ἀναπλαστεῖ.

21. Ἐτοιμάστε σφαγή γιά τά τέκνα του γιά τίς ἀνομίες τῶν πατέρων τους, ὥστε νά μή σηκωθοῦν, οὔτε νά κατέχουν γῆ, οὔτε νά γεμίσουν τό πρόσωπο τῆς οἰκουμένης μέ πόλεις.

22. Γιατί ἐγώ θά σηκωθῶ ἐναντίον τους, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, καί θά ἀποκόψω ἀπό τή Βαβυλώνα, ὄνομα, καί ὑπόλειμμα, καί γιό, καί ἀνιψιό, λέει ὁ Κύριος.

23. Θά τήν κάνω ἐπίσης κτῆμα γιά τό νυχτοκόρακα, καί στέρνες ὑδάτων. Καί θά τή σαρώσω μέ τό φρόκαλο τοῦ ἀφανισμοῦ, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

24. Ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων ὀρκίστηκε, καί εἶπε: Ἐξάπαντος, ὅπως τό σκέφτηκα, ἔτσι θά γίνει. Καί ὅπως τό ἀποφάσισα, ἔτσι θά μείνει —

25. Νά φέρω τόν Ἀσσύριο στή χώρα μου, καί ἐπάνω στά ὄρη μου νά τόν ποδοπατήσω. Τότε ὁ ζυγός του θά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό αὐτούς, καί τό βάρος του θά φύγει ἀπό τοὺς ὤμους τους.

26. Αὐτός εἶναι ὁ προορισμός πού ἔχει προοριστεῖ γιά ὀλόκληρη τή γῆ. Καί τοῦτο εἶναι τό χέρι πού ἔχει ἀπλωθεῖ ἐπάνω σέ ὅλα τά ἔθνη.

27. Γιατί ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων ἔχει προορίσει, καί ποιός θά ἀναιρέσει; Καί τό χέρι του εἶναι ἀπλωμένο, καί ποιός θά τό παλινδρομήσει;

28. Τή χρονιά πού πέθανε ὁ βασιλιάς Ἀχαζ ἔγινε αὐτό τό ὄραμα.

29. Μή χαίρεσαι ἐσύ, ὅλη ἡ Παλαιστίνη, γιατί ἔσπασε ἡ ράβδος ἐκεῖνον πού σέ χτύπησε. Γιατί ἀπό τή ρίζα τοῦ φιδιοῦ θά βγεῖ βασιλίσκος, καί ὁ καρπός του θά εἶναι φλογερό ἱπτάμενο φίδι.

30. Καί οἱ πρωτότοκοι τῶν φτωχῶν θά τραφοῦν, καί αὐτοί πού ἔχουν ἀνάγκη, θά ἀναπαύονται σέ ἀσφάλεια. Καί ἐγώ θά σκοτώσω τή ρίζα

σου μέ λιμό, καί αὐτός θά θανατώσει τό ὑπόλειμμα σου.

31. Οὐρλιαξε, ὦ πόλη. Φώναξε, ὦ πόλη, ἐσύ, ὀλόκληρη ἡ Παλαιστίνη, διαλύθηκες. Γιατί θά ἔλθει ἀπό τό βοριά καπνός, καί κανένας δέ θά εἶναι μόνος κατά τοὺς καθορισμένους καιροὺς του.

32. Τί, λοιπόν, θά ἀποκριθοῦν οἱ ἀγγελιοφόροι τῶν ἔθνῶν; Ὅτι ὁ Κύριος θεμελίωσε τή Σιών, καί οἱ φτωχοί τοῦ λαοῦ του θά ἐλπίσουν σ' αὐτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Ὁ Νεφί ἀγάλλεται μέ τήν ἀπλότητα. Οἱ προφητεῖες τοῦ Ἡσαΐα θά γίνονιν νοητές κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Οἱ Ἰουδαῖοι θά ἐπιστρέψουν ἀπό τή Βαβυλώνα, θά σταυρώσουν τό Μεσσία, καί θά διασκορπιστοῦν καί θά δεινοπαθήσουν. Θά ἀποκατασταθοῦν ὅταν πιστέψουν στό Μεσσία. Αὐτός πρῶτα θά ἔλθει ἐξακόσια χρόνια μετὰ ἀπό τότε πού ἔφυγε ὁ Λεχὶ ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Οἱ Νεφίτες τηροῦν τό νόμο τοῦ Μωυσῆ καί πιστεύουν στό Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

ΤΩΡΑ λοιπόν, ἐγώ, ὁ Νεφί, μιῶ γιά λίγο σχετικά μέ τά λόγια πού ἔγραψα, τά ὁποῖα ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα τοῦ Ἡσαΐα. Γιατί ἰδέστε, ὁ Ἡσαΐας εἶπε πολλά πράγματα πού ἦταν δύσκολα γιά πολλοὺς ἀπό τό λαό μου νά τά καταλάβουν. Γιατί δέ γνωρίζουν τόν τρόπο τῆς προφητείας τῶν Ἰουδαίων.

2. Γιατί ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν τοὺς διδάξα πολλά πράγματα σχετικά μέ τίς συνήθειες τῶν Ἰουδαίων. Γιατί τά ἔργα τους ἦταν ἔργα σκότους, καί οἱ πράξεις τους ἦταν πράξεις ἀποτροπιασμῶν.

3. Γι' αὐτό, γράφω πρὸς τό λαό μου, πρὸς ὅλους ἐκείνους πού θά λάβουν ἀπ' ἐδῶ κι ἔμπρός ὅλα αὐτά τά ὁποῖα γράφω, ὥστε νά γνωρίζουν τίς

κρίσεις του Θεού, ότι έρχονται επάνω σέ όλα τά έθνη, σύμφωνα μέ τά λόγια που έχει πει.

4. Επομένως, άκουσε προσεκτικά, λαέ μου, έσεις που είστε από τον οίκο του Ισραήλ, και δώστε ακρόαση στά λόγια μου. Γιατί επειδή τά λόγια του Ήσαϊα δέν είναι άπλά για σάς, εντούτοις είναι άπλά για όλους όσους είναι γεμάτοι μέ τό πνεύμα της προφητείας. "Όμως σάς δίνω μιά προφητεία, σύμφωνα μέ τό πνεύμα που είναι μέσα μου. Θα προφητέψω λοιπόν σύμφωνα μέ την απλότητα ή οποία βρίσκεται μέσα μου από τον καιρό που βγήκα από την Ίερουσαλήμ μέ τόν πατέρα μου. Γιατί ιδέστε, ή ψυχή μου ευφραίνεται μέ την απλότητα προς τό λαό μου, ώστε νά μαθαίνουν.

5. Μάλιστα, και ή ψυχή μου ευφραίνεται μέ τά λόγια του Ήσαϊα, γιατί βγήκα από την Ίερουσαλήμ, και τά μάτια μου είδαν τά των Ίουδαίων, και ξέρω ότι οί Ίουδαίοι καταλαβαίνουν τά των προφητών, και δέν υπάρχει κανένας άλλος λαός που νά καταλαβαίνει όπως αυτοί αυτά που ειπώθηκαν στους Ίουδαίους, εκτός αν έχουν διδαχτεί κατά τό είδος των πραγμάτων των Ίουδαίων.

6. "Όμως ιδέστε, εγώ, ό Νεφί, δέ δίδαξα τά τέκνα μου κατά τό είδος των Ίουδαίων. Άλλά ιδέστε, εγώ ό ίδιος, έχω κατοικήσει στην Ίερουσαλήμ, γι' αυτό ξέρω σχετικά μέ τίς περιοχές όλόγυρα. Και άναφερα στά τέκνα μου σχετικά μέ τίς κρίσεις του Θεού, οί όποίες έγιναν στους Ίουδαίους, προς τά τέκνα μου, σύμφωνα μέ όλα όσα είπε ό Ήσαϊας, και δέν τά γράφω.

7. "Όμως ιδέστε, προχωρώ στη δική μου προφητεία, σύμφωνα μέ την απλότητά μου' κατά την οποία ξέρω ότι κανένας άνθρωπος δέν μπορεί νά κάνει λάθος. Εντούτοις, κατά τίς ημέρες που θα έκκληρωθούν οί

προφητείες του Ήσαϊα, οί άνθρωποι θα ξέρουν σίγουρα, κατά τους καιρούς που αυτά θα συμβούν.

8. Είναι λοιπόν χρήσιμα για τά τέκνα των ανθρώπων, και όποιος νομίζει ότι δέν είναι, προς αυτούς ειδικά θα μιλήσω, και θα άπευθύνω τά λόγια προς τό δικό μου λαό. Γιατί ξέρω ότι θα είναι πολύ χρήσιμα γι' αυτούς κατά τίς τελευταίες ημέρες. Γιατί κατά την ημέρα εκείνη, θα τά καταλάβουν. Για τό καλό τους λοιπόν τά έγραψα εγώ.

9. Και όπως μιά γενεά των Ίουδαίων καταστράφηκε εξαιτίας της άνομίας, έτσι καταστράφηκαν από γενεά σέ γενεά σύμφωνα μέ τίς άνομίες τους. Και ποτέ, κανένας τους, δέν καταστράφηκε παρά μόνο άφου τους είχε προειπωθεί από τους προφήτες του Κυρίου.

10. Τους είχει λοιπόν ειπωθεί για την καταστροφή ή οποία θα τους γινόταν, άμέσως μετά την αναχώρηση του πατέρα μου από την Ίερουσαλήμ. Εντούτοις, αυτοί σκληρυναν την καρδιά τους. Και σύμφωνα μέ την προφητεία μου, έχουν καταστραφεί, εκτός από εκείνους που τους πήραν μακριά στη Βαβυλώνα αιχμαλώτους.

11. Και τώρα τουτο τό λέω ένεκα του πνεύματος που είναι μέσα μου. Και παρόλο που τους πήραν μακριά, αυτοί θα επιστρέψουν πάλι, και θα κατέχουν τη γη της Ίερουσαλήμ. Επομένως, θα άποκατασταθούν πάλι στη γη της κληρονομίας τους.

12. "Όμως, ιδέστε, θα έχουν πολέμους, και φήμες πολέμων. Και όταν θα έλθει ή μέρα που ό Μονογενής του Πατέρα, μάλιστα, αυτός ό Πατέρας του ουρανού και της γης, θα παρουσιαστεί σέ αυτούς ένσαρκωμένος, ιδέστε, αυτοί θα τόν άρνηθούν, εξαιτίας των άνομιών τους, και της σκληρότητας της καρδιάς τους, και της άκαψίας του τραχήλου τους.

13. Ἴδέστε, θά τόν σταυρώσουν. Καί ἀφοῦ τόν βάλουν σέ μνημα γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν, αὐτός θά ἀναστηθεῖ ἀπό τούς νεκρούς, μέ ἴαση στίς πτέρυγές του. Καί ὅλοι ὅσοι πιστέψουν στό ὄνομά του, θά σωθοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ἡ ψυχὴ μου εὐφραίνεται νά προφητεῦει σχετικά μ' αὐτόν, γιατί εἶδα τήν ἡμέρα του, καί ἡ καρδιά μου δοξάζει τό ἅγιο ὄνομα του.

14. Καί ἰδέστε, θά γίνεи ὥστε μετὰ τήν ἀνάσταση τοῦ Μεσσία ἀπό τούς νεκρούς, καί τή φανέρωσή του στό λαό του, σέ ὅσους πιστέψουν στό ὄνομά του, ἰδέστε, ἡ Ἱερουσαλήμ πάλι θά καταστραφεῖ. Γιατί ἀλίμονο σ' αὐτούς πού πολεμοῦν ἐνάντια στό Θεό καί τό λαό τῆς ἐκκλησίας του.

15. Οἱ Ἰουδαῖοι, λοιπόν, θά διασκορπιστοῦν σέ ὅλα τά ἔθνη. Μάλιστα, ἐπίσης καί ἡ Βαβυλώνα θά καταστραφεῖ. Λοιπόν, οἱ Ἰουδαῖοι θά διασκορπιστοῦν ἀπό ἄλλα ἔθνη.

16. Καί ἀφοῦ διασκορπιστοῦν καί τούς βασανίσει ὁ Κύριος ὁ Θεός μέ ἄλλα ἔθνη, γιά διάστημα πολλῶν γενεῶν, μάλιστα, ὡς καί ἀπό γενεά σέ γενεά μέχρι νά πειστοῦν νά πιστέψουν στό Χριστό, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, καί στήν ἐξιλέωση, ἡ ὁποία εἶναι ἀπέραντη γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα — καί ὅταν ἔλθει ἡ ἡμέρα ἐκείνη πού θά πιστέψουν στό Χριστό, καί λατρέψουν τόν Πατέρα στό ὄνομά του, μέ ἀγνή καρδιά καί καθαρά χέρια, καί δέ θά προσμένουν πιά γιά ἄλλον Μεσσία, τότε, κατά τόν καιρό ἐκεῖνο, θά ἔλθει ἡ μέρα πού θά πρέπει καί θά εἶναι ἀνάγκη ἀπαραιτήτως νά πιστέψουν αὐτά τὰ πράγματα.

17. Καί ὁ Κύριος θά βάλει τό χέρι του πάλι γιά δευτέρη φορά, γιά νά ἀποκαταστήσει τό λαό του ἀπό τή χαμένη κατάστασή τους καί τήν πτώση τους. Γι' αὐτό, θά προβεῖ στό νά ἐκτελέσει ἓνα ἔργο ὑπέροχο καί

θαυμαστό ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

18. Γι' αὐτό, θά φέρεи σέ φῶς τὰ λόγια του γι' αὐτούς, τὰ ὁποῖα λόγια θά τοὺς κρίνουν κατά τήν τελευταία ἡμέρα, γιατί θά τοὺς δοθοῦν μέ σκοπό νά τοὺς πείσουν γιά τόν ἀληθινό Μεσσία, τόν ὁποῖο αὐτοὶ ἀρνήθηκαν. Καί γιά νά τοὺς πείσουν ὅτι δέ χρειάζεται νά καρτεροῦν πιά νά ἔλθει Μεσσίας, γιατί δέ θά ἔλθει κανένας, ἐκτός ἂν εἶναι ψευτο-Μεσσίας πού θά παραπλανήσει τό λαό. Γιατί μόνο ἓνας Μεσσίας ὑπάρχει, γιά τόν ὁποῖο μίλησαν οἱ προφῆτες, καί αὐτός ὁ Μεσσίας εἶναι ἐκεῖνος πού θά τόν ἀρνηθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι.

19. Γιατί σύμφωνα μέ τὰ λόγια τῶν προφητῶν, ὁ Μεσσίας θά ἔλθει σέ ἑξακόσια χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ πατέρας μου ἐφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Καί σύμφωνα μέ τὰ λόγια τῶν προφητῶν, καί ἐπίσης μέ τό λόγο τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, τό ὄνομά του θά εἶναι Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

20. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, μίλησα ἀπλά ὥστε νά μή λαθῆνετε. Καί ὅπως ὁ Κύριος ὁ Θεός ζεῖ, πού ἔβγαλε τόν Ἰσραήλ ἐξ ἀπό τή γῆ τῆς Αἰγύπτου, καί ἔδωσε δύναμη στό Μωυσή νά θεραπεύσει τὰ ἔθνη ὅταν τοὺς εἶχαν δαγκώσει τὰ δηλητηριώδη φιδία, ἂν ἐριχναν τή ματιά τους πάνω στό φίδι πού ἐκεῖνος ὕψωσε ἐμπρός τους, καί τοῦ ἔδωσε ἐπίσης δύναμη νά χτυπήσει τήν πέτρα καί νά βγεῖ νερό. Μάλιστα, ἰδέστε σὰς λέω, ὅτι ὅπως ὅλα αὐτά εἶναι ἀλήθεια, καί ὅπως ὁ Θεός ζεῖ, δέν ὑπάρχει κανένα ἄλλο ὄνομα πού νά ἔχει δοθεῖ κάτω ἀπό τούς οὐρανούς, ἐκτός ἀπό αὐτόν τόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά τόν ὁποῖο μίλησα, μέ τόν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νά σωθοῦν.

21. Λοιπόν, γι' αὐτόν τό λόγο, μοῦ ὑποσχέθηκε ὁ Κύριος ὁ Θεός ὅτι αὐτά πού γράφω θά φυλαχτοῦν καί

θά διατηρηθούν, και θά δοθούν στο σπέρμα μου, από γενεά σε γενεά, ώστε να εκπληρωθεί ή υπόσχεση προς τόν Ἰωσήφ, ὅτι τό σπέρμα του ποτέ δέ θά χαθεί ἐνόσο στέκει ή γή.

22. Ἔτσι λοιπόν, αὐτά θά μεταβούν ἀπό γενεά σε γενεά ἐνόσο στέκει ή γή. Καί θά μεταβούν σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τήν εὐχαρίστηση τοῦ Θεοῦ. Καί τά ἔθνη πού θά τά κατέχουν, θά κριθοῦν ἀπό αὐτά σύμφωνα μέ τά λόγια πού εἶναι γραμμένα.

23. Γιατί ἐργαζόμαστε ἐντατικά γιά νά γράψουμε, νά πείσουμε τά παιδιά μας, καί ἐπίσης τούς ἀδελφούς μας, νά πιστέψουν στό Χριστό, καί νά συμφιλιωθοῦν μέ τό Θεό. Γιατί ξέρουμε ὅτι μέ τή χάρη σωζόμαστε, ὕστερα ἀπό ὅλα ὅσα μπορούμε νά κάνουμε.

24. Καί, παρόλο πού πιστεύουμε στό Χριστό, τηροῦμε τό νόμο τοῦ Μωυσῆ, καί προσβλέπουμε μέ σταθερότητα πρὸς τό Χριστό, μέχρι νά εκπληρωθεῖ ὁ νόμος.

25. Γιατί, γι' αὐτό τό σκοπό δόθηκε ὁ νόμος. Ἐπομένως, ὁ νόμος ἔγινε νεκρός γιά μάς, καί ἡμεῖς γινόμαστε ζωντανοί μέ τό Χριστό ἔνεκα τῆς πίστεως μας. Κι ὅμως, τηροῦμε τό νόμο ἔνεκα τῶν ἐντολῶν.

26. Καί μιλάμε γιά τό Χριστό, χαίρομαστε μέ τό Χριστό, κηρύττουμε γιά τό Χριστό, προφητεύουμε γιά τό Χριστό, καί γράφουμε σύμφωνα μέ τίς προφητείες μας, ὥστε τά παιδιά μας νά ξέρουν σέ ποιά πηγῇ νά στραφοῦν γιά ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους.

27. Μιλάμε λοιπόν σχετικά μέ τό νόμο ὥστε τά παιδιά μας νά ξέρουν τή νεκρότητα τοῦ νόμου. Καί ἐκεῖνα, γνωρίζοντας τή νεκρότητα τοῦ νόμου, νά προσβλέπουν σ' αὐτήν τή ζωῇ πού εἶναι στό Χριστό, καί νά ξέρουν γιά πῶς σκοπὸ δόθηκε ὁ νόμος. Καί ἀφοῦ εκπληρωθεῖ ὁ νόμος

μέ τό Χριστό, νά ξέρουν ὅτι δέν πρέπει νά σκληραίνουν τήν καρδιά τους ἐναντίον του ὅταν ὁ νόμος θά πρέπει νά καταργηθεῖ.

28. Καί τώρα ιδέστε, λαέ μου, ἐσεῖς εἶστε σκληροτράχηλος λαός. Γι' αὐτό σᾶς μίλησα ἀπλά, ὥστε νά μὴν καταλάβετε λάθος. Καί τά λόγια πού εἶπα, νά σταθοῦν σάν μαρτυρία ἐναντίον σας. Γιατί αὐτά εἶναι ἀρκετά γιά νά διδάξουν σέ ὅποιονδήποτε ἄνθρωπο τό σωστό δρόμο. Γιατί ὁ σωστός δρόμος εἶναι νά πιστεύετε στό Χριστό καί νά μὴν τόν ἀρνεῖστε. Γιατί ἀρνιόντας τον ἀρνεῖστε ἐπίσης τούς προφήτες καί τό νόμο.

29. Καί τώρα ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι ὁ σωστός δρόμος εἶναι νά πιστεύετε στό Χριστό, καί νά μὴν τόν ἀρνεῖστε. Καί ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. Πρέπει λοιπόν νά τόν προσκυνᾶτε, καί νά τόν λατρεύετε μέ ὅλη σας τήν ἰσχύ, τό νοῦ καί τή δύναμη, καί ὅλη σας τήν ψυχή. Καί ἂν τό κάνετε αὐτό, μέ κανένα τρόπο δέ θά ἀποβληθεῖτε.

30. Καί, ἐφόσον εἶναι σκόπιμο, πρέπει νά τηρεῖτε τίς τελετές καί διατάξεις τοῦ Θεοῦ μέχρι νά εκπληρωθεῖ ὁ νόμος αὐτός πού δόθηκε στό Μωυσῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ὁ Χριστός θά διδάξει καί θά εὐλογήσει τούς Νεφίτες. Ὁ Νεφί προβλέπει τόν ἀφανισμό τοῦ λαοῦ του. Θά μιλήσουν ἀπό τό χῶμα. Οἱ ἔθνηκοί θά οἰκοδομήσουν ψευδεῖς ἐκκλησίες καί μυστικές συνωμοσίες. Ὁ Κύριος ἀπαγορεύει στούς ἀνθρώπους νά ἐνεργοῦν ἱεροκαπηλίες.

ΚΑΙ μετὰ τὴν ἀνάστασή του ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ὁ Χριστὸς θά παρουσιαστῆί σέ σᾶς, τέκνα μου, καί ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί. Καί τά λόγια πού θά

σᾶς πεί θά εἶναι ὁ νόμος πού θά ἐκτελεῖτε.

2. Γιατί ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι εἶδα πῶς θά περάσουν πολλές γενεές, καί θά γίνουν μεγάλοι πόλεμοι καί διαμάχες ἀνάμεσα στό λαό μου.

3. Καί μετά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία θά δοθοῦν σημεῖα στό λαό μου γιά τή γέννησή του, ὅπως ἐπίσης καί γιά τό θάνατο καί τήν ἀνάστασή του. Καί θά εἶναι σημαντική καί τρομερή ἡ μέρα αὐτή γιά τούς ἀνόμους, γιατί θά ἀφανιστοῦν. Καί ἀφανίζονται ἐπειδὴ ἀποβάλλουν τούς προφήτες, καί τούς ἁγίους, καί τούς λιθοβολοῦν καί τούς θανατώνουν. Γι' αὐτό ἡ κραυγή τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων θά ἀνεβεῖ ψηλά στό Θεό ἀπό τό χῶμα ἐναντίον τους.

4. Ἔτσι, ὅλους ὅσους εἶναι περηφανοί, καί πού ἐνεργοῦν ἄνομα, ἡ ἡμέρα πού ἐρχεται θά τούς κατακάψει, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, γιατί θά εἶναι σάν ἄχυρο.

5. Καί ἐκείνους πού σκοτώνουν τούς προφήτες, καί τούς ἁγίους, θά τούς καταπιῶν τά βάθη τῆς γῆς, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων. Καί βουνά θά τούς σκεπάσουν, καί ἀνεμοστρόβιλοι θά τούς πάρουν μακριά, καί κτίρια θά πέσουν ἐπάνω τους καί θά τούς συντρίψουν καί θά τούς κάνουν σκόνη.

6. Καί θά τούς ἐπισκεφεῖ μέ κεραυνούς, καί ἀστραπές, καί σεισμούς, καί κάθε εἶδους χαλασμό, γιατί ἡ φωτιά τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου θά ἐξαφτεῖ ἐναντίον τους, καί θά εἶναι σάν ἄχυρο, καί ἡ ἡμέρα πού ἐρχεται θά τούς καταναλώσει, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

7. Ἄχ ὁ πόνος, καί τό ἄγχος τῆς ψυχῆς μου γιά τό χαμό τῶν θανατωμένων τοῦ λαοῦ μου! Γιατί ἐγώ, ὁ Νεφί, τόν εἶδα καί σχεδόν μέ καταλόωσα ἐνώπιον τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ὅμως πρέπει νά ἀναφω-

νήσω πρὸς τό Θεό μου: Οἱ δρόμοι σου εἶναι δίκαιοι.

8. Ὅμως, ιδέστε, οἱ δίκαιοι πού ὑπακοῦνε στά λόγια τῶν προφητῶν, καί δέν τούς ἀφανίζουν, ἀλλά προσβλέπουν στό Χριστό μέ σταθερότητα γιά τά σημεῖα πού ἔχουν δοθεῖ, παρόλη τήν καταδίωξη — ιδέστε, αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού δέ θά χαθοῦν.

9. Ὅμως ὁ Υἱός τῆς δικαιοσύνης θά παρουσιαστῆ σ' αὐτούς. Καί θά τούς θεραπεύσει, καί θά ἔχουν εἰρήνη μ' αὐτόν, μέχρι πού θά περάσουν τρεῖς γενεές, καί πολλοί ἀπό τήν τέταρτη γενεά θά ἔχουν παρέλθει μέ δικαιοσύνη.

10. Καί ὅταν ὅλα αὐτά παρέλθουν, μιά γρήγορη καταστροφή θά ἔλθει ἐπάνω στό λαό μου. Γιατί, παρόλους τούς πόνους τῆς ψυχῆς μου, τό ἔχω δεῖ. Γι' αὐτό, ξέρω ὅτι θά συμβεῖ. Καί αὐτοί πουλιούνται γιά τό τίποτα. Γιατί, γιά τήν ἱκανοποίηση τῆς περηφάνειας τους καί τῆς ἀνοησίας τους θά δρέψουν ὄλεθρο. Γιατί, ἐπειδὴ ὑποχωροῦν στό διάβολο καί ἐκλέγουν ἔργα σκότους παρά φωτός, γι' αὐτό πρέπει νά πάνε κάτω στήν κόλαση.

11. Γιατί τό πνεῦμα τοῦ Κυρίου δέ θά μάχεται πάντα μαζί μέ τόν ἄνθρωπο. Καί ὅταν τό Πνεῦμα πάψει νά μάχεται μαζί μέ τόν ἄνθρωπο, τότε ἐρχεται γρήγορος ὄλεθρος, καί αὐτό θλίβει τήν ψυχῆ μου.

12. Καί ὅπως μίλησα σχετικά μέ τό νά πεισθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά πειστοῦν καί οἱ Ἐθνικοί ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Αἰώνιος Θεός.

13. Καί ὅτι φανερώνεται σέ ὅλους ὅσους πιστεύουν σ' αὐτόν, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μάλιστα, σέ κάθε ἔθνος, φυλή, γλώσσα καί λαό, κάνοντας μεγάλα θαύματα, σημεῖα καί τέρατα, ἀνάμεσα στά τέ-

κνα τῶν ἀνθρώπων, σύμφωνα μέ τήν πίστη τους.

14. Ὅμως, ιδέστε, σᾶς προφητεύω σχετικά μέ τίς τελευταίες ἡμέρες. Σχετικά μέ τίς ἡμέρες πού ὁ Κύριος ὁ Θεός θά προβάλει ὄλα αὐτά πρός τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

15. Ἀφοῦ θά ἔχει φθίνει ἀπό ἔλλειψη πίστες τό σπέρμα μου καί τό σπέρμα τῶν ἀδελφῶν μου, καί θά ἔχει παταχθεῖ ἀπό τοὺς Ἐθνικούς, μάλιστα, ἀφοῦ θά ἔχει στρατοπεδεύσει ὁ Κύριος ὁ Θεός ἐναντίον τους, ὀλόγουρα, καί θά ἔχει στήσει πολιορκία ἐναντίον τους, καί ἀφοῦ θά ἔχουν πέσει χαμηλά κάτω στό χῶμα, τόσο πού νά μήν ὑπάρχουν, κι ὁμως τά λόγια τῶν δικαίων θά γραφοῦν, καί οἱ προσευχές τῶν πιστῶν θά ἀκουστοῦν, καί ὄλοι ὅσοι ἔχουν φθίνει ἀπό ἔλλειψη πίστες δέ θά λησμονηθοῦν.

16. Γιατί αὐτοί πού θά ἀφανιστοῦν θά μιλήσουν σ' αὐτούς ἀπό τό ἔδαφος, καί ἡ ὀμιλία τους θά εἶναι χαμηλή, βγαλμένη ἀπό τό χῶμα, καί ἡ φωνή τους θά εἶναι σάν ἐνός πού ἔχει πνεῦμα μέντιουμ. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός θά τοῦ δώσει δύναμη, ὥστε νά ψιθυρίσει σχετικά μ' αὐτούς, σάν νά ἔβγαينه ἀπό τό ἔδαφος. Καί ἡ ὀμιλία τους θά ψιθυρίσει βγαίνοντας ἀπό τό χῶμα.

17. Γιατί ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεός: Νά γράψουν αὐτά πού θά γίνουν σ' αὐτούς, καί νά γραφοῦν καί νά σφραγιστοῦν σέ βιβλίο, καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν φθίνει ἀπό ἔλλειψη πίστες νά μήν τά ἔχουν, γιατί ἐπιδιώκουν νά καταστρέψουν τά τοῦ Θεοῦ.

18. Γι' αὐτό, καθὼς ἐκεῖνοι πού ἀφανίστηκαν, ἀφανίστηκαν γρήγορα, καί τό πλῆθος τῶν φοβερῶν τους θά εἶναι σάν ἀνεμίδι πού περνάει καί φεύγει — μάλιστα, ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Ὅθι γίνεται σέ μιὰ στιγμή, ξαφνικά —

19. Καί θά γίνει ὥστε ἐκεῖνοι πού ἔφθιναν ἀπό ἔλλειψη πίστες θά παταχοῦν ἀπό τό χέρι τῶν Ἐθνικῶν.

20. Καί οἱ Ἐθνικοί ἔχουν ὑψωθεῖ μέ τήν περηφάνεια τῶν ματιῶν τους, καί πρόσκοπαν ἐξαιτίας τοῦ μεγέθους τοῦ προσκόματός τους, ὥστε δημιούργησαν πολλές ἐκκλησίες. Κι ὁμως, ὑποβιβάζουν τή δύναμη καί τά θαύματα τοῦ Θεοῦ, καί κηρύττουν στοὺς ἑαυτούς τους τή δική τους σοφία καί τή δική τους γνώση, ὥστε νά ἔχουν κέρδος καί νά συντρίβουν τό πρόσωπο τοῦ φτωχοῦ.

21. Καί ὑπάρχουν πολλές ἐκκλησίες πού δημιουργήθηκαν καί προκαλοῦν φθόνους, καί διαμάχες, καί μοχθηρία.

22. Καί ὑπάρχουν ἐπίσης μυστικές συνωμοτικές κλίκες, ὅπας καί στήν ἀρχαία ἐποχή, σύμφωνα μέ τίς συνωμοσίες τοῦ διαβόλου, γιατί αὐτός εἶναι ὁ θεμελιωτής ὄλων αὐτῶν. Μάλιστα, ὁ θεμελιωτής τοῦ φόνου, καί τῶν ἔργων τοῦ σκότους. Μάλιστα, καί τοὺς τραβάει ἀπό τό λαῖμό μέ λινό κορδόνι, μέχρι πού τοὺς δένει μέ τά γερά του σχοινιά γιά πάντα.

23. Γιατί ιδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σᾶς λέω ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός δέν ἐργάζεται στό σκοτάδι.

24. Δέν κάνει τίποτα παρά μόνο ἄν εἶναι γιά τό καλό τοῦ κόσμου. Γιατί αὐτός ἀγαπάει τόν κόσμο, καί μάλιστα τόσο ὥστε δίνει τήν ἴδια του τή ζωή γιά νά μπορέσει νά τραβήξει ὄλους τοὺς ἀνθρώπους πρός αὐτόν. Ἐπομένως, δέν προστάζει κανέναν νά μή συμμετέχει στή σωτηρία του.

25. Ἰδέστε, μήπως φωνάζει σέ κανέναν, λέγοντας: Φεῦγα ἀπό μένα; Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Ἀλλά λέει: Ἐλάτε πρός ἐμένα ὄλοι ἐσεῖς, ἄκρα τῆς γῆς, ἀγοράστε γάλα καί μέλι, χωρίς χρεῖμα καί χωρίς τιμή.

26. Ἰδέστε, μήπως πρόσταζε κανέναν νά φύγει ἀπό τίς συναγωγές, ἢ

ἀπό τούς οἴκους λατρείας; Ἴδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι.

27. Μήπως πρόσταξε κανέναν νά μή συμμετέχει τῆς σωτηρίας του; Ἴδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Ἀλλά τήν ἔδωσε δωρεάν γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους. Καί πρόσταξε τό λαό του νά πείσουν ὄλους τούς ἀνθρώπους νά μετανοήσουν.

28. Ἰδέστε, μήπως πρόσταξε κανέναν ὁ Κύριος νά μή συμμετέχει τῆς καλοσύνης του; Ἴδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Ὅμως ὄλοι οἱ ἀνθρώποι ἔχουν τό προνόμιο ὁ ἕνας ὅπως καί ὁ ἄλλος, καί κανένας δέν ἀποκλείεται.

29. Πρόσταξε νά μήν ὑπάρχουν ἱεροκαπηλίες. Γιατί, ἰδέστε, οἱ ἱεροκαπηλίες εἶναι γιά νά κηρύττουν οἱ ἀνθρώποι καί νά θέτουν τούς ἑαυτούς τους ψηλά σάν φῶς γιά τόν κόσμο, ὥστε νά ἀπολαμβάνουν κέρδος καί ἐγκώμια ἀπό τόν κόσμο. Ὅμως δέν ἐπιζητοῦν τήν εὐημερία τῆς Σιών.

30. Ἴδέστε, ὁ Κύριος τά ἀπαγόρευσε ὄλα αὐτά. Λοιπόν, ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔδωσε ἐντολή ὄλοι οἱ ἀνθρώποι νά ἔχουν χριστιανική ἀγάπη, ἡ ὁποία χριστιανική ἀγάπη εἶναι πραγματική ἀγάπη. Καί ἂν δέν εἶχαν χριστιανική ἀγάπη αὐτοί δέν ἦταν τίποτα. Ἄν λοιπόν εἶχαν χριστιανική ἀγάπη, δέ θά ἄφηναν τόν ἐργαζόμενο στή Σιών νά ἀφανιστεῖ.

31. Ὅμως ὁ ἐργαζόμενος στή Σιών θά ἐργάζεται γιά τή Σιών. Γιατί ἂν ἐργάζονται γιά χρῆμα θά ἀφανιστοῦν.

32. Καί πάλι, ὁ Κύριος ὁ Θεός πρόσταξε οἱ ἀνθρώποι νά μή δολοφονοῦν. Νά μή λένε ψέματα. Νά μήν κλέβουν. Νά μήν ἀναφέρουν χωρίς λόγο τό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Νά μή ζηλοφθονοῦν. Νά μήν ἔχουν κακία. Νά μή μαλώνουν ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο. Νά μήν πορνεύονται. Καί νά μήν πράξουν κανένα ἀπό αὐτά τά πράγματα. Γιατί ὄποιος τά πράττει θά ἀφανιστεῖ.

33. Γιατί καμιά ἀπό αὐτές τίς ἀνομίες δέν προέρχεται ἀπό τόν Κύριο. Γιατί αὐτός κάνει ἐκεῖνο πού εἶναι καλό γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί δέν κάνει τίποτα πού νά μήν εἶναι ἀπλό γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί τούς προσκαλεῖ ὄλους νά ἔλθουν πρὸς αὐτόν καί νά γευτοῦν τήν καλοσύνη του. Καί δέν ἀρνεῖται κανέναν πού ἔρχεται πρὸς αὐτόν, μαύρους καί ἄσπρους, δέσμιους καί ἐλεύθερους, ἄρσενικούς καί θηλυκούς. Καί θυμάται τούς εἰδωλολάτρεις. Καί ὄλοι εἶναι ἴδιοι γιά τό Θεό, τόσο οἱ Ἰουδαῖοι ὅσο καί οἱ Ἐθνικοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Σκοτάδι καί ἀποστασία θά καλύψουν τή γῆ κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον θά ἔλθει σέ φῶς. Τρεῖς μάρτυρες θά καταθέσουν μαρτυρία γιά τό βιβλίο. Ὁ πολυμαθής δέν μπορεί νά διαβάσει τό σφραγισμένο βιβλίο. Ὁ Κύριος θά ἐκτελέσει ἕνα ἔργο ὑπέροχο καί θαυμαστό. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 29.

Ὅμως, ἰδέστε, κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες, δηλαδή κατά τίς ἡμέρες τῶν Ἐθνικῶν — μάλιστα, ἰδέστε, ὄλα τά ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν, ὅπως ἐπίσης καί τῶν Ἰουδαίων, τόσο αὐτοί πού θά ἔλθουν ἐπάνω σέ τούτη τή χώρα ὅσο καί ἐκεῖνοι πού θά εἶναι ἐπάνω σέ ἄλλες χῶρες, μάλιστα, ἐπάνω σέ ὄλες τίς χῶρες τῆς γῆς, ἰδέστε, θά εἶναι μεθυσμένοι μέ τήν ἀνομία καί κάθε εἶδους ἀποτροπισμούς —

2. Καί ὅταν θά ἔλθει αὐτή ἡ μέρα, θά τοὺς ἐπισκεφτεῖ ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, μέ κεραυνό καί μέ σεισμό, καί μέ μεγάλο θόρυβο, καί μέ καταιγίδα, καί θύελλα, καί μέ τή φλόγα φωτιᾶς πού κατατρῶει.

3. Καί ὄλα τά ἔθνη πού πολεμοῦν ἐναντίον τῆς Σιών, καί πού τή βασανίζουν, θά εἶναι σάν ὄνειρο νυχτερι-

νοῦ δράματος. Μάλιστα, θά γίνει γι' αὐτούς, ἀκριβῶς σάν τόν πεινασμένο πού ὄνειρεύεται, καί ιδέστε, τρώει ἀλλά ξυπνάει καί ἡ ψυχὴ του εἶναι ἄδεια. Ἡ σάν τόν διψασμένο πού ὄνειρεύεται, καί ιδέστε, πίνει ἀλλά ξυπνάει, καί ιδέστε, ἀτνεῖ καί ἡ ψυχὴ του λαχταράει. Μάλιστα, ἀκριβῶς ἔτσι θά εἶναι τὸ πλῆθος ὁσίων τῶν ἔθνων πού πολεμοῦν ἐναντίον τοῦ Ὄρους τῆς Σιών.

4. Γιατί ιδέστε, ὅλοι ἐσεῖς πού πράττετε ἀνομία, σταθεῖτε καί θαυμάστε, γιατί θά ἀναφωνεῖτε καί θά φωνάζετε. Μάλιστα, θά εἰστε μεθυσμένοι ἀλλ' ὄχι μέ κρασί, θά παραπατᾶτε ἀλλ' ὄχι μέ ἰσχυρὸ ποτό.

5. Γιατί ιδέστε, ὁ Κύριος ἔχυσε ἐπάνω σας τὸ πνεῦμα ὑπνου βαθύ. Γιατί ιδέστε, ἀρνηθήκατε τοὺς προφήτες. Καί τοὺς ἄρχοντες σας καί τοὺς βλέποντες τοὺς κάλυψε ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας σας.

6. Καί θά γίνει ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεός θά φέρει σέ φῶς γιὰ σᾶς τὰ λόγια ἐνός βιβλίου, καί θά εἶναι τὰ λόγια ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποκοιμηθεῖ.

7. Καί ιδέστε, τὸ βιβλίο θά εἶναι σφραγισμένο. Καί μέσα στό βιβλίο θά ὑπάρχει μιὰ ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸ Θεό, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου ὡς τὸ τέλος του.

8. Λοιπὸν, ἐνεκα αὐτῶν πού εἶναι σφραγισμένα, αὐτὰ πού εἶναι σφραγισμένα δέ θά παραδοθοῦν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀνομίας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτό, τὸ βιβλίο θά τὸ παρακρατήσῃ ἀπὸ αὐτούς.

9. Ὅμως θά παραδοθεῖ τὸ βιβλίο σέ ἓναν ἄνθρωπο, καί αὐτὸς θά παραδώσῃ τὰ λόγια τοῦ βιβλίου, πού εἶναι τὰ λόγια ἐκείνων πού ἀποκοιμήθηκαν στό χῶμα, καί αὐτὸς θά παραδῶσῃ τὰ λόγια σέ ἓναν ἄλλο.

10. Ὅμως τὰ λόγια πού εἶναι σφραγισμένα δέ θά τὰ παραδώσῃ,

οὔτε θά παραδώσῃ τὸ βιβλίο. Γιατί τὸ βιβλίο θά ἔχει σφραγιστεῖ μέ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί ἡ ἀποκάλυψη πού ἦταν σφραγισμένη θά παραμείνῃ στό βιβλίο μέχρι τόν καιρὸ πού θά κρίνει ὁ Κύριος κατὰλληλο, γιὰ νὰ ἔλθουν σέ φῶς. Γιατί ιδέστε, ἀποκαλύπτουν τὰ πάντα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι τὸ τέλος του.

11. Καί θά ἔλθῃ ἡ μέρα πού τὰ λόγια τοῦ βιβλίου τὰ ὅποια ἦταν σφραγισμένα θά διαβαστοῦν ἐπάνω στίς κορφές τῶν σπιτιῶν. Καί θά διαβαστοῦν μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Καί τὰ πάντα θά ἀποκαλυφτοῦν πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ὅποιαδήποτε ὑπῆρξαν ἀνάμεσα στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί ὅποιαδήποτε θά ὑπάρξουν μέχρι καί τοῦ τέλους τῆς γῆς.

12. Κατὰ τὴν ἡμέρα λοιπὸν ἐκείνῃ πού θά παραδοθεῖ τὸ βιβλίο στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὸν ὅποιο μίλησα, τὸ βιβλίο θά ἀποκρυβεῖ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ κόσμου ὥστε κανενὸς τὰ μάτια νὰ μὴν τὸ δοῦν, παρά μόνο τρεῖς μάρτυρες θά τὸ δοῦν, μέ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ἀπὸ ἐκεῖνον στὸν ὅποιο θά παραδοθεῖ τὸ βιβλίο. Καί αὐτοὶ θά δώσουν μαρτυρία ὅτι τὸ βιβλίο εἶναι ἀληθινὸ, ὅπως ἐπίσης καί αὐτὰ πού περιέχει.

13. Καί κανένας ἄλλος δέ θά τὸ δεῖ, παρά μόνο μερικοὶ σύμφωνα μέ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ καταθέσουν μαρτυρία τοῦ λόγου του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός εἶπε ὅτι τὰ λόγια τοῦ πιστοῦ θά μιλήσουν σάν νὰ ἦταν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

14. Λοιπὸν, ὁ Κύριος ὁ Θεός, θά προβεῖ στό νὰ φέρει σέ φῶς τὰ λόγια τοῦ βιβλίου. Καί στό στόμα τόσων μαρτύρων ὅσων κρίνει αὐτὸς καλὸ θά ἐδραιώσῃ τὸ λόγο του. Καί ἀλίμονο σέ κείνον πού ἀρνεῖται τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ!

15. Ὅμως ιδέστε, θά γίνει ὥστε ὁ

Κύριος ὁ Θεός θά πεί σ' αὐτόν στόν ὁποῖο θά παραδώσει τό βιβλίο: Πάρε αὐτά τά λόγια πού δέν εἶναι σφραγισμένα καί δώσε τα σέ ἕναν ἄλλον, γιά νά τά δείξει στόν πολυμαθή, λέγοντας: Διάβασε τοῦτο, σέ παρακαλῶ. Καί ὁ πολυμαθής θά πεί: Φέρε ἔδω τό βιβλίο, καί θά τά διαβάσω.

16. Καί τώρα, ἐξαιτίας τῆς δόξας τοῦ κόσμου, καί γιά νά ἀποκτήσουν κέρδος, θά τό πούν αὐτό, καί ὄχι γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

17. Καί ὁ ἄνθρωπος θά πεί: Δέν μπορῶ νά φέρω τό βιβλίο, γιατί εἶναι σφραγισμένο.

18. Τότε ὁ πολυμαθής θά πεί: Δέν μπορῶ νά τό διαβάσω.

19. Λοιπόν θά γίνει ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεός θά παραδώσει πάλι τό βιβλίο καί τά λόγια του σέ αὐτόν πού δέν εἶναι πολυμαθής. Καί ὁ ἄνθρωπος πού δέν εἶναι πολυμαθής θά πεί: Δέν εἶμαι πολυμαθής.

20. Τότε ὁ Κύριος ὁ Θεός θά τοῦ πεί: Οἱ πολυμαθεῖς δέ θά τά διαβάσουν, γιατί τά ἀρνήθηκαν, καί ἐγώ εἶμαι σέ θέση νά ἐκτελέσω τό δικό μου ἔργο. Ἐπομένως, ἐσύ θά διαβάσεις τά λόγια πού θά σοῦ δώσω.

21. Μήν ἀγγίζεις αὐτά πού εἶναι σφραγισμένα, γιατί ἐγώ θά τά φέρω σέ φῶς τόν καιρό πού θά κρίνω κατάλληλο. Γιατί θά δείξω στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐγώ εἶμαι σέ θέση νά ἐκτελέσω τό δικό μου ἔργο.

22. Ὅταν λοιπόν θά ἔχεις διαβάσει τά λόγια πού σέ πρόσταξα, καί θά ἔχεις ἀποκτήσει τή μαρτυρία πού σοῦ ὑποσχέθηκα, τότε νά σφραγίσεις πάλι τό βιβλίο, καί νά τό κρύψεις πρὸς ἑμένα, ὥστε νά διαφυλάξω τά λόγια πού δέ διάβασες, μέχρι νά κρίνω κατάλληλο κατά τή δική μου σοφία νά ἀποκαλύψω τά πάντα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

23. Γιατί ἰδές, ἐγώ εἶμαι Θεός. Καί εἶμαι Θεός θαυμάτων. Καί θά δείξω στόν κόσμο ὅτι εἶμαι ὁ ἴδιος

ἐχθές, σήμερα καί αἰώνια. Καί δέν ἐνεργῶ πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων παρά μόνο σύμφωνα μέ τήν πίστη τους.

24. Καί πάλι θά γίνει ὥστε ὁ Κύριος θά πεί σ' αὐτόν πού θά διαβάσει τά λόγια πού θά τοῦ παραδοθοῦν:

25. Ἐπειδή ὁ λαός ἐτούτος μέ πλησιάζει μέ τό στόμα τους, καί μέ τά χεῖλη τους μέ τιμοῦν, ὅμως ἡ καρδιά τους ἀπέχει μακριά ἀπό μένα, καί ὁ σεβασμός τους πρὸς ἑμένα διδάσκεται μέ διδασκαλίες καί ἐντολές ἀνθρώπων —

26. Γι' αὐτό, θά προχωρήσω καί θά ἐκτελέσω ἕνα ἔργο ὑπέροχο μεταξῦ ἐτούτου τοῦ λαοῦ, μάλιστα ἕνα ἔργο ὑπέροχο καί θαυμαστό, γιατί ἡ σοφία τῶν σοφῶν καί τῶν πολυμαθῶν τους θά χαθεῖ, καί ἡ διανόηση τῶν συνετῶν τους θά κρυφτεῖ.

27. Καί ἀλίμονο σέ κείνους πού ψάχνουν βαθιά νά κρύψουν τή συνωμοσία τους ἀπό τόν Κύριο! Καί τά ἔργα τους εἶναι στό σκότος, καί λένε: Ποιός μᾶς βλέπει, καί ποιός μᾶς ξέρει; Καί λένε ἐπίσης: Ἄσφαλῶς, ἡ ἀνατροπή τῶν πραγμάτων πού προκαλεῖτε, θά θεωρηθεῖ σάν τόν πηλό τοῦ κεραμοποιοῦ. Ὅμως ἰδέστε, θά τοὺς δείξω, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, ὅτι ξέρω ὅλα τους τά ἔργα. Γιατί τάχα θά πεί τό ἔργο γιά ἐκεῖνον πού τό ἔπλασε, δέ μέ ἔπλασε; Ἡ μήπως θά πεί αὐτό πού κατασκευάστηκε γιά τόν κατασκευαστή του, δέν ἔχει νόηση;

28. Ὅμως ἰδέστε, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων: Θά δείξω στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὅτι λίγο ἀκόμα καί ὁ Λίβανος θά μετατραπεῖ σέ καρποφόρο ἄγρο. Καί ὁ καρποφόρος ἄγρός θά θεωρηθεῖ σάν δάσος.

29. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, οἱ κουφοί θά ἀκούσουν τά λόγια τοῦ βιβλίου, καί τά μάτια τῶν τυφλῶν θά δοῦν ἔξω ἀπό τήν ἀσάφεια καί ἔξω ἀπό τό σκοτάδι.

30. Καί οἱ πρᾶοι θά αὐξηθοῦν ἐπίσης, καί ἡ χαρά τους θά εἶναι στόν Κύριο, καί οἱ φτωχοί ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους θά ἀγαλλιαστοῦν στόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραήλ.

31. Γιατί σίγουρα, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, θά δοῦν ὅτι ὁ τρομερός ἐκμηδενίστηκε, καί ὁ χλευαστής ἐξολοθρεύτηκε, καί ὅλοι ὅσοι καιροφυλακτοῦν γιά ἀνομία, ἀποκόπηκαν,

32. Καί ἐκεῖνοι πού κάνουν τόν ἄνθρωπο φταίχτη γιά ἓνα λόγο, καί στήνουν παγίδα γιά ἐκεῖνον πού ἐλέγχει στήν πύλη, καί παραμερίζουν τόν δίκαιο γιά τό παραμικρό.

33. Γι' αὐτό, ἔτσι λέει ὁ Κύριος, πού λύτρωσε τόν Ἀβραάμ, σχετικά μέ τόν οἶκο τοῦ Ἰακώβ: Ὁ Ἰακώβ τώρα δέ θά ντραπεῖ, οὔτε τό πρόσωπό του τώρα θά χλωμιάσει.

34. Ὅμως ὅταν θά δεῖ τά τέκνα του, τό ἔργο τῶν χειρῶν μου, ἀνάμεσα του, θά ἀγιάσουν τό ὄνομά μου, καί θά ἀγιάσουν τόν Ἅγιο τοῦ Ἰακώβ, καί θά φοβηθοῦν τό Θεό τοῦ Ἰσραήλ.

35. Ἐκεῖνοι ἐπίσης πού ἐσφαλαν κατά τό πνεῦμα, θά ἔλθουν σέ σύνεση, καί αὐτοί πού μουρμούραγαν θά μάθουν διδασχῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Πολλές παραπλανητικές ἐκκλησίες θά ἰδρῦθοῦν κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Θά διδάσκουν ψευδεῖς καί μάταιες καί ἀνόητες διδασχές. Ἡ ἀποστασία θά πλεονάζει ἐξαιτίας τῶν ψευτοδιδασκάλων. Ὁ διάβολος θά φρενιάζει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Θά διδάσκει κάθε εἶδους ἐσφαλμένες διδασχές.

Και τώρα, ἰδέστε, ἀδελφοί μου, σᾶς μίλησα σύμφωνα μέ τό πῶς μέ ὠθησε τό Πνεῦμα. Γι' αὐτό ξέρω ὅτι αὐτά ἐξάπαντος θά συμβοῦν.

2. Καί αὐτά πού θά εἶναι γραμμένα στό βιβλίο θά ἔχουν μεγάλη ἀξία γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, και

εἰδικά γιά τό σπέρμα μας, τό ὁποῖο εἶναι ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

3. Γιατί θά γίνει ὥστε κατά τήν ἡμέρα ἐκεῖνη, οἱ ἐκκλησίες πού θά ἔχουν ἀναπτυχθεῖ, καί ὄχι πρὸς τόν Κύριο, ἢ μιά θά λείει στήν ἄλλη: Ἰδές, ἐγώ, ἐγώ εἶμαι τοῦ Κυρίου. Καί οἱ ἄλλες θά λένε: Ἐγώ, ἐγώ εἶμαι τοῦ Κυρίου. Καί ἔτσι θά λείει ὁ καθένας πού θά ἔχει ἀναπτύξει ἐκκλησίες, καί ὄχι πρὸς τόν Κύριο —

4. Καί θά φιλονικοῦν ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο. Καί οἱ ἱερεῖς τους θά φιλονικοῦν ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο, καί θά διδάσκουν μέ τή μάθησή τους, καί θά ἀρνοῦνται τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, πού δίνει δύναμη λόγου.

5. Καί ἀρνοῦνται τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ. Καί λένε στό λαό: Δώστε προσοχή σέ μᾶς, καί ἀκοῦστε τή διδασχῆ μας. Γιατί ἰδέστε, δέν ὑπάρχει Θεός σήμερα, γιατί ὁ Κύριος καί ὁ Λυτρωτής ἐκτέλεσε τό ἔργο του, καί ἔδωσε τή δύναμή του στοὺς ἀνθρώπους.

6. Ἰδέστε, ἀκοῦστε προσεκτικά τό δίδαγμα μου. Ἄν ποῦν ὅτι ἔγινε θαῦμα ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου, μήν τό πιστέψετε. Γιατί σήμερα αὐτός δέν εἶναι Θεός θαυμάτων. Ἐκτέλεσε τό ἔργο του.

7. Μάλιστα, καί θά ὑπάρξουν πολλοί πού θά ποῦν: Φάτε, πιείτε, καί χαρεῖτε, γιατί αὔριο θά πεθάνουμε. Καί ὅλα θά πάνε καλά γιά μᾶς.

8. Καί θά ὑπάρξουν ἐπίσης πολλοί πού θά ποῦν: Φάτε, πιείτε, καί χαρεῖτε. Κι ὅμως νά φοβάστε τό Θεό — θά δικαιώσει τή διάπραξη λίγης ἁμαρτίας. Μάλιστα, πές λίγα ψέματα, ἐπωφελήσου ἀπό κάποιον ἐξαιτίας τῶν λόγων του, σκάψε λάκκο γιά τόν πλησίον σου. Δέν εἶναι κακό αὐτό. Καί κάνε ὅλα αὐτά γιατί αὔριο θά πεθάνουμε. Καί ἂν γίνει καί εἴμαστε ἔνοχοι, ὁ Θεός θά

μᾶς δέρι με μερικές ξυλιές, καί στό τέλος θά σωθοῦμε στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

9. Μάλιστα, καί θά ὑπάρξουν πολλοί πού θά διδάσκουν κατ' αὐτόν τόν τρόπο ψευδεῖς καί μάταιες καί ἀνόητες διδαχές, καί θά φουσκώνουν ἀπό καμάρι μέσα στήν καρδιά τους, καί θά ψάχνουν βαθιά νά κρύψουν τίς συνωμοσίες τους ἀπό τόν Κύριο. Καί τά ἔργα τους θά εἶναι στό σκοτάδι.

10. Καί τό αἷμα τῶν ἁγίων θά κρᾶζει ἀπό τό ἔδαφος ἐναντίον τους.

11. Μάλιστα, ὅλοι τους παραδρόμησαν, διαφθάρθηκαν.

12. Ἐξαιτίας τῆς περηφάνειας, καί ἐξαιτίας τῶν ψευτο-διδασκάλων καί τῆς ψευτο-διδάχης, οἱ ἐκκλησίες τους διαφθάρθηκαν, καί οἱ ἐκκλησίες τους ἀνωσώθηκαν. Ἐξαιτίας τῆς περηφάνειας εἶναι φουσκωμένοι ἀπό καμάρι.

13. Ληστεύουν τούς φτωχοῦς ἐξαιτίας τῶν ἐκλεκτῶν ἁγιαστηρίων τους. Ληστεύουν τούς φτωχοῦς ἐξαιτίας τῶν ἐκλεκτῶν ἐνδυμάτων τους, καί κατατρέχουν τούς πρᾶους καί τούς φτωχοῦς στήν καρδιά, ἐπειδή στήν περηφάνεια τους εἶναι φουσκωμένοι ἀπό καμάρι.

14. ἔχουν σκληρό τράχηλο καί ψηλό κεφάλι. Μάλιστα, καί ἐξαιτίας τῆς περηφάνειας καί τῆς ἀνομίας, καί τῶν ἀποτροπιασμῶν καί πορνειῶν, ὅλοι παραστράτησαν ἐκτός ἀπό λίγους, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ ταπεινοί ὁπαδοί τοῦ Χριστοῦ. Καί ὁμως ἄγονται, ὥστε σέ πολλές περιπτώσεις σφάλλουν ἐπειδή διδάχτηκαν ἀπό τίς διδασκαλίες καί ἐντολές ἀνθρώπων.

15. Ἄχ οἱ σοφοί, καί οἱ πολυμαθεῖς, καί οἱ πλούσιοι, πού φουσκώνουν ἀπό καμάρι στήν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους, καί ὅλοι ἐκεῖνοι πού κηρύττουν ἐσφαλμένες διδαχές, καί ὅλοι ἐκεῖνοι πού διαπράττουν

πορνεῖες, καί διαστρέφουν τόν ἴσιο δρόμο τοῦ Κυρίου, ἀλίμονο, ἀλίμονο, ἀλίμονο τους, λέει ὁ Κύριος ὁ Παντοδύναμος, γιατί θά ριχτοῦν κάτω στήν κόλαση!

16. Ἀλίμονο σέ κείνους πού παραμερίζουν τό δίκαιο γιά κάτι μηδαμνόν, καί βρίζουν ἐναντίον ἐκείνου πού εἶναι καλό, καί λένε ὅτι δέν ἔχει ἀξία! Γιατί θά ἔλθει ἡ μέρα πού ὁ Κύριος ὁ Θεός ταχύτατα θά ἐπισκεφτεῖ τούς κατοίκους τῆς γῆς. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη πού αὐτοί θά εἶναι πλήρως ὄριμοι σέ ἀνομία, θά χαθοῦν.

17. Ὅμως ἰδέστε, ἂν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς μετανοήσουν ἀπό τήν ἀνομία καί τούς ἀποτροπιασμούς τους δέ θά ἀφανιστοῦν, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

18. Ὅμως ἰδέστε, αὐτή ἡ μεγάλη καί ἀποτροπιαστική ἐκκλησία, ἡ πόρνη ὅλης τῆς γῆς, πρέπει νά σωριαστεῖ στή γῆ, καί μεγάλη θά εἶναι ἡ πτώση τῆς.

19. Γιατί τό βασίλειο τοῦ διαβόλου πρέπει νά κλονιστεῖ, καί αὐτοί πού ἀνήκουν σ' αὐτό πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά ἐξεγερθοῦν πρός μέτανοια, εἰδάλλως θά τούς ἀρπάξει ὁ διάβολος μέ τίς αἰώνιες ἀλυσίδες του, καί θά ἐξεγερθοῦν σέ θυμό, καί θά χαθοῦν.

20. Γιατί ἰδέστε, κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη θά φρενιάζει μέσα στίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων, καί θά τούς ξεσηκώνει νά ὀργίζονται ἐναντίον ἐκείνου πού εἶναι καλό.

21. Καί ἄλλους θά τούς γαληνεύει, καί θά τούς ἀποκοιμίζει μέσα σέ σαρκική σιγουριά, ὥστε θά λένε: "Ὅλα εἶναι ἐντάξει στή Σιών. Μάλιστα, ἡ Σιών εὐημερεῖ, ὅλα εἶναι ἐντάξει — καί ἔτσι ξεγελάει ὁ διάβολος τίς ψυχές τους, καί τούς παρασύρει προσεκτικά κάτω στήν κόλαση.

22. Καί ἰδέστε, ἄλλους παρασύρει

μέ κολακεῖς, καί τούς λέει ὅτι δέν ὑπάρχει κόλαση. Καί τούς λέει: Ἐγὼ δέν εἶμαι ὁ διάβολος, γιατί δέν ὑπάρχει τέτοιο πρᾶγμα — καί ἔτσι ψιθυρίζει στ' αὐτὰ τους, μέχρι πού τούς ἀρπάζει μέ τίς ἀπαίσιες ἀλυσίδες του, ἀπ' ὅπου δέν ὑπάρχει λυτρωμός.

23. Μάλιστα, τούς ἀρπάζει μέ θάνατο καί κόλαση. Καί ὁ θάνατος καί ἡ κόλαση, καί ὁ διάβολος, καί ὅλοι ὅσοι πιάστηκαν σέ αὐτά πρέπει νά σταθοῦν ἐμπρός στό θρόνο πού Θεοῦ, καί νά κριθοῦν σύμφωνα μέ τά ἔργα τους, ἀπ' ὅπου πρέπει νά πάνε μέσα στον τόπο πού ἔχει ἐτοιμαστεῖ γι' αὐτούς, μιά λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, ἡ ὁποία εἶναι ἀπέραντη τυραννία.

24. Ἐπομένως, ἀλίμονο σέ ἐκεῖνον πού εἶναι ἀμέριμος στή Σιών!

25. Ἄλιμονο σέ αὐτόν πού φωνάζει: Ὅλα εἶναι ἐντάξει!

26. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ αὐτόν πού ὑπακούει στίς διδασκαλίες καί ἐντολές τῶν ἀνθρώπων, καί ἀρνεῖται τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

27. Μάλιστα, ἀλίμονο σ' ἐκεῖνον πού λέει: Ἐχουμε λάβει, καί δέ χρειαζόμαστε κι ἄλλα.

28. Καί τέλος, ἀλίμονο σέ ὅλους ἐκείνους πού τρέμουν, καί θυμῶνουν ἐξαίτιας τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ! Γιατί ιδέστε, αὐτός πού ἔχει οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στό βράχο, τό δέχεται πρόσχαρα. Καί αὐτός πού ἔχει οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω σέ ἀμῶδες θεμέλιο, τρέμει μήν τυχόν καί πέσει.

29. Ἄλιμονο σέ αὐτόν πού θά πει: Λάβαμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί δέ χρειαζόμαστε κι ἄλλα ἀπό τό λόγο τοῦ Θεοῦ, γιατί ἔχουμε ἀρκετά!

30. Γιατί ιδέστε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός: Θά δώσω στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων γραμμῆ ἐπάνω στή γραμμῆ, δίδαγμα ἐπάνω στό δίδαγμα, λίγο ἐδῶ καί λίγο ἐκεῖ. Καί εὐλογη-

μένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ὑπακοῦνε στά διδάγματά μου, καί δίνουν προσοχή στή συμβουλή μου, γιατί αὐτοί θά ἀποκτήσουν σοφία. Γιατί σ' αὐτόν πού δέχεται, θά δώσω περισσότερα. Καί ἀπό αὐτούς πού θά ποῦν, Ἐχουμε ἀρκετά, ἀπό αὐτούς θά τούς ἀφαιρεθεῖ ἀκόμη καί ἐκεῖνο πού ἔχουν.

31. Καταραμένοι εἶναι αὐτός πού στηρίζει τήν ἐλπίδα του σέ ἄνθρωπο, δηλαδή κάνει σάρκα τό βραχίονά του, πού θά ὑπακούσει δηλαδή στά διδάγματα τῶν ἀνθρώπων ἐκτός ἄν τά διδάγματα τους δοθοῦν ἀπό τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

32. Ἄλιμονο στους Ἐθνικούς, λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων! Γιατί παρόλο πού θά τεντώνω τό βραχίονά μου πρὸς αὐτούς ἀπό μέρα σέ μέρα, αὐτοί θά μέ ἀρνηθοῦν. Ἐντούτοις, θά εἶμαι πολυεὐπλαγιστός πρὸς αὐτούς, λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ἄν μετανοήσουν καί ἔλθουν πρὸς ἐμένα. Γιατί ὁ βραχίονάς μου τεντώθηκε καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἡμέρας, λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Πολλοί Ἐθνικοί θά ἀποκρούσουν τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον. Θά ποῦν: Δέ χρειαζόμαστε καί ἄλλη Βίβλο. Ὁ Κύριος μιλάει σέ πολλά ἔθνη. Θά κρίνει τόν κόσμον ἀπό τά βιβλία πού ἔχουν ἔτσι γραφεῖ.

Ὅμως ιδέστε, θά ὑπάρξουν πολλοί — κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη ὅταν θά προβῶ νά ἐκτελέσω ἔργο θαυμαστό ἀνάμεσά τους, γιά νά θυμηθῶ τίς διαθηκές πού ἔχω συνάψει μέ τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά βάλω τό χέρι μου πάλι γιά δευτέρη φορά νά ἀνακτήσω τό λαό μου, πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ,

2. Καί ἐπίσης, γιά νά θυμηθῶ τίς ὑποσχέσεις πού ἔδωσα πρὸς ἐσένα,

Νεφί, και επίσης προς τον πατέρα σου, ότι θα θυμόμουν τό σπέρμα σας, και ότι τα λόγια του σπέρματός σας θα έβγαιναν από τό στόμα μου προς τό σπέρμα σας, και ότι τα λόγια μου θα συρίζουν ως τά πέρατα της γής, σάν σημαία προς τό λαό μου, ό όποιος είναι του οίκου του Ίσραήλ.

3. Και επειδή τά λόγια μου θα συρίζουν — πολλοί από τους Έθνικούς θα πουν: Βίβλο! Βίβλο! Έχουμε Βίβλο, και δέν μπορεί νά υπάρξει και άλλη Βίβλος.

4. Άλλ΄ όμως, έτσι λέει ό Κύριος ό Θεός: "Άχ, ανόητοι, θα έχουν Βίβλο, και θα πρόρχεται από τους Ίουδαίους, τον αρχαίο λαό της διαθήκης μου. Και τί ευχαρίστησαν τους Ίουδαίους για τή Βίβλο που έλαβαν από αυτούς; Μάλιστα, τί εννοούν οι Έθνικοί; Θυμούνται τίς δδύνες, και τους μόχθους, και τους πόνους των Ίουδαίων, και τήν επιμέλειά τους προς έμένα, για νά φέρουν σωτηρία στους Έθνικούς;

5. "Άχ, έσεις Έθνικοί, θυμηθήκατε τους Ίουδαίους, τον αρχαίο λαό της διαθήκης μου; "Όχι. Άλλά τους καταραστήκατε, και τους μισήσατε, και δέ ζητήσατε νά τους ανακτήσετε. "Όμως ιδέστε, θα τά γυρίσω όλα αυτά στο ίδιο τό κεφάλι σας, γιατί εγώ ό Κύριος δέ λησμόνησα τό λαό μου.

6. Έσεις ανόητοι, που λέτε: Βίβλο, έχουμε Βίβλο, και δέ χρειαζόμαστε και άλλη Βίβλο. Θα είχατε αποκτήσει Βίβλο αν δέν ήταν μέσο των Ίουδαίων;

7. Δέν ξέρετε ότι υπάρχουν περισσότερα από ένα έθνη; Δέν ξέρετε ότι εγώ, ό Κύριος ό Θεός σας, έχω πλάσει όλους τους ανθρώπους, και ότι θυμάμαι αυτούς που βρίσκονται επάνω στα νησιά της θάλασσας, και ότι διοικώ ψηλά στους ουρανούς και κάτω στη γή, και φέρνω τά λόγια μου

στά τέκνα των ανθρώπων, μάλιστα, σε όλα τά έθνη της γής;

8. Γι΄ αυτό μουρμουράτε, επειδή θα λάβετε περισσότερα από τό λόγο μου; Δέν ξέρετε ότι ή μαρτυρία δύο έθνών αποτελεεί μαρτυρία προς εσάς ότι είμαι Θεός, ότι θυμάμαι τό ένα έθνος όπως και τό άλλο; Γι΄ αυτό, λέω τά ίδια λόγια προς τό ένα έθνος όπως και στο άλλο. Και όταν τά δύο έθνη συντρέξουν, και ή μαρτυρία των δύο έθνών θα συντρέξει.

9. Και αυτό τό κάνω για νά μπορέσω νά αποδείξω σε πολλούς ότι είμαι ό ίδιος έχθές, σήμερα, και για πάντα, και ότι λέω τά λόγια μου σύμφωνα με ό,τι με ευχαριστεί. Και επειδή είπα ένα λόγο δέν πρέπει νά νομίζετε ότι δέν μπορώ νά πώ άλλον. Γιατί τό έργο μου δέν τελείωσε άκόμα. Ούτε θα τελειώσει ως τό τέλος του ανθρώπου, ούτε από εκείνη τή στιγμή μέχρι τον αιώνα των άπαντα.

10. Έπειδή λοιπόν έχετε Βίβλο, δέν πρέπει νά νομίζετε ότι περιέχει όλον τό λόγο μου. Ούτε πρέπει νά νομίζετε ότι δέν έχω βάλει νά γράψουν κι άλλα.

11. Γιατί προστάζω όλους τους ανθρώπους, και στην ανατολή και στη δύση, και στο βορρά και στο νότο, και στα νησιά της θάλασσας, νά γράψουν τά λόγια που τους λέω. Γιατί από τά βιβλία που θα γραφούν θα κρίνω τον κόσμο, κάθε άνθρωπο ανάλογα με τά έργα τους, σύμφωνα με αυτό που έχει γραφεί.

12. Γιατί, ιδέστε, θα μιλήσω προς τους Ίουδαίους και θα τό γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στους Νεφίτες και θα τό γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στις άλλες φυλές του οίκου του Ίσραήλ, αυτές που έχω απομακρύνει, και θα τό γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω σε όλα τά έθνη της γής και θα τό γράψουν.

13. Καί θά γίνει ὥστε οἱ Ἰουδαῖοι θά ἔχουν τά λόγια τῶν Νεφιτῶν, καί οἱ Νεφίτες θά ἔχουν τά λόγια τῶν Ἰουδαίων. Καί οἱ Νεφίτες καί οἱ Ἰουδαῖοι θά ἔχουν τά λόγια τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ πού ἔχουν χαθεῖ. Καί οἱ φυλές τοῦ Ἰσραήλ πού ἔχουν χαθεῖ, θά ἔχουν τά λόγια τῶν Νεφιτῶν καί τῶν Ἰουδαίων.

14. Καί θά γίνει ὥστε ὁ λαός μου, πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, θά συναθροιστεῖ στίς χῶρες πού τούς ἀνήκουν. Καί ὁ λόγος μου ἐπίσης θά συναθροιστεῖ καί θά γίνει ἕνα. Καί θά δεῖξω σέ αὐτούς πού μάχονται ἐναντίον τοῦ λόγου μου καί ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου, πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι εἶμαι Θεός, καί ὅτι ἔχω συνάψει διαθήκη μέ τόν Ἀβραάμ ὅτι θά θυμᾶμαι τό σπέρμα του γιά πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Οἱ προσηλυτισμένοι Ἐθνικοί θά ἀριθμηθοῦν μέ τό λαό τῆς διαθήκης. Πολλοί Λαμανίτες καί Ἰουδαῖοι θά πιστέψουν τό λόγο καί θά γίνουν ἐξαίσιος λαός. Ὁ Ἰσραήλ θά ἀποκατασταθεῖ καί οἱ ἄνομοι θά ἀφανιστοῦν.

Και τώρα ιδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, θά σᾶς μιλῆσω, γιατί ἐγώ, ὁ Νεφί, δέ θά ἀφήσω νά νομίσετε ὅτι εἰστε πῶς δίκαιοι ἀπό ὅ,τι θά εἶναι οἱ Ἐθνικοί. Γιατί ιδέστε, ὅλοι σας παρόμοια θά ἀφανιστεῖτε παρεκτός ἄν τηρεῖτε τίς ἐντολές. Καί δέν πρέπει ἀπό αὐτά τά λόγια πού εἰπώθησαν νά νομίζετε ὅτι οἱ Ἐθνικοί ὀλότελα θά ἐξολοθρευτοῦν.

2. Γιατί ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι ὅσοι ἀπό τούς Ἐθνικούς μετανοήσουν, θά εἶναι ὁ λαός τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου. Καί ὅσοι ἀπό τούς Ἰουδαίους δέ μετανοήσουν, θά ἀποκλειστοῦν. Γιατί ὁ Κύριος δέν ἔχει συνάψει διαθήκη μέ κανέναν παρά μόνο μέ κείνους πού μετανοοῦν καί πιστεύουν

στόν Υἱό του, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

3. Καί τώρα, θά προφητέψω λίγο περισσότερο σχετικά μέ τούς Ἰουδαίους καί τούς Ἐθνικούς. Γιατί ἀφοῦ ἔλθει σέ φῶς τό βιβλίο γιά τό ὁποῖο μίλησα, καί γραφεῖ γιά τούς Ἐθνικούς, καί σφραγιστεῖ πάλι πρὸς τόν Κύριο, θά ὑπάρξουν πολλοί πού θά πιστέψουν τά λόγια πού ἔχουν γραφεῖ. Καί θά τά φέρουν σέ φῶς πρὸς τό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματός μας.

4. Καί τότε, τό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματός μας θά μάθει γιά μᾶς, τό πῶς ἤλθαμε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, καί ὅτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν Ἰουδαίων.

5. Καί τό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θά διαλαληθεῖ σέ αὐτούς. Κι ἔτσι, θά ἐπαναποκτήσουν γνώση γιά τούς πατέρες τους, καί ἐπίσης γνώση γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού ὑπῆρξε ἀνάμεσα στους πατέρες τους.

6. Καί τότε θά χαροῦν ὑπέρμετρα. Γιατί θά ξέρουν ὅτι αὐτό ἀποτελεῖ εὐλογία γι' αὐτούς ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ. Καί τά λέπια τοῦ σκότους θά ἀρχίσουν νά πέφτουν ἀπό τά μάτια τους. Καί πολλές γενεές δέ θά περάσουν ἀπό αὐτούς, πρὶν γίνουν ἀγνός καί τερπνότατος λαός.

7. Καί θά γίνει ὥστε οἱ Ἰουδαῖοι πού εἶναι διασκορπισμένοι, θά ἀρχίσουν καί αὐτοί νά πιστεύουν στό Χριστό. Καί θά ἀρχίσουν νά συναθροίζονται ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ὅλοι ὅσοι πιστέψουν στό Χριστό θά γίνουν καί αὐτοί ἐξαίσιος λαός.

8. Καί θά γίνει ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεός θά ἀρχίσει τό ἔργο του ἀνάμεσα σέ ὅλα τά ἔθνη, τίς φυλές, τίς γλῶσσες καί τούς λαούς, γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἀποκατάσταση τοῦ λαοῦ του ἐπάνω στή γῆ.

9. Καί μέ δικαιοσύνη ὁ Κύριος ὁ Θεός θά κρίνει τούς φτωχοῦς, καί θά

ἐπιτιμήσει μέ εδθυδικία γιά τούς πρᾶους τῆς γῆς. Καί θά πατάξει τή γῆ μέ τή ράβδου τῶν στόματός του. Καί μέ τήν πνοή τῶν χειλιῶν του θά θανατώσει τούς ἀνόμους.

10. Γιατί σύντομα ἐρχεται ὁ καιρός πού ὁ Κύριος ὁ Θεός θά προκαλέσει ἕνα μεγάλο διαχωρισμό ἀνάμεσα στό λαό, καί τούς ἀνόμους θά τούς καταστρέψει. Καί θά ἀφήσει τό λαό του, μάλιστα, ἀκόμα κι ἂν γίνεϊ νά ἐξολοθρευθεῖ τούς ἀνόμους μέ φωτιά.

11. Καί δικαιοσύνη θά εἶναι ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος του, καί πίστη ἡ ζώνη τῶν πλευρῶν του.

12. Καί τότε ὁ λύκος θά συγκατοικεῖ μέ τό ἄρνι, καί ἡ λεοπάρδαλη θά ἀναπαύεται μέ τό κατσίκι, καί τό μοσχάρι καί τό νεαρό λιοντάρι, καί τό μανάρι, παρέα. Καί ἕνα μικρό παιδί θά τούς ὀδηγεῖ.

13. Καί ἡ ἀγελάδα καί ἡ ἄρκουδα θά βόσκουν, τά μικρά τούς θά ἀναπαύονται παρέα. Καί τό λιοντάρι θά τρώγει ἄχυρο ὀπως τό βόδι.

14. Καί τό βρέφος πού θηλάζει, θά παίξει στήν τρύπα τοῦ φαρμακεροῦ φιδιοῦ, καί τό ἀπογαλακτισμένο παιδί θά βάζει τό χέρι του στή φωλιά τοῦ βασιλίσκου.

15. Δέ θά βλάπτουν οὔτε θά ἀφαιρίζουν σέ ὄλο τό ἅγιο ὄρος μου, γιατί ἡ γῆ θά εἶναι γεμάτη ἀπό τή γνώση τοῦ Κυρίου ὀπως τά νερά σκεπάζουν τή θάλασσα.

16. Ἐπομένως, τά τῶν ἐθνῶν ὀλων θά γίνουν γνωστά. Μάλιστα, τά πάντα θά γίνουν γνωστά πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

17. Δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά εἶναι μυστικό καί νά μήν ἀποκαλυφτεῖ. Δέν ὑπάρχει κανένα ἐργο σκότους πού νά μή φανερωθεῖ στό φῶς. Καί δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά εἶναι σφραγισμένο ἐπάνω στή γῆ πού νά μή λυθεῖ.

18. Ἐπομένως, ὀλα ὀσα ἔχουν

ἀποκαλυφτεῖ στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, πρόκειται κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη νά ἀποκαλυφθοῦν. Καί ὁ Σατανάς δέ θά ἐξουσιάζει πιά τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων γιά πολύ καιρό. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, τελειῶνω τά λόγια μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Ὁ Νεφί ἐξηγεῖ γιά τὴν βαπτίστηκε ὁ Χριστός. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά ἀκολουθήσουν τὸ Χριστό, νά βαπτιστοῦν, νά λάβουν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, καί νά ὑπομείνουν μέχρι τέλους γιά νά σωθοῦν. Ἡ μετάνοια καί τὸ βάπτισμα εἶναι ἡ πύλη πρὸς τὸ στενὸ καί δύσκολο μονοπάτι. Ζωὴ αἰώνια δίνεται σέ ἐκείνους πού τηροῦν τίς ἐντολές μετὰ τὴν βάπτισμα.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΓΩ, ὁ Νεφί, τελειῶνω τήν προφητεία μου πρὸς ἐσᾶς, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί. Καί δέν μπορῶ νά γράψω παρά μόνο λίγα ἀπό ἐκεῖνα πού ξέρω ὀτι ὀπωςδήποτε θά γίνουν. Οὔτε μπορῶ νά γράψω παρά μόνο λίγα ἀπό τά λόγια τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰακώβ.

2. Αὐτά λοιπόν πού ἔγραψα μοῦ ἄρκοῦν, ἐκτός ἀπό λίγα λόγια πού πρέπει νά πῶ σχετικά μέ τή διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ. Θά σᾶς μιλῆσω λοιπόν ἀπλά, σύμφωνα μέ τήν ἀπλότητα τῆς προφητείας μου.

3. Γιατί ἡ ψυχὴ μου εὐφραίνεται μέ τήν ἀπλότητα, καί μέ τέτοιον τρόπο ὁ Κύριος ὁ Θεός ἐκτελεῖ τά ἐργα του πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός φωτίζει τή νοημοσύνη, καί μιλάει στοὺς ἀνθρώπους σύμφωνα μέ τή γλῶσσα τους, τὴ νοημοσύνη τους.

4. Θά ἤθελα λοιπόν νά θυμάστε ὀτι σᾶς μιλῆσα σχετικά μέ ἐκεῖνον τόν προφήτη τὸν ὀποῖο μοῦ ἔδειξε ὁ Κύριος, πού θά βαπτίσει τόν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ, ὀ οποίος θά σηκῶσει τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

5. Καί τώρα, ἄν ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἄγνός, θά χρειάζεται νά βαφτιστεῖ μέ νερό γιά νά ἐκπληρώσῃ κάθε δικαιοσύνη, ὡ τότε, πόσο πολύ περισσότερο χρειάζομαστε ἔμεῖς, πού δέν εἴμαστε ἄγνοί, νά βαφτιστοῦμε, μάλιστα, μέ νερό!

6. Καί τώρα, θά σᾶς ρωτήσω, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, μέ ποιό τρόπο ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ ἐκπλήρωσε κάθε δικαιοσύνη βαφτιζόμενος μέ νερό;

7. Δέν ξέρετε ὅτι ἦταν ἄγνός; Ὅμως παρόλο πού ἦταν ἄγνός, ἔδειξε στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὅτι κατά τή σάρκα ταπεινώσε τόν ἑαυτό του ἔμπρός στόν Πατέρα, καί ὀρκίστηκε πρὸς τόν Πατέρα ὅτι θά εἶναι ὑπάκουος πρὸς αὐτόν στό νά τηρεῖ τίς ἐντολές του.

8. Ἀφοῦ λοιπόν βαφτίστηκε μέ νερό, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο κατέβηκε πρὸς αὐτόν μέ μορφή περιστεριοῦ.

9. Καί πάλι, αὐτό δείχνει στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων πόσο στενός εἶναι ὁ δρόμος, καί πόσο στενόχωρη εἶναι ἡ πύλη ἀπό τήν ὁποία πρέπει νά μπουῖν, ἀφοῦ ἐκεῖνος ἔδωσε τό παράδειγμα πρῶν ἀπὸ αὐτοῦς.

10. Καί εἶπε στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων: Ἀκολουθήστε με. Ἐπομένως, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, τάχα μπορούμε νά ἀκολουθήσουμε τόν Ἰησοῦ ἄν δέν εἴμαστε διαθεθειμένοι νά τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Πατέρα;

11. Καί ὁ Πατέρας εἶπε: Μετανοήστε, μετανοήστε, καί βαφτιστεῖτε στό ὄνομα τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἀγαπητοῦ.

12. Καί ἐπίσης, ἡ φωνή τοῦ Υἱοῦ ἦλθε πρὸς ἔμένα, καί εἶπε: Αὐτός πού θά βαφτιστεῖ στό ὄνομά μου, σέ αὐτόν ὁ Πατέρας θά δώσει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ὅπως καί σέ μένα. Ἀκολουθήστε με λοιπόν, καί κάντε αὐτά πού μέ εἶδατε νά κάνω.

13. Γι' αὐτό, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ξέρω ὅτι ἄν θά ἀκολουθή-

σετε τόν Υἱό, μέ ὅλη τήν πρόθεση τῆς καρδιάς σας, χωρίς ὑποκρισία καί χωρίς δόλο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μέ πραγματική πρόθεση, μετανιώνοντας γιά τίς ἁμαρτίες σας, ὀρκιζόμενοι πρὸς τόν Πατέρα ὅτι δέχετε νά πάρετε ἐπάνω σας τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μέ τό βάπτισμά σας — μάλιστα, ἀκολουθώντας τόν Κύριό σας καί Σωτήρα σας μέσα στό νερό, σύμφωνα μέ τά λόγια του, ιδέστε, τότε θά λάβετε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, μάλιστα, τότε θά ἔλθῃ τό βάπτισμα τῆς φωτιᾶς καί τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Καί τότε θά μπορείτε νά μιλάτε τῆ γλώσσα τῶν ἀγγέλων, καί νά ἀναφωνεῖτε δοξολογίες πρὸς τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραήλ.

14. Ὅμως, ιδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, μέ αὐτόν τόν τρόπο ἦλθε ἡ φωνή τοῦ Υἱοῦ πρὸς ἔμένα, καί εἶπε: Ἀφοῦ μετανοήσατε ἀπό τίς ἁμαρτίες σας, καί ὀρκιστήκατε πρὸς τόν Πατέρα ὅτι δέχετε νά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, μέ τό βάπτισμά σας τοῦ νεροῦ, καί ἀφοῦ λάβατε τό βάπτισμα τῆς φωτιᾶς καί τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καί μπορείτε νά μιλάτε μέ νέα γλώσσα, μάλιστα, μέ αὐτήν τῆ γλώσσα τῶν ἀγγέλων, καί ὕστερα ἀπό αὐτά μέ ἀρνηθεῖτε, θά ἦταν καλύτερα γιά σᾶς νά μὴ μέ εἶχατε γνωρίσει.

15. Καί ἄκουσα φωνή ἀπό τόν Πατέρα, πού εἶπε: Μάλιστα, τά λόγια τοῦ Ἀγαπητοῦ μου εἶναι ἀληθινά καί γεμάτα πίστη. Αὐτός πού ὑπομένει μέχρι τέλους, αὐτός θά σωθεῖ.

16. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἀπό αὐτά τά λόγια γνωρίζω ὅτι ἄν δέν ὑπομείνει κανεὶς ὡς τό τέλος, στό νά ἀκολουθεῖ τό παράδειγμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, δέν μπορεί νά σωθεῖ.

17. Γι' αὐτό, κάνετε αὐτά πού σᾶς εἶπα ὅτι εἶδα πῶς ὁ Κύριός σας καί Λυτρωτής σας θά κάνει. Γι' αὐτόν τό

λόγο μου φανερώθηκαν όλα αυτά, ώστε να μπορείτε να ξέρετε την πύλη από την οποία πρέπει να μπειτε. Γιατί η πύλη από την οποία πρέπει να μπειτε είναι μετάνοια και βάπτισμα με νερό. Και ύστερα έρχεται η άφεση των αμαρτιών με φωτιά και με το Πνεύμα τό "Άγιο.

18. Και τότε βρίσκεστε στο δύσκολο και στενό μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Μάλιστα, μπήκατε από την πύλη. Ένεργήσατε σύμφωνα με τις εντολές του Πατέρα και του Υιού. Και λάβατε τό Πνεύμα τό "Άγιο, τό οποίο βεβαιώνει γιά τόν Πατέρα και τόν Υιό, ως εκπλήρωση τής υπόσχησης που σάς έδωσε, ότι αν εισέλθετε από την όδό, θά τό λάβετε.

19. Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αφού μπήκατε μέσα σέ αυτό τό στενό και στενόχωρο μονοπάτι, θά σάς ρωτήσω αν έγιναν όλα; Ίδέστε, έγω σάς λέω, "Όχι. Γιατί δέ θά έρχόσασταν ως έδω αν δέν ήταν μέ τό λόγο του Χριστού, μέ άκλόνητη πίστη πρός αυτόν, βασιζόμενοι απόλυτα στην άξία εκείνου που έχει τή δυνατότητα να σώσει.

20. Γι' αυτό, εμπρός, βαδίστε μέ σταθερότητα πρός τό Χριστό, έχοντας απόλυτη λαμπρή έλπίδα, και αγάπη πρός τό Θεό και πρός όλους τους ανθρώπους. "Αν λοιπόν βαδίσετε εμπρός μέ έντατική προσπάθεια και χορτασθείτε μέ τά λόγια του Χριστού, και υπομείνετε μέχρι τέλους, ιδέστε, έτσι είπε ο Πατέρας: Θά έχετε ζωή αιώνια.

21. Και τώρα, ιδέστε, αγαπημένοι μου αδελφοί, αυτή είναι η όδός. Και δέν υπάρχει καμία άλλη όδός ούτε όνομα που να έχει δοθεί από τους ουρανούς μέ τά όποια ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί στη βασιλεία του Θεού. Και τώρα, ιδέστε, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού, και η μόνη και πραγματική διδαχή του Πατέρα, και

του Υιού, και του Πνεύματος του "Άγιου, που είναι ένας Θεός, χωρίς τέλος. "Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Οί άγγελοι μιλούν μέ τή δύναμη του Πνεύματος του "Άγιου. Οί άνθρωποι πρέπει να προσεύχονται και να αποκτούν προσωπική γνώση από τό Πνεύμα τό "Άγιο.

Και τώρα, ιδέστε, αγαπημένοι μου αδελφοί, υποθέτω ότι συλλογίζεστε μέσα στην καρδιά σας τί πρέπει να κάνετε αφού εισέλθετε από την όδό. "Όμως, ιδέστε, γιατί τά συλλογίζεστε αυτά μέσα στην καρδιά σας;

2. Δέ θυμάστε ότι σάς είπα πώς αφού λάβετε τό Πνεύμα τό "Άγιο, θά μπορείτε να μιλάτε μέ τή γλώσσα των άγγέλων; Τώρα, λοιπόν, πώς θά μπορούσατε να μιλάτε μέ τή γλώσσα των άγγέλων αν δέν ήταν μέσο του Πνεύματος του "Άγιου;

3. Οί άγγελοι μιλούν μέ τή δύναμη του Πνεύματος του "Άγιου. Γι' αυτό, μιλούν τά λόγια του Χριστού. Σας είπα λοιπόν, χορτασθείτε μέ τά λόγια του Χριστού. Γιατί ιδέστε, τά λόγια του Χριστού θά σάς πούν όλα όσα πρέπει να κάνετε.

4. Τώρα λοιπόν, αφού σάς είπα αυτά τά λόγια, αν δέν μπορείτε να τά καταλάβετε θα είναι επειδή δέ ζητάτε, ούτε κτυπάτε. Γι' αυτό, δέν έχετε έλθει στό φώς, αλλά θά αφανιστείτε στό σκοτάδι.

5. Γιατί, ιδέστε, πάλι σάς λέω ότι αν εισέλθετε μέσο τής όδου, και λάβετε τό Πνεύμα τό "Άγιο, αυτό θά σας δείξει όλα όσα πρέπει να κάνετε.

6. Ίδέστε, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού, και δέ θά δοθεί πιά άλλη διδαχή μέχρις ότου παρουσιαστεί σέ σάς ένσαρκωμένος. "Όταν λοιπόν παρουσιαστεί σέ σάς ένσαρκωμένος, να προσέχετε να κάνετε αυτά που θά σάς πεί.

7. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν μπορῶ νά πῶ περισσότερα. Τό Πνεῦμα σταματάει τήν ἑμιλία μου, καί μου μένει νά θρηνῶ ἐξαιτίας τῆς ὀλιγοπιστίας, καί τῆς ἀνομίας, καί τῆς ἄγνοιας, καί τῆς σκληροτραχηλοσύνης τῶν ἀνθρώπων. Γιατί δέν ἀναζητοῦν τή γνώση, οὔτε καταλαβαίνουν τή μεγάλη γνώση, ὅταν τοὺς δίνεται μέ ἀπλότητα, δηλαδή τόσο ἀπλά ὅσο μποροῦν ποτέ νά εἶναι τά λόγια.

8. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ὑποθέτω ὅτι συλλογιζέστε ἀκόμη μέσα στήν καρδιά σας. Καί μέ λυπεῖ πολύ τό ὅτι πρέπει νά μιλήσω σχετικά μέ αὐτά. Γιατί ἂν ἀκούγατε τό Πνεῦμα πού διδάσκει τόν ἄνθρωπο νά προσεύχεται, θά ξέρατε ὅτι πρέπει νά προσευχηθεῖτε. Γιατί τό πονηρό πνεῦμα δέ διδάσκει τόν ἄνθρωπο νά προσεύχεται, ἀλλά τόν διδάσκει ὅτι πρέπει νά μήν προσεύχε-ται.

9. "Ὅμως ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι πρέπει νά προσεύχεστε πάντα, χωρίς νά κουράζεστε, ὥστε νά μήν ἐκτελεῖτε τίποτα πρὸς τόν Κύριο χωρίς νά προσευχηθεῖτε πρῶτα στόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά καθαγιαίνει τήν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου σας γιά σᾶς, ὥστε ἡ ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου σας νά εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Τά λόγια τοῦ Νεφί εἶναι ἀληθινά. Μαρτυροῦν γιά τό Χριστό. Αὐτοί πού πιστεύουν στό Χριστό θά πιστέψουν στό λόγια τοῦ Νεφί. Θά σταθοῦν ὡς μάρτυρες ἐμπρός στό βῆμα κρίσεως.

Και τώρα ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν μπορῶ νά γράψω ὅλα ὅσα διδάχτηκε ὁ λαός μου. Οὔτε εἶμαι σπουδαῖος στό γράψιμο, ὅπως στήν ἑμιλία. Γιατί ὅταν ὁ ἄνθρωπος μιλάει μέ τή δύναμη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ἡ δύναμη τοῦ

Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τό μεταφέρει στήν καρδιά τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

2. Ἄλλ' ὅμως, ιδέστε, ὑπάρχουν πολλοί πού σκληραίνουν τήν καρδιά τους κατά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ἔτσι ὥστε αὐτό δέν ἔχει τόπο μέσα τους. Γι' αὐτό ἀπορρίπτουν πολλά ἀπό αὐτά πού εἶναι γραμμένα καί τά λογαριάζουν σάν νά μήν ἔχουν καμιᾶ ἀξία.

3. "Ὅμως ἐγώ, ὁ Νεφί, ἔγραψα αὐτά πού ἔγραψα, καί τά λογαριάζω ὅτι εἶναι μεγάλης ἀξίας, καί εἰδικά πρὸς τό λαό μου. Γιατί προσεύχομαι διαρκῶς γι' αὐτούς κατά τήν ἡμέρα, καί τά μάτια μου ποτίζουν τό προσκέφαλό μου κατά τή νύχτα, ἐξαιτίας των. Καί κραυγάζω πρὸς τό Θεό μου μέ πίστη, καί ξέρω ὅτι θά ἀκούσει τήν κραυγή μου.

4. Καί ξέρω ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός θά ἀγιαίνει τίς προσευχές μου πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ μου. Καί οἱ λέξεις πού ἔχω γράψει μέ ἀδυναμία θά γίνουν δυνατές γι' αὐτούς. Γιατί αὐτό τοὺς παρακινεῖ νά κάνουν τό καλό. Τοὺς κάνει γνωστά τὰ τῶν πατέρων τους. Καί μιλάει γιά τόν Ἰησοῦ, καί τοὺς παροτρύνει νά πιστεύουν σ' αὐτόν, καί νά ὑπομείνουν μέχρι τέλους, πράγμα τό ὁποῖο εἶναι ζωὴ αἰώνια.

5. Καί μιλάει μέ τραχύτητα κατά τῆς ἀμαρτίας, σύμφωνα μέ τήν ἀπλότητα τῆς ἀλήθειας. Γι' αὐτό κανένας ἄνθρωπος δέ θά θυμώσει μέ τά λόγια πού ἔγραψα παρά μόνον ἐκεῖνος πού εἶναι τοῦ πνεύματος τοῦ διαβόλου.

6. Ἀγάλλομαι στήν ἀπλότητα. Ἀγάλλομαι στήν ἀλήθεια. Ἀγάλλομαι στόν Ἰησοῦ μου, γιατί λύτρωσε τήν ψυχὴ μου ἀπό τήν κόλαση.

7. Ἔχω ἀγάπη γιά τό λαό μου, καί μεγάλη πίστη στό Χριστό ὅτι θά συναντήσω πολλές ψυχές ἄσπιλες στό βῆμα κρίσεως.

8. Ἔχω ἀγάπη γιά τόν Ἰουδαῖο —

λέω Ἰουδαῖο, γιατί ἐνωῶ ἐκείνους ἀπό τούς ὁποίους προέρχομαι.

9. Ἐπίσης ἔχω ἀγάπη γιά τούς Ἑθνικούς. Ὅμως ἰδέστε, γιά κανέναν ἀπό αὐτούς δέν μπορῶ νά ἐλπίζω ἐκτός ἄν συνδιαλλαγῶν πρός τό Χριστό, καί εἰσεέλθουν μέσα στή στενόχωρη πύλη, καί βαδίσουν μέσα στό στενόχωρο μονοπάτι πού ὀδηγεῖ στή ζωή, καί συνεχίσουν στό μονοπάτι μέχρι τό τέλος τῆς ἡμέρας τῆς δοκιμασίας.

10. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, καί ἐπίσης ἐσεῖς Ἰουδαῖοι, καί ὄλες οἱ ἄκρες τῆς γῆς, ἀκούστε προσεκτικά αὐτά τά λόγια καί πιστέψτε στό Χριστό. Καί ἄν δέν πιστέψετε σέ αὐτά τά λόγια, πιστέψτε στό Χριστό. Καί ἄν πιστέψετε στό Χριστό θά πιστέψετε σέ αὐτά τά λόγια, γιατί εἶναι τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, καί ἐκείνος μοῦ τά ἔδωσε. Αὐτά λοιπόν διδάσκουν ὅλους τούς ἀνθρώπους ὅτι πρέπει νά κάνουν τό καλό.

11. Καί ἄν δέν εἶναι τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἐσεῖς κρίνετε — γιατί ὁ Χριστός θά σᾶς δείξει, μέ δύναμη καί μεγάλη δόξα, ὅτι εἶναι τά λόγια του, κατά τήν τελευταία ἡμέρα. Καί ἐσεῖς καί ἐγώ θά σταθοῦμε πρόσωπο

μέ πρόσωπο ἐμπρός στό βῆμα του. Καί θά ξέρετε ὅτι εἶχα ἐντολή ἀπό ἐκείνον νά τά γράψω ὅλα αὐτά, παρόλη τήν ἀδυναμία μου.

12. Καί παρακαλῶ τόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πολλοί ἀπό ἐσᾶς, ἄν ὄχι ὅλοι, νά μπορέσετε νά σωθεῖτε στή βασιλεία του ἐκείνη τῆ μεγάλη καί τελευταία ἡμέρα.

13. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ὅλοι ἐκείνοι πού εἶναι ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, καί ὅλα ἐσεῖς τά ἄκρα τῆς γῆς, μιλῶ σέ σᾶς ὡς ἡ φωνή ἐνός πού φωνάζει ἀπό τό χῶμα. Σᾶς ἀποχαιρετῶ μέχρι νά ἔλθει αὐτή ἡ μεγάλη μέρα.

14. Καί σεῖς πού δέ θά συμμετέχετε στήν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ, καί δέ θά σεβαστεῖτε τά λόγια τῶν Ἰουδαίων, καί ἐπίσης τά δικά μου λόγια, καί τά λόγια πού θά βγοῦν ἀπό τό στόμα τοῦ Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, ἰδέστε, σᾶς ἀποχαιρετῶ μέ ἕνα παντοτινό ἀποχαιρετισμό, γιατί τά λόγια αὐτά θά σᾶς καταδικάσουν κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

15. Γιατί ὅ,τι σφραγίζω στή γῆ, θά προβεῖ ἐναντίον σας στό βῆμα κρίσεως. Γιατί ἔτσι μέ διέταξε ὁ Κύριος, καί πρέπει νά ὑπακούσω. Ἄμην.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Τά λόγια τοῦ κηρύγματός του πρός τούς ἀδελφούς του. Κατανίκησε ἕναν ἀνθρώπο πού ἐπέδωκε νά ἀνατρέψει τή διδαχή τοῦ Χριστοῦ. Μερικά λόγια σχετικά μέ τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ἽΟ Ἰακώβ καί ὁ Ἰωσήφ ἐπιζητοῦν νά πείσουν τούς ἀνθρώπους νά πιστεῦουν στό Χριστό καί νά τηροῦν τίς ἐντολές του. Ὁ Νεφί πεθαίνει. Ἡ ἄνομία ὑπεριχθῆ ἀνάμεσα στοῦς Νεφίτες.

ΓΙΑΤΙ ἰδέστε, ἔγινε ὥστε πέρασαν *πενήντα καί πέντε χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ Λεχί ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Ὅποτε, ὁ Νεφί ἔδωσε σέ μένα, τόν Ἰακώβ, μιά ἐντολή σχετικά μέ τίς μικρές

πλάκες, ἐπάνω στίς ὁποῖες εἶναι χαραγμένα τὰ παρόντα.

2. Καί ἔδωσε σέ μένα, τόν Ἰακώβ, μιὰ ἐντολή νά γράψω ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες περικό ἀπό αὐτά πού θά θεωροῦσα ὅτι ἦταν τὰ πιό πολύτιμα. Ὅτι ἔπρεπε νά μή θίξω, ἐκτός ἐλαφρότατα, σχετικά μέ τήν ἱστορία ἐσούτου τοῦ λαοῦ πού ὀνομάζεται λαός τοῦ Νεφί.

3. Γιατί εἶπε ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ λαοῦ του πρέπει νά χαραχθεῖ ἐπάνω στίς ἄλλες πλάκες του, καί ὅτι ἐγώ πρέπει νά διατηρήσω αὐτές τίς πλάκες, καί νά τίς μεταβιβάσω στό σπέρμα μου, ἀπό γενεά σέ γενεά.

4. Καί ἂν ὑπῆρχε κήρυγμα τό ὁποῖο ἦταν ἱερό, ἡ ἀποκάλυψη ἡ ὁποία ἦταν σπουδαία, ἡ προφητεῦμα, ἔπρεπε νά χαραῶ τά κυριότερα ἀπό αὐτά ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες, καί νά τά θίξω ὅσο γινόταν περισσότερο, γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί γιά χάρη τοῦ λαοῦ μας.

5. Γιατί ἔνεκα τῆς πίστεως καί τῆς μεγάλης ἀγωνίας, πραγματικά μᾶς φανερώθηκε σχετικά μέ τό λαό μας τί ἐπρόκειτο νά τοῦς συμβεῖ.

6. Καί εἶχαμε ἐπίσης πολλές ἀποκαλύψεις, καί πνεῦμα πολλῆς προφητείας, γι' αὐτό ξέραμε γιά τό Χριστό καί τή βασιλεία του, ἡ ὁποία θά ἐρχόταν.

7. Ἐργαστήκαμε λοιπόν ἐντατικά ἀνάμεσα στό λαό μας, ὥστε νά μπορέσουμε νά τοῦς πείσουμε νά ἔλθουν πρὸς τό Χριστό, καί νά ἀπολαύσουν τήν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά μπουν μέσα στήν ἀνάπαυσή του, μήν τυχόν καί ὀρκιστεῖ στήν ὀργή του νά μήν μπουν μέσα, ὅπως κατά τήν ἀνταρσία κατά τίς ἡμέρες τοῦ πειρασμοῦ ὅταν τά τέκνα τοῦ Ἰσραήλ βρίσκονταν στήν ἐρημο.

8. Γι' αὐτό, μακάρι νά μπορούσαμε νά πείσουμε ὅλους τοῦς ἀνθρώπους νά μήν ἐξεγείρονται ἐναν-

τίον τοῦ Θεοῦ καί νά τόν παροργίζουν, ἀλλά ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά πιστέψουν στό Χριστό, καί νά κοιτάξουν τό θάνατό του, καί νά ὑποφέρουν τό σταυρό του καί νά ὑποστοῦν τήν ντροπή τοῦ κόσμου. Γι' αὐτό, ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, ἀναλαμβάνω νά ἐκπληρώσω τήν ἐντολή τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Νεφί.

9. Λοιπόν ὁ Νεφί ἄρχισε νά γερνάει, καί εἶδε ὅτι θά ἔπρεπε σύντομα νά πεθάνει. Γι' αὐτό ἔχρισε κάποιον νά εἶναι βασιλιάς καί κυβερνήτης τοῦ λαοῦ του τώρα, σύμφωνα μέ τίς βασιλεῖες τῶν βασιλιάδων.

10. Ὁ λαός, πού ἀγαποῦσε τό Νεφί τόσο πολύ, αὐτόν πού ὑπῆρξε μέγας προστάτης γι' αὐτούς, πού εἶχε χειριστεῖ τό σπαθί τοῦ Λάβαν γιά τήν ἀμυνά τους, καί πού εἶχε κοπιᾶσει ὅλες τίς ἡμέρες του γιά τήν εὐημερία τους —

11. Γι' αὐτό, ὁ λαός ἐπιθυμοῦσε νά διατηρήσει σέ ἐνθύμηση τό ὄνομά του. Καί ὁποιοσδήποτε βασιλευε στή θέση του νά ὀνομαζόταν ἀπό τό λαό δεύτερος Νεφί, τρίτος Νεφί, καί λοιπά, σύμφωνα μέ τίς βασιλεῖες τῶν βασιλιάδων. Καί ἔτσι ὀνομαζόνταν ἀπό τό λαό, ἄς εἶχαν ὁποιοδήποτε ὄνομα ἤθελαν.

12. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Νεφί πέθανε.

13. Λοιπόν ὁ λαός πού δέν ἦταν Λαμανίτες ἦταν Νεφίτες, Ὁμοῦς, ὀνομαζόνταν Νεφίτες, Ἰακωβίτες, Ἰωσηφίτες, Ζωραμίτες, Λαμανίτες, Λεμουηλίτες, καί Ἰσμαηλίτες.

14. Ὁμοῦς ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, ἀπό ἐδῶ κι ἐμπρός δέ θά τοῦς διακρίνω μέ αὐτά τά ὀνόματα, ἀλλά θά ὀνομάζω Λαμανίτες αὐτούς πού ἐπιδιώκουν νά καταστρέψουν τό λαό τοῦ Νεφί, καί αὐτούς πού διατείνονται φιλικά στό Νεφί θά τοῦς ὀνομάζω Νεφίτες ἢ λαό τοῦ Νεφί, σύμφωνα μέ τίς βασιλεῖες τῶν βασιλιάδων.

15. Τώρα λοιπόν ἐγινε ὥστε ὁ

λαός του Νεφί, υπό τή βασιλεία του δευτέρου βασιλιά, ἄρχισαν νά γίνονται σκληροί στην καρδιά τους, καί νά παρασύρονται κάπως σέ ἄνομες συνήθειες, τέτοιες ὅπως εἶχε ὁ Δαβίδ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς στό νά ἐπιθυμοῦν πολλές συζύγους καί παλλακίδες, ὅπως ἐπίσης καί ὁ Σολομώντας ὁ γιός του.

16. Μάλιστα, καί ἄρχισαν ἐπίσης νά ψάχνουν γιά πολύ χρυσάφι καί ἀσήμι, καί ἄρχισαν νά ὑψώνονται κάπως σέ περηφάνεια.

17. Ὅποτε ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, τούς εἶπα ἐτούτα τά λόγια καθὼς τούς δίδασκα μέσα στό ναό, ἀφοῦ προηγουμένως μου εἶχε ἀνατεθεῖ ἡ ὑπηρεσία μου ἀπό τόν Κύριο.

18. Γιατί ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, καί ὁ ἀδελφός μου ὁ Ἰωσήφ, καθιερωθήκαμε ἱερεῖς καί δάσκαλοι τοῦ λαοῦ ἐτούτου ἀπό τό χέρι τοῦ Νεφί.

19. Καί μεγαλύναμε τή θέση μας πρός τόν Κύριο, ἀναλαμβάνοντας ἐπάνω μας τήν εὐθύνη, παίρνοντας τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ ἐπάνω στά δικά μας κεφάλια ἄν δέν τούς δίδασκαμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ κάθε ἐπιμέλεια. Γι' αὐτό, κοπιάζαμε μέ ὅλη μας τή δύναμη ὥστε τό αἷμα τους νά μὴν ἔλθει ἐπάνω στά ἐνδύματά μας. Ἄλλιως, τό αἷμα τους θά ἐρχόταν ἐπάνω στά ἐνδύματά μας, καί δέ θά εἴμασταν ἀκηλίδωτοι κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ Ἰακώβ ἀποκηρύττει τήν ἀγάπη τοῦ πλοῦτου, τήν περηφάνεια, καί τήν ἀνηθικότητα. Οἱ ἀνθρώποι πρέπει νά ἐπιζητοῦν τά πλοῦτη γιά νά βοηθοῦν τούς συνανθρώπους τους. Ὁ Ἰακώβ κατακρίνει τήν ἀνεξουσιοδότητη ἄσκηση τῆς πολυγαμίας. Ὁ Κύριος εὐχαριστεῖται μέ τήν ἠθική τῶν γυναικῶν.

ΤΑ λόγια πού εἶπε ὁ Ἰακώβ, ὁ ἀδελ-

φός τοῦ Νεφί, πρός τό λαό τοῦ Νεφί, μετά τό θάνατο τοῦ Νεφί:

2. Λοιπόν, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, σύμφωνα μέ τήν εὐθύνη τήν ὁποία φέρο ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, νά μεγαλύνω τήν υπεύθυνη θέση μου μέ σωφροσύνη καί γιά νά ἀπαλλάξω τά ἐνδύματά μου ἀπό τίς ἁμαρτίες σας, ἐρχομαι μέσα στό ναό ἐτούτη τήν ἡμέρα γιά νά μπορέσω νά διακηρῶξω σέ σᾶς τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

3. Καί σεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι ὡς τώρα ὑπῆρξα ἐπιμελής στην υπεύθυνη θέση τῆς κλήσης μου. Ὅμως, ἐγώ, ἐτούτη τήν ἡμέρα βαραίνομαι μέ πολύ περισσότερη ἐπιθυμία καί ἀγωνία γιά τήν εὐημερία τῆς ψυχῆς σας ἀπό ὅση εἶχα ὡς τώρα.

4. Γιατί ιδέστε, ὡς τώρα, ὑπῆρξατε ὑπάκουοι στό λόγο τοῦ Κυρίου, πού σᾶς ἔχω δώσει.

5. Ὅμως ιδέστε, ἀκούστε με, καί μάθετε ὅτι μέ τή βοήθεια τοῦ παντοδύναμου Δημιουργοῦ τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς μπορῶ νά σᾶς πῶ σχετικά μέ τίς σκέψεις σας, πῶς ἀρχίζετε νά διαπράττετε ἁμαρτία, ἡ ὁποία ἁμαρτία φαίνεται πολύ ἀποτροπιαστική σέ μένα, μάλιστα, καί ἀποτροπιαστική στό Θεό.

6. Μάλιστα, θλίβει τήν ψυχῆ μου καί μέ κάνει νά ζαρῶνω ἀπό ντροπή ἐνώπιον τῆς παρουσίας τοῦ Πλάστη μου, τό ὅτι πρέπει νά ἐπιμαρτυρήσω σέ σᾶς σχετικά μέ τήν ἀνομία τῆς καρδιάς σας.

7. Καί μέ θλίβει ἐπίσης τό ὅτι πρέπει νά χρησιμοποιήσω τόσο πολύ τόλμη λόγου σχετικά μέ σᾶς, ἐμπρός στίς γυναῖκες σας καί τά παιδιά σας, πολλῶν ἀπό τῶν ὁποίων τά αἰσθήματα εἶναι ὑπερβολικά λεπτά καί ἠθικά καί εὐαίσθητα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πράγμα τό ὁποῖο εἶναι εὐχάριστο στό Θεό.

8. Καί υποθέτω ὅτι ἀνέβηκαν ἐδῶ γιά νά ἀκούσουν τόν εὐάρεστο λόγο

του Θεού, μάλιστα, τό λόγο πού γι-
τρεύει τήν πληγωμένη ψυχή.

9. Γι' αὐτό, βαραίνει τήν ψυχή
μου τό νά εἶμαι ἔξαναγκασμένος,
ἔξαιτίας τῆς ἀστηρῆς ἐντολῆς πού
ἔλαβα ἀπό τό Θεό, νά σᾶς ἐπιτιμήσω
σύμφωνα μέ τά ἐγκλήματα σας, νά
μεγαλώσω τίς πληγές ἐκείνων πού
εἶναι ἤδη πληγωμένοι, ἀντί νά πα-
ρηγορήσω καί νά θεραπεύσω τίς
πληγές τους. Καί αὐτοί πού δέν
ἔχουν πληγωθεῖ, ἀντί νά χορτασθοῦν
στόν εὐάρεστο λόγο τοῦ Θεοῦ, νά
ἔχουν στιλέτα μπηγμένα νά τρυποῦν
τήν ψυχή τους καί νά πληγώνουν τόν
εὐαίσθητο νοῦ τους.

10. Ὅμως, παρ' ὅλο πού τό δύσ-
κολο αὐτό ἔργο εἶναι μεγάλο, πρέπει
νά πράξω σύμφωνα μέ τίς ἀστηρές
διαταγές τοῦ Θεοῦ καί νά σᾶς μι-
λήσω γιά τίς ἀνομίες καί τοὺς ἀπο-
τροπιασμούς σας, στήν παρουσία
αὐτῶν πού εἶναι ἄγνοι στήν καρδιά,
καί πού ἔχουν συντριμμένη καρδιά,
καί κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ διαπε-
ραστικοῦ ματιοῦ τοῦ Παντοδύναμου
Θεοῦ.

11. Ἐπομένως, πρέπει νά σᾶς πῶ
τήν ἀλήθεια σύμφωνα μέ τήν ἀπλό-
τητα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Γιατί ἰδέ-
στε, καθώς ζήτησα νά μάθω ἀπό τόν
Κύριο, ἔτσι ἦλθε ὁ λόγος σέ μένα,
πού εἶπε: Ἰακώβ, πήγαινε μέσα στό
ναό αὐριο, καί διακήρυξε σ' αὐτόν τό
λαό τά λόγια πού θά σοῦ πῶ.

12. Καί τώρα ἰδέστε, ἀδελφοί μου,
τοῦτος εἶναι ὁ λόγος πού διακηρῦττω
σέ σᾶς, ὅτι πολλοί ἀπό ἐσᾶς ἄρχισαν
νά ψάχνουν γιά χρυσάφι καί γιά
ἀσήμι, καί γιά κάθε εἶδους πολύτιμο
μετάλλευμα, κατά τά ὅποια ἐτούτη ἡ
γῆ, ἡ ὁποία εἶναι γῆ ἐπαγγελίας γιά
σᾶς καί τό σπέρμα σας, ἀφθονεῖ σέ
μεγάλη περίσσεια.

13. Καί τό χέρι τῆς θείας πρό-
νοιας χαμογέλασε σέ σᾶς μέ μεγάλη
εὐμένεια, ὥστε ἀποκτήσατε μεγάλη
πλοῦτη. Καί ἐπειδή μερικοί ἀπό

ἐσᾶς ἀποκτήσατε ἀφθονότερα ἀπό
ὅ,τι οἱ ἀδελφοί σας, ὑψώνεστε ἀπό
τήν περηφάνεια τῆς καρδιάς σας, καί
ἔχετε σκληρό τράχηλο καί ψηλό κε-
φάλι, ἐπειδή εἶναι πολυδάπανες οἱ
ἐνδυμασίες σας, καί καταδιώκετε
τούς ἀδελφούς σας ἐπειδή νομίζετε
ὅτι εἶστε καλύτεροι ἀπό ἐκείνους.

14. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, νομί-
ζετε ὅτι ὁ Θεός σᾶς δικαιώνει σ' αὐτό
τό πράγμα; Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὁχι.
Ἄλλά σᾶς καταδικάζει, καί ἂν ἐπι-
μείνετε σέ αὐτά τά πράγματα, οἱ κρί-
σεις του ταχύτατα θά ἔλθουν ἐπάνω
σας.

15. Ἄχ καί νά μπορούσε νά σᾶς
δείξει ὅτι μπορεῖ νά σᾶς διατροπή-
σει, καί ὅτι μέ ἓνα βλέμμα τοῦ ματιοῦ
του μπορεῖ νά σᾶς πατάξει στό χῶμα!

16. Ἄχ καί νά σᾶς ἀπάλλαξε
ἀπό αὐτήν τήν ἀνομία καί αὐτόν τόν
ἀποτροπιασμό. Καί, ἄχ καί νά ἀκού-
γατε τό λόγο τῆς διαταγῆς του, καί
νά μήν ἀφήνετε αὐτήν τήν περηφά-
νεια τῆς καρδιάς σας νά καταστρέ-
ψει τήν ψυχή σας!

17. Νά σκέφτεστε τοὺς ἀδελφούς
σας σάν τόν ἑαυτό σας, καί νά εἶστε
φιλικοί μέ ὅλους καί ἀνοιχτοχέρη-
δες μέ τά ὑπάρχοντά σας, ὥστε αὐτοί
νά εἶναι πλούσιοι σάν ἐσᾶς.

18. Ὅμως προτοῦ νά ἐπιζητᾶτε
πλοῦτη, νά ἐπιζητᾶτε τή βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

19. Καί ἀφοῦ ἀποκτήσετε ἐλπίδα
στό Χριστό, θά ἀποκτήσετε πλοῦτη
ἂν τά ἐπιζητᾶτε. Καί θά τά ἐπιζητᾶτε
μέ σκοπό νά κάνετε καλό — νά ντύ-
σετε τοὺς γυμνοὺς, νά ταῖσετε τοὺς
πεινασμένους, καί νά ἐλευθερώσετε
τούς δέσμιους, καί νά χορηγήσετε
ἀνακούφιση στοὺς ἀσθενεῖς καί τα-
λαιπωρημένους.

20. Τώρα λοιπόν, ἀδελφοί μου,
σᾶς μίλησα γιά περηφάνεια. Καί
ὅσοι ἀπό ἐσᾶς ἔχετε ταιλαιπωρηθεῖ
τόν πλησίον σας, καί τόν καταδιώ-
ξατε ἐπειδή ἤσασταν περήφανοι

στήν καρδιά σας, γιά τά πράγματα πού ὁ Θεός σᾶς ἔχει δώσει, τί λέτε γι' αὐτό;

21. Δέ νομίζετε ὅτι τέτοια πράγματα εἶναι ἀποτροπιαστικά γι' αὐτόν πού δημιούργησε κάθε σάρκα; Καί τό κάθε πλάσμα εἶναι τόσο πολύτιμο στά μάτια του ὅσο καί τό ἄλλο. Καί κάθε σάρκα εἶναι ἀπό τό χῶμα. Καί γιά τόν ἴδιο ἀπώτερο σκοπό τοὺς δημιούργησε, γιά νά τηροῦν τίς ἐντολές του καί νά τόν δοξολογοῦν αἰῶνια.

22. Καί τώρα τελειώνω τήν ὁμιλία μου πρὸς ἐσᾶς σχετικά μ' αὐτήν τήν περηφάνεια. Καί ἂν δέν ἐπρόκειτο νά σᾶς μιλήσω γιά ἕνα χειρότερο ἔγκλημα, ἢ καρδιά μου θά ἀγαλλιαζόταν ὑπέριμετρα γιά σᾶς.

23. Ὅμως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μέ βαραίνει ἐξαιτίας τῶν χειρότερων ἐγκλημάτων σας. Γιατί ἰδέστε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Αὐτός ὁ λαός ἀρχίζει νά χειροτερεῦει ὡς πρὸς τήν ἀνομία. Δέν καταλαβαίνουν τίς γραφές, γιατί ζητοῦν νά βροῦν δικαιολογία γιά τίς πορνεῖες τους, ἔνεκα αὐτῶν πού ἔχουν γραφεῖ σχετικά μέ τό Δαβίδ, καί τό Σολομώντα τό γιό του.

24. Ἰδέστε, ὁ Δαβίδ καί ὁ Σολομώντας πράγματι εἶχαν πολλές συζύγους καί παλλακίδες, πράγμα τό ὁποῖο ἦταν ἀποτροπιαστικό ἐνώπιόν μου, λέει ὁ Κύριος.

25. Γι' αὐτό, ἔτσι λέει ὁ Κύριος, ὀδήγησα ἐτοῦτο τό λαό ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, μέ τή δύναμη τοῦ βραχίονά μου, γιά νά ἐτοιμάσω γιά μένα ἕνα δίκαιο κλάδο ἀπό τόν καρπό τῆς ὀσφύος τοῦ Ἰωσήφ.

26. Γι' αὐτό, ἐγώ, ὁ Κύριος ὁ Θεός, δέ θά ἀφήσω ἐτοῦτο τό λαό νά κάνει ὅπως καί ἐκεῖνοι τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

27. Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ἀκοῦστε με, καί δώστε προσοχή στό λόγο τοῦ Κυρίου: Γιατί κανέναν ἀνθρώπο ἀπό ἐσᾶς δέν πρέπει νά ἔχει παρά

μόνο μιά σύζυγο. Καί παλλακίδες δέ θά ἔχετε καμία.

28. Γιατί ἐγώ, ὁ Κύριος ὁ Θεός, εὐχαριστοῦμαι μέ τήν ἠθική τῶν γυναικῶν. Καί οἱ πορνεῖες ἀποτελοῦν ἀποτροπιασμό ἐνώπιόν μου. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

29. Ἐπομένως, ἐτοῦτος ὁ λαός πρέπει νά τηρεῖ τίς ἐντολές μου, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, εἰδαλλιώδως, καταραμένη θά εἶναι ἡ χώρα γιά χάρη τους.

30. Γιατί ἂν θελήσω, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, νά ἐγεῖρω ἀπογόνους γιά μένα, θά προστάξω τό λαό μου. Εἰδαλλιώδως, νά ὑπακούσουν σ' αὐτά τά πράγματα.

31. Γιατί ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Κύριος, εἶδα τή θλίψη καί ἄκουσα τό θρῆνο τῶν θυγατέρων τοῦ λαοῦ μου στή χώρα τῆς Ἱερουσαλήμ, μάλιστα, καί σέ ὄλες τίς χώρες τοῦ λαοῦ μου, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τῶν συζύγων τους.

32. Καί δέ θά ἀφήσω, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, ὥστε οἱ κραυγές τῶν ὁμορφῶν θυγατέρων ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ, τόν ὁποῖο ὀδήγησα ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, νά ἀνεβαίνουν πρὸς ἐμένα ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ μου, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

33. Γιατί δέ θά ἀφήσω νά πάρουν αὐτοὶ δέσμιες τίς θυγατέρες τοῦ λαοῦ μου ἔνεκα τῆς τρυφερότητάς τους, εἰδαλλιώδως θά τοὺς ἐπισκεφθῶ μέ ὀδυνηρή κατάρρα, ἀκόμα καί μέχρι ἀφανισμοῦ. Γιατί δέν πρέπει νά διαπράττουν πορνεῖες, ὅπως ἐκεῖνοι τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

34. Καί τώρα ἰδέστε, ἀδελφοί μου, ξέρετε ὅτι αὐτές οἱ ἐντολές δόθηκαν στόν πατέρα μας, τό Δεχί. Ἐπομένως, τίς ξέρετε ἀπό πρῖν. Καί φθάσατε σέ μεγάλη καταδίκη. Γιατί πράξατε αὐτά πού δέν ἔπρεπε νά εἶχατε πράξει.

35. Ἴδέστε, πράξατε μεγαλύτερες ἀνομιές ἀπ' ὅτι οἱ Λαμανίτες, οἱ ἀδελφοί σας. Συντρίψατε τὶς καρδιές τῶν τρυφερῶν σας γυναικῶν, καὶ χάσατε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν παιδιῶν σας, ἐξαιτίας τοῦ κακοῦ σας παραδείγματος ἐνώπιόν τους. Καὶ οἱ λυγμοὶ τῆς καρδιάς τους ἀνέβηκαν ἐπάνω στοῦ Θεοῦ ἐναντίον σας. Καὶ ἕνεκα τῆς ἀστηρότητας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, πού κατεβαίνει καταπάνω σας, πολλές καρδιές πέθαναν, διατρυπημένες μέ βαθιές πληγές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οἱ καθαροὶ στήν καρδιά δέχονται τὸν εὐάρεστο λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ χρηστότητα τῶν Λαμανιτῶν ξεπερνᾷ τὴν τῶν Νεφίτων. Ὁ Ἰακώβ προειδοποιεῖ ἐναντίον τῆς πορνείας, τῆς ἀσέλγειας, καὶ κάθε ἁμαρτίας.

ΟΜΩΣ ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, θὰ ἤθελα νὰ μιλήσω σέ σᾶς πού εἰστε καθαροὶ στήν καρδιά. Νά προσβλέπετε στοῦ Θεοῦ μέ σταθερότητα νοῦ, καὶ νὰ προσεύχεστε σ' αὐτόν μέ ὑπέρτατη πίστη, καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς παρηγορήσει στά βάσανά σας, καὶ θὰ ὑπερασπιστεῖ τὴν ὑπόθεσή σας, καὶ θὰ στείλει κάτω δικαιοσύνη πρὸς ἐκείνους πού ἐπιδιώκουν τὸν ἀφανισμό σας.

2. Ὅλοι ἐσεῖς πού εἰστε καθαροὶ στήν καρδιά, σηκῶστε τὸ κεφάλι σας καὶ δεχτεῖτε τὸν εὐάρεστο λόγο τοῦ Θεοῦ, καὶ χορταστεῖτε μέ τὴν ἀγάπη του, γιατί μπορεῖτε, ἂν ὁ νοῦς σας εἶναι σταθερὸς γιὰ πάντα.

3. Ὅμως, ἀλίμονο, ἀλίμονο, σέ σᾶς πού δέν εἰστε καθαροὶ στήν καρδιά, πού εἰστε ρυπαροὶ ἐτούτη τὴν ἡμέρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Γιατί ἡ χώρα εἶναι καταραμένη γιὰ χάρη σας ἐκτός ἂν μετανοήσετε. Καὶ οἱ Λαμανίτες, οἱ ὅποιοι δέν εἶναι τόσο ρυπαροὶ ὅσο ἐσεῖς, ἐντούτοις εἶναι

καταραμένοι μέ ὀδυνηρὴ κατάρα, θὰ σᾶς μαστίξουν μέχρι ἀφανισμού.

4. Καὶ ὁ καιρὸς γρήγορα θὰ ἔλθει, πού αὐτοὶ θὰ κατέχουν τὴ γῆ τῆς κληρονομίας σας ἐκτός ἂν μετανοήσετε, καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θὰ πάρει μακριὰ ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς δίκαιους.

5. Ἴδέστε, οἱ Λαμανίτες οἱ ἀδελφοί σας, τοὺς ὁποίους μισεῖτε ἐξαιτίας τῆς ρυπαρότητάς τους καὶ τῆς κατάρας πού ἔπεσε ἐπάνω στοῦ δέρμα τους, εἶναι πιὸ δίκαιο ἀπὸ ἐσᾶς. Γιατί δέν ξέχασαν τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία δόθηκε πρὸς τὸν πατέρα μας — ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν μόνο μιά σύζυγο, καὶ παλλακίδες νὰ μὴ ἔχουν καμιὰ, καὶ νὰ μὴ διαπράττονται πορνεῖες ἀνάμεσά τους.

6. Καὶ τώρα, αὐτὴν τὴν ἐντολὴ προσέχουν νὰ τὴν τηροῦν. Ἐπομένως, γι' αὐτὴν τὴν ὑπακοή στοῦ νὰ τηροῦν αὐτὴν τὴν ἐντολὴ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς δέ θὰ τοὺς ἀφανίσει, ἀλλὰ θὰ εἶναι πολυεὐσπλαχνος πρὸς αὐτούς. Καὶ κάποια μέρα θὰ γίνουν εὐλογημένος λαός.

7. Ἴδέστε, οἱ ἄνδρες τους ἀγαπᾶνε τὶς γυναῖκες τους, καὶ οἱ γυναῖκες τους ἀγαπᾶνε τοὺς ἄνδρες τους, καὶ οἱ ἄνδρες τους καὶ οἱ γυναῖκες τους ἀγαπᾶνε τὰ παιδιά τους, καὶ ἡ ἀπιστία τους καὶ τὸ μίσος τους ἐναντίον σας εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῶν πατέρων τους. Ἐπομένως, τάχα πόσο καλύτεροι εἰστε ἐσεῖς ἀπὸ αὐτούς, στά μάτια τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ σας;

8. Ἄχ, ἀδελφοί μου, φοβᾶμαι ὅτι ἂν δέ μετανοήσετε γιὰ τὶς ἁμαρτίες σας, τὸ δέρμα τους θὰ εἶναι λευκότερο ἀπὸ τὸ δικό σας, ὅταν θὰ προσαχθεῖτε μαζί τους ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

9. Γι' αὐτό, μιά ἐντολὴ σᾶς δίνω, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι νὰ μὴ βρίζετε πιά ἐναντίον τους ἐξαιτίας τοῦ σκουροῦ δέρματός τους.

Ούτε νά βρίζετε έναντίον τους εξαιτίας τῆς ρυπαρότητάς τους. Ἄλλά νά θυμάστε τῆ δική σας ρυπαρότητα, καί νά θυμάστε ὅτι ἡ ρυπαρότητά τους ἦλθε ἐξαιτίας τῶν πατέρων τους.

10. Ἐπομένως, νά θυμάστε τὰ παιδιά σας, πῶς τοὺς πονέσατε τὴν καρδιά ἐξαιτίας τοῦ παραδείγματος πού θέσατε ἐμπρός τους. Καί ἐπίσης νά θυμάστε ὅτι μπορεῖ, ἐξαιτίας τῆς ρυπαρότητάς σας, νά φέρετε τὰ παιδιά σας σέ ἀφανισμό, καί οἱ ἁμαρτίες τους νά συσσωρευτοῦν ἐπάνω στό κεφάλι σας κατά τὴν τελευταία ἡμέρα.

11. Ἄχ, ἀδελφοί μου, ἀκοῦστε τὰ λόγια μου. Ξυπνήστε τίς δυνάμεις τῆς ψυχῆς σας. Τίναχτεῖτε γιά νά μπορέσετε νά ξυπνήσετε ἀπό τό ἀποκοίμισμα τοῦ θανάτου, καί ἀποδεσμευτεῖτε ἀπό τοὺς πόνους τῆς κόλασης ὥστε νά μή γίνετε ἀγγελιο τοῦ διαβόλου, γιά νά ριχτεῖτε σ' αὐτὴν τὴ λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι ἢ ὅποια εἶναι ὁ δεῦτερος θάνατος.

12. Καί λοιπόν, ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, εἶπα πολλά περισσότερα στό λαό τοῦ Νεφί, προειδοποιώντας τους ἐναντίον τῆς πορνείας καί ἀσελγείας, καί κάθε εἶδους ἁμαρτίας, λέγοντάς τους τίς ἀπαισίες συνέπειές τους.

13. Καί ἓνα ἑκατοστὸ μέρος ἀπὸ τίς πράξεις ἐτούτου τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τώρα νά γίνεται ὑπεράριθμος, δέν μπορεῖ νά γραφεῖ ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες. Ὅμως πολλές ἀπὸ τίς πράξεις τους ἔχουν γραφεῖ ἐπάνω στίς μεγαλύτερες πλάκες, καί οἱ πόλεμοί τους, καί οἱ διαμάχες τους, καί οἱ βασιλεῖες τῶν βασιλιάδων τους.

14. Ἐτοῦτες οἱ πλάκες ὀνομάζονται οἱ πλάκες τοῦ Ἰακώβ, καί ἔγιναν ἀπὸ τό χέρι τοῦ Νεφί. Καί τελειώνω νά λέω αὐτὰ τὰ λόγια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὅλοι οἱ προφῆτες λάτρευαν τὸν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσφορά τοῦ Ἰσαάκ ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ἦταν παρομοίωση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μονογενοῦς του. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά συμπιλωθοῦν μέ τό Θεό μέσο τῆς ἐξιλέωσης. Οἱ Ἰουδαῖοι θά ἀρνηθοῦν τό θεμέλιο λίθο.

ΛΟΙΠΟΝ ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, ἀφοῦ δίδαξα πολλά στό λαό μου μέ τό λόγο, (καί δέν μπορῶ νά γράψω παρά μόνο λίγα ἀπὸ τὰ λόγια μου ἐξαιτίας τῆς δυσκολίας τοῦ νά χαράζουμε τὰ λόγια μας ἐπάνω σέ πλάκες) καί ξέρομε ὅτι αὐτὰ πού γράφουμε ἐπάνω στίς πλάκες πρέπει νά παραμείνουν.

2. Ὅμως διτιδήποτε γράψουμε σέ διτιδήποτε ἄλλο ἐκτός ἀπὸ πλάκες ἀσφαλῶς θά χαθεῖ καί θά ἐξαφανιστεῖ. Ὅμως μποροῦμε νά γράψουμε μερικά λόγια ἐπάνω σέ πλάκες, τὰ ὅποια θά δώσουν στά παιδιά μας, ὅπως ἐπίσης καί στοὺς ἀγαπημένους μας ἀδελφούς, ἓνα μικρὸ βαθμὸ γνώσης σχετικά μέ μᾶς, δηλαδή σχετικά μέ τοὺς πατέρες τους —

3. Λοιπὸν κατὰ τοῦτο χαίρομαστε. Καί ἐργαζόμαστε ἐντατικά γιά νά χαράζουμε αὐτὰ τὰ λόγια ἐπάνω σέ πλάκες, ἐλπίζοντας ὅτι οἱ ἀγαπημένοι μας ἀδελφοί καί τὰ παιδιά μας θά τὰ λάβουν μέ εὐγνωμοσύνη στὴν καρδιά, καί θά προσβλέπουν σ' αὐτὰ ὥστε νά μάθουν μέ χαρὰ καί ὄχι μέ λύπη, οὔτε μέ περιφρόνηση, σχετικά μέ τοὺς πρώτους γονεῖς τους.

4. Γιατί, γι' αὐτὸν τό σκοπὸ τὰ γράψαμε ὅλα αὐτὰ, γιά νά ξέρονται ἐξέραμε γιά τό Χριστό, καί εἶχαμε ἐλπίδα γιά τὴ δόξα του πολλές ἑκατοντάδες χρόνια πρὶν τὸν ἐρχομὸ του. Καί ὄχι μόνο ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἶχαμε ἐλπίδα γιά τὴ δόξα του, ἀλλὰ ὅλοι ἐπίσης οἱ ἅγιοι προφῆτες οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς.

5. Ἰδέστε, αὐτοὶ πίστευαν στὸ Χριστό καὶ λάτρευαν τὸν Πατέρα στὸ ὄνομά του, καὶ ἐμεις ἐπίσης λατρεύουμε τὸν Πατέρα στὸ ὄνομά του. Καὶ γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ τηροῦμε τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ, ἀφοῦ αὐτός ὁ νόμος φέρνει τίς ψυχές μας πρὸς αὐτόν. Καὶ γι' αὐτόν τὸ σκοπὸ καθαγιαστικὴ γιὰ μᾶς γιὰ χρησιμότητα, ὅπως ἀκριβῶς ὑπολογίστηκε γιὰ τὸν Ἀβραάμ στὴν ἔρημο νὰ εἶναι ὑπάκουος στὶς προσταγές τοῦ Θεοῦ προσφέροντας τὸ γιό του Ἰσαάκ, πράγμα τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ παρομοίωση τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Μονογενοῦς του Υἱοῦ.

6. Γι' αὐτὸ ἐρευνοῦμε τοὺς προφήτες, καὶ ἔχουμε πολλὰ ἀποκαλύψεις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. Καὶ ἔχοντας ὅλες αὐτές τίς μαρτυρίες ἀποκοτῶμε ἐλπίδα, καὶ ἡ πίστη μας γίνεται ἀκλόνητη, τόσο πού μπορούμε πράγματι νὰ προστάξουμε στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀκόμη καὶ τὰ δέντρα νὰ μᾶς ὑπακούουν, ἢ τὰ κύματα τῆς θάλασσας.

7. Κι ὅμως, ὁ Κύριος ὁ Θεός μᾶς δείχνει τίς ἀδυναμίες μας ὥστε νὰ ξέρομε ὅτι εἶναι μέσο τῆς χάριτος του, καὶ τῆς μεγάλης συγκατάβασής του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουμε δύναμη νὰ κάνουμε ὅλα αὐτά.

8. Ἰδέστε, μεγάλα καὶ θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου. Πόσο ἀνεξίχνιαστα εἶναι τὰ βῆθη τῶν μυστηρίων ἐκείνου. Καὶ εἶναι ἀδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξακριβώσῃ ὅλους τοὺς δρόμους του. Καὶ κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψει τὰ σχέδιά του παρὰ μόνο ἂν αὐτὸ τοῦ ἀποκαλυφτεῖ. Γι' αὐτὸ, ἀδελφοί, μὴν περιφρονεῖτε τίς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ.

9. Γιατί ἰδέστε, μέ τῆ δύναμη τοῦ λόγου του ὁ ἄνθρωπος ἦλθε ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς, ἡ ὁποία γῆ δημιουργήθηκε μέ τῆ δύναμη τοῦ λόγου του. Γι' αὐτὸ, ἂν ὁ Θεὸς μπό-

ρεσε νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος, καὶ νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ δημιουργηθεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὡ τότε, γιατί νὰ μὴν μπορεῖ νὰ προστάξῃ τῇ γῆ, ἢ τὸ ἔργο τῶν χειρῶν του ἐπάνω στὸ πρόσωπό της, σύμφωνα μέ τὸ θέλημα καὶ τὴν εὐχαρίστησή του;

10. Ἐπομένως, ἀδελφοί, μὴ ζητᾶτε νὰ συμβουλευετέ τὸν Κύριο, ἀλλὰ νὰ παίρνετε συμβουλὴ ἀπὸ τὸ χέρι του. Γιατί ἰδέστε, εἴσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι συμβουλευεῖ μέ σοφία, καὶ μέ δικαιοσύνη, καὶ μέ μεγάλη εὐσπλαχνία, πρὸς ὅλα τὰ ἔργα του.

11. Ἐπομένως, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, συμφιλιωθείτε πρὸς αὐτὸν μέσο τῆς ἐξιλέωσης τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς του Υἱοῦ, καὶ θὰ μπορέσετε νὰ ἀποκτήσετε ἀνάσταση, σύμφωνα μέ τὴ δύναμη τῆς ἀνάστασης ἡ ὁποία εἶναι μέσα στὸ Χριστό, καὶ νὰ προσφερθεῖτε ὡς οἱ πρῶτοι καρποὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ Θεό, ἔχοντας πίστη, καὶ ἀποκτώντας καλὴ πίστη δόξας σ' αὐτόν προτοῦ φανερωθεῖ ἐνσαρκωμένος.

12. Καὶ τώρα, ἀγαπητοί, μὴν ἀπορεῖτε πού σὰς τὰ λέω αὐτά. Γιατί πῶς νὰ μὴ μιλάμε γιὰ τὴν ἐξιλέωση τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ μὴν ἐπιδιώκουμε τέλεια γνώση γι' αὐτόν, ὅπως ἐπιδιώκουμε γνώση ἀνάστασης καὶ τοῦ μέλλοντα αἵωνα;

13. Ἰδέστε, ἀδελφοί μου, αὐτὸς πού προφητεῖ, ὡς προφητεῖ κατὰ τὴ νοημοσύνη τῶν ἀνθρώπων. Γιατί τὸ Πνεῦμα λέει τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν ψεύδεται. Ἐπομένως, μιλάει γιὰ πράγματα ὅπως πράγματι εἶναι, καὶ γιὰ πράγματα ὅπως πράγματι θὰ εἶναι. Λοιπὸν, ὅλα αὐτὰ φανερῶνται σέ μᾶς ἀπλά, γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Ὅμως ἰδέστε, δὲν εἴμαστε μόνοι μάρτυρες γι' αὐτά. Γιατί ὁ Θεὸς μίλησε ἐπίσης γι' αὐτὰ σέ προφήτες τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

14. Ὅμως ἰδέστε, οἱ Ἰουδαῖοι ἦταν σκληροτράχηλος λαός. Καὶ

περιφρονοῦσαν τὰ λόγια τῆς ἀπλότητας καὶ σκότωναν τοὺς προφῆτες καὶ ἔψαχναν γὰ πράγματα πού δέν μπορούσαν νά καταλάβουν. Γι' αὐτό, ἐξαιτίας τῆς τύφλωσῆς τους, ἡ ὁποία τύφλωση ἐπῆλθε ἐπειδὴ κοιτοῦσαν πέρα ἀπὸ τὸ σημάδι, καὶ πρέπει καὶ εἶναι ἀνάγκη νά καταρρεύσουν. Γιατί ὁ Θεὸς ἀφαίρεσε ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ἀπλότητά του, καὶ τοὺς ἔδωσε πολλά τὰ ὁποῖα δέν μπορούν νά καταλάβουν, ἐπειδὴ τὸ ἐπιθύμησαν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐπιθύμησαν, ὁ Θεὸς τὸ ἔκανε γιὰ νά σκοντάφτουν.

15. Καὶ τώρα ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, ὀδηγοῦμαι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα νά προφητεύω. Γιατί ὑποθέτω, μέ τὴν ἐπίδραση τοῦ Πνεύματος πού εἶναι μέσα μου, ὅτι μέ τὸ σκόνταμμα τῶν Ἰουδαίων αὐτοὶ θά ἀρνηθοῦν τὴν πέτρα ἐπάνω στὴν ὁποία θά μπορούσαν νά χτίσουν καὶ νά ἔχουν ἀσφαλές θεμέλιο.

16. Ὅμως ἰδέστε, σύμφωνα μέ τίς γραφές, αὐτὴ ἡ πέτρα θά γίνει μεγάλη, καὶ ἡ τελευταία, καὶ τὸ μόνο σίγουρο θεμέλιο ἐπάνω στοῦ ὁποῖο νά μπορούν νά χτίσουν οἱ Ἰουδαῖοι.

17. Καὶ τώρα, ἀγαπημένοι μου, πῶς εἶναι δυνατό αὐτοί, ἀφοῦ ἔχουν ἀρνηθεῖ τὸ σίγουρο θεμέλιο, νά μπορέσουν ποτέ νά χτίσουν ἐπάνω σ' αὐτό, ὥστε νά γίνει ἡ κεφαλὴ τῆς γωνίας τους;

18. Ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, θά σᾶς ἀποκαλύψω αὐτὸ τὸ μυστήριον ἂν δέν κλονιστῶ, μέ κάποιον τρόπο, ἀπὸ τὴ σταθερότητά μου στοῦ Πνεῦμα, καὶ σκοντάψω ἔνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ἀγωνίας μου γιὰ σᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ὁ Ἰακώβ ἐπαναλαμβάνει τὰ λόγια τοῦ Ζένου σχετικά μέ τὴν ἀλληγορία τοῦ ἡμερου καὶ τοῦ ἄγριου ἐλαιόδεντρου. Εἶναι ἡ παρομοίωση τοῦ Ἰσραὴλ καὶ

τῶν ἐθνικῶν. Προβλέπονται ἡ διασκόρπιση καὶ σὺναξη τοῦ Ἰσραὴλ. Ὑπαινιγμοὶ γίνονται γιὰ τοὺς Νεφίτες καὶ τοὺς Λαμανίτες καὶ ὅλον τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ ἐθνικοὶ θά ἐμβολιαστοῦν μέσα στὸν Ἰσραὴλ. Τελικὰ ὁ ἀμπελώνας θά καεῖ.

ΙΑΕΣΤΕ, ἀδελφοί μου, δέ θυμάστε νά ἔχετε διαβάσει τὰ λόγια τοῦ προφήτη Ζένου; Αὐτὰ πού εἶπε πρὸς τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντας:

2. Δῶσε προσοχή, οἶκε Ἰσραὴλ, καὶ ἄκου τὰ λόγια τὰ δικά μου, τοῦ προφήτη τοῦ Κυρίου.

3. Γιατί ἰδέστε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος, θά σέ παρομοιάσω, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραὴλ, σάν ἓνα ἡμερο ἐλαιόδεντρο, πού τὸ πῆρε ἓνας ἄνθρωπος καὶ τὸ μεγάλωνε μέσα στὸν ἀμπελώνα του. Καὶ αὐτὸ μεγάλωσε, καὶ γέρασε, καὶ ἄρχισε νά σαπίζει.

4. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνα πῆγε καὶ εἶδε ὅτι τὸ ἐλαιόδεντρο τοῦ ἄρχισε νά σαπίζει. Καὶ εἶπε: Θά τὸ κλαδέψω καὶ θά σκαλίσω ὀλόγουρά του, καὶ θά τὸ καλλιεργήσω, ὥστε ἴσως νά πετάξει νέα καὶ τρυφερά κλαδιά, καὶ δέν ἀφανιστεῖ.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε τὸ κλάδεψε, καὶ σκάλισε ὀλόγουρά του, καὶ τὸ καλλιέργησε σύμφωνα μέ τὸ λόγο του.

6. Καὶ ἔγινε ὥστε ὕστερα ἀπὸ ἀρκετές ἡμέρες ἄρχισε νά βγάζει κάπως λιγάκι νέους καὶ τρυφεροὺς κλάδους. Ὅμως ἰδέστε, ἡ κεντρικὴ κορφὴ τοῦ ἄρχισε νά πεθαίνει.

7. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνα τὸ εἶδε, καὶ εἶπε στὸν ὑπρέτη του: Μέ θλίβει νά χάσω αὐτὸ τὸ δέντρο. Γι' αὐτό, νά πᾶς καὶ νά ἀποσπάσεις κλάδους ἀπὸ ἓνα ἄγριο ἐλαιόδεντρο, καὶ νά τοὺς φέρεις ἐδῶ σέ μένα. Καὶ θά ἀποσπάσουμε αὐτοὺς τοὺς κεντρικοὺς κλάδους πού ἄρχισαν νά μαραίνονται, καὶ θά τοὺς ρίξουμε στή φωτιά νά καοῦν.

8. Καί ἰδές, λέει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα, παίρνω μακριά πολλούς ἀπό αὐτούς τούς νέους καί τρυφερούς κλάδους, καί θά τούς ἐμβολιάσω ὅπουδήποτε θέλω. Καί δέν πειράζει ἂν γίνει καί πεθάνει ἡ ρίζα αὐτοῦ τοῦ δέντρου ἐγώ θά διατηρήσω τόν καρπό του γιά μένα. Γι' αὐτό θά πάρω αὐτούς τούς νέους καί τρυφερούς κλάδους, καί θά τούς ἐμβολιάσω ὅπουδήποτε θέλω.

9. Ἐσύ πάρε τούς κλάδους τοῦ ἄγριου ἐλαιόδεντρου καί ἐμβολιάσέ τους ἐκεῖ, ἀντί γι' αὐτούς. Καί αὐτούς πού ἔχω ἀποσπάσει θά τούς ριζώ στή φωτιά καί θά τούς κάψω, γιά νά μή βλάψουν τό ἔδαφος τοῦ ἀμπελώνα μου.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ὑπηρέτης τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα ἔκανε σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα, καί ἐμβολίασε τούς κλάδους τοῦ ἄγριου ἐλαιόδεντρου.

11. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα ἔκανε ὥστε νά σκαλιστεῖ ὀλόγυρα, καί νά κλαδευτεῖ, καί νά καλλιεργηθεῖ, λέγοντας στόν ὑπηρέτη του: Μέ θλίβει νά χάσω αὐτό τό δέντρο. Γι' αὐτό, γιά νά μπορέσω ἴσως νά διατηρήσω τίς ρίζες του ὥστε νά μήν πεθάνουν, γιά νά τίς διατηρήσω γιά μένα, τό ἔκανα αὐτό.

12. Πήγαινε λοιπόν στό δρόμο σου. Πρόσεχε τό δέντρο, καί καλλιέργησέ το σύμφωνα μέ τά λόγια μου.

13. Καί τούτους θά τούς τοποθετήσω στό πιό ἀπόμερο μέρος τοῦ ἀμπελώνα μου, ὅπουδήποτε θέλω, δέν ἔχει σημασία γιά σένα. Καί τό κάνω γιά νά διατηρήσω γιά μένα τούς φυσικούς κλάδους τοῦ δέντρου. Καί ἐπίσης, γιά νά ἀποθηκεύσω τόν καρπό του γιά τήν ἄκαρπη ἐποχή, γιά τόν ἑαυτό μου. Γιατί μέ θλίβει νά χάσω αὐτό τό δέντρο καί τόν καρπό του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ

ἀμπελώνα πήγε στό δρόμο του, καί ἔκρυψε τούς φυσικούς κλάδους τοῦ ἡμεροῦ ἐλαιόδεντρου στό χαμηλότερα μέρος τοῦ ἀμπελώνα, μερικά σέ ἕνα καί μερικά σέ ἄλλο, σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τήν εὐαρέσκειά του.

15. Καί ἔγινε ὥστε πέρασε ἀρκετός καιρός, καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη του: Ἔλα, ἄς κατεβούμε στόν ἀμπελώνα, γιά νά ἐργαστοῦμε μέσα στόν ἀμπελώνα.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα, καί ὁ ὑπηρέτης ἐπίσης, κατέβηκαν στόν ἀμπελώνα γιά νά ἐργαστοῦν. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ὑπηρέτης εἶπε στόν κύριο του: Ἰδές, κοίτα ἐδῶ. Ἰδές τό δέντρο.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα κοίταξε καί εἶδε τό δέντρο στό ὁποῖο εἶχαν ἐμβολιαστεῖ οἱ ἄγριοι κλάδοι. Καί εἶχε φυτρώσει καί ἄρχισε νά καρποφορεῖ. Καί εἶδε ὅτι ἦταν καλό. Καί ὁ καρπός του ἦταν σάν τό φυσικό καρπό.

18. Καί εἶπε στόν ὑπηρέτη: Ἰδές, οἱ κλάδοι τοῦ ἄγριου δέντρου τράβηξαν τήν ὑγρασία ἀπό τή ρίζα του, ὥστε ἡ ρίζα του παρήγε πολλή δύναμη. Καί ἔνεκα τῆς πολλῆς δύναμης τῆς ρίζας του οἱ ἄγριοι κλάδοι παρήγαν ἡμερο καρπό. Λοιπόν, ἂν δέν εἶχαμε ἐμβολιάσει αὐτούς τούς κλάδους, τό δέντρο του θά εἶχε πεθάνει. Τώρα λοιπόν, ἰδές, θά ἀποθηκεύσω πολόν καρπό, αὐτόν πού τό δέντρο του παρήγε. Καί τόν καρπό του θά ἀποθηκεύσω γιά τήν ἄκαρπη ἐποχή, γιά τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη: Ἔλα, ἄς πάμε στό πιό ἀπόμερο μέρος τοῦ ἀμπελώνα, καί νά δοῦμε ἂν οἱ φυσικοί κλάδοι τοῦ δέντρου δέν ἔχουν παράγει κι αὐτοί πολύ καρπό, ὥστε νά φέρω ἀπό τόν καρπό του γιά τήν ἄκαρπη ἐποχή, γιά τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου.

20. Καί ἔγινε ὥστε πήγαν ἐκεῖ πού

ὁ κύριος εἶχε κρῦψει τούς φυσικούς κλάδους τοῦ δέντρου, καί εἶπε στὸν ὑπηρετῆ: Ἰδέξ ἐτούτους. Καί ἐκεῖνος εἶδε τὸν πρῶτο ὅτι εἶχε παράγει πολὺν καρπὸ. Καί εἶδε ἐπίσης ὅτι ἦταν καλός. Καί εἶπε στὸν ὑπηρετῆ: Πάρε ἀπὸ τὸν καρπὸ του, καί ἀποθήκευσέ τον γιὰ τὴν ἄκαρπη ἐποχὴ, ὥστε νὰ τὸ διατηρήσω γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου. Γιατί ιδέξ, εἶπε αὐτός, τόσο πολὺ καρπὸ τὸ καλλιέργησα καί παρήγε πολὺ καρπὸ.

21. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ ὑπηρετῆς εἶπε στὸν κύριό του: Πῶς ἤλθες ἐδῶ γιὰ νὰ φυτέψεις αὐτὸ τὸ δέντρο, δηλαδή ἀπὸ τὸν κλάδο τοῦ δέντρου; Γιατί ιδέξ, αὐτὸ ἦταν τὸ χειρότερο σημεῖο σὲ ὅλη τὴ γῆ τοῦ ἀμπελώνα σου.

22. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα τοῦ εἶπε: Μὴ μέ συμβουλευεῖς. Ἦξερα ὅτι ἦταν ἄσχημο σημεῖο τοῦ ἐδάφους. Σοῦ εἶπα λοιπόν, ὅτι τὸ καλλιέργησα τόσον πολὺ καιρὸ, καί εἶδες ὅτι παρήγε πολὺν καρπὸ.

23. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στὸν ὑπηρετῆ του: Κοίτα ἐδῶ. Ἰδέξ, φύτεψα ἐπίσης ἄλλον ἓνα κλάδο τοῦ δέντρου. Καί ξέρεις ὅτι ἐτοῦτο τὸ σημεῖο τοῦ ἐδάφους ἦταν χειρότερο ἀπὸ τὸ πρῶτο. Ὅμως, ιδέξ τὸ δέντρο. Τὸ καλλιέργησα τόσον πολὺ καιρὸ, καί παρήγε πολὺν καρπὸ. Μάζεψέ τον, λοιπόν, καί ἀποθήκευσέ τον γιὰ τὴν ἄκαρπη ἐποχὴ, γιὰ νὰ τὸ διατηρήσω γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου.

24. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε πάλι στὸν ὑπηρετῆ του: Κοίτα ἐδῶ, καί ιδέξ ἓναν ἄλλο κλάδο ἐπίσης, τὸν ὁποῖο φύτεψα. Ἰδέξ ὅτι τὸν καλλιέργησα κι αὐτόν, καί παρήγε καρπὸ.

25. Καί εἶπε στὸν ὑπηρετῆ: Κοίτα ἐδῶ καί ιδέξ τὸν τελευταῖο. Ἰδέξ, αὐτὸν τὸν φύτεψα σὲ καλὸ σημεῖο τοῦ ἐδάφους, καί τὸν καλλιέργησα τόσο πολὺ καιρὸ, καί μόνον ἓνα τμήμα τοῦ

δέντρου παρήγε ἡμερο καρπὸ, καί τὸ ἄλλο τμήμα τοῦ δέντρου παρήγε ἄγριο καρπὸ. Ἰδέξ, καλλιέργησα τοῦτο τὸ δέντρο ὅπως καί τὰ ἄλλα.

26. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στὸν ὑπηρετῆ: Νὰ ἀποσπάσεις τούς κλάδους πού δὲν ἔχουν παράγει καλὸ καρπὸ, καί νὰ τούς ρίξεις στὴ φωτιά.

27. Ὅμως ιδέστε, ὁ ὑπηρετῆς τοῦ εἶπε: Ἄς τὸ κλαδέψουμε, καί ἄς σκαλίσουμε τριγύρω του, καί ἄς τὸ καλλιέργησουμε λίγο ἄκόμα, ὥστε ἴσως καί παράγει καλὸ καρπὸ γιὰ σένα, ὥστε νὰ μπορέσεις νὰ τὸν ἀποθηκεύεις γιὰ τὴν ἄκαρπη ἐποχὴ.

28. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα καί ὁ ὑπηρετῆς τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα καλλιέργησαν ὅλο τὸν καρπὸ τοῦ ἀμπελώνα.

29. Καί ἐγίνε ὥστε πέρασε ἀρκετὸς καιρὸς, καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στὸν ὑπηρετῆ του: Ἐλα, ἄς κατεβούμε στὸν ἀμπελώνα, γιὰ νὰ ἐργαστοῦμε πάλι μέσα στὸν ἀμπελώνα. Γιατί, ιδέξ, ὁ καιρὸς πλησιάζει, καί τὸ τέλος ἔρχεται σύντομα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποθηκεύσω καρπὸ γιὰ τὴν ἄκαρπη ἐποχὴ, γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου.

30. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα καί ὁ ὑπηρετῆς κατέβηκαν στὸν ἀμπελώνα. Καί ἦλθαν στὸ δέντρο τοῦ ὁποίου οἱ φυσικοὶ κλάδοι εἶχαν ἀποσπαστεῖ, καί στὸ ὁποῖο οἱ ἄγριοι κλάδοι εἶχαν ἐμβολιαστεῖ. Καί ιδέστε, κάθε εἶδους καρπὸς εἶχε βαρύνει τὸ δέντρο.

31. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα γεύτηκε τὸν καρπὸ, κάθε εἶδος σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸ του. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε: Ἰδέξ, τόσον πολὺ καιρὸ καλλιέργησαμε αὐτὸ τὸ δέντρο, καί ἀποθήκευσα γιὰ τὸν ἑαυτό μου γιὰ τὴν ἄκαρπη ἐποχὴ πολὺν καρπὸ.

32. Ὅμως, ιδέξ, ἐτοῦτη τὴν φορὰ παρήγε πολὺν καρπὸ, καί κανένας

ἀπ' αὐτόν δέν εἶναι καλός. Καί ἰδές, ὑπάρχει κάθε εἶδους κακός καρπός. Καί δέ μέ ὠφελεῖ σέ τίποτα, παρόλο τόν κόπο μας. Καί τώρα μέ θλίβει νά χάσω αὐτό τό δέντρο.

33. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη: Τί πρέπει νά κάνουμε στό δέντρο, ὥστε νά μπορέσω νά διαφυλάξω πάλι καλόν καρπό ἀπ' αὐτό γιά τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου;

34. Καί ὁ ὑπηρέτης εἶπε στόν κύριό του: Ἰδές, ἐπειδή ἐμβολίασες τούς κλάδους τοῦ ἄγριου ἐλαιόδεντρου, αὐτοί ἔθρεψαν τίς ρίζες, ὥστε ζωντάνεψαν καί δέν πέθαναν. Ἐπομένως, βλέπεις ὅτι εἶναι ἀκόμα καλός.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη του: Τό δέντρο δέ μέ ὠφελεῖ σέ τίποτα, καί οἱ ρίζες του δέ μέ ὠφελοῦν σέ τίποτα ἐφόσον παράγει κακό καρπό.

36. Ἐντούτοις, ξέρω ὅτι οἱ ρίζες εἶναι καλές, καί γιά δικό μου σκοπό τίς διαφύλαξα. Καί ἐνεκα τῆς μεγάλης δυνάμεις τους παρήγαν ἀπό τούς ἄγριους κλάδους καλό καρπό.

37. Ὅμως, ἰδές, οἱ ἄγριοι κλάδοι μεγάλωσαν καί ὑπερνίκησαν τίς ρίζες του. Καί ἐπειδή οἱ ἄγριοι κλάδοι ὑπερνίκησαν τίς ρίζες του παρήγε πολύ κακό καρπό. Καί ἐπειδή ἔχει παράγει τόσο πολύ κακό καρπό, βλέπεις ὅτι ἄρχισε νά πεθαίνει. Καί σύντομα θά γίνει ὄριμο γιά νά ριχτεῖ στή φωτιά, ἐκτός ἂν τοῦ κάνουμε κάτι γιά νά τό διατηρήσουμε.

38. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη του: Ἄς κατεβοῦμε στά πιά χαμηλά μέρη τοῦ ἀμπελώνα καί νά ἰδοῦμε ἂν οἱ φυσικοί κλάδοι παρήγαν κι αὐτοί κακό καρπό.

39. Καί ἔγινε ὥστε κατέβηκαν στά πιά χαμηλά μέρη τοῦ ἀμπελώνα. Καί ἔγινε ὥστε εἶδαν ὅτι ὁ καρπός τῶν φυσικῶν κλάδων εἶχε κι αὐτός διαφθαρεῖ. Μάλιστα, ὁ πρῶτος καί ὁ

δεύτερος καί ὁ τελευταῖος ἐπίσης. Καί εἶχαν ὅλοι διαφθαρεῖ.

40. Καί ὁ ἄγριος καρπός τοῦ τελευταίου εἶχε ὑπερνικήσει ἐκεῖνο τό τμήμα τοῦ δέντρου τό ὁποῖο παρήγε καλό καρπό, τόσο πού ὁ κλάδος μαράθηκε καί πέθανε.

41. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα ἔκλαψε, καί εἶπε στόν ὑπηρέτη: Τί μποροῦσα νά εἶχα κάνει περισσότερο γιά τόν ἀμπελώνα μου;

42. Ἰδές, ἤξερα ὅτι ὅλοι οἱ καρποί τοῦ ἀμπελώνα μου, ἐκτός ἀπό ἐτούτους, εἶχαν διαφθαρεῖ. Καί τώρα, ἐτούτοι πού κάποτε παρήγαν καλό καρπό διαφθάρθηκαν κι αὐτοί. Τώρα λοιπόν, ὅλα τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου δέν ἀξίζουν γιά τίποτα παρεκτός νά κοποῦν καί νά ριχτοῦν στή φωτιά.

43. Καί ἰδές τοῦτο τό τελευταῖο, τοῦ ὁποίου οἱ κλάδοι μαράθηκαν, τό φύτεψα σέ καλό σημεῖο τοῦ ἐδάφους. Μάλιστα, ἐκεῖνο πού ἦταν ἐκλεκτό γιά μένα ὑπεράνω κάθε ἄλλου μέρους τῆς γῆς τοῦ ἀμπελώνα μου.

44. Καί βλέπεις ὅτι ἔκοψα ἐπίσης ἐκεῖνο πού σάπιζε τοῦτο τό σημεῖο τοῦ ἐδάφους, γιά νά φυτέψω τοῦτο τό δέντρο ἀντί γιά ἐκεῖνο.

45. Καί βλέπεις ὅτι ἕνα τμήμα του παρήγε καλό καρπό καί ἕνα τμήμα του παρήγε ἄγριο καρπό. Καί ἐπειδή δέν ἀπόσπασα τά κλαδιά του γιά νά τά ριζώ στή φωτιά, ἰδές, ὑπερνίκησαν τόν καλό κλάδο ὥστε μαράθηκε.

46. Τώρα λοιπόν, ἰδές, παρόλη τήν περιποίηση πού κάναμε στόν ἀμπελώνα μου, τά δέντρα του διαφθάρθηκαν, ὥστε δέν παράγουν καλό καρπό. Καί τοῦτα ἔλπιζα νά τά διατηρήσω, γιά νά ἀποθηκεύσω καρπό γιά τήν ἄκαρπη ἐποχή, γιά τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου. Ὅμως, ἰδές, ἔγιναν σάν τό ἄγριο ἐλαιόδεντρο, καί δέν ἀξίζουν παρά νά κοποῦν καί νά ριχτοῦν στή φωτιά. Καί μέ θλίβει νά τά χάσω.

47. "Όμως, τί μπορούσα νά εἶχα κάνει περισσότερο στόν ἀμπελώνα μου; Χαλάρωσα τάχα τό χέρι μου, ὥστε δέν τόν ἔθρεψα; "Όχι, τόν ἔθρεψα καί τόν σκάλισα ὀλόγυρα, καί τόν κλάδεψα, καί τόν λίπασα. Καί ἄπλωνα τό χέρι μου σχεδόν ὅλη μέρα, καί τό τέλος πλησιάζει. Καί μέ ὀλίβει νά κόψω ὅλα τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου καί νά τίς ρίζω στή φωτιά γιά νά καοῦν. Ποιός εἶναι πού διέφθειρε τόν ἀμπελώνα μου;

48. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ ὑπηρέτης εἶπε στόν κύριό του: Δέν εἶναι τάχα ἡ ὑπεροψία τοῦ ἀμπελώνα σου — οἱ κλάδοι δέν ὑπερνίκησαν τίς ρίζες οἱ ὁποῖες εἶναι καλές; Καί ἐπειδή οἱ κλάδοι ὑπερνίκησαν τίς ρίζες του, ἰδές, αὐτοί μεγάλωσαν γρηγορότερα ἀπό τή δύναμη τῆς ρίζας, παίρνοντας δύναμη γιά τόν ἑαυτό τους. Ἰδές, λέω, τάχα δέν εἶναι αὐτός ὁ λόγος πού τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα σου διαφθάρθηκαν;

49. Καί ἐγίνε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη: "Ἄς πᾶμε κι ἄς κόψουμε τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα καί νά τά ρίζουμε στή φωτιά, γιά νά μή σαπίσουν τό ἔδαφος τοῦ ἀμπελώνα μου, γιατί ἔκανα τό καθετί. Τί μπορούσα νά εἶχα κάνει περισσότερο γιά τόν ἀμπελώνα μου;

50. "Όμως, ἰδέστε, ὁ ὑπηρέτης εἶπε στόν Κύριο τοῦ ἀμπελώνα: "Ἀφῆσέ τον λίγο ἀκόμα.

51. Καί ὁ Κύριος εἶπε: Μάλιστα, θά τόν ἀφήσω λίγο ἀκόμα, γιατί μέ θλίβει νά χάσω τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου.

52. "Ἄς πάρουμε λοιπόν ἀπό τούς κλάδους ἀπό αὐτούς τούς ὁποίους φύτεψα στά πιό ἀπομακρυσμένα τμήματα τοῦ ἀμπελώνα μου, καί ἄς τούς ἐμβολιάσουμε στό δέντρο ἀπό τό ὁποῖο προήλθαν. Καί ἄς ἀποσπᾶσουμε ἀπό τό δέντρο αὐτούς τούς κλάδους τῶν ὁποίων ὁ καρπός εἶναι

ὁ πιό πικρός, καί νά ἐμβολιάσουμε τούς φυσικούς κλάδους τοῦ δέντρου στή θέση τους.

53. Καί αὐτό θά τό κάνω ὥστε νά μή χαθεῖ τό δέντρο, ὥστε, ἴσως, νά μπορέσω νά διατηρήσω γιά τόν ἑαυτό μου τίς ρίζες του γιά τό δικό μου σκοπό.

54. Καί ἰδές, οἱ ρίζες τῶν φυσικῶν κλάδων τοῦ δέντρου πού φύτεψα ὁποῦδήποτε ἤθελα εἶναι ἀκόμα ζωντανές. Γιά νά μπορέσω λοιπόν νά τίς διατηρήσω καί αὐτές γιά τό δικό μου σκοπό, θά πάρω ἀπό τούς κλάδους αὐτοῦ τοῦ δέντρου, καί θά τούς ἐμβολιάσω μέσα τους. Μάλιστα, θά ἐμβολιάσω μέσα τους τούς κλάδους τοῦ μητρικοῦ τους δένδρου, ὥστε νά διατηρήσω τίς ρίζες του ἐπίσης γιά τόν ἑαυτό μου, ὥστε ὅταν θά εἶναι ἀρκετά δυνατοί ἴσως νά παράγουν καλό καρπό γιά μένα, καί νά μπορέσω ἀκόμα νά ἔχω δόξα μέ τόν καρπό τοῦ ἀμπελώνα μου.

55. Καί ἐγίνε ὥστε πῆραν ἀπό τό φυσικό δέντρο, πού εἶχε γίνει ἄγριο, καί ἐμβολίασαν τά φυσικά δέντρα, τά ὁποῖα ἐπίσης εἶχαν γίνει ἄγρια.

56. Καί πῆραν ἐπίσης ἀπό τά φυσικά δέντρα πού εἶχαν γίνει ἄγρια, καί ἐμβολίασαν μέσα στό μητρικό τους δέντρο.

57. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶπε στόν ὑπηρέτη: Μήν ἀποσπᾶσεις τούς ἄγριους κλάδους ἀπό τά δέντρα, παρά μόνο ἐκεῖνα πού εἶναι τά πιό πικρά. Καί σ' αὐτά νά ἐμβολιάσεις σύμφωνα μέ αὐτά πού εἶπα.

58. Καί θά καλλιεργήσουμε πάλι τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα, καί θά συμμορφώσουμε τούς κλάδους του. Καί θά ἀποσπᾶσουμε ἀπό τά δέντρα τούς κλάδους ἐκείνους πού εἶναι ὄριμοι, γιά νά χαθοῦν, καί θά τούς ρίζουμε στή φωτιά.

59. Καί τοῦτο τό κάνω ὥστε, ἴσως, νά πάρουν δύναμη οἱ ρίζες του ἕνεκα

του ὅτι εἶναι καλές. Καί ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς τῶν κλάδων, τό καλό νά ὑπερνηκῆσει τό κακό.

60. Καί ἐπειδή διατήρησα τούς φυσικούς κλάδους καί τίς ρίζες τους, καί ἐμβολίασα τούς φυσικούς κλάδους πάλι μέσα στό μητρικό τους δέντρο, καί διατήρησα τίς ρίζες τοῦ μητρικοῦ δέντρου, ὥστε, ἴσως, τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου νά παράγουν πάλι καλό καρπό, ὥστε νά ἔχω χαρά πάλι μέ τόν καρπό τοῦ ἀμπελώνα μου, καί, ἴσως, νά χαρῶ ὑπέρτατα πού διατήρησα τίς ρίζες καί τούς κλάδους τοῦ πρώτου καρποῦ —

61. Πήγαινε λοιπόν καί κάλεσε τούς ὑπηρέτες, ὥστε νά ἐργαστοῦμε ἐντατικά μέ ὄλο τό σθένος μας στόν ἀμπελώνα, ὥστε νά ἐτοιμάσουμε τό δρόμο, ὥστε νά μπορέσω νά παράγω πάλι τό φυσικό καρπό, ὁ ὁποῖος φυσικός καρπός εἶναι καλός καί ὁ πῖο πολῦτιμος ὑπεράνω κάθε ἄλλου καρποῦ.

62. Γι' αὐτό ἄς πᾶμε, καί ἄς ἐργαστοῦμε μέ ὄλο τό σθένος μας ἐτούτη τήν τελευταία φορά, γιατί ἰδές, τό τέλος πλησιάζει, καί εἶναι γιά τελευταία φορά πού θά κλαδέψω τόν ἀμπελώνα μου.

63. Ἐμβολιάστε τούς κλάδους. Ἀρχίστε μέ τούς τελευταίους ὥστε νά γίνουν πρώτοι, καί ὥστε οἱ πρῶτοι νά γίνουν τελευταῖοι, καί σκάψτε ὀλόγυρα τά δένδρα, καί τά παλιά καί τά νέα, τά πρῶτα καί τά τελευταῖα, καί τά τελευταῖα καί τά πρῶτα, ὥστε ὄλα νά καλλιεργηθοῦν ἀκόμα μιά φορά, γιά τελευταία φορά.

64. Λοιπόν, σκάψτε ὀλόγυρα τους, καί κλαδέψτε τα, καί λιπάστε τα ἀκόμα μιά φορά, γιά τελευταία φορά, γιατί τό τέλος πλησιάζει. Καί ἂν γίνει ὥστε αὐτοῖ οἱ τελευταῖοι ἐμβολιασμοί φυτρώσουν καί παράγουν τό φυσικό καρπό, τότε νά ἐτοιμάσετε τό δρόμο γι' αὐτούς, ὥστε νά μεγάλωσουν.

65. Καί καθώς θά ἀρχίσουν νά μεγάλωνουν, νά ξεκαθαρίσετε τούς κλάδους πού παράγουν πικρό καρπό, σύμφωνα μέ τή δύναμη τοῦ καλοῦ καί τό μέγεθός του. Καί νά μὴν ξεκαθαρίσετε τούς κακοὺς τούς ὄλους μεμιάς, μὴν τυχόν καί οἱ ρίζες τους εἶναι δυνατές περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει γιά τό ἐμβόλιο, καί ὁ ἐμβολιασμός τους χαθεῖ, καί χάσω τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου.

66. Γιατί μέ θλίβει νά χάσω τά δέντρα τοῦ ἀμπελώνα μου. Γι' αὐτό νά ξεκαθαρίζετε τό κακό, καθώς τό καλό μεγαλώνει, ὥστε ἡ ρίζα καί ἡ κορυφή νά εἶναι ἴσες σέ δύναμη, μέχρι τό καλό νά ὑπερνηκῆσει τό κακό, καί τό κακό νά κοπεῖ καί νά ριχτεῖ στή φωτιά, ὥστε νά μὴ σαπίσουν τό ἔδαφος τοῦ ἀμπελώνα μου. Καί ἔτσι θά σαρώσω τό κακό μακριά ἀπό τόν ἀμπελώνα μου.

67. Καί τούς κλάδους τοῦ φυσικοῦ δέντρου θά τούς ἐμβολιάσω πάλι μέσα στό φυσικό δέντρο.

68. Καί τούς κλάδους τοῦ φυσικοῦ δέντρου θά τούς ἐμβολιάσω στους φυσικούς κλάδους τοῦ δέντρου. Καί ἔτσι θά τούς ἐνώσω πάλι, ὥστε νά παράγουν τό φυσικό καρπό, καί νά γίνουν ἕνα.

69. Καί οἱ κακοὶ θά πεταχτοῦν μακριά, μάλιστα, ἔξω ἀπό ὄλη τή γῆ τοῦ ἀμπελώνα μου. Γιατί ἰδές, μόνο αὐτὴν τή μιά φορά θά κλαδέψω τόν ἀμπελώνα μου.

70. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα ἔστειλε τό δούλο του. Καί ὁ δούλος πήγε καί ἔκανε ὅπως τόν πρόσταξε ὁ Κύριος, καί ἔφερε ἄλλους ὑπηρέτες. Καί ἦταν κάμποσοι.

71. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα τούς εἶπε: Πηγαίνετε, καί ἐργαστεῖτε στόν ἀμπελώνα μέ ὄλο τό σθένος σας. Γιατί ἰδέστε, αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία φορά πού θά καλλιεργήσω τόν ἀμπελώνα μου. Γιατί τό τέλος ἐπλησίασε, καί ἡ ἐποχὴ γρήγορα

έρχεται. Καί ἂν ἐργαστεῖτε μέ ὄλο τό σθένος σας μαζί μου, θά ἔχετε χαρά μεγάλη μέ τόν καρπό πού θά ἀποθηκεύω γιά τόν ἑαυτό μου γιά τόν ἄκαρπο καιρό πού σύντομα θά ἔλθει.

72. Καί ἐγινε ὥστε οἱ ὑπηρετές πῆγαν καί ἐργάστηκαν μέ ὄλο τό σθένος τους. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα ἐργάστηκε κι αὐτός μαζί τους. Καί ὑπάκουαν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα στά πάντα.

73. Καί ἄρχισε νά ὑπάρχει πάλι τό φυσικό δέντρο στόν ἀμπελώνα. Καί οἱ φυσικοὶ κλάδοι ἄρχισαν νά μεγαλώνουν καί νά εὐδοκιμοῦν ὑπερβολικά. Καί οἱ ἄγριοι κλάδοι ἄρχισαν νά ἀποκόπτονται καί νά πετιοῦνται μακριά. Καί τηροῦσαν τή ρίζα καί τήν κορυφή ἴσες, σύμφωνα μέ τή δύναμή τους.

74. Καί ἔτσι ἐργάστηκαν μέ κάθε ἐπιμονή, σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελώνα, μέχρι πού οἱ κακοὶ διώχτηκαν ἐξω ἀπό τόν ἀμπελώνα, καί ὁ Κύριος διατήρησε γιά τόν ἑαυτό του τό ὅτι τά δένδρα εἶχαν γίνεῖ πάλι ὁ φυσικός καρπός. Καί ἔγιναν σάν ἓνα σῶμα. Καί οἱ καρποὶ ἦταν ὅμοιοι. Καί ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα διατήρησε γιά τόν ἑαυτό του τό φυσικό καρπό, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐξαιρετικά πολυτίμος γι' αὐτόν ἀπό τήν ἀρχή.

75. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώνα εἶδε ὅτι ὁ καρπός του ἦταν καλός, καί ὅτι ὁ ἀμπελώνας του δέν ἦταν πιά διεφθαρμένος, κάλεσε τοὺς ὑπηρετές του καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, γιά ἐτούτη τήν τελευταία φορά καλλιέργησα μέ τόν ἀμπελώνα μου. Καί βλέπετε ὅτι ἔκανα σύμφωνα μέ τό θέλημά μου. Καί διατήρησα τό φυσικό καρπό, ὥστε εἶναι καλός, ὅπως ἦταν καί στήν ἀρχή. Καί εὐλογημένος εἶσαι ἐσύ. Γιατί ἐπειδή ἤσασταν φιλόπονοι στό νά ἐργαστεῖτε μαζί μου στόν ἀμπελώνα μου, καί τηρήσατε τίς ἐντολές μου, καί

φέρατε σέ μένα πάλι τό φυσικό καρπό, ὥστε ὁ ἀμπελώνας μου δέν εἶναι πιά διεφθαρμένος καί τό κακό διώχτηκε μακριά, ιδέστε, ἐσεῖς θά ἔχετε ὑπέριστα χαρά μαζί μου ἔνεκα τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελώνα μου.

76. Γιατί ιδέστε, γιά πολὺν καιρό θά ἀποθηκεύω ἀπό τόν καρπό τοῦ ἀμπελώνα μου γιά τόν ἑαυτό μου γιά τήν ἄκαρπη ἐποχή, ἡ ὁποία σύντομα θά ἔλθει. Καί γιά τελευταία φορά καλλιέργησα τόν ἀμπελώνα μου, καί τόν κλάδεψα, καί τόν σκάλισα, καί τόν ἔσκαψα. Θά ἀποθηκεύω λοιπόν γιά τόν ἑαυτό μου ἀπό τόν καρπό, γιά πολὺν καιρό, σύμφωνα μέ αὐτό πού ἔχω πεῖ.

77. Καί ὅταν ἔλθει ὁ καιρός πού κακός καρπός θά ἔλθει πάλι μέσα στόν ἀμπελώνα μου, τότε θά κάνω νά μαζευτεῖ ὁ καλός καί ὁ κακός. Καί τόν καλό θά τόν διαφυλάξω γιά τόν ἑαυτό μου, καί τόν κακό θά τόν πετάξω μέσα στό δικό του τόπο. Καί τότε θά ἔλθει ἡ ἐποχή καί τό τέλος. Καί τόν ἀμπελώνα μου θά κάνω νά καεῖ μέ φωτιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ὁ Κύριος θά ἐπανακτήσει τόν Ἰσραὴλ κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Τότε ὁ κόσμος θά καεῖ μέ φωτιά. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά ἀκολουθήσουν τό Χριστό γιά νά ἀποφύγουν τή λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι.

ΚΑΙ τώρα, ιδέστε, ἀδελφοί μου, ὅπως σᾶς εἶπα ὅτι θά προφήτευα, ιδέστε, τούτη εἶναι ἡ προφητεία μου — ὅτι αὐτά πού εἶπε αὐτός ὁ προφήτης ὁ Ζένος σχετικά μέ τόν οἶκο τοῦ Ἰσραὴλ, κατά τά ὁποῖα τόν παρομοίασε μέ ἡμερο ἐλαιόδεντρο, πρέπει ἐξάπαντος νά γίνουν.

2. Καί ἡ μέρα πού θά θέσει τό χέρι του πάλι γιά δεύτερη φορά γιά νά ἐπανακτήσει τό λαό του, εἶναι ἡ μέρα, μάλιστα, ἡ τελευταία φορά,

πού οί δοῦλοι τοῦ Κυρίου θά πάνε μέ τή δύναμη του γιά νά καλλιεργήσουν καί νά κλαδέψουν τόν ἀμπελώνα του. Καί ὕστερα ἀπ' αὐτό θά ἔλθει σύντομα τό τέλος.

3. Καί πόσο εὐλογημένοι εἶναι αὐτοί πού ἐργάστηκαν φιλόπονα στόν ἀμπελώνα του. Καί πόσο καταραμένοι εἶναι αὐτοί πού θά ἀπορριφθοῦν στό δικό τους τόπο! Καί ὁ κόσμος θά καεῖ μέ φωτιά.

4. Καί πόσο πολυεύσπλαχνος εἶναι ὁ Θεός πρός ἐμᾶς, γιατί θυμᾶται τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, καί τίς ρίζες καί τούς κλάδους. Καί ἀπλώνει τά χέρια του πρός αὐτούς ὅλη τήν ἡμέρα. Καί αὐτοί εἶναι σκληροτράχηλος καί γεμάτος ἀντιλογία λαός. Ὅμως ὅσοι δέ σκληρύνουν τήν καρδιά τους θά σωθοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

5. Ὅποτε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σᾶς ἱκετεύω μέ λόγια σωφροσύνης γιά νά μετανοήσετε, καί νά ἔλθετε μέ πλήρη πρόθεση καρδιάς καί νά προσκολληθεῖτε στό Θεό ὅπως ἐκεῖνος προσκολλάται σέ σᾶς. Καί ἐνώ ὁ βραχίονάς του τῆς ἐλεημοσύνης ἔχει ἀπλωθεῖ πρός ἐσᾶς στό φῶς τῆς ἡμέρας, μή σκληρύνετε τήν καρδιά σας.

6. Μάλιστα, σήμερα, ἂν ἀκούσετε τή φωνή του, μή σκληρύνετε τήν καρδιά σας. Γιατί λοιπόν νά πεθάνετε;

7. Γιατί ιδέστε, ἀφοῦ καλλιεργηθεῖτε μέ τόν καλό λόγο τοῦ Θεοῦ ὅλη τήν ἡμέρα, τάχα θά παράγετε κακό καρπό, ὥστε νά πρέπει νά σᾶς κόψουν καί νά σᾶς ρίξουν στή φωτιά;

8. Ἰδέστε, θά ἀρνηθεῖτε αὐτά τά λόγια; Θά ἀρνηθεῖτε τά λόγια τῶν προφητῶν; Καί θά ἀρνηθεῖτε ὅλα τά λόγια πού ἔχουν εἰπωθεῖ σχετικά μέ τό Χριστό, ἀφοῦ τόσοι πολλοί ἔχουν μιλῆσει σχετικά μ' αὐτόν; Καί θά ἀρνηθεῖτε τόν καλό λόγο τοῦ Χριστοῦ, καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί

τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί θά κοροϊδεύετε τό μεγάλο σχέδιο λυτρωμοῦ, τό ὁποῖο ἔχει τεθεῖ γιά σᾶς;

9. Δέν ξέρετε ὅτι ἂν κάνετε αὐτά τά πράγματα, ἡ δύναμη τοῦ λυτρωμοῦ καί τῆς ἀνάστασης, πού εἶναι μέσα στό Χριστό, θά σᾶς φέρει νά σταθεῖτε μέ ντροπή καί ἀπαΐσια ἐνόχη ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ Θεοῦ;

10. Καί σύμφωνα μέ τή δύναμη τῆς δικαιοσύνης, γιατί τή δικαιοσύνη κανένας δέν μπορεῖ νά τήν ἀρνηθεῖ, πρέπει νά πάτε μακριά μέσα σ' αὐτήν τή λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, τῆς ὁποίας οἱ φλόγες δέν μποροῦν νά σβηστοῦν, καί τῆς ὁποίας ὁ καπνός ἀνεβαίνει ψηλά, στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνα, ἡ ὁποία λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι εἶναι ἀπέραντη τυρανία.

11. Ἄχ τότε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, μετανοήστε, καί μπεῖτε μέσα στή στενή πύλη, καί συνεχίστε στό δρόμο πού εἶναι στενάχωρος, μέχρι νά ἀποκτήσετε ζωῆ αἰώνια.

12. Ἄχ, ἕς εἴστε συνετοί. Τί ἄλλο περισσότερο νά πῶ;

13. Τελικά, σᾶς ἀποχαιρετῶ, μέχρι νά σᾶς συναντήσω ἐμπρός στό εὐάρεστο βῆμα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο βῆμα πλήττει τούς ἄνομους μέ ἀπαΐσιο φόβο καί τρόμο. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Σερέμ ἀρνεῖται τό Χριστό, μάχεται μέ τόν Ἰακώβ, ἀπαίτει σημάδι, καί ὁ Θεός τόν πλήττει. Ὅλοι οἱ προφῆτες μίλησαν γιά τό Χριστό καί τήν ἐξίλευσή του. Οἱ Νεφίτες ἐξῆσαν τίς ἡμέρες τους ὡς περιπλανώμενοι, γεννημένοι στά βάσανα, καί μισοῦμενοι ἀπό τούς Λαμανῖτες.

ΚΑΙ τώρα ἐγινε ὥστε ἀφοῦ πέρασαν μερικά χρόνια, ἦλθε ἕνας ἄνθρωπος ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Σερέμ.

2. Καί ἐγινε ὥστε ἄρχισε νά κη-

ρύτει ἀνάμεσα στό λαό, καί νά τούς δηλώνει ὅτι δέν πρόκειται νά ὑπάρξει Χριστός. Καί κήρυττε πολλά πράγματα τά ὁποῖα ἦταν κολακευτικά γιά τό λαό. Καί τοῦτο τό ἔκανε γιά νά ἀνατρέψει τή διδαχή τοῦ Χριστοῦ.

3. Καί ἐργάστηκε ἐπίμονα γιά νά παρασύρει τίς καρδιές τοῦ λαοῦ, τόσο ὥστε πράγματι παρέσυρε πολλές καρδιές. Καί αὐτός ξέροντας ὅτι ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, εἶχα πίστη στό Χριστό ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά ἔλθει, ἔψαχνε κάθε εὐκαιρία νά ἔλθει σέ μένα.

4. Καί ἦταν πολυμαθής, ὥστε εἶχε τέλεια γνώση τῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτό μπορούσε νά χρησιμοποιεῖ πολλή κολακία, καί πολλή δύναμη λόγου, σύμφωνα μέ τή δύναμη τοῦ διαβόλου.

5. Καί ἔλιπε νά μέ κλονίσει ἀπό τήν πίστη, παρόλες τίς τόσες ἀποκαλύψεις καί τά τόσα πού εἶχα δεῖ σχετικά μέ ὅλα αὐτά. Γιατί πράγματι εἶχα δεῖ ἀγγέλους, καί αὐτοί ἐκτέλεσαν διακονία πρὸς ἐμένα. Καί ἐπίσης, εἶχα ἀκούσει τή φωνή τοῦ Κυρίου πού μοῦ μίλαγε μέ κάθε λόγο, ἀπό καιρό σέ καιρό. Ἐπομένως, δέν μπορούσα νά κλονιστῶ.

6. Καί ἐγινε ὥστε ἦλθε σέ μένα, καί μέ τόν ἐξῆς τρόπο μοῦ μίλησε, καί εἶπε: Ἀδελφέ Ἰακώβ, ἔψαχνα πολύ μιά εὐκαιρία νά μπορέσω νά σοῦ μιλήσω. Γιατί ἄκουσα καί ἐπίσης ξέρω ὅτι πολύ πηγαίνεις καί κηρύττεις αὐτό πού ὀνομάζεις τό εὐαγγέλιο, δηλαδή τή διδαχή τοῦ Χριστοῦ.

7. Καί παράσυρες πολλούς ἀπό αὐτόν τό λαό ὥστε νά διαστρέφουν τό σωστό δρόμο τοῦ Θεοῦ, καί δέν τηροῦν τό νόμο τοῦ Μωυσῆ πού εἶναι ὁ σωστός δρόμος. Καί μεταλλάσσεις τό νόμο τοῦ Μωυσῆ στή λατρεία ἐνός ὄντος, τό ὁποῖο λές ὅτι θά ἔλθει μετά ἀπό πολλές ἑκατοντάδες

χρόνια. Καί τώρα ἰδές, ἐγώ, ὁ Σερέμ, σοῦ δηλώνω ὅτι αὐτό ἀποτελεῖ βλασφημία. Γιατί κανένας δέν ξέρει γιά τέτοια πράγματα, γιατί δέν ξέρει γιά πράγματα πού πρόκειται νά συμβοῦν. Καί μέ τέτοιον τρόπο μαχόταν ὁ Σερέμ ἐναντίον μου.

8. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Κύριος ὁ Θεός ξέχυσε τό Πνεῦμα του μέσα στήν ψυχή μου, τόσο πού τόν σίατισα σέ ὅλα του τά λόγια.

9. Καί τοῦ εἶπα: Ἀρνεῖσαι τό Χριστό πού πρόκειται νά ἔλθει; Καί ἐκεῖνος εἶπε: Ἄν ἐπρόκειτο νά ὑπάρξει Χριστός, δέ θά τόν ἀρνιόμουν. Ἀλλά ξέρω ὅτι δέν ὑπάρχει Χριστός, οὔτε ὑπῆρξε, οὔτε ποτέ θά ὑπάρξει.

10. Καί τοῦ εἶπα: Πιστεύεις στίς γραφές; Καί ἐκεῖνος εἶπε, Μάλιστα.

11. Καί τοῦ εἶπα: Τότε δέν τίς καταλαβαίνεις. Γιατί αὐτές πράγματα μαρτυροῦν γιά τό Χριστό. Ἰδές, σοῦ λέω ὅτι κανένας ἀπό τούς προφῆτες δέν ἔγραψε, οὔτε προφήτεψε, ἐκτός ἂν μίλησαν σχετικά μέ αὐτόν τό Χριστό.

12. Καί τοῦτο δέν εἶναι ὄλο — μοῦ ἔχει φανερωθεῖ, καί ἄκουσα καί εἶδα. Καί μοῦ φανερώθηκε ἐπίσης μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γι' αὐτό, ξέρω ὅτι ἂν δέ γίνει ἡ ἐξιλέωση, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα θά πρέπει νά χαθεῖ.

13. Καί ἐγινε ὥστε ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: Δεῖξε μου ἓνα σημάδι μέ αὐτήν τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τήν ὁποία ξέρεις τόσα πολλά.

14. Καί τοῦ εἶπα: Τί εἶμαι ἐγώ πού θά βάλω τό Θεό σέ πειρασμό γιά νά δεῖξω σέ σένα ἓνα σημάδι γιά ἐκεῖνο πού ξέρεις ὅτι εἶναι ἀλήθεια; Ἐν τούτοις, ἐσύ θά τό ἀρνηθεῖς ἐπειδή εἶσαι τοῦ διαβόλου. Παρόλα αὐτά, ὄχι τό θέλημά μου ἄς γίνει. Ἀλλά ἂν ὁ Θεός σέ πατάξει, ἄς εἶναι αὐτό σημάδι γιά σένα ὅτι ἔχει δύναμη, καί στόν οὐρανό καί στή γῆ. Καί ἐπίσης,

ὅτι ὁ Χριστός θά ἔλθει. Καί ἄς γίνει Κύριε τό θέλημά σου καί ὄχι τό δικό μου.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, εἶπα αὐτά τά λόγια, ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἤλθε ἐπάνω του, τόσο πού αὐτός ἔπесе στή γῆ. Καί ἔγινε ὥστε συντηρήθηκε γιά διάστημα πολλῶν ἡμερῶν.

16. Καί ἔγινε ὥστε εἶπε στό λαό: Συγκεντρωθεῖτε ὅλοι τήν ἐπαύριο, γιατί θά πεθάνω. Γι' αὐτό, ἐπιθυμῶ νά μιλήσω στό λαό προτοῦ νά πεθάνω.

17. Καί ἔγινε ὥστε τήν ἐπόμενη μέρα τό πλῆθος συγκεντρώθηκε ὅλοι μαζί. Καί τούς μίλησε ἀπλά καί ἀρνήθηκε αὐτά πού τούς εἶχε διδάξει, καί ὁμολόγησε τό Χριστό, καί τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί τή διακονία τῶν ἀγγέλων.

18. Καί μίλησε ἀπλά σ' αὐτούς, ὅτι εἶχε παραπλανηθεῖ ἀπό τή δύναμη τοῦ διαβόλου. Καί μίλησε γιά τήν κόλαση καί τήν αἰωνιότητα καί τήν αἰώνια τιμωρία.

19. Καί εἶπε: Φοβᾶμαι μήπως διέπραξα τήν ἀσυγχώρητη ἁμαρτία, γιατί εἶπα ψέματα στό Θεό. Γιατί ἀρνήθηκα τό Χριστό, καί εἶπα ὅτι πιστεύω τίς γραφές. Καί αὐτές πράγματι μαρτυροῦν γι' αὐτόν. Καί ἐπειδή ἔτσι εἶπα ψέματα στό Θεό, πολύ φοβᾶμαι μήπως ἡ περίπτωση μου εἶναι τρομερή. Ὁμως, ὁμολογῶ πρός τό Θεό.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτά τά λόγια δέν μπόρεσε νά πει ἄλλα, καί παρέδωσε τό πνεῦμα.

21. Καί ὅταν τό πλῆθος ἄκουσε σάν αὐτόπτες μάρτυρες ὅτι εἶπε αὐτά τά πράγματα καθώς ἦταν ἔτοιμος νά παραδώσει τό πνεῦμα, θαύμασαν ὑπέμετρα, τόσο πολύ πού ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἔπесе ἐπάνω τους καί ἀτόνησαν ὥστε ἔπесαν στή γῆ.

22. Τώρα, αὐτό εὐχαρίστησε ἔμένα, τόν Ἰακώβ, γιατί τό εἶχα ζη-

τήσει ἀπό τόν Πατέρα μου πού ἦταν στούς οὐρανοῦς. Γιατί αὐτός ἄκουσε τήν κραυγή μου καί εἰσάκουσε τήν προσευχή μου.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἡ εἰρήνη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀποκαταστάθηκε πάλι ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Καί ἔρευνοῦσαν τίς γραφές, καί δέν ὑπάκουαν πιά στά λόγια αὐτοῦ τοῦ ἄνομου ἀνθρώπου.

24. Καί ἔγινε ὥστε διανοήθηκαν πολλοῦς τρόπους γιά νά ἐπανακτήσουν καί νά ἀποκαταστήσουν τούς Λαμανίτες στή γνώση τῆς ἀλήθειας. Ὅμως ὅλα πῆγαν ἄδικα, γιατί εὐχαριστιόνταν μέ πολέμους καί αἱματοχυσία, καί εἶχαν αἰώνιο μίσος γιά ἐμᾶς, τούς ἀδελφούς τους. Καί ἐπιζητοῦσαν διαρκῶς μέ τή δύναμη τῶν ὄπλων τους νά μᾶς ἐξολοθρέψουν.

25. Γι' αὐτό, ὁ λαός τοῦ Νεφί ὀχυρώθηκε ἐναντίον τους μέ τά ὄπλα του, καί μέ ὅλη τήν ἰσχύ του, βασιζόμενος στό Θεό καί τήν πέτρα τῆς σωτηρίας τους. Ἐπομένως, ἔγιναν νικητές τῶν ἐχθρῶν τους.

26. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, ἄρχισα νά γερνάω. Καί ἀφοῦ τό χρονικό ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ τηρήθηκε στίς ἄλλες πλάκες τοῦ Νεφί, γι' αὐτό, τελειῶνω ἐτοῦτο τό χρονικό, δηλώνοντας ὅτι ἔγραψα σύμφωνα μέ τό ὅ,τι γνωρίζω, λέγοντας ὅτι ὁ καιρός πέρασε γιά μᾶς, καί οἱ ζωές μᾶς ἐπίσης πέρασαν σάν νά ἦταν γιά μᾶς ἕνα ὄνειρο, ἐνῶ ἤμασταν μοναχικός καί σοβαρός λαός, περιπλανόμενοι, διωγμένοι ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, γεννημένοι μέσα στά βάρβαρα, μέσα σέ ἐρμηιά, καί μισούμενοι ἀπό τους ἀδελφούς μᾶς, πράγμα τό ὁποῖο προκάλεσε πολέμους καί διχόνοιες. Ἔτσι λοιπόν, πενθούσαμε στίς ἡμέρες μᾶς.

27. Καί ἐγώ, ὁ Ἰακώβ, εἶδα ὅτι ἔπρεπε σύντομα νά κατεβῶ στόν τάφο μου. Γι' αὐτό, εἶπα στό γιό μου τόν Ἐνώς: Πάρε αὐτές τίς πλάκες.

Και τού είπα αυτά πού ὁ ἀδελφός μου ὁ Νεφί μέ εἶχε προστάξει, καί αὐτός ὑποσχέθηκε ὑπακοή στίς προσταγές. Καί τελειώνω τό γράψιμό μου ἐπάνω σέ τοῦτες τίς πλάκες, τό ὅποιο γρά-

ψιμο ὑπῆρξε σύντομο. Καί τόν ἀναγνώστη τόν ἀποχαιρετῶ, ἐλπίζοντας ὅτι πολλοί ἀπό τοὺς ἀδελφούς μου θά μπορέσουν νά διαβάσουν τά λόγια μου. Ἄδελφοί, ἀντίο.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΝΩΣ

Ὁ Ἐνώς προσεύχεται θερμότατα καί κερδίζει ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του. Ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἔρχεται μέσα στό νοῦ του ὑποσχόμενη σωτηρία γιά τοὺς Λαμανίτες σέ μελλοντική μέρα. Οἱ Νεφίτες στήν ἐποχή τους προσπάθησαν νά ἐπανακτήσουν τοὺς Λαμανίτες. Ὁ Ἐνώς ἀγαλλιάζεται γιά τό Αὐτρωτή του.

ΙΔΕΣΤΕ, ἐγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Ἐνώς, ξέροντας τόν πατέρα μου, ὅτι ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος — γιατί μέ δίδαξε τή γλώσσα του καί ἐπίσης κατά τήν ἀνατροφή καί νοουθεσία τοῦ Κυρίου — καί δοξασμένο νά εἶναι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μου γι' αὐτό —

2. Καί θά σᾶς πῶ γιά τήν πάλη πού εἶχα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, προτοῦ λάβω ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μου.

3. Ἰδέστε, πῆγα νά κνηγήσω ζῶα στό δάσος. Καί τά λόγια πού εἶχα συχνά ἀκούσει τόν πατέρα μου νά λέει σχετικά μέ τήν αἰώνια ζωή καί τήν ἀγαλλίαση τῶν ἁγίων, βυθίστηκαν βαθιά μέσα στήν καρδιά μου.

4. Καί ἡ ψυχή μου πεινοῦσε. Γονάτισα λοιπόν ἐμπρός στόν Πλάστη μου καί ἀναφώνησα πρὸς αὐτόν μέ θερμότατη προσευχή καί ἰκεσία γιά τήν ψυχή μου. Καί κατά τή διάρκεια ὅλης τῆς ἡμέρας ἀναφώνουσα πρὸς αὐτόν. Μάλιστα, καί ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα, ἀκόμη ὕψωνα τή φωνή μου πρὸς τή ὕψη ὥστε ἔφτασε στοὺς οὐρανούς.

5. Καί ἦλθε μιά φωνή πρὸς ἐμένα, λέγοντας: Ἐνώς, οἱ ἁμαρτίες σου

σου συγχωροῦνται, καί θά εἶσαι εὐλογημένος.

6. Καί ἐγώ, ὁ Ἐνώς, ἤξερα ὅτι ὁ Θεός δέν μποροῦσε νά πεῖ ψέματα. Γι' αὐτό, ἡ ἐνοχή μου ἀποσαρώθηκε.

7. Καί εἶπα: Κύριε, πῶς γίνεται αὐτό;

8. Καί ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: Χάρη στήν πίστη σου πρὸς τό Χριστό, τόν ὅποιο ποτέ ὡς τώρα δέν ἔχεις ἀκούσει οὔτε ἰδεῖ. Καί πολλά χρόνια θά περάσουν προτοῦ νά παρουσιαστεῖ ἐνσαρκωμένος. Πήγαινε λοιπόν, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε.

9. Λοιπόν ἐγινε, ὥστε ὅταν ἄκουσα τά λόγια αὐτά, ἄρχισα νά αισθάνομαι λαχτάρα γιά τήν εὐημερία τῶν ἀδελφῶν μου τῶν Νεφιτῶν. Γι' αὐτό, ξεχείλισα ὅλη μου τήν ψυχή πρὸς τό Θεό γιά χάρη τους.

10. Καί καθώς ἀγωνιζόμουν ἔτσι κατά τό πνεῦμα, ἰδέστε, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἦλθε πάλι στό νοῦ μου, λέγοντας: Θά ἐπισκεφτῶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀνάλογα μέ τήν προθυμία τους στό νά τηροῦν τίς ἐντολές μου. Τοὺς ἔδωσα αὐτήν τή γῆ, καί εἶναι ἅγια γῆ. Καί δέν πρόκειται νά τήν καταραστῶ ἐκτός ἂν εἶναι ἐξαιτίας ἀνομίας. Γι' αὐτό θά ἐπισκεφτῶ τοὺς ἀδελφούς σου ὅπως τό ἔχω πεῖ. Καί τίς παραβάσεις τους θά ρίξω μέ ὀλίγη ἐπάνω στά ἴδια τά κεφάλια τους.

11. Καί ἀφοῦ ἐγώ, ὁ Ἐνώς, ἄκουσα τά λόγια αὐτά, ἡ πίστη μου πρὸς τόν Κύριο ἄρχισε νά γίνεται ἀκλόνητη. Καί προσευχήθηκα πρὸς

αὐτόν ἀγωνιζόμενος γιά πολύ διάστημα γιά χάρη τῶν ἀδελφῶν μου τῶν Λαμανιτῶν.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ προσευχήθηκα καί κοπίασα μέ μεγάλο ζήλο, ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Θά σοῦ δώσω αὐτό πού ἐπιθυμεῖς ἐπειδή ἔχεις πίστη.

13. Καί τώρα ιδέστε, αὐτή ἦταν ἡ ἐπιθυμία μου τήν ὁποία τοῦ ζήτησα: ὅτι ἂν συμβεῖ καί ὁ λαός μου, οἱ Νεφίτες, πέσουν σέ παρανομία, καί ἀφανιστοῦν κατά ὅποιονδήποτε τρόπο, καί οἱ Λαμανίτες δέν ἀφανιστοῦν, νά διαφυλάξει ὁ Κύριος ὁ Θεός ἕνα χρονικό τοῦ λαοῦ μου, τῶν Νεφιτῶν. Καί ἀκόμη, μέ τή δύναμη τοῦ ἁγίου χεριοῦ του, νά μπορέσει αὐτό νά φανερωθεῖ κάποια μελλοντική μέρα πρὸς τοὺς Λαμανίτες, μήπως μπορέσουν νά ὀδηγηθοῦν πρὸς τή σωτηρία.

14. Γιατί πρὸς τό παρόν, οἱ ἀγῶνες μας γιά νά τοὺς ἐπαναφέρουμε στήν πραγματική πίστη ἦταν χωρίς ἀποτέλεσμα. Καί ὀρκίστηκαν στό θυμό τους ὅτι ἂν ἦταν δυνατό, θά κατέστρεφαν τό χρονικό μας καί ἐμᾶς, καί ἐπίσης ὅλες τίς παραδόσεις τῶν πατέρων μας.

15. Λοιπόν, ἐγώ, ξέροντας ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός ἦταν σέ θέση νά διαφυλάξει τά χρονικά μας, ἀναφωνοῦσα πρὸς αὐτόν διαρκῶς, γιάτί μοῦ εἶχε πεῖ: Ὅτιδήποτε ζητήσεις μέ πίστη, πιστεύοντας ὅτι θά τό λάβεις στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, θά τό λάβεις.

16. Καί εἶχα πίστη, καί πράγματι ἀναφωνοῦσα πρὸς τό Θεό γιά νά διαφυλάξει τά χρονικά. Καί μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θά τά φανέρωνε στοὺς Λαμανίτες τόν καιρό πού ἐκεῖνος θά ἔκρινε κατάλληλο.

17. Καί ἐγώ, ὁ Ἐνός, ἤξερα ὅτι θά γινόταν σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεση τήν ὁποία μοῦ ἔδωσε. Γι' αὐτό ἡ ψυχὴ μου γαλήνεψε.

18. Καί ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Οἱ πατέρες σου μοῦ ζήτησαν κι ἐκεῖνοι τό ἴδιο πράγμα. Καί θά γίνει σύμφωνα μέ τήν πίστη τους. Γιατί ἡ πίστη τους ἦταν σάν τή δική σου.

19. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Ἐνός, πῆγα ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί, προφητεύοντας γι' αὐτά πού ἐπρόκειτο νά συμβοῦν, καί καταθέτοντας τή μαρτυρία μου γι' αὐτά πού εἶχα δεῖ καί ἀκούσει.

20. Καί καταθέτω μαρτυρία ὅτι ὁ λαός τοῦ Νεφί πράγματι μέ μεγάλη ἐπιμέλεια ἐπιδίωκε νά ἀποκαταστήσει τοὺς Λαμανίτες στήν ἀληθινή πίστη πρὸς τό Θεό. Ὅμως οἱ κόποι μας πῆγαν χαμένοι. Τό μῖσος τους ἦταν ἀκλόνητο, καί ὀδηγήθηκαν ἀπό τή ροπή τους πρὸς τό κακό καί ἔγιναν ἀγριοί, καί θηριώδεις, καί αἰμοδιψῆς λαός, γεμάτοι εἰδωλολατρία καί ρυπαρότητα, τρεφόμενοι μέ ζῶα ἀρπακτικά, ζώντας σέ σκηνές, καί τριγυρίζοντας μέσα στήν ἐρημιά μέ ἕνα κοντό δέρμα ζωσμένο γύρω στήν ὀσφύ τους καί τά κεφάλια τους ξυρισμένα. Καί ἡ ἐπιδειξίότητά τους ἦταν στό τόξο, καί στό γιαταγάνι τους στό τσεκούρι. Καί πολλοί ἀπό αὐτοὺς δέν ἔτρωγαν τίποτα ἄλλο ἐκτός ἀπό ὠμό κρέας. Καί ἐπιδίωκαν συνεχῶς νά μᾶς ἐξολοθρέψουν.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός τοῦ Νεφί καλλιέργησε τή γῆ, καί παρήγαν κάθε εἶδους σπόρο καί καρπό, καί κοπάδια καί ἀγέλες κάθε λογῆς ζῶων, ὄλων τῶν εἰδῶν, καί γίδια, καί ἀγριογίδα, καί ἐπίσης πολλά ἄλογα.

22. Καί ὑπῆρχαν πάρα πολλοὶ προφῆτες ἀνάμεσά μας. Καί ὁ λαός ἦταν σκληροτράχηλος λαός, δυσκολόητος.

23. Καί δέν ὑπῆρχε τίποτα ἄλλο παρά μόνο ὑπερβολικὴ τραχύτητα, κηρύγματα καί προφητεῖες γιά πολέμους καί διαμάχες, καί καταστροφές, καί συνεχῶς νά τοὺς θυμίζουν γιά τό θάνατο καί τή διάρκεια τῆς

αίωνιότηας, καί τίς κρίσεις καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί ὅλα αὐτά — ἐρεθίζοντάς τους διαρκῶς γιά νά τους διατηροῦν στό φόβο τοῦ Κυρίου. Σᾶς λέω, τίποτα ἀπό ὅλα αὐτά οὔτε καί ἡ ὑπερβολικά μεγάλη ἀπλότητα λόγου, δέν μπορούσαν νά τους συγκρατήσουν ἀπό τόν κατήφορο πού τους ἔφερνε μέ μεγάλη ταχύτητα στόν ὄλεθρο. Μέ αὐτόν τόν τρόπο λοιπόν γράφω γι' αὐτούς.

24. Καί εἶδα πολέμους μεταξύ τῶν Νεφίτων καί τῶν Λαμανιτῶν κατά τήν πορεία τῶν ἡμερῶν μου.

25. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισα νά γερνάω, καί πέρασαν ἕκατό καί ἑβδομήντα καί ἑννέα χρόνια ἀπό τότε πού ὁ πατέρας μας Λεχὶ ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

26. Καί εἶδα ὅτι σύντομα ἔπρεπε νά κατεβῶ στόν τάφο μου, ἐνῶ μέ εἶχε κατεργαστεῖ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ

ἔτσι ὥστε νά κηρύττω καί νά προφητεύω πρὸς αὐτόν τό λαό, καί νά τοὺς κηρύττω τό λόγο τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια πού εἶναι στό Χριστό. Καί τοὺς τόν κήρυττα ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μου, καί ἀγαλλιᾶσθηκα μ' αὐτό περισσότερο ἀπό τά ἐγκόσμια.

27. Καί σύντομα θά πάω στόν τόπο τῆς ἀνάπαυσής μου, ὁ ὁποῖος εἶναι μέ τό Λυτρωτή μου. Γιατί ξέρω ὅτι σέ κείνον θά ἀναπαυθῶ. Καί χαίρομαι ὑπέρμετρα γιά τήν ἡμέρα ὅπου τό θνητό μου θά φορέσει τήν ἀθανασία, καί θά σταθῶ ἐμπρός του. Τότε θά ἀντικρίσω τό πρόσωπό του μέ εὐχαρίστηση καί θά μοῦ πεῖ: "Ἐλα σέ μένα, εὐλογημένε, ὑπάρχει τόπος προετοιμασμένος γιά σένα στους τόπους διαμονῆς τοῦ Πατέρα μου. Ἄμην.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΑΡΩΜ

Οἱ Νεφίτες τηροῦν τό νόμο τοῦ Μωυσῆ, προσμένουν τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, καί εὐημεροῦν στή χώρα. Πολλοί προφῆτες κοπιᾶζουν γιά νά τους κρατᾶνε στό δρόμο τῆς ἀλήθειας.

ΤΩΡΑ ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Ἰαρώμ, γράφω μερικά λόγια σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ πατέρα μου, τοῦ Ἐνώς, ὥστε νά τηρηθεῖ ἡ γενεαλογία μας.

2. Καί καθὼς ἔτούτες οἱ πλάκες εἶναι μικρές, καί καθὼς ἔτοῦτα γράφονται μέ σκοπό νά ὠφελήσουν τοὺς ἀδελφούς μας τοὺς Λαμανίτες, γι' αὐτό, πρέπει καί εἶναι ἀνάγκη νά γράψω λίγα. Ὅμως δέ θά γράψω τά τῆς προφητευσῆς μου οὔτε τῶν ἀποκαλύψεών μου. Γιατί τί θά μπορούσα νά γράψω περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἔγραψαν οἱ πατέρες μας; Ἄτχα δέν ἀποκάλυψαν ἐκεῖνοι τό σχέδιο σω-

τηρίας; Σᾶς λέω, Μάλιστα. Καί αὐτό μου ἄρκει.

3. Ἰδέστε, εἶναι σκόπιμο νά γίνουν πολλά σέ τοῦτον τό λαό, ἔνεκα τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους, καί τῆς κουφαμάρας τῶν αὐτιῶν τους, καί τῆς τύφλωσης τοῦ νοῦ τους, καί τῆς τραχύτητας τοῦ τραχήλου τους. **Κ**ι ὁμως, ὁ Θεός εἶναι ὑπερβολικά πολυεὐπλαγχος πρὸς αὐτούς, καί δέν τοὺς ἀποσάρωσε ἀκόμα ἀπό τό πρόσωπο τῆς χώρας.

4. Καί ὑπάρχουν πολλοί ἀνάμεσά μας πού ἔχουν πολλές ἀποκαλύψεις, γιατί δέν εἶναι ὅλοι σκληροτράχηλοι. Καί ὅσοι δέν εἶναι σκληροτράχηλοι καί ἔχουν πίστη, ἔχουν ἐπικοινωνία μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο φανερώνει στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ἀνάλογα μέ τήν πίστη τους.

5. Καί τώρα, ἰδέστε, φείχαν περά-

σει διακόσια χρόνια, καὶ ὁ λαὸς τοῦ Νεφί εἶχε γίνεи δυνατός στή χώρα. Πρόσεχαν νά τηροῦν τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ καὶ νά ἀγιάζουν τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Κύριο. Καὶ δὲ βεβήλωναν οὔτε βλασφημοῦσαν. Καὶ οἱ νόμοι τῆς χώρας ἦταν πάρα πολὺ αὐστηροί.

6. Καὶ ἦταν διασκορπισμένοι σέ μεγάλη ἔκταση ἐπάνω στοῦ πρόσωπο τῆς χώρας, καὶ οἱ Λαμανίτες ἐπίσης. Καὶ ἦταν πάρα πολὺ πῖο πολυάριθμοι ἐκεῖνοι ἀπ' ὅ,τι ἦταν οἱ τῶν Νεφιτῶν. Καὶ ἀγαποῦσαν τὸ φόνο καὶ ἔπιαν τὸ αἷμα τῶν ζώων.

7. Καὶ ἔγινε ὥστε ἦλθαν πολλὲς φορές ἐναντία σέ μᾶς, τοὺς Νεφίτες, σέ μάχη. Ὅμως οἱ βασιλιάδες μας καὶ οἱ ἡγέτες μας ἦταν πανίσχυροὶ ἄνδρες στήν πίστη τοῦ Κυρίου. Καὶ δίδασκαν στοῦ λαοῦ τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτὸ, ἀντικρούσαμε τοὺς Λαμανίτες καὶ τοὺς ἀποσαράσαμε ἔξω ἀπὸ τὰ ἐδάφη μας, καὶ ἀρχίσαμε νά ὀχυρώνουμε τὶς πόλεις μας, δηλαδὴ ὅποιοιδήποτε τόπο τῆς κληρονομίας μας.

8. Καὶ πληθύνουμε ὑπέρμετρα, καὶ ἐξαπλωθήκαμε ἐπάνω στοῦ πρόσωπο τῆς χώρας, καὶ γίναμε πάρα πολὺ πλούσιοι σέ χρυσάφι καὶ σέ ἀσήμι, καὶ σέ πολύτιμα ἀντικείμενα, καὶ σέ ἐξάισια χειροτεχνία τοῦ ξύλου, σέ κτίρια καὶ σέ μηχανήματα, καὶ ἐπίσης σέ σίδηρο καὶ χαλκό, καὶ ὀρείχαλκο καὶ ἀτσάλι, κάνοντας ὄλων τῶν εἰδῶν τὰ ἐργαλεῖα ἀπὸ κάθε εἶδος γιὰ νά καλλιεργοῦμε τὴ γῆ, καὶ πολεμικὰ ὄπλα — μάλιστα, τὸ μυτερό τόξο καὶ τὴ φανέτρα, καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ ἀκόντιο, καὶ ὄλες τὶς προετοιμασίες γιὰ πόλεμο.

9. Καὶ ἀφοῦ ἤμασταν ἔτσι προετοιμασμένοι νά ἀντιμετωπίσουμε τοὺς Λαμανίτες, δὲν κατόρθωσαν νά εὐδοκιμήσουν ἐναντίον μας. Ὅμως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐπαληθεύτηκε,

αὐτὸν πού εἶχε πεῖ στοὺς πατέρες μας, λέγοντας ὅτι: Ἐφόσον θά τηρεῖτε τὶς ἐντολές μου, θά εὐημερεῖτε στή χώρα.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε οἱ προφῆτες τοῦ Κυρίου φόβιζαν τὸ λαὸ τοῦ Νεφί, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἂν δὲν τηροῦσαν τὶς ἐντολές, ἀλλὰ ἔπεφταν σέ παράβαση, θά ἐξολοθρευόνταν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς χώρας.

11. Ἐπομένως, οἱ προφῆτες, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ διδάσκαλοι, κοπίαζαν μὲ ἐπιμέλεια, προτρέποντας μὲ κάθε μακροθυμία τὸ λαὸ σέ ἐπιμέλεια, διδάσκοντας τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ, καὶ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε δοθεῖ, πείθοντάς τους νά προσμένουν γιὰ τὸ Μεσσία, καὶ νά πιστεύουν σ' αὐτὸν ὅτι θά ἔλθει σάν νά εἶχε ἤδη ὑπάρξει. Καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς δίδασκαν.

12. Καὶ ἔγινε ὥστε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς φύλαγαν ἀπὸ τὸ νά ἐξολοθρευτοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς χώρας. Γιατί πράγματι κέντριζαν τὴν καρδιά τους μὲ τὸ λόγο, διαρκῶς παρακινώντας τους πρὸς μετάνοια.

13. Καὶ ἔγινε ὥστε πέρασαν *διακόσια καὶ τριάντα καὶ ὀκτῶ χρόνια — μὲ πολέμους καὶ διχόνοιες, καὶ ἔριδες, κατὰ τὸ μεγαλύτερο διάστημα τοῦ χρόνου.

14. Καὶ ἐγώ, ὁ Ἰαρώμ, δὲ γράφω ἄλλα, γιατί οἱ πλάκες εἶναι μικρές. Ὅμως ἰδέστε, ἀδελφοί μου, μπορεῖτε νά πάτε στὶς ἄλλες πλάκες τοῦ Νεφί. Γιατί ἰδέστε, ἐπάνω σέ κείνες εἶναι χαραγμένα τὰ χρονικὰ τῶν πολέμων μας, σύμφωνα μὲ τὰ γραπτὰ τῶν βασιλιάδων, ἢ ἐκεῖνων τὰ ὁποῖα ἔκαναν νά γραφοῦν.

15. Καὶ παραδίδω ἑτοῦτες τὶς πλάκες στὰ χέρια τοῦ γιοῦ μου Ὅμνι, ὥστε νά τηρηθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολές τῶν πατέρων μας.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΟΜΝΙ

Ὁ Ὅμνι, ὁ Ἀμάρων, ὁ Χεμίς, ὁ Ἀβιναδώμ καὶ ὁ Ἀμαλήκι, ὁ καθένας μὲ τὴ σειρά του, τηροῦν τὸ χρονικὸ. Ὁ Μωσίας ἀνακαλύπτει τὸ λαὸ τοῦ Ζαραχέμου πού ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Σεδεκία. Γίνεται βασιλιάς τους. Οἱ Μουλεκίτες εἶχαν ἀνακαλύψει τὸν Κοριάντουμρ, τὸν τελευταῖο τῶν Ἰαρεδιτῶν. Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν διαδέχεται τὸν Μωσία. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ προσφέρουν τὴν ψυχὴ τους ὡς προσφορά στὸ Χριστό.

ΙΔΕΣΤΕ, ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Ὅμνι, πού μὲ εἶχε προστάξει ὁ πατέρας μου, ὁ Ἰαρῶμ, νὰ γράψω μερικὰ πράγματα ἐπάνω σὲ τοῦτες τὶς πλάκες, γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὴ γενεαλογία μας —

2. Γι' αὐτὸ, κατὰ τὶς ἡμέρες μου, θά ἤθελα νὰ ξέρετε ὅτι πολέμησα πολὺ μὲ τὸ σπαθὶ γιὰ νὰ διαφυλάξω τὸ λαὸ μου, τοὺς Νεφίτες, ἀπὸ τὸ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, τῶν Λαμανιτῶν. Ὅμως ἰδέστε, ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι ἄνομος ἄνθρωπος, καὶ δὲ φύλαξα τοὺς θεσμούς καὶ τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου ὅπως θά ἔπρεπε νὰ εἶχα κάνει.

3. Καὶ ἔγινε ὥστε πέρασαν *διακόσια καὶ ἑβδομήντα καὶ ἕξι χρόνια, καὶ εἶχαμε πολλές ἐποχὲς εἰρήνης. Καὶ εἶχαμε πολλές ἐποχὲς σοβαρῶν πολέμων καὶ αἱματοχυσίας. Μάλιστα, καὶ τέλος, ἴδιακόσια καὶ ογδόντα καὶ δύο χρόνια πέρασαν, καὶ τήρησα ἀντέξ τὶς πλάκες σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τῶν πατέρων μου. Καὶ τὶς παρέδωσα στὸ γιό μου τὸν Ἀμάρων. Καὶ δίνω τέλος.

4. Καὶ τώρα ἐγώ, ὁ Ἀμάρων, γράφω αὐτὰ πού γράφω, τὰ ὅποια εἶναι λίγα, στὸ βιβλίον τοῦ πατέρα μου.

5. Ἰδέστε, ἔγινε ὥστε πέρασαν

ἑτριάκοσια καὶ εἴκοσι χρόνια, καὶ τὸ πρῶτον μέρος τῶν Νεφίτων ἀφανίστηκε.

6. Γιατὶ ὁ Κύριος δὲ θά ἄφηνε, ἀφοῦ τοὺς ὀδήγησε ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοὺς φύλαξε καὶ διατήρησε ἀπὸ τὸ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, μάλιστα, δὲ θά ἄφηνε ὥστε τὰ λόγια νὰ μὴν ἐπαληθευτοῦν, αὐτὰ πού εἶπε στοὺς πατέρες μας, ὅταν εἶπε ὅτι: Ἐφόσον δὲν τηρεῖτε τὶς ἐντολὲς μου δὲ θά εὐημερήσετε στὴ χώρα.

7. Γι' αὐτὸ, ὁ Κύριος τοὺς ἐπισκέφτηκε μὲ μεγάλη κρίση. Ὅμως, ἄφησε τοὺς δίκαιους νὰ μὴν ἀφανιστοῦν, ἀλλὰ τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

8. Καὶ ἔγινε ὥστε ἐγὼ παρέδωσα τὶς πλάκες στὸν ἀδελφό μου Χεμίς.

9. Τώρα ἐγώ, ὁ Χεμίς, γράφω αὐτὰ τὰ λίγα πού γράφω, στὸ ἴδιο βιβλίον μὲ τὸν ἀδελφό μου. Γιατὶ ἰδέστε, εἶδα τὸ τελευταῖο πού ἔγραψε, ὅτι τὸ ἔγραψε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια. Καὶ τὸ ἔγραψε τὴν ἡμέρα πού μοῦ τὰ παρέδωσε. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τηροῦμε τὰ χρονικὰ, γιὰτὶ εἶναι σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τῶν πατέρων μας. Καὶ δίνω τέλος.

10. Ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Ἀβιναδώμ, εἶμαι ὁ γιὸς τοῦ Χεμίς. Ἰδέστε, ἔγινε ὥστε εἶδα πολλοὺς πολέμους καὶ διαμάχες ἀνάμεσα στὸ λαὸ μου τοὺς Νεφίτες καὶ τοὺς Λαμανίτες. Καὶ ἐγώ, μὲ τὸ ἴδιο τὸ σπαθὶ μου, πήρα τὴ ζωὴ πολλῶν Λαμανιτῶν ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου.

11. Καὶ ἰδέστε, τὸ χρονικὸ ἐτοῦ του τοῦ λαοῦ ἔχει χαραχθεῖ ἐπάνω σὲ πλάκες τὶς ὁποῖες εἶχαν οἱ βασιλιάδες, σύμφωνα μὲ τὶς γενεές. Καὶ δὲν ξέρω καμιά ἀποκάλυψη ἔκτος ἀπὸ αὐτὴν πού ἔχει γραφεῖ, οὔτε προφη-

τεία. Ἐπομένως, αὐτό πού εἶναι ἀρ-
κετό ἔχει γραφεῖ. Καί δίνω τέλος.

12. Ἰδέστε, ἐγώ εἰμαι ὁ Ἀμαλήκι, ὁ γιός τοῦ Ἀβιναδὼμ. Ἰδέστε, θά σῃς μιλῆσω λίγο σχετικά μέ τό Μω-
σία, ὁ ὁποῖος ἔγινε βασιλιάς στή γῆ
τοῦ Ζαραχέμλα. Γιατί ιδέστε, αὐτός
ἀφοῦ τόν εἰδοποίησε ὁ Κύριος νά
φύγει μακριά ἀπό τή γῆ τοῦ Νεφί,
καί ὅλοι ὅσοι ἤθελαν νά ὑπακού-
σουν στή φωνή τοῦ Κυρίου ἔπρεπε
ἐπίσης νά ἀναχωρήσουν ἀπό τή
χώρα μαζί του, μέσα στήν ἐρημιά —

13. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός ἔπραξε
σύμφωνα μέ τό πῶς τόν εἶχε προστά-
ξει ὁ Κύριος. Καί ἀναχώρησαν ἀπό
τή χώρα καί πῆγαν στήν ἐρημιά,
ὅλοι ὅσοι ὑπάκουαν στή φωνή τοῦ
Κυρίου. Καί ὁδηγήθηκαν ἀπό πολλὰ
κηρύγματα καί προφητείες. Καί πα-
ροτρύνονταν συνεχῶς ἀπό τό λόγο
τοῦ Θεοῦ. Καί ὁδηγήθηκαν μέ τή δύ-
ναμη τοῦ βραχίονά του, μέσα ἀπό
τήν ἐρημιά μέχρι πού κατέβηκαν
μέσα στή χώρα ἣ ὁποία ὀνομάζεται
ἣ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

14. Καί ἀνακάλυψαν ἕνα λαό πού
ὀνομαζόταν ὁ λαός τοῦ Ζαραχέμλα.
Τώρα, ὁ λαός τοῦ Ζαραχέμλα ἔβασε
μεγάλη χαρά, καί ὁ Ζαραχέμλα ἐπί-
σης χάρηκε ὑπερβολικά ἐπειδή ὁ
Κύριος ἔστειλε τό λαό τοῦ Μωσία μέ
τίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο οἱ ὁποῖες
περιεῖχαν τό χρονικό τῶν Ἰουδαίων.

15. Ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ Μωσίας
ἀνακάλυψε ὅτι ὁ λαός τοῦ Ζαρα-
χέμλα βγήκε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ
τόν καιρό πού ὁ Σεδεκίας, ὁ βασι-
λιάς τοῦ Ἰουδα, πάρθηκε αἰχμάλω-
τος στή Βαβυλώνα.

16. Καί ταξίδεuan μέσα στήν
ἐρημιά, καί τοὺς ἔφερε τό χέρι τοῦ
Κυρίου πέρα ἀπό τά μεγάλα νερά,
στή χώρα ὅπου τοὺς ἀνακάλυψε ὁ
Μωσίας. Καί ζοῦσαν ἐκεῖ ἀπό ἐκεῖνο
τόν καιρό καί πέρα.

17. Καί τόν καιρό πού τοὺς ἀνα-

κάλυψε ὁ Μωσίας εἶχαν γίνει ὑπερ-
βολικά πολυάριθμοι. Ὅμως, εἶχαν
πολλοὺς πολεμῶνες καί σοβαρῆς δια-
μάχης, καί ἔπεφταν ἀπό τό σπαθί ἀπό
καιρό σέ καιρό. Καί ἡ γλώσσα τους
εἶχε διαφθαρεῖ. Καί δέν εἶχαν φέρει
μαζί τους χρονικά. Καί ἀρνιόνταν
τήν ὑπαρξή τοῦ Δημιουργοῦ τους.
Καί οὔτε ὁ Μωσίας οὔτε ὁ λαός τοῦ
Μωσία, δέν μπορούσαν νά τοὺς κα-
ταλάβουν.

18. Ὅμως ἔγινε ὥστε ὁ Μωσίας
ἔκανε ὥστε νά διδαχτοῦν τή γλώσσα
του. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ διδάχτη-
καν τή γλώσσα τοῦ Μωσία, ὁ Ζαρα-
χέμλα ἔδωσε τή γενεαλογία τῶν πα-
τέρων του, σύμφωνα μέ τή μνήμη
του. Καί ἔχουν γραφεῖ αὐτά, ἀλλά
ὄχι σέ τοῦτες τίς πλάκες.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός τοῦ Ζα-
ραχέμλα καί τοῦ Μωσία ἐνώθησαν.
Καί ὁ Μωσίας ὀρίστηκε νά εἶναι ὁ
βασιλιάς τους.

20. Καί ἔγινε ὥστε κατά τίς ἡμέ-
ρες τοῦ Μωσία, τοῦ ἔφεραν μιά με-
γάλη πέτρα μέ χαράγματα ἐπάνω
της. Καί αὐτός ἐρμήνευσε τά χαράγ-
ματα μέ τό χάρισμα καί τή δύναμη
τοῦ Θεοῦ.

21. Καί ἀφηγοῦνταν γιά κάποιον
Κοριάντουμ καί τή σφαγή τοῦ λαοῦ
του. Καί τόν Κοριάντουμ τόν ἀνα-
κάλυψε ὁ λαός τοῦ Ζαραχέμλα. Καί
ἔζησε μαζί τους γιά διάστημα ἐννέα
φεγγαριῶν.

22. Ἐλεγε ἐπίσης μερικά λόγια
γιά τοὺς πατέρες τους. Καί οἱ πρῶτοι
του γονεῖς βγήκαν ἀπό τόν πύργο
τόν καιρό πού ὁ Κύριος σύγχισε τή
γλώσσα τοῦ λαοῦ. Καί ἡ ἀσθηρό-
τητα τοῦ Κυρίου ἔπεσε ἐπάνω τους
σύμφωνα μέ τίς κρίσεις του, οἱ
ὁποῖες εἶναι δίκαιες. Καί τά ὁστά
τους κοίτονταν διασπαρμένα στή γῆ
πρός τό βοριά.

23. Ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Ἀμαλήκι, γεν-
νήθηκα κατά τίς ἡμέρες τοῦ Μωσία.

Καί ζούσα καί εἶδα τό θάνατό του. Καί ὁ Βενιαμίν, ὁ γιός του, βασίλευσε στή θέση του.

24. Καί ιδέστε, εἶδα, στίς ἡμέρες τοῦ βασιλιᾶ Βενιαμίν, ἓνα βαρῦ πόλεμο καί πολλή αἱματοχυσία μεταξὺ τῶν Νεφιτῶν καί τῶν Λαμανιτῶν. Ὅμως ιδέστε, οἱ Νεφίτες ἀπέκτησαν μεγάλη ὑπεροχή ἐπ' αὐτῶν. Μάλιστα, τόσο πού ὁ βασιλιάς Βενιαμίν τοὺς ἐδίωξε ἐξω ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

25. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ ἄρχισα νά γερνάω. Καί ἀφοῦ δέν εἶχα ἀπογόνους, καί ξέροντας ὅτι ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, γι' αὐτό θά παραδώσω αὐτές τίς πλάκες σ' αὐτόν, ἐξορκίζοντας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθουν πρὸς τό Θεό, τόν Ἅγιο τοῦ Ἰσραήλ, καί νά πιστέψουν στό προφήτευμα, καί στίς ἀποκαλύψεις, καί στή διακονία τῶν ἀγγέλων, καί στό χάρισμα νά μιλᾶνε μέ γλώσσες, καί στό χάρισμα διερμηνείας γλωσσῶν, καί σέ ὅλα ὅσα εἶναι καλά. Γιατί δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά εἶναι καλό καί νά μὴ ἔρχεται ἀπό τόν Κύριο. Καί αὐτό πού εἶναι κακό ἔρχεται ἀπό τό διάβολο.

26. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, θά ἤθελα νά ἔλθετε στό Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, καί νά ἀπολαύσετε τή σω-

τηρία του καί τή δύναμη τῆς λύτρωσής του. Μάλιστα, ἔλατε σ' αὐτόν, καί προσφέρετε ὅλη σας τήν ψυχή σάν προσφορά πρὸς αὐτόν, καί συνεχίστε μέ νηστεία καί προσευχή, καί ὑπομείνετε μέχρι τέλους. Καί ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, θά εἶστε εὐλογημένοι.

27. Καί τώρα θά μιλήσω λίγο γιά ὠρισμένους πού πῆγαν μέσα στήν ἐρημία γιά νά ἐπιστρέψουν στή γῆ τοῦ Νεφί. Γιατί ὑπῆρχε ἓνας μέγας ἀριθμός οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσαν νά ἀποκτήσουν τή γῆ τῆς κληρονομίας τους.

28. Γι' αὐτό, πῆγαν μέσα στήν ἐρημία. Καί ὁ ἠγέτης τους ἀφοῦ ἦταν δυνατός καί κραταιός ἄνδρας, καί σκληροτράχηλος ἄνδρας, γι' αὐτό προκάλεσε διχόνοια ἀνάμεσά τους. Καί θανατώθηκαν ὅλοι τους, ἐκτός ἀπό πενήντα, μέσα στήν ἐρημία, καί ἐπέστρεψαν πάλι στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

29. Καί ἔγινε ὥστε πῆραν ἐπίσης καί ἀρκετούς ἄλλους, καί ξεκίνησαν γιά τό ταξίδι τους μέσα στήν ἐρημία.

30. Καί ἐγώ, ὁ Ἀμαλήκι, εἶχα ἓναν ἀδελφό πού κι αὐτός πῆγε μαζί τους. Καί ἀπό τότε δέν ἔμαθα τίποτα σχετικά μ' αὐτούς. Καί εἶμαι ἐτοιμος νά πλαγιάσω μέσα στόν τάφο μου. Καί τοῦτες οἱ πλάκες εἶναι γεμάτες. Καί δίνω τέλος στά λόγια μου.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Ὁ Μόρμον κάνει σύντμηση τῆς ἱστορίας τους στίς πλάκες τοῦ Μόρμον. Προσαρτεῖ τίς πλάκες τοῦ Νεφί στή σύντμηση. Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἐδραιώνει εἰρήνην στή χώρα.

ΚΑΙ τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, καθώς ἐτοιμάζομαι νά παραδώσω τό χρονικό τό ὁποῖο φτιάχνω στά χέρια τοῦ γιου μου Μο-

ρόνι, ιδέστε, ὑπῆρξα μάρτυρας ὄλου σχεδόν τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ λαοῦ μου, τῶν Νεφιτῶν.

2. Καί εἶναι πολλές ἑκατοντάδες χρόνια μετά τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ *πού παραδίδω αὐτά τά χρονικά στά χέρια τοῦ γιου μου. Καί ὑποθέτω ὅτι αὐτός θά εἶναι μάρτυρας ὀλόκληρου τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ λαοῦ μου. Ὅμως

είθε ὁ Θεός νά δώσει νά ἐπιζήσει αὐτῶν, ὥστε νά γράψει λίγα σχετικά μ' αὐτούς, καί λίγα σχετικά μέ τό Χριστό, ὥστε ἴσως κάποια μέρα αὐτό νά τοὺς ὠφελήσει.

3. Καί τώρα, μιῶ λίγο σχετικά μέ αὐτά πού ἔγραψα. Γιατί ἀφοῦ ἐφτιαξα μιὰ σύντμηση ἀπό τίς πλάκες τοῦ Νεφί μέχρι τή βασιλεία ἐτοῦτου τοῦ βασιλιά Βενιαμίν, γιά τόν ὁποῖο μίλησε ὁ Ἀμαλήκι, ἔψαξα μέσα στά χρονικά πού εἶχαν παραδοθεῖ στά χέρια μου, καί βρῆκα ἐτοῦτες τίς πλάκες, οἱ ὁποῖες περιεῖχαν τούτη τή μικρή ἀφήγηση τῶν προφητῶν, ἀπό τόν Ἰακώβ ὡς τή βασιλεία ἐτοῦτου τοῦ βασιλιά Βενιαμίν, καί ἐπίσης πολλά ἀπό τά λόγια τοῦ Νεφί.

4. Καί αὐτά πού εἶναι ἐπάνω σέ τούτες τίς πλάκες ἀφοῦ μέ εὐχαριστοῦσαν, ἔνεκα τῶν προφητειῶν τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ, καί ἀφοῦ οἱ πατέρες μου ἤξεραν ὅτι πολλά ἀπό αὐτά εἶχαν ἐκπληρωθεῖ, μάλιστα, καί ἐγώ ἐπίσης γνωρίζω ὅτι ὅλα ὅσα ἔχουν προφητευτεῖ σχετικά μέ μᾶς ἕως ἐτούτη τήν ἡμέρα ἔχουν ἐκπληρωθεῖ, καί ὅσα πηγαίνουν πέρα ἀπό τούτη τήν ἡμέρα πρέπει ἐξάπαντος νά γίνουν —

5. Γι' αὐτό, διαλέγω ἐτοῦτα, γιά νά τελειώσω τό χρονικό μου μ' αὐτά, καί τό ὑπόλοιπο τοῦ χρονικοῦ μου θά πάρω ἀπό τίς πλάκες τοῦ Νεφί. Καί δέν μπορῶ νά γράψω οὔτε τό ἑκατοστό τοῦ μέρους ἀπό τά περί τοῦ λαοῦ μου.

6. Ὅμως ἰδέστε, θά πάρω αὐτές τίς πλάκες, πού περιέχουν ἐτοῦτες τίς προφητεύσεις καί ἀποκαλύψεις, καί θά τίς βάλω μαζί μέ τό ὑπόλοιπο τοῦ χρονικοῦ μου, γιατί εἶναι ἐκλεκτές γιά μένα. Καί ξέρω ὅτι θά εἶναι ἐκλεκτές γιά τοὺς ἀδελφούς μου.

7. Καί τό κάνω αὐτό γιά ἓνα σοφό σκοπό. Γιατί ἔτσι μοῦ ψιθυρίζεται,

σύμφωνα μέ τίς ἐνέργειες τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου πού εἶναι μέσα μου. Καί τώρα, δέ γνωρίζω τά πάντα. Ὅμως ὁ Κύριος γνωρίζει τά πάντα ὅσα πρόκειται νά συμβοῦν. Γι' αὐτό ἐνεργεῖ μέσα μου, γιά νά πράξω σύμφωνα μέ τό θέλημά του.

8. Καί ἡ προσευχή μου στό Θεό εἶναι γιά τοὺς ἀδελφούς μου, νά μπορέσουν ἀκόμα μιὰ φορά νά μάθουν γιά τό Θεό, μάλιστα, γιά τή λύτρωση τοῦ Χριστοῦ. Ὡστε νά μπορέσουν ἀκόμα μιὰ φορά νά εἶναι ἓνας εὐάρεστος λαός.

9. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, *προβαίνω στό νά τελειώσω τό χρονικό μου, τό ὁποῖο παίρνω ἀπό τίς πλάκες τοῦ Νεφί. Καί τό κάνω σύμφωνα μέ τή γνώση καί τή νοημοσύνη πού μοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός.

10. Λοιπόν, ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἀμαλήκι παρέδωσε αὐτές τίς πλάκες στό χέριο τοῦ βασιλιά Βενιαμίν, αὐτός τίς πήρε καί τίς ἔβαλε μέ τίς ἄλλες πλάκες, οἱ ὁποῖες περιεῖχαν χρονικά τά ὁποῖα μεταβιβάστηκαν ἀπό τοὺς βασιλιάδες, ἀπό γενεά σέ γενεά μέχρι τίς ἡμέρες τοῦ βασιλιά Βενιαμίν.

11. Καί μεταβιβάστηκαν ἀπό τό βασιλιά Βενιαμίν, ἀπό γενεά σέ γενεά, μέχρι πού ἔπεσαν στά χέρια μου. Καί ἐγώ, ὁ Μόρμον, προσεύχομαι στό Θεό νά διατηρηθοῦν ἀπό ἐδῶ κι ἔμπρός. Καί ξέρω ὅτι θά διατηρηθοῦν. Γιατί ἐπάνω σ' αὐτά ἔχουν γραφεῖ σπουδαῖα πράγματα, ἀπό τά ὁποῖα θά κριθοῦν ὁ λαός μου καί οἱ ἀδελφοί τους κατὰ τή μεγάλη καί τελευταία ἡμέρα, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ πού ἔχει γραφεῖ.

12. Καί τώρα, σχετικά μ' αὐτόν τό βασιλιά Βενιαμίν — εἶχε κάτι διχνοῖες ἀνάμεσα στό δικό του λαό.

13. Καί ἔγινε ἐπίσης ὥστε οἱ στρατιές τῶν Λαμανιτῶν ἤλθαν ἀπό τή γῆ τοῦ Νεφί γιά νά πολεμήσουν

έναντίον του λαού του. "Όμως ιδέστε, ὁ βασιλιάς Βενιαμίν συγκέντρωσε τὰ στρατεύματά του, καὶ ἀντιστάθηκε σ' αὐτοὺς, καὶ πολέμησε μετὰ τὴ δύναμη τοῦ δικοῦ του βραχίονα, μετὰ τὸ σπαθὶ τοῦ Λάβαν.

14. Καὶ μετὰ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου πολέμησαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους, μέχρι πού θανάτωσαν πολλές χιλιάδες Λαμανίτες. Καὶ ἔγινε ὥστε μάχονταν ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν μέχρι πού τοὺς ἐδιώξαν ἔξω ἀπὸ ὅλες τὶς χώρες τῆς κληρονομίας τους.

15. Καὶ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὑπῆρξαν ψευτο-Χριστοὶ, καὶ τὰ στόματά τους κλείστηκαν, καὶ τιμωρήθηκαν ἀνάλογα μετὰ τὰ κρίματά τους·

16. Καὶ ἀφοῦ ὑπῆρξαν ψευτο-προφήτες, καὶ ψευτο-κῆρυκες καὶ δάσκαλοι ἀνάμεσα στὸ λαό, καὶ ἀφοῦ ὅλοι αὐτοὶ τιμωρήθηκαν ἀνάλογα μετὰ τὰ κρίματά τους· καὶ ἀφοῦ

ὑπῆρξε μεγάλη διχόνοια καὶ πολλές ἀποστασίες γιὰ τοὺς Λαμανίτες, ιδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν, μετὰ τὴ βοήθεια τῶν ἁγίων προφητῶν πού ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στὸ λαό του —

17. Γιατί ιδέστε, ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἦταν ἅγιος ἄνθρωπος, καὶ βασίλευε ἐπὶ τοῦ λαοῦ του μετὰ χρηστότητα, καὶ ὑπῆρχαν πολλοὶ ἅγιοι ἄνθρωποι στὴ χώρα, καὶ ἔλεγαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ μετὰ δύναμη καὶ μετὰ ἐξουσία, καὶ χρησιμοποιοῦσαν ἀρκετὴ αὐστηρότητα ἐξαιτίας τῆς σκληροτραχηλοσύνης τοῦ λαοῦ —

18. Γι' αὐτὸ, μετὰ τὴ βοήθεια ὀλων αὐτῶν, ὁ βασιλιάς Βενιαμίν, κοπιᾶζοντας μετὰ ὅλη τὴν ἰσχύ τοῦ σώματός του καὶ τὴ δύναμη ὀλόκληρης τῆς ψυχῆς του, καὶ οἱ προφῆτες ἐπίσης, ἐδραίωσαν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν εἰρήνην στὴ χώρα.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΩΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν διδάσκει στοὺς γιούς του τὴ γλώσσα καὶ τὶς προφητεῖες τῶν πατέρων τους. Ἡ θρησκεία τους καὶ ὁ πολιτισμὸς τους διατηρήθηκαν ἔνεκα τῶν χρονικῶν πού τηρήθηκαν ἐπάνω στὶς διάφορες πλάκες. Ὁ Μωσίας ἐκλέγεται ὡς βασιλιάς καὶ τοῦ ἀναθέτονται τὰ χρονικά καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

ΚΑΙ τώρα δὲν ὑπῆρχαν πιά διχόνοιες σὲ ὅλη τὴ γῆ τοῦ Ζαραζέμλα, ἀνάμεσα σὲ ὅλο τὸ λαό πού ἀνῆκε στὸ βασιλιά Βενιαμίν, ἔτσι ὥστε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν εἶχε διαρκὴ εἰρήνη ὅλες τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες του.

2. Καὶ ἔγινε ὥστε εἶχε τρεῖς γιούς. Καὶ τοὺς ὀνόμαξε Μωσία καὶ Ἐλορούμ καὶ Ἡλαμαν. Καὶ ἔκανε ὥστε νὰ διδαχτοῦν σὲ ὅλα τὴ γλώσσα τῶν

πατέρων του, ὥστε μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ γίνουν ἄνδρες μετὰ νόηση. Καὶ γιὰ νὰ μάθουν σχετικὰ μετὰ τὶς προφητεῖες οἱ ὁποῖες εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸ στόμα τῶν πατέρων τους, οἱ ὁποῖες τοὺς εἶχαν μεταβιβαστεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου.

3. Καὶ τοὺς διδάξε ἐπίσης σχετικὰ μετὰ τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στὶς πλάκες ἀπὸ ὀρείχαλκο, λέγοντας: Γιόι μου, θὰ ἤθελα νὰ θυμάστε διὰ ἂν δὲν ἦταν αὐτὲς οἱ πλάκες, οἱ ὁποῖες περιέχουν αὐτὰ τὰ χρονικά καὶ αὐτὲς τὶς ἐντολές, θὰ ὑποφέραμε μέσα σὲ ἄγνοια, ἀκόμα καὶ τούτῃ τὴν παρούσα στιγμή, ἀφοῦ δὲ θὰ ξέραμε τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

4. Γιατί δὲν ἦταν δυνατό ὁ πατέρας μας, ὁ Λεχί, νὰ τὰ θυμόταν ὅλα αὐτὰ, γιὰ νὰ τὰ διδάξει στὰ παιδιά του, ἂν δὲν εἶχε τὴ βοήθεια αὐτῶν τῶν πλακῶν. Γιατί ἀφοῦ αὐτὸς εἶχε

διδασχτεί τή γλώσσα τῶν Αἰγυπτίων μποροῦσε γι' αὐτό νά διαβάσει αὐτά τά χαράγματα, καί νά τά διδάσκει στά παιδιά του, ὥστε ἔτσι αὐτά νά τά διδάσκουν στά δικά τους παιδιά, ἐκπληρώνοντας ἔτσι τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, μέχρι ἀκόμα καί τούτη τήν παρούσα ἐποχή.

5. Σᾶς λέω, γιοί μου, ἄν δέν ἦταν αὐτά, πού ἔχουν τηρηθεῖ καί διαφυλαχτεῖ ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά μποροῦμε νά διαβάζουμε καί νά καταλαβαίνουμε τά μυστήριά του, καί νά ἔχουμε τίς ἐντολές του πάντα ἐμπρός στά μάτια μας, ἀκόμα καί οἱ πατέρες μας θά εἶχαν φθίνει ἀπό ἐλλειψη πίστης, καί θά εἴμασταν σάν τούς ἀδελφούς μας, τούς Λαμανίτες, πού δέν ξέρουν τίποτα σχετικά μ' αὐτά τά πράγματα, ἢ δέν τά πιστεύουν ὅταν τούς τά διδάσκουν, ἐξαιτίας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους, οἱ ὁποῖες δέν εἶναι σωστές.

6. "Ἄχ γιοί μου, θά ἤθελα νά θυμάστε ὅτι αὐτά τά λόγια εἶναι ἀληθινά, καί ὅτι αὐτά τά χρονικά εἶναι ἐπίσης ἀληθινά. Καί ἰδέστε, ἐπίσης οἱ πλάκες τοῦ Νεφί, οἱ ὁποῖες περιέχουν τά χρονικά καί τά λόγια τῶν πατέρων μας ἀπό τόν καιρό πού ἔφυγαν ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ μέχρι τώρα, καί αὐτές εἶναι ἀληθινές. Καί μποροῦμε νά ξέρομε ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι πραγματικά ἐπειδή τά ἔχουμε ἐμπρός στά μάτια μας.

7. Καί τώρα, γιοί μου, θά ἤθελα νά θυμάστε νά τά ἐρευνάτε ἐπιμελῶς, γιά νά ὠφεληθεῖτε ἀπ' αὐτά. Καί θά ἤθελα νά τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά εὐημερεῖτε στή χώρα σύμφωνα μέ τίς ὑποσχέσεις πού ἔδωσε ὁ Κύριος στούς πατέρες μας.

8. Καί πολλά ἄλλα δίδαξε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν στούς γιούς του, τά ὁποῖα δέ γράφηκαν σέ τοῦτο τό βιβλίο.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Βε-

νιαμίν ἀφοῦ τελείωσε τίς διδασχές του πρὸς τούς γιούς του, γέρασε, καί εἶδε ὅτι ἔπρεπε πολὺ σύντομα νά πάει στό δρόμο ὅλης τῆς γῆς. Γι' αὐτό, τό θεώρησε σκόπιμο νά ἐπικυρώσει τή βασιλεία σέ ἕναν ἀπό τούς γιούς του.

10. Γι' αὐτό, *ἔστειλε καί ἔφεραν τό Μασία ἐμπρός του, καί τοῦτα εἶναι τά λόγια πού τοῦ εἶπε, λέγοντας: Γιέ μου, θά ἤθελα νά κάνεις μιά προκήρυξη σέ ὅλη ἐτούτη τή χώρα, σέ ὅλον ἐτοῦτο τό λαό, δηλαδή τό λαό τοῦ Ζαραχέμλα καί τό λαό τοῦ Μωσία πού κατοικοῦν στή χώρα, ὥστε μ' αὐτήν νά συναθροιστοῦν ὅλοι. Γιατί αὔριο θά διακηρύξω σ' αὐτούς, στό λαό μου, μέ τό ἴδιο μου τό στόμα ὅτι ἐσύ εἶσαι βασιλιάς καί κυβερνήτης τοῦ λαοῦ μου, αὐτοῦ πού ὁ Κύριος ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε.

11. Καί ἐπιπλέον, θά δώσω σ' αὐτόν τό λαό ἕνα ὄνομα, ὥστε μ' αὐτό νά ξεχωρίζουν ὑπεράνω ὅλων τῶν λαῶν πού ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔφερε ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καί τοῦτο τό κάνω ἐπειδή αὐτός ὑπῆρξε ἐπιμελής λαός στό νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου.

12. Καί τοῦς δίνω ἕνα ὄνομα πού ποτέ δέ θά σβυστεῖ, παρά μόνο ἄν γίνεῖ μέσο παράβασης.

13. Μάλιστα, καί ἐπιπλέον σᾶς λέω, ὅτι ἄν αὐτός ὁ τόσο εὐνοημένος λαός τοῦ Κυρίου πέσει σέ παράβαση, καί γίνεῖ ἄνομος καί μοιχός λαός, ὁ Κύριος θά τοῦς παραδώσει, ὥστε ἔτσι νά γίνουν ἀδύναμοι σάν τούς ἀδελφούς τους. Καί δέ θά τοῦς διαφυλάττει πιά μέ τήν ἀπαράμιλλη καί ὑπέροχη δύναμη του, ὅπως διαφύλαξε ὡς τώρα τοῦς πατέρες μας.

14. Γιατί σᾶς λέω, ὅτι ἄν δέν εἶχε ἀπλώσει τό βραχίονά του γιά τή διαφύλαξη τῶν πατέρων μας, θά ἔπρεπε νά εἶχαν πέσει στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν, καί νά εἶχαν γίνεῖ θύματα τοῦ μίσους τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἀφοῦ τελείωσε αὐτά τὰ λόγια πρὸς τὸ γιό του, τὸν κατέστησε ὑπεύθynu γιὰ ὅλα τὰ θέματα τοῦ βασιλείου.

16. Καί ἐπιπλέον, τὸν κατέστησε ἐπίσης ὑπεύθynu γιὰ τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες ἀπὸ ὀρείχαλκο, καί ἐπίσης γιὰ τίς πλάκες τοῦ Νεφί, καί ἐπίσης γιὰ τὸ σπαθί τοῦ Λάβαν καί τὴ σφαίρα, δηλαδὴ τὸν κατευθυντήρα, πού ὀδήγησε τοὺς πατέρες μας μέσα ἀπὸ τὴν ἔρημιά, ἐκείνη πού εἶχε προετοιμαστεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ὥστε μ' αὐτὴν νά ὀδηγηθοῦν, ὁ καθένας ἀνάλογα μὲ τὴν προσοχή καί τὴν ἐπιμέλεια τὴν ὁποία ἔδιναν σέ ἐκεῖνον.

17. Γι' αὐτὸ, κατὰ τὸ διάστημα πού ἦταν ἄπιστοι, δέν εὐμερουσαν οὔτε προόδευαν στὸ ταξίδι τους, ἀλλὰ ὀδηγοῦνταν πρὸς τὰ πίσω, καί ἀντιμετώπιζαν τὴ δυσαρέσκεια τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτούς. Γι' αὐτὸ πλήγονταν μὲ λιμό καί ὀδυνηρὰ βάσανα, γιὰ νά τοὺς διεγειρεῖ στὴ θύμησι τοῦ καθήκοντός τους.

18. Καί τώρα, ἔγινε ὥστε ὁ Μωσίας πῆγε καί ἔκανε ὅπως τὸν πρόσταξε ὁ πατέρας του, καί προκήρυξε σέ ὅλο τὸ λαὸ πού ἦταν στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα ὥστε νά συναθροιστοῦν ὅλοι, γιὰ νά ἀνεβοῦν στὸ ναὸ νά ἀκούσουν τὰ λόγια πού θά τοὺς ἔλεγε ὁ πατέρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἀπευθύνεται στὸ λαὸ του. Ἀπαριθμεῖ τὴν ἀμεροληψία, τὴ δικαιοσύνη καί τὴν πνευματικότητα τῆς βασιλείας του. Τοὺς συμβουλεύει νά ὀφρητοῦν τὸν ἐπουράνιο Βασιλιά τους. Ἐκεῖνοι πού ἐπανάστατοῦν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, θά ἠποφέρουν ἄγχος σάν φωτιά πού δέν μπορεῖ νά σβηστεῖ.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ Μωσίας

ἐκτέλεσε ὅσα τὸν πρόσταξε ὁ πατέρας του, καί ἔστειλε προκήρυξη σέ ὅλη τὴ χώρα, ὁ λαὸς συγκεντρώθηκε ἀπὸ ὅλη τὴ χώρα γιὰ νά πάνε στό ναὸ νά ἀκούσουν τὰ λόγια πού θά τοὺς ἔλεγε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν.

2. Καί ἦταν πολλοί, τόσοι πολλοί πού δέν τοὺς καταμέτρησαν, γιατί εἶχαν πολλαπλασιαστεῖ πάρα πολύ καί εἶχαν γίνει ἰσχυροί στὴ χώρα.

3. Καί ἐπῆραν ἐπίσης τὰ πρωτογέννητα ἀπὸ τὰ κοπάδια τους, γιὰ νά προσφέρουν θυσία καί ὀλοκαυτώματα σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τοῦ Μωσῆ.

4. Καί γιὰ νά προσφέρουν ἐπίσης εὐχαριστεῖες πρὸς τὸν Κύριο τὸ Θεό τους, πού τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, καί πού τοὺς ἔλευθέρωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, καί εἶχε διορίσει δίκαιους ἄνδρες νά εἶναι δάσκαλοί τους, καί ἐπίσης δικαιο ἄνθρωπο νά εἶναι βασιλιάς τους, ὁ ὁποῖος ἐγκατέστησε εἰρήνη στὴ γῆ τῆς Ζαραχέμλα, καί ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχε μάθει νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀγαλλιάζονται καί νά εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸ Θεὸ καί γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἀνέβηκαν πρὸς τὸ ναὸ, ἔστησαν τίς σκηνές τους τριγύρω, κάθε ἄνθρωπος ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκογένειά του, πού ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὴ γυναίκα του καί τοὺς γιούς του καί τίς κόρες του καί τοὺς γιούς τους καί τίς κόρες τους ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο ὡς τὸ μικρότερο, κάθε οἰκογένεια ξεχωριστὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

6. Καί ἔστησαν τίς σκηνές τους γύρω ἀπὸ τὸ ναὸ, ἔχοντας καθένας τὴ σκηνὴ του μὲ τὴν πόρτα τῆς πρὸς τὸ ναὸ, ἔτσι ὥστε νά μπορέσουν νά μείνουν στίς σκηνές τους καί νά ἀκοῦν τὰ λόγια πού ὁ βασιλιάς Βενιαμίν θά τοὺς ἔλεγε.

7. Καί ἀφοῦ ἦταν τό πλήθος τόσο μεγάλο πού ὁ βασιλιάς Βενιαμίν δέν μπορούσε νά τούς διδάξει μέσα στούς τοίχους τοῦ ναοῦ, γι' αὐτό ἔβαλε νά χτίσουν ἕναν πύργο, ὥστε ἔτσι νά μπορεῖ ὁ λαός του νά ἀκούει τά λόγια τά ὁποῖα θά τούς ἔλεγε.

8. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισε νά μιλάει στό λαό του ἀπό τόν πύργο. Καί δέν μπορούσαν ὅλοι νά ἀκούν τά λόγια του ἐξαιτίας τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πλήθους. Γι' αὐτό φρόντισε ὥστε τά λόγια πού ἔλεγε νά γράφονται καί νά στέλνονται ἀνάμεσα σέ ἐκείνους πού δέ βρίσκονταν ὑπό τόν ἦχο τῆς φωνῆς του, ἔτσι ὥστε νά μπορέσουν ἐπίστευσι κι ἐκείνοι νά ἀκούσουν τό λόγο του.

9. Αὐτά λοιπόν εἶναι τά λόγια πού εἶπε καί ἔβαλε νά γραφοῦν, λέγοντας: Ἄδελφοί μου, ἐσεῖς πού συγκεντρωθήκατε ὅλοι μαζί, ἐσεῖς πού μπορεῖτε νά ἀκούτε τά λόγια μου, αὐτά πού θά σᾶς πῶ σήμερα. Γιατί δέ σᾶς παράγγειλα νά ἀνεβείτε ἐδῶ γιά νά παίξετε μέ τά λόγια πού θά σᾶς πῶ, ἀλλά γιά νά μέ ἀκούσετε μέ προσοχή, καί νά ἀνοίξετε τά αὐτιά σας γιά νά ἀκούσετε, καί τήν καρδιά σας γιά νά καταλάβετε, καί τό μυαλό σας ὥστε τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ νά ξετυλιχτοῦν ἐμπρός στά μάτια σας.

10. Δέ σᾶς παράγγειλα νά ἔλθετε ἐδῶ γιά νά μέ φοβηθεῖτε ἢ γιά νά νομίσετε ὅτι ἐγώ ὁ ἴδιος εἶμαι περισσότερο ἀπό ἕνα θνητός ἄνθρωπος.

11. Ἄλλά εἶμαι ὅπως ἐσεῖς οἱ ἴδιοι, ὑποκείμενος σέ κάθε εἶδους ἀδυναμία τοῦ σώματος καί τοῦ νοῦ. Ὅμως ἔχω ἐκλεγεί ἀπό ἐτοῦτον τό λαό, καί ἔχω ἀπερωθεῖ ἀπό τόν πατέρα μου. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου μέ ἄφησε νά γίνω ἀρχηγός καί βασιλιάς ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ. Μέ φύλαξε λοιπόν καί μέ διατήρησε ἡ ἀσύγκριτή του δύναμη, γιά νά σᾶς ὑπηρετήσω μέ ὅλη τή δύναμη, τό νοῦ καί τήν ἰσχύ πού ὁ Κύριος μου ἔχει χαρίσει.

12. Σᾶς λέω ὅτι ὅπως μέ ἄφησε νά περάσω τίς μέρες μου στήν ὑπηρεσία σας, μέχρι ἐτοῦτη τῆ στιγμῆ, καί δέν ἐπιδιώξα χρυσάφι οὔτε ἀσήμι οὔτε κανένα εἶδος πλοῦτου ἀπό ἐσᾶς.

13. Οὔτε ἄφησα νά κλειστεῖτε ἐσεῖς σέ σκοτεινές φυλακές οὔτε νά κάνετε σκλάβους ὁ ἕνας τόν ἄλλο οὔτε νά δολοφονεῖτε ἢ νά λεηλατεῖτε, ἢ νά κλέβετε ἢ νά μοιχεύετε, οὔτε ἀκόμη ἄφησα νά κάνετε ὁποιουδήποτε εἶδους ἀνομία καί σᾶς δίδαξα νά τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, σέ ὅλα ὅσα σᾶς ἔχει προστάξει —

14. Καί ἀκόμη ἐγώ ὁ ἴδιος δούλεψα μέ τά ἴδια μου τά χέρια ὥστε νά μπορῶ νά σᾶς ὑπηρετῶ, καί νά μήν ἐπιβαρύνεστε μέ φόρους, καί γιά νά μήν πέσει ἐπάνω σας τίποτα πού νά εἶναι ἀβάσταχτο νά τό σηκώσετε — καί γιά ὅλα αὐτά πού ἀνέφερα, ἐσεῖς οἱ ἴδιοι εἶστε μάρτυρες σήμερα.

15. Καί ὅμως, ἀδελφοί μου, δέν τά ἔκανα ὅλα αὐτά γιά νά καυχίμαι, οὔτε τά λέω ὅλα αὐτά γιά νά σᾶς κατηγορήσω. Ἄλλά σᾶς τά λέω αὐτά γιά νά ξέρετε ὅτι μπορῶ νά ἀπαντήσω μέ καθαρή συνείδηση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐτοῦτη τήν ἡμέρα.

16. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἐπειδή σᾶς εἶπα ὅτι πέρασα τίς ἡμέρες μου στήν ὑπηρεσία σας, δέν ἐπιθυμῶ νά καυχηθῶ, γιατί ἤμουν ἀπλῶς στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ.

17. Ἰδέστε λοιπόν, σᾶς τά λέω αὐτά γιά νά μάθετε σοφία. Γιά νά μάθετε ὅτι ὅταν εἶστε στήν ὑπηρεσία τῶν συνανθρώπων σας εἶστε ἀπλῶς στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ σας.

18. Ἰδέστε, μέ ὀνομάσατε βασιλιά σας. Ἄν λοιπόν ἐγώ, πού μέ ἀποκαλεῖτε βασιλιά σας, κοπιᾶζω γιά νά σᾶς ὑπηρετῶ, τότε δέ θά ἔπρεπε ἐσεῖς νά κοπιᾶζετε γιά νά ὑπηρετεῖτε ὁ ἕνας τόν ἄλλο;

19. Καί ἰδέστε ἐπίσης, ἂν ἐγώ, αὐτός πού ἀποκαλεῖτε βασιλιά σας, πού

πέρασε τīs μέρες του στήν ὑπηρεσία σας, καί ὅμως ἦταν στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, ἀξίζω εὐχαριστίες ἀπό ἐσᾶς, ὡ πόσο θά πρέπει νά εὐχαριστείτε τόν ἐπουράνιο Βασιλιά!

20. Σᾶς λέω, ἀδελφοί μου, ὅτι ἂν προσφέρατε ὄλες τīs εὐχαριστίες καί δοξολογίες πού ἡ ψυχὴ σας ἔχει δύναμη νά περικλείσει πρὸς τὸ Θεό πού σᾶς ἔχει πλάσει, καί σᾶς ἔχει φυλάξει καί διατηρήσει, καί ἔκανε ὥστε νά ἀγαλλιάζεστε, καί σᾶς χάρισε τὸ νά ζεῖτε μέ ὁμόνοια ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο —

21. Σᾶς λέω ὅτι ἂν ὑπηρετούσατε αὐτόν πού σᾶς ἐπλασε ἀπὸ τὴν ἀρχή, καί πού σᾶς διατηρεῖ ἀπὸ ἡμέρα σέ ἡμέρα, δανειζοντάς σας πνοή, γιὰ νά μπορεῖτε νά ζεῖτε καί νά κινεῖστε καί νά ἐνεργεῖτε σύμφωνα μέ τὴ δική σας θέληση, καί ἀκόμη ὑποστηρίζοντάς σας ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στήν ἄλλη — σᾶς λέω, ἂν τόν ὑπηρετούσατε μέ ὄλη σας τὴν ψυχὴ πάλι θά ἦσασαν ἀσύμφοροι ὑπηρετές.

22. Ἴδέστε λοιπόν, αὐτὸ πού ζητάει ἀπὸ σᾶς εἶναι νά τηρεῖτε τīs ἐντολές του. Καί σᾶς ἔχει ὑποσχεθεῖ ὅτι ἂν τηρεῖτε τīs ἐντολές του θά εὐημερεῖτε στὴ χώρα. Καί ποτέ δέν παρεκκλίνει ἀπὸ ἐκεῖνο πού ἔχει πεῖ. Γι' αὐτό, ἂν τηρεῖτε τīs ἐντολές του, θά σᾶς εὐλογεῖ καί θά εὐημερεῖτε.

23. Καί τώρα, κατὰ πρῶτο, σᾶς ἔχει πλάσει, καί σᾶς δώρισε τὴ ζωὴ σας, γιὰ τὴν ὁποία τοῦ ὀφείλετε χρέος.

24. Κατὰ δεύτερο, ἀπαιτεῖ νά ἐνεργεῖτε σύμφωνα μέ τīs ἐντολές πού σᾶς ἔχει δώσει. Πράγμα τὸ ὁποῖο ἂν κάνετε, ἀμέσως σᾶς εὐλογεῖ, καί ἐπομένως σᾶς ἔχει ἤδη πληρώσει. Ἐπομένως εἰστε ἀκόμη χρεωμένοι πρὸς αὐτόν, καί εἰστε, καί θά εἰστε στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Γι' αὐτό, σᾶς πικρὸ πρᾶγμα ἔχετε νά παινεύετε;

25. Τώρα λοιπόν ρωτάω: Ἔχετε

τίποτα νά πεῖτε; Σᾶς ἀπαντᾶω: "Ὁχι. Δέν μπορεῖτε νά πεῖτε ὅτι εἰστε οὔτε κἀν σάν τὸ χῶμα τῆς γῆς. Καί ὅμως δημιουργηθήκατε ἀπὸ τὸ χῶμα τῆς γῆς. Ὅμως ἰδέστε, ἀνῆκει σέ ἐκεῖνον πού σᾶς ἐπλασε.

26. Καί ἐγώ, ἀκόμη καί ἐγώ, πού μέ ἀποκαλεῖτε βασιλιά σας, δέν εἶμαι καλύτερος ἀπὸ ὅ,τι εἰστε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι. Γιατί κι ἐγὼ ἐπίσης εἶμαι ἀπὸ χῶμα. Καί βλέπετε ὅτι εἶμαι γέρος, καί κοντεῦω νά παραδώσω τοῦτο τὸ θνητὸ σῶμα στὴ μητέρα του γῆ.

27. Λοιπόν, ὅπως σᾶς εἶπα ὅτι σᾶς ὑπρέτησα, βαδίζοντας μέ καθαρὴ συνείδηση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐτσι ἀκριβῶς ἐγὼ αὐτὴν τὴ στιγμή φρόντισα νά συγκεντρωθεῖτε ὅλοι μαζί, ὥστε νά βρεθῶ ἄμεμπτος, καί ὥστε τὸ αἷμα σας νά μὴν πέσει ἐπάνω μου, ὅταν θά σταθῶ νά κριθῶ ἀπὸ τὸ Θεό γιὰ ἐκεῖνα πού μέ πρόσταξε σχετικὰ μέ σᾶς.

28. Σᾶς λέω ὅτι φρόντισα νά συγκεντρωθεῖτε ὅλοι μαζί ὥστε νά ἀπαλλάξω τὰ ἐνδύματά μου ἀπὸ τὸ αἷμα σας, κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐτούτη πού κοντεῦω νά κατεβῶ στὸν τάφο μου, ὥστε νά κατεβῶ μέ εἰρήνη, καί τὸ ἀθάνατό μου πνεῦμα νά μπορέσει νά ἐνωθεῖ μέ τīs χορωδίες ἐκεῖ ψηλά, σέ ὕμνους δοξολογιῶν πρὸς ἓνα δίκαιο Θεό.

29. Καί ἐπιπλέον, σᾶς λέω ὅτι φρόντισα νά συγκεντρωθεῖτε ὅλοι μαζί, ὥστε νά σᾶς δηλώσω ὅτι δέν μπορῶ πιά νά εἶμαι ὁ δάσκαλός σας οὔτε ὁ βασιλιάς σας.

30. Γιατί ἀκόμη κι ἐτούτῃ τὴ στιγμή, ὅλο τοῦτο τὸ σῶμα μου τρέμει σέ ὑπερβολικὸ βαθμὸ ἐνῶ προσπαθῶ νά σᾶς μιλήσω. Ὅμως ὁ Κύριος ὁ Θεός μέ ὑποστηρίζει, καί μέ ἄφησε νά σᾶς μιλήσω, καί μοῦ ἔδωσε ἐντολὴ νά σᾶς δηλώσω σήμερα, ὅτι ὁ γίός μου Μωσίας εἶναι ὁ βασιλιάς καί ὁ κυβερνήτης σας.

31. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, θά

ἤθελα νά ἐνεργεῖτε ὅπως ὡς τώρα ἐνεργούσατε. Ὅπως τηρούσατε τίς ἐντολές μου, καί ἐπίσης τίς ἐντολές τοῦ πατέρα μου, καί εὐημερήσατε, καί προστατευθήκατε ἀπό τό νά πέσετε στά χέρια τῶν ἐχθρῶν σας, ἔτσι ἂν τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ γιοῦ μου, δηλαδή τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πού θά σᾶς δίνονται μέσο ἐκείνου, θά εὐημερεῖτε στή χώρα, καί οἱ ἐχθροί σας δέ θά ἔχουν δύναμη ἐπάνω σας.

32. Ὅμως, λαέ μου, προσέχετε μήπως ἀναπτυχθοῦν μεταξύ σας διχόνοιες, καί διαλέγετε νά ὑπακοῦτε τό πονηρό πνεῦμα, γιά τό ὅποιο εἶχε μιλήσει ὁ πατέρας μου Μωσίας.

33. Γιατί, ἰδέστε, ὑπάρχει κατάρα γιά ἐκεῖνον πού διαλέγει νά ὑπακούει αὐτό τό πνεῦμα. Γιατί ἂν διαλέγει νά ὑπακούει αὐτόν, καί παραμένει καί πεθάνει μέ τίς ἁμαρτίες του, ποτίζει μέ καταδίκη τήν ἴδια του τήν ψυχή. Γιατί λαβαίνει ὡς μισθό του αἰώνια τιμωρία, ἀφοῦ ἔχει παραβεῖ τό νόμο τοῦ Θεοῦ ἐνάντια στήν ἴδια του τή γνώση.

34. Σᾶς λέω, ὅτι δέν ὑπάρχει κανένας ἀνάμεσά σας, ἐκτός ἀπό τά μικρά παιδιά σας, πού νά μήν ἔχει διδαχτεῖ γι' αὐτά τά πράγματα, καί πού δέν ξέρει ὅτι εἶστε αἰώνια χρεωμένοι στόν οὐράνιο Πατέρα σας, γιά νά τοῦ ἀποδώσετε ὅλα ὅσα ἔχετε καί εἶστε. Καί ἐπίσης ἔχετε διδαχτεῖ γιά τά χρονικά πού περιέχουν τίς προφητεῖες πού ἔχουν πεῖ οἱ ἅγιοι προφῆτες, ἀκόμη ἀπό τόν καιρό πού ὁ πατέρας μας Λεχί ἔφυγε ἀπό τήν Ἰερουσαλήμ.

35. Καί ἐπίσης, ὅλα ὅσα ἔχουν πεῖ οἱ πατέρες μας ὡς σήμερα. Καί ἰδέστε, εἶπαν ἐπίσης αὐτά πού τούς πρόσταξε ὁ Κύριος. Ἐπομένως εἶναι δίκαια καί ἀληθινά.

36. Καί τώρα σᾶς λέω, ἀδελφοί μου, ὅτι ἀφοῦ διδαχτήκατε καί μάθατε ὅλα αὐτά, ἂν παραβεῖτε καί πᾶτε ἐνάντια σέ ἐκεῖνα πού ἔχομε

πεῖ, ἀποσύρστε ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ὥστε δέν ἔχει θέση μέσα σας γιά νά σᾶς ὀδηγεῖ σέ μονοπάτια σοφίας ὥστε νά εὐλογηθεῖτε, νά εὐημερεῖτε καί νά διατηρηθεῖτε.

37. Σᾶς λέω ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού τό κάνει αὐτό ἐρχεται σέ φανερή ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως διαλέγει νά ὑπακούει τό πονηρό πνεῦμα καί γίνεται ἐχθρός κάθε δικαιοσύνης. Γι' αὐτό ὁ Κύριος δέν ἔχει θέση μέσα του, γιατί αὐτός δέν κατοικεῖ σέ ἀνόσιους ναούς.

38. Ἐπομένως, ἂν αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέ μετανοήσει, καί παραμένει καί πεθάνει ὡς ἐχθρός τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀπαιτήσεις τῆς θείας δίκης ζυπνᾶνε στήν ἀθάνατη ψυχή του μιά ζωντανή αἴσθησι τῆς ἐνοχῆς του, πού τόν κάνει νά ἀποσυρθεῖ ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, καί πλημμυρίζει τό στήθος του μέ ἐνοχή καί πόνο καί ἄγχος, πού εἶναι σάν φωτιά πού δέν μπορεῖ νά σβηστεῖ, τῆς ὁποίας ἡ φλόγα ἀνεβαίνει στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

39. Καί τώρα σᾶς λέω ὅτι ἡ εὐσπλαχνία δέν ἔχει ἐφαρμογή σέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο. Ἐπομένως, ἡ τελική καταδίκη του εἶναι νά ὑποφέρει ἀτέλειωτη τυραννία.

40. Ἄχ, ἐσεῖς ὅλοι οἱ γέροι, καί ἐπίσης οἱ νέοι, καί σεῖς μικρά παιδιά πού μορεῖτε νά καταλάβετε τά λόγια μου, γιατί σᾶς μίλησα ἀπλά ὥστε νά καταλάβετε, προσεύχομαι γιά σᾶς νά ζυπνήσει μέσα σας ἡ θύμησι τῆς τρομερῆς κατάστασις ἐκείνων πού ἔχουν πέσει σέ παράβαση.

41. Καί ἐπιπλέον, θά ἐπιθυμοῦσα νά συλλογιστεῖτε τήν εὐλογημένη καί εὐτυχισμένη κατάστασις ἐκείνων πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Γιατί, ἰδέστε, εἶναι εὐλογημένοι στά πάντα, καί ὕλικά καί πνευματικά. Καί ἂν κρατήσουν πιστοί ὡς τό τέλος, θά γίνουν δεκτοί στους οὐρανούς, ὥστε μέ αὐτόν τόν τρόπο νά

κατοικοῦν μέ τό Θεό σέ κατάσταση ἀπέραντης εὐτυχίας. Ἄχ, θυμηθεῖτε, θυμηθεῖτε ὅτι ὄλα αὐτά εἶναι ἀληθινά, ἀφοῦ ὁ Κύριος ὁ Θεός τό εἶπε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν συνεχίζει τήν ὁμιλία του. Ὁ Κύριος ὁ Παντοδύναμος θά διδάξει τούς ἀνθρώπους σέ σκηνώμα πηλοῦ. Αἷμα θά βγεῖ ἀπό κάθε πόρο του κατά τήν ἐξιλέωσή του γιά τίς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου. Τό ὄνομά του εἶναι τό μόνο ὄνομα μέ τό ὁποῖο ἐπέρχεται σωτηρία. Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νά παραμερίσουν τήν ἀνθρώπινη φύση τους καί νά γίνουν ἅγιοι μέσο τῆς ἐξιλέωσης. Ἡ τυραννία τῶν ἀνόμων θά εἶναι σάν λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι.

Καί πάλι, ἀδελφοί μου, θά καλέσω τήν προσοχή σας, γιατί ἔχω γιά κάτι ἀκόμη νά σᾶς μιλήσω. Γιατί, ιδέστε, ἔχω νά σᾶς πῶ γι' αὐτά πού θά συμβοῦν.

2. Καί αὐτά πού θά σᾶς πῶ μοῦ ἔγιναν γνωστά ἀπό ἕναν ἄγγελο τοῦ Θεοῦ. Μοῦ εἶπε λοιπόν: Ξύπνα. Καί ξύπνησα, καί ιδέστε, στεκόταν ἐμπρός μου.

3. Καί μοῦ εἶπε: Ξύπνα καί ἄκου τά λόγια πού θά σοῦ πῶ. Γιατί, ιδές, ἦλθα γιά νά σᾶς ἀναγγεῖλω τά χαρμόσυνα νέα μεγάλης ἀγαλλίασης.

4. Γιατί ὁ Κύριος ἄκουσε τίς προσευχές σου, καί ἔκρινε τή δικαιοσύνη σου, καί μέ ἔστειλε νά σοῦ ἀναγγεῖλω ὅτι μπορεῖς νά ἀγαλλιασθεῖς. Καί ὅτι μπορεῖς νά ἀναγγεῖλεις στό λαό σου ὅτι κι ἐκεῖνοι μποροῦν νά εἶναι γεμάτοι ἀπό ἀγαλλίαση.

5. Γιατί, ιδές, ἔρχεται ὁ καιρός, καί δέν ἀπέχει πολύ, πού μέ ἐξουσία, ὁ Κύριος ὁ Παντοδύναμος πού βασιλεύει, πού ὑπῆρχε, καί ὑπάρχει ἀπό ὄλη τήν αἰωνιότητα ὡς ὄλη τήν αἰωνιότητα, θά κατεβεῖ ἀπό τούς οὐρανούς πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί θά κατοικήσει σέ σκηνώμα πη-

λοῦ, καί θά φανερωθεῖ ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους, κάνοντας σπουδαῖα θαύματα, ὅπως τό νά θεραπεύει τούς ἀρρώστους, νά ἀνασταίνει τούς νεκρούς, νά κάνει τούς κουτσούς νά περπατοῦν, τούς τυφλοῦς νά ἀποκτοῦν τό φῶς τους, καί τούς κουφούς νά ἀκοῦν, καί νά θεραπεύει κάθε εἶδος ἀρρώστια.

6. Καί θά ἐκβάλλει δαιμόνια, δηλαδή τά πονηρά πνεύματα πού κατοικοῦν στίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

7. Καί νά, θά ὑποστεῖ πειρασμούς, καί σωματικό πόνο, πείνα, καί δίψα, καί κόπωση, περισσότερο ἀπ' ὅτι ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀνθέξει, χωρίς νά φθάσει στό θάνατο. Γιατί, ιδέστε, αἷμα θά βγαίνει ἀπό κάθε του πόρο, τόσο μεγάλο θά εἶναι τό ἄγχος του γιά τίς ἀνομίες καί τούς ἀποτροπισμούς τοῦ λαοῦ του.

8. Καί θά ὀνομαστεῖ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατέρας τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὁ Δημιουργός τῶν πάντων ἀπό τήν ἀρχή. Καί ἡ μητέρα του θά λέγεται Μαρία.

9. Καί νά, ἔρχεται πρὸς τούς δίκους του γιά νά ἐπέλθει σωτηρία στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων μέσο τῆς πίστεως πρὸς τό ὄνομά του. Καί ἀκόμα κι ὕστερα ἀπό ὄλα αὐτά θά τόν θεωροῦν ἄνθρωπο, καί θά λένε ὅτι ἔχει δαιμόνιο, καί θά τόν μαστιγώσουν, καί θά τόν σταυρώσουν.

10. Καί τήν τρίτη μέρα θά ἀναστηθεῖ ἀπό τούς νεκρούς. Καί ιδέστε, στέκεται γιά νά δικάσει τόν κόσμο. Καί ιδέστε, ὄλα αὐτά γίνονται γιά νά ἐπέλθει δίκαιη κρίση στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

11. Γιατί, ιδέστε, καί τό αἷμα του ἐπίσης ἐξιλεώνεται γιά τίς ἀμαρτίες ἐκείνων πού ἔπεσαν μέ τήν παράβαση τοῦ Ἀδάμ, πού πέθαναν χωρίς νά ξέρουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γι' αὐτούς, ἢ πού ἀμάρτησαν ἀπό ἄγνοια.

12. Ὅμως ἀλίμονο, ἀλίμονο σέ κείνον πού ξέρει ὅτι ἐπαναστατεῖ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ! Γιατί σωτηρία δέν ἔρχεται σέ κανένα παρά μόνο ἀν γίνεи μέσο τῆς μετάνοιας καί τῆς πίστεως πρὸς τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

13. Ὁ Κύριος ὁ Θεός, λοιπόν, ἔστειλε τοὺς ἅγιους προφῆτες ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νά ἀναγγεῖλουν ὅλα αὐτὰ σέ ὄλες τίς φυλές, τὰ ἔθνη καί τίς γλώσσες, ἔτσι ὥστε ὅποιοι πιστέψουν ὅτι θά ἔλθει ὁ Χριστός αὐτοὶ νά λάβουν ἄφεση ἁμαρτιῶν, καί νά χαροῦν ὑπέρμετρα, σάν νά ἔχει κιόλας ἔλθει ἀνάμεσά τους.

14. Μάλιστα ὁ Κύριος ὁ Θεός εἶδε ὅτι ὁ λαός του ἦταν σκληροτράχηλος λαός, καί τοὺς καθόρισε ἕνα νόμο, τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ.

15. Καί μέ πολλά σημεῖα καί θαύματα, καί τύπους καί σκιές, τοὺς ἔδειξε σχετικά μέ τὸν ἐρχομό του. Καί ἐπίσης ἅγιοι προφῆτες τοὺς μίλησαν γιὰ τὸν ἐρχομό του. Καί ὅμως σκλήρυναν τὴν καρδιά τους, καί δέν καταλάβαιναν ὅτι ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ δέν ὤφειλε παρά μόνο μέσο τῆς ἐξιλέωσης τοῦ αἵματός του.

16. Καί ἀκόμα κι ἂν ἦταν δυνατό τὰ μικρά παιδιὰ νά ἁμαρτήσουν, δέ θά μπορούσαν νά σωθοῦν. Ὅμως σᾶς λέω ὅτι εἶναι εὐλογημένα. Γιατί ἰδέστε, ὅπως κατὰ τὸν Ἀδάμ, δηλαδή κατὰ τῆ φύση, ὑπόκεινται στὴν πτώση, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐξιλεώνει γιὰ τίς ἁμαρτίες τους.

17. Καί ἀκόμη, σᾶς λέω, ὅτι δέ θά ὑπάρξει ἄλλο ὄνομα πού νά δοθεῖ, οὔτε ἄλλη ὁδὸς οὔτε τρόπος μέ τὰ ὅποια νά μπορέσει νά ἐπέλθει σωτηρία πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, παρά μόνο διὰ καί μέσο τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου, τοῦ Παντοκράτορα.

18. Γιατί ἰδές, αὐτός κρίνει, καί ἡ κρίση του εἶναι δίκαιη, καί τό βρέ-

φος πού πεθαίνει στὴ βρεφικὴ του ἡλικία δέ χάνεται. Ἀλλά οἱ ἄνθρωποι ποτίζουν μέ καταδίκη τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ τους, ἐκτός ἂν ταπεινωθοῦν καί γίνουν σάν μικρά παιδιὰ, καί πιστέψουν ὅτι ἡ σωτηρία ἦταν καί εἶναι καί θά ἔλθει διὰ καί μέσο τοῦ ἐξιλεωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου τοῦ Παντοκράτορα.

19. Γιατί ὁ φυσικὸς ἄνθρωπος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ, καί ἦταν ἀπὸ τὴν πώση τοῦ Ἀδάμ, καί θά εἶναι, στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων, ἐκτός ἂν ὑποχωρεῖ στίς προτροπές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί παραμερίσει τὸ φυσικὸ ἄνθρωπο καί γίνεи ἅγιος μέσο τῆς ἐξιλέωσης τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου, καί γίνεи σάν παιδί, ἐνδοτικὸς, πρᾶος, ταπεινόφρονος, ὑπομονετικὸς, γεμάτος ἀγάπη, πρόθυμος νά ὑποταχθεῖ σέ ὅλα ὅσα ὁ Κύριος κρίνει ὅτι ταιριάζει νά τοῦ ἐπιβάλλει, ἀκριβῶς ὅπως ἕνα παιδί ὑποτάσσεται στὸν πατέρα του.

20. Καί ἀκόμα, σᾶς λέω, ὅτι θά ἔλθει καιρὸς πού ἡ γνώση γιὰ τὸ Σωτήρα θά ἐξαπλωθεῖ ἀνάμεσα σέ κάθε ἔθνος, φυλὴ, γλώσσα καί λαός.

21. Ἰδέστε λοιπόν, ὅταν ἔλθει ὁ καιρὸς, κανένας δέ θά θεωρηθεῖ ἄμεμπτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ἀπὸ τὰ μικρά παιδιὰ, παρά μόνο μέ τὴ μετάνοια καί τὴν πίστη στό ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορα.

22. Καί ἀκόμη κατὰ τὸν καιρὸ ἐτοῦτο, ὅταν θά ἔχεις διδάξει τὸ λαό σου ἐκεῖνα πού ὁ Κύριος ὁ Θεός σου σέ ἔχει προστάξει, ἀκόμη τότε δέ θά βρίσκονται πιά ἄμεμπτοι στό βλέμμα τοῦ Θεοῦ, παρά μόνο σύμφωνα μέ τὰ λόγια πού σοῦ εἶπα.

23. Καί τώρα εἶπα τὰ λόγια πού ὁ Κύριος ὁ Θεός μέ πρόσταξε.

24. Καί ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Θά σταθοῦν σάν φωτεινὴ μαρτυρία ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ λαοῦ τὴν ἡμέρα

τῆς κρίσεως. Ἀπό αὐτά θά κριθοῦν. Κάθε ἄνθρωπος ἀνάλογα μέ τίς πράξεις του, εἴτε εἶναι καλές εἴτε εἶναι πονηρές.

25. Καί ἂν εἶναι πονηρές παραδίδονται στήν τρομερή θεά τῆς ἴδιας τους τῆς ἐνοχῆς καί τῶν ἀποτροπιασμών, πού τοὺς κάνουν νά ἀποσύρονται ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου σέ μιὰ κατάσταση ἀθλιότητος καί ἀπέραντης ὀδύνης, ἀπό ὅπου δέν μποροῦν πιά νά ἐπιστρέψουν. Ἐπομένως, πότισαν μέ καταδίκη τήν ἴδια τήν ψυχή τους.

26. Ἐπομένως, ἦπιαν ἀπό τό ποτήρι τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, τό ὅποιο ἦ δικαιοσύνη δέν μποροῦσε πιά νά τοὺς ἀρνηθεῖ ὅπως δέν μποροῦσε νά ἀρνηθεῖ ὅτι ὁ Ἀδάμ ἔπρεπε νά πέσει ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ἔφαγε ἀπό τόν ἀπαγορευμένο καρπό. Γι' αὐτό ἡ εὐσπλαχνία δέν μποροῦσε νά τοὺς διεκδικήσει ποτέ πιά στόν αἰώνα.

27. Καί ἡ τυραννία τους εἶναι σάν λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, τῆς ὁποίας οἱ φλόγες δέν μποροῦν νά σβηστοῦν, καί τῆς ὁποίας ὁ καπνός ἀνεβαίνει ψηλά στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἔτσι μέ πρόσταξε ὁ Κύριος. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὁ βασιλιάς Βενιαμὴν συνεχίζει τὴν ὁμιλία του. Ἡ σωτηρία ἐρχεται χάρι τῆς ἐξιλέωσης. Νά πιστεῦτε στό Θεό γιά νά σωθεῖτε. Μέ τὴν πίστη σας θά διατηρήσετε τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας. Παραχωρήστε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σας στοὺς πτωχοὺς. Κάντε τὰ πάντα μέ σοφία καί τάξη.

Καί τώρα ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ βασιλιάς Βενιαμὴν σταμάτησε νά λέει τὰ λόγια πού τοῦ εἶχαν διαβιβαστεῖ μέ ἄγγελο Κυρίου, ἔριξε τό βλέμμα του τριγύρω στό πλῆθος καί εἶδε ὅτι εἶχαν πέσει κάτω, γιατί φόβος Κυρίου τοὺς εἶχε πάσει.

2. Καί θεωροῦσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους, στή σαρκική τους κατάσταση, κατώτερους ἀπὸ τό χῶμα τῆς γῆς. Καί ὅλοι φώναξαν δυνατά μέ μιὰ φωνή, λέγοντας: Ἄχ, λυπήσου μας καί χρησιμοποίησε τό ἐξιλεωτικό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὥστε νά μπορέσουμε νά ἔχουμε ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, καί οἱ καρδιές μας νά ἐξαγιστοῦν. Γιὰ πιστεύουμε στόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού δημιούργησε τόν οὐρανό καί τή γῆ, καί τὰ πάντα. Ὁ ὁποῖος θά κατεβεί ἐδῶ ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

3. Καί ἐγινε ὥστε ἀφοῦ εἶπαν αὐτά τὰ λόγια, τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἔπεσε ἐπάνω τους, καί γέμισαν χαρά, ἀφοῦ εἶχαν λάβει ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους, καί ἀφοῦ εἶχαν ἡρεμῆ συνείδηση ἐνεκα τῆς ὑπερβολικῆς πίστεως πού εἶχαν στόν Ἰησοῦ Χριστό πού θά ἐρχόταν, σύμφωνα μέ τὰ λόγια πού τοὺς εἶχε πεῖ ὁ βασιλιάς Βενιαμὴν.

4. Καί ὁ βασιλιάς Βενιαμὴν ἄνοιξε τό στόμα του πάλι καί ἄρχισε νά τοὺς μιλάει, λέγοντας: Φίλοι μου καί ἀδελφοί μου, συγγενεῖς μου καί λαέ μου, πάλι θά καλέσω τὴν προσοχή σας, ὥστε νά ἀκούσετε καί νά καταλάβετε τὰ ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ λόγια μου πού θά σᾶς πῶ.

5. Γιατί ἰδέστε, ἂν ἡ γνώση τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ αὐτὴν τὴ στιγμή σᾶς ξύπνησε τό αἶσθημα τῆς μηδαμινότητος, καί τῆς ἀνάξιας κατάστασής σας καί τῆς πτώσης σας —

6. Σᾶς λέω, ἂν ἔχετε ἐπίγνωση τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ, καί τῆς ἀσύγκριτης δυνάμης του, καί τῆς σοφίας του, καί τῆς ὑπομονῆς του, καί τῆς ἀνεκτικότητάς του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί ἐπίσης τῆς ἐξιλέωσης πού ἔχει προετοιμαστεῖ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ὥστε μέ αὐτὴ νά μπορέσει νά ἔλθει ἡ σωτηρία σὰς κείνου πού θά στηριεῖ τὴν ἐλπίδα του

στόν Κύριο, και θά τηρεῖ μέ ἐπιμέλεια τίς ἐντολές, και θά συνεχίσει μέ πίστη μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, ἐννοῶ τή ζωή τοῦ θνητοῦ σώματος —

7. Λέω, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού λαβαίνει σωτηρία μέ τήν ἐξιλέωση ἢ ὁποῖα προετοιμάστηκε ἀπό καταβολῆς κόσμου γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, γι' αὐτούς πού ὑπῆρξαν ἀπό τήν πτώση τοῦ Ἀδάμ ἢ πού ὑπάρχουν ἢ πού θά ὑπάρξουν, ἀκόμη και μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου.

8. Καί αὐτό εἶναι τό μέσο μέ τό ὁποῖο ἡ σωτηρία ἐπέρχεται. Καί δέν ὑπάρχει καμιά ἄλλη σωτηρία παρά μόνο αὐτή γιά τήν ὁποῖα μιλῆσαμε. Οὔτε ὑπάρχουν τίποτα συνθήκες μέ τίς ὁποῖες ὁ ἄνθρωπος νά μπορεῖ νά σωθεῖ ἐκτός ἀπό τίς συνθήκες πού σᾶς εἶπα.

9. Νά πιστεύετε στό Θεό. Νά πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει και ὅτι δημιούργησε τά πάντα στούς οὐρανοῦς και στή γῆ. Νά πιστεύετε ὅτι ἔχει κάθε σοφία και κάθε δύναμη στούς οὐρανοῦς και στή γῆ. Νά πιστεύετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν καταλαβαίνει ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἔχει τή δυνατότητα νά καταλαβαίνει.

10. Καί πάλι νά πιστεύετε ὅτι πρέπει νά μετανοήσετε ἀπό τίς ἁμαρτίες σας και νά τίς ἐγκαταλείψετε, και νά ταπεινωθεῖτε ἐμπρός στό Θεό. Καί ζητήστε μέ εἰλικρίνεια καρδιάς νά σᾶς συγχωρήσει. Καί τώρα, ἂν τά πιστεύετε ὅλα αὐτά, κοιτάξτε νά τά ἐκτελεῖτε.

11. Καί πάλι σᾶς λέω ὅπως σᾶς εἶπα και πρῖν, ὅτι ὅπως ἔχετε ἐπίγνωση τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἂν γνωρίσατε τήν καλοσύνη του και δοκιμάσατε τήν ἀγάπη του, και λάβατε ἄφεση ἁμαρτιῶν, πράγμα τό ὁποῖο προκαλεῖ τόσο υπερβολικά μεγάλη ἀγαλλίαση στήν ψυχή σας, ἀκριβῶς ἔτσι θά ἤθελα νά θυμάστε, και πάντα νά διατηρεῖτε στή θύμησή

σας τή μεγαλοσύνη τοῦ Θεοῦ, και τή δική σας μηδαμινότητα, και τήν καλοσύνη και ἀνεκτικότητα τῶν πρὸς ἐσᾶς, ἀνάξια ὄντα, και νά ταπεινώνεστε μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης, ἐπικαλούμενοι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου καθημερινά, και στέκοντας σταθεροί στήν πίστη αὐτοῦ πού πρόκειται νά ἔλθει, ὅπως ἔχει εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα τοῦ ἀγγέλου.

12. Ἴδέστε λοιπόν, σᾶς λέω ὅτι ἂν τό κάνετε αὐτό θά ἀγαλλιᾶστε πάντα, και θά εἶστε γεμάτοι ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, και πάντα θά διατηρεῖτε ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας. Καί θά προοδεύετε στή γνώση τῆς δόξας ἐκείνου πού σᾶς ἐπλασε, δηλαδή στή γνώση αὐτοῦ πού εἶναι δίκαιο και ἀληθινό.

13. Καί δέ θά ἔχετε στό νοῦ σας νά τραυματίζετε ὁ ἕνας τόν ἄλλο, ἀλλά νά ζεῖτε εἰρηνικά, και νά ἀποδίδετε σέ κάθε ἄνθρωπο σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού τοῦ πρέπει.

14. Καί δέ θά ἀφήσετε τά παιδιά σας νά εἶναι πεινασμένα ἢ γυμνά. Οὔτε θά τά ἀφήσετε νά παραβιάζουν τούς νόμους τοῦ Θεοῦ, και νά μαλώνουν, και νά πολεμᾶνε ὁ ἕνας τόν ἄλλο, και νά ὑπηρετοῦν τό διάβολο, πού εἶναι ὁ κύριος τῆς ἁμαρτίας, πού εἶναι δηλαδή τό πονηρό πνεῦμα γιά τό ὁποῖο μίλησαν οἱ πατέρες μας, αὐτόν πού εἶναι ὁ ἐχθρός κάθε δικαιοσύνης.

15. Ἀλλά θά τά μάθετε νά βαδίζουν στίς ὁδοῦς τῆς ἀλήθειας και τῆς σωφροσύνης. Θά τά μάθετε νά ἀγαποῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο και νά ὑπηρετοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο.

16. Καί ἐπίσης ἐσεῖς οἱ ἴδιοι θά στέκεστε ἀρωγγοί σέ ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη ἀρωγῆς. Θά χορηγεῖτε ἀπό τά ὑπάρχοντά σας σέ ἐκείνον πού ἔχει ἀνάγκη. Καί δέ θά ἐπιτρέψετε ὁ ζητιάνος νά σᾶς ζητάει ἀδίκως, και νά τόν ἀφήσετε νά ἀφανιστεῖ.

17. Ίσως πείτε: Αὐτός προκάλεσε μόνος του τή δυστυχία του. Γι' αὐτό θά συγκρατήσω τὸ χέρι μου καὶ δέ θά τοῦ δώσω ἀπὸ τὰ τρόφιμά μου, οὔτε θά τοῦ παραχωρήσω ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά μου γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρει, γιατί δικαίως τιμωρεῖται.

18. Ἀλλὰ σοῦ λέω, ἄνθρωπε, ὅποιοςδήποτε τὸ κάνει αὐτό, αὐτός ἔχει σοβαρό λόγο νὰ μετανοήσει. Καὶ ἂν δέ μετανοήσει γι' αὐτό πού ἔκανε θά χαθεῖ γιὰ πάντα, καὶ δέ θά ἔχει μερίδιο στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ.

19. Γιατί, ἰδέστε, δέν εἶμαστε ὅλοι ζητιάνοι; Δέν ἐξαρτώμαστε ὅλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο "Ὀν, δηλαδή τὸ Θεό, γιὰ ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἔχουμε καὶ γιὰ τὴν τροφή καὶ γιὰ τὸ ρουχισμό, καὶ γιὰ τὸ χρυσάφι καὶ γιὰ τὸ ἀσήμι, καὶ γιὰ ὅλα τὰ πλούτη ὄλων τῶν εἰδῶν πού ἔχουμε;

20. Καὶ ἰδέστε, ἀκόμη αὐτὴν τὴ στιγμή, ἐπικαλεῖστε τὸ ὄνομά του, ζητιανεύοντας ἄφεση ἁμαρτιῶν. Σὰς ἄφησε λοιπὸν νὰ ζητιανεύετε ἄδικα; "Ὀχι. Ἔστειλε τὸ Πνεῦμα του ἐπάνω σας, καὶ ἔκανε τὴν καρδιά σας νὰ γεμίσει μὲ χαρά, καὶ ἔκανε τὸ στόμα σας νὰ σταματήσει ὥστε νὰ μὴν μπορεῖτε νὰ ἀρθρώσετε λέξη. Τόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἀγαλλίασή σας.

21. Καὶ τώρα, ἂν ὁ Θεὸς πού σὰς ἔπλασε, στὸν ὁποῖο βασιζέστε γιὰ τὴ ζωὴ σας καὶ γιὰ ὅλα ὅσα ἔχετε καὶ γιὰ ὅ,τι εἴσαστε, σὰς χαρίζει ὅτιδήποτε τοῦ ζητήσετε μὲ πίστη, πού νὰ εἶναι σωστό, πιστεύοντας ὅτι θά τὸ λάβετε, τότε, πόσο μάλλον θά πρέπει νὰ δίνετε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σας ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο.

22. Καὶ ἂν κρίνετε τὸν ἄνθρωπο πού σὰς ζητάει νὰ τοῦ δώσετε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σας γιὰ νὰ μὴν ἀφανιστεῖ, καὶ τὸν καταδικάζετε, πόσο πῖο δίκαιη θά εἶναι ἡ δική σας καταδίκη γιὰ τὸ ὅτι κατακρατεῖτε τὰ ὑπάρχοντά σας, πού δέν ἀνήκουν σέ σὰς ἀλλὰ στό Θεό, στὸν ὁποῖο ἀνήκει

ἀκόμα καὶ ἡ ζωὴ σας. Καὶ ὁμως, δέν ἴκετεῦτε οὔτε μετανοεῖτε γι' αὐτό πού κάνετε.

23. Σὰς λέω, ἀλίμονο στὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, γιατί τὰ ὑπάρχοντά του θά ἀφανιστοῦν μαζί μ' αὐτόν. Καὶ τώρα, τὰ λέω αὐτά γιὰ ἐκείνους πού εἶναι πλούσιοι κατὰ τὰ ἐγκόσμια.

24. Καὶ πάλι, λέω στοὺς φτωχοὺς, ἐσεῖς πού δέν ἔχετε καὶ ὁμως ἔχετε ἀρκετά γιὰ νὰ περνᾶτε ἀπὸ μέρα σέ μέρα, ἐννοῶ ὅλους ἐσὰς πού ἀρνεῖστε στό ζητιάνο, ἐπειδὴ δέν ἔχετε, θά ἤθελα νὰ πείτε μὲ τὴν καρδιά σας: Δέ δίνω γιατί δέν ἔχω, ὁμως ἂν εἶχα θά ἔδινα.

25. Καὶ τώρα, ἂν τὸ λέτε αὐτό μὲ τὴν καρδιά σας παραμένετε ἀθῶοι, ἀλλιώως καταδικάζεστε. Καὶ ἡ καταδίκη σας θά εἶναι δίκαιη γιατί ζηλόφθονα ἐπιθυμεῖτε αὐτό πού δέν ἔχετε λάβει.

26. Καὶ τώρα, γιὰ χάρη ὄλων αὐτῶν τὰ ὁποῖα σὰς εἶπα, δηλαδή γιὰ νὰ διατηρεῖτε ἄφεση ἁμαρτιῶν ἀπὸ μέρα σέ μέρα, γιὰ νὰ βαδίζετε ἄμεμπτοι ἐμπρὸς στό Θεό, θά ἤθελα νὰ δίνετε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σας στοὺς φτωχοὺς, κάθε ἄνθρωπος ἀνάλογα μὲ αὐτό πού ἔχει, δηλαδή νὰ δίνετε τροφή στοὺς πεινασμένους, νὰ ντύνετε τοὺς γυμνοὺς, νὰ ἐπισκέπτεστε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ χορηγεῖτε γιὰ τὴν ἀνακούφισή τους, καὶ πνευματικά καὶ ὑλικά, σύμφωνα μὲ τίς ἐλείψεις τους.

27. Καὶ κοιτάξτε ὅλα αὐτά νὰ γίνονται μὲ σοφία καὶ τάξη. Γιατί δέν ἀπαιτεῖται νὰ τρέχει κανεὶς γρηγορότερα ἀπὸ ὅτι ἔχει δύναμη. Ὅμως ἐπίσης εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι ἐπιμελὴς ὥστε μὲ αὐτόν τὸν τρόπο νὰ μπορέσει νὰ κερδίσει τὴν ἀμοιβή του. Ἐπομένως τὰ πάντα πρέπει νὰ γίνονται μὲ τάξη.

28. Καὶ θά ἤθελα νὰ θυμᾶστε ὅτι ὅποιοςδήποτε ἀνάμεσά σας δανεῖζε-

ται από τόν πλησίον του πρέπει νά επιστρέφει αυτό πού δανείζεται, ανάλογα μέ τό πώς συμφωνεί, εϊδάλως θά διαπράξει άμαρτία, και ίσως νά προκαλέσεις και τόν πλησίον σου νά διαπράξει άμαρτία.

29. Και τελικά, δέν μπορώ νά σάς αναφέρω όλους τούς τρόπους μέ τούς όποιους μπορείτε νά διαπράξετε άμαρτία. Γιατί ύπάρχουν διάφοροι τρόποι και μέσα, άκριβώς τόσα πολλά πού δέν μπορώ νά τά άπαριθμήσω.

30. Όμως μπορώ νά σάς πω έτοϋτο, ότι άν δέν προσέχετε τούς έαυτούς σας και τίς σκέψεις σας και τά λόγια σας και τίς πράξεις σας, και δέν τηρείτε τίς έντολές του Θεού, και δέ συνεχίσετε νά πιστεύετε αυτά πού άκούσατε σχετικά μέ τόν έρχομό του Κυρίου μας ώς τό τέλος της ζωής σας, θά άφανιστείτε. Και τώρα, άνθρωπε, νά θυμάσαι, και νά μήν άφανιστείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οι άγιοι γίνονται γιοί και κόρες του Χριστού μέ τήν πίστη τους. Τότε ονομάζονται μέ τό όνομα του Χριστού. Ο βασιλιάς Βενιαμίν τούς παρακινεί νά είναι σταθεροί και άκλόνητοι στό άγαθά έργα.

Και τώρα, έγινε ώστε όταν ό βασιλιάς Βενιαμίν μίλησε κατ' αυτόν τόν τρόπο στό λαό του, έστειλε ανάμεσά τους, επιθυμώντας νά μάθει άν ό λαός του πίστευε τά λόγια πού τούς είχε πει.

2. Και όλοι φώναξαν μέ μιά φωνή, λέγοντας: Ναι, πιστεύουμε όλα τά λόγια πού μās είπες. Και επίσης ξέρουμε ότι είναι σωστά και άληθινά, ένεκα του Πνεύματος του Κυρίου του Παντοκράτορα τό όποιο προκάλεσε μεγάλη άλλαγή μέσα μας, δηλαδή στην καρδιά μας, ώστε δέν έχουμε πιά τάση νά κάνουμε τίποτα

πονηρό, αλλά νά κάνουμε τό καλό συνεχώς.

3. Και έμεις οι ίδιοι, επίσης, μέσο της άπεραντης καλοσύνης του Θεού και τών άποκαλύψεων του Πνεύματος του, βλέπουμε καθαρά εκείνα πού πρόκειται νά συμβούν. Και άν χρειάζοταν θά μπορούσαμε νά προφητεύαμε για τά πάντα.

4. Και είναι ή πίστη τήν όποία έχουμε γι' αυτά πού μās μίλησε ό βασιλιάς μας, ή όποία μās έφερε σε αυτήν τή μεγάλη γνώση, μέ τήν όποία χαιρόμαστε μέ τόσο υπερβολικά μεγάλη χαρά.

5. Και είμαστε πρόθυμοι νά συνάψουμε διαθήκη μέ τό Θεό μας ότι θά κάνουμε τό θέλημά του και ότι θά είμαστε υπάκουοι στις έντολές του για όλα όσα θά μās προστάξει, σε όλες τίς υπόλοιπες ήμέρες μας, ώστε νά μήν επιφέρουμε επάνω μας άπεραντη τυραννία, όπως είπε ό άγγελος, ώστε νά μήν πιούμε από τό ποτήρι της όργης του Θεού.

6. Και τώρα, αυτά είναι τά λόγια πού ό βασιλιάς Βενιαμίν ήθελε από αυτούς, και γι' αυτό τούς είπε: Είπατε τά λόγια πού έπιθυμούσα. Και ή διαθήκη πού συνάψατε είναι διαθήκη δικαίου.

7. Τώρα λοιπόν, εξαιτίας της διαθήκης τήν όποία συνάψατε θά ονομάζεστε τέκνα του Χριστού, γιοί του και κόρες του. Γιατί ιδέστε, έτούτη τήν ήμέρα σάς απέκτησε πνευματικά. Έπειδή λέτε ότι ή καρδιά σας μεταμορφώθηκε εξαιτίας της πίστης σας προς τό όνομά του. Έπομένως, γεννηθήκατε από αυτόν και γίνατε γιοί του και κόρες του.

8. Και υπό αυτήν τήν κεφαλή γίνεστε έλεύθεροι, και δέν ύπάρχει άλλη κεφαλή μέ τήν όποια νά μπορέσετε νά καταστείτε έλεύθεροι. Δέν ύπάρχει άλλο όνομα πού νά έχει δοθεί, μέ τό όποιο νά έπέλθει σωτηρία. Γι' αυτό θά ήθελα νά πάρετε επάνω

σας τό όνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅλοι ἐσεῖς πού ἔχετε συνάψει διαθήκη μέ τό Θεό ὅτι θά εἰστε ὑπάκουοι ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς σας.

9. Καί θά γίνει ὥστε ὁποιοσδήποτε τό κάνει αὐτό θά βρεθεῖ στό δεξι χέρι τοῦ Θεοῦ, γιατί θά ξέρει τό όνομα μέ τό ὁποῖο ὀνομάζεται. Γιατί θά ὀνομάζεται μέ τό όνομα τοῦ Χριστοῦ.

10. Καί τώρα, θά γίνει ὥστε ὁποιοσδήποτε δέν πάρει ἐπάνω του τό όνομα τοῦ Χριστοῦ θά πρέπει νά ὀνομάζεται μέ ἄλλο όνομα. Γι' αὐτό βρίσκει τόν ἑαυτό του στό ἄριστερό χέρι τοῦ Θεοῦ.

11. Θά ἤθελα λοιπόν νά θυμάστε ἐπίσης ὅτι αὐτό εἶναι τό όνομα πού εἶπα ὅτι θά σᾶς δώσω, πού δέ θά ἐξαλειφτεῖ ποτέ, ἐκτός ἂν εἶναι ἀπό παράβαση. Γι' αὐτό, προσέξτε νά μήν κάνετε παράβαση, ὥστε νά μήν ἐξαλειφτεῖ τό όνομα ἀπό τήν καρδιά σας.

12. Σᾶς λέω, θά ἤθελα νά θυμάστε νά συγκρατήσετε τό όνομα γραμμένο πάντα στήν καρδιά σας, γιά νά μήν βρεθεῖτε στό ἄριστερό χέρι τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά ἀκοῦτε καί νά γνωρίζετε τή φωνή ἀπό τήν ὁποία θά κληθεῖτε, καί ἐπίσης τό όνομα μέ τό ὁποῖο θά σᾶς καλέσει.

13. Γιατί πᾶς γνωρίζει ἕνας ἄνθρωπος τόν κύριο τόν ὁποῖο δέν ἔχει ὑπερητήσει, καί ὁ ὁποῖος τοῦ εἶναι ἄγνωστος, καί ἀπέχει πολύ ἀπό τίς σκέψεις καί τίς προθέσεις τῆς καρδιάς του;

14. Καί πάλι, παίρνει ἕνας ἄνθρωπος τό ὑποζύγιο πού ἀνήκει στό γείτονά του, καί τό κρατάει; Σᾶς λέω, Ὁχι. Οὔτε κἀν θά τό ἀφήσει νά βοσκῆσει μέ τό κοπάδι του, ἀλλά θά τό ἀπομακρύνει καί θά τό διώξει. Σᾶς λέω ὅτι ἔτσι ἀκριβῶς θά συμβεῖ καί μέ σᾶς ἂν δέν ξέρετε τό όνομα μέ τό ὁποῖο ὀνομάζεστε.

15. Γι' αὐτό, θά ἤθελα νά εἰστε σταθεροί καί ἀκλόνητοι, πάντα μέ ἀφθονία καλῶν ἔργων, ὥστε ὁ Χριστός, ὁ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτορας, νά σᾶς σφραγίσει δικούς του, ὥστε νά σᾶς φέρουν στούς οὐρανούς, γιά νά ἔχετε παντοτινή σωτηρία καί ζωή αἰώνια, μέ τή σοφία καί τή δύναμη, καί τή δικαιοσύνη καί τήν ἐδσπλαχνία ἐκείνου πού ἔπλασε τά πάντα στόν οὐρανό καί στή γῆ, πού εἶναι Θεός ὑπεράνω ὅλων. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ὁ βασιλιάς Βενιαμίν καταγράφει τά ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων καί ὀρίζει ἱερεῖς γιά νά τούς διδάσκουν. Ὁ Μωσίας βασιλεύει ὡς ἐνάρετος βασιλιάς.

ΚΑΙ τώρα, ὁ βασιλιάς Βενιαμίν θεώρησε ὅτι ἦταν σκόπιμο, ἀφοῦ τελείωσε τήν ὀμιλία του πρὸς τό λαό, νά πάρει τά ὀνόματα ὅλων ἐκείνων πού εἶχαν συνάψει διαθήκη μέ τό Θεό νά τηροῦν τίς ἐντολές του.

2. Καί ἔγινε ὥστε δέν ὑπῆρχε οὔτε μιὰ ψυχή, ἐκτός ἀπό τά μικρά παιδιά, πού νά μήν εἶχαν συνάψει διαθήκη καί εἶχαν πάρει ἐπάνω τους τό όνομα τοῦ Χριστοῦ.

3. Καί πάλι, ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ βασιλιάς Βενιαμίν τελείωσε ὅλα αὐτά, καί καθιέρωσε τό γιό του τό Μωσία νά εἶναι κυβερνήτης καί βασιλιάς τοῦ λαοῦ του, καί τοῦ ἀνέθεσε ὄλες τίς εὐθύνες σχετικά μέ τό βασίλειο, καί ὀρισε ἐπίσης ἱερεῖς γιά νά διδάξουν τό λαό, ὥστε ἔτσι νά ἀκοῦν καί νά μαθαίνουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί νά τούς ξεσηκώνουν σέ ἀνάμνηση τοῦ ὄρκου πού εἶχαν κάνει, ἐπέτρεψε νά διαλυθεῖ τό πλῆθος, καί αὐτοί ἐπέστρεψαν, ὁ καθένας, σύμφωνα μέ τήν οἰκογένειά του, στά σπίτια τους.

4. Καί ὁ Μωσίας ἄρχισε νά βασιλεύει ἀντί γιά τόν πατέρα του. *Καί

ἄρχισε νά βασιλεύει στό τριακοστό ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχοντας συνοδικά περίπου τετρακόσια καί ἑβδομητά ἐξι χρόνια ἀπό τόν καιρό πού ὁ Λεχί ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

5. Καί ὁ βασιλιάς Βενιαμίν ἔζησε *τρία χρόνια καί πέθανε.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Μωσίας βιάδιζε τό δρόμο τοῦ Κυρίου, καί τηροῦσε τίς κρίσεις του καί τοὺς θεσμούς του, καί τηροῦσε τίς ἐντολές του στά πάντα, ὅτιδήποτε τόν πρόσταζε.

7. Καί ἔκανε ὁ βασιλιάς Μωσίας ὥστε ὁ λαός του νά καλλιεργεῖ τή γῆ. Καί αὐτός ὁ ἴδιος ἐπίσης καλλιεργοῦσε τή γῆ, ὥστε μέ αὐτό νά μή γίνεται βᾶρος στό λαό του, ὥστε νά πράττει σύμφωνα μέ αὐτά πού ἔπραττε ὁ πατέρας του στά πάντα. Καί δέν ὑπῆρχαν διχόνοιες ἀνάμεσα σέ ὄλο τό λαό του γιά διάστημα τριῶν ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ἄμμιων βρίσκει τή χώρα τοῦ Λεχί-Νεφί ὅπου βασιλιάς εἶναι ὁ Λίμχι. Ὁ λαός τοῦ Λίμχι εἶναι ὑπόδουλος στοὺς Λαμανίτες. Ὁ Λίμχι δηγεῖται τήν ἱστορία τους. Ἐνας προφήτης (ὁ Ἄβιναδί) εἶχε ἐπιμαρτυρήσει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Θεός καί Πατέρας τῶν πάντων. Αὐτοί πού σπέρνουν ρυπαρότητα θερίζουν τόν ἀνεμοστρόβιλο, καί αὐτοί πού βασίζονται στόν Κύριο θά ἐλευθερωθοῦν.

ΚΑΙ τώρα, ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ βασιλιάς Μωσίας εἶχε συνεχῆ εἰρήνη γιά διάστημα τριῶν ἐτῶν, ἐπιθύμησε νά μάθει σχετικά μέ τό λαό πού πῆγε νά κατοικήσει στή γῆ τοῦ Λεχί-Νεφί, δηλαδή στήν πόλη τοῦ Λεχί-Νεφί. Γιατί ὁ λαός του δέν εἶχε ἀκούσει τίποτα ἀπό αὐτούς ἀπό τόν καιρό πού αὐτοί ἔφυγαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ζα-

ραχέμλα. Γι' αὐτό, τόν στενοχωροῦσαν μέ τίς παρενοχλήσεις τους.

2. Καί ἔγινε ὥστε ἡ βασιλιάς Μωσίας ἐπέτρεψε ὥστε δεκαεξί ἀπό τοὺς γερούς τους ἄνδρες νά ἀνεβοῦν στή γῆ τοῦ Λεχί-Νεφί, γιά νά μάθουν σχετικά μέ τοὺς ἀδελφούς τους.

3. Καί ἔγινε ὥστε τήν ἐπόμενη μέρα ξεκίνησαν γιά νά ἀνεβοῦν, ἔχοντας μαζί τους κάποιον Ἄμμών, πού ἦταν δυνατός καί ἰσχυρός ἄνδρας καί ἀπόγονος τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἦταν ἐπίσης ἀρχηγός τους.

4. Καί λοιπόν, δέν ἤξεραν τί πορεία νά ἀκολουθήσουν στό ταξίδι τους μέσα στήν ἐρημιά γιά ν' ἀνεβοῦν στή γῆ τοῦ Λεχί-Νεφί. Γι' αὐτό περιπλανήθηκαν πολλές ἡμέρες μέσα στήν ἐρημιά' σαράντα μέρες περιπλανήθηκαν.

5. Καί ἀφοῦ εἶχαν περιπλανηθεῖ σαράντα μέρες, ἔφθασαν σέ ἕνα λόφο, ὁ ὁποῖος βρίσκεται βόρεια ἀπό τή γῆ τοῦ Σιλώμ, καί ἐκεῖ ἔστησαν τίς σκηνές τους.

6. Καί ὁ Ἄμμών πῆρε τρεῖς ἀπό τοὺς ἀδελφούς του, καί τὰ ὄνομάτα τους ἦταν Ἄμαληκι, Ἐλέμ καί Χέμ, καί κατέβηκαν στή γῆ τοῦ Νεφί.

7. Καί ἰδέστε, συνάντησαν τό βασιλιά τοῦ λαοῦ πού ἦταν στή γῆ τοῦ Νεφί, καί στή γῆ τοῦ Σιλώμ. Καί τοὺς περικύκλωσε ἡ φρουρά τοῦ βασιλιά, καί τοὺς ἔπιασαν, καί τοὺς ἔδεσαν καί τοὺς ἔβαλαν στή φυλακή.

8. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἦταν στή φυλακή δύο μέρες, τοὺς ἔφεραν πάλι ἐμπρός στό βασιλιά καί τοὺς ἔλυσαν τὰ δεσμά τους. Καί στάθηκαν ἐμπρός στό βασιλιά, καί τοὺς ἐπέτρεψαν ἢ μάλλον τοὺς πρόσταξαν νά ἀπαντήσουν τίς ἐρωτήσεις πού αὐτός θά τοὺς ρωτοῦσε.

9. Καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ Λίμχι, ὁ γιός τοῦ Νῶε, πού ἦταν ὁ γιός τοῦ Ζένιφ, ὁ ὁποῖος ἤλθε

ἐδῶ ἀπό τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα γιά νά κληρονομήσει ἐτούτη τῆ γῆ ἡ ὁποία ἦταν ἡ γῆ τῶν πατέρων τους, ὁ ὁποῖος ἔγινε βασιλιάς μέ τήν ψῆφο τοῦ λαοῦ.

10. Τώρα λοιπόν, ἐπιθυμῶ νά μάθω γιά ποιό λόγο πήρατε τόσο θάρρος ὥστε νά ἔλθετε κοντά στά τεῖχη τῆς πόλης, ἐνῶ ἐγώ, ὁ ἴδιος, ἤμουν μαζί μέ τούς φρουρούς μου ἔξω ἀπό τήν πύλη;

11. Τώρα λοιπόν, γι' αὐτόν τό λόγο ἄφησα ὥστε νά διατηρηθεῖτε στή ζωῆ, ὥστε νά μάθω γιά σᾶς, εἰδαλῶς θά εἶχα κάνει ὥστε οἱ φρουροί μου νά σᾶς εἶχαν θανατώσει. Σᾶς ἐπιτρέπεται νά μιλήσετε.

12. Τώρα λοιπόν, ὅταν ὁ Ἄμμών εἶδε ὅτι τοῦ ἐπέτρεπαν νά μιλήσει, προχώρησε καί ὑποκλίθηκε ἐμπρός στό βασιλιά. Καί ὅταν ἀνασηκώθηκε εἶπε: Ὡ βασιλιά, εἶμαι εὐγνώμονας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐτούτη τήν ἡμέρα πού εἶμαι ἀκόμα ζωντανός, καί πού μοῦ ἐπιτρέπεται νά μιλήσω. Καί θά προσπαθῆσω νά μιλήσω μέ θάρρος.

13. Γιατί εἶμαι σίγουρος ὅτι ἂν ἤξερες ποιός εἶμαι δέ θά ἄφηνες νά ἔχω αὐτά τά δεσμά. Γιατί εἶμαι ὁ Ἄμμών, καί εἶμαι ἀπόγονος τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἦλθα ἐδῶ ἀπό τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα γιά νά μάθω σχετικά μέ τούς ἀδελφούς μας, αὐτούς πού ὁ Ζένιφ ἔφερε ἐδῶ ἀπό ἐκείνη τή χώρα.

14. Καί τώρα, ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἄκουσε ὁ Λίμχι τά λόγια τοῦ Ἄμμών, χάρηκε πάρα πολύ, καί εἶπε: Τώρα, ξέρω σίγουρα ὅτι οἱ ἀδελφοί μου πού ἦταν στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα εἶναι ἀκόμα ζωντανοί. Τώρα λοιπόν θά ἀγαλλιασῶ. Καί αὔριο θά κάνω ὥστε καί ὁ λαός μου νά ἀγαλλιαστεῖ.

15. Γιατί ιδέστε, εἶμαστε ὑπόδουλοι στούς Λαμανίτες, καί φορολογούμεστε μέ φόρο πού εἶναι ὀδυνη-

ρός νά τόν ἀντέχουμε. Καί τώρα, ιδέστε, οἱ ἀδελφοί μας θά μᾶς ἐλευθερώσουν ἀπό τά δεσμά μας, δηλαδή ἀπό τά χέρια τῶν Λαμανιτών, καί θά γίνουμε σκλάβοι τους. Γιατί εἶναι καλύτερα νά εἶμαστε σκλάβοι στούς Νεφίτες παρά νά πληρώνουμε φόρο ὑποτελείας στό βασιλιά τῶν Λαμανιτών.

16. Καί τώρα, ὁ βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε τούς φρουρούς του νά μὴν ἔχουν πιά δέσμιο τόν Ἄμμών οὔτε τούς ἀδελφούς του, ἀλλά ἔκανε ὥστε νά πᾶνε στό λόφο πού ἦταν βόρεια ἀπό τό Σιλῶμ, καί νά φέρουν τούς ἀδελφούς τους στήν πόλη, ὥστε νά φᾶνε καί νά πιοῦνε, καί νά ξεκουραστοῦν ἀπό τόν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ τους. Γιατί εἶχαν ὑποφέρει πολλά. Ὑπέφεραν πείνα, δίψα καί κάματο.

17. Καί τώρα, ἔγινε ὥστε τήν ἐπομένη μέρα ὁ βασιλιάς Λίμχι ἔστειλε προκήρυξη σέ ὄλο τό λαό του, νά συναθροιστοῦν ὄλοι μαζί στό ναό γιά νά ἀκούσουν τά λόγια πού θά τοὺς ἔλεγε.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν συναθροίστηκαν ὄλοι μαζί τούς μίλησε μέ τόν ἐξῆς τρόπο, καί εἶπε: Ὡ σεῖς, λαέ μου, ὑψώστε τό κεφάλι σας καί παρηγορηθεῖτε. Γιατί ιδέστε, ὁ καιρός πλησίασε, δηλαδή δέν ἀπέχει πολύ, πού δέ θά εἶμαστε πιά ὑποτελεῖς τῶν ἐχθρῶν μας, παρόλους τούς τόσους ἀγῶνες μας, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἄσκοπα. Κι ὁμως πιστεύω ὅτι ἀπέμεινε ἕνας ἀποτελεσματικός ἀγῶνας νά γίνῃ.

19. Λοιπόν, ὑψώστε τό κεφάλι, καί χαρεῖτε ὑπέμετρα, καί βασιστεῖτε στό Θεό, σ' αὐτόν τό Θεό πού ἦταν ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, καί τοῦ Ἰσαάκ, καί τοῦ Ἰακώβ. Καί ἐπίσης, αὐτόν τό Θεό πού ἐβγαλε τά τέκνα τοῦ Ἰσραήλ ἀπό τῆ γῆ τῆς Αἰγύπτου, καί ἔκανε ὥστε νά περπατήσουν μέσα ἀπό τήν Ἐρυθρά Θά-

λασσα ἐπάνω σέ ξηρά, καί τούς ἔθρεψε μέ μάννα γιά νά μήν ἀφανιστοῦν μέσα στήν ἔρημιά. Καί πολλά ἄλλα ἔκανε γι' αὐτούς.

20. Καί πάλι, αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἔφερε τούς πατέρες μας ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, καί φύλαξε καί διατήρησε τό λαό του μέχρι τώρα. Καί ιδέστε, εἶναι ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν καί τῶν ἀποτροπιασμῶν μας πού μᾶς ὀδήγησε σέ αἰχμαλωσία.

21. Καί εἴστε ὅλοι σας σήμερα μάρτυρες, ὅτι ὁ Ζένιφ, ὁ ὁποῖος ἐγίνε βασιλιάς ἐτούτου τοῦ λαοῦ, αὐτός πού ἦταν ὑπέρ-ἐνθουσιώδης γιά νά κληρονομήσει τή γῆ τῶν πατέρων του, γι' αὐτό ἀφοῦ ἐξαπατήθηκε ἀπό τήν ἐπιτήδεια πανουργία τοῦ βασιλιά Λάμαν, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνῆψε συνθήκη μέ τό βασιλιά Ζένιφ, καί ἀφοῦ παραχώρησε στά χέρια του τήν κυριαρχία ἐνός μέρους τῆς χώρας, καί μάλιστα τήν πόλη τοῦ Λεχί-Νεφί, καί τήν πόλη τοῦ Σιλώμ, καί τή χώρα ὀλόγυρα —

22. Καί ὅλα αὐτά τά ἔκανε μέ μόνο σκοπό νά φέρει τοῦτο τό λαό σέ ὑποδούλωση δηλαδή σέ αἰχμαλωσία. Καί ιδέστε, ἐμεῖς αὐτήν τή στιγμή πληρώνουμε φόρο ὑποτελείας στό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν, στό ποσό τοῦ μισοῦ ἀπό τό καλαμπόκι μας καί ἀπό τό κριθάρι μας, καί ὅλα τά σιτηρά κάθε εἶδους, καί τά μισά ἀπό τήν αὐξηση τῶν ποιμνίων μας καί τῶν κοπαδιῶν μας. Ἐπίσης καί τά μισά ἀπό ὅ,τι ἔχουμε ἢ κατέχουμε, ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν ἀποσπᾷ ἀπό ἐμᾶς, δηλαδή ἀπό τή ζωή μας.

23. Τώρα λοιπόν, δέν εἶναι αὐτό ὀδυνηρό νά τό ἀντέχει κανεῖς; Καί δέν εἶναι αὐτό, τό βάσανό μας, πολύ μεγάλο; Τώρα ιδέστε πόσο μεγάλη αἰτία ἔχουμε γιά νά πενθοῦμε.

24. Μάλιστα, σᾶς λέω, μεγάλες εἶναι οἱ αἰτίες πού ἔχουμε γιά νά πενθοῦμε. Γιατί ιδέστε πόσοι πολλοί

ἀπό τούς ἀδελφούς μας ἔχουν θανατωθεῖ, καί τό αἷμα τους χύθηκε ἀδίκαια, καί ὅλα ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας.

25. Γιατί ἐν ἐτούτος ὁ λαός δέν εἶχε πέσει σέ παράπτωμα ὁ Κύριος δέ θά ἄφηνε αὐτό τό μεγάλο κακό νά πέσει ἐπάνω τους. Ὅμως ιδέστε, δέν ἤθελαν νά ὑπακούσουν στά λόγια του, ἀλλά ζεσηκώθηκαν διχόνοιες ἀνάμεσα τους, τόσο πολὺ πού ἔχυσαν αἷμα μεταξύ τους.

26. Καί θανάτωσαν ἕναν προφήτη τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, ἕναν ἐκλεκτό ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, πού τούς μίλησε γιά τίς ἀνομίες καί τούς ἀποτροπιασμούς τους, καί προφήτησε γιά πολλά πράγματα πού πρόκειται νά συμβοῦν, μάλιστα, γιά τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ.

27. Καί ἐπειδή τούς εἶπε ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ὁ Θεός, ὁ Πατέρας τῶν πάντων, καί εἶπε ὅτι θά ἔπαιρνε τήν ὄψη ἀνθρώπου, καί θά ἦταν ἡ ὄψη κατά τήν ὁποία εἶχε δημιουργηθεῖ ὁ ἄνθρωπος στήν ἀρχή. Δηλαδή μέ ἄλλα λόγια, εἶπε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶχε δημιουργηθεῖ κατά τήν ὄψη τοῦ Θεοῦ, καί ὅτι ὁ Θεός θά κατέβαινε ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί θά ἔπαιρνε ἐπάνω του σάρκα καί αἷμα, καί θά βάδιζε ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς —

28. Τώρα λοιπόν, ἐπειδή τό εἶπε αὐτό, τόν θανάτωσαν. Καί πολλά ἄλλα πράγματα ἔκαναν τά ὁποῖα ἐριζαν ἐπάνω τους τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό, ποίός ἀπορεῖ πού βρίσκονται σέ αἰχμαλωσία, καί πού ἔχουν πληγεῖ μέ ὀδηγηρά βάσανα;

29. Γιατί ιδέστε, ὁ Κύριος εἶπε: Δέ θά γαλουχῆσω τό λαό μου κατά τήν ἡμέρα τῆς παράβασής τους. Ἀλλά θά φράξω τούς δρόμους τους ὥστε νά μήν εὐημερήσουν. Καί οἱ πράξεις τους θά εἶναι σάν πρόσκομα ἐμπρός τους.

30. Καί πάλι, εἶπε: Ἄν ὁ λαός μου σπεῖρει ρυπαρότητα θά θερίσει τό

άχυρό της στόν άνεμοστρόβιλο. Καί ή έπήρειά της είναι δηλητήριο.

31. Καί πάλι ειπε: "Αν ό λαός μου σπειροί ρυπαρότητα θά θερίσουν τόν άνατολικό άνεμο, ό όποιος φέρνει άμεσο όλεθρο.

32. Καί τώρα, ιδέστε, ή υπόσχεση του Κυρίου έκπληρώθηκε, καί παταχθήκατε καί βασανιστήκατε.

33. "Όμως άν στραφείτε προς τόν Κύριο μέ πλήρη πρόθεση καρδιάς, καί βασιστείτε σ' αυτόν, καί τόν υπηρετείτε μέ όλη τήν έπιμονή του νοϋ, άν τό κάνετε αυτό, εκείνος, σύμφωνα μέ τό δικό του θέλημα καί τή δική του ευαρέσκεια, θά σάς έλευθερώσει από τήν αιχμαλωσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ό Άμμών διδάσκει τό λαό του Λίμχι. Μαθαίνει γιά τίς είκοσι τέσσερις πλάκες τών Ίαρεδιτών. Τά άρχαία χρονικά μπορούν να μεταφραστοϋν από βλέποντες. Τό χάρισμα του να είναι κανείς βλέπων υπερέχει όλων τών άλλων.

Και έγινε ώστε όταν ό βασιλιάς Λίμχι τελείωσε να μιλάει στό λαό του, γιατί τούς ειπε πολλά πράγματα καί μόνο μερικά από αυτά έγραψα σέ τούτο τό βιβλίο, ειπε στό λαό του όλα τά σχετικά μέ τούς άδελφούς τους πού βρίσκονταν στή γή του Ζαραχέμλα.

2. Καί εκανε ώστε να σταθει ό Άμμών εμπρός στό πλῆθος, καί να τούς διηγηθει όλα όσα συνέβηκαν στους άδελφούς τους από τόν καιρό πού ό Ζένιφ βγήκε έξω από τή χώρα μέχρι καί τόν καιρό πού αυτός ό ίδιος βγήκε έξω από τή χώρα.

3. Καί τούς διηγήθηκε επίσης τά τελευταία λόγια πού τούς διδάξε ό βασιλιάς Βενιαμίν, καί τά εξήγησε στό λαό του βασιλιά Λίμχι, έτσι ώστε να καταλάβουν όλα αυτά τά λόγια πού ειπε.

4. Καί έγινε ώστε αφού τελείωσε όλα αυτά, ό βασιλιάς Λίμχι επέτρεψε να διαλυθει τό πλῆθος, καί εκανε ώστε να επιστρέψουν ό καθένας στό σπίτι του.

5. Καί έγινε ώστε εκανε να φέρουν εμπρός στον Άμμών τίς πλάκες πού περιείχαν τό χρονικό του λαού του από τόν καιρό πού έφυγαν από τή γή του Ζαραχέμλα, ώστε να τίς διαβάσει.

6. Λοιπόν, μόλις διάβασε ό Άμμών τό χρονικό, ό βασιλιάς ζήτησε να μάθει άν μπορούσε να διερμηνεύει γλώσσες, καί ό Άμμών του ειπε ότι δεν μπορούσε.

7. Καί του ειπε ό βασιλιάς: "Ενώ ήμουν γεμάτος θλίψη για τά βάσανα του λαού μου, εκανα ώστε να ξεκινήσουν για ταξίδι μέσα στην έρημιά σαράντα καί τρεις από τό λαό μου, ώστε έτσι να μπορέσουν να βρουν τή γή του Ζαραχέμλα, ώστε να κάνουμε προσφυγή προς τούς άδελφούς μας να μās έλευθερώσουν από τήν αιχμαλωσία.

8. Καί αυτοί χάθηκαν μέσα στην έρημιά για διάστημα πολλών ήμερών, καί όμως αυτοί ήταν φιλότιμοι, καί δε βρήκαν τή γή του Ζαραχέμλα αλλά επέστρεψαν σέ τούτη τή χώρα, αφού ταξίδεψαν σέ μιá χώρα μέσα σέ πολλά νερά, αφού ανακάλυψαν μιá χώρα ή όποία ήταν σκεπασμένη μέ κόκαλα ανθρώπων καί ζώων, καί ήταν επίσης σκεπασμένη μέ έρείπια κτιριών κάθε είδους, αφού είχαν ανακαλύψει μιá χώρα ή όποία είχε κατοικηθει από ανθρώπους πού ήταν τόσο πολυάριθμοι όσο οι δυνάμεις του Ίσραήλ.

9. Καί για μαρτυρία του ότι όσα ειπαν είναι αληθινά έφεραν είκοσι-τέσσερις πλάκες οι όποιες είναι γεμάτες χαράγματα, καί είναι από καθαρό χρυσάφι.

10. Καί ιδές, επίσης, έφεραν θώ-

ρακες οί ὅποιοι εἶναι μεγάλοι, καί εἶναι ἀπό ὀρείχαλκο καί ἀπό χαλκό, καί εἶναι ἀπόλυτα γεροί.

11. Καί πάλι, ἔφεραν σπαθιά, πού οἱ λαβές τους ἔχουν ἀφανιστεῖ, καί οἱ λεπίδες τους ἔχουν φαγωθεῖ ἀπό τή σκουριά. Καί δέν ὑπάρχει κανένας στή χώρα πού νά μπορεῖ νά διερμηνεύσει τή γλώσσα δηλαδή τά χαράγματα πού εἶναι ἐπάνω στίς πλάκες. Γι' αὐτό σοῦ εἶπα: Μήπως μπορεῖς νά μεταφράσεις;

12. Καί σοῦ λέω πάλι: Ξέρεις κανέναν πού νά μπορεῖ νά μεταφράζει; Γιατί ἐπιθυμῶ νά μεταφραστοῦν αὐτά τά χρονικά στή γλώσσα μας. Γιατί, ἴσως, μᾶς δώσουν γνώση γιά ἕνα ὑπόλειμμα τοῦ λαοῦ πού ἐξολοθρεύτηκε, ἀπό τόν ὁποῖο προέρχονται αὐτά τά χρονικά. Ἦ, ἴσως, μᾶς δώσουν γνώση γι' αὐτόν τόν ἴδιο τό λαό πού ἐξολοθρεύτηκε. Καί ἐπιθυμῶ νά μάθω τήν αἰτία τῆς καταστροφῆς τους.

13. Λοιπόν ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε: Μπορῶ σίγουρα νά σοῦ πῶ, ὦ βασιλιά, γιά κάποιον πού μπορεῖ νά μεταφράσει τά χρονικά. Γιατί ἔχει αὐτά μέ τά ὁποῖα μπορεῖ νά κοιτάξει, καί νά μεταφράσει ὅλα τά χρονικά πού εἶναι ἀρχαίας ἐποχῆς. Καί αὐτό εἶναι χάρισμα ἀπό τό Θεό. Καί αὐτά λέγονται διερμηνεῖς, καί κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά κοιτάξει μέσα σ' αὐτά ἐκτός ἄν ἔχει προσταχθεῖ, μήν τυχόν καί κοιτάξει γιά ἐκεῖνο πού δέν πρέπει ὁπότε αὐτός θά ἀφανιστεῖ. Καί ὁποῖος ἔχει πάρει ἐντολή νά κοιτάξει μέσα σ' αὐτά, αὐτό λέγεται βλέπων.

14. Καί ιδές, ὁ βασιλιάς τοῦ λαοῦ πού εἶναι στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει πάρει ἐντολή νά ἐκτελεῖ αὐτά τά πράγματα, καί ὁ ὁποῖος ἔχει αὐτό τό ὑψηλό χάρισμα ἀπό τό Θεό.

15. Καί ὁ βασιλιάς εἶπε ὅτι ὁ βλέπων εἶναι ἀνώτερος ἀπό προφήτη.

16. Καί ὁ Ἄμμών εἶπε ὅτι ὁ βλέπων εἶναι ἀποκαλυπτής καί προφήτης ἐπίσης. Καί ἕνα χάρισμα τό ὁποῖο εἶναι ἀνώτερο δέν μπορεῖ κανένας ἄνθρωπος νά τό ἔχει, ἐκτός ἄν κατέχει τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ. Κι ὁμοῦς ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἔχει μεγάλη δύναμη πού νά τοῦ ἔχει δοθεῖ ἀπό τό Θεό.

17. Ὅμως ὁ βλέπων μπορεῖ νά ξέρει γιά πράγματα παρελθόντα, καί ἐπίσης γιά πράγματα πού πρόκειται νά συμβοῦν, καί μέ αὐτούς θά ἀποκαλυφτοῦν τά πάντα, δηλαδή, μάλλον, μυστικά πράγματα θά φανερωθοῦν, καί κρυμμένα πράγματα θά ἔλθουν σέ φῶς, καί πράγματα πού δέν εἶναι γνωστά θά γίνουν γνωστά μέ αὐτούς, καί ἐπίσης θά γίνουν γνωστά μέ αὐτούς πράγματα τά ὁποῖα δέ θά μπορούσαν νά γίνουν γνωστά ἀλλιῶς.

18. Ἔτσι προμήθεψε ὁ Θεός ἕνα μέσο ὥστε ὁ ἄνθρωπος, μέσο τῆς πίστεως, νά μπορεῖ νά κάνει μεγάλα θαύματα. Κι ἔτσι αὐτός γίνεται μεγάλο ὄφελος στούς συνανθρώπους του.

19. Καί τώρα, ὅταν ὁ Ἄμμών σταμάτησε νά λέει αὐτά τά λόγια, ὁ βασιλιάς χάρηκε ὑπέρμετρα, καί εὐχαρίστησε τό Θεό, λέγοντας: Ἀναμφίβολα ἕνα μεγάλο μυστήριο περιέχεται σ' αὐτές τίς πλάκες, καί αὐτοί οἱ διερμηνεῖς ἦταν ἀναμφίβολα προετοιμασμένοι μέ σκοπό νά ἀποκαλύψουν ὅλα αὐτά τά μυστήρια στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

20. Ὡ πόσο θαυμάσια εἶναι τά ἔργα τοῦ Κυρίου, καί πόσο ἀκόμα θά ἀνέχεται τό λαό του. Μάλιστα, καί πόσο τυφλές καί ἀδιαπέραστες εἶναι οἱ διανοήσεις τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων. Γιατί δέν ἐπιζητοῦν σοφία, οὔτε ἐπιθυμοῦν αὐτή νά τοῦς ἐξουσιάζει!

21. Μάλιστα, εἶναι σάν ἄγριο κο-

πάδι πού ξεφεύγει από τό βοσκό, και διασκοπίζεται, και ἄγονται, και καταβροχθίζονται ἀπό τά ζῶα τοῦ δάσους.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΖΕΝΙΦ – "Ἐνα χρονικό τοῦ λαοῦ του, ἀπό τόν καιρό πού ἔφυγαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα μέχρι τόν καιρό πού ἐλευθερώθηκαν ἀπό τά χέρια τῶν Λαμανιτῶν. Περιέχει κεφάλαια 9 ἕως 22 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ὁ Ζένιφ ὁδηγεῖ μιὰ ομάδα ἀπό τή Ζαραχέμλα γιά νά ἀποκτήσουν τή χώρα τοῦ Λεχί-Νεφί. Ὁ Λαμανιτῆς βασιλιάς τοὺς ἐπιτρέπει νά κληρονομήσουν τή χώρα. Γίνεται πόλεμος μεταξύ Λαμανιτῶν και τοῦ λαοῦ τοῦ Ζένιφ.

ἘΓΩ, ὁ Ζένιφ, πού ἔχω διδαχτεῖ σέ ὄλα τή γλώσσα τῶν Νεφιτῶν, και πού ἤξερα γιά τή γῆ τοῦ Νεφί, δηλαδή τή γῆ τῆς πρώτης κληρονομίας τῶν πατέρων μας, *και πού εἶχα ἀποσταλεῖ ὡς κατάσκοπος ἀνάμεσα στόους Λαμανιτῆς ὥστε νά μορέσω νά κατασκοπεύω τίς δυνάμεις τους, ὥστε νά ἐπιτεθεῖ ὁ στρατός μας ἐναντίον τους και νά τοὺς ἀφανίσει — ἀλλά ὅταν εἶδα αὐτό πού ἦταν καλό ἀνάμεσά τους ἐπιθύμησα νά μήν ἀφανιστοῦν.

2. Γι' αὐτό, φιλονίκησα μέ τοὺς ἀδελφούς μου στήν ἐρημιά, γιατί ἤθελα ὁ κυβερνήτης μας νά κάνει συνθηκολόγηση μέ ἐκείνους, ἀλλά αὐτός πού ἦταν αὐστηρός και αἰμοδιπῆς ἄνθρωπος πρόσταξε νά μέ θανατώσουν. Ὅμως γλίτωσα μέ μεγάλη αἱματοχυσία. Γιατί πατέρας πολεμοῦσε ἐναντίον πατέρα, και ἀδελφός ἐναντίον ἀδελφοῦ, μέχρι πού ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός τοῦ στρατοῦ μας καταστράφηκε μέσα στήν ἐρημιά. Καί, ὅσοι ἀπό μᾶς γλίτωσαν, ἐπι-

στρέψαμε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, γιά νά διηγηθοῦμε αὐτήν τήν ἱστορία στίς γυναῖκες τους και στά παιδιά τους.

3. Καί ὁμως, ἐγώ πού ἤμουν ὑπέρ-ενθουσιώδης γιά νά κληρονομήσουμε τή γῆ τῶν πατέρων μας, συνέλεξα ὄσους ἐπιθυμοῦσαν νά πάνε και νά κατακτήσουν τή χώρα και ξεκινήσαμε πάλι γιά τό ταξίδι μας μέσα στήν ἐρημιά γιά νά πάμε στή χώρα. Ὅμως μᾶς ἐπληξε μεγάλη πείνα και ὀδυνηρά βᾶσανα. Γιατί εἶμασταν ἄργοι στό νά θυμόμαστε τόν Κύριο τό Θεό μας.

4. Κι ὁμως, ἀφοῦ περιπλανηθήκαμε γιά πολλές ἡμέρες μέσα στήν ἐρημιά, στήσαμε τίς σκηνές μας στόν τόπο ὅπου οἱ ἀδελφοί μας εἶχαν θανατωθεῖ, πού ἦταν κοντά στή γῆ τῶν πατέρων μας.

5. Καί ἔγινε ὥστε πῆγα πάλι μέ τέσσερις ἀπό τοὺς ἄνδρες μου μέσα στήν πόλη, στό βασιλιά, γιά νά μάθω τή διάθεση τοῦ βασιλιά, και γιά νά μάθω ἂν θά μπορούσα νά πάω μέ τό λαό μου νά ἀποκτήσουμε τή γῆ εἰρηνικά.

6. Καί πῆγα στό βασιλιά, και ἐκεῖνος ἔκανε συνθήκη μαζί μου ὅτι μπορούσα νά ἀποκτήσω τή γῆ τοῦ Λεχί-Νεφί και τή γῆ τοῦ Σιλώμ.

7. Καί πρόσταξε ἐπίσης νά ἀναχωρήσει ὁ λαός του ἀπό τή χώρα, και ἐγώ μέ τό λαό μου πῆγα μέσα στή χώρα γιά νά τήν ἀποκτήσουμε.

8. Καί ἀρχίσαμε νά χτιζοῦμε κτίρια, και νά ἐπισκευάζουμε τά τείχη τῆς πόλης, μάλιστα, τά τείχη τῆς πόλης τοῦ Λεχί-Νεφί και τῆς πόλης τοῦ Σιλώμ.

9. Καί ἀρχίσαμε νά καλλιεργοῦμε τή γῆ, μάλιστα, μέ κάθε εἶδος σπόρων, μέ σπόρους ἀπό καλαμπόκι, και ἀπό σιτάρι, και ἀπό κριθάρι, και μέ νῆας, και μέ σεοῦμ, και μέ σπόρους

ἀπό κάθε είδος καρπῶν. Καί ἄρχισαμε νά πληθαίνομε καί νά εὐημεροῦμε στή χώρα.

10. Λοιπὸν ἦταν ἡ ἐπιτηδεϊότητα καί ἡ πανουργία τοῦ βασιλιᾶ Λάμαν γιὰ νά φέρει τό λαό μου σέ αἰχμαλωσία πού παραχώρησε τή χώρα νά τήν ἀποκτήσουμε.

11. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ἀφοῦ κατοικήσαμε στή χώρα γιὰ διάστημα *δώδεκα χρόνων, ὁ βασιλιάς Λάμαν ἄρχισε νά ἀνησυχεῖ, μήν τυχόν κατά κάποιον τρόπο γίνει ἰσχυρός στή χώρα ὁ λαός μου, καί μήπως δέν μπορέσουν νά τοὺς ὑπερικήσουν καί νά τοὺς ὑποδουλώσουν.

12. Λοιπὸν αὐτοὶ ἦταν ἕνας ὀκνηρὸς καί εἰδωλολατρικὸς λαός. Γι' αὐτὸ ἐπιθυμοῦσαν νά μᾶς ὑποδουλώσουν, γιὰ νά μποροῦν νά ὑπερπλουτίζουν μέ τὸν κόπο τῶν χειρῶν μας. Μάλιστα, γιὰ νά μποροῦν νά ὑπερχορταῖνον μέ τὰ κοπάδια τῶν ἀγρῶν μας.

13. Γι' αὐτὸ ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Λάμαν ἄρχισε νά ξεσηκώνει τό λαό του γιὰ νά φιλονικοῦν μέ τό λαό μου. Ἔτσι λοιπὸν ἄρχισαν νά γίνονται πόλεμοι καί διαμάχες στή χώρα.

14. Γιατί, κατά τὸ ἑδέκατο τρίτο χρόνο τῆς βασιλείας μου στή χώρα τοῦ Νεφί, μακριὰ στὰ νότια τῆς γῆς τοῦ Σιλῶμ, ὅταν ὁ λαός μου πότιζε καί τάιζε τὰ ποιμνιά τους, καί καλλιεργοῦσαν τή γῆ τους, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς δυνάμεων τῶν Λαμανιτῶν τοὺς ἐπιτέθηκε καί ἄρχισαν νά τοὺς σκοτώνουν, καί νά παίρνουν τὰ ποιμνιά τους καί τὸ καλαμπόκι τῶν ἀγρῶν τους.

15. Μάλιστα, καί ἔγινε ὥστε αὐτοὶ τράπηκαν σέ φυγή, ὅλοι ὅσοι δέν τοὺς εἶχαν προφτάσει, στήν πόλη τοῦ Νεφί, καί ἐπικαλέστηκαν ἐμένα γιὰ προστασία.

16. Καί ἔγινε ὥστε τοὺς ὅπλισα μέ τόξα καί μέ βέλη, μέ σπαθιά καί μέ

γαταγάνια, καί μέ ρόπαλα, καί μέ σφενδόνες, καί μέ κάθε εἶδους ὄπλα πού μπορούσαμε νά ἐπινοήσουμε, καί ἐγὼ μέ τό λαό μου προελάσαμε σέ μάχη κατά τῶν Λαμανιτῶν.

17. Μάλιστα, μέ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου προελάσαμε σέ μάχη κατά τῶν Λαμανιτῶν. Γιατί ἐγὼ καί ὁ λαός μου ἐπικαλεστήκαμε ἔνθερμα τὸν Κύριο γιὰ νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, γιατί ἀφυπνιστήκαμε σέ θύμηση τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν πατέρων μας.

18. Καί ἄκουσε ὁ Θεὸς τίς ἐπικλήσεις μας καί εἰσάκουσε τίς προσευχὲς μας. Καί προχωρήσαμε μέ τὴν ἰσχύ του. Μάλιστα, προχωρήσαμε ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, καί σέ μιά μέρα καί μιά νύχτα σκοτώσαμε τρεῖς χιλιάδες καί σαράντα τρεῖς. Τοὺς σκοτώναμε μέχρι πού τοὺς διώξαμε ἀπὸ τή χώρα μας.

19. Καί ἐγὼ ὁ ἴδιος, μέ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια, βοήθησα νά θάψουμε τοὺς νεκροὺς τους. Καί ἰδέστε, πρὸς μέγαλο μας πόνο καί θρήνο, διακόσιοι καί ἑβδομήντα ἑννέα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας εἶχαν σκοτωθεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ὁ βασιλιάς Λάμαν πεθαίνει. Ὁ λαός του εἶναι ἄγριος καί θηριώδης καί πιστεύουν σέ λανθασμένες παραδόσεις. Ὁ Ζένιφ καί ὁ λαός του ὑπερισχύουν ἐναντίον τους.

Καί ἔγινε ὥστε ἐμεῖς πάλι ἄρχισαμε νά ἐδραιώνουμε τὸ βασίλειο καί πάλι ἄρχισαμε νά κατέχουμε τή χώρα μέ εἰρήνη. Καί ἐγὼ ἔκανα ὥστε νά κατασκευαστοῦν κάθε εἶδους πολεμικά ὄπλα, ὥστε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νά ἔχω ὄπλα γιὰ τό λαό μου σέ περίπτωση πού θά ἔρχονταν πάλι οἱ Λαμανίτες σέ πόλεμο ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου.

2. Καί ἔβαλα φρουροὺς ὀλόγουρα

στή χώρα, ώστε να μην έλθουν πάλι ξαφνικά έναντιόν μας και μᾶς ἀφανίσουν. Καί ἔτσι διαφύλαξα τό λαό μου καί τά ποιήματά μου, καί τούς φύλαξα ἀπό τό νά πέσουν στά χέρια τῶν ἐχθρῶν μας.

3. Καί ἐγίνε ὥστε κληρονομήσαμε τή γῆ τῶν πατέρων μας γιά πολλά χρόνια, μάλιστα, *γιά διάστημα εἴκοσι καί δύο χρόνων.

4. Καί ἔκανα ὥστε οἱ ἄνδρες νά καλλιεργοῦν τή γῆ, καί νά παράγουν κάθε εἶδους δημητριακό καί κάθε εἶδους καρπό ὄλων τῶν εἰδῶν.

5. Καί ἔκανα ὥστε οἱ γυναῖκες νά γνέθουν, καί νά μοχοθοῦν, καί νά ἐργάζονται, καί νά κατεργάζονται κάθε εἶδους φίνο λινό, μάλιστα, καί ὑφάσματα ὄλων τῶν εἰδῶν, γιά νά ντύνουμε τή γύμνια μας. Καί ἔτσι εὐημεροῦσαμε στή χώρα — ἔτσι εἶχαμε συνεχή εἰρήνην στή χώρα γιά διάστημα εἴκοσι καί δύο χρόνων.

6. Καί ἐγίνε ὥστε πέθανε ὁ βασιλιάς Λάμαν, καί ἄρχισε νά βασιλεύει στή θέση του ὁ γιός του. Καί αὐτός ἄρχισε νά ξεσηκώνει τό λαό του σέ ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου. Ἔτσι λοιπόν ἄρχισαν νά ἐτοιμάζονται γιά πόλεμο, καί νά προελάσουν γιά μάχη ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου.

7. Ὅμως εἶχα στείλει τούς κατασκόπους μου ὀλόγυρα στή γῆ τοῦ Σέμλον, γιά νά ἀνακαλύψω τίς προετοιμασίες τους, ὥστε νά τούς προφυλάξω ἐναντίον τους, ὥστε νά μήν ἐπιτεθοῦν στό λαό μου καί τόν ἀφανίσουν.

8. Καί ἐγίνε ὥστε προέλασαν πρὸς τὰ βόρεια τῆς γῆς τοῦ Σιλῶμ, μέ τίς πολυάριθμες δυνάμεις τους, ἄνδρες ὀπλισμένους μέ τόξα καί μέ βέλη, καί μέ σπαθιά, καί μέ γιαταγάνια, καί μέ πέτρες, καί μέ σφενδόνες. Καί εἶχαν τά κεφάλια τους ξυρισμένα ὥστε ἦταν γυμνά. Καί ἦταν ζωσμένοι μέ ἓνα δερμάτινο ζωνάρι γύρω στήν ὀσφύ τους.

9. Καί ἐγίνε ὥστε ἐγώ ἔκανα ὥστε οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά τοῦ λαοῦ μου νά κρυφοῦν μέσα στήν ἐρημιά. Καί ἔκανα ἐπίσης ὥστε ὅλοι οἱ γέροι ἄνδρες μου πού μποροῦσαν νά φέρον ὄπλα, καί ἐπίσης ὅλοι οἱ νέοι ἄνδρες μου πού ἦταν σέ θέση νά φέρον ὄπλα, νά συναθροιστοῦν ὅλοι μαζί γιά νά πᾶνε γιά μάχη ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Καί τούς τοποθέτησα στούς βαθμούς τους, καθέναν σύμφωνα μέ τήν ἡλικία του.

10. Καί ἐγίνε ὥστε πήγαμε γιά μάχη ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Καί ἐγώ, ἀκόμη καί ἐγώ στή γεροντική μου ἡλικία, πήγα γιά μάχη ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Καί ἐγίνε ὥστε πήγαμε μέ τή δύναμη τοῦ Κυρίου γιά μάχη.

11. Λοιπόν, οἱ Λαμανίτες δέν ἤξεραν τίποτα γιά τόν Κύριο, οὔτε γιά τή δύναμη τοῦ Κυρίου, γι' αὐτό βασιζόνταν στή δική τους δύναμη. Ὅμως ἦταν δυνατός λαός, κατά τή δύναμη τῶν ἀνθρώπων.

12. Ἦταν ἄγριος καί θηριώδης καί αἰμοδιψής λαός, πού πίστευαν στήν παράδοση τῶν πατέρων τους, ἢ ὅποια εἶναι ἡ ἐξῆς — Νά πιστεύουν ὅτι ὀδηγήθηκαν ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τῶν πατέρων τους καί ὅτι ἀδικήθηκαν μέσα στήν ἐρημιά ἀπό τούς ἀδελφούς τους, καί ἀδικήθηκαν ἐπίσης ἐνῶ διέσχιζαν τή θάλασσα.

13. Καί πάλι, ὅτι ἀδικήθηκαν ἐνῶ βρίσκονταν στή γῆ τῆς πρώτης κληρονομίας τους, ἀφοῦ εἶχαν διασχίσει τή θάλασσα, καί ὅτι ὅλα αὐτά ἐγιναν ἐπειδή ὁ Νεφί ἦταν πιό πιστός στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου — γι' αὐτό εὐνοήθηκε ἀπό τόν Κύριο, γιατί ὁ Κύριος εἰσάκουσε τίς προσευχές του, καί αὐτός πήρε τήν ἀρχηγία τοῦ ταξιδιοῦ τους μέσα στήν ἐρημιά.

14. Καί οἱ ἀδελφοί του ἦταν ὀρ-

γισμένοι μαζί του γιατί δέν καταλάβαιναν τούς τρόπους τοῦ Κυρίου. Ἦταν ἐπίσης ὀργισμένοι μαζί του ἐπάνω στά νερά ἐπειδή σκληρῶνταν τήν καρδιά τους ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

15. Καί πάλι ἦταν ὀργισμένοι μαζί του ὅταν ἐφθασαν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, γιατί ἔλεγαν ὅτι εἶχε πάρει τήν ἀρχηγία τοῦ λαοῦ ἀπό τά χέρια τους. Καί ἐπιδίωκαν νά τόν σκοτώσουν.

16. Καί πάλι, ἦταν ὀργισμένοι μαζί του ἐπειδή αὐτός ἐφυγε στήν ἐρημία ὅπως τόν πρόσταξε ὁ Κύριος, καί πήρε τά χρονικά πού ἦταν χαραγμένα στίς πλάκες τοῦ ὀρειχαλκο, καί ἔλεγαν ὅτι τούς λήστεψε.

17. Καί ἔτσι δίδαξαν τά τέκνα τους ὅτι ἔπρεπε νά τούς μισοῦν, καί ὅτι ἔπρεπε νά τούς δολοφονοῦν, καί ὅτι ἔπρεπε νά τούς ληστεύουν καί νά τούς λεηλατοῦν, καί νά κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιά νά τούς ἀφανίσουν. Γι' αὐτό ἔχουν ἕνα αἰώνιο μίσος πρὸς τά τέκνα τοῦ Νεφί.

18. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο μέ ξεγέλασε ὁ βασιλιάς Λάμαν μέ τήν ἐπιτηδεωμένη ἀπό τή γεμάτη ψέματα πανουργία του, καί τίς ὁμορφές ὑποσχέσεις του, ὥστε ἔφερα ἐτόῦτο τό λαό μου στή χώρα ἐτούτη, γιά νά τούς ἀφανίσουν. Μάλιστα, καί ὑπέφεραμε τόσα πολλά χρόνια στή χώρα.

19. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Ζένιφ, ἀφοῦ εἶπα ὅλα αὐτά στό λαό μου σχετικά μέ τούς Λαμανίτες, τούς ὑποκίνησα νά προβοῦν σέ μάχη μέ ὅλη τους τή δύναμη, βασιζόμενοι στόν Κύριο. Γι' αὐτό μαχόμεσταν μαζί τους, πρόσωπο μέ πρόσωπο.

20. Καί ἐγινε ὥστε τούς διώξαμε πάλι ἀπό τή γῆ μας. Καί τούς θανάτωσαμε μέ μεγάλη σφαγή, καί μάλιστα τόσους πολλούς πού δέν τούς μετρήσαμε.

21. Καί ἐγινε ὥστε ἐπιστρέψαμε πάλι στή δική μας γῆ, καί ἄρχισε πάλι ὁ λαός μου νά βόσκει τά ποιμνιά του καί νά καλλιεργεῖ τή γῆ του.

22. Καί τώρα ἐγώ, πού ἔχω γεράσει, *ἀπένειμα τή βασιλεία σέ ἕναν ἀπό τούς γιούς μου. Γι' αὐτό, δέ λέω ἄλλα. Καί εἶθε ὁ Κύριος νά εὐλογῆσει τό λαό μου. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ὁ βασιλιάς Νῶε κυβερνάει μέ ἀνομία. Σεφαντώνει σέ ὀργιαστική ζωή μέ τίς γυναῖκες του καί τίς παλλακίδες του. Ὁ Ἀβιναδί προφητεύει ὅτι ὁ λαός θά πιστεῖ αἰχμάλωτος. Ἀπειλεῖται ἡ ζωή του ἀπό τό βασιλιά Νῶε.

ΚΑΙ τώρα ἐγινε ὥστε ὁ Ζένιφ ἀπένειμα τή βασιλεία στό Νῶε, ἕναν ἀπό τούς γιούς του. Ἐπομένως, ἄρχισε νά βασιλεύει στή θέση του ὁ Νῶε, καί δέ βάδιζε τό δρόμο τοῦ πατέρα του.

2. Γιατί ἰδέστε, δέν τηροῦσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀλλά βάδιζε σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τῆς δικιᾶς του καρδιάς. Καί εἶχε πολλές γυναῖκες καί παλλακίδες. Καί ἔκανε τό λαό του νά διαπράττει ἀμαρτία, καί νά κάνουν ἐκεῖνο πού ἦταν ἀποτροπιαστικό στό μάτια τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, καί διέπρατταν πορνείες καί κάθε εἶδους ἀνομία.

3. Καί ἔθεσε φόρο τό ἕνα πέμπτο τμήμα ἀπό ὅσα κατεῖχαν, ἕνα πέμπτο τμήμα ἀπό τό χρυσάφι τους καί τό ἀσήμι τους, καί ἕνα πέμπτο τμήμα ἀπό τό ζῆφ τους, καί ἀπό τό χαλκό, καί ἀπό τόν ὀρειχαλκο καί τό σιδηρό τους. Καί ἕνα πέμπτο ἀπό τά θρεφτάρια τους καί ἐπίσης ἕνα πέμπτο μέρος ἀπό τά δημητριακά τους.

4. Καί ὅλα αὐτά τά ἔπαιρνε γιά νά συντηρεῖ τόν ἑαυτό του, καί τίς γυναῖκες του καί τίς παλλακίδες του,

ὅπως ἐπίσης καί τούς ἱερεῖς του μέ τις γυναῖκες του καί τις παλλακίδες του. Ἔτσι εἶχε ἀλλάξει τις ὑποθέσεις τοῦ βασιλείου.

5. Γιατί κατέβασε ὅλους τούς ἱερεῖς πού εἶχε ἀφιέρωσε ὁ πατέρας του, καί ἀφιέρωσε καινούργιους στή θέση τους, αὐτούς πού ὑψώνονταν στήν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους.

6. Μάλιστα, καί ἔτσι συντηροῦνταν στήν τεμπελιά τους, καί στήν εἰδωλολατρεία τους, καί στίς πορνείες τους, ἀπό τούς φόρους πού εἶχε βάλει ὁ βασιλιάς Νῶε στό λαό του. Ἔτσι ὁ λαός κοπίαζε ὑπέρμετρα γιά νά συντηροῦν τήν ἄνομια.

7. Μάλιστα, καί ἔγινε ἐπίσης εἰδωλολάτρες, ἐπειδή παραπλανήθηκαν ἀπό τά μάταια καί κολακευτικά λόγια τοῦ βασιλιά καί τῶν ἱερέων του. Γιατί αὐτοί τούς ἔλεγαν κολακευτικά πράγματα.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Νῶε ἔχτισε πολλά κομψά καί ἐκτεταμένα κτίρια. Καί τά διακόσμησε μέ ἐξαίσια ξυλοτεχνία, καί μέ κάθε εἶδους πολύτιμα ἀντικείμενα ἀπό χρυσάφι, καί ἀπό ἀσήμι, καί ἀπό σίδηρο, καί ἀπό ὀρείχαλκο, καί ἀπό ζίφ, καί ἀπό χαλκό.

9. Καί ἔχτισε ἐπίσης γιά τόν ἑαυτό του ἕνα ἐκτεταμένο παλάτι, καί ἕνα θρόνο στό μέσο του, πού ἦταν ὄλο ἀπό ἐξαίσιο ξύλο καί ἦταν διακοσμημένο μέ χρυσάφι καί ἀσήμι καί μέ πολύτιμα ἀντικείμενα.

10. Καί ἔκανε ἐπίσης ὥστε οἱ ἐργάτες του νά ἐργαστοῦν κάθε εἶδος λεπτῆς ἐργασίας μέσα στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ, ἀπό ἐξαίσιο ξύλο, καί ἀπό χαλκό, καί ἀπό ὀρείχαλκο.

11. Καί τά καθίσματα πού εἶχαν ξεχωριστεῖ γιά τούς ἀρχιερεῖς, τά ὁποῖα ἦταν ὑπεράνω ὄλων τῶν ἄλλων καθισμάτων, τά στόλισε μέ καθαρό χρυσάφι. Καί ἔκανε νά χτιστεῖ ἕνα ἐπιστήθιο ἐμπρός τους, ὥστε νά

ἀναπαύουν τό σῶμα τους καί τά χέρια τους ἐπάνω του ὅταν θά μιλοῦσαν λέγοντας ψέματα καί μάταια λόγια στό λαό του.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἔχτισε ἕναν πύργο κοντά στό ναό. Μάλιστα, ἕναν πολύ ψηλό πύργο, τόσο ψηλό πού μπορούσε νά στέκεται στήν κορφή του καί νά βλέπει τή γῆ τοῦ Σιλῶμ, καί ἐπίσης τή γῆ τοῦ Σέμλον πού τήν κατεῖχαν οἱ Λαμανίτες. Καί μπορούσε ἐπίσης νά βλέπει ὅλη τή χώρα ὀλόγυρα.

13. Καί ἔγινε ὥστε ἔκανε νά χτιστοῦν πολλά κτίρια στή γῆ τοῦ Σιλῶμ. Καί ἔκανε νά χτιστεῖ ἕνας μεγάλος πύργος στό λόφο βόρεια τῆς γῆς Σιλῶμ, πού ὑπῆρξε καταφύγιο γιά τά τέκνα τοῦ Νεφί τόν καιρό πού ἔφυγαν ἀπό τή χώρα. Καί ἔτσι ἔκανε μέ τά πλούτη πού ἀπέκτησε μέ τή φορολογία τοῦ λαοῦ του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ἔβαλε τήν καρδιά του στό πλοῦτη του, καί περνοῦσε τόν καιρό του μέ ὀργιαστική ζωῆ μέ τις γυναῖκες του καί τις παλλακίδες του. Καί τό ἴδιο καί οἱ ἱερεῖς του, περνοῦσαν τόν καιρό τους μέ πόρνες.

15. Καί ἔγινε ὥστε φύτεψε ἀμπελώνες ὀλόγυρα στή χώρα. Καί ἔχτισε πατητήρια, καί ἔφτιαχνε ἀφθονότατο κρασί. Καί γι' αὐτό ἔγινε κρασοπότης, καί ὁ λαός του ἐπίσης.

16. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά ἐπιτίθενται στό λαό του, σέ λίγους-λίγους, καί νά τούς θανατώνουν μέσα στους ἀγρούς τους, καί καθῶς ἔβοσκαν τά ποιμνία τους.

17. Καί ὁ βασιλιάς Νῶε ἔστειλε φρουρούς ὀλόγυρα στή χώρα γιά νά τούς ἐμποδίσει νά εἰσβάλλουν. Ἄλλά δέν ἔστειλε ἀρκετούς, καί τούς ἐπιτέθηκαν οἱ Λαμανίτες, καί τούς σκότωσαν καί ὀδήγησαν ἔξω ἀπό τή χώρα πολλά ἀπό τά ποιμνία τους. Ἔτσι οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά

τούς ἀφανίζουν καί νά ἀσκούν τό μίσος τους ἐπάνω τους.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Νῶε ἔστειλε τά στρατεύματά του ἐναντίον τους, καί αὐτοί ὀπισθοχώρησαν, δηλαδή τούς ἔκαναν νά ὀπισθοχωρήσουν γιά ἓνα διάστημα. Ὅποτε, ἐπέστρεψαν χαιρόμενοι μέ τή λεία τους.

19. Καί τώρα, ἔνεκα αὐτῆς τῆς μεγάλης νίκης ἀνυψώθηκαν στήν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους. Περηφανεύονταν γιά τή δική τους δύναμη, λέγοντας ὅτι οἱ πενήντα τους μπορούσαν νά σταθοῦν ἐνάντια σέ χιλιάδες Λαμανίτες. Καί ἔτσι περηφανεύονταν, καί εὐχαριστιούνταν μέ τό αἷμα, καί μέ τήν αἱματοχυσία τῶν ἀδελφῶν τους, καί τοῦτο ἔνεκα τῆς ἀνομίας τοῦ βασιλιά τους καί τῶν ἱερέων τους.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὑπῆρχε κάποιος ἀνάμεσά τους τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Ἀβιναδί. *Καί πῆγε ἀνάμεσά τους καί ἄρχισε νά προφητεῖ, καί νά λέει: Ἰδέστε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος, καί ἔτσι μέ πρόσταξε, καί μου εἶπε, Πῆγαινε, καί πές σ' αὐτόν τό λαό, ἔτσι λέει ὁ Κύριος — Ἄλλομονο σέ τοῦτον τό λαό, γιατί εἶδα τούς ἀποτροπιασμούς τους, καί τίς ἀνομίες τους, καί τίς πορνείες τους, καί ἂν δέ μετανοήσουν θά τούς ἐπισκεφτῶ στό θυμό μου.

21. Καί ἂν δέ μετανοήσουν καί στραφοῦν πρὸς τόν Κύριο τό Θεό τους, ιδές, θά τούς παραδώσω στό χέρι τῶν ἐχθρῶν τους. Μάλιστα, καί θά ὀδηγηθοῦν σέ αἰχμαλωσία, καί θά βασανιστοῦν ἀπό τό χέρι τῶν ἐχθρῶν τους.

22. Καί θά γίνει ὥστε θά μάθουν ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός τους, καί εἶμαι Θεός ζηλότυπος, ἐπισκεπτόμενος τίς ἀνομίες τοῦ λαοῦ μου.

23. Καί θά γίνει ὥστε ἂν δέ μετανοήσῃ ὁ λαός αὐτός καί στραφεῖ

πρὸς τόν Κύριο τό Θεό τους, θά ὀδηγηθοῦν σέ αἰχμαλωσία. Καί κανένας δέ θά τούς ἐλευθερώσει, παρεκτός ἂν εἶναι ὁ Κύριος ὁ Παντοδύναμος Θεός.

24. Μάλιστα, καί θά γίνει ὥστε ὅταν θά κρᾶζουν πρὸς ἐμένα θά ἄργῶ νά ἀκούω τίς κραυγές τους. Μάλιστα, καί θά τούς ἀφήσω νά παταχθοῦν ἀπό τούς ἐχθρούς τους.

25. Καί ἂν δέ μετανοήσουν μέ σάκκο καί στάχτες, καί κρᾶζουν μέ μεγάλη δύναμη πρὸς τόν Κύριο τό Θεό τους, δέ θά ἀκούσω τίς προσευχές τους, οὔτε θά τούς ἐλευθερώσω ἀπό τά βάσανά τους. Καί ἔτσι λέει ὁ Κύριος, καί ἔτσι μέ πρόσταξε.

26. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν τούς εἶπε ὁ Ἀβιναδί αὐτά τά λόγια ὀργίστηκαν μαζί του, καί ἐπιζητούσαν νά τοῦ ἀφαιρέσουν τή ζωή. Ὅμως ὁ Κύριος τόν ἐλευθέρωσε ἀπό τά χέρια τους.

27. Τώρα ὅταν ἄκουσε ὁ βασιλιάς Νῶε γιά τά λόγια πού εἶπε ὁ Ἀβιναδί στό λαό, ὀργίστηκε κι αὐτός, καί εἶπε: Ποίος εἶναι ὁ Ἀβιναδί, πού ἐγώ καί ὁ λαός μου θά πρέπει νά κριθοῦμε ἀπ' αὐτόν, ἢ ποίος εἶναι ὁ Κύριος, πού θά φέρει ἐπάνω στό λαό μου τέτοια μεγάλη δυστυχία;

28. Σᾶς προστάζω νά φέρετε ἐδῶ τόν Ἀβιναδί γιά νά τόν θανατώσω, γιατί εἶπε αὐτά τά πράγματα γιά νά ξεσηκώσει τό λαό μου σέ θυμό, τόν ἕναν ἐναντίον τοῦ ἄλλου, καί γιά νά φέρει διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό μου. Γι' αὐτό θά τόν θανατώσω.

29. Τώρα, τά μάτια τοῦ λαοῦ εἶχαν τυφλωθεῖ. Γι' αὐτό σκλήρυναν τήν καρδιά τους ἐνάντια στό λόγια τοῦ Ἀβιναδί, καί ἐπιδίωκαν ἀπό ἐκεῖνη τή στιγμή κι ἐμπρός νά τόν πιάσουν. Καί ὁ βασιλιάς Νῶε σκλήρυνε τήν καρδιά του ἐνάντια στό λόγο τοῦ Κυρίου, καί δέ μετανόησε γιά τίς πονηρές του πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ὁ Ἀβιναδί φυλακίζεται ἐπειδὴ προφή-
τεψε τὸν ἀφανισμό τοῦ λαοῦ καὶ τὸ θά-
νατο τοῦ βασιλιᾶ Νῶε. Οἱ ψευτο-ἱερεῖς
ἀναφέρουν ἀποσπάσματα γραφῶν καὶ
προσποιοῦνται ὅτι τηροῦν τὸ νόμο τοῦ
Μωυσῆ. Ὁ Ἀβιναδί ἀρχίζει νὰ τοὺς
διδάσκει τὶς Δέκα Ἐντολές.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε *μετὰ ἀπὸ διάστημα
δύο χρόνων ὁ Ἀβιναδί ἦλθε ἀνά-
μεσά τοὺς μεταμφιεσμένους, ὥστε
δὲν τὸν γνώρισαν, καὶ ἀρχισε νὰ
προφητεύει σ' αὐτούς, λέγοντας:
Ἔτσι μὲ πρόσταξε ὁ Κύριος, καὶ
εἶπε — Ἀβιναδί, πῆγαινε καὶ προ-
φήτεψε σέ τοῦτον τὸ λαό μου, γιατί
σκλήρυναν τὴν καρδιά τους ἐναντία
στά λόγια μου. Δέ μετανόησαν γιὰ
τὶς πονηρές τους πράξεις. Γι' αὐτὸ
θά τοὺς ἐπισκεφθῶ στό θυμό μου,
μάλιστα, στόν ἄγριο θυμό μου θά
τοὺς ἐπισκεφθῶ κατὰ τὶς ἀνομίες
τους καὶ τοὺς ἀποτροπιασμούς τους.

2. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ τούτη τὴ
γενεά! Καὶ μοῦ εἶπε ὁ Κύριος: Τέν-
τωσε ἐμπρός τὸ χέρι σου καὶ προφή-
τεψε, καὶ πές: Ἔτσι λέει ὁ Κύριος,
θά γίνει ὥστε ἐτούτη ἡ γενεά, ἐξαι-
τίας τῶν ἀνομιῶν τους, θά ριχτοῦν σέ
αἰχμαλωσία καὶ θά ραπιστοῦν στό
μάγουλο. Μάλιστα, καὶ θά ὀδηγη-
θοῦν ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ θά θανατω-
θοῦν. Καὶ τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
τὰ σκυλιά, μάλιστα, καὶ τὰ ἄγρια
θηρία, θά καταβροχθίσουν τὴ σάρκα
τους.

3. Καὶ θά γίνει ὥστε ἡ ζωὴ τοῦ
βασιλιᾶ Νῶε θά ὑπολογιστεῖ σάν
ροῦχο σέ καντὸ κλίβανο. Γιατὶ θά
μᾶθει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

4. Καὶ θά γίνει ὥστε θά πληξῶ
ἐτοῦτο τὸ λαό μου μὲ ὀδυνηρὰ βί-
ασα, μάλιστα, μὲ βαριά πείνα καὶ
ἐπιδημικές ἀσθένειες. Καὶ θά κάνω
ὥστε νὰ οὐρλιάζουν ὅλη μέρα.

5. Μάλιστα, καὶ θά κάνω ὥστε θά
ἔχουν βίασана νὰ μαστιγώνουν τὶς

πλάτες τους, καὶ θά τοὺς σέρνουν
ἐμπρός σάν βουβὸ γαϊδούρι.

6. Καὶ θά γίνει ὥστε θά στειλῶ σ'
αὐτοὺς χαλάζι, καὶ θά τοὺς πλήξει.
Καὶ θά πληγοῦν ἐπίσης μὲ τὸν ἀνα-
τολικὸ ἄνεμο. Καὶ ἔντομα ἐπίσης θά
λυμαίνονται τὴ χώρα τους, καὶ θά
καταβροχθίσουν τὰ σιτηρὰ τους.

7. Καὶ θά πληγοῦν μὲ μεγάλη λοι-
μώδη νόσο — καὶ ὅλα αὐτὰ θά τὰ
προκαλέσω ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν
τους καὶ τῶν ἀποτροπιασμῶν τους.

8. Καὶ θά γίνει ὥστε ἂν δέ μετα-
νοήσουν θά τοὺς ἐξολοθρεύσω τε-
λείως ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.
Ὅμως θά ἀφήσουν πίσω τους ἕνα
χρονικό, καὶ θά τὰ διαφυλάξω γιὰ
ἄλλα ἔθνη πού θά κάνουν τὴ χώρα.
Μάλιστα, αὐτὸ θά κάνω γιὰ νὰ ἀπο-
καλύψω τοὺς ἀποτροπιασμούς ἐτού-
του τοῦ λαοῦ σέ ἄλλα ἔθνη. Καὶ
πολλά προφήτεψε ὁ Ἀβιναδί ἐναν-
τίον ἐτούτου τοῦ λαοῦ.

9. Καὶ ἔγινε ὥστε αὐτοὶ θύμωσαν
μαζί του. Καὶ τὸν πῆραν καὶ τὸν
ἔφεραν δέσμιο ἐμπρός στό βασιλιά,
καὶ εἶπαν στό βασιλιά: Ἴδές, φέραμε
ἐμπρός σου ἕναν ἄνδρα ὁ ὁποῖος
προφήτεψε κακὸ σχετικά μὲ τὸ λαό
σου, καὶ λέει ὅτι ὁ Θεὸς θά τοὺς ἐξο-
λοθρέψει.

10. Καὶ προφήτεψε ἐπίσης κακὸ
σχετικά μὲ τὴ ζωὴ σου, καὶ λέει ὅτι ἡ
ζωὴ σου θά εἶναι σάν ροῦχο σέ κλί-
βανο φωτιάς.

11. Καὶ πάλι, λέει ὅτι θά γίνεις
σάν ἄχυρο, σάν ξερό ἄχυρο τοῦ
ἀγροῦ, πού τὸ πατάνε τὰ ζῶα καὶ τὸ
ποδοπατάνε.

12. Καὶ πάλι, λέει ὅτι ἐσύ θά γί-
νεις σάν τὸ ἄνθος τοῦ γαϊδουράγκα-
θου, τὸ ὁποῖο ὅταν εἶναι ἀπόλυτα
ὄριμο, ἂν φυσήξει ὁ ἄνεμος, σκορ-
πίζεται ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώ-
ρας. Καὶ προσποιεῖται ὅτι τοῖς εἶπε ὁ
Κύριος. Καὶ λέει ὅτι ὅλα αὐτὰ θά
πέσουν ἐπάνω σου ἐκτός κι ἂν μετα-

νοήσεις, και τουτο εξαιτίας των ανομιών σου.

13. Και τώρα, ὦ βασιλιά, ποιό είναι τό μεγάλο κακό πού ἔκανες, ἢ ποιές είναι οἱ μεγάλες ἁμαρτίες πού διέπραξε ὁ λαός σου, ὥστε νά πρέπει νά καταδικαστοῦμε ἀπό τό Θεό ἢ νά κριθοῦμε ἀπό τουτον τόν ἄνθρωπο;

14. Καί τώρα, ὦ βασιλιά, ιδές, ἔμεις εἴμαστε ἄθωοι, καί ἐσύ, ὦ βασιλιά, δέν ἔχεις ἁμαρτίσει καθόλου. Ἐπομένως, αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶπε ψέματα γιά σένα, καί προφήτησε μάταια.

15. Καί ιδές, ἔμεις εἴμαστε δυνατοί, δέν πρόκειται νά καταλήξουμε σέ αἰχμαλωσία, δηλαδή νά μᾶς πάρουν αἰχμαλώτους οἱ ἐχθροί μας. Μάλιστα, καί ἐσύ εὐημέρησες στή χώρα, καί ἐπίσης πρόκειται νά εὐημερεῖς.

16. Ἰδές, νά ὁ ἄνθρωπος, τόν παραδίδουμε στά χέρια σου. Μπορεῖς νά τόν κάνεις ὅ,τι νομίζεις καλό.

17. Καί ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Νῶε ἔκανε ὥστε νά ριχτεῖ στή φυλακή ὁ Ἄβιναν. Καί πρόσταξε νά συγκεντρωθοῦν οἱ ἱερεῖς ὥστε νά συσκεφθεῖ μαζί τους γιά τό τί νά τόν κάνει.

18. Καί ἐγινε ὥστε αὐτοί εἶπαν στό βασιλιά: Φέρε τον ἐδῶ γιά νά τόν ἀνακρίνομε. Καί πρόσταξε ὁ βασιλιάς νά τόν φέρουν ἐνώπιόν τους.

19. Καί ἄρχισαν νά τόν ἀνακρίνουν, γιά νά τόν πιάσουν νά ἀντιφάσκει, ὥστε ἔτσι νά ἔχουν κάτι νά τόν κατηγορήσουν. Ὅμως ἐκεῖνος τούς ἀπάντησε θαρραλέα, καί ὑπέμεινε ὅλες τίς ἐρωτήσεις τους, μάλιστα, πρὸς μεγάλη τους ἐκπλήξη. Γιατί τούς ἀντιμετώπισε σέ ὅλες τους τίς ἐρωτήσεις, καί τούς κατατρόπωσε σέ ὅλα τους τά λόγια.

20. Καί ἐγινε ὥστε ἕνας ἀπό αὐ-

τούς τοῦ εἶπε: Τί σημαίνουν τά λόγια αὐτά πού ἔχουν γραφεῖ, καί αὐτά πού μᾶς ἔχουν διδάξει οἱ πατέρες μας, πού λένε:

21. Πόσο ὠραία εἶναι ἐπάνω στά βουνά τά πόδια ἐκείνου πού φέρνει καλά νέα, πού κηρύττει εἰρήνη, πού φέρνει καλά νέα γιά ἀγαθά, πού κηρύττει σωτηρία, πού λέει στή Σιών, Ὁ Θεός σου βασιλεύει.

22. Ὁ φύλακός σου θά ὑψώσει τή φωνή. Μέ τή φωνή ὄλοι μαζί θά ψάλλουν. Γιατί θά δοῦν μάτι πρὸς μάτι ὅταν ὁ Κύριος θά ἐπαναφέρει τή Σιών.

23. Ἐεσπάστε σέ χαρά. Ψάλτε ὄλοι μαζί, σεῖς ἐρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ. Γιατί ὁ Κύριος παρηγόρησε τό λαό του, λύτρωσε τήν Ἱερουσαλήμ.

24. Ὁ Κύριος γύμνωσε τόν ἅγιο βραχίονά του στά μάτια ὄλων τῶν ἐθνῶν, καί ὅλα τά πέρατα τῆς γῆς θά δοῦν τή σωτηρία τοῦ Θεοῦ μας;

25. Καί τότε ὁ Ἄβιναν τοῦς εἶπε: Εἶστε ἱερεῖς, καί διατείνεστε ὅτι διδάσκετε ἐτοῦτο τό λαό, καί ὅτι καταλαβαίνετε τό πνεῦμα τῆς προφητείας, καί ὅμως ἐπιθυμεῖτε νά μάθετε ἀπό ἔμένα τί σημαίνουν αὐτά;

26. Σᾶς λέω, ἀλίμονο σέ σᾶς ἐπειδὴ διαστρέφετε τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου! Γιατί ἂν καί τά καταλαβαίνετε αὐτά δέν τά διδάξατε. Ἐπομένως, διαστρέψατε τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου.

27. Δέν προσηλώσατε τήν καρδιά σας στό νά ἐννοήσετε. Γι' αὐτό δέν ὑπῆρξατε συνετοί. Τί διδάσκετε λοιπὸν σέ τοῦτο τό λαό;

28. Καί ἐκεῖνοι εἶπαν: Διδάσκουμε τό νόμο τοῦ Μωϋσῆ.

29. Καί πάλι τοῦς εἶπε: Ἐφόσον διδάσκετε τό νόμο τοῦ Μωϋσῆ γιατί δέν τόν τηρεῖτε; Γιατί προσηλώνετε τήν καρδιά σας στά πλοῦτη; Γιατί διαπράττετε πορνείες καί σπαταλάτε

τή δύναμή σας σέ πόρνες, μάλιστα, καί κάνετε ἐτοῦτο τό λαό νά διαπράττει ἁμαρτία, ὥστε νά ἔχει αἰτία ὁ Κύριος νά στείλει ἐμένα νά προφητέψω ἐναντίον ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ, μάλιστα, ἕνα μεγάλο κακό ἐναντίον ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ;

30. Δέν ξέρετε ὅτι λέω τήν ἀλήθεια; Μάλιστα, τό ξέρετε ὅτι λέω τήν ἀλήθεια. Καί θά ἔβρεπε νά τρέμετε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

31. Καί θά γίνει ὥστε θά πληγεῖτε γιά τίς ἀνομίες σας, γιατί εἶπατε ὅτι διδάσκετε τό νόμο τοῦ Μωσῆ. Καί τί ξέρετε σχετικά μέ τό νόμο τοῦ Μωσῆ; Ἐρχεται πράγματι ἡ σωτηρία μέ τό νόμο τοῦ Μωσῆ; Τί λέτε;

32. Καί ἐκεῖνοι ἀπάντησαν καί εἶπαν ὅτι πράγματι ἡ σωτηρία ἐρχεται μέ τό νόμο τοῦ Μωσῆ.

33. Ὅμως, τώρα, ὁ Ἄβιναδί τούς εἶπε: Ἐξέρω ὅτι ἂν τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ θά σωθεῖτε. Μάλιστα, ἂν τηρεῖτε τίς ἐντολές αὐτές πού ὁ Κύριος παρέδωσε στό Μωσῆ στό ὄρος τοῦ Σινᾶ, λέγοντας:

34. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, πού σέ ἔβγαλα ἀπό τή γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἀπό τόν οἶκο δουλείας.

35. Μήν ἔχεις ἄλλο Θεό ἐκτός ἀπό ἐμένα.

36. Μήν κάνεις γιά σένα εἶδωλο, οὔτε ὅποιουδήποτε ὁμοίωμα, ἀπό ὅσα εἶναι στούς οὐρανούς ἐπάνω ἢ ὅσα εἶναι στή γῆ κάτω.

37. Λοιπόν ὁ Ἄβιναδί τούς εἶπε, Τά ἔχετε κάνει ὅλα αὐτά; Ἐγώ σᾶς λέω, Ὅχι, δέν τά ἔχετε κάνει. Καί διδάξατε ἐτοῦτο τό λαό ὅτι πρέπει νά κάνουν ὅλα αὐτά; Ἐγώ σᾶς λέω, Ὅχι, δέν τούς διδάξατε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ὁ Ἄβιναδί προστατεύεται ἀπό οὐράνια δύναμη. Διδάσκει τίς Δέκα Ἐντολές. Ἡ σωτηρία δέν ἐρχεται μόνο μέ τό νόμο τοῦ Μωσῆ. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός θά

κάνει μιά ἐξιλέωση καί θά λυτρώσει ὅλο τό λαό του.

Καί τώρα, ὅταν ἄκουσε ὁ βασιλιάς αὐτά τά λόγια, εἶπε στούς ἱερεῖς του. Πάρτε αὐτό τό ὑποκείμενο ἀπό δῶ, καί θανατώστε τον. Γιατί τί δουλειά ἔχουμε ἐμεῖς μ' αὐτόν, ἀφοῦ αὐτός εἶναι τρελλός.

2. Καί στάθηκαν ἐμπρός καί ἐπιχείρησαν νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω του. Ὅμως ἐκεῖνος τούς ἀναχαίτισε, καί τούς εἶπε:

3. Μή μέ ἀγγίξετε, γιατί ὁ Θεός θά σᾶς πατάξει ἂν ἀπλώσετε τά χέρια σας ἐπάνω μου, γιατί δέν ἔδωσα τό μήνυμα αὐτό πού ὁ Κύριος μέ ἔστειλε νά δώσω. Οὔτε σᾶς ἀνακοίνωσα αὐτά πού μου ζήτησε νά σᾶς ἀνακοινώσω. Γι' αὐτό, ὁ Θεός δέ θά ἀφήσει νά ἀφανιστῶ ἐτούτη τή στιγμή.

4. Ἀλλά πρέπει νά ἐκπληρώσω τίς προσταγές τίς ὁποῖες μέ πρόσταξε ὁ Θεός. Καί ἐπειδή σᾶς εἶπα τήν ἀλήθεια θυμώνετε μαζί μου. Καί πάλι, ἐπειδή εἶπα τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ κρίνατε ὅτι εἶμαι τρελλός.

5. Λοιπόν ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Ἄβιναδί αὐτά τά λόγια, ὁ λαός τοῦ βασιλιᾶ δέν τόλμησε νά ἀπλώσει τά χέρια του ἐπάνω του, γιατί τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἦταν ἐπάνω του. Καί τό πρόσωπό του ἔλαμπε μέ ὑπερβολική λάμψη, ὅπως ὁ Μωσῆς ὅταν ἦταν στό ὄρος τοῦ Σινᾶ, καθώς μιλοῦσε μέ τόν Κύριο.

6. Καί μίλησε μέ δύναμη καί ἐξουσία ἀπό τό Θεό. Καί συνέχισε τά λόγια του, λέγοντας:

7. Βλέπετε ὅτι δέν ἔχετε δύναμη νά μέ θανατώσετε, ἐπομένως τελειώνω τό μήνυμά μου. Μάλιστα, καί ὑποθέτω ὅτι σᾶς κόβει στήν καρδιά σας ἐπειδή σᾶς λέω τήν ἀλήθεια σχετικά μέ τίς ἀνομίες σας.

8. Μάλιστα, καί τά λόγια μου σᾶς γεμίζουν μέ ἀπορία καί θαυμασμό, καί μέ θυμό.

9. "Όμως τελειώνω τό μήνυμά μου. Καί κατόπιν δέν έχει σημασία πού θά πάω, ἂν γίνει καί σωθῶ.

10. "Όμως ἐτοῦτα μόνο σᾶς λέω, τό τί θά μέ κάνετε, μετὰ ἀπό τοῦτο, θά εἶναι σάν πρότυπο καί σκιά αὐτῶν πού πρόκειται νά συμβοῦν.

11. Καί τώρα σᾶς διαβάζω τίς υπόλοιπες ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, γιατί ὑποθέτω ὅτι δέν εἶναι γραμμένες στήν καρδιά σας. Ὑποθέτω ὅτι μελετήσατε καί διδάξατε ἀνομία κατά τό μεγαλύτερο τμήμα τῆς ζωῆς σας.

12. Καί τώρα, θυμάστε ὅτι σᾶς εἶπα: Μήν κάνεις γιά σένα εἶδωλο, οὔτε ὁποιοῦδήποτε ὁμοίωμα, ἀπό ὅσα εἶναι στούς οὐρανοῦς ἑπάνω, ἢ ὅσα εἶναι στή γῆ κάτω, ἢ ὅσα εἶναι στό νερό κάτω ἀπό τή γῆ.

13. Καί πάλι: Μήν προσκυνήσεις αὐτά, οὔτε νά τά ὑπηρετήσεις. Γιατί ἐγώ, ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, εἶμαι Θεός ζηλότυπος, πού ἀνταποδίδω τίς ἀνομίες τῶν πατέρων πρός τά τέκνα, ὡς τήν τρίτη καί τέταρτη γενεά ἐκείνων πού μέ μισοῦν.

14. Καί πού δείχνω εὐσπλαχνία σέ χιλιάδες ἀπό ἐκείνους πού μέ ἀγαποῦν καί τηροῦν τίς ἐντολές μου.

15. Μή λάβεις τό ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου μάταια. Γιατί δέ θά ἀθωώσει ὁ Κύριος αὐτόν πού λαβαίνει τό ὄνομα τοῦ μάταια.

16. Νά θυμᾶσαι τήν ἡμέρα τῶν σαββάτων γιά νά τήν ἀγιάξεις.

17. Ἐξι ἡμέρες νά ἐργάζεσαι καί νά κάνεις ὄλες τίς ἐργασίες σου.

18. Τήν ἡμέρα ὅμως τήν ἑβδόμη πού εἶναι τά σάββατα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, νά μήν κάνεις καμία ἐργασία, οὔτε ἐσύ, οὔτε ὁ γίός σου, οὔτε ἡ θυγατέρα σου, οὔτε ὁ ἐργάτης σου, οὔτε ἡ ἐργάτριά σου, οὔτε τό ζῶο σου, οὔτε ὁ ξένος πού βρίσκεται μέσα στίς πύλες σου.

19. Γιατί σέ ἐξι ἡμέρες ἐφτιαξε ὁ

Κύριος τόν οὐρανό καί τή γῆ, τή θάλασσα καί ὅλα ὅσα βρίσκονται μέσα τους. Γι' αὐτό εὐλόγησε ὁ Κύριος τήν ἡμέρα τῶν σαββάτων καί τήν ἀγίασε.

20. Τίμα τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου, γιά νά γίνεις μακροχρόνιος ἑπάνω στή γῆ, τήν ὁποία σοῦ δίνει ὁ Κύριος ὁ Θεός σου.

21. Μή φονεύσεις.

22. Μή μοιχεύσεις. Μήν κλέψεις.

23. Μήν ψευδομαρτυρήσεις ἐναντίον τοῦ πλησίον σου.

24. Μήν ἐπιθυμήσεις τό σπίτι τοῦ πλησίον σου, μήν ἐπιθυμήσεις τή γυναίκα τοῦ πλησίον σου, οὔτε τόν ἐργάτη του, οὔτε τήν ἐργατριά του, οὔτε τό βόδι του, οὔτε τό γάιδαρό του, οὔτε ὅτιδήποτε εἶναι τοῦ πλησίον σου.

25. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν τελείωσε ὁ Ἀβιναδί αὐτά τά λόγια τούς εἶπε: Διδάξατε αὐτόν τό λαό ὅτι πρέπει νά προσέχουν νά κάνουν ὅλα αὐτά γιά νά τηροῦν αὐτές τίς ἐντολές;

26. Ἐγώ σᾶς λέω, "Ὁχι. Γιατί ἂν εἶχατε, ὁ Κύριος δέ θά μέ εἶχε κάνει νά ἔλθω καί νά προφητεύσω κακό γιά τοῦτο τό λαό.

27. Καί τώρα εἶπατε ὅτι ἡ σωτηρία ἐρχεται μέ τό νόμο τοῦ Μωυσῆ. Ἐγώ σᾶς λέω ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά τηρεῖτε ἀκόμα τό νόμο τοῦ Μωυσῆ. "Όμως σᾶς λέω, ὅτι θά ἔλθω ὁ καιρός πού δέ θά εἶναι πιά ἀναγκαῖο νά τηρεῖτε τό νόμο τοῦ Μωυσῆ.

28. Καί ἐπιπλέον, σᾶς λέω, ὅτι ἡ σωτηρία δέν ἐρχεται μέ τό νόμο μόνο. Καί ἂν δέν ἦταν ἡ ἐξιλίωση, τήν ὁποία θά κάνει ὁ ἴδιος ὁ Θεός γιά τίς ἁμαρτίες καί τίς ἀνομίες τοῦ λαοῦ του, θά χάνονταν ἀναπόφευκτα, παρά τό νόμο τοῦ Μωυσῆ.

29. Καί τώρα σᾶς λέω ὅτι ἦταν ἀναγκαῖο νά δοθεῖ ἕνας νόμος πρός τά τέκνα τοῦ Ἰσραήλ, μάλιστα, ἕνας πολύ αὐστηρός νόμος. Γιατί ἦταν

σκληροτράχηλος λαός, γρήγορος στό νά κάνει άνομία, καί άργός στό νά θυμάται τόν Κύριο τό Θεό του.

30. Γι' αυτό τούς δόθηκε ένας νόμος, μάλιστα, ένας νόμος τελετών καί διατάξεων, ένας νόμος πού έπρεπε νά τηρούν άυστηρά από μέρα σέ μέρα, γιά νά τούς διατηρεῖ στή θύμηση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ καθήκοντός τους πρὸς αὐτόν.

31. "Όμως ιδέστε, σᾶς λέω, ὅλα αὐτά ἦταν συμβολισμοί αὐτῶν πού θά συμβοῦν.

32. Καί τώρα, αὐτοί κατάλαβαν τό νόμο; Ἐγὼ σᾶς λέω, "Όχι, δέν κατάλαβαν ὅλοι τό νόμο. Καί τοῦτο ἐξαιτίας τήν σκληρότητας τῆς καρδιάς τους. Γιατί δέν κατάλαβαν ὅτι κανένας ἄνθρωπος δέν μποροῦσε νά σωθεῖ παρά μόνο ἂν ἦταν μέσο τῆς λύτρωσης τοῦ Θεοῦ.

33. Γιατί ιδέστε, τάχα δέν προφήτεψε ὁ Μωσῆς σ' αὐτούς γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία, καί ὅτι θά λύτρῶνε ὁ Θεός τό λαό του; Μάλιστα, καί ὅλοι οἱ προφῆτες πού προφήτησαν ἀπό καταβολῆς κόσμου — τάχα δέ μίλησαν ἄλλος λίγο ἄλλος πολύ σχετικά μ' αὐτά τά πράγματα;

34. Τάχα δέν εἶπαν ὅτι ὁ Θεός ὁ ἴδιος πρόκειται νά κατεβεῖ ἀνάμεσού στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί νά πάρει ἐπάνω του τή μορφή ἀνθρώπου, καί νά ἔλθει μέ πανίσχυρη δύναμη ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς;

35. Μάλιστα, καί τάχα δέν εἶπαν ἐπίσης ὅτι πρόκειται νά πραγματοποιήσει τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, καί ὅτι αὐτός ὁ ἴδιος πρόκειται νά καταπιεστεῖ καί νά βασανιστεῖ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ἄλλοι μιλᾶνε γιά τήν Μεσσιανική. Προβάλλονται ἡ ταπεινώσις καί τὰ πάθη τοῦ Μεσσία. Κάνει τήν ψυχὴν τοῦ προσφορᾶ ἀμαρτίας καί μεσολαβεῖ γιά παραβάτες. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 53.

ΜΑΛΙΣΤΑ, καί τάχα δέν εἶπε ὁ Ἡσαΐας: Ποίος πίστεψε τήν ἀναφορά μας, καί ὁ βραχίονας τοῦ Κυρίου σέ ποιόν ἀποκαλύφθηκε;

2. Γιατί θά μεγαλώσει ἐνώπιόν του σάν τρυφερό φυτό, καί σάν ρίζα ἀπό ξερή γῆ. Δέν ἔχει εἶδος οὔτε κάλλος. Καί ὅταν θά τόν δοῦμε δέν ὑπάρχει ὠραιότητα ὥστε νά τόν ἐπιθυμήσουμε.

3. Καταφρονημένος καί ἀπορριμμένος ἀπό τούς ἀνθρώπους. Ἄνθρωπος θλίψεων καί γνώριμος μέ τή λύπη. Καί σάν νά κρύψαμε τό πρόσωπο ἀπ' αὐτόν. Καταφρονήθηκε, καί δέν τόν συλλογιστήκαμε.

4. Πράγματι αὐτός βάσταξε τίς λύπες μας, καί ἐπιφορτίσθηκε τίς θλίψεις μας. Κι ὅμως ἐμεῖς τόν νομίσαμε χτυπημένο, καί πληγωμένο ἀπό τό Θεό, καί ταλαιπωρημένο.

5. Ἄλλ' αὐτός τραυματίστηκε γιά τίς παραβάσεις μας, μωλωπίσθηκε γιά τίς ἀνομίες μας. Ἡ τιμωρία ἡ ὅποια ἔφερε τήν εἰρήνη μας ἦταν ἐπάνω του, καί μέ τά μαστιγώματά του ἐμεῖς γιαιτρευτήκαμε.

6. Ὅλοι ἐμεῖς, σάν πρόβατα, πλανηθήκαμε. Στραφήκαμε ὁ καθένας στό δικό του δρόμο. Καί ὁ Κύριος ἔθεσε ἐπάνω σ' αὐτόν τίς ἀνομίες ὅλων μας.

7. Αὐτός καταπιεσθηκε καί βασανίστηκε, κι ὅμως δέν ἄνοιξε τό στόμα του. Τόν ἔφεραν σάν ἄρνι στή σφαγή, καί ὅπως τό πρόβατο ἐμπρός στους κουρεῖς του εἶναι ἄφωνο ἔτσι αὐτός δέν ἄνοιξε τό στόμα του.

8. Τόν πήραν ἀπό φυλακή καί ἀπό κρίση. Καί ποιός θά διηγηθεῖ τή γενεά του; Γιατί ἀποβλήθηκε ἀπό τή χώρα τῶν ζώντων. Γιά τίς παραβάσεις τοῦ λαοῦ μου χτυπήθηκε.

9. Καί ἔκανε τόν τάφο του μέ τούς κακούργους, καί μέ τόν πλούσιο στό θάνατό του. Διότι δέν εἶχε κάνει τίποτα κακό, οὔτε ὑπῆρξε δόλος στό στόμα του.

10. Ἄλλά ὁ Κύριος θέλησε νά τόν μωλωπίσει. Τόν ἔβαλε σέ θλίψη. Ὅταν κάνεις τήν ψυχή του προσφορά γιά ἁμαρτία, θά δεῖ τοῦς ἀπογόνους του, θά παρατείνει τίς ἡμέρες του καί ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Κυρίου θά εὐδοιωθεῖ στό χέρι του.

11. Θά δεῖ τοῦς καρπούς τῆς οὐδύνης τῆς ψυχῆς του, καί θά ἱκανοποιηθεῖ. Μέ τή γνώση του ὁ δίκαιος δοῦλος μου θά δικαιώσει πολλούς. Γιατί αὐτός θά βαστήξει τίς ἀνομίες τους.

12. Γι' αὐτό θά τοῦ δώσω μερίδα μέ τοῦς μεγάλους, καί αὐτός θά μοιραστεῖ τά λάφυρα μέ τοῦς ἰσχυρούς. Ἐπειδή παρέδωσε τήν νυχή του πρὸς θάνατο, καί μέ τοῦς ἀνόμους λογίστηκε. Καί αὐτός βάστηξε τίς ἁμαρτίες πολλῶν, καί μεσολάβησε γιά τοῦς παραβάτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Πῶς ὁ Χριστός εἶναι καί ὁ Πατέρας καί ὁ Υἱός. Θά μεσολάβησει καί θά βαστάξει τίς παραβάσεις τοῦ λαοῦ του. Αὐτοὶ καί ὄλοι οἱ ἅγιοι προφῆτες εἶναι τό σπέρμα του. Πραγματοποιεῖ τήν ἀνάσταση. Τά μικρά παιδιά ἔχουν ζωὴ αἰώνια.

Και τώρα ὁ Ἄβιναδί τοὺς εἶπε: Θά ἤθελα νά καταλάβετε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεός θά κατεβεῖ ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καί θά λυτρώσει τό λαό του.

2. Καί ἐπειδὴ ζεῖ ἐνσαρκωμένος, θά ὀνομαστεῖ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί ἀφοῦ ὑποτάξει τή σάρκα στό θέλημα τοῦ Πατέρα, ἐνῶ εἶναι Πατέρας καί Υἱός —

3. Πατέρας, ἐπειδὴ ἡ μητέρα του συνέλαβε ἀπό τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί Υἱός ἐνεκα τῆς σάρκας, κι ἔτσι γίνεται Πατέρας καί Υἱός —

4. Καί αὐτοὶ εἶναι ἕνας Θεός, μάλιστα, αὐτός ὁ Αἰώνιος Πατέρας τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς.

5. Καί ἔτσι ἡ σάρκα ὑποτάσσεται στό Πνεῦμα, δηλαδή ὁ Υἱός στόν Πατέρα, πού εἶναι ἕνας Θεός, ὑφίσταται πειρασμό, καί δέν ὑποκύπτει στόν πειρασμό, ἀλλά ἀφήνει νά χλευαστεῖ, καί νά μαστιγωθεῖ, καί νά ἀποβληθεῖ, καί νά ἀποποιηθεῖ ἀπό τό λαό του.

6. Καί ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά, ἀφοῦ κάνει τόσα σπουδαῖα θαύματα ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, θά ὀδηγηθεῖ, μάλιστα ἀκριβῶς ὅπως εἶπε ὁ Ἡσαΐας, ὅπως τό πρόβατο ἐμπρός στόν κουρέα εἶναι ἀφωνο, ἔτσι αὐτός δέν ἄνοιξε τό στόμα του.

7. Μάλιστα, ἀκριβῶς ἔτσι θά ὀδηγηθεῖ, θά σταυρωθεῖ καί θά θανατωθεῖ, ἀφοῦ ἡ σάρκα θά ὑποταχθεῖ ἀκόμη καί μέχρι θανάτου, ἐνῶ τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ θά καταπιωθεῖ στό θέλημα τοῦ Πατέρα.

8. Καί ἔτσι ὁ Θεός σπάει τά δεσμά τοῦ θανάτου, κερδίζοντας τή νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, δίνοντας δύναμη στόν Υἱό νά κάνει μεσολάβηση γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων —

9. Ἀφοῦ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανούς, ἀφοῦ εἶχε τά σπλάχνα τοῦ ἑλέους, ἀφοῦ ἦταν γεμάτος συμπόνοια γιά τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ στάθηκε μεταξύ αὐτῶν καί τῆς δικαιοσύνης, ἀφοῦ ἔσπασε τά δεσμά τοῦ θανάτου, ἀφοῦ πῆρε ἐπάνω του τήν ἀνομία τους καί τίς παραβάσεις τους, ἀφοῦ τοὺς λύτρωσε καί ἱκανοποίησε τίς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης.

10. Καί τώρα σᾶς λέω, ποιός θά διηγηθεῖ τή γενεά του; Ἰδέστε, ἐγώ σᾶς λέω ὅτι ὅταν ἡ ψυχή του θά ἔχει γίνει προσφορά γιά ἁμαρτία αὐτός θά δεῖ τοὺς ἀπογόνους του. Καί τώρα τί λέτε ἐσεῖς; Καί ποιό θά εἶναι τό σπέρμα του;

11. Ἰδέστε σᾶς λέω ὅτι ὁποῖος ἔχει ἀκούσει τά λόγια τῶν προφητῶν, μάλιστα, ὅλων τῶν ἀρχαίων προφητῶν πού προφήτεψαν γιά τόν

ἐρχομό τοῦ Κυρίου — σᾶς λέω ὅτι ὅλοι αὐτοὶ ποῦ ἄκουσαν προσεκτικὰ τὰ λόγια τους, καὶ πίστεψαν ὅτι ὁ Κύριος θὰ λύτρωνε τὸ λαό του, καὶ προσμένουν αὐτὴν τὴ μέρα γιὰ λύτρωση τῶν ἁμαρτιῶν τους, σᾶς λέω, ὅτι αὐτοὶ εἶναι τὸ σπέρμα του, δηλαδή αὐτοὶ εἶναι οἱ κληρονόμοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

12. Γιατί αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τίς ἁμαρτίες βάστηξε. Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους πέθανε, γιὰ νὰ τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τὰ παραπτώματά τους. Τώρα λοιπόν, τάχα δὲν εἶναι αὐτοὶ τὸ σπέρμα του;

13. Μάλιστα, καὶ τάχα δὲν εἶναι οἱ προφῆτες, ὁ καθένας ποῦ ἄνοιξε τὸ στόμα του γιὰ νὰ προφητέψει, ποῦ δὲν ἔχει πέσει σὲ παράπτωμα, καὶ ἐννοῶ ὅλους τοὺς ἅγιους προφῆτες ἀπὸ καταβολῆς κόσμου; Ἐγὼ σᾶς λέω ὅτι αὐτοὶ εἶναι τὸ σπέρμα του.

14. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ κήρυξαν εἰρήνην, ποῦ ἔφεραν καλὰ νέα γιὰ ἀγαθὰ, ποῦ κήρυξαν σωτηρία, καὶ εἶπαν στὴ Σιών: Ὁ Θεὸς σου βασιλεύει!

15. Καὶ ὡ πόσο ὠραῖα ἦταν ἐπάνω στὰ βουνὰ τὰ πόδια τους!

16. Καὶ πάλι, πόσο ὠραῖα εἶναι ἐπάνω στὰ βουνὰ τὰ πόδια ἐκείνων ποῦ ἀκόμη κηρύττουν εἰρήνην!

17. Καὶ πάλι, πόσο ὠραῖα θὰ εἶναι ἐπάνω στὰ βουνὰ τὰ πόδια ἐκείνων ποῦ θὰ κηρύξουν εἰρήνην στό μέλλον, μάλιστα, ἀπὸ ἐδῶ κι ἔμπρός καὶ αἰῶνια!

18. Καὶ ιδέστε, ἐγὼ σᾶς λέω, αὐτὸ δὲν εἶναι ὄλο. Γιατί ὡ πόσο ὠραῖα εἶναι ἐπάνω στὰ βουνὰ τὰ πόδια ἐκείνων ποῦ φέρνει καλὰ νέα, ποῦ εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς εἰρήνης, μάλιστα, αὐτὸς ὁ Κύριος, ποῦ λύτρωσε τὸ λαό του. Μάλιστα, αὐτὸς ποῦ χάρισε σωτηρία στό λαό του.

19. Γιατί ἂν δὲν ἦταν γιὰ τὴ λύτρωση ποῦ ἔκανε γιὰ τὸ λαό του, ἢ ὁποῖα εἶχε προκετοιμαστῆ ἀπὸ τὴ θε-

μελίωση τοῦ κόσμου, σᾶς λέω, ἂν δὲν ἦταν γι' αὐτό, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα θὰ εἶχε χαθεῖ.

20. Ὅμως ιδέστε, τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου θὰ κοποῦν, καὶ ὁ Υἱὸς βασιλεύει, καὶ ἐξουσιάζει τοὺς νεκροὺς. Γι' αὐτό, αὐτὸς πραγματοποιεῖ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

21. Καὶ ἐπέρχεται ἀνάσταση, ἡ πρώτη ἀνάσταση. Μάλιστα, ἀνάσταση ἐκείνων ποῦ ὑπῆρξαν, καὶ ποῦ ὑπάρχουν, καὶ ποῦ θὰ ὑπάρξουν, μέχρι τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ — γιὰτί ἔτσι θὰ ὀνομάζεται.

22. Καὶ τώρα, ἡ ἀνάσταση ὅλων τῶν προφητῶν, καὶ ὅλων ἐκείνων ποῦ πίστεψαν στὰ λόγια τους, δηλαδή ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ τήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, θὰ βγοῦν κατὰ τὴν πρώτη ἀνάσταση. Ἐπομένως, αὐτοὶ εἶναι ἡ πρώτη ἀνάσταση.

23. Ἀνασταίνονται γιὰ νὰ κατοικήσουν μὲ τὸ Θεὸ ποῦ τοὺς ἔχει λυτρώσει. Ἐτσι, αὐτοὶ ἔχουν ζωὴ αἰώνια μέσο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔσπασε τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.

24. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ λαβαίνουν μέρος στὴν πρώτη ἀνάσταση. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ πέθαναν πρὶν νὰ ἔλθει ὁ Χριστός, στὴν ἀγνοία τους, χωρὶς νὰ τοὺς ἔχει κηρυχθεῖ ἡ σωτηρία. Καὶ ἔτσι ὁ Κύριος πραγματοποιεῖ τὴν ἐπαναποκατάστασή τους. Καὶ αὐτοὶ λαβαίνουν μέρος στὴν πρώτη ἀνάσταση, δηλαδή ἔχουν ζωὴ αἰώνια, ἀφοῦ λυτρώθηκαν ἀπὸ τὸν Κύριο.

25. Καὶ τὰ μικρὰ παιδιά ἐπίσης ἔχουν ζωὴ αἰώνια.

26. Ὅμως ιδέστε, καὶ φοβηθεῖτε καὶ τρέμετε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γιὰτί θὰ πρέπει νὰ τρέμετε. Γιατί ὁ Κύριος δὲ λυτρώνει κανέναν ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἐπαναστατοῦν ἐναντίον του καὶ πεθαίνουν μέσα στὶς ἁμαρτίες τους. Μάλιστα, ὅλοι ὅσοι ἀφανίστηκαν μέσα στὶς ἁμαρτίες τους ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ποῦ θεληματικὰ ἐπα-

ναστάτησαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πού ἔμαθαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί δέν ἤθελαν νά τίς τηροῦν. Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἔχουν θέση στήν πρώτη ἀνάσταση.

27. Ἐπομένως, δέ θά ἔπρεπε νά τρέμετε; Γιατί ἡ σωτηρία δέν ἔρχεται σέ κανέναν τέτοιον. Γιατί ὁ Κύριος δέ λύτρωσε κανέναν τέτοιον. Μάλιστα, οὔτε μπορεί ὁ Κύριος νά λυτρώσει τέτοιους. Γιατί δέν μπορεί νά ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό του. Γιατί δέν μπορεί νά ἀρνηθεῖ τή δικαιοσύνη ὅταν ἔχει τήν ἀπαιτήσή της.

28. Καί τώρα σᾶς λέω ὅτι θά ἔλθει καιρός πού ἡ σωτηρία τοῦ Κυρίου θά διακηρυχθεῖ σέ κάθε ἔθνος, φυλή, γλώσσα καί λαό.

29. Μάλιστα, Κύριε, οἱ φύλακές σου θά ὑψώσουν τή φωνή τους. Μέ τή φωνή ὅλοι μαζί θά τραγουδοῦν. Γιατί θά δοῦν μάτι πρὸς μάτι, ὅταν ὁ Κύριος θά ἐπιναφέρει τή Σιών.

30. Ξεσπάστε σέ χαρά, τραγουδεῖτε ὅλοι μαζί, σεῖς ἐρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ. Γιατί ὁ Κύριος παρηγόρησε τό λαό του, λύτρωσε τήν Ἱερουσαλήμ.

31. Ὁ Κύριος γύμνωσε τόν ἅγιο βραχίονά του στά μάτια ὄλων τῶν ἐθνῶν. Καί ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς θά δοῦν τή σωτηρία τοῦ Θεοῦ μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ὁ Θεός λυτρώνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν κατάστασή τους τοῦ χαμοῦ καὶ τῆς πτώσης. Ὅσοι εἶναι σαρκικοί παραμένουν σάν νά μὴν ὑπῆρξε λύτρωση. Ὁ Χριστὸς πραγματοποιεῖ μιὰ ἀνάσταση σέ αἰῶνια ζωὴ ἢ σέ ἀπέραντη καταδίκη.

Καί τώρα, ἐγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτά τὰ λόγια ὁ Ἀβιναδί, ἄπλωσε ἐμπρὸς τό χέρι του καί εἶπε: Θά ἔλθει ὁ καιρός πού ὅλοι θά δοῦν τή σωτηρία τοῦ Κυρίου. Ὅταν κάθε ἔθνος, φυλή, γλώσσα καί λαός θά δοῦν μάτι πρὸς μάτι καί θά ὁμολογήσουν ἐνώπιον

τοῦ Θεοῦ ὅτι οἱ κρίσεις του εἶναι δίκαιες.

2. Καί τότε θά ἀπορριφτοῦν οἱ ἄνομοι, καί θά ἔχουν αἰτία νά οὐρλιάζουν, καί νά κλαῖνε, καί νά θρηνοῦν, καί νά τρίζουν τὰ δόντια τους. Καί τοῦτο ἐπειδὴ δέν ἤθελαν νά ὑπακούσουν στή φωνή τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό ὁ Κύριος δέν τοὺς λυτρώνει.

3. Γιατί εἶναι σαρκικοί καί διαβολικοί, καί τοὺς ἐξουσιάζει ὁ διάβολος. Μάλιστα, αὐτό τό παλαιό φίδι πού ἐξαπάτησε τοὺς προπάτορές μας, πού ἦταν ἡ αἰτία τῆς πτώσης τους, πού ἦταν ἡ αἰτία πού ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα ἐγινε σαρκική, αἰσθησιακή, διαβολική, πού γνώρισαν τό κακό ἀπὸ τό καλό, πού ὑποτάχτηκαν στό διάβολο.

4. Ἔτσι ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα ἦταν χαμένη. Καί ιδέστε, θά ἦταν χαμένοι αἰῶνια ἂν δέν εἶχε λυτρώσει ὁ Θεός τό λαό του ἀπὸ τήν κατάστασή τους τοῦ χαμοῦ καί τῆς πτώσης.

5. Ὅμως θυμηθεῖτε ὅτι ὁποῖος ἐπιμένει στή σαρκική του φύση, καί συνεχίζει στοὺς δρόμους τῆς ἀμαρτίας καί ἀνταρσίας ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, παραμένει στήν κατάσταση του τῆς πτώσης καί ὁ διάβολος ἔχει κάθε ἐξουσία ἐπάνω του. Ἐπομένως, αὐτός εἶναι σάν νά μὴν εἶχε γίνει ἡ λύτρωση, ἄφωτο εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ διάβολος ἐπίσης εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

6. Τώρα λοιπόν, ἂν ὁ Χριστὸς δέν εἶχε ἔλθει στὸν κόσμο, καί μιλάμε γιὰ πράγματα πού πρόκειται νά συμβοῦν σάν νά εἶχαν ἤδη συμβεῖ, δέ θά μπορούσε νά ὑπάρξει ἡ λύτρωση.

7. Καί ἂν ὁ Χριστὸς δέν ἀνασταίνονταν ἀπὸ τοὺς νεκρούς, κι ἂν δέν εἶχε σπάσει τὰ δεσμά τοῦ θανάτου ὥστε ὁ τάφος νά μὴν ἔχει νίκη, καί ὥστε ὁ θάνατος νά μὴν ἔχει κεντρί, δέ θά μπορούσε νά ὑπάρξει ἡ ἀνάσταση.

8. Ὅμως ὑπάρχει ἀνάσταση, γι'

αυτό ὁ τάφος δὲν ἔχει νίκη, καὶ τὸ κεντρί τοῦ θανάτου καταπιώθηκε μὲ τὸ Χριστό.

9. Αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Μάλιστα, φῶς πού εἶναι ἀπέραντο, πού δὲν μπορεῖ ποτέ νά σκοτεινιάσει. Μάλιστα, καὶ ἐπίσης ζωὴ πού εἶναι ἀπέραντη, ὥστε νά μὴν μπορεῖ νά ὑπάρχει πιά θάνατος.

10. Ἀκόμα καὶ τοῦτο τὸ θνητό θά φορέσει τὴν ἀθανασία, καὶ τοῦτο τὸ φθαρτό θά φορέσει τὴν ἀφθαρσία, καὶ θά προσαχθῶν νά σταθοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά κριθοῦν ἀπὸ ἐκεῖνον σύμφωνα μὲ τὰ ἔργα τους ἂν εἶναι ἀγαθὰ ἢ ἂν εἶναι πονηρά —

11. Ἄν εἶναι ἀγαθὰ, σέ ἀνάσταση ἀπέραντης ζωῆς καὶ εὐτυχίας. Καὶ ἂν εἶναι πονηρά, σέ ἀνάσταση ἀπέραντης καταδίκης, ἀφοῦ θά παραδοθοῦν στὸ διάβολο πού τούς ἐξουσίασε, πράγμα πού ἀποτελεῖ καταδίκη —

12. Ἀφοῦ βάδισαν σύμφωνα μὲ τὰ δικά τους σαρκικά θελήματα καὶ τίς ἐπιθυμίες, χωρὶς νά ἔχουν ποτέ ἐπικαλεστεῖ τὸν Κύριο ἐνῶ οἱ βραχίονες τῆς εὐσπλαχνίας εἶχαν ἐκταθεῖ πρὸς αὐτούς. Γιατί οἱ βραχίονες τῆς εὐσπλαχνίας εἶχαν ἐκταθεῖ πρὸς αὐτούς, καὶ ἐκεῖνοι δὲ θέλησαν. Ἀφοῦ εἶχαν προειδοποιηθεῖ γιὰ τίς ἀνομίες τους καὶ ὁμοῦ δὲ θέλησαν νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ αὐτές. Καὶ τούς εἶχε δοθεῖ ἐντολὴ νά μετανοήσουν καὶ ὁμοῦ δὲ θέλησαν νά μετανοήσουν.

13. Καὶ τώρα, τάχα δὲ θά ἔπρεπε νά τρέμετε καὶ νά μετανοήσετε γιὰ τίς ἁμαρτίες σας, καὶ νά θυμηθῆτε ὅτι μόνο διὰ καὶ μέσο τοῦ Χριστοῦ μπορεῖτε νά σωθεῖτε;

14. Ἐπομένως, ἂν διδάσκετε τὸ νόμο τοῦ Μωσῆ, διδάξτε ἐπίσης ὅτι εἶναι σκιά ἐκεῖνων τῶν πραγμάτων πού πρόκειται νὰ συμβοῖ —

15. Διδάξτε τους ὅτι ἡ λύτρωση ἔρχεται μέσο τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυ-

ρίου, πού εἶναι ὁ καθαυτὸ Ἐπουράνιος Πατέρας. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ὁ Ἄλμα πιστεύει καὶ καταγράφει τὰ λόγια τοῦ Ἀβιναδί. Ὁ Ἀβιναδί ὑποφέρει θάνατο ἀπὸ φωτιά. Προφητεῖαι ἐπιδημικῆ ἀρρώστεια καὶ θάνατο ἀπὸ φωτιά γιὰ τοὺς δολοφόνους του.

ΚΑΙ τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἀβιναδί τελείωσε αὐτὰ πού ἔλεγε, ὁ βασιλιάς διέταξε νά τὸν πάρουν οἱ ἱερεῖς καὶ νά φροντίσουν νά θανατωθεῖ.

2. Ὅμως ἦταν κάποιος ἀνάμεσά τους πού λεγόταν Ἄλμα, πού ἦταν ἐπίσης ἀπόγονος τοῦ Νεφί. Καὶ ἦταν νέος ἄνδρας καὶ πίστεψε τὰ λόγια πού εἶχε πεῖ ὁ Ἀβιναδί, γιατί ἤξερε γιὰ τὴν ἀνομία γιὰ τὴν ὁποία ὁ Ἀβιναδί ἐπιμαρτύρησε ἐναντίον τους. Γι' αὐτὸ ἄρχισε νά ἰκετεύει τὸ βασιλιά νά μὴν εἶναι ὀργισμένος μὲ τὸν Ἀβιναδί, ἀλλὰ νά τὸν ἀφήσει νά φύγει ἤρεμα.

3. Ὅμως ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε περισσότερο, καὶ διέταξε νά διώξουν τὸν Ἄλμα ἀπὸ ἀνάμεσά τους, καὶ ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτες του ζοπίσω του γιὰ νά τὸν σκοτώσουν.

4. Ὅμως ἐκεῖνος ἔφυγε γρήγορα ἀπὸ ἐμπρὸς τους καὶ κρύφτηκε ὥστε δὲν μπόρεσαν νά τὸν βροῦν. Καὶ ἐκεῖνος, ὅπως ἦταν κρυμμένος γιὰ πολλές ἡμέρες, ἔγραψε ὅλα τὰ λόγια πού εἶχε πεῖ ὁ Ἀβιναδί.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς ἔβαλε τοὺς φρουρούς του νά περικυκλώσουν τὸν Ἀβιναδί καὶ νά τὸν πιάσουν. Τὸν ἔδεσαν λοιπὸν καὶ τὸν ἔριξαν στὴ φυλακή.

6. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρες, ἀφοῦ συσκέφτηκε μὲ τοὺς ἱερεῖς του, ἔκανε ὥστε νά τὸν φέρουν πάλι ἐμπρὸς του.

7. Τοῦ εἶπε λοιπὸν: Ἀβιναδί, ἔχουμε κατηγορία ἐναντίον σου, καὶ εἶσαι ἄξιος θανάτου.

8. Ἐπειδὴ εἶπες ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς θά κατεβεί ἀνάμεσα στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Τώρα λοιπόν, γι' αὐτὸν τὸ λόγο θά θανατωθεῖς, ἐκτός ἂν ἀνακαλέσεις ὅλα τὰ λόγια πού εἶπες ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου.

9. Λοιπόν ὁ Ἄβιναδί τοῦ εἶπε: Σᾶς λέω, δέ θά ἀνακαλέσω τὰ λόγια πού σᾶς εἶπα σχετικά μέ τοῦτον τό λαό, γιατί εἶναι ἀληθινά. Καί γιά νά ξέρετε ὅτι εἶναι σωστά, ἀφέθηκα νά πέσω στὰ χέρια σας.

10. Μάλιστα, καί θά ὑποφέρω μέχρι καί θάνατο ἀκόμα, καί δέ θά ἀνακαλέσω τὰ λόγια μου, καί αὐτά θά σταθοῦν ὡς μαρτυρία ἐναντίον σας. Καί ἂν μέ θανατώσετε θά χύσετε αἷμα ἀθῶο, καί αὐτό ἐπίσης θά σταθεῖ ὡς μαρτυρία ἐναντίον σας κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

11. Καί τότε ὁ βασιλιάς Νῶε ἦταν ἔτοιμος νά τόν ἀπολύσει, γιατί φοβήθηκε τὰ λόγια του, γιατί φοβήθηκε ὅτι οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ θά ἐπεφταν ἐπάνω του.

12. Ὅμως οἱ ἱερεῖς ὕψωσαν τή φωνή τους ἐναντίον του, καί ἄρχισαν νά τόν κατηγοροῦν λέγοντας: Ἔβρισε τό βασιλιά. Καί ἔτσι ἐρεθίστηκε μέ θυμό πάλι ὁ βασιλιάς ἐναντίον του, καί τόν παρέδωσε γιά νά θανατωθεῖ.

13. Καί ἐγινε ὥστε τόν πῆραν καί τόν ἔδεσαν, καί μαστίγωσαν τό δέρμα του μέ δεσμίδες ράβδων, μάλιστα, μέχρι θανάτου.

14. Καί λοιπόν ὅταν οἱ φλόγες ἄρχισαν νά τόν καίνε, τούς φώναζε καί εἶπε:

15. Ἴδέστε, ἀκριβῶς ὅπως κάνατε σέ ἐμένα, ἔτσι θά γίνει ὥστε τό σπέρμα σου θά κάνει πολλούς νά ὑποφέρουν τούς πόνους πού ἐγώ ὑποφέρω, αὐτούς τούς πόνους τοῦ θανάτου ἀπό φωτιά. Καί τοῦτο

ἐπειδὴ θά πιστεύουν στή σωτηρία τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους.

16. Καί θά γίνει ὥστε ἐσεῖς θά τυραννηθεῖτε μέ ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἐπιδημικές ἀσθένειες ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν σας.

17. Μάλιστα, καί θά σᾶς χτυπήσουν ἀπό κάθε μεριά, καί θά σᾶς πάνε καί θά σᾶς σκορπίσουν ἐδῶ κι ἐκεῖ, ἀκριβῶς ὅπως ἐνα ἄγριο κοπάδι πού τό κυνηγᾶνε ἄγρια σαρκοβόρα θηρία.

18. Καί ἐκείνη τήν ἡμέρα θά σᾶς κυνηγήσουν, καί θά σᾶς πιάσει τό χέρι τῶν ἐχθρῶν σας, καί τότε θά ὑποφέρετε, ὅπως ἐγώ ὑποφέρω, τούς πόνους τοῦ θανάτου ἀπό φωτιά.

19. Ἔτσι ἐκτελεῖ ὁ Θεός ἐκδίκηση σέ αὐτούς πού καταστρέφουν τό λαό του. Ὡ Θεέ, δέξου τήν ψυχή μου.

20. Καί τώρα, *ὅταν ὁ Ἄβιναδί εἶπε αὐτά τὰ λόγια, ἔπεσε, ἔχοντας ὑποστει θάνατο ἀπό φωτιά. Μάλιστα, ἔχοντας θανατωθεῖ ἐπειδὴ δέν ἤθελε νά ἀρνηθεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας σφραγίσει τήν ἀλήθεια τῶν λόγων του μέ τό θάνατό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ὁ Ἄλμα κηρύττει κρυφά. Ἐφαρμόζει τή διαθήκη τοῦ βαπτίσματος καί βαπτίζει στὰ νερά τοῦ Μόρμον. Ὁργανώνει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί χειροτονεῖ ἱερεῖς. Συντηροῦν τούς ἑαυτούς τους καί διδάσκουν τό λαό. Ὁ Ἄλμα καί ὁ λαός του ξεφεύγουν ἀπό τό βασιλιά Νῶε καί καταφεύγουν στήν ἐρημιά.

ΚΑΙ τώρα ἐγινε ὥστε ὁ Ἄλμα, πού εἶχε ξεφύγει ἀπό τούς ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά Νῶε, μετάνιωσε γιά τίς ἁμαρτίες καί τίς ἀνομίες του, καί περιφερόταν κρυφά ἀνάμεσα στό λαό καί ἄρχισε νά διδάσκει τὰ λόγια τοῦ Ἄβιναδί —

2. Μάλιστα, σχετικά με αυτό που επρόκειτο να συμβεί, και επίσης σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και τη λύτρωση του κόσμου, ή όποια θά γινόταν με τη δύναμη, και τὰ πάθη, και τὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ, και τὴν ἀνάστασή του και τὴν ἀνάληψή του στοὺς οὐρανοὺς.

3. Και ὅσοι ἤθελαν νὰ ἀκούσουν τὰ λόγια του τοὺς δίδασκε. Και τοὺς δίδασκε κρυφά, γιὰ νὰ μὴν τὸ μάθει ὁ βασιλιάς. Και πολλοὶ πίστεψαν τὰ λόγια του.

4. Και ἔγινε ὥστε ὅσοι τὸν πίστεψαν πῆγαν σὲ ἓναν τόπο πού τὸν ἔλεγαν Μόρμον, πού εἶχε πάρει τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ βασιλιά, ἀφοῦ ἦταν στὰ ὄρια τῆς χώρας πού τὴν λυμαίνονταν, κατὰ καιροὺς δηλαδὴ κατὰ ἐποχές, τὰ ἄγρια θηρία.

5. Λοιπὸν, στὸ Μόρμον ὑπῆρχε μιά πηγή με καθαρὸ νερό, και ὁ Ἄλμα πῆγε πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὅπου ὑπῆρχε κοντὰ στὸ νερό μιά πυκνὴ συστάδα ἀπὸ μικρὰ δέντρα, κι ἐκεῖ κρυβόταν κατὰ τὴν ἡμέρα ἀπὸ τίς ἔρηνες τοῦ βασιλιά.

6. Και ἔγινε ὥστε ὅσοι πίστευαν σὲ αὐτὸν πῆγαιναν πρὸς τὰ ἐκεῖ γιὰ νὰ ἀκούσουν τὰ λόγια του.

7. Και ἔγινε ὥστε *μετὰ ἀπὸ ἀρκετές ἡμέρες, ἓνας μεγάλος ἀριθμὸς εἶχε μαζευτεῖ στὸν τόπο τοῦ Μόρμον γιὰ νὰ ἀκούσουν τὰ λόγια τοῦ Ἄλμα. Μάλιστα, ὅλοι ὅσοι πίστευαν τὰ λόγια του εἶχαν συγκεντρωθεῖ, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν. Και τοὺς δίδαξε, και τοὺς κήρυξε μετάνοια, και λύτρωση, και πίστη στὸν Κύριο.

8. Και ἔγινε ὥστε τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, ἐδῶ εἶναι τὰ νερά τοῦ Μόρμον (γιατὶ ἔτσι λέγονταν), και τώρα, καθὼς ἐπιθυμεῖτε νὰ ἔλθετε στὸ ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, και νὰ λέγεστε λαὸς του, και δέχεστε νὰ σηκώνετε ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου τὰ βάρη, γιὰ νὰ γίνονται ἐλαφριά,

9. Μάλιστα, και δέχεστε νὰ πενθεῖτε με ἐκείνους πού πενθοῦν, μάλιστα, και νὰ ἀνακουφίζετε ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη ἀνακουφίσης, και νὰ σταθεῖτε ὡς μάρτυρες τοῦ Θεοῦ σὲ ὅλες τίς στιγμές και στὰ πάντα, και σὲ ὅλους τοὺς τόπους πού μπορεῖ νὰ βρεθεῖτε, ἀκόμη και μέχρι θανάτου, ὥστε νὰ σᾶς λυτρώσει ὁ Θεός, και νὰ συμπεριληφθεῖτε με αὐτοὺς τῆς πρώτης ἀνάστασης, ὥστε νὰ ἔχετε ζωὴ αἰώνια —

10. Λοιπὸν, σᾶς λέω, ἂν αὐτὸ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς σας, τί σᾶς ἐμποδίζει νὰ βαπτιστεῖτε στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὡς μαρτυρία ἐνώπιόν του ὅτι συνάψατε διαθήκη μαζί του, ὅτι θά τὸν ὑπηρετεῖτε και θά τηρεῖτε τίς ἐντολές του, ὥστε νὰ ξεχύσει τὸ Πνεῦμα τοῦ ἀφθονότερα ἐπάνω σας;

11. Και τώρα, ὅταν ὁ λαὸς ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια, χτύπησαν τὰ χέρια τους ἀπὸ χαρὰ και ἀναφώνησαν: Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς μας.

12. Και τότε ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα πῆρε τὸν Ἥλαμ, πού ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρώτους, και πῆγε και στάθηκε μέσα στὸ νερό και ἀναφώνησε λέγοντας: Ὡ Κύριε, ἔσχυσε τὸ Πνεῦμα σου ἐπάνω στὸ δούλο σου, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ ἐκτελεῖ αὐτὸ τὸ ἔργο με ἀγιότητα καρδιάς.

13. Και μόλις εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἦταν ἐπάνω του, και εἶπε: Ἥλαμ, σὲ βαπτίζω, ἔχοντας ἐξουσία ἀπὸ τὸν Παντοδύναμο Θεό, ὡς μαρτυρία ὅτι συνῆψες διαθήκη νὰ τὸν ὑπηρετεῖς ὥσπου νὰ πεθάνεις κατὰ τὸ θνητὸ σῶμα. Και εἶθε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου νὰ ξεχυθεῖ ἐπάνω σου. Και εἶθε ὁ Κύριος νὰ σοῦ χαρίσει ζωὴ αἰώνια, μέσο τῆς λύτρωσης τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο ἔχει προετοιμάσει ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

14. Καί ἄφου ὁ Ἄλμα εἶπε αὐτά τά λόγια, καί ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἥλαμ βυθίστηκαν μέσα στό νερό. Καί ἀνασηκώθηκαν καί βγήκαν ἀπό τό νερό ὄλο χαρά, ἄφου ἦταν γεμάτοι μέ τό Πνεῦμα.

15. Καί πάλι, ὁ Ἄλμα πήρε ἕναν ἄλλον, καί προχώρησε γιά δευτέρα φορά μέσα στό νερό καί τόν βάπτισε ἀνάλογα μέ τόν πρῶτο, μόνο πού ὁ ἴδιος δέ βυθίστηκε πάλι μέσα στό νερό.

16. Καί μέ αὐτόν τόν τρόπο βάπτιζε κάθε ἕναν πού ἐρχόταν στήν τοποθεσία τοῦ Μόρμον. Καί ἦταν ὄλοι τους περίπου διακόσιες τέσσερις ψυχές. Καί βαπτίστηκαν στά νερά τοῦ Μόρμον, καί ἦταν γεμάτοι ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

17. Καί ὀνομάζονταν ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δηλαδή ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τότε κι ὕστερα. Καί ἔγινε ὥστε ὀποιοσδήποτε βαπτίζονταν μέ τή δύναμη καί τήν ἐξουσία τοῦ Θεοῦ προσθέτονταν στήν ἐκκλησία του.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα, ἔχοντας ἐξουσία ἀπό τό Θεό, χειροτόνησε ἱερεῖς. Ἐναν ἱερέα γιά κάθε πενήντα ἄτομα χειροτόνησε νά κηρύττουν πρὸς αὐτούς, καί νά τούς διδάσκουν σχετικά μέ ὅσα ἀφοροῦν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19. Καί τούς ἔδωσε ἐντολή νά μή διδάσκουν τίποτα ἄλλο παρά μόνο αὐτά πού τούς εἶχε διδάξει, καί πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα τῶν ἁγίων προφητῶν.

20. Μάλιστα, ἀκόμη τούς ἔδωσε ἐντολή νά μήν κηρύττουν τίποτα ἄλλο παρά μόνο μετάνοια καί πίστη στόν Κύριο, πού εἶχε λυτρώσει τό λαό του.

21. Καί τούς ἔδωσε ἐντολή νά μήν ἔχουν διαμάχες ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο, ἀλλά νά κοιτᾶνε ἐμπρὸς μέ ἕνα μάτι, ἔχοντας μιά πίστη καί ἕνα βάπτισμα,

ἔχοντας τίς καρδιές τους συνυφασμένες μέ ἐνότητα καί μέ ἀγάπη ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλο.

22. Καί ἔτσι τοῦς ἔδωσε ἐντολή νά κηρύττουν. Καί ἔτσι ἔγιναν τέκνα τοῦ Θεοῦ.

23. Καί τούς ἔδωσε ἐντολή νά τηροῦν τήν ἡμέρα τῶν σαββάτων τοῦ Κυρίου, καί νά τήν ἀγιάζουν, καί ἐπίσης κάθε ἡμέρα νά δίνουν εὐχαριστίες στόν Κύριο τό Θεό τους.

24. Καί ἐπίσης τούς ἔδωσε ἐντολή οἱ ἱερεῖς τούς ὁποίους εἶχε χειροτονήσει νά ἐργάζονται μέ τά ἴδια τους τά χέρια γιά τή συντήρησή τους.

25. Καί ὕπηρχε μιά ἡμέρα σέ κάθε ἑβδομάδα ἡ ὁποία εἶχε ξεχωριστεῖ γιά νά συγκεντρώνονται ὥστε νά διδάσκουν τό λαό καί νά λατρεύουν τόν Κύριο τό Θεό τους, καί ἐπίσης, ὅσο συχνά μπορούσαν καί ἦταν στή δύναμή τους νά συναθροίζονται μεταξύ τους.

26. Οἱ ἱερεῖς λοιπόν, δέν ἔπρεπε νά βασιζονται στό λαό γιά τή συντήρησή τους. Ἀλλά γιά τόν κόπο τους θά λάβαιναν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά γίνονται ἰσχυροί κατά τό Πνεῦμα, ἔχοντας τή γνώση τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά διδάσκουν μέ δύναμη καί ἐξουσία ἀπό τό Θεό.

27. Καί πάλι ὁ Ἄλμα ἔδωσε ἐντολή ὁ λαός τῆς ἐκκλησίας νά δίνουν ἀπό τά ὑπάρχοντά τους, καθένας ἀνάλογα μέ αὐτό πού εἶχε. Ἄν εἶχε πιό ἄφθονα, νά δίνει πιό ἄφθονα. Καί ἀπό ἐκεῖνον πού εἶχε μόνο λίγα, μόνο λίγα θά ἔπρεπε νά ἀπαιτοῦνται. Καί σέ ἐκεῖνον πού δέν εἶχε θά ἔπρεπε νά δίνεται.

28. Καί ἔτσι θά ἔπρεπε νά δίνουν ἀπό τά ὑπάρχοντά τους ἀπό δική τους θέληση καί ἀπό ἀγαθές ἐπιθυμίες πρὸς τό Θεό, καί σέ ἐκείνους τούς ἱερεῖς πού εἶχαν ἀνάγκη, μάλιστα, καί σέ καθέναν πού εἶχε ἀνάγκη, σέ κάθε γυμνή ψυχή.

29. Καί αὐτό τοὺς τό εἶπε ἔχοντας ἐντολὴ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Καί πράγματι βάδιζαν ἐντίμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δίνοντας ὁ ἓνας στὸν ἄλλο καὶ ὄλικά καὶ πνευματικά, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τοὺς καὶ τίς ἐλείψει τοὺς.

30. Καί λοιπόν ἐγινε ὥστε ὅλα αὐτὰ γίνονταν στὸ Μόρμον, μάλιστα, δίπλα στὰ νερά τοῦ Μόρμον, στὸ δάσος πού ἦταν κοντὰ στὰ νερά τοῦ Μόρμον. Μάλιστα, ὁ τόπος τοῦ Μόρμον, τὰ νερά τοῦ Μόρμον, τὸ δάσος τοῦ Μόρμον, πόσο ἄμορφα εἶναι αὐτὰ στὰ μάτια ἐκείνων πού ἐκεῖ ἔμαθαν γιὰ τὸ Λυτρωτὴ τοὺς. Μάλιστα, καὶ πόσο ἐδλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι, γιατί θά ψάλλουν ἐξυμνώντας τον γιὰ πάντα.

31. Καί αὐτὰ ὅλα ἐγιναν στὰ ὄρια τῆς χώρας, ὥστε νά μή γίνουν γνωστά στὸ βασιλιά.

32. Ὅμως, ἰδέστε, ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς, πού ἀνακάλυψε κάποια κίνηση ἀνάμεσα στὸ λαό, ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτες του νά τοὺς παρακολουθήσουν. Γι' αὐτὸ τὴν ἡμέρα πού συναθροίζονταν μεταξύ τοὺς γιὰ νά ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Κυρίου ἀνακαλύφθηκαν ἀπὸ τὸ βασιλιά.

33. Καί τότε, ὁ βασιλιάς εἶπε ὅτι ὁ Ἄλμα ξεσήκωνε τὸ λαὸ νά ἐπαναστατήσῃ ἐναντίον του. Γι' αὐτὸ ἔστειλε τὸ στρατὸ του νά τοὺς ἀφανίσει.

34. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἄλμα καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου εἰδοποιήθηκαν γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ βασιλιά. Γι' αὐτὸ πῆραν τίς σκηνές τοὺς καὶ τίς οἰκογενεῖς τοὺς καὶ ἔφυγαν γιὰ τὴν ἐρημιά.

35. Καί ἦταν κατὰ τὸν ἀριθμὸ περὶπου τετρακόσιες πενήντα ψυχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ὁ Γεδεὼν ἐπιδιώκει νά θανατώσῃ τὸ Βασιλιά Νῶε. Οἱ Λαμανῖτες εἰσβάλλουν

στὴ χώρα. Ὁ Βασιλιάς Νῶε ὑφίσταται θάνατο ἀπὸ φωτιά. Ὁ Αἰμίχι κυβερνᾷ σάν ὑποτελεῖς μονάρχης.

ΚΑΙ ἐγινε ὥστε ἐπέστρεψε ὁ στρατὸς τοῦ βασιλιά, ἀφοῦ ἔφαξαν μάταια γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Κυρίου.

2. Καί τώρα ἰδέστε, οἱ στρατιωτικὲς δυνάμεις τοῦ βασιλιά ἦταν μικρές, ἀφοῦ εἶχαν μειωθεῖ, καὶ ἄρχισε νά δημιουργεῖται διάσπαση ἀνάμεσα στὸ ὑπόλοιπο τοῦ λαοῦ.

3. Καί τὸ μικρότερο τμήμα ἄρχισε νά ἐκφράζει ἀπειλές ἐναντίον τοῦ βασιλιά, καὶ ἄρχισε μιὰ μεγάλη διχόνοια ἀνάμεσά τοὺς.

4. Καί τώρα ἦταν ἀνάμεσά τοὺς ἓνας ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦταν Γεδεὼν, καὶ ἐπειδὴ ἦταν δυνατὸς ἄνδρας καὶ ἐχθρὸς τοῦ βασιλιά, γι' αὐτὸ τράβηξε τὸ σπαθὶ του, καὶ ὀρκίστηκε στὴν ὀργή του ὅτι θά σκότανε τὸ βασιλιά.

5. Καί ἐγινε ὥστε αὐτὸς πολέμησε μέ τὸ βασιλιά. Καί ὅταν εἶδε ὁ βασιλιάς ὅτι κόντευε νά τὸν ὑπερικήσῃ, ἐτράπη σὲ φυγὴ καὶ ἔτρεξε καὶ πῆγε ἐπάνω στὸν πύργο πού ἦταν δίπλα στὸ ναὸ.

6. Καί ὁ Γεδεὼν τὸν κυνήγησε καὶ κόντευε νά ἀνεβῆ ἐπάνω στὸν πύργο γιὰ νά θανατώσῃ τὸ βασιλιά, καὶ ὁ βασιλιάς ἔριξε τὰ μάτια του ὀλόγυρα πρὸς τὴ γῆ τοῦ Σέμλον, καὶ ἰδέστε, ὁ στρατὸς τῶν Λαμανιτῶν βρισκόνταν μέσα στὰ σύνορα τῆς χώρας.

7. Καί τώρα φώναξε ὁ βασιλιάς μέσα στὸ ἄγχος τῆς ψυχῆς του καὶ εἶπε: Γεδεὼν, ἄσε με νά ζήσω, γιατί οἱ Λαμανῖτες ἔρχονται καταπάνω μας, καὶ θά μᾶς ἀφανίσουν. Μάλιστα, θά ἀφανίσουν τὸ λαὸ μου.

8. Καί τώρα ὁ βασιλιάς δέ νοιαζόταν τόσο γιὰ τὸ λαὸ του παρά γιὰ τὴν ἴδια του τὴ ζωὴ. Κι ὁμως, ὁ Γεδεὼν τοῦ χάρισε τὴ ζωὴ του.

9. Καί πρόσταξε ὁ βασιλιάς τὸ λαὸ νά τραποῦν σέ φυγὴ μακριὰ ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες, καί ἐκεῖνος ὁ ἴδιος ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ τους, καί ξέφυγαν μέσα στὴν ἔρημιά, μὲ τίς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους.

10. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες τοὺς καταδίωξαν, καί τοὺς πρόφθασαν, καί ἄρχισαν νά τοὺς σκοτώσουν.

11. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς τοὺς πρόσταξε νά ἀφήσουν ὅλοι οἱ ἄνδρες τίς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους, καί νά τραποῦν σέ φυγὴ μακριὰ ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες.

12. Λοιπὸν ὑπῆρχαν πολλοὶ πού δέν ἤθελαν νά τοὺς ἀφήσουν ἀλλὰ προτιμοῦσαν νά μείνουν καί νά ἀφανιστοῦν μαζί τους. Καί οἱ ὑπόλοιποι ἄφησαν τίς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους καί τράπηκαν σέ φυγὴ.

13. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνοι πού παρέμειναν μὲ τίς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους ἔκαναν ὥστε οἱ ὁμορφες κόρες τους νά σταθοῦν ἐμπρός καί νά παρακαλέσουν τοὺς Λαμανίτες ὥστε νά μὴν τοὺς θανατώσουν.

14. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἔδειξαν συμπόνια γι' αὐτοὺς γιατί γοητεύτηκαν ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῶν γυναικῶν τους.

15. Ἔτσι λοιπὸν οἱ Λαμανίτες τοὺς χάρισαν τὴ ζωὴ, καί τοὺς πῆραν αἰχμαλώτους καί τοὺς ἔφεραν πίσω στὴ χώρα τοῦ Νεφί, καί τοὺς παραχώρησαν τὸ νά κατέχουν τὴ χώρα, ὑπὸ τοὺς ὄρους ὅτι θὰ παρέδιναν τὸ βασιλιά Νῶε στὰ χέρια τῶν Λαμανιτῶν, καί νά παραδώσουν τὴν περιουσία τους, μέχρι τὸ μισὸ ἀπὸ ὅλα ὅσα κατεῖχαν, τὸ μισὸ ἀπὸ τὸ χρυσάφι τους καί τὸ ἀσήμι τους καί ὅλα τὰ πολύτιμα ἀντικείμενά τους, καί ἔτσι θὰ πλήρωναν φόρο ὑποτελείας στὸ βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν ἀπὸ χρόνον σέ χρόνο.

16. Καί τώρα ὑπῆρχε ἓνας ἀπὸ τοὺς γιούς τοῦ βασιλιά ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού εἶχαν αἰχμαλωτιστεῖ, τοῦ ὀνόμου ἦταν Λίμχι.

17. Καί τώρα ὁ Λίμχι ἐπιθυμοῦσε ὁ πατέρας του νά μὴν ἀφανιστεῖ. Κι ὅμως ὁ Λίμχι δέν ἄγνοοῦσε τίς ἀνομίες τοῦ πατέρα του, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Γεδεὼν ἔστειλε ἄνδρες μέσα στὴν ἔρημιά, κρυφά, γιὰ νά ψάξουν γιὰ τὸ βασιλιά καί αὐτοὺς πού ἦταν μαζί του. Καί ἔγινε ὥστε συνάντησαν τὸ λαὸ στὴν ἔρημιά, ὅλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ βασιλιά καί τοὺς ἱερεῖς του.

19. Λοιπὸν αὐτοὶ εἶχαν ὀρκιστεῖ στὴν καρδιά τους ὅτι θὰ ἐπέστρεφαν στὴ γῆ τοῦ Νεφί, καί ἂν εἶχαν θανατωθεῖ οἱ γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους, καί ἐκεῖνοι ἐπίσης πού εἶχαν παραμείνει μαζί τους, θὰ ζητοῦσαν ἐκδίκηση, καί ἐπίσης θὰ ἀφανίζονταν μαζί τους.

20. Καί ὁ βασιλιάς τοὺς πρόσταξε νά μὴν ἐπιστρέψουν. Καί θύμωσαν μὲ τὸ βασιλιά, καί ἔκαναν ὥστε νά ὑποφέρει, ἀκόμη καί μέχρι θανάτου ἀπὸ φόβιά.

21. Καί ἦταν ἐτοιμοὶ νά πάρουν τοὺς ἱερεῖς ἐπίσης καί νά τοὺς θανατώσουν, καί αὐτοὶ τράπηκαν σέ φυγὴ ἀπὸ ἐμπρός τους.

22. Καί ἔγινε ὥστε ἦταν ἐτοιμοὶ νά ἐπιστρέψουν στὴ γῆ τοῦ Νεφί, καί συνάντησαν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Γεδεὼν. Καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Γεδεὼν τοὺς διηγῆθηκαν ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ στίς γυναῖκες τους καί στὰ παιδιά τους. Καί ὅτι οἱ Λαμανίτες τοὺς παραχώρησαν τὸ νά κατέχουν τὴ χώρα πληρώνοντας φόρο ὑποτελείας στοὺς Λαμανίτες τὸ μισὸ ἀπὸ ὅλα ὅσα κατέχουν.

23. Καί ὁ λαὸς εἶπε στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Γεδεὼν ὅτι εἶχαν θανατώσει τὸ βασιλιά, καί οἱ ἱερεῖς του εἶ-

χαν τραπεί σέ φυγή από αὐτούς, πιά μακριά μέσα στήν ἐρημιά.

24. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τελείωσαν τή διαδικασία, ἐπέστρεψαν στή γῆ τοῦ Νεφί γεμάτοι χαρά, ἐπειδή οἱ γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους δέν εἶχαν θανατωθεῖ. Καί εἶπαν στό Γεδεών τί εἶχαν κάνει στό βασιλιά.

25. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν τοῦς ἔδωσε ὄρκο, ὅτι ὁ λαός του δέ θά τοῦς θανάτωνε.

26. Καί ὁ Λίμχι ἐπίσης πού ἦταν ὁ γιός τοῦ βασιλιά, πού τοῦ εἶχε ἐπικυρωθεῖ τό βασιλεῖο ἐπάνω του ἀπό τό λαό, ἔδωσε ὄρκο στό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν ὅτι θά πληρωνε ὁ λαός του φόρο ὑποτελείας πρὸς αὐτόν, καί μάλιστα τό μισό ἀπό ὅλα ὅσα κατεῖχαν.

27. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισε ὁ Λίμχι νά ἔδραιώνει τό βασιλεῖο καί νά ἔδραιώνει εἰρήνη ἀνάμεσα στό λαό του.

28. Καί ἔβαλε ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν φρουρούς ὀλόγυρα στή χώρα ὥστε νά κρατήσει τό λαό τοῦ Λίμχι μέσα στή χώρα, ὥστε νά μή φύγουν γιά τήν ἐρημιά. Καί συντηροῦσε τοῦς φρουρούς του ἀπό τό φόρο ὑποτελείας πού λάβαινε ἀπό τοῦς Νεφίτες.

29. Καί τώρα, ὁ βασιλιάς Λίμχι εἶχε διαρκή εἰρήνη στό βασιλεῖό του γιά διάστημα δύο χρόνων, πού οἱ Λαμανίτες δέν τοῦς ἐνόχλησαν οὔτε ἐπιδίωκαν νά τοῦς ἀφανίσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Οἱ ἱερεῖς τοῦ Νῶε ἀπάγουν κόρες τῶν Λαμανιτῶν. Οἱ Λαμανίτες κηρύττουν πόλεμο ἐναντίον τοῦ Λίμχι καί τοῦ λαοῦ του. Αὐτοί τοῦς ἀποκροῦν καί τοῦς κατευνάζουν.

ΛΟΙΠΟΝ ἦταν ἓνα μέρος στό Σέμλον ὅπου μαζεύονταν οἱ κόρες τῶν Λαμανιτῶν γιά νά τραγουδοῦν καί νά χορεύουν καί γιά νά διασκεδάζουν.

2. Καί ἔγινε ὥστε κάποια ἡμέρα μαζεύτηκαν λίγες ἀπό αὐτές γιά νά τραγουδήσουν καί νά χορέψουν.

3. Καί λοιπόν, οἱ ἱερεῖς τοῦ βασιλιά Νῶε, ἀφοῦ ντρέπονταν νά ἐπιστρέψουν στήν πόλη τοῦ Νεφί, μάλιστα, καί ἀφοῦ ἐπίσης φοβόνταν ὅτι ὁ λαός θά τοῦς θανάτωνε, γι' αὐτό δέν τολμοῦσαν νά ἐπιστρέψουν στίς γυναῖκες τους καί στά παιδιά τους.

4. Καί ἀφοῦ εἶχαν παραμείνει στήν ἐρημιά, καί ἀφοῦ ἀνακάλυψαν τίς κόρες τῶν Λαμανιτῶν, στάθηκαν καί τίς παραμόνευαν.

5. Καί ὅταν ἦταν μόνο λίγες ἀπ' αὐτές μαζεμένες γιά νά χορέψουν, βγήκαν ἐξω ἀπό τοῦς κρυφῶνες τους καί τίς πήραν καί τίς ἔφεραν μέσα στήν ἐρημιά. Μάλιστα, εἴκοσι καί τέσσερις ἀπό τίς κόρες τῶν Λαμανιτῶν τίς ἔφεραν μέσα στήν ἐρημιά.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἀνακάλυψαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ἔλειπαν οἱ κόρες τους, θύμωσαν μέ τό λαό τοῦ Λίμχι, γιατί νόμισαν ὅτι ἦταν ὁ λαός τοῦ Λίμχι.

7. Ἔστειλαν λοιπόν τό στρατό τους. Μάλιστα, ἀκόμα καί ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς πήγαινε μπροστά ἀπό τό λαό του. Καί πήγαν στή γῆ τοῦ Νεφί γιά νά καταστρέψουν τό λαό τοῦ Λίμχι.

8. Καί τώρα, ὁ Λίμχι τοῦς εἶχε ἀνακαλύψει ἀπό τόν πύργο, ὅλες τίς προετοιμασίες τους γιά πόλεμο τίς εἶχε ἀνακαλύψει. Γι' αὐτό συγκέντρωσε τό λαό του, καί ἔστησε καρτέρι γι' αὐτούς στοῦς ἀγρούς καί στά δάση.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν οἱ Λαμανίτες ἐφθασαν, ὁ λαός τοῦ Λίμχι ἄρχισε νά πέφτει ἀπάνω τους ἀπό τά καρτέρια τους, καί ἄρχισαν νά τοῦς σκοτώνουν.

10. Καί ἔγινε ὥστε ἡ μάχη ἔγινε πάρα πολύ σκληρή, γιατί πολεμοῦσαν σάν λεοντάρια γιά τή λεία τους.

11. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός τοῦ

Λίμχι ἄρχισε νά διώχνει τούς Λαμανίτες ἀπό ἐμπρός τους. Κι ὅμως δέν ἦταν οὔτε οἱ μισοὶ ἀπό τούς Λαμανίτες κατὰ τόν ἀριθμό. Ὅμως πολεμοῦσαν γιά τή ζωή τους, καί γιά τίς γυναῖκες τους, καί γιά τά παιδιά τους. Γι' αὐτό κατέβαλλαν μεγάλη προσπάθεια καί πολεμοῦσαν σάν δράκοι.

12. Καί ἔγινε ὥστε βρῆκαν τό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν ἀνάμεσα στόν ἀριθμό τῶν νεκρῶν. Ὡστόσο δέν ἦταν νεκρός, ἀλλά εἶχε τραυματιστεῖ καί εἶχε ἀφεθεῖ ἐπάνω στό ἔδαφος, τόσο γρήγορη ἦταν ἡ φυγή τοῦ λαοῦ του.

13. Καί τόν πῆραν καί ἔδεσαν τίς πληγές του, καί τόν ἔφεραν ἐνώπιον τοῦ Λίμχι, καί εἶπαν: Ἰδέξ, νά ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν, πού ἐνῶ εἶχε πληγωθεῖ ἔπεσε ἀνάμεσα στούς νεκρούς τους, καί τόν ἐγκατέλειψαν. Καί ἰδέξ, τόν φέραμε ἐνώπιόν σου. Τώρα λοιπόν ἄς τόν θανατώσουμε.

14. Ὅμως ὁ Λίμχι τούς εἶπε: Νά μὴν τόν θανατώσετε, ἀλλά φέрте τον ἔδω γιά νά τόν ἰδῶ. Καί αὐτοὶ τόν ἔφεραν. Καί ὁ Λίμχι τοῦ εἶπε: Τί λόγο ἔχεις γιά νά κηρύξεις πόλεμο ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου; Ἰδέξ, ὁ λαός μου δέν καταπάτησε τόν ὄρκο πού σου ἔδωσα. Ἐπομένως, γιατί νά καταπατήσεις ἐσύ τόν ὄρκο πού ἔδωσες στό λαό μου;

15. Καί τώρα ὁ βασιλιάς εἶπε: Καταπάτησα τόν ὄρκο ἐπειδὴ ὁ λαός σου ἄρπαξε τίς κόρες τοῦ λαοῦ μου. Γι' αὐτό, μέσα στό θυμό μου, ἔκανα τό λαό μου νά κηρύξει πόλεμο ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου.

16. Καί λοιπόν, ὁ Λίμχι δέν εἶχε ἀκούσει τίποτα σχετικά μέ αὐτό τό θέμα. Γι' αὐτό εἶπε: Θά ἐρευνήσω ἀνάμεσα στό λαό καί ὁποιοσδήποτε ἔχει κάνει αὐτήν τήν πράξη θά ἀφανιστεῖ. Φρόντισε λοιπόν νά γίνει μιὰ ἐρευνα ἀνάμεσα στό λαό του.

17. Ὅταν λοιπόν ἄκουσε ὁ Γε-

δεῶν αὐτά τά πράγματα, πού ἦταν ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ βασιλιά, πῆγε καί εἶπε στό βασιλιά: Σέ ἰκετεύω, σταμάτα, καί μὴν ἐρευνήσεις ἐτοῦτο τό λαό, καί μὴν τούς βαρύνεις μ' αὐτήν τήν κατηγορία.

18. Γιατί τάχα δέ θυμᾶσαι τούς ἱερεῖς τοῦ πατέρα σου, αὐτούς πού ἐτοῦτος ὁ λαός ἐπιδίωκε νά ἀφανίσει; Καί τάχα δέ βρίσκονται αὐτοὶ στήν ἐρημιά; Καί τάχα δέν εἶναι αὐτοὶ ἐκεῖνοι πού ἔκλεψαν τίς κόρες τῶν Λαμανιτῶν;

19. Καί τώρα, ιδέξ, καί πές τα αὐτά στό βασιλιά, γιά νά τὰ πεῖ στό λαό του ὥστε νά κατευναστοῦν πρὸς ἡμᾶς. Γιατί ἰδέξ, ἤδη προετοιμᾶζονται νά μᾶς ἐπιτεθοῦν. Καί ἰδέξ ἐπίσης ὅτι ἡμεῖς δέν εἴμαστε παρὰ μόνο λίγοι.

20. Καί ἰδέξ, αὐτοὶ ἐρχονται μέ τίς πολυάριθμες στρατιές τους. Καί ἐξάπαντος θά ἀφανιστοῦμε, ἐκτός ἂν τούς κατευνάσει πρὸς ὄφελός μας ὁ βασιλιάς τους.

21. Γιατί, δέν ἐκκληρώνονται τάχα τὰ λόγια τοῦ Ἀβιναδί, αὐτὰ πού προφήτεψε ἐναντίον μας — καί ὅλα αὐτά ἐπειδὴ δέ θέλαμε νά ὑπακούσουμε στά λόγια τοῦ Κυρίου, καί νά στραφοῦμε ἀπὸ τίς ἀνομίες μας;

22. Καί τώρα ἄς κατευνάσουμε τό βασιλιά, καί ἐκκληρώσουμε τόν ὄρκο πού τοῦ δώσαμε. Γιατί εἶναι καλύτερο νά εἴμαστε ὑπόδουλοι παρὰ νά χάσουμε τή ζωή μας. Ἄς θέσουμε λοιπόν τέλος στήν τόση αἰματοχυσία.

23. Καί τώρα, ὁ Λίμχι εἶπε στό βασιλιά ὅλα τὰ σχετικὰ μέ τόν πατέρα του, καί τούς ἱερεῖς πού εἶχαν φύγει στήν ἐρημιά, καί ἀπέδωσε τήν ἀπαγωγή τῶν θυγατέρων τους σ' αὐτούς.

24. Καί ἔγινε ὥστε κατευνάστηκε ὁ βασιλιάς πρὸς τό λαό του. Καί τούς εἶπε: Ἄς πᾶμε νά συναντήσουμε τό λαό μου χωρὶς ὄπλα. Καί

σᾶς ὀρκίζομαι μέ ὄρκο ὅτι ὁ λαός μου δέ θά θανατώσει τό λαό σας.

25. Καί ἔγινε ὥστε ἀκολούθησαν τό βασιλιά, καί πήγαν νά συναντήσουν τοὺς Λαμανίτες χωρίς ὄπλα. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι συνάντησαν τοὺς Λαμανίτες. Καί ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν ὑποκλίθηκε μπροστά τους, καί παρακάλεσε ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τοῦ Λίμχι.

26. Καί ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες τό λαό τοῦ Λίμχι, ὅτι ἦταν ἄοπλοι, τοὺς συμπόνεσαν καί κατευνάστηκαν πρὸς αὐτούς, καί ἐπέστρεψαν μαζί μέ τό βασιλιά τους στήν πατρίδα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ὁ λαός τοῦ Λίμχι δέχεται επίθεση καί ἦττα ἀπό τοὺς Λαμανίτες. Συναντοῦν τόν Ἀμμών καί προσηλυτίζονται. Λένε στόν Ἀμμών γιά τίς εἴκοσι τέσσερις πλάκες τῶν Ἰαρεδιτῶν.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λίμχι καί ὁ λαός του ἐπέστρεψαν στήν πόλη τοῦ Νεφί, καί ἄρχισαν πάλι νά κατοικοῦν στή χώρα μέ εἰρήνη.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὕστερα ἀπό πολλές ἡμέρες οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν πάλι νά ξεσηκώνονται σέ θυμό ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν, καί ἄρχισαν νά ἔρχονται μέσα στά σύνορα τῆς χώρας ὀλόγουρα.

3. Τώρα, δέν τολμοῦσαν νά τοὺς θανατώσουν, ἐνεκα τοῦ ὄρκου πού εἶχε κάνει ὁ βασιλιάς τους πρὸς τό Λίμχι. Ἀλλά τοὺς ράπιζαν, καί ἄσκοῦσαν ἐξουσία ἐπάνω τους. Καί ἄρχισαν νά βάζουν μεγάλα βάρη ἐπάνω στή ράχη τους, καί νά τοὺς ὀδηγοῦν ὅπως θά ὀδηγοῦσαν ἕνα βουβό γάιδαρο —

4. Μάλιστα, ὅλα αὐτά γίνονταν γιά νά ἐκπληρωθεῖ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.

5. Καί λοιπόν τά βάσανα τῶν Νεφιτῶν ἦταν μεγάλα, καί δέν ὑπῆρχε

τρόπος νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τά χέρια τους, γιατί οἱ Λαμανίτες τοὺς εἶχαν περικυκλώσει ἀπό κάθε πλευρά.

6. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισε ὁ λαός νά μουρμουράει μέ τό βασιλιά ἐξαιτίας τῶν ταλαιπωριῶν τους. Καί ἄρχισαν νά θέλουν νά προβοῦν σέ μάχη ἐναντίον τους. Καί ταλαιπωροῦσαν πάρα πολύ τό βασιλιά τους μέ τίς διαμαρτυρίες τους. Γι' αὐτό τοὺς ἔδωσε ἄδεια νά κάνουν σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τους.

7. Καί συγκεντρώθηκαν πάλι, καί φόρεσαν τήν πανοπλία τους, καί προέλασαν ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν γιά νά τοὺς διώξουν ἀπό τή χώρα τους.

8. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες τοὺς νίκησαν, καί τοὺς ἔκαναν νά ὀπισθοχωρήσουν, καί σκότωσαν πολλούς ἀπό αὐτούς.

9. Καί τώρα, ἔπεσε μεγάλο πένθος καί θρήνος ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Λίμχι, ἡ χήρα νά θρηνεῖ γιά τόν ἄνδρα της, ὁ γιός καί ἡ κόρη νά θρηνοῦν γιά τόν πατέρα τους, καί οἱ ἀδελφοί γιά τοὺς ἀδελφούς τους.

10. Λοιπόν ὑπῆρχαν πάρα πολλές χήρες στή χώρα, καί θρηνοῦσαν γοερά ἀπό μέρα σέ μέρα, γιατί τοὺς εἶχε κυριεύσει μέγας φόβος γιά τοὺς Λαμανίτες.

11. Καί ἔγινε ὥστε οἱ συνεχεῖς κραυγές τους ξεσήκωσαν τοὺς ὑπόλοιπους ἀπό τό λαό τοῦ Λίμχι σέ θυμό ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, καί προέβησαν πάλι σέ μάχη, ἀλλά ἀναγκάστηκαν πάλι νά ὑποχωρήσουν, ὑφιστάμενοι μεγάλες ἀπώλειες.

12. Μάλιστα, προέβησαν πάλι καί γιά τρίτη φορά, καί ὑπέφεραν κατὰ τόν ἴδιο τρόπο. Καί ὅσοι δέ σκοτώθηκαν ἐπέστρεψαν πάλι στήν πόλη τοῦ Νεφί.

13. Καί ταπεινώσαν τοὺς ἑαυτούς τους μέχρι τό χῶμα, ἐξουσιαζόμενοι ἀπό τό ζυγό τῆς αἰχμαλωσίας, ὑπο-

τασσόμενοι στό νά πλήττονται, καί νά σέρνονται ἀπ' ἐδῶ κι ἀπ' ἐκεῖ, καί νά βασανίζονται, σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τῶν ἐχθρῶν τους.

14. Καί πράγματι ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους μέχρι τά βάθη τῆς ταπεινότητος. Καί κραύγαζαν ἐντονα πρὸς τόν Κύριο. Μάλιστα, ὅλη τήν ἡμέρα κραύγαζαν πρὸς τό Θεό τους νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τά βάσανά τους.

15. Καί τώρα, ὁ Κύριος ἀργοῦσε νά ἀκούσει τίς κραυγές τους ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους. Κι ὅμως ὁ Κύριος πράγματι ἄκουσε τίς κραυγές τους, καί ἄρχισε νά μαλακῶνει τήν καρδιά τῶν Λαμανιτῶν, ὥστε ἄρχισαν νά ἐλαφρῶνουν τά βάσανά τους. "Ὅμως ὁ Κύριος δέν τό ἔκρινε ὀρθό νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τήν αἰχμαλωσία.

16. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισαν νά εὐημεροῦν κατά βαθμοῦς στή χώρα, καί ἄρχισαν νά παράγουν δημητριακά σέ μεγαλύτερη ἀφθονία, καί ποίμνια, καί ἀγέλες, ὥστε δέν ὑπέφεραν ἀπό πείνα.

17. Τώρα, ὑπῆρχε ἓνας μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν, περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἄνδρες. Γι' αὐτό ὁ βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε κάθε ἄνδρα νά παραχωρεῖ γιά τή συντήρηση τῶν γυναικῶν πού εἶχαν χηρέψει καί γιά τὰ παιδιά τους, ὥστε νά μὴν ἀφανιστοῦν ἀπὸ τήν πείνα. Καί αὐτοὶ τό ἔκαναν ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἰσχυροῦ ἐκείνων πού εἶχαν θανατωθεῖ.

18. Λοιπὸν ὁ λαὸς τοῦ Λίμχι ἐμεναν ἐνωμένοι σέ ἓνα σῶμα, ὅσο ἦταν δυνατό, καί ἀσφάλιζαν τὰ σιτηρὰ τους καί τὰ ποίμνια τους.

19. Καί ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς δέν ἐμπιστευόταν τό ἄτομό του ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλης, παρά μόνο ἂν ἔπαιρνε τούς φρουροὺς του μαζί του, φοβούμενος μήπως κατὰ κάποιον τρόπο ἔπεφτε στὰ χέρια τῶν Λαμανιτῶν.

20. Καί φρόντισε ὥστε νά παρα-

φυλάει ὁ λαὸς τοῦ τῆ χώρα ὀλόγυρα, ὥστε νά μπορέσουν μέ κάποιον τρόπο νά πιάσουν ἐκείνους τούς ἱερεῖς πού εἶχαν ξεφυγεῖ μέσα στήν ἐρημιά, αὐτοὺς πού εἶχαν κλέψει τίς κόρες τῶν Λαμανιτῶν, καί πού εἶχαν προκαλέσει τόσο μεγάλη καταστροφή νά πέσει ἐπάνω τους.

21. Γιατί ἐπιθυμοῦσαν νά τούς πιάσουν γιά νά τούς τιμωρήσουν. Γιατί εἶχαν ἔλθει μέσα στή χώρα τοῦ Νεφί τῆ νύχτα, καί πῆραν τὰ σιτηρὰ τους καί πολλὰ ἀπὸ τὰ πολῦτιμα ἀντικείμενά τους. Γι' αὐτό τούς ἔστησαν καρτέρι.

22. Καί ἔγινε ὥστε δέν ὑπῆρξε καμιά διαταραχὴ ἀνάμεσα στοὺς Λαμανίτες καί τό λαὸ τοῦ Λίμχι, *μέχρι τόν καιρὸ πού ὁ Ἄμμων καί οἱ ἀδελφοὶ του ἦλθαν στή χώρα.

23. Καί ὁ βασιλιάς πού βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τίς πύλες τῆς πόλης μέ τῆ φρουρά του, ἀνακάλυψε τόν Ἄμμων καί τούς ἀδελφούς του. Καί ἐπειδὴ ὑπέθεσε ὅτι αὐτοὶ ἦταν ἱερεῖς τοῦ Νῶε, γι' αὐτό ἔκανε νά τούς πιάσουν, καί νά τούς δέσουν, καί νά τούς ρίξουν στή φυλακή. Καί ἂν ἦταν οἱ ἱερεῖς τοῦ Νῶε θά ἐνεργοῦσε ὥστε νά θανατωθοῦν.

24. Ὅμως, ὅταν ἀνακάλυψε ὅτι δέν ἦταν, ἀλλὰ ὅτι ἦταν οἱ ἀδελφοὶ του, καί εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμα, γέμισε ἀπὸ ὑπερβολικά μεγάλη χάρά.

25. Τώρα, ὁ βασιλιάς Λίμχι, εἶχε στείλει πρὶν ἀπὸ τόν ἐρχομὸ τοῦ Ἄμμων ἓνα μικρὸ ἀριθμὸ ἀνδρῶν γιά νά ψάξουν γιά τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμα. Ἀλλὰ δέν μπόρεσαν νά τῆ βροῦν, καί χάθηκαν μέσα στήν ἐρημιά.

26. Κι ὅμως βρῆκαν μιὰ χώρα ἢ ὁποία εἶχε κάποτε κατοικηθεῖ. Μάλιστα, μιὰ χώρα ἢ ὁποία ἦταν σκεπασμένη μέ ξερά κόκαλα. Μάλιστα, μιὰ χώρα πού εἶχε κάποτε κατοικηθεῖ καί ἢ ὁποία εἶχε καταστραφεῖ.

Καί, ὑποθέτοντας ὅτι ἦταν ἡ χώρα τοῦ Ζαραχέμλα, ἐπέστρεψαν στή χώρα τοῦ Νεφί, φθάνοντας στά ὄρια τῆς χώρας, ὄχι πολλές μέρες πρὶν τόν ἐρχομό τοῦ Ἄμμών.

27. Καί ἔφεραν μαζί τους ἕνα χρονικό, ἕνα χρονικό τοῦ λαοῦ τοῦ ὁποίου τά κόκαλα εἶχαν βρεῖ. Καί ἦταν παραγμένο σέ πλάκες ἀπό μέταλλο.

28. Καί τώρα, ὁ Λίμχι, πάλι γέμισε χαρά καθὼς ἔμαθε ἀπό τό στόμα τοῦ Ἄμμών ὅτι ὁ βασιλιάς Μωσίας εἶχε ἕνα χάρισμα ἀπό τό Θεό, μέ τό ὁποῖο μπορούσε νά ἐρμηνεύσει τέτοια χαράγματα. Μάλιστα, καί ὁ Ἄμμών ἐπίσης χάρηκε ὑπερβολικά.

29. Ὅμως ὁ Ἄμμών καί οἱ ἀδελφοί του γέμισαν λύπη ἐπειδή τόσοι πολλοί ἀπό τούς ἀδελφούς τους εἶχαν σκοτωθεῖ.

30. Καί ἐπίσης πού ὁ βασιλιάς Νῶε καί οἱ ἱερεῖς του εἶχαν προκαλέσει νά διαπράξει ὁ λαός τόσες πολλές ἁμαρτίες καί ἄνομίες ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Καί ἐπίσης θλίβονταν γιά τό θάνατο τοῦ Ἄβιναδί. Καί ἐπίσης γιά τήν ἀποχώρηση τοῦ Ἄλμα καί τῶν ἀνθρώπων πού πῆγαν μαζί του, αὐτῶν πού εἶχαν σχηματίσει μιὰ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ μέσο τῆς δύναμης καί τῆς ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ, καί τῆς πίστεως στά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τόν Ἄβιναδί.

31. Μάλιστα, θλίβονταν γιά τήν ἀποχώρησή τους, γιατί δέν ἤξεραν πρὸς τά πού εἶχαν φύγει. Τώρα, εὐχαρίστως θά εἶχαν ἐνωθεῖ μαζί τους, γιατί αὐτοί οἱ ἴδιοι εἶχαν συνάψει διαθήκη μέ τό Θεό νά τόν ὑπηρετοῦν καί νά τηροῦν τίς ἐντολές του.

32. Καί τώρα, ἀπό τότε πού ἦλθε ὁ Ἄμμών, ὁ βασιλιάς Λίμχι, συνῆψε κι αὐτός διαθήκη μέ τό Θεό, καί ἐπίσης πολλοί ἀπό τό λαό του, νά τόν υπηρετοῦν καί νά τηροῦν τίς ἐντολές του.

33. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Λίμχι καί πολλοί ἀπό τό λαό του ἐπιθυμοῦσαν νά βαφτιστοῦν. Ὅμως δέν ἦταν κανένας στή χώρα πού νά εἶχε ἐξουσία ἀπό τό Θεό. Καί ὁ Ἄμμών ἀρνήθηκε νά τό ἐκτελέσει αὐτό, ἐπειδή θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἀνάξιο δοῦλο.

34. Γι' αὐτό, ἐκείνη τήν ἐποχή, δέ σχηματίσαν ἐκκλησία, περιμένοντας γιά τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου. Τώρα ἐπιθυμοῦσαν νά γίνουν σάν τόν Ἄλμα καί τούς ἀδελφούς του πού εἶχαν φύγει μέσα στήν ἐρημιά.

35. Ἐπιθυμοῦσαν νά βαφτιστοῦν σάν μαρτυρία καί ὁμολογία ὅτι δέχονταν νά ὑπηρετοῦν τό Θεό μέ ὅλη τους τήν καρδιά. Κι ὅμως παράτειναν τόν καιρό. Καί ἡ ἀφήγηση τοῦ βαπτίσματός τους θά δοθεῖ στό μέλλον.

36. Καί τώρα, ὅλη ἡ σπουδή τοῦ Ἄμμών καί τοῦ λαοῦ του, καί τοῦ βασιλιά Λίμχι καί τοῦ λαοῦ του, ἦταν πῶς νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τά χέρια τῶν Λαμανιτῶν καί ἀπό τήν ὑποδούλωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Γίνονται σχέδια γιά νά ξεφύγει ὁ λαός ἀπό τή Λαμανιτική αἰχμαλωσία. Μεθᾶνε τούς Λαμανίτες. Ὁ λαός ξεφεύγει, ἐπιστρέφουν στή Ζαραχέμλα καί γίνονται ὑπήκοοι τοῦ Βασιλιά Μωσία.

ΚΑΙ τώρα ἔγινε ὥστε ὁ Ἄμμών καί ὁ βασιλιάς Λίμχι ἄρχισαν νά συσκέπτονται μέ τό λαό πῶς νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τή σκλαβιά. Καί ἀκόμη ἔκαναν ὥστε νά συγκεντρωθεῖ ὅλος ὁ λαός. Καί τοῦτο τό ἔκαναν γιά νά ἔχουν τήν ψήφο τοῦ λαοῦ σχετικά μέ τό θέμα αὐτό.

2. Καί ἔγινε ὥστε δέν μπορούσαν νά βροῦν κανένα τρόπο γιά νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τή σκλαβιά, ἐκτός ἂν ἦταν νά πάρουν τίς γυναῖκες τους καί

τά παιδιά τους, και τά ποιμνιά τους, και τίς ἀγέλες τους, και τίς σκηνές τους και νά φύγουν μέσα στην ἔρημιά. Γιατί ἀφοῦ οἱ Λαμανίτες ἦταν τόσο πολυάριθμοι, ἦταν ἀδύνατο γιά τό λαό τοῦ Λίμχι νά πολεμήσει μαζί τους, ἔχοντας ὑπόψη νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τή σκλαβιά μέ τό σπαθί.

3. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ἦλθε ὁ Γεδεὼν και στάθηκε ἐμπρός στό βασιλιά, και τοῦ εἶπε: Τώρα, ὦ βασιλιά, ἐσύ ἔχεις ἀκούσει ἐδῶ τά λόγια μου πολλές φορές ὅταν πολεμούσαμε τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς Λαμανίτες.

4. Καί τώρα, ὦ βασιλιά, ἂν δέ μέ ἔχεις γιά ἀχρηστο ὑπηρέτη, ἢ ἂν ἔχεις ἀκούσει τά λόγια μου σέ ὅποιονδήποτε βαθμό, και ὑπῆρξαν χρήσιμα γιά σένα, ἔτσι ἀκριβῶς ἐπιθυμῶ νά ἀκούσεις τά λόγια μου ἐτούτη τή φορά, και θά εἶμαι δοῦλος σου και θά ἐλευθερώσω αὐτόν τό λαό ἀπό τή σκλαβιά.

5. Καί ὁ βασιλιάς τοῦ παρεχώρησε τό νά μιλήσει. Καί ὁ Γεδεὼν τοῦ εἶπε:

6. Ἰδέξ τό πίσω πέρασμα ἀπό τόν πίσω τοῖχο, στό πίσω μέρος τῆς πόλης. Οἱ Λαμανίτες, δηλαδή οἱ φρουροί τῶν Λαμανιτῶν, τή νύχτα εἶναι μεθυσμένοι. Λοιπὸν ἄς στείλουμε προκήρυξη σέ ὅλον ἐτοῦτο τό λαό νά συγκεντρώσουν τά ποιμνιά τους, γιά νά τά ὀδηγήσουν κατά τή νύχτα στην ἔρημιά.

7. Καί ἐγώ θά πάω σύμφωνα μέ τήν προσταγή σου και θά πληρώσω τόν τελευταῖο φόρο ὑποτελείας ἀπό κρασί στους Λαμανίτες, κι αὐτοί θά μεθύσουν. Καί ἐμεῖς θά περάσουμε μέσα ἀπό τό κρυφὸ πέρασμα στά ἀριστερά τοῦ στρατοπέδου τους ὅταν θά εἶναι μεθυσμένοι και κοιμισμένοι.

8. Ἔτσι θά φύγουμε μέ τίς γυναῖκες μας και τά παιδιά μας, τά ποιμνιά μας και τίς ἀγέλες μας μέσα στην ἔρημιά. Καί θά πορευτοῦμε γύρω ἀπό τή χώρα τοῦ Σιλῶμ.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς ἀκουσε τά λόγια τοῦ Γεδεὼν.

10. Καί ὁ βασιλιάς Λίμχι ἔκανε ὥστε νά συγκεντρώσει ὁ λαός του τά ποιμνιά τους. Καί ἔστειλε τό φόρο ὑποτελείας ἀπό κρασί στους Λαμανίτες. Καί ἔστειλε ἐπίσης περισσότερο κρασί, σάν δῶρο γι' αὐτούς. Καί αὐτοί ἤπιαν ἐλεύθερα ἀπό τό κρασί πού τους ἔστειλε ὁ βασιλιάς Λίμχι.

11. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός τοῦ Λίμχι ἔφυγε τή νύχτα πρὸς τήν ἔρημιά μέ τά ποιμνιά τους και τίς ἀγέλες τους, και πῆγαν γύρω ἀπό τή γῆ τοῦ Σιλῶμ μέσα στην ἔρημιά, και στράφηκαν πρὸς τή γῆ τοῦ Ζαραῒμλα, ὀδηγούμενοι ἀπό τόν Ἄμμῶν και τοὺς ἀδελφούς του.

12. Καί εἶχαν πάρει ὄλο τό χρυσάφι τους, και τό ἀσήμι τους, και τά πολύτιμα ἀντικείμενά τους, αὐτά πού μπορούσαν νά μεταφέρουν, και τίς προμήθειές τους ἐπίσης μαζί τους, μέσα στην ἔρημιά. Καί προχώρησαν γιά τό ταξίδι τους.

13. Καί ἀφοῦ ἦταν πολλές ἡμέρες μέσα στην ἔρημιά, ἔφθασαν στή γῆ του Ζαραῒμλα και ἐνώθηκαν μέ τό λαό τοῦ Μωσία και ἔγιναν ὑπήκοοι του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μωσίας τοὺς δέχτηκε μέ μεγάλη χαρά. Καί ἔλαβε ἐπίσης τά χρονικά τους, και ἐπίσης τά χρονικά αὐτά πού εἶχε βρεῖ ὁ λαός τοῦ Λίμχι.

15. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ἀνακάλυψαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ὁ λαός τοῦ Λίμχι ἔφυγε τή νύχτα ἀπό τή χώρα, ἔστειλαν στρατό στην ἔρημιά γιά νά τοὺς κυνηγήσουν.

16. Καί ἀφοῦ τοὺς κυνήγησαν δύο ἡμέρες, δέν μπορούσαν πιά νά ἀκολουθήσουν τά ἴχνη τους. Ὅποτε, χάθηκαν μέσα στην ἔρημιά.

Χρονικό τοῦ Ἄλμα και τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, πού εἶχαν πάει μέσα στην ἔρη-

μιά εξαιτίας τοῦ λαοῦ τοῦ Βασιλιᾶ Νῶε.
Συνίσταται ἀπό τὰ κεφάλαια 23 καί 24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ἄλμα ἀρνεῖται νά γίνει βασιλιάς.
Ὁ Κύριος ἐπιπλήττει τό λαό του, καί οἱ Λαμάνιτες κατακοῦν τή γῆ τοῦ Ἡλαμ. Ὁ Ἀμουλών, ἀρχηγός τῶν ἀνόμων ἱερέων τοῦ Βασιλιᾶ Νῶε, κυβερνάει ὑποτασσόμενος στό Λαμάνιτη μονάρχη.

ΛΟΙΠΟΝ ὁ Ἄλμα, ἀφοῦ εἶχε προειδοποιηθεῖ ἀπό τόν Κύριο ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλιᾶ Νῶε θά τοὺς ἐπιτίθονταν, καί ἀφοῦ τό γνωστοποίησε στό λαό του, γι' αὐτό συγκέντρωσαν τὰ ποιμνιά τους, καί πῆραν ἀπό τὰ σιτηρά τους, καί ἔφυγαν μέσα στήν ἐρημιά, ἐμπρός στά στρατεύματα τοῦ βασιλιᾶ Νῶε.

2. Καί ὁ Κύριος τοὺς δυνάμωσε, ὥστε οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιλιᾶ Νῶε δέν μπορούσαν νά τοὺς προφτάσουν γιά νά τοὺς ἀφανίσουν.

3. Καί ἔφευγαν ταξιδεύοντας ἐπί ὀκτὼ ἡμέρες μέσα στήν ἐρημιά.

4. Καί ἔφθασαν σέ μιὰ χώρα, μάλιστα, μιὰ πολύ ὁμορφη καί εὐχάριστη χώρα, μιὰ χώρα μέ καθαρό νερό.

5. Καί ἔστησαν τίς σκηνές τους, καί ἄρχισαν νά καλλιεργοῦν τό ἔδαφος, καί ἄρχισαν νά χτιζοῦν κτίρια. Μάλιστα, ἦταν παραγωγικοί, καί ἐργάστηκαν πάρα πολύ ἐντατικά.

6. Καί ὁ λαός ἐπιθυμοῦσε νά γίνει ὁ Ἄλμα βασιλιάς τους, γιατί ἦταν πολύ ἀγαπητός στό λαό του.

7. Ἀλλά ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, δέν εἶναι σκόπιμο νά ἔχομε βασιλιά. Γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Δέν πρέπει νά θεωρεῖτε μιὰ σάρκα ὑπεράνω μιᾶς ἄλλης, δηλαδή ἑνας ἄνθρωπος δέν πρέπει νά θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀνώτερο ἀπό ἕναν ἄλλο. Γι' αὐτό, σᾶς λέω, δέν εἶναι σκόπιμο νά ἔχετε βασιλιά.

8. Κι ὅμως, ἂν ἦταν δυνατό νά μπορεῖτε πάντα νά ἔχετε δίκαιους ἀνθρώπους νά εἶναι βασιλιάδες σας θά ἦταν καλό γιά σᾶς νά ἔχετε βασιλιά.

9. Ὅμως θυμηθεῖτε τήν ἀνομία τοῦ βασιλιᾶ Νῶε καί τῶν ἱερέων του. Καί ἐγὼ ὁ ἴδιος πιάστηκα σέ παγίδα, καί ἔκανα πολλά πράγματα πού ἦταν ἀποτροπιαστικά στό βλέμμα τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα μοῦ προκάλεσαν ὀδυνηρή μετάνοια.

10. Κι ὅμως, ὕστερα ἀπό πολλά βάσανα, ὁ Κύριος ἄκουσε τίς κραυγές μου, καί ἀπάντησε στίς προσευχές μου, καί μέ ἔκανε ὄργανο στά χέρια του γιά νά ἔλθουν τόσοι πολλοί ἀπό ἐσᾶς στή γνώση τῆς ἀληθείας του.

11. Πάντως, δέν καυχίμαι γιά τοῦτο, γιατί εἶμαι ἀνάξιος νά καυχίμαι γιά τόν ἑαυτό μου.

12. Καί τώρα σᾶς λέω, καταπιεστήκατε ἀπό τό βασιλιά Νῶε, καί ὑπῆρξατε ὑπόδουλοι σ' αὐτόν καί τοὺς ἱερεῖς του, καί φθάσατε σέ ἀνομία μέσο αὐτῶν. Ἐπομένως, εἴχατε δεθεῖ μέ τὰ δεσμά τῆς ἀνομίας.

13. Καί τώρα, ὅπως ἐλευθερωθήκατε μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτά τὰ δεσμά, μάλιστα, ἀπό τὰ δεσμά τοῦ βασιλιᾶ Νῶε καί τῶν ἀνθρώπων του, καί ἐπίσης ἀπό τὰ δεσμά τῆς ἀνομίας, ἔτσι ἐπιθυμῶ νά σταθεῖτε σταθεροί στήν ἐλευθερία μέ τήν ὁποία καταστήκατε ἐλεύθεροι, καί νά μὴ ἐμπιστεύεστε κανέναν νά γίνει βασιλιάς σας.

14. Καί ἐπίσης μὴ ἐμπιστεύεστε κανέναν νά γίνει ὁ δάσκαλός σας οὔτε ὁ ἱεροκήρυκός σας, παρά μόνο ἂν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, πού βαδίζει στό δρόμο του καί τηρεῖ τίς ἐντολές του.

15. Ἔτσι δίδαξε ὁ Ἄλμα τό λαό του, ὥστε καθένας νά ἀγαπάει τόν

πλησίον του σάν τόν εαυτό του, ὥστε νά μήν ὑπάρχει διχόνοια ἀνάμεσα τους.

16. Καί τώρα, ὁ Ἄλμα ἦταν ὁ ἀρχιερέας τους, ἀφοῦ αὐτός ἦταν ὁ ἰδρυτής τῆς ἐκκλησίας τους.

17. Καί ἔγινε ὥστε κανένας δέν ἔλαβε ἐξουσία νά κηρύττει ἢ νά διδάσκει παρά μόνο ἂν ἦταν μέσο αὐτοῦ ἀπό τό Θεό. Γι' αὐτό ἀφιέρωσε ὄλους τοὺς ἱερεῖς τους καί ὄλους τοὺς διδασκάλους τους. Καί κανένας τους δέν ἀφιερωνόταν παρά μόνο ἂν ἦταν δίκαιοι ἄνθρωποι.

18. Γι' αὐτό φρόντιζαν τό λαό τους, καί τούς γαλουχοῦσαν μέ θέματα πού ἀφοροῦν τή χρηστότητα.

19. Καί ἔγινε ὥστε ἀρχισαν νά ἐδημεροῦν πάρα πολύ μέσα στή χώρα. Καί ὀνόμασαν τή χώρα Ἦλαμ.

20. Καί ἔγινε ὥστε πληθύνονταν καί ἐδημεροῦσαν ὑπερβολικά μέσα στή χώρα τοῦ Ἦλαμ. Καί ἔχτισαν μιὰ πόλη, τήν ὁποία ὀνόμασαν πόλη τοῦ Ἦλαμ.

21. Κι ὁμοῦς ὁ Κύριος τό κρίνει σωστό νά ἐπιπλήττει τό λαό του. Μάλιστα, δοκιμάζει τήν ὑπομονή τους καί τήν πίστη τους.

22. Πάντως — ὁποῖος βασιζέται σέ κείνον αὐτός θά ὑψωθεῖ κατά τήν τελευταία ἡμέρα. Μάλιστα, καί ἔτσι ἦταν μ' αὐτόν τό λαό.

23. Γιατί ἰδέστε, θά σᾶς δεῖξω ὅτι κατέληξαν σέ αἰχμαλωσία, καί κανένας δέν μπορούσε νά τοὺς ἐλευθερώσει παρά μόνο ὁ Κύριος ὁ Θεός τους, μάλιστα, ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ καί τοῦ Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ.

24. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι τοὺς ἐλευθέρωσε, καί τοὺς ἔδειξε τή μεγάλη δύναμή του, καί μεγάλη ἦταν ἡ χαρά τους.

25. Γιατί ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ἐνῶ αὐτοί βρισκόνταν στή γῆ τοῦ Ἦλαμ, μάλιστα στήν πόλη τοῦ Ἦλαμ, ἐνῶ καλλιεργοῦσαν τή γῆ ὀλόγυρα, ἰδέ-

στε, ἓνας στρατός τῶν Λαμανιτῶν ἦταν στά σύνορα τῆς χώρας.

26. Ἐγινε λοιπόν ὥστε οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἄλμα τράπηκαν σέ φυγή ἀπό τοὺς ἀγροῦς τους, καί συγκεντρώθηκαν στήν πόλη τοῦ Ἦλαμ. Καί εἶχαν πολύ φοβηθεῖ ἐξαιτίας τῆς παρουσίας τῶν Λαμανιτῶν.

27. Ὅμως ὁ Ἄλμα προχώρησε καί στάθηκε ἀνάμεσα τους, καί τοὺς ἐξόρκισε νά μήν φοβούνται, ἀλλά νά θυμηθοῦν τόν Κύριο τό Θεό τους καί αὐτός θά τοὺς ἐλευθέρωνε.

28. Γι' αὐτό καθυσύχασαν τοὺς φόβους τους, καί ἀρχισαν νά ἐπικαλοῦνται τόν Κύριο ὥστε νά μαλάκωνε τήν καρδιά τῶν Λαμανιτῶν, ὥστε νά τοὺς ἄφηναν νά ζήσουν, αὐτούς καί τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους.

29. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος πράγματι μαλάκωσε τήν καρδιά τῶν Λαμανιτῶν. Καί ὁ Ἄλμα καί οἱ ἀδελφοί του πῆγαν καί παραδόθηκαν στά χέρια τους. Καί οἱ Λαμανίτες κατέλαβαν τή γῆ τοῦ Ἦλαμ.

30. Τώρα τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, αὐτά πού κυνηγοῦσαν τό λαό τοῦ βασιλιά Λίμχι, εἶχαν χαθεῖ μέσα στήν ἐρημιά γιά πολλές ἡμέρες.

31. Καί ἰδέστε, εἶχαν βρεῖ ἐκείνους τοὺς ἱερεῖς τοῦ βασιλιά Νῶε, σέ ἓνα μέρος πού τό ὀνόμαζαν Ἀμουλών. Καί εἶχαν ἀρχίσει νά κατέχουν τή γῆ τοῦ Ἀμουλών καί εἶχαν ἀρχίσει νά καλλιεργοῦν τό ἔδαφος.

32. Λοιπόν τό ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν τῶν ἱερέων ἦταν Ἀμουλών.

33. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμουλών ἐκλιπαροῦσε τοὺς Λαμανίτες. Καί ἔστειλε ἐπίσης τίς γυναῖκες τους, οἱ ὁποῖες ἦταν οἱ κόρες τῶν Λαμανιτῶν, νά ἐκλιπαρήσουν τοὺς ἀδελφούς τους, γιά νά μήν ἀφανίσουν τοὺς ἀνδρες τους.

34. Καί λυπήθηκαν οἱ Λαμανίτες τόν Ἀμουλών καί τοὺς ἀδελφούς

του, καί δέν τούς ἀφάνισαν, ἔνεκα τῶν γυναικῶν τους.

35. Καί ἐνώθησαν μέ τούς Λαμανίτες ὁ Ἄμουλῶν καί οἱ ἀδελφοί του, καί ταξίδευσαν μέσα στήν ἐρημιά ψάχνοντας γιά τή γῆ τοῦ Νεφί ὅταν ἀνακάλυψαν τή γῆ τοῦ Ἡλαμ, τήν ὁποία κατεῖχαν ὁ Ἄλμα καί οἱ ἀδελφοί του.

36. Καί ἔγινε ὥστε ὑποσχέθηκαν οἱ Λαμανίτες στόν Ἄλμα καί στούς ἀδελφούς του ὅτι ἂν τούς ἔδειχναν τό δρόμο πού ὀδηγοῦσε στή γῆ τοῦ Νεφί θά τούς χάριζαν τή ζωή τους καί τήν ἐλευθερία τους.

37. Ὅμως ὅταν ὁ Ἄλμα τούς ἔδειξε τό δρόμο πού ὀδηγοῦσε στή γῆ τοῦ Νεφί, οἱ Λαμανίτες δέν τήρησαν τήν ὑπόσχεσή τους, ἀλλά ἔβαλαν φρουρούς ὀλόγυρα στή γῆ τοῦ Ἡλαμ, γιά τόν Ἄλμα καί τούς ἀδελφούς του.

38. Καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπ' αὐτούς πῆγαν στή γῆ τοῦ Νεφί. Καί ἕνα τμήμα ἀπ' αὐτούς ἐπέστρεψε στή γῆ τοῦ Ἡλαμ, καί ἔφεραν ἐπίσης μαζί τους τίς γυναῖκες καί τά παιδιά τῶν φρουρῶν πού εἶχαν μείνει στή χώρα.

39. Καί ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν εἶχε παραχωρήσει στόν Ἄμουλῶν νά εἶναι βασιλιάς καί κυβερνήτης τοῦ λαοῦ του, πού ἦταν στή γῆ τοῦ Ἡλαμ. Ὅμως δέ θά εἶχε ἐξουσία νά κάνει ὅτιδήποτε ἐνάντιο στό θέλημα τοῦ βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ὁ Ἄμουλῶν καταδιώκει τόν Ἄλμα καί τό λαό του. Θά θανατωθοῦν ἂν προσευχηθοῦν. Ὁ Κύριος κάνει τά βάσανά τους νά φαίνονται ἑλαφριά. Τούς ἐλευθερώνει ἀπό τή σκλαβιά καί ἐπιστρέφουν στή Ζαραχέμλα.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄμουλῶν βρῆκε εὐνοια στά μάτια τοῦ βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν. Γι' αὐτό ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν ἔδωσε σ' αὐτόν καί στούς

ἀδελφούς του νά διοριστοῦν δάσκαλοι τοῦ λαοῦ του, μάλιστα, τοῦ λαοῦ πού βρισκόταν στή γῆ τοῦ Σέμλον, καί στή γῆ τοῦ Σιλῶμ, καί στή γῆ τοῦ Ἄμουλῶν.

2. Γιατί οἱ Λαμανίτες εἶχαν κυριεύσει ὅλες αὐτές τίς χώρες. Γι' αὐτό, ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν εἶχε διορίσει βασιλιάδες σέ ὅλες αὐτές τίς χώρες.

3. Καί τώρα, τό ὄνομα τοῦ βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν ἦταν Λάμαν, ὀνομαζόμενος κατά τό ὄνομα τοῦ πατέρα του, καί ἐπομένως ὀνομαζόταν βασιλιάς Λάμαν. Καί ὅταν βασιλιάς σέ μεγάλο ἀριθμό ἀνθρώπων.

4. Καί διόρισε δασκάλους ἀπό τούς ἀδελφούς τοῦ Ἄμουλῶν, σέ κάθε χώρα πού κατεχόταν ἀπό τό λαό του. Καί ἔτσι ἡ γλώσσα τοῦ Νεφί ἄρχισε νά διδάσκεται σέ ὄλο τό λαό τῶν Λαμανιτῶν.

5. Καί ἦταν λαός πού φέρονταν φιλικά ὁ ἕνας στόν ἄλλο. Ὅμως δέ γνώριζαν τό Θεό. Οὔτε τούς διδάξαν οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἄμουλῶν ὅτιδήποτε σχετικό μέ τόν Κύριο τό Θεό τους, οὔτε τό νόμο τοῦ Μωυσῆ, οὔτε τούς διδάξαν τά λόγια τοῦ Ἀβιναδί.

6. Ἀλλά τούς διδάξαν ὅτι ἔπρεπε νά τηροῦν χρονικό, καί ὅτι μπορούσαν νά γράφουν ὁ ἕνας στόν ἄλλο.

7. Καί ἔτσι ἄρχισαν οἱ Λαμανίτες νά ἀξάνονται κατά τά πλούτη, καί νά συναλλάσσονται ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο καί ἔγιναν σπουδαῖοι, καί ἄρχισαν νά εἶναι πανοῦργος καί σοφός λαός, ὡς πρός τή σοφία τοῦ κόσμου, μάλιστα, πολύ πανοῦργος λαός, πού εὐχαριστιόταν μέ κάθε εἶδους ἀνομία καί λεηλασία, ἐκτός ἂν ἦταν ἀνάμεσα στούς δικούς τους ἀδελφούς.

8. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ἄρχισε ὁ Ἄμουλῶν νά ἐξουσιάζει τόν Ἄλμα καί τούς ἀδελφούς του, καί ἄρχισε νά τόν καταδιώκει, καί ἔκανε ὥστε τά παιδιά του νά καταδιώκουν τά παιδιά τους.

9. Γιατί ὁ Ἄμουλὼν γινώριζε τὸν Ἄλμα, ὅτι ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ βασιλιά, καὶ ὅτι ἦταν αὐτός πού πίστευε τὰ λόγια τοῦ Ἄβιναδί καὶ τὸν ἐδῶξαν μακριὰ ἀπὸ τὸ βασιλιά, καὶ γι' αὐτὸ ἦταν ὀργισμένος μαζί του. Γιατί εἶχε ὑποταχθεῖ στὸ βασιλιά Λάμαν, ὅμως ἐξουσίαζε αὐτούς, καὶ τοὺς βάραινε μὲ ἀγγαρεῖες, καὶ ἔβαλε ἐπιστάτες ἀγγαρειῶν νὰ τοὺς ἐπιτηροῦν.

10. Καὶ ἐγινε ὥστε τόσο μεγάλα ἦταν τὰ βάσανά τους ὥστε ἄρχισαν νὰ ἐπικαλοῦνται ἔνθερμα τὸ Θεό.

11. Καὶ ὁ Ἄμουλὼν τοὺς πρόσταξε νὰ σταματήσουν τίς ἐπικλήσεις τους. Καὶ ἔβαλε φρουροὺς νὰ τοὺς προσέχουν, ὥστε ὅποιον ἔβρισκαν νὰ ἐπικαλεῖται τὸ Θεό νὰ τὸν θανάτωναν.

12. Καὶ ὁ Ἄλμα καὶ ὁ λαὸς του δὲν ὕψωναν τὴ φωνή τους πρὸς τὸν Κύριο τὸ Θεό τους, ἀλλὰ ξεχύλιζαν τὴν καρδιά τους πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἤξερε τὴ σκέψη τῆς καρδιάς τους.

13. Καὶ ἐγινε ὥστε ἦλθε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτοὺς στὰ βάσανά τους, λέγοντας: Σηκώστε τὸ κεφάλι σας καὶ ἄς ἀνακουφιστεῖτε, γιατί ἐγὼ γινώριζω τὴ διαθήκη πού συνάψατε πρὸς ἐμένα. Καὶ ἐγὼ θὰ συνάψω διαθήκη μὲ τὸ λαὸ μου καὶ θὰ τοὺς ἐλευθερώσω ἀπὸ τῆ σκλαβιά.

14. Καὶ θὰ ἐλαφρύνω ἐπίσης τὰ βάρη πού ἔχουν τεθεῖ ἐπάνω στοὺς ὤμους σας, ὥστε οὔτε ἐσεῖς νὰ μὴν τὰ αἰσθάνεστε ἐπάνω στὴν πλάτη σας, ἀκόμη κι ὅταν εἴσαστε στὴ σκλαβιά. Καὶ τοῦτο θὰ πράξω ὥστε νὰ σταθεῖτε ὡς μάρτυρες γιὰ μένα ἀπὸ ἐδῶ κι ἐμπρός, καὶ γιὰ νὰ ξέρετε σίγουρα ὅτι ἐγὼ, ὁ Κύριος ὁ Θεός, ἐπισκέπτομαι τὸ λαὸ μου στὰ βάσανά τους.

15. Καὶ τότε ἐγινε ὥστε τὰ βάσανα πού εἶχαν πέσει ἐπάνω στὸν Ἄλμα καὶ τοὺς ἀδελφούς του ἐλά-

φρωσαν. Μάλιστα, ὁ Κύριος πράγματι τοὺς δυνάμωσε ὥστε μπορούσαν νὰ σηκώνουν τὰ βάσανα τους μὲ εὐκολία, καὶ ὑπάκουαν πρόσχα καὶ μὲ ὑπομονὴ σὲ κάθε θέλημα τοῦ Κυρίου.

16. Καὶ ἐγινε ὥστε τόσο μεγάλη ἦταν ἡ πίστη τους καὶ ἡ ὑπομονὴ τους, πού ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἦλθε πάλι πρὸς αὐτούς, λέγοντας: Ἄνακουφιστεῖτε, γιατί αὔριο θὰ σᾶς ἐλευθερώσω ἀπὸ τῆ σκλαβιά.

17. Καὶ εἶπε στὸν Ἄλμα: Νὰ πᾶς ἐμπρός ἀπ' αὐτόν τὸ λαὸ καὶ ἐγὼ θὰ πάω μαζί σου καὶ θὰ ἐλευθερώσω αὐτόν τὸ λαὸ ἀπὸ τῆ σκλαβιά.

18. Ἐγινε λοιπὸν ὥστε ὁ Ἄλμα καὶ ὁ λαὸς του τὴ νύχτα συγκέντρωσαν τὰ ποιμνιά τους καὶ ἐπίσης τὰ σιτηρά τους. Μάλιστα, καθ' ὅλη τὴ νύχτα συγκέντρωναν τὰ ποιμνιά τους.

19. Καὶ τὸ πρωὶ ὁ Κύριος ἔκανε νὰ πέσει βαθὺς ὕπνος στοὺς Λαμανῖτες, μάλιστα, καὶ ὅλοι οἱ ἐπιστάτες ἀγγαρίας ἔπεσαν σὲ βαθύτατο ὕπνο.

20. Καὶ ὁ Ἄλμα μὲ τὸ λαὸ του ἐφυγαν μέσα στὴν ἐρημί. Καὶ ἀφοῦ εἶχαν ταξιδέψει ὀλοκλήρη μέρα, ἔστησαν τίς σκηνές τους σὲ μιά πεδιάδα, καὶ ὀνόμασαν τὴν πεδιάδα Ἄλμα, ἐπειδὴ αὐτός ὀδηγοῦσε τὸ δρόμο τους μέσα στὴν ἐρημί.

21. Μάλιστα, καὶ στὴν πεδιάδα τοῦ Ἄλμα ἐκφράσανε ἄφθονα τίς εὐχαριστεῖες τους πρὸς τὸ Θεό ἐπειδὴ ὑπῆρξε πολυεὐσπλαχνος πρὸς αὐτούς, καὶ ἐλάφρυνε τὰ βάσανά τους, καὶ τοὺς εἶχε ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆ σκλαβιά. Γιατί βρίσκονταν σὲ σκλαβιά, καὶ κανένας δὲν μπορούσε νὰ τοὺς ἐλευθερώσει παρεκτός ἂν ἦταν ὁ Κύριος ὁ Θεός τους.

22. Καὶ εὐχαρίστησαν τὸ Θεό, μάλιστα, ὅλοι οἱ ἄνδρες τους καὶ ὄλες οἱ γυναῖκες τους καὶ ὄλα τὰ παιδιὰ τους πού μπορούσαν νὰ μιλή-

σουν ύψωσαν τή φωνή τους στίς δολογιές του Θεού τους.

23. Καί τώρα ο Κύριος εἶπε στόν Ἄλμα: Βιάσου καί βγές καί σύ καί τοῦτος ὁ λαός ἔξω ἀπό τούτη τή χώρα, γιατί ζύπνησαν οἱ Λαμανίτες καί σέ ψάχουν. Γι' αὐτό, φύγε ἔξω ἀπό τούτη τή χώρα, καί ἐγώ θά σταματήσω τοὺς Λαμανίτες σέ τούτη τήν πεδιάδα ὥστε νά μήν ἔλθουν πιά πέρα ψάχοντας γιά τοῦτο τό λαό.

24. Καί ἐγινε ὥστε ἔφυγαν ἔξω ἀπό τήν πεδιάδα, καί ξεκίνησαν γιά τήν ἔρημιά.

25. Καί ἀφοῦ βρῖσκονταν στήν ἔρημιά δώδεκα μέρες, *ἔφθασαν στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Καί ὁ βασιλιάς Μωσσίας τοὺς ὑποδέχτηκε ἐπίσης μέ μεγάλη χαρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Ὁ λαός (οἱ Μουλεκίτες) τοῦ Ζαραχέμλα γίνονται Νεφίτες. Μαθαίνουν γιά τό λαό τοῦ Ἄλμα καί τοῦ Ζένιφ. Ὁ Ἄλμα βαπτίζει τό Αἰμίχ καί ὅλο τό λαό του. Ὁ Μωσσίας δίνει ἐξουσία στόν Ἄλμα νά διοργανώσει τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

Καί τώρα ὁ βασιλιάς Μωσσίας ἔκανε ὥστε νά συγκεντρωθεῖ ὅλος ὁ λαός.

2. Λοιπόν δέν ἦταν τόσοι πολλοί ἀπό τά τέκνα τοῦ Νεφί, δηλαδή τόσοι πολλοί ἀπό ἐκεῖνους πού ἦταν ἀπόγονοι τοῦ Νεφί, ὅσο ἦταν ἀπό τό λαό τοῦ Ζαραχέμλα, πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Μουλέκ, καί ἐκεῖνοι πού ἦλθαν μαζί του μέσα στήν ἔρημιά.

3. Καί δέν ἦταν τόσοι πολλοί ἀπό τό λαό τοῦ Νεφί καί τό λαό τοῦ Ζαραχέμλα ὅσοι ἦταν ἀπό τοὺς Λαμανίτες. Μάλιστα, δέν ἦταν οὔτε οἱ μισοί ἀπό ὅσοι ἦταν ἐκεῖνοι.

4. Καί λοιπόν, ὅλος ὁ λαός τοῦ Νεφί εἶχε συγκεντρωθεῖ, καί ἐπίσης ὅλος ὁ λαός τοῦ Ζαραχέμλα, καί εἶχαν συγκεντρωθεῖ σέ δύο σῶματα.

5. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Μωσσίας διάβασε, καί ἔβαλε νά διαβάσουν τά χρονικά τοῦ Ζένιφ στό λαό του. Μάλιστα, διάβασε τά χρονικά τοῦ λαοῦ τοῦ Ζένιφ, ἀπό τόν καιρό πού ἔφυγαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα μέχρι πού ξαναεπέστρεψαν.

6. Καί διάβασε ἐπίσης τό χρονικό τοῦ Ἄλμα καί τῶν ἀδελφῶν του, καί ὅλες τίς ταλαιπωρεῖες τους, ἀπό τόν καιρό πού ἔφυγαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα μέχρι τόν καιρό πού ξαναεπέστρεψαν.

7. Καί τώρα, ὅταν ὁ Μωσσίας τελείωσε νά διαβάζει τά χρονικά, ὁ λαός του πού εἶχε παραμείνει στή χώρα, κεραινοβολήθηκαν ἀπό ἐκπληξη καί θαυμασμό.

8. Γιατί δέν ἤξεραν τί νά σκεφτοῦν. Γιατί ὅταν εἶδαν αὐτούς πού εἶχαν ἐλευθερωθεῖ ἀπό τή σκλαβιά γέμισαν ἀπό ὑπερβολικά μεγάλη χαρά.

9. Καί πάλι, ὅταν σκέφτονταν τοὺς ἀδελφούς τους πού εἶχαν θανατωθεῖ ἀπό τοὺς Λαμανίτες γέμισαν μέ θλίψη, καί μάλιστα ἔχυσαν πολλά δάκρυα ἀπό θλίψη.

10. Καί πάλι, ὅταν σκέφτονταν τήν ἄμεση καλοσύνη τοῦ Θεοῦ, καί τή δύναμή του στό νά ἐλευθερώσει τόν Ἄλμα καί τοὺς ἀδελφούς του ἀπό τά χέρια τῶν Λαμανιτῶν καί ἀπό τή σκλαβιά, ὕψωσαν τή φωνή τους καί εὐχαριστοῦσαν τό Θεό.

11. Καί πάλι, ὅταν σκέφτονταν τοὺς Λαμανίτες, πού ἦταν ἀδελφοί τους, τήν ἁμαρτωλή καί μολυσμένη τους κατάσταση, γέμιζαν μέ πόνο καί ἄγχος γιά τήν εὐημερία τῆς ψυχῆς τους.

12. Καί ἐγινε ὥστε ἐκεῖνοι πού ἦταν τά τέκνα τοῦ Ἄμουλῶν καί τῶν ἀδελφῶν του, πού εἶχαν πάρει γιά γυναῖκες τους τίς κόρες τῶν Λαμανιτῶν, ἦταν δυσαρεστημένοι μέ τή συμπεριφορά τῶν πατέρων τους, καί

δέν ήθελαν πιά νά ἀποκαλοῦνται μέ τό ὄνομα τῶν πατέρων τους, ὁπότε πῆραν ἐπάνω τους τό ὄνομα τοῦ Νεφί, ὥστε νά ἀποκαλοῦνται τέκνα τοῦ Νεφί καί νά ἀπαριθμοῦνται μέ αὐτούς πού ὀνομάζονταν Νεφίτες.

13. Καί τώρα, ὄλος ὁ λαός τοῦ Ζαραχέμλα ἀριθμοῦνταν μέ τούς Νεφίτες, καί τοῦτο ἐπειδή ἡ βασιλεία δέν ἐπικυρωνόταν σέ κανέναν παρά μόνο σέ κείνους πού ἦταν ἀπόγονοι τοῦ Νεφί.

14. Καί τώρα ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Μωσίας τελείωσε νά μιλάει καί νά διαβάζει στό λαό, ἐπιθυμοῦσε νά μιλήσει καί ὁ Ἄλμα στό λαό.

15. Καί ὁ Ἄλμα τούς μίλησε ὅταν ἦταν συγκεντρωμένοι σέ μεγάλα σώματα, καί πῆγε ἀπό τό ἕνα σῶμα στό ἄλλο, κηρῦττοντας στό λαό μετάνοια καί πίστη στόν Κύριο.

16. Καί ἐξόρκιζε τό λαό τοῦ Λίμχι καί τῶν ἀδελφῶν του, ὅλους ὅσους εἶχαν ἐλευθερωθεῖ ἀπό τή σκλαβιά, νά θυμοῦνται ὅτι ἦταν ὁ Κύριος πού τούς ἐλευθέρωσε.

17. Καί ἐγινε ὥστε ἀφοῦ δίδαξε ὁ Ἄλμα τό λαό πολλά πράγματα, καί ἔπαψε νά τούς μιλάει, ὁ βασιλιάς Λίμχι ἐπιθυμοῦσε νά βαπτιστεῖ. Καί ὄλος ὁ λαός του ἐπιθυμοῦσε νά βαπτιστοῦν κι αὐτοί.

18. Ὅποτε, ὁ Ἄλμα μπῆκε μέσα στό νερό καί τούς βάπτισε. Μάλιστα, τούς βάπτισε κατά τόν τρόπο πού βάπτισε τούς ἀδελφούς του στά νερά τοῦ Μόρμον. Μάλιστα, καί ὄλοι ὅσους βάπτισε ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Καί τοῦτο ἐπειδή πίστεψαν στά λόγια τοῦ Ἄλμα.

19. Καί ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Μωσίας ἀπένειμε στόν Ἄλμα τό νά ἐδραιώσει ἐκκλησίες σέ ὅλη τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Καί τοῦ ἐδῶσε ἐξουσία νά χειροτονήσει ἱερεῖς καί διδασκάλους γιά κάθε ἐκκλησία.

20. Τώρα, τοῦτο ἐγινε ἐπειδή ἦταν τόσος πολύς κόσμος πού δέν μποροῦσαν ὄλοι νά κυβερνοῦνται ἀπό ἕνα δάσκαλο. Οὔτε μποροῦσαν νά ἀκοῦνε ὄλοι τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ μιὰ συγκέντρωση.

21. Γι' αὐτό συγκεντρώνονταν σέ διάφορα σώματα, τά ὁποῖα ὀνομάζονταν ἐκκλησίες. Κάθε ἐκκλησία εἶχε τούς ἱερεῖς της καί τούς διδασκάλους της, καί κάθε ἱερέας δίδασκε τό λόγο ἀνάλογα μέ τό πῶς δινόταν σ' αὐτόν ἀπό τό στόμα τοῦ Ἄλμα.

22. Καί ἔτσι, παρόλο πού ὑπῆρχαν πολλές ἐκκλησίες ἦταν ὅλες τούς μιὰ ἐκκλησία, μάλιστα, ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Γιατί δέν κηρῦττονταν σέ ὅλες τίς ἐκκλησίες τίποτα ἄλλο παρά μετάνοια καί πίστη στό Θεό.

23. Καί τώρα, ὑπῆρχαν ἑπτὰ ἐκκλησίες στή γῆ τῆς Ζαραχέμλα. Καί ἐγινε ὥστε ὅποιοι ἐπιθυμοῦσαν νά πάρουν ἐπάνω τους τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τοῦ Θεοῦ, προσχωροῦσαν στίς ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ.

24. Καί ὀνομάζονταν λαός τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ Κύριος ἔσχυνε ἐπάνω τους τό Πνεῦμα του, καί αὐτοί ἦταν εὐλογημένοι, καί εὐμεροῦσαν στή χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Πολλά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὀδηγοῦνται στήν ἁμαρτία ἀπό αὐτούς πού δέν πιστεύουν. Στόν Ἄλμα δίνεται ὑπόσχεση αἰώνιας ζωῆς. Σέ ὅσους μετανοοῦν καί βαπτίζονται, χαρίζεται συγχώρεση. Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι μέσα στήν ἁμαρτία καί πού μετανοοῦν καί ἐξομολογοῦνται στόν Ἄλμα καί στόν Κύριο, θά συγχωρεθοῦν, ἀλλιῶς πρέπει νά ἀποβληθοῦν ἀπό τήν ἐκκλησία.

ΛΟΙΠΟΝ ἐγινε ὥστε ὑπῆρχαν πολλοί

ἀπό τή νέα γενεά πού δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τά λόγια τοῦ βασιλιά Βενιαμίν, ἐπειδή ἦταν μικρά παιδιὰ τόν καιρό πού μίλησε στό λαό του. Καί δέν πίστευαν τήν παράδοση τῶν πατέρων τους.

2. Δέν πίστευαν αὐτά πού εἶχαν εἰπωθεῖ σχετικά μέ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, οὔτε πίστευαν σχετικά μέ τόν ἔρχομό τοῦ Χριστοῦ.

3. Καί λοιπόν, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι δέν πίστευαν, δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Καί οἱ καρδιές τους σκλήρυναν.

4. Καί δέ βαφτίζονταν, οὔτε προσχωροῦσαν στήν ἐκκλησία. Καί ἀποτελοῦσαν χωριστό λαό ὅσο ἀφορᾷ τήν πίστη τους, καί παρέμειναν ἔτσι ἀπό ἐκεῖ κι ὕστερα, δηλαδή στή σαρκική καί ἀμαρτωλή τους κατάσταση. Γιατί δέν ἐπικαλοῦνταν τόν Κύριο τό Θεό τους.

5. Καί λοιπόν, κατά τή βασιλεία τοῦ Μωσία, δέν ἦταν οὔτε οἱ μισοί κατά τόν ἀριθμό ἀπ' ὅτι ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ἐξαιτίας τῶν διαφωνιῶν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν ἔγιναν περισσότεροι.

6. Γιατί ἔγινε ὥστε παραπλάνησαν μέ τά κολακευτικά τους λόγια πολλούς πού ἦταν στήν ἐκκλησία, καί τούς ἔκαναν νά διαπράττουν πολλές ἀμαρτίες. Γι' αὐτό ἔγινε ἀναγκαῖο αὐτοί πού διέπραξαν ἀμαρτία, πού ἦταν στήν ἐκκλησία, νά νουθετηθοῦν ἀπό τήν ἐκκλησία.

7. Καί ἔγινε ὥστε προσάχθηκαν ἐνώπιον τῶν ἱερέων, καί παραδόθηκαν στούς ἱερεῖς ἀπό τούς διδασκάλους. Καί οἱ ἱερεῖς τούς ἔφεραν ἐνώπιον τοῦ Ἄλμα, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἀρχιερέας.

8. Λοιπόν ὁ βασιλιάς Μωσίας εἶχε δώσει στόν Ἄλμα τήν ἐξουσία ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα δέν

ἤξερε σχετικά μ' αὐτούς, ἀλλά ὑπῆρχαν πολλοί μάρτυρες ἐναντίον τους. Μάλιστα, ὁ λαός στάθηκε καί κατέθεσε μαρτυρία γιά τήν ἀνομία τους σέ μεγάλο βαθμό.

10. Λοιπόν δέν εἶχε συμβεῖ κάτι παρόμοιο ὡς τώρα στήν ἐκκλησία. Γι' αὐτό ὁ Ἄλμα ταραχτήκε κατά τό πνεῦμα του, καί φρόντισε ὥστε αὐτοί νά προσαχθοῦν ἐνώπιον τοῦ βασιλιά.

11. Καί εἶπε στό βασιλιά: Ἰδέξ, ἐδῶ εἶναι ἄρκετοί πού τούς φέραμε ἐνώπιόν σου, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ἀπό τούς ἀδελφούς τους. Μάλιστα, καί πιάστηκαν σέ διάφορες ἀνομίες. Καί δέ μετανοοῦν γιά τίς ἀνομίες τους. Γι' αὐτό τούς φέραμε ἐνώπιόν σου, γιά νά τούς κρίνεις ἀνάλογα μέ τά κρίματά τους.

12. Ὅμως ὁ βασιλιάς Μωσίας εἶπε στόν Ἄλμα: Ἰδέξ, ἐγώ δέν πρόκειται νά τούς κρίνω. Γι' αὐτό τούς παραδίνω στά δικά σου χέρια γιά νά κριθοῦν.

13. Καί τώρα, τό πνεῦμα τοῦ Ἄλμα ταραχτήκε πάλι. Καί πῆγε καί ζήτησε νά μάθει ἀπό τόν Κύριο τί νά κάνει σχετικά μ' αὐτό τό θέμα, γιατί φοβόταν ὅτι θά ἔκανε λάθος στά μάτια τοῦ Κυρίου.

14. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ξεχύλισε ὀλόκληρη τήν ψυχή του στό Θεό, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἤλθε πρὸς αὐτόν, λέγοντας:

15. Εὐλογημένος εἶσαι σύ, Ἄλμα, καί εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού βαπτίστηκαν στά νερά τοῦ Μόρμον. Εἶσαι εὐλογημένος ἔνεκα τῆς τόσο μεγάλης πίστεως σου στά λόγια μόνο τοῦ δούλου μου Ἀβιναδί.

16. Καί εὐλογημένοι εἶναι αὐτοί ἔνεκα τῆς τόσο μεγάλης πίστεως τους στά λόγια μόνο αὐτά πού ἐσύ τούς εἶπες.

17. Καί εὐλογημένος εἶσαι ἐσύ

ἐπειδὴ ἐδραίωσες ἐκκλησία ἀνάμεσα σ' αὐτόν τὸ λαό. Καὶ θὰ ἐδραιωθοῦν, καὶ θὰ εἶναι ὁ λαός μου.

18. Μάλιστα, εὐλογημένος εἶναι ὁ λαός αὐτός πού δέχονται νά φέρουν τὸ ὄνομά μου. Γιατί μέ τὸ ὄνομά μου θὰ ὀνομαστοῦν, καὶ εἶναι δικοί μου.

19. Καὶ ἐπειδὴ ζήτησες νά μάθεις ἀπὸ ἐμένα σχετικά μέ τὸν παραβάτη, εἶσαι εὐλογημένος.

20. Ἐσύ εἶσαι δοῦλος μου. Καὶ συνάπτω διαθήκη μαζί σου ὅτι θὰ ἔχεις ζωὴ αἰώνια. Καὶ θὰ μέ ὑπηρετεῖς καὶ θὰ προχωρεῖς στό ὄνομά μου, καὶ θὰ συναθροίζεις τὰ πρόβατά μου.

21. Καὶ ὅποιος ὑπακούσει στή φωνή μου θὰ εἶναι πρόβατό μου. Καὶ αὐτόν θὰ τὸν δεχτεῖς στήν ἐκκλησία, καὶ αὐτόν θὰ τὸν δεχτῶ κι ἐγώ.

22. Γιατί ἰδές, ἐτοῦτη εἶναι ἡ ἐκκλησία μου. Ὅποιοσδήποτε βαπτιστεῖ θὰ βαπτιστεῖ πρὸς μετάνοια. Καὶ ὅποιοσδήποτε δεχτεῖτε, θὰ πιστεῦει στό ὄνομά μου. Καὶ αὐτόν ἐγώ γενναιοδωρα θὰ συγχωρήσω.

23. Γιατί εἶμαι ἐγώ πού παίρνω ἐπάνω μου τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Γιατί εἶμαι ἐγώ πού τούς δημιούργησα. Καὶ εἶμαι ἐγώ πού χαρίζω σ' αὐτόν πού πιστεῦει μέχρι τέλους θέση στά δεξιά μου.

24. Γιατί ἰδές, μέ τὸ ὄνομά μου ὀνομάζονται. Καὶ ἂν μέ ξέρουν θὰ βγοῦν, καὶ θὰ ἔχουν θέση αἰώνια στά δεξιά μου.

25. Καὶ θὰ γίνει ὥστε ὅταν θὰ ἠχήσει ἡ δευτέρα σάλπιγγα, τότε ἐκεῖνοι πού ποτέ δέ μέ ἤξεραν θὰ βγοῦν καὶ θὰ σταθοῦν ἐμπρός μου.

26. Καὶ τότε θὰ ξέρουν ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός τους, ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Λυτρωτής τους, ἀλλά αὐτοὶ δέν ἤθελαν νά λυτρωθοῦν.

27. Καὶ τότε θὰ ὁμολογήσω σ' αὐτούς ὅτι ποτέ δέν τούς ἤξερα. Καὶ θὰ ἀποχωρήσουν μέσα σέ αἰώνια φωτιά,

προετοιμασμένη γιά τὸ διάβολο καὶ τούς ἀγγέλους του.

28. Γι' αὐτό, σοῦ λέω, ὅτι ὅποιος δέν ἀκούσει τή φωνή μου, αὐτόν νά μὴν τὸν δεχτεῖτε στήν ἐκκλησία μου, γιατί αὐτόν δέ θὰ τὸν δεχτῶ κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα.

29. Λοιπὸν σοῦ λέω, Πήγαινε. Καὶ ὅποιος ἁμαρτάνει ἐναντίον μου, αὐτόν νά κρίνετε ἀνάλογα μέ τίς ἁμαρτίες πού ἔχει διαπράξει. Καὶ ἂν ἐξομολογηθεῖ τίς ἁμαρτίες του ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιόν μου, καὶ μετανοήσει μέ ὅλη τὴν εἰλικρίνεια τῆς καρδιάς του, αὐτόν νά τὸν συγχωρήσετε, καὶ θὰ τὸν συγχωρήσω καὶ ἐγώ.

30. Μάλιστα, καὶ ὅσες φορές μετανοήσει ὁ λαός μου, ἐγώ θὰ τούς συγχωρήσω τὰ παραπτώματά τους ἐναντίον μου.

31. Καὶ νὰ συγχωρεῖτε ἐπίσης ὁ ένας τοῦ ἄλλου τὰ παραπτώματα. Γιατί, ἀληθινά σᾶς λέω, ὅποιος δέ συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα τοῦ πλησίον του ὅταν ἐκεῖνος λέει ὅτι μετανοεῖ, αὐτός ἔφερε τὸν ἑαυτό του σέ καταδίκη.

32. Λοιπὸν σοῦ λέω, Πήγαινε. Καὶ ὅποιος δέ μετανοήσει γιά τίς ἁμαρτίες του, αὐτός δέν πρέπει νά ἀριθμεῖται μέ τὸ λαό μου. Καὶ τοῦτο νά τηρεῖται ἀπὸ ἐδῶ κι ἐμπρός.

33. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν ἄκουσε ὁ "Ἄλμα αὐτὰ τὰ λόγια, τὰ ἔγραψε γιά νά τὰ ἔχει, καὶ γιά νά κρίνει τὸ λαό ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

34. Καὶ ἔγινε ὥστε πῆγε ὁ "Ἄλμα καὶ ἔκρινε ἐκείνους πού εἶχαν πιστεῖ σέ ἀνομία, σύμφωνα μέ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου.

35. Καὶ ὅσους μετάνοιωναν γιά τίς ἁμαρτίες τους καὶ τίς ἐξομολογοῦνταν, αὐτούς τούς ἀριθμοῦσε μαζί μέ τὸ λαό τῆς ἐκκλησίας.

36. Καὶ ἐκεῖνοι πού δέν ἐξομολογοῦνταν τίς ἁμαρτίες τους καὶ δέ με-

τανοοῦσαν γιά τήν ἀνομία τους, αὐτοί δέν ἀριθμοῦνταν μαζί μέ τό λαό τῆς ἐκκλησίας, καί τά ὀνόματά τους σβύνονταν.

37. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα ρύθμιζε ὅλα τά θέματα τῆς ἐκκλησίας. Καί ἄρχισαν πάλι νά ἔχουν εἰρήνη καί νά εὐημεροῦν ὑπέριμετρα στά θέματα τῆς ἐκκλησίας, βαδίζοντας προσεκτικά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δεχόμενοι πολλούς, καί βαπτίζοντας πολλούς.

38. Καί λοιπόν, ὅλα αὐτά ἔκανε ὁ Ἄλμα καί οἱ συνεργάτες του πού ἤγουνταν τῆς ἐκκλησίας, βαδίζοντας μέ κάθε ἐπιμέλεια, διδάσκοντας τό λόγο τοῦ Θεοῦ στά πάντα, ὑποφέροντας κάθε εἶδους βάσανα, καταδιωκόμενοι ἀπό ὄλους ἐκείνους πού δέν ἀνήκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

39. Καί πράγματι νουθετοῦσαν τοὺς ἀδελφούς τους. Καί αὐτοί νουθετοῦνταν ἐπίσης, καθέννας μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀνάλογα μέ τίς ἀμαρτίες του, δηλαδή μέ τίς ἀμαρτίες πού εἶχε διαπράξει, προσταζόμενος ἀπό τό Θεό νά προσεύχεται ἀκατάπαντα, καί νά δοξολογεῖ γιά τά πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Ὁ Μωσίας ἀπαγορεύει τόν διωγμό καί διατάσσει ἰσότητα. Ὁ Ἄλμα ὁ νεότερος καί οἱ τέσσερις γιοί τοῦ Μωσία, ἐπιδιώκουν νά καταστρέψουν τήν Ἐκκλησία. Παρουσιάζεται ἕνας ἄγγελος καί τούς προστάζει νά σταματήσουν αὐτόν τόν διαβολικό σκοπό τους. Ὁ Ἄλμα γίνεται βουβός. Ὁλη ἡ ἀνθρωπότητα πρέπει νά ζαναγεννηθεῖ γιά νά κερδίσει τή σωτηρία. Ὁ Ἄλμα καί οἱ γιοί τοῦ Μωσία κηρύττουν χαρᾶς εὐαγγέλια.

ΚΑΙ τώρα ἔγινε ὥστε οἱ διωγμοί πού ἀσκοῦνταν στήν ἐκκλησία ἀπό αὐ-

τούς πού δέν πίστευαν, ἔγιναν τόσο μεγάλοι πού τά μέλη τῆς ἐκκλησίας ἄρχισαν νά γογγύζουν καί νά διαμαρτύρονται πρὸς τοὺς ἡγέτες τους σχετικὰ μέ τό θέμα αὐτό. Καί διαμαρτυρήθηκαν στόν Ἄλμα. Καί ὁ Ἄλμα παρουσίασε τό ζήτημα ἐνώπιον τοῦ βασιλιᾶ τους, τοῦ Μωσία. Καί ὁ Μωσίας διενήργησε συμβούλιο μέ τοὺς ἱερεῖς του.

2. Καί ἔγινε ὥστε ἔστειλε ὁ βασιλιάς Μωσίας μιά προκήρυξη σέ ὅλη τή χώρα ὀλόγυρα ὅτι δέν ἔπρεπε κανέναν ἀπό αὐτούς πού δέν πίστευαν νά καταδιώκει κανέναν ἀπό αὐτούς πού ἀνήκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

3. Καί ἦταν αὐστηρή διαταγή παντοῦ σέ ὅλες τίς ἐκκλησίες νά μή γίνονται καταδιώξεις ἀνάμεσά τους, καί ὅτι ἔπρεπε νά ὑπάρχει ἰσότητα μεταξὺ ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

4. Ὅτι δέν ἔπρεπε νά ἀφήνουν οὔτε τήν περηφάνεια οὔτε τήν ὑπεροψία νά διαταράσσει τήν εἰρήνη τους. Ὅτι κάθε ἀνθρώπος ἔπρεπε νά θεωρεῖ τόν πλησίον του σάν τόν ἑαυτό του, ἐργαζόμενοι μέ τά ἴδια τους τά χέρια γιά τή συντήρησή τους.

5. Μάλιστα, καί ὄλοι οἱ ἱερεῖς τους καί οἱ διδάσκαλοι ἔπρεπε νά ἐργάζονται μέ τά ἴδια τους τά χέρια γιά τή συντήρησή τους, σέ ὅλες τίς περιπτώσεις ἐκτός ἀπό ἀσθένεια ἢ ἀπό μεγάλη ἀνέχεια. Καί κάνοντας ὄλ' αὐτά, ἀφθονοῦσαν μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ.

6. Καί ἄρχισε νά ὑπάρχει μεγάλη εἰρήνη πάλι στή χώρα. Καί ὁ λαός ἄρχισε νά εἶναι πολυάριθμος, καί ἄρχισαν νά διασκορπίζονται μακριά ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, μάλιστα, στό βοριά καί στό νότο, στήν ἀνατολή καί στή δύση, χτίζοντας μεγάλες πόλεις καί χωριά σέ ὅλα τά πέρατα τῆς χώρας.

7. Καί τούς ἐπισκεπτόταν ὁ Κύριος καί τούς εὐημεροῦσε, καί ἔγιναν μέγαλος καί πλουσίος λαός.

8. Λοιπόν, οἱ γιοί τοῦ Μωσία ἀπαριθμούνταν μεταξύ ἐκείνων πού δέν πίστευαν, ὅπως ἐπίσης καί ἕνας ἀπό τούς γιούς τοῦ "Ἄλμα ἀπαριθμούνταν μεταξύ τους, πού ὀνομαζόταν "Ἄλμα, ὅπως ὁ πατέρας του. Κι ὅμως, αὐτός ἔγινε πολὺ κακὸς ἄνθρωπος καί εἰδωλολάτρης. Καί ἦταν ἄνθρωπος μέ πολλὰ λόγια, καί ἔλεγε πολλές κολακειές στό λαό. Ἔτσι λοιπόν παρέσυρε πολλούς ἀπό τό λαό νά πράττουν κατά τό εἶδος τῶν ἀνομιῶν του.

9. Καί ἔγινε μεγάλο ἐμπόδιο γιά τήν εὐημερία τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, κλέβοντας τίς καρδιές τοῦ λαοῦ, προκαλώντας μεγάλη διχογονία ἀνάμεσα στό λαό, δίνοντας ευκαιρία στόν ἐχθρό τοῦ Θεοῦ νά τούς ἐξουσιάζει.

10. Καί τότε ἔγινε ὥστε καθώς πήγαινε γιά νά καταστρέψει τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, γιατί πήγαινε στά κρυφά μέ τούς γιούς τοῦ Μωσία προσπαθώντας νά καταστρέψουν τήν ἐκκλησία καί νά παρασύρουν τό λαό τοῦ Κυρίου, ἐνάντια στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀκόμα καί τοῦ βασιλιά —

11. Καί ὅπως σᾶς εἶπα, καθώς πήγαιναν ἐπαναστατώντας ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἰδέστε, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου παρουσιάστηκε σ' αὐτούς. Καί κατέβηκε σάν μέσα σέ σύννεφο. Καί μίλησε σάν μέ φωνή κεραυνοῦ, πού ἔκανε τή γῆ νά τρέμει ἐπάνω στήν ὁποία στέκονταν.

12. Καί τόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἐκπληξή τους, ὥστε ἔπεσαν στή γῆ, καί δέν κατάλαβαν τά λόγια πού τούς εἶπε.

13. Ὅμως ἐκεῖνος φώναξε πάλι, καί εἶπε: "Ἄλμα, σήκω καί στάσου ἔμπρός, διότι γιά ποιο λόγο κατα-

διώκεις τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ; Γιατί ὁ Κύριος εἶπε: Αὐτή εἶναι ἡ ἐκκλησία μου, καί ἐγώ θά τήν ἐδραϊώσω, καί τίποτα δέ θά τήν ἀνατρέψει, παρεκτός ἂν εἶναι ἡ παράβαση τοῦ λαοῦ μου.

14. Καί πάλι, ὁ ἄγγελος εἶπε: Ἰδές, ὁ Κύριος ἄκουσε τίς προσευχές τοῦ λαοῦ του, καί ἐπίσης τίς προσευχές τοῦ δούλου του, τοῦ "Ἄλμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πατέρας σου. Γιατί αὐτός ἔχει προσευχηθεῖ μέ μεγάλη πίστη σχετικά μέ σένα, γιά νά μπορέσεις νά ἀποκτήσεις γνώση τῆς ἀλήθειας. Λοιπόν, γι' αὐτό τό λόγο, ἦλθα ἐγώ γιά νά σέ πείσω γιά τή δύναμη καί τήν ἐξουσία τοῦ Θεοῦ, ὥστε οἱ προσευχές τῶν δούλων του νά ἐκπληρωθοῦν σύμφωνα μέ τήν πίστη τους.

15. Καί τώρα ἰδές, μπορεῖς νά ἀμφισβητεῖς τή δύναμη τοῦ Θεοῦ; Γιατί ἰδές, τάχα ἡ φωνή μου δέ σείει τή γῆ; Καί τάχα δέν μπορεῖς ἐπίσης νά μέ βλέπεις ἔμπρός σου; Καί ἐγώ εἶμαι σταλμένος ἀπό τό Θεό.

16. Λοιπόν, σοῦ λέω: Πήγαινε, καί θυμήσου τήν ὑποδούλωση τῶν πατέρων σου στή γῆ τοῦ Ἥλαμ, καί στή γῆ τοῦ Νεφί. Καί θυμήσου τί σπουδαῖα πράγματα ἐκεῖνος ἔκανε γι' αὐτούς. Γιατί αὐτοί ἦταν ὑπόδουλοι, καί ἐκεῖνος τούς ἐλευθέρωσε. Καί τώρα σοῦ λέω, "Ἄλμα, πήγαινε στό δρόμο σου, καί μήν ἐπιδιώκεις πιά νά καταστρέψεις τήν ἐκκλησία, ὥστε οἱ προσευχές τους νά ἐκπληρωθοῦν, καί τοῦτο ἔστω κι ἂν ἐσύ θέλεις ἀπό ἴσως σου νά ἀποβληθεῖς.

17. Καί λοιπόν ἔγινε ὥστε αὐτά ἦταν τά τελευταῖα λόγια πού εἶπε ὁ ἄγγελος στόν "Ἄλμα, καί ἀναχώρησε.

18. Καί λοιπόν, ὁ "Ἄλμα καί ἐκεῖνοι πού ἦταν μαζί του, ἔπεσαν πάλι

στή γῆ γιατί ἦταν μεγάλη ἡ ἐκπληξὴ τους. Γιατί μέ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια εἶχαν δεῖ ἕναν ἄγγελο Κυρίου, καί ἡ φωνή του ἦταν ὡς κεραυνός πού ἔσεισε τὴ γῆ. Καί ἤξεραν ὅτι δέν ἦταν τίποτα ἄλλο παρά μόνο ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ πού νά μπορούσε νά σείσει τὴ γῆ καί νά τὴν κάνει νά τρέμει σάν νά ἐπρόκειτο νά χωριστεῖ στὰ δύο.

19. Καί λοιπόν, ἡ ἐκπληξὴ τοῦ "Ἄλμα ἦταν τόσο μεγάλη πού ἔγινε βουβός, ὥστε δέν μπορούσε νά ἀνοίξει τὸ στόμα του. Μάλιστα, καί ἔξασθένησε τόσο πού δέν μπορούσε νά κουνήσει τὰ χέρια του. Γι' αὐτὸ τὸν πήραν αὐτοὶ πού ἦταν μαζί του, καί τὸν μετέφεραν, ἀνήμπορο, μέχρι πού τὸν ξάπλωσαν ἐμπρός στὸν πατέρα του.

20. Καί διηγήθηκαν στὸν πατέρα του ὅλα ὅσα τοὺς εἶχαν συμβεῖ. Καί ὁ πατέρας του χάριξε πάρα πολύ, γιατί ἤξερε ὅτι ἦταν ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ.

21. Καί ἔκανε νά συγκεντρωθεῖ ἕνα πλῆθος γιὰ νά εἶναι μάρτυρες γιὰ τὸ τί εἶχε κάνει ὁ Κύριος γιὰ τὸ γιό του, καί ἐπίσης γιὰ ἐκείνους πού ἦταν μαζί του.

22. Καί ἔκανε νά συγκεντρωθοῦν οἱ ἱερεῖς. Καί ἄρχισαν νά νηστεύουν, καί νά προσεύχονται στὸν Κύριο τὸ Θεό τους γιὰ νά ἀνοίξει τὸ στόμα τοῦ "Ἄλμα, γιὰ νά μπορέσει νά μιλήσει, καί ἐπίσης γιὰ νά πάρουν τὴ δύναμή τους τὰ μέλη του — ὥστε νά ἀνοιχθοῦν τὰ μάτια τοῦ λαοῦ γιὰ νά ἰδοῦν καί νά ξέρουν γιὰ τὴν καλοσύνη καί τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ νήστεψαν καί προσευχήθηκαν ἐπὶ δύο ἡμέρες καί δύο νύχτες, ἀνέκτησαν τὴ δύναμή τους τὰ μέλη τοῦ "Ἄλμα, καί στάθηκε ὀρθιος καί ἄρχισε νά τοὺς μιλάει, λέγοντάς τους νά παρηγορηθοῦν:

24. Γιατί, εἶπε αὐτός, μετάνοιωσα

γιὰ τίς ἁμαρτίες μου, καί λυτρώθηκα ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἰδέστε, εἶμαι γεννημένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

25. Καί ὁ Κύριος μου εἶπε: Μὴν ἀπορεῖς πού ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, μάλιστα, ἄνδρες καί γυναῖκες, ὅλα τὰ ἔθνη, οἱ φυλές, οἱ γλώσσες καί οἱ λαοί, πρέπει νά ξαναγεννηθοῦν. Μάλιστα, νά γεννηθοῦν ἀπὸ τὸ Θεό, νά ἀλλάξουν ἀπὸ τὴ σαρκική κατάσταση τους καί τὴν κατάσταση τῆς πτώσης τους, σὲ κατάσταση χρηστότητας, λυτρωμένοι ἀπὸ τὸ Θεό, καί γινόμενοι γιοί καί κόρες του.

26. Καί ἔτσι γίνονται νέα ὄντα. Καί ἂν δέν τὸ κάνουν αὐτὸ, δέν μποροῦν μέ κανένα τρόπο νά κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

27. Σὰς λέω, ἂν δέν εἶναι αὐτὴ ἡ περίπτωση, θά πρέπει νά ἀπορριφθοῦν. Καί αὐτὸ τὸ ξέρω, ἐπειδὴ ἐγὼ ἤμουν ἔτοιμος νά ἀπορριφθῶ.

28. "Ὅμως, ἀφοῦ πέρασα ἀπὸ πολλές ταλαιπωρεῖες, μετανοώντας ἐνῶ πλησίαζα τὸ θάνατο, ὁ Κύριος, μέ εὐσπλαχνία, θεώρησε σωστό νά μέ διαρπάξει ἀπὸ αἰώνιο κάψιμο, καί εἶμαι γεννημένος ἀπὸ τὸ Θεό.

29. Ἡ ψυχὴ μου λυτρώθηκε ἀπὸ τὴ χολὴ τῆς πικρίας καί τὰ δεσμά τῆς ἀνομίας. Βρισκόμουν στὴν πύο σκοτεινὴ ἄβυσσο. "Ὅμως, τώρα, βλέπω τὸ ὑπέροχο φῶς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ψυχὴ μου βασιανίζεταν μέ αἰώνια τυραννία, ἀλλὰ διαρπάχτηκα, καί ἡ ψυχὴ μου δέν πονάει πιά.

30. Ἀπαρνήθηκα τὸ Λυτρωτὴ μου, καί ἀρνήθηκα αὐτὸ πού εἶχε εἰπωθεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες μας. "Ὅμως, τώρα, γιὰ νά μπορέσουν νά προσέδουν ὅτι θά ἔλθει, καί ὅτι αὐτός θυμᾶται κάθε πλάσμα τῆς δημιουργίας του, θά φανερωθεῖ σὲ ὄλους.

31. Μάλιστα, κάθε γόνατο θά κλίνει, καί κάθε γλώσσα θά ὁμολογήσει ἐνώπιόν του. Μάλιστα, κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα, ὅταν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι θά σταθοῦν γιὰ νά κριθοῦν ἀπ'

αυτόν, τότε θά ὁμολογήσουν ὅτι αὐτός εἶναι Θεός. Τότε θά ὁμολογήσουν, αὐτοὶ πού ζοῦν χωρίς Θεοῦ στόν κόσμο, ὅτι ἡ κρίση αἰώνιας τιμωρίας εἶναι δίκαιη ἐπάνω τους. Καί θά σειστοῦν, καί θά τρέμουν, καί θά ζαρώσουν κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ παντογνώστη ὀφθαλμοῦ του.

32. Καί λοιπόν ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα ἄρχισε ἀπό τότε κι ὕστερα νά διδάσκει τό λαό, καί ἐκεῖνοι πού ἦταν μέ τόν Ἄλμα τή στιγμή πού παρουσιάστηκε ὁ ἄγγελος σ' αὐτούς, ταξιδεύοντας ὀλόγυρα σέ ὅλη τή χώρα, διαλαλώντας σέ ὅλο τό λαό αὐτά πού εἶχαν ἀκούσει καί ἰδεῖ, καί κηρύττοντας τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ μεγάλες ταλαιπωρίες, ἀφοῦ εἶχαν ὑποστεῖ ἔντονη καταδίωξη ἀπό ἐκείνους πού δέν πίστευαν ἀφοῦ εἶχαν ὑποστεῖ πλήγματα ἀπό πολλούς ἀπό αὐτούς.

33. Ὅμως, παρόλα αὐτά, παρεῖχαν μεγάλη παρηγοριά στά μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἐπικυρώνοντας τήν πίστη τους, καί παρακινώντας τους μέ μακροθυμία καί πολυ ὀδύνη νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

34. Καί οἱ τέσσερις ἀπό αὐτούς ἦταν γιοί τοῦ Μωσία. Καί τά ὀνόματά τους ἦταν Ἀμμών, καί Ἀαρών, καί Ὀμνερ, καί Ἴμνι. Αὐτά ἦταν τά ὀνόματα τῶν γιῶν τοῦ Μωσία.

35. Καί ταξίδεψαν σέ ὀλόκληρη τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἀνάμεσα σέ ὅλο τό λαό πού ἦταν ὑπό τή βασιλεία τοῦ βασιλιά Μωσία, ἐπιδιώκοντας μέ ζήλο νά ἐπανορθώσουν ὅλες τίς ζημιές πού εἶχαν προκαλέσει στήν ἐκκλησία, ἐξομολογούμενοι ὅλες τίς ἁμαρτίες τους, καί διαλαλώντας ὅλα ὅσα εἶχαν ἰδεῖ, καί ἐξηγώντας τίς προφητείες καί τίς γραφές σέ ὅλους ὄσους ἐπιθυμοῦσαν νά τους ἀκούσουν.

36. Καί ἔτσι ἀποτελοῦσαν ὄργανα στά χέρια τοῦ Θεοῦ μέ τό νά φέρνουν

πολλούς στή γνώση τῆς ἀλήθειας, μάλιστα, στή γνώση τοῦ Λυτρωτῆ τους.

37. Καί πόσο εὐλογημένοι εἶναι αὐτοί! Γιατί πράγματι διαλαλοῦσαν εἰρήνη, διαλαλοῦσαν χαρᾶς εὐαγγέλια γιά ἀγαθά, καί πράγματι διακήρυτταν στό λαό ὅτι ὁ Κύριος βασιλεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Οἱ γιοί τοῦ Μωσία θά ἔχουν ζωὴ αἰώνια. Πηγαίνουν νά κηρύξουν στοὺς Λαμανίτες. Ὁ Μωσίας μεταφράζει τίς πλάκες τῶν Ἱερειτῶν μέ τίς δύο πέτρες τοῦ βλέποντα.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἔκαναν ὅλα αὐτά οἱ γιοί τοῦ Μωσία, *πῆραν ἕναν μικρό ἀριθμό μαζί τους καί ἐπέστρεψαν στόν πατέρα τους, τό βασιλιά, καί τοῦ ζήτησαν νά τους δώσει ἄδεια νά πάνε, μαζί μέ αὐτούς πού εἶχαν ἐπιλέξει, στή γῆ τοῦ Νεφί γιά νά κηρύξουν αὐτά πού εἶχαν ἀκούσει, καί γιά νά γνωστοποιήσουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀδελφούς τους, τοὺς Λαμανίτες —

2. Ὡστε ἴσως νά μπορέσουν νά τοὺς φέρουν στή γνώση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους, καί νά τοὺς πείσουν γιά τήν ἀνομία τῶν πατέρων τους. Καί ὥστε ἴσως νά μπορέσουν νά τοὺς θεραπεύσουν ἀπό τό μίσος τους πρὸς τοὺς Νεφίτες, ὥστε καί αὐτοὶ νά φθάσουν στό σημεῖο νά ἀγαλλιᾶζονται μέ τόν Κύριο τό Θεο τους, ὥστε νά ἔχουν φιλικές διαθέσεις ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλο, καί νά μὴ ὑφίστανται πιά διχόνοιες σέ ὅλη τή χώρα, αὐτὴν πού τοὺς εἶχε δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεός τους.

3. Λοιπόν ἐπιθυμοῦσαν νά διακηρυχτεῖ ἡ σωτηρία σέ κάθε πλάσμα, γιὰ τὴν δέν μποροῦσαν νά ἀντέχουν τό νά ἀφανιστεῖ ὅποιαδήποτε ἀνθρώπινη ψυχὴ. Μάλιστα, ἀκόμη καί οἱ

ἀπλές σκέψεις ὅτι ὁποιαδήποτε ψυχὴ θὰ ὑπέφερε αἰώνια τυραννία τοὺς ἔκανε νὰ σείονται καὶ νὰ τρέμουν.

4. Καὶ ἔτσι ἐπέδρασε ἐπάνω τους τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, γιατί αὐτοὶ ἦταν οἱ πῶ ἀχρεοὶ ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Καὶ θεώρησε ὁ Κύριος σκόπιμο στὴν ἀπέραντη εὐσπλαχνία του νὰ τοὺς σώσει. Κι ὁμως ὑπέφεραν μεγάλο ψυχικὸ ἄγχος ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους, ὑποφέροντας πολὺ καὶ φοβούμενοι ὅτι θὰ ἀποβληθοῦν γιὰ πάντα.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε ἰκέτευσαν τὸν πατέρα τους ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀνεβοῦν στὴ γῆ τοῦ Νεφί.

6. Καὶ πῆγε ὁ βασιλιάς Μωσίας καὶ ρώτησε τὸν Κύριο ἂν ἔπρεπε νὰ ἀφήσει τοὺς γιούς του νὰ ἀνεβοῦν ἀνάμεσα τοὺς Λαμανίτες γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ λόγο.

7. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε στὸ Μωσία: "Ἄς ἀνεβοῦν, γιατί πολλοὶ θὰ πιστέψουν στὰ λόγια τους, καὶ θὰ ἔχουν ζωὴ αἰώνια. Καὶ ἐγὼ θὰ ἐλευθερώσω τοὺς γιούς σου ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Λαμανιτῶν.

8. Καὶ ἔγινε ὥστε τοὺς ἔδωσε ἄδεια νὰ πάνε καὶ νὰ κάνουν σύμφωνα μὲ τὸ αἰτήμά τους.

9. Καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὸ ταξίδι τους μέσα στὴν ἔρημιά, γιὰ νὰ ἀνεβοῦν καὶ νὰ κηρύξουν τὸ λόγο ἀνάμεσα στοὺς Λαμανίτες. Καὶ θὰ διηγηθῶ τίς ἐνέργειές τους στὸ μέλλον.

10. Λοιπὸν, ὁ βασιλιάς Μωσίας δὲν εἶχε κανέναν γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσει τὸ βασίλειο, γιατί δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἓνας ἀπὸ τοὺς γιούς του πού νὰ δεχόταν τὸ βασίλειο.

11. Γι' αὐτὸ, πῆρε τὰ χρονικά πού ἦταν χαραγμένα στὶς πλάκες ἀπὸ ὀρείχαλκο, καὶ ἐπίσης τίς πλάκες τοῦ Νεφί, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε κρατήσει καὶ διαφυλάξει σύμφωνα με τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ εἶχε μεταφράσει

καὶ εἶχε βάλει νὰ γραφοῦν τὰ χρονικά πού ἦταν στὶς πλάκες ἀπὸ χρυσάφι, τίς ὁποῖες εἶχε βρεῖ ὁ λαὸς τοῦ Λίμχι, οἱ ὁποῖες τοῦ εἶχαν δοθεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Λίμχι.

12. Καὶ τοῦτο τὸ ἔκανε ἔνεκα τῆς μεγάλης ἀγωνίας τοῦ λαοῦ του. Γιατί αὐτοὶ ἐπιθυμοῦσαν σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ νὰ μάθουν σχετικά μὲ κείνο τὸ λαὸ πού εἶχε καταστραφεῖ.

13. Καὶ λοιπὸν τίς μετῄφρασε μὲ αὐτὲς τίς δύο πέτρες πού ἦταν δεμένες στὰ δύο ἄκρα ἐνὸς τόξου.

14. Λοιπὸν αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα εἶχαν προετοιμαστῆ ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ εἶχαν μεταβιβαστῆ ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ, μὲ σκοπὸ τῆ διερμηνεία γλωσσῶν.

15. Καὶ κρατήθηκαν καὶ διαφυλάχτηκαν ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ ἀποκαλύψει σὲ κάθε πλάσμα πού θὰ κατεῖχε τὴ χώρα τίς ἀνομίες καὶ τοὺς ἀποτροπιασμοὺς τοῦ λαοῦ του.

16. Καὶ ὁποῖος ἔχει αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα καλεῖται βλέπων, κατὰ τὸν τρόπο τῶν ἀρχαίων καιρῶν.

17. Λοιπὸν, ἀφοῦ τελείωσε ὁ Μωσίας νὰ μεταφράζει αὐτὰ τὰ χρονικά, ἰδέστε, αὐτὸ διηγόταν γιὰ τὸ λαὸ πού εἶχε καταστραφεῖ, ἀπὸ τὸν καιρὸ πού καταστράφηκαν καὶ πίσω, μέχρι τὸ χτίσιμο τοῦ μεγάλου πύργου, τὸν καιρὸ πού ὁ Κύριος σύγχισε τὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ καὶ αὐτοὶ σκορπίστηκαν μακριὰ ἐπάνω στὸ πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς, μάλιστα, καὶ ἀκόμα ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ πίσω, μέχρι τῆ δημιουργία τοῦ Ἀδάμ.

18. Λοιπὸν, αὐτὸ τὸ χρονικὸ ἔκανε τὸ λαὸ τοῦ Μωσία νὰ θρηνηθεῖ υπερβολικά. Μάλιστα, γέμισαν θλίψη. "Ὅμως τοὺς ἔδωσε μεγάλη γνώση, γιὰ τὴν ὁποία χάρηκαν πολὺ.

19. Καὶ αὐτὸ τὸ χρονικὸ θὰ γραφεῖ μελλοντικά. Γιατί ἰδέστε, εἶναι σκόπιμο ὅλοι οἱ λαοὶ νὰ ξέρουν αὐτὰ

πού έχουν γραφεί σ' αυτό τό χρονικό.

20. Καί τώρα, ὅπως σᾶς εἶπα, ἄφου ἔκανε ὅλα αὐτά ὁ βασιλιάς Μωσίας, πήρε τίς πλάκες ἀπό ὀρεί-χαλκο, καί ὅλα τὰ ἀντικείμενα πού εἶχε κρατήσει, καί τὰ ἀπένειμε στόν Ἄλμα, πού ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἄλμα. Μάλιστα, ὅλα τὰ χρονικά, καί ἐπίσης τούς διερμηνεῖς, καί τὰ ἀπένειμε σ' αὐτόν, καί τόν πρόσταξε νά τὰ κρατήσει καί νά τὰ διαφυλάξει, καί ἐπίσης νά τηρεῖ χρονικό τοῦ λαοῦ, μεταβιβάζοντάς τα ἀπό τή μιᾶ γενεά στήν ἄλλη, ἀκριβῶς ὅπως εἶχαν μεταβιβαστεῖ ἀπό τήν ἐποχή πού ὁ Λεχὶ ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Ὁ Μωσίας προτείνει νά ἐκλεγοῦν δικαστές στή θέση βασιλιά. Βασιλιάδες πού δέν ἔχουν χρηστότητα ὀδηγοῦν τό λαό τους στήν ἁμαρτία. Ὁ Ἄλμα ὁ νεότερος, ἐκλέγεται ἀρχιδικαστής ἀπό τήν ψήφο τοῦ λαοῦ. Εἶναι ἐπίσης ὁ ἀρχιερέας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἄλμα ὁ γεροντότερος καί ὁ Μωσίας πεθαίνουν.

ΛΟΙΠΟΝ ὅταν ἔκανε αὐτό ὁ Μωσίας, ἔστειλε γύρω σέ ὅλη τή χώρα, σέ ὅλο τό λαό, ἐπιθυμώντας νά μάθει τό θέλημά τους σχετικά μέ τό ποιός νά εἶναι βασιλιάς τους.

2. Καί ἔγινε ὥστε ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ ἦλθε, καί εἶπε: Ἐπιθυμοῦμε νά εἶναι βασιλιάς μας καί κυβερνήτης μας ὁ γιός σου ὁ Ἄαρών.

3. Τώρα ὁ Ἄαρών εἶχε πάει στή γῆ τοῦ Νεφί, ἐπομένως ὁ βασιλιάς δέν μπορούσε νά τοῦ ἀπονεῖμει τό βασίλειο. Οὔτε ἤθελε κανένας ἀπό τούς γιούς τοῦ Μωσία νά ἀναλάβει τό βασίλειο.

4. Ἔτσι ὁ βασιλιάς Μωσίας ἔστειλε πάλι ἀνάμεσα στό λαό. Καί μάλιστα ἔστειλε γρηπτό λόγο στό

λαό. Καί τοῦτα εἶναι τὰ λόγια πού εἶχαν γραφεῖ, καί ἔλεγε:

5. Ἰδέστε, ὦ σεῖς λαέ μου, δηλαδή ἀδελφοί μου, γιατί ἔτσι σᾶς θεωρῶ, ἐπιθυμῶ νά συλλογιστεῖτε τό θέμα τό ὁποῖο καλεῖστε νά συλλογιστεῖτε — γιατί ἐπιθυμεῖτε νά ἔχετε βασιλιά.

6. Λοιπόν σᾶς δηλώνω ὅτι ἐκεῖνος στόν ὁποῖο δικαιωματικά ἀνήκει τό βασίλειο, τό ἀρνήθηκε, καί δέ θέλει νά ἀναλάβει τό βασίλειο.

7. Καί τώρα, ἂν ὀριζόταν ἄλλος στή θέση του, ἰδέστε, φοβᾶμαι θά ἐγερθοῦν διχόνοιες ἀνάμεσά σας. Καί ποιός ξέρει ἂν ὁ γιός μου, στόν ὁποῖο ἀνήκει τό βασίλειο, στρεφόταν καί θύμωνε, καί παρέσυρε μέρος ἐτούτου τοῦ λαοῦ μέ τό μέρος του, πράγμα τό ὁποῖο θά προκαλοῦσε πολέμους καί διχόνοιες μεταξύ σας, πράγμα τό ὁποῖο θά ἦταν ἡ αἰτία νά χυθεῖ πολύ αἷμα καί νά διαστρέψει τό δρόμο τοῦ Κυρίου, μάλιστα, καί νά καταστρέψει τίς ψυχές πολλῶν ἀνθρώπων.

8. Λοιπόν, σᾶς λέω, ἄς εἴμαστε συνετοί καί ἄς τὰ συλλογιστοῦμε αὐτά, γιατί δέν ἔχουμε δικαίωμα νά καταστρέψουμε τό γιό μου, οὔτε πρέπει νά ἔχουμε κανένα δικαίωμα νά καταστρέψουμε κάποιον ἄλλον πού θά ὀριζόταν ἀντ' αὐτοῦ.

9. Καί ἂν ὁ γιός μου στραφεῖ πάλι στήν περφόρνια του καί στά μάτια πράγματα, θά θυμόταν αὐτά πού εἶχε πεῖ, καί θά ἀπαιτοῦσε τό δικαίωμά του στό βασίλειο, πράγμα τό ὁποῖο θά ἔκανε αὐτόν καί ἐπίσης ἐτοῦτο τό λαό νά διαπράξουν πολλή ἁμαρτία.

10. Καί τώρα, ἄς εἴμαστε συνετοί, καί νά προβλέψουμε αὐτά τὰ πράγματα, καί νά κάνουμε ἐκεῖνο πού θά προκαλέσει τήν εἰρήνη ἐτούτου τοῦ λαοῦ.

11. Ἐπομένως, ἐγώ θά εἶμαι ὁ βασιλιάς σας τίς ὑπόλοιπες τῶν ἡμε-

ρῶν μου. Ὅμως, ἄς ὀρίσουμε δικαστές, νά κρίνουν τό λαό σύμφωνα μέ τό νόμο μας. Καί θά τακτοποιήσουμε ἐκ νέου τά ζητήματα τοῦ λαοῦ, γιατί θά ὀρίσουμε σοφούς ἀνθρώπους νά εἶναι δικαστές, πού νά κρίνουν ἐτοῦτο τό λαό σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

12. Λοιπόν εἶναι καλύτερα ὁ ἄνθρωπος νά κρίνεται ἀπό τό Θεό παρά ἀπό ἄνθρωπο, γιατί οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα δίκαιες, ἀλλά οἱ κρίσεις τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι πάντα δίκαιες.

13. Ἄν ἦταν λοιπόν δυνατό νά μπορείτε νά ἔχετε δίκαιους ἀνθρώπους γιά νά εἶναι βασιλιάδες σας, οἱ ὁποῖοι νά καθιέρωναν τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, καί νά ἔκριναν ἐτοῦτο τό λαό σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του, μάλιστα, ἂν μπορούσατε νά ἔχετε ἄνδρες γιά βασιλιάδες σας πού νά ἔκαναν ὅπως ἔκανε ὁ πατέρας μου ὁ Βενιαμὴν γιά τοῦτο τό λαό — σᾶς λέω, ἂν θά μπορούσε πάντα νά εἶναι τέτοια ἡ περίπτωση, τότε θά ἦταν σκόπιμο νά ἔχετε πάντα βασιλιάδες νά σᾶς ἐξουσιάζουν.

14. Καί ἀκόμη κι ἐγώ ὁ ἴδιος κοπίασα μέ ὅλη τή δύναμη καί ἰκανότητα πού διέθετα, γιά νά σᾶς διδάξω τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί γιά νά ἐγκαταστήσω εἰρήνη σέ ὁλόκληρη τή χώρα, ὥστε νά μήν ὑπάρχουν οὔτε πόλεμοι οὔτε διαμάχες, οὔτε κλεψιά, οὔτε λεηλασία, οὔτε δολοφονία, οὔτε κανένα εἶδος ἀνομίας.

15. Καί ὅποιον διέπραξε ἀνομία, αὐτόν τόν τιμώρησα ἀνάλογα μέ τό ἔγκλημα πού διέπραξε, σύμφωνα μέ τό νόμο αὐτόν πού μᾶς ἔχει δοθεῖ ἀπό τοὺς πατέρες μας.

16. Λοιπόν σᾶς λέω, ὅτι ἐπειδή δέν εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δίκαιοι, δέν εἶναι σκόπιμο νά ἔχετε βασιλιά ἢ βασιλιάδες νά σᾶς ἐξουσιάζουν.

17. Γιατί ἰδέστε, πόση ἀνομία προκαλεῖ ἕνας ἄνομος βασιλιάς νά

διαπράττεται, μάλιστα, καί πόσο μεγάλη καταστροφή!

18. Μάλιστα, θυμηθεῖτε τό βασιλιά Νάε, τήν ἀνομία του καί τοὺς ἀποτροπιασμούς του, καί ἐπίσης τήν ἀνομία καί τοὺς ἀποτροπιασμούς τοῦ λαοῦ του. Ἴδτε πόσο μεγάλη καταστροφή ἔπесε ἐπάνω τους. Καί ἐπίσης ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους κατάρτηξαν σέ ὑποδούλωση.

19. Καί ἂν δέν ἦταν ἡ παρέμβαση τοῦ πάνσοφου Δημιουργοῦ τους, καί τοῦτο ἔνεκα τῆς εὐκρινούς μετανοίας τους, θά ἔπρεπε ἀναπόφευκτα νά εἶχαν παραμείνει στή σκλαβιά μέχρι τώρα.

20. Ὅμως ἰδέστε, τοὺς ἐλευθέρωσε ἐπειδή ταπείνωσαν τοὺς εαυτούς τους ἐνώπιόν του. Καί ἐπειδή τόν ἐπικαλέστηκαν ἔνθερμα, τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τῆ σκλαβιά. Καί ἔτσι ἐνεργεῖ ὁ Κύριος μέ τή δύναμή του σέ ὅλες τίς περιπτώσεις ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ἐκτείνοντας τό βραχίονα τῆς εὐσπλαχνίας πρὸς ἐκείνους πού βασιζονται σ' αὐτόν.

21. Καί ἰδέστε, τώρα σᾶς λέω, δέν μπορείτε νά ἐκθρονίσετε ἕναν ἄνομο βασιλιά παρά μόνο μέ πολλές διαμάχες, καί μέ μεγάλη αἱματοχυσία.

22. Γιατί ἰδέστε, αὐτός ἔχει τοὺς φίλους του κατὰ τήν ἀνομία, καί κρατάει τοὺς φρουροὺς του γύρω του. Καί κουρελιάζει τοὺς νόμους ἐκείνων πού βασιλεύσαν μέ χρηστότητα πρὶν ἀπ' αὐτόν. Καί ποδοπατάει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

23. Καί θεσπίζει νόμους, καί τοὺς ἀποστέλνει στό λαό του, μάλιστα, νόμους κατὰ τό εἶδος τῆς δικῆς του ἀνομίας. Καί ὅποιος δέν ὑπακούει τοὺς νόμους του τὸν κάνει νά καταστραφεῖ. Καί ὅποιος ἐνανστατεῖ ἐναντίον του, θά στείλει τὰ στρατεύματά του ἐναντίον τους γιά πόλεμο, καί ἂν μπορεῖ θά τοὺς καταστρέψει. Καί ἔτσι ἕνας ἄνομος βασιλιάς δια-

στρέφει τό δρόμο κάθε χρηστότητας.

24. Καί τώρα, ιδέστε σᾶς λέω, δέν εἶναι σωστό νά πέσουν ἐπάνω σας τέτοιοι ἀποτροπιασμοί.

25. Γι' αὐτό, ἐκλέξτε γιά σᾶς μέ τήν ψήφο ἐτούτου τοῦ λαοῦ, δικαστές, ὥστε νά κρίνεστε σύμφωνα μέ τούς νόμους οἱ ὅποιοι σᾶς ἔχουν δοθεῖ ἀπό τούς πατέρες σας, οἱ ὅποιοι εἶναι σωστοί, καί οἱ ὅποιοι τούς δόθηκαν ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου.

26. Λοιπόν δέν εἶναι συνηθισμένο πράγμα ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ νά ζητάει κάτι ἀντίθετο μέ αὐτό πού εἶναι σωστό. Ἄλλά εἶναι συνηθισμένο γιά τό μικρότερο τμήμα τοῦ λαοῦ νά ζητάει αὐτό πού δέν εἶναι σωστό. Γι' αὐτό νά τηρεῖτε καί νά κάνετε νόμο ἐτούτο — νά ἐκτελεῖτε τά θέματά σας μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ.

27. Καί ἂν ἔλθει ὁ καιρός πού ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ θά ἐκλέξει ἀνομία, τότε εἶναι ὁ καιρός πού οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ θά πέσουν ἐπάνω σας. Μάλιστα, τότε εἶναι ὁ καιρός πού θά σᾶς ἐπισκεφτεῖ μέ μεγάλο ὄλεθρο, ἀκριβῶς ὅπως ὡς τώρα ἐπισκέφτηκε ἐτούτη τή χώρα.

28. Καί τώρα ἂν ἔχετε δικαστές, καί δέ σᾶς κρίνουν σύμφωνα μέ τό νόμο πού ἔχει δοθεῖ, μπορείτε νά κάνετε ὥστε αὐτοί νά κριθοῦν ἀπό ἀνώτερο δικαστή.

29. Ἄν οἱ ἀνώτεροι δικαστές σας δέν κρίνουν δίκαιες κρίσεις, νά κάνετε ὥστε ἕνας μικρός ἀριθμός ἀπό τούς κατώτερους δικαστές σας νά συγκεντρωθεῖ, καί νά κρίνουν τούς ἀνώτερους δικαστές σας σύμφωνα μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ.

30. Καί σᾶς προστάζω νά ἐκτελέσετε ὅλα αὐτά μέ τό φόβο τοῦ Κυρίου. Καί σᾶς προστάζω νά κάνετε ὅλα αὐτά, καί νά μήν ἔχετε βασιλιά. Ὡστε ἂν ἐτούτος ὁ λαός διαπράξει ἁμαρτίες καί ἀνομίες, θά ἀπαντηθοῦν στά δικά τους κεφάλια.

31. Γιατί ιδέστε, σᾶς λέω, οἱ ἁμαρτίες πολλῶν ἀνθρώπων ἔχουν προκληθεῖ ἀπό τίς ἀνομίες τῶν βασιλιάδων τους. Γι' αὐτό οἱ ἀνομίες τους ἀπαντιοῦνται ἐπάνω στά κεφάλια τῶν βασιλιάδων τους.

32. Καί τώρα ἐπιθυμῶ ἐτούτη ἡ ἀνισότητα νά μήν ὑπάρχει πιά σέ τούτη τή χώρα, εἰδικά ἀνάμεσα σέ τοῦτον τό δικό μου λαό. Ἄλλά ἐπιθυμῶ ἐτούτη ἡ χώρα νά εἶναι χώρα τῆς ἐλευθερίας, καί κάθε ἄνθρωπος νά ἀπολαμβάνει τά δικαιώματα καί προνομία του ἐξίσου, ἐνόσω ὁ Κύριος τό κρίνει σωστό νά ζήσουμε καί νά κληρονομήσουμε τή χώρα, μάλιστα, καί ἀκόμη ἔστω καί ἂν ἕνας ἀπό τούς ἀπογόνους μας παραμένει ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς.

33. Καί ἄλλα πολλά τούς ἔγραψε ὁ βασιλιάς Μωσίας, ἀποκαλύπτοντάς τους ὅλες τίς δοκιμασίες καί τά βάσανα τοῦ κάθε δίκαιου βασιλιά, μάλιστα, ὅλες τίς δδύνες τῆς ψυχῆς τους γιά τό λαό τους, καί ἐπίσης ὅλα τά παράπονα τοῦ λαοῦ πρὸς τό βασιλιά τους. Καί τούς τά ἐξηγήσε ὅλα.

34. Καί τούς εἶπε ὅτι αὐτά δέν πρέπει νά ὑφίστανται. Ἄλλά τό βάρος πρέπει νά πέφτει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὥστε κάθε ἄνθρωπος νά σηκώνει τό δικό του μερίδιο.

35. Καί τούς ἀποκάλυψε ἐπίσης ὅλα τά μειονεκτήματα πού θά ὑφίσταντο, μέ τό νά ἔχουν ἕναν ἀνομο βασιλιά νά τούς ἐξουσιάζει.

36. Μάλιστα, ὅλες τίς ἀνομίες του καί τούς ἀποτροπιασμούς του, καί ὅλους τούς πολέμους, καί τίς διχόνοιες, καί τίς αἰματοχυσίες, καί τίς κλοπές, καί τίς λεηλασίες, καί τή διάπραξη πορνεϊῶν, καί ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἀνομίες πού δέν μποροῦν νά ἀριθμηθοῦν — λέγοντάς τους ὅτι αὐτά δέν ἔπρεπε νά ὑπάρχουν, ὅτι ἦταν ρητῶς ἐναντία στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

37. Καί τώρα ἔγινε ὥστε, ὅταν ὁ

βασιλιάς Μωσίας έστειλε αυτά τά λόγια σέ όλον τό λαό του εκείνοι πείσθηκαν γιά τό ότι ήταν αλήθεια αυτά πού έλεγε.

38. Καί έτσι εγκατέλειψαν τίς επιθυμίες τους γιά βασιλιά, καί ανυπομονούσαν πάρα πολύ κάθε άνθρωπος νά έχει τήν ίδια μέ τόν άλλο ευκαιρία σέ όλη τή χώρα. Μάλιστα, καί κάθε άνθρωπος εκδήλωσε προθυμία νά δώσει λόγο γιά τίς δικές του άμαρτίες.

39. Γι' αυτό, έγινε ώστε συγκεντρώθηκαν κατά σώματα σέ όλη τή χώρα, γιά νά ρίξουν τήν ψήφο τους σχετικά μέ τό ποιοί νά γίνονταν δικαστές τους, νά τους κρίνουν σύμφωνα μέ τό νόμο πού τούς είχε δοθεί. Καί ήταν υπερβολικά χαρούμενοι γιά τήν έλευθερία πού τούς είχε δοθεί.

40. Καί μεγάλωσε πολύ ή αγάπη τους γιά τό Μωσία. Μάλιστα, τόν εκτιμούσαν περισσότερο από κάθε άλλον άνθρωπο. Γιατί δέν τόν έβλεπαν σαν τύραννο πού επιδίωκε τό κέρδος, μάλιστα, αυτήν τήν άπληστία πού διαφθείρει τήν ψυχή. Γιατί αυτός δέν απόσπασε πλούτη απ' αυτούς, ούτε τού άρεσε ή αίματοχυσία. Άλλά είχε έδραιώσει τήν ειρήνη στή χώρα, καί είχε χαρίσει στό λαό του τό νά έλευθερωθούν από κάθε είδους υποδούλωση. Γι' αυτό τόν εκτιμούσαν, μάλιστα, πάρα πολύ, υπέρμετρα.

41. Καί έγινε ώστε όρισαν δικαστές νά τους έξουσιάζουν, σύμφωνα

μέ τό νόμο. Καί τουτο έκαναν σέ όλόκληρη τή χώρα.

42. Καί έγινε ώστε ό "Άλμα όρίστηκε νά είναι ό πρώτος άρχιδικαστής, ενώ ήταν επίσης καί ό άρχιερέας, άφου ό πατέρας του είχε άπονείμει τή θέση του σ' αυτόν, καί τόν είχε καταστήσει υπεύθυνο σχετικά μέ όλα τά θέματα τής εκκλησίας.

43. Καί τώρα έγινε ώστε ό "Άλμα πράγματι βάδισε στους δρόμους του Κυρίου, καί πράγματι τηρούσε τίς έντολές του, καί πράγματι έκρινε δικαιες κρίσεις. Καί ύπήρχε διαρκής ειρήνη σέ όλόκληρη τή χώρα.

44. Καί έτσι *άρχισε ή βασιλεία των δικαστών σέ όλόκληρη τή γή του Ζαραζέμλα, σέ όλον τό λαό πού όνομαζόταν Νεφίτες. Καί ό "Άλμα ήταν ό πρώτος άρχιδικαστής.

45. Καί τώρα έγινε ώστε ό πατέρας του πέθανε, ενώ ήταν ογδόντα καί δύο χρονών, άφου έζησε γιά νά εκπληρώνει τίς έντολές του Θεού.

46. Καί έγινε ώστε καί ό Μωσίας πέθανε επίσης, κατά τόν τριακοστό καί τρίτο χρόνο τής βασιλείας του, ενώ ήταν έξηντα καί τριών χρονών, έχοντας συνολικά πεντακόσια καί έννέα χρόνια από τόν καιρό πού ό Λεχί έφυγε από τήν Ίερουσαλήμ.

47. Καί έτσι τελείωσε ή βασιλεία των βασιλιάδων επί του λαού του Νεφί. Καί έτσι τελείωσαν οι ήμέρες του "Άλμα, ό όποιος ήταν ό ιδρυτής τής εκκλησίας τους.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΛΜΑ

ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΜΑ

Τό χρονικό του "Άλμα, πού ήταν ό γίός του "Άλμα, ό πρώτος άρχιδικαστής επί του λαού του Νεφί, καί επίσης ό άρχιερέας επί τής Έκκλησίας. Χρονικό τής βασιλείας των δικαστών, καί των πολέμων καί διχονοιών ανάμεσα στό λαό. Καί επίσης,

χρονικό πολέμου μεταξύ τῶν Νεφιτῶν καὶ τῶν Λαμανιτῶν, σύμφωνα μὲ τὸ χρο-
νικό τοῦ Ἄλμα, τοῦ πρώτου ἀρχιδικαστῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

*Ὁ Νεχώρ διδάσκει λανθασμένες διδα-
χές, ἰδρύει ἐκκλησία, εἰσάγει τὴν ἱερο-
καπηλεία, καὶ θανατῶνει τὸ Γεδεών.
Ἐκτελεῖται γιὰ τὰ ἐγκλήματά του. Ἱε-
ροκαπηλίες καὶ διωγμοὶ ἐξαπλώνονται
μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Οἱ ἱερεῖς συντηροῦν
τοὺς ἑαυτοὺς τους, ὁ λαὸς φροντίζει
τοὺς φτωχοὺς, καὶ ἡ Ἐκκλησία εὐημε-
ρεῖ.*

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν
πρῶτο χρόνο τῆς βασιλείας
τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ
τοῦ Νεφί, ἀπὸ τότε κι ὕστερα, ἀφοῦ ὁ
βασιλιάς Μωσίας πῆγε τὸ δρόμο
δλῆς τῆς γῆς, ἀφοῦ πολεμήσε καλὴ
μάχη, ἀφοῦ βάδισε σωστά ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ δὲν ἄφησε κανέναν
νά βασιλέψει στὴ θέση του, κι ὅμως
εἶχε θεσπίσει νόμους, καὶ αὐτοὶ εἴ-
χαν ἀναγνωριστῆ ἀπὸ τὸ λαό. Ἐπο-
μένως, ἦταν ὑποχρεωμένοι νά ἀκο-
λουθοῦν τοὺς νόμους πού αὐτὸς εἶχε
κάνει.

2. Καὶ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν πρῶτο
χρόνο τῆς βασιλείας τοῦ Ἄλμα στὴ
δικαστικὴ ἔδρα, ἔφεραν ἕναν ἄν-
θρωπο ἐνώπιόν του γιὰ νά δικαστεῖ,
ἕναν ἄνθρωπο πού ἦταν μεγαλόσω-
μος καὶ διακρινόταν γιὰ τὴν πολλὴ
τοῦ δύναμη.

3. Καὶ αὐτὸς περιφερόταν ἀνά-
μεσα στὸ λαό, κηρύττοντάς τους
αὐτὸ πού ἐκεῖνος ἰσχυριζόταν ὅτι
ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καταθέτον-
τας μαρτυρία ἐναντίον τῆς ἐκκλη-
σίας, δηλώνοντας στὸ λαό ὅτι κάθε
ἱερέας καὶ διδάσκαλος ἔπρεπε νά γι-
νόταν δημοφιλῆς, καὶ δὲν ἔπρεπε νά
ἐργάζονται μὲ τὰ χέρια τους, ἀλλὰ
ἔπρεπε νά συντηροῦνται ἀπὸ τὸ λαό.

4. Καὶ κατέθεσε ἐπίσης μαρτυρία
στὸ λαό ὅτι ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπό-
τητα θά σωζόταν κατὰ τὴν τελευταία

ἡμέρα, καὶ δὲ χρειάζεται νά φοβοῦν-
ται οὔτε νά τρέμουν, ἀλλὰ ὅτι μπο-
ροῦν νά ὑψώσουν τὸ κεφάλι τους καὶ
νά ἀγαλλιαστούν. Γιατί ὁ Κύριος
εἶχε δημιουργήσει ὄλους τοὺς ἄν-
θρώπους, καὶ εἶχε ἐπίσης σώσει
ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ στὸ τέ-
λος, ὄλοι οἱ ἄνθρωποι θά εἶχαν ζωὴ
αἰώνια.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε δίδασκε αὐτὰ τὰ
πράγματα τόσο πολὺ πού πολλοὶ πί-
στεψαν στὰ λόγια του, τόσοι πολλοὶ
πού ἄρχισαν νά τὸν συντηροῦν καὶ
νά τοῦ δίνουν χρήματα.

6. Καὶ ἄρχισε νά ἐξυψώνεται
στὴν περηφάνεια τῆς καρδιάς του,
καὶ νά φοράει πολὺ ἀκριβῆς ἐνδυμα-
σίες, μάλιστα, καὶ ἀκόμα ἄρχισε νά
ἰδρύει ἐκκλησία κατὰ τὸ εἶδος τῆς
διδασχῆς του.

7. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς πήγαινε
νά κηρύξει σὲ κείνους πού πίστευαν
στὰ λόγια του, συνάντησε ἕναν ἄν-
θρωπο πού ἀνῆκε στὴν ἐκκλησία τοῦ
Θεοῦ, μάλιστα, ἕναν ἀπὸ τοὺς διδα-
σκάλους τους. Καὶ ἄρχισε νά φιλο-
νικεῖ μαζί του ἔντονα, γιὰ νά παρα-
σύρει τὸ λαό τῆς ἐκκλησίας. Ὅμως
ὁ ἄνθρωπος τὸν ἀντέκρουσε, νουθε-
τώντας τον μὲ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

8. Λοιπὸν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου
ἦταν Γεδεών, καὶ ἦταν αὐτὸς πού
ὑπῆρξε ὄργανο στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ
γιὰ νά ἐλευθερωθεῖ ὁ λαὸς τοῦ Λίμχι
ἀπὸ τὴ σκλαβιά.

9. Λοιπὸν, ἐπειδὴ τὸν ἀντέκρουσε
ὁ Γεδεών μὲ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, ὀρ-
γίστηκε μὲ τὸν Γεδεών, καὶ τράβηξε
τὸ σπαθὶ του καὶ ἄρχισε νά τὸν
κτυπᾷ. Τώρα ὁ Γεδεών, πού εἶχε γε-
ράσει δὲν ἦταν σὲ θέση νά ἀντι-
κρούσει τὰ κτυπήματά του, κι ἔτσι
θανατώθηκε ἀπὸ τὸ σπαθί.

10. Καὶ τὸν ἄνθρωπο πού τὸν θα-
νάτωσε τὸν πῆρε ὁ λαὸς τῆς ἐκκλη-

σίας, και τόν ἔφεραν ἐμπρός στον "Άλμα, γιά νά κριθεῖ ἀνάλογα μέ τά ἐγκλήματα πού εἶχε διαπράξει.

11. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός στάθηκε ἐμπρός στον "Άλμα καί ἐκλιπαροῦσε γιά τόν ἑαυτό του μέ πολύ θάρρος.

12. "Ὅμως ὁ "Άλμα τοῦ εἶπε: "Ἰδές, ἐτοῦτη εἶναι ἡ πρώτη φορά πού παρουσιάστηκε ἡ ἱεροκαπηλία ἀνάμεσα σέ τοῦτο τό λαό. Καί ἰδές, ὄχι μόνο εἶσαι ἔνοχος ἱεροκαπηλίας, ἀλλά ἐπιδίωξες νά τήν ἐπιβάλεις μέ τό σπαθί. Καί ἂν ἦταν νά ἐπιβληθεῖ ἡ ἱεροκαπηλία ἀνάμεσα σ' αὐτόν τό λαό, θά ἐπέφερε ὁπωσδήποτε τήν ἀπόλυτη καταστροφή τους.

13. Καί ἔχυσες τό αἷμα ἑνός δικαίου ἀνθρώπου, μάλιστα, ἑνός ἀνθρώπου πού ἔκανε μεγάλο καλό σέ τοῦτο τό λαό. Καί ἂν σέ ἀφήναμε νά ζήσεις, τό αἷμα του θά ἔπεφτε ἐπάνω μας γιά τήν ἐκδίκτηση.

14. Γι' αὐτό καταδικάζεσαι νά πεθάνεις, σύμφωνα μέ τό νόμο πού μᾶς δόθηκε ἀπό τό Μωσαϊά, τόν τελευταῖο βασιλιά μας. Καί αὐτός ὁ νόμος ἔχει ἀγνωριστεῖ ἀπό ἐτοῦτο τό λαό. Ἐπομένως, ἐτοῦτος ὁ λαός πρέπει νά βαδίζει σύμφωνα μέ τό νόμο.

15. Καί ἔγινε ὥστε τόν πῆραν, καί τό ὄνομά του ἦταν Νεχώρ, καί τόν ἔφεραν στήν κορυφή τοῦ λόφου Μαντί, καί ἐκεῖ τόν ἔκαναν, ἡ μάλλον ἀνεγνώρισε, μεταξύ τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς, ὅτι ὅσα δίδαξε στό λαό ἦταν ἐνάντια στό λόγο τοῦ Θεοῦ. Καί ἐκεῖ ὑπέστη ἀτιμωτικό θάνατο.

16. "Ὅμως, αὐτό δέν ἔφερε τέλος στή διασπορά τῆς ἱεροκαπηλίας σέ ὅλη τή χώρα. Γιατί ὑπῆρχαν πολλοί πού ἀγαποῦσαν τά μάταια πράγματα τοῦ κόσμου, καί περιφέρονταν διδάσκοντας λανθασμένες διδαχές. Καί τοῦτο τό ἔκαναν γιά πλοῦτη καί τιμές.

17. "Ὅμως, δέν τολμοῦσαν νά ποῦν ψέματα, ἂν γινόταν γνωστό, ἀπό

φόβο πρὸς τό νόμο, γιατί οἱ ψεῦτες τιμωροῦνταν. Γι' αὐτό, προφασίζονταν ὅτι κήρυτταν σύμφωνα μέ τό πιστεύω τους. Καί τώρα ὁ νόμος δέν εἶχε ἐξουσία ἐπί κανενός ἀνθρώπου γιά τό πιστεύω του.

18. Καί δέν τολμοῦσαν νά κλέβουν, ἀπό φόβο πρὸς τό νόμο, γιατί κάτι τέτοιοι τιμωροῦνταν. Οὔτε τολμοῦσαν νά ληστεύουν, οὔτε νά δολφονοῦν, γιατί ὅποιος δολοφονοῦσε τιμωροῦνταν μέχρι θανάτου.

19. "Ὅμως ἔγινε ὥστε ὅσοι δέν ἀνήκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἄρχισαν νά καταδιώκουν ἐκείνους πού ἀνήκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, καί εἶχαν πάρει ἐπάνω τους τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20. Μάλιστα, τοὺς καταδιώκαν, καί τοὺς βασάνιζαν μέ κάθε εἶδους λόγια, καί τοῦτο ἔνεκα τῆς ταπεινοφροσύνης τους. Ἐπειδή δέν ἦταν περήφανοι στά δικά τους μάτια, καί ἐπειδή συμμαρζίζονταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο, χωρίς χρήματα καί χωρίς ἀντίτιμο.

21. Λοιπόν ὑπῆρχε ἕνας αὐστηρός νόμος ἀνάμεσα στό λαό τῆς ἐκκλησίας, ὅτι δέν ἔπρεπε κανένας ἀνθρώπος, πού ἀνῆκε στήν ἐκκλησία, νά σηκωθεῖ καί νά καταδιώκει ἐκείνους πού δέν ἀνήκαν στήν ἐκκλησία, καί ὅτι δέν ἔπρεπε νά ὑφίσταται κανένας διωγμός ἀνάμεσά τους.

22. "Ὅμως, ὑπῆρχαν πολλοί ἀνάμεσα τους πού ἄρχισαν νά περηφανεύονται, καί ἄρχισαν νά φιλονικοῦν ἔντονα μέ τοὺς ἀντίθετους τους, μέχρι γροθιές. Μάλιστα, χτυποῦσαν ὁ ἕνας τόν ἄλλον μέ τίς γροθιές τους.

23. Τώρα αὐτό γινόταν κατά τό *δεύτερο χρόνο τῆς βασιλείας τοῦ "Άλμα, καί ἀποτελοῦσε αἰτία πολλῆς δυστυχίας γιά τήν ἐκκλησία. Μάλιστα, ἦταν ἡ αἰτία μεγάλης δοκιμασίας γιά τήν ἐκκλησία.

24. Γιατί οἱ καρδιές πολλῶν

σκληρυναν, και τα ονόματά τους σβύστηκαν, ώστε δε μνημονευονταν πια ανάμεσα στο λαό του Θεού. Και πολλοί επίσης αποτραβήχτηκαν από μόνοι τους από ανάμεσά τους.

25. Λοιπόν αυτό αποτελούσε μεγάλη δοκιμασία για εκείνους που στάθηκαν σταθεροί στην πίστη. Όμως, ήταν σταθεροί και ακλόνητοι στην τήρηση των εντολών του Θεού, και άνεχονταν με υπομονή την καταδίωξη που συσσωρευόταν επάνω τους.

26. Και όταν οι ιερείς άφηναν την εργασία τους για να προσφέρουν τό λόγο του Θεού στο λαό, ο λαός επίσης άφηνε την εργασία του για να ακούσουν τό λόγο του Θεού. Και όταν ο ιερέας είχε προσφέρει σ' αυτούς τό λόγο του Θεού τότε όλοι ξαναεπέστρεφαν με επιμέλεια στις εργασίες τους. Και ο ιερέας δε θεωρούσε τον εαυτό του άνωτερο από τους ακροατές του, γιατί ο κήρυκας δεν ήταν καλύτερος από τον ακροατή, ούτε ήταν ο δάσκαλος καλύτερος από τό διδασκόμενο. Και έτσι ήταν όλοι ίσοι, και όλοι εργάζονταν, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη δύναμή του.

27. Και παραχωρούσαν από τά υπάρχοντά τους, κάθε άνθρωπος ανάλογα με αυτό που είχε, στους φτωχούς, και σ' αυτούς που είχαν ανάγκη, και στους άσθενείς, και στους ταλαιπωρημένους. Και δε φορούσαν ακριβά ένδύματα, όμως ήταν εύπρεπείς και κόσμιοι.

28. Και έτσι καθιέρωναν τά θέματα της εκκλησίας. Και έτσι άρχισαν να έχουν διαρκή ειρήνη πάλι, παρόλους τους διωγμούς τους.

29. Και τώρα, ένεκα της σταθερότητας της εκκλησίας άρχισαν να γίνονται εξαιρετικά πλούσιοι, έχοντας άφθονία σε όλα, ότιδήποτε χρειάζονταν — άφθονία από ποιμνια και

άγέλες και θρεφάρια κάθε είδους, και άφθονία επίσης από σιτηρά, και από χρυσάφι, και από άσημι και από πολύτιμα άντικείμενα, και άφθονία από μετάξι και λεπτοϋφασμένο λινό, και κάθε είδους καλό σπιτικό ύφασμα.

30. Και έτσι, στίς συνθήκες τους της ευημερίας, δεν έδιωχναν κανέναν που να ήταν γυνός, ή που να ήταν πεινασμένος ή που να ήταν διψασμένος, ή που να ήταν άσθενής ή που να μην είχε διατραφεί. Και δεν είχαν την καρδιά τους στά πλούτη. Κι έτσι ήταν γεναιόδωροι προς όλους, τόσο στους γέρους όσο και στους νέους, τόσο στους δέσμιους όσο και στους έλευθερους, τόσο στους άρρενες όσο και στίς θήλειες, είτε έξω από την εκκλησία είτε μέσα στην εκκλησία, χωρίς άτομική διάκριση γι' αυτούς που είχαν ανάγκη.

31. Και έτσι ευημερούσαν και έγιναν πολύ πιο πλούσιοι από εκείνους που δεν άνηκαν στην εκκλησία τους.

32. Γιατί εκείνοι που δεν άνηκαν στην εκκλησία τους παρέδιναν τους εαυτούς τους σε μαγεΐες, και σε ειδωλολατρεία ή τεμπελιά, και σε μωρολογίες, και σε ζηλοφονίες και ανταγωνισμό, φορώντας ακριβά ένδύματα, ύψωμένοι στην περηφάνεια των δικών τους ματιών, καταδιώκοντας, ψευδόμενοι, κλέβοντας, ληστεύοντας, διαπράττοντας πορνεΐες, και δολοφονίες, και κάθε είδους άνομία. Όμως ο νόμος μπήκε σε εφαρμογή για όλους όσους τον παρέβαιναν, όσο ήταν δυνατό.

33. Και έγινε ώστε με τό να άσκειται έτσι ο νόμος επάνω τους, κάθε άνθρωπος να υποφέρει ανάλογα με αυτό που είχε κάνει, ήσυχασαν, και δεν τολμούσαν να διαπράξουν καμιά άνομία άν γινόταν γνωστή. Έτσι λοιπόν, υπήρχε μεγάλη ειρήνη

ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί μέχρι τόν πέμπτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ Ἀμλίσι ἐπιδιώκει νά γίνει βασιλιάς καί τόν ἀρνεῖται ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ. Οἱ ὄπαδοί του τόν κάνουν βασιλιά. Οἱ Ἀμλισίτες κηρύττουν πόλεμο στούς Νεφίτες καί νικοῦνται. Οἱ Λαμανίτες καί οἱ Ἀμλισίτες ἐνώνουν δυνάμεις καί νικοῦνται. Ὁ Ἄλμα θανατώνει τόν Ἀμλίσι.

Καί ἔγινε ὥστε κατά τήν ἀρχή τοῦ *πέμπτου χρόνου τῆς βασιλείας ἄρχισε νά ὑπάρχει διχόνοια ἀνάμεσα στό λαό. Γιατί κάποιος ἄνδρας, πού λεγόταν Ἀμλίσι, πού ἦταν πολύ πανούργος ἄνθρωπος, μάλιστα, σοφός ἄνθρωπος ὡς πρός τή σοφία τοῦ κόσμου, πού ἦταν κατά τήν τάξη τοῦ ἀνθρώπου πού θανάτωσε τό Γεδεών μέ τό σπαθί, πού εἶχε ἐκτελεστεῖ σύμφωνα μέ τό νόμο —

2. Λοιπόν, αὐτός ὁ Ἀμλίσι, εἶχε μέ τήν πανουργία του παρασύρει πολλούς ἀνθρώπους μέ τό μέρος του, καί μάλιστα τόσους πολλούς πού ἄρχισαν νά γίνονται πολύ ἰσχυροί. Καί ἄρχισαν νά ἐπιδιώκουν νά καθιερώσουν τόν Ἀμλίσι νά γίνει βασιλιάς τοῦ λαοῦ.

3. Λοιπόν αὐτό φαινόταν ἐπικίνδυνο στό λαό τῆς ἐκκλησίας, καί ἐπίσης σέ ὅλους ἐκείνους πού δέν εἶχαν παρασυρθεῖ ἀπό τά πειστικά λόγια τοῦ Ἀμλίσι. Γιατί ἤξεραν ὅτι σύμφωνα μέ τό νόμο τους τέτοια θέματα ἔπρεπε νά καθιερωθοῦν μέ τήν ψῆφο τοῦ λαοῦ.

4. Γι' αὐτό, ἂν ἦταν δυνατό ὁ Ἀμλίσι νά κερδίσει τήν ψῆφο τοῦ λαοῦ, αὐτός, πού ἦταν ἄνομος ἄνθρωπος, θά τοῦς στεροῦσε ἀπό τά δικαιώματά τους καί τά προνόμια τῆς ἐκκλησίας. Γιατί ἦταν πρόθεσῆ

του νά ἀφανίσει τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

5. Καί ἔγινε ὥστε συγκεντρώθηκε ὁ λαός ὅλος σέ ὀλόκληρη τή χώρα, κάθε ἄνθρωπος σύμφωνα μέ τή γνώμη του, ἂν ἦταν ὑπέρ ἢ κατά τοῦ Ἀμλίσι, σέ ξεχωριστά σώματα, ἔχοντας μεγάλη διχογνωμία καί θαυμαστές φιλονικεῖες ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλον.

6. Καί ἔτσι συγκεντρώθηκαν ὅλοι γιά νά ρίξουν τήν ψῆφο τους σχετικά μέ τό θέμα. Καί τίς ἔφεραν ἐμπρός στούς δικαστές.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ ἦταν κατά τοῦ Ἀμλίσι, ὥστε δέν ἔγινε βασιλιάς τοῦ λαοῦ.

8. Τώρα αὐτό προκάλεσε ἀπειρακτη χαρά στίς καρδιές ἐκείνων πού ἦταν ἐναντίον του. Ὅμως ὁ Ἀμλίσι ξεσήκωσε ἐκείνους πού ἦταν ὑπέρ αὐτοῦ, σέ θυμό ἐναντίον ἐκείνων πού δέν ἦταν ὑπέρ αὐτοῦ.

9. Καί ἔγινε ὥστε συγκεντρώθηκαν ὅλοι καί καθιέρωσαν τόν Ἀμλίσι νά εἶναι βασιλιάς τους.

10. Τώρα, ὅταν ὁ Ἀμλίσι ἔγινε βασιλιάς τους τοῦς πρόσταξε νά σηκώσουν τά ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους. Καί αὐτό τό ἔκανε γιά νά μπορέσει νά τοῦς ὑποτάξει σ' αὐτόν.

11. Τώρα ὁ λαός τοῦ Ἀμλίσι διακρινόταν μέ τό ὄνομα τοῦ Ἀμλίσι, ὀνομαζόμενοι Ἀμλισίτες. Καί οἱ ὑπόλοιποι ὀνομάζονταν Νεφίτες δηλαδή ὁ λαός τοῦ Θεοῦ.

12. Λοιπόν ὁ λαός τῶν Νεφιτῶν εἶχε ὑπόψη του τίς διαθέσεις τῶν Ἀμλισιτῶν, καί γι' αὐτό ἐτοιμάστηκαν νά τοῦς ἀντιμετωπίσουν. Μάλιστα, ὀπλίστηκαν μέ σπαθιά καί μέ γιαταγάνια, καί μέ τόξα, καί μέ βέλη, καί μέ πέτρες, καί μέ σφενδόνες, καί μέ κάθε λογῆς πολεμικά ὄπλα, κάθε εἶδους.

13. Καί ἔτσι ἐτοιμάστηκαν νά συ-

ναντήσουν τούς Ἀμλισίτες τὴν ὥρα τοῦ ἔρχομοῦ τους. Καί εἶχαν ὀριστεῖ ἀξιωματικοί, καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καὶ ἀρχιαξιωματικοί, ἀνάλογα μὲ τούς ἀριθμούς τους.

14. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἀμλίσι ὄπλισε τούς ἄνδρες του μὲ κάθε λογῆς πολεμικά ὄπλα κάθε εἶδους. Καί ὀρισε ἐπίσης κυβερνήτες καὶ ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ του, νά τούς ὀδηγήσουν σέ πόλεμο ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους.

15. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Ἀμλισίτες ἀνέβηκαν στό λόφο Ἀμνίχου, πού ἦταν ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα πού διέσχισε τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἐκεῖ ἄρχισαν τόν πόλεμο μὲ τούς Νεφίτες.

16. Τώρα ὁ Ἄλμα, ἀφοῦ ἦταν ὁ ἀρχιδικαστής καὶ ὁ κυβερνήτης τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, γι' αὐτό πῆγε μαζί μὲ τὸ λαό του, μάλιστα, μὲ τούς ἀξιωματικούς του, καὶ τούς ἀρχιαξιωματικούς, μάλιστα, ἐπικεφαλῆς τῶν στρατευμάτων του, ἐναντίον τῶν Ἀμλισιτῶν σέ μάχη.

17. Καί ἄρχισαν νά θανατώνουν τούς Ἀμλισίτες πάνω στό λόφο ἀνατολικά τοῦ Σιδῶνα. Καί οἱ Ἀμλισίτες μάχονταν μὲ τούς Νεφίτες μὲ μεγάλη δύναμη, τόσο πού πολλοί ἀπό τούς Νεφίτες ἔπεσαν ἐμπρός στοὺς Ἀμλισίτες.

18. Ὅμως ὁ Κύριος δυνάμωσε τὸ χέρι τῶν Νεφιτῶν, ὥστε θανάτωναν τούς Ἀμλισίτες μὲ μεγάλο θανατικό, ὥστε ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγὴ ἐμπρός τους.

19. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Νεφίτες κυνηγοῦσαν τούς Ἀμλισίτες ὅλη ἐκείνη τὴν ἡμέρα, καὶ τούς θανάτωναν μὲ μεγάλο θανατικό, τόσο πού θανατώθηκαν ἀπὸ τούς Ἀμλισίτες δώδεκα χιλιάδες πεντακόσιες τριάντα καὶ δύο ψυχές. Καί θανατώθηκαν ἀπὸ τούς Νεφίτες ἑξὶ χιλιάδες πεντακόσιες ἐξήντα καὶ δύο ψυχές.

20. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἄλμα

δὲν μπορούσε πιά νά κυνηγάει τούς Ἀμλισίτες, ἔκανε νά στησεὶ ὁ λαός του τὶς σκηνές τους στὴν πεδιάδα τοῦ Γεδεῶν, τὴν πεδιάδα πού εἶχε πάρει τὸ ὄνομα τοῦ Γεδεῶν, ἐκείνου πού εἶχε θανατωθεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Νεχώρ μὲ τὸ σπαθί. Καί σ' αὐτὴν τὴν πεδιάδα ἔστησαν οἱ Νεφίτες τὶς σκηνές τους γιὰ τὴ νύχτα.

21. Καί ἔστειλε ὁ Ἄλμα κατασκόπους νά ἀκολουθήσουν τὸ ὑπόλειμμα τῶν Ἀμλισιτῶν, γιὰ νά μάθει τὰ σχέδιά τους καὶ τὶς σκευωρίες τους, ὥστε νά φυλαχτεῖ ἐναντίον τους, ὥστε νά διαφυλάξει τὸ λαό του νά μὴ ἀφανιστοῦν.

22. Τώρα, αὐτοὺς πού εἶχε στείλει νά παραφυλάξουν τὸ στρατόπεδο τῶν Ἀμλισιτῶν, τούς ἔλεγαν Ζέραμ, καὶ Ἀμνῶρ, καὶ Μαντί, καὶ Λίμχερ. Αὐτοὶ ἦταν ἐκεῖνοι πού πῆγαν μὲ τούς ἄνδρες τους νά παραφυλάξουν τὸ στρατόπεδο τῶν Ἀμλισιτῶν.

23. Καί ἐγινε ὥστε τὴν ἐπόμενη μέρα ἐπέστρεψαν στό στρατόπεδο τῶν Νεφιτῶν μὲ μεγάλη βιασύνη, γιὰ εἶχαν ἐκπλαγεῖ σέ μεγάλο βαθμό, καὶ πληγεῖ μὲ μεγάλο φόβο, καί εἶπαν:

24. Ἰδέστε, ἀκολουθήσαμε τὸ στρατόπεδο τῶν Ἀμλισιτῶν, καὶ γιὰ μεγάλη μας κατάπληξη, στὴ γῆ τοῦ Μινῶν, ἐπάνω ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, πρὸς τὴ γῆ τοῦ Νεφί, εἶδαμε μιά πολυἀριθμη στρατιὰ τῶν Λαμανιτῶν. Καί ιδέστε, οἱ Ἀμλισίτες ἐνώθηκαν μαζί τους.

25. Καί ἐπιτίθενται στοὺς ἀδελφούς μας σέ κείνη τὴ χώρα. Καί τρέπονται σέ φυγὴ ἐμπρός τους μὲ τὰ ποιμνία τους καὶ τὶς γυναῖκες τους καὶ τὰ παιδιά τους, πρὸς τὴν πόλη μας. Καί ἂν δέ βιαστοῦμε θά καταλάβουν τὴν πόλη μας, καὶ οἱ πατέρες μας καὶ οἱ γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιά μας θά θανατωθοῦν.

26. Καί ἐγινε ὥστε πῆρε ὁ λαός τοῦ Νεφί τὶς σκηνές τους καὶ ἀνα-

χώρησαν από την πεδιάδα του Γεδεών προς την πόλη τους, ή οποία ήταν ή πόλη του Ζαραχέμα.

27. Καί ιδέστε, καθώς διέσχιζαν τόν ποταμό Σιδώνα, οί Λαμανίτες και οί 'Αμλισίτες, πού ήταν πολυάριθμοι σχεδόν, όπως ήταν, σάν τήν άμμο τής θάλασσας, έπεσαν επάνω τους γιά νά τους αφανίσουν.

28. "Όμως, οί Νεφίτες πού τους δυνάμωσε τό χέρι του Κυρίου, αφού προσευχήθηκαν σ' αυτόν ένθερμα νά τους έλευθερώσει από τά χέρια τών έχθρών τους, λοιπόν ο Κύριος άκουσε τίς κραυγές τους, και τους δυνάμωσε, και οί Λαμανίτες και οί 'Αμλισίτες έπεφταν εμπρός τους.

29. Καί έγινε ώστε ο "Άλμα πάλεψε μέ τόν 'Αμλίσι, μέ τό σπαθί, πρόσωπο μέ πρόσωπο. Καί μάχονταν σκληρά, ο ένας μέ τόν άλλο.

30. Καί έγινε ώστε ο "Άλμα, πού ήταν άνθρωπος του Θεού, πού είχε άσκηθει μέ μεγάλη πίστη, έκραζε, και είπε: "Ω Κύριε, δείξε έλεος και σώσε μου τή ζωή, γιά νά γίνω οργανο στά χέρια σου, νά σώσω και νά διαφυλάξω έτουτο τό λαό.

31. Λοιπόν, όταν ο "Άλμα είπε αυτά τά λόγια, πάλεψε πάλι μέ τόν 'Αμλίσι. Καί είχε δυνάμώσει τόσο πού θανάτωσε τόν 'Αμλίσι μέ τό σπαθί.

32. Καί πάλεψε επίσης και μέ τό βασιλιά τών Λαμανιτών. "Όμως ο βασιλιάς τών Λαμανιτών τράπηκε σέ φυγή εμπρός από τόν "Άλμα και έστειλε τους φρουρούς του νά παλέψουν μέ τόν "Άλμα.

33. "Όμως, ο "Άλμα μέ τους φρουρούς του, πάλεψε μέ τους φρουρούς του βασιλιά τών Λαμανιτών μέχρι πού τους θανάτωσε και τους έκανε νά οπισθοχωρήσουν.

34. Καί έτσι καθάρισε τό έδαφος, ή μάλλον τήν όχθη, πού ήταν στά δυτικά του ποταμού Σιδώνα, ρίχνοντας τά πτώματα τών Λαμανιτών πού

είχαν σκοτωθεί μέσα στα νερά του Σιδώνα, ώστε έτσι ο λαός του νά έχει χώρο να περάσει και να παλέψει μέ τους Λαμανίτες και τους 'Αμλισίτες στη δυτική πλευρά του ποταμού Σιδώνα.

35. Καί έγινε ώστε όταν είχαν περάσει όλοι τόν ποταμό Σιδώνα, οί Λαμανίτες και οί 'Αμλισίτες άρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή από εμπρός τους, παρόλο πού ήταν τόσο πολυάριθμοι πού δέν μπορούσαν νά αριθμηθούν.

36. Καί έφυγαν εμπρός από τους Νεφίτες προς τήν έρημιά πού ήταν δυτικά και βόρεια, μακριά, πέρα από τά σύνορα τής χώρας. Καί τους κυνηγούσαν οί Νεφίτες μέ όλη τους τή δύναμη, και τους θανάτωναν.

37. Μάλιστα, τους συναντούσαν σέ κάθε πλευρά, και θανατούνταν και κυνηγιόνταν, μέχρι πού σκορπίστηκαν στη δύση και στό βοριά, μέχρι πού έφτασαν στην έρημιά, ή όποια όνομαζόταν Χερμουίντς. Καί ήταν εκείνο τό τμήμα τής έρημιάς πού λυμαινόταν από άγρια και άδηπάγα θηρία.

38. Καί έγινε ώστε πολλοί πέθαναν μέσα στην έρημιά από τίς πληγές τους, και καταβροχθίθηκαν από αυτά τά θηρία και επίσης από τά όρνεα του ουρανού. Καί τά κόκαλά τους έχουν βρεθεί, και έχουν συσσωρευθεί επάνω στη γή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οί 'Αμλισίτες σημαδεύτηκαν σύμφωνα μέ τόν προφητικό λόγο. Οί Λαμανίτες πήραν κατάρα γιά τήν άνταρσία τους. Οί άνθρωποι φέρνουν μόνοι τους τίς κατάρες τους επάνω τους. Οί Νεφίτες νικούν άλλον ένα Λαμανίτικο στρατό.

ΚΑΙ έγινε ώστε οί Νεφίτες πού δέν είχαν θανατωθεί από τά πολεμικά όπλα, αφού έθαψαν εκείνους πού είχαν θανατωθεί — τώρα ο αριθμός

τῶν σκοτωμένων δὲν εἶχε ἀριθμηθεῖ, λόγο τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ — ὅταν τελειώσαν τὸ θάψιμο τῶν νεκρῶν τους, ἐπέστρεψαν ὅλοι στὶς χῶρες τους καὶ στὰ σπίτια τους καὶ στὶς γυναῖκες τους καὶ στὰ παιδιά τους.

2. Τώρα πολλά γυναικόπαιδα εἶχαν θανατωθεῖ μέ τὸ σπαθί, καὶ ἐπίσης πολλά ἀπὸ τὰ ποιμνία τους καὶ τὶς ἀγέλες τους, καὶ ἐπίσης πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τους τῶν σιτηρῶν εἶχαν καταστραφεῖ, γιατί ποδοπατήθηκαν ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες στρατιές.

3. Καὶ τώρα, ὅσοι ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες καὶ τοὺς Ἀμλισίτες εἶχαν σκοτωθεῖ πάνω στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα ρίχτηκαν μέσα στὰ νερά τοῦ Σιδῶνα. Καὶ ιδέστε, τὰ κόκαλά τους εἶναι στὰ βάθη τῆς θάλασσας, καὶ εἶναι πολλά.

4. Καὶ οἱ Ἀμλισίτες διακρίνονταν ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, γιατί εἶχαν σημαδευτεῖ μέ κόκκινο στὸ μέτωπό τους, κατὰ τὸν τρόπο τῶν Λαμανιτῶν. Ὅμως δὲν εἶχαν ἀπογυμνώσει τὸ κεφάλι τους ὅπως οἱ Λαμανίτες.

5. Τώρα, τὰ κεφάλια τῶν Λαμανιτῶν ἦταν ἀπογυμνωμένα. Καὶ αὐτοὶ ἦταν γυμνοί, ἐκτός ἀπὸ ἓνα δέρμα πού ἦταν ζωσμένο γύρω στὴν ὀσφύ τους, καὶ ἐπίσης τὰ ἄρματα τους, πού ἦταν ζωσμένα γύρω τους, καὶ τὰ τόξα τους καὶ τὰ βέλη τους, καὶ τὶς πέτρες τους καὶ τὶς σφενδόνες τους καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Καὶ τὸ δέρμα τῶν Λαμανιτῶν ἦταν σκοURO, σύμφωνα μέ τὸ σημάδι πού εἶχε τεθεῖ ἐπάνω στοὺς πατέρες τους, πού ἦταν κατὰρα ἐπάνω τους ἐξαιτίας τῆς παράβασής τους καὶ τῆς ἀνταρσίας τους ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους, πού ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸ Νεφί, τὸν Ἰακώβ, τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ Σάμ, οἱ ὅποιοι ἦταν δίκαιοι καὶ ἅγιοι ἄνθρωποι.

7. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ τους κοιτοῦσαν νά τοὺς ἀφανίσουν, γι' αὐτὸ πῆραν κατὰρα. Καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεός, ἔθεσε

ἓνα σημάδι ἐπάνω τους, μάλιστα, ἐπάνω στὸ Λάμαν καὶ στὸ Λεμουήλ, καὶ ἐπίσης στοὺς γιους τοῦ Ἰσμαήλ καὶ στὶς Ἰσμαηλίτισσες.

8. Καὶ τοῦτο ἐγινε ὥστε νά διακρίνεται τὸ σπέρμα τους ἀπὸ τὸ σπέρμα τῶν ἀδελφῶν τους, ὥστε ἔτσι ὁ Κύριος ὁ Θεός νά διαφυλάξει τὸ λαό του, ὥστε νά μὴν ἀναμειχθοῦν καὶ πιστέψουν σέ λανθασμένες παραδόσεις οἱ ὁποῖες θά ἐπαλήθευαν τὸν ἀφανισμό τους.

9. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁποῖος ἀνακάτευε τὸ σπέρμα του μέ τὸ σπέρμα τῶν Λαμανιτῶν ἔφερνε τὴν ἴδια κατὰρα ἐπάνω στὸ σπέρμα του.

10. Ἐπομένως, ὅποιος ἄφηνε τὸν ἑαυτό του νά παρασυρθεῖ ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες, ὀνομαζόταν κατὰ τὴν κεφαλὴ ἐκείνη, καὶ ἐπαίρνε ἐπάνω του σημάδι.

11. Καὶ ἐγινε ὥστε ὅσοι δὲν πίστευαν στὴν παράδοση τῶν Λαμανιτῶν, ἀλλὰ πίστευαν ἐκεῖνα τὰ χρονικά πού εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπίσης στὴν παράδοση τῶν πατέρων τους, πού ἦταν σωστά, πού πίστευαν στὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς τηροῦσαν, ὀνομαζόνταν Νεφίτες ἢ ὁ λαός τοῦ Νεφί, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ κι ὕστερα —

12. Καὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού κράτησαν τὰ χρονικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀληθινὰ, τοῦ λαοῦ τους, καὶ ἐπίσης τοῦ λαοῦ τῶν Λαμανιτῶν.

13. Τώρα θά ἐπιστρέψουμε πάλι στοὺς Ἀμλισίτες, γιατί καὶ ἐκεῖνοι εἶχαν ἓνα σημάδι πού εἶχε τεθεῖ ἐπάνω τους. Μάλιστα, αὐτοὶ ἔθεσαν τὸ σημάδι ἐπάνω τους, μάλιστα, ἓνα σημάδι ἀπὸ κόκκινο ἐπάνω στὸ μέτωπό τους.

14. Ἔτσι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκπληρώθηκε, γιατί τοῦτα εἶναι τὰ λόγια πού εἶπε στὸ Νεφί: Ἰδέξ, τοὺς Λαμανίτες τοὺς καταρᾶστηκα, καὶ θά θέσω ἓνα σημάδι ἐπάνω τους ὥστε αὐτοὶ καὶ τὸ σπέρμα τους νά διαχω-

ριστούν από σένα και τό σπέρμα σου, από ἐτοῦτον τόν καιρό και στό ἐξῆς και για πάντα, ἐκτός ἄν μετανοήσουν για τίς ἀνομίες τους και στραφοῦν σέ μένα για νά τούς εὐ-σπλαχνιστῶ.

15. Και πάλι: Θά θέσω ἕνα σημάδι ἐπάνω σέ ἐκεῖνον πού θά ἀναμειξει τό σπέρμα του μέ τούς ἀδελφούς σου, ὥστε νά εἶναι κι αὐτοί καταραμένοι.

16. Και πάλι: Θά θέσω ἕνα σημάδι ἐπάνω σέ ἐκεῖνον πού πολεμάει ἐναντία σέ σένα και τό σπέρμα σου.

17. Και πάλι, λέω, ὅτι ὁποῖος ἀποχωρήσει ἀπό σένα δε θά λέγεται πιά σπέρμα σου. Και θά εὐλογῆσω ἐσένα και ὁποιοιδήποτε ὀνομαστεῖ σπέρμα σου, ἀπό ἐδῶ κι ἐμπρός και για πάντα. Και αὐτές ἦταν οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου πρὸς τό Νεφί και τό σπέρμα του.

18. Λοιπόν οἱ Ἀμλισίτες δέν ἤξεραν ὅτι ἐκπλήρωναν τά λόγια τοῦ Θεοῦ ὅταν ἄρχισαν νά σημαδεύονται στά μέτωπά τους. Ὅμως εἶχαν ἐλθεῖ σέ φανερή ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό, ἦταν σκόπιμο νά πέσει ἐπάνω τούς ἡ κατάρρα.

19. Λοιπόν θά ἤθελα νά δεῖτε ὅτι αὐτοί ἔφεραν ἐπάνω τους τήν κατάρρα. Και ἀκριβῶς ἔτσι κάνει κάθε ἄνθρωπος πού εἶναι καταραμένος, φέρνει ἐπάνω σ'ὄν ἑαυτό του τήν ἴδια του τήν καταδίκη.

20. Λοιπόν ἐγινε ὥστε ὄχι πολλές μέρες μετά τή μάχη πού διεξάχθηκε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, ἀπό τούς Λαμανίτες και τούς Ἀμλισίτες, ἕνας ἄλλος στρατός τῶν Λαμανιτῶν ἦλθε καταπάνω στό λαό τοῦ Νεφί, στό ἴδιο μέρος πού ὁ πρῶτος στρατός συνάντησε τούς Ἀμλισίτες.

21. Και ἐγινε ὥστε στάλθηκε ἕνα στρατεύμα νά τούς διώξει ἀπό τή χώρα τους.

22. Τώρα, ὁ ἴδιος ὁ Ἄλμα, πού ὑπέφερε ἀπό ἕνα τραῦμα, δέν πῆγε νά

πολεμήσει ἐτούτη τή φορά ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν.

23. Ἄλλα ἐστεῖλε ἕναν πολυάριθμο στρατό ἐναντίον τους. Και πῆγαν και σκότωσαν πολλούς ἀπό τούς Λαμανίτες, και ἔδιωξαν τούς ὑπόλοιπους ἀπ' αὐτούς ἐξω ἀπό τά σύνορα τῆς χώρας τους.

24. Και τότε ἐπέστρεψαν πάλι και ἄρχισαν νά ἐδραιώσουν εἰρήνη στή χώρα, χωρίς νά ἐνοχληθοῦν πιά για ἕνα διάστημα ἀπό τούς ἐχθρούς τους.

25. Λοιπόν ὄλα αὐτά ἐγιναν, μάλιστα, ὄλοι αὐτοί οἱ πόλεμοι και οἱ διαμάχες ἄρχισαν και τελείωσαν κατά τόν *πέμπτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

26. Και μέσα σέ ἕνα χρόνο, χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδων ψυχῶν στάλθηκαν στόν αἰώνιο κόσμο, για νά δρέψουν τίς ἀμοιβές τους σύμφωνα μέ τά ἔργα τους, εἴτε ἦταν καλά εἴτε ἦταν πονηρά, για νά δρέψουν αἰώνια εὐτυχία ἢ αἰώνια δυστυχία, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τό ὁποῖο ἐπιθύμησαν νά ὑπακούσουν, ἄν ἦταν καλό πνεῦμα ἢ πονηρό.

27. Γιατί κάθε ἄνθρωπος λαβαίνει μισθό ἀπό ἐκεῖνον τόν ὁποῖο ἐπιθυμεῖ νά ὑπακούει, και τοῦτο σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ πνεύματος τῆς προφητείας. Γι' αὐτό, ἄς γίνεῖ σύμφωνα μέ τήν ἀλήθεια. Και ἔτσι τελειώνει ὁ πέμπτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ἄλμα βαπτίζει χιλιάδες προσήλυτους. Ἡ ἀνομία εἰσχωρεῖ στήν Ἐκκλησία, και ἡ πρόσδος τῆς Ἐκκλησίας ἀναστέλλεται. Ὁ Νεφίχα ὀρίζεται ἀρχιδικαστής. Ὁ Ἄλμα, ὡς ἀρχιερέας, ἀφιερώνει τόν ἑαυτό του στή διακονία του.

ΛΟΙΠΟΝ ἐγινε ὥστε κατά τόν ἔκτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν

ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, δέν ὑπῆρχαν διχόνοιες οὔτε πόλεμοι στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

2. Ὅμως ὁ λαός ὑπέφερε, μάλιστα, ὑπέφεραν πολύ γιά τό χαμό τῶν ἀδελφῶν τους, καί ἐπίσης γιά τό χαμό τῶν ποιμνίων τους καί τῶν ἀγέλων, καί ἐπίσης γιά τό χαμό τῶν ἀγρῶν τους τῶν σιτηρῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν ποδοπατηθεῖ καί καταστραφεῖ ἀπό τοὺς Λαμανίτες.

3. Καί τόσο μεγάλη ἦταν τά βάνά τους, πού κάθε ψυχή εἶχε λόγο νά θρηνεῖ. Καί πίστευαν ὅτι ἦταν οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ πού εἶχαν σταλεῖ ἐπάνω τους ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τους. Ἔτσι λοιπόν, ξύπνησαν στή θύμηση τοῦ καθήκοντός τους.

4. Καί ἄρχισαν νά ἐδραιώνουν τήν ἐκκλησία πληρέστερα. Μάλιστα, καί πολλοί βαπτίστηκαν στή νερά τοῦ Σιδῶνα καί προσχώρησαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Καί βαπτίστηκαν ἀπό τό χέρι τοῦ Ἄλμα, ὁ ὅποιος εἶχε ἀφιερωθεῖ ὡς ὁ ἀρχιερέας ἐπί τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἀπό τό χέρι τοῦ Ἄλμα, τοῦ πατέρα του.

5. Καί ἐγινε ὥστε κατά τόν *ἑβδομο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, περίπου τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές προσχώρησαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καί βαπτίστηκαν. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἑβδομος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Καί ὑπῆρχε διαρκῆς εἰρήνη ὅλον αὐτόν τόν καιρό.

6. Καί ἐγινε ὥστε κατά τόν ἑβδομο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ λαός τῆς ἐκκλησίας ἄρχισε νά γίνεται περήφανος ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου πλοῦτου τους, καί τῶν ἐκλεκτῶν μεταξωτῶν τους καί τῶν λεπτοῦφασμένων λινῶν τους, καί ἐξαιτίας τῶν πολλῶν ποιμνίων τους

καί τῶν ἀγέλων τους, καί τοῦ χρυσοῦ καί τοῦ ἀσημιοῦ τους, καί κάθε εἶδους πολυτίμων ἀντικειμένων, τά ὁποῖα εἶχαν ἀποκτήσει μέ τήν ἐργατικότητά τους. Καί μέ ὅλα αὐτά τά πράγματα ὑψώθηκαν στήν περηφάνεια τῶν ματιῶν τους, γιατί ἄρχισαν νά φοροῦν πολύ ἀκριβὰ ἐνδύματα.

7. Τώρα αὐτό ἦταν ἡ αἰτία πολλῆς δυστυχίας γιά τόν Ἄλμα, μάλιστα, καί γιά πολλοὺς ἀπό τοὺς ἀνθρώπους πού ὁ Ἄλμα εἶχε ἀφιερῶσει νά εἶναι διδάσκαλοι καί ἱερεῖς, καί πρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας. Μάλιστα, πολλοί ἀπό αὐτοὺς ἦταν βαριά θλιμμένοι γιά τήν ἀνομία πού ἐβλεπαν ὅτι εἶχε ἀρχίσει νά ὑφίσταται ἀνάμεσα στό λαό τους.

8. Γιατί παρατήρησαν καί εἶδαν μέ μεγάλη λύπη ὅτι ὁ λαός τῆς ἐκκλησίας ἄρχισε νά ὑψώνεται στήν περηφάνεια τῶν ματιῶν του, καί νά ἔχουν τήν καρδιά τους στά πλούτη καί στά μάταια πράγματα τοῦ κόσμου, ὥστε ἄρχισαν νά εἶναι γεμάτοι περιφρόνηση ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλο, καί ἄρχισαν νά καταδιώκουν ἐκείνους πού δέν πίστευαν σύμφωνα μέ τή δική τους θέληση καί εὐχαρίστηση.

9. Καί ἔτσι, σέ αὐτόν τόν ὄγδοο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἄρχισαν νά ὑπάρχουν μεγάλες διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό τῆς ἐκκλησίας. Μάλιστα, εἶχαν ζηλοφθονίες, καί ἀνταγωνισμό, καί κακεντρέχεια, καί κατατρεγμούς, καί περηφάνεια, ἀκόμα καί σέ βαθμό πού νά ὑπερβαίνει τήν περηφάνεια ἐκείνων πού δέν ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

10. Καί ἔτσι ἐληξε ὁ ὄγδοος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν. Καί ἡ ἀνομία τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελοῦσε ἕνα μεγάλο πρόσκομμα γιά ἐκείνους πού δέν ἀνῆκαν

στήν ἐκκλησία. Καί ἔτσι ἡ ἐκκλησία ἄρχισε νά ἀποτυχαίνει κατὰ τήν προδόο τῆς.

11. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τήν *ἔναρξη τοῦ ἔνατου χρόνου, ὁ Ἄλμα εἶδε τήν ἀνομία τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας, καί εἶδε ἐπίσης ὅτι τό παράδειγμα τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας ἄρχισε νά ὀδηγεῖ ἐκείνους πού δέν πίστευαν ἀπό τῆ μιᾶ ἀνομία στήν ἄλληλ, φέρνοντας ἔτσι τόν ἀφανισμό τοῦ λαοῦ.

12. Μάλιστα, ἔβλεπε μεγάλη ἀνισότητα ἀνάμεσα στό λαό, μερικοί νά ὑψώνουν τούς ἑαυτούς τους μέ τήν περηφάνεια τους, νά περιφρονοῦν τούς ἄλλους, νά γυρίζουν τήν πλάτη τους σ' αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη, καί στούς γυμνοὺς καί σέ κείνους πού πεινοῦσαν, καί σ' αὐτούς πού διψοῦσαν, καί σέ κείνους πού ἦταν ἀσθενεῖς καί ταλαιπωρημένοι.

13. Τώρα αὐτό ἦταν σοβαρή αἰτία γιά θρῆνο ἀνάμεσα στό λαό, ἐνῶ ἄλλοι ταπεινῶναν τούς ἑαυτούς τους, περιθάλλοντας αὐτούς πού εἶχαν ἀνάγκη τῆς περίθαλψῆς τους, ὅπως τό νά παραχωροῦν ἀπό τά ὑπάρχοντά τους στούς φτωχοὺς καί αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη, νά ταῖζουν τούς πεινασμένους, καί νά ὑποφέρουν κάθε εἶδος δυστυχίες γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά ἔλθει σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς προφητείας.

14. Προσμένοντας τήν ἡμέρα ἐκείνη, διατηρώντας ἔτσι τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἐνῶ γέμιζαν μέ ὑπέρτατη χαρά ἕνεκα τῆς ἀνάστασης τῶν νεκρῶν, σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τῆ δύναμη καί τῆ λύτρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου.

15. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα, πού εἶχε δεῖ τὰ βάσανα τῶν ταπεινῶν ὀπαδῶν τοῦ Θεοῦ, καί τούς κατα-

τρεγμούς πού συσσωρεύονταν ἐπάνω τους ἀπό τούς ὑπόλοιπους τοῦ λαοῦ του, καί βλέποντας ὅλη τήν ἀνισότητά τους, ἄρχισε νά εἶναι πολύ λυπημένος. Ὅμως τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου δέν τόν ἐγκατέλειψε.

16. Καί διάλεξε ἕνα σοφὸ ἄνδρα ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας ἀπό τούς πρεσβύτερους τῆς ἐκκλησίας, καί τοῦ ἔδωσε ἐξουσία, σύμφωνα μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ, νά ἔχει τῆ δύναμη νά εφαρμόζει τούς νόμους σύμφωνα μέ τούς νόμους πού εἶχαν δοθεῖ, καί νά τούς βάξει σέ ἐνέργεια σύμφωνα μέ τίς ἀνομίες καί τά ἐγκλήματα τοῦ λαοῦ.

17. Λοιπόν τό ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἦταν Νεφίχα, καί εἶχε διοριστεῖ ἀρχιδικαστής. Καί κάθισε στή δικαστικὴ ἔδρα γιά νά κρίνει καί νά κυβερνᾶει τό λαό.

18. Τώρα ὁ Ἄλμα δέν τοῦ παραχώρησε τῆ θέση τοῦ νά εἶναι ἀρχιερέας τῆς ἐκκλησίας, ἀλλά κράτησε τῆ θέση τοῦ ἀρχιερέα γιά τόν ἑαυτό του. Ἀλλά παρέδωσε τῆ δικαστικὴ ἔδρα στό Νεφίχα.

19. Καί αὐτό τό ἔκανε ὥστε νά πηγαίνει αὐτός ὁ ἴδιος στό λαό του, δηλαδή στό λαό τοῦ Νεφί, γιά νά τούς κηρύττει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, γιά νά τούς ξεσηκώσει νά θυμηθοῦν τό καθήκον τους, καί γιά νά καταρρίψει, μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅλη τήν περηφάνεια καί τήν πανουργία καί ὅλες τίς διχόνοιες πού ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στό λαό του, μὴ βλέποντας κανέναν τρόπο πού νά μπορούσε νά τούς ἐπιναφέρει παρά μόνο νά καταθέτει μέ ἀπλή μαρτυρία ἐναντίον τους.

20. Καί ἔτσι, κατὰ τήν ἀρχή τοῦ ἔνατου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὁ Ἄλμα παρέδωσε τῆ δικαστικὴ ἔδρα στό Νεφίχα, καί περιορίστηκε ἀποκλειστικά στήν ἀρχιεροσύνη τῆς

ἁγίας τάξης τοῦ Θεοῦ, στή μαρτυρία τοῦ λόγου, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης καί προφητείας.

Τά λόγια τά ὁποῖα ὁ Ἄλμα, ὁ Ἀρχιερέας κατά τήν ἅγια τάξη τοῦ Θεοῦ, εἶπε πρὸς τό λαό στις πόλεις τους καί στά χωριά τους σέ ὅλη τή χώρα. Περιέχει τό κεφάλαιο 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Γιά νά κερδίσουν τή σωτηρία τους, οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά μετανοήσουν καί νά τηροῦν τίς ἐντολές, νά ἀναγεννηθοῦν, νά καθαρίσουν τά ἐνδύματά τους μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, νά εἶναι ταπεινόφρονες καί νά ἀπαλλαγοῦν τελείως ἀπό τήν περηφάνεια καί τή ζηλοφθονία, καί νά ἐκτελοῦν ἔργα δικαιοσύνης. Ὁ Θεός Ποιμένας καλεῖ τό λαό του. Αὐτοί πού κάνουν πράξεις πονηρές εἶναι τέκνα τοῦ πονηροῦ. Ὁ Ἄλμα καταθέτει μαρτυρία γιά τό ὅτι ἡ διδασχία του εἶναι ἀληθινή καί προστάζει τοὺς ἀνθρώπους νά μετανοήσουν. Τά ὄνοματά τῶν δικαίων θά γραφοῦν στό βιβλίο τῆς ζωῆς.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε *ὁ Ἄλμα ἄρχισε νά παραδίνει τό λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς τό λαό, πρῶτα στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἀπό ἐκεῖ σέ ὅλη τή χώρα.

2. Καί τοῦτα εἶναι τά λόγια τά ὁποῖα εἶπε στό λαό στήν ἐκκλησία πού εἶχε διοργανωθεῖ στήν πόλη Ζαραχέμλα, σύμφωνα μέ τό χρονικό του, καί εἶπε:

3. Ἐγώ, ὁ Ἄλμα, πού ἔχω χειροτονηθεῖ ἀπό τόν πατέρα μου τόν Ἄλμα, γιά νά εἶμαι ἀρχιερέας στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐκεῖνος εἶχε τή δύναμη καί τήν ἐξουσία ἀπό τό Θεό νά ἐκτελεῖ ὅλα αὐτά, ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἄρχισε νά διοργανώνει τήν ἐκκλησία στή χώρα πού ἦταν στά ὄρια τοῦ Νεφί. Μάλιστα, τή χώρα πού λεγόταν ἡ χώρα τοῦ Μόρ-

μον. Μάλιστα, καί βάπτισε τοὺς ἀδελφούς του στά νερά τοῦ Μόρμον.

4. Ἰδέστε, λοιπόν, σᾶς λέω, ἔλευθερώθηκαν ἀπό τά χέρια τῶν ἀνθρώπων τοῦ βασιλιά Νάε, μέ τήν εὐσπλαχνία καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

5. Ἰδέστε λοιπόν, ὑστερα ἀπὸ αὐτό, ὁδηγήθηκαν σέ σκλαβιά ἀπὸ τά χέρια τῶν Λαμανιτῶν στήν ἐρημιά. Μάλιστα, σᾶς λέω, ἦταν ὑπόδουλοι, καί πάλι ὁ Κύριος τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τή σκλαβιά μέ τή δύναμη τοῦ λόγου του. Καί ὁδηγήθηκαμε σέ τούτη τή χώρα, καί ἀρχίσαμε καί ἐδῶ νά διοργανώνουμε τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ σέ ὅλη ἐτούτη τή χώρα.

6. Καί τώρα ἰδέστε, σᾶς λέω, ἀδελφοί μου, ἐσεῖς πού ἀνήκετε σέ αὐτήν τήν ἐκκλησία, διατηρήσατε ἄραγε ἀρκετά στή μνήμη σας τήν ὑποδούλωση τῶν πατέρων σας; Μάλιστα, καί διατηρήσατε ἀρκετά στή μνήμη σας τήν εὐσπλαχνία του καί τή μακροθυμία του πρὸς αὐτούς; Καί ἀκόμα, διατηρήσατε ἀρκετά στή μνήμη σας ὅτι ἐλευθέρωσε τίς ψυχές τους ἀπὸ τήν κόλαση;

7. Ἰδέστε, μετέβαλε τίς καρδιές τους. Μάλιστα, τοὺς ξύπνησε ἀπὸ βαθύ ὕπνο, καί ξύπνησαν πρὸς τό Θεό. Ἰδέστε, βρίσκονταν μέσα στό σκοτάδι. Καί ὅμως, οἱ ψυχές τους φωτίστηκαν μέ τό φῶς τοῦ παντοτινοῦ λόγου. Μάλιστα, εἶχαν περιζωστεῖ μέ τά δεσμά τοῦ θανάτου, καί τίς ἄλυσίδες τῆς κόλασης, καί τοὺς περιέμενε παντοτινός ἀφανισμός.

8. Καί τώρα σᾶς ρωτῶ, ἀδελφοί μου, ἀφανίστηκαν; Ἰδέστε, σᾶς λέω: Ὅχι, δέν ἀφανίστηκαν.

9. Καί πάλι σᾶς ρωτῶ, ἔσπασαν τά δεσμά τοῦ θανάτου, καί λύθηκαν οἱ ἄλυσίδες τῆς κόλασης πού τοὺς περιέζωναν; Σᾶς λέω: Μάλιστα, λύθηκαν, καί οἱ ψυχές τους ἐκτάθηκαν, καί ἔψαλαν λυτρωτικὴ ἀγάπη. Καί σᾶς λέω ὅτι ἔχουν σωθεῖ.

10. Καί τώρα σᾶς ρωτᾶω μέ τί συνθήκες σώθηκαν; Μάλιστα, τί βάσεις είχαν νά ἐλπίζουν γιά σωτηρία; Ποιά εἶναι ἡ αἰτία πού λύθηκαν ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου, μάλιστα, καί ἐπίσης ἀπό τίς ἀλυσίδες τῆς κόλασης;

11. Ἰδέστε, θά σᾶς τό πῶ ἐγώ. Ὁ πατέρας μου ὁ Ἄλμα τάχα δέν πίστεψε στά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα τοῦ Ἀβιναδί; Καί τάχα αὐτός δέν ἦταν ἅγιος προφήτης; Αὐτός δέν ἔλεγε τά λόγια τοῦ Θεοῦ, καί ὁ πατέρας μου ὁ Ἄλμα τά πίστεψε;

12. Καί σύμφωνα μέ τήν πίστη του μιά μεγάλη ἀλλαγὴ ἐπῆλθε στήν καρδιά του. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀλήθεια.

13. Ἰδέστε λοιπόν, κήρυξε τό λόγο στους πατέρες σας, καί μιά μεγάλη ἀλλαγὴ ἐπῆλθε καί στή δική τους καρδιά, καί ταπεινώθηκαν καί στήριξαν τήν ἐλπίδα τους στόν ἀληθινό καί ζώντα Θεό. Καί ιδέστε, ἦταν γεμάτοι πίστη μέχρι τέλους. Γι' αὐτό σῶθηκαν.

14. Καί τώρα, ιδέστε, σᾶς ρωτᾶω, ἀδελφοί μου τῆς ἐκκλησίας, γεννηθήκατε πνευματικά ἀπό τό Θεό; Λάβατε τή μορφή του στήν ὄψη σας; Αἰσθανθήκατε αὐτήν τή μεγάλη ἀλλαγὴ στήν καρδιά σας;

15. Ἀσκεῖτε πίστη στήν ἀπολύτρωση ἐκείνου πού σᾶς ἐπλασε; Προσδοκεῖτε μέ μάτι γεμάτο πίστη, καί μπορείτε νά ἰδεῖτε αὐτό τό θνητό σῶμα νά ἀνασταίνεται σέ ἀθανασία, καί αὐτό τό φθαρτό νά ἀνασταίνεται σέ ἀφθαρσία, γιά νά σταθεῖ ἐμπρός στό Θεό, νά κριθεῖτε σύμφωνα μέ τίς πράξεις πού ἔχουν γίνει στό θνητό σας σῶμα;

16. Σᾶς λέω, μπορείτε νά φανταστεῖτε μέσα σας ὅτι ἀκοῦτε τή φωνή τοῦ Κυρίου νά σᾶς λέει τήν ἡμέρα ἐκείνη: Ἐλάτε πρὸς ἐμένα, εὐλογημένοι, γιατί ιδέστε, τά ἔργα σας ἦταν

ἔργα δικαιοσύνης ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς;

17. Ἦ φαντάζεστε μέσα σας ὅτι μπορείτε νά πεῖτε ψέματα στόν Κύριο τήν ἡμέρα ἐκείνη, καί νά πεῖτε — Κύριε, τά ἔργα μας ἦταν δίκαια ἔργα ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς — καί ὅτι θά σᾶς σώσει;

18. Ἦ, δηλαδή, μπορείτε νά φανταστεῖτε τούς ἑαυτούς σας νά προσαχθοῦν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Θεοῦ μέ τήν ψυχὴ σας γεμάτη ἐνοχὴ καί τύψεις, ἔχοντας θύμηση ὅλης τῆς ἐνοχῆς σας, μάλιστα πλήρη ἀνάμνηση ὅλης τῆς κακίας σας, μάλιστα, ἀνάμνηση τοῦ ὅτι ἀψηφήσατε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ;

19. Σᾶς λέω, μπορείτε νά κοιτάξετε ψηλά πρὸς τό Θεό ἐκείνη τήν ἡμέρα μέ ἀγνή καρδιά καί καθαρά χέρια; Σᾶς λέω, μπορείτε νά κοιτάξετε ψηλά, ἔχοντας τή μορφή τοῦ Θεοῦ χαραγμένη ἐπάνω στήν ὄψη σας;

20. Σᾶς λέω, μπορείτε νά σκεφτεῖτε ὅτι θά σωθεῖτε ἀφοῦ ἀφήσατε τούς ἑαυτούς σας νά ὑποταχθοῦν στό διάβολο;

21. Σᾶς λέω, ἐκείνη τήν ἡμέρα θά ξέρετε ὅτι δέν μπορείτε νά σωθεῖτε. Γιατί κανένας δέν μπορεῖ νά σωθεῖ παρά μόνο ἂν τά ἐνδύματα του πλυθοῦν καί γίνουν λευκά. Μάλιστα, τά ἐνδύματά του πρέπει νά εξαγνιστοῦν μέχρι νά καθαριστοῦν ἀπό κάθε κηλίδα, μέσο τοῦ αἵματος ἐκείνου γιά τόν ὅποιο ἔχουν μιλήσει οἱ πατέρες μας, ὁ ὁποῖος θά ἔλθει νά λυτρώσει τό λαό του ἀπό τίς ἁμαρτίες τους.

22. Καί τώρα σᾶς ρωτᾶω, ἀδελφοί μου, πῶς θά αἰσθανθεῖτε, ὅποιοσδήποτε ἀπό ἐσᾶς, ἂν σταθεῖτε ἐμπρός στό βῆμα τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας τά ἐνδύματά σας βαμμένα μέ αἷμα καί κάθε εἶδους ρυπαρότητα; Ἰδέστε, τί θά μαρτυρήσουν ὅλα αὐτά ἐναντίον σας;

23. Ἰδέστε, τάχα δέ θά μαρτυρή-

σουν ότι είστε δολοφόνοι, μάλιστα, και επίσης ότι είστε ένοχοι για όλων των ειδών τής ανομίες;

24. 'Ιδέστε, αδελφοί μου, υποθέ-
τετε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θά
μπορεί νά έχει θέση νά καθίσει στό
βασιλείο του Θεού, μέ τόν 'Αβραάμ,
μέ τόν 'Ισαάκ και τόν 'Ιακώβ, όπως
και μέ όλους τούς άγιους προφήτες,
των οποίων τά ένδύματα έχουν καθα-
ριστει και είναι άσπιλα, άγνά και
λευκά;

25. Σας λέω: "Όχι. Έκτός αν κά-
νετε τόν Πλάστη μας ψεύτη από τήν
άρχη, δηλαδή αν υποθέσετε ότι είναι
ψεύτης από τήν αρχή. Δέν μπορείτε
νά υποθέσετε ότι τέτοιο άνθρωποι
μπορούν νά έχουν θέση στό βασι-
λείο των ουρανών, αλλά θά άπορριφ-
τούν γιατί είναι τά τέκνα του βασι-
λείου του διαβόλου.

26. Και τώρα ιδέστε, σας λέω,
αδελφοί μου, αν έχετε αισθανθεί άλ-
λαγή στην καρδιά σας, και αν έχετε
νώσει ότι θέλατε νά ψάλλετε τό
τραγουδι της λυτρωτικής αγάπης, θά
σας ρωτήσω, μπορείτε νά νιώσετε τό
ίδιο τώρα;

27. Έχετε βαδίσει τηρώντας τούς
έαυτούς σας άμεμπτους ένώπιον του
Θεού; "Αν είχατε κληθεί νά πεθάνετε
έτούτη τή στιγμή, θά μπορούσατε νά
πείτε μέσα σας ότι υπήρξατε άρκετά
ταπεινόφρονες; "Ότι τά ένδύματά
σας έχουν καθαριστει και έγιναν
λευκά μέσο του αίματος του Χρι-
στου, ό οποίος θά έλθει νά λυτρώσει
τό λαό του από τής άμαρτίες τους;

28. 'Ιδέστε, έχετε άπαλλαγεί τε-
λείως από τήν περηφάνεια; Σας λέω,
αν δέν έχετε, δέν είστε έτοιμοι νά
συναντήσετε τό Θεό. 'Ιδέστε, πρέπει
νά έτοιμασείτε γρήγορα. Γιατί ή
βασιλεία των ουρανών σύντομα φθά-
νει, και ένας τέτοιος άνθρωπος δέν
έχει ζωή αιώνια.

29. 'Ιδέστε, σας λέω, είναι κανέ-
νας ανάμεσα σας πού νά μήν έχει

άπαλλαγεί τελείως από ζηλοφθονία;
Σας λέω ότι ένας τέτοιος άνθρωπος
δέν είναι έτοιμος. Και θά ήθελα νά
έτοιμασεί γρήγορα, γιατί ή ώρα
πλησιάζει σύντομα, και δέν ξέρει
πότε θά έλθει ό καιρός. Γιατί ένας
τέτοιος άνθρωπος δέ θά βρεθεί άμεμ-
πτος.

30. Και πάλι σας λέω, είναι κανέ-
νας ανάμεσα σας πού νά κοροϊδεύει
τόν αδελφό του, ή πού νά τόν κατα-
τρέχει;

31. 'Αλίμονο σέ έναν τέτοιο άν-
θρωπο, γιατί δέν είναι έτοιμος και ό
καιρός έφτασε πού πρέπει νά μετα-
νοήσει, ειδάλλως δέν μπορεί νά σω-
θει!

32. Μάλιστα, ακόμη αλίμονο σέ
όλους εσάς πού έπεξεργάζεστε άδι-
κίες. Μετανοήστε, μετανοήστε,
γιατί ό Κύριος ό Θεός τό είπε!

33. 'Ιδέστε, στέλνει πρόσκληση
σέ όλους τούς ανθρώπους, άφού οι
βραχιόνες της ευσπλαχνίας άπλώ-
νονται πρós αυτούς, και λέει: Μετα-
νοήστε, και θά σας δεχτώ.

34. Μάλιστα, λέει: 'Ελάτε πρós
έμένα και θά φάτε από τόν καρπό του
δέντρου της ζωής. Μάλιστα, θά φάτε
και θά πιείτε από τό ψωμί και τά
νερά της ζωής ελεύθερα.

35. Μάλιστα, έλάτε σέ έμένα και
παράγετε έργα δικαιοσύνης. Και δέ
θά πελεκηθείτε ούτε θά ριχτείτε στή
φωτιά —

36. Γιατί ιδέστε, ό καιρός έφτασε
πού όσοι δέν παράγουν καλούς καρ-
πούς, δηλαδή όσοι δέν έκτελούν
έργα δικαιοσύνης, αυτοί έχουν αίτια
νά πενθούν και νά θρηνούν.

37. "Αχ, έσείς εργάτες της άδι-
κίας, έσείς πού είστε φουσκωμένοι
από περηφάνια για τά μάταια πράγ-
ματα του κόσμου, έσείς πού ισχυρι-
στήκατε ότι γνωρίζετε τούς δρόμους
της χρηστότητας και όμως παρα-
στρατήσατε, σαν κοπάδι πού δέν
έχει βοσκό, κι όμως ό βοσκός σας

φώναξε και ἀκόμη σᾶς φωνάζει, ἀλλά ἐσεῖς δὲ θέλετε νὰ ἀκούσετε τὴ φωνή του!

38. Ἰδέστε, σᾶς λέω, ὅτι ὁ καλὸς βοσκὸς σᾶς καλεῖ. Μάλιστα, καὶ στὸ ἴδιο του τὸ ὄνομα σᾶς καλεῖ, πού εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἂν δὲν ἀκούτε τὴ φωνὴ τοῦ καλοῦ βοσκοῦ, στὸ ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖο καλεῖστε, ἰδέστε, δὲν εἶστε τὸ κοπάδι τοῦ καλοῦ βοσκοῦ.

39. Καὶ τώρα, ἂν δὲν εἶστε τὸ κοπάδι τοῦ καλοῦ βοσκοῦ, ἀπὸ ποιὰ στάνη εἶστε; Ἰδέστε, σᾶς λέω, ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ὁ βοσκὸς σας, καὶ σεῖς εἶστε ἀπὸ ἐκεῖνου τὴ στάνη. Καὶ τώρα ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθεῖ αὐτό; Ἰδέστε, σᾶς λέω, ὁποῖος τὸ ἀρνηθεῖ αὐτό εἶναι ψεύτης καὶ τέκνο τοῦ διαβόλου.

40. Γιατί σᾶς λέω ὅτι ὅτιδήποτε εἶναι καλὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ὅτιδήποτε εἶναι κακὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ διάβολο.

41. Ἐπομένως, ἂν ἓνας ἄνθρωπος παράγει καλὰ ἔργα, ἀκούει τὴ φωνὴ τοῦ καλοῦ βοσκοῦ καὶ τὸν ἀκολουθεῖ. Ὅμως ὁποῖος παράγει ἔργα πονηρὰ, αὐτὸς γίνεται τέκνο τοῦ διαβόλου, ἐπειδὴ ἀκούει ἐκεῖνου τὴ φωνὴ καὶ τὸν ἀκολουθεῖ.

42. Ὅποιος λοιπὸν τὸ κάνει αὐτὸ πρέπει νὰ λάβει τὸ μισθὸ τοῦ ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἐπομένως, ὡς μισθὸ του λαβαίνει τὸ θάνατο, ὡς πρὸς ἐκεῖνα πού ἀνήκουν στὴ δικαιοσύνη, ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὡς πρὸς ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

43. Καὶ τώρα, ἀδελφοί μου, θὰ ἤθελα νὰ μὲ ἀκούσετε, γιατί μιλῶ μὲ τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μου, ἀφοῦ, ἰδέστε, σᾶς μίλησα ἀπλά ὥστε νὰ μὴν κάνετε λάθος, δηλαδὴ μίλησα σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

44. Γιατί ἔχω κληθεῖ νὰ μιλήσω μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὴ τάξη τοῦ Θεοῦ πού βρίσκεται στὸ Χριστὸ Ἰησοῦ. Μάλιστα, ἔχω

ἐντολὴ νὰ σταθῶ καὶ νὰ δώσω τὴ μαρτυρία μου σὲ τοῦτον τὸ λαὸ γι' αὐτὰ πού ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες μας σχετικά μὲ ἐκεῖνα πού πρόκειται νὰ συμβοῦν.

45. Καὶ δὲν εἶναι μόνο αὐτό. Δὲ νομίζετε ὅτι τὰ γνωρίζω ὅλα αὐτὰ ἐγὼ ὁ ἴδιος; Ἰδέστε, σᾶς δίνω τὴ μαρτυρία μου ὅτι ὅλα αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς μίλησα εἶναι ἀληθινὰ. Καὶ πῶς νομίζετε ὅτι γνωρίζω πῶς ἀσφαλῶς εἶναι ἀληθινὰ;

46. Ἰδέστε, σᾶς λέω, αὐτὰ ἔγιναν γνωστά σὲ μένα ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἰδέστε, νήστεψα καὶ προσευχήθηκα πολλές ἡμέρες γιὰ νὰ μπορέσω νὰ μάθω γι' αὐτὰ ἀφ'αυτοῦ μου. Τώρα λοιπὸν ξέρω ἀφ'αυτοῦ μου ὅτι εἶναι ἀληθινὰ, ἀφοῦ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μου τὰ φάνερωσε μὲ τὸ Ἅγιο τοῦ Πνεύμα. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης πού εἶναι μέσα μου.

47. Καὶ ἀκόμη, σᾶς λέω ὅτι ἔτσι μου ἀποκαλύφθηκε, ὅτι τὰ λόγια πού ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες μας εἶναι ἀληθινὰ, ἔτσι ἀκριβῶς, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας πού εἶναι μέσα μου, τὸ ὁποῖο εἶναι ἐπίσης μέσο τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ.

48. Σᾶς λέω, ὅτι ξέρω ἀφ'αυτοῦ μου ὅτι ὅτιδήποτε σᾶς πῶ, σχετικά μὲ τὸ τί θὰ συμβεῖ, εἶναι ἀληθινόν. Καὶ σᾶς λέω ὅτι ξέρω πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἔλθει, μάλιστα, ὁ Υἱός, ὁ Μονογενὴς τοῦ Πατέρα, γεμάτος χάρις καὶ εὐσπλαχνία καὶ ἀλήθεια. Καὶ ἰδέστε, αὐτὸς εἶναι πού θὰ ἔλθει νὰ ἀφαιρέσει τὶς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, μάλιστα, τὶς ἁμαρτίες κάθε ἀνθρώπου πού σταθερὰ πιστεύει στὸ ὄνομά του.

49. Καὶ τώρα σᾶς λέω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ τάξη μὲ τὴν ὁποία ἔχω κληθεῖ, μάλιστα, γιὰ νὰ κηρῶξω στοὺς ἀγαπημένους μου ἀδελφούς, μάλιστα, καὶ σὲ ὅλους ὅσους κατοικοῦν στὴ

χώρα, μάλιστα, νά κηρύξω σέ ὄλους, καί γέρους καί νέους, καί σκλάβους καί ἐλεύθερους, μάλιστα, λέω σέ σᾶς τοὺς ἡλικιωμένους, καί ἐπίσης στοὺς μεσήλικες, καί στήν ἀναπτυσσόμενη γενεά, μάλιστα, γιά νά κραυγᾶσω πρὸς αὐτοὺς πού πρέπει νά μετανοήσουν καί νά ἀναγεννηθοῦν.

50. Μάλιστα, ἔτσι εἶπε τό Πνεῦμα: Μετανοήστε, ὅλα ἐσεῖς τὰ πέρατα τῆς γῆς, γιατί ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σύντομα φτάνει. Μάλιστα, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔρχεται μέσα στή δόξα του, στή μεγαλοσύνη του, στή μεγαλειότητά του, στή δύναμη καί κυριαρχία του. Μάλιστα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σᾶς λέω ὅτι τό Πνεῦμα εἶπε: Ἴδέστε, ἡ δόξα τοῦ Βασιλιᾶ ὅλης τῆς γῆς, καί ἐπίσης τοῦ Βασιλιᾶ τῶν οὐρανῶν, πολύ σύντομα θά λάμψει ἀνάμεσα σέ ὅλα τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

51. Καί ἐπίσης τό Πνεῦμα μου εἶπε, μάλιστα, μου φώναξε μέ φωνή μεγάλη, λέγοντας: Πήγαινε καί πές στό λαό αὐτό — Μετανοήστε, γιατί δέν μπορείτε μέ κανένα τρόπο νά κληρονομήσετε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐκτός κι ἂν μετανοήσετε.

52. Καί πάλι σᾶς λέω, τό Πνεῦμα εἶπε: Ἴδέστε, τό τσεκούρι ἔχει φτάσει στή ρίζα τοῦ δέντρου. Ἐπομένως, κάθε δέντρο πού δέν παράγει καλό καρπὸ θά πελεκηθεῖ καί θά ριχτεῖ στή φωτιά, μάλιστα, φωτιά πού δέ σώνεται, φωτιά πού δέν μπορεῖ νά σβηστεῖ. Ἴδέστε, καί θυμηθεῖτε ὅτι ὁ Ἅγιος τό ἔχει πεῖ.

53. Καί τώρα ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σᾶς λέω, μπορείτε νά ἀντικρούσετε αὐτά τὰ λόγια; Μάλιστα, μπορείτε νά παραμερίσετε ὅλα αὐτά καί νά ποδοπατήσετε τόν Ἅγιο κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σας; Μάλιστα, μπορείτε νά φουσκώνετε ἀπὸ τὴν περηφάνεια τῆς καρδιάς σας; Μάλιστα, θά ἐξακολουθεῖτε νά ἐπιμένετε νά φορᾶτε ἀκριβές ἐνδυμασίες καί νά

προσηλώνετε τὴν καρδιά σας στὰ μάταια τοῦ κόσμου, στὰ πλούτη σας;

54. Μάλιστα, θά ἐπιμένετε νά νομίζετε ὅτι εἶστε καλύτερος ὃ ἐνας ἀπὸ τόν ἄλλο; Μάλιστα, θά ἐπιμένετε στόν κατατρεγμὸ τῶν ἀδελφῶν σας, πού ταπεινώνουν τοὺς ἑαυτοὺς τους καί βαδίζουν κατὰ τὴν ἱερὴ τάξη τοῦ Θεοῦ, πράγμα μὲ τό ὁποῖο ἤλθαν σέ τούτη τὴν ἐκκλησία ἀφοῦ καθαγιαστήκαν μὲ τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί ἐκτελοῦν ἔργα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρμόζοντα στή μετάνοια;

55. Μάλιστα, θά ἐπιμένετε λοιπόν στό νά γυρίζετε τὴν πλάτη σας στοὺς φτωχοὺς, καί αὐτοὺς πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια, καί νά κατακρατεῖτε τὰ ὑπάρχοντά σας ἀπὸ αὐτούς;

56. Καί τελικά, ὅλοι ἐσεῖς πού ἐπιμένετε στίς κακίες σας, σᾶς λέω ὅτι τέτοιοι εἶναι αὐτοὶ πού θά πελεκηθοῦν καί θά ριχτοῦν στή φωτιά ἐκτός ἂν ἐπειγόντως μετανοήσουν.

57. Καί τώρα σᾶς λέω, ὅλοι ἐσεῖς πού ἐπιθυμεῖτε νά ἀκολουθήσετε τὴ φωνὴ τοῦ καλοῦ βοσκοῦ, ἀπομακρυνθεῖτε ἀπὸ τοὺς ἀνόμους, σταθεῖτε χῶρια, καί μὴν ἀγγίζετε τὰ ἀκάθαρτά τους. Καί ἰδέστε, τὰ ὀνόματά τους θά ἐξαλειφτοῦν, ὥστε τὰ ὀνόματα τῶν ἀνόμων νά μὴν ἀριθμηθοῦν μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δικαίων, ὥστε νά ἐκκληρωθεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού εἶπε: Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνόμων δέ θά ἀναμιχθοῦν μὲ τὰ ὀνόματα τοῦ λαοῦ μου.

58. Διότι τὰ ὀνόματα τῶν δικαίων θά γραφοῦν στό βιβλίον τῆς ζωῆς, καί σέ αὐτοὺς θά ἀποδώσω κληρονομία στὰ δεξιά μου. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, τί ἔχετε νά πεῖτε ἀντίθετο πρὸς αὐτό; Σᾶς λέω, καί ἂν μιλήσετε ἀντίθετα πρὸς αὐτό, δέν ἔχει σημασία, γιατί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά ἐκκληρωθεῖ.

59. Γιατί ποιὸς βοσκὸς ἀπὸ ἐσᾶς πού ἔχει πολλὰ πρόβατα δέν τὰ προσέχει, γιά νά μὴν μποῦνε οἱ λύκοι

καί καταβροχθίσουν τό κοπάδι του; Ἴδεστε λοιπόν, ἂν ἓνας λύκος μπεῖ στό κοπάδι δέ θά τόν διώξει; Μάλιστα, καί τέλος, ἂν μπορεῖ θά τόν ἀφανίσει.

60. Καί τώρα σᾶς λέω ὅτι ὁ καλὸς βοσκὸς σᾶς φωνάζει. Καί ἂν ἀκοῦτε προσεκτικά τῆ φωνή του θά σᾶς φέρει στή στάνη του, καί σεῖς εἰστε τὰ πρόβατά του. Καί σᾶς προστάζει νά μὴν ἀφήσετε κανέναν ἀρπακτικό λύκο νά εἰσχωρήσει ἀνάμεσά σας, ὥστε νά μὴν καταστραφεῖτε.

61. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Ἄλμα, σᾶς δίνω ἐντολή μέ τῆ γλώσσα ἐκείνου πού μέ ἔχει προστάζει, νά προσέχετε νά ἐκτελεῖτε τὰ λόγια τὰ ὅποια σᾶς εἶπα.

62. Τά λέω ὡς εἶδος ἐντολῆς πρὸς ἐσᾶς πού ἀνήκετε στήν ἐκκλησία. Καί πρὸς ἐκείνους πού δέν ἀνήκουν στήν ἐκκλησία μιλῶ ὡς εἶδος πρόσκλησης, λέγοντας: Ἐλάτε καί βαφτιστεῖτε πρὸς μετάνοια, ὥστε καί ἐσεῖς νά γίνετε μέτοχοι τοῦ καρποῦ τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ἡ Ἐκκλησία στό Ζαραχέμα ἐξαγνίζεται καί μπαίνει σέ τάξη. Ὁ Ἄλμα πηγαίνει στό Γεδεών γιά νά κηρύξει.

Καί τώρα ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἔπαψε νά μιλάει ὁ Ἄλμα πρὸς τό λαό τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὅποια εἶχε ἐδραιωθεῖ στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα, χειροτόνησε ἱερεῖς καί πρεσβύτερους, ἐπιθέτοντας τὰ χέρια του σύμφωνα μέ τὴν τάξη τοῦ Θεοῦ, γιά νά προεδρεύουν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας καί νά τούς προσέχουν.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὅσοι δέν ἀνήκαν στήν ἐκκλησία, πού μετανόησαν γιά τίς ἁμαρτίες τους, βαφτίστηκαν πρὸς μετάνοια, καί ἔγιναν δεκτοὶ στήν ἐκκλησία.

3. Καί ἐπίσης ἔγινε ὥστε ὅσοι ἀνήκαν στήν ἐκκλησία, πού δέ μετα-

νόησαν γιά τίς ἀνομίες τους καί δέν ταπεινώσαν τούς ἑαυτοὺς τους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ — ἐννοῶ ἐκείνους πού εἶχαν ὑψωθεῖ στήν περφηάνεια τῆς καρδιάς τους — αὐτούς τούς ἀρνήθηκαν, καί ἔσβυσαν τὰ ὀνόματά τους, ὥστε τὰ ὀνόματά τους δέν ἀριθμοῦνταν ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού ἦταν δίκαιοι.

4. Καί ἔτσι ἄρχισαν νά ἐδραιώσουν τὴν τάξη τῆς ἐκκλησίας στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα.

5. Τώρα θά ἤθελα νά καταλάβετε ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐλεύθερος γιά ὅλους, ὅτι κανένας δέ στερήθηκε τό προνόμιο νά συγκεντρῶνται γιά νά ἀκοῦν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

6. Ὅμως τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ εἶχαν προσταχθεῖ νά συγκεντρῶνται συχνά, καί νά ἐνώνονται ὅλοι σέ νηστεία καί ἐνθερμη προσευχῆ γιά χάρη τῆς εὐημερείας τῶν ψυχῶν ἐκείνων πού δέ γνῶριζαν τὸ Θεό.

7. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἄλμα ἔκανε αὐτούς τούς διακανονισμοὺς ἀναχώρησε ἀπὸ κοντά τους, μάλιστα, ἀπὸ τὴν ἐκκλησία πού ἦταν στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα, καί πῆγε πέρα, πρὸς τὰ ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Σιδάνα, στήν πεδιάδα τοῦ Γεδεών, πού εἶχε χτιστεῖ ἐκεῖ μιά πόλη, πού λεγόταν ἡ πόλη τοῦ Γεδεών, πού ἦταν μέσα στήν πεδιάδα πού ὀνομαζόταν Γεδεών, πού εἶχε ὀνομαστεῖ κατά τὸν ἄνδρα πού θανατώθηκε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Νεχώρ μέ τό σπαθί.

8. Καί πῆγε ὁ Ἄλμα καί ἄρχισε νά κηρύττει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησία πού εἶχε ἐδραιωθεῖ στήν πεδιάδα τοῦ Γεδεών, σύμφωνα μέ τὴν ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας τοῦ λόγου πού εἶχε εἰπωθεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες του, καί σύμφωνα μέ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας πού ἦταν μέσα του, σύμφωνα μέ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πού θά ἐρχόταν νά λυτρώσει τὸ λαό του ἀπὸ τίς ἁμαρτίες τους, καί τὴν ἅγια τάξη

μέ τήν ὁποία αὐτός εἶχε κληθεῖ. Καί ἔτσι ἔχει γραφεῖ. Ἄμην.

Τά λόγια τοῦ Ἄλμα, αὐτά πού εἶπε στό λαό στό Γιδεών, σύμφωνα μέ τό ἴδιο του τό χρονικό. Περιέχει τό κεφάλαιο 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Χριστός θά γεννηθεῖ ἀπό τή Μαρία. Θά λύσει τά δεσμά τοῦ θανάτου καί θά σηκώσει τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ του. Ὅσοι μετανοοῦν, βαπτίζονται καί τηροῦν τίς ἐντολές, θά ἔχουν ζωή αἰώνια. Ἡ ρυπαρότητα δέν μπορεῖ νά κληρονομήσει τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀπαιτεῖται ταπεινοφροσύνη, πίστη, ἐλπίδα καί χριστιανική ἀγάπη.

ΙΑΣΤΕ ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, βλέποντας ὅτι μοῦ ἐπετράπει νά ἔλθω σέ σᾶς, γι' αὐτό ἐπιχειρῶ νά σᾶς μιλήσω στή γλώσσα μου. Μάλιστα, μέ τό ἴδιο μου τό στόμα, βλέποντας ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορά πού μίλησα σέ σᾶς μέ τά λόγια τοῦ στόματός μου, ἀφοῦ εἶχα ὀλοκληρωτικά ἀφοσιωθεῖ στή δικαστική ἔδρα, ἀφοῦ εἶχα πολλή ἐργασία ὥστε δέν μπορούσα νά ἔλθω σέ σᾶς.

2. Καί οὔτε τώρα αὐτή τή στιγμή δέ θά μπορούσα νά ἔλθω ἂν δέν εἶχε δοθεῖ ἡ δικαστική ἔδρα σέ κάποιον ἄλλον, νά διοικεῖ στή θέση μου. Καί ὁ Κύριος μέ μεγάλη εὐσπλαχνία μοῦ ἐπέτρεψε νά ἔλθω σέ σᾶς.

3. Καί ιδέστε, ἦλθα ἔχοντας πολλές ἐλπίδες καί μεγάλη ἐπιθυμία ὅτι θά ἔβρισκα πῶς ἔχετε ταπεινώσει τόν ἑαυτό σας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καί ὅτι συνεχίσατε νά ἱκετεύετε τή χάρη του, ὅτι θά ἔβρισκα ὅτι εἴσατε ἀθῶοι ἐνώπιόν του, ὅτι θά ἔβρισκα πῶς δέ βρισκόσασταν στό ἀπαίσιο δίλημμα στό ὁποῖο βρίσκονταν οἱ ἀδελφοί μας στή Ζαραχέμλα.

4. Ὅμως ὅς εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πού μοῦ ἔδωσε τό

νά ξέρω, μάλιστα, μοῦ ἔδωσε τήν ὑπερβολικά μεγάλη χαρά νά ξέρω ὅτι ἐκεῖνοι ἐδραιώθηκαν πάλι στό δρόμο τῆς δικαιοσύνης του.

5. Καί ἐλπίζω, σύμφωνα μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πού εἶναι μέσα μου, ὅτι θά ἔχω ἐπίσης μεγάλη χαρά καί γιά σᾶς. Πάντως δέν ἐπιθυμῶ ἡ χαρά μου γιά σᾶς νά ἔλθει ὡς ἀποτέλεσμα τόσων πολλῶν βασάνων καί λύπης πού εἶχα γιά τούς ἀδελφούς στή Ζαραχέμλα, γιατί ιδέστε, ἡ χαρά μου ἔρχεται γι' αὐτούς ἀφοῦ πέρασα πάρα πολλά βάσανα καί λύπες.

6. Ὅμως ιδέστε, ἐλπίζω ὅτι εἴσεῖς δέν εἴσατε σέ κατάσταση τόσο μεγάλης ἔλλειψης πίστεως ὅσο ἦταν οἱ ἀδελφοί σας. Ἐλπίζω ὅτι δέν εἴστε ὑψωμένοι στήν περηφάνεια τῆς καρδιάς σας, μάλιστα, ἐλπίζω ὅτι δέν ἔχετε θέσει τήν καρδιά σας στά πλούτη καί τά μάτια τοῦ κόσμου. Μάλιστα, ἐλπίζω ὅτι δέ λατρεύετε εἰδῶλα, ἀλλά ὅτι λατρεύετε τόν ἀληθινό καί τόν ζώντα Θεό, καί ὅτι προσδοκεῖτε τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας, μέ αἰώνια πίστη, πού πρόκειται νά ἔλθει.

7. Γιατί ιδέστε, σᾶς λέω, πολλά πράγματα πρόκειται νά συμβοῦν. Καί ιδέστε, εἶναι ἓνα ἀπό αὐτά πού εἶναι πῶς σημαντικό ἀπό ὅλα τά ἄλλα — γιατί ιδέστε, δέν ἀπέχει πολὺ ὁ καιρός πού ὁ Λυτρωτής ζεῖ καί ἔρχεται ἀνάμεσα στό λαό του.

8. Ἰδέστε, δέ λέω ὅτι θά ἔλθει ἀνάμεσά μας τόν καιρό πού θά κατοικεῖ στό θνητό σκῆνωμά του. Γιατί ιδέστε, τό Πνεῦμα δέ μοῦ εἶπε ὅτι αὐτή θά εἶναι ἡ περίπτωσή. Λοιπόν γι' αὐτό τό πράγμα δέν ξέρω, ὁμως τοῦτο ξέρω, ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά πράξει τά πάντα ὅσα εἶναι σύμφωνα μέ τό λόγο του.

9. Ὅμως ιδέστε, τό Πνεῦμα μοῦ εἶπε μόνο τόσα, λέγοντας: Διαλάλησε σέ τοῦτον τό λαό καί πές τους

— Μετανοήστε και έτοιμάστε τὸ δρόμο τοῦ Κυρίου, καὶ βαδίστε στὰ μονοπάτια του, πού εἶναι ἴσια. Γιατί ἰδέστε, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔφθασε, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔρχεται ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς.

10. Καί ἰδέστε, θά γεννηθεῖ ἀπό τῆς Μαρίας στήν Ἱερουσαλήμ, πού εἶναι ἡ γῆ τῶν προγόνων μας, πού αὐτή θά εἶναι παρθένα, ἕνα πολύτιμο καὶ ἐκλεκτό σκεῦος, ἡ ὁποία θά ἐπισκιασθεῖ καὶ θά συλλάβει μέ τῆς δύναμης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ θά γεννήσει ἕνα γιό, μάλιστα, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

11. Καί αὐτός θά ἔλθει, ὑποφέροντας πόνους καὶ βάσανα καὶ πειρασμούς κάθε εἶδους. Καὶ τοῦτο ὥστε νά ἐκπληρωθεῖ ὁ λόγος πού εἶπε ὅτι θά πάρει ἐπάνω του τοὺς πόνους καὶ τὴν ἀσθένειαν τοῦ λαοῦ του.

12. Καί θά πάρει ἐπάνω του τὸ θάνατο, ὥστε νά λύσει τὰ δεσμά τοῦ θανάτου τὰ ὁποῖα δένουν τὸ λαό του. Καὶ θά πάρει ἐπάνω του τὴν ἀτέλειάν τους, ὥστε τὰ σπλάχνα του νά γεμίσουν μέ ἔλεος, σύμφωνα μέ τὴν σάρκα, ὥστε νά μάθει σύμφωνα μέ τὴν σάρκα πῶς νά περιθάλπει τὸ λαό του σύμφωνα μέ τὴν ἀτέλειάν τους.

13. Λοιπὸν τὸ Πνεῦμα γνωρίζει τὰ πάντα. Ὁμοίως ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὑποφέρει σύμφωνα μέ τὴν σάρκα ὥστε νά μπορέσει νά πάρει ἐπάνω του τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ του, ὥστε νά μπορέσει νά σβύσει τὴν παραβάσειν τους σύμφωνα μέ τὴν δύναμιν τῆς ἐλευθέρωσής του. Καὶ τώρα ἰδέστε, αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία πού εἶναι μέσα μου.

14. Λοιπὸν σὰς λέω ὅτι πρέπει νά μετανοήσετε, καὶ νά ξαναγεννηθεῖτε. Γιατί τὸ Πνεῦμα εἶπε ὅτι ἂν δέν ξαναγεννηθεῖτε δέν μπορείτε νά κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Γι' αὐτὸ, ἐλάτε καὶ βαπτισθεῖτε πρὸς μετάνοιαν, ὥστε νά πλυθεῖτε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν σας, ὥστε νά ἔχετε πίστη στὸν Ἄμνο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος

παίρνει μακριὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰσχυρὸς στὸ νά σώζει καὶ νά καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁνομία.

15. Μάλιστα, σὰς λέω, ἐλάτε καὶ μὴ φοβάστε, καὶ ἀφήστε στήν ἄκρην κάθε ἁμαρτία, ἡ ὁποία εὐκολὰ σὰς περικυκλώνει, ἡ ὁποία σὰς δένει κάτω στὸν ὄλεθρο, μάλιστα, ἐλάτε καὶ προχωρήστε, καὶ δεῖξτε στὸ Θεὸ σας ὅτι εἶστε πρόθυμοι νά μετανοήσετε γιὰ τὴν ἁμαρτίαν σας καὶ νά συνάψετε διαθήκη μαζί του νά τηρεῖτε τὴν ἐντολήν του, καὶ νά τὸ ὀρκιστεῖτε σ' αὐτὸν σήμερον πηγαίνοντας μέσα στὰ νερά τοῦ βαπτίσματος.

16. Καὶ ὁποῖος τὸ πράξει αὐτὸ καὶ τηρεῖ τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ κεῖκι ἔμπρός, αὐτὸς θά θυμᾶται ὅτι τοῦ λέω, μάλιστα, θά θυμᾶται ὅτι τοῦ εἶπα, ὅτι θά ἔχει ζωὴν αἰώνιαν, σύμφωνα μέ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο ἐπιμαρτυρεῖ μέσα μου.

17. Καὶ τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, τὰ πιστεύετε ὅλα αὐτά; Ἰδέστε, σὰς λέω, μάλιστα, τὸ ξέρω ὅτι τὰ πιστεύετε. Καὶ ὁ τρόπος πού τὸ ξέρω ὅτι τὰ πιστεύετε εἶναι μέσο τῆς ἐκδήλωσής τοῦ Πνεύματος πού εἶναι μέσα μου. Καὶ τώρα ἐπειδὴ ἡ πίστις σας εἶναι δυνατὴ σχετικὰ μ' αὐτὸ, μάλιστα, σχετικὰ μέ αὐτὰ πού εἶπα, ἡ χαρὰ μου εἶναι πολὺ μεγάλη.

18. Γιατί ὅπως σὰς εἶπα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτι εἶχα μεγάλη ἐπιθυμία νά μὴν ἦσασταν σὲ κατάστασιν διλήμματος ὅπως οἱ ἀδελφοί σας, ἔτσι βρῆκα ὅτι οἱ ἐπιθυμίες μου ἱκανοποιήθηκαν.

19. Γιατί διαβλέπω ὅτι βρίσκεστε στὰ μονοπάτια τῆς χρηστότητας. Διαβλέπω ὅτι βρίσκεστε στὸ μονοπάτι πού ὀδηγεῖ στὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, διαβλέπω ὅτι κάνετε ἴσια τὰ μονοπάτια του.

20. Διαβλέπω ὅτι σὰς ἔχει γίνει γνωστὸ, μέ τὴν μαρτυρίαν τοῦ λόγου

του, ότι αυτός δέν μπορεί νά βαδίζει σέ στραβά μονοπάτια. Ούτε αλλάζει εκείνο πού έχει πεύ. Ούτε έχει σκιά νά στρέφεται από τό δεξί στό αριστερό, ή από αυτό πού είναι σωστό σέ εκείνο πού είναι λάθος. Έπομένως, ή πορεία του είναι ένας αιώνιος κύκλος.

21. Καί αυτός δέν κατοικεί σέ ανόσιους ναούς. Ούτε μπορεί ή ρυπαρότητα ή ότιδήποτε άκάθαρο νά γίνει δεκτό στό βασιλείο του Θεού. Γι' αυτό σās λέω θά έλθει ό καιρός, μάλιστα, καί θά είναι κατά τήν τελευταία ήμέρα, πού αυτός πού είναι ρυπαρός θά παραμείνει μέσα στή ρυπαρότητά του.

22. Καί τώρα, αγαπημένοι μου άδελφοί, σās είπα αυτά τά πράγματα για νά σās ξυπνήσω τό αίσθημα του καθήκοντός σας προς τό Θεό, ώστε νά βαδίζετε άμεμπτοι ένώπιόν του, ώστε νά βαδίζετε κατά τήν άγια τάξη του Θεού, αυτήν κατά τήν όποία έχετε γίνει δεκτοί.

23. Καί τώρα θά ήθελα νά είστε ταπεινόφρονες, καί νά είστε ένδοτικοί καί ήπιοι, εύκολα νά ανταποκρίνεστε σέ ίκεσίες, γεμάτοι ύπομονή καί μακροθυμία, έγκρατείς στό πάντα, έπιμελείς στήν τήρηση των έντολων του Θεού σέ όλες τίς στιγμές, παρακαλώντας για όσαδήποτε έχετε ανάγκη, τόσο τά πνευματικά όσο καί τά υλικά, πάντοτε ανταποδίδοντας εύχαριστείτες στό Θεό για ότιδήποτε λαβαίνετε.

24. Καί νά κοιτάτε νά έχετε πίστη, έλπίδα καί χριστιανική αγάπη, καί τότε θά έχετε πάντα περίσσια καλών έργων.

25. Καί είθε νά σās εύλογεί ό Θεός, καί νά διατηρεί τά ένδύματά σας άσπιλα, για νά μπορέσετε στό τέλος νά προσαχθείτε νά καθίσετε μαζί μέ τόν 'Αβραάμ, τόν 'Ισαάκ καί τόν 'Ιακώβ, καί τους άγιους προφή-

τες πού ύπήρξαν από καταβολής κόσμου, έχοντας τά ένδύματά σας άσπιλα, άκριβώς όπως καί εκείνων τά ένδύματα είναι άσπιλα, στό βασιλείο των ουρανών για νά μήν ξαναβγείτε πιά.

26. Καί τώρα, αγαπημένοι μου άδελφοί, σās είπα αυτά τά λόγια σύμφωνα μέ τό Πνεύμα πού έπιμαρτυρεί μέσα μου. Καί ή ψυχή μου χαιρεται ύπερβολικά, ένεκα τής ύπερβολικής έπιμέλειας καί προσοχής πού δώσατε στό λόγια μου.

27. Καί τώρα, είθε ή ειρήνη του Θεού νά πέσει επάνω σας καί επάνω στό σπίτι σας καί στή γή σας, καί επάνω στό ποιμνία σας καί στίς άγγελες σας καί σ' όλα όσα κατέχετε, στίς γυναίκες σας καί στό παιδιά σας, ανάλογα μέ τήν πίστη σας καί τά καλά σας έργα, από έδω κι εμπρός καί αιώνια. Καί έτσι μίλησα. 'Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

'Ο 'Αλμα κηρύττει καί βαπτίζει στό Μελέκ. Τόν άποδοκιμάζουν στό 'Αμμωνίχα καί άποχωρεί. Ένας άγγελος τόν προστάζει νά επιστρέψει καί νά διαλαλήσει μετάνοια στους ανθρώπους. Τόν ύποδέχεται ό 'Αμουλέκ, καί οι δύο τους μαζί κηρύττουν στό 'Αμμωνίχα.

ΚΑΙ τώρα έγινε ώστε επέστρεψε ό 'Αλμα από τή γή του Γεδεών, άφου δίδαξε στό λαό του Γεδεών πολλά πράγματα τά όποια δέν μπορούν νά γραφούν, άφου έδραίωσε τήν τάξη τής εκκλησίας, σύμφωνα μέ τό όπως είχε κάνει πριν στή γή του Ζαραχέμλα, μάλιστα, επέστρεψε στό σπίτι του στή Ζαραχέμλα για νά αναπαυθεί από τά έργα πού είχε εκτελέσει.

2. Καί έτσι τελείωσε ό έναντος χρόνος τής βασιλείας των δικαστών επί του λαου του Νεφί.

3. Καί έγινε ώστε κατά τήν έν-

αρξη του *δέκατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο "Άλμα αναγώρησε απ' εκεί και ξεκίνησε για τό ταξίδι του στη χώρα του Μελέκ, στα δυτικά του ποταμού Σιδάνα, δυτικά κοντά στα όρια της έρημιás.

4. Καί άρχισε νά διδάσκει τό λαό στή γή του Μελέκ σύμφωνα μέ τήν άγια τάξη του Θεού, μέ τήν όποια είχε κληθει. Καί άρχισε νά διδάσκει τό λαό sé όλη τήν έκταση τής χώρας του Μελέκ.

5. Καί έγινε ώστε ήλθε προς αυτόν ό λαός από όλα τά όρια τής χώρας πού ήταν δίπλα στην έρημιά. Καί βαπτίστηκαν από όλη τή χώρα.

6. Έτσι ώστε όταν τελείωσε τό έργο του στό Μελέκ έφυγε από εκεί, και ταξίδεψε τρεις μέρες προς τά βόρεια τής χώρας του Μελέκ. Καί έφθασε sé μιá πόλη πού όνομαζόταν 'Αμμωνίχα.

7. Λοιπόν ήταν έθιμο του λαού του Νεφί νά όνομάζουν τίς χώρες τους, και τίς πόλεις τους, και τά χωριά τους, μάλιστα, άκόμη και όλα τά μικρά χωριά τους, μέ τό όνομα εκείνου πού πρώτος τά κατείχε. Καί έτσι ήταν και μέ τή χώρα του 'Αμμωνίχα.

8. Καί έγινε ώστε όταν ήλθε στην πόλη του 'Αμμωνίχα, ό "Άλμα άρχισε νά τούς κηρύττει τό λόγο του Θεού.

9. Τώρα ό Σατανάς είχε κατακυριεύσει τίς καρδιές του λαού τής πόλης του 'Αμμωνίχα. Γι' αυτό δέν ήθελαν νά άκούσουν τά λόγια του "Άλμα.

10. Όμως ό "Άλμα κοπίαζε πολύ κατά τό πνεύμα, αγωνιζόμενος μέ τό Θεό sé ένθερμη προσευχή, για νά ξεχύσει τό Πνεύμα του επάνω στό λαό πού ήταν στην πόλη, και για νά τόν άξίωne νά τούς βαπτίσει προς μετάνοια.

11. Όμως, αυτοί σκλήρυναν τήν

καρδιά τους, και του είπαν: 'Ιδές, ξέρουμε ότι είσαι ό "Άλμα, και ξέρουμε ότι είσαι άρχιερέας επί τής εκκλησίας τήν όποια ίδρυσες sé πολλά μέρη τής χώρας, σύμφωνα μέ τήν παράδοσή σου. Καί δέν είμαστε έμείς τής εκκλησίας σου, και δέν πιστεύουμε sé τέτοιες άνόητες παραδόσεις.

12. Καί ξέρουμε λοιπόν ότι επειδή δέν είμαστε τής εκκλησίας σου, ξέρουμε ότι δέν έχεις έξουσία επάνω μας. Καί παρέδωσες τή δικαστική έδρα στον Νεφίχα, επομένως δέν είσαι ό άρχιδικαστής μας.

13. Λοιπόν όταν είπε αυτό ό λαός, και αντίστάθηκαν sé όλα του τά λόγια, και τόν έβρισαν, και τόν έφτυσαν, και έκαναν ώστε νά εκδιωχθει έξω από τήν πόλη τους, αυτός έφυγε και ξεκίνησε για τό ταξίδι του προς τήν πόλη πού όνομαζόταν 'Ααρών.

14. Καί έγινε ώστε καθώς άπομακρυνόταν από εκεί, βαρυνμένος μέ λύπη, περνώντας από πολλές θλίψεις και άγχος ψυχής, εξαιτίας τής άνομίας του λαού πού ήταν στην πόλη του 'Αμμωνίχα, έγινε ώστε καθώς ό "Άλμα ήταν έτσι βαρυνμένος μέ λύπη, ιδέστε, παρουσιάστηκε μπροστά του ένας άγγελος Κυρίου και του είπε:

15. Εύλογημένος είσαι σύ, "Άλμα. Γι' αυτό, νά σηκώσεις τό κεφάλι σου και νά χαρείς, γιατί έχεις σοβαρό λόγο νά χαρείς, γιατί έχεις πιστός στό νά τηρείς τίς έντολές του Θεού από τόν καιρό πού έλαβες τό πρώτο μήνυμά σου απ' αυτόν. 'Ιδές, έγώ είμαι αυτός πού σου τό έδωσα.

16. Καί ιδές, στάλθηκαν για νά sé προστάξω νά επιστρέψεις στην πόλη του 'Αμμωνίχα, και νά κηρύξεις πάλι στό λαό τής πόλης, μάλιστα, νά κηρύξεις σ' αυτούς. Μάλιστα, πές τους, άν δέ μετανοήσουν ό Κύριος ό Θεός θά τούς άφανίσει.

17. Γιατί ιδές, μελετάνε αυτή τή

στιγμή νά καταστρέψουν τήν ἐλευθερία τοῦ λαοῦ σου, (γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος) πράγμα τό ὁποῖο εἶναι ἐνάντιο στούς θεσμούς, καί τίς κρίσεις καί τίς ἐντολές πού ἔχει δώσει στό λαό του.

18. Ἐγινε λοιπόν ὥστε ὅταν ἔλαβε αὐτό τό μήνυμα ἀπό τόν ἄγγελο τοῦ Κυρίου, ὁ Ἄλμα ἐπέστρεψε γρήγορα στή γῆ τοῦ Ἀμμωνίχα. Καί μπήκε μέσα στήν πόλη ἀπό ἕναν ἄλλο δρόμο, μάλιστα, ἀπό τό δρόμο πού εἶναι στά νότια τῆς πόλης τοῦ Ἀμμωνίχα.

19. Καί καθῶς μπήκε στήν πόλη πείνασε, καί εἶπε σέ ἕναν ἄνθρωπο: Θέλεις νά δώσεις σέ ἕναν ταπεινό δούλο τοῦ Θεοῦ κάτι νά φάει;

20. Καί ὁ ἄνθρωπος τοῦ εἶπε: Εἶμαι Νεφίτης, καί ξέρω ὅτι ἐσύ εἶσαι ἕνας ἅγιος προφήτης τοῦ Θεοῦ, γιατί εἶσαι ὁ ἄνθρωπος γιά τόν ὁποῖο ἕνας ἄγγελος εἶπε σέ ὄραμα: Θά τόν δεχτείς. Γι' αὐτό, πήγαινε μαζί μου στό σπίτι μου καί θά παραχωρήσω σέ σένα ἀπό τό φαγητό μου. Καί ξέρω ὅτι ἐσύ θά ἀποτελέσεις εὐλογία γιά μένα καί τό σπίτι μου.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄνθρωπος τόν δέχτηκε μέσα στό σπίτι του. Καί ὁ ἄνθρωπος ὀνομαζόταν Ἀμουλέκ. Καί ἔφερε ψομί καί κρέας καί τά ἔθεσε ἐμπρός στόν Ἄλμα.

22. Καί ἔγινε ὥστε ἔφαγε ὁ Ἄλμα ψομί καί χόρτασε. Καί εὐλόγησε τόν Ἀμουλέκ καί τό σπίτι του, καί πρόσφερε εὐχαριστίες στό Θεό.

23. Καί ὅταν ἔφαγε καί χόρτασε εἶπε στόν Ἀμουλέκ: Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἄλμα, καί εἶμαι ὁ ἀρχιερέας ἐπί τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ σέ ὅλη τή χώρα.

24. Καί ἰδές, κλήθηκα νά κηρύξω τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ ὅλον ἐτοῦτο τό λαό, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης καί προφητείας. Καί ἤμουν σέ τούτη τή χώρα καί δέ μέ δέχτηκαν, ἀλλά μέ ἔδιωξαν καί ἤμουν

ἔτοιμος νά γυρίσω τήν πλάτη μου σ' αὐτήν τή χώρα γιά πάντα.

25. Ὅμως ἰδές, πῆρα προσταγή νά ἐπιστρέψω καί νά προφητέψω σέ τοῦτο τό λαό, μάλιστα, καί νά δώσω μαρτυρία ἐναντίον τους σχετικά μέ τίς ἀνομιές τους.

26. Καί τώρα, Ἀμουλέκ, ἐπειδή μοῦ ἔδωσες νά φάω καί μέ πήρες μέσα, εἶσαι εὐλογημένος. Γιατί πεινούσα, γιατί νήστευα πολλές ἡμέρες.

27. Καί ἔμεινε ὁ Ἄλμα πολλές ἡμέρες μέ τόν Ἀμουλέκ προτοῦ νά ἀρχίσει νά κηρύττει στούς ἀνθρώπους.

28. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν πιό χονδροειδεῖς στίς ἀνομιές τους.

29. Καί ἦλθε ὁ λόγος στόν Ἄλμα, λέγοντας: Πήγαινε, καί πές ἐπίσης στό δούλο μου τόν Ἀμουλέκ, πήγαινε καί προφήτεψε σέ τοῦτο τό λαό, καί πές — Μετανοήστε, γιατί ἔτσι λέει ὁ Κύριος, ἄν δέ μετανοήσετε θά ἐπισκεφθῶ αὐτόν τό λαό στό θυμό μου. Μάλιστα, καί δέ θά ἀποστρέψω τό μανιώδη θυμό μου μακριά.

30. Καί πῆγε ὁ Ἄλμα, καί ὁ Ἀμουλέκ ἐπίσης, ἀνάμεσα στό λαό, γιά νά διακηρύξουν σ' αὐτούς τά λόγια τοῦ Θεοῦ. Καί ἦταν πλήρεις μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.

31. Καί τούς εἶχε δοθεῖ δύναμη, τόσο πολύ πού δέν μπορούσαν νά τούς ρίξουν στά μπουντρούμια. Οὔτε ἦταν δυνατό σέ κανέναν νά τούς θανατώσει. Κι ὅμως δέν ἄσκησαν τή δύναμή τους μέχρι πού τούς ἔδεσαν μέ δεσμά καί τούς ἔριξαν στή φυλακή. Λοιπόν, αὐτό ἔγινε γιά νά μπορέσει ὁ Κύριος νά ἐπιδείξει σ' αὐτούς τή δύναμή του.

32. Καί ἔγινε ὥστε βῆγαν καί ἀρχισαν νά κηρύττουν καί νά προφητεύουν στό λαό, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα καί τή δύναμη πού τούς εἶχε δώσει ὁ Κύριος.

Τά λόγια τοῦ Ἄλμα, καί ἐπίσης τά λόγια τοῦ Ἀμουλέκ, τά ὁποῖα διακηρύχθηκαν στό λαό πού ἦταν στή γῆ τοῦ Ἀμμωνίχα. Καί ἐπίσης τοὺς ρίχνουν στή φυλακή, καί τοὺς ἐλευθερώνει ἡ θαυματουργή δύναμη τοῦ Θεοῦ πού ἦταν μέσα τους, σύμφωνα μέ τό χρονικό τοῦ Ἄλμα. Περιέχει τά κεφάλαια 9 ἕως 14 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ἐν τῷ Ἄλμα προστάζει τό λαό τοῦ Ἀμμωνίχα νά μετανοήσουν. Ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεύσπλαχνος πρός τοὺς Λαμανίτες κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες. Ἄν οἱ Νεφίτες ἐγκαταλείψουν τό φῶς, θά ἀφανιστοῦν ἀπό τοὺς Λαμανίτες. Σύντομα θά ἔλθει ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Θά λυτρώσει ὅσους μετανοήσουν καί βαφτιστοῦν καί ἔχουν πίστη στό ὄνομά του.

Καί πάλι, ἐγώ, ὁ Ἄλμα, πού μέ πρόσταξε ὁ Θεός νά πάρω τόν Ἀμουλέκ καί νά πάω καί νά κηρύξω πάλι σ' αὐτόν τό λαό, δηλαδή τοὺς ἀνθρώπους πού βρισκόνταν στήν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα, ἐγίνε ὥστε καθῶς ἄρχισα νά τοὺς κηρύττω, αὐτοὶ ἄρχισαν νά φιλονικοῦν μαζί μου, λέγοντας:

2. Ποιός εἶσαι σύ; Νομίζεις ὅτι θά πιστέψουμε τή μαρτυρία ἐνός ἀνθρώπου, παρόλο πού μᾶς κηρύττει ὅτι ἡ γῆ πρόκειται νά παρέλθει;

3. Τώρα αὐτοὶ δέν καταλάβαιναν τά λόγια πού ἔλεγαν. Γιατί δέν ἤξεραν ὅτι ἡ γῆ πρόκειται νά παρέλθει.

4. Καί ἔλεγαν ἐπίσης: Δέ θά πιστέψουμε τά λόγια σου κι ἂν ἀκόμα προφήτευσ ὅτι ἐτούτη ἡ σπουδαία πόλη πρόκειται νά καταστραφεῖ σέ μιά μέρα.

5. Τώρα αὐτοὶ δέν ἤξεραν ὅτι ὁ Θεός μποροῦσε νά κάνει τέτοια θαυμαστά ἔργα, γιατί αὐτοὶ ἦταν σκληρόκαρδος καί σκληροτράχηλος λαός.

6. Καί εἶπαν: Ποιός εἶναι ὁ Θεός,

πού δέ στέλνει περισσότερη ἐξουσία παρά μόνο ἓναν ἄνθρωπο σέ τοῦτον τό λαό, νά τοὺς διακηρύξει τήν ἀλήθεια τόσο σπουδαίων καί ὑπεροχῶν πραγμάτων;

7. Καί προχώρησαν γιά νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω μου. Ὅμως ἰδέστε, δέν τά ἀπλώσαν. Καί ἐγώ στάθηκα μέ θάρρος γιά νά δηλώσω σ' αὐτούς, μάλιστα, μέ θάρρος κατέθεσα τή μαρτυρία μου σ' αὐτούς, λέγοντας.

8. Ἰδέστε, ὦ σεῖς ἄνομη καί διαστρεμμένη γενεά, πῶς ξεχάσατε τήν παράδοση τῶν πατέρων σας. Μάλιστα, πόσο γρήγορα ξεχάσατε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

9. Δέ θυμάστε ὅτι ὁ πατέρας μας, ὁ Λεχί, ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ καί ἦλθε ἐδῶ ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ; Δέ θυμάστε ὅτι ἀπό ἐκεῖνον ὀδηγήθησαν ὅλοι ὅταν ἦταν μέσα στήν ἐρημιά;

10. Καί ξεχάσατε τόσο γρήγορα πόσες φορές ἐκεῖνος ἐλευθέρωσε τοὺς πατέρες μας ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, καί τοὺς φύλαξε ἀπό τό νά ἀφανιστοῦν, ἀκόμη κι ἀπό τά χέρια τῶν ἰδίων τῶν ἀδελφῶν τους;

11. Μάλιστα, καί ἂν δέν ἦταν γιά τήν ἀσύγκριτή του δύναμη, καί τήν εὐσπλαχνία του, καί τή μακροθυμία του γιά μᾶς, θά εἴχαμε ἀναπόφευκτα ἀποκοπεῖ ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς, πολύ πρὶν ἐτούτη τῆ χρονική περίοδο, καί ἴσως νά εἴχαμε παραδοθεῖ σέ κατάσταση αἰώνιας δυστυχίας καί συμφορᾶς.

12. Ἰδέστε, τώρα ἐγώ σᾶς λέω ὅτι σᾶς προστάζει νά μετανοήσετε. Καί ἂν δέ μετανοήσετε, δέν μπορεῖτε μέ κανένα τρόπο νά κληρονομήσετε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ἰδέστε, αὐτό δέν εἶναι ὄλο — σᾶς πρόσταξε νά μετανοήσετε, εἰδαιλιῶς θά σᾶς ἀφανίσει ἐδοκληρωτικά ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς. Μάλιστα, θά σᾶς

ἐπισκεφτεῖ στό θυμό του, καί στόν ἄγριο θυμό του δέ θά στραφεῖ ἄλλου.

13. Ἴδέστε, δέ θυμάστε τά λόγια πού εἶπε στό Λεχί, ὅταν εἶπε ὅτι: Ἐφόσον θά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, θά εὐημερεῖτε στή χώρα; Καί πάλι ἔχει εἰπωθεῖ ὅτι: Ἐφόσον δέν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου θά ἀποκοπεῖτε ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

14. Λοιπόν θά ἤθελα νά θυμηθεῖτε, ὅτι ἐφόσον οἱ Λαμανῖτες δέν τήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀποκόπηκαν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου. Τώρα βλέπουμε ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔχει ἐπαληθευθεῖ σ' αὐτό, καί οἱ Λαμανῖτες ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπό τήν παρουσία του, ἀπό τήν ἀρχή τῶν παραβάσεών τους στή χώρα.

15. Ὅμως σᾶς λέω, ὅτι θά εἶναι πῶ ἀνεκτό γιά ἐκείνους κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως παρά γιά σᾶς, ἂν παραμείνετε στίς ἁμαρτίες σας, μάλιστα, καί ἀκόμη πῶ ἀνεκτό γιά ἐκείνους σέ τούτη τή ζωῆ παρά γιά σᾶς, ἐκτός ἂν μετανοήσετε.

16. Γιατί ὑπάρχουν πολλές ὑποσχέσεις πού ἐπεκτείνονται στούς Λαμανῖτες. Γιατί εἶναι ἑξαιτίας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους πού τοὺς ἔκαναν νά παραμείνουν στήν κατάστασή τους τῆς ἄγνοιας. Γι' αὐτό ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεσπλαχνος πρὸς αὐτούς καί θά παρατείνει τήν ὑπαρξή τους στή χώρα.

17. Καί σέ κάποια χρονική περίοδο θά φθάσουν νά πιστέψουν στό λόγο του, καί νά μάθουν γιά τήν ἀνακρίβεια τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους. Καί πολλοί ἀπό αὐτούς θά σωθοῦν, γιατί ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεσπλαχνος σέ ὅλους ὅσους ἐπικαλοῦνται τό ὄνομά του.

18. Ὅμως ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἂν ἐπιμείνετε στήν ἀνομία σας, οἱ ἡμέρες σας δέ θά παραταθοῦν στή χώρα, γιατί οἱ Λαμανῖτες θά σταλοῦν κατεπάνω σας. Καί ἂν δέ μετανοήσετε, θά ἔλθουν τόν καιρό πού δέ θά ξέρετε,

καί θά ὑποστεῖτε ἐπίσκεψη μέ δλοκληρωτικό ἀφανισμό. Καί θά γίνει σύμφωνα μέ τόν ἄγριο θυμό τοῦ Κυρίου.

19. Γιατί δέ θά σᾶς ἀφήσει νά ζεῖτε στίς ἀνομίες σας, γιά νά καταστρέψετε τό λαό του. Σᾶς λέω, Ὅχι. Θά προτιμήσει νά ἀφήσει νά καταστρέψουν οἱ Λαμανῖτες ὄλο τό λαό του πού ὀνομάζεται ὁ λαός τοῦ Νεφί, ἂν ἦταν δυνατό νά μπορέσουν νά πέσουν σέ ἁμαρτίες καί παραβάσεις, ἀφοῦ εἶχαν ἀποκτήσει τόσο πολύ φῶς καί τόση πολλή γνώση πού τοὺς εἶχε δοθεῖ ἀπό τόν Κύριο τό Θεό τους.

20. Μάλιστα, ἐνῶ ὑπῆρξαν ἕνας τόσο πολύ εὐνοημένος λαός τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν εὐνοηθεῖ ὑπεράνω κάθε ἔθνους, φυλῆς, γλώσσας ἢ λαοῦ, ἐνῶ τοὺς εἶχαν γίνει γνωστά τά πάντα, σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τους, καί τήν πίστη τους, καί τίς προσευχές τους, ἀπό ἐκεῖνα πού ὑπῆρξαν, καί πού ὑπάρχουν, καί πού θά ὑπάρχουν.

21. Ἐνῶ τοὺς εἶχε ἐπισκεφτεῖ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶχαν συνομιλήσει μέ ἀγγέλους, καί ἐνῶ τοὺς εἶχε μιλήσει ἢ φωνῆ τοῦ Κυρίου, καί ἐνῶ εἶχαν τό πνεῦμα τῆς προφητείας, καί τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης, καί ἐπίσης πολλά χάρισματα, τό χάρισμα τοῦ νά μιλοῦν ξένες γλώσσες, καί τό χάρισμα τοῦ νά κηρύττουν, καί τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί τό χάρισμα τῆς μετάφρασης.

22. Μάλιστα, καί ἐνῶ εἶχαν ἐλευθερωθεῖ μέσο τοῦ Θεοῦ ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, μέ τό χέρι τοῦ Κυρίου, ἐνῶ τοὺς εἶχε σώσει ἀπό μεγάλη πείνα, καί ἀπό ἀσθένεια, καί κάθε λογῆς νόσημα ὄλων τῶν εἰδῶν, καί ἐνῶ εἶχαν γίνει δυνατοί στή μάχη, ὥστε νά μήν καταστραφοῦν, ἐνῶ εἶχαν ἐλευθερωθεῖ ἀπό τή σκλαβιά ἐπανειλημμένως, καί εἶχαν φυλαχθεῖ καί διατηρηθεῖ ὡς τώρα, καί

έχουν εδημερήσει μέχρι πού είναι πλούσιοι σε κάθε είδους αντικείμενα —

23. Και τώρα ιδέστε, σας λέω, ότι αν αυτός ο λαός, πού έχει λάβει τόσες πολλές ευλογίες από τό χέρι του Κυρίου, άμαρτάνει ενάντια στο φώς και τή γνώση πού έχουν, σας λέω ότι αν είναι αυτή ή περίπτωση, αν πέσουν σε άμαρτία, θά είναι πολύ πιο άνεκτό για τους Λαμανίτες παρά γι' αυτούς.

24. Γιατί ιδέστε, οί ύποσχέσεις του Κυρίου έπεκτείνονται προς τους Λαμανίτες, αλλά δέν υφίστανται για σας αν άμαρτάνετε. Γιατί, τάχα, δέν έχει ύποσχεθεί καθαρά ο Κύριος και άκλόνητα διατάζει, ότι αν έπαναστατήσετε ενάντιον του θά άφανιστείτε ολοκληρωτικά από τό πρόσωπο τής γής;

25. Και τώρα γι' αυτόν τό λόγο, για να μήν άφανιστείτε, ο Κύριος έστειλε τόν άγγελό του να έπισκεφτεί πολλούς από τό λαό του, δηλώνοντάς τους ότι πρέπει να πάνε και να φωνάξουν με όλη τους τήν ισχύ σε τούτο τό λαό, λέγοντας: Μετανοήστε, γιατί ή βασιλεία των ουρανών εφθασε.

26. Και σε όχι πολλές μέρες από σήμερα, ο Υιός του Θεού θά έλθει στη δόξα του. Και ή δόξα του θά είναι ή δόξα του Μονογενοϋς του Πατέρα, γεμάτος από χάρη, ευθυδικία, και αλήθεια, γεμάτος ύπομονή, ευσπλαχνία και μακροθυμία, γρηγόρος στο να άκούει τίς επικλήσεις του λαού του και να εκπληρώνει τίς προσευχές τους.

27. Και ιδέστε, έρχεται για να λυτρώσει εκείνους πού θά βαφτιστούν προς μετάνοια, με τήν πίστη προς τό όνομά του.

28. Γι' αυτό, ετοιμάστε τό δρόμο του Κυρίου, γιατί ο καιρός εφτασε πού όλοι οί άνθρωποι θά δρέψουν άνταμοιβή των έργων τους, σύμφωνα

με τό τί ήταν — αν ήταν χρηστά, θά δρέψουν σωτηρία τής ψυχής τους, σύμφωνα με τού Ίησού Χριστού τή δύναμη και έλευθέρωση. Και αν υπήρξαν πονηρά, θά δρέψουν τήν καταδίκη τής ψυχής τους, σύμφωνα με τή δύναμη τής ύποδούλωσης του διαβόλου.

29. Λοιπόν ιδέστε, αυτή είναι ή φωνή του άγγέλου πού φωνάζει προς τούς ανθρώπους.

30. Και τώρα, αγαπημένοι μου άδελφοί, γιατί σεις είστε άδελφοί μου, και πρέπει να είστε οί αγαπημένοι, και πρέπει να παράγετε έργα τά όποια είναι άρμόζοντα για μετάνοια, άφου βλέπω ότι οί καρδιές σας έχουν τραχιά σκληρύνει ενάντιον του λόγου του Θεού, και άφου βλέπω ότι είστε λαός χαμένος και πεσμένος.

31. Λοιπόν εγινε ώστε όταν εγώ, ο "Άλμα, είπα αυτά τά λόγια, ιδέστε, ο λαός εξαγριώθηκε μαζί μου γιατί τούς είπα ότι ήταν σκληρόκαρδος και σκληροτραχηλος λαός.

32. Και επίσης, επειδή τούς είπα ότι ήταν λαός χαμένος και πεσμένος, θυμωσαν μαζί μου και επιδίωκαν να άπλώσουν τα χέρια τους επάνω μου για να με ρίξουν στη φυλακή.

33. Όμως εγινε ώστε δέν τούς άφησε ο Κύριος να με πάρουν εκείνη τή στιγμή και να με ρίξουν στη φυλακή.

34. Και εγινε ώστε ο 'Αμουλέκ πήγε και στάθηκε εμπρός, και άρχισε κι αυτός να τούς κηρύττει. Και τώρα τά λόγια του 'Αμουλέκ δέν έχουν γραφεί όλα, όμως ένα μέρος από τά λόγια του έχουν γραφεί σε τούτο τό βιβλίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο Λεχί είναι απόγονος του Μανασσή, 'Ο 'Αμουλέκ εξιστορεί τήν άγγελική προσταγή να φροντίσει τόν "Άλμα. Οί προσευχές των δικαίων κάνουν τό λαό

νά σωθεῖ. "Ανομοὶ δικηγόροι καὶ δικαστὲς θέτουν τὸ θεμέλιο τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ λαοῦ.

ΛΟΙΠΟΝ τοῦτα εἶναι τὰ λόγια πού κήρυξε ὁ Ἄμουλέκ πρὸς τὸ λαὸ πού ἦταν στὴ γῆ τοῦ Ἀμμωνίχα, λέγοντας:

2. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἄμουλέκ. Εἶμαι ὁ γιὸς τοῦ Γιδδόνα, πού ἦταν γιὸς τοῦ Ἰσμαήλ, πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἀμιναδί. Καὶ ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἀμιναδί πού ἐρμήνευσε τὸ γράψιμο πού ἦταν ἐπάνω στὸν τοῖχο τοῦ ναοῦ, πού εἶχε γραφεῖ ἀπὸ τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ ὁ Ἀβιναδί ἦταν ἀπόγονος τοῦ Νεφί, ὁ ὁποῖος ἦταν γιὸς τοῦ Λεχί, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπόγονος τοῦ Μανασσῆ, ὁ ὁποῖος ἦταν γιὸς τοῦ Ἰωσήφ πού εἶχε πωληθεῖ στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀδελφῶν του.

4. Καὶ ιδέστε, εἶμαι ἐπίσης ἄνθρωπος μὲ ὄχι καὶ μικρὴ ὑπόληψη ἀνάμενος σ' ὅσους μὲ γνωρίζουν. Μάλιστα, καὶ ιδέστε, ἔχω πολλοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ἔχω ἐπίσης ἀποκτήσει πολλὰ πλούτη ἀπὸ τὸ χέρι τῆς ἐργατικότητάς μου.

5. Ὅμως, ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, ποτέ δὲν εἶχα μάθει πολλὰ ἀπὸ τίς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὴν ὑπέροχη δύναμή του. Εἶπα ὅτι ποτέ δὲν εἶχα μάθει πολλὰ ἀπὸ αὐτά τὰ πράγματα. Ὅμως, ιδέστε, κάνω λάθος γιατί ἔχω δεῖ πολλὰ ἀπὸ τὰ μυστήρια καὶ τὴν ὑπέροχη δύναμή του. Μάλιστα, ἀκόμη καὶ μέχρι τῆ διαφύλαξη τῆς ζωῆς ἐτούτου τοῦ λαοῦ.

6. Ὅμως, πράγματι σκλήρυνα τὴν καρδιά μου, γιατί εἶχα κληθεῖ πολλές φορές καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἀκούσω. Ἐπομένως, ἤξερα σχετικά μὲ ὅλα αὐτά, ὅμως δὲν ἤθελα νὰ ξέρω. Κι ἔτσι συνέχισα νὰ ἐπαναστατῶ ἐναν-

τίον τοῦ Θεοῦ, μέσα στὴν ἀνομία τῆς καρδιάς μου, ἀκόμη καὶ μέχρι τὴν τέταρτη μέρα ἐτούτου τοῦ ἑβδομοῦ μήνα, πού εἶναι στὸν τέταρτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

7. Καθὼς ταξίδευα γιὰ νὰ δῶ ἕναν πολὺ στενὸ συγγενῆ, ιδέστε, ἕνας ἄγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε σέ μένα καὶ εἶπε: Ἄμουλέκ, νὰ ἐπιστρέψεις στὸ σπίτι σου, γιατί θά δώσεις τροφή σέ ἕναν προφήτη τοῦ Κυρίου, μάλιστα, ἕναν ἅγιο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκλεκτός ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Γιατί νήστεψε πολλές ἡμέρες χάρι τῶν ἁμαρτιῶν ἐτούτου τοῦ λαοῦ, καὶ εἶναι πεινασμένος, καὶ ἐσὺ νὰ τὸν δεχτεῖς στὸ σπίτι σου καὶ νὰ τοῦ δώσεις νὰ φάει, καὶ ἐκεῖνος θά εὐλογήσει ἐσένα καὶ τὸ σπίτι σου, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου θά σεῖ ἐπάνω σέ σένα καὶ τὸ σπίτι σου.

8. Καὶ ἐγὶνε ὥστε ὑπάκουσα στὴ φωνὴ τοῦ ἀγγέλου, καὶ ἐπέστρεψα στὸ σπίτι μου. Καὶ καθὼς πῆγαινα πρὸς τὰ ἐκεῖ βρῆκα τὸν ἄνθρωπο γιὰ τὸν ὁποῖο μοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος: Νὰ τὸν δεχτεῖς στὸ σπίτι σου — καὶ ιδέστε, ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος πού σᾶς μίλησε σχετικά μὲ τὰ θέματα τοῦ Θεοῦ.

9. Καὶ ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸς εἶναι ἅγιος ἄνθρωπος, γι' αὐτὸ ξέρω ὅτι εἶναι ἅγιος ἄνθρωπος, γιατί εἰπώθηκε ἀπὸ ἄγγελο τοῦ Θεοῦ.

10. Καὶ πάλι, ξέρω ὅτι αὐτά γιὰ τὰ ὁποῖα ἔδωσε μαρτυρία εἶναι ἀληθινά. Γιατί ιδέστε, σᾶς λέω, ὅτι ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, ἔτσι ἀκριβῶς ἔστειλε τὸν ἄγγελό του γιὰ νὰ μοῦ φανερώσει αὐτά τὰ πράγματα. Καὶ αὐτὸ τὸ ἔκανε ἐνῶ ἐτούτος ὁ Ἄλμα κατοικοῦσε στὸ σπίτι μου.

11. Γιατί ιδέστε, αὐτὸς εὐλόγησε τὸ σπίτι μου, εὐλόγησε ἐμένα, καὶ τίς γυναῖκες μου καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ τὸν πατέρα μου καὶ τοὺς συγγενεῖς μου. Μάλιστα, ὅλους μου τοὺς συγ-

γενείς τούς εδλόγησε, καί ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἀπλώθηκε ἐπάνω μας σύμφωνα μέ τά λόγια πού αὐτός εἶπε.

12. Καί τώρα, ὅταν εἶπε ὁ Ἄμουλέκ αὐτά τά λόγια, ὁ λαός ἄρχισε νά ἐκπλήσσεται, ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ὑπῆρχαν περισσότεροι ἀπό ἕνας μάρτυρας πού κατέθεσαν μαρτυρία γιά ἐκεῖνα μέ τά ὁποῖα εἶχαν κατηγορηθεῖ, καί ἐπίσης γιά ἐκεῖνα πού ἐπρόκειτο νά συμβοῦν, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς προφητείας τό ὁποῖο ἦταν μέσα τους.

13. Ὅμως, ὑπῆρχαν μερικοί ἀνάμεσα τους πού σκέφτηκαν νά τούς θέσουν ἐρωτήματα, ὥστε μέ τίς πανοῦργες ἐπινοήσεις τους νά μπορέσουν νά τούς πιάσουν μέ τά λόγια τους, ὥστε νά μπορέσουν νά βροῦν μαρτυρία ἐναντίον τους, ὥστε νά μπορέσουν νά τούς παραδώσουν στούς δικαστές τους γιά νά τούς κρίνουν σύμφωνα μέ τό νόμο, καί γιά νά τούς θανατώσουν ἢ νά τούς ρίξουν στή φυλακή, ἀνάλογα μέ τό ἐγκλημα πού θά μπορούσαν νά κάνουν νά ἐμφανιστεῖ, δηλαδή νά ἐπιμαρτυρήσουν ἐναντίον τους.

14. Τώρα, ἦταν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού ἐπιδίωκαν νά τούς καταστρέψουν, πού ἦταν οἱ δικηγόροι, πού εἶχαν προσληφθεῖ, δηλαδή ὀριστεῖ ἀπό τό λαό γιά νά χορηγοῦν τό νόμο σέ καιρούς πού θά δικάζονταν, δηλαδή ὅταν θά δικάζονταν τά ἐγκλήματα τοῦ λαοῦ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν.

15. Λοιπόν αὐτοί οἱ δικηγόροι ἦταν γνώστες ὅλων τῶν τεχνῶν καί σκευωριῶν τοῦ λαοῦ. Καί τούτο γιά νά τούς κάνει νά μποροῦν νά εἶναι ἐπιδέξιοι στό ἐπάγγελμά τους.

16. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισαν νά θέτουν ἐρωτήματα στόν Ἄμουλέκ, ὥστε ἔτσι νά μπορέσουν νά τόν κάνουν νά μεπιδέψει τά λόγια του, δηλαδή νά ἀντιφάσκει στά λόγια πού θά ἔλεγε.

17. Λοιπόν δέν ἤξεραν ὅτι ὁ Ἄμουλέκ μποροῦσε νά ξέρει γιά τά σχέδιά του. Ὅμως ἔγινε ὥστε καθώς ἄρχισαν νά τόν ρωτοῦν, αὐτός κατάλαβε τίς σκέψεις τους, καί τούς εἶπε: Ὡ σεῖς, ἄνομη καί διαστρεμμένη γενεά, ἐσεῖς δικηγόροι καί ὑποκριτές, γιατί βάζετε τά θεμέλια τοῦ διαβόλου. Διότι βάζετε παγίδες καί δόκανα γιά νά πιάσετε τούς ἅγιους τοῦ Θεοῦ.

18. Καταστρώνετε σχέδια γιά νά διαστρέψετε τούς δρόμους τῶν δικαίων, καί γιά νά ρίξετε τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ ἐπάνω στά κεφάλια σας, ἀκόμη καί τόν δλοκληρωτικό ὄλεθρο τοῦ λαοῦ ἐτούτου.

19. Μάλιστα, καλά εἶπε ὁ Μωσῆς, πού ἦταν ὁ τελευταῖος μας βασιλιάς, ὅταν ἐτοιμαζόταν νά παραδώσει τό βασίλειο, ἀφοῦ δέν εἶχε κανέναν γιά νά τό ἐκικυρώσει, πού ἔκανε ὥστε νά κυβερνιέται ἐτούτος ὁ λαός ἀπό τήν ἴδια τους τήν ψήφο — μάλιστα, καλά εἶπε ὅτι ἂν ἔρθει ὁ καιρός πού ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ ἐτούτου θά διάλεγε ἀνομία, δηλαδή ἂν ἔρχταν ὁ καιρός πού ἐτούτος ὁ λαός θά ἔπεφε σέ παράπτωμα, θά ἦταν ὄριμοι γιά ἀφανισμό.

20. Καί τώρα σᾶς λέω ὅτι καλά κάνει καί κρίνει ὁ Κύριος τά παραπτώματά σας, καλά κάνει καί φωνάζει σέ τοῦτον τό λαό μέ τή φωνή τῶν ἀγγέλων του: Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν πλησιάζει.

21. Μάλιστα, καλά κάνει καί φωνάζει μέ τή φωνή τῶν ἀγγέλων του ὅτι: Θά κατεβῶ πρὸς τό λαό μου, μέ εὐθυδικία καί δικαιοσύνη στά χέρια μου.

22. Μάλιστα, καί σᾶς λέω ὅτι ἂν δέν ἦταν γιά τίς προσευχές τῶν δικαίων, οἱ ὁποῖοι εἶναι τώρα μέσα στή χώρα, θά εἶχατε ὑποστεῖ ἀκόμα καί τώρα ἐπίσκεψη μέ δλοκληρωτικό ὄλεθρο. Ὅμως δέ θά ἦταν μέ

πλημύρα, όπως ήταν ο λαός κατά τις ημέρες του Νωε, αλλά θα ήταν με μεγάλη πείνα, και με λοιμώδη νόσο, και με τό σπαθί.

23. Όμως είναι με τις προσευχές των δικαίων που γλιτώνετε. Γι' αυτό λοιπόν, αν διώξετε από ανάμεσά σας τους δίκαιους τότε ο Κύριος δέ θα συγκρατήσει τό χέρι του. Άλλά στον άγριο θυμό του θα έλθει έναντίον σας. Τότε θα πληγείτε με μεγάλη πείνα, και με λοιμώδη νόσο, και με τό σπαθί. Καί ή ώρα αυτή σύντομα φθάνει εκτός αν μετανοήσετε.

24. Καί τώρα έγινε ώστε ο λαός θύμωσε περισσότερο με τον Άμουλέκ, και φώναξαν δυνατά, λέγοντας: Αυτός ο άνθρωπος βρίζει τους νόμους μας που είναι δίκαιοι, και τους σοφούς δικηγόρους μας, αυτούς που έμεις εκλέξαμε.

25. Όμως ο Άμουλέκ άπλωσε εμπρός τό χέρι του, και φώναξε άκόμη πιο δυνατά σ' αυτούς, λέγοντας: Ω σεΐς, γενεά άνομη και διαστρεμμένη, γιατί έχει τόσο πολύ κυριεύσει την καρδιά σας ο Σατανάς; Γιατί παραχωρείτε τον έαυτό σας σ' αυτόν ώστε να σας εξουσιάζει, να τυφλώνει τά μάτια σας, για να μην καταλαβαίνετε τά λόγια τά όποια ειπώθησαν, σύμφωνα με την αλήθεια τους;

26. Γιατί ιδέστε, σας έδωσα εγώ μαρτυρία έναντίον του νόμου σας; Δέν καταλαβαίνετε. Λέτε ότι σας μίλησα έναντίον του νόμου σας, όμως δέ σας μίλησα έναντίον του νόμου σας, αλλά μίλησα υπέρ του νόμου σας, προς καταδίκη σας.

27. Καί τώρα ιδέστε, σας λέω, ότι τό θεμέλιο του άφανισμού έτούτου του λαού αρχίζει να τίθεται με την άνομία των δικηγόρων σας και των δικαστών σας.

28. Καί τώρα έγινε ώστε όταν είπε αυτά τά λόγια ο Άμουλέκ, ο λαός

φώναξε δυνατά έναντίον του, λέγοντας: Τώρα ξέρουμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι τέκνο του διαβόλου, γιατί μάς ειπε ψέματα, γιατί μίλησε έναντίον του νόμου μας. Καί τώρα λέει ότι δέ μίλησε έναντίον του.

29. Καί πάλι, ύβρεολόγησε έναντίον των δικηγόρων μας και των δικαστών μας.

30. Καί έγινε ώστε οι δικηγόροι τό έβαλαν μέσα στην καρδιά τους να τά θυμούνται όλα αυτά έναντίον του.

31. Καί ήταν κάποιος ανάμεσά τους του όποιου τό όνομα ήταν Ζεζρώμ. Λοιπόν αυτός ήταν εκείνος που περισσότερο άπ' όλους κατηγορούσε τον Άμουλέκ και τον Άλμα, που ήταν ο πιο ειδικευμένος από όλους αυτούς, αφού είχε πολλή πελατεία ανάμεσα στο λαό.

32. Λοιπόν άντικειμενικός σκοπός αυτών των δικηγόρων ήταν να άποκτήσουν κέρδος, και άποκτούσαν κέρδος ανάλογα με την παροχή της εργασίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Άρχή νομισματοκοπίας των Νεφιτών. Ο Άμουλέκ άντικρούει τον Ζεζρώμ. Ο Χριστός δέ θα σώσει τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα στις άμαρτίες τους. Μόνον όσοι μπορούν να κληρονομήσουν τή βασιλεία των ούρανών θα σωθούν. Όλοι οι άνθρωποι θα άναστηθούν. Μετά την άνάσταση δέν ύπάρχει πιά θάνατος.

ΛΟΙΠΟΝ, ύπήρχε μέσα στο νόμο του Μωσία ότι κάθε άνθρωπος που ήταν δικαστής του νόμου, δηλαδή εκείνοι που είχαν διοριστεί δικαστές, έπρεπε να παίρνουν άμοιβή σύμφωνα με τό χρόνο που διέθεταν για να δικάσουν εκείνους που προσάγονταν ενώπιόν τους για να δικαστούν.

2. Λοιπόν, αν ένας άνθρωπος χρωστούσε σε κάποιον άλλον, και δέν του πλήρωνε αυτά που χρω-

στούσε, γινόταν διαμαρτυρία έναντιόν του στό δικαστή, και ὁ δικαστής ἀσκοῦσε τὴν ἐξουσία του καὶ ἐστελνε τοὺς ἀρμόδιους γιὰ νὰ προσαχθεῖ ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐνώπιόν του. Καὶ δίκαιζε τὸν ἄνθρωπο αὐτό σύμφωνα μὲ τὸ νόμο καὶ τὰ στοιχεῖα πού παρουσιάζονταν ἐναντίον του, καὶ ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ὑποχρεωνόταν νὰ πληρώσει αὐτὰ πού χρωστοῦσε, ἢ νὰ τοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ πάντα, ἢ νὰ ἀποβληθεῖ μακριά ἀπὸ τὸ λαό, ὡς κλέφτης καὶ λωποδύτης.

3. Καὶ ὁ δικαστής ἐπαιρνε ἀμοιβὴ ἀνάλογα μὲ τὸ χρόνο πού διέθετε, δηλαδή ἕνα χρυσὸ σενίν τὴν ἡμέρα, ἢ ἕνα ἀσημένιο σενώμ, τὸ ὁποῖο εἶναι ἴσο μὲ ἕνα χρυσὸ σενίν. Καὶ αὐτὸ εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ νόμο πού εἶχε καθιερωθεῖ.

4. Λοιπόν, αὐτές εἶναι οἱ ὀνομασίες τῶν διαφόρων χρυσῶν καὶ ἀσημένιων νομισμάτων τους, σύμφωνα μὲ τὴν ἀξία τους. Καὶ οἱ ὀνομασίες δόθηκαν ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, γιατί δὲ λογάριαζαν ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι πού ἦταν στὴν Ἱερουσαλήμ. Οὔτε μετροῦσαν ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀλλὰ μετέτρεψαν τοὺς ὑπολογισμούς τους καὶ τὸ μέτρημά τους σύμφωνα μὲ τίς περιστάσεις καὶ τὴ γνώμη τοῦ λαοῦ, σὲ κάθε γενεά, μέχρι τὴ βασιλεία τῶν δικαστῶν, πού εἶχαν καθιερωθεῖ ἀπὸ τὸ βασιλιά Μωσία.

5. Λοιπόν οἱ ὑπολογισμοὶ τους ἦταν ὡς ἑξῆς: ἕνα χρυσὸ σενίν, ἕνα χρυσὸ σεόν, ἕνα χρυσὸ σοῦμ καὶ ἕνα χρυσὸ λίμνα.

6. Ἐνα ἀσημένιο σενώμ, ἕνα ἀσημένιο ἄμνορ, ἕνα ἀσημένιο ἐζρώμ καὶ ἕνα ἀσημένιο ὄντι.

7. Ἐνα ἀσημένιο σενώμ ἦταν ἴσο μὲ ἕνα χρυσὸ σενίν καὶ μὲ ἕνα μέτρο κριθάρι ἢ μὲ ἕνα μέτρο ὁποιοῦδήποτε σιτηροῦ.

8. Λοιπόν τὸ ποσοῦ ἑνός χρυσοῦ σεόν ἦταν διπλό ἀπὸ τὴν ἀξία ἑνός σενίν.

9. Καὶ ἕνα χρυσὸ σοῦμ ἦταν διπλό ἀπὸ τὴν ἀξία ἑνός σεόν.

10. Καὶ ἕνα χρυσὸ λίμνα ἦταν ἡ ἀξία ὄλων αὐτῶν.

11. Καὶ ἕνα ἀσημένιο ἄμνορ ἦταν ὅσο δύο σενώμ.

12. Καὶ ἕνα ἀσημένιο ἐζρώμ ἦταν ὅσο τέσσερα σενώμ.

13. Καὶ ἕνα ὄντι ἦταν ὅσο ὄλα αὐτὰ μαζί.

14. Καὶ τώρα ἐτούτη εἶναι ἡ ἀξία τῶν μικροτέρων νομισμάτων τους.

15. Ἐνα σίβλον εἶναι τὸ μισό τοῦ σενώμ, ἐπομένως, ἕνα σίβλον γιὰ μισὸ μέτρο κριθάρι.

16. Καὶ ἕνα σίβλουμ εἶναι τὸ μισό τοῦ σίβλον.

17. Καὶ ἕνα λέα εἶναι τὸ μισό τοῦ σίβλουμ.

18. Λοιπόν αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τους, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμούς τους.

19. Λοιπόν ἕνα χρυσὸ ἄντιον εἶναι ἴσο μὲ τρία σίβλον.

20. Τώρα, ὁ μόνος σκοπὸς τους ἦταν τὸ κέρδος τους, ἐπειδὴ ἐπαιρναν ἀμοιβὴ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπασχόλησή τους, γι' αὐτὸ ἐξέσηκωναν τὸ λαὸ γιὰ φασαρίες καὶ κάθε εἶδους ἀνωμαλίες καὶ ἀνομίες, ὥστε νὰ ἔχουν περισσότερη ἀπασχόληση, ὥστε νὰ εἰσπράττουν χρήματα ἀνάλογα μὲ τίς ἀγωγές πού τοὺς ἐφερναν. Γι' αὐτὸ ἐξέσηκωναν τὸ λαὸ ἐναντίον τοῦ Ἄλμα καὶ τοῦ Ἀμουλέκ.

21. Καὶ αὐτὸς ὁ Ζεζρώμ ἀρχισε νὰ ρωτᾷ τὸν Ἀμουλέκ, λέγοντας: Θά μού ἀπαντήσεις σὲ μερικές ἐρωτήσεις πού θά σοῦ ὑποβάλλω; Τώρα ὁ Ζεζρώμ ἦταν ἄνθρωπος πού ἦταν εἰδικὸς στὶς ἐπινοήσεις τοῦ διαβόλου, γιὰ νὰ καταστρέφει ὅ,τι ἦταν καλό. Γι' αὐτὸ εἶπε στὸν Ἀμουλέκ: Θά ἀπαντήσεις στὶς ἐρωτήσεις πού θά σοῦ θέσω;

22. Καὶ ὁ Ἀμουλέκ τοῦ εἶπε: Μάλιστα, ἂν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, πού εἶναι μέσα

μου. Γιατί δέν πρόκειται νά πῶ τίποτα πού νά εἶναι ἀντίθετο μέ τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου. Καί ὁ Ζεζρώμ τοῦ εἶπε: Ἰδέξ, νά ἔξι ἀσημένια ὄντι. Λοιπόν ὄλα αὐτά θά σοῦ τά δώσω ἂν ἀρνηθεῖς ὅτι ὑπάρχει Ἐπέρτατο ὄν.

23. Τότε ὁ Ἄμουλέκ εἶπε: ὄ, σύ, τέκνο τῆς κόλασης, γιατί μέ βάζεις σέ πειρασμό; Ξέρεις ὅτι οἱ δίκαιοι δέν ὑποχωροῦν σέ κανέναν τέτοιου εἶδους πειρασμό;

24. Πιστεῦεις ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός; Ἐγώ σοῦ λέω, ὄχι, τό ξέρεις ὅτι ὑπάρχει Θεός ἀλλά ὅμως ἀγαπᾷς τήν ἀισχροκέρδεια περισσότερο ἀπό ἐκεῖνον.

25. Καί τώρα μοῦ εἶπες ψέματα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μοῦ εἶπες, ἰδέξ αὐτά τά ἔξι ὄντι, τά ὅποια εἶναι μεγάλης ἀξίας, θά σοῦ τά δώσω, ἐνῶ μέσα στήν καρδιά σου σκόπευες νά μοῦ τά κρατήσεις. Καί ἦταν μόνο ἡ ἐπιθυμία σου νά ἀρνηθῶ τόν πραγματικό Θεό πού ζεῖ, ὥστε νά ἔχεις αἰτία νά μέ καταστρέψεις. Καί τώρα, ἰδέξ, γι' αὐτήν τή φοβερή πονηριά θά λάβεις τήν ἀμοιβή σου.

26. Καί ὁ Ζεζρώμ τοῦ εἶπε: Λέξ ὅτι ὑπάρχει Θεός πραγματικός πού ζεῖ;

27. Καί ὁ Ἄμουλέκ εἶπε: Μάλιστα ὑπάρχει Θεός πραγματικός πού ζεῖ.

28. Τότε ὁ Ζεζρώμ εἶπε: Ἐπάρχουν περισσότεροι ἀπό ἕναν Θεό;

29. Καί ἀπάντησε: ὄχι.

30. Τότε ὁ Ζεζρώμ τοῦ εἶπε πάλι: Πῶς τά ξέρεις ὄλα αὐτά;

31. Καί εἶπε: Ἐνας ἄγγελος μοῦ τά ἔκανε γνωστά.

32. Καί πάλι ὁ Ζεζρώμ εἶπε: Ποιός εἶναι αὐτός πού θά ἔλθει; Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ;

33. Καί τοῦ εἶπε: Μάλιστα.

34. Καί πάλι ὁ Ζεζρώμ εἶπε: Πρόκειται νά σώσει τό λαό του ἐνῶ βρίσκονται μέσα στίς ἁμαρτίες τους;

Καί ὁ Ἄμουλέκ τοῦ ἀπάντησε καί τοῦ εἶπε: Σοῦ λέω, δέν πρόκειται, γιατί τοῦ εἶναι ἀδύνατο νά ἀρνηθεῖ τό λόγο του.

35. Τότε ὁ Ζεζρώμ εἶπε στό λαό: Κοιτάξτε νά τά θυμάστε αὐτά. Γιατί εἶπε ὅτι ὑπάρχει μόνον ἕνας Θεός. Καί ὅμως εἶπε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ θά ἔλθει, ἀλλά δέ θά σώσει τό λαό του — σά νά εἶχε ἐξουσία νά προστάξει τό Θεό.

36. Τότε ὁ Ἄμουλέκ τοῦ εἶπε πάλι: Ἰδέξ, εἶπες ψέματα, γιατί εἶπες ὅτι μίλησα σάν νά εἶχα ἐξουσία νά προστάξω τό Θεό, ἐπειδή εἶπα ὅτι δέ θά σώσει τό λαό του ἐνῶ βρίσκονται μέσα στίς ἁμαρτίες τους.

37. Καί σοῦ λέω πάλι ὅτι δέν μπορεῖ νά τοῦς σώσει ἐνῶ βρίσκονται μέσα στίς ἁμαρτίες τους. Γιατί δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τό λόγο του, ἀφοῦ ἔχει πεῖ ὅτι τίποτα ἀκάθαρτο δέν μπορεῖ νά κληρονομήσει τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἐπομένως, πῶς μπορεῖτε νά σωθεῖτε, ἂν δέν κληρονομήσετε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν; Ἐπομένως, δέν μπορεῖτε νά σωθεῖτε ἐνῶ βρίσκεστε μέσα στίς ἁμαρτίες σας.

38. Τότε ὁ Ζεζρώμ τοῦ εἶπε πάλι: Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Αἰώνιος Πατέρας;

39. Καί ὁ Ἄμουλέκ τοῦ εἶπε: Μάλιστα, εἶναι ὁ Αἰώνιος Πατέρας τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς καί ὄλων ὄσων ὑπάρχουν σ' αὐτά. Αὐτός εἶναι ἡ ἀρχή καί τό τέλος, ὁ πρῶτος καί ὁ τελευταῖος.

40. Καί θά ἔλθει στόν κόσμο νά λυτρώσει τό λαό του. Καί θά πάρει ἐπάνω του τίς παραβάσεις ἐκεῖνων πού πιστεῦουν στό ὄνομά του. Καί αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού θά ἔχουν ζωή αἰώνια, καί σωτηρία δέ θά δοθεῖ σέ κανέναν ἄλλον.

41. Ἐπομένως, οἱ ἄνομοι παραμένουν σάν νά μήν εἶχε γίνει λύτρωση, ἐκτός ἀπό τό λύσιμο τῶν δεσμῶν τοῦ

θανάτου. Γιατί ιδές, ή μέρα θά έλθει πού όλοι θά άναστηθοϋν άπό τούς νεκρούς και θά σταθοϋν ένώπιον του Θεου, και θά δικαστοϋν σύμφωνα με τίς πράξεις τους.

42. Λοιπόν, ύπάρχει θάνατος ό όποιος όνομάζεται ύλικός θάνατος, και ό θάνατος του Χριστου θά λύσει τά δεσμά αυτου του ύλικου θανάτου, ώστε όλοι θά άναστηθοϋν άπό αυτον τον ύλικό θάνατο.

43. Το πνεϋμα και τό σϋμα θά ξα-ναενωθοϋν πάλι στην τέλειά τους μορφή. Και τό μέλος και ή άρθρωση θά άποκατασταθοϋν στο κανονικό τους πλαίσιο, άκριβϋς όπως είμαστε τώρα αυτην τή στιγμή. Και θά προσαχθοϋμε νά σταθοϋμε ένώπιον του Θεου, γνωρίζοντας άκριβϋς όπως γνωρίζουμε τώρα, και έχοντας σαφή άνάμνηση όλης μας τής έννοχης.

44. Λοιπόν, αυτη ή άποκατάσταση θά έλθει σε όλους, και νέους και γέρους, και έλευθερους και σκλάβους, και άρρενες και θήλεις, και στους κακούς και στους δικαίους. Και μάλιστα ουτε μία τρίχα τής κεφαλής τους δε θά χαθεί, αλλά τό καθετι θά άποκατασταθει στο τέλειό του πλαίσιο όπως είναι τώρα, δηλαδή κατά τό σϋμα, και θά προσαχθοϋν και θά σταθοϋν κατηγορούμενοι έμπρός στο βήμα του Χριστου του Υιου, και του Θεου Πατέρα, και του Αγίου Πνεϋματος, που είναι ένας Αιώνιος Θεός, γιά νά κριθοϋν σύμφωνα με τά έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά.

45. Λοιπόν ιδές, σās μίλησα σχετικά με τό θάνατο του θνητου σϋματος, και επίσης σχετικά με την άνάσταση του θνητου σϋματος. Σās λέω ότι αυτό τό θνητό σϋμα θά άναστηθει σε άθάνατο σϋμα, δηλαδή από τό θάνατο, δηλαδή από τον πρώτο θάνατο στη ζωή, ώστε δε θά μποροϋν πιά νά πεθάνουν, άφου τό πνεϋμα τους θά ένωθει με τό σϋμα τους, γιά

νά μή χωριστοϋν ποτέ πιά. Έτσι, τό όλο θά γίνει πνευματικό και άθάνατο, ώστε δε θά μποροϋν πιά νά δοϋνε φθορά.

46. Τώρα, όταν ό Άμουλέκ τελείωσε αυτά τά λόγια, ό κόσμος άρχισε πάλι νά καταπλήσεται, και επίσης ό Ζεζρώμ άρχισε νά τρέμει. Και έτσι έληξαν τά λόγια του Άμουλέκ, δηλαδή αυτά είναι όλα όσα έγραψα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ό Άλμα άντικρούει τον Ζεζρώμ. Τά μυστήρια του Θεου άποκαλύπτονται μόνο σε εκείνους που έχουν πίστη. Οι άνθρωποι θά δικαστοϋν από τίς σκέψεις, τίς δοξασίες, τά λόγια και τά έργα τους. Οι άνομοι θά ύποστοϋν πνευματικό θάνατο. Έτοίγη ή θνητή ζωή είναι κατάσταση δοκιμασίας. Το σχέδιο τής άπολύτρωσης θά φέρι την πραγματοποίηση τής άνάστασης και, με την πίστη, άφεση άμαρτιών. Οι μετανοούντες θά δικαιοϋνται εύσπλαχνία μέσω του Μονογενοϋς Υιου.

ΤΟΤΕ ό Άλμα, βλέποντας ότι τά λόγια του Άμουλέκ άποστόμωσαν τό Ζεζρώμ, γιατί είδε ότι ό Άμουλέκ τον έπιασε νά παραπλανεί και νά ψεύδεται γιά νά τον καταστρέψει, και βλέποντας ότι άρχισε νά τρέμει από τή συναισθηση τής έννοχής του, άνοιξε τό στόμα του και άρχισε νά του μιλάει, και νά επικυρώνει τά λόγια του Άμουλέκ, και νά εξηγει έκτενωδς, δηλαδή νά άναπτύσσει τίς γραφές περισσότερο από ότι είχε κάνει ό Άμουλέκ.

2. Τά λόγια λοιπόν που είπε ό Άλμα προς τό Ζεζρώμ τά άκουγε ό λαός τριγύρω, γιατί τό πλήθος ήταν μεγάλο. Και μίλησε με τον έξηξ τρόπο:

3. Λοιπόν, Ζεζρώμ, βλέποντας ότι πιάστηκες στην ψευτιά και στη ραδιουργία σου, άφου δέν είπες ψέματα

μόνο προς τούς ανθρώπους αλλά εί-
πες ψέματα προς τό Θεό, γιατί ιδές,
εκείνος γνωρίζει όλες σου τίς σκέ-
ψεις, και βλέπεις ότι οι σκέψεις σου
μας έγιναν γνωστές από τό Πνεύμα
του.

4. Και βλέπεις ότι ξέρουμε ότι τό
σχέδιό σου ήταν πολύ πανούργο
σχέδιο, σάν τήν πανουργία του δια-
βόλου, μέ τό να λές ψέματα και να
παραπλανάς ετοῦτο τό λαό για να
μπορέσεις να τούς θέσεις εναντίον
μας, για να μας βρίσουν και να μας
πετάξουν έξω —

5. Τώρα αυτό ήταν σχέδιο του εν-
αντίου σου, και αυτός άσκησε τή δύ-
ναμή του επάνω σου. Θέλω λοιπόν
να θυμάστε ότι ό,τι λέω σε σένα τά
λέω σε όλους.

6. Ίδέστε λοιπόν, λέω σε όλους
έσας ότι αυτό ήταν παγίδα του ενάν-
τιου, που τήν έστησε για να πιάσει
ετοῦτο τό λαό, για να σας έχει υπό
τήν κυριαρχία του για να σας περι-
τυλίξει μέ τίς άλυσίδες του, για να
σας σύρει άλυσοδεμένους σε παντο-
τινό άλεθρο, σύμφωνα μέ τή δύναμη
της αιχμαλωσίας του.

7. Λοιπόν, όταν ό "Άλμα είπε αυτά
τά λόγια, ό Ζεζρώμ άρχισε να τρέμει
πολύ περισσότερο, γιατί πείστηκε
άκόμη πιό πολύ για τή δύναμη του
Θεού. Και επίσης πείστηκε ότι ό
"Άλμα και ό "Άμουλέκ τόν είχαν κα-
ταλάβει, γιατί είχε πειστεί ότι ήξε-
ραν τίς σκέψεις και τίς προθέσεις
της καρδιάς του, αφού τούς είχε δο-
θει δύναμη να μπορούν να γνωρίζουν
όλα αυτά κατά τό πνεύμα της προφη-
τείας.

8. Και ό Ζεζρώμ άρχισε να τούς
ρωτάει μέ επιμονή, για να μπορέσει
να μάθει περισσότερα σχετικά μέ τή
βασιλεία του Θεού. Και είπε στον
"Άλμα: Τί σημαίνει αυτό που είπε ό
"Άμουλέκ για τήν άνάσταση των νε-
κρών, ότι όλοι ή άνάστηθουν από
τούς νεκρούς, και οι δίκαιοι και οι

άδικοι, και θα προσαχθούν να στα-
θούν εμπρός στο Θεό για να δικα-
στούν σύμφωνα μέ τίς πράξεις τους;

9. Και τότε ό "Άλμα άρχισε να του
αναπτύσσει όλα αυτά λέγοντας:
"Έχει δοθεί σε πολλούς να ξέρουν τά
μυστήρια του Θεού. Και όμως επι-
βαρύνονται μέ άυστηρή έντολή ότι
δέν πρέπει να τά άποκαλύπτουν παρά
μόνο κατά τό τμήμα εκείνου του λό-
γου του τό όποίο έχει δώσει στα τέ-
κνα των ανθρώπων, άνάλογα μέ τήν
προσοχή και τήν επιμέλεια που του
δείχνουν.

10. Και γι' αυτό, αυτός που θα
σκληρύνει τήν καρδιά του, αυτός
λαβαίνει τό μικρότερο τμήμα του
λόγου. Και εκείνος που δέ θα σκλη-
ρύνει τήν καρδιά του, σε εκείνον θα
δοθεί τό μεγαλύτερο μέρος του λό-
γου, μέχρις ότου του δοθεί να ξέρει
τά μυστήρια του Θεού, μέχρις ότου
να τά μάθει όλα τελείως.

11. Και αυτοί που θα σκληρύνουν
τήν καρδιά τους, σε αυτούς δίνεται
τό μικρότερο τμήμα του λόγου μέ-
χρις ότου δέν ξέρουν τίποτα σχετικό
μέ τά μυστήρια. Και τότε σύρονται
αιχμάλωτοι από τό διάβολο, και
όδηγούνται κατά τό θέλημά του στην
καταστροφή. Λοιπόν αυτό είναι
εκείνο που ύπνοοούν οι άλυσίδες της
κόλασης.

12. Και ό "Άμουλέκ μίλησε κα-
θαρά σχετικά μέ τό θάνατο, και για
τήν άνάσταση από τή θνητότητα σε
κατάσταση άθανασίας, και προσα-
γωγή εμπρός στο βήμα του Θεού, για
να δικαστούμε σύμφωνα μέ τά έργα
μας.

13. Τότε, αν οι καρδιές μας έχουν
σκληρύνει, μάλιστα, αν έχουμε
σκληρύνει τίς καρδιές μας ενάντια
στο λόγο, τόσο που να μην ύπάρχει
μέσα μας, τότε ή κατάστασή μας θα
είναι τρομερή, γιατί τότε θα καταδι-
καστούμε.

14. Γιατί τά λόγια μας θα μας κα-

ταδικάσουν, μάλιστα, όλα τὰ ἔργα μας θὰ μᾶς καταδικάσουν, δὲ θὰ βρεθοῦμε ἀκηλίδωτοι, καὶ οἱ σκέψεις μας κι αὐτὲς θὰ μᾶς καταδικάσουν. Καὶ σὲ αὐτὴν τὴν τρομερὴ κατάσταση δὲ θὰ τολμᾶμε νὰ κοιτάξουμε ψηλά πρὸς τὸ Θεὸ μας, καὶ πολὺ θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ μπορούσαμε νὰ προστάξουμε τίς πέτρες καὶ τὰ βουνὰ νὰ πέσουν ἐπάνω μας, νὰ μᾶς κρύψουν ἀπὸ τὴν παρουσία του.

15. Ὅμως αὐτὸ δὲ γίνεται. Πρέπει νὰ ἔλθουμε καὶ νὰ σταθοῦμε ἐμπρὸς του, στὴ δόξα του καὶ στὴ δύναμή του, καὶ στὴν ἰσχύ του, στὴ μεγαλοσύνη του καὶ στὴν κυριαρχία του, καὶ νὰ ἀναγνωρίσουμε πρὸς παντοτινὴ ντροπὴ μας ὅτι ὅλες οἱ κρίσεις του εἶναι δίκαιες, ὅτι εἶναι δίκαιος σὲ ὅλα του τὰ ἔργα, καὶ ὅτι εἶναι πολυεσπλαχνος πρὸς ὅλα τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι ἔχει κάθε δύναμη νὰ σώσει κάθε ἄνθρωπο πού πιστεύει στὸ ὄνομά του καὶ παράγει καρπὸ ἁρμόζοντα στὴ μετάνοια.

16. Καὶ τώρα ἰδέστε, σὰς λέω, ὕστερα ἐρχεται θάνατος, αὐτὸς ὁ δεύτερος θάνατος πού εἶναι πνευματικὸς θάνατος. Τότε εἶναι ὁ καιρὸς πού ὁποῖος πεθάνει, ἐνῶ βρίσκεται μέσα στὶς ἁμαρτίες του, κατὰ τὸν ὕλικό θάνατο, θὰ ὑποστῆ ἐπίσης πνευματικὸ θάνατο. Μάλιστα, θὰ πεθάνει ὡς πρὸς ἐκεῖνα πού ἀνήκουν στὴ δικαιοσύνη.

17. Τότε εἶναι ὁ καιρὸς πού τὰ βασανιστήριά τους θὰ εἶναι σάν λίμνη ἀπὸ φωτιά καὶ θειάφι, πού ἡ φλόγα τῆς ἀνεβαίνει στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Καὶ τότε εἶναι ὁ καιρὸς πού θὰ σπρθοῦν ἀλυσοδεμένοι σὲ παντοτινὴ καταστροφή, σύμφωνα μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ Σατανᾶ, ἀφοῦ θὰ τοὺς ἔχει ὑποτάξει σύμφωνα μὲ τὴ θέλησή του.

18. Τότε, σὰς λέω, αὐτοὶ θὰ εἶναι σάν νὰ μὴν ἔχει γίνει λύτρωση, γιατί δὲν μποροῦν νὰ λυτρωθοῦν κατὰ τὴ

δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Καὶ δὲν μποροῦν νὰ πεθάνουν πιά ἀφοῦ δὲ θὰ ὑπάρχει πιά φθορά.

19. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἄλμα σταμάτησε νὰ λέει αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ εἶναι περισσότερο κατάπληκτος.

20. Ὅμως ἦταν κάποιοι Ἄντιόνας, πού ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριότερους ἄρχοντες ἀνάμεσά τους, ὁ ὁποῖος προχώρησε ἐμπρὸς καὶ τοῦ εἶπε: Τί εἶναι αὐτὸ πού εἶπες, ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀναστηθοῦν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ θὰ μεταβοῦν ἀπὸ ἐτούτῃ τῇ θνητῇ κατάστασιν σὲ ἀθάνατη, ὥστε ἡ ψυχὴ νὰ μὴν μπορεῖ ποτέ νὰ πεθάνει;

21. Τί ἐννοεῖ ἡ ἅγια γραφὴ πού λέει ὅτι ὁ Θεὸς ἔθεσε χερουβεὶμ καὶ φλόγινη ρομφαία ἀνατολικά τοῦ κήπου τῆς Ἐδέμ, μήπως οἱ προπάτορές μας μποῦν καὶ φᾶνε ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς, καὶ ζήσουν αἰώνως; Ἔτσι λοιπὸν βλέπουμε ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμία πιθανότητα νὰ ζήσουν γιὰ πάντα.

22. Τότε ὁ Ἄλμα τοῦ εἶπε: Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι πού ἐτοιμαζόμενοι νὰ ἐξηγήσω. Λοιπὸν βλέπουμε ὅτι ὁ Ἄδὰμ ἔπεσε ἀφοῦ ἔφαγε τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔτσι βλέπουμε ὅτι μὲ τὴν πτώση του, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε ὑποστῆ πτώση καὶ ἦταν χαμένη.

23. Καὶ τώρα ἰδέστε, σὰς λέω ὅτι ἂν ἦταν δυνατόν νὰ φάει ὁ Ἄδὰμ ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς ἐκεῖνη τῇ στιγμῇ, δὲ θὰ εἶχε ὑπάρξει θάνατος, καὶ ὁ λόγος θὰ εἶχε ἀκρωθεῖ, κάνοντας τὸ Θεὸ ψεύτη, ἀφοῦ εἶχε πεῖ: Ἄν φᾶς, ἐξάπαντος θὰ πεθάνεις.

24. Καὶ βλέπουμε ὅτι ὁ θάνατος ἐρχεται στὴν ἀνθρωπότητα, μάλιστα, ὁ θάνατος γιὰ τὸν ὁποῖο μίλησε ὁ Ἄμουλέκ, πού εἶναι ὁ ὕλικός θάνατος. Καὶ ὁμοῦ δόθηκε στὸν ἄν-

θρωπο ένα χρονικό διάστημα κατά το οποίο να μπορεί να μετανοήσει. Γι' αυτό έτοιμή η ζωή έγινε κατάσταση δοκιμασίας. Μιά περίοδος για να προετοιμαστεί να αντικρύσει το Θεό. Μιά περίοδος για να προετοιμαστεί για εκείνη την κατάσταση που δεν έχει τέλος, για την οποία μιλήσαμε, ή οποία είναι μετά την ανάσταση των νεκρών.

25. Λοιπόν, αν δεν ήταν για το σχέδιο της απολύτρωσης, το οποίο τέθηκε από καταβολής κόσμου, δε θα μπορούσε να υπάρξει ανάσταση των νεκρών. 'Αλλ' όμως, τέθηκε σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο θα πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, για την οποία μιλήσαμε.

26. Και τώρα ιδέστε, αν ήταν δυνατό οι προπάτορές μας να μπορούσαν να είχαν προχωρήσει και να είχαν φάει από το δέντρο της ζωής, θα ήταν για πάντα δυστυχείς, αφού δε θα είχαν δοκιμαστική κατάσταση. Έτσι λοιπόν, το σχέδιο απολύτρωσης θα είχε ματαιωθεί και ο λόγος του Θεού θα είχε ακυρωθεί, αφού δε θα είχε καμία εφαρμογή.

27. Όμως ιδέστε, δεν ήταν έτσι, αλλά καθορίστηκε οι άνθρωποι να πρέπει να πεθάνουν, και μετά το θάνατο να πρέπει να έλθουν προς κρίση, αυτήν την ίδια κρίση για την οποία μιλήσαμε, που είναι το τέλος.

28. Και αφού ο Θεός καθόρισε αυτά όλα να συμβούν στους ανθρώπους, ιδέστε, τότε είδε ότι χρειαζόταν να ξέρουν οι άνθρωποι αυτά όλα τα οποία τους είχε καθορίσει.

29. Γι' αυτό έστειλε αγγέλους να συνομιλήσουν μαζί τους, οι οποίοι έκαναν τους ανθρώπους να δουν τη δόξα του.

30. Και άρχισαν από εκείνη τη στιγμή να έπικαλούνται το όνομά του. Έπομένως ο Θεός μίλησε με τους ανθρώπους και τους έκανε γνωστό το σχέδιο της απολύτρωσης, το

οποίο είχε προετοιμαστεί από καταβολής κόσμου. Και τους το έκανε γνωστό ανάλογα με την πίστη τους, και τη μέτανοια, και τις αγιές τους πράξεις.

31. Έδωσε λοιπόν εντολές στους ανθρώπους, αφού αυτοί είχαν πρώτα παραβεί τις πρώτες εντολές κατά τα όσα ήταν επίγεια, και αφού έγιναν σάν Θεοί, αφού γνώριζαν το καλό από το κακό, αφού έθεσαν τους εαυτούς τους σε κατάσταση να ενεργούν, δηλαδή αφού τέθηκαν σε κατάσταση να ενεργούν σύμφωνα με τη θέλησή τους και την επιθυμία τους, για να κάνουν είτε κακό είτε καλό —

32. Γι' αυτό ο Θεός τους έδωσε εντολές, αφού τους είχε κάνει γνωστό το σχέδιο απολύτρωσης, ότι δεν έπρεπε να κάνουν κακό, αφού η ποινή του θά ήταν δεύτερος θάνατος, που ήταν παντοτινός θάνατος ως προς εκείνα που άνηκουν στη δικαιοσύνη. Γιατί σε αυτούς το σχέδιο απολύτρωσης δε θα είχε ισχύ, επειδή τα έργα δικαιοσύνης δεν μπορούσαν να καταστραφούν, σύμφωνα με την υπέρτατη καλοσύνη του Θεού.

33. Όμως ο Θεός κάλεσε τους ανθρώπους, στο όνομα του Υιού του, (αφού αυτό ήταν το σχέδιο απολύτρωσης που είχε τεθεί) λέγοντας: "Αν μετανόησες και δε σκληρύνεις την καρδιά σας, τότε θα έχω ευσπλαχνία για εσάς, μέσο του Μονογενοῦς μου Υιού.

34. Λοιπόν, όποιος μετανόησει και δε σκληρύνει την καρδιά του, θα δικαιούται ευσπλαχνία μέσο του Μονογενοῦς μου Υιού, προς άφεση άμαρτιών, και αυτοί θα εισέλθουν στην άναπαυσή μου.

35. Και όποιος σκληρύνει την καρδιά του και κάνει άνομία, ιδέστε, όρκίζομαι στην όργή μου, ότι δε θα εισέλθει στην άναπαυσή μου.

36. Και τώρα, άδελφοί μου, ιδέστε, σās λέω ότι αν σκληρύνετε την

καρδιά σας δέ θά εισέλθετε στην ανάπαυση του Κυρίου. Λοιπόν ή άνομία σας άποτελεί πρόκληση προς αυτόν για νά ρίχνει την όργή του επάνω σας όπως κατά την πρώτη πρόκληση, μάλιστα, σύμφωνα με τό λόγο του κατά την τελευταία πρόκληση, όπως και την πρώτη, προς την παντοτινή καταστροφή τής ψυχής σας. Έπομένως, σύμφωνα με τό λόγο του, προς τόν τελευταίο θάνατο, όπως και τόν πρώτο.

37. Καί τώρα, άδελφοί μου, άφού βλέπουμε ότι τά ξέρουμε αυτά, και είναι άλήθεια, ως μετανοήσουμε, και νά μη σκληρύνουμε την καρδιά μας, για νά μήν προκαλέσουμε τόν Κύριο τό Θεό μας νά ρίξει την όργή του προς έμάς κατά τις δεύτερες έτούτες έντολές τις όποίες μάς έδωσε. 'Αλλά ως εισέλθουμε στην ανάπαυση του Θεού, ή όποια έχει προετοιμαστεί σύμφωνα με τό λόγο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Όρισμένοι άνδρες καλούνται ως άρχιερείς για την υπερβολική τους πίστη και τά καλά τους έργα. Προορίζονται για νά διδάξουν τις έντολές. Με τή χρηστότητα εξαγνίζονται και εισέρχονται στην ανάπαυση του Κυρίου. Ό Μελχισεδέκ ήταν ένας από αυτούς. Οι άγγελιοι διαλαλούν χαράς εύαγγέλια σε όλη τή χώρα. Θά άποκαλύψουν τόν πραγματικό έρχομό του Χριστού.

Και πάλι, άδελφοί μου, θά ήθελα νά φέρω στό νοϋ σας τόν καιρό πού ό Κύριος ό Θεός έδωσε στα τέκνα του αυτές τις έντολές. Και θά ήθελα νά θυμηθείτε ότι ό Κύριος ό Θεός χειροτόνησε ιερείς κατά την ιερή τάξη, ή όποία ήταν κατά την τάξη του Υίου του, για νά διδάξει αυτά τά θέματα στό λαό.

2. Καί εκείνοι οι ιερείς χειροτονήθηκαν κατά την τάξη του Υίου του, κατά έναν τρόπο ώστε μ' αυτόν

νά ξέρει ό λαός με ποιόν τρόπο νά άποβλέπουν προς τόν Υίο του για λύτρωση.

3. Καί τούτος είναι ό τρόπος κατά τόν όποιο χειροτονήθηκαν — άφού είχαν κληθεί και έτοιμαστεί από καταβολής κόσμου σύμφωνα με την εκ των προτέρων γνώση του Θεού, χάρη τής υπερβολικής πίστης τους και των καλών τους έργων, άφού άφέθηκαν κατ' άρχάς νά διαλέξουν τό καλό ή τό κακό, έπομένως, άφού διάλεξαν τό καλό και επέδειξαν υπερβολικά μεγάλη πίστη, κλήθηκαν με ιερή κλήση, μάλιστα, με εκείνη την ιερή κλήση ή όποια είχε προετοιμαστεί με, και σύμφωνα με, προπαρασκευαστική λύτρωση για παρόμοιους.

4. Καί έτσι έχουν κληθεί σ' αυτήν την ιερή κλήση ένεκα τής πίστης τους, ενώ άλλοι άρνιόνταν τό Πνεϋμα του Θεού ένεκα τής σκληρότητας τής καρδιάς τους και τής τυφλώσης του νοϋ τους, ενώ, άν δέν ήταν γι' αυτό, θά μπορούσαν νά είχαν τόσο μεγάλο προνόμιο όσο και οι άδελφοί τους.

5. "Η, τέλος, κατ' άρχάς αυτοί ήταν στην ίδια κατάσταση με τους άδελφούς τους. "Έτσι, αυτή ό άγια κλήση πού είχε έτοιμαστεί από καταβολής κόσμου για όσους δέ θά σκληραιναι την καρδιά τους, πού ήταν κατά την και μέσο τής εξιλέωσης του Μονογενοϋς Υίου, ό όποιος είχε προετοιμαστεί —

6. Καί έτσι άφού είχαν κληθεί με αυτήν την άγια κλήση, και είχαν χειροτονηθεί στην άρχιεροσύνη τής ιερής τάξης του Θεού, για νά διδάξουν τις έντολές του στα τέκνα των ανθρώπων, ώστε νά εισέλθουν και εκείνα στην ανάπαυσή του —

7. Αύτή ή άρχιεροσύνη πού ήταν κατά την τάξη του Υίου του, ή όποία τάξη ύπήρχε από καταβολής κόσμου, δηλαδή, με άλλα λόγια, πού ήταν χωρίς άρχή ήμερών ούτε τέλος

ἐτῶν, πού εἶχε προετοιμασθεῖ ἀπό αἰωνιότητα ἕως ὅλη τὴν αἰωνιότητα, σύμφωνα μὲ τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνώση του γιὰ τὰ πάντα —

8. Λοιπὸν αὐτοὶ εἶχαν διορισθεῖ κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸ — ἀφοῦ εἶχαν κληθεῖ μὲ ἅγια κλήση, καὶ χειροτονηθεῖ μὲ ἱερὴ διάταξη, καὶ παίρνοντας ἐπάνω τους τὴν ἀρχιεροσύνη κατὰ τὴν ἱερὴ τάξη, ἢ ὁποία κλήση, καὶ διάταξη, καὶ ἀρχιεροσύνη, εἶναι χωρὶς ἀρχὴ οὔτε τέλος —

9. Ἔτσι αὐτοὶ γίνονται ἀρχιερεῖς γιὰ πάντα, κατὰ τὴν τάξη τοῦ Υἱοῦ, τοῦ Μονογενοῦς τοῦ Πατέρα, ὁ ὁποῖος εἶναι χωρὶς ἀρχὴ ἡμερῶν οὔτε τέλος ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι γεμάτος χάρις, εὐθυδικία καὶ ἀλήθεια. Καὶ ἔτσι εἶναι. Ἄμην.

10. Λοιπὸν, ὅπως εἶπα σχετικὰ μὲ τὴν ἱερὴ τάξη, δηλαδὴ τὴν ἀρχιεροσύνη του, ὑπῆρχαν πολλοὶ πού χειροτονήθηκαν καὶ ἔγιναν ἀρχιερεῖς τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ ἔγινε ἔνεκα τῆς ὑπερβολικῆς τους πίστεως καὶ μετάνοιας, καὶ τῆς χρηστότητάς τους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ διᾶλεξαν τὸ νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἐνεργοῦν μὲ χρηστότητα παρὰ νὰ ἀφανιστοῦν.

11. Γι' αὐτὸ κλήθηκαν κατὰ αὐτὴν τὴν ἅγια κλήση, καὶ καθαγιαστήκαν, καὶ τὰ ἐνδύματά τους πλύθηκαν καὶ λευκάνηκαν μέσο τοῦ αἵματος τοῦ Ἄρνιου.

12. Λοιπὸν αὐτοὶ ἀφοῦ εἶχαν ἐξαγισθεῖ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀφοῦ εἶχαν τὰ ἐνδύματά τους λευκανθεῖ, καὶ ἀφοῦ ἦταν ἄγνοι καὶ ἄσπιλοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δὲν μπορούσαν νὰ ἀντικρίσουν τὴν ἁμαρτία παρὰ μόνο μὲ ἀπέχθεια. Καὶ ὑπῆρχαν πολλοί, ὑπερβολικά πολλοί, πού εἶχαν γίνει ἄγνοι καὶ εἰσηλθαν στὴν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους.

13. Καὶ τώρα, ἀδελφοί μου, θὰ ἤθελα νὰ ταπεινώσετε τοὺς ἑαυτοὺς σας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ παρά-

γετε καρπὸ πού νὰ ἀρμόζει στὴ μετάνοια, ὥστε καὶ ἐσεῖς νὰ μπορέσετε νὰ εἰσελθετε σὲ αὐτὴν τὴν ἀνάπαυση.

14. Μάλιστα, ταπεινώστε τοὺς ἑαυτοὺς σας σάν τὸ λαὸ κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Μελχισεδέκ, πού ἦταν κι αὐτὸς ἀρχιερέας κατὰ τὴν ἴδια τάξη γιὰ τὴν ὁποία μίλησα, πού καὶ αὐτὸς πῆρε ἐπάνω του τὴν ἀρχιεροσύνη γιὰ πάντα.

15. Καὶ ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Μελχισεδέκ στὸν ὁποῖο ὁ Ἄβραάμ πλήρωσε δέκατα. Μάλιστα, ἀκόμα καὶ ὁ πατέρας μας ὁ Ἄβραάμ πλήρωσε δέκατα, τὸ ἕνα δέκατο τμήμα ἀπὸ ὅ,τι εἶχε ἀποκτήσει.

16. Λοιπὸν αὐτές οἱ διατάξεις τελοῦνταν κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸν, ὥστε ἔτσι ὁ λαὸς νὰ προσβλέπει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ αὐτὸ ἦταν σύμβολο τῆς τάξης του, δηλαδὴ αὐτὴ ἦταν ἡ τάξη του, καὶ τοῦτο ὥστε νὰ προσβλέπουν σὲ αὐτὸν γιὰ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους, ὥστε νὰ εἰσελθοῦν στὴν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου.

17. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ Μελχισεδέκ ἦταν βασιλιάς ἐπὶ τῆς γῆς Σαλήμ. Καὶ ὁ λαὸς του εἶχε γίνει ἰσχυρὸς στὴν ἀνομία καὶ τὸν ἀποτροπιασμό. Μάλιστα, εἶχαν ὅλοι τους παραστρατήσει. Ἦταν ὅλοι γεμάτοι ἀπὸ κάθε εἶδος ἀνομία.

18. Ὅμως ὁ Μελχισεδέκ πού εἶχε ἐπιδειξεῖ πολὺ ἰσχυρὴ πίστη, καὶ ἔλαβε τὴ θέση τῆς ἀρχιεροσύνης σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὴ τάξη τοῦ Θεοῦ, κήρυττε μετάνοια στό λαὸ του. Καὶ ἰδέστε, αὐτοὶ πράγματι μετανόησαν. Καὶ ἐδραίωσε τὴν εἰρήνη στὴ χώρα ὁ Μελχισεδέκ στίς ἡμέρες του. Γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε ἀρχοντας εἰρήνης, γιατί ἦταν ὁ βασιλιάς τῆς Σαλήμ. Καὶ βασίλευσε ὑπὸ τὸν πατέρα του.

19. Λοιπὸν, ὑπῆρξαν πολλοὶ πρὶν ἀπ' αὐτόν, καὶ ὑπῆρξαν πολλοὶ μετὰ ἀπ' αὐτόν, ἀλλὰ κανένας δὲν ἦταν

άνωτερος. Γι' αυτό, αναφέρουν ειδικότερα αυτόν.

20. Λοιπόν δέ χρειάζεται να επαναλάβω τό θέμα αυτό. Αυτά πού είπα ἄς ἀρκέσουν. Ἰδέστε, οἱ γραφές εἶναι ἐνώπιόν σας. Ἄν τίς μάχεστε θά ἀποβεί στόν ἴδιο σας τόν ὄλεθρο.

21. Καί τώρα ἐγινε ὥστε ὅταν τοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια ὁ Ἄλμα, ἄπλωσε ἐμπρός τό χέρι του πρὸς αὐτούς καί φώναξε μέ δυνατή φωνή, λέγοντας: Τώρα εἶναι ἡ ὥρα νά μετανοήσετε, γιατί ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας πλησιάζει.

22. Μάλιστα, καί ἡ φωνή τοῦ Κυρίου, μέ τό στόμα τῶν ἀγγέλων, τό διαλαλεῖ πρὸς ὅλα τά ἔθνη. Μάλιστα, τό διαλαλεῖ, ὥστε νά ἔχουν χαρᾶς εὐαγγέλια μεγάλης ἀγαλλίασης. Μάλιστα, καί αὐτά τά χαρᾶς εὐαγγέλια αὐτός τά κάνει νά ἤχουν σέ ὄλο τό λαό του, μάλιστα, ἀκόμα καί σέ κείνους πού εἶναι σκορπισμένοι μακριά ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Γι' αὐτό ἤλθαν σέ ἐμᾶς.

23. Καί γίνονται γνωστά σέ μᾶς μέ ἄπλους ὄρους, ὥστε νά καταλάβουμε, ὥστε νά μήν κάνουμε λάθος. Καί τοῦτο ἐπειδὴ εἴμαστε περιπλανώμενοι σέ μιᾶ ξένη χώρα. Γι' αὐτό, ἔχουμε ἔτσι πολύ εὐνοηθεῖ, γιατί μᾶς ἔχουν διαλαληθεῖ αὐτά τά χαρᾶς εὐαγγέλια σέ ὅλα τά τμήματα τοῦ ἀμπελώνα μας.

24. Γιατί ἰδέστε, οἱ ἄγγελοι τά διαλαλοῦν σέ πολλούς αὐτήν τή στιγμή στή χώρα μας. Καί τοῦτο μέ σκοπό νά ἐτοιμάσουν τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων γιά νά δεχτοῦν τό λόγο του κατά τήν ὥρα τοῦ ἐρχομοῦ του στή δόξα του.

25. Καί τώρα περιμένουμε μόνο ν' ἀκούσουμε τά χαρούμενα νέα πού ἀνακοινώνονται σέ ἐμᾶς ἀπό τό στόμα τῶν ἀγγέλων, γιά τόν ἐρχομό του. Γιατί ὁ καιρός ἐρχεται, πόσο σύντομα δέν ξέρουμε. Μακάρι μέ τό

θέλημα τοῦ Θεοῦ νά ἦταν κατά τίς ἡμέρες μου. Ἄλλά ἄς εἶναι συντομότερα ἢ ἀργότερα, μ' αὐτό ἐγώ θά χαρῶ ὑπέρατα.

26. Καί θά γίνει γνωστό σέ δικαίους καί ἅγιους ἀνθρώπους, ἀπό τό στόμα ἀγγέλων, κατά τόν καιρό τοῦ ἐρχομοῦ του, ὥστε τά λόγια τῶν πατέρων μας νά ἐκπληρωθοῦν σύμφωνα μέ ἐκεῖνα πού εἶπαν σχετικά μέ αὐτόν, πού ἦταν σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς προφητείας πού ἦταν μέσα τους.

27. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, εὐχομαι ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου, μάλιστα, μέ μεγάλη ἀγωνία μέχρι καί πόνου, ὅτι εἶθε νά ἀκούσετε τά λόγια μου, καί νά ἀποτινάζετε τίς ἁμαρτίες σας, καί νά μήν ἀναβάλλετε διαρκῶς τήν ἡμέρα τῆς μετανοίας σας.

28. Ἄλλά εἶθε νά ταπεινώσετε τοῦς ἑαυτούς σας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καί νά ἐπικαλεῖστε τό ἅγιο ὄνομά του, καί νά προσέχετε καί νά προσεύχεστε διαρκῶς, γιά νά μήν μπεῖτε σέ πειρασμό ἄνωτερο ἀπό ὅ,τι μπορεῖτε νά ἀνθέξετε, καί ἔτσι νά ὀδηγηθεῖτε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, γινόμενοι ταπεινόφρονες, πράοι, ἐνδοτικοί, ὑπομονητικοί, γεμάτοι ἀγάπη καί κάθε μακροθυμία.

29. Ἐχοντας πίστη στόν Κύριο. Ἐχοντας ἐλπίδα ὅτι θά λάβετε ζωῆ αἰώνια. Ἐχοντας τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πάντα μέσα στήν καρδιά σας, ὥστε νά ὑψοθεῖτε κατά τήν τελευταία ἡμέρα καί νά εἰσελθετε στήν ἀνάπαυσή του.

30. Καί εἶθε ὁ Κύριος νά σᾶς χαρίσει μετάνοια, ὥστε νά μή ρίξει ἐπάνω σας τήν ὀργή του, ὥστε νά μήν προσδεθεῖτε μέ τίς ἀλυσίδες τῆς κόλασης, ὥστε νά μήν ὑποστεῖτε τό δεύτερο θάνατο.

31. Καί εἶπε ὁ Ἄλμα πρὸς τό λαό καί ἄλλα πολλά λόγια, τά ὁποῖα δέν ἔχουν γραφεῖ σέ τοῦτο τό βιβλίον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Φυλακίζουν τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ, καί τούς κτυποῦν. Αὐτούς πού πιστεύουν τούς καίνε μέ φωτιά, ὅπως καί τίς ἅγιες γραφές τους. Ὅλους αὐτούς πού ὑφίστανται μαρτύρια τούς δέχεται ὁ Κύριος μέ δόξα. Οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς σχίζονται καί πέφτουν. Ἐλευθερώνονται ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ καί θανατώνονται οἱ διώκτες τους.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὅταν ἔπαψε νά μιλάει στό λαό, πολλοί ἀπό αὐτούς πίστεψαν στά λόγια του, καί ἄρχισαν νά μετανοοῦν, καί νά μελετοῦν τίς γραφές.

2. Ὅμως τό μεγαλύτερο μέρος ἀπ' αὐτούς ἐπιθυμοῦσαν νά ἀφανίσουν τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ. Γιατί εἶχαν θυμώσει μέ τόν Ἄλμα ἐξαιτίας τῆς ἀπλότητος τῶν λόγων του πρὸς τόν Ζεζρώμ. Καί εἶπαν ἐπίσης ὅτι ὁ Ἀμουλέκ τούς εἶπε ψέματα, καί εἶχε καταφερθεῖ ἐναντίον τῶν νόμων τους καί ἐπίσης ἐναντίον τῶν δικηγόρων καί τῶν δικαστῶν τους.

3. Καί εἶχαν ἐπίσης θυμώσει μέ τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ. Καί ἐπειδὴ εἶχαν δώσει μαρτυρία τόσο ξεκάθαρα ἐναντίον τῶν ἀνομιῶν τους, ἐπιδίωκαν νά τούς σκοτώσουν κρυφά.

4. Ὅμως ἔγινε ὥστε δέν τό ἔκαναν, ἀλλά τούς πῆραν καί τούς ἔδεσαν μέ γερά σχοινιά, καί τούς ἔφεραν ἐμπρός στόν ἀρχιδικαστή τῆς χώρας.

5. Καί ὁ λαός πῆγε καί κατέθεσε ἐναντίον τους — δίνοντας μαρτυρία ὅτι εἶχαν καταφερθεῖ ἐναντίον τοῦ νόμου, καί τῶν δικηγόρων τους καί τῶν δικαστῶν τῆς χώρας, καί ἐπίσης ὅλου τοῦ λαοῦ πού ἦταν μέσα στή χώρα. Καί κατέθεσαν ἐπίσης μαρτυρία ὅτι δέν ὑπῆρχε παρά μόνο ἓνας Θεός, καί θά ἔστειλε τόν Υἱό του στό λαό, ἀλλά δέ θά τούς ἔσωζε. Καί πολλά παρόμοια κατέθεσε ὡς

μαρτυρία ὁ λαός ἐναντίον τοῦ Ἄλμα καί τοῦ Ἀμουλέκ. Λοιπόν αὐτό ἔγινε ἐνώπιον τοῦ ἀρχιδικαστῆ τῆς χώρας.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ζεζρώμ κατεπλάγει μέ τά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ. Καί ἤξερε ἐπίσης γιά τήν τύφλωση τοῦ νοῦ, τήν ὁποία εἶχε προκαλέσει στό λαό μέ τὰ ψευδή λόγια του. Καί ἡ ψυχὴ του ἄρχισε νά βασανίζεται μέ τή συνείδηση τῆς ἐνοχῆς του. Μάλιστα, ἄρχισε νά περισφίγγεται ἀπό τούς πόνους τῆς κόλασης.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισε νά φωνάζει πρὸς τό λαό, λέγοντας: Ἰδέστε, εἶμαι ἐνοχος, καί τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄσπιλοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καί ἄρχισε νά ἰκετεύει γι' αὐτούς ἀπό ἐκείνη τῆ στιγμή κι ἐμπρός. Ἀλλά ἐκείνοι τὸν ἔβριζαν, λέγοντας: Σέ ἔχει κι ἐσένα κυριεύσει ὁ διάβολος; Καί τὸν ἔφτυσαν, καί τὸν ἔδιωξαν ἀπό ἀνάμεσά τους, καί ἐπίσης ὅλους ὅσους πίστεψαν στά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπὸ τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ. Καί τούς ἔδιωξαν, καί ἔστειλαν ἀνθρώπους νά τούς λιθοβολήσουν.

8. Καί ἔφεραν τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους μαζί, καί ὅσους πίστευαν ἢ εἶχαν διδαχτεῖ νά πιστεύουν στό λόγο τοῦ Θεοῦ φρόντισαν νά τούς ρίξουν στή φωτιά. Καί ἔφεραν ἐπίσης τά χρονικά τους πού περιεῖχαν τίς ἅγιες γραφές, καί τά ἔριζαν κι αὐτά στή φωτιά, γιά νά καοῦν καί νά καταστραφοῦν ἀπὸ τή φωτιά.

9. Καί ἔγινε ὥστε πῆραν τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ, καί τούς ἔφεραν στό τόπο τοῦ μαρτυρίου, γιά νά παραστοῦν αὐτόπτες μάρτυρες στόν ἀφανισμό ἐκείνων πού καίγονταν στή φωτιά.

10. Καί ὅταν εἶδε ὁ Ἀμουλέκ τούς πόνους τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν πού καίγονταν μέσα στή φωτιά,

πόνεσε κι αυτός ὁ ἴδιος, καί εἶπε στόν Ἄλμα: Πῶς μπορούμε νά στεκόμαστε καί νά βλέπουμε αὐτήν τή φοβερή σκηνή; Ἄς ἀπλώσουμε λοιπόν τά χέρια μας ἔμπρός, καί ἄς ἀσκήσουμε τή ἐξουσία τοῦ Θεοῦ πού εἶναι μέσα μας, καί ἄς τοὺς σώσουμε ἀπό τίς φλόγες.

11. Ὅμως ὁ Ἄλμα τοῦ εἶπε: Τό Πνεῦμα μέ πιέζει ὅτι δέν πρέπει νά ἀπλώσω ἔμπρός τό χέρι μου. Γιατί ἰδές, ὁ Κύριος τοὺς δέχεται ψηλά στόν ἑαυτό του, μέσα σέ δόξα. Καί ἀφήνει νά γίνει αὐτό τό πράγμα, δηλαδή ὁ λαός νά κάνει αὐτό τό πράγμα σέ αὐτούς, σύμφωνα μέ τή σκληρότητα τῆς καρδιάς τους, ὥστε οἱ κρίσεις πού θά ἐφαρμόσει ἐπάνω τους στήν ὀργή του νά εἶναι δίκαιες. Καί τό αἷμα τῶν ἀθῶων θά σταθεῖ ὡς μαρτυρία ἐναντίον τους, μάλιστα, καί θά κράζει μέ μεγάλη δύναμη ἐναντίον τους κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

12. Τώρα ὁ Ἄμουλέκ εἶπε στόν Ἄλμα: Ἰδές, ἴσως μᾶς κάψουν κι ἐμᾶς.

13. Καί ὁ Ἄλμα εἶπε: Ἄς γίνει σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Κυρίου. Ὅμως, ἰδές, τό ἔργο μας δέν τελείωσε, γι' αὐτό δέ μᾶς καίνε.

14. Λοιπόν ἐγινε ὥστε ὅταν ἀναλώθηκαν τά σώματα ἐκείνων πού εἶχαν ριχτεῖ στή φωτιά, καί ἐπίσης τά χρονικά πού εἶχαν ριχτεῖ μέσα στή φωτιά μαζί τους, ὁ ἀρχιδικαστής τῆς χώρας ἦλθε καί στάθηκε ἔμπρός στόν Ἄλμα καί τόν Ἄμουλέκ, καθῶς ἦταν δεμένοι, καί τοὺς ράπισε μέ τό χέρι του στά μάγουλά τους, καί τοὺς εἶπε: Ὑστερα ἀπό αὐτά πού εἶδατε, θά κηρύξετε πάλι πρὸς αὐτόν τό λαό, ὥστε νά τοὺς ρίζουν σέ λίμνη φωτιάς καί θείου;

15. Ἰδέστε, βλέπετε ὅτι δέν ἔχετε δύναμη νά σώσετε ἐκείνους πού ριχτηκαν στή φωτιά. Οὔτε ὁ Θεός τοὺς ἔσωσε ἐπειδή ἦταν τῆς δικῆς σας πί-

στης. Καί τοὺς ράπισε πάλι ὁ δικαστής, καί τοὺς ρώτησε: Τί λέτε γιά τόν ἑαυτό σας;

16. Τώρα αὐτός ὁ δικαστής ἦταν κατά τήν τάξη καί πίστη τοῦ Νεχώρ, πού σκότωσε τό Γεδεών.

17. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἄμουλέκ δέν τοῦ ἀπάντησαν τίποτα. Καί τοὺς χτύπησε ξανά, καί τοὺς παρέδωσε στοὺς ἀρμόδιους γιά νά τοὺς ρίζουν στή φυλακή.

18. Καί ἐνῶ ἦταν στή φυλακή ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες, ἦλθαν πολλοὶ δικηγόροι, καί δικαστές, καί ἱερεῖς, καί διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἦταν τῆς σειρᾶς τοῦ Νεχώρ. Καί ἦλθαν μέσα στή φυλακή γιά νά τοὺς δοῦνε, καί τοὺς ἐπερωτοῦσαν γιά πολλά πού εἶχαν λεχθεῖ, ἀλλά ἐκεῖνοι δέν τοὺς ἀπάντησαν τίποτα.

19. Καί ἐγινε ὥστε στάθηκε ἔμπρός τους ὁ δικαστής καί εἶπε: Γιατί δέν ἀπαντᾶτε στά λόγια ἐτούτου τοῦ λαοῦ; Δέν ξέρετε ὅτι ἔχω ἐξουσία νά σᾶς παραδώσω στίς φλόγες; Καί τοὺς πρόσταξε νά μιλήσουν. Ὅμως ἐκεῖνοι δέν ἀπάντησαν τίποτα.

20. Καί ἐγινε ὥστε ἀναχώρησαν καί πῆγαν στίς δουλειές τους, ἀλλά ἦλθαν πάλι τήν ἄλλη μέρα. Καί πάλι τοὺς ράπισε ὁ δικαστής. Καί πολλοὶ ἐπίσης προχώρησαν καί τοὺς χτύπησαν, λέγοντας: Θά σταθεῖτε πάλι καί θά κρίνετε ἐτούτο τό λαό, καί θά καταδικάσετε τό νόμο μας; Ἄν ἔχετε τέτοια μεγάλη δύναμη γιατί δέν ἐλευθερανόσαστε;

21. Καί πολλά παρόμοια τοὺς ἔλεγαν, τρίζοντας τά δόντια τους, καί φτύνοντάς τους, καί λέγοντας: Πῶς θά φαινόμαστε ὅταν θά εἴμαστε καταραμένοι;

22. Καί πολλά παρόμοια, μάλιστα, ὄλων τῶν εἰδῶν παρόμοια πράγματα τοὺς ἔλεγαν. Καί ἔτσι τοὺς κορόιδευαν ἐπὶ πολλῆς ἡμέρας. Καί τοὺς στεροῦσαν τό φαγητό ὥστε νά πεινοῦν, καί νερό ὥστε νά διψοῦν.

Καί τούς ἀφαίρεσαν τά ροῦχα τους ὥστε ἦταν γυμνοί. Καί ἔτσι ἦταν δεμένοι μέ γερά σχοινιά καί κλεισμένοι στή φυλακή.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ὑπέφεραν ἔτσι γιά πολλές ἡμέρες, (καί ἦταν κατά τή δωδέκατη μέρα, κατά τό δέκατο μῆνα, *κατά τό δέκατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί) πού ὁ ἀρχιδικαστής ἐπί τῆς χώρας τοῦ Ἀμμωνικά καί πολλοί ἀπό τούς δασκάλους τους καί τούς δικηγόρους τους πῆγαν στή φυλακή ὅπου ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ ἦταν δεμένοι μέ σχοινιά.

24. Καί ὁ ἀρχιδικαστής στάθηκε ἐμπρός τους, καί τούς χτύπησε πάλι, καί τούς εἶπε: Ἄν ἔχετε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερωθῆτε ἀπό αὐτά τά δεσμά καί ὕστερα θά πιστέψουμε ὅτι ὁ Κύριος θά καταστρέψει ἐτοῦτο τό λαό σύμφωνα μέ τά λόγια σας.

25. Καί ἔγινε ὥστε ὅλοι προχώρησαν καί τούς χτύπησαν, λέγοντας τά ἴδια λόγια, μέχρι καί ὁ τελευταῖος. Καί ἀφοῦ τούς μίλησε καί ὁ τελευταῖος, ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐπάνω στόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ, καί σηκώθηκαν καί στάθηκαν στά πόδια τους.

26. Καί φώναξε ὁ Ἄλμα καί εἶπε: Γιά πόσο ἀκόμα θά ὑποφέρουμε αὐτά τά βάσανα, ὦ Κύριε; Ὡ Κύριε, δώσε μας δύναμη ἀνάλογα μέ τήν πίστη μας τήν ὁποία ἔχουμε πρὸς τό Χριστό, ἀκόμα καί ὡς τήν ἀπελευθέρωση. Καί ἐσπασαν τά σχοινιά μέ τά ὁποία ἦταν δεμένοι. Καί ὅταν τό εἶδαν αὐτό οἱ ἄνθρωποι, ἀρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή γιατί ὁ φόβος τοῦ δλέθρου εἶχε πέσει ἐπάνω τους.

27. Καί ἔγινε ὥστε τόσο μεγάλος ἦταν ὁ φόβος τους ὥστε ἔπεσαν στή γῆ, καί δέν πρόφτασαν τήν ἐξώπορτα τῆς φυλακῆς. Καί ἡ γῆ σείστηκε ἰσχυρότατα, καί οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς σχίστηκαν στά δύο, ἔτσι ὥστε

ἔπεσαν στή γῆ. Καί ὁ ἀρχιδικαστής καί οἱ δικηγόροι καί οἱ ἱερεῖς καί οἱ διδάσκαλοι, πού χτύπησαν τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ, θανατώθηκαν ἀπό τήν πτώση τους.

28. Καί ὁ Ἄλμα μέ τόν Ἀμουλέκ βγήκαν ἀπό τή φυλακή, καί δέν εἶχαν τραυματιστεῖ. Γιατί ὁ Κύριος τούς χάρισε δύναμη, σύμφωνα μέ τήν πίστη τους πού εἶχαν πρὸς τό Χριστό. Καί ἦλθαν ἀμέσως ἐξω ἀπό τή φυλακή καί τά δεσμά τους λύθηκαν, καί ἡ φυλακή εἶχε καταρρεύσει στή γῆ, καί κάθε ψυχὴ μέσα στοὺς τοίχους τῆς, ἐκτός ἀπό τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ, εἶχε σκοτωθεῖ. Καί ἦλθαν ἀμέσως μέσα στήν πόλη.

29. Τώρα οἱ ἄνθρωποι, ἀφοῦ ἄκουσαν ἓνα μεγάλο θόρυβο, ἦλθαν τρέχοντας ὅλοι μαζί σέ μάζες νά μάθουν τήν αἰτία του. Καί ὅταν εἶδαν τόν Ἄλμα καί τόν Ἀμουλέκ νά βγαίνουν ἀπό τή φυλακή, καί οἱ τοῖχοι τῆς εἶχαν γκρεμιστεῖ στό ἔδαφος, τοὺς ἐπίασε μεγάλος φόβος, καί τράπηκαν σέ φυγή ἀπό τήν παρουσία τοῦ Ἄλμα καί τοῦ Ἀμουλέκ ὅπως μιά γίδα μέ τό μικρό της τρέπεται σέ φυγή ἀπό δύο λιοντάρια. Καί ἔτσι ἔφευγαν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Ἄλμα καί τοῦ Ἀμουλέκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ πηγαίνουν στό Σιδῶμ καί ἰδρῶν μιά ἐκκλησία. Ὁ Ἄλμα θεραπεύει τό Ζεζρόμ ὁ ὁποῖος προσχωρεῖ στήν Ἐκκλησία. Βαπτίζονται πολλοί καί ἡ Ἐκκλησία εὐημερεῖ. Ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ πηγαίνουν στή Ζαραχέμα.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ προστάχθηκαν νά φύγουν ἀπό αὐτήν τήν πόλη. Καί ἔφυγαν, καί ἦλθαν μέχρι μέσα στή χώρα τοῦ Σιδῶμ. Καί ἰδέστε, ἐκεῖ βρῆκαν ὄλους τοὺς ἄνθρώπους πού εἶχαν φύ-

γει από τή χώρα του Ἀμμωνιχά, πού τούς είχαν λιθοβολήσει καί διώξει, ἐπειδή πίστευαν στά λόγια του Ἄλμα.

2. Καί τούς διηγήθηκαν ὅλα ὅσα είχαν συμβεῖ στίς γυναῖκες τους καί στά παιδιά τους, καί ἐπίσης σχετικά μέ τούς ἑαυτούς τους, καί τή δύναμή τους γιά ἀπελευθέρωση.

3. Καί ὁ Ζεζρώμ ἐπίσης κειτόταν ἄρρωστος στό Σιδώμ, καί τόν ἔψηνε ὁ πυρετός πού εἶχε προκληθεῖ ἀπό τό μεγάλο βασάνισμα τοῦ μυαλοῦ του γιά τίς ἀνομίες του, γιατί νόμιζε ὅτι ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ δέν ὑπῆρχαν πιά. Καί νόμιζε ὅτι είχαν θανατωθεῖ ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας του. Καί αὐτή ἡ μεγάλη ἁμαρτία, καί οἱ τόσες ἄλλες ἁμαρτίες του βασάνιζαν τό νοῦ του μέχρι πού ἔγινε ὑπερβολικά ἐπώδυνο, μή ἔχοντας λυτρωμό. Γι' αὐτό ἄρχισε νά μαστίζεται ἀπό ὑψηλή θέρμη.

4. Τώρα, ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ ἦταν στή χώρα τοῦ Σιδώμ, ἄρχισε νά παίρνει θάρρος ἡ καρδιά του, καί τούς ἔστειλε ἀμέσως μήνυμα, ἐπιθυμώντας νά ἔλθουν πρὸς αὐτόν.

5. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνοι πῆγαν ἀμέσως, ὑπακούοντας στό μήνυμα πού τούς εἶχε στείλει. Καί πῆγαν μέσα στό σπίτι στό Ζεζρώμ. Καί τόν βρῆκαν ἐπάνω στό κρεβάτι του, ἄρρωστο, ἐξαντλημένο, πού τόν ἔψηνε ὁ πυρετός. Καί ὁ νοῦς του ἐπίσης ἦταν ὑπερβολικά πονεμένος ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν του. Καί ὅταν τούς εἶδε, ἄπλωσε ἐμπρός τό χέρι του καί τούς ἰκέτευσε γιά νά τόν θεραπεύσουν.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα τοῦ εἶπε, πιάνοντάς τον ἀπό τό χέρι: Πιστεύεις στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρία;

7. Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε καί εἶπε: Μάλιστα, πιστεύω ὅλα τά λόγια πού ἐσύ δίδασξες.

8. Καί ὁ Ἄλμα εἶπε: Ἄν πιστεύεις στή λύτρωση τοῦ Χριστοῦ μπορεῖς νά θεραπευθεῖς.

9. Καί ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα, πιστεύω σύμφωνα μέ τά λόγια σου.

10. Καί τότε ὁ Ἄλμα ἐπικαλέστηκε τόν Κύριο καί εἶπε: Ὡ Κύριε καί Θεέ μας, εὐσπλαχνίσου αὐτόν τόν ἄνθρωπο, καί θεράπευσέ τον σύμφωνα μέ τήν πίστη του πού ἔχει πρὸς τό Χριστό.

11. Καί ὅταν εἶπε ὁ Ἄλμα αὐτά τά λόγια, ὁ Ζεζρώμ πήδηξε ὀρθίος στά πόδια του, καί ἄρχισε νά περπατάει. Καί τοῦτο ἔγινε πρὸς μεγάλη ἐκπληξή ὄλου τοῦ λαοῦ. Καί ἡ γνώση αὐτοῦ διαδόθηκε σέ ὅλη τή χώρα τοῦ Σιδών.

12. Καί βάπτισε ὁ Ἄλμα τό Ζεζρώμ πρὸς τόν Κύριο. Καί ἐκεῖνος ἄρχισε, ἀπό τή στιγμή ἐκεῖνη καί πέρα, νά κηρύττει στό λαό.

13. Καί ἴδρυσε ὁ Ἄλμα ἐκκλησία στή χώρα τοῦ Σιδώμ, καί καθιέρωσε ἱερεῖς καί διδασκάλους στή χώρα, γιά νά βαπτίζουν πρὸς τόν Κύριο ὅσους ἐπιθυμοῦσαν νά βαπτιστοῦν.

14. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί ἦταν πολλοί. Γιατί συνέρρααν ἀπό ὅλες τίς περιοχές ὀλόγυρα στό Σιδώμ καί βαπτίζονταν.

15. Ὅμως, ὅσο γιά τούς ἀνθρώπους πού βρίσκονταν στή χώρα τοῦ Ἀμμωνιχά, αὐτοί παρέμειναν ἀκόμη ἕνας σκληρόκαρδος καί σκληροτράχηλος λαός. Καί δέ μετανοοῦσαν γιά τίς ἁμαρτίες τους, ἀποδίδοντας ὅλη τή δύναμη τοῦ Ἄλμα καί τοῦ Ἀμουλέκ στό διάβολο. Γιατί ἦταν ἀπό τήν πίστη τοῦ Νεχώρ, καί δέν πίστευαν στή μετάνοια γιά τίς ἁμαρτίες τους.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ, ἀφοῦ ὁ Ἀμουλέκ εἶχε ἐγκριτικῶς ὁλοκλήρως καταλείψει ὅλο τό χρυσάφι του καί τό ἀσήμι καί τά πολύτιμα ἀντικείμενά του, τά ὁποῖα βρίσκονταν στή

χώρα τοῦ Ἀμμωνιᾶ, γιά τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ τόν εἶχαν ἀπαρνηθεῖ ἐκεῖνοι πού κάποτε ἦταν φίλοι του καί ἐπίσης ὁ πατέρας του καί οἱ συγγενεῖς του,

17. Γι' αὐτό, ἀφοῦ ἐδραΐωσε τήν ἐκκλησία στό Σιδῶμ, ὁ Ἄλμα, βλέποντας μιά μεγάλη ἀναχαιτίση, μάλιστα, βλέποντας ὅτι ὁ λαός ἀναχαιτιζόταν ὡς πρός τήν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους, καί ἄρχισαν νά ταπεινώνουν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καί ἄρχισαν νά συγκεντρώνονται στά ἁγιαστήριά τους γιά νά λατρεύουν τό Θεό ἐμπρός στό βωμό, προσέχοντας καί προσευχόμενοι συνεχῶς, γιά νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τό Σατανά, καί ἀπό τό θάνατο καί ἀπό τόν ὄλεθρο —

18. Λοιπόν, ὅπως εἶπα, ὁ Ἄλμα ἀφοῦ εἶχε ἰδεῖ ὅλα αὐτά, γι' αὐτό πῆρε τόν Ἀμουλέκ καί ἦλθε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί τόν πῆρε στό σπίτι του, καί τοῦ παραστάθηκε στά βάσανά του, καί τόν δυνάμωσε ὡς πρὸς τόν Κύριο.

19. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ δέκατος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οἱ Λαμανῖτες ἀφανίζονται ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Ἀμμωνιᾶ. Ὁ Ζώραμ ἠγείται τῶν Νεφίτων σὲ νίκη κατὰ τῶν Λαμανιτῶν. Ὁ Ἄλμα καὶ ὁ Ἀμουλέκ καὶ πολλοὶ ἄλλοι κηρύττουν τὸν λόγο. Διδάσκουν ὅτι ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του θὰ ἐμφανιστεῖ στοὺς Νεφίτες.

Καὶ ἐγένετο ὥστε κατὰ τὸν *ἐνδέκατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνῆ, ἀφοῦ ὑπῆρχε μεγάλη εἰρήνη στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχαν οὔτε πόλεμοι οὔτε διαμάχαι γιά ὀρισμένο ἀριθμὸν ἐτῶν, ἀκόμα καὶ μέχρι

τὴν πέμπτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνῆ κατὰ τὸν ἐνδέκατο χρόνο, ἀκούστηκε κραυγὴ πολέμου σὲ ὄλοκληρὴν τὴν χώραν.

2. Γιατί ἰδέστε, τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν εἶχαν ἔλθει στὴν πλευρά τῆς ἐρημιᾶς, στὰ σύνορα τῆς χώρας, ἀκόμα καί μέσα στὴν πόλιν τοῦ Ἀμμωνιᾶ, καί ἄρχισαν νά σκοτώνουν τὸ λαὸν καί νά καταστρέφουν τὴν πόλιν.

3. Καί τώρα ἐγένετο ὥστε, προτοῦ μπορέσουν οἱ Νεφίτες νά συγκεντρώσουν ἀρκετὸ στρατὸ γιά νά τοὺς διώξουν ἀπὸ τὴν χώρα, αὐτοὶ εἶχαν ἀφανίσαι τὸ λαὸν ἦταν στὴν πόλιν τοῦ Ἀμμωνιᾶ, καί ἐπίσης μερικὸς γύρω στὰ σύνορα τοῦ Νῶε, καί ἄλλους πῆραν αἰχμαλώτους μέσα στὴν ἐρημίαν.

4. Λοιπόν ἐγένετο ὥστε οἱ Νεφίτες ἐπιθυμοῦσαν νά ἀποκτήσουν αὐτοὺς πού εἶχαν μεταφερθεῖ ὡς αἰχμαλῶτοι μέσα στὴν ἐρημίαν.

5. Ἔτσι αὐτὸς πού εἶχε ὀριστεῖ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων τῶν Νεφίτων, (καὶ τὸ ὄνομα του ἦταν Ζώραμ, καί εἶχε δύο γιούς, τὸ Λεχὶ καὶ τὸν Ἄχα) — λοιπόν ὁ Ζώραμ καί οἱ δύο γιοὶ του, ξέροντας ὅτι ὁ Ἄλμα ἦταν ἀρχιερέας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, καί ἀφοῦ εἶχαν ἀκούσει ὅτι εἶχε τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, πῆγαν σὲ αὐτὸν καί τοῦ ζήτησαν νά μάθουν ἂν ὁ Κύριος ἠθέλε νά πᾶνε μέσα στὴν ἐρημίαν νά ψάξουν γιά τοὺς ἀδελφούς τους, πού εἶχαν πιαστεῖ αἰχμαλῶτοι ἀπὸ τοὺς Λαμανῖτες.

6. Καί ἐγένετο ὥστε ὁ Ἄλμα ρώτησε τὸν Κύριο γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Καί ὁ Ἄλμα ἐπέστρεψε καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, οἱ Λαμανῖτες θὰ διασχίσουν τὸν ποταμὸ Σιδῶνα στὰ νότια τῆς ἐρημιᾶς, μακριὰ πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς γῆς τοῦ Μαντὶ. Καί ἰδέστε, ἐκεῖ θὰ τοὺς συναντήσετε, στὰ ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα, καί ἐκεῖ ὁ Κύ-

ριος θά παραδώσει σέ σᾶς τούς ἀδελφούς σας πού τούς ἔχουν πιάσει αιχμαλώτους οἱ Λαμανίτες.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ζώραμ καί οἱ γιοῖ του διέσχισαν τόν ποταμό Σιδώνα μέ τά στρατεύματά τους, καί προέλασαν μακριά, πέρα ἀπό τά σύνορα τοῦ Μαντί μέσα στή νότια ἔρημιά, ἡ ὁποία ἦταν στήν ἀνατολική πλευρά τοῦ ποταμοῦ Σιδώνα.

8. Καί ἔπесαν καταπάνω στά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, καί οἱ Λαμανίτες σκορπίστηκαν καί ὠθήθηκαν στήν ἔρημιά. Καί πῆραν τούς ἀδελφούς τους πού εἶχαν πιαστῆ ἀιχμάλωτοι ἀπό τούς Λαμανίτες, καί οὔτε μιά ψυχή ἀπ' αὐτούς πού εἶχαν πιαστῆ ἀιχμάλωτοι δέν εἶχε χαθεῖ. Καί μεταφέρθηκαν ἀπό τούς ἀδελφούς τους γιά νά κατέχουν τά δικά τους ἐδάφη.

9. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἐνδέκατος χρόνος τῶν δικαστῶν, ἀφοῦ οἱ Λαμανίτες διώχτηκαν ἔξω ἀπό τή χώρα, καί ὁ λαός τοῦ Ἀμμωνιχά ἀφανίστηκε. Μάλιστα, κάθε ζῶσα ψυχή τῶν Ἀμμωνιχητῶν ἀφανίστηκε, καί ἡ μεγάλη πόλη τους ἐπίσης, τήν ὁποία ἔλεγαν ὅτι δέν μπορούσε νά καταστρέψει ὁ Θεός ἐπειδή ἦταν τόσο σπουδαία.

10. Ὅμως ἰδέστε, σέ μιά μέρα ἐρημώθηκε, καί τά κουφάρια τά κατακρουροῦσαν τᾶ σκυλιά καί τά ἄγρια ζῶα τῆς ἔρημιᾶς.

11. Καί ὁμως, ὕστερα ἀπό πολλές ἡμέρες τά νεκρά τους σώματα τά συσσωρεύσαν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, καί τά σκέπασαν μέ ἕνα ἑλαφρό στρώμα γῆς. Καί τώρα, τόσο μεγάλη ἦταν ἡ ὁσμὴ τους πού ὁ λαός δέν μπῆκε γιά νά καταλάβει τή γῆ τοῦ Ἀμμωνιχά ἐπί πολλά χρόνια. Καί ὀνομάστηκε Ἐρήμωση τῶν Νεχώρ. Γιατί ἦταν τῆς πίστης τοῦ Νεχώρ αὐτοῖ πού εἶχαν σκοταθεῖ, καί τὰ ἐδάφη τους ἔμειναν ἔρημα.

12. Καί δέν ξαναἤρθαν οἱ Λαμανίτες νά πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν *μέχρι τό δέκατο τέταρτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Καί ἔτσι, ἐπί τρία χρόνια ὁ λαός τοῦ Νεφί εἶχε συνεχῆ εἰρήνη σέ ὅλη τή χώρα.

13. Καί ὁ Ἄλμα μέ τόν Ἀμουλέκ πῆγαιναν καί κήρυτταν μετάνοια στό λαό, στοὺς ναούς τους καί στά ἁγίαστήριά τους, καί ἐπίσης στίς συναγωγές τους πού εἶχαν χτιστεῖ κατά τό εἶδος τῶν Ἰουδαίων.

14. Καί ὅσοι ἄκουγαν τά λόγια τους, σέ αὐτούς παρέδιναν τό λόγο τοῦ Θεοῦ, χωρίς καμιά ἀτομική διάκριση, διαρκῶς.

15. Καί ἔτσι ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμουλέκ προχωροῦσαν ἐμπρός, ὅπως καί πολλοί περισσότεροι πού εἶχαν ἐκλεγεί γιά τό ἔργο, νά κηρύττουν τό λόγο σέ ὅλη τή χώρα. Καί ἡ ἐδραίωση τῆς ἐκκλησίας ἔγινε γενική σέ ὅλη τή χώρα, σέ ὅλη τήν περιοχή ὀλόγουρα, ἀνάμεσα σέ ὅλο τό λαό τῶν Νεφιτῶν.

16. Καί δέν ὑπῆρχε ἀνισότητα ἀνάμεσά τους. Ὁ Κύριος ἔεχυνε τό Πνεῦμα του σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας γιά νά προετοιμάσει τό νοῦ τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή νά προετοιμάσει τίς καρδιές τους γιά νά δεχτοῦν τό λόγο πού ἔπρεπε νά διδαχθεῖ σ' αὐτούς κατά τή στιγμή τοῦ ἔρχομοῦ του —

17. Ὡστε νά μή σκληρυνθοῦν ἐνάντια στό λόγο, ὥστε νά μὴ εἶναι ἄπιστοι καί προχωρήσουν πρὸς τόν ὀλεθρο, ἀλλά νά δεχτοῦν τό λόγο μέ χαρά, καί σάν κλάδος νά ἐμβολιαστοῦν μέσα στό ἀληθινό κλῆμα, ὥστε νά μπορέσουν νά εἰσελθοῦν στήν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους.

18. Τώρα ἐκεῖνοι οἱ ἱερεῖς πού πῆγαιναν πρὸς τό λαό, κήρυτταν ἐναντίον κάθε ψέματος καί παραπλά-

νησης καί ζηλοφθονίας καί ανταγωνισμού καί κακοβουλίας καί βρισιμάτων καί κλοπῆς, ληστείας, λεηλασίας, φόνου, διάπραξης μοιχείας καί κάθε εἶδους ἀσελγείας, φανάζοντας ὅτι αὐτά ὅλα δέν ἔπρεπε νά ὑπάρχουν —

19. Προβάλλοντας αὐτά πού ὀπωσδήποτε σύντομα θά συμβοῦν. Μάλιστα, προβάλλοντας τόν ἐρχομό τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τά πάθη καί τό θάνατό του, καί ἐπίσης τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

20. Καί πολλοί ἀπό τούς ἀνθρώπους ζήτησαν νά μάθουν σχετικά μέ τό μέρος ὅπου θά ἐρχόταν ὁ Χριστός τοῦ Θεοῦ. Καί διδάχτηκαν ὅτι θά παρουσιαζόταν σέ αὐτούς μετά τήν ἀνάστασή του. Καί αὐτό τό ἄκουγε ὁ λαός μέ μεγάλη χαρά καί εὐχαρίστηση.

21. Καί τώρα, ὅταν ἐδραιώθηκε ἡ ἐκκλησία σέ ὅλη τή χώρα — ἀφοῦ κέρδισαν τή νίκη κατά τοῦ διαβόλου, καί ἀφοῦ κηρύχτηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀνόθευτος σέ ὅλη τή χώρα, καί ἀφοῦ ξέχυνε ὁ Κύριος τίς εὐλογίες του ἐπάνω στό λαό — ἔτσι τελείωσε ὁ δέκατος τέταρτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

Χρονικό τῶν γιῶν τοῦ Μωσία, οἱ ὁποῖοι ἀπαρνήθηκαν τά δικαιώματά τους ἐπί τῆς βασιλείας γιά τό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί ἀνέβηκαν στή γῆ τοῦ Νεφί γιά νά κηρύξουν στούς Λαμανίτες. Τά βάσανά τους καί ἡ ἀπελευθέρωσή τους — σύμφωνα μέ τό χρονικό τοῦ Ἄλμα. Περιέχει τά κεφάλαια 17 ἕως 26 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Οἱ γιοί τοῦ Μωσία ἔχουν τό πνεῦμα τῆς προφητείας καί ἀποκάλυψης. Πηγαί-

νουν σέ διάφορες κατευθύνσεις νά διαλάθουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στούς Λαμανίτες. Ὁ Ἄμμών πηγαίνει στή χώρα τοῦ Ἰσμαήλ καί γίνεται ὑπηρέτης τοῦ Βασιλιᾶ Λαμόνι. Ὁ Ἄμμών σώζει τά ποιμνία τοῦ βασιλιᾶ καί σκοτώνει τούς ἐχθρούς του στά νερά τοῦ Σεβοῦς.

ΚΑΙ τώρα ἐγινε ὥστε καθὼς ταξίδευε ὁ Ἄλμα ἀπό τή γῆ τοῦ Γεδεών νότια, μακριά στή γῆ τοῦ Μαντί, ιδέστε, πρὸς ἐκπληξή του, συναντήθηκε μέ τούς γιούς τοῦ Μωσία πού πορεύονταν πρὸς τή γῆ τοῦ Ζαραχέμα.

2. Λοιπόν αὐτοί οἱ γιοί τοῦ Μωσία ἦταν μαζί μέ τόν Ἄλμα κατά τή στιγμή πού πρωτοπαρουσιάστηκε σέ αὐτόν ὁ ἄγγελος. Γι' αὐτό ὁ Ἄλμα χάρηκε πάρα πολύ πού εἶδε τούς ἀδελφούς του. Καί ἐκεῖνο πού πρόσθεσε στή χαρά του ἦταν ὅτι ἦταν ἀκόμη ἀδελφοί του κατά τόν Κύριο. Μάλιστα, καί εἶχαν γίνει ἰσχυροί στή γνώση τῆς ἀλήθειας. Γιατί ἦταν ἄνθρωποι μέ πλήρη νοημοσύνη καί εἶχαν ἐρευνήσει τίς γραφές μέ ἐπιμέλεια, ὥστε νά μπορέσουν νά γνωρίζουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

3. Ὅμως αὐτό δέν εἶναι ὄλο. Εἶχαν ἀφωσιωθεί πολύ στήν προσευχή καί στή νηστεία. Γι' αὐτό εἶχαν τό πνεῦμα τῆς προφητείας, καί τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης, καί ὅταν δίδασκαν, δίδασκαν μέ δύναμη καί ἐξουσία Θεοῦ.

4. Καί δίδασκαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ *γιά διάστημα δεκατεσσάρων ἔτων πρὸς τούς Λαμανίτες, ἔχοντας μεγάλη ἐπιτυχία στό νά φέρνουν πολλούς στή γνώση τῆς ἀλήθειας. Μάλιστα, μέ τή δύναμη τῶν λόγων τους, πολλοί ἤλθαν ἐμπρὸς στό βωμό τοῦ Θεοῦ νά ἐπικαλεστοῦν τό ὄνομά του καί νά ἐξομολογηθοῦν τίς ἁμαρτίες τους ἐνώπιόν του.

5. Λοιπόν αὐτές εἶναι οἱ συνθήκες πού ἀπαντοῦσαν στά ταξίδια τους,

[* Ἀπό περίπου 91 ὠς 77 π.Χ.]

γιατί είχαν πολλά βάσανα. Ὑπέφεραν πολλά, καί κατά τό σῶμα καί κατά τό νοῦ, ὅπως πείνα, δίψα, κάματο, ὅπως καί πολύ κόπο κατά τό πνεῦμα.

6. Λοιπόν τούτα ἦταν τά ταξίδια τους: Ἄφου ἀναχώρησαν ἀπό τόν πατέρα τους, τό Μωσία, κατά τόν πρῶτο χρόνο τῶν δικαστῶν, ἀφου ἀρνήθηκαν τή βασιλεία τήν ὁποία ὁ πατέρας τους ἐπιθυμοῦσε νά τοῦς ἀποδώσει, καί αὐτό ἦταν ἐπίσης ἡ σκέψη τοῦ λαοῦ.

7. Κι ὁμως ἀναχώρησαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί πῆραν τά σπαθιά τους καί τίς λόγχες τους καί τά τόξα τους καί τά βέλη τους καί τίς σφενδόνες τους, καί αὐτό τό ἔκαναν γιά νά προμηθεύονται τροφή ἐνῶ θά βρίσκονταν μέσα στήν ἐρημίᾳ.

8. Καί ἔτσι ἀναχώρησαν καί πῆγαν στήν ἐρημίᾳ μέ τίς ομάδες τῶν ἀτόμων πού εἶχαν διαλέξει, γιά νά ἀνεβούν στή γῆ τοῦ Νεφί, νά κηρύξουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ στούς Λαμανίτες.

9. Καί ἐγινε ὥστε ταξίδεψαν πολλές ἡμέρες μέσα στήν ἐρημίᾳ, καί νήστευαν πολύ καί προσεύχονταν πολύ ὥστε νά παρέχει ὁ Κύριος ἕνα τμήμα τοῦ Πνεύματός του νά πάει μαζί τους, καί νά παραμείνει μαζί τους, ὥστε νά μπορέσουν νά ἀποτελοῦν ὄργανο στά χέρια τοῦ Θεοῦ γιά νά φέρουν, ἄν ἦταν δυνατό, τοῦς ἀδελφούς τους, τοῦς Λαμανίτες, στή γνώση τῆς ἀλήθειας, στή γνώση τῆς ἀναξιοῦτητας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους, οἱ ὁποῖες δέν ἦταν σωστές.

10. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Κύριος τοῦς ἐπισκέφθηκε μέ τό Πνεῦμα του, καί τοῦς εἶπε: Παρηγορηθεῖτε. Καί αὐτοί παρηγορήθηκαν.

11. Καί ὁ Κύριος τοῦς εἶπε ἐπίσης: Νά πάτε ἀνάμεσα στούς Λαμανίτες, τοῦς ἀδελφούς σας, καί νά ἐδραιώσετε τό λόγο μου. Ὅμως νά

εἶστε ὑπομονετικοί στήν παρατεταμένη δυστυχία καί στά βάσανα, ὥστε νά δεῖξετε σέ αὐτούς τό καλό παράδειγμα γιά ἐμένα, καί ἐγώ θά σᾶς κάνω ὄργανο στά χέρια μου γιά τή σωτηρία πολλῶν ψυχῶν.

12. Καί ἐγινε ὥστε οἱ καρδιές τῶν γιῶν τοῦ Μωσία, ὅπως καί ἐκείνων πού ἦταν μαζί τους, πῆραν θάρρος γιά νά πάνε στούς Λαμανίτες, νά διακηρύξουν σέ αὐτούς τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

13. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ἐφθασαν στά σύνορα τῆς γῆς τῶν Λαμανιτῶν, χωρίστηκαν καί ἀποχωρίστηκαν ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον, ἐμπιστευόμενοι τόν Κύριο ὅτι θά ξανασυναντιόνταν στό τέλος τῆς συγκομιδῆς τους. Γιατί θεωροῦσαν ὅτι ἦταν μέγα τό ἔργο πού εἶχαν ἀναλάβει.

14. Καί ἀσφαλῶς ἦταν μέγα, γιατί εἶχαν ἀναλάβει νά κηρύξουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ ἕναν ἄγριο καί σκληρό καί θηριώδη λαό. Ἐνα λαό πού χαιρόταν νά δολοφονεῖ τοῦς Νεφίτες, καί νά τοῦς ληστεύει καί νά τοῦς λεηλατεῖ. Καί ἡ καρδιά τους ἦταν προσκολλημένη στό πλούτη, δηλαδή στό χρυσάφι καί ἀσήμι καί πολύτιμους λίθους. Ὅμως ἐπιδίωκαν νά τά ἀποκτήσουν αὐτά μέ τή δολοφονία καί τή λεηλασία, ὥστε νά μήν ἐργαστοῦν γι' αὐτά μέ τά χέρια τους.

15. Ἐτσι ἦταν ἕνας πολύ κωθρός λαός, καί πολλοί ἀπό αὐτούς λάτρευαν εἰδῶλα, καί ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ εἶχε πέσει ἐπάνω τους ἐξαιτίας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους. Κι ὁμως οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου ἐπεκτείνονταν σέ αὐτούς ὑπό τόν ὄρο τῆς μετάνοιας.

16. Ἐπομένως, αὐτός ἦταν ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο εἶχαν ἀναλάβει οἱ γιοί τοῦ Μωσία τό ἔργο, ὥστε ἴσως νά μπορέσουν νά τοῦς φέρουν στή μετάνοια, ὥστε ἴσως νά μπορέσουν νά τοῦς φέρουν νά μάθουν γιά τό σχέδιο τῆς λύτρωσης.

17. Γι' αυτό χωρίστηκαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, καὶ πῆγαν σέ κείνους, κάθε ἄνδρας μόνος του, σύμφωνα μέ τό λόγο καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ πού τοῦ εἶχε δοθεῖ.

18. Τώρα ὁ Ἄμμών πού ἦταν ὁ ἀρχηγός ἀνάμεσά τους, ἤ μάλλον αὐτός παραστεκόταν σέ αὐτούς, καί αὐτός ἀποχωρίστηκε ἀπ' αὐτούς, ἀφοῦ πρῶτα τοὺς εὐλόγησε σύμφωνα μέ τίς διαφορες θέσεις τους, ἀφοῦ τοὺς παρέδωσε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τοὺς χορήγησε πρὶν τήν ἀναχώρησή του. Καί ἔτσι πῆραν τοὺς διάφορους δρόμους τους σέ ὅλη τή χώρα.

19. Καί ὁ Ἄμμών πῆγε στή χώρα τοῦ Ἰσμαήλ, πού ἡ χώρα ὀνομαζόταν ἔτσι γιά τοὺς γιούς τοῦ Ἰσμαήλ, οἱ ὁποιοί εἶχαν γίνει κι αὐτοί Λαμανίτες.

20. Καί καθώς μπῆκε ὁ Ἄμμών στή χώρα τοῦ Ἰσμαήλ, τόν ἐπιασαν οἱ Λαμανίτες καί τόν ἔδεσαν, καθώς ἦταν τό ἔθιμό τους νά δένουν ὅλους τοὺς Νεφίτες πού ἔπεφταν στά χέρια τους, καί νά τοὺς φέρνουν μπροστά στό βασιλιά. Καί ἔτσι ἀφήνονταν στήν εὐχαρίστηση τοῦ βασιλιά νά τοὺς σκοτώσει ἢ νά τοὺς διατηρήσει σέ αἰχμαλωσία, ἢ νά τοὺς ρίξει στή φυλακή, ἢ νά τοὺς διώξει ἔξω ἀπὸ τή χώρα του, σύμφωνα μέ τήν εὐχαρίστηση καί τό θέλημά του.

21. Καί ἔτσι προσκομίστηκε ὁ Ἄμμών ἐνώπιον τοῦ βασιλιά πού βασιλευε ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ Ἰσμαήλ. Καί τό ὄνομά του ἦταν Λαμόνι, καί ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἰσμαήλ.

22. Καί ὁ βασιλιάς ρώτησε τόν Ἄμμών ἂν ἐπιθυμοῦσε νά κατοικήσει στή χώρα μαζί μέ τοὺς Λαμανίτες ἢ μαζί μέ τό λαό του.

23. Καί ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε: Μάλιστα, ἐπιθυμῶ νά κατοικήσω μέ ἔτοῦτο τό λαό γιά ἓνα διάστημα. Μάλιστα, καί ἴσως μέχρι τήν ἡμέρα πού θά πεθάνω.

24. Καί ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Λαμόνι εὐχαριστήθηκε πολὺ μέ τόν Ἄμμών, καί φρόντισε νά λυθοῦν τά δεσμά του. Καί ἤθελε νά πάρει ὁ Ἄμμών μιά ἀπὸ τίς κόρες του γιά γυναίκα του.

25. Ὅμως ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε: Ὅχι, ἀλλά θά γίνω ὑπηρετῆς σου. Ἔτσι λοιπόν ὁ Ἄμμών ἐγινε ὑπηρετῆς τοῦ βασιλιά Λαμόνι. Καί ἐγινε ὥστε τοποθετήθηκε μέ ἄλλους ὑπηρετῆς νά φυλάει τά ποίμνια τοῦ Λαμόνι, σύμφωνα μέ τή συνήθεια τῶν Λαμανιτῶν.

26. Καί ἀφοῦ ἦταν στήν ὑπηρεσία τοῦ βασιλιά τρεῖς ἡμέρες, καθώς πῆγαινε μέ τοὺς Λαμανιτικούς ὑπηρετῆς μέ τά ποίμνιά τους στόν τόπο τοῦ νεροῦ, πού λεγόταν τό νερό τοῦ Σεβούς, καί ὅλοι οἱ Λαμανίτες ὀδηγοῦν ἐκεῖ τά ποίμνιά τους, γιά νά πιοῦν νερό —

27. Λοιπόν, καθώς ὀδηγοῦσαν τά ποίμνιά τους, ὁ Ἄμμών καί οἱ ὑπηρετῆς τοῦ βασιλιά σέ αὐτόν τόν τόπο τοῦ νεροῦ, ἰδέστε, ἕνας ὀρισμένος ἀριθμός Λαμανιτῶν, πού εἶχαν πάει μέ τά ποίμνιά τους γιά νά τά ποτίσουν, στάθηκαν καί σκόρπισαν τά ποίμνια τοῦ Ἄμμών καί τῶν ὑπηρετῶν τοῦ βασιλιά, καί τά σκόρπισαν τόσο πολὺ πού τράπηκαν σέ φυγή σέ πολλές κατευθύνσεις.

28. Λοιπόν οἱ ὑπηρετῆς τοῦ βασιλιά ἄρχισαν νά γογγύζουν καί νά λένε: Τώρα ὁ βασιλιάς θά μᾶς σκοτώσει, ὅπως σκότωσε τοὺς ἀδελφούς μας ἐπειδὴ τά ποίμνια τους σκορπίστηκαν ἀπὸ τήν ἀνομία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Καί ἄρχισαν νά κλαῖνε πάρα πολὺ, καί νά λένε: Ἰδέστε, τά ποίμνιά μας κι ὄλας σκορπίστηκαν.

29. Λοιπόν ἐκλαιγαν ἀπὸ φόβο ὅτι θά θανατώνονταν. Λοιπόν ὅταν τό εἶδε αὐτὸ ὁ Ἄμμών, ἡ καρδιά του μέσα του φούσκωσε ἀπὸ χαρά, γιατί, εἶπε, θά ἐπιδείξω τή δύναμή μου σέ αὐτούς τοὺς συνυπηρετῆς μου, δη-

λαδή τή δύναμη πού εἶναι μέσα μου, στό νά ἐπαναφέρω αὐτά τά ποίμνια στό βασιλιά, ὥστε νά κερδίσω τήν καρδιά αὐτῶν τῶν συνυπηρετῶν μου, ὥστε νά τούς ὀδηγήσω στό νά πιστέψουν στά λόγια μου.

30. Καί τώρα, αὐτές ἦταν οἱ σκέψεις τοῦ Ἀμμών, ὅταν εἶδε τά βάσανα ἐκείνων πού τούς θεωροῦσε ὅτι ἦταν ἀδελφοί του.

31. Καί ἐγινε ὥστε τούς καλόπιασε μέ τά λόγια του, λέγοντας: Ἀδελφοί μου, ἔχετε θάρρος καί ἄς πᾶμε νά ψάξουμε γιά τά ποίμνια, καί θά τά συγκεντρώσουμε καί θά τά φέρουμε πάλι στόν τόπο τοῦ νεροῦ. Καί ἔτσι θά διατηρήσουμε τά ποίμνια γιά τό βασιλιά καί δέ θά μᾶς θανατώσει.

32. Καί ἐγινε ὥστε πῆγαν νά ψάξουν γιά τά ποίμνια, καί ἀκολούθησαν τόν Ἀμμών καί ὤρμησαν ἔμπρός μέ μεγάλη σβελτάδα καί ἀναχαίτισαν τά ποίμνια τοῦ βασιλιά καί τά συγκέντρωσαν πάλι στόν τόπο τοῦ νεροῦ.

33. Καί ἐκείνοι οἱ ἄνθρωποι στάθηκαν πάλι γιά νά σκορπίσουν τά ποίμνιά τους. Ὅμως ὁ Ἀμμών εἶπε στους ἀδελφούς του: Περικυκλώστε τά ποίμνια ὀλόγυρα γιά νά μή φύγουν. Καί ἐγώ θά πάω καί θά ἀγωνιστώ μέ αὐτούς τούς ἀνθρώπους πού σκορπίζουν τά ποίμνιά μας.

34. Λοιπόν, αὐτοί ἔκαναν ὅπως τούς πρόσταξε ὁ Ἀμμών, καί ἐκεῖνος προχώρησε καί στάθηκε γιά νά μιλήσει σέ αὐτούς πού στέκονταν δίπλα στά νερά τοῦ Σεβούς. Καί κατά τόν ἀριθμό δέν ἦταν λίγοι.

35. Γι' αὐτό δέ φοβήθηκαν τόν Ἀμμών, γιατί ὑπέθεσαν ὅτι ἕνας ἀπό τούς ἀνθρώπους τους θά μπορούσε νά τόν σκοτώσει ἀνάλογα μέ τήν εὐχαρίστησή τους, γιατί δέν ἤξεραν ὅτι ὁ Κύριος εἶχε ὑποσχεθεῖ στό Μωσία ὅτι θά ἐλευθέρωνε τούς γιούς του ἀπό τά χέρια τους. Οὔτε ἤξεραν

τίποτα σχετικά μέ τόν Κύριο. Γι' αὐτό εὐχαριστοῦνταν μέ τόν ἀφανισμό τῶν ἀδελφῶν τους. Καί γι' αὐτόν τὸ λόγο στάθηκαν γιά νά σκορπίσουν τά ποίμνια τοῦ βασιλιά.

36. Ὅμως ὁ Ἀμμών στάθηκε μπροστά καί ἄρχισε νά ρίχνει πέτρες σέ αὐτούς μέ τή σφενδόνα του. Μάλιστα, μέ πολύ μεγάλη δύναμη ἐκσφενδόνιζε πέτρες ἀνάμεσά του. Καί ἔτσι σκότωσε ἕναν ὄρισμένο ἀριθμό ἀπό αὐτούς, τόσο πού αὐτοί ἄρχισαν νά ἐκπλήσσονται μέ τή δύναμή του. Πάντως ἦταν θυμωμένοι ἐξαιτίας τῆς θανάτωσης τῶν ἀδελφῶν τους, καί ἦταν ἀποφασισμένοι ὅτι αὐτός ἔπρεπε νά πέσει. Γι' αὐτό, βλέποντας ὅτι δέν μπορούσαν νά τόν χτυπήσουν μέ τίς πέτρες τους, προχώρησαν γιά νά τόν σκοτώσουν μέ ρόπαλα.

37. Ὅμως ἰδέστε, ὅλοι ὅσοι σήκωναν τό ροπαλό τους γιά νά χτυπήσουν τόν Ἀμμών, ἐκεῖνος τούς ἔκοβε τά χέρια μέ τό σπαθί του, καί ἀντιστεκόταν στά χτυπήματά τους κόβοντας τά χέρια τους μέ τή ἄκρη τοῦ σπαθιοῦ του, τόσο πολύ πού ἐκείνοι ἄρχισαν νά ἐκπλήσσονται, καί ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή ἀπό ἔμπρός του. Μάλιστα, καί δέν ἦταν λίγοι κατά τόν ἀριθμό. Καί τούς ἔκανε νά τρέπονται σέ φυγή μέ τή δύναμη τοῦ χεριοῦ του.

38. Λοιπόν ἐξί ἀπό αὐτούς εἶχαν πέσει ἀπό τή σφενδόνα, ὅμως δέ σκότωσε κανέναν μέ τό σπαθί του παρά μόνο αὐτόν πού ἦταν ὁ ἀρχηγός τους. Καί ἔκοψε ὅσα χέρια ὑψώθηκαν ἐναντίον του, καί αὐτά δέν ἦταν λίγα.

39. Καί ὅταν τούς ἐδίωξε μακριά, ἐπέστρεψε καί πότισαν τά ποίμνιά τους καί τά ἐπέστρεψαν στά βοσκοτόπια τοῦ βασιλιά, καί ὕστερα πῆγαν μέσα στό βασιλιά, φέρνοντας τά χέρια πού εἶχαν κοπεῖ ἀπό τό σπαθί τοῦ Ἀμμών, ἐκείνων πού ἐπιδίωξαν νά

τόν σκοτώσουν. Καί τά ἔφεραν μέσα πρὸς τὸ βασιλιά σάν μαρτυρία τῶν ὄσων εἶχαν πράξει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ὁ Βασιλιάς Λαμόνι νομίζει ὅτι ὁ Ἄμμών εἶναι τὸ Μέγα Πνεῦμα. Ὁ Ἄμμών διδάσκει στὸ βασιλιά γιὰ τὴ δημιουργία, γιὰ τίς σχέσεις τοῦ Θεοῦ μέ τοὺς ἀνθρώπους, καί γιὰ τὴ λύτρωση ἢ ὁποία ἔρχεται μέσο τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Λαμόνι πιστεύει καί πέφτει στή γῆ σάν νεκρός.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Λαμόνι φρόντισε ὥστε νά σταθοῦν ἐμπρὸς οἱ ὑπηρέτες του καί νά δώσουν μαρτυρία σέ ὅλα ὅσα εἶχαν δεῖ σχετικά μέ τὸ θέμα αὐτό.

2. Καί ὅταν ὅλοι ἔδωσαν μαρτυρία γι' αὐτά πού εἶχαν δεῖ, καί ἔμαθε γιὰ τὸ πόσο πιστός ἦταν ὁ Ἄμμών στὸ νά διαφυλάξει τὰ ποιμνιά του, καί ἐπίσης γιὰ τὴ μεγάλη του δύναμη στὸ νά μάχεται ἐναντίον ἐκείνων πού ἐπιδίωκαν νά τόν σκοτώσουν, ἔμεινε ὑπερβολικά κατάπληκτος καί εἶπε: Ἄσφαλώς, αὐτός εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἄνδρα. Ἰδέστε, τάχα δέν εἶναι αὐτός τὸ Μέγα Πνεῦμα πού στέλνει τέτοιες μεγάλες τιμωρίες σέ αὐτόν τὸ λαό, ἐξαιτίας τῶν δολοφονιῶν τους;

3. Καί αὐτοὶ ἀπάντησαν στὸ βασιλιά καί εἶπαν: Ἄν αὐτός εἶναι τὸ Μέγα Πνεῦμα ἢ ἄνθρωπος, δέν ξέρουμε. Ὅμως τοῦτο ξέρουμε, ὅτι δέν μποροῦν νά τόν σκοτώσουν οἱ ἐχθροὶ τοῦ βασιλιά. Οὔτε μποροῦν νά σκορπίσουν τὰ ποιμνία τοῦ βασιλιά ὅταν αὐτός εἶναι μαζί μας, ἔνεκα τῆς ἐπιδεξιότητάς του καί τῆς μεγάλης του δύναμης. Ἐπομένως, ξέρουμε ὅτι εἶναι φίλος τοῦ βασιλιά. Καί τώρα, ὦ βασιλιά, δέν πιστεύουμε ὅτι ἔνας ἄνθρωπος ἔχει τόσο μεγάλη δύναμη, γιατί ξέρουμε ὅτι δέν μπορεί νά θανατωθεῖ.

4. Καί τότε, ὅταν ἄκουσε ὁ βασι-

λιάς αὐτά τὰ λόγια, τοὺς εἶπε: Τώρα ξέρω ὅτι εἶναι τὸ Μέγα Πνεῦμα. Καί κατέβηκε αὐτὴν τὴ στιγμή γιὰ νά διαφυλάξει τὴ ζωὴ σας, ὥστε νά μὴ σὰς θανατώσω ὅπως θανάτωσα τοὺς ἀδελφούς σας. Λοιπὸν αὐτός εἶναι τὸ Μέγα Πνεῦμα γιὰ τὸ ὁποῖο μίλησαν οἱ πατέρες μας.

5. Λοιπὸν αὐτὴ ἦταν ἡ παράδοσι τοῦ Λαμόνι, τὴν ὁποία εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὅτι ὑπῆρχε ἓνα Μέγα Πνεῦμα. Παρόλο πού πίστευαν σέ ἓνα Μέγα Πνεῦμα, νόμιζαν ὅτι ὅτιδήποτε κι ἂν ἔκαναν ἦταν σωστό. Ὅμως, ὁ Λαμόνι ἄρχισε νά φοβᾶται ὑπερβολικά, ἀπὸ φόβο μήπως εἶχε κάνει σφάλμα πού θανάτωσε τοὺς ὑπηρέτες του.

6. Γιατί εἶχε θανατώσει πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοὶ τους εἶχαν σκορπίσει τὰ ποιμνία τους στὸν τόπο τοῦ νεροῦ. Καί ἔτσι, ἐπειδὴ τοὺς σκορπίστηκαν τὰ ποιμνία τους θανατώθηκαν.

7. Λοιπὸν ἦταν συνήθεια αὐτῶν τῶν Λαμανιτῶν νά στέκονται κοντὰ στὰ νερά τοῦ Σεβούς γιὰ νά σκορπίσουν τὰ ποιμνία τοῦ λαοῦ, ὥστε ἔτσι νά ὀδηγήσουν μακριὰ πολλὰ ἀπὸ αὐτά πού εἶχαν σκορπιστεῖ μέσα στὴ δική τους χώρα, πράγμα πού ἦταν συνήθεια λεηλασίας ἀνάμεσά τους.

8. Καί ἔγινε ὥστε ρώτησε ὁ βασιλιάς Λαμόνι τοὺς ὑπηρέτες του καί εἶπε: Ποῦ εἶναι αὐτός ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τόσο μεγάλη δύναμη;

9. Καί ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν: Ἰδέξ, ταίξει τὰ ἄλογά σου. Λοιπὸν ὁ βασιλιάς εἶχε προστάξει τοὺς ὑπηρέτες του, πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ ποτισματος τῶν ποιμνίων του, νά τοῦ ἐτοιμάσουν τὰ ἄλογα καί τίς ἄμαξές του, καί νά τόν ὀδηγήσουν στὴ γῆ τοῦ Νεφί. Γιατί εἶχε ὀριστεῖ μία μεγάλη γιορτὴ στὴ γῆ τοῦ Νεφί, ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Λαμόνι, πού ἦταν βασιλιάς ἐπὶ ὅλης τῆς χώρας.

10. Λοιπὸν ὅταν ἄκουσε ὁ βασι-

λιάς Λαμόνι ὅτι ὁ Ἄμμών ἐτοίμαζε τὰ ἄλογα του καί τις ἁμαξές του ἔμεινε ἀκόμη πιό κατάπληκτος, ἐν-κατα τοῦ πόσο πιστός ἦταν ὁ Ἄμμών, καί εἶπε: Ἀσφαλῶς δέν ὑπῆρξε κανένας ὑπηρετής ἀνάμεσα σέ ὅλους μου τούς ὑπηρετές πού νά ἦταν τόσο πιστός ὡς αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Γιατί θυμᾶται ὅλες τις ἐντολές μου νά τις ἐκτελεῖ.

11. Λοιπόν σίγουρα ξέρω ὅτι εἶναι τό Μέγα Πνεῦμα, καί θά ἤθελα νά ἔλθει μέσα πρός ἐμένα, ἀλλά δέν τολμῶ.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἐτοίμασε ὁ Ἄμμών τὰ ἄλογα καί τις ἁμαξες γιά τό βασιλιά καί τούς ὑπηρετές του, ἤλθε μέσα πρός τό βασιλιά, καί εἶδε ὅτι ἡ ὄψη τοῦ βασιλιά εἶχε ἀλλάξει. Ὅποτε ἦταν ἐτοιμος νά ἐπιστρέψει ἔξω ἀπό τήν παρουσία του.

13. Καί ἕνας ἀπό τούς ὑπηρετές τοῦ βασιλιά τοῦ εἶπε, Ραββανά, τό ὅποιο εἶναι, μεθερμηνεύόμενο, παντοδύναμη ἢ μεγάλη βασιλιά, ἀφοῦ θεωροῦσαν τούς βασιλιάδες τους ὅτι ἦταν παντοδύναμοι. Καί ἔτσι τοῦ εἶπε: Ραββανά, ὁ βασιλιάς ἐπιθυμεῖ ἀπό σέ νά παραμείνεις.

14. Ὅποτε ὁ Ἄμμών στράφηκε πρός τό βασιλιά καί τοῦ εἶπε: Τί ἐπιθυμεῖς νά κάνω γιά σένα, ὦ βασιλιά; Καί ὁ βασιλιάς δέν τοῦ ἀπάντησε γιά διάστημα μιᾶς ὥρας, σύμφωνα μέ τήν ὥρα τους, γιατί δέν ἤξερε τί νά τοῦ πεῖ.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε πάλι: Τί ἐπιθυμεῖς ἀπό ἐμένα; Ἀλλά ὁ βασιλιάς δέν τοῦ ἀπάντησε.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄμμών, ἀφοῦ ἦταν γεμάτος μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό κατάλαβε τις σκέψεις τοῦ βασιλιά. Καί τοῦ εἶπε: Εἶναι ἐπειδή ἄκουσες ὅτι ὑπερασπίστηκα τούς ὑπηρετές σου καί τὰ ποιμνιά σου, καί σκότωσα ἐπτά ἀπό τούς ἀδελφούς τους μέ τή σφενδόνα καί μέ τό σπαθί, καί ἔκοψα τὰ χέρια ἄλ-

λων, γιά νά ὑπερασπιστῶ τὰ ποιμνιά σου καί τούς ὑπηρετές σου, ἰδές, αὐτό εἶναι πού προξενεῖ τό θαυμασμό σου;

17. Σοῦ λέω, τί εἶναι, πού ὁ θαυμασμός σου εἶναι τόσο μεγάλος; Ἰδές, ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος, καί εἶμαι ὑπηρετής σου. Ἐπομένως, ὀτιδήποτε ἐπιθυμεῖς πού νά εἶναι σωστό, αὐτό θά κάνω.

18. Λοιπόν ὅταν ἄκουσε ὁ βασιλιάς αὐτά τὰ λόγια, θαύμασε πάλι, γιατί εἶδε ὅτι ὁ Ἄμμών μπορούσε νά διακρίνει τις σκέψεις του. Ὅμως παρόλο αὐτό, ὁ βασιλιάς Λαμόνι ἀνοίξε τό στόμα του, καί τοῦ εἶπε: Ποιός εἶσαι; Εἶσαι τό Μέγα Πνεῦμα, πού γνωρίζει τὰ πάντα;

19. Ὁ Ἄμμών ἀπάντησε καί τοῦ εἶπε: Δέν εἶμαι.

20. Καί ὁ βασιλιάς εἶπε: Πῶς ξέρεις τις σκέψεις τῆς καρδιάς μου; Μπορεῖς νά μιλήσεις ἐλεύθερα, καί νά μοῦ πεῖς σχετικά μέ αὐτά. Καί νά μοῦ πεῖς ἐπίσης μέ ποιά δύναμη σκοτώσες καί ἔκοψες τὰ χέρια τῶν ἀδελφῶν μου πού σκόρπισαν τὰ ποιμνιά μου —

21. Καί τώρα, ἂν μοῦ πεῖς σχετικά μέ αὐτά, ὀτιδήποτε ἐπιθυμεῖς θά σοῦ δώσω. Καί ἂν χρειάζοταν, θά σέ φύλαγα μέ τὰ στρατεύματά μου. Ὅμως ξέρω ὅτι ἐσύ εἶσαι πιό ἰσχυρός ἀπό ὅλους αὐτούς. Ὅμως ὀτιδήποτε μοῦ ζητήσεις θά σοῦ τό δώσω.

22. Λοιπόν ὁ Ἄμμών πού ἦταν συνετός, κι ὡς τώρα ἀκίνδυνος, εἶπε στό Λαμόνι: Θά ἀκούσεις τὰ λόγια μου, ἂν σοῦ πῶ μέ ποιά δύναμη κάνω ὅλα αὐτά; Καί τοῦτο εἶναι αὐτό πού ζητῶ ἀπό σένα.

23. Καί ὁ βασιλιάς τοῦ ἀπάντησε, καί εἶπε: Μάλιστα, θά πιστέψω ὅλα σου τὰ λόγια. Καί ἔτσι πιάστηκε μέ δόλο.

24. Καί ἄρχισε νά μιλάει σέ αὐτόν ὁ Ἄμμών μέ θάρρος, καί τοῦ εἶπε: Πιστεύεις ὅτι ὑπάρχει Θεός;

25. Καί αὐτός ἀπάντησε, καί τοῦ εἶπε: Δέν ξέρω τί θά πει αὐτό.

26. Καί τότε ὁ Ἀμμών εἶπε: Πιστεύεις ὅτι ὑπάρχει ἓνα Μέγα Πνεῦμα;

27. Καί ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα.

28. Καί ὁ Ἀμμών εἶπε: Αὐτό εἶναι Θεός. Καί ὁ Ἀμμών τοῦ εἶπε πάλι: Πιστεύεις ὅτι αὐτό τό Μέγα Πνεῦμα, πού εἶναι Θεός, δημιούργησε τά πάντα ὅσα εἶναι στοὺς οὐρανοὺς καί στή γῆ;

29. Καί ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα, πιστεύω ὅτι δημιούργησε τά πάντα πού εἶναι στή γῆ, ἀλλά δέ γνωρίζω τοὺς οὐρανοὺς.

30. Καί ὁ Ἀμμών τοῦ εἶπε: Οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἓνας τόπος ὅπου ζεῖ ὁ Θεός καί ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι του.

31. Καί ὁ βασιλιάς Λαμόνι εἶπε: Εἶναι πάνω ἀπό τή γῆ;

32. Καί ὁ Ἀμμών εἶπε: Μάλιστα, καί κοιτάει κάτω ὅλα τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί ξέρει ὅλες τίς σκέψεις καί προθέσεις τῆς καρδιάς, γιατί ἀπό τό χέρι του ὅλοι τους ἔχουν δημιουργηθεῖ ἀπό τήν ἀρχή.

33. Καί ὁ βασιλιάς Λαμόνι εἶπε: Πιστεύω ὅλα αὐτά πού εἶπες. Ἐχεις σταλεῖ ἀπό τό Θεό;

34. Ὁ Ἀμμών τοῦ εἶπε: Ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος. Καί ὁ ἄνθρωπος στήν ἀρχή δημιουργήθηκε κατὰ τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, καί ἔχω κληθεῖ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα του νά τά διδάξω ὅλα αὐτά στό λαό του, ὥστε νά ἔλθουν στή γνώση ἐκείνου πού εἶναι δίκαιο καί ἀληθινό.

35. Καί ἓνα κομμάτι ἀπό αὐτό τό Πνεῦμα κατοικεῖ μέσα μου, τό ὅποιο μου δίνει μάθηση, καί ἐπίσης δύναμη ἀνάλογα μέ τήν πίστη καί τίς ἐπιθυμίες μου πού εἶναι στό Θεό.

36. Λοιπόν ὅταν εἶπε αὐτά τά λόγια ὁ Ἀμμών, ἄρχισε ἀπό τή δημιουργία τοῦ κόσμου, καί ἐπίσης τή δημιουργία τοῦ Ἀδάμ, καί τοῦ εἶπε ὅλα τά σχετικά μέ τήν πτώση τοῦ

ἀνθρώπου, καί ἐπανελάβε καί ἔθεσε ἐμπρός του τά χρονικά καί τίς ἅγιες γραφές τοῦ λαοῦ, τά ὅποια εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τοὺς προφῆτες, ἀκόμη καί μέχρι τήν ἐποχή πού ὁ πατέρας τους, ὁ Λεχί, ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

37. Καί ἐπίσης ἐπανελάβε πρὸς αὐτοὺς (γιατί ἦταν πρὸς τό βασιλιά καί τοὺς ὑπηρέτες του) ὅλα τά ταξίδια τῶν πατέρων τους μέσα στήν ἐρημιά, καί ὅλα ὅσα ὑπέφεραν ἀπό πείνα καί δίψα, καί τίς ὀδύνες τους, καί λοιπά.

38. Καί ἐπίσης τοὺς εἶπε γιά τήν ἀνταρσία τοῦ Λάμαν καί τοῦ Λεμουήλ καί τοὺς γιούς τοῦ Ἰσμαήλ, μάλιστα, ὅλες τίς ἀνταρσίες τους τοὺς διηγῆθηκε. Καί ἐρμήνευσε σέ αὐτοὺς ὅλα τά χρονικά καί τίς γραφές ἀπό τόν καιρό πού ἔφυγε ὁ Λεχί ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ μέχρι τόν παρόντα καιρό.

39. Ὅμως αὐτό δέν εἶναι ὄλο. Γιατί τοὺς ἐρμήνευσε τό σχέδιο τῆς λύτρωσης, τό ὅποιο εἶχε προετοιμαστεῖ ἀπό καταβολῆς κόσμου. Καί ἔκανε ἐπίσης γνωστό σέ αὐτοὺς γιά τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, καί ὅλα τά ἔργα τοῦ Κυρίου τοὺς τά ἔκανε γνωστά.

40. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὅλα αὐτά καί τά ἐξήγησε στό βασιλιά, ὁ βασιλιάς πίστεψε ὅλα του τά λόγια.

41. Καί ἄρχισε νά ἐπικαλεῖται τόν Κύριο καί νά λέει: ὦ Κύριε, εὐσπλαχνίσου σύμφωνα μέ τήν ἀφθονη εὐσπλαχνία σου πού εἶχες πρὸς τό λαό τοῦ Νεφί, ἔχε πρὸς ἐμένα καί τό λαό μου.

42. Καί τώρα, ἀφοῦ τό εἶπε αὐτό, ἔπεσε στή γῆ σάν νά ἦταν νεκρός.

43. Καί ἔγινε ὥστε τόν πήραν οἱ ὑπηρέτες του καί τόν ἔφεραν μέσα πρὸς τή γυναῖκα του καί τόν ξάπλωσαν ἐπάνω σέ ἓνα κρεβάτι. Καί ἐκεῖνος κοιτόταν σάν νά ἦταν νεκρός γιά δύο ἡμέρες καί δύο νύχτες. Καί ἡ γυναῖκα του, καί οἱ γιοί του, καί οἱ κό-

ρες του πενθοῦσαν γι' αὐτόν, κατά τή συνήθεια τῶν Λαμανιτῶν, θρηνηώντας ἔντονα τό χαμό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ὁ Λαμόν δέχεται τό φῶς τῆς αἰώνιας ζωῆς καί βλέπει τό Αντρωτή. Οἱ οἰκεῖοι του πέφτουν σέ ἔκσταση καί μερικοί βλέπουν ἀγγέλους. Ὁ Ἀμμών διαφυλάσσεται μέ θαῦμα. Βαπτίζει πολλούς καί ἰδρύει ἐκκλησία ἀνάμεσά τους.

Και ἔγινε ὥστε ὕστερα ἀπό δύο ἡμέρες καί δύο νύχτες ἐτοιμάζονταν νά πάρουν τό σῶμα του καί νά τό βάλουν σέ ἕνα μνήμα, τό ὁποῖο εἶχαν κατασκευάσει μέ σκοπό νά θάβουν τούς νεκρούς τους.

2. Λοιπόν ἡ βασίλισσα πού εἶχε ἀκούσει τή φήμη τοῦ Ἀμμών, ἔστειλε καί ζήτησε νά ἔλθει πρὸς αὐτήν.

3. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμμών ἔκανε ὅπως προστάχθηκε καί πῆγε στή βασίλισσα καί ζήτησε νά μάθει τί ἤθελε ἀπ' αὐτόν νά κάνει.

4. Καί ἐκείνη τοῦ εἶπε: Οἱ ὑπρέτες τοῦ ἀνδρα μου μοῦ ἔκαναν γνωστό ὅτι εἶσαι προφήτης ἱεροῦ Θεοῦ, καί ὅτι ἔχεις δύναμη νά ἐκτελεῖς πολλά θαυμαστά ἔργα στό ὄνομά του.

5. Γι' αὐτό, ἂν αὐτή εἶναι ἡ περίπτωση, θά ἤθελα νά πᾶς μέσα καί νά δεῖς τόν ἀνδρα μου, γιατί κείτεται στό κρεβάτι του ἐπὶ δύο ἡμέρες καί δύο νύχτες. Καί μερικοὶ λένε ὅτι δέν εἶναι νεκρός, ἀλλὰ ἄλλοι λένε ὅτι εἶναι νεκρός καί ὅτι μυρίζει, καί ὅτι πρέπει νά τοποθετηθεῖ στό μνήμα. Ὅμως ὅσο γιά τόν ἑαυτό μου, κατ' ἐμένα δέ μυρίζει.

6. Τώρα, αὐτό ἦταν ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦσε ὁ Ἀμμών, γιατί ἤξερε ὅτι ὁ βασιλιάς Λαμόν ἦταν ὑπὸ τῆ δύναμη τοῦ Θεοῦ. ἤξερε ὅτι ὁ σκοτεινός πέπλος τῆς ἀπιστίας ριχνόταν ἔξω ἀπό τό νοῦ του, καί τό φῶς πού

φώτισε τό νοῦ του, τό ὁποῖο ἦταν τό φῶς τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο ἦταν ἕνα θαυμάσιο φῶς τῆς καλοσύνης του — μάλιστα, αὐτό τό φῶς εἶχε ἐνσταλάξει τόση μεγάλη χαρά μέσα στήν ψυχή του, ἀφοῦ εἶχε διαλυθεῖ τό σύννεφο τοῦ σκότους, καί ὅτι τό φῶς τῆς αἰώνιας ζωῆς εἶχε ἀνάψει μέσα στήν καρδιά του, μάλιστα, ἤξερε ὅτι αὐτό εἶχε ὑπερνικήσει τό φυσικό του σῶμα, καί εἶχε ἀποσπαστεῖ στό Θεό —

7. Ἐπομένως, αὐτό πού τοῦ ζητοῦσε ἡ βασίλισσα ἦταν ἡ μόνη του ἐπιθυμία. Γι' αὐτό, πῆγε μέσα γιά νά δεῖ τό βασιλιά σύμφωνα μέ αὐτό πού τοῦ ζήτησε ἡ βασίλισσα. Καί εἶδε τό βασιλιά, καί ἤξερε ὅτι δέν ἦταν νεκρός.

8. Καί εἶπε στή βασίλισσα: Δέν εἶναι νεκρός, ἀλλά κοιμάται στό Θεό, καί αὐριο θά σηκωθεῖ πάλι. Γι' αὐτό νά μὴν τόν θάψετε.

9. Καί ὁ Ἀμμών τῆς εἶπε: Τό πιστεύεις αὐτό; Καί ἐκείνη τοῦ εἶπε: Δέν ἔχω μάρτυρα παρὰ μόνο τό λόγο σου, καί τό λόγο τῶν ὑπηρετῶν μας. Ὅμως πιστεύω ὅτι θά γίνει σύμφωνα μέ τό ὅπως εἶπες.

10. Καί ὁ Ἀμμών τῆς εἶπε: Εὐλογημένη εἶσαι σὺ ἕνεκα τῆς υπερβολικῆς σου πίστεως. Ἐγὼ λέω σέ σένα, ὦ γυναῖκα, δέν ἔχει ὑπάρξει τόσο μεγάλη πίστη ἀνάμεσα σέ ὄλο τό λαό τῶν Νεφίτων.

11. Καί ἔγινε ὥστε αὐτή ἀγρύπνησε πάνω ἀπὸ τό κρεβάτι τοῦ ἀνδρα τῆς, ἀπὸ ἐκείνη τῆ στιγμή μέχρι τὴν ἐπόμενη μέρα τῆ στιγμή ἐκείνη πού ὁ Ἀμμών εἶχε ὀρίσει ὅτι αὐτός θά σηκωνόταν.

12. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός σηκώθηκε, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Ἀμμών. Καί καθὼς σηκώθηκε, ἄπλωσε ἐμπρὸς τό χέρι του πρὸς τὴ γυναῖκα, καί εἶπε: Εὐλογημένο νά εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καί εὐλογημένη νά εἶσαι σὺ.

13. Γιατί ὅπως σίγουρα ἐσύ ζεῖς, ἰδές, ἐγὼ εἶδα τὸ Λυτρωτὴ μου. Καὶ θὰ ἔλθει, καὶ θὰ γεννηθεῖ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα, καὶ θὰ λυτρώσει ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα πού πιστεύει στὸ ὄνομά του. Λοιπόν, ὅταν εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἡ καρδιά του διογκώθηκε μέσα του, καὶ αὐτὸς ἔπεσε κάτω πάλι ἀπὸ τὴ μεγάλη χαρά. Καὶ ἡ βασίλισσα ἐπίσης ἔπεσε κάτω, ὑπερνηκημένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

14. Τώρα ὁ Ἄμμὼν βλέποντας τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου σύμφωνα μέ τίς προσευχές του νά χύνεται πρὸς τοὺς Λαμανίτες, τοὺς ἀδελφούς του, πού ὑπῆρξαν ἡ αἰτία τόσο μεγάλου πένθους ἀνάμεσα στοὺς Νεφίτες, δηλαδή ἀνάμεσα σέ ὅλο τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους καὶ τῶν παραδόσεών τους, ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ ἄρχισε νά ἀνοίγει τὴν ψυχὴ του μέ προσευχὴ καὶ εὐχαριστεῖες πρὸς τὸ Θεὸ γ' αὐτὸ πού ἐκεῖνος εἶχε κάνει γιὰ τοὺς ἀδελφούς του. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης ὑπερνηκηθῆκε ἀπὸ τὴ μεγάλη χαρά. Καὶ ἔτσι καὶ οἱ τρεῖς τους εἶχαν πέσει στὴ γῆ.

15. Λοιπόν, ὅταν εἶδαν οἱ ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά ὅτι ἐκεῖνοι ἔπεσαν, καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ἄρχισαν νά ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριο, γιατί ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶχε πέσει ἐπάνω καὶ σέ αὐτούς, γιατί ἦταν αὐτοὶ πού εἶχαν σταθεῖ ἐμπρὸς στοῦ βασιλιά καὶ εἶχαν δώσει μαρτυρία σέ κείνον γιὰ τὴ μεγάλη δύναμη τοῦ Ἄμμων.

16. Καὶ ἐγίνε ὥστε ἐπικαλοῦνταν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, μέ ὅλη τους τὴ δύναμη, μέχρι πού ἔπεσαν ὅλοι στὴ γῆ, ἐκτός ἀπὸ μιὰ ἀπὸ τίς Λαμανίτισσες, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦταν Ἄμπις, πού εἶχε ἐπιστρέψει στὸν Κύριο πρὶν πολλὰ χρόνια, ἐξαιτίας ἑνὸς καταληκτικοῦ ὁράματος τοῦ πατέρα της —

17. Ἔτσι, ἀφοῦ εἶχε ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Κύριο, καὶ ποτέ δέν τὸ εἶχε κάνει γνωστὸ, ἔτσι, ὅταν εἶδε ὅτι

ὅλοι οἱ ὑπηρέτες τοῦ Λαμόνι εἶχαν πέσει στὴ γῆ, καὶ ἐπίσης ἡ κυρία της, ἡ βασίλισσα, καὶ ὁ βασιλιάς καὶ ὁ Ἄμμων κείτονταν μπρούμυτα ἐπάνω στὴ γῆ, ἤξερε ὅτι ἦταν ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑποθέτοντας ὅτι αὐτὴ ἡ εὐκαιρία, μέ τὸ νά κάνει γνωστὸ πρὸς τὸ λαὸ τί εἶχε συμβεῖ σέ κείνους, ὅτι τὸ νά ἰδοῦν αὐτὴ τὴ σκηνὴ θὰ τοὺς ἔκανε νά πιστέψουν στὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἔτρεξε ἀπὸ σπίτι σέ σπίτι, κάνοντάς το γνωστὸ στοὺς ἀνθρώπους.

18. Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νά συναθροίζονται στὸ σπίτι τοῦ βασιλιά. Καὶ ἐκεῖ ἦλθε ἕνα πλῆθος, καὶ πρὸς μεγάλη τους κατάπληξη, εἶδαν τὸ βασιλιά καὶ τὴ βασίλισσα καὶ τοὺς ὑπηρέτες τους μπρούμυτα ἐπάνω στὴ γῆ, καὶ ὅλοι τους κείτονταν ἐκεῖ σάν νά ἦταν νεκροί. Καὶ εἶδαν ἐπίσης τὸν Ἄμμων, καὶ ἰδέστε, αὐτὸς ἦταν Νεφίτης.

19. Καὶ τότε οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά μουντουρᾶνε μεταξύ τους. Μερικοὶ ἔλεγαν ὅτι ἦταν κάποιο μεγάλο κακὸ πού εἶχε πέσει ἐπάνω τους, δηλαδή ἐπάνω στοῦ βασιλιά καὶ στὸν οἶκο του, ἐπειδὴ ἄφησε νά παραμείνει ὁ Νεφίτης στὴ χώρα.

20. Ὅμως ἄλλοι τοὺς ἐπέπληξαν, λέγοντας: Ὁ βασιλιάς ἔφερε τὸ κακὸ αὐτὸ στὸν οἶκο του, ἐπειδὴ θανάτωσε τοὺς ὑπηρέτες του πού τοὺς σκόρπισαν τὰ ποίμνια στὰ νερά τοῦ Σεβούς.

21. Καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ἐπιπλήχθηκαν ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς ἄνδρες πού εἶχαν σταθεῖ στὰ νερά τοῦ Σεβούς καὶ σκόρπισαν τὰ ποίμνια πού ἀνήκαν στοῦ βασιλιά, γιατί εἶχαν θυμώσει μέ τὸν Ἄμμων ἐξαιτίας τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τους πού εἶχε σκοτώσει στὰ νερά τοῦ Σεβούς, ἐνῶ ὑπερασπιζόταν τὰ ποίμνια τοῦ βασιλιά.

22. Λοιπόν, ἕνας ἀπὸ αὐτούς, τοῦ

ὁποίου ὁ ἀδελφός εἶχε θανατωθεῖ ἀπὸ τὸ σπαθὶ τοῦ Ἀμμών, πού ἦταν ὑπερβολικά θυμωμένος με τὸν Ἀμμών, τράβηξε τὸ σπαθὶ του καὶ προχώρησε ἐμπρός γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τὸ ἀφήσει νὰ πέσει ἐπάνω στὸν Ἀμμών, γιὰ νὰ τὸν σκοτώσει. Καὶ καθὼς σήκωσε τὸ σπαθὶ γιὰ νὰ τὸν χτυπήσει, ιδέστε, ἔπεσε νεκρός.

23. Λοιπὸν βλέπουμε ὅτι ὁ Ἀμμών δὲν μπορούσε νὰ θανατωθεῖ, γιατί ὁ Κύριος εἶχε πεῖ στό Μωσία, τὸν πατέρα του: Θὰ τὸν ἀφήσω νὰ ζήσει, καὶ θὰ γίνει σέ αὐτόν σύμφωνα μέ τὴν πίστη σου — ἔτσι, ὁ Μωσίας τὸν ἐμπιστεύθηκε στὸν Κύριο.

24. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδε τὸ πλῆθος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε νεκρός, αὐτὸς πού σήκωσε τὸ σπαθὶ γιὰ νὰ σκοτώσει τὸν Ἀμμών, ἔπεσε φόβος ἐπάνω σέ ὄλους τους, καὶ δὲν τόλμησαν νὰ ἀπλώσουν τὸ χέρι τους νὰ τὸν ἀγγίξουν ἢ ὅποιονδήποτε ἀπὸ ἐκείνους πού εἶχαν πέσει. Καὶ ἄρχισαν νὰ θαυμάζουν πάλι μεταξύ τους σάν τί μπορούσε νὰ ἦταν ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς μεγάλης δύναμης, δηλαδή τί μπορούσε νὰ σηματοῦν ὅλα αὐτά.

25. Καὶ ἔγινε ὥστε ὑπῆρχαν πολλοὶ ἀνάμεσά τους πού εἶπαν ὅτι ὁ Ἀμμών ἦταν τὸ Μέγα Πνεῦμα, καὶ ἄλλοι εἶπαν ὅτι εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τὸ Μέγα Πνεῦμα.

26. Ὅμως ἄλλοι τοὺς ἐπέπληξαν ὄλους, λέγοντας ὅτι ἦταν ἓνα τέρας πού εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τοὺς Νεφίτες γιὰ νὰ τοὺς τυρανῆσει.

27. Καὶ ὑπῆρχαν μερικοὶ πού εἶπαν ὅτι ὁ Ἀμμών εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τὸ Μέγα Πνεῦμα νὰ τοὺς βασανίσει ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους. Καὶ ὅτι ἦταν τὸ Μέγα Πνεῦμα πού εἶχε πάντα συμπαρασταθεῖ στοὺς Νεφίτες, πού τοὺς εἶχε πάντα ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ χέρια τους. Καὶ εἶπαν ὅτι ἦταν αὐτὸ τὸ Μέγα Πνεῦμα πού εἶχε ἀφανίσει τόσους πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τους, τοὺς Λαμανίτες.

28. Καὶ ἔτσι ἡ φιλονικία ἄρχισε νὰ γίνεται ἐξαιρετικά ἐντονη μεταξύ τους. Καὶ καθὼς φιλονικοῦσαν ἔτσι, ἦλθε ἡ ὑπῆρέτρια πού εἶχε κάνει τὸ πλῆθος νὰ συγκεντρωθεῖ, καὶ ὅταν εἶδε τὴ φιλονικία πού ὑπῆρχε ἀνάμεσα στό πλῆθος στενοχωρήθηκε πάρα πολύ, καὶ μάλιστα μέχρι δακρύων.

29. Καὶ ἔγινε ὥστε πῆγε καὶ ἔπιασε τὴ βασίλισσα ἀπὸ τὸ χέρι, μήπως καὶ μπορέσει νὰ τὴ σηκώσει ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Καὶ ἀμέσως μόλις ἄγγιξε τὸ χέρι της ἐκείνη σηκώθηκε καὶ στάθηκε στά πόδια της, καὶ φώναξε μέ δυνατὴ φωνὴ καὶ εἶπε: Ὡ, εὐλογημένη Ἰησοῦ, πού μέ ἔσωσες ἀπὸ μιὰ φοβερὴ κόλαση! Ὡ, εὐλογημένη Θεέ, λυπήσου αὐτόν τὸ λαό!

30. Καὶ ὅταν τὸ εἶπε αὐτό, χτύπησε τὰ χέρια της γεμάτη χαρά, λέγοντας πολλά λόγια πού δὲν μπορούσαν νὰ καταλάβουν. Καὶ ὅταν τὸ ἔκανε αὐτό, πῆρε τὸ βασιλιά, τὸ Λαμόνι, ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ιδέστε, ἐκείνος σηκώθηκε καὶ στάθηκε στά πόδια του.

31. Καὶ αὐτὸς, ἀμέσως, βλέποντας τὴ φιλονικία ἀνάμεσα στό λαὸ του, προχώρησε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ἐπιπλήττει, καὶ νὰ τοὺς διδάσκει τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἀμμών. Καὶ ὅσοι ἀκουσαν τὰ λόγια του πίστεψαν, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν Κύριο.

32. Ὅμως ὑπῆρχαν πολλοὶ ἀνάμεσά τους πού δὲν ἠθελαν νὰ ἀκούσουν τὰ λόγια του. Γι' αὐτὸ τράβηξαν τὸ δρόμο τους.

33. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν σηκώθηκε ὁ Ἀμμών καὶ αὐτὸς χορηγήσῃ σέ αὐτούς, καὶ ἐπίσης ὄλοι οἱ ὑπῆρέτες τοῦ Λαμόνι. Καὶ ὄλοι δήλωσαν στό λαὸ ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πράγμα — ὅτι ἡ καρδιά τους ἄλλαξε, ὅτι δὲν εἶχαν πια ἐπιθυμία νὰ κάνουν κάτι κακό.

34. Καὶ ιδέστε, πολλοὶ δήλωσαν

στό λαό ότι είχαν δεί ἀγγέλους καί είχαν συνομιλήσει μέ αὐτούς. Καί ἔτσι τούς εἶχαν πεί τὰ τοῦ Θεοῦ καί τῆς δικαιοσύνης του.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὕπῃρχαν πολλοί πού πίστεψαν στά λόγια τους. Καί ὅσοι πίστεψαν βαφτίστηκαν. Καί ἔγιναν δίκαιος λαός, καί ἴδρυσαν ἐκκλησία ἀνάμεσά τους.

36. Καί ἔτσι ἄρχισε τό ἔργο τοῦ Κυρίου ἀνάμεσα στούς Λαμανίτες. Ἔτσι ἄρχισε ὁ Κύριος νά ξεχύνει τό Πνεῦμα του ἐπάνω τους. Καί βλέπουμε ὅτι ὁ βραχιονάς του ἐκτείνεται σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους πού θά μετανοήσουν καί θά πιστέψουν στό ὄνομά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ὁ Κύριος στέλνει τόν Ἀμμών στό Μιδδόνι νά ἐλευθερώσει τούς φυλακισμένους ἀδελφούς του. Ὁ Ἀμμών καί ὁ Λαμόνι συναντοῦν τόν πατέρα τοῦ Λαμόνι, πού εἶναι βασιλιάς ἐπί ὅλης τῆς χώρας. Ὁ Ἀμμών ἐξαναγκάζει τό γέρο βασιλιά νά ἐγκρίνει τήν ἀπελευθέρωση τῶν ἀδελφῶν του.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἴδρυσαν ἐκκλησία σέ αὐτήν τή χώρα, ὁ βασιλιάς Λαμόνι ζήτησε νά πάει ὁ Ἀμμών μαζί του στή γῆ τοῦ Νεφί, γιά νά τόν δεῖξει στόν πατέρα του.

2. Καί ἦλθε ἡ φωνή τοῦ Κυρίου πρὸς τόν Ἀμμών, καί εἶπε: Νά μήν ἀνεβείς στή γῆ τοῦ Νεφί, γιὰτί ἰδές, ὁ βασιλιάς θά ἐπιζητήσει τή ζωή σου, ἀλλά νά πᾶς στή γῆ τοῦ Μιδδόνι. Γιὰτί ἰδές, ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀαρών, καί ἐπίσης ὁ Μουλόκι καί ὁ Ἀμμάχ εἶναι στή φυλακή.

3. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὅταν τό ἄκουσε αὐτό ὁ Ἀμμών, εἶπε στό Λαμόνι: Ἰδές, ὁ ἀδελφός μου καί οἱ ἀδελφοί μου εἶναι στή φυλακή στό Μιδδόνι, καί πᾶω γιά νά μπορέσω νά τούς ἐλευθερώσω.

4. Τότε ὁ Λαμόνι εἶπε στόν Ἀμμών: Ξέρω, μέ τή δύναμη τοῦ Κυρίου μπορεῖς νά κάνεις τὰ πάντα. Ὅμως ἰδές, ἐγὼ θά πάω μαζί σου στή γῆ τοῦ Μιδδόνι, γιὰτί ὁ βασιλιάς τῆς γῆς τοῦ Μιδδόνι, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα εἶναι Ἀντιόμονο, εἶναι φίλος γιά μένα. Γι' αὐτό πηγαίνω στή χώρα τοῦ Μιδδόνι, γιά νά καλοπιάσω τό βασιλιά τῆς χώρας, καί θά βγάλει τούς ἀδελφούς σου ἀπό τή φυλακή. Λοιπὸν ὁ Λαμόνι τοῦ εἶπε: Ποιός σοῦ εἶπε ὅτι οἱ ἀδελφοί σου ἦταν στή φυλακή;

5. Καί ὁ Ἀμμών τοῦ εἶπε: Κανένας δέ μοῦ τό εἶπε, παρὰ μόνο ὁ Θεός, καί μοῦ εἶπε — Πήγαινε καί ἐλευθέρωσε τούς ἀδελφούς σου, γιὰτί εἶναι στή φυλακή στή γῆ τοῦ Μιδδόνι.

6. Λοιπὸν ὅταν τό ἄκουσε αὐτό ὁ Λαμόνι, φρόντισε νά ἐτοιμάσουν οἱ ὑπηρέτες του τὰ ἄλογά του καί τίς ἄμαξές του.

7. Καί εἶπε στόν Ἀμμών: Ἐλα, θά κατεβῶ μαζί σου στή χώρα τοῦ Μιδδόνι, καί ἐκεῖ θά ἰκετεύσω τό βασιλιά νά βγάλει τούς ἀδελφούς σου ἀπό τή φυλακή.

8. Καί ἔγινε ὥστε καθὼς ταξίδευαν πρὸς τὰ ἐκεῖ ὁ Ἀμμών καί ὁ Λαμόνι, συνάντησαν τόν πατέρα τοῦ Λαμόνι, πού ἦταν βασιλιάς ἐπί ὅλης τῆς χώρας.

9. Καί ἰδέστε, ὁ πατέρας τοῦ Λαμόνι τοῦ εἶπε: Γιὰτί δέν ἦλθες στή γιορτὴ ἐκείνη τῆ μεγάλη ἡμέρα ὅταν ἔκανα γιορτὴ γιά τούς γιούς μου καί γιά τό λαό μου;

10. Καί εἶπε ἐπίσης: Ποῦ πηγαίνεις μέ αὐτόν τό Νεφίτη, πού εἶναι ἕνας ἀπό τὰ τέκνα ἐνός ψεύτη;

11. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λαμόνι τοῦ ἐξιστόρησε τό ποῦ πήγαινε, γιὰτί φοβόταν νά μήν τόν προσβάλλει.

12. Καί τοῦ εἶπε ἐπίσης κάθε αἰτία γιά τήν παραμονή του στό βασιλείο

του, πού δέν πήγε στόν πατέρα του στή γιορτή πού είχε έτοιμάσει.

13. Καί τώρα, όταν ό Λαμόνι τοῦ ἐξιστόρησε όλα αὐτά, ἰδέστε, πρὸς μεγάλη του κατάπληξη, ό πατέρας του θύμωσε μαζί του, καί εἶπε: Λαμόνι, θά παραδώσεις αὐτούς τούς Νεφίτες πού εἶναι γιοί ενός ψευτή. Ἰδές, αὐτός λήστεψε τούς πατέρες μας. Καί τώρα, τά τέκνα του ἐπίσης ἔρχονται ἀνάμεσά μας γιά νά μπορέσουν μέ τίς πανουργίες τους καί τίς ψευτιές τους νά μάς παραπλανήσουν, ὥστε πάλι νά μάς ληστεύουν τήν περιοχή μας.

14. Λοιπόν ό πατέρας τοῦ Λαμόνι τόν πρόσταξε νά σκοτώσει τόν Ἄμμών μέ τό σπαθί. Καί τόν πρόσταξε ἐπίσης νά μήν πάει στή γῆ τοῦ Μιδδόνι, ἀλλά νά ἐπιστρέψει μαζί του στή γῆ τοῦ Ἰσμαήλ.

15. Ὅμως ό Λαμόνι τοῦ εἶπε: Δέ θά σκοτώσω τόν Ἄμμών, οὔτε θά ἐπιστρέψω στή γῆ τοῦ Ἰσμαήλ, ἀλλά πηγαίνω στή γῆ τοῦ Μιδδόνι γιά νά μπορέσω νά ἐλευθερώσω τούς ἀδελφούς τοῦ Ἄμμών, γιατί ξέρω ὅτι εἶναι δίκαιοι ἀνθρώποι καί ἄγιοι προφήτες τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

16. Τώρα όταν ό πατέρας του ἄκουσε αὐτά τά λόγια, θύμωσε μαζί του καί τράβηξε τό σπαθί του γιά νά τόν χτυπήσει καί νά τόν ρίξει στή γῆ.

17. Ὅμως ό Ἄμμών στάθηκε μπροστά καί τοῦ εἶπε: Ἰδές, μή σκοτώσεις τό γιό σου. Ὅμως, θά ἦταν καλύτερα νά πέσει αὐτός παρά ἐσύ, γιατί ἰδές, αὐτός ἔχει μετανοήσει γιά τίς ἁμαρτίες του. Ὅμως ἂν ἐσύ πέσεις αὐτήν τή στιγμή, μέσα στό θυμό σου, ἡ ψυχὴ σου δέ θά μπορέσει νά σωθεῖ.

18. Καί πάλι, εἶναι σκόπιμο νά συγκρατηθεῖς. Γιατί ἂν σκότωνες τό γιό σου, ἐνῶ αὐτός εἶναι ἄθως ἀνθρώπος, τό αἷμα του θά φώναζε ἀπό τό ἔδαφος πρὸς τόν Κύριο τό Θεό

του, γιά νά πέσει ἐπάνω σου ἐκδίκηση. Καί ἴσως νά ἔχανες τήν ψυχὴ σου.

19. Τώρα όταν τοῦ εἶπε ό Ἄμμών αὐτά τά λόγια, τοῦ ἀπάντησε καί εἶπε: Ξέρω ὅτι ἂν σκοτώσω τό γιό μου θά χύσω ἄθωο αἷμα, γιατί ἐσύ εἶσαι αὐτός πού ἐπιδιώξε νά τόν καταστρέψει.

20. Καί ἄπλωσε τό χέρι του ἐμπρός γιά νά σκοτώσει τόν Ἄμμών. Ὅμως ό Ἄμμών ἀντέκρουσε τά χτυπήματά του, καί ἐπίσης τοῦ χτύπησε τό χέρι ὥστε δέν μποροῦσε νά τό χρησιμοποιήσει.

21. Τώρα όταν εἶδε ό βασιλιάς ὅτι ό Ἄμμών μποροῦσε νά τόν σκοτώσει, ἄρχισε νά ἱκετεύει τόν Ἄμμών νά τοῦ χαρίσει τή ζωή.

22. Ὅμως ό Ἄμμών σήκωσε τό σπαθί του, καί τοῦ εἶπε: Ἰδές, θά σέ χτυπήσω ἐκτός ἂν μου παραχωρήσεις τό νά βγοῦν ἀπό τή φυλακή οἱ ἀδελφοί μου.

23. Λοιπόν ό βασιλιάς, φοβούμενος ὅτι θά χάσει τή ζωή του, εἶπε: Ἄν μέ ἀφήσεις νά ζήσω θά σοῦ παραχωρήσω ὅτιδήποτε ζητήσεις, ἀκόμα καί τό μισό ἀπό τό βασίλειο.

24. Τώρα όταν εἶδε ό Ἄμμών ὅτι εἶχε διαπλάσει τό γέρο βασιλιά σύμφωνα μέ τό θέλημά του, τοῦ εἶπε: Ἄν παραχωρήσεις τό τό νά βγοῦν οἱ ἀδελφοί μου ἀπό τή φυλακή, καί ἐπίσης τό νά διατηρήσει ό Λαμόνι τό βασίλειό του, καί ὅτι δέ θά εἶσαι δυσσαρεστημένος μαζί του, ἀλλά θά παραχωρήσεις τό νά ἐκτελεῖ σύμφωνα μέ τίς δικές του ἐπιθυμίες σέ ὅτιδήποτε νομίζει, τότε θά σέ ἀφήσω νά ζήσεις. Ἄλλιῶς, θά σέ χτυπήσω καί θά σέ ρίξω στή γῆ.

25. Λοιπόν όταν εἶπε ό Ἄμμών αὐτά τά λόγια, ό βασιλιάς ἄρχισε νά χαίρεται γιά τή ζωή του.

26. Καί όταν εἶδε ὅτι ό Ἄμμών δέν ἐπιθυμοῦσε νά τόν ἀφανίσει, καί όταν εἶδε ἐπίσης τή μεγάλη ἀγάπη

πού είχε για τό γιό του τό Λαμόνι, κατεπλάγη ύπερβολικά, και εΐπε: 'Επειδή αυτό είναι όλα όσα ζήτησες, ότι νά έλευθερώσω τούς αδελφούς σου, και νά αφήσω τό γιό μου τό Λαμόνι νά διατηρήσει τό βασιλείο του ιδές, θά σου παραχωρήσω τό νά διατηρήσει ό γιός μου τό βασιλείο του από τούτη τή στιγμή και για πάντα, και δέ θά τόν κυβερνώ πιά —

27. Και θά σου παραχωρήσω επίσης τό νά βγουν οι αδελφοί σου από τή φυλακή, και έσύ και οι αδελφοί σου νά έλθουν σέ μένα, στό βασιλείο μου, γιατί θά επιθυμώ πολύ νά σέ ιδώ. Γιατί ό βασιλιάς ήταν πολύ κατάρληκτος μέ τά λόγια πού αυτός είχε πει, και μέ τά λόγια επίσης πού είχαν είπωθει από τό γιό του Λαμόνι, γι' αυτό επιθυμούσε νά τά μάθει.

28. Και έγινε ώστε ό 'Αμμών και ό Λαμόνι προέβηκαν στό ταξίδι τους προς τή χώρα του Μιδδόνι. Και βρήκε ό Λαμόνι εύνοια στά μάτια του βασιλιά τής χώρας, γι' αυτό βγήκαν από τή φυλακή οι αδελφοί του 'Αμμών.

29. Και όταν τούς συνάντησε ό 'Αμμών στενοχωρέθηκε πάρα πολύ γιατί, ιδέστε, ήταν γυμνοί, και τό δέρμα τους είχε φθαρεί ύπερβολικά επειδή ήταν δεμένοι μέ γερά σχοινιά. Και επίσης υπέφεραν από πείνα, δίψα και κάθε είδους βάσανα. Κι όμως ήταν ύπομονετικοί σέ όλα όσα υπέφεραν.

30. Και, όπως και συνέβη, ήταν ή ^{*}τύχη τους νά πέσουν στά χέρια ενός πίο σκληροϋ και πίο σκληροτραχηλου λαού. Γι' αυτό, δέν άκουγαν τά λόγια τους και τούς είχαν πετάξει έξω, και τούς είχαν χτυπήσει, και τούς έκαναν νά πηγαινουν από σπίτι σέ σπίτι, και από τόπο σέ τόπο, μέχρι πού έφθασαν στή γή του Μιδδόνι. Και έκει τούς έπιασαν και τούς έριξαν στή φυλακή, και τούς έδесαν μέ γερά σχοινιά, και τούς κράτησαν

στή φυλακή πολλές ήμέρες, και έλευθερώθηκαν από τό Λαμόνι και τόν 'Αμμών.

'Αφήγηση τοϋ κηρύγματος τοϋ 'Ααρών και τοϋ Μουλόκι και τών αδελφών τους, προς τούς Λαμανίτες. Περιέχει κεφάλαια 21 έως 26 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

'Ο 'Ααρών διδάσκει τούς 'Αμαληκίτες για τό Χριστό και τήν εξιλίωσή του. 'Ο 'Ααρών και οι αδελφοί του φυλακίζονται στό Μιδδόνι. Μετά τήν άπελευθέρωσή τους διδάσκουν στίς συναγωγές και κάνουν πολλούς προσήλυτους. 'Ο Λαμόνι χαρίζει θρησκευτική έλευθερία στό λαό στή χώρα τοϋ 'Ισμαήλ.

ΛΟΙΠΟΝ όταν ό 'Αμμών και οι αδελφοί του άποχωρίστηκαν στά σύνορα τής γής τών Λαμανιτών, ιδέστε, ό 'Ααρών ξεκίνησε για τό ταξίδι του προς εκείνη τή γή πού ονομαζόταν από τούς Λαμανίτες 'Ιερουσαλήμ, ονομάζοντάς την κατά τή γενέτειρα γή τών πατέρων τους. Και ήταν μακριά, συνδεόμενη μέ τά σύνορα τοϋ Μόρμον.

2. Λοιπόν οι Λαμανίτες και οι 'Αμαληκίτες και ό λαός τοϋ 'Αμουλών είχαν χτίσει μία σπουδαία πόλη, πού ονομαζόταν 'Ιερουσαλήμ.

3. Τώρα οι Λαμανίτες άφραυτοϋ τούς είχαν αρκετά σκληρυνθει, όμως οι 'Αμαληκίτες και οι 'Αμουλωνίτες ήταν άκόμα πίο σκληροί. Γι' αυτό έκαναν τούς Λαμανίτες ώστε νά σκληρύνουν τήν καρδιά τους, για νά γίνουν ισχυροί στήν άνομία και τούς άποτροπιασμούς.

4. Και έγινε ώστε ήλθε ό 'Ααρών στήν πόλη τής 'Ιερουσαλήμ, και πρώτα άρχισε νά κηρύττει στους 'Αμαληκίτες. Και άρχισε νά τούς κηρύττει στίς συναγωγές, γιατί είχαν

χτίσει συναγωγές κατά τήν τάξη τῶν Νεχώρ, γιατί πολλοί ἀπό τούς Ἀμαληκίτες καί τούς Ἀμουλωνίτες ἦταν κατά τήν τάξη τῶν Νεχώρ.

5. Ὅποτε, καθὼς μῆκε ὁ Ἀαρών σέ μιὰ ἀπό τίς συναγωγές τους γιά νά κηρύξει στό λαό, καί καθὼς τούς μιλοῦσε, ιδέστε, σηκώθηκε ἕνας Ἀμαληκίτης καί ἄρχισε νά φιλονικεῖ μαζί του, λέγοντας: Τί εἶναι αὐτό γιά τό ὄποιο κατέθεσες μαρτυρία; Ἐχεις δεῖ ἄγγελο; Γιατί δέν παρουσιάζονται ἄγγελοι σέ μάς; Ἰδές, δέν εἶναι ἐτοῦτος ὁ λαός τόσο καλός ὅσο ὁ λαός σου;

6. Λές ἐπίσης, ἂν δέ μετανοήσουμε θά χαθοῦμε. Πῶς ξέρεις ἐσύ τή σκέψη καί τήν πρόθεση τῆς καρδιάς μας; Πῶς ξέρεις ἐσύ ὅτι ἔχουμε λόγο νά μετανοήσουμε; Πῶς ξέρεις ἐσύ ὅτι δέν εἴμαστε δίκαιοι λαός; Ἰδές, ἔχουμε χτίσει ἁγιαστήρια καί συναθροϊζόμαστε γιά νά λατρεύουμε τό Θεό. Πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός θά σώσει ὄλους τούς ἀνθρώπους.

7. Τότε ὁ Ἀαρών τοῦ εἶπε: Πιστεύεις ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ θά ἔλθει νά λυτρώσει τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τίς ἁμαρτίες τους;

8. Καί ὁ ἄνθρωπος τοῦ εἶπε: Δέν πιστεύουμε ὅτι ἐσύ ξέρεις κάτι τέτοιο. Δέν πιστεύουμε σέ αὐτές τίς ἀνόητες παραδόσεις. Δέν πιστεύουμε ὅτι ξέρεις γιά πράγματα μελλοντικά, οὔτε πιστεύουμε ὅτι οἱ πατέρες σου καί ἐπίσης ὅτι οἱ πατέρες μας ἤξεραν σχετικά μέ αὐτά πού ἔλεγαν, γιά αὐτό πού πρόκειται νά συμβεῖ.

9. Λοιπόν ὁ Ἀαρών ἄρχισε νά ἀναπτύσσει τίς γραφές σέ αὐτούς σχετικά μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ καί ἐπίσης σχετικά μέ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί ὅτι δέν μπορούσε νά ὑπάρξει λύτρωση γιά τήν ἀνθρωπότητα παρά μόνο μέ τό θάνατο καί τά πάθη τοῦ Χριστοῦ, καί τήν ἐξιλέωση τοῦ αἵματός του.

10. Καί ἐγινε ὥστε καθὼς ἄρχισε

νά τούς τά ἐρμηνεύει αὐτά ἐκεῖνοι θύμωσαν μαζί του καί ἄρχισαν νά τόν περιγελοῦν, καί δέν ἄκουγαν τά λόγια πού ἔλεγε.

11. Γι' αὐτό, ὅταν εἶδε ὅτι δέν ἄκουγαν τά λόγια του, ἔφυγε ἀπό τή συναγωγή τους καί ἦλθε σέ ἕνα χωριό πού λεγόταν Ἀνιᾶντι καί ἐκεῖ βρῆκε τό Μουλόκι πού τούς κήρυττε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί ἐπίσης τόν Ἀμμά καί τούς ἀδελφούς του. Καί διαφωνοῦσαν μέ πολλούς σχετικά μέ τό λόγο.

12. Καί ἐγινε ὥστε εἶδαν ὅτι ὁ λαός σκληραίνει τήν καρδιά του, γι' αὐτό ἀναχώρησαν καί ἦλθαν μέσα στή χώρα τοῦ Μιδδόνη. Καί κήρυξαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ πολλούς, καί μερικοί πίστεψαν στά λόγια πού διδάξαν.

13. Ὅμως, τόν Ἀαρών καί μερικούς ἀπό τούς ἀδελφούς του, τούς ἔπιασαν καί τούς ἔριξαν στή φυλακή καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπ' αὐτούς ἔφυγαν ἔξω ἀπό τή χώρα τοῦ Μιδδόνη στίς ὁλόγυρα περιοχές.

14. Καί ἐκεῖνοι πού φυλακίστηκαν ὑπέφεραν πολλά, καί ἐλευθερώθηκαν ἀπό τό χέρι τοῦ Λαμόνη καί τοῦ Ἀμμών, καί τούς ἔδωσαν νά φᾶνε καί τούς ἐντυσαν.

15. Καί προχώρησαν πάλι γιά νά κηρύξουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί ἔτσι ἀπελευθερώθηκαν γιά πρώτη φορά ἔξω ἀπό τή φυλακή. Καί ἔτσι εἶχαν βασανιστεῖ.

16. Καί πήγαιναν ὁποῦδήποτε τούς ὀδηγοῦσε τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, κηρύττοντας τό λόγο τοῦ Κυρίου, κηρύττοντας τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ κάθε συναγωγή τῶν Ἀμαληκίτῶν ἢ σέ κάθε συνάθροιση τῶν Λαμανιτῶν, ὅπου μπορούσαν νά μπουῖν.

17. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Κύριος ἄρχισε νά τούς εὐλογεῖ, τόσο πού ἔφεραν πολλούς στή γνώση τῆς ἀλήθειας. Μάλιστα, ἐπεισαν πολλούς γιά τίς ἁμαρτίες τους καί γιά τίς

παραδόσεις τῶν πατέρων τους, οἱ ὅποιες δὲν ἦταν σωστές.

18. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Ἄμμών καὶ ὁ Λαμόνι ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆ γῆ τοῦ Μιδδόνι στὴ γῆ τοῦ Ἰσμαήλ, ἡ ὁποία ἦταν ἡ γῆ τῆς κληρονομίας τους.

19. Καὶ ὁ βασιλιάς Λαμόνι δὲν ἄφησε τὸν Ἄμμών νά τὸν ὑπηρετεῖ, δηλαδὴ νά εἶναι ὑπηρέτης του.

20. Ἀλλά φρόντισε νά χριστοῦν συναγωγές στὴ χώρα τοῦ Ἰσμαήλ. Καὶ φρόντισε ὥστε ὁ λαός του, δηλαδὴ ὁ λαός πού βρισκόταν ὑπὸ τῆ βασιλεία του, νά συναθροίζονται.

21. Καὶ χαιρόταν πολὺ γι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δίδασκε πολλὰ. Καὶ τοὺς δήλωσε ἐπίσης ὅτι ἦταν λαός πού ἦταν ὑπὸ τὴν ἐξουσία του καὶ ὅτι ἦταν ἐλεύθερος λαός, ὅτι ἦταν ἐλεύθεροι ἀπὸ τίς καταπιέσεις τοῦ βασιλιά, τοῦ πατέρα του, καὶ ὅτι ὁ πατέρας του τοῦ εἶχε παραχωρήσει τὸ νά βασιλεύει ἐπὶ τοῦ λαοῦ πού ἦταν στὴ γῆ τοῦ Ἰσμαήλ καὶ σέ ὅλη τὴ χώρα ὀλόγυρα.

22. Καὶ τοὺς δήλωσε ἐπίσης ὅτι μποροῦσαν νά ἔχουν τὴν ἐλευθερία νά λατρεύουν τὸν Κύριο τὸ Θεό τους σύμφωνα μέ τὴν ἐπιθυμία τους, σέ ὁποιοδήποτε μέρος βρισκόνταν, ἂν ἦταν μέσα στὴ χώρα πού ἦταν ὑπὸ τῆ βασιλεία τοῦ βασιλιά Λαμόνι.

23. Καὶ ὁ Ἄμμών κήρυττε στό λαό τοῦ βασιλιά Λαμόνι. Καὶ ἔγινε ὥστε τοὺς δίδαξε ὅλα τὰ πράγματα τὰ σχετικὰ μέ ἐκεῖνα πού ἀφοροῦν τὴ χρηστότητα. Καὶ τοὺς παρότρυνε καθημερινά, μέ κάθε ἐπιμέλεια. Καὶ ἐκεῖνοι ἔδωσαν προσοχὴ στὰ λόγια του καὶ εἶχαν ζήλο γιὰ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Ὁ Ἄαρών διδάσκει τὸν πατέρα τοῦ Λαμόνι γιὰ τὴ δημιουργία, τὴν πτώση τοῦ Ἀδάμ καὶ τὸ σχέδιο σωτηρίας

μέσο τοῦ Χριστοῦ. Προσηλυτίζονται ὁ βασιλιάς καὶ ὁλος ὁ οἶκος του. Πῶς μοιράστηκε ἡ χώρα μεταξὺ τῶν Νεφίτων καὶ τῶν Λαμανιτῶν.

ΛΟΙΠΟΝ, καθὼς δίδασκε ἔτσι ὁ Ἄμμών τὸ λαό τοῦ Λαμόνι συνέχεια, θά ἐπιστρέψουμε στό ἱστορικό τοῦ Ἄαρών καὶ τῶν ἀδελφῶν του. Γιατί ἀφοῦ ἀναχώρησε ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ Μιδδόνι, ὁδηγήθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα στὴ γῆ τοῦ Νεφί, στό σπίτι τοῦ βασιλιά πού ἠγεῖτο ὅλης τῆς χώρας ἐκτός ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ Ἰσμαήλ. Καὶ αὐτός ἦταν ὁ πατέρας τοῦ Λαμόνι.

2. Καὶ ἔγινε ὥστε πῆγε μέσα πρὸς αὐτόν, μέσα στό παλάτι τοῦ βασιλιά, μέ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ὑποκλίθηκε ἔμπρὸς στό βασιλιά καὶ τοῦ εἶπε: Ἰδές, ὦ βασιλιά, εἴμαστε οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἄμμών, αὐτοὶ πού ἐσὺ ἐλευθέρωσες ἀπὸ τὴ φυλακῆ.

3. Καὶ τώρα, ὦ βασιλιά, ἂν θέλεις νά μᾶς χαρίσεις τὴ ζωὴ μας, θά εἴμαστε ὑπηρέτες σου. Καὶ ὁ βασιλιάς τοὺς εἶπε: Σηκωθείτε, γιατί θά σᾶς χαρίσω τὴ ζωὴ σας καὶ δέ θά ἀφήσω νά γίνετε ὑπηρέτες μου, ἀλλὰ θά ἐπιμείνω νά μοῦ χορηγήσετε, γιατί ἔχει κάπως σαστίσει ὁ νοῦς μου ἐξαιτίας τῆς γεναιοδωρίας καὶ τῆς μεγαλοσύνης τῶν λόγων τοῦ ἀδελφοῦ σου Ἄμμών. Καὶ ἐπιθυμῶ νά μάθω τὸ λόγο πού δὲν ἤλθε ἀπὸ τὸ Μιδδόνι μαζί σου.

4. Καὶ ὁ Ἄαρών εἶπε στό βασιλιά: Ἰδές, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου τὸν κάλεσε σέ ἄλλη κατεύθυνση. Πῆγε στὴ γῆ τοῦ Ἰσμαήλ, γιὰ νά διδάξει τὸ λαό τοῦ Λαμόνι.

5. Τότε ὁ βασιλιάς τοὺς εἶπε: Τί εἶναι αὐτὸ πού εἶπες σχετικὰ μέ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; Ἰδές, αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο πού μέ ἀπασχολεῖ.

6. Καὶ ἐπίσης, τί εἶναι αὐτὸ πού εἶπε ὁ Ἄμμών — "Ἄν μετανοήσετε θά σωθεῖτε, καὶ ἂν δέ μετανοήσετε, θά ἀποβληθεῖτε κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα;

7. Καί τοῦ ἀπάντησε ὁ Ἄαρών καί τοῦ εἶπε: Πιστεῦεις ὅτι ὑπάρχει Θεός; Καί ὁ βασιλιάς εἶπε: Ξέρω ὅτι οἱ Ἀμαληκίτες λένε ὅτι ὑπάρχει Θεός, καί τούς παραχώρησα τὸ νά χτίζουν ἅγιαστήρια, γιά νά συναθροίζονται νά τόν λατρεύουν. Καί ἂν τώρα ἐσύ λές ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἰδές, θά πιστέψω.

8. Καί τώρα, ὅταν τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἄαρών, ἡ καρδιά του ἄρχισε νά χαίρεται, καί εἶπε: Ἰδές, βεβαίωτα ὅπως ἐσύ ζεῖς, ὦ βασιλιά, ὑπάρχει Θεός.

9. Καί εἶπε ὁ βασιλιάς: Εἶναι ὁ Θεός ἐκεῖνο τὸ Μέγα Πνεῦμα πού ἔφερε τούς πατέρες μας ἀπὸ τῆ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ;

10. Καί τοῦ εἶπε ὁ Ἄαρών: Μάλιστα, αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνο τὸ Μέγα Πνεῦμα, καί αὐτὸς δημιούργησε τὰ πάντα τόσο στοὺς οὐρανοὺς ὅσο καί στῆ γῆ. Τὸ πιστεῦεις αὐτό;

11. Καί ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα, πιστεύω ὅτι τὸ Μέγα Πνεῦμα δημιούργησε τὰ πάντα, καί ἐπιθυμῶ νά μοῦ πεῖς σχετικά μέ ὅλα αὐτά, καί ἐγὼ θά πιστέψω τὰ λόγια σου.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδε ὁ Ἄαρών ὅτι ὁ βασιλιάς θά πιστεῦε τὰ λόγια του, ἄρχισε ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ Ἀδάμ, διαβάζοντας τῖς γραφές στοῦ βασιλιά — πῶς δημιούργησε ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπο κατὰ τὴν ὁμοίωσή του, καί ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε ἐντολές, καί ὅτι ἐξαιτίας τῆς παράβασης, ὁ ἄνθρωπος ὑπέστη πώση.

13. Καί ἀνέπτυξε ὁ Ἄαρών σέ αὐτὸν τῖς γραφές ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ Ἀδάμ, ἐκθέτοντας τὴν πώση τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιόν του, καί τῆ σαρκική τους κατάσταση καί ἐπίσης τὸ σχέδιο λυτρωμοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε προετοιμασεῖ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, μέσο τοῦ Χριστοῦ, γιά ὅλους ὅσους θά πιστεῦαν στοῦ ὀνόματός του.

14. Καί ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος εἶχε

πέσει, δέν μπορούσε νά ἀξιωθεῖ τίποτα ἄφραυτοῦ του. Ὅμως τὰ πάθη καί ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἐξελιώνουν γιά τῖς ἁμαρτίες τους, μέ τὴν πίστη καί τῆ μετάνοια, καί λοιπά. Καί ὅτι αὐτὸς σπάει τὰ δεσμά τοῦ θανάτου, ὥστε ὁ τάφος νά μὴν ἔχει νίκη, καί ὥστε τὸ κεντρί τοῦ θανάτου νά καταπιθεῖ στίς ἐλπίδες δόξας. Καί ἐρμήνευσε ὁ Ἄαρών ὅλα αὐτὰ στοῦ βασιλιά.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἐρμήνευσε ὁ Ἄαρών ὅλα αὐτὰ στοῦ βασιλιά, αὐτὸς εἶπε: Τί πρέπει νά κάνω γιά νά μπορέσω νά ἔχω αὐτὴν τὴν αἰώνια ζωὴ γιά τὴν ὁποία μίλησες; Μάλιστα, τί νά κάνω γιά νά γεννηθῶ ἀπὸ τὸ Θεό, νά ξεριζωθεῖ ἀπὸ τὸ στήθος μου τοῦτο τὸ ἄνομο πνεῦμα, καί νά λάβω τὸ Πνεῦμα του, ὥστε νά μπορέσω νά εἶμαι γεμάτος ἀγαλλίαση, ὥστε νά μὴν ἀποβληθῶ κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα; Ἰδές, εἶπε ἐκεῖνος, θά ἀπαρνηθῶ ὅλα ὅσα ὀρίζω, μάλιστα, θά ἐγκαταλείψω τὸ βασιλεῖο μου γιά νά λάβω αὐτὴν τὴ μεγάλη χαρά.

16. Ὁ Ἄαρών ὅμως τοῦ εἶπε: Ἄν τὸ ἐπιθυμεῖς αὐτὸ τὸ πράγμα, ἂν προσκυνήσεις τὸ Θεό, μάλιστα, ἂν μετανοήσεις γιά ὅλες τῖς ἁμαρτίες σου, καί προσκυνᾷς τὸ Θεό, καί ἐπικαλεῖσαι τὸ ὄνομά του μέ πίστη, πιστεύοντας ὅτι θά λάβεις, τότε θά λάβεις τὴν ἐλπίδα πού ἐπιθυμεῖς.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Ἄαρών αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ βασιλιάς προσκύνησε τὸν Κύριο, στά γόνατα. Μάλιστα, καί ἔπεσε μπρούμυτα κάτω στῆ γῆ, καί φώναξε δυνατὰ, λέγοντας:

18. Ὡ Θεέ, ὁ Ἄαρών μοῦ εἶπε ὅτι ὑπάρχει Θεός. Καί ἂν ὑπάρχει Θεός, καί ἂν ἐσύ εἶσαι Θεός, ἂν θέλεις κάνε τὸν ἑαυτοῦ σου γνωστὸ σέ μένα, καί θά ἐγκαταλείψω ὅλες τῖς ἁμαρτίες μου γιά νά σέ γνωρίσω, καί γιά νά μπορέσω νά ἀναστηθῶ ἀπὸ τοὺς νε-

κρούς, και νά σωθῶ κατά τήν τελευταία ἡμέρα. Καί τότε, ὅταν εἶπε ὁ βασιλιάς αὐτά τά λόγια, προσβλήθηκε σάν νά ἦταν νεκρός.

19. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ὑπηρέτες του ἔτρεξαν καί εἶπαν στή βασίλισσα ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ στό βασιλιά. Καί ἐκείνη ἦλθε μέσα πρὸς τὸ βασιλιά, καί ὅταν τὸν εἶδε νά κείτεται σάν νά ἦταν νεκρός, καί ἐπίσης τὸν Ἰακώβ καί τοὺς ἀδελφούς του νά στέκονται σάν νά ἦταν αὐτοὶ ἡ αἰτία τῆς πώσης του, θυμωσε μαζί τους, καί πρόσταξε τοὺς ὑπηρέτες τῆς, δηλαδή τοὺς ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά, νά τοὺς πάρουν καί νά τοὺς σκοτώσουν.

20. Τώρα οἱ ὑπηρέτες εἶχαν δεῖ τὴν αἰτία τῆς πώσης τοῦ βασιλιά, γι' αὐτὸ δὲν τόλμησαν νά ἀπλώσουν τὰ χέρια τους ἐπάνω στὸν Ἰακώβ καί τοὺς ἀδελφούς του, καί ἰκέτευσαν τὴ βασίλισσα λέγοντας: Γιατί προστάξεις νά σκοτώσουμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφού, ἰδές, ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς; Ἐπομένως, ἐμπρὸς τους ἔμεις θά πέσουμε.

21. Λοιπὸν ὅταν εἶδε ἡ βασίλισσα τὸ φόβο τῶν ὑπηρετῶν ἄρχισε κι αὐτὴ νά φοβάται πάρα πολύ, μὴν τυχόν καί πέσει ἐπάνω τῆς κανένα κακό. Καί πρόσταξε τοὺς ὑπηρέτες τῆς νά πάνε καί νά φωνάξουν τὸ λαό, ὥστε νά σκοτώσουν ἐκεῖνοι τὸν Ἰακώβ καί τοὺς ἀδελφούς του.

22. Λοιπὸν ὅταν ὁ Ἰακώβ εἶδε τὴν ἀπόφαση τῆς βασίλισσας, γνωρίζοντας ἐπίσης τὴ σκληρότητα τῆς καρδιάς τοῦ λαοῦ, φοβήθηκε μήπως συναθροίζονταν πλῆθος καί γινόταν μεγάλη διαμάχη καί ἀναταραχὴ μεταξύ τους, γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπλώσε τὸ χέρι του καί σήκωσε τὸ βασιλιά ἀπὸ τὴ γῆ, καί τὸν εἶπε: Σῆκω. Καί ἐκεῖνος σηκώθηκε στὰ πόδια του, παίρνοντας τὴ δύναμή του.

23. Λοιπὸν αὐτὸ ἔγινε παρουσία

τῆς βασίλισσας καί πολλῶν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες. Καί ὅταν τὸ εἶδαν θαύμασαν πάρα πολύ, καί ἄρχισαν νά φοβοῦνται. Καί ὁ βασιλιάς στάθηκε ἐμπρὸς καί ἄρχισε νά τοὺς διδάσκει. Καί τοὺς δίδαξε τόσο πολὺ πού ὀλόκληρος ὁ οἶκος του ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Κύριο.

24. Τώρα ὑπῆρχε ἓνα πλῆθος συναθροισμένο ἐξαιτίας τῆς προσταγῆς τῆς βασίλισσας, καί ἄρχισαν πολλὰ μουμουρίσματα ἀνάμεσά τους ἐξαιτίας τοῦ Ἰακώβ καί τῶν ἀδελφῶν του.

25. Ὁμοίως ὁ βασιλιάς στάθηκε ἀνάμεσά τους καί τοὺς δίδαξε. Καί αὐτοὶ εἰρήνευσαν πρὸς τὸν Ἰακώβ καί αὐτοὺς πού ἦταν μαζί του.

26. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδε ὁ βασιλιάς ὅτι ὁ λαὸς εἰρήνευσε, ἔκανε ὥστε νά σταθοῦν ὁ Ἰακώβ καί οἱ ἀδελφοὶ του στὸ μέσο τοῦ πλῆθους καί νά κηρύξουν σέ αὐτοὺς τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

27. Καί ἔγινε ὥστε ἔστειλε ὁ βασιλιάς μιὰ προκήρυξη σέ ὅλη τὴ χώρα, σέ ὅλο τὸ λαὸ του πού ἦταν σέ ὅλη τὴ χώρα του, πού ἦταν σέ ὅλες τίς περιοχὲς ὀλόγυρα, πού συνόρευε ἀκόμη μέχρι τὴ θάλασσα, στὰ ἀνατολικά καί στὰ δυτικά, καί πού χωρίζονταν ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμα ἀπὸ μιὰ στενὴ λουρίδα ἐρημιάς, πού ἐπεκτεινόταν ἀπὸ τὴ θάλασσα ἀνατολικά μέχρι τὴ θάλασσα δυτικά, καί ὀλόγυρα στὰ ὄρια τῆς παραλίας, καί τὰ ὄρια τῆς ἐρημιάς πού βρισκόταν στὸ βορῆα κοντὰ στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμα, μέσα στὰ σύνορα τοῦ Μαντὶ, δίπλα στὸ κεφαλάρι τοῦ ποταμοῦ Σιδάνα, πού ρεεῖ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ πρὸς τὴ δύση — καί ἔτσι χωρίζονταν οἱ Λαμανῖτες ἀπὸ τοὺς Νεφίτες.

28. Λοιπὸν, οἱ πιὸ νωθοὶ ἀπὸ τοὺς Λαμανῖτες ζοῦσαν μέσα στὴν ἐρημιά καί κατοικοῦσαν σέ σκηνές, καί ἦταν διασκορπισμένοι μέσα στὴν ἐρημιά στὴ δύση, στὴ γῆ τοῦ

Νεφί. Μάλιστα, και επίσης στα δυτικά της γης του Ζαραχέμλα, στα όρια προς την παραλία, και στα δυτικά, στη χώρα του Νεφί, στον τόπο της πρώτης κληρονομίας των πατέρων τους, και έτσι συνόρευαν κατά μήκος προς την παραλία.

29. Και υπήρχαν επίσης πολλοί Λαμανίτες στα ανατολικά προς την παραλία, όπου τους είχαν στείλει οι Νεφίτες. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένοι από τους Λαμανίτες. Κι όμως οι Νεφίτες κατείχαν όλα τα βόρεια τμήματα της χώρας που συνόρευε με την έρημιά, στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, από την ανατολή ως τη δύση, ολόγυρα στην πλευρά της έρημιās, στα βόρεια, μέχρι που έφθασαν στη χώρα που ονόμαζαν 'Αφθονία.

30. Και συνόρευε με τη χώρα που ονόμαζαν 'Ερήμωση, ή όποια ήταν τόσο μακριά προς τό βοριά ώστε έρχόταν μέσα στη χώρα ή όποια είχε κατοικηθεί και είχε καταστραφεί, για των όποιων τά κόκαλα μιλήσαμε, που ανακαλύφτηκε από τό λαό του Ζαραχέμλα, αυτή που ήταν ό τόπος της αρχικής τους αποβίβασης.

31. Και ήλθαν από εκεί στη νότια έρημιά. "Ετσι ή χώρα προς τά βόρεια ονομαζόταν 'Ερήμωση, και ή χώρα προς τά νότια ονομαζόταν 'Αφθονία, αυτή που είναι ή έρημιά ή όποια είναι γεμάτη με κάθε λογής άγρια ζώα όλων των ειδών, μέρος των όποιων είχε έλθει από τη χώρα προς τά βόρεια για τροφή.

32. Και λοιπόν, ήταν απόσταση μόνο μιάς μέρας και μισής ταξιδιού για έναν Νεφίτη, στη γραμμή 'Αφθονία και τη χώρα 'Ερήμωση, από την ανατολική ως τη δυτική θάλασσα. Και έτσι ή γη του Νεφί και ή γη του Ζαραχέμλα ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένες από νερό, ενώ ήταν ένας μικρός λαιμός γης ανάμεσα στη

γη προς τά βόρεια και τη γη προς τά νότια.

33. Και έγινε ώστε οι Νεφίτες είχαν κατοικήσει τη γη 'Αφθονία, από την ανατολική ως τη δυτική θάλασσα, και έτσι οι Νεφίτες με τη σύνεσή τους, με τους φρουρούς τους και τά στρατεύματά τους είχαν καρφώσει τους Λαμανίτες στο νότο ώστε έτσι νά μήν κατέχουν πιά τό βοριά, ώστε νά μήν καταπατούν τη γη προς τά βόρεια.

34. 'Επομένως, οι Λαμανίτες δέν μπορούσαν νά κατέχουν άλλα παρά μόνο στη γη του Νεφί, και στην έρημιά τριγύρω. Τώρα αυτό ήταν σοφία των Νεφιτών — καθώς οι Λαμανίτες ήταν έχθρός γι' αυτούς, δέ θά υπέφεραν τίς τυραννίες τους από κάθε πλευρά, και επίσης για νά έχουν μιά χώρα προς την όποια νά μπορούν νά καταφύγουν, ανάλογα με τίς επιθυμίες τους.

35. Και τώρα εγώ, αφού είπα αυτά, επανέρχομαι πάλι στο ιστορικό του 'Αμμών και του 'Ααρών, του "Ομνερ και του 'Ιμνι, και των αδελφών τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

'Ανακηρύσσεται ή έλευθερία θρησκευματος. Προσηλυτίζονται οι Λαμανίτες σε επτά χώρες και πόλεις. 'Ονομάζουν τους έαυτούς τους 'Αντί-Νεφί-Λεχίτες και έλευθερώνονται από την κατάρα. Οι 'Αμαληκίτες και οι 'Αμουλωνίτες αποκρούουν την αλήθεια.

ΙΔΕΣΤΕ, τότε έγινε ώστε ό βασιλιάς των Λαμανιτών έστειλε μιά προκήρυξη σε όλο τό λαό του, νά μήν άκουμπήσουν τά χέρια τους επάνω στον 'Αμμών ή τον 'Ααρών ή τον "Ομνερ ή τον 'Ιμνι ούτε κανέναν από τους αδελφούς τους πού θά πήγαιναν νά κηρύξουν τό λόγο του Θεού, σε όποιοδήποτε τόπο κι άν βρισκόνταν, σε όποιο τμήμα της χώρας τους.

2. Μάλιστα, ἔστειλε ἓνα διάταγμα σέ αὐτούς, νά μήν ἀκουμπήσουν τά χέρια τους ἐπάνω τους γιά νά τους δέσουν ἢ νά τους ριξουν στή φυλακή. Οὔτε νά τους φτύσουν, οὔτε νά τους χτυπήσουν, οὔτε νά τους πετάξουν ἔξω ἀπό τίς συναγωγές τους, οὔτε νά τους μαστιγώσουν. Οὔτε νά τους λιθοβολήσουν, ἀλλά νά πηγαίνουν ἐλεύθερα στά σπίτια τους, καί ἐπίσης στούς ναούς τους καί στά ἁγιαστήριά τους.

3. Καί ἔτσι νά μποροῦν νά προχωροῦν καί νά κηρύττουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τους, γιὰτί ὁ βασιλιάς προσηλυτίστηκε πρὸς τόν Κύριο, καί ὅλος ὁ οἶκος του. Γι' αὐτό ἔστειλε τήν προκήρυξή του σέ ὅλη τή χώρα πρὸς τό λαό του, ὥστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νά μήν ἔχει ἐμπόδια, ἀλλά νά προχωρήσει σέ ὅλη τή χώρα, ὥστε ὁ λαός του νά μπορέσει νά πειστεῖ σχετικά μέ τίς ἄνομες παραδόσεις τῶν πατέρων τους, καί γιά νά πειστοῦν ὅτι ἦταν ὅλοι ἀδελφοί, καί ὅτι δέν ἔπρεπε νά δολοφονοῦν, οὔτε νά λεηλατοῦν, οὔτε νά κλέβουν, οὔτε νά διαπράττουν μοιχεία, οὔτε νά διαπράττουν κανένα εἶδος ἄνομίας.

4. Καί τώρα ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ βασιλιάς ἔστειλε τήν προκήρυξή του, ὁ Ἄαρών καί οἱ ἀδελφοί του πῆγαν ἀπό πόλη σέ πόλη καί ἀπό τόν ἓνα οἶκο λατρείας στόν ἄλλο, ἰδρύνοντας ἐκκλησίες, καί ἁφιερώνοντας ἱερεῖς καί διδασκάλους ἀπό τοὺς Λαμανίτες σέ ὅλη τή χώρα, γιά νά κηρύττουν καί νά διδάσκουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ αὐτούς. Καί ἔτσι ἄρχισαν νά ἔχουν μεγάλη ἐπιτυχία.

5. Καί χιλιάδες ἔμαθαν γιά τόν Κύριο, μάλιστα, χιλιάδες πίστεψαν στίς παραδόσεις τῶν Νεφιτῶν, καί διδάχτηκαν τά χρονικά καί τίς προφητείες πού εἶχαν μεταβιβάσει ἀπό γενεά σέ γενεά μέχρι τήν παρούσα ἐποχή.

6. Καί ὅπως σίγουρα ὁ Κύριος ζεῖ, ἔτσι σίγουρα ὅσοι πίστεψαν, δηλαδή ὅσοι ἔμαθαν γιά τήν ἀλήθεια, μέ τό κήρυγμα τοῦ Ἄμμών καί τῶν ἀδελφῶν του, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης καί τῆς προφητείας, καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ πού ἔκανε θαύματα σέ αὐτούς — μάλιστα, σᾶς λέω, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, ὅσοι ἀπό τοὺς Λαμανίτες πίστεψαν στίς διδαχές τους, καί ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο, ποτέ πιά δέν ἀπομακρύνθηκαν.

7. Γιατί ἐγιναν δίκαιος λαός. Κατέθεσαν τά ὄπλα τῆς ἀνταρσίας τους, ὥστε δέ μάχονταν πιά ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἐναντίον ὁποιουδήποτε ἀπό τοὺς ἀδελφούς τους.

8. Λοιπὸν ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο:

9. Ὁ λαός τῶν Λαμανιτῶν πού βρισκόταν στή γῆ τοῦ Ἰσμαήλ.

10. Καί ἐπίσης ἀπό τό λαό τῶν Λαμανιτῶν πού βρισκόταν στή γῆ τοῦ Μιδδόνι.

11. Καί ἐπίσης ἀπό τό λαό τῶν Λαμανιτῶν πού βρισκόταν στήν πόλη τοῦ Νεφί.

12. Καί ἐπίσης ἀπό τό λαό τῶν Λαμανιτῶν πού βρισκόταν στή γῆ τοῦ Σιλῶμ, καί πού βρισκόταν στή γῆ τοῦ Σεμλῶν, καί στήν πόλη τοῦ Λεμουήλ, καί στήν πόλη τοῦ Σιμνι-λώμ.

13. Καί αὐτά εἶναι τά ὀνόματα τῶν πόλεων τῶν Λαμανιτῶν πού ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο, καί αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού κατέθεσαν τά ὄπλα τῆς ἀνταρσίας τους, μάλιστα, ὅλα τά πολεμικά ὄπλα τους, καί ἦταν ὅλοι Λαμανίτες.

14. Καί οἱ Ἀμαληκίτες δέν ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο, ἐκτός ἀπό ἓναν. Οὔτε κανένας ἀπό τοὺς Ἀμουλωνίτες. Ἀλλά σκληρήναν τήν καρδιά τους καί ἐπίσης τήν καρδιά τῶν Λαμανιτῶν σέ ἐκεῖνα τά τμήματα τῆς χώρας ὅπουδήποτε κατοικοῦσαν αὐ-

τοί, μάλιστα, και όλα τα χωριά τους και όλες τις πόλεις τους.

15. Λοιπόν, ονομάσαμε όλες τις πόλεις των Λαμανιτών στις οποίες μετανόησαν και έμαθαν για την αλήθεια, και προσηλυτίστηκαν.

16. Και τώρα έγινε ώστε ο βασιλιάς και όσοι είχαν προσηλυτιστεί επιθυμούσαν να έχουν ένα όνομα, ώστε έτσι να διακρίνονται από τους αδελφούς τους. Γι' αυτό ο βασιλιάς συσκέφτηκε με τον 'Ααρών και πολλούς από τους ιερείς τους, σχετικά με το όνομα που έπρεπε να πάρουν έναντι τους, ώστε να διακρίνονται.

17. Και έγινε ώστε κάλεσαν τα ονόματά τους 'Αντί-Νεφί-Λεχίτες. Και ονομάζονταν με αυτό το όνομα και δεν ονομάζονταν πιά Λαμανίτες.

18. Και άρχισαν να είναι ένας πολύ εργατικός λαός. Μάλιστα, και ήταν φιλικά διατεθειμένοι προς τους Νεφίτες. Γι' αυτό άνοιξαν αλληλογραφία μαζί τους, και ή κατάρα του Θεού δεν τους άκολουθούσε πιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Οι Λαμανίτες επιτίθενται έναντιον του λαου του Θεου. Οι 'Αντι-Νεφί-Λεχίτες αγαλλιάζονται με τό Χριστό και άγγελιοι τους επισκέπονται. Προτιμούν να υποστούν τό θάνατο παρά να υπερασπίσουν τόν εαυτό τους. Κι άλλοι Λαμανίτες επιστρέφουν προς τόν Κύριο.

Και έγινε ώστε οι 'Αμαληκίτες και οι 'Αμουλωνίτες και οι Λαμανίτες που ήταν στη γη του 'Αμουλών, και επίσης στη γη του 'Ηλαμ, και που ήταν στη γη της 'Ιερουσαλήμ, και τελικά, σε όλη τη χώρα τριγύρω, που δεν είχαν επιστρέψει προς τόν Κύριο και δεν είχαν πάρει επάνω τους τό όνομα των 'Αντί-Νεφί-Λεχί, ξεσηκώθηκαν από τους 'Αμαληκίτες και από τους 'Αμουλωνίτες σε θυμό έναντιον των αδελφών τους.

2. Και τό μίσος τους έγινε πολύ

ίσχυρό έναντιον τους, τόσο πολύ που άρχισαν να επαναστατοούν έναντιον του δού βασιλιά τους, τόσο πολύ που δεν ήθελαν να είναι αυτός ο βασιλιάς τους. Γι' αυτό σήκωσαν τά όπλα έναντιον του λαου των 'Αντί-Νεφί-Λεχί.

3. Λοιπόν ο βασιλιάς παρέδωσε τό βασίλειο στό γιό του, και τόν ονόμασε 'Αντί-Νεφί-Λεχί.

4. Και πέθανε ο βασιλιάς αυτόν τόν ίδιο χρόνο που οι Λαμανίτες άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για πόλεμο έναντιον του λαου του Θεου.

5. Λοιπόν όταν ο 'Αμμών και οι αδελφοί του και όλοι εκείνοι που είχαν έλθει μαζί του είδαν τις προετοιμασίες των Λαμανιτών για να καταστρέψουν τους αδελφούς τους, ήλθαν στη γη της Μαδιάμ, και εκεί ο 'Αμμών συνάντησε όλους τους αδελφούς του. Και από εκεί ήλθαν στη γη του 'Ισμαήλ για να κάνουν συμβούλιο με τό Λαμόνι και με τόν αδελφό του τόν 'Αντί-Νεφί-Λεχί, τί να κάνουν για να άμυνθοούν έναντιον των Λαμανιτών.

6. Λοιπόν δεν ύπήρχε ούτε μία ψυχή ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους που είχαν επιστρέψει στόν Κύριο που θα έπαιρναν τά όπλα έναντιον των αδελφών τους. "Όχι, ούτε καν έκαναν καμιά προπαρασκευή για πόλεμο. Μάλιστα, ακόμα και ο βασιλιάς τους τους πρόσταξε να μήν κάνουν κάτι τέτοιο.

7. Λοιπόν, έτοιμα είναι τά λόγια τά όποια είπε στό λαό σχετικά με τό θέμα αυτό: Εύχαριστώ τό Θεό μου, άγαπημένε μου λαέ, που ο μέγας Θεός μας με καλοσύνη μάς έστειλε αυτούς τους αδελφούς μας, τους Νεφίτες, να μάς κηρύξουν, και να μάς πείσουν για τις παραδόσεις των άνομων πατέρων μας.

8. Και ίδεστε, εύχαριστώ τό μέγα Θεό μου που μάς έδωσε ένα μέρος του Πνεύματός του να μαλακώσει

τήν καρδιά μας, ὥστε ἀνοίξαμε σχέσεις με αὐτούς τούς ἀδελφούς, τούς Νεφίτες.

9. Καί ἰδέστε, εὐχαριστῶ ἐπίσης τὸ Θεό μου, πού ἀνοίγοντας αὐτές τίς σχέσεις πεισθήκαμε γιά τίς ἁμαρτίες μας καί γιά τίς τόσες δολοφονίες πού ἔχουμε διαπράξει.

10. Καί εὐχαριστῶ ἐπίσης τὸ Θεό μου, μάλιστα, τὸ μέγα Θεό μου, πού μᾶς δώρισε τὸ νά μπορέσουμε νά μετανοήσουμε γιά ὅλα αὐτά, καί ἐπίσης πού μᾶς συγχώρησε γιά τίς τόσες ἁμαρτίες καί δολοφονίες πού ἔχουμε διαπράξει, καί ἀφαίρησε ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὴν ἐνοχή, μέσο τῶν ἀρετῶν τοῦ Υἱοῦ του.

11. Καί τώρα ἰδέστε, ἀδελφοί μου, ἀφοῦ αὐτὸ ἦταν ὅ,τι μπορούσαμε νά κάνουμε, (μιά καί εἴμασταν οἱ πιό χαμένοι ἀπὸ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα) νά μετανοήσουμε γιά ὅλες τίς ἁμαρτίες καί τίς τόσες δολοφονίες πού εἴχαμε διαπράξει, καί νά ἔχουμε τὸ Θεό νά τίς ἀφαιρέσει ἀπὸ τὴν καρδιά μας, γιατί αὐτὸ ἦταν ὅ,τι μπορούσαμε νά κάνουμε γιά νά μετανοήσουμε ἀρκετά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὥστε νά ἀφαιρέσει τὴν κηλίδα μας —

12. Τώρα, πολυαγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἀφοῦ ὁ Θεός ἀφαίρησε τίς κηλίδες μας, καί τὰ σπαθιά μας ἔγιναν λαμπερά, τότε ἄς μὴν κηλιδώσουμε πιά τὰ σπαθιά μας με τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας.

13. Ἴδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι, ἄς διατηρήσουμε τὰ σπαθιά μας ὥστε νά μὴν κηλιδωθοῦν με τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας, γιατί ἴσως, ἂν κηλιδώσουμε τὰ σπαθιά μας πάλι νά μὴν μπορέσουν πιά νά ξεπλυθοῦν καί νά γίνουν λαμπερά με τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ μας, τὸ ὁποῖο θά χυθεῖ γιά τὴν ἐξιλέωση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

14. Καί ὁ μέγας Θεός μᾶς εὐσπλαχνίσθηκε, καί μᾶς ἔκανε γνωστά ὅλα

αὐτά γιά νά μὴ χανοῦμε. Μάλιστα, καί μᾶς ἔκανε γνωστά ὅλα αὐτά προκαταβολικά, ἐπειδὴ ἀγαπᾷ τόσο τίς ψυχές μας ὅσο ἀγαπᾷ καί τὴν παιδιὰ μας. Γι' αὐτὸ, κατὰ τὴν εὐσπλαχνία του μᾶς ἐπισκέπτεται με τούς ἀγγέλους του, ὥστε τὸ σχέδιο σωτηρίας νά γίνει γνωστὸ τόσο σέ μᾶς ὅσο καί στίς μελλοντικές γενεές.

15. Ἄχ, πόσο πολυεὐσπλαχνος εἶναι ὁ Θεός μας! Καί τώρα ἰδέστε, ἀφοῦ αὐτὸ ἦταν ὅλο ὅσο μπορούσαμε νά κάνουμε γιά νά μπορέσουν νά ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ μᾶς οἱ κηλίδες μας, καί τὰ σπαθιά μας ἔγιναν λαμπερά, ἄς τὰ κρύψουμε γιά νά διατηρηθοῦν λαμπερά, σάν μαρτυρία πρὸς τὸ Θεό μας κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα, δηλαδή κατὰ τὴν ἡμέρα πού θά προσκομιστοῦμε νά σταθοῦμε ἐνώπιόν του γιά νά κριθοῦμε, ὅτι δέν κηλιδώσαμε τὰ σπαθιά μας με τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας ἀπὸ τότε πού μᾶς ἔστειλε τὸ λόγο του καί με αὐτόν μᾶς κατέστησε καθαρούς.

16. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, ἂν οἱ ἀδελφοί μας ἐπιζητοῦν νά μᾶς ἀφανίσουν, ἰδέστε, θά κρύψουμε μακριὰ τὰ σπαθιά μας, μάλιστα, θά τὰ θάψουμε βαθιά μέσα στὴ γῆ, ὥστε νά διατηρηθοῦν λαμπερά, σάν μαρτυρία κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα ὅτι ποτέ δέν τὰ χρησιμοποίησαμε. Καί ἂν οἱ ἀδελφοί μας μᾶς ἀφανίσουν, ἰδέστε, θά πάμε στὸ Θεό μας καί θά σωθοῦμε.

17. Καί λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὅταν τελείωσε ὁ βασιλιάς αὐτὰ πού ἔλεγε, καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦταν συνθηροισμένοι, πῆραν τὰ σπαθιά τους, καί ὅλα τὰ ὅπλα πού χρησιμοποιούνταν γιά χύσιμο ἀνθρώπινου αἵματος, καί τὰ ἔθαψαν βαθιά μέσα στὴ γῆ.

18. Καί αὐτὸ τὸ ἔκαναν, ἐπειδὴ αὐτὸ κατὰ τὴν ἀποψή τους ἀποτελοῦσε μαρτυρία πρὸς τὸ Θεό, καί πρὸς τούς ἀνθρώπους ἐπίσης, ὅτι

ποτέ δέ θά ξαναχρησιμοποιούσαν όπλα γιά τό χύσιμο ανθρώπινου αίματος. Καί αυτό τό έκαναν, έγγυόμενοι καί συνάπτοντας διαθήκη μέ τό Θεό, ότι προκειμένου νά χύσουν τό αίμα τών αδελφών τους προτιμούσαν νά χάσουν τή δική τους ζωή. Καί αντί νά αφαιρέσουν από αδελφό προτιμούσαν νά του δώσουν. Καί αντί νά σπαταλουν τέσ ημέρες τους σέ νωθρότητα, θά κοπίαζαν άπλετα μέ τά χέρια τους.

19. Καί έτσι βλέπουμε ότι, όταν αυτοί οι Λαμανίτες έφθασαν νά πιστευούν καί νά γνωρίζουν τήν αλήθεια, ήταν σταθεροί, καί προτιμούσαν νά υποφέρουν μέχρι καί θάνατο παρά νά διαπράξουν άμαρτία. Καί έτσι βλέπουμε ότι έθαψαν τά όπλα τους τής ειρήνης, δηλαδή έθαψαν τά όπλα του πολέμου, γιά τήν ειρήνη.

20. Καί έγινε ώστε οι αδελφοί τους οι Λαμανίτες, έκαναν προετοιμασίες γιά πόλεμο, καί ήλθαν στή γή του Νεφί μέ σκοπό νά αφανίσουν τό βασιλιά, καί νά βάλουν άλλον στή θέση του, καί επίσης νά αφανίσουν τό λαό του 'Αντί-Νεφί-Λεχί έξω από τή χώρα.

21. Λοιπόν όταν ο λαός ειδη ότι έρχονταν έναντίον τους, βγήκαν νά τους προϋπαντήσουν, καί έπесαν πρηνείς κάτω στή γή εμπρός τους, καί άρχισαν νά επικαλούνται τό όνομα του Κυρίου. Καί έτσι βρίσκονταν σέ αυτήν τή στάση όταν άρχισαν νά πέφτουν επάνω τους οι Λαμανίτες, καί άρχισαν νά τους σκοτώνουν μέ τό σπαθί.

22. Καί έτσι, χωρίς νά συναντήσουν καμιά αντίσταση, σκότωσαν χίλιους καί πέντε από αυτούς. Καί έμεις ξέρουμε ότι αυτοί είναι εύλογημένοι, γιατί πήγαν νά κατοικήσουν μέ τό Θεό τους.

23. Καί όταν οι Λαμανίτες ειδαν ότι οι αδελφοί τους δέν τρέπονταν σέ φυγή από τό σπαθί, ούτε στρέφονταν

πλάι προς τά δεξιά ή προς τά άριστερά, αλλά ότι έμεναν ξαπλωμένοι κάτω καί αφανίζονταν, καί δοξολογούσαν τό Θεό ακόμα καί τή στιγμή του αφανισμού από τό σπαθί —

24. Λοιπόν όταν τό ειδαν αυτό οι Λαμανίτες σταμάτησαν νά τους σκοτώνουν. Καί υπήρξαν πολλοί που ή καρδιά τους διογκώθηκε μέσα τους γιά εκείνους από τους αδελφούς τους που ειχαν πέσει από τό σπαθί, γιατί μετανόησαν γι' αυτά που ειχαν πράξει.

25. Καί έγινε ώστε πέταξαν κάτω τά πολεμικά τους όπλα, καί δέν τά ξανάπαιρναν, γιατί ειχαν πληρωθεί γιά τους φόνους που ειχαν διαπράξει. Καί έπесαν κάτω όπως καί οι αδελφοί τους, βασιζόμενοι στα έλέη αυτών, τών όποιων τά χέρια ύψώνονταν γιά νά τους σκοτώσουν.

26. Καί έγινε ώστε στο λαό του Θεου προστέθηκαν εκείνη τήν ήμέρα περισσότεροι από τόν αριθμό εκείνων που ειχαν θανατωθεί. Καί αυτοί που ειχαν θανατωθεί ήταν δίκαιοι άνθρωποι, έπομένως, δέν έχουμε λόγο νά άμφιβάλουμε γιά τό ότι σώθηκαν.

27. Καί δέν υπήρχε ούτε ένας άνομος άνθρωπος από αυτούς που νά θανατώθηκε. Όμως περισσότεροι από χίλιοι ήλθαν στή γνώση τής αλήθειας. Έτσι, βλέπουμε ότι ο Κύριος ενεργεί μέ πολλούς τρόπους γιά τή σωτηρία του λαού του.

28. Λοιπόν ο μεγαλύτερος αριθμός από εκείνους τους Λαμανίτες που θανάτωσαν τόσους πολλούς από τους αδελφούς τους ήταν 'Αμαληκίτες καί 'Αμουλωνίτες, ο μεγαλύτερος αριθμός τών όποιων ήταν κατά τήν τάξη τών Νεχώρ.

29. Λοιπόν, άνάμεσα σέ αυτούς που προσχώρησαν στο λαό του Κυρίου, δέν υπήρχε κανένας που νά ήταν 'Αμαληκίτης ή 'Αμουλωνίτης, δηλαδή που ήταν από τήν τάξη του

Νεχώρ, αλλά ήταν πραγματικοί απόγονοι του Λάμαν και του Λεμουήλ.

30. Και έτσι μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε, ότι ένας λαός άμα είχε μιά φορά φωτιστεί από τό Πνεύμα του Θεού, και είχε μεγάλη γνώση για πράγματα που άφορουν τή δικαιοσύνη, και ύστερα παραστράτησαν μέσα στην άμαρτία και τήν παράβαση, γίνονται πιο σκληροί, και έτσι ή κατάστασή τους γίνεται χειρότερη παρά αν δέν είχαν ποτέ γνωρίσει όλα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Ἐξαπλώνονται Λαμανιτικές ἐπιδρομές. Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἱερέων τοῦ Νῶε ἀφανίζονται ἀπό φωτιά ὅπως προφήτεψε ὁ Ἄβιναδί. Πολλοί Λαμανίτες ἐπιστρέφουν πρὸς τόν Κύριο καί ἐνώνονται μέ τό λαό τῶν Ἀντί-Νεφί-Λεχί. Πιστεύουν στό Χριστό καί τηροῦν τό νόμο τοῦ Μωσῆ.

Και ιδέστε, τώρα έγινε ὥστε αὐτοί οἱ Λαμανίτες ἦταν πῶς θυμωμένοι ἐπειδή είχαν σκοτώσει τούς ἀδελφούς τους. Γι' αὐτό ὀρκίστηκαν ἐκδίκηση κατά τῶν Νεφιτῶν, καί δέν ἐπιχειροῦσαν πιά νά σκοτώνουν τό λαό τῶν Ἀντί-Νεφί-Λεχί πρὸς τό παρόν.

2. Ἀλλά πῆραν τά στρατεύματά τους καί πῆγαν στά σύνορα τῆς γῆς τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἔπесαν καταπάνω στό λαό που ἦταν στή γῆ τοῦ Ἄμμωνικά καί τούς ἀφάνισαν.

3. Καί ὕστερα ἀπό αὐτό, είχαν πολλές μάχες μέ τούς Νεφίτες, στίς ὁποῖες ἐκδιώχτηκαν καί θανατώθηκαν.

4. Καί ἀνάμεσα στούς Λαμανίτες που θανατώθηκαν ἦταν σχεδόν ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἄμουλῶν καί τῶν ἀδελφῶν του, που ἦταν οἱ ἱερεῖς τοῦ Νῶε, καί θανατώθηκαν ἀπό τά χέρια τῶν Νεφιτῶν.

5. Καί οἱ ὑπόλοιποι, ἀφού τράπηκαν σέ φυγή μέσα στήν ἀνατολική ἔρημιά, καί ἀφού σφετερίστηκαν τή δύναμη καί τήν ἐξουσία ἐπὶ τῶν Λαμανιτῶν, ἔκαναν ὥστε πολλοί ἀπό τούς Λαμανίτες νά ἀφανιστοῦν μέ φωτιά ἐξαιτίας τοῦ πιστεῦσά τους —

6. Γιατί πολλοί ἀπό αὐτούς, ἀφού ὑπέστησαν μεγάλες ἀπώλειες καί πολλά βάσανα, ἄρχισαν νά διεγείρονται στήν ἀνάμνηση τῶν λόγων τούς ὁποῖους είχαν κηρύξει ὁ Ἄαρῶν καί οἱ ἀδελφοί του στή χώρα. Γι' αὐτό ἄρχισαν νά μὴν πιστεύουν στίς παραδόσεις τῶν πατέρων τους, καί νά πιστεύουν στόν Κύριο, καί ὅτι ἐκεῖνος εἶχε δώσει μεγάλη δύναμη στούς Νεφίτες. Καί ἔτσι πολλοί ἀπό αὐτούς στήν ἔρημιά ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο.

7. Καί ἐγινε ὥστε αὐτοί οἱ κυβερνήτες που ἦταν τό ὑπόλοιπο τῶν τέκνων τοῦ Ἄμουλῶν, ἔκαναν ὥστε νά θανατωθοῦν, μάλιστα, ὅλοι ὅσοι πίστευαν σέ αὐτά τά πράγματα.

8. Λοιπόν αὐτό τό μαρτύριο ἔκανε ὥστε πολλοί ἀπό τούς ἀδελφούς τους νά ἐξεγερθοῦν σέ θυμό, καί ἄρχισαν νά ὑπάρχουν διχόνοιες μέσα στήν ἔρημιά. Καί οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά κυνηγοῦν τό σπέρμα τοῦ Ἄμουλῶν καί τῶν ἀδελφῶν του καί ἄρχισαν νά τούς σκοτώνουν, καί αὐτοί τράπηκαν σέ φυγή μέσα στήν ἀνατολική ἔρημιά.

9. Καί ιδέστε, τούς κυνηγοῦν μέχρι σήμερα οἱ Λαμανίτες. Ἔτσι τά λόγια τοῦ Ἄβιναδί πραγματοποιήθηκαν, αὐτά που εἶπε σχετικά μέ τό σπέρμα τῶν ἱερέων που ἔκαναν νά ὑποστῆ θάνατο ἀπό φωτιά.

10. Γιατί τούς εἶπε: Τό τί θά κάnete σέ μένα θά γίνει τυπικό δείγμα γι' αὐτά που θά συμβοῦν.

11. Τώρα λοιπόν ὁ Ἄβιναδί ἦταν ὁ πρῶτος που ὑπέστη θάνατο ἀπό φωτιά ἐξαιτίας τοῦ ὅτι πίστευε στό Θεό. Λοιπόν αὐτό ἦταν ἐκεῖνο που

έννοουσε, ότι πολλοί θά ύποστούν θάνατο άπό φωτιά, σύμφωνα μέ τό όπως είχε ύποφέρει αυτός.

12. Καί είπε τους ιερείς του Νάε ότι τό σπέρμα τους θά έκανε πολλούς νά θανατωθούν, μέ παρόμοιο τρόπο όπως θανατώθηκε αυτός, και ότι θά σκορπίζονταν μακριά και θά θανατώνονταν, όπως ένα πρόβατο πού δέν έχει βοσκό διώχνηται και θανατώνεται άπό τά άγρια θηρία. Καί τώρα, ιδέστε, αυτά τά λόγια έπαληθεύτηκαν, γιατί αυτοί διώχτηκαν άπό τους Λαμανίτες, και κυνηγήθηκαν, και πατάχθηκαν.

13. Καί έγινε όποτε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι δέν μπορούσαν νά νικήσουν τους Νεφίτες επέστρεψαν πάλι στην πατρίδα τους. Καί πολλοί άπό αυτούς ήλθαν νά κατοικήσουν στη γή του Ίσμαήλ και στη γή του Νεφί, και ένώθησαν μέ τό λαό του Θεού, πού ήταν ό λαός των Άντί-Νεφί-Λεχί.

14. Καί έθαψαν κι αυτοί τά πολεμικά τους όπλα, σύμφωνα μέ τό όπως είχαν κάνει οι άδελφοί τους, και άρχισαν νά είναι δίκαιος λαός, και βάδιζαν στό δρόμο του Κυρίου, και πρόσεχαν νά τηρούν τίς έντολές του και τους θεσμούς του.

15. Μάλιστα, και τηρούσαν τό νόμο του Μωυσή. Γιατί ήταν σκόπιμο νά τηρούν τό νόμο του Μωυσή άκόμη, γιατί δέν είχε όλος εκπληρωθεί. "Όμως εκτός άπό τό νόμο του Μωυσή, πρόσμεναν τόν έρχομό του Χριστού, θεωρώντας ότι ό νόμος του Μωυσή ήταν σύμβολο του έρχομού του, και πιστεύοντας ότι έπρεπε νά τηρούν αυτές τίς έξωτερικές τελετές μέχρι τόν καιρό πού θά έμφανίζόταν σέ αυτούς.

16. Λοιπόν δέν υπέθεταν ότι ή σωτηρία έρχόταν μέ τό νόμο του Μωυσή, αλλά ό νόμος του Μωυσή έξυπηρετούσε στό νά ένισχύει την πίστη τους στό Χριστό. Καί έτσι

διατηρούσαν έλπίδα μέσο της πίστης για άιώνια σωτηρία, βασιζόμενοι στό πνεύμα της προφητείας, τό όποιο μιλούσε γι' αυτά πού έπρόκειτο νά συμβοδύ.

17. Καί τώρα ιδέστε, ό Άμμών και ό Άαράν και ό Όμνερ και ό Ίμνι και οι άδελφοί τους, άγαλλιάζονταν ύπερβολικά για την έπιτυχία πού είχαν ανάμεσα στους Λαμανίτες, άφου έβλεπαν ότι ό Κύριος τους είχε χαρίσει αυτό πού προσεύχονταν, και ότι είχε έπαληθεύσει τό λόγο του προς αυτούς σέ κάθε λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ό Άμμών καυχίεται για τόν Κύριο. Οι πιστοί ένισχύονται άπό τόν Κύριο και τους δίνεται μάθηση. Μέ την πίστη οι άνθρωποι μπορούν νά κάνουν χιλιάδες ψυχές νά μετανοήσουν. Ό Θεός έχει κάθε δύναμη και καταλαβαίνει τά πάντα.

ΚΑΙ τώρα, τούτα είναι τά λόγια του Άμμών προς τους άδελφούς του, τά όποια λένε ως έξής: Άδελφοί μου και άδέλφια μου, ιδέστε, σάς λέω, πόσο σπουδαίο λόγο έχουμε για νά άγαλλιαζόμαστε, άφου μπορούσαμε τάχα νά υποθέσουμε, όταν ξεκινήσαμε άπό τή γή του Ζαρακέμλα, ότι ό Θεός θά μάς χάριζε τέτοιες ύπέροχες εύλογίες;

2. Καί τώρα, ρωτώ, τί ύπέροχες εύλογίες μάς έχει άπονείμει; Μπορείτε νά τό αισθανθείτε;

3. Ίδέστε, άπαντώ για έσάς: γιατί οι άδελφοί μας, οι Λαμανίτες, βρίσκονταν στό σκοτάδι, μάλιστα, στη σκοτεινότερη άβυσσο, όμως ιδέστε, πόσοι άπό αυτούς όδηγήθηκαν στό νά ιδοϋν τό θαυμάσιο φώς του Θεού! Καί αυτή είναι ή εύλογία πού μάς άπονεμήθηκε, ότι γίναμε όργανα στά χέρια του Θεού για νά πραγματοποιήσει αυτό τό ύπέροχο έργο.

4. Ίδέστε, χιλιάδες άπό αυτούς

ἀγαλλιάζονται, καὶ ἔχουν ὀδηγηθεῖ στὴ στάνη τοῦ Θεοῦ.

5. Ἰδέστε, ὁ ἀγρὸς ἦταν ὄριμος, καὶ εὐλογημένοι εἰστε σεῖς, γιατί τραβήξατε τὸ δρεπάνι καὶ θερίσατε μὲ ὅλη τὴ δύναμή σας, μάλιστα, κατὰ τὴ διάρκεια ὅλης τῆς ἡμέρας κοπιᾶζατε, καὶ νὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν δεματιῶν! Καὶ θὰ συναχθοῦν στίς σιταποθήκες, γιὰ νὰ μὴν πᾶνε χαμένοι.

6. Μάλιστα, δὲ θὰ τοὺς χτυπήσει ἡ θύελλα κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα. Μάλιστα, οὔτε θὰ βολοκοπηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀνεμοστρόβιλους, ἀλλὰ ὅταν θὰ ἔλθει ἡ θύελλα θὰ συναχθοῦν στὸν τόπο τους, ὥστε ἡ θύελλα νὰ μὴν μπορέσει νὰ εἰσχωρήσει σὲ αὐτούς. Μάλιστα, οὔτε θὰ τοὺς παρασύρουν οἱ ἄγριοι ἄνεμοι ὅπου κι ἂν ἔχει προγραμματίσει νὰ τοὺς φέρει ὁ ἔχθρος.

7. Ὅμως ἰδέστε, βρίσκονται στὰ χέρια τοῦ Κυρίου τῆς συγκομιδῆς, καὶ εἶναι δικοὶ του. Καὶ αὐτὸς θὰ τοὺς ἀναστήσει κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα.

8. Εὐλογημένο ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας. Ἄς τραγουδήσουμε πρὸς δοξολογία του, μάλιστα, ἄς δώσουμε εὐχαριστεῖες στὸ ἅγιο ὄνομά του, γιατί ἐκτελεῖ δικαιοσύνη αἰώνια.

9. Γιατί ἂν δὲν εἶχαμε βγεῖ ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραέμλα, ἐτούτοι οἱ πολυαγαπημένοι μας ἀδελφοὶ πού μᾶς ἔχουν τόσο πολὺ ἀγαπήσει, θὰ λυμαίνονταν ἀκόμη ἀπὸ τὸ μῖσος ἐναντίον μας, μάλιστα, καὶ θὰ ἦταν ἐπίσης ξένοι πρὸς τὸ Θεό.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Ἄμμών, τὸν μάλωσε ὁ ἀδελφός του ὁ Ἄαρών, λέγοντας: Ἄμμών, φοβᾶμαι ὅτι ἡ μεγάλη σου χαρὰ σὲ παρασύρει σὲ καυχησιολογία.

11. Ὅμως ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε: Δὲν καυχίμαι γιὰ τὴ δική μου δύναμη, οὔτε γιὰ τὴ δική μου σοφία, ἀλλὰ

ιδέξ, ἡ ἀγαλλίασή μου εἶναι πλήρης, μάλιστα, ἡ καρδιά μου ξεχειλίζει ἀπὸ χαρὰ, καὶ θὰ ἀγαλλιασῶ μὲ τὸ Θεό μου.

12. Μάλιστα, ξέρω ὅτι δὲν εἶμαι τίποτα, κατὰ τὴ δύναμή μου εἶμαι ἀδύναμος. Γι' αὐτὸ δὲ θὰ καυχηθῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου, ἀλλὰ θὰ καυχηθῶ γιὰ τὸ Θεό μου, γιατί μὲ τὴ δική του δύναμη μπορῶ νὰ κάνω τὰ πάντα. Μάλιστα, ἰδέστε, πολλὰ ὑπέροχα θαύματα πραγματοποιήσαμε σὲ τοῦτη τὴ χώρα, γιὰ τὰ ὅποια θὰ δοξάζουμε τὸ ὄνομά του γιὰ πάντα.

13. Ἰδέστε, πόσες χιλιάδες ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας ἀπάλλαξε ἀπὸ τοὺς πόνους τῆς κόλασης, καὶ ἐρχονται καὶ τραγουδοῦν λυτρωτικὴ ἀγάπη, καὶ τοῦτο ἔνεκα τῆς δύναμης τοῦ λόγου του πού εἶναι μέσα μας, ἐπομένως, δὲν ἔχουμε σπουδαῖο λόγο νὰ χαιρόμαστε;

14. Μάλιστα, ἔχουμε λόγο νὰ τὸν δοξολογοῦμε αἰώνια, γιατί εἶναι ὁ Ὑψιστος Θεός, καὶ ἔλυσε τοὺς ἀδελφούς μας ἀπὸ τίς ἀλυσίδες τῆς κόλασης.

15. Μάλιστα, ἦταν περικυκλωμένοι μὲ αἰώνιο σκοτάδι καὶ ἀφανισμό. Ὅμως ἰδέστε, ἐκεῖνος τοὺς ἔφερε στὸ αἰώνιο φῶς του, μάλιστα, σὲ αἰώνια σωτηρία, καὶ αὐτοὶ εἶναι περικυκλωμένοι μὲ τὴν ἀσύγκριτη γενοδοῦρα τῆς ἀγάπης του. Μάλιστα, καὶ ἐμεῖς ὑπῆρξαμε ὄργανα στὰ χέρια του γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ τὸ σπουδαῖο καὶ θαυμάσιο ἔργο.

16. Γι' αὐτὸ, ἄς καυχίμαστε, μάλιστα, θὰ καυχίμαστε γιὰ τὸν Κύριο. Μάλιστα, θὰ ἀγαλλιαζόμαστε, γιατί ἡ ἀγαλλίασή μας εἶναι πλήρης. Μάλιστα, θὰ δοξάζουμε τὸ Θεό μας αἰώνια. Ἰδέστε, ποῖός μπορεῖ νὰ καυχίεται περισσότερο ἀπὸ ὅτι πρέπει γιὰ τὸν Κύριο; Μάλιστα, ποῖός μπορεῖ νὰ πεῖ περισσότερο ἀπὸ ὅτι πρέπει γιὰ τὴν ὑπέροχη δύναμή του καὶ γιὰ τὴν εὐσπλαχνία του καὶ γιὰ

τήν μακροθυμία του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων; Ἴδέστε, σὰς λέω, δὲν μπορῶ νὰ πῶ οὔτε τὸ ἐλαχιστότερο ἀπὸ αὐτὸ πού αἰσθάνομαι.

17. Ποιὸς μποροῦσε νὰ φανταστεῖ ὅτι θά ἦταν ὁ Θεὸς μας τόσο πολυεὐπλαχνος ὥστε νὰ μᾶς ἀποσπάσει ἀπὸ τὴ φοβερή, ἀμαρτωλή καὶ μολυσμένη κατάστασή μας;

18. Ἴδέστε, πηγαίναμε ἀκόμα καὶ μὲ ὀργή, μὲ τρομερές ἀπειλές νὰ καταστρέψουμε τὴν ἐκκλησία του.

19. "Ὡ, τότε, γιατί δέ μᾶς παρέδωσε σέ φοβερό ὄλεθρο, μάλιστα, γιατί δὲν ἄφησε τὸ σπαθὶ τῆς δικαιοσύνης του νὰ πέσει ἐπάνω μας, καὶ νὰ μᾶς καταδικάσει σέ αἰώνια ἀπελπισία;

20. "Ἄχ, ἡ καρδιά μου, σχεδὸν σάν νὰ ἦταν, τρέπεται σέ φυγὴ μὲ τὴ σκέψη αὐτή. Ἴδέστε, δὲν ἄσκησε τὴ δικαιοσύνη του ἐπάνω μας, ἀλλὰ μὲ τὴ μεγάλη εὐσπλαχνία του μᾶς ἔφερε πάνω ἀπὸ αὐτὸν τὸν αἰώνιο κόλπο τοῦ θανάτου καὶ τῆς δυστυχίας, μέχρι τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

21. Καὶ τώρα ἰδέστε, ἀδελφοί μου, ποιὸς φυσικός ἄνθρωπος ὑπάρχει πού γνωρίζει αὐτὰ τὰ πράγματα; Σὰς λέω, δὲν ὑπάρχει κανένας πού νὰ τὰ γνωρίζει, παρά μόνο ὁ μεταμελημένος.

22. Μάλιστα, αὐτὸς πού μετανοεῖ καὶ ἄσκει πίστη, καὶ παράγει ἔργα ἀγαθὰ, καὶ προσεύχεται διαρκῶς χωρὶς νὰ σταματᾷ — σέ αὐτοὺς δίνεται τὸ νὰ γνωρίζουν τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, σέ αὐτοὺς θά δοθεῖ τὸ νὰ ἀποκαλύψουν αὐτὰ πού ποτέ ὡς τώρα δὲν ἀποκαλύφθηκαν. Μάλιστα, καὶ θά δοθεῖ σέ αὐτοὺς τὸ νὰ φέρουν χιλιάδες ψυχῶν στὴ μέτανοια, ἀκριβῶς ὅπως δόθηκε σέ μᾶς τὸ νὰ φέρουμε ἐτούτους τοὺς ἀδελφούς μας στὴ μέτανοια.

23. Τώρα θυμάστε, ἀδελφοί μου, ὅτι εἴπαμε στοὺς ἀδελφούς μας στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, θά πᾶμε στὴ γῆ

τοῦ Νεφὶ νὰ κηρύξουμε στοὺς ἀδελφούς μας τοὺς Λαμανίτες, καὶ μᾶς περιγελοῦσαν;

24. Γιατί μᾶς εἶπαν: Νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νὰ φέρετε τοὺς Λαμανίτες στὴ γνώση τῆς ἀλήθειας; Νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νὰ πείσετε τοὺς Λαμανίτες γιὰ τὸ λανθασμένο τῶν παρὰδόσεων τῶν πατέρων τους, αὐτοὺς πού εἶναι τόσο σκληροτράχηλος λαός, πού ἡ καρδιά τους εὐφραίνεται μὲ τὴν αἱματοχυσία, πού οἱ ἡμέρες τους ἀναλίσκονται μὲ τὴ ἀηδιαστικότερη ἀνομία, πού οἱ ὁδοὶ τους ὑπῆρξαν οἱ ὁδοὶ ἐνός παραβάτη ἀπὸ τὴν ἀρχή; Λοιπόν, ἀδελφοί μου, θυμάστε ὅτι τέτοια ἦταν τὰ λόγια τους.

25. Καὶ ἐπιπλέον ἔλεγαν: "Ἄς πάροουμε τὰ ὄπλα ἐναντίον τους, ὥστε νὰ ἀφανίσουμε αὐτοὺς καὶ τὴν ἀνομία τους ἔξω ἀπὸ τὴ χώρα, μὴν τυχόν καὶ μᾶς ὑπερνηκίσουν καὶ μᾶς ἀφανίσουν.

26. "Ὅμως ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἤλθαμε στὴν ἐρημιά μὲ σκοπὸ ὄχι νὰ ἀφανίσουμε τοὺς ἀδελφούς μας, ἀλλὰ μὲ σκοπὸ ὅτι ἴσως νὰ μπορέσουμε νὰ σώσουμε μερικές ψυχές ἀπὸ αὐτοὺς.

27. Λοιπόν ὅταν ἡ καρδιά μας ἦταν ἀπογοητευμένη, καὶ εἰμασταν ἐτοιμοὶ νὰ γυρίσουμε πίσω, ἰδέστε, ὁ Κύριος μᾶς παρηγόρησε, καὶ εἶπε: Πηγαίνετε ἀνάμεσα στοὺς ἀδελφούς σας, τοὺς Λαμανίτες, καὶ ὑπομείνετε μὲ ὑπομονή τὰ βάσανά σας, καὶ ἐγὼ θά σας δώσω ἐπιτυχία.

28. Καὶ τώρα ἰδέστε, ἤλθαμε, καὶ μέيناμε ἀνάμεσά τους, καὶ ὑπῆρξαμε ὑπομονετικοὶ μὲ αὐτὰ πού ὑποστήκαμε, καὶ ὑποστήκαμε κάθε στήρηση. Μάλιστα, πηγαίναμε ἀπὸ σπῖτι σέ σπῖτι, βασιζόμενοι στὰ ἑλέη τοῦ κόσμου — ὄχι μόνο στὰ ἑλέη τοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ στὰ ἑλέη τοῦ Θεοῦ.

29. Καὶ μῆταμε μέσα στὰ σπῖτια τους καὶ τοὺς διδάξαμε, καὶ τοὺς διδάξαμε στοὺς δρόμους τους. Μάλι-

στα, και τους διδάξαμε στους λόφους τους, και μπήκαμε επίσης και στους ναούς τους και στις συναγωγές τους και τους διδάξαμε. Και μās χλεύασαν και μās έφτυσαν, και μās ράπισαν, και μās λιθοβόλησαν και μās έπιασαν και μās έδесαν μέ γερά σχοιινά και μās έριξαν στη φυλακή. Και μέ τή δύναμη και σοφία του Θεου ξαναελευθερωθήκαμε.

30. Και υποφέραμε κάθε είδους ταλαιπωρίες, και όλα αυτά, ώστε ίσως νά μπορέσουμε νά γίνουμε τό μέσο γιά νά σωθούν μερικές ψυχές. Και υποθέταμε ότι ή άγαλλίασή μας θά ήταν πλήρης αν ίσως γινόμασταν τό μέσο γιά νά σωθούν μερικοί.

31. Λοιπόν ιδέστε, μπορούμε νά κοιτάξουμε εμπρός και νά δούμε τους καρπούς των κόπων μας. Και τάχα είναι λίγιοι; Σας λέω, "Όχι, είναι πολλοί. Μάλιστα, και είμαστε αυτόπτες μάρτυρες τής ειλκρινειάς τους, ένεκα τής αγάπης τους προς τους αδελφούς τους όπως και προς έμās.

32. Γιατί ιδέστε, προτίμησαν νά θυσιάσουν τή ζωή τους παρά νά άφαιτωθούν τή ζωή του έχθρου τους. Και έθαψαν τά πολεμικά τους όπλα βαθιά μέσα στη γή, ένεκα τής αγάπης τους προς τους αδελφούς τους.

33. Και τώρα ιδέστε, σας λέω, ύπήρξε ποτέ τόσο μεγάλη αγάπη σέ όλη τή χώρα; Ιδέστε, σας λέω, "Όχι, δέν ύπήρξε, ακόμα και ανάμεσα στους Νεφίτες.

34. Γιατί ιδέστε, εκείνοι σήκωναν τά όπλα εναντίον των αδελφών τους. Δέν άφηναν τους έαυτούς τους νά θανατωθούν. "Όμως ιδέστε πόσοι από ετούτους πρόσφεραν τή ζωή τους. Και ξέρουμε ότι πήγαν στό Θεό τους, ένεκα τής αγάπης τους και του μίσους τους προς τήν άμαρτία.

35. Λοιπόν δέν έχουμε τάχα αίτια νά άγαλλιαζόμαστε; Μάλιστα, σας λέω, ποτέ δέν ύπήρξαν άνθρωποι πού νά είχαν τόσο σημαντική αίτια γιά

νά άγαλλιασθούν όπως έμείς, από καταβολής κόσμου. Μάλιστα, και ή άγαλλίασή μου ύπερβαίνει τά όρια, μέχρι πού καυχίμαι γιά τό Θεό μου. Γιατί αυτός έχει κάθε δύναμη, κάθε σοφία και κάθε διάνοηση. Αιτός καταλαβαίνει τά πάντα και είναι ένα πολυεύσπλαγχο "Όν, ακόμα και μέχρι σωτηρία, προς εκείνους πού θά μετανοήσουν και θά πιστέψουν στό όνομά του.

36. Λοιπόν αν αυτό είναι καυχησιολογία, έτσι εγώ θά καυχίμαι. Γιατί αυτό είναι ή ζωή μου και τό φώς μου, ή χαρά μου και ή σωτηρία μου και ή λύτρωσή μου από αιώνια συμφορά. Μάλιστα, εύλογημένο είναι τό όνομα του Θεού μου, πού συλλογίστηκε τό λαό ετούτο, πού είναι κλάδος του δένδρου του "Ισραήλ, και έχει χαθεί από τό σώμα του σέ μιá ξένη χώρα. Μάλιστα, λέω, εύλογημένο νά είναι τό όνομα του Θεού μου, πού συλλογίζεται έμās, τους περιπλανώμενους σέ μιá ξένη χώρα.

37. Λοιπόν, αδελφοί μου, βλέπουμε ότι ό Θεός συλλογίζεται όλους τους λαούς σέ οποιαδήποτε χώρα κι αν βρίσκονται. Μάλιστα, αριθμεί τό λαό του, και τά σπλάχνα του του έλέους είναι επάνω σέ όλη τή γή. Λοιπόν αυτή είναι ή χαρά μου, και ή μεγάλη μου ευγνωμοσύνη. Μάλιστα, και θά δίνω ευχαριστίες προς τό Θεό μου αιώνια. "Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

"Ο Κύριος προστάζει τον "Αμμών νά οδηγήσει τό λαό των "Αντί-Νεφι-Λεχι σέ ασφαλές μέρος. "Όταν ό "Αμμών συναντήθηκε μέ τον "Αλμα, ή χαρά του εξάντησε τή δύναμή του. Οι Νεφίτες τους δίνουν τή γή του "Ιερσών. Ονομάζονται λαός του "Αμμών.

ΛΟΙΠΟΝ έγινε ώστε όταν εκείνοι οι Λαμανίτες πού είχαν κηρύξει τον πόλεμο εναντίον των Νεφιτών είδαν,

ύστερα από πολλές προσπάθειες για να τους καταστρέψουν, ότι ήταν μάταιο να επιδιώκουν τόν αφανισμό τους, επέστρεψαν πάλι στη γη του Νεφί.

2. Καί έγινε ώστε οί Ἀμαληκίτες, ἕξαιτίας τῆς ἤττας τους ἦταν πάρα πολύ θυμωμένοι. Καί ὅταν εἶδαν ὅτι δέν μπορούσαν νά ἐπιζητοῦν ἐκδίκεση ἀπό τοῦς Νεφίτες, ἄρχισαν νά ξεσηκώνουν τό λαό σέ θυμό ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους, τοῦ λαοῦ τῶν Ἄντι-Νεφί-Λεχί. Ἐπομένως, ἄρχισαν πάλι νά τοῦς ἀφανίζουν.

3. Λοιπόν αὐτός ὁ λαός πάλι ἀρνιόταν νά πάρει τά ὄπλα του, καί ἀφήνονταν νά θανατώνονται σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τῶν ἐχθρῶν τους.

4. Λοιπόν ὅταν ὁ Ἄμμών καί οἱ ἀδελφοί του εἶδαν αὐτό τό ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ ἐκείνων πού τόσο πολύ αὐτοί ἀγαποῦσαν, καί ἐκείνων πού τόσο πολύ τοῦς ἀγαποῦσαν — γιατί τοῦς φέρθηκαν σάν νά ἦταν ἀγγελοὶ σταλμένοι ἀπό τό Θεό γιά νά τοῦς σώσουν ἀπό αἰώνιο ὄλεθρο — γι' αὐτό, ὅταν ὁ Ἄμμών καί οἱ ἀδελφοί του εἶδαν αὐτό τό μεγάλο ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ, συγκινήθηκαν ἀπό συμπόνια, καί εἶπαν στό βασιλιά:

5. Ἄς συγκεντρώσουμε ὅλον αὐτόν τό λαό τοῦ Κυρίου, καί ἄς κατεβούμε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα στοῦς ἀδελφούς μας τοῦς Νεφίτες, καί νά ξεφύγουμε ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, ὥστε νά μήν ἀφανιστοῦμε.

6. Ὅμως ὁ βασιλιάς τοῦς εἶπε: Ἰδέστε, οἱ Νεφίτες θά μᾶς ἀφανίσουν ἕξαιτίας τῶν πολλῶν φόνων καί τῶν ἁμαρτιῶν πού ἔχουμε διαπράξει ἐναντίον τους.

7. Καί ὁ Ἄμμών εἶπε: Θά πάω καί θά ρωτήσω τόν Κύριο, καί ἂν μᾶς πεῖ, κατεβείτε πρὸς τοῦς ἀδελφούς σας, θά πάτε;

8. Καί ὁ βασιλιάς τοῦ εἶπε: Μά-

λιστα, ἂν μᾶς πεῖ ὁ Κύριος πηγαίνετε, θά πάμε πρὸς τοῦς ἀδελφούς μας, καί θά γίνουμε σκλάβοι τους μέχρι νά ἐπανορθώσουμε σέ αὐτούς τοῦς τόσους φόνους καί τίς ἁμαρτίες πού διαπράξαμε ἐναντίον τους.

9. Ὅμως ὁ Ἄμμών τοῦ εἶπε: Εἶναι ἐνάντιο στό νόμο τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ ὁποῖος θεσπίστηκε ἀπό τόν πατέρα μου, νά ὑπάρχουν σκλάβοι ἀνάμεσά τους. Ἄς πάμε λοιπόν καί ἄς βασιστοῦμε στά ἔλεη τῶν ἀδελφῶν μας.

10. Ὅμως ὁ βασιλιάς τοῦ εἶπε: Ρώτησε τόν Κύριο, καί ἂν μᾶς πεῖ πηγαίνετε, θά πάμε. Ἀλλίως, θά ἀφανιστοῦμε μέσα στή χώρα.

11. Καί έγινε ὥστε ὁ Ἄμμών πῆγε καί ρώτησε τόν Κύριο, καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε:

12. Πάρε τό λαό αὐτό μακριά ἀπό ἐτούτη τή χώρα, γιά νά μήν ἀφανιστοῦν. Γιατί ὁ Σατανάς ἔχει κυριεύσει σέ μεγάλο βαθμό τίς καρδιές τῶν Ἀμαληκίτων, πού ξεσηκώνουν σέ θυμό τοῦς Λαμανίτες ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους γιά νά τοῦς σκοτώσουν. Γι' αὐτό νά φύγετε ἀπό ἐτούτη τή χώρα. Καί εἶναι μακάριοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι σέ τούτη τή γενεά, γιατί ἐγώ θά τοῦς διαφυλάξω.

13. Καί τότε έγινε ὥστε πῆγε ὁ Ἄμμών καί εἶπε στό βασιλιά ὅλα τά λόγια πού τοῦ εἶχε πεῖ ὁ Κύριος.

14. Καί συγκέντρωσαν ὅλο τό λαό, μάλιστα, ὅλο τό λαό τοῦ Κυρίου, καί συγκέντρωσαν ὅλα τά ποιμνία καί τίς ἀγέλες τους, καί ἀναχώρησαν ἀπό τή χώρα, καί ἦλθαν μέσα στήν ἐρημιά πού χωρίζει τή γῆ τοῦ Νεφί ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἦλθαν ἐκεῖ κοντά στά σύνορα τῆς χώρας.

15. Καί έγινε ὥστε τοῦς εἶπε ὁ Ἄμμών: Ἰδέστε, ἐγώ καί οἱ ἀδελφοί μου θά προχωρήσουμε μέσα στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί σεις θά μείνετε ἐδῶ μέχρι νά ἐπιστρέψουμε. Καί θά

δοκιμάσουμε τις καρδιές των αδελφών μας, αν θέλουν να έλθετε μέσα στη χώρα.

16. Καί έγινε ὥστε καθὼς προχωροῦσε ὁ Ἄμμων μέσα στή χώρα, αὐτός καί οἱ ἀδελφοί του συνάντησαν τόν Ἄλμα, ἐκεῖ πέρα στόν τόπο πού ἀναφέρθηκε. Καί ιδέστε, αὐτή ἦταν μιὰ ὑπερβολικά χαρούμενη συνάντηση.

17. Τώρα ἡ χαρά τοῦ Ἄμμων ἦταν τόσο μεγάλη μέχρι πού αὐτός ἦταν πλήρης. Μάλιστα, ἀπορροφήθηκε στή μεγάλη χαρά τοῦ Θεοῦ του, μέχρι πού ἐξαντλήθηκαν οἱ δυνάμεις του, καί ἔπεσε πάλι στή γῆ.

18. Λοιπόν δέν ἦταν τάχα αὐτή ὑπερβολική χαρά; Ἰδέστε, αὐτή εἶναι χαρά πού κανένας δέν παίρνει παρά μόνον ὁ πραγματικά μεταμελημένος καί ταπεινός ἀναζητητής τῆς εὐτυχίας.

19. Λοιπόν ἡ χαρά τοῦ Ἄλμα πού συνάντησε τοὺς ἀδελφούς του ἦταν πραγματικά μεγάλη, καί ἐπίσης ἡ χαρά τοῦ Ἄαρών, τοῦ Ὁμερ καί τοῦ Ἴμνι. Ὅμως ιδέστε, ἡ χαρά τους δέν ἦταν τόση ὥστε νά ὑπερβεῖ τή δυνάμη τους.

20. Καί τώρα ἐγινε ὥστε ὁ Ἄλμα διεύθυνε τοὺς ἀδελφούς του πίσω στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί μάλιστα στό σπίτι του. Καί πῆγαν καί εἶπαν στόν ἀρχιδικαστή ὅλα ὅσα τοὺς συνέβηκαν στή γῆ τοῦ Νεφί, μέ τοὺς ἀδελφούς τους, τοὺς Λαμανίτες.

21. Καί ἐγινε ὥστε ἔστειλε ὁ ἀρχιδικαστής μιὰ προκήρυξη σέ ὅλη τή χώρα, ζητώντας τήν ψῆφο τοῦ λαοῦ σχετικά μέ τήν εἰσδοχή τῶν ἀδελφῶν τους, πού ἦταν ὁ λαός τῶν Ἀντί-Νεφί-Λεχί.

22. Καί ἐγινε ὥστε ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ ἦλθε, καί εἶπε: Ἰδέστε, θά ἐγκαταλείψουμε τή γῆ τοῦ Ἰερσόν, πού βρίσκεται στά ἀνατολικά κοντά στή θάλασσα, πού ἐνώνει τή γῆ Ἄφ-

θονία, πού βρίσκεται στά νότια τῆς γῆς Ἀφθονίας, καί αὐτή ἡ γῆ Ἰερσόν εἶναι ἡ γῆ τῆν ὁποία θά δώσουμε στοὺς ἀδελφούς μας γιά κληρονομία.

23. Καί ιδέστε, θά θέσουμε τά στρατεύματά μας μεταξύ τῆς γῆς Ἰερσόν καί τῆς γῆς Νεφί, ὥστε νά προστατεύσουμε τοὺς ἀδελφούς μας στή γῆ Ἰερσόν. Καί τοῦτο τό κάνομε γιά τοὺς ἀδελφούς μας, ἐπειδή φοβοῦνται νά πάρουν τά ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους μήν τύχει καί διαπράξουν ἁμαρτία. Καί αὐτός ὁ μέγας φόβος προῆλθε ἐνεκα τῆς ὀδυνηρῆς μετάνοιας τῆν ὁποία εἶχαν, ἐξαιτίας τῶν τόσων φόνων τους καί τῶν φοβερῶν ἀνομιῶν τους.

24. Καί τώρα ιδέστε, αὐτό θά κάνομε γιά τοὺς ἀδελφούς μας ὥστε νά κληρονομήσουν τή γῆ Ἰερσόν, καί θά τοὺς φυλάμ ἀπό τοὺς ἐχθρούς τους μέ τά στρατεύματά μας, ὑπό τόν ὄρο ὅτι θά μᾶς δώσουν ἕνα μέρος ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά τους γιά νά μᾶς βοηθήσουν νά μπορούμε νά συντηροῦμε τά στρατεύματά μας.

25. Λοιπόν, ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἄμμων τό ἄκουσε αὐτό, ἐπέστρεψε στό λαό τῶν Ἀντί-Νεφί-Λεχί, καί ὁ Ἄλμα ἐπίσης μαζί του, μέσα στήν ἐρημιά ὅπου εἶχαν στήσει τίς σκηνές τους, καί τοὺς γνωστοποίησαν ὅλα αὐτά. Καί ὁ Ἄλμα ἐπίσης τοὺς διηγῆθηκε τήν ἐπιστροφή του στόν Κύριο, μέ τόν Ἄμμων καί τόν Ἄαρών, καί τοὺς ἀδελφούς του.

26. Καί ἐγινε ὥστε αὐτό τοὺς προκάλεσε πολύ μεγάλη χαρά. Καί κατέβηκαν στή γῆ τοῦ Ἰερσόν, καί κατέλαβαν τή γῆ τοῦ Ἰερσόν, καί ὀνομάστηκαν ἀπό τοὺς Νεφίτες λαός τοῦ Ἄμμων. Ἔτσι διακρίνονταν μέ τό ὄνομα αὐτό ἀπό τότε κι ὕστερα.

27. Καί ἦταν μέ τό λαό τοῦ Νεφί, καί ἀριθμοῦνταν ἐπίσης μέ τό λαό πού ἦταν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Καί διακρίνονταν ἐπίσης γιά τό

ζήλο τους προς τό Θεό, καί ἐπίσης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Γιατί ἦταν ἀπόλυτα ἐντιμοὶ καὶ ἀδέκαστοι στὰ πάντα. Καί ἦταν σταθεροὶ στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμα καί μέχρι τέλους.

28. Καί θεωροῦσαν τό χύσιμο τοῦ αἵματος τῶν ἀδελφῶν τους σάν τή μεγαλύτερη ἀπέχθεια. Καί ποτέ δέν μπορούσαν νά παρασυρθοῦν νά πάρουν τά ὅπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους. Καί ποτέ δέν κοίταζαν πρὸς τό θάνατο μέ τόν παραμικρό τρόμο, γιά τήν ἐλπίδα τους καί τίς ἀπόψεις τους γιά τό Χριστό καί τήν ἀνάσταση. Ἐπομένως, γι' αὐτούς ὁ θάνατος καταπιώθηκε ἀπό τή νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπ' αὐτοῦ.

29. Γι' αὐτό, ὑπέφεραν θάνατο μέ τόν πιό ἐξοργιστικό καί βασανιστικό τρόπο πού θά μπορούσε νά τους ἐπιβληθεῖ ἀπό τοὺς ἀδελφούς τους, προτοῦ νά πάρουν τό σπαθί ἢ τό γιαταγάνι γιά νά τοὺς χτυπήσουν.

30. Καί ἔτσι ἦταν λαός ἀγαπητός καί γεμάτος ζήλο, ἓνας πολὺ εὐνοημένος λαός τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Οἱ Λαμανίτες ἠττοῦνται σέ μιά τρομερή μάχη. Δεκάδες χιλιάδων σκοτώνονται. Οἱ ἄνομοι παραδίδονται σέ κατάσταση αἰώνιας συμφορᾶς. Οἱ δίκαιοι κερδίζουν εὐτυχία πού ποτέ δέν τελειώνει.

ΚΑΙ τώρα ἐγινε ὥστε ὅταν ἐδραιώθηκε ὁ λαός τοῦ Ἄμμών στή γῆ τοῦ Ἰερσόν, καί ἰδρύθηκε ἐπίσης μιά ἐκκλησία στή γῆ τοῦ Ἰερσόν, καί τά στρατεύματα τῶν Νεφίτων εἶχαν τεθεῖ ὀλόγυρα στή γῆ τοῦ Ἰερσόν, μάλιστα, σέ ὅλα τά σύνορα ὀλόγυρα στή χώρα τοῦ Ζαραχέμλα. Ἰδέστε, τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν εἶχαν ἀκολουθήσει τοὺς ἀδελφούς τους μέσα στήν ἐρημία.

2. Καί ἔτσι ἐγινε μιά τρομερή

μάχη. Μάλιστα, τέτοια μάχη πού ποτέ δέν ἀκούσαν νά εἶχε γίνει σέ ὄλους τοὺς λαούς στή χώρα ἀπό τόν καιρό πού ὁ Λεχὶ ἔφυγε ἀπό τήν Ἰερουσαλήμ. Μάλιστα, καί δεκάδες χιλιάδων ἀπό τοὺς Λαμανίτες θανατώθηκαν καί σκορπίστηκαν μακριά.

3. Μάλιστα, καί ἐγινε ἐπίσης μιά φοβερή σφαγή στό λαό τοῦ Νεφί. Κι ὁμως ἐδίωξαν καί σκόρπισαν τοὺς Λαμανίτες, καί ὁ λαός τοῦ Νεφί ἐπέστρεψε πάλι στή χώρα του.

4. Καί τώρα αὐτή ἦταν μιά ἐποχή ὅπου ἀκουγόταν μεγάλος θρήνος καί μοιρολόι σέ ὅλη τή χώρα, σέ ὅλο τό λαό τοῦ Νεφί —

5. Μάλιστα, ἡ κραυγή ἀπό τίς χῆρες πού θρηνοῦσαν γιά τοὺς ἀνδρες τους, καί ἐπίσης τῶν πατέρων πού θρηνοῦσαν γιά τοὺς γιούς τους, καί τῆς κόρης γιά τόν ἀδελφό, μάλιστα, ὁ ἀδελφός γιά τόν πατέρα. Καί ἔτσι ἡ κραυγή τοῦ θρήνου ἀκουγόταν ἀνάμεσα σέ ὄλους τους, θρήνος γιά τοὺς συγγενεῖς τους πού εἶχαν σκοταθεῖ.

6. Καί τώρα ἀσφαλῶς αὐτή ἦταν μιά μέρα γεμάτη θλίψη. Μάλιστα, μιά ἐποχή ἰεροπρεπῆς, καί μιά ἐποχή πολλῆς νηστείας καί προσευχῆς.

7. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ δέκατος πέμπτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

8. Καί αὐτό εἶναι τό ἱστορικό τοῦ Ἄμμών καί τῶν ἀδελφῶν του, τά ταξίδια τους στή γῆ τοῦ Νεφί, τό τί ὑπέφεραν στή χώρα αὐτή, τίς λύπες τους καί τά βάσανά τους καί ἡ ἀκατάληπτη χαρά τους, καί ἡ ἀποδοχή καί ἀσφάλεια τῶν ἀδελφῶν στή γῆ τοῦ Ἰερσόν. Καί τώρα εἶθε ὁ Κύριος, ὁ Λυτρωτῆς ὄλων τῶν ἀνθρώπων, νά εὐλογεῖ τίς ψυχές τους αἰώνια.

9. Καί αὐτό εἶναι τό ἱστορικό γιά τοὺς πολέμους καί τίς προστριβές

τῶν Νεφιτῶν, καί ἐπίσης γιά τούς πολέμους μεταξύ Νεφιτῶν καί Λαμανιτῶν. *Καί τελείωσε ὁ δέκατος πέμπτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

10. Καί ἀπό τόν πρῶτο χρόνο ὡς τό δέκατο πέμπτο πραγματοποίησε τήν καταστροφή πολλῶν χιλιάδων ζώων. Μάλιστα, πραγματοποίησε ἕνα φοβερό γεγονός αἱματοχυσίας.

11. Καί τά σώματα πολλῶν χιλιάδων εἶναι ξαπλωμένα μέσα στή γῆ, ἐνῶ τά σώματα πολλῶν χιλιάδων σαπίζουν σέ σωρούς ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Μάλιστα, καί πολλές χιλιάδες πενθοῦν γιά τό χαμό τῶν συγγενῶν τους, γιατί ἔχουν λόγο νά φοβοῦνται, σύμφωνα μέ τίς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔχουν παραδοθεῖ σέ κατάσταση αἰώνιας συμφορᾶς.

12. Ἐνῶ πολλές χιλιάδες ἄλλων πραγματικά πενθοῦν γιά τό χαμό τῶν συγγενῶν τους, ὅμως χαίρονται καί ἐξυψώνονται μέ τήν ἐλπίδα, καί μάλιστα ξέρου, σύμφωνα μέ τίς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου, ὅτι ἀνασταίνονται γιά νά κατοικήσουν στό δεξιά τοῦ Θεοῦ, σέ κατάσταση εὐτυχίας πού ποτέ δέν τελειώνει.

13. Καί ἔτσι βλέπουμε πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀνισότητα τοῦ ἀνθρώπου ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας καί τῆς παράβασης καί τῆς δύναμης τοῦ διαβόλου, πού ἐρχεται μέ τά πανοῦργα σχέδια πού ἔχει ἐπινοήσει γιά νά παγιδέψει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

14. Καί ἔτσι βλέπουμε τή μεγάλη κλήση ἐπιμέλειας τῶν ἀνθρώπων γιά νά κοπιᾶζουν στούς ἀμπελώνες τοῦ Κυρίου. Καί ἔτσι βλέπουμε τή μεγάλη αἰτία γιά θλίψη, ὅπως καί γιά μεγάλη χαρά — θλίψη ἐξαιτίας τοῦ θανάτου καί τοῦ ἀφανισμοῦ ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, καί μεγάλη χαρά μέ αἰτία τό φῶς τοῦ Χριστοῦ γιά τή ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Ὁ Ἄλμα ἐπιθυμεῖ νά φωνάζει μετάνοια μέ ἀγγελικό ζῆλο. Ὁ Κύριος χαρίζει δασκάλους γιά ὅλα τά ἔθνη. Ὁ Ἄλμα κωχίεται γιά τό ἔργο τοῦ Κυρίου καί γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ Ἀμμών καί τῶν ἀδελφῶν του.

Αχ, καί νά ἦμουν ἄγγελος, καί νά μπορούσα νά ἔχω τήν ἐπιθυμία τῆς καρδιάς μου, ὥστε νά πάω καί νά μιλήσω μέ τή σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ, μέ φωνή πού νά σεῖει τή γῆ, καί νά φωνάξω μετάνοια σέ κάθε λαό!

2. Μάλιστα, θά διακήρυττα σέ κάθε ψυχή, σάν μέ τή φωνή κεραυνοῦ, μετάνοια καί τό σχέδιο λυτρωμοῦ, ὥστε νά μετανοήσουν καί νά ἔλθουν πρὸς τό Θεό μας, ὥστε νά μὴ ὑπάρχει πιά θλίψη ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς.

3. Ὅμως ἰδέστε, εἶμαι ἄνθρωπος, καί ἁμαρταίνω μέ τήν ἐπιθυμία μου. Γιατί θά ἔπρεπε νά εἶμαι ἱκανοποιημένος μέ αὐτά πού ὁ Κύριος μοῦ ἔχει κατανεῖμει.

4. Θά ἔπρεπε νά μὴ βασανίζω μέ τίς ἐπιθυμίες μου τή σταθερή διαταγή ἐνὸς δίκαιου Θεοῦ, γιατί ξέρω ὅτι χαρίζει στούς ἀνθρώπους σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τους, εἴτε εἶναι γιά θάνατο εἴτε γιά ζωή. Μάλιστα, ξέρω ὅτι κατανεῖμει στούς ἀνθρώπους, μάλιστα, διατάζει πρὸς αὐτούς διαταγές οἱ ὁποῖες εἶναι ἀναλλοίωτες, σύμφωνα μέ τό θέλημά τους, εἴτε εἶναι πρὸς σωτηρία εἴτε πρὸς ὄλεθρο.

5. Μάλιστα, ξέρω ὅτι τό καλό καί τό κακό ἔχουν παρουσιαστεῖ σέ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅποιος δέ γνωρίζει τό καλό ἀπό τό κακό εἶναι ἄμεμπτος. Ὅμως ὅποιος γνωρίζει τό καλό καί τό κακό, σέ αὐτόν δίνεται σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του, εἴτε ἐπιθυμεῖ τό καλό εἴτε τό κακό, ζωή ἢ θάνατο, χαρά ἢ τύψεις τῆς συνείδησης.

6. Λοιπόν, βλέποντας ότι τά ξέρω αυτά, γιατί νά επιθυμῶ περισσότερα από τό νά ἐκτελέσω τό ἔργο στοῦ ὁποῖο ἔχω κληθεῖ;

7. Γιατί νά επιθυμῶ νά ἤμουν ἄγγελος, ὥστε νά μπορῶ νά μιλήσω πρὸς ὅλα τά πέρατα τῆς γῆς;

8. Γιατί ιδέστε, ὁ Κύριος χαρίζει σέ ὅλα τά ἔθνη, ἀπό τό δικό τους ἔθνος καί τῆ δική τους γλώσσα, νά διδάξουν τό λόγο του, μάλιστα, μέ σοφία, ὅλα ὅσα ἐκεῖνος κρίνει ἀρμόζοντα νά ἔχουν. Ἐπομένως, βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος συμβουλεύει μέ σοφία, σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού εἶναι δίκαιο καί ἀληθινό.

9. Ξέρω αὐτό πού μέ πρόσταξε ὁ Κύριος, καί καυχίεμαι γι' αὐτό. Δέν καυχίεμαι γιά τόν ἑαυτό μου, ἀλλά καυχίεμαι γι' αὐτό πού μέ πρόσταξε ὁ Κύριος. Μάλιστα, καί τοῦτο εἶναι τό καύχημά μου, ὅτι ἴσως νά γίνω ὄργανο στά χέρια τοῦ Θεοῦ γιά νά φέρω κάποια ψυχὴ σέ μετάνοια. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγαλλίασή μου.

10. Καί ιδέστε, ὅταν βλέπω πολλούς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου πραγματικά μεταμελημένους, νά ἔρχονται στὸν Κύριο τὸ Θεό τους, τότε ἡ καρδιά μου γεμίζει μέ χαρὰ. Τότε θυμᾶμαι τό τί ἔχει κάνει ὁ Κύριος γιά μένα, μάλιστα, ἀκόμα καί ὅτι εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου. Μάλιστα, τότε θυμᾶμαι τὸν εὐσπλαχνικό βραχίονά του πού ἀπλωσε πρὸς ἐμένα.

11. Μάλιστα, καί θυμᾶμαι ἐπίσης τὴν αἰχμαλωσία τῶν πατέρων μου. Γιατί ἀσφαλῶς ξέρω ὅτι ὁ Κύριος τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τῆ σκλαβιά, καί μέ αὐτὸ ἵδρυσε τὴν ἐκκλησία του. Μάλιστα, ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεός τοῦ Ἰσαάκ, καί ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ, τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τῆ σκλαβιά.

12. Μάλιστα, πάντα θυμῶμαι τὴν αἰχμαλωσία τῶν πατέρων μου. Καί αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεός πού τοὺς ἐλευθέ-

ρωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Αἰγυπτίων, τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τῆ σκλαβιά.

13. Μάλιστα, καί αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἵδρυσε τὴν ἐκκλησία του ἀνάμεσά τους. Μάλιστα, καί αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ κάλεσε μέ μιὰ ἄγια κλήση, νά κηρῦξω τό λόγο του σέ τοῦτο τό λαό, καί μοῦ ἔδωσε μεγάλη ἐπιτυχία, μέ τὴν ὁποία ἡ χαρὰ μου εἶναι πλήρης.

14. Ὅμως δέ χαίρομαι μόνο μέ τὴ δική μου ἐπιτυχία, ἀλλὰ ἡ χαρὰ μου εἶναι πῶς πλήρης ἔνεκα τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀδελφῶν μου, πού ἀνέβηκαν στὴ γῆ τοῦ Νεφί.

15. Ἰδέστε, ἔχουν ἐργαστεῖ πάρα πολὺ, καί ἔχουν παράγει πολὺ καρπὸ, καί πόσο μεγάλη θὰ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τους!

16. Λοιπόν, ὅταν σκέφτομαι τὴν ἐπιτυχία αὐτῶν, τῶν ἀδελφῶν μου, ἡ ψυχὴ μου πάει μακριά, μέχρι τὴν ἀποχώρησή της ἀπὸ τό σῶμα, σάν νά ἦταν, τόσο μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ μου.

17. Καί τώρα, εἴθε ὁ Θεός νά χαρίσει σέ αὐτούς, τοὺς ἀδελφούς μου, τό νά καθίσουν στοῦ βασιλείου τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, καί ἐπίσης ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀποτελοῦν τοὺς καρποὺς τῶν κόπων τους· νά μὴ φύγουν πιά, ἀλλὰ νά τὸν δοξολογοῦν αἰώνια. Καί εἴθε ὁ Θεός νά χαρίσει τό νά γίνει αὐτὸ σύμφωνα μέ τὰ λόγια μου, ἀκριβῶς ὅπως εἶπα. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Ὁ Κοριχόρ, ὁ ἀντίχριστος, γελοιοποιεῖ τό Χριστό, τὴν ἐξιλέωση, καί τό πνεῦμα τῆς προφητείας. Διδάσκει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός, οὔτε πώση τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε τιμωρία γιά τὴν ἁμαρτία, οὔτε Χριστός. Ὁ Ἄλμα δίνει μαρτυρία ὅτι ὁ Χριστός θὰ ἔλθει καί ὅτι τὰ πάντα δηλοῦν ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ὁ Κοριχόρ ἀπαιτεῖ ἓνα σημάδι καί μένει βουβός. Ὁ διάβολος εἶχε παρουσιαστεῖ στὸν Κορι-

χὸρ σάν ἄγγελος καὶ τὸν δίδαξε τί νὰ πεῖ. Ποδοπατιέται καὶ πεθαίνει.

ΙΔΕΣΤΕ, τώρα ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἐδραιώθηκε στή γῆ τοῦ Ἰερσον ὁ λαός τοῦ Ἀμμών, μάλιστα, καὶ ἐπίσης ἀφοῦ διώχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὴ χώρα οἱ Λαμανίτες, καὶ ἄφτηκαν οἱ νεκροὶ τοὺς ἀπὸ τὸ λαὸ τῆς χώρας —

2. Τώρα οἱ νεκροὶ τοὺς δὲν ἀριθμήθηκαν λόγῳ τοῦ πολυπληθέστατου ἀριθμοῦ τοὺς, οὔτε ἀριθμήθηκαν οἱ νεκροὶ τῶν Νεφιτῶν — ἀλλὰ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἔθασαν τοὺς νεκρούς τοὺς καὶ ἐπίσης μετὰ ἀπὸ τὶς ἡμέρες τῆς νηστείας καὶ τοῦ πένθους καὶ τῆς προσευχῆς, (καὶ ἦταν κατὰ τὸ δέκατο ἔκτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί) ἄρχισε νὰ ὑπάρχει διαρκῆς εἰρήνη σὲ ὅλη τὴ χώρα.

3. Μάλιστα, καὶ οἱ ἄνθρωποι πρόσεχαν νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου, καὶ ἦταν αὐστηροὶ στὴν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ. Γιατί εἶχαν διδαχθεῖ νὰ τηροῦν τὸ νόμο τοῦ Μωυσῆ μέχρι νὰ ἐκκληρωθεῖ.

4. Καὶ ἔτσι ὁ λαός δὲν εἶχε καμιὰ ἐνόχληση σὲ ὅλα τὰ δεκαῆξι χρόνια τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε κατὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ δέκατου ἑβδομου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὑπῆρχε διαρκῆς εἰρήνη.

6. Ὅμως ἔγινε ὥστε κατὰ τὸ *τέλος τοῦ δέκατου ἑβδομου χρόνου, ἦλθε ἓνας ἄνθρωπος στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καὶ αὐτὸς ἦταν Ἀντίχριστος, γιατί ἄρχισε νὰ κηρύττει σὸ λαὸ ἐναντίον τῶν προφητειῶν πού εἶχαν πεῖ οἱ προφῆτες, σχετικὰ μὲ τὸν ἔρχομό τοῦ Χριστοῦ.

7. Τώρα δὲν ὑπῆρχε νόμος ἐναντίον τοῦ πιστεύω τοῦ κάθε ἀνθρώπου, γιατί ἦταν αὐστηρῶς ἐναντίον

τῶν προσταγῶν τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάρχει νόμος πού νὰ ἔφερνε τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἄνιση θέση.

8. Γιατί ἔτσι λέει ἡ γραφή: Διαλέξτε σήμερα ποιὸν θελετε νὰ ὑπηρετεῖτε.

9. Λοιπὸν ἂν κάποιος ἐπιθυμοῦσε νὰ ὑπηρετεῖ τὸ Θεό, ἦταν προνόμιό του, ἢ μάλλον, ἂν πίστευε σὸ Θεό ἦταν προνόμιό του νὰ τὸν ὑπηρετεῖ. Ὅμως ἂν δὲν πίστευε σὸ Θεό δὲν ὑπῆρχε νόμος γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσει.

10. Ὅμως ἂν δολοφονοῦσε, τιμωροῦταν μὲ θάνατο. Καὶ ἂν λήστευε, ἐπίσης τιμωροῦταν. Καὶ ἂν ἐκλεβε, ἐπίσης τιμωροῦταν. Καὶ ἂν μοίχευε, ἐπίσης τιμωροῦταν. Μάλιστα, γιὰ ὅλες αὐτές τὶς ἀνομίες τιμωροῦνταν.

11. Γιατί ὑπῆρχε νόμος ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔπρεπε νὰ δικάζονται σύμφωνα μὲ τὰ κρίματά τοὺς. Ὅμως, δὲν ὑπῆρχε νόμος ἐναντίον τοῦ τί πίστευε ὁ καθένας. Γι' αὐτὸ, τιμωροῦταν κανεὶς μόνο γιὰ τὰ κρίματα πού εἶχε πράξει. Ἐπομένως, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦταν σὲ ἴδιο επίπεδο.

12. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀντίχριστος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦταν Κοριχὸρ, (καὶ ὁ νόμος δὲν μποροῦσε νὰ τὸν πιάσει) ἄρχισε νὰ κηρύττει σὸ λαὸ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ὑπάρξει Χριστός. Καὶ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο κήρυττε, λέγοντας:

13. Ὡ, σεῖς, πού ὑποδουλωθήκατε ἀπὸ μιὰ ἀνόητη καὶ μάταιη ἐλπίδα, γιατί ζεῦεστε μὲ τόσο ἀνόητα πράγματα; Γιατί προσμένετε Χριστό; Γιατί κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ξέρει γιὰ ὀτιδήποτε πού πρόκειται νὰ συμβεῖ.

14. Ἰδέστε, αὐτὰ πού ἀποκαλεῖτε προφητεῖες, τὰ ὁποῖα λέτε ὅτι μεταβιβάστηκαν ἀπὸ ἅγιους προφῆτες, ἰδέστε, εἶναι ἀνόητες παραδόσεις τῶν πατέρων σας.

15. Πῶς ξέρετε ὅτι εἶναι σωστά; Ἰδέστε, δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε

πράγματα πού δέ βλέπετε. Ἐπομένως, δέν μπορείτε νά ξέρετε ὅτι θά ὑπάρξει Χριστός.

16. Προσβλέπετε καί λέτε ὅτι βλέπετε ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας. Ὅμως ιδέστε, εἶναι τό ἀποτέλεσμα ἑνός φρενιασμένου μυαλοῦ, καί αὐτή ἡ παραφροσύνη τοῦ μυαλοῦ σας ἐπέρχεται ἐξαιτίας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων σας, πού σᾶς παρασύρουν στό νά πιστεῦετε πράγματα πού δέν εἶναι ἔτσι.

17. Καί πολλά ἄλλα παρόμοια τοῦς εἶπε, λέγοντάς τους ὅτι δέν μπορούσε νά γίνει ἐξιλέωση γιά τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καθένας διάγει ἐτούτη τή ζωή σύμφωνα μέ τό πῶς τήν κατευθύνει τό κάθε πλάσμα. Ἐπομένως, καθένας εὐήμερευσε ἀνάλογα μέ τήν εὐφυία του, καί καθένας κατάκτησε ἀνάλογα μέ τή δύναμή του, καί ὅτιδιδήποτε ἔκανε ὁ καθένας δέν ἦταν ἀδίκημα.

18. Καί ἔτσι κήρυττε σέ αὐτούς, παρασύροντας τίς καρδιές πολλῶν, κάνοντάς τους νά ὑψώνουν τό κεφάλι τους μέ τήν ἀνομία τους, μάλιστα, παρασύροντας πολλές γυναῖκες, καί ἐπίσης ἄνδρες, νά διαπράττουν πορνεῖες — λέγοντάς τους ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος πεθάνει, αὐτό ἦταν τό τέλος του.

19. Λοιπόν, αὐτός ὁ ἄνθρωπος, πῆγε στή γῆ τοῦ Ἰερσόν γιά νά κηρῦξει αὐτά τά πράγματα στό λαό τοῦ Ἀμμών, πού ἦταν κάποτε λαός τῶν Λαμανιτῶν.

20. Ὅμως ιδέστε, αὐτοί ἦταν πῶς γνωστικοί ἀπό πολλούς Νεφίτες. Γιατί τόν πῆραν καί τόν ἔδεσαν καί τόν ἔφεραν ἐνώπιον τοῦ Ἀμμών, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχιερέας ἐπὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

21. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός ἔκανε νά τόν βγάλουν ἔξω ἀπό τή χώρα. Καί ἐκεῖνος ἤλθε στή γῆ τοῦ Γεδεών, καί ἄρχισε νά κηρῦττει καί σέ αὐτούς.

Καί ἐδῶ δέν εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία, γιατί τόν ἐπίασαν καί τόν ἔδεσαν καί τόν ἔφεραν ἐμπρός στόν ἀρχιερέα καί ἀρχιδικαστή τῆς χώρας.

22. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀρχιερέας τοῦ εἶπε: Γιατί πηγαίνεις καί διαστρέφεις τοῦς δρόμους τοῦ Κυρίου; Γιατί διδάσκεις σέ τοῦτο τό λαό ὅτι δέ θά ὑπάρξει Χριστός, γιά νά διαταράξεις τήν ἀγαλλίασή τους; Γιατί μιλάς ἐναντίον ὅλων τῶν προφητειῶν τῶν ἁγίων προφητῶν;

23. Τώρα τό ὄνομα τοῦ ἀρχιερέα ἦταν Γιδδόνα. Καί ὁ Κοριχόρ τοῦ εἶπε: Ἐπειδή δέ διδάσκω τίς ἀνόητες παραδόσεις τῶν πατέρων σας, καί ἐπειδή δέ διδάσκω τό λαό αὐτό νά προσδεθοῦν κάτω ἀπό τίς ἀνόητες διατάξεις καί τελετές πού ἔχουν προσδιοριστεῖ ἀπό ἀρχαίους ἱερεῖς, γιά νά ἰδιοποιηθοῦν δύναμη καί ἐξουσία ἐπ' αὐτῶν, γιά νά τοῦς κρατοῦν σέ ἀγνοία, ὥστε νά μήν μπορέσουν νά σηκώσουν τό κεφάλι τους, ἀλλά νά ὑποταχθοῦν σύμφωνα μέ τά λόγια σου.

24. Ἐσύ λές ὅτι ἐτούτος ὁ λαός εἶναι ἐλεύθερος λαός. Ἰδές, ἐγώ λέω εἶναι ὑπόδουλοι. Ἐσύ λές ὅτι αὐτοί οἱ ἀρχαῖοι προφῆτες εἶναι ἀληθινοί. Ἰδές, ἐγώ λέω πῶς δέν τό ξέρεις ὅτι εἶναι ἀληθινοί.

25. Ἐσεῖς λέτε ὅτι ἐτούτος ὁ λαός εἶναι ἔνοχος, καί λαός πού ἔχει ὑποστει πτώσης ἐξαιτίας τῆς παράβασης ἑνός γονέα. Ἰδές, ἐγώ λέω ὅτι τό παιδί δέν εἶναι ἔνοχο ἐξαιτίας τῶν γονέων του.

26. Καί λέτε ἐπίσης ὅτι ὁ Χριστός θά ἔλθει. Ὅμως ιδές, ἐγώ λέω πῶς δέν ξέρετε ὅτι θά ὑπάρξει Χριστός. Καί λέτε ἐπίσης ὅτι θά θανατωθεῖ γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου —

27. Καί ἔτσι παρασύρετε ἐτούτο τό λαό κατά τίς ἀνόητες παραδόσεις τῶν πατέρων σας, καί σύμφωνα μέ τίς δικές σας ἐπιθυμίες. Καί τοῦς

κρατάτε ύπό, ἀκριβῶς σάν νά ἦταν ύπόδουλοι, γιά νά μπορεῖτε νά ὑπερχορταίνετε ἐσεῖς μέ τόν κόπο τῶν χειρῶν τους, γιά νά μήν τολμοῦν νά κοιτάξουν ψηλά μέ θάρρος, καί γιά νά μήν τολμοῦν νά ἀπολαμβάνουν τά δικαιώματά τους καί τά προνομιά τους.

28. Μάλιστα, δέν τολμοῦν νά χρησιμοποιήσουν αὐτό πού εἶναι δικό τους μήν τυχόν καί προσβάλλουν τούς ἱερεῖς τους, πού τούς ζεῦουν σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τους, καί τούς ἔκαναν νά πιστέψουν, μέ τίς παραδόσεις τους καί τά όνειρά τους καί τά καπρίτσια τους καί τά όράματά τους καί τά δήθεν μυστήριά τους, ότι ἂν δέν πράττουν σύμφωνα μέ τά λόγια τους, θά προσβάλλουν κάποιο ἄγνωστο όν, πού λένε ότι εἶναι Θεός — ἓνα όν πού κανεῖς ποτέ δέν εἶδε οὔτε γνώρισε, πού ποτέ δέν ὑπῆρξε οὔτε ποτέ θά ὑπάρξει.

29. Λοιπόν όταν ό ἀρχιερέας καί ό ἀρχιδικαστής εἶδαν τή σκληρότητα τῆς καρδιάς του, μάλιστα, όταν εἶδαν ότι ὕβρεολογοῦσε ἀκόμη καί ἔναντιον τοῦ Θεοῦ, δέν ἔδωσαν καμία ἀπάντηση στά λόγια του, ἀλλά φρόντισαν νά δεθεῖ, καί τόν παρέδωσαν στά χέρια τῶν ἀρμοδιῶν, καί τόν ἔστειλαν στή γῆ τοῦ Ζαραχέμα, γιά νά τόν φέρουν ἔνώπιον τοῦ "Άλμα καί τοῦ ἀρχιδικαστή πού ἦταν κυβερνήτης ὅλης τῆς χώρας.

30. Καί ἔγινε ὥστε όταν τόν ἔφεραν ἔμπρός στόν "Άλμα καί τόν ἀρχιδικαστή, αὐτός συνέχισε κατά τόν ἴδιο τρόπο ὅπως καί στή γῆ τοῦ Γεδεών, μάλιστα, συνέχισε νά βλασφημεῖ.

31. Καί σηκώθηκε ἔπάνω μέ μεγάλα φουσκομένα λόγια ἔνώπιον τοῦ "Άλμα καί ὕβρεολογοῦσε ἔναντιον τῶν ἱερέων καί τῶν διδασκάλων, κατηγορώντας τους ότι παρέσυραν τό λαό κατά τίς ἀνόητες παραδόσεις τῶν πατέρων τους, μέ σκοπό νά

ὑπερχορταίνονται ἀπό τούς μόχθους τοῦ λαοῦ.

32. Λοιπόν ό "Άλμα τοῦ εἶπε: Ξέρεις ότι δέν ὑπερχορταίνομαστε ἀπό τούς μόχθους αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Γιατί ἰδές, ἐγώ ἐργάζομαι καί μάλιστα ἀπό τήν ἀρχή τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν μέχρι τώρα, μέ τά ἴδια μου τά χέρια γιά τή συντήρησή μου, παρόλα τά τόσα ταξίδια μου τριγύρω στή χώρα γιά νά διακηρύξω τό λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς τό λαό μου.

33. Καί παρόλες τίς τόσες ἐργασίες πού ἐκτέλεσα μέσα στήν ἐκκλησία, ποτέ δέν ἔλαβα οὔτε καν ἓνα σενίν γιά τόν κόπο μου, οὔτε κανένας ἀπό τούς ἀδελφούς μου, παρά μόνο ἂν ἦταν στή δικαστική ἔδρα, καί τότε λάβαμε μόνο σύμφωνα μέ τό νόμο γιά τό χρόνο μας.

34. Καί τώρα, ἂν δέν παίρνομε τίποτα γιά τήν ἐργασία μας στήν ἐκκλησία, τί μάς ὠφελεῖ νά ἐργαζόμαστε στήν ἐκκλησία ἂν δέν ἦταν νά διακηρύττομε τήν ἀλήθεια, γιά νά ἀγαλλιαζόμαστε μέ τήν ἀγαλλίαση τῶν ἀδελφῶν μας;

35. Τότε γιατί λές ότι κηρύττομε στό λαό αὐτό γιά νά ἔχομε κέρδος, όταν ἐσύ, ἀφραυτοῦ σου, ξέρεις ότι δέ λαβαίνομε κέρδος; Τώρα λοιπόν, πιστεύεις ἐσύ ότι ἐμεῖς ἐξαπατοῦμε τό λαό ἐτοῦτο, ὥστε προκαλεῖ τόση ἀγαλλίαση μέσα στήν καρδιά τους;

36. Καί ό Κοριχόρ τοῦ ἀπάντησε, Μάλιστα.

37. Καί τότε ό "Άλμα τοῦ εἶπε: Πιστεύεις ότι ὑπάρχει Θεός;

38. Καί ἐκείνος ἀπάντησε, "Όχι.

39. Τότε ό "Άλμα τοῦ εἶπε: Θά ἀρνηθεῖς πάλι ότι ὑπάρχει Θεός, καί ἐπίσης θά ἀρνηθεῖς τό Χριστό; Γιατί ἰδές, ἐγώ σάς λέω, ξέρω ότι ὑπάρχει Θεός, καί ἐπίσης ότι ό Χριστός θά ἔλθει.

40. Καί τώρα τί ἀποδεικτικό στοιχεῖο ἔχετε ότι δέν ὑπάρχει Θεός, ἢ ότι δέ θά ἔλθει ό Χριστός; Ἐγώ

σας λέω ότι δεν έχετε τίποτα, εκτός μόνο από το λόγο σας.

41. "Όμως, ιδέστε, έχω τά πάντα σάν μαρτυρία ότι όλα αυτά είναι αληθινά. Και εσείς επίσης έχετε όλα αυτά σάν μαρτυρία προς εσάς ότι είναι αληθινά. Και θά τά άρνηθεíte; Πιστεύεις ότι αυτά είναι αληθινά;

42. "Ιδές, εγώ ξέρω ότι πιστεύεις, αλλά σέ κατέχει ψευδόμενο πνεύμα, και παραμέρισες τό Πνεύμα του Θεού ώστε να μήν έχει θέση μέσα σου, αλλά ό διάβολος σέ έξουσιάζει, και σέ περιφέρει, ενεργώντας διάφορες έπινοήσεις για να καταστρέψει τά τέκνα του Θεού.

43. Τότε λοιπόν ό Κοριχώρ είπε στον "Άλμα: "Αν μου δείξεις ένα σημάδι, για να πεισθώ ότι υπάρχει Θεός, μάλιστα, να μου δείξεις ότι έχει δύναμη και τότε θά πεισθώ ότι τά λόγια σου είναι αληθινά.

44. "Όμως ό "Άλμα του είπε: Είχες αρκετά σημάδια. Θά βάλεις τό Θεό σου σέ πειρασμό; Θά πεις, Δείξε μου ένα σημάδι, όταν έχεις τή μαρτυρία όλων έτούτων των άδελφών σου, και επίσης όλων των άγιών προφητών; Οί γραφές κείτονται εμπρός σου, μάλιστα, και τά πάντα δηλώνουν ότι υπάρχει Θεός. Μάλιστα, ακόμα και ή γή, και όλα όσα βρίσκονται επάνω στο πρόσωπό της, μάλιστα, και ή κίνησή της, μάλιστα, και επίσης όλοι οί πλανήτες που κινούνται στην κανονική τους μορφή έπιμαρτυρούν ότι υπάρχει ένας Υπέρτατος Δημιουργός.

45. Και τώρα τριγυρνάς έσύ, παρασύροντας τις καρδιές αυτού του λαού, δίνοντας μαρτυρία σέ αυτούς ότι δεν υπάρχει Θεός; Και τώρα θά άρνηθείς έσύ ενάντια σέ όλους αυτούς τους μάρτυρες; Και είπε: Μάλιστα, θά άρνηθώ, εκτός αν μου δείξεις ένα σημάδι.

46. Και τότε έγινε ώστε ό "Άλμα του είπε: "Ιδές, θλίβομαι για τή

σκληρότητα τής καρδιάς σου, μάλιστα, που θέλεις ακόμα να άρνείσαι τό πνεύμα τής αλήθειας, ώστε να άφανιστεί ή ψυχή σου.

47. "Όμως ιδές, είναι καλύτερο να χαθεί ή ψυχή σου παρά να είσαι τό μέσο για να φθάσουν στον άφανισμό πολλές ψυχές, μέ τά νέματά σου και τά κολακευτικά σου λόγια. Γι' αυτό, αν άρνηθείς ξανά, ιδές, ό Θεός θά σέ χτυπήσει, ώστε να βουβαθείς, ώστε να μήν ξαναοίξεις τό στόμα σου πιά, ώστε να μήν έξαπατάς πιά αυτόν τό λαό.

48. Τότε ό Κοριχώρ του είπε: Δεν άρνούμαι τήν ύπαρξη Θεού, αλλά δεν πιστεύω ότι ύπάρχει Θεός. Και λέω επίσης, πώς έσύ δεν ξέρεις ότι ύπάρχει Θεός. Και αν δέ μου δείξεις ένα σημάδι, δέ θά πιστέψω.

49. Τότε ό "Άλμα του είπε: Αυτό θά σου δώσω σάν σημάδι, ότι θά βουβαθείς, σύμφωνα μέ τά λόγια μου. Και λέω, ότι στό όνομα του Θεού, να βουβαθείς, ώστε να μήν μπορείς πιά να μιλάς.

50. Λοιπόν όταν ό "Άλμα είπε αυτά τά λόγια, ό Κοριχώρ βουβάθηκε, ώστε δεν μπορούσε να μιλήσει, σύμφωνα μέ τά λόγια του "Άλμα.

51. Και τότε, όταν τό είδε αυτό ό άρχιδικαστής, άπλωσε τό χέρι του και έγραψε προς τον Κοριχώρ, και του είπε: Πείσθηκες για τή δύναμη του Θεού; Σέ ποιόν επιθυμούσες να επιδείξει ό "Άλμα τό σημάδι του; "Ηθελες να βασανίσει άλλους, για να δείξει σέ σένα ένα σημάδι; "Ιδές, σου έδειξε ένα σημάδι, και τώρα θά έξακολουθήσεις να φιλονικείς;

52. Και άπλωσε τό χέρι του ό Κοριχώρ και έγραψε, λέγοντας: Ξέρω ότι είμαι βουβός, γιατί δεν μπορώ να μιλήσω. Και ξέρω ότι τίποτα, παρά μόνο ή δύναμη του Θεού μπορούσε να φέρι αυτό τό πράγμα επάνω μου. Μάλιστα, και πάντα ήξερα ότι ύπάρχει Θεός.

53. "Όμως ιδέστε, ὁ διάβολος μέ ἔξαπάτησε. Γιατί παρουσιάστηκε σέ μένα μέ μορφή ἀγγέλου, καί μοῦ εἶπε: Νά πᾶς καί νά ἐπανακτήσεις αὐτόν τό λαό, γιατί παραστράτησαν ὅλοι τους ἀκολουθώντας ἕναν ἄγνωστο Θεό. Καί μοῦ εἶπε: Δέν ὑπάρχει Θεός. Μάλιστα, καί μοῦ ἔμαθε αὐτά πού ἔπρεπε νά πῶ, καί ἐγώ δίδαξα τά δικά του λόγια, καί τά δίδαξα ἐπειδή ἦταν εὐχάριστα πρὸς τό σαρκικό νοῦ. Καί τά δίδαξα μέχρι πού εἶχα μεγάλη ἐπιτυχία, τόσο πολύ πού πράγματι πίστεψα ὅτι ἦταν ἀληθινά. Καί γι' αὐτόν τό λόγο ἀντιστεκόμουν στήν ἀλήθεια, μέχρι πού ἔφερα αὐτήν τῇ μεγάλῃ κατάρα ἐπάνω μου.

54. Λοιπόν ὅταν τά εἶπε αὐτά, ἰκέτευσε νά προσευχηθεῖ ὁ "Άλμα στό Θεό, ὥστε νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό πάνω του ἡ κατάρα.

55. "Όμως ὁ "Άλμα τοῦ εἶπε: "Αν ἀφαιροῦνταν αὐτή ἡ κατάρα ἀπό πάνω σου, θά παρέσυρες πάλι τίς καρδιές αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτό, θά γίνει σέ σένα ἀκριβῶς ὅπως ἐπιθυμεῖ ὁ Κύριος.

56. Καί ἔγινε ὥστε δέν ἀφαιρέθηκε ἀπό τόν Κοριχόρ ἡ κατάρα, ἀλλά τόν ἔδιωξαν, καί πήγαινε ἀπό σπίτι σέ σπίτι ζητιανεύοντας γιά τήν τροφή του.

57. Λοιπόν ἡ γνώση τοῦ τί συνέβη στον Κοριχόρ, ἀμέσως διαδόθηκε σέ ὅλη τῇ χώρα. Μάλιστα, ἡ προκήρυξη στάλθηκε ἀπό τόν ἀρχιδικαστή σέ ὅλο τό λαό μέσα στή χώρα, διακηρύττοντας σέ ἐκείνους πού εἶχαν πιστέψει στά λόγια τοῦ Κοριχόρ ὅτι πρέπει ταχύτατα νά μετανοήσουν, μήν τυχόν καί πέσουν ἀπάνω τους αὐτές οἱ ἴδιες κρίσεις.

58. Καί ἔγινε ὥστε ὅλοι πείσθηκαν γιά τήν ἀνομία τοῦ Κοριχόρ, ἐπομένως, ὅλοι τους ἐπέστρεψαν πάλι πρὸς τόν Κύριο. Καί αὐτό ἔβαλε τέλος στήν ἀνομία κατὰ τό εἶ-

δος τοῦ Κοριχόρ. Καί ὁ Κοριχόρ τριγύριζε ἀπό σπίτι σέ σπίτι, ζητιανεύοντας τροφή γιά τή συντήρησή του.

59. Καί ἔγινε ὥστε καθώς πήγε ἀνάμεσα στό λαό, μάλιστα, ἀνάμεσα σέ ἕνα λαό πού εἶχαν ἀποχωριστεῖ ἀπό τοὺς Νεφίτες καί ἀποκαλοῦνταν Ζωραμίτες, ὀδηγοῦμενοι ἀπό κάποιον τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἦταν Ζώραμ — καί καθώς πήγε ἀνάμεσά τους, ιδέστε, καθώς ἔτρεχαν τόν ἐριζαν κάτω καί τόν ποδοπάτησαν, τόσο ὥστε πέθανε.

60. Καί ἔτσι βλέπουμε τό τέλος ἐκείνου πού διαστρέβλωσε τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι ὁ διάβολος δέ θά ὑποστηρίξει τά τέκνα του κατὰ τήν τελευταία ἡμέρα, ἀλλά ταχύτατα θά τοὺς σύρει κάτω στήν κόλαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

ἽΟ "Άλμα ἠγγέλται ἀποστολῆς γιά νά ἐπαναφέρει τοὺς ἀποστάτες Ζωραμίτες. Οἱ Ζωραμίτες ἀρνοῦνται τό Χριστό, πιστεύουν σέ λανθασμένη ἰδέα γιά τίς ἐκλογές, καί λατρεύουν μέ καθορισμένες προσευχές. Οἱ ἱεραπόστολοι γεμίζουν μέ τό "Άγιο Πνεῦμα. Τά βάσανά τους καταπίνονται ἀπό τῇ χαρᾷ γιά τό Χριστό.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε μετά ἀπό τό τέλος τοῦ Κοριχόρ, ὁ "Άλμα πού εἶχε λάβει εἰδήσεις ὅτι οἱ Ζωραμίτες διαστρέβλωναν τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου, καί ὅτι ὁ Ζώραμ, πού ἦταν ἠγέτης τους, ὀδηγοῦσε τίς καρδιές τοῦ λαοῦ νά προσκυνοῦν βουβά εἰδῶλα, ἡ καρδιά του ἄρχισε πάλι νά ἀρρωσταίνει ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῶν ἀνθρώπων.

2. Γιατί ἦταν αἰτία μεγάλης θλίψης γιά τόν "Άλμα νά ξέρει ὅτι ὑπῆρχε ἀνομία ἀνάμεσα στό λαό του. Γι' αὐτό ἡ καρδιά του ἦταν πάρα

πολύ θλιμμένη εξαιτίας του αποχωρισμού των Ζωραμιτών από τους Νεφίτες.

3. Λοιπόν οι Ζωραμίτες είχαν συγκεντρωθεί όλοι μαζί σε μία χώρα την οποία ονόμαζαν Ἀντιόνουμ, πού ήταν ανατολικά της γῆς του Ζαραχέμλα, πού κειτόταν σχεδόν στά ὄρια της παραλίας, πού ήταν νότια ἀπό τή γῆ τοῦ Ἰερσόν, ἡ οποία ἐπίσης συνόρευε μέ τήν ἔρημιά νότια, ἡ οποία ἔρημιά ήταν γεμάτη Λαμανίτες.

4. Λοιπόν οι Νεφίτες φοβόνταν πολύ ὅτι οι Ζωραμίτες θά ἔρχονταν σέ ἐπικοινωνία μέ τούς Λαμανίτες, καί ὅτι αὐτό θά ήταν αἰτία μεγάλης ἀπώλειας γιά τούς Νεφίτες.

5. Τότε λοιπόν, μία καί ἡ κήρυξη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶχε μεγάλη τάση νά ὀδηγεῖ τό λαό στό νά κάνει αὐτό πού ήταν σωστό — μάλιστα, εἶχε περισσότερο ἰσχυρή ἐπίδραση στό νοῦ τοῦ λαοῦ παρά τό σπαθί ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο πού τούς εἶχε συμβεῖ — γι' αὐτό ὁ Ἄλμα σκέφτηκε ὅτι ήταν σκόπιμο νά δοκιμάσουν τήν ἀρετή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

6. Πῆρε λοιπόν τόν Ἀμμών καί τόν Ἀαρών καί τόν Ὅμερ, καί ἄφησε τόν Ἴμνι στήν ἐκκλησία στή Ζαραχέμλα, ἀλλά τούς τρεῖς πρώτους τούς πῆρε μαζί του καί ἐπίσης τόν Ἀμουλέκ καί τόν Ζεέζρωμ, πού βρίσκονταν στό Μελέκ, καί πῆρε ἐπίσης καί δύο ἀπό τούς γιούς του.

7. Τώρα τόν μεγαλύτερο ἀπό τούς γιούς του δέν τόν πῆρε μαζί του, καί τό ὄνομά του ήταν Ἡλαμαν. Ὅμως τά ὀνόματα ἐκείνων πού πῆρε μαζί του ήταν Σιβλάν καί Κοριάντον. Καί αὐτά εἶναι τά ὀνόματα ἐκείνων πού πῆγαν μαζί του στούς Ζωραμίτες, γιά νά κηρύξουν σέ αὐτούς τό λόγο.

8. Λοιπόν οι Ζωραμίτες είχαν ἀποστατήσῃ ἀπό τούς Νεφίτες, γι'

αὐτό τούς κηρύχτηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

9. Ὅμως εἶχαν πέσει σέ μεγάλα σφάλματα, γιατί δέν πρόσεχαν νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί τούς θεσμούς του, σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Μωσῆ.

10. Οὔτε τηροῦσαν τίς τελετές τῆς ἐκκλησίας, νά συνεχίζουν μέ προσευχή καί ἱκεσία πρὸς τό Θεό καθημερινά, ὥστε νά μήν μποῦν σέ πειρασμό.

11. Μάλιστα, τέλος, διαστρέβλωναν τούς δρόμους τοῦ Κυρίου σέ πάρα πολλές περιπτώσεις. Ὅποτε, γι' αὐτόν τό λόγο, ὁ Ἄλμα καί οἱ ἀδελφοί του πῆγαν στή χώρα γιά νά κηρύξουν σέ αὐτούς τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

12. Ὅταν λοιπόν ἐφθασαν στή χώρα, ιδέστε, πρὸς μεγάλη τους ἐκπλήξη βρῆκαν ὅτι οἱ Ζωραμίτες εἶχαν χιτσει συναγωγές, καί συγκεντρώνονταν ἐκεῖ μία μέρα τήν ἑβδομάδα, καί αὐτήν τήν ἡμέρα τήν ὀνόμαζαν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καί λάτρειαν κατά τρόπο πού ὁ Ἄλμα καί οἱ ἀδελφοί του δέν εἶχαν ξαναδεῖ.

13. Γιατί εἶχαν χιτσει ἓνα μέρος στό κέντρο τῆς συναγωγῆς τους, ἓνα μέρος γιά νά στέκονται, τό ὅποιο ήταν ψηλά πάνω ἀπό τό κεφάλι, καί ἡ κορυφή του χωροῦσε μόνο ἓνα ἄτομο.

14. Λοιπόν, ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε νά λατρεύει ἔπρεπε νά προχωρήσει καί νά σταθεῖ ἐπάνω στήν κορυφή του καί νά ἐκτείνει τά χέρια του πρὸς τόν οὐρανό καί νά φωνάζει μέ δυνατή φωνή, λέγοντας:

15. Ἄγιε, ἄγιε Θεέ, πιστεύουμε ὅτι εἶσαι Θεός καί πιστεύουμε ὅτι εἶσαι ἅγιος καί ὅτι ἦσουν πνεῦμα καί ὅτι εἶσαι πνεῦμα καί ὅτι θά εἶσαι πνεῦμα γιά πάντα.

16. Ἄγιε Θεέ, πιστεύουμε ὅτι ἐσύ μᾶς χώρισες ἀπό τούς ἀδελφούς μας,

καί δέν πιστεύουμε στήν παράδοση τῶν ἀδελφῶν μας, ἡ ὁποία μεταβιβάστηκε σέ αὐτούς ἀπό τή μαρρία τῶν πατέρων τους, ἀλλά πιστεύουμε ὅτι μᾶς ἔχεις ἐκλέξει νά εἶμαστε τά ἅγια τέκνα σου, καί μᾶς ἔκανες γνωστό ὅτι δέν πρόκειται νά ὑπάρξει Χριστός.

17. Ὅμως ἐσύ εἶσαι ὁ ἴδιος ἐχθές, σήμερα καί αἰῶνια, καί ἔχεις ἐκλέξει ἐμᾶς γιά νά σωθοῦμε, ἐνῶ ὅλοι τριγύρω μας ἔχουν ἐκλεγεί νά ριχτοῦν μέ τήν ὀργή σου κάτω στήν κόλαση. Γιά τήν ὁποία ἀγιότητα, ὦ Θεέ, σέ εὐχαριστοῦμε, καί σέ εὐχαριστοῦμε ἐπίσης πού μᾶς ἔχεις ἐκλέξει, ὥστε νά μήν παρασυρθοῦμε ἀπό τίς ἀνόητες παραδόσεις τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖες τοὺς φέρνουν στήν κατάντια νά πιστεύουν σέ Χριστό, πράγμα πού ὀδηγεῖ τίς καρδιές τους νά περιπλανιοῦνται μακριά ἀπό ἐσένα, τό Θεό μας.

18. Καί πάλι σέ εὐχαριστοῦμε, ὦ Θεέ, πού εἶμαστε ἐκλεκτός καί ἅγιος λαός. Ἄμην.

19. Λοιπόν ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἄλμα καί οἱ ἀδελφοί του καί οἱ γιοί του ἄκουσαν αὐτές τίς προσευχές, ἔμειναν κατάπληκτοι πάνω ἀπό κάθε μέτρο.

20. Γιατί ιδέστε, κάθε ἄνθρωπος πήγαινε καί ἔλεγε αὐτές τίς ἴδιες προσευχές.

21. Λοιπόν ὁ τόπος ὀνομαζόταν ἀπό αὐτούς Ραμεῦμπτον, τό ὁποῖο, ἔρμηνευόμενο, εἶναι τό ἅγιο βῆμα.

22. Λοιπόν, ἀπό αὐτό τό βῆμα ἔλεγαν, κάθε ἄνθρωπος, ἀκριβῶς τήν ἴδια προσευχή πρὸς τό Θεό, εὐχαριστώντας τό Θεό τους πού εἶχαν ἐκλεγεί ἀπό αὐτόν, καί πού δέν τοὺς παρέσυρε στίς παραδόσεις τῶν ἀδελφῶν τους, καί πού οἱ καρδιές τους δέν εἶχαν κλαπεῖ γιά νά πιστεύουν σέ πράγματα μελλοντικά, γιά τά ὁποῖα δέν ἤξεραν τίποτα.

23. Λοιπόν, ἀφοῦ πρόσφεραν ὅλοι

οἱ ἄνθρωποι εὐχαριστεῖς κατὰ τόν τρόπο αὐτό, ἐπέστρεφαν στά σπίτια τους, χωρίς ποτέ νά ξαναμιλήσουν γιά τό Θεό μέρι νά ξανασυγκεντρωθοῦν στό ἅγιο βῆμα, γιά νά προσφέρουν εὐχαριστεῖς κατὰ τό δικό τους τρόπο.

24. Λοιπόν ὅταν τό εἶδε ὁ Ἄλμα αὐτό, ἡ καρδιά του γέμισε θλίψη. Γιατί εἶδε ὅτι αὐτοί ἦταν ἄνομος καί διεστραμμένος λαός. Μάλιστα, εἶδε ὅτι οἱ καρδιές τους εἶχαν στραφεῖ στό χρυσάφι, καί στό ἀσήμι, καί σέ κάθε εἶδους ἐκλεκτά ἀγαθά.

25. Μάλιστα, καί εἶδε ἐπίσης ὅτι ἡ καρδιά τους εἶχε ὑψωθεῖ σέ μεγάλη καυχισιολογία μέ τήν περηφάνειά τους.

26. Καί ὕψωσε τή φωνή του πρὸς τόν οὐρανό, καί φώναξε λέγοντας: ὦ Κύριε, ὡς πότε θά ἀφήνεις τοὺς δούλους σου νά κατοικοῦν ἐδῶ κάτω ἐνσαρκωμένοι, γιά νά βλέπουν τόσο ἀπαίσια ἀνομία ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων;

27. Ἰδές, ὦ Θεέ, σέ ἐπικαλοῦνται, καί ὅμως ἡ καρδιά τους ἔχει πνιγεῖ μέσα στήν περηφάνειά τους. Ἰδές, ὦ Θεέ, σέ ἐπικαλοῦνται μέ τό στόμα τους, ἐνῶ ἔχουν φουσκώσει ἀπό περηφάνεια, μέχρι μεγαλοσύνης, γιά τά μάταια ἐγκόσμια.

28. Ἰδές, ὦ Θεέ μου, τά ἀκριβὰ ρούχα τους, καί τίς μπούκλες τῶν μαλλιών τους, καί τὰ βραχιόλια τους, καί τὰ χρυσαφένια στολίδια τους, καί ὅλα τὰ πολυτίμα τους μέ τά ὁποῖα εἶναι στολισμένοι, καί ιδές, ἡ καρδιά τους ἔχει στραφεῖ σέ αὐτά καί ὅμως ἐπικαλοῦνται ἐσένα καί λένε — Σέ εὐχαριστοῦμε, ὦ Θεέ, γιατί εἶμαστε ἐκλεκτός λαός γιά ἐσένα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι θά χαθοῦν.

29. Μάλιστα, καί λένε ὅτι ἐσύ τοὺς τό κατέστησες γνωστό ὅτι δέ θά ὑπάρξει Χριστός.

30. ὦ Κύριε, ὦ Θεέ, γιά πόσο ἀκόμα θά ἀφήνεις νά υφίσταται τόση

άνομία και άπιστία ανάμεσα σε αυτόν τό λαό; Ώ Κύριε, θά μου δώσεις δύναμη, ώστε να μπορέσω να υπομείνω τίς ατέλειές μου. Γιατί έχω αδυναμίες, και αυτή ή άνομία ανάμεσα σε τούτον τό λαό πονάει τήν καρδιά μου.

31. Ώ Κύριε, ή καρδιά μου είναι υπερβολικά λυπημένη. Σε παρακαλώ, παρηγόρησε τήν ψυχή μου με τό Χριστό. Ώ Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μου να έχω τή δύναμη, για να μπορέσω να υποφέρω με υπομονή αυτά τά βάσανα πού θά πέσουν επάνω μου, εξαιτίας τής άνομίας ετούτου του λαού.

32. Ώ Κύριε, σε παρακαλώ, παρηγόρησε τήν ψυχή μου, και δώσε επιτυχία σε έμένα και επίσης σε αυτούς πού συμμοχθοϋν, πού είναι μαζί μου — μάλιστα, τόν Άμμών και τόν Άαρών και τόν Όμνερ και επίσης τόν Άμουλέκ και τόν Ζεεζρώμ, και επίσης τούς δύο γιούς μου — μάλιστα, όλους αυτούς σε παρακαλώ, παρηγόρησε, ω Κύριε. Μάλιστα, σε παρακαλώ, παρηγόρησε τήν ψυχή τους με τό Χριστό.

33. Σε παρακαλώ, χάρισέ τους να έχουν δύναμη, ώστε να άντέχουν τά βάσανά τους πού θά πέσουν επάνω τους εξαιτίας των άνομιών ετούτου του λαού.

34. Ώ Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μας να έχουμε επιτυχία στό να τους φέρουμε πάλι προς έσένα με τό Χριστό.

35. Ίδές, ω Κύριε, οί ψυχές τους είναι πολύτιμες, και πολλοί από αυτούς είναι άδελφοί μας. Γι' αυτό, χάρισέ μας, Κύριε, δύναμη και σοφία για να μπορέσουμε να φέρουμε αυτούς, τούς αδελφούς μας, πάλι προς έσένα.

36. Λοιπόν έγινε ώστε όταν είπε ό "Άλμα αυτά τά λόγια, έριξε τά χέρια του επάνω σε όλους πού ήταν μαζί του. Και ίδέστε, καθώς έριξε τά χέ-

ρια του επάνω τους, αυτοί γέμισαν με τό "Άγιο Πνεϋμα.

37. Και ύστερα από αυτό, αποχωρίστηκαν ό ένας από τόν άλλον, χωρίς να νοιάζονται για τόν εαυτό τους, τί θά φάνε ή τί θά πιουν ή τί θά φορέσουν.

38. Και ό Κύριος προμήθευε σε αυτούς ώστε να μήν πεινάσουν, ούτε να διψήσουν. Μάλιστα, και τους έδωσε επίσης δύναμη, ώστε να μήν υποστοϋν κανενός είδους βάσανο, χωρίς να καταπιωθει από τή χαρά για τό Χριστό. Τώρα αυτό έγινε σύμφωνα με τήν προσευχή του "Άλμα. Και τούτο, επειδή προσευχήθηκε με πίστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Ή "Άλμα διδάσκει τούς φτωχούς πού είχαν ταπεινωθει από τά βάσανά τους. Πίστη είναι τό να ελπίζουμε σε κάτι πού δέν είναι ορατό, πού όμως είναι αληθινό. Ή "Άλμα βεβαιώνει ότι άγγελιο παραστέκουν στους άνδρες, στίς γυναίκες και στά παιδιά. Ή "Άλμα παρομοιάζει τό λόγο του Θεού με σπόρο. Πρέπει να φυτευτεί και να καλλιεργηθει. Τότε μεγαλώνει και γίνεται δέντρο από τό όποιο παίρνουμε τόν καρπό τής αιώνιας ζωής.

Και έγινε ώστε πήγαν και άρχισαν να κηρύττουν τό λόγο του Θεού προς τό λαό, μπαίνοντας στίς συναγωγές τους και στά σπίτια τους. Μάλιστα, κηρύτταν τό λόγο άκόμη και στους δρόμους τους.

2. Και έγινε ώστε ύστερα από πολλές προσπάθειες, άρχισαν να έχουν επιτυχία στη φτωχική τάξη του λαού. Γιατί ίδέστε, τους είχαν διώξει από τίς συναγωγές επειδή οί ένδυμασίες τους ήταν χοντροκομμένες.

3. Γι' αυτόν τό λόγο δέν τους έπέτρεπαν να μπαίνουν στίς συναγωγές για να λατρεύουν τό Θεό, επειδή

θεωροῦνταν ὡς ρυπαρότητα, ἐπειδὴ ἦταν φτωχοί. Μάλιστα, θεωροῦνταν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τους ὡς κατακάθια. Ἦταν λοιπὸν φτωχοὶ ὡς πρὸς τὰ ἐγκόσμια, καὶ ἐπίσης ἦταν φτωχοὶ στὴν καρδιά.

4. Καθὼς λοιπὸν ὁ Ἄλμα δίδασκει καὶ μιλοῦσε πρὸς τὸ λαὸ στὸ λόφο Ὀνίδα, ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἓνα μεγάλο πλήθος, πού ἦταν ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους μιλήσαμε, πού ἦταν φτωχοὶ στὴν καρδιά, ἐξαιτίας τῆς φτώχειας τους ὡς πρὸς τὰ ἐγκόσμια.

5. Ἦλθαν λοιπὸν πρὸς τὸν Ἄλμα, καὶ αὐτὸς πού ἦταν πρῶτος ἀνάμεσά τους τοῦ εἶπε: Ἰδέξ, τί πρέπει νὰ κάνουν ἐτοῦτοι οἱ ἀδελφοί μου, πού ἐξαιτίας τῆς φτώχειας τους εἶναι περιφρονημένοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους; Μάλιστα, καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς μας, ἀφοῦ μᾶς ἐδιώξαν ἀπὸ τίς συναγωγές μας τίς ὁποῖες γιὰ νὰ τίς χτίσουμε δουλῆσαμε πολὺ σκληρὰ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Καὶ μᾶς ἐδιώξαν ἐξαιτίας τῆς τόσο μεγάλης φτώχειας μας. Καὶ δὲν ἔχουμε πού νὰ λατρεύουμε τὸ Θεὸ μας. Λοιπὸν, ἰδέξ, τί πρέπει νὰ κάνουμε;

6. Καὶ λοιπὸν, ὅταν ὁ Ἄλμα τὸ ἄκουσε αὐτό, τὸν ἔστρεψε μὲ τὸ πρόσωπό του κατευθεῖαν πρὸς αὐτόν, καὶ κοίταξε μὲ μεγάλη χαρὰ, γιατί εἶδε ὅτι τὰ βάσανά τους τοὺς εἶχαν πράγματι ταπεινώσει, καὶ ὅτι ἦταν ἐτοιμοὶ νὰ ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

7. Γι' αὐτὸ δὲν εἶπε τίποτα ἄλλο στὸ ἄλλο πλήθος, ἀλλὰ ἄπλωσε τὸ χερί του ἔμπρως, καὶ φώναξε πρὸς αὐτούς πού κοιτοῦσε, πού ἦταν πράγματι φτωχοὶ, καὶ τοὺς εἶπε:

8. Βλέπω ὅτι εἶστε ταπεινοὶ στὴν καρδιά. Ἄν λοιπὸν αὐτὸ εἶναι σωστό, εἶστε εὐλογημένοι.

9. Ἰδέστε, ὁ ἀδελφός σας εἶπε: Τί πρέπει νὰ κάνουμε; Μᾶς ἐδιώξαν ἀπὸ τίς συναγωγές μας, ὥστε νὰ μὴν

μποροῦμε νὰ λατρεύουμε τὸ Θεὸ μας.

10. Ἰδέστε σᾶς λέω, ὑποθέτετε ὅτι δὲν μπορείτε νὰ λατρεύετε τὸ Θεὸ παρά μόνο στίς συναγωγές σας;

11. Καὶ ἐπιπλέον, θά σᾶς ρωτήσω, ὑποθέτετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ λατρεύετε τὸ Θεὸ παρά μόνο μιά φορά τὴν ἑβδομάδα;

12. Σᾶς λέω, εἶναι καλὸ τὸ ὅτι σᾶς ἐδιώξαν ἀπὸ τίς συναγωγές σας, γιὰ νὰ εἶστε ταπεινοί, καὶ γιὰ νὰ μάθετε σοφία. Γιατί εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μάθετε σοφία. Γιατί ἐξαιτίας τοῦ ὅτι σᾶς ἐδιώξαν, τοῦ ὅτι σᾶς περιφρονοῦν οἱ ἀδελφοί σας ἐξαιτίας τῆς μεγάλης σας φτώχειας, γι αὐτὸ καταλήξατε στὴν ταπεινότητα τῆς καρδιάς, ἐπειδὴ ἀναγκαστικά καταλήξατε νὰ εἶστε ταπεινόφρονες.

13. Καὶ τώρα, ἐπειδὴ ἀναγκάζεστε νὰ εἶστε ταπεινόφρονες εἶστε εὐλογημένοι. Γιατί ὁ ἄνθρωπος, μερικές φορές, ὅταν ἀναγκαστεῖ νὰ ταπεινωθεῖ ἀναζητᾷ τὴ μετάνοια. Καὶ τώρα, βεβαίως, ὁποῖος μετανοίωσι θά βρεῖ εὐσπλαχνία. Καὶ ἐκεῖνος πού θά βρεῖ εὐσπλαχνία καὶ ὑπομείνει ὡς τὸ τέλος αὐτὸς θά σωθεῖ.

14. Τώρα λοιπὸν, ὅπως σᾶς εἶπα, ὅτι ἐπειδὴ ἀναγκαστήκατε νὰ εἶστε ταπεινόφρονες εἶστε εὐλογημένοι, δὲ νομίζετε ὅτι εἶναι περισσότερο εὐλογημένοι ἐκεῖνοι πού πράγματι ταπεινώνουν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἐξαιτίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ;

15. Μάλιστα, αὐτὸς πού πράγματι ταπεινώνει τὸν ἑαυτό του, καὶ μετανοεῖ γιὰ τίς ἁμαρτίες του καὶ ὑπομένει μέχρι τέλους, αὐτὸς θά εἶναι εὐλογημένος. Μάλιστα, πολὺ περισσότερο εὐλογημένος παρά ἐκεῖνοι πού ἀναγκάζονται νὰ εἶναι ταπεινοὶ ἐξαιτίας τῆς υπερβολικῆς φτώχειας τους.

16. Ἐπομένως, εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ταπεινώνουν τοὺς ἑαυ-

τούς τους χωρίς να αναγκάζονται να είναι ταπεινοί. Ἡ μάλλον, μέ άλλα λόγια, εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνος πού πιστεύει στό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί βαπτίζεται χωρίς ἰσχυρογνωμοσύνη στήν καρδιά, μάλιστα, χωρίς νά φθάσει στό σημείο νά γνωρίζει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀκόμη νά ἀναγκαστεῖ νά γνωρίζει, προτοῦ νά πιστέψουν.

17. Μάλιστα, εἶναι πολλοί πού λένε: "Ἄν μᾶς δεῖξετε ἕνα σημάδι ἀπό τούς οὐρανοῦς, τότε θά ξέρομε σίγουρα, τότε θά πιστέψουμε.

18. Σᾶς ρωτῶ λοιπόν, εἶναι αὐτό πίστη; Ἰδέστε, σᾶς λέω, "Ὀχι. Γιατί ἂν ἕνας ἄνθρωπος γνωρίζει κάτι, δέν ἔχει λόγο νά πιστέψει, γιατί τό γνωρίζει.

19. Καί τώρα, πόσο περισσότερο καταραμένος εἶναι ἐκεῖνος πού ξέρει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί δέν τό κάνει, ἀπό ἐκεῖνον πού μόνο πιστεύει, ἢ πού μόνο ἔχει λόγο νά πιστεύει, καί πέφτει σέ παράβαση;

20. Λοιπόν ἀπό αὐτό πρέπει νά κρίνετε. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι εἶναι στή μιά περίπτωση ἀκριβῶς ὅπως καί στήν ἄλλη. Κάθε ἄνθρωπος θά λάβει ἀνάλογα μέ τό ἔργο του.

21. Καί τώρα, ὅπως σᾶς εἶπα σχετικά μέ τήν πίστη, πίστη δέν εἶναι τό νά ἔχουμε τέλεια γνώση. Ἐπομένως, ἂν ἔχετε πίστη ἐλπίζετε γιά ἐκεῖνα πού δέν εἶναι ὁρατά, πού ὅμως εἶναι ἀληθινά.

22. Καί τώρα, ιδέστε, σᾶς λέω, καί θά ἠθελα νά θυμάστε, ὅτι ὁ Θεός εἶναι πολυεὐσπλαγχνος πρὸς ὅλους ὅσοι πιστεύουν στό ὄνομά του. Ἐπομένως, ἐπιθυμεῖ πάντα ἀπ' ὅλα νά πιστεύετε, μάλιστα, στό λόγο του.

23. Λοιπόν, μεταβιβάζει τό λόγο του πρὸς τούς ἀνθρώπους μέσο ἀγγέλων, μάλιστα, ὄχι μόνο πρὸς τούς ἄνδρες ἀλλά ἐπίσης καί πρὸς τίς γυναῖκες. "Ὅμως, ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά πολλές φορές καί σέ μικρά παιδιά

ἔχουν δοθεῖ λόγια τά ὁποῖα σαστίζουν τούς σοφοῦς καί τούς πολυμαθεῖς.

24. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἀφοῦ ἐπιθυμήσατε νά μάθετε ἀπό ἐμένα τί πρέπει νά κάνετε ἐπειδὴ σᾶς ἔχουν διώξει καί εἰστε δυστυχησμένοι — λοιπόν δέ θέλω νά νομίζετε ὅτι κοιτῶ νά σᾶς κρίνω μόνο σύμφωνα μέ αὐτό πού εἶναι ἀλήθεια —

25. Διότι δέν ἐννοῶ ὅτι ὅλοι ἐσεῖς ἔχετε ἀναγκαστεῖ νά ταπεινώσετε τούς ἑαυτούς σας. Γιατί ἀληθινά πιστεύω ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό ἐσᾶς πού θά ταπεινωῶναι τούς ἑαυτούς τους, σέ ὁποιαδήποτε περίσταση κι ἂν βρίσκονταν.

26. Λοιπόν, ὅπως σᾶς εἶπα σχετικά μέ τήν πίστη, ὅτι δέν ἦταν τέλεια γνώση, ἀκριβῶς τό ἴδιο εἶναι καί μέ τά λόγια μου. Στήν ἀρχή δέν μπορεῖτε νά τά ξέρετε σίγουρα, τέλεια, ἀκριβῶς ὅπως καί ἡ πίστη δέν ἀποτελεῖ τέλεια γνώση.

27. "Ὅμως ιδέστε, ἂν θέλετε νά ζυπνήσετε καί νά διεγείρετε τίς δυνάμεις σας, ἔστω σάν ἕνα πείραμα πρὸς τά λόγια μου, καί νά ἀσκήσετε ἐλάχιστη πίστη, μάλιστα, ἔστω κι ἂν δέν μπορεῖτε τίποτα περισσότερο ἀπό τό νά ἐπιθυμεῖτε νά πιστέψετε, ἀφήστε αὐτήν τήν ἐπιθυμία νά δουλέψει μέσα σας, ἔστω μέχρι νά πιστέψετε μέ τέτοιον τρόπο ὥστε νά μπορέσετε νά κάνετε χῶρο γιά ἕνα τμήμα τῶν λόγων μου.

28. Τώρα θά παρομοιάσουμε τό λόγο μέ ἕνα σπόρο. Λοιπόν, ἂν κάνατε χῶρο ὥστε ἕνας σπόρος νά φυτευτεῖ στήν καρδιά σας, ιδέστε, ἂν εἶναι ἀληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, ἂν δέν τόν διώξετε μέ τήν ἀπιστία σας, ὥστε νά ἀντισταθεῖτε στό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ιδέστε, θά ἀρχίσει νά διογκώνεται μέσα στό στήθος σας. Καί ὅταν αἰσθανθεῖτε αὐτήν τήν διογκωτική κίνηση,

θά ἀρχίσετε νά λέτε μέσα σας: Θά πρέπει νά είναι καλός σπόρος, δηλαδή ὁ λόγος είναι καλός, γιατί ἀρχίζει νά μεγαλώνει τήν ψυχή μου. Μάλιστα, ἀρχίζει νά φωτίζει τή νοημοσύνη μου, μάλιστα, ἀρχίζει νά μου εἶναι εὐχάριστο.

29. Ἰδέστε λοιπόν, αὐτό δέ θά αὔξανε τήν πίστη σας; Σᾶς λέω: Μάλιστα. Καί ὁμως δέν ἔχει ἐξελιχτεῖ σέ τέλεια γνώση.

30. Ὅμως ιδέστε, ὅταν ὁ σπόρος διογκώνεται, καί φυτρώνει, καί ἀρχίζει νά αὐξάνεται, τότε θά πρέπει νά πείτε ὅτι ὁ σπόρος εἶναι καλός. Ἐπειδή, ιδέστε, διογκώνεται, καί φυτρώνει, καί ἀρχίζει νά αὐξάνεται. Καί τώρα, ιδέστε, αὐτό δέ θά δυναμώσει τήν πίστη σας; Μάλιστα, θά δυναμώσει τήν πίστη σας, γιατί θά πείτε: Ξέρω ὅτι αὐτός εἶναι καλός σπόρος, ἀφοῦ, ιδέστε, φυτρώνει καί ἀρχίζει νά αὐξάνεται.

31. Καί τώρα, ιδέστε, εἰστε σίγουροι ὅτι εἶναι καλός σπόρος; Σᾶς λέω: Μάλιστα. Γιατί κάθε σπόρος παράγει κατά τήν ὁμοίωσή του.

32. Ἐπομένως, ἂν ἕνας σπόρος αὐξάνει εἶναι καλός. Ἀλλά ἂν δέν αὐξάνει, ιδέστε, δέν εἶναι καλός, ἐπομένως ἀπορρίπτεται.

33. Καί τώρα, ιδέστε, ἐπειδή δοκιμάσατε τό πείραμα, καί φυτέψατε τό σπόρο, καί διογκώνεται καί φυτρώνει, καί ἀρχίζει νά αὐξάνεται, πρέπει νά ξέρετε ὅτι ὁ σπόρος εἶναι καλός.

34. Καί τώρα, ιδέστε, εἶναι ἡ γνώση σας τέλεια; Μάλιστα, ἡ γνώση σας εἶναι τέλεια σέ αὐτό τό θέμα, καί ἡ πίστη σας εἶναι ἀδρανής. Καί αὐτό ἐπειδή ξέρετε, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι ὁ λόγος διόγκωσε τήν ψυχή σας, καί ἐπίσης ξέρετε ὅτι φύτρωσε, ὅτι ἡ νοημοσύνη σας ἀρχίζει νά φωτίζεται, καί ὁ νοῦς σας ἀρχίζει νά ἐπεκτείνεται.

35. Ὡ, τότε, δέν εἶναι αὐτό πραγματικό; Σᾶς λέω: Μάλιστα, γιατί εἶναι φῶς. Καί ὅτιδήποτε εἶναι φῶς, εἶναι καλό, ἐπειδή εἶναι εὐδιάκριτο. Ἐπομένως, πρέπει νά ξέρετε ὅτι εἶναι καλό. Καί τώρα ιδέστε, ἀφοῦ γευθήκατε αὐτό τό φῶς εἶναι ἡ γνώση σας τέλεια;

36. Ἰδέστε, σᾶς λέω: Ὅχι. Οὔτε πρέπει νά παραμερίσετε τήν πίστη σας, γιατί ἀσκήσατε τήν πίστη σας μόνο γιά νά φυτέψετε τό σπόρο ὥστε νά δοκιμάσετε τό πείραμα γιά νά γνωρίσετε ἂν ὁ σπόρος ἦταν καλός.

37. Ἰδέστε λοιπόν, καθώς θά ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται τό δέντρο, θά πείτε: Ἄς τό καλλιεργήσουμε μέ μεγάλη φροντίδα, γιά νά ριζώσει, γιά νά μεγαλώσει, καί νά μᾶς παράγει καρπό. Καί τώρα ιδέστε, ἂν τό καλλιεργήσετε μέ μεγάλη φροντίδα, θά ριζώσει, καί θά μεγαλώσει, καί θά παράγει καρπό.

38. Ὅμως ἂν παραμελήσετε τό δέντρο, καί δέ νοιαστεῖτε γιά τήν καλλιέργειά του, ιδέστε, δέ θά ριζώσει, καί ὅταν ἔλθει ὁ καυτός ἥλιος καί τό κάψει, ἐπειδή δέν εἶχε ρίζες, μαραίνεται καί τό ξεριζώνετε καί τό πετᾶτε.

39. Λοιπόν, αὐτό δέν εἶναι ἐπειδή ὁ σπόρος δέν ἦταν καλός, οὔτε εἶναι ἐπειδή ὁ καρπός του δέν ἦταν ἐπιθυμητός. Ἀλλά εἶναι ἐπειδή ἡ γῆ σας δέν εἶναι εὐφορη, καί δέ θέλατε νά καλλιεργήσετε τό δέντρο, γι' αὐτό δέν μπορεῖτε νά ἔχετε τόν καρπό του.

40. Καί ἔτσι, ἂν δέν καλλιεργήσετε τό λόγο, κοιτάζοντας μέ βλέμμα γεμάτο πίστη πρός τόν καρπό του, δέν μπορεῖτε ποτέ νά δρέψετε τόν καρπό τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς.

41. Ὅμως ἂν καλλιεργήσετε τό λόγο, μάλιστα, ἂν καλλιεργήσετε τό δέντρο καθώς ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται, μέ τήν πίστη σας, μέ μεγάλη ἐπιμέλεια καί ὑπομονή, προσδοκῶν-

τας τόν καρπό του, θά ριζώσει. Και ιδέστε, θά είναι ένα δέντρο πού θά βλαστήσει προς ζωή αιώνια.

42. Καί εξαιτίας τῆς επιμέλειάς σας καί τῆς πίστεως σας καί τῆς ὑπομονῆς σας στό λόγο, στό νά τόν καλλιεργήσετε γιά νά ριζώσει, ιδέστε, σιγά – σιγά θά κόψετε τόν καρπό του, ὁ ὁποῖος εἶναι πολυτιμότεος, ὁ ὁποῖος εἶναι γλυκός ὑπεράνω κάθε τι γλυκοῦ, καί ὁ ὁποῖος εἶναι λευκός ὑπεράνω κάθε τι λευκοῦ, μάλιστα, καί ἀγνός ὑπεράνω κάθε τι ἀγνοῦ, καί θά φάτε ἀπό τόν καρπό αὐτό μέχρις ὅτου χορτάσετε, ὥστε νά μήν πεινάσετε πιά, οὔτε νά διψάσετε.

43. Τότε, ἀδελφοί μου, θά δρῆψετε τήν ἀμοιβή τῆς πίστεως σας, καί τῆς επιμέλειάς σας, καί τῆς ὑπομονῆς σας, καί τῆς ἀνεκτικότητάς σας, πού περιμένετε τὸ δέντρο γιά νά παράγει καρπό γιά ἑσάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Ὁ Ζένος δίδαξε ὅτι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά προσεύχονται καί νά λατρεύουν σέ ὅλα τά μέρη, καί ὅτι οἱ κρίσεις ἀπομακρύνονται ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ. Ὁ Ζένος δίδαξε ὅτι ἡ εὐσπλαχνία ἀπονέμεται ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ. Ὁ Μωσῆς ὕψωσε στήν ἔρημο ἓνα σύμβολο γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

ΛΟΙΠΟΝ ἀφοῦ εἶπε αὐτά τά λόγια ὁ Ἄλμα, τόν ρώτησαν ἐπιθυμώντας νά μάθουν ἄν ἔπρεπε νά πιστεύουν σέ ἓνα Θεό, γιά νά μπορέσουν νά ἀποκτήσουν τόν καρπό γιά τόν ὁποῖο τούς μίλησε, δηλαδή πῶς νά σπείρουν τὸ σπόρο, δηλαδή τὸ λόγο ἐκεῖνο γιά τόν ὁποῖο τούς εἶχε μιλήσει, ὁ ὁποῖος, εἶπε, πρέπει νά φυτευτεῖ μέσα στήν καρδιά τους. Δηλαδή μέ πσιόν τρόπο ἔπρεπε νά ἀρχίσουν νά ἀκούουν τήν πίστη τους.

2. Καί ὁ Ἄλμα τούς εἶπε: Ἰδέστε, εἶπατε ὅτι δέν μπορούσατε νά λα-

τρέψετε τὸ Θεό σας ἐπειδὴ σᾶς ἔδιωξαν ἀπό τίς συναγωγές σας. Ὅμως ιδέστε, ἐγὼ σᾶς λέω, ἄν νομίζετε ὅτι δέν μπορείτε νά λατρεύετε τὸ Θεό, κάνετε μεγάλο λάθος, καί πρέπει νά ἐρευνήσετε τίς γραφές. Ἄν νομίζετε ὅτι αὐτὸ σᾶς ἔχουν διδάξει, δέν τίς καταλαβαίνετε.

3. Θυμάστε νά ἔχετε διαβάσει τί ἔχει πεῖ ὁ Ζένος, ὁ προφήτης τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, σχετικά μέ τήν προσευχή ἢ τὴ λατρεία;

4. Γιατί αὐτὸς εἶπε: Εἶσαι πολυεὐσπλαχνος, ὦ Θεέ, γιατί εἰσάκουσες τήν προσευχή μου, ἀκόμα κι ὅταν ἦμουν στήν ἔρημιά. Μάλιστα, ἦσαν πολυεὐσπλαχνος ὅταν προσευχήθηκα σχετικά μέ αὐτοὺς πού ἦταν οἱ ἐχθροί μου, καί σὺ τοὺς παρέδωσες σέ μένα.

5. Μάλιστα, ὦ Θεέ, καί ἦσαν πολυεὐσπλαχνος πρὸς ἐμένα ὅταν σέ ἐπικαλέστηκα στό χωράφι μου, ὅταν σέ ἐπικαλέστηκα μέ τήν προσευχή μου, καί μέ ἄκουσες.

6. Καί πάλι, ὦ Θεέ, ὅταν στράφηκα στό σπιτί μου ἐσὺ μέ ἄκουσες κατὰ τήν προσευχή μου.

7. Καί ὅταν στράφηκα στό κλειστό μου δῶμα, ὦ Κύριε, καί προσευχήθηκα σέ σένα, μέ ἄκουσες.

8. Μάλιστα, εἶσαι πολυεὐσπλαχνος πρὸς τὰ τέκνα σου ὅταν σέ ἐπικαλοῦνται, γιά νά ἀκουστοῦν ἀπὸ ἐσένα καί ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καί θά τοὺς ἀκούσεις.

9. Μάλιστα, ὦ Θεέ, ἦσαν πολυεὐσπλαχνος πρὸς ἐμένα, καί ἄκουσες τίς κραυγές μου ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους τοῦ ποιμνίου σου.

10. Μάλιστα, καί μέ ἄκουσες ἐπίσης ὅταν μέ ἔδιωξαν καί μέ περιφρόνησαν οἱ ἐχθροί μου, μάλιστα, ἄκουσες τίς κραυγές μου, καί θύμωσες μέ τούς ἐχθρούς μου, καί τοὺς ἐπισκέφτηκες στό θυμό σου μέ ταχύτατο ὄλεθρο.

11. Καί μέ ἄκουσες ἔνεκα τῶν τα-

λαιπωριῶν μου καί τῆς εἰλικρινείας μου. Καί εἶναι γιά χάρη τοῦ Υἱοῦ σου πού ὑπῆρξες τόσο πολυεὐπλαχτος σέ μένα, γι' αὐτό θά σέ ἐπικαλεστώ σέ κάθε ταλαιπωρία μου, γιατί σέ σένα εἶναι ἡ χαρά μου, γιατί ἀπομάκρυνες τίς κρίσεις σου ἀπό ἐμένα, χάρη τοῦ Υἱοῦ σου.

12. Καί λοιπόν ὁ Ἄλμα τούς εἶπε: Πιστεῦτε αὐτές τίς γραφές πού ἔχουν γραφεῖ ἀπό αὐτούς τούς παλαιούς;

13. Ἴδέστε, ἂν τίς πιστεῦτε, πρέπει νά πιστέψετε αὐτό πού εἶπε ὁ Ζένος. Γιατί, ἰδέστε, αὐτός εἶπε: Ἀπομάκρυνες τίς κρίσεις σου χάρη τοῦ Υἱοῦ σου.

14. Λοιπόν ἰδέστε, ἀδελφοί μου, θά ἤθελα νά σᾶς ρωτήσω ἂν διαβάσατε τίς γραφές. Ἄν τίς διαβάσατε, πῶς μπορεῖτε νά μήν πιστεῦτε στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ;

15. Γιατί δέν ἔχει γραφεῖ ὅτι μόνο ὁ Ζένος μίλησε γι' αὐτά τά πράγματα, ἀλλά καί ὁ Ζενόκ ἐπίσης μίλησε γι' αὐτά —

16. Γιατί ἰδέστε, εἶπε: Εἶσαι θυμωμένος, ὦ Κύριε, μέ αὐτόν τό λαό, ἐπειδή δέν καταλαβαίνουν τά ἐλέη σου, αὐτά πού τούς ἔχεις ἀπονείμει χάρη τοῦ Υἱοῦ σου.

17. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, βλέπετε ὅτι ἄλλος ἕνας προφήτης τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἔδωσε μαρτυρία γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, καί ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι δέν καταλάβαιναν τά λόγια του τόν λιθοβόλησαν μέχρι θανάτου.

18. Ὅμως ἰδέστε, αὐτό δέν εἶναι ὄλο. Αὐτοί δέν εἶναι οἱ μόνοι πού μίλησαν σχετικά μέ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

19. Ἴδέστε, μίλησε γι' αὐτόν ὁ Μωυσῆς. Μάλιστα, καί ἰδέστε, ἕνα σύμβολο ὑψώθηκε στήν ἐρημιά, ὥστε ὅποιος τό κοίταζε μπορούσε νά ζήσει. Καί πολλοί κοίταξαν καί ἔζησαν.

20. Ὅμως λίγοι κατάλαβαν τή σημασία αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καί τοῦτο ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς

καρδιάς τους. Ὅμως ὑπῆρχαν πολλοί πού εἶχαν σκληρύνει τόσο πού δέν ἤθελαν νά κοιτάξουν, γι' αὐτό χάθηκαν. Τώρα ὁ λόγος πού δέν ἤθελαν νά κοιτάξουν εἶναι ἐπειδή δέν πίστευαν ὅτι θά τοὺς γιάτρευε.

21. Ἄχ ἀδελφοί μου, ἂν μπορούσατε νά θεραπευθεῖτε ἄπλως μέ τό νά ρίξετε γύρω τά μάτια σας γιά νά θεραπευθεῖτε, δέ θά κοιτούσατε γρηγορα, ἢ θά προτιμούσατε νά σκληρύνετε τήν καρδιά σας μέ ἀπιστία, καί νά εἶστε νωθροί, ὥστε νά μή θέλετε νά ρίξετε γύρω τά μάτια σας, ὥστε νά χαθεῖτε;

22. Ἄν εἶναι ἔτσι, μεγάλη δυστυχία θά πέσει ἐπάνω σας. Ὅμως ἂν δέν εἶναι ἔτσι, τότε ρίξετε γύρω τά μάτια σας καί ἀρχίστε νά πιστεῦτε στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά ἔλθει γιά νά λυτρώσει τό λαό του, καί ὅτι θά ὑποφέρει καί θά πεθάνει γιά νά ἐξιλεωθεῖ γιά τίς ἀμαρτίες τους. Καί ὅτι θά ἀναστηθεῖ ἀπό τούς νεκρούς, πράγμα τό ὁποῖο θά πραγματοποιήσει τήν ἀνάσταση, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά σταθοῦν ἐμπρός του, γιά νά κριθοῦν κατά τήν τελευταία ἡμέρα τῆς κρίσεως, σύμφωνα μέ τά ἔργα τους.

23. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, ἐπιθυμῶ νά φυτέψετε αὐτόν τό λόγο στήν καρδιά σας, καί καθώς ἀρχίζει νά διογκώνεται, ἔτσι νά τόν θρέψετε μέ τήν πίστη σας. Καί ἰδέστε, θά γίνε δένδρο πού θά ξεπεταχτεῖ μέσα σας πρὸς ζωὴ αἰώνια. Καί τότε εἶθε ὁ Θεός νά σᾶς χαρίσει τό νά γίνουν τά βάρη σας ἐλαφριά, μέσο τῆς χαρᾶς τοῦ Υἱοῦ του. Καί τοῦτα ὅλα μπορεῖτε νά τά πράξετε ἂν θέλετε. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

Ὁ Ἀμουλέκ βεβαιώνει ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας βρίσκεται μέσα στό Χριστό. Ὁλη ἡ ἀνθρωπότητα

θά χαθεί ἂν δὲ γίνεῖ ἐξιλέωση. Ὁλος ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ ὑπονοεῖ τὴ θυσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Τὸ αἰώνιο σχέδιο τῆς ἀπολύτρωσης βασίζεται στὴν πίστη καὶ μετάνοια. Νὰ προσεύχεστε γιὰ ὑλικές καὶ πνευματικές εὐλογίες. Ἐτούτῃ ἢ ζωῇ εἶναι ὁ καιρὸς γιὰ νὰ προετοιμαστοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀντικρῦσουν τὸ Θεό. Ἐργαστεῖτε γιὰ τὴ σωτηρία σας μὲ φόβο καὶ τρόμο.

Καὶ τώρα ἐγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ Ἄλμα τοὺς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, κάθισε κάτω στὸ ἔδαφος, καὶ ὁ Ἄμουλέκ σηκώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκει λέγοντας:

2. Ἀδελφοί μου, νομίζω ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀγνοήσετε αὐτὰ πού εἰπώθηκαν σχετικὰ μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο διδάξαμε ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, ξέρω ὅτι αὐτὰ ὅλα σᾶς διδάχθηκαν πλουσιοπάροχα πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποστασία σας ἀπὸ ἐμᾶς.

3. Καὶ καθὼς ζητήσατε ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο μου ἀδελφό νὰ σᾶς γνωστοποιήσει τί πρέπει νὰ κάνετε, ἐξαιτίας τῶν βασάνων σας, καὶ ἐκεῖνος σᾶς μίλησε κάπως γιὰ νὰ σᾶς προετοιμάσει τὸ νοῦ, μάλιστα, καὶ σᾶς προέτρεψε νὰ ἔχετε πίστη καὶ ὑπομονή —

4. Μάλιστα, καὶ ἀκόμα νὰ ἔχετε τόση πίστη ὅσο ἔστω γιὰ νὰ φυτέψετε τὸ λόγο στὴν καρδιά σας, γιὰ νὰ δοκιμάσετε τὸ πείραμα τῆς καλοσύνης του.

5. Καὶ εἶδαμε ὅτι τὸ μεγάλο ἐρώτημα πού εἶναι μέσα στὸ μυαλό σας εἶναι ἂν ὁ λόγος βρίσκεται στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἂν δὲ θά ὑπάρξει Χριστός.

6. Καὶ ἐπίσης εἶδατε ὅτι ὁ ἀδελφός μου σᾶς ἀπέδειξε, σὲ πολλὰς περιπτώσεις, ὅτι ὁ λόγος βρίσκεται στὸ Χριστὸ πρὸς σωτηρία μας.

7. Ὁ ἀδελφός μου ἐπικαλέστηκε τὰ λόγια τοῦ Ζένου, ὅτι λύτρωση

ἐπέρχεται μέσο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπίσης ἐπικαλέστηκε τὰ λόγια τοῦ Ζένου. Καὶ ἐπίσης ἀναφέρθηκε στὸ Μωυσῆ, γιὰ νὰ ἀποδείξει ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀλήθεια.

8. Καὶ τώρα, ἰδέστε, θά σᾶς καταθέσω τὴ μαρτυρία μου ἐγὼ ὁ ἴδιος, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀλήθεια. Ἰδέστε, σᾶς λέω, ὅτι ξέρω ὅτι ὁ Χριστὸς θά ἔλθῃ ἀνάμεσα στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ πάρῃ ἐπάνω του τὶς παραβάσεις τοῦ λαοῦ του, καὶ ὅτι θά ἐξιλεωθεῖ γιὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, γιὰτὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὸ εἶπε.

9. Γιατὶ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ γίνεῖ μιὰ ἐξιλέωση, γιὰτὶ σύμφωνα μὲ τὸ μεγάλο σχέδιο τοῦ Αἰώνιου Θεοῦ πρέπει νὰ γίνεῖ ἐξιλέωση, εἰδᾶλλως ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα πρέπει ἀναπόφευκτα νὰ ἀφανιστεῖ. Μάλιστα, ὅλοι ἔχουν σκληρυνθεῖ. Μάλιστα, ὅλοι ἔχουν ὑποστῆ τὴν πτώση καὶ ἔχουν χαθεῖ καὶ ἀσφαλῶς θά ἀφανιστοῦν ἐκτός ἂν παρεμβληθεῖ ἡ ἐξιλέωση ἢ ὅποια εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεῖ.

10. Γιατὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεῖ μιὰ μεγάλη καὶ τελευταία θυσία. Μάλιστα, ὄχι θυσία ἀνθρώπου, οὔτε ζώου, οὔτε κανενὸς εἴδους πτηνοῦ. Γιατὶ δὲ θά εἶναι ἀνθρώπινη θυσία. Ὅμως πρέπει νὰ εἶναι μιὰ ἀπέραντη καὶ αἰώνια θυσία.

11. Λοιπὸν δὲν ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος πού νὰ μπορεῖ νὰ θυσιάσει τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα τὸ ὁποῖο νὰ ἐξιλεώσει τὶς ἁμαρτίες ἐνός ἄλλου. Λοιπὸν, ἂν ἓνας ἄνθρωπος δολοφονήσει, ἰδέστε, μπορεῖ ὁ νόμος μας, πού εἶναι δίκαιος, νὰ ἀφαιρέσει τὴ ζωὴ τοῦ ἀδελφοῦ του; Σᾶς λέω, Ὁχι.

12. Ἀλλὰ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴ ζωὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος δολοφόνησε. Γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει τίποτα πού νὰ εἶναι λιγότερο ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη ἐξιλέωση, πού νὰ ἐπαρκέσει γιὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

13. Γι' αὐτὸ, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρξει μιὰ μεγάλη καὶ τελευταία

θυσία, και τότε θα παύσει, δηλαδή είναι ανάγκη να παύσει το χύσιμο αίματος. Τότε ο νόμος του Μωυσή θα εκπληρωθεί. Μάλιστα, όλος θα εκπληρωθεί, κάθε γιώτα και μικρή στιγμή, και τίποτα δε θα καταργηθεί.

14. Και ιδέστε, αυτό είναι όλο το νόημα του νόμου. Το παραμικρό ύπονοεϊ αυτήν τη μεγάλη και τελευταία θυσία. Και αυτή ή μεγάλη και τελευταία θυσία θα είναι ο Υίός του Θεού, μάλιστα, άπέραντη και αιώνια.

15. Και έτσι θα φέρει τη σωτηρία σε όλους όσους θα πιστέψουν στο όνομά του, αφού αυτός είναι ο σκοπός της τελευταίας αυτής θυσίας, να θέσει σε ενέργεια τά αισθήματα του έλέους, που ύπερισχύει της δικαιοσύνης, και παρέχει τά μέσα στους ανθρώπους να μπορούν να έχουν πίστη προς μετάνοια.

16. Και έτσι ή εϋσπλαχνία ίκανοποιεί τίς άπαιτήσεις της δικαιοσύνης, και τούς περιτυλίγει στην άγκαλιά της σιγουριάς, ενώ εκείνος που δέν έξασκει πίστη προς μετάνοια είναι έκτεθειμένος στις άπαιτήσεις όλόκληρου του νόμου της δικαιοσύνης. Γι' αυτό, μόνο προς εκείνον που έχει πίστη προς μετάνοια εφαρμόζεται τό μεγάλο και αιώνιο σχέδιο της άπολύτρωσης.

17. Γι' αυτό, είθε ο Θεός να σάς χαρίσει, άδελφοί μου, τό να αρχίσετε να άσκειτε την πίστη σας προς μετάνοιας να αρχίσετε να επικαλείστε τό άγιο όνομά του, ώστε να έχει εϋσπλαχνία προς εσάς.

18. Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν για την εϋσπλαχνία του, γιατί είναι ισχυρός στο να σώζει.

19. Μάλιστα, ταπεινώστε τούς έαυτούς σας, και συνεχίστε μέ προσευχή προς εκείνον.

20. Αναφωνήστε προς αυτόν όταν είστε στους άγρους, μάλιστα, για τά κοπάδια σας.

21. Αναφωνήστε προς αυτόν στά

σπίτια σας, μάλιστα, για όλο τό σπιτικό σας, και τό πρωί, και τό μεσημέρι, και τό βράδυ.

22. Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν καλώντας τον έναντίον της δύναμης των έχθρών σας.

23. Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν καλώντας τον έναντίον του διαβόλου, που είναι έχθρός κάθε δικαιοσύνης.

24. Αναφωνήστε προς αυτόν για τούς καρπούς των άγρών σας, ώστε μ' αυτούς να εϋημερείτε.

25. Αναφωνήστε προς αυτόν για τά κοπάδια των άγρών σας, ώστε να πληθαινουν.

26. Όμως αυτό δέν είναι αρκετό. Πρέπει να ξεχειλίζει ή ψυχή σας προς αυτόν στά μικρά ιδιαίτερά σας δωμάτια, και στους κρυφούς σας χώρους, και στην έρημιά σας.

27. Μάλιστα, και όταν δέν αναφωνείτε προς τον Κύριο, άφηστε την καρδιά σας να είναι γεμάτη, έλκυόμενη διαρκώς από προσευχή προς εκείνον, για τό καλό σας, και επίσης για τό καλό αυτών που είναι τριγύρω σας.

28. Και τώρα, ιδέστε, αγαπημένοι μου άδελφοί, σάς λέω, μη νομίζετε ότι αυτό είναι όλο. Γιατί αφού κάνετε όλα αυτά, αν διώξετε αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη, και αυτούς που είναι γυμνοί, και δέν επισκέπτεστε τούς άσθενείς και ταλαιπωρημένους, και δέν παραχωρείτε από τά υπάρχοντά σας, αν έχετε, σε εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη — σάς λέω, αν δέν κάνετε όποιοδήποτε από αυτά, ιδέστε, ή προσευχή σας είναι μάταιη, και δε σάς ώφελεί σε τίποτα, και είστε σαν ύποκριτές που άρνούνται την πίστη.

29. Γι' αυτό, αν δε θυμάστε να είστε έλεήμονες, είστε σαν άκαθαρσία λιωμένου μετάλλου, την όποία οι μεταλλουργοί πετούν, (αφού δέν έχει καμιά αξία) και ποδοπατείται κάτω από τά πόδια των ανθρώπων.

30. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, θά ἤθελα, ἀφοῦ λάβατε τόσες πολλές μαρτυρίες, ἀφοῦ εἶδατε ὅτι οἱ ἅγιες γραφές μαρτυροῦν γι' αὐτά ὅλα, νά προχωρήσετε καί νά καρποφορήσετε πρὸς μετάνοια.

31. Μάλιστα, θά ἤθελα νά προχωρήσετε καί νά μὴ σκληρύνετε πιά τὴν καρδιά σας. Γιατί ιδέστε, τώρα εἶναι ὁ καιρὸς καί ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας σας. Καί γι' αὐτό, ἂν μετανοήσετε καί δέ σκληρύνετε τὴν καρδιά σας, ἀμέσως τὸ μεγάλο σχέδιο τῆς ἀπολύτρωσης θά ἐφαρμοστεῖ σέ σᾶς.

32. Ἐπειδὴ, ιδέστε, ἐτούτῃ ἡ ζωὴ εἶναι ὁ καιρὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους νά προετοιμαστοῦν νά συναντήσουν τὸ Θεό. Μάλιστα, ιδέστε, ἡ μέρα ἐτούτης τῆς ζωῆς εἶναι ἡ μέρα γιὰ νά ἐκτελέσουν οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τους.

33. Καί τώρα, ὅπως σᾶς εἶπα καὶ πρὶν, ἀφοῦ εἶχατε τόσες μαρτυρίες, γι' αὐτὸ σᾶς ἱκετεύω νά μὴ ἀναβάλετε ὡς τὸ τέλος τὴν ἡμέρα τῆς μετάνοιάς σας. Γιατί μετὰ ἀπὸ τούτῃ τὴν ἡμέρα τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία μᾶς δίνεται γιὰ νά προετοιμαστοῦμε γιὰ τὴν αἰωνιότητα, ιδέστε, ἂν δέ βελτιώσουμε τὸ χρόνο μας ἐνῶ εἴμαστε σέ τούτῃ τῇ ζωῇ, μετὰ ἔρχεται ἡ νύχτα τοῦ σκότους ὅπου δέν μπορεῖ νά ἐκτελεστεῖ καμιά ἐργασία.

34. Ὅταν βρεθεῖτε σέ αὐτὴν τὴ φοβερὰ κρίσιμη στιγμή, δέν μπορεῖτε νά πεῖτε: θά μετανοήσω, θά ἐπιστρέψω στὸ Θεό μου. Ὁχι, δέν μπορεῖτε νά τὸ πεῖτε αὐτό. Γιατί αὐτὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα πού κατέχει τὸ σῶμα σας τὴν ἐποχὴ πού θά βγεῖτε ἀπὸ ἐτούτῃ τῇ ζωῇ, αὐτὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα θά ἔχει τὴ δύναμη νά κατέχει τὸ σῶμα σας σέ κείνον τὸν αἰώνιο κόσμο.

35. Γιατί ιδέστε, ἂν ἔχετε ἀναβάλει τὴν ἡμέρα τῆς μετάνοιάς σας μέχρι τὸ θανάτο, ιδέστε, ἔχετε ὑποταχ-

θεῖ στὸ πνεῦμα τοῦ διαβόλου, καί θά σᾶς σφραγίσει δικούς του. Ἐπομένως, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἔχει ἀποσυρθεῖ ἀπὸ ἐσᾶς, καί δέν ἔχει θέση μέσα σας, καί ὁ διάβολος ἔχει ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπάνω σας, καί αὐτὸ εἶναι τὸ τελικὸ στάδιο τῶν ἀνόμων.

36. Καί αὐτὸ τὸ ξέρω γιατί ὁ Κύριος εἶπε ὅτι δέν κατοικεῖ σέ ἀνόσιους ναοὺς, ἀλλὰ στὶς καρδιές τῶν δικαίων θά κατοικήσει. Μάλιστα, καί ἐπίσης εἶπε ὅτι οἱ δίκαιοι θά καθίσουν μέσα στὸ βασιλεῖο του, καί δέ θά ξαναβγοῦν πιά, ἀλλὰ οἱ ἐνδυμασίες τους θά γίνουν λευκές μέσο τοῦ αἵματος τοῦ Ἄρνιου.

37. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἐπιθυμῶ νά τὰ θυμάστε ὅλα αὐτά, καί νά ἐργασεῖτε γιὰ τὴ σωτηρία σας μὲ φόβο ἐμπρὸς στὸ Θεό, καί νά μὴ ἀρνεῖστε πιά τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ.

38. Ὡστε νά μὴ ἀνταγωνίζεστε πιά τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ἀλλὰ νά τὸ δεχτεῖτε, καί νά πάρετε ἐπάνω σας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Νά ταπεινώσετε τοὺς ἑαυτοὺς σας μέχρι τὸ χῶμα, καί νά λατρεύετε τὸ Θεό, σέ ὁποιοδήποτε μέρος κι ἂν εἴστε, κατὰ τὸ πνεῦμα καί κατὰ τὴν ἀλήθεια, καί νά ζεῖτε δίνοντας εὐχαριστεῖες καθημερινά, γιὰ τὰ πολλὰ ἔλεη καί τίς πολλές εὐλογίες πού σᾶς ἀπονέμει.

39. Μάλιστα, καί ἐπίσης σᾶς παροτρύνω, ἀδελφοί μου, νά προσέχετε νά προσεύχεστε συνεχῶς, γιὰ νά μὴ ὀδηγηθεῖτε σέ σφάλματα ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου, γιὰ νά μὴ σᾶς ὑπερικήσει, γιὰ νά μὴ ὑποταχθεῖτε σέ αὐτόν κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα. Γιατί ιδέστε, δέ σᾶς ἀμείβει μὲ τίποτα καλὸ.

40. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, θά σᾶς παροτρύνω νά ἔχετε ὑπομονή, καί νά ἀντέχετε κάθε εἶδος βᾶσανα, ὥστε νά μὴ μέμφεστε ἐκείνους πού σᾶς ἐδιώξαν ἐξαιτίας

της πολύ μεγάλης σας φτώχειας, μήν τυχόν και γίνετε άμαρτωλοί σαν κι εκείνους.

41. Ἄλλά νά ἔχετε ὑπομονή, και νά ὑποφέρετε τά βάσανα αὐτά, μέ σταθερή ἐλπίδα ὅτι κάποια μέρα θά ἀναπαυθεῖτε ἀπό ὅλα σας τά βάσανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

Τό κήρυγμα τοῦ λόγου καταστρέφει τήν πανουργία τῶν Ζωραμιτῶν. Ἐξορίζουν τοὺς νεοφώτιστους, οἱ ὁποῖοι τότε ἐνώνουνται μέ τό λαό τοῦ Ἀμμῶν στό Ἱερσόν. Ὁ Ἄλμα θλίβεται γιά τήν ἀνομία τοῦ λαοῦ.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ τελείωσε αὐτά τά λόγια ὁ Ἄμουλέκ, ἀποτραβήχτηκαν ἀπό τό πλῆθος και ἤλθαν στή χώρα τοῦ Ἱερσόν.

2. Μάλιστα, και οἱ ὑπόλοιποι ἀπό τοὺς ἀδελφούς, ἀφοῦ κήρυξαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ στοὺς Ζωραμίτες, ἤλθαν ἐπίσης στή γῆ τοῦ Ἱερσόν.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ συνεδρίασε τό πῶ γνωστό τμήμα τῶν Ζωραμιτῶν σχετικά μέ τά λόγια πού τοὺς εἶχαν κηρυχτεῖ, θύμωσαν ἐξαιτίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, γιατί κατέστρεψε τήν πανουργία τους, γι' αὐτό δέν ἤθελαν νά ὑπακούσουν στά λόγια αὐτά.

4. Καί ἔστειλαν και συγκέντρωσαν ὅλο τό λαό ἀπό ὅλη τή χώρα, και ἔκαναν συμβούλιο μαζί τους σχετικά μέ τά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ.

5. Τώρα οἱ κυβερνήτες τους και οἱ ἱερεῖς τους και οἱ διδάσκαλοι τους, δέν ἄφησαν τό λαό νά μάθει σχετικά μέ τίς ἐπιθυμίες τους. Κι ἔτσι ἀνακάλυψαν κρυφά τίς σκέψεις ὄλου τοῦ λαοῦ.

6. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἀνακάλυψαν τή σκέψη ὄλων τῶν ἀνδρώπων, αὐτῶν πού ἦταν ὑπέρ τῶν λόγων πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τόν Ἄλμα και

τοὺς ἀδελφούς του τοὺς ἐδιώξαν ἀπό τή χώρα. Καί ἦταν πολλοί. Καί ἤλθαν κι αὐτοί στή γῆ τοῦ Ἱερσόν.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄλμα και οἱ ἀδελφοί του τοὺς προσέφεραν διακονία.

8. Λοιπόν ὁ λαός τῶν Ζωραμιτῶν ἦταν θυμωμένος μέ τό λαό τοῦ Ἀμμῶν πού βρισκόταν στό Ἱερσόν, και ὁ ἀρχικυβερνήτης τῶν Ζωραμιτῶν, πού ἦταν πολύ ἀμαρτωλός ἄνθρωπος, ἔστειλε στό λαό τοῦ Ἀμμῶν και τοὺς ζητοῦσε νά διώξουν ἀπό τή χώρα τους ὄλους ἐκείνους πού ἤλθαν ἀπό αὐτοὺς στή χώρα τους.

9. Καί ἐξέφρασε πολλές ἀπειλές ἐναντίον τους. Καί τότε ὁ λαός τοῦ Ἀμμῶν δέ φοβήθηκε τά λόγια τους, γι' αὐτό δέν τοὺς ἐδιώξαν, ἀλλά δέχτηκαν ὄλους τοὺς φτωχοὺς τῶν Ζωραμιτῶν πού ἤλθαν σέ αὐτούς. Καί τοὺς ἔθρεψαν και τοὺς ἐντυσαν και τοὺς ἔδωσαν γῆ γιά κληρονομία τους, και τοὺς χορήγησαν ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τους.

10. Τώρα αὐτό ἐρέθισε τοὺς Ζωραμίτες σέ θυμό ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμμῶν, και ἄρχισαν νά ἀναμιγνύονται μέ τοὺς Λαμανίτες και νά τοὺς ἐρεθίζουν κι αὐτοὺς σέ θυμό ἐναντίον τους.

11. Καί ἔτσι οἱ Ζωραμίτες και οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά κάνουν προετοιμασίες γιά πόλεμο ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμμῶν, και ἐπίσης ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

12. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ *δέκατος ἑβδομος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

13. Καί ὁ λαός τοῦ Ἀμμῶν ἀναχώρησε ἀπό τή γῆ τοῦ Ἱερσόν, και ἤλθε στή γῆ τοῦ Μελέκ, και ἔκαναν χῶρο στή γῆ τοῦ Ἱερσόν γιά τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν, γιά νά πολεμήσουν μέ τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν και τά στρατεύματα τῶν Ζωραμιτῶν. Καί ἔτσι ἄρχισε πόλε-

μος μεταξύ τῶν Λαμανιτῶν καί τῶν Νεφιτῶν, κατά τό δέκατο ὄγδοο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν. Καί θά δοθεῖ ἡ διήγηση τῶν πολέμων τούς στό μέλλον.

14. Καί ἐπέστρεψαν στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἀμμών, καί οἱ ἀδελφοί τους, ὅπως ἐπίσης καί οἱ δύο γιοί τοῦ Ἄλμα, ἀφοῦ εἶχαν καταστεῖ ὄργανα στά χέρια τοῦ Θεοῦ γιά νά κάνουν πολλούς ἀπό τούς Ζωραμίτες νά μετανοήσουν. Καί ὅσοι μετανοοῦσαν ὀδηγοῦνταν ἔξω ἀπό τή χώρα τους, ἀλλ' ὅμως ἔχουν ἐδάφη γιά κληρονομία τους στή γῆ τοῦ Ἰερσόν, καί πῆραν τά ὄπλα γιά νά ὑπερασπιστοῦν τούς ἑαυτούς τους καί τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους καί τά ἐδάφη τους.

15. Τώρα ὁ Ἄλμα, πού ἦταν θλιμένος γιά τήν ἀνομία τοῦ λαοῦ του, μάλιστα γιά τούς πολέμους καί τίς αἱματοχυσίες καί τίς διαμάχες πού ὑφίσταντο ἀνάμεσά τους, καί ἐνῶ εἶχε πάει νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, δηλαδή εἶχε σταλεῖ νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους σέ κάθε χώρα, καί βλέποντας ὅτι οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων ἄρχισαν νά γίνονται σκληρές, καί ὅτι ἄρχισαν νά θίγονται ἐξαιτίας τῆς ἀυστηρότητας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ καρδιά του ἦταν ὑπερβολικά θλιμμένη.

16. Γι' αὐτό, ἔκανε ὥστε νά συναθροιστοῦν οἱ γιοί του γιά νά δώσει στόν καθένα τους τήν ὑπευθυνότητά του, χωριστά, σχετικά μέ ἐκεῖνα πού ἀνήκουν στή χρηστότητα. Καί ἔχουμε ἕνα ἱστορικό μέ τίς ἐντολές του, αὐτές πού τούς ἔδωσε σύμφωνα μέ τά γραφόμενά του.

Οἱ ἐντολές τοῦ Ἄλμα πρὸς τό γιό του τόν Ἡλαμαν. Συμπεριλαμβάνει τά κεφάλαια 36 καί 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

Ὁ Ἄλμα δίνει μαρτυρία στόν Ἡλαμαν γιά τόν προσηλυτισμό του ἀπό ἕναν ἄγγελο. Ὑπέφερε τούς πόνους μιᾶς καταραμένης ψυχῆς. Ἐπικαλέστηκε τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ καί γεννήθηκε τότε ἀπό τό Θεό. Γλυκιά ἀγαλλίαση γέμισε τήν ψυχή του. Εἶδε πλήθη ἀγγέλων νά ὑμνοῦν τό Θεό. Οἱ προσηλυτοί του γεύτηκαν καί εἶδαν ὅπως καί αὐτός.

ΓΙΕ μου, δώσε ἀκρόαση στά λόγια μου. Γιατί σοῦ ὀρκίζομαι, ὅτι ἐφόσον τηρήσεις τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ θά προοδεύσεις στή χώρα.

2. Θά ἤθελα νά ἐνεργεῖς ὅπως ἐγώ ἐνεργοῦσα, θυμούμενος τήν αἰχμαλωσία τῶν πατέρων μας. Γιατί αὐτοί ἦταν ὑπόδουλοι, καί κανένας δέν μποροῦσε νά τούς ἐλευθερώσει παρά μόνο ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ καί ὁ Θεός τοῦ Ἰσαάκ καί ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ, καί ἀσφαλῶς πράγματι τούς ἐλευθέρωσε κατά τά βάσανά τους.

3. Καί τώρα, ὦ γιέ μου Ἡλαμαν, ἰδές, βρίσκεσαι στά νειάτα σου, καί γι' αὐτό, ζητῶ ἔνθερμα ἀπό σένα νά ἀκούσεις τά λόγια μου καί νά μάθεις ἀπό μένα. Γιατί ξέρω ὅτι ὅσοι βασιστατοῦν στό Θεό θά βροῦν ὑποστήριξη κατά τίς δοκιμασίες τους καί τά βάσανά τους καί τίς δυστυχίες τους, καί θά ὑψοθοῦν κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

4. Καί δέ θά ἤθελα νά νομίσεις ὅτι ξέρω ἀφ'αυτοῦ μου — ὄχι γιά τά ὕλικά ἀλλά γιά τά πνευματικά, ὄχι γιά τό σαρκικό μυαλό ἀλλά γιά τό Θεό.

5. Λοιπόν, ἰδές, σοῦ λέω, ἂν δέν εἶχα γεννηθεῖ ἀπό τό Θεό δέ θά τά ἤξερα αὐτά. Ὅμως ὁ Θεός, μέ τό στόμα τοῦ ἁγίου ἀγγελοῦ του, μοῦ τά ἔκανε γνωστά, ὄχι ὅτι ἐγώ ἤμουν ἄξιος γι' αὐτά.

6. Γιατί πῆγαινα ἐδῶ κι ἐκεῖ μέ

τούς γιούς του Μωσία, ζητώντας να καταστρέψουμε την εκκλησία του Θεού. Όμως ιδές, ο Θεός έστειλε τον άγιο άγγελό του να μάς σταματήσει στο δρόμο.

7. Και ιδές, μάς μίλησε, σάν να ήταν φωνή κεραυνού, και ή γη όλόκληρη έτρεμε κάτω από τά πόδια μας, και πέσαμε όλοι κάτω στή γη, γιατί ο φόβος Κυρίου έπεσε επάνω μας.

8. Όμως ιδές, ή φωνή μου είπε: Σήκω. Και σηκώθηκα και στάθηκα όρθιος και είδα τον άγγελο.

9. Και μου είπε: "Αν θέλεις από μόνος σου να καταστραφείς, μην επιδώκεις πιά να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού.

10. Και έγινε ώστε εγώ έπεσα στή γη, και ήταν επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες που δέν μπορούσα να άνοιξω τό στόμα μου, ούτε μπορούσα να χρησιμοποιήσω τά μέλη μου.

11. Και μου είπε κι άλλα πράγματα ο άγγελος, τά όποια άκουσαν οί άδελφοί μου, αλλά εγώ δέν τά άκουσα, γιατί όταν άκουσα τίς λέξεις — "Αν θέλεις να καταστραφείς από μόνος σου, μην επιδώκεις πιά να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού — μέ έπιασε τέτοιος μεγάλος φόβος και κατάπληξη μην τυχόν και άφανιζόμουν, ώστε έπεσα στή γη και δέν άκουσα τίποτα άλλο.

12. Άλλά βασανίζομουν μέ αιώνια τυραννία, γιατί ή ψυχή μου σπάραζε στον άνώτατο βαθμό και βασανιζόταν από όλες τίς άμαρτίες μου.

13. Μάλιστα, θυμήθηκα όλες τίς άμαρτίες και άνομίες μου, για τίς όποιες τυραννιόμουν μέ τούς πόνους της κόλασης. Μάλιστα, είδα ότι είχα επαναστατήσει έναντιον του Θεού μου, και ότι δέν είχα τηρήσει τίς άγιες έντολές του.

14. Μάλιστα, και είχα θανατώσει πολλά από τά τέκνα του, δηλαδή τά

παρέσυρα στον όλεθρο. Μάλιστα, και τελικά τόσο μεγάλες ήταν οί άνομίες μου, που και μόνο ή σκέψη του να βρεθώ στήν παρουσία του Θεού μου βασάνιζε την ψυχή μου μέ άπερίγραπτο τρόπο.

15. "Αχ, σκέφτηκα, άς μπορούσα να εξαφανιστώ και να εξαλειφθώ και κατά τό σώμα και την ψυχή, ώστε να μην προσαχθώ για να σταθώ στήν παρουσία του Θεού μου, για να κριθώ για τίς πράξεις μου.

16. Και τότε, επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες βασανιζόμουν μέ τούς πόνους μιάς καταραμένης ψυχής.

17. Και έγινε ώστε καθώς βασανιζόμουν έτσι μέ τυραννία, ενώ σπάραζα μέ την ανάμνηση των τόσων άμαρτιών μου, ιδές, θυμήθηκα επίσης που είχα άκούσει τον πατέρα μου να προφητεύει προς τό λαό σχετικά μέ τον έρχομό κάποιου Ίησου Χριστού, του Υιού του Θεού, για να εξιλεωθεί για τίς άμαρτίες του κόσμου.

18. Λοιπόν, καθώς πιάστηκε τό μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ίησου, εσύ Υιέ του Θεού, εϋσπλαχνίσου με, έμένα που βρίσκομαι στή χολή της πικρίας, και είμαι περικυκλωμένος από τίς αιώνιες άλυσίδες του θανάτου.

19. Και τότε, ιδές, όταν τό σκέφτηκα αυτό, δέν μπορούσα πιά να θυμηθώ τούς πόνους μου. Μάλιστα, δε σπαρταρούσα πιά από την ανάμνηση των άμαρτιών μου.

20. Και ω, τί άγαλλίαση, και τί υπέροχο φως είδα. Μάλιστα, ή ψυχή μου γέμισε μέ άγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου!

21. Μάλιστα, σου λέω, γιε μου, ότι δέν μπορούσε να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και τόσο μικρό όσο ήταν οί πόνοι μου. Μάλιστα, και πάλι σου λέω, γιε μου, ότι από την άλλη πλευρά, δέν μπορεί να υπάρξει

τίποτα τόσο έντονο και γλυκό όσο ήταν η αγαλλίασή μου.

22. Μάλιστα, μου φάνηκε ότι είδα, ακριβώς όπως είδε ο πατέρας μας ο Λεχί, το Θεό να κάθεται επάνω στο θρόνο του, περιστοιχισμένος από αναρίθμητα πλήθη αγγέλων, σαν να ύμνουσαν και να δοξολογούσαν το Θεό τους. Μάλιστα, και η ψυχή μου λαχταρούσε να βρίσκεται εκεί.

23. Όμως ιδές, τά μέλη μου πήραν πάλι τη δύναμή τους, και στάθηκα όρθιος στά πόδια μου, και φάνερωσα στο λαό ότι γεννήθηκα από τό Θεό.

24. Μάλιστα, και από εκείνη τη στιγμή και μέχρι τώρα, εργάστηκα ακατάπαυστα για να μπορέσω να φέρω ψυχές σε μετάνοια. Όστε να μπορούσα να τους κάνω να γευτούν την υπέρμετρη αγαλλίαση την οποία γεύτηκα εγώ. Όστε να μπορούσαν κι αυτοί να γεννηθούν από τό Θεό, και να είναι πλήρεις μέ τό Άγιο Πνεύμα.

25. Μάλιστα, και τώρα ιδές, ω γιέ μου, ό Κύριος πράγματι μου δίνει πάρα πολύ μεγάλη χαρά στον καρπό των κόπων μου.

26. Γιατί ένεκα του λόγου πού μου παρεχώρησε, ιδές, πολλοί γεννήθηκαν από τό Θεό, και γεύτηκαν όπως γεύτηκα εγώ, και είδαν μάτι πρός μάτι όπως είδα εγώ. Γι' αυτό ξέρουν όλα αυτά για τά οποίαμίλησα, όπως τά ξέρω κι εγώ. Και η γνώση πού έχω είναι από τό Θεό.

27. Και βρήκα ύποστηρίξη σε δοκιμασίες και όλων των ειδών τά βάσανα, μάλιστα, και σε κάθε είδους ταλαιπωρία. Μάλιστα, ό Θεός με έλευθέρωσε από τη φυλακή και από τά δεσμά και από τό θάνατο. Μάλιστα, και πράγματι βασιζομαι σε αυτόν, και στό μέλλον θά με έλευθερώσει.

28. Και ξέρω ότι θά με άναστήσει

κατά την τελευταία ήμέρα, για να κατοικήσω μαζί του σε δόξα. Μάλιστα, και θά τον δοξολογώ αιώνια, γιατί έβγαλε τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, και κατάπτε στην Έρυθρά Θάλασσα τους Αιγυπτίους. Και τους όδηγησε μέ τη δύναμή του στη γή της επαγγελίας. Μάλιστα, και τους έλευθέρωσε από τά δεσμά και την αιχμαλωσία, από καιρό σε καιρό.

29. Μάλιστα, και έφερε τους πατέρες μας από τη γή της Ίερουσαλήμ. Και επίσης, μέ την αιώνια δύναμή του, έλευθέρωσε και αυτούς από τά δεσμά και την αιχμαλωσία, από καιρό σε καιρό, ακόμα και μέχρι την παρούσα ήμέρα. Και πάντα διατηρώ στη θύμησή μου την αιχμαλωσία τους. Μάλιστα, και σύ επίσης πρέπει να διατηρείς στη θύμησή σου, όπως κι εγώ, την αιχμαλωσία τους.

30. Όμως ιδές, γιέ μου, αυτό δέν είναι όλο. Γιατί πρέπει να ξέρεις, όπως ξέρω κι εγώ, ότι έφόσον τηρείς τις έντολές του Θεού, θά εημερείς στη χώρα. Και πρέπει να ξέρεις επίσης, ότι έφόσον δέν τηρήσεις τις έντολές του Θεού, θά άποκοπείς από την παρουσία του. Λοιπόν αυτό είναι σύμφωνα μέ τό λόγο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

Οί πλάκες από όρειχαλκο και άλλες γραφές, έχουν διατηρηθεί για να φέρουν ψυχές στη σωτηρία. Οί Ίαρεδίτες καταστράφηκαν εξαιτίας της άνομιίας τους. Οί μυστικοί τους όρκοι και οί μυστικές τους συνθήκες πρέπει να μή φανερωθούν στο λαό. Συμβουλευσον τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου. Όπως όδηγούσε η Λιαχόνα τους Νεφίτες, έτσι όδηγεί ό λόγος του Χριστού τους ανθρώπους στην αιώνια ζωή.

Και τώρα, γιέ μου "Ηλαμαν, σε προστάζω να πάρεις τα χρονικά πού μου έχουν έμπιστευθεί.

2. Καί σέ προστάζω επίσης νά κρατήσεις ἕνα χρονικό τοῦ λαοῦ ἐτοῦτο, σύμφωνα μέ τό ὅπως ἔκανα κι ἐγώ, ἐπάνω στίς πλάκες τοῦ Νεφί, καί νά τά διαφυλάξεις ὅλα αὐτά ἱερά, ἀκριβῶς ὅπως τά διαφύλαξα καί ἐγώ. Γιατί ὑπάρχει ἕνας σοφός σκοπός πού διαφυλάσσονται.

3. Καί αὐτές οἱ πλάκες ἀπό ὄρει-χαλκο, οἱ ὁποῖες περιέχουν αὐτά τά χαράγματα, πού ἔχουν τά χρονικά τῶν ἁγίων γραφῶν ἐπάνω τους, πού ἔχουν τή γενεαλογία τῶν προπατόρων μας, ἀκόμα καί ἀπό τήν ἀρχή —

4. Ἴδές, ἔχει προφητευθεῖ ἀπό τοῦς πατέρες μας, ὅτι πρέπει νά διαφυλαχτοῦν. καί νά μεταβιβαστοῦν ἀπό τή μιᾶ γενεά στήν ἄλλη, καί νά διαφυλαχτοῦν καί νά διατηρηθοῦν ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου, μέχρι νά παρουσιαστοῦν σέ κάθε ἔθνος, φυλή, γλώσσα καί λαό, ὥστε νά μάθουν τά μυστήρια πού περιέχονται ἐκεῖ ἐπάνω.

5. Καί τώρα ἰδές, ἂν διαφυλαχτοῦν πρέπει νά διατηρήσουν τή λαμπρότητά τους. Μάλιστα, καί θά διατηρήσουν τή λαμπρότητά τους. Μάλιστα, καί ἔτσι θά κάνουν ὅλες οἱ πλάκες πού περιέχουν αὐτό πού ἀποτελεῖ ἅγιο γραπτό.

6. Λοιπόν μπορεί νά ὑποθέτεις ὅτι αὐτό ἀποτελεῖ ἀνοησία γιά μένα. Ὅμως ἰδές, ἐγώ σοῦ λέω, ὅτι μέ μικρά καί ἀπλά πράγματα πραγματοποιοῦνται σπουδαῖα πράγματα. Καί μικροί φορεῖς σέ πολλές περιπτώσεις ὑπερνικοῦν τό σοφό.

7. Καί ὁ Κύριος ὁ Θεός ἐργάζεται μέ φορεῖς γιά νά πραγματοποιήσει τοῦς μεγάλους καί αἰώνιους σκοπούς του, καί μέ πολύ μικρούς φορεῖς ὁ Κύριος ὑπερνικᾷ τοῦς σοφοῦς καί πραγματοποιεῖ τή σωτηρία πολλῶν ψυχῶν.

8. Καί τώρα, ἐδῶ ἦταν σοφία τοῦ Θεοῦ νά διαφυλαχτοῦν αὐτά, γιατί ἰδές, πλάτυναν τή μνήμη αὐτοῦ τοῦ

λαοῦ, μάλιστα, καί ἐπεισαν πολλοῦς γιά τό σφάλμα τῶν μεθόδων τους, καί τοῦς ἔφερε στή γνώση τοῦ Θεοῦ τους πρὸς σωτηρία τῶν ψυχῶν τους.

9. Μάλιστα, σοῦ λέω, ἂν δέν ἦταν γι' αὐτά πού περιέχουν ἐτοῦτα τά χρονικά, τά ὁποῖα εἶναι σέ αὐτές τίς πλάκες, ὁ Ἄμμών καί οἱ ἀδελφοί του δέ θά εἶχαν μπορέσει νά πείσουν τόσες πολλές χιλιάδες Λαμανιτῶν γιά τήν ἐσφαλμένη παράδοση τῶν πατέρων τους. Μάλιστα, αὐτά τά χρονικά καί τά λόγια τους τοῦς ἔκαναν νά μετανοήσουν. Δηλαδή, τοῦς ἔκαναν νά μάθουν γιά τόν Κύριο τόν Θεό τους, καί νά ἀγαλλιαθοῦν γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό τόν Λυτρωτή τους.

10. Καί ποιός ξέρει ποιοί θά εἶναι οἱ φορεῖς γιά νά φέρουν πολλές χιλιάδες ἀπό αὐτούς, μάλιστα, καί ἐπίσης πολλές χιλιάδες ἀπό τοῦς σκληροτράχηλους ἀδελφούς μας, τοῦς Νεφίτες, πού τώρα σκληραίνουν τήν καρδιά τους μέ τήν ἁμαρτία καί τίς ἀνομίες, στό νά γνωρίσουν τόν Λυτρωτή τους;

11. Λοιπόν αὐτά τά μυστήρια δέ μοῦ ἔχουν γίνει γνωστά ἀκόμα πλήρως, γι' αὐτό θά δεῖξω ὑπομονή.

12. Καί μπορεί νά ἀρκέσει ἂν πῶ μόνο ὅτι διαφυλάσσονται γιά σοφό σκοπό, ὁ ὁποῖος σκοπός εἶναι γνωστός στό Θεό. Γιατί αὐτός συμβουλεύει μέ σοφία γιά ὅλα τά ἔργα του, καί οἱ ὁδοί του εἶναι ἴσιοι, καί ἡ πορεία του εἶναι ἕνας αἰώνιος κύκλος.

13. Ἄχ, νά θυμάσαι, νά θυμάσαι, γιέ μου Ἥλαμαν, πόσο ἀστυχεῖς εἶναι οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καί εἶπε: Ἄν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου θά εὐημερεῖτε στή χώρα — ἀλλά ἂν δέν τηρεῖτε τίς ἐντολές του θά ἀποκοπεῖτε ἀπό τήν παρουσία του.

14. Καί τώρα θυμήσου, γιέ μου, ὅτι ὁ Θεός σοῦ ἐμπιστεύεται αὐτά τά πράγματα, τά ὁποῖα εἶναι ἱερά, τά ὁποῖα διαφύλαξε ἱερά, καί τά ὁποῖα ἐπίσης θά διαφυλάξει καί θά διατη-

ρήσει για ένα σοφό δικό του σκοπό, για να επιδείξει τη δύναμή του σε μελλοντικές γενεές.

15. Καί τώρα ιδές, σου λέω με τό πνεύμα της προφητείας, ότι αν παραβείς τις εντολές του Θεού, ιδές, αυτά τα πράγματα που είναι ιερά θα σου αφαιρεθούν με τη δύναμη του Θεού, και θα παραδοθείς στο Σατανά, για να σε κοσκινίζει σαν άχυρο εμπρός στον άνεμο.

16. Όμως αν τηρείς τις εντολές του Θεού, και κάνεις με αυτά τα πράγματα που είναι ιερά σύμφωνα με εκείνο που θα σε προστάξει ο Κύριος, (γιατί πρέπει να προσφεύγεις στον Κύριο για όλα όσα πρέπει να κάνεις με αυτά) ιδές, καμιά δύναμη της γης ή της κόλασης δεν μπορεί να τα πάρει από σενα, γιατί ο Θεός είναι πανίσχυρος για την εκπλήρωση όλων των λόγων του.

17. Γιατί θα εκπληρώσει όλες τις υποσχέσεις του που θα σ'ας δώσει, γιατί έχει εκπληρώσει τις υποσχέσεις που έδωσε στους πατέρες μας.

18. Γιατί τους υποσχέθηκε ότι θα διατηρούσε αυτά τα πράγματα για ένα σοφό δικό του σκοπό, για να μπορέσει να επιδείξει τη δύναμή του σε μελλοντικές γενεές.

19. Καί τώρα ιδές, τόν ένα σκοπό τόν εκπλήρωσε, δηλαδή την αποκατάσταση πολλών χιλιάδων Λαμανιτών στη γνώση της αλήθειας, και επέδειξε τη δύναμή του προς αυτούς, και θα επιδείξει ακόμα τη δύναμή του σε αυτούς, σε μελλοντικές γενεές. Γι' αυτό θα διατηρηθούν.

20. Λοιπόν σε προστάζω, γιέ μου "Ηλαμαν, να εκτελέσεις όλα τα λόγια μου με επιμέλεια, και να τηρείς με επιμέλεια τις εντολές του Θεού όπως είναι γραμμένες.

21. Καί τώρα, θά σου μιλήσω γι' αυτές τις είκοσι τέσσερις πλάκες, για να τις φυλάξεις, ώστε τα μυστήρια και τα έργα του σκότους, και τα

μυστικά τους έργα, δηλαδή τα μυστικά έργα εκείνων των ανθρώπων που καταστράφηκαν, να μπορέσουν να φανερωθούν σε τούτο τό λαό. Μάλιστα, όλοι οί φόνους τους και οί ληστείες και οί πανουργίες, και όλες οί άνομίες και οί άποτροπιασμοί, να μπορέσουν να φανερωθούν σε τούτο τό λαό. Μάλιστα, και να διαφυλάξεις αυτούς τους έρμηνευτές.

22. Γιατί ιδές, ο Κύριος είδε ότι ο λαός του άρχισε να εργάζεται στο σκοτάδι, μάλιστα, να άπεργάζονται μυστικούς φόνους και άποτροπιασμούς. Γι' αυτό ο Κύριος είπε, αν δε μετανοούσαν, θά άφανίζονταν από τό πρόσωπο της γης.

23. Καί είπε ο Κύριος: Θά έτοιμάσω για τό δούλο μου Γαζελέμ, μία πέτρα, ή όποία θά φέγγει στο σκοτάδι για φώς, ώστε να άποκαλύψω για τό λαό μου που μέ ύπηρετεί, ώστε να άποκαλύψω σε αυτούς τά έργα των άδελφών τους, μάλιστα, τά μυστικά τους έργα, τά έργα τους του σκότους, και τις άνομίες και τούς άποτροπιασμούς τους.

24. Καί τώρα, γιέ μου, αυτοί οί έρμηνευτές έτοιμάστηκαν ώστε ο λόγος του Θεού να εκπληρωθεί, αυτός τόν όποιο είπε, λέγοντας:

25. Θά φέρω από τό σκοτάδι στο φώς όλα τα μυστικά τους έργα και τούς άποτροπιασμούς τους. Καί αν δε μετανοήσουν, θά τούς άφανίσω από τό πρόσωπο της γης. Καί θά φέρω σε φώς όλα τά μυστικά και τούς άποτροπιασμούς τους, σε κάθε έθνος που μελλοντικά θά άποκτήσει τη χώρα.

26. Καί τώρα, γιέ μου, βλέπουμε ότι δε μετανόησαν, γι' αυτό άφανίστηκαν, και ως έδω ο λόγος του Θεού εκπληρώθηκε. Μάλιστα, οί μυστικοί τους άποτροπιασμοί έχουν βγει από τό σκοτάδι και μäs έγιναν γνωστοί.

27. Καί τώρα, γιέ μου, σ'ας προστάζω να συγκρατήσετε στη μνήμη

ὄλους τούς ὄρκους τους, καί τίς συνθηκῆς τους, καί τίς συμφωνίες τους στούς μυστικούς ἀποτροπιασμούς τους. Μάλιστα, καί ὅλα τά σημάδια τους καί τά θαύματά τους νά τά ἀποκρύψετε ἀπό ἐτοῦτον τό λαό, ὥστε νά μήν τά μάθουν, μήν τυχόν κατά λάθος πέσουν κι αὐτοί σέ σκοτάδι καί ἀφανιστοῦν.

28. Γιατί ἰδές, ὑπάρχει κατάρρα ἐπάνω σέ ὅλη αὐτήν τή χώρα, ὅτι ἀφανισμός θά πέσει ἐπάνω σέ ὄλους αὐτούς τούς ἐργάτες τοῦ σκότους, σύμφωνα μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὅταν εἶναι πλήρως ὄριμοι. Λοιπόν, ἐπιθυμῶ ἐτοῦτος ὁ λαός νά μήν ἀφανιστεῖ.

29. Γι' αὐτό, νά ἀποκρύψεις αὐτά τά μυστικά σχέδια τῶν ὄρκων τους καί τῶν συνθηκῶν τους ἀπό αὐτό τό λαό, καί μόνο τίς ἀνομίες τους καί τούς φόνους τους καί τούς ἀποτροπιασμούς τους νά κάνεις γνωστά σέ αὐτούς. Καί νά τούς μάθεις νά ἀπεχθάνονται αὐτές τίς ἀνομίες καί τούς ἀποτροπιασμούς καί τούς φόνους. Καί νά τούς μάθεις ἐπίσης ὅτι ὁ λαός αὐτός ἀφανίστηκε ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους καί τῶν ἀποτροπιασμῶν καί τῶν φόνων τους.

30. Γιατί ἰδές, δολοφόνησαν ὄλους τούς προφῆτες τοῦ Κυρίου πού ἦλθαν σέ αὐτούς γιά νά τούς διακηρύξουν σχετικά μέ τίς ἀνομίες τους. Καί τό αἷμα ἐκείνων πού δολοφόνησαν φώναζε στόν Κύριο τό Θεό τους γιά ἐκδίκηση πρὸς αὐτούς πού ἦταν οἱ δολοφόνοι τους. Καί ἔτσι οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ ἔπесαν ἐπάνω σέ αὐτούς τούς ἐργάτες τοῦ σκότους καί τῶν μυστικῶν συνωμοσιῶν.

31. Μάλιστα, καί καταραμένη νά εἶναι ἡ γῆ στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνα γι' αὐτούς τούς ἐργάτες τοῦ σκότους καί τῶν μυστικῶν συνωμοσιῶν, ἀκόμα καί μέχρι ἀφανισμοῦ, ἐκτός ἂν μετανοήσουν προτοῦ νά ὀριμάσουν πλήρως.

32. Καί τώρα, γιέ μου, νά θυμᾶσαι τά λόγια πού σοῦ εἶπα. Μήν ἐμπιστευθεῖς αὐτά τά μυστικά σχέδια σέ τοῦτον τό λαό, ἀλλά δίδαξέ τους αἰώνιο μίσος ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀνομίας.

33. Κῆρυξέ τους μετάνοια καί πίστη στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Δίδαξέ τους νά ταπεινώνουν τούς ἑαυτούς τους καί νά εἶναι πρᾶοι καί ταπεινοί κατά τήν καρδιά. Δίδαξέ τους νά ἀντιστέκονται σέ κάθε πειρασμό τοῦ διαβόλου, μέ τήν πίστη τους στόν Κύριο τόν Ἰησοῦ Χριστό.

34. Δίδαξέ τους νά μήν εἶναι ποτέ κουρασμένοι γιά ἔργα ἀγάθης, ἀλλά νά εἶναι πρᾶοι καί ταπεινοί κατά τήν καρδιά. Γιατί τέτοιοι θά βροῦν ἀνάπαυση στήν ψυχή τους.

35. Ἄχ, νά θυμᾶσαι, γιέ μου, καί μάθε σοφία στά νειάτα σου. Μάλιστα, μάθε στά νειάτα σου νά τηρεῖς τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

36. Μάλιστα, καί νά ἐπικαλεῖσαι τό Θεό γιά ὅλη τήν ὑποστήριξή σου. Μάλιστα, ὄλες οἱ ἐνέργειές σου ἄς εἶναι πρὸς τόν Κύριο, καί ὀπουδήποτε κι ἂν πηγαίνει ἄς εἶναι μέ τόν Κύριο. Μάλιστα, ὄλες σου οἱ σκέψεις ἄς κατευθύνονται πρὸς τόν Κύριο. Μάλιστα, οἱ ἀφοσιώσεις τῆς καρδιάς σου ἄς θέτονται στόν Κύριο παντοτινά.

37. Συμβουλευσοῦ τόν Κύριο γιά ὄλες τίς ἐνέργειές σου, καί ἐκεῖνος θά σέ διευθύνει γιά τό καλό. Μάλιστα, ὅταν πλαγιάζεις τή νύχτα, νά πλαγιάζεις πρὸς τόν Κύριο, γιά νά σέ φυλάγει στόν ὕπνο σου, καί ὅταν σηκώνεσαι τό πρωί, ἡ καρδιά σου ἄς εἶναι γεμάτη εὐχαριστεῖες πρὸς τό Θεό. Καί ἂν τά πράττεις ὄλα αὐτά, θά ὕψωθεῖς κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

38. Καί τώρα, γιέ μου, ἔχω κάτι νά πῶ σχετικά μέ αὐτό τό ὄποιο οἱ πατέρες μας ὀνομάζουν μπάλα, ἡ κατευθυντή — ἡ τό ὀνόμαζαν οἱ πατέρες μας Λιαχόνα, τό ὄποιο εἶναι, με-

θερμηνευόμενο, πηξίδα. Και τό έτοιμασε ό Κύριος.

39. Και ιδές, δέν μπορεί κανένας άνθρωπος νά έργαστεί κατά τόν τρόπο αυτό ένα χειροτέχνημα τόσο παράξενο. Και ιδές, έτοιμάστηκε γιά νά δείξει στους πατέρες μας τήν πορεία τήν όποία έπρεπε νά διανύσουν στήν έρημιά.

40. Και ένεργούσε γι' αυτούς σύμφωνα μέ τήν πίστη τους στό Θεό. Γι' αυτό, άν είχαν πίστη νά πιστεύουν ότι ό Θεός μπορούσε νά κάνει ώστε αυτές οι βελόνες νά δείξουν τό δρόμο πού έπρεπε νά πάρουν, ιδές, γινόταν. Έτσι λοιπόν είχαν αυτό τό θαύμα, και επίσης πολλά άλλα θαύματα πού γίνονταν μέ τή δύναμη του Θεού, μέρα μέ τή μέρα.

41. Κι όμως, άν και αυτά τά θαύματα γίνονταν μέ μικρούς φορείς, τους έδειχνε θαυμάσια έργα. Ήταν νωθροί και ξεχνούσαν νά άσκούν τήν πίστη και τήν επιμέλειά τους και τότε αυτά τά θαυμάσια έργα έπαψαν, και δέν προόδευαν στό ταξίδι τους.

42. Γι' αυτό, χασομερούσαν στήν έρημιά, δηλαδή δέν προχωρούσαν σέ ίσια κατεύθυνση, και βασανίζονταν μέ πείνα και δίψα, εξαιτίας τών παραβάσεών τους.

43. Και τώρα, γιέ μου, θά ήθελα νά καταλάβεις ότι αυτά τά πράγματα δέν είναι χωρίς σκιά. Γιατί όπως οι πατέρες μας ήταν νωθροί στό νά δώσουν προσοχή σέ αυτήν τήν πηξίδα (τώρα αυτά τά πράγματα ήταν επίγεια) αυτοί δέν ευδοώθηκαν. Άκριβώς τό ίδιο είναι και μέ πράγματα πού είναι πνευματικά.

44. Γιατί ιδές, είναι τό ίδιο εύκολο νά δώσετε προσοχή στό λόγο του Χριστού, πού θά σας δείξει μία εύθεια πορεία σέ αιώνια υπέρτατη ευτυχία, όσο ήταν γιά τους πατέρες μας τό νά δώσουν προσοχή σέ αυτήν τήν πηξίδα, πού θά τους έδειχνε μία

εύθεια πορεία πός τή γή τής επαγγελίας.

45. Και τώρα λέω, δέν υπάρχει τάχα συμβολισμός σέ αυτό τό πράγμα; Γιατί άκριβώς όπως σίγουρα αυτός ό κατευθυντής έφερε τους πατέρες μας, μέ τό νά ακολουθήσουν τήν πορεία του, στή γή τής επαγγελίας, έτσι τά λόγια του Χριστού, άν ακολουθήσουμε τήν πορεία τους, θά μάς φέρουν πέρα από αυτήν τή ματαιότητα τής θλίψης, σέ μία πολύ ανώτερη γή επαγγελίας.

46. "Άχ, γιέ μου, άς μήν είμαστε νωθροί επειδή είναι εύκολος ό δρόμος. Γιατί έτσι ήταν και μέ τους πατέρες μας. Γιατί έτσι είχε προετοιμαστεί γι' αυτούς, ώστε άν κοίταζαν, νά μπορέσουν νά ζήσουν. Άκριβώς έτσι είναι και μέ έμάς. Ό δρόμος έχει προετοιμαστεί, και άν θελήσουμε νά κοιτάξουμε, θά ζήσουμε αιώνια.

47. Και τώρα, γιέ μου, κοίταξε νά φροντίσεις αυτά τά άγια πράγματα, μάλιστα, πρόσεξε νά κοιτάξεις στό Θεό και νά ζήσεις. Πήγαινε σέ αυτόν τό λαό και διακήρυξέ τους τό λόγο του Θεού, και νά είσαι σώφρονας. Γιέ μου, έχει γειά.

Οι έντολές του "Άλμα πός τό γιό του Σιβλόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

Ό Σιβλόν καταδιώχτηκε γιά χάρη τής χρηστότητας. Ή σωτηρία είναι στό Χριστό, ό όποιος είναι ή ζωή και τό φώς του κόσμου. Χαλιναγωγήστε όλα σας τά πάθη.

ΓΙΕ μου, δώσε άκρόαση στά λόγια μου, γιατί σου λέω, άκριβώς όπως είπα και στόν Ήλαμαν, ότι έφόσον τηρείτε τίς έντολές του Θεού θά ευημερείτε στή χώρα, και έφόσον δέν τηρείτε τίς έντολές του Θεού θά άποκοπείτε από τήν παρουσία του.

2. Καί τώρα, γιέ μου, πιστεύω ότι θά έχω μεγάλη χαρά μέ σένα, ένεκα τής σταθερότητάς σου και τής πίστης σου προς τό Θεό. Γιατί όπως άρχισες στά ναιάτα σου να κοιτάς προς τόν Κύριο τό Θεό σου, έτσι έλπίζω ότι θά συνεχίσεις να τηρείς τίς έντολές του. Γιατί εύλογημένος είναι αυτός πού ύπομένει μέχρι τέλους.

3. Λέω σέ σένα, γιέ μου, ότι έχω ήδη νιώσει πολύ μεγάλη χαρά μέ σένα, ένεκα τής πίστης σου και τής επιμελείας σου, και τής ύπομονής σου και τής μακροθυμίας σου ανάμεσα στό λαό τών Ζωραμιτών.

4. Γιατί ξέρω ότι ήσουν σέ δεσμά. Μάλιστα, και ξέρω επίσης ότι λιθοβολήθηκες για χάρη του λόγου, και τά υπέφερες όλα αυτά μέ ύπομονή επειδή ό Κύριος ήταν μαζί σου. Και τώρα ξέρεις ότι ό Κύριος σέ έλευθέρωσε.

5. Καί τώρα γιέ μου, Σιβλών, θά ήθελα να θυμάσαι, ότι όσο βασιζέσαι στό Θεό τόσο θά ελευθερώνεσαι από τίς δοκιμασίες σου και τά βάσανά σου και τίς ταλαιπωρίες σου, και θά ύψωθείς κατά τήν τελευταία ήμέρα.

6. Λοιπόν, γιέ μου, δέ θά ήθελα να νομίσεις ότι τά ξέρω αυτά άφραυτου μου, όμως είναι τό Πνεύμα του Θεού τό όποιο είναι μέσα μου πού μου κάνει γνωστά αυτά τά πράγματα. Γιατί άν δέν είχα γεννηθεί από τό Θεό, δέ θά τά ήξερα όλα αυτά.

7. Όμως ιδές, ό Κύριος μέ τή μεγάλη του ευσπλαχνία έστειλε τόν άγγελό του να μου δηλώσει ότι έπρεπε να σταματήσω τό έργο τής καταστροφής ανάμεσα στό λαό του. Μάλιστα, και έχω δεί έναν άγγελο πρόσωπο μέ πρόσωπο, και μίλησε μαζί μου, και ήταν ή φωνή του σαν κεραυνός, και έσεισε όλη τή γη.

8. Καί έγινε ώστε ήμουν επί τρεις ήμέρες και τρεις νύχτες στον πιό πικρό πόνο και άγχος ψυχής. Καί, μέ-

χρι πού φώναξα προς τόν Κύριο τόν Ίησού Χριστό για έλεος, δέ λάβαινα άφηση των άμαρτιών μου. Όμως ιδές, φώναξα προς αυτόν και βρήκα ειρήνη στην ψυχή μου.

9. Καί τώρα, γιέ μου, σου τό είπα αυτό για να μάθεις σοφία, για να μάθεις από έμένα ότι δέν ύπάρχει κανένας άλλος τρόπος ούτε μέσο μέ τό όποιο να μπορέσει να σωθεί ό άνθρωπος, μόνο δια και μέσο του Ίησου Χριστού. Ίδές, αυτός είναι ή ζωή και τό φώς του κόσμου. Ίδές, είναι ό λόγος τής αλήθειας και τής δικαιοσύνης.

10. Καί τώρα, καθώς άρχισες να διδάσκεις τό λόγο, έτσι θά ήθελα να συνεχίσεις να διδάσκεις. Καί θά ήθελα να είσαι επιμελής και έγκρατης στα πάντα.

11. Κοίταξε να μήν ύψωθείς μέσα στην περηφάνεια. Μάλιστα, κοίταξε να μήν κομπάζεις μέ τή δική σου σοφία, ούτε μέ τήν πολλή σου δύναμη.

12. Να χρησιμοποιείς θάρρος αλλά όχι αυταρχικότητα, και κοίταξε επίσης να χαλιναγωγείς όλα σου τά πάθη, για να είσαι γεμάτος αγάπη. Κοίταξε να άποφεύγεις τή νοθρότητα.

13. Μην προσεύχεσαι όπως προσεύχονται οι Ζωραμίτες, γιατί είδες ότι προσεύχονται για να τους ακούσει ό κόσμος, και για να τους επαινέσουν για τή σοφία τους.

14. Μή λές: Ώ Θεέ, σέ ευχαριστώ πού είμαστε καλύτεροι από τους αδελφούς μας. Άλλά μάλλον να λές: Ώ Κύριε, συγχώρεσε τήν αναξιοτήτά μου, και θυμήσου τους αδελφούς μου μέ ευσπλαχνία — μάλιστα, να αναγνωρίζεις τήν αναξιοτήτά σου ενώπιον του Θεού κάθε στιγμή.

15. Καί είθε ό Κύριος να εύλογήσει τήν ψυχή σου, και να σέ δεχτεί κατά τήν τελευταία ήμέρα στό βασίλειό του, για να καθίσεις κάτω μέ εί-

ρήνη. Τώρα πήγαινε, γιέ μου, και δί-
δαξε τό λόγο σέ τούτον τό λαό. Νά
είσαι σώφρονας. Γιέ μου, ἔχε γειά.

*Οἱ ἐντολές τοῦ "Άλμα πρὸς τό γιό του
Κοριάντον. Περιέχει τά κεφάλαια 39
ἕως 42 συμπεριλαμβανομένου.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

*Ἡ σεξουαλική ἁμαρτία ἀποτελεῖ ἀπο-
τροπιασμό. Οἱ ἁμαρτίες τοῦ Κοριάντον
ἐμπόδιζαν τοὺς Ζωραμίτες νά δεχτοῦν
τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπολυτρωτική
δύναμη τοῦ Χριστοῦ, γιά τή σωτηρία
τῶν πιστῶν πού προηγήθηκαν, δρᾷ
ἀναδρομικά.*

Και τώρα, γιέ μου, ἔχω νά σοῦ πῶ
κάτι περισσότερο ἀπό ὅ,τι εἶπα στόν
ἀδελφό σου. Λοιπόν ιδές, δέν ἔχεις
προσέξει τή σταθερότητα τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου, τή μεγάλη του πίστη, και
τήν ἐπιμέλειά του στό νά τηρεῖ τίς
ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Ἰδές, δέ σοῦ ἔχει
δώσει τό καλό παράδειγμα;

2. Ἐσύ ὅμως δέν ἔδωσες τόση
προσοχή στά λόγια μου ὅπως ὁ
ἀδελφός σου, ἀνάμεσα στό λαό τῶν
Ζωραμιτῶν. Λοιπόν ἐναντίον σου
ἔχω τό ἔξις. Καυχίσομαι γιά τή δύ-
ναμή σου και τή σοφία σου.

3. Και δέν εἶναι μόνο αὐτό, γιέ
μου. Ἐπραξες ἐκεῖνο πού ἦταν ὀδυ-
νηρότατο γιά μένα, γιατί ἐγκατέλει-
ψες τή διακονία και πήγες στή χώρα
τῆς Σιρών στά σύνορα τῶν Λαμανι-
τῶν, ἀκολουθώντας τήν πόρνη Ἴσα-
βέλα.

4. Μάλιστα, αὐτή ἔκλεψε τίς καρ-
διές πολλῶν. Ἄλλά αὐτό δέν ἦταν
δικαιολογία γιά σένα, γιέ μου. Ἐσύ
ἔπρεπε νά εἶχες ἐπιμεληθεῖ τή δια-
κονία τήν ὁποία σοῦ εἶχαν ἐμπιστευ-
θεῖ.

5. Δέν ξέρεις, γιέ μου, ὅτι αὐτά τά
πράγματα ἀποτελοῦν ἀποτροπιασμό
στά μάτια τοῦ Κυρίου, μάλιστα ἢ πιό

βρωμερή ἀπό ὅλες τίς ἁμαρτίες, ἂν
ἐξαιρέσουμε τό χύσιμο ἀθώου αἵμα-
τος ἢ τήν ἄρνηση τοῦ Πνεύματος
τοῦ Ἁγίου;

6. Γιατί, ιδές, ἂν ἀρνηθεῖς τό
Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀφοῦ προηγουμέ-
ως εἶχε θέση μέσα σου, και γνωρίζεις
ὅτι τό ἀρνεῖσαι, ιδές, αὐτό εἶναι
ἁμαρτία ἢ ὁποία δέν μπορεῖ νά συγ-
χωρεθεῖ. Μάλιστα, και ὅποιοι ἐγ-
κληματεῖ ἐνάντια στό φῶς και στή
γνώση τοῦ Θεοῦ, δέ θά εἶναι εὐκολο
γι' αὐτόν νά ἐπιτύχει συγχώρεση.
Μάλιστα, σοῦ λέω, γιέ μου, ὅτι δέν
εἶναι εὐκολο γι' αὐτόν νά ἐπιτύχει
συγχώρεση.

7. Και τώρα, γιέ μου, θά ἤθελα
στό Θεό νά μήν ἦσουν ἔνοχος ἐνός
τόσο μεγάλου κρίματος. Δέ θά ἐπέ-
μενα νά ἀναφέρω τά κρίματά σου γιά
νά βασιάνιζω τήν ψυχή σου, ἂν δέν
ἦταν γιά τό καλό σου.

8. Ὅμως ιδές, δέν μπορεῖς νά
κρύψεις τά κρίματά σου ἀπό τό Θεό,
και ἂν δέ μετανοήσεις θά σταθοῦν ὡς
μαρτυρία ἐναντίον σου κατά τήν τε-
λευταία ἡμέρα.

9. Λοιπόν, γιέ μου, θά ἤθελα νά
μετανοήσεις και νά ἐγκαταλείψεις
τίς ἁμαρτίες σου, και νά μήν παρα-
σύρσαι ἀπό τοὺς πόθους τῶν ματιῶν
σου, ἀλλά νέκρωσε τόν ἑαυτό σου
πρός ὅλα αὐτά. Γιατί ἂν δέν τό κά-
νεις αὐτό δέν μπορεῖς μέ κανένα
τρόπο νά κληρονομήσεις τή βασι-
λεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἄχ, θυμήσου, και
ἐπωμίσου το και νέκρωσε τόν ἑαυτό
σου πρὸς ὅλα αὐτά.

10. Και σοῦ δίνω ἐντολή νά ἐπω-
μιστεῖς τό νά συμβουλευῆσαι τοὺς
μεγαλύτερους ἀδελφούς σου γιά ὅ,τι
ἀναλαμβάνεις. Γιατί ιδές, εἶσαι στά
νειάτα σου, και χρειάζεσαι νά καλ-
λιεργηθεῖς ἀπό τοὺς ἀδελφούς σου.
Και δῶσε προσοχή στίς συμβουλές
τούς.

11. Μὴν ἀφήσεις τόν ἑαυτό σου

νά παρασυρθεῖ ἀπό ὀτιδῆποτε ἀνόητο. Μὴν ἀφήσεις τὸ διάβολο νά ξαναπαρασύρει τὴν καρδιά σου πρὸς αὐτές τὶς πονηρές πόρνες. Ἰδέξ, ὦ γιέ μου, πόση ἀνομία προκάλεσες στοὺς Ζωραμίτες. Γιατί ὅταν εἶδαν τὴ συμπεριφορά σου δέν πίστευαν στὰ λόγια μου.

12. Καί τώρα τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου μου λέει: Λῶσε ἐντολὴ στὰ παιδιά σου νά κάνουν τὸ καλὸ, γιὰ νά μὴν παρασύρουν σέ ὄλεθρο τὶς καρδιές πολλῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ σοῦ δίνω ἐντολὴ, γιέ μου, γιὰ τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ, νά ἀπέχεις ἀπὸ τὶς ἀνομίες σου.

13. Νά ἐπιστρέφεις στὸν Κύριο μέ ὄλο σου τὸ νοῦ, τὸ σθένος, καί τὴ δύναμη, νά μὴν παρασύρεις ἄλλους πιά νά ἐνεργοῦν πονηρά, ἀλλὰ μάλλον νά ἐπιστρέψεις σ' αὐτοὺς καί νά ἀναγνωρίσεις τὰ λάθη σου, καί αὐτὸ τὸ σφάλμα πού ἔκανες.

14. Μὴν ἀποζητᾶς πλοῦτη οὔτε τὰ μάταια τοῦ κόσμου τούτου, γιατί ἰδέξ, δέν μπορεῖς νά τὰ πάρεις μαζί σου.

15. Καί τώρα, γιέ μου, θά ἤθελα νά σοῦ πῶ μερικά σχετικὰ μέ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδέξ, σοῦ λέω ὅτι εἶναι αὐτὸς πού σίγουρα θά ἔλθει νά ἀφαιρέσει τὶς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Μάλιστα, θά ἔλθει νά ἀναγγεῖλει χαρμόσυνα νέα σωτηρίας πρὸς τὸ λαὸ τοῦ.

16. Καί τώρα, γιέ μου, αὐτὴ ἦταν ἡ διακονία σου στὴν ὁποία ἔχεις κληθεῖ, νά ἀναγγεῖλεις αὐτὰ τὰ χαρμόσυνα νέα στὸ λαὸ αὐτὸ, νά προετοιμάσουν τὸ νοῦ τους, δηλαδή νά μπορέσει νά ἐπέλθει σωτηρία σέ αὐτούς, ὥστε νά μπορέσουν νά προετοιμάσουν τὸ νοῦ τῶν παιδιῶν τους γιὰ νά ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ.

17. Καί τώρα θά σοῦ ξαλαφρώσω κάπως τὸ νοῦ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Ἰδέξ, καταπλήσσεσαι γιατί νά πρέ-

πει ὄλα αὐτὰ νά γίνουν γνωστὰ τόσο πολὺ πρὶν συμβοῦν. Ἰδέξ, σοῦ λέω, δέν εἶναι γιὰ τὸ Θεὸ τόσο πολὺτιμη κάθε ψυχὴ ἐτοῦτο τὸν καιρὸ ὅσο θά εἶναι καί κάθε ψυχὴ κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ;

18. Δέν εἶναι τάχα τὸ ἴδιο ἀπαραίτητο νά γίνεῖ γνωστὸ τὸ σχέδιο τῆς ἀπολύτρωσης σέ τοῦτο τὸ λαὸ ὅσο καί στὰ παιδιά τους;

19. Δέν εἶναι τάχα τὸ ἴδιο εὐκόλο γιὰ τὸν Κύριο νά στείλει ἐτοῦτον τὸν καιρὸ τοὺς ἀγγέλους τοῦ νά ἀναγγεῖλουν αὐτὰ τὰ χαρμόσυνα νέα σέ μᾶς ὅσο καί στὰ παιδιά μας, ἢ ὅσο καί μετὰ τὸν καιρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

Ὁ Χριστὸς πραγματοποιεῖ τὴν ἀνάσταση ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Οἱ δίκαιοι νεκροὶ πᾶνε στὸν παράδεισο, καί οἱ ἀνομοὶ στὸ ἀπώτερο σκοτάδι γιὰ νά περιμένουν τὴν ἡμέρα τῆς ἀνάστασής τους. Κατὰ τὴν ἀνάσταση τὰ πάντα θά ἀποκατασταθοῦν στὸ κανονικὸ καί τέλειο πλαῖσιό τους.

ΤΩΡΑ γιέ μου, νά μερικά ἀκόμη πού θά σοῦ πῶ, γιατί μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ νοῦς σου βασανίζεται σχετικὰ μέ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

2. Ἰδέξ, σοῦ λέω ὅτι δέν ὑπάρχει ἀνάσταση — δηλαδή, θά σοῦ ἔλεγα μέ ἄλλα λόγια ὅτι ἐτοῦτο τὸ θνητὸ δέ φοράει τὴν ἀθανασία, ἐτοῦτη ἢ φθορὰ δέ φοράει τὴν ἀφθαρσία — παρά μόνο μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ.

3. Ἰδέξ, ἐκεῖνος πραγματοποιεῖ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ὅμως ἰδέξ, γιέ μου, ἡ ἀνάσταση δέν ἦλθε ἀκόμα. Τώρα, σοῦ ἀναλύω ἓνα μυστήριον. Καί ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ μυστήρια πού παραμένουν κρυμμένα, ὥστε κανένας δέν τὰ ξέρει παρά μόνον ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ὅμως σοῦ δείχνω ἓνα πράγμα τὸ ὅποιο μέ μεγάλη ἐπιμέλεια ζήτησα ἀπὸ τὸ

Θεό νά μάθω — αὐτό εἶναι σχετικά μέ τήν ἀνάσταση.

4. Ἰδέξ, ὑπάρχει στιγμή προσδιορισμένη, κατά τήν ὁποία ὅλοι θά ἀναστηθοῦν ἀπό τούς νεκρούς. Λοιπόν, πότε θά ἔλθει αὐτή ἡ στιγμή κανένας δέν ξέρει. Ὁμως ὁ Θεός ξέρει τή στιγμή ἡ ὁποία ἔχει προσδιοριστεί.

5. Τώρα, ἂν θά εἶναι μία στιγμή, ἡ δεύτερη στιγμή, ἡ τρίτη στιγμή πού οἱ ἄνθρωποι θά ἀναστηθοῦν ἀπό τούς νεκρούς, δέν ἔχει σημασία. Γιατί ὁ Θεός γνωρίζει τά πάντα. Καί ἐμένα μοῦ ἀρκεῖ νά ξέρω ὅτι ἔτσι εἶναι τά πράγματα — ὅτι ὑπάρχει στιγμή προσδιορισμένη πού ὅλοι θά ἀναστηθοῦν ἀπό τούς νεκρούς.

6. Λοιπόν πρέπει νά ὑπάρχει ἕνα διάστημα ἀνάμεσα στή στιγμή τοῦ θανάτου καί στή στιγμή τῆς ἀνάστασης.

7. Καί τώρα θά ἤθελα νά ζητήσω νά μάθω τί θ' ἀπογίνουν οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων ἀπό αὐτή τή στιγμή τοῦ θανάτου ὡς τή στιγμή ἡ ὁποία ἔχει προσδιοριστεί γιά τήν ἀνάσταση;

8. Λοιπόν ἂν ὑπάρχουν ἡ ὄχι περισσότερες ἀπό μία στιγμή προσδιορισμένη γιά νά ἀναστηθοῦν οἱ ἄνθρωποι δέν ἔχει σημασία. Γιατί δέν πεθαίνουν ὅλοι μέ μιάς, καί αὐτό δέν ἔχει σημασία. Γιά τό Θεό ὅλα εἶναι σάν μία μέρα, καί ὁ χρόνος μετριεῖται μόνο γιά τούς ἀνθρώπους.

9. Λοιπόν, ὑπάρχει γιά τούς ἀνθρώπους στιγμή προσδιορισμένη πού θά ἀναστηθοῦν ἀπό τούς νεκρούς. Καί ὑπάρχει ἕνα διάστημα ἀνάμεσα στή στιγμή τοῦ θανάτου καί τῆς ἀνάστασης. Καί τώρα, σχετικά μέ αὐτό τό διάστημα τοῦ χρόνου, αὐτό εἶναι πού ζήτησα ἐπίμονα νά μάθω ἀπό τόν Κύριο, τί θ' ἀπογίνουν οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Καί τοῦτο εἶναι αὐτό πού ξέρω.

10. Λοιπόν ὅταν ἔλθει ἡ στιγμή πού ὅλοι θά ἀναστηθοῦν, τότε θά ξέ-

ρουν ὅτι ὁ Θεός γνωρίζει ὅλες τίς στιγμές πού ἔχουν προσδιοριστεί γιά τόν ἄνθρωπο.

11. Τώρα, σχετικά μέ τήν κατάσταση τῆς ψυχῆς μεταξύ θανάτου καί ἀνάστασης, ιδέξ, μοῦ ἔγινε γνωστό ἀπό ἕναν ἄγγελο, ὅτι τά πνεύματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μόλις ἀποχωριστοῦν ἀπό ἐτοῦτο τό θνητό σῶμα, μάλιστα, τά πνεύματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, εἴτε εἶναι ἀγαθοί ἢ πονηροί, φέρνονται πάλι ἐκεῖ πού ἦταν πρῖν, σέ ἐκεῖνον τό Θεό πού τούς ἔδωσε ζωή.

12. Καί τότε θά γίνεи ὥστε τά πνεύματα ἐκεῖνων πού εἶναι δίκαιοι θά εἰσαχθοῦν σέ μία κατάσταση εὐδαιμονίας, πού λέγεται παράδεισος, κατάσταση ἀνάπαυσης, κατάσταση γαλήνης, ὅπου θά ἀναπαυτοῦν ἀπό ὅλες τίς ταλαιπωρίες καί ἀπό ὅλες τίς ἐννοίες καί θλίψεις τους.

13. Καί τότε θά γίνεи ὥστε τά πνεύματα τῶν ἀνόμων, μάλιστα, πού εἶναι πονηροί — γιατί ιδέξ, δέν ἔχουν οὔτε συμμετοχή οὔτε μερίδιο στό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, γιατί ιδέξ, διαλέγων ἔργα πονηρά παρά ἀγαθά, ἐπομένως, τό πνεῦμα τοῦ διαβόλου μῆκε μέσα τους καί κατέχει τόν οἶκο τους — αὐτοί λοιπόν θά ριχτοῦν ἔξω, στό ἄπώτερο σκοτάδι. Θά γίνεи κλάμα καί θρῆνος, καί τρίξιμο δοντιῶν, καί τοῦτο ἐξαιτίας τῆς ἴδιας τους τῆς ἀνομίας, ἀφοῦ ὀδηγήθηκαν αἰχμάλωτοι ἀπό τή θέληση τοῦ διαβόλου.

14. Λοιπόν αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση τῶν ψυχῶν τῶν ἀνόμων, μάλιστα, σέ σκοτάδι, καί κατάσταση τρόμου, πού τή βλέπουν γεμάτοι φόβο γιά τήν πύρινη ἀγανάκτηση τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτούς. Καί ἔτσι μένουν σέ αὐτήν τήν κατάσταση, ὅπως οἱ δίκαιοι στόν παράδεισο, μέχρι τή στιγμή τῆς ἀνάστασής τους.

15. Λοιπόν, εἶναι μερικοί πού νο-

μίζουν ότι αυτή ή κατάσταση εϋδαιμονίας και αυτή ή κατάσταση άθλιότητας της ψυχής, πριν την άνάσταση, ήταν ή πρώτη άνάσταση. Μάλιστα, παραδέχομαι ότι μπορεί να όνομασται άνάσταση, δηλαδή άνάσταση του πνεύματος δηλαδή της ψυχής και ή παράδοσή τους στην εϋδαιμονία ή άθλιότητα, σύμφωνα με τά λόγια που έχουν ειπωθει.

16. Ίδέστε λοιπόν, πάλι έχει ειπωθει ότι ύπάρχει μιá πρώτη άνάσταση, μιá άνάσταση όλων εκείνων που έχουν ύπάρξει, ή που ύπάρχουν, ή που θά ύπάρξουν μέχρι την άνάσταση του Χριστού από τους νεκρούς.

17. Λοιπόν, δέ νομίζουμε ότι αυτή ή πρώτη άνάσταση, ή όποια περιγράφεται με αυτόν τον τρόπο, ότι μπορεί να είναι ή άνάσταση των ψυχών και ή παράδοσή τους στην εϋδαιμονία ή την άθλιότητα. Δέν πρέπει να νομίζετε ότι αυτό έννοει.

18. Ίδέστε, σάς λέω: "Όχι. Άλλά έννοει την επανένωση της ψυχής με τό σώμα, όλων εκείνων από τίς ήμέρες του Άδάμ μέχρι την άνάσταση του Χριστού.

19. Λοιπόν, κατά πόσο οί ψυχές και τά σώματα εκείνων για τους όποιους ειπώθηκε αυτό, πρόκειται να ένωθούν όλων με μιās, και των άνόμων και των δικαίων, δέν τό λέω αυτό. "Άς άρκέσει ότι λέω πώς όλοι έγείρονται. Δηλαδή, με άλλα λόγια, ή άνάστασή τους γίνεται πριν την άνάσταση εκείνων που πεθαίνουν μετά την άνάσταση του Χριστού.

20. Λοιπόν, γιέ μου, δέ λέω ότι ή άνάστασή τους γίνεται κατά την άνάσταση του Χριστού. "Όμως ιδές, τό δίνω σαν γνώμη μου, ότι οί ψυχές και τά σώματα των δικαίων ένώνονται πάλι, με την άνάσταση του Χριστού και την ανάληψή του στους ουρανούς.

21. Άλλά κατά πόσο θά είναι

κατά την άνάστασή του ή μετά, δέ λέω. "Όμως έτούτο πρέπει να πώ, ότι ύπάρχει ένα διάστημα μεταξύ του θανάτου και της άνάστασης του σώματος, και μιá κατάσταση της ψυχής σε εϋδαιμονία ή σε άθλιότητα μέχρι τή στιγμή που είναι προσδιορισμένη από τό Θεό, που οί νεκροί θά έγερθούν και θά ένωθει πάλι ή ψυχή και τό σώμα, και θά όδηγηθούν να σταθούν εμπρός στό Θεό, και να δικαστούν σύμφωνα με τά έργα τους.

22. Μάλιστα, αυτό πραγματοποιει την άποκατάσταση όλων εκείνων τά όποια έχουν ειπωθει από τό στόμα των προφητών.

23. Η ψυχή θά άποκατασταθει προς τό σώμα και τό σώμα προς την ψυχή. Μάλιστα, και κάθε μέλος και άρθρωση θά άποκατασταθει προς έτούτο τό σώμα. Μάλιστα, ούτε μιá τρίχα της κεφαλής δέ θά χαθει. Άλλά τά πάντα θά άποκατασταθούν στό κανονικό και τέλειο πλαίσιο τους.

24. Και τώρα, γιέ μου, αυτή είναι ή άνάσταση ή όποια έχει ειπωθει από τό στόμα των προφητών.

25. Και τότε οί δικαιοί θά λάμψουν στή βασιλεία του Θεού.

26. "Όμως ιδές, φρικτός θάνατος θά βρει τους άνόμους, γιατί θά πεθάνουν ως προς εκείνα που άνήκουν στή χρηστότητα. Γιατί είναι άκάθαρτοι, και τίποτα άκάθαρτο δέν μπορεί να κληρονομήσει τή βασιλεία του Θεού. Άλλά πετιούνται έξω και στέλνονται να γευτούν τους καρπούς των κόπων τους, δηλαδή των έργων τους, που ύπήρξαν πονηρά. Και πίνουν τά κατακάθια του πικροού ποτηριού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

Κατά την άνάσταση οί άνθρωποι εισέρχονται σε μιá κατάσταση άτέλειωτης εϋδαιμονίας ή άτέλειωτης άθλιότητας.

Ἡ ἀνομία ποτέ δέν ἀποτέλεσε εὐτυχία. Οἱ σαρκικοί ἄνθρωποι εἶναι χωρίς Θεό στόν κόσμο. Κάθε ἄτομο κατά τήν ἀνάσταση ξαναπαίρνει τό χαρακτήρα καί τίς ιδιότητες πού ἀπέκτησε κατά τή θνητή ζωή.

Καί τώρα, γιέ μου, ἔχω κάτι νά πῶ σχετικά μέ τήν ἀποκατάσταση γιά τήν ὁποία ἔγινε λόγος. Γιατί ἰδές, μερικοί πάλεψαν μέ τίς ἄγιες γραφές καί παραπλανήθηκαν πολύ ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ θέματος. Καί παρατηρῶ ὅτι ὁ δικός σου νοῦς ἐπίσης ἔχει βασανιστεῖ σχετικά μέ αὐτό τό θέμα. Ὁμοῦ ἰδές, θά σοῦ τό ἐξηγήσω.

2. Σοῦ λέω, γιέ μου, ὅτι τό σχέδιο τῆς ἀποκατάστασης εἶναι ἀπαραίτητο κατά τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Γιατί εἶναι ἀπαραίτητο τά πάντα νά ἀποκατασταθοῦν στήν κανονική τους τάξη. Ἰδές, εἶναι ἀπαραίτητο καί δίκαιο, σύμφωνα μέ τή δύναμη καί τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου νά ἀποκατασταθεῖ στό σῶμα της, καί κάθε τμήμα τοῦ σώματος νά ἀποκατασταθεῖ στόν ἴδιο τόν ἑαυτό του.

3. Καί εἶναι ἀπαραίτητο κατά τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, οἱ ἄνθρωποι νά κριθοῦν σύμφωνα μέ τά ἔργα τους. Καί ἂν τά ἔργα τους ἦταν ἀγαθά σέ τούτη τή ζωή, καί οἱ ἐπιθυμίες τῆς καρδιάς τους ἦταν ἀγαθές, πρέπει ἐπίσης καί αὐτοί, κατά τήν τελευταία ἡμέρα, νά ἀποκατασταθοῦν σέ αὐτό πού εἶναι ἀγαθό.

4. Καί ἂν τά ἔργα τους εἶναι πονηρά, θά τοὺς ἀποκατασταθοῦν γιά κακό. Ἐπομένως, τά πάντα θά ἀποκατασταθοῦν στήν ἀρχική τους τάξη, τό καθετί στό φυσικό του πλαίσιο — ἡ θνητότητα ἀνασταίνεται σέ ἀθανασία, ἡ φθορά σέ ἀφθαρσία — ἀνασταίνονται σέ ἀτέλειωτη εὐδαιμονία γιά νά κληρονομήσουν τό βασίλειο τοῦ Θεοῦ, ἢ σέ ἀτέλειωτη ἀθλιότητα γιά νά κληρονο-

μήσουν τό βασίλειο τοῦ διαβόλου, τό ἕνα στή μιά πλευρά, τό ἄλλο στήν ἄλλη.

5. Ὁ ἕνας ἀνασταίνεται σέ εὐδαιμονία σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του γιά εὐδαιμονία, δηλαδή σέ καλό σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του γιά καλό, καί ὁ ἄλλος σέ κακό σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του γιά κακό. Γιατί ὅπως ἐπιθύμησε νά κάνει τό κακό κατά τή διάρκεια ὅλης τῆς ἡμέρας, ἔτσι ἀκριβῶς θά λάβει τήν ἀμοιβή του τοῦ κακοῦ ὅταν ἔλθει ἡ νύχτα.

6. Καί ἔτσι εἶναι στήν ἄλλη πλευρά. Ἄν μετανόησε γιά τίς ἀμαρτίες του, καί ἐπιθυμοῦσε δικαιοσύνη ὡς τό τέλος τῶν ἡμερῶν του, ἔτσι ἀκριβῶς θά ἀνταμειφθεῖ μέ δικαιοσύνη.

7. Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού λυτρῶνται ἀπό τόν Κύριο. Μάλιστα, αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀπομακρύνονται, πού ἐλευθερώνονται ἀπό αὐτήν τήν ἀτέλειωτη νύχτα τοῦ σκότους. Καί ἔτσι θά σταθοῦν ἢ θά πέσουν. Γιατί ἰδές, εἶναι οἱ κριτές τοῦ ἑαυτοῦ τους, κατά πόσο νά κάνουν καλό ἢ νά κάνουν κακό.

8. Λοιπόν, τά διατάγματα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναλλοίωτα. Ἐπομένως, ἡ ὁδός ἔχει προετοιμαστεῖ ὥστε ὅσοι θέλουν, νά μποροῦν νά βαδίσουν σ' αὐτήν καί νά σωθοῦν.

9. Καί τώρα ἰδές, γιέ μου, μή διακινδυνεύεις ἕνα ἀκόμη ἀδίκημα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σου σ' αὐτά τά σημεῖα τῆς διδαχῆς, τά ὁποῖα ὡς τώρα διακινδύνεψες γιά νά διαπράξεις ἀμαρτία.

10. Μή νομίζεις, ἐπειδή ἔγινε λόγος σχετικά μέ τήν ἀποκατάσταση, ὅτι θά ἀποκατασταθεῖς ἀπό τήν ἀμαρτία στήν εὐτυχία. Ἰδές, σοῦ λέω, ἡ ἀνομία ποτέ δέν ἀποτέλεσε εὐτυχία.

11. Καί τώρα, γιέ μου, ὄλοι οἱ ἄνθρωποι πού βρίσκονται στήν κατάσταση τῆς φύσης, δηλαδή θά ἔλεγα,

σέ σαρκική κατάσταση, βρίσκονται στη χολή τῆς πικρίας καί στά δεσμά τῆς ἀνομίας. Αὐτοί εἶναι χωρίς Θεοῦ τόν κόσμο, καί ἔχουν ἐναντιωθεῖ στη φύση τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως, βρίσκονται σέ κατάσταση ἀντίθετη στη φύση τῆς εὐτυχίας.

12. Καί λοιπόν, ἰδές, εἶναι τάχα ἡ ἔννοια τῆς λέξης ἀποκατάσταση τό νά πάρεις ἕνα πράγμα ἀπό τή φυσική κατάσταση καί νά τό θέσεις σέ ἀφυσική κατάσταση, δηλαδή νά τό θέσεις σέ κατάσταση ἀντίθετη πρὸς τή φύση του;

13. Ἄχ, γιέ μου, δέν εἶναι ἔτσι. Ἄλλά ἡ ἔννοια τῆς λέξης ἀποκατάσταση εἶναι νά ἐπαναφέρει πάλι τό πονηρό στό πονηρό, ἢ τό σαρκικό στό σαρκικό, ἢ τό διαβολικό στό διαβολικό — τό ἀγαθὸ σέ αὐτό πού εἶναι ἀγαθὸ, τό καλὸ σέ αὐτό πού εἶναι καλὸ, τό δίκαιο σέ αὐτό πού εἶναι δίκαιο, τό εὐσπλαχνικό σέ αὐτό πού εἶναι εὐσπλαχνικό.

14. Γι' αὐτό, γιέ μου, κοίταξε νά εἶσαι εὐσπλαχνικός πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου. Φέρσου δίκαια, κρίνε μέ δικαιοσύνη καί κάνε τό καλὸ διαρκῶς. Καί ἂν κάνεις ὅλα αὐτά, τότε θά λάβεις τὴν ἀμοιβή σου. Μάλιστα, θά σοῦ ἀποκατασταθεῖ πάλι ἡ εὐσπλαχνία, θά σοῦ ἀποκατασταθεῖ πάλι ἡ δικαιοσύνη, θά σοῦ ἀποκατασταθεῖ πάλι ἡ κρίση δικαιοσύνης, καί θά σοῦ ἀνταμειφθεῖ πάλι τό καλὸ.

15. Γιατί αὐτό πού ἀποστέλνεις ἔξω, θά ἐπιστρέψει σέ σένα πάλι καί θά ἀποκατασταθεῖ. Ἐπομένως, ἡ λέξη ἀποκατάσταση περισσότερο καταδικάζει τόν ἁμαρτωλό, καί καθόλου δέν τόν δικαιώνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

Ἡ θνητότητα εἶναι χρόνος προετοιμασίας γιὰ νά μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νά μετανοήσει καί νά ὑπηρετήσει τὸ Θεό. Ἡ πώση ἔφερε ὑλικὸ καί πνευματικὸ

θάνατο πρὸς ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ λύτρωση ἐπέρχεται μέσο τῆς μετανοίας. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐξιλεώθηκε γιὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Ἡ εὐσπλαχνία ἰσχύει γιὰ ἐκείνους πού μετανοοῦν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑπόκεινται στη δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Ἡ εὐσπλαχνία ἐπέρχεται ἔνεκα τῆς ἐξιλέωσης. Μόνο οἱ ἀληθινὰ μεταμελούμενοι σώζονται.

ΚΑΙ τώρα, γιέ μου, παρατηρῶ ὅτι ὑπάρχει κάτι ἀκόμα πού βασανίζει τό νοῦ σου, τό ὅποιο δέν μπορεῖς νά καταλάβεις — τό ὅποιο εἶναι σχετικό μέ τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν τιμωρία τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Διότι τείνεις νά νομίζεις ὅτι εἶναι ἄδικο ὁ ἁμαρτωλὸς νά πρέπει νά παραδοθεῖ σέ κατάσταση ἀθλιότητος.

2. Λοιπόν ἰδές, γιέ μου, θά σοῦ τό ἐξηγήσω αὐτό. Γιατί ἰδές, ἀφοῦ ἐξάπέστειλε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς προπάτορές μας ἀπὸ τὸν κήπο τῆς Ἐδέμ, νά καλλιεργήσουν τὴ γῆ ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχαν ληφθεῖ — μάλιστα, ἔδωξε τὸν ἄνθρωπο, καί ἔβαλε στὸ ἀνατολικὸ ἄκρο τοῦ κήπου τῆς Ἐδέμ, χερουβείμ, καί φλόγινη ρομφαία πού περιστρεφόταν σέ κάθε κατεύθυνση, γιὰ νά φυλάξει τό δέντρο τῆς ζωῆς —

3. Λοιπόν, βλέπουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶχε γίνει σάν Θεός, ἀφοῦ γνώριζε τό καλὸ ἀπὸ τό κακὸ. Καί γιὰ νά μὴν ἀπλώσει τό χέρι του, καί πάρει καί ἀπὸ τό δέντρο τῆς ζωῆς, καί φάει καί ζήσει γιὰ πάντα, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἔβαλε χερουβείμ καί τὴ φλόγινη ρομφαία, ὥστε αὐτὸς νά μὴ φάει ἀπὸ τὸν καρπὸ.

4. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι παραχωρήθηκε χρόνος πρὸς τὸν ἄνθρωπο γιὰ νά μετανοήσει, μάλιστα, χρόνος δοκιμασίας, χρόνος γιὰ νά μετανοήσει καί νά ὑπηρετήσει τὸ Θεό.

5. Γιατί ἰδές, ἂν ὁ Ἀδάμ εἶχε ἀπλώσει τό χέρι του ἀμέσως, καί εἶχε φάει ἀπὸ τό δέντρο τῆς ζωῆς, θά εἶχε ζήσει γιὰ πάντα, σύμφωνα μέ τό

λόγο του Θεού, χωρίς νά έχει διάστημα γιά μετάνοια. Μάλιστα, καί επίσης ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ θά εἶχε ἀκυρωθεῖ, καί τό μεγάλο σχέδιο σωτηρίας θά εἶχε ματαιωθεῖ.

6. Ὅμως ἰδέξ, εἶχε καθοριστεῖ γιά τόν ἄνθρωπο νά πεθάνει — συνεπῶς, ὅπως ἀποκόπηκαν ἀπό τό δέντρο τῆς ζωῆς ἔπρεπε νά ἀποκοποῦν ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς — καί ὁ ἄνθρωπος ἔγινε γιά πάντα χαμένος, μάλιστα, εἶχαν ὑποστεῖ τήν πώση.

7. Καί τώρα, βλέπεις μέ αὐτό ὅτι οἱ προπάτορές μας εἶχαν ἀποκοπεῖ τόσο ὑλικά ὅσο καί πνευματικά ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι ἄρχισαν νά ὑπόκεινται στό νά ἀκολουθοῦν τήν ἴδια τους τή θέληση.

8. Λοιπόν ἰδέξ, δέ συνέφερε νά ἐπαναποκτηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό αὐτόν τόν ὑλικό θάνατο, γιατί αὐτό θά κατέστρεφε τό μεγάλο σχέδιο τῆς εὐδαιμονίας.

9. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἡ ψυχὴ δέν μπορούσε ποτέ νά πεθάνει, καί ἡ πώση εἶχε φέρει σέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα τόσο ὑλικό ὅσο καί πνευματικό θάνατο, δηλαδή, εἶχαν ἀποκοπεῖ ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, ἔπρεπε ἡ ἀνθρωπότητα νά ἐπαναποκτηθεῖ ἀπό αὐτόν τόν πνευματικό θάνατο.

10. Ἐπομένως, καθώς εἶχαν γίνεи σαρκικοί, αἰσθησιακοί καί διαβολικοί ἀπό τή φύση, αὐτή ἡ κατάσταση δοκιμασίας ἔγινε γι' αὐτούς μιὰ κατάσταση γιά νά προετοιμαστοῦν. Ἔγινε κατάσταση προετοιμασίας.

11. Καί τώρα θυμήσου, γιέ μου, ἂν δέν ἦταν τό σχέδιο τῆς ἀπολύτρωσης, (βάζοντάς το στήν ἄκρη) ἀμέσως μόλις πέθαιναν, οἱ ψυχές τους ἦταν δυστυχισμένες, ἀφοῦ εἶχαν ἀποκοπεῖ ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

12. Καί λοιπόν, δέν ὑπῆρχε τρόπος νά ἐπαναποκτηθοῦν οἱ ἄνθρωποι

ἀπό αὐτήν τήν κατάσταση τῆς πώσης, τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος εἶχε φέρει ἐπάνω του ἕξαιτίας τῆς ἴδιας του τῆς ἀνυπακοῆς.

13. Ἐπομένως, σύμφωνα μέ τή δικαιοσύνη, τό σχέδιο τῆς ἀπολύτρωσης δέν μπορούσε νά ἐκτελεστεῖ, παρά μόνο ὑπό συνθήκες μετανοίας τῶν ἀνθρώπων σέ τούτη τήν κατάσταση δοκιμασίας, μάλιστα, ἐτούτη τήν κατάσταση προετοιμασίας. Γιατί ἂν δέν ἦταν γι' αὐτές τίς συνθήκες, ἡ εὐσπλαχνία δέ θά μπορούσε νά ἐφαρμοστεῖ χωρίς νά κατέστρεφε τό ἔργο τῆς δικαιοσύνης. Λοιπόν τό ἔργο τῆς δικαιοσύνης δέν μπορούσε νά καταστραφεῖ. Ἄν γινόταν αὐτό, ὁ Θεός θά ἔπαυε νά εἶναι Θεός.

14. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε ὑποστεῖ πώση, καί βρίσκονταν στόν κλοιό τῆς δικαιοσύνης. Μάλιστα, τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, πού τοὺς παρέδωσε νά ἀποκοποῦν γιά πάντα ἀπό τήν παρουσία του.

15. Ἔτσι λοιπόν, τό σχέδιο εὐσπλαχνίας δέν μπορούσε νά ἐφαρμοστεῖ, ἐκτός ἂν γινόταν μιὰ ἐξιλέωση. Γι' αὐτό, ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐξιλεώθηκε γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, γιά νά πραγματοποιήσῃ τό σχέδιο τῆς εὐσπλαχνίας, νά κατευνάσῃ τίς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης, ὥστε ὁ Θεός νά εἶναι τέλειος, δίκαιος Θεός, καί ἐπίσης πολυεὐσπλαχνος Θεός.

16. Λοιπόν, μετάνοια δέν μπορούσε νά ἐπέλθῃ στους ἀνθρώπους παρά μόνο ἂν ὑπῆρχε τιμωρία, ἡ ὁποία ἐπίσης ἦταν αἰώνια ὅπως πρέπει νά εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς, προσαρτημένη ἀντίθετα στό σχέδιο εὐδαιμονίας, πού ἦταν ἐπίσης τόσο αἰώνιο ὅσο καί ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς.

17. Λοιπόν, πῶς μπορούσε ἕνας ἄνθρωπος νά μετανοήσῃ ἂν δέν ἁμάρτανε; Πῶς μπορούσε νά ἁμάρτησῃ ἂν δέν ὑπῆρχε νόμος; Πῶς

μπορούσε νά ὑπάρχει νόμος ἂν δέν ὑπῆρχε τιμωρία;

18. Λοιπόν, ὑπῆρχε προσαρτημένη τιμωρία, καί δόθηκε δίκαιος νόμος, πού ἔφερε τύψεις στόν ἄνθρωπο.

19. Λοιπόν, ἂν δέν εἶχε δοθεῖ νόμος — ἂν ἓνας ἄνθρωπος δολοφονήσει πρέπει νά πεθάνει — θά φοβόταν ὅτι θά πέθαινε ἂν δολοφονοῦσε;

20. Καί ἐπίσης, ἂν δέν εἶχε δοθεῖ νόμος κατά τῆς ἁμαρτίας, οἱ ἄνθρωποι δέ θά φοβόνταν νά ἁμαρτήσουν.

21. Καί ἂν δέ δινόταν νόμος, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἁμάρταναν, τί θά μπορούσε νά κάνει ἡ δικαιοσύνη εἴτε ἡ εὐσπλαχνία, ἀφοῦ δέ θά μπορούσαν νά διεκδικήσουν τό δημιούργημα;

22. Ἄλλ' ὅμως, ἔχει δοθεῖ νόμος καί προσαρτημένη τιμωρία, καί ἔχει χορηγηθεῖ μετάνοια, τήν ὅποια μετάνοια, ἡ εὐσπλαχνία διεκδικεῖ. Ἄλλιῶς, ἡ δικαιοσύνη διεκδικεῖ τό δημιούργημα καί ἐκτελεῖ τό νόμο, καί ὁ νόμος ἐπιβάλλει τήν τιμωρία. Ἄν δέν ἦταν ἔτσι, τά ἔργα τῆς δικαιοσύνης θά καταστρέφονταν, καί ὁ Θεός θά ἔπαυε νά εἶναι Θεός.

23. Ὅμως ὁ Θεός δέν παύει νά εἶναι Θεός, καί ἡ εὐσπλαχνία διεκδικεῖ τόν μεταμελούμενο, καί ἡ εὐσπλαχνία ἐπέρχεται ἐξαιτίας τῆς ἐξιλέωσης. Καί ἡ ἐξιλέωση πραγματοποιεῖ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Καί ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν ξαναφέρνει τοὺς ἄνθρώπους στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Καί ἔτσι ἀποκαθίστανται στήν παρουσία του, γιά νά κριθοῦν ἀνάλογα μέ τά ἔργα τους, ἀνάλογα μέ τό νόμο τῆς δικαιοσύνης.

24. Γιατί ἰδές, ἡ δικαιοσύνη ἀσκεῖ ὅλες τίς ἀπαιτήσεις τῆς, καί ἐπίσης ἡ εὐσπλαχνία διεκδικεῖ ὅτι εἶναι δικό τῆς. Καί ἔτσι, κανένας παρά μόνο οἱ ἀληθινά μεταμελούμενοι σώζονται.

25. Τί, νομίζεις ὅτι ἡ εὐσπλαχνία μπορεῖ νά ληστέψει τή δικαιοσύνη;

Σοῦ λέω: Ὁχι. Οὔτε στό παραμικρό. Ἄν ἦταν ἔτσι, ὁ Θεός θά ἔπαυε νά εἶναι Θεός.

26. Καί ἔτσι ὁ Θεός πραγματοποιεῖ τοὺς μεγάλους καί αἰώνιους σκοπούς του, οἱ ὅποιοι εἶχαν προετοιμαστεῖ ἀπό καταβολῆς κόσμου. Καί ἔτσι πραγματοποιεῖται ἡ σωτηρία καί ἡ λύτρωση τῶν ἀνθρώπων, καί ἐπίσης ἡ καταστροφή καί ἡ ἀθλιότητά τους.

27. Ἐπομένως, ὦ γιέ μου, ὅποιοσδήποτε θέλει νά ἔλθει ἄς ἔλθει, καί ἄς λάβει ἀπό τά νερά τῆς ζωῆς ἐλευθερα. Καί ὅποιοσδήποτε δέ θέλει νά ἔλθει, αὐτός δέν εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἔλθει. Ὅμως κατά τήν τελευταία ἡμέρα θά τοῦ ἀποδοθεῖ σύμφωνα μέ τίς πράξεις του.

28. Ἄν ἐπιθυμοῦσε νά κάνει κακό, καί δέ μετανόησε κατά τίς ἡμέρες του, ἰδές, κακό θά τοῦ γίνεи, σύμφωνα μέ τήν ἀνταπόδοση τοῦ Θεοῦ.

29. Καί τώρα, γιέ μου, ἐπιθυμῶ νά μὴν ἀφήνεις νά σέ στενοχωροῦν πιά αὐτά τά πράγματα, καί μόνο νά ἀφήνεις νά σέ στενοχωροῦν οἱ ἁμαρτίες σου, μέ ἐκείνη τή στενοχωρία ἡ ὁποία θά σέ φέρει σέ μετάνοια.

30. Ἄχ γιέ μου, ἐπιθυμῶ νά μὴν ἀρνεῖσαι πιά τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Μὴν προσπαθεῖς νά δικαιολογήσεις τόν ἑαυτό σου οὔτε στό ἐλάχιστο σημεῖο, μέ τό νά ἀρνεῖσαι τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν σου. Ἀλλά ἄφησε τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, καί τήν εὐσπλαχνία του, καί τή μακροθυμία του νά ἔχουν πλήρη ἀπήχηση στήν καρδιά σου. Καί ἄφησέ την νά σέ φέρει κάτω ὡς τό χῶμα μέ ταπεινοφροσύνη.

31. Καί τώρα, ὦ γιέ μου, ἔχεις κληθεῖ ἀπό τό Θεο νά κηρύξεις τό λόγο πρὸς ἔτοστον τό λαό. Καί τώρα, γιέ μου, πήγαινε στό δρόμο σου, κήρυξε τό λόγο μέ εἰλικρίνεια

καί σωφροσύνη, ὥστε νά μπορέσεις νά φέρεις ψυχές σέ μετάνοια, ὥστε τό μεγάλο σχέδιο τῆς εὐσπλαχνίας νά μπορεῖ νά ἔχει ἐφαρμογή ἐπάνω τους. Καί εἶθε ὁ Θεός νά σᾶς χαρίσει σύμφωνα μέ τά λόγια μου. Ἄμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

Ὁ Ἄλμα καί οἱ γιοί του κηρύττουν τό λόγο. Οἱ Ζωραμίτες καί ἄλλοι ἀπόγονοι Νεφιτῶν γίνονται Λαμανίτες. Οἱ Λαμανίτες ἐπιτίθενται κατά τῶν Νεφιτῶν σέ πόλεμο. Ὁ Μορόνι ὀπλιζει τούς Νεφίτες μέ ἀμυντικά ὄπλα. Ὁ Κύριος ἀποκαλύπτει στόν Ἄλμα τή στρατηγική τῶν Λαμανιτῶν. Οἱ Νεφίτες ὑπερασπιζοῦνται τά σπίτια τους, τίς ἐλευθερίες, τίς οἰκογένειες καί τή θρησκεία. Τά στρατεύματα τοῦ Μορόνι καί τοῦ Λεχί περικυκλώνουν τούς Λαμανίτες.

Καί τώρα ἐγινε ὥστε οἱ γιοί τοῦ Ἄλμα πῆγαν ἀνάμεσα στό λαό, γιά νά διακηρύξουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ αὐτούς. Καί ὁ ἴδιος ὁ Ἄλμα ἐπίσης δέν μπορούσε νά ἡσυχάσει, καί πῆγε καί κεῖνος.

2. Λοιπόν δέ θά μιλήσουμε πιά σχετικά μέ τό κήρυγμά τους, ἐκτός ὅτι κήρυξαν τό λόγο καί τήν ἀλήθεια, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς προφητείας καί ἀποκάλυψης. Καί κήρυξαν κατά τήν ἱερή τάξη τοῦ Θεοῦ μέ τήν ὁποία εἶχαν κληθεῖ.

3. Καί τώρα ἐπιστρέφω στήν ἀφήγηση τῶν πολέμων μεταξύ τῶν Νεφιτῶν καί τῶν Λαμανιτῶν, κατά τό *δέκατο ὄγδοο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

4. Γιατί ἰδέστε, ἐγινε ὥστε οἱ Ζωραμίτες ἐγιναν Λαμανίτες. Ὅποτε, κατά τήν ἐναρξη τοῦ δεκάτου ὄγδοου χρόνου, ὁ λαός τῶν Νεφιτῶν εἶδε ὅτι οἱ Λαμανίτες ἔρχονταν καταπάνω τους. Γι' αὐτό ἔκαναν προετοιμασίες γιά πόλεμο. Μάλιστα, συγκέντρωσαν τά στρατεύματά τους στή γῆ τοῦ Ἰερσόν.

5. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἤλθαν κατά χιλιάδες. Καί ἤλθαν μέσα στή χώρα τοῦ Ἀντιόνουμ, πού εἶναι ἡ χώρα τῶν Ζωραμιτῶν. Καί ἕνας ἄνδρας ὀνόματι Ζεραχέμνα ἦταν ὁ ἀρχηγός τους.

6. Καί τώρα, καθώς οἱ Ἀμαληκίτες ἦταν ἄνθρωποι περισσότερο αἰμοβόρας καί δολοφονικῆς ιδιοσυγκρασίας ἀπό ὅ,τι ἦταν οἱ Λαμανίτες, ἀφαινοῦν τους, γι' αὐτό, ὁ Ζεραχέμνα διόρισε ἀξιωματικούς ἐπὶ τῶν Λαμανιτῶν, καί ἦταν ὄλοι Ἀμαληκίτες καί Ζωραμίτες.

7. Λοιπόν αὐτό τό ἔκανε γιά νά διατηρήσουν τό μίσος τους πρὸς τούς Νεφίτες, γιά νά τούς κάνει ὑπεξούσιους πρὸς ἐπίτευξη τῶν σχεδίων του.

8. Γιατί ἰδέστε, τά σχέδιά του ἦταν νά διεγείρουν τούς Λαμανίτες σέ θυμό ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν. Αὐτό τό ἔκανε γιά νά μπορέσει νά σφετεριστεῖ μεγάλη δύναμη ἐπ' αὐτῶν, καί ἐπίσης γιά νά μπορέσει νά κερδίσει δύναμη ἐπὶ τῶν Νεφιτῶν φέρνοντάς τους σέ αἰχμαλωσία.

9. Καί τώρα, τό σχέδιο τῶν Νεφιτῶν ἦταν νά ὑπερασπιστοῦν τά ἐδάφη τους καί τά σπίτια τους καί τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους, γιά νά μπορέσουν νά τά διαφυλάξουν ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους. Καί ἐπίσης γιά νά διαφυλάξουν τά δικαιώματα καί τά προνόμιά τους, μάλιστα, καί ἐπίσης τήν ἐλευθερία τους, ὥστε νά μποροῦν νά λατρεύουν τό Θεό σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τους.

10. Γιατί ἤξεραν ὅτι ἂν ἐπεφταν στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν, ὅσοι ἀπ' αὐτούς θά λάτρευαν τό Θεό μέ τό πνεῦμα καί τήν ἀλήθεια, τόν ἀληθινό καί ζῶντα Θεό, οἱ Λαμανίτες θά τούς ἀφάνιζαν.

11. Μάλιστα, καί ἤξεραν ἐπίσης τό ὑπερβολικό μίσος τῶν Λαμανιτῶν πρὸς τούς ἀδελφούς τους, πού ἦταν ὁ

λαός τῶν Ἀντί-Νεφί-Λεχί, οἱ ὅποιοι ὀνομάζονταν λαός τοῦ Ἄμμῶν — καί δέ σήκωναν ὄπλα, μάλιστα, εἶχαν συνάψει διαθήκη καί δέ δέχονταν νά τήν παραβοῦν — γι' αὐτό, ἄν ἔπεφταν στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν θά καταστρέφονταν.

12. Καί οἱ Νεφίτες δέ θά τοὺς ἄφηναν νά καταστραφοῦν. Γι' αὐτό τοὺς ἔδωσαν ἐδάφη γιά κληρονομία τους.

13. Καί ὁ λαός τοῦ Ἄμμῶν ἔδινε στοὺς Νεφίτες ἓνα μεγάλο μερίδιο ἀπό τίς προσόδους τους γιά τή συντήρηση τῶν στρατευμάτων τους. Καί ἔτσι οἱ Νεφίτες ἦταν ἀναγκασμένοι, μόνοι τους, νά ἀντιστέκονται ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, οἱ ὅποιοι ἦταν ἓνα μίγμα τοῦ Λάμαν καί τοῦ Λεμουήλ καί τῶν γιῶν τοῦ Ἰσμαήλ καί ὄλων ἐκείνων πού εἶχαν ἀποστατήσει ἀπό τοὺς Νεφίτες, πού ἦταν Ἀμαληκίτες καί Ζωραμίτες καί ἀπόγονοι τῶν ἱερέων τοῦ Νῶε.

14. Λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἀπόγονοι ἦταν τόσο πολυάριθμοι, σχεδὸν ὅσο ἦταν οἱ Νεφίτες. Καί ἔτσι οἱ Νεφίτες ὑποχρεώνονταν νά διαμάχονται μέ τούς ἀδελφούς τους, ἀκόμα καί μέχρι αἱματοχυσίας.

15. Καί ἔγινε ὥστε καθὼς συγκεντρώθηκαν τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν στή γῆ τοῦ Ἀντιόνουμ, ἰδέστε, τὰ στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν ἦταν προετοιμασμένα νά τοὺς συναντήσουν στή γῆ τοῦ Ἰερσόν.

16. Λοιπὸν, ὁ ἀρχηγός τῶν Νεφιτῶν, δηλαδή ὁ ἄνδρας πού εἶχε ὀρίσει νά εἶναι ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Νεφιτῶν — λοιπὸν ὁ ἀρχιστράτηγος ἦταν ἐπικεφαλῆς ὄλων τῶν στρατευμάτων τῶν Νεφιτῶν — καί τό ὄνομα του ἦταν Μορόνι,

17. Καί πῆρε ὁ Μορόνι ὄλη τήν ἀρχηγία, καί τή διοίκηση τῶν πολέμων τους. Καί ἦταν μόνο εἴκοσι καί πέντε χρόνων ὅταν διορίστηκε ἀρ-

χιστράτηγος τῶν στρατευμάτων τῶν Νεφιτῶν.

18. Καί ἔγινε ὥστε συνάντησε τοὺς Λαμανίτες στά ὄρια τοῦ Ἰερσόν, καί οἱ ἄνθρωποι του ἦταν ὀπλισμένοι μέ σπαθιά καί μέ γιαταγάνια, μέ κάθε εἶδους πολεμικά ὄπλα.

19. Καί ὅταν τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν εἶδαν ὅτι ὁ λαός τοῦ Νεφί, δηλαδή ὅτι ὁ Μορόνι, εἶχε προετοιμάσει τό λαό του μέ θώρακες καί μέ χειρασπίδες, μάλιστα, καί μέ ἀσπίδες γιά νά προστατεύουν τό κεφάλι τους, καί ἦταν ἐπίσης ντυμένοι μέ χοντρά ἐνδύματα —

20. Λοιπὸν ὁ στρατός τοῦ Ζεραχέμνα δέν ἦταν προετοιμασμένος μέ τίποτα παρόμοιο. Εἶχαν μόνο τὰ σπαθιά τους καί τὰ γιαταγάνια τους, τὰ τόξα καί τὰ βέλη τους, τίς πέτρες καί τίς σφενδόνες τους, καί ἦταν γυμνοί, ἐκτός ἀπό ἓνα δέρμα πού ἦταν ζωσμένο γύρω στήν ὀσφύ τους. Μάλιστα, ὄλοι τους ἦταν γυμνοί, ἐκτός ἀπό τοὺς Ζωραμίτες καί τοὺς Ἀμαληκίτες.

21. Ὅμως δέν ἦταν ὀπλισμένοι μέ θώρακες, οὔτε ἀσπίδες — γι' αὐτό φοβοῦνταν πάρα πολύ τὰ στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν ἐξαιτίας τοῦ ὀπλισμοῦ τους, παρόλο πού ὁ ἀριθμός τους ἦταν τόσο πιά μεγάλος ἀπό τοὺς Νεφίτες.

22. Ἰδέστε, λοιπὸν ἔγινε ὥστε δέν τόλμησαν νά ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν Νεφιτῶν στά σύνορα τοῦ Ἰερσόν. Κι ἔτσι ἀποχώρησαν ἀπό τή γῆ τοῦ Ἀντιόνουμ καί πῆγαν μέσα στήν ἔρημιά, καί ξεκίνησαν γιά τό ταξίδι τους ὀλόγυρα μέσα στήν ἔρημιά, μακριά, διπλα στό κεφαλάρι τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα, γιά νά ἔλθουν στή χώρα τοῦ Μαντί καί νά κατακτήσουν τή χώρα. Γιατί δέν ὑπέθεταν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Μορόνι θά ἤξεραν πρὸς τὰ πού εἶχαν πάει.

23. Ὅμως ἔγινε ὥστε, μόλις ἀπο-

χώρησαν μέσα στην έρημιά, ό Μορόνι έστειλε κατασκόπους μέσα στην έρημιά ό παρακολουθήσουν τό στρατόπεδό τους. Καί ό Μορόνι, επίσης, ξέροντας γιά τίς προφητείες του "Άλμα, έστειλε σέ αυτόν όρισμένους ανθρώπους, επιθυμώντας από αυτόν νά ζητήσει από τόν Κύριο πού έπρεπε νά πάνε τά στρατεύματα τών Νεφιτών γιά νά υπερασπιστούν τούς έαυτούς τους έναντίον τών Λαμανιτών.

24. Καί έγινε ώστε ήλθε ό λόγος του Κυρίου πρός τόν "Άλμα, καί ό "Άλμα πληροφόρησε τούς άγγελιοφόρους του Μορόνι, ότι τά στρατεύματα τών Λαμανιτών πορευόνταν όλόγυρα μέσα στην έρημιά, γιά νά έλθουν στή χώρα του Μαντί, γιά νά άρχίσουν μιά επίθεση στό άσθενέστερο σημείο του λαού. Καί αυτοί οί άγγελιοφόροι πήγαν καί μεταβίβασαν τό μήνυμα στό Μορόνι.

25. Λοιπόν ό Μορόνι, άφου άφησε ένα τμήμα του στρατού του στή γή του Ίερσόν, μήν τυχόν κατά κάποιο τρόπο τμήμα τών Λαμανιτών έλθει μέσα σέ αυτήν τή χώρα καί κατακτήσουν τήν πόλη, πήρε τό υπόλοιπο τμήμα του στρατού του καί πορεύτηκε πρός τή χώρα του Μαντί.

26. Καί έκανε ώστε όλος ό λαός σέ αυτήν τήν άκρη τής χώρας νά συγκεντρωθεί σέ μάχη κατά τών Λαμανιτών, γιά νά υπερασπιστούν τά έδάφη τους καί τήν πατρίδα τους, τά δικαιώματά τους καί τίς έλευθερίες τους. Έπομένως ήταν προετοιμασμένοι γιά τή στιγμή του έρχομου τών Λαμανιτών.

27. Καί έγινε ώστε ό Μορόνι φρόντισε νά εΐναι ό στρατός του κρυμμένος στην πεδιάδα πού ήταν κοντά στην όχθη του ποταμού Σιδάνα, πού ήταν στά δυτικά του ποταμού Σιδάνα μέσα στην έρημιά.

28. Καί έβαλε κατασκόπους όλόγυρα ό Μορόνι, ώστε νά ξέρει πότε

θά έλθει τό στρατόπεδο τών Λαμανιτών.

29. Τότε λοιπόν, άφου ήξερε ό Μορόνι τίς προθέσεις τών Λαμανιτών, ότι είχαν πρόθεση νά άφανίσουν τούς άδελφούς τους, ή νά τούς ύποδουλώσουν καί νά τούς φέρουν σέ αιχμαλωσία ώστε νά μπορέσουν νά εγκαταστήσουν γιά τόν έαυτό τους βασιλείο επί όλης τής χώρας.

30. Καί άφου ήξερε ότι ή μόνη επιθυμία τών Νεφιτών ήταν νά διαφυλάξουν τά έδάφη τους καί τήν έλευθερία τους καί τήν εκκλησία τους, γι' αυτό δέν τό θεωρούσε άμαρτία νά τούς προστατεύσει μέ στρατήγημα. Γι' αυτό, ανακάλυψε μέ τούς κατασκόπους του ποιά πορεία επρόκειτο νά πάρουν οί Λαμανίτες.

31. Γι' αυτό, μοίρασε τό στρατό του καί έφερε ένα τμήμα του μέσα στην κοιλάδα καί τούς εκρυψε στά ανατολικά καί στά νότια του λόφου Ριπλά.

32. Καί τούς υπόλοιπους τούς εκρυψε στή δυτική κοιλάδα, στά δυτικά του ποταμού Σιδάνα, καί τόσο κάτω, μέσα στά σύνορα τής χώρας Μαντί.

33. Καί έτσι, έχοντας τοποθετήσει τό στρατό του σύμφωνα μέ τήν επιθυμία του, ήταν έτοιμος νά τούς αντιμετώπισει.

34. Καί έγινε ώστε οί Λαμανίτες άνέβηκαν στά βόρεια του λόφου, όπου ένα τμήμα του στρατού του Μορόνι είχε κρυφτεί.

35. Καί καθώς οί Λαμανίτες είχαν διαβεί τό λόφο Ριπλά καί ήλθαν μέσα στην κοιλάδα καί άρχισαν νά διασχίζουν τόν ποταμό Σιδάνα, ό στρατός πού ήταν κρυμμένος στά νότια του λόφου, πού άρχηγός του ήταν ένας άνδρας του όποιου τό όνομα ήταν Λεχί, καί όδήγησε έμπρός τό στρατό του, καί περικύκλωσε τούς Λαμανίτες στά ανατολικά από πίσω τους.

36. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες, ὅταν εἶδαν τοὺς Νεφίτες νά τοὺς ἐπιτίθενται ἀπό πίσω, στράφηκαν πίσω καί ἄρχισαν νά μάχονται μέ τό στρατό τοῦ Λεχί.

37. Καί ἄρχισε τό ἔργο τοῦ θανάτου καί στίς δύο παρατάξεις, ἀλλά ἦταν φοβερότερο στήν πλευρά τῶν Λαμανιτῶν, γιατί ἡ γύμνια τους ἦταν ἐκτεθειμένη στά βαριά χτυπήματα τῶν Νεφιτῶν μέ τά σπαθιά τους καί τά γιαταγάνια τους, πού ἔφερναν θάνατο σχεδόν σέ κάθε χτύπημα.

38. Ἐνῶ, ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἦταν ἐδῶ κι ἐκεῖ πού ἔπεφτε ἕνας ἀπό τοὺς Νεφίτες, ἀπό τά σπαθιά τους καί τήν ἀλώλεια αἵματος, ἀφοῦ αὐτοί ἦταν προφυλαγμένοι στά πιά ζωτικά τμήματα τοῦ σώματος, δηλαδή τά πιά ζωτικά τμήματα τοῦ σώματος ἦταν προφυλαγμένα ἀπό τά χτυπήματα τῶν Λαμανιτῶν, μέ τοὺς θώρακές τους καί τίς χειρασπίδες τους καί τίς κεφαλόπλακές τους, καί ἔτσι οἱ Νεφίτες συνέχιζαν τό ἔργο τοῦ θανάτου πρὸς τοὺς Λαμανίτες.

39. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες βοηθήσαν, ἐξαιτίας τῆς μεγάλης καταστροφῆς τους, τόσο πού ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή πρὸς τόν ποταμό Σιδῶνα.

40. Καί τοὺς κυνήγησαν ὁ Λεχί καί οἱ ἄνδρες του, καί τοὺς ἔριξε ὁ Λεχί στά νερά τοῦ Σιδῶνα, καί διέσχισαν τά νερά τοῦ Σιδῶνα. Καί ὁ Λεχί κράτησε τά στρατεύματά του στήν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα νά μὴν τόν διασχίσουν.

41. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Μορόνι καί ὁ στρατός του συνάντησαν τοὺς Λαμανίτες στήν κοιλάδα, στήν ἄλλη πλευρά τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα, καί ἄρχισαν νά πέφτουν ἐπάνω τους καί νά τοὺς σκοτώνουν.

42. Καί πάλι τράπηκαν σέ φυγή οἱ Λαμανίτες ἀπό ἔμπρός τους, πρὸς τῆ γῆ τοῦ Μαντί. Καί πάλι ἀντιμετώπι-

στηκαν ἀπό τά στρατεύματα τοῦ Μορόνι.

43. Λοιπὸν σέ αὐτὴν τὴν περίσταση, οἱ Λαμανίτες πολέμησαν ὑπερβολικά. Μάλιστα, ποτέ δὲν ἤξεραν τοὺς Λαμανίτες νά ἔχουν πολεμήσει μέ τόσο ὑπερβολικά μεγάλη δύναμη καί κουράγιο, ὄχι, οὔτε κἀν ἀπὸ τὴν ἀρχή.

44. Καί τοὺς ἐνέπνεαν οἱ Ζωραμίτες καί οἱ Ἀμαλκίτες, πού ἦταν οἱ στρατηγοὶ τους καί οἱ ἀρχηγοὶ τους, καί ὁ Ζεραχέμνα, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἀρχιστράτηγός τους, δηλαδή ὁ πρῶτος ἀρχηγός τους καί διοικητής τους. Μάλιστα, πολεμοῦσαν σάν δράκοντες, καί πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Νεφίτες θανατώθηκαν ἀπὸ τά χέρια τους, μάλιστα, γιατί χάρισαν στά δύο πολλές ἀπὸ τίς κεφαλόπλακές τους καί τρύπησαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς θώρακές τους καί ἔκοψαν πολλά ἀπὸ τά χέρια τους. Καί ἔτσι χτυποῦσαν οἱ Λαμανίτες στὸν ἄγριο θυμὸ τους.

45. Ὅμως, οἱ Νεφίτες ἦταν ἐμπνευσμένοι ἀπὸ ἕναν καλύτερο σκοπὸ, γιατί δὲν πολεμοῦσαν γιὰ μοναρχία οὔτε γιὰ κύρος ἀλλά πολεμοῦσαν γιὰ τὰ σπῖτια τους καί τίς ἐλευθερίες τους, τίς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους καί τὰ πάντα τους, μάλιστα γιὰ τίς μυσταγωγίες τῆς λατρείας τους καί τὴν ἐκκλησία τους.

46. Καί ἔκαναν ἐκεῖνο τό ὁποῖο αἰσθάνονταν ὅτι ἦταν τό καθήκον πού ὀφειλαν στό Θεό τους. Γιατί ὁ Κύριος εἶχε πεῖ σέ αὐτούς καί ἐπίσης καί στοὺς πατέρες τους, ὅτι: Ἐφόσον δὲν εἴστε ἔνοχοι τῆς πρώτης ἐπίθεσης, οὔτε τῆς δευτέρας, δὲν πρέπει νά ἀφήσετε τοὺς ἑαυτοὺς σας νά θανατωθοῦν ἀπὸ τά χέρια τῶν ἐχθρῶν σας.

47. Καί πάλι, ὁ Κύριος εἶπε ὅτι: Νά ὑπερασπιζέστε τίς οἰκογενεῖς σας ἀκόμα καί μέχρι αἱματοχυσίας. Ἐπομένως, γι' αὐτὸν τό λόγο μάχον-

ταν οι Νεφίτες με τους Λαμανίτες, γιά νά υπερασπιστοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους καί τίς οἰκογένειές τους καί τὰ ἐδάφη τους, τήν πατρίδα τους καί τὰ δικαιώματά τους καί τή θρησκεία τους.

48. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν οἱ ἄνδρες τοῦ Μορόνι εἶδαν τήν ἀγριότητα καί τό θυμό τῶν Λαμανιτῶν, ἦταν ἔτοιμοι νά συρρικνωθοῦν καί νά τραποῦν σέ φυγή ἀπό αὐτούς. Καί ὁ Μορόνι, διαβλέποντας τήν πρόθεσή τους, ἔστειλε καί ἐμψύχωσε τήν καρδιά τους μέ τοῦτες τίς σκέψεις — μάλιστα, τίς σκέψεις γιά τὰ ἐδάφη τους, τήν ἐλευθερία τους, μάλιστα, τήν ἀνεξαρτησία τους ἀπό τή σκλαβιά.

49. Καί ἐγινε ὥστε ἐπесαν ἐπάνω στοὺς Λαμανίτες καί ἀνέκραξαν μέ μιὰ φωνή πρὸς τόν Κύριο τό Θεό τους, γιά τήν ἐλευθερία τους καί τήν ἀποφυγή τῆς σκλαβιάς.

50. Καί ἄρχισαν νά ἀντιστέκονται στοὺς Λαμανίτες μέ δύναμη. Καί αὐτήν τήν ἴδια ὥρα πού ἀνέκραξαν πρὸς τόν Κύριο γιά τήν ἐλευθερία τους, οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή ἀπό ἐμπρός τους, καί ἔφενυγαν μέχρι τὰ νερά τοῦ Σιδῶνα.

51. Λοιπόν, οἱ Λαμανίτες ἦταν πιά πολυάριθμοι, μάλιστα, περισσότερο ἀπό διπλοί κατά τόν ἀριθμό ἀπό τοὺς Νεφίτες. Κι ὅμως, τοὺς ἐδιώξαν τόσο ὥστε συγκεντρώθηκαν σέ ἓνα σῶμα στήν κοιλάδα, ἐπάνω στήν ὄχθη δίπλα στόν ποταμό Σιδῶνα.

52. Ὅποτε, τὰ στρατεύματα τοῦ Μορόνι τοὺς περικύκλωσαν, μάλιστα, καί στίς δυό πλευρές τοῦ ποταμοῦ, γιὰτί ἰδέστε, στά ἀνατολικά ἦταν οἱ ἄνδρες τοῦ Λεχί.

53. Ὅποτε, ὅταν εἶδε ὁ Ζεραχέμνα τοὺς ἄνδρες τοῦ Λεχί στά ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα καί τὰ στρατεύματα τοῦ Μορόνι στά δυτικά τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα, ὅτι ἦταν περικυκλωμένοι ἀπό τοὺς Νεφίτες, τοὺς ἔπιασε μέγας τρόμος.

54. Τότε ὁ Μορόνι, ὅταν εἶδε τόν τρόπο τους, διέταξε τοὺς ἄνδρες του νά σταματήσουν νά χύνουν τό αἷμα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

Ὁ Μορόνι προστάζει τοὺς Λαμανίτες νά κάνουν συνθήκη εἰρήνης ἢ νά ἀφανιστοῦν. Ὁ Ζεραχέμνα ἀρνεῖται τήν προσφορά καί ἡ μάχη ξαναρχίζει. Τὰ στρατεύματα τοῦ Μορόνι νικοῦν τοὺς Λαμανίτες.

ΚΑΙ ἐγινε ὥστε σταμάτησαν καί ἀποσύρθηκαν ἀπό αὐτούς μέ τήν ἄδειά τους. Καί ὁ Μορόνι εἶπε στό Ζεραχέμνα: Ἰδές, Ζεραχέμνα, ὅτι δέν ἐπιθυμοῦμε νά εἶμαστε ἄνθρωποι αἵματος. Ξέρετε ὅτι εἴσαστε στά χέρια μας, κι ὅμως δέν ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς σκοτώσουμε.

2. Ἰδές, δέν ἤλθαμε νά πολεμήσουμε ἐναντίον σας ὥστε νά χύσουμε τό αἷμα σας γιά ἐξουσία. Οὔτε ἐπιθυμοῦμε νά φέρουμε κανέναν στό ζυγό τῆς σκλαβιάς. Ὅμως αὐτός ἀκριβῶς εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὅποιο ἐσεῖς μᾶς ἐπιτεθήκατε. Μάλιστα, καί θυμῶνετε ἐναντίον μας ἐξαιτίας τῆς θρησκείας μας.

3. Ὅμως τώρα βλέπετε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μαζί μας. Καί βλέπετε ὅτι σᾶς παρέδωσε στά χέρια μας. Καί τώρα θά ἦθελα νά καταλάβετε ὅτι αὐτό γίνεται σέ μᾶς ἕνεκα τῆς θρησκείας μας καί τῆς πίστης μας στό Χριστό. Καί τώρα βλέπετε ὅτι δέν μπορεῖτε νά καταστρέψετε αὐτήν τήν πίστη μας.

4. Λοιπόν βλέπετε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή πίστη τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, βλέπετε ὅτι ὁ Θεός θά μᾶς ὑποστηρίξει καί θά μᾶς φυλάξει καί θά μᾶς διατηρήσει, ἐφόσον εἶμαστε πιστοί σέ αὐτόν, καί στήν πίστη μας καί στή θρησκεία μας. Καί ποτέ δέ θά ἀφήσει ὁ Κύριος νά καταστραφούμε παρα μόνον ἂν πέσουμε σέ

παράβαση και ἀρνηθοῦμε τὴν πίστη μας.

5. Καὶ τώρα, Ζεραχέμνα, σὰς προστάζω, στό ὄνομα αὐτοῦ τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, πού δυνάμωσε τὰ χέρια μας ὥστε ὑπερισχύσαμε σέ σᾶς, μέ τὴν πίστη μας, μέ τὴ θρησκεία μας καὶ μέ τίς μυσταγωγίες τῆς λατρείας μας, καὶ μέ τὴν ἐκκλησία μας καὶ μέ τὴν ἱερὴ ὑποστήριξη πού χρωστάμε στίς συζύγους μας καὶ στά παιδιά μας, μέ αὐτὴν τὴν ἐλευθερία πού μᾶς δένει στά ἐδάφη μας καὶ στήν πατρίδα μας. Μάλιστα, καὶ ἐπίσης μέ τὴ διατήρηση τοῦ ἱεροῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο χρωστοῦμε ὅλη μας τὴν εὐτυχία, καὶ μέ ὅ,τι εἶναι τό πιό προσφιλέσ γιά μᾶς —

6. Μάλιστα, καὶ αὐτό δέν εἶναι ὄλο. Σᾶς προστάζω μέ ὅλες τίς ἐπιθυμίες πού ἔχετε γιά ζωὴ, νά παραδώσετε τὰ πολεμικά σας ὅπλα σέ μᾶς, καὶ ἡμεῖς δέ θά ἐπιζητοῦμε τό αἷμα σας, ἀλλά θά σᾶς χαρίσουμε τὴ ζωὴ, ἂν πᾶτε στό δρόμο σας καὶ δέ ξανάλθετε σέ πόλεμο ἐναντίον μας.

7. Καὶ τώρα, ἂν δέν τό κάνετε αὐτό, ιδέστε, εἰστε στά χέρια μας, καὶ θά προστάζω τοὺς ἄνδρες μου νά πέσουν καταπάνω σας καὶ νά ἐπιφέρουν τίς πληγές τοῦ θανάτου στά σώματά σας, ὥστε νά ἐξοντωθεῖτε. Καὶ τότε θά δοῦμε ποιός θά ἐξουσιάζει αὐτόν τό λαό. Μάλιστα, θά δοῦμε ποιός θά αἰχμαλωτισθεῖ.

8. Καὶ τότε ἐγινε ὥστε ὅταν ἄκουσε αὐτά τὰ λόγια ὁ Ζεραχέμνα, προχώρησε καὶ παρέδωσε τό σπαθὶ καὶ τό γιαταγάνι του καὶ τό τόξο του στά χέρια τοῦ Μορόνι καὶ τοῦ εἶπε: Ἴδές, νά τὰ πολεμικά ὅπλα μας. Θά σοῦ τὰ παραδώσουμε, ἀλλά δέ θά ἀφήσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας νά σοῦ δώσουν ὄρκο, πού ξέρουμε ὅτι θά τὸν καταπατήσουμε ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ παιδιά μας. Ὅμως πάρε τὰ πολεμικά μας ὅπλα καὶ ἀφῆσε μας νά

ἀποχωρήσουμε μέσα στήν ἐρημιά. Εἰδαλλιώσ θά διατηρήσουμε τὰ ὅπλα μας καὶ θά χαθοῦμε ἢ θά κατακτήσουμε.

9. Ἴδές, ἡμεῖς δέν εἴμαστε τῆς πίστεως σας. Δέν πιστεύουμε ὅτι εἶναι ὁ Θεός πού μᾶς παρέδωσε στά χέρια σας, ἀλλά πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἡ παύργια σας πού σᾶς διαφύλαξε ἀπό τὰ σπαθιά μας. Ἴδές, εἶναι οἱ θώρακές σας καὶ οἱ ἀσπίδες σας πού σᾶς διαφύλαξαν.

10. Καὶ τότε, ὅταν τελείωσε ὁ Ζεραχέμνα νά λέει αὐτά τὰ λόγια, ὁ Μορόνι ἐπέστρεψε τό σπαθὶ καὶ τὰ πολεμικά ὅπλα, πού εἶχε λάβει, πρὸς τό Ζεραχέμνα, λέγοντας: Ἴδές, θά περατώσουμε τὴ σύγκρουση.

11. Τώρα δέν μπορῶ νά ἀνακαλέσω τὰ λόγια πού εἶπα, γι' αὐτό, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, δέ θά ἀναχωρήσετε παρά μόνο ἂν ἀναχωρήσετε μέ ὄρκο ὅτι δέ θά ἐναντιοστρέψετε ἐναντίον μας σέ πόλεμο. Τώρα, καθὼς εἰστε στά χέρια μας, θά χύσουμε τό αἷμα σας ἐπάνω στό ἔδαφος, ἢ θά ὑποκύψετε στοὺς ὄρους πού πρότεινα.

12. Τότε λοιπόν, ὅταν εἶπε αὐτά τὰ λόγια ὁ Μορόνι, ὁ Ζεραχέμνα κράτησε τό σπαθὶ του, καὶ ἦταν θυμωμένος μέ τό Μορόνι καὶ ρίχτηκε μπροστά γιά νά σκοτώσει τό Μορόνι. Ὅμως καθὼς ὕψωσε τό σπαθὶ του, ιδέστε, ἔνας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τοῦ Μορόνι τό χτύπησε ἔτσι πού ἔπεσε στὴ γῆ καὶ ἔσπασε κοντά στὴ λαβή. Καὶ χτύπησε ἐπίσης καὶ τό Ζεραχέμνα ὥστε τοῦ ἀφαίρεσε τριχωτό δέρμα τῆς κεφαλῆς του τό ὁποῖο ἔπεσε στὴ γῆ. Καὶ ὁ Ζεραχέμνα ἀποσύρθηκε ἀπὸ ἐμπρὸς τοὺς ἀνάμεσα στοὺς στρατιῶτες του.

13. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ στρατιώτης πού στεκόταν δίπλα, αὐτός πού χτύπησε καὶ ἔκοψε τό τριχωτό δέρμα τῆς κεφαλῆς τοῦ Ζεραχέμνα, σηκώσε τό τριχωτό δέρμα τῆς κεφαλῆς

ἀπό τό ἔδαφος πιάνοντάς τό ἀπό τά μαλλιά καί τό ἀκούμπησε στήν αἰχμή τοῦ σπαθιοῦ του, καί τό ἔτεινε ἔμπρός πρὸς αὐτούς, λέγοντάς τους μέ δυνατή φωνή:

14. Ἀκριβῶς ὅπως αὐτό τό τριχωτό δέρμα κεφαλῆς ἔπεσε στή γῆ, πού εἶναι τό τριχωτό δέρμα κεφαλῆς τοῦ ἀρχηγοῦ σας, ἔτσι θά πέσετε κι ἐσεῖς στή γῆ ἐκτός κι ἂν παραδώσετε τά πολεμικά σας ὄπλα καί ἀναχωρήσετε μέ συνθήκη εἰρήνης.

15. Τώρα, ὑπῆρχαν πολλοί πού ὅταν ἄκουσαν αὐτά τά λόγια καί εἶδαν τό τριχωτό δέρμα τῆς κεφαλῆς πού ἦταν ἐπάνω στό σπαθί, τούς ἔπιασε φόβος, καί πολλοί ἤλθαν ἐμπρός καί ἔριξαν κάτω τά πολεμικά τους ὄπλα στά πόδια τοῦ Μορόνι καί συνῆψαν συνθήκη εἰρήνης. Καί ὅσοι συνῆψαν συνθήκη εἰρήνης, τούς ἄφησαν νά ἀναχωρήσουν μέσα στήν ἔρημιά.

16. Τότε ἔγινε ὥστε ὁ Ζεραχέμνα ὀργίστηκε πάρα πολύ καί ξεσήκωσε τούς ὑπόλοιπους ἀπό τούς στρατιῶτες του σέ θυμό, γιά νά πολεμήσουν πῶς δυναμικά ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

17. Καί τώρα ὁ Μορόνι θύμωσε, ἐξαιτίας τίς ἰσχυρογνωμοσύνης τῶν Λαμανιτῶν. Γι' αὐτό πρόσταξε τό λαό του νά πέσουν ἐπάνω τους καί νά τούς σκοτώσουν. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί ἄρχισαν νά τούς σκοτώνουν. Μάλιστα, καί οἱ Λαμανίτες πολεμοῦσαν μέ τά σπαθιά τους καί ὅλη τή δύναμή τους.

18. Ὅμως ἰδέστε, τό γυμνό τους δέρμα καί τά γυμνά τους κεφάλια ἦταν ἐκτεθειμένα στά κοφτερά σπαθιά τῶν Νεφιτῶν. Μάλιστα, ἰδέστε, τούς τρυποῦσαν καί τούς χτυποῦσαν, μάλιστα, καί ἔπεφταν πάρα πολύ γρήγορα ἐμπρός στά σπαθιά τῶν Νεφιτῶν. Καί ἄρχισαν νά σαρώνονται κάτω, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε προφητεύει ὁ στρατιώτης τοῦ Μορόνι.

19. Λοιπόν ὁ Ζεραχέμνα, ὅταν

εἶδε ὅτι κόντευαν ὄλοι νά ἀφανιστοῦν, ἀνέκραξε μέ ὅλη του τή δύναμη πρὸς τὸ Μορόνι, ὑποσχόμενος ὅτι θά ἔκανε συνθήκη ὅπως ἐπίσης καί ὁ λαός του μέ αὐτούς, ἂν χάριζαν στοὺς ἀπομένοντες τῆ ζωῆ τους, ὅτι δέ θά ξανάρχονταν σέ πόλεμο ἐναντίον τους ποτέ πιά.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι ἔκανε πάλι νά σταματήσει τό ἔργο τοῦ θανάτου ἀνάμεσα στό λαό. Καί πῆρε ἀπό τούς Λαμανίτες τά πολεμικά ὄπλα. Καί ἀφοῦ συνῆψαν μαζί του συνθήκη εἰρήνης, τούς ἄφησαν νά ἀναχωρήσουν γιά τήν ἔρημιά.

21. Λοιπὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν τους δέ μετρήθηκε ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ. Μάλιστα, ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν ἦταν ὑπερβολικά μέγανος, τόσο τῶν Νεφιτῶν ὅσο καί τῶν Λαμανιτῶν.

22. Καί ἔγινε ὥστε ἔριξαν τούς νεκρούς τους μέσα στά νερά τοῦ Σιδώνα, καί πῆγαν καί εἶναι θαμμένοι μέσα στά βάθη τῆς θάλασσας.

23. Καί τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν, δηλαδή τοῦ Μορόνι, ἐπέστρεψαν καί ἤλθαν στά σπίτια τους καί στά ἐδάφη τους.

24. Καί ἔτσι *τελείωσε ὁ δέκατος ὄγδοος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Καί ἔτσι τελείωσε τό χρονικό τοῦ Ἄλμα, τό ὁποῖο εἶχε γραφεῖ ἐπάνω στίς πλάκες τοῦ Νεφί.

Ἡ ἀφήγηση γιά τό λαό τοῦ Νεφί καί τούς πολέμους τους καί τίς διαμάχες τους, στίς ἡμέρες τοῦ Ἡλαμαν, σύμφωνα μέ τό χρονικό τοῦ Ἡλαμαν, τό ὁποῖο τηροῦσε στίς ἡμέρες του. Περιέχει τό κεφάλαια 45 ἕως 62 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

Ὁ Ἡλαμαν πιστεύει τά λόγια τοῦ Ἄλμα. Ὁ Ἄλμα προφητεύει τὸν ἀφα-

νισμό τῶν Νεφιτῶν. Ἐδλογοῖ καὶ κατα-
ριέται τῇ χώρᾳ. Ὁ Ἄλμα ἀπάγεται
ψηλά ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, ἀκριβῶς ὅπως ὁ
Μωυσῆς. Ἐμφανίζεται διχογνωμία
μέσα στὴν Ἐκκλησία.

ΙΑΣΤΕ, τώρα ἐγινε ὥστε ὁ λαὸς τοῦ
Νεφί χαίρονταν ὑπέρμετρα, ἐπειδὴ ὁ
Κύριος τοὺς εἶχε πάλι ἐλευθερώσει
ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους. Γι'
αὐτὸ πρόσφεραν εὐχαριστεῖες πρὸς
τὸν Κύριο τὸ Θεὸ τους. Μάλιστα,
καὶ νῆστευαν πολὺ καὶ προσεύχον-
ταν πολὺ, καὶ λάτρευαν τὸ Θεὸ μὲ
ἔξαιρετικά μεγάλη χαρὰ.

2. Καὶ ἐγινε ὥστε κατὰ τὸ δέκατο
ἔνατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δι-
καστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὁ
Ἄλμα ἦλθε πρὸς τὸ γιό του τὸν
Ἡλαμαν καὶ τοῦ εἶπε: Πιστεύεις τὰ
λόγια πού σοῦ εἶπα σχετικά μὲ αὐτὰ
τὰ χρονικά πού ἔχουν τηρηθεῖ;

3. Καὶ ὁ Ἡλαμαν τοῦ εἶπε: Μάλι-
στα, πιστεύω.

4. Καὶ εἶπε πάλι ὁ Ἄλμα: Πι-
στεύεις στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ
ὁποῖος πρόκειται νὰ ἔλθει;

5. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα, πι-
στεύω ὅλα τὰ λόγια πού ἔχεις πει.

6. Καὶ ὁ Ἄλμα τοῦ εἶπε πάλι: Θά
τηρεῖς τίς ἐντολές μου;

7. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: Μάλιστα, θά
τηρῶ τίς ἐντολές σου μὲ ὅλη μου τὴν
καρδιά.

8. Τότε ὁ Ἄλμα τοῦ εἶπε: Ἄς εἴ-
σαι εὐλογημένος. Καὶ ὁ Κύριος θά
σέ κάνει νὰ εὐημερήσεις σέ τούτη τὴ
χώρᾳ.

9. Ὅμως ἰδές, ἔχω κάτι νὰ σοῦ
προφητεύσω. Ὅμως αὐτὸ πού σοῦ
προφητεύω νὰ μὴν τὸ κάνεις γνωστό.
Μάλιστα, αὐτὸ πού σοῦ προφητεύω
δέν πρέπει νὰ γίνῃ γνωστό, μέχρι νὰ
ἐκπληρωθεῖ ἡ προφητεία. Γι' αὐτὸ,
γράψε τὰ λόγια πού θά σοῦ πῶ.

10. Καὶ τοῦτα εἶναι τὰ λόγια:
Ἰδές, προβλέπω ὅτι ἐτοῦτος ὁ ἴδιος ὁ

λαὸς, οἱ Νεφίτες, σύμφωνα μὲ τὸ
πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης πού εἶναι
μέσα μου, σέ τετρακόσια χρόνια ἀπὸ
τὸν καιρὸ πού θά φανερωθεῖ σέ αὐ-
τοῦς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, θά φθίνουν
ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως.

11. Μάλιστα, καὶ τότε θά δοῦν
πολέμους καὶ λοιμῶδη νοσήματα,
μάλιστα, μεγάλες πεῖνες καὶ αἱματο-
χυσιές, μέχρι πού ὁ λαὸς τοῦ Νεφί
θά ἐξολοθρευθεῖ —

12. Μάλιστα, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ θά
φθίνουν ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως καὶ θά
πέσουν σέ ἔργα σκοτόους καὶ ἀσελ-
γειες καὶ κάθε εἶδους ἀνομίες. Μά-
λιστα, σοῦ λέω, ὅτι ἐπειδὴ θά ἀμαρ-
τήσουν ἐναντία σέ τόσο μεγάλο φῶς
καὶ γνώση, μάλιστα, σοῦ λέω, ὅτι
ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἡ τέταρτη γε-
νεὰ δέ θά παρέλθῃ ὅλη προτοῦ νὰ
γίνῃ αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀνομία.

13. Καὶ ὅταν θά ἔλθῃ αὐτὴ ἡ
σπουδαία μέρα, ἰδές, γρηγορὰ θά ἔλ-
θῃ ὁ καιρὸς πού ἐκεῖνοι πού εἶναι
τώρα, δηλαδὴ τὸ σπέρμα ἐκείνων
πού τώρα ἀριθμοῦνται μὲ τὸ λαὸ τοῦ
Νεφί, δέ θά ἀριθμοῦνται πιά μὲ τὸ
λαὸ τοῦ Νεφί.

14. Ὅμως ὁποῖος παραμείνῃ καὶ
δέν ἀφανιστεῖ κατὰ τὴ σπουδαία καὶ
τρομερὴ αὐτὴ ἡμέρα, θά ἀριθμηθεῖ
μὲ τοὺς Λαμανίτες, καὶ θά γίνῃ σάν
αὐτούς, ὅλοι, ἐκτός ἀπὸ μερικούς
πού θά ὀνομάζονται μαθητὲς τοῦ
Κυρίου. Καὶ αὐτούς θά κληρονομήσουν
οἱ Λαμανίτες μέχρι πού θά ἐξολο-
θρευθοῦν. Καὶ λοιπόν, ἐξαιτίας τῆς
ἀνομίας, αὐτὴ ἡ προφητεία θά ἐκ-
πληρωθεῖ.

15. Καὶ τώρα ἐγινε ὥστε ἀφοῦ
εἶπε ὁ Ἄλμα αὐτὰ τὰ λόγια στὸν
Ἡλαμαν, τὸν εὐλόγησε, ὅπως ἐπί-
σης καὶ τοὺς ἄλλους γιούς του, καὶ
εὐλόγησε ἐπίσης τὴ γῆ γιὰ χάρη τῶν
δικαίων.

16. Καὶ εἶπε: Ἔτσι λέει ὁ Κύριος
ὁ Θεός — Καταραμμένη νὰ εἶναι ἡ

χώρα, μάλιστα, έτούτη ή χώρα, για κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, μέχρι άφανισμού, γι' αυτούς πού ενεργοϋν ένομα, όταν είναι πλήρως ώριμοι. Και όπως τό είπα έτσι θα γίνει. Γιατί αυτή είναι ή κατάρα και ή εύλογία του Θεού επάνω στη χώρα, γιατί ό Κύριος δέν μπορεί νά κοιτάζει τήν άμαρτία μέ τόν παραμικρό βαθμό άνεκτικότητας.

17. Και τώρα, όταν είπε αυτά τά λόγια ό Άλμα, εύλόγησε τήν εκκλησία, μάλιστα, όλους εκείνους που θα στέκονταν σταθεροί στην πίστη από εκείνη τή στιγμή και πέρα.

18. Και όταν τελείωσε ό Άλμα, αναχώρησε από τή γη του Ζαραχέμλα, σάν για νά πάει στη γη του Μελέκ. Και έγινε ώστε ποτέ δέν έμαθε πιά κανένας νέα του. Όσο για τό θάνατό του ή τήν ταφή του δέ μάθαμε τίποτα.

19. Ίδέστε, τούτο ξέρουμε, ότι ήταν δίκαιος άνθρωπος. Και διαδόθηκε πέρα για πέρα στά μέλη τής εκκλησίας ότι τόν πήρε ψηλά τό Πνεϋμα, ή θάφτηκε από τό χέρι του Κυρίου, ακριβώς σάν τό Μωυσή. Όμως ιδέστε, οι γραφές λένε ότι ό Κύριος πήρε τό Μωυσή προς αυτόν, και υποθέτουμε ότι έλαβε επίσης και τόν Άλμα κατά τό πνεϋμα, προς αυτόν. Έπομένως, γι' αυτόν τό λόγο δέν ξέρουμε τίποτα σχετικά μέ τό θάνατο και τήν ταφή του.

20. Και τώρα έγινε ώστε κατά τήν *έναρξη του δέκατου έννατου χρόνου τής βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ό Ήλαμαν πήγε ανάμεσα στό λαό για νά τούς διακηρύξει τό λόγο.

21. Γιατί ιδέστε, εξαιτίας των πολέμων τους μέ τούς Λαμανίτες και τίς πολλές μικροδιχογνωμίες και διαταράξεις πού υπήρξαν ανάμεσα στό λαό, κατέστη αναγκαίο νά διακηρυχτεί σέ αυτούς ό λόγος του

Θεού, μάλιστα, και νά γίνει ένας διακανονισμός σέ όλη τήν εκκλησία.

22. Γι' αυτό, ό Ήλαμαν και οι άδελφοί του, πήγαν για νά έδραιώσουν τήν εκκλησία πάλι σέ όλη τή χώρα, μάλιστα, σέ κάθε πόλη σέ όλόκληρη τή χώρα πού κατεχόταν από τό λαό του Νεφί. Και έγινε ώστε όρισαν ιερείς και διδασκάλους σέ όλη τή χώρα, σέ όλες τίς εκκλησίες.

23. Και τώρα έγινε ώστε αφού είχαν όρισει ό Ήλαμαν και οι άδελφοί του ιερείς και διδασκάλους επί των εκκλησιών παρουσιάστηκε μιá διχογνωμία ανάμεσά τους, και δέν έδιναν προσοχή στά λόγια του Ήλαμαν και των άδελφών του.

24. Άλλά έγιναν περήφανοι, ύψωνόμενοι μέσα στην καρδιά τους, εξαιτίας του πάρα πολύ μεγάλου πλούτου τους. Έπομένως, έγιναν πλούσιοι κατά τά δικά τους μάτια, και δέν ήθελαν νά δώσουν προσοχή στά λόγια τους, νά βαδίζουν όρθά ένώπιον του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

Ό Άμαλικίχα συνωμοτεί για νά γίνει βασιλιάς. Ό Μορόνι ύψώνει τόν τίτλο τής έλευθερίας. Συγκαλεί τό λαό νά υπερασπιστεί τή θρησκεία του. Οι πραγματικοί πιστοί καλοϋνται Χριστιανοί. Ένα υπόλειμμα του Ίωσήφ θα διατηρηθεί. Ό Άμαλικίχα και οι αποστάτες ξεφεύγουν προς τή γη του Νεφί. Όσοι δέ θέλουν νά υποστηρίξουν τό σκοπό τής έλευθερίας θανατώνονται.

ΚΑΙ έγινε ώστε όσοι δέν ήθελαν νά υπακούσουν στό λόγια του Ήλαμαν και των άδελφών του συγκεντρώθηκαν έναντίον των άδελφών τους.

2. Και τώρα ιδέστε, ήταν πάρα πολύ όργισμένοι, τόσο πολύ πού ήταν άποφασισμένοι νά τούς σκοτώσουν.

3. Λοιπόν ὁ ἀρχηγός αὐτῶν πού ἦταν ὀργισμένοι ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους, ἦταν ἕνας μεγαλόσωμος καί δυνατός ἄνδρας, καί τό ὄνομά του ἦταν Ἄμαλικίχα.

4. Καί ἐπιθυμοῦσε ὁ Ἄμαλικίχα νά γίνει βασιλιάς. Καί ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν ὀργισμένοι ἐπιθυμοῦσαν ἐπίσης νά γίνει αὐτός βασιλιάς τους. Καί ἦταν οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς οἱ κατώτεροι δικαστές τῆς χώρας, καί ἐπιδίωκαν δύναμη.

5. Καί εἶχαν ὀδηγηθεῖ ἀπό τίς κολακείες τοῦ Ἄμαλικίχα, ὅτι ἂν τόν ὑποστηρίζαν καί τόν ἐδραίωναν ὡς βασιλιά τους, θά τοὺς ἔκανε κυβερνήτες τοῦ λαοῦ.

6. Ἔτσι εἶχαν παρασυρθεῖ ἀπό τόν Ἄμαλικίχα σέ ἀποστασία, παρόλα τά κηρύγματα τοῦ Ἡλαμαν καί τῶν ἀδελφῶν του, μάλιστα, παρόλη τήν ἐξαιρετικά μεγάλη φροντίδα τους γιά τά μέλη τῆς ἐκκλησίας, γιατί ἦταν ἀρχιερεῖς ἐπί τῆς ἐκκλησίας.

7. Καί ὑπῆρχαν πολλοί στήν ἐκκλησία πού πίστεψαν στά κολακευτικά λόγια τοῦ Ἄμαλικίχα, ὅποτε ἀποστάτησαν ἄκομα καί ἀπό τήν ἐκκλησία. Καί ἔτσι τά θέματα τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί ἦταν ἐξαιρετικά ἐπισφαλῆ καί ἐπικίνδυνα, παρόλη τή μεγάλη νίκη τους πού εἶχαν κατά τῶν Λαμανιτῶν, καί τοὺς μεγάλους πανηγυρισμούς τους πού εἶχαν ἐπειδή ἐλευθερώθηκαν μέ τό χέρι τοῦ Κυρίου.

8. Ἔτσι βλέπουμε πόσο γρήγορα τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ξεχνοῦν τόν Κύριο τό Θεό τους, μάλιστα, πόσο γρήγορα γιά νά κάνουν τήν ἀνομία, καί γιά νά παρασυρθοῦν ἀπό τόν πονηρό.

9. Μάλιστα, καί βλέπουμε ἐπίσης πόσο μεγάλη ἀνομία μπορεῖ ἕνας πολὺ ἄνομος ἄνθρωπος νά κάνει νά ἐπέλθει στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

10. Μάλιστα, βλέπουμε ὅτι ὁ Ἄμαλικίχα, ἐπειδή ἦταν ἄνθρωπος

μέ πανοῦργες ἐπινοήσεις καί ἄνθρωπος μέ πολλά κολακευτικά λόγια, παρέσυρε τίς καρδιές πολλῶν ἀνθρώπων νά πράττουν ἄνομα. Μάλιστα, καί νά ἐπιζητοῦν νά ἀφανίσουν τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, καί νά καταστρέψουν τό θεμέλιο τῆς ἐλευθερίας πού τοὺς εἶχε χαρίσει ὁ Θεός, δηλαδή τήν εὐλογία πού εἶχε στείλει ὁ Θεός ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας γιά χάρη τῶν δικαίων.

11. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Μορόνι, πού ἦταν ὁ ἀρχιδιοικητής τῶν στρατευμάτων τῶν Νεφιτῶν, ἄκουσε γι' αὐτές τίς ἀποστασίες, θύμωσε μέ τόν Ἄμαλικίχα.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἔσχισε τό πανωφόρι του, καί πῆρε ἕνα κομμάτι ἀπ' αὐτό καί ἔγραψε ἐπάνω του — Σέ ἀνάμνηση τοῦ Θεοῦ μας, τῆς θρησκείας καί τῆς ἐλευθερίας καί τῆς εἰρήνης μας, τῶν συζύγων μας καί τῶν παιδιῶν μας — καί τό ἔδωσε ἐπάνω στήν ἄκρη ἑνός κονταριοῦ.

13. Καί φόρεσε τήν κεφαλόπλακά του καί τό θώρακά του καί τίς ἀσπίδες του, καί ζώστηκε τά ἄρματα του γύρω στήν ὄσφου του, καί πῆρε τό κοντάρι, πού εἶχε στήν ἄκρη του τό σχισμένο πανωφόρι του, (καί τό ὀνόμασε σύμβολο τῆς ἐλευθερίας) καί προσκύνησε κάτω στή γῆ καί προσευχήθηκε ἔνθερμα πρὸς τό Θεό του γιά νά εἶναι οἱ εὐλογίες τῆς ἐλευθερίας ἐπάνω στούς ἀδελφούς του, ὅσο θά ἐναπομένει μιά ὁμάδα Χριστιανῶν γιά νά κατέχει τή χώρα —

14. Γιατί ὅλοι αὐτοί πού πραγματικά πίστεψαν στό Χριστό, πού ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἔτσι ὀνομάζονταν ἀπό ἐκείνους πού δέν ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία.

15. Καί αὐτοί πού ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία ἦταν πιστοί. Μάλιστα, ὅλοι αὐτοί πού πραγματικά πίστεψαν στό Χριστό πῆραν ἐπάνω τους, εὐχαρίστως, τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ,

δηλαδή Χριστιανοί όπως ονομάζονταν, έπειδή πίστευαν στο Χριστό ό όποιος έπρόκειτο να έλθει.

16. Καί γι' αυτό, κατά τή στιγμή αυτήν, ό Μορόνι προσευχήθηκε ό σκοπός των Χριστιανών και ή έλευθερία τής χώρας να ευννηθούν.

17. Καί έγινε ώστε άφου ξεχείλισε τήν ψυχή του στό Θεό, όνόμασε όλη τή χώρα πού ήταν νότια τής χώρας Έρημωση, μάλιστα, και τέλος, όλη τή χώρα, και στά βόρεια και στά νότια — Έκλεκτή γή και γή έλευθερίας.

18. Καί είπε: 'Ασφαλώς ό Θεός δέ θα άφήσει έμεις, πού μās περιφρονούν έπειδή παίρνουμε έπάνω μας τό όνομα του Χριστού, να καταπατηθούμε και να καταστραφούμε, προτου να τό φέρουμε έμεις έπάνω μας με τίς ίδιες μας τίς παραβάσεις.

19. Καί άφου είπε αυτά τά λόγια ό Μορόνι, πήγε άνάμεσα στό λαό, άνεμιζοντας τό σχισμένο κομμάτι του ρούχου του στον άέρα, ώστε να μπορέσουν όλοι να ίδούν τό γραπτό πού είχε γράψει έπάνω στό σχισμένο κομμάτι, φωνάζοντας με δυνατή φωνή, και λέγοντας:

20. 'Ιδέστε, όσοι θέλουν να διατηρήσουν αυτό τό σύμβολο έπάνω στη χώρα, ας έλθουν με τή δύναμη του Κυρίου, και ας συνάψουν διαθήκη ότι θα διατηρήσουν τά δικαιώματά τους και τή θρησκεία τους, ώστε να τους εύλογήσει ό Κύριος ό Θεός.

21. Καί έγινε ώστε όταν διακήρυξε ό Μορόνι αυτά τά λόγια, ιδέστε, ό λαός ήλθε τρέχοντας, όλοι μαζί με τά άρματά τους ζωσμένα γύρω στην όσφύ τους, σχίζοντας τά ρούχα τους σαν σύμβολο, δηλαδή σαν διαθήκη, ότι δέ θα εγκαταλείψουν τον Κύριο τό Θεό τους. Δηλαδή, με άλλα λόγια, αν παράβαιναν τίς έντολές του Θεου, δηλαδή αν έπεφταν σε παράπτωμα και ντρέπον-

ταν να πάρουν έπάνω τους τό όνομα του Χριστού, ό Κύριος να τους έσχιζε ακριβώς όπως αυτοί είχαν σχίσει τά ρούχα τους.

22. Λοιπόν αυτή ήταν ή διαθήκη τήν όποία έκαναν, και έριξαν τά ρούχα τους στα πόδια του Μορόνι, λέγοντας: Συνάπτουμε διαθήκη με τό Θεό μας, ότι να άφανιστούμε, όπως οι άδελφοί μας στη χώρα προς τά βόρεια, αν πέσουμε σε παράβαση. Μάλιστα, να μās ρίξει στα πόδια των έχθρών μας, ακριβώς όπως έμεις ρίξαμε τά ρούχα μας στα δικά σου πόδια για να ποδοπατηθούν, αν πέσουμε σε παράβαση.

23. 'Ο Μορόνι τους είπε: 'Ιδέστε, είμαστε υπόλειμμα του σπέρματος του 'Ιακώβ. Μάλιστα, είμαστε υπόλειμμα του σπέρματος του 'Ιωσήφ, του όποιου τό παλιό έσχισαν οι άδελφοί του σε πολλά κομμάτια. Μάλιστα, και τώρα ιδέστε, ας θυμόμαστε να τηρούμε τίς έντολές του Θεου, ειδάλλως τά ρούχα μας θα μās τά σχίσουν οι άδελφοί μας, και έμās θα μās ρίξουν στη φυλακή ή θα μās πουλήσουν ή θα μās θανατώσουν.

24. Μάλιστα, ας διατηρήσουμε τήν έλευθερία μας σαν υπόλειμμα του 'Ιωσήφ. Μάλιστα, ας θυμηθούμε τά λόγια του 'Ιακώβ, πριν τό θάνατό του, γιατί ιδέστε, αυτός είδε ότι ενα κομμάτι από τό υπόλειμμα του πανωφοριού του 'Ιωσήφ είχε διατηρηθει και δέν είχε φθαρεί. Καί είπε — 'Ακριβώς όπως αυτό τό υπόλειμμα ρούχου του γιου μου διατηρήθηκε, έτσι ένα υπόλειμμα από τό σπέρμα του γιου μου θα διατηρηθει από τό χέρι του Κυρίου, και θα τό πάρει για τον έαυτό του, ενώ τό υπόλοιπο του σπέρματος του 'Ιωσήφ θα χαθεί, ακριβώς όπως τό υπόλειμμα του ρούχου του.

25. Λοιπόν ιδέστε, αυτό δίνει στην ψυχή μου θλίψη. Όμως, ή ψυχή μου έχει χαρά για τό γιό μου,

ένεκα αὐτοῦ τοῦ τμήματος τοῦ σπέρματος του πού θά παρθεῖ πρὸς τὸ Θεό.

26. Λοιπὸν ἰδέστε, αὐτὴ ἦταν ἡ κουβέντα τοῦ Ἰακώβ.

27. Καὶ τώρα, ποιὸς ξέρει ὅτι δέν εἶναι τὸ ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰωσήφ, ἐκεῖνο πού θά χαθεῖ σάν τὸ ρούχο του, αὐτοῦ πού ἀποστάτησαν ἀπὸ ἐμᾶς; Μάλιστα, καὶ θά εἶμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἂν δέ σταθοῦμε σταθεροὶ στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

28. Καὶ τότε ἐγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Μορόνι, πῆγε, καὶ ἐπίσης ἔστειλε σέ ὅλα τὰ τμήματα τῆς χώρας ὅπου ὑπῆρξαν ἀποστασίες, καὶ συγκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού ἐπιθυμοῦσαν νά διατηρήσουν τὴν ἐλευθερία τους, νά σταθοῦν ἐναντία στὸν Ἀμαλικίχα καὶ σ' αὐτούς πού συμμετεῖχαν στὴν ἀποστασία, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονταν Ἀμαλικιχίτες.

29. Καὶ ἐγινε ὥστε ὅταν εἶδε ὁ Ἀμαλικίχα ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Μορόνι ἦταν πολυαριθμότερος ἀπὸ τοὺς Ἀμαλικιχίτες — καὶ εἶδε ἐπίσης ὅτι οἱ δικοὶ τοῦ ἀνθρώπου ἦταν διστακτικοὶ σχετικά μὲ τὸ δίκαιο τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖο εἶχαν ἀναλάβει — τότε, φοβούμενος ὅτι δέ θά κερδίσει τὸ σκοπὸ του, πῆρε ὄσους ἀπὸ τὸ λαὸ του ἤθελαν καὶ ἀναχώρησαν γιὰ τὴ γῆ τοῦ Νεφί.

30. Τώρα ὁ Μορόνι σκέφτηκε ὅτι δέν ἦταν καλὸ νά ἔχουν οἱ Λαμανίτες κι ἄλλη ἐνίσχυση. Γι' αὐτὸ σκέφτηκε νά ἀνακόψει τὸ λαὸ τοῦ Ἀμαλικίχα, ἢ νά τοὺς πάρει καὶ νά τοὺς φέρει πίσω, καὶ νά θανατώσει τὸν Ἀμαλικίχα. Μάλιστα, γιατί ἤξερε ὅτι αὐτὸς θά ξεσήκωνε τοὺς Λαμανίτες σέ θυμὸ ἐναντίον τους, καὶ θά τοὺς ἔκανε νά ἔλθουν σέ μάχη ἐναντίον τους. Καὶ ἤξερε ὅτι ὁ Ἀμαλικίχα θά τὸ ἔκανε αὐτὸ γιὰ νά κερδίσει τοὺς σκοποὺς του.

31. Γι' αὐτὸ ὁ Μορόνι σκέφτηκε ὅτι ἦταν σκόπιμο νά πάρει τὰ στρατεύματά του, πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ καὶ εἶχαν ὀπλιστεῖ καὶ εἶχαν συνάψει διαθήκη νά τηρήσουν εἰρήνη — καὶ ἐγινε ὥστε πῆρε τὸ στρατὸ του καὶ προέλασαν μὲ τίς σκηνές τους μέσα στὴν ἐρημιά, γιὰ νά ἀνακόψουν τὴν πορεία τοῦ Ἀμαλικίχα μέσα στὴν ἐρημιά.

32. Καὶ ἐγινε ὥστε ἐπραξε σύμφωνα μὲ τίς ἐπιθυμίες του, καὶ προέλασε μέσα στὴν ἐρημιά, καὶ ἀναχαίτισε τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀμαλικίχα.

33. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα ἔφυγε μὲ ἓνα μικρὸ ἀριθμὸ ἀπὸ τοὺς ἀνδρες του, καὶ οἱ ὑπόλοιποι παραδόθηκαν στὰ χέρια τοῦ Μορόνι, καὶ τοὺς ἔφεραν πίσω στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμα.

34. Τώρα, ὁ Μορόνι, πού ἦταν ἀνθρώπος διορισμένος ἀπὸ τοὺς ἀρχιδικαστές καὶ τὴν ψῆφο τοῦ λαοῦ, εἶχε λοιπὸν ἐξουσία ἀνάλογα μὲ τὸ θέλημά του μὲ τὰ στρατεύματα τῶν Νεφίτων, νά ἐδραιωσει καὶ νά ἀσκήσει ἐξουσία ἐπ' αὐτῶν.

35. Καὶ ἐγινε ὥστε ὅσοι ἀπὸ τοὺς Ἀμαλικιχίτες δέν ἤθελαν νά συνάψουν διαθήκη ὅτι θά ὑποστηρίζαν τὸ σκοπὸ τῆς εἰρήνης, ὥστε νά διατηροῦν ἐλεύθερη κυβέρνηση, ἔκανε νά θανατωθοῦν. Καὶ ἦταν μόνο λίγοι πού ἀρνήθηκαν τὴ διαθήκη τῆς ἐλευθερίας.

36. Καὶ ἐγινε ὥστε ἔκανε ἐπίσης νά ὑψωθεῖ τὸ σύμβολο τῆς ἐλευθερίας σέ κάθε πύργο πού ὑπῆρχε σέ ὅλη τὴ χώρα, πού κατεχόταν ἀπὸ τοὺς Νεφίτες. Καὶ ἔτσι ὁ Μορόνι ἐγκατέστησε τὸ λάβαρο τῆς ἐλευθερίας στοὺς Νεφίτες.

37. Καὶ ἀρχισαν νά ἔχουν πάλι εἰρήνη στὴ χώρα. Καὶ ἔτσι διατήρησαν τὴν εἰρήνη στὴ χώρα μέχρι σχεδὸν τὸ *τέλος τοῦ δεκάτου ἐν-

άτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

38. Καί ὁ Ἡλαμαν μέ τούς ἀρχιερεῖς ἐπίσης διατήρησε τάξη στήν ἐκκλησία, καί μάλιστα γιά διάστημα τεσσάρων χρόνων εἶχαν μεγάλη εἰρήνη καί ἀγαλλίαση στήν ἐκκλησία.

39. Καί ἐγινε ὥστε ἦταν πολλοί πού πέθαναν, πιστεύοντας σταθερά ὅτι ἡ ψυχὴ τους εἶχε λυτρωθεῖ μέ τόν Κύριο τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἔτσι ἔφυγαν ἀπό τόν κόσμο χαρούμενοι.

40. Καί ὑπῆρχαν μερικοί πού πέθαναν ἀπό πυρετούς, πού σέ ὀρισμένες ἐποχές τοῦ χρόνου ἦταν πολύ συχνοί στή χώρα — ὅμως ὄχι τόσο πολύ ἀπό πυρετούς, ἔνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν ἰδιοτήτων πολλῶν φυτῶν καί ριζῶν πού ὁ Θεός εἶχε προετοιμάσει γιά τήν ἀπομάκρυνση τῆς αἰτίας τῶν ἀσθενειῶν, στίς ὁποῖες ὑπόκεινταν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τή φύση τοῦ κλίματος —

41. Ἀλλά ἦταν πολλοί πού πέθαναν ἀπό γερατιά, καί ἐκεῖνοι πού πέθαναν μέ τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ εἶναι εὐτυχισμένοι μέ αὐτόν, ὅπως πρέπει ἐξάπαντος νά ὑποθέτομε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

Ὁ Ἀμαλικίχα χρησιμοποιεῖ προδοσία, φόνο καί ραδιουργία γιά νά γίνει βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν. Οἱ ἀποστάτες Νεφίτες εἶναι πιά ἄνομοι καί ἄγριοι ἀπό τούς Λαμανίτες.

ΤΩΡΑ θά ἐπιστρέψουμε στό χρονικό μας στόν Ἀμαλικίχα καί ἐκεῖνους πού ξέφυγαν μαζί του μέσα στήν ἐρημίά. Γιατί, ἰδέστε, εἶχε πάρει αὐτούς πού πῆγαν μαζί του, καί πῆγε στή γῆ τοῦ Νεφί, στούς Λαμανίτες, καί ξεσήκωσε τούς Λαμανίτες σέ θυμό ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, τόσο πού ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν ἔστειλε προκήρυξη σέ ὅλη τή χώρα του, σέ ὅλο τό λαό του, νά συγκεν-

τρωθοῦν ὄλοι μαζί πάλι, νά πᾶνε νά πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

2. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ἐφθασε σέ αὐτούς ἡ προκήρυξη φοβήθηκαν πάρα πολύ. Μάλιστα, φοβήθηκαν νά δυσαρεστήσουν τό βασιλιά καί ἐπίσης φοβήθηκαν νά προβοῦν σέ μάχη ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν μήν τυχόν καί χάσουν τή ζωὴ τους. Καί ἐγινε ὥστε δέν ἤθελαν, δηλαδή οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς δέν ἤθελαν νά ὑπακούουν τίς ἐντολές τοῦ βασιλιά.

3. Καί τότε ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε ἐξαιτίας τῆς ἀνυπακοῆς τους, ὁπότε ἔδωσε στόν Ἀμαλικίχα τήν ἀρχηγία τοῦ τμήματος αὐτοῦ τοῦ στρατοῦ του πού ὑπάκουε τίς προσταγές του, καί τόν πρόσταξε νά πάει καί νά τούς ἐξαναγκάσει στά ὄπλα.

4. Τώρα ἰδέστε, αὐτό ἐπιθυμοῦσε ὁ Ἀμαλικίχα. Γιατί αὐτός ἦταν ἕνας πολύ πανούργος ἄνθρωπος στό νά κάνει τό κακό, γι' αὐτό κατὰστρωσε τό σχέδιο στήν καρδιά του νά ἐκθρονίσει τό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν.

5. Τώρα λοιπόν εἶχε τήν ἀρχηγία ἐκείνων τῶν τμημάτων τῶν Λαμανιτῶν πού ἦταν μέ τό μέρος τοῦ βασιλιά, καί ἐπιζητοῦσε νά ἀποκτήσει τήν εὐνοια ἐκείνων πού δέν ὑπάκουσαν. Πῆγε λοιπόν στόν τόπο πού ὀνομαζόταν Ὀνιδά, γιατί ἐκεῖ εἶχαν καταφύγει ὄλοι οἱ Λαμανίτες. Γιατί ἀνακάλυψαν ὅτι ἐρχόταν ὁ στρατός, καί, ὑποθέτοντας ὅτι ἐρχονταν γιά νά τούς καταστρέψουν, κατέφυγαν στό Ὀνιδά, στόν τόπο τῶν ὄπλων.

6. Καί ὄρισαν ἕναν ἄνδρα νά εἶναι βασιλιάς καί ἡγέτης τους ἔχοντας βαθιά μέσα στό νοῦ τους τή σταθερὴ ἀπόφαση ὅτι δέ θά ὑποτάσσονταν γιά νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

7. Καί ἐγινε ὥστε εἶχαν συγκεντρωθεῖ ὄλοι τους στήν κορυφή τοῦ ὄρους πού ὀνομαζόταν Ἀντίπας, προετοιμαζόμενοι γιά μάχη.

8. Λοιπόν δέν ήταν ἡ πρόθεση τοῦ Ἀμαλικίχα νά δώσει μάχη μέ αὐτούς, σύμφωνα μέ τίς προσταγές τοῦ βασιλιᾶ. Ὅμως ιδέστε, ἡ πρόθεσή του ἦταν νά κερδίσει τήν εὐνοια τῶν στρατευμάτων τῶν Λαμανιτῶν, ὥστε νά θέσει τόν ἑαυτό του ἐπικεφαλῆς τους καί νά ἐκθρονίσει τό βασιλιά καί νά κατέχει αὐτός τό βασίλειο.

9. Καί ιδέστε, ἔγινε ὥστε ἔκανε τό στρατό του νά στήσουν τίς σκηνές τους στήν κοιλάδα πού ἦταν κοντά στό ὄρος Ἀντίπας.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἔγινε νύχτα, ἔστειλε μιά μυστική ἀντιπροσωπεΐα στό ὄρος Ἀντίπας, ζητώντας ἀπό τόν ἡγέτη αὐτῶν πού ἦταν ἐπάνω στό ὄρος, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Λεχόντι, νά κατεβεῖ στους πρόποδες τοῦ βουνοῦ, γιατί ἐπιθυμοῦσε νά μιλήσει μαζί του.

11. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἔλαβε τό μήνυμα ὁ Λεχόντι, δέν τόλμησε νά κατεβεῖ στους πρόποδες τοῦ ὄρους. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα ἔστειλε πάλι γιά δεύτερη φορά, ζητώντας του νά κατεβεῖ. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λεχόντι ἀρνήσιον. Καί ἔστειλε πάλι γιά τρίτη φορά.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδε ὁ Ἀμαλικίχα ὅτι δέν μπορούσε νά κάνει τό Λεχόντι νά κατεβεῖ ἀπό τό ὄρος, ἀνέβηκε αὐτός στό ὄρος, κοντά στό στρατόπεδο τοῦ Λεχόντι, καί ἔστειλε ξανά γιά τέταρτη φορά τό μήνυμά του στό Λεχόντι, ζητώντας του νά κατεβεῖ καί νά φέρει μαζί του καί τούς φρουρούς του.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν κατέβηκε ὁ Λεχόντι μέ τούς φρουρούς του πρὸς τόν Ἀμαλικίχα, ὁ Ἀμαλικίχα τοῦ ζήτησε νά κατεβεῖ μέ τό στρατό του κατά τή νύχτα, καί νά περικυκλώσει τούς ἄνδρες μέσα στά στρατόπεδα, αὐτούς στους ὁποίους ὁ βασιλιάς τόν εἶχε καταστήσει ἀρχηγό,

καί ὅτι αὐτός θά τοὺς παρέδινε στοῦ Λεχόντι τά χέρια, ἂν τόν ἔκανε (τόν Ἀμαλικίχα) ὑπαρχηγό σέ ὄλο τό στρατό.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λεχόντι κατέβηκε μέ τούς ἄνδρες του καί περικύκλωσε τούς ἄνδρες τοῦ Ἀμαλικίχα, ἔτσι ὥστε πρὶν ξυπνήσουν στό χάραγμα τῆς μέρας, ἦταν περικυκλωμένοι ἀπό τά στρατεύματα τοῦ Λεχόντι.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδαν ὅτι ἦταν περικυκλωμένοι, ἰκέτευσαν τόν Ἀμαλικίχα νά τοὺς ἀφήσει νά ἐνωθῶν μέ τούς ἀδελφούς τους, γιά νά μήν ἀφανιστοῦν. Αὐτό λοιπόν ἦταν ἀκριβῶς ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦσε ὁ Ἀμαλικίχα.

16. Καί ἔγινε ὥστε παρέδωσε τούς ἄνδρες του, ἐναντία στίς προσταγές τοῦ βασιλιᾶ. Λοιπόν αὐτό ἦταν ἐκεῖνο πού ὁ Ἀμαλικίχα ἐπιθυμοῦσε, ὥστε νά ἐπιτύχει τά σχέδιά του γιά τόν ἐκθρονισμό τοῦ βασιλιᾶ.

17. Λοιπόν ἦταν τό ἔθιμο τῶν Λαμανιτῶν, ἂν σκοτανόταν ὁ ἀρχηγός τους, νά ὀριστεῖ ὁ ὑπαρχηγός ὡς ἀρχηγός τους.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἔβαλε ὁ Ἀμαλικίχα ἕναν ἀπό τούς ὑπηρετές του νά χορηγεῖ δηλητήριο βαθμαῖα στό Λεχόντι, ὥστε νά πεθάνει.

19. Λοιπόν, ὅταν πέθανε ὁ Λεχόντι, οἱ Λαμανίτες ὄρισαν τόν Ἀμαλικίχα νά εἶναι ἡγέτης τους καί ἀρχιστράτηγός τους.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα προέλασε μέ τά στρατεύματά του (γιατί εἶχε πραγματοποιήσει τίς ἐπιθυμίες του) στή γῆ τοῦ Νεφί, στήν πόλη τοῦ Νεφί, πού ἦταν ἡ κυρία πόλη.

21. Καί ὁ βασιλιάς βγήκε νά τόν προῦπαντήσει μέ τούς φρουρούς του, γιατί ὑπέθετε ὅτι ὁ Ἀμαλικίχα εἶχε ἐκπληρώσει τίς προσταγές του, καί

ὅτι ὁ Ἀμαλικίχα εἶχε συγκεντρώσει τόσο πολὺ στρατό γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ ἐναντίον τῶν Νεφίτων.

22. Ὅμως ἰδέστε, καθὼς ἦλθε ὁ βασιλιάς γιὰ νὰ τὸν προϋπαντήσῃ, ὁ Ἀμαλικίχα ἔκανε ὥστε νὰ πᾶνε οἱ ὑπηρέτες του νὰ προϋπαντήσουν τὴν βασιλιά. Καὶ πῆγαν καὶ ὑποκλίθησαν ἐμπρὸς στοῦ βασιλιά, σάν γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὸ σεβασμὸ τους ἕνεκα τῆς μεγαλοσύνης του.

23. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ βασιλιάς ἀπλῶσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ τοὺς σηκώσει, ὅπως ἦταν τὸ ἔθιμο μὲ τοὺς Λαμανίτες, ὡς σύμβολο εἰρήνης, ἔθιμο τὸ ὁποῖο εἶχαν πάρει ἀπὸ τοὺς Νεφίτες.

24. Καὶ ἐγινε ὥστε ὅταν σήκωσε τὸν πρῶτο ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἰδέστε, αὐτὸς μαχαίρωσε τὸ βασιλιά στὴν καρδιά, καὶ ἐκεῖνος ἔπεσε στὴ γῆ.

25. Τότε οἱ ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά τράπηκαν σὲ φυγή, καὶ οἱ ὑπηρέτες τοῦ Ἀμαλικίχα ὑψωσαν φωνή, λέγοντας:

26. Ἰδέστε, οἱ ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά τὸν μαχαίρωσαν στὴν καρδιά, καὶ αὐτὸς ἔπεσε καὶ ἐκεῖνοι τράπηκαν σὲ φυγή. Νά, ἐλάτε νὰ δεῖτε.

27. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα ἔκανε τὰ στρατεύματά του νὰ προχωρήσουν καὶ νὰ ἰδοῦν τί εἶχε συμβεῖ στοῦ βασιλιά. Καὶ ὅταν ἦλθαν ἐπὶ τοῦ ποῦ καὶ βρῆκαν τὸ βασιλιά ξαπλωμένον στοῦ αἵμα του, ὁ Ἀμαλικίχα προσποιήθηκε ὅτι ἦταν ὀργισμένος καὶ εἶπε: "Ὅποιος ἀγαποῦσε τὸ βασιλιά, ἄς πᾶει καὶ ἄς κυνηγήσῃ τοὺς ὑπηρέτες του ὥστε νὰ θανατωθοῦν.

28. Καὶ ἐγινε ὥστε ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦσαν τὸ βασιλιά τους, ὅταν ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, πῆγαν καὶ κυνήγησαν τοὺς ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά.

29. Λοιπὸν ὅταν εἶδαν οἱ ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά ἕναν στρατὸ νὰ τοὺς κυνηγᾷ, φοβήθηκαν ξανά, καὶ κατέφυγαν στὴν ἔρημιά, καὶ ἐφθασαν

στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα καὶ ἐνόθησαν μὲ τὸ λαὸ τοῦ Ἀμμών.

30. Καὶ ὁ στρατὸς ποῦ τοὺς κυνήγησε ἐπέστρεψε, ἄφου τοὺς κυνήγησαν μάταια. Καὶ ἔτσι ὁ Ἀμαλικίχα, μὲ τὴν ἀπάτη του, κέρδισε τὴν καρδιά τοῦ λαοῦ.

31. Καὶ ἐγινε ὥστε τὴν ἐπόμενη εἰσήλθε στὴν πόλη τοῦ Νεφί μὲ τὰ στρατεύματά του, καὶ κατέλαβε τὴν πόλη.

32. Καὶ τότε ἐγινε ὥστε ἡ βασίλισσα, ὅταν ἄκουσε ὅτι εἶχε φονευθεῖ ὁ βασιλιάς — γιὰ τὸ Ἀμαλικίχα εἶχε στείλει πρεσβεία στὴ βασίλισσα πληροφορώντας τὴν ὅτι ὁ βασιλιάς εἶχε θανατωθεῖ ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες του, ὅτι αὐτὸς τοὺς εἶχε κυνηγήσει μὲ τὸ στρατό του, ἀλλὰ ἦταν μάταιο, καὶ εἶχαν ἐπιτύχει τὴ δραπετεύσῃ τους —

33. Γι' αὐτὸ, ὅταν ἔλαβε αὐτὸ τὸ μήνυμα ἡ βασίλισσα, ἔστειλε στὸν Ἀμαλικίχα, ζητώντας του νὰ μὴν πειράξῃ τὸ λαὸ τῆς πόλης, καὶ ἐπίσης τοῦ ζήτησε νὰ ἔλθῃ μέσα σὲ αὐτὴν, καὶ τοῦ ζήτησε ἐπίσης νὰ φέρῃ μάρτυρες μαζί του νὰ δώσουν μαρτυρία σχετικά μὲ τὸ θάνατο τοῦ βασιλιά.

34. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα πῆρε τὸν ἴδιο ὑπηρέτη ποῦ εἶχε σκοτώσει τὸ βασιλιά, καὶ ὄλους ὅσους ἦταν μαζί του, καὶ πῆγαν μέσα στὴ βασίλισσα, στοῦ σημείου ὅπου καθόταν. Καὶ ὄλοι ἔδωσαν μαρτυρία σὲ αὐτὴν ὅτι ὁ βασιλιάς θανατώθηκε ἀπὸ τοὺς ἴδιους του τοὺς ὑπηρέτες. Καὶ εἶπαν ἐπίσης: Τράπηκαν σὲ φυγή. Δὲ μαρτυρεῖ τάχα αὐτὸ ἐναντίον τους; Καὶ ἔτσι ἱκανοποίησαν τὴ βασίλισσα σχετικά μὲ τὸ θάνατο τοῦ βασιλιά.

35. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα ἐπιδίωξε τὴν εὐνοία τῆς βασίλισσας, καὶ τὴν πῆρε γιὰ γυναῖκα του. Καὶ ἔτσι μὲ τὴν ἀπάτη του καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν πανούργων ὑπηρέτων του,

κέρδισε τό βασιλείο. Μάλιστα, τόν ἀναγνώρισαν βασιλιά σέ ὄλη τή χώρα, ὅλος ὁ λαός τῶν Λαμανιτῶν, πού ἀποτελοῦνταν ἀπό τούς Λαμανίτες καί τούς Λεμουηλίτες καί τούς Ἰσμαηλίτες, καί ὅλους τούς ἀποστάτες τῶν Νεφίτων, ἀπό τή βασιλεία τοῦ Νεφί, διαδοχικά, ὡς τήν παρῶσα ἐποχή.

36. Λοιπόν αὐτοί οἱ ἀποστάτες, ἐνῶ εἶχαν τίς ἴδιες διδασκαλίες καί τίς ἴδιες πληροφορίες τῶν Νεφίτων, μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν διδαχτεῖ τήν ἴδια γνώση τοῦ Κυρίου, κι ὅμως, εἶναι παράξενο νά τό νιώσει κανεῖς, λίγο καιρό μετά τήν ἀποστασία τους, ἔγιναν πιά πορωμένοι καί ἀμετανόητοι, καί πιά ἄγριοι, ἄνομοι καί θηριώδεις παρά οἱ Λαμανίτες — μεθώντας μέ τίς παραδόσεις τῶν Λαμανιτῶν, παραδιδόμενοι στή νοχέλια καί σέ κάθε εἶδους ἀσέλγεια. Μάλιστα, ξεχνώντας ὀλότελα τόν Κύριο τό Θεό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

Ὁ Ἀμαλικίχα ἐξεγείρει τούς Λαμανίτες ἐναντίον τῶν Νεφίτων. Ὁ Μορόνι ἐτοιμάζει τό λαό του νά ὑπερασπιστεῖ τό σκοπό τῶν Χριστιανῶν. Ἀγαλλιάζονταν μέ τήν ἀνεξαρτησία καί τήν ἐλευθερία καί ἦταν μέγας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Και τότε ἔγινε ὥστε, μόλις ἀπόκτησε τή βασιλεία ὁ Ἀμαλικίχα, ἄρχισε νά ἐμπνέει τίς καρδιές τῶν Λαμανιτῶν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Μάλιστα, ὄριζε ἀνθρώπους νά μιλοῦν στούς Λαμανίτες ἀπό τούς πύργους τους, ἐναντίον τῶν Νεφίτων.

2. Καί ἔτσι ἐνέπνεε τίς καρδιές τους ἐναντίον τῶν Νεφίτων, τόσο πολύ πού κατά τό *τέλος τοῦ δεκάτου ἐνάτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἀφοῦ αὐτός εἶχε ἐπιτύχει τά σχέδιά του ὡς ἐδῶ, μάλιστα

ἀφοῦ εἶχε γίνει βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν, ἐπιδίωκε ἐπίσης νά βασιλεύσει ἐπί ὅλης τῆς χώρας, μάλιστα, καί ἐπί ὅλου τοῦ λαοῦ πού βρισκόνταν στή χώρα, τόσο τῶν Νεφίτων ὅσο καί τῶν Λαμανιτῶν.

3. Ἐπομένως, εἶχε ἐπιτύχει τό σχέδιό του, γιατί εἶχε σκληρῶναι τίς καρδιές τῶν Λαμανιτῶν, καί εἶχε τυφλώσει τό νοῦ τους, καί τούς εἶχε ξεσηκώσει σέ θυμό, τόσο πολύ πού εἶχε συγκεντρώσει μιὰ πολυάριθμη στρατιά γιά νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Νεφίτων.

4. Γιατί ἦταν ἀποφασισμένος, ἔνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τοῦ λαοῦ του, νά ὑπερνηκίσει τούς Νεφίτες καί νά τούς ὑποδουλώσει.

5. Καί ἔτσι ὄρισε στρατιωτικούς ἀρχηγούς ἀπό τούς Ζωραμίτες, ἀφοῦ αὐτοί γνώριζαν καλύτερα τή δύναμη τῶν Νεφίτων, καί τούς τόπους τοῦ καταφύγιού τους καί τά πιά ἀδύνατα σημεῖα τῶν πόλεων τους. Γι' αὐτό ὄρισε αὐτούς νά εἶναι οἱ ἀρχηγοί τῶν στρατευμάτων του.

6. Καί ἔγινε ὥστε πῆραν τό στρατόπεδό τους καί προχώρησαν μέσα στήν ἐρημιά πρός τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

7. Λοιπόν ἔγινε ὥστε ἐνῶ ὁ Ἀμαλικίχα κέρδιζε ἔτσι δύναμη μέ τήν ἀπάτη καί τήν παραπλάνηση, ὁ Μορόνι, ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἐτοιμάζε τό νοῦ τοῦ λαοῦ νά εἶναι πιστοί στόν Κύριο τό Θεό τους.

8. Μάλιστα, δυνάμωνε τά στρατεύματα τῶν Νεφίτων, καί ἔχτιζε μικρά ὄχυρά, δηλαδή τόπους καταφυγῆς, ρίχνοντας ὄχθες γῆς ὀλόγυρα γιά νά περικλείει τά στρατεύματά του, καί ἐπίσης χτιζοντας πέτρινα τεῖχη γιά νά τούς περικυκλώνει τριγύρω, ὀλόγυρα τίς πόλεις τους καί τά σύνορα τῶν ἐκτάσεών τους. Μάλιστα, ὀλόγυρα σέ ὄλη τή χώρα.

9. Καί στά πιά ἀδύνατα ὄχυρώ-

ματά τους τοποθέτησε τό μεγαλύ-
τερο ἀριθμό ἀνδρῶν. Καί ἔτσι ὀχύ-
ρωσε καί δυνάμωσε τή χώρα πού κα-
τεχόταν ἀπό τούς Νεφίτες.

10. Καί ἔτσι ἐτοιμαζόταν γιά νά
ὑποστηρίξει τήν ἐλευθερία τους, τίς
ἐκτάσεις τους, τίς γυναῖκες τους καί
τά παιδιά τους καί τήν εἰρήνη τους,
καί ὥστε νά μποροῦν νά ζοῦν γιά τόν
Κύριο τό Θεό τους καί ὥστε νά μπο-
ροῦν νά διατηροῦν ἐκεῖνο πού ὀνο-
μαζόταν ἀπό τούς ἐχθρούς τους ὁ
σκοπός τῶν Χριστιανῶν.

11. Καί ἦταν ὁ Μορόνι ἕνας δυ-
νατός καί κραταίος ἄνδρας. Ἦταν
ἕνας ἄνδρας μέ τέλεια κατανόηση.
Μάλιστα, ἕνας ἄνδρας πού δέν εὐχα-
ριστιόταν μέ τήν αἱματοχυσία. Ἐνας
ἄνδρας πού ἡ ψυχή του ἀγαλλιαζό-
ταν μέ τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνε-
ξαρτησία τῆς πατρίδας του καί τῶν
ἀδελφῶν του ἀπό τή σκλαβιά καί τήν
ὑποδούλωση.

12. Μάλιστα, ἕνας ἄνδρας πού ἡ
καρδιά του φούσκωνε μέ εὐγνωμο-
σύνη πρὸς τό Θεό του, γιά τά τόσα
προνόμια καί τίς τόσες εὐλογίες
πού χάρισε στό λαό του. Ἐνας ἄν-
δρας πού κοπίαζε πάρα πολύ γιά τό
καλό καί τήν ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ
του.

13. Μάλιστα, καί ἦταν ἕνας ἄν-
δρας πού ἦταν σταθερός στήν πίστη
τοῦ Χριστοῦ, καί εἶχε ὀρκιστεῖ μέ
ὄρκο ἱερό νά ὑπερασπιστεῖ τό λαό
του, τά δικαιώματά του καί τήν πα-
τρίδα του, καί τή θρησκεία του, μέ-
χρι τήν ἀπώλεια τοῦ αἵματός του.

14. Λοιπόν οἱ Νεφίτες εἶχαν δι-
δαχτεῖ νά ὑπερασπίζονται τούς ἑαυ-
τούς τους ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους,
μέχρι αἱματοχυσίας ἂν ἦταν ἀνάγκη.
Μάλιστα, καί εἶχαν ἐπίσης διδαχτεῖ
ποτέ νά μή δώσουν ἀφορμή γιά ἐπί-
θεση, μάλιστα, καί ποτέ νά μήν ὑψώ-
σουν τό σπαθί ἐκτός ἂν ἦταν ἐν-
αντίον ἐχθροῦ, ἐκτός ἂν ἦταν γιά νά
διασώσουν τή ζωή τους.

15. Καί τούτη ἦταν ἡ πίστη τους,
ὅτι κάνοντας ἔτσι, ὁ Θεός θά τοὺς
εὐημεροῦσε στή χώρα, δηλαδή μέ
ἄλλα λόγια, ἂν ἦταν πιστοί στήν τή-
ρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὅτι
ἐκεῖνος θά τοὺς εὐημεροῦσε στή
χώρα. Μάλιστα, θά τοὺς εἶδο-
ποιοῦσε νά τραποῦν σέ φυγή ἢ νά
ἐτοιμαστοῦν γιά πόλεμο, ἀνάλογα μέ
τόν κίνδυνό τους.

16. Καί ἐπίσης, ὅτι ὁ Θεός θά τοὺς
ἔκανε γνωστό πού νά πᾶνε γιά νά
ὑπερασπιστοῦν τοὺς ἑαυτούς τους
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους, καί κά-
νοντας ἔτσι, ὁ Κύριος θά τοὺς λύ-
τρωνε. Καί αὕτη ἦταν ἡ πίστη τοῦ
Μορόνι καί ἡ καρδιά του ἀγαλλόταν
μέ αὕτη. Ὅχι μέ τήν αἱματοχυσία
ἀλλά μέ τό νά κάνει καλό, μέ τό νά
διασώζει τό λαό του, μάλιστα, μέ τήν
τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, μά-
λιστα, καί μέ τήν ἀντίσταση στήν
ἀνομία.

17. Μάλιστα, ἀληθινά, ἀληθινά
σᾶς λέω, ἂν ὅλοι οἱ ἄνδρες ὑπῆρξαν
καί ἦταν, καί θά ἦταν στό μέλλον
σάν τόν Μορόνι, ἰδέστε, αὐτές οἱ
ἴδιες οἱ δυνάμεις τῆς κόλασης θά εἴ-
χαν κλονιστεῖ παντοῖα. Μάλιστα,
ὁ διάβολος ποτέ δέ θά μπορούσε νά
ἐξουσιάζει τίς καρδιές τῶν τέκνων
τῶν ἀνθρώπων.

18. Ἰδέστε, ἦταν ἕνας ἄνδρας σάν
τόν Ἀμμόν, τό γιό τοῦ Μωσία, μά-
λιστα, καί τοὺς ἄλλους γιούς τοῦ
Μωσία, μάλιστα, καί ἐπίσης τόν
Ἄλμα καί τοὺς γιούς του, γιατί ἦταν
ὅλοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

19. Λοιπόν ἰδέστε, ὁ Ἦλαμαν καί
οἱ ἀδελφοί του δέν ἦταν λιγότερο
χρήσιμοι πρὸς τό λαό ἀπό ὅτι ὁ Μο-
ρόνι. Γιατί κήρυτταν τό λόγο τοῦ
Θεοῦ καί βάφτιζαν πρὸς μετάνοια
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅσους ὑπά-
κουαν στά λόγια τους.

20. Καί ἔτσι πῆγαιναν ἐμπρός,
καί οἱ ἄνθρωποι ταπεινῶναν τοὺς
ἑαυτούς τους ἕνεκα τῶν λόγων

τους, τόσο πολύ ώστε ευνοούσαν πάρα πολύ από τόν Κύριο, και έτσι ήταν άπαλλαγμένοι από πολέμους και διχόνοιες ανάμεσά τους, μάλιστα, γιά διάστημα τεσσάρων χρόνων.

21. Όμως, όπως είπα πρίν, κατά τό τέλος του δεκάτου ένατου χρόνου, μάλιστα, παρόλη τήν ειρήνη ανάμεσά τους, έξαναγκάστηκαν παρά τή θέλησή τους νά μπουν σέ διαμάχη μέ τούς αδελφούς τους, τούς Λαμανίτες.

22. Μάλιστα, και τελικά, οί πόλεμοί τους μέ τούς Λαμανίτες ποτέ δέν έπασαν γιά διάστημα πολλών έτων, παρόλο πού ήταν παρά τή θέλησή τους.

23. Λοιπόν, λυπούνταν πού ξπαιρναν τά όπλα έναντίον των Λαμανιτών, επειδή δέν ευχαριστούνταν μέ τήν αίματοχυσία. Μάλιστα, και αυτό δέν ήταν όλο — λυπούνταν πού ήταν αυτοί τό μέσο γιά νά σταλλούν τόσοι πολλοί από τούς αδελφούς τους έξω από τούτον τόν κόσμο σέ έναν αιώνιο κόσμο, άπροετοίμαστοι γιά νά συναντήσουν τό Θεό τους.

24. Όμως, δέν άνέχονταν νά θυσιάσουν τή ζωή τους, ώστε οί γυναίκες τους και τά παιδιά τους νά σφαχθούν από τή βάρβαρη σκληρότητα εκείνων πού ήταν κάποτε αδελφοί τους, μάλιστα, και είχαν άποστατήσει από τήν εκκλησία τους, και τούς είχαν αφήσει και είχαν πάει νά τούς καταστρέψουν ενωθέντες μέ τούς Λαμανίτες.

25. Μάλιστα, δέν μπορούσαν νά όποφέρουν τό ότι χαιρόνταν οί αδελφοί τους μέ τό αίμα των Νεφιτών, έφόσον υπήρχε κάποιος πού νά τηρεί τις έντολές του Θεού, γιατί ή υπόσχεση του Κυρίου ήταν, άν τηρούσαν τις έντολές θά εδημερούσαν στή χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

Οί Λαμανίτες επιδρομείς δέν είναι σέ θέση νά πάρουν τις όχυρωμένες πόλεις του Άμμωνίχα και του Νάε. Ο Άμολικίχα καταριέται τό Θεό και όρκίζεται νά πιει τό αίμα του Μορόνι. Ο Ήλαμαν και οί αδελφοί του έξακολουθούν νά ένδυναμώνουν τά μέλη της Έκκλησίας.

ΚΑΙ τότε έγινε ώστε κατά τόν *ένδεκατο μήνα του δεκάτου ένατου χρόνου, κατά τήν δέκατη μέρα του μήνα, είδαν τά στρατεύματα των Λαμανιτών νά πλησιάζουν προς τή γή του Άμμωνίχα.

2. Και ιδέστε, ή πόλη είχε ξαναχτιστεί, και ό Μορόνι είχε έγκαταστήσει στρατό στά σύνορα της πόλης, και είχαν ρίξει χώμα όλόγυρα γιά νά τούς προασπίσει από τά βέλη και τις πέτρες των Λαμανιτών. Γιατί ιδέστε, πολεμούσαν μέ πέτρες και μέ βέλη.

3. Ίδέστε, είπα ότι ή πόλη του Άμμωνίχα είχε ξαναχτιστεί. Σας λέω, μάλιστα, ότι είχε έν μέρει ξαναχτιστεί. Και επειδή οί Λαμανίτες τήν είχαν καταστρέψει μιά φορά έξαιτίας της άνομίας του λαού, νόμιζαν ότι θά γινόταν πάλι εύκολη λεία γι' αυτούς.

4. Όμως ιδέστε, πόσο μεγάλη ήταν ή άπογοήτευσή τους. Γιατί, οί Νεφίτες, είχαν σκάψει ένα ύψωμα από γή όλόγυρά τους, τό όποιο ήταν τόσο ψηλό ώστε οί Λαμανίτες δέν μπορούσαν νά ρίξουν τις πέτρες τους και τά βέλη τους σ' αυτούς ώστε νά έχουν αποτέλεσμα, ούτε μπορούσαν νά έλθουν κατεπάνω τους παρεκτός από τόν τόπο εισόδου.

5. Λοιπόν αυτήν τή φορά οί στρατιωτικοί άρχηγοί των Λαμανιτών έμειναν ύπερβολικά έκπληκτοι, ένεκα της σοφίας των Νεφιτών κατά τήν προετοιμασία των τόπων τους γιά ασφάλεια.

6. Λοιπόν οἱ ἡγέτες τῶν Λαμανιτῶν νόμισαν, ὅτι ἔνεκα τοῦ μεγάλου τους ἀριθμοῦ, μάλιστα, νόμισαν ὅτι θά εἶχαν τό προνόμιό νά καταπέσουν ἐπάνω τους ὅπως εἶχαν κάνει πρίν. Μάλιστα, καί εἶχαν ἐπίσης προετοιμαστεῖ μέ ἀσπίδες καί μέ θώρακες, καί εἶχαν ἐπίσης προετοιμαστεῖ μέ ἐνδύματα ἀπό δέρμα, μάλιστα, πολύ χοντρά ἐνδύματα πού νά καλύπτουν τή γύμνια τους.

7. Καί ἔτσι προετοιμασμένοι νόμιζαν ὅτι θά μπορούσαν εὐκόλα νά υπερνικήσουν καί νά ὑποτάξουν τοὺς ἀδελφούς τους στό ζυγό τῆς δουλείας, ἢ νά τοὺς θανατώσουν καί νά τοὺς σφάζουν ἀνάλογα μέ τήν εὐχαρίστησή τους.

8. Ὅμως ἰδέστε, πρὸς μεγάλη τους ἐκπληξη, ἐκεῖνοι ἦταν ἔτοιμοι γι' αὐτούς, κατὰ τρόπο ἄγνωστο ὡς τότε στά τέκνα τοῦ Λεχί. Λοιπόν ἦταν ἔτοιμοι γιά τοὺς Λαμανίτες, νά πολεμήσουν κατὰ τό εἶδος τῶν ὀδηγῶν τοῦ Μορόνι.

9. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες, δηλαδή οἱ Ἀμαλικιχίτες, ἦταν ὑπερβολικά ἐκπληκτοί μέ τό εἶδος τῶν προετοιμασιῶν τους γιά πόλεμο.

10. Τώρα, ἂν ὁ βασιλιάς Ἀμαλικίχα εἶχε κατεβεῖ ἀπό τή γῆ τοῦ Νεφί, ἐπικεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του, ἴσως νά εἶχε κάνει τοὺς Λαμανίτες νά εἶχαν ἐπιτεθεῖ στοὺς Νεφίτες στήν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα. Γιατί ἰδέστε, δέ νοιαζόταν γιά τό αἷμα τοῦ λαοῦ του.

11. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Ἀμαλικίχα δέν κατέβηκε ὁ ἴδιος σέ μάχη. Καί ἰδέστε, οἱ στρατιωτικοί ἀρχηγοί του δέν τόλμησαν νά ἐπιτεθοῦν στοὺς Νεφίτες στήν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα, γιατί ὁ Μορόνι εἶχε μετατρέψει τή διοίκηση τῶν ὑποθέσεων μεταξύ τῶν Νεφιτῶν, τόσο πολύ ὥστε οἱ Λαμανίτες ἀπογοητεύτηκαν στοὺς τόπους

τῆς ὀπισθοχώρησής τους καί δέν μπορούσαν νά τοὺς ἐπιτεθοῦν.

12. Γι' αὐτό ὀπισθοχώρησαν μέσα στήν ἐρημιά, καί πῆραν τό στρατόπεδό τους καί βάδισαν πρὸς τή γῆ τοῦ Νῶε, νομίζοντας ὅτι αὐτό θά ἦταν τό ἐπόμενο καλύτερο μέρος γι' αὐτούς γιά νά ἐπιτεθοῦν στοὺς Νεφίτες.

13. Γιατί δέν ἤξεραν ὅτι ὁ Μορόνι εἶχε ὀχυρώσει, δηλαδή εἶχε χτίσει ὀχυρώματα ἀσφαλείας γιά κάθε πόλη, σέ ὅλη τή χώρα ὀλόγυρα. Γι' αὐτό, βάδισαν ἐμπρός πρὸς τή γῆ τοῦ Νῶε μέ σταθερή ἀπόφαση. Μάλιστα, οἱ ἐπικεφαλῆς ἀρχηγοί τους ἤλθαν καί πῆραν ὄρκο ὅτι θά κατέστρεφαν τό λαό αὐτῆς τῆς πόλης.

14. Ὅμως ἰδέστε, πρὸς μεγάλη τους ἐκπληξη, ἡ γῆ τοῦ Νῶε, πού ὡς τότε ἦταν ἓνα ἀσθενές σημεῖο, εἶχε τώρα, μέ τά μέσα τοῦ Μορόνι, γίνεи δυνατή, μάλιστα, τόσο πού νά ξεπερνάει σέ δύναμη τήν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα.

15. Καί τώρα, ἰδέστε, αὐτό ἦταν σοφό ἐκ μέρους τοῦ Μορόνι. Γιατί ὑπέθεσε ὅτι θά φοβόνταν στήν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα, καί καθὼς ἡ πόλη τοῦ Νῶε, ὡς τώρα, ὑπῆρξε τό πιό ἀδύνατο σημεῖο τῆς χώρας, θά βάδιζαν ἐπομένως ἐκεῖ γιά μάχη. Καί ἔτσι ἔγινε σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του.

16. Καί ἰδέστε, ὁ Μορόνι ὄρισε τό Λεχί νά εἶναι γενικός ἀρχηγός τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς τῆς πόλης. Καί ἦταν αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Λεχί πού πολέμησε μέ τοὺς Λαμανίτες στήν κοιλάδα στά ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Σιδώνα.

17. Καί τώρα ἰδέστε, ἔγινε ὥστε, ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ὁ Λεχί ἦταν διοικητής τῆς πόλης, πάλι ἀπογοητεύτηκαν, γιατί φοβόνταν τό Λεχί ὑπερβολικά. Ὅμως οἱ γενικοί

ἀρχηγοί τους είχαν ὀρκιστεῖ μεῖς ἱερό ὄρκο νά ἐπιτεθοῦν στήν πόλη. Γι' αὐτό, ἔφεραν κοντά τά στρατεύματά τους.

18. Τώρα ἰδέστε, οἱ Λαμανίτες δέν μπορούσαν νά μπουῖν μέσα στό ὄχυρά τους ἀσφαλείας ἀπό κανένα ἄλλο μέρος παρά μόνο ἀπό τήν εἴσοδο, ἐξαιτίας τοῦ ὕψους τῆς ὄχθης πού είχαν σχηματίσει, καί τοῦ βάρους τοῦ χαρακώματος πού είχαν σκάψει ὀλόγυρα, παρά μόνο ἂν ἦταν ἀπό τήν εἴσοδο.

19. Καί ἔτσι ἦταν προετοιμασμένοι οἱ Νεφίτες νά καταστρέψουν ὅλους ὄσους θά ἐπιχειροῦσαν νά σκαρφαλώσουν νά μπουῖν στό ὄχυρό μεῖς ὅποιονδήποτε ἄλλο τρόπο, ρίχνοντας ἀπό πάνω σέ αὐτούς πέτρες καί βέλη.

20. Ἔτσι ἦταν προετοιμασμένοι, μάλιστα, ἕνα ὄμμα ἀπό τοῦς ἰσχυρότεροις ἄνδρες τους, μεῖς τά σπαθιά τους καί τίς σφενδόνες τους, νά κατατροπώσουν ὄλους ὄσους θά ἐπιχειροῦσαν νά μπουῖν στόν τόπο τῆς ἀσφαλείας τους ἀπό τό σημεῖο τῆς εἰσόδου. Καί ἔτσι ἦταν προετοιμασμένοι νά ὑπερασπιστοῦν τοῦς ἑαυτούς τους ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν.

21. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἀρχηγοί τῶν Λαμανιτῶν ἔφεραν τά στρατεύματά τους ἐμπρός στό σημεῖο εἰσόδου, καί ἄρχισαν νά μάχονται μεῖς τοῦς Νεφίτες γιά νά μπουῖν στόν τόπο τῆς ἀσφαλείας τους. Ὅμως ἰδέστε, ἐκεῖνοι τοῦς ἔκαναν νά ὀπισθοχωροῦν ἀπό καιρό σέ καιρό, τόσο πολύ ὥστε θανατώνονταν μεῖς τεράστια σφαγή.

22. Λοιπόν ὄταν εἶδαν ὅτι δέν μπορούσαν νά κυριαρχήσουν ἐπί τῶν Νεφιτῶν ἀπό τό πέρασμα, ἄρχισαν νά γκρεμίζουν τά ἀναχώματά τους ὥστε νά μπορέσουν νά ἀποκτήσουν ἕνα πέρασμα γιά τά στρατεύματά τους, ὥστε νά ἔχουν ἴση εὐκαιρία νά πολεμήσουν. Ὅμως ἰδέστε,

κατά τίς προσπάθειες αὐτές σαρώθηκαν ἀπό τίς πέτρες καί τά βέλη πού τοῦς ἔριχναν. Καί ἀντί νά γεμίσουν τά χαρακώματά τους γκρεμίζοντας κάτω τά ἀναχώματα, γεμίστηκαν ὡς ἕνα σημεῖο μεῖς τά νεκρά καί πληγωμένα σώματά τους.

23. Ἔτσι οἱ Νεφίτες εἶχαν κάθε κυριαρχία ἐπί τῶν ἐχθρῶν τους. Καί ἔτσι ἐπιχειροῦσαν οἱ Λαμανίτες νά καταστρέψουν τοῦς Νεφίτες μέχρι πού σκοτώθηκαν ὄλοι οἱ γενικοί ἀρχηγοί τους. Μάλιστα, καί περισσότεροι ἀπό χίλιους Λαμανίτες σκοτώθηκαν. Ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, δέν ὑπῆρχε ὄυτε μιὰ ψυχή ἀπό τοῦς Νεφίτες πού νά εἶχε σκοτωθεῖ.

24. Ὑπῆρχαν περίπου πενήντα πού είχαν πληγωθεῖ, πού είχαν ἐκτεθεῖ στό βέλη τῶν Λαμανιτῶν ἀπό τό πέρασμα, ὄμως ἦταν προασπισμένοι ἀπό τίς ἀσπίδες τους, καί ἀπό τοῦς θώρακες τους, καί τά κεφαλοκαλύματα τους, τόσο πολύ ὥστε τά τραυμάτά τους ἦταν στό πόδια τους, μερικά ἀπό τά ὁποῖα ἦταν πολύ σοβαρά.

25. Καί ἔγινε ὥστε ὄταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες ὅτι οἱ γενικοί ἀρχηγοί τους εἶχαν ὄλοι σκοτωθεῖ, τράπηκαν σέ φυγή μέσα στήν ἐρημιά. Καί ἔγινε ὥστε ἐπέστρεψαν στή γῆ τοῦ Νεφί, γιά νά πληροφορηθοῦν τό βασιλιά τους, τόν Ἀμαλικίτσα, ὁ ὁποῖος ἦταν Νεφίτης ἀπό τή γέννησή του, σχετικά μεῖς τή μεγάλη τους ἀπώλεια.

26. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνος θύμωσε πάρα πολύ μεῖς τοῦς ἀνθρώπους του, ἐπειδή δέν εἶχε πραγματοποιήσει τήν ἐπιθυμία του ἐπί τῶν Νεφιτῶν. Δέν τοῦς εἶχε ὑποτάξει στό ζυγό τῆς δουλείας.

27. Μάλιστα, ἦταν ὑπερβολικά ὀργισμένοι, καί καταριόταν τό Θεό, καί ἐπίσης τό Μορόνι, ὀρκιζόμενος μεῖς ἱερό ὄρκο ὅτι θά ἔπινε τό αἷμα του. Καί τοῦτο ἐπειδή ὁ Μορόνι εἶχε

τηρήσει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ μέ τό νά προετοιμαστῆ γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ του.

28. Καί ἔγινε ὥστε, ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ λαός τοῦ Νεφί εὐχαριστοῦσε τόν Κύριο τό Θεό τους, ἕνεκα τῆς ἀπαράμιλλης δυνάμεις του γιά τή λύτρωσή τους ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

29. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ δέκατος ἔνατος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

30. Μάλιστα, καί ὑπῆρχε συνεχῆς εἰρήνη σέ αὐτούς, καί ἐξαιρετικά μεγάλη εὐημερία στήν ἐκκλησία ἕνεκα τῆς ἐπιμέλειας καί τῆς μεγάλης προσοχῆς τους πού ἔδιναν στό λόγο τοῦ Θεοῦ, πού κηρύττονταν σέ αὐτούς ἀπό τόν Ἡλαμαν καί τόν Σιβλῶν καί τόν Κοριάντον καί τόν Ἄμμῶν καί τούς ἀδελφούς του, μάλιστα, καί ἀπό ὅλους ἐκείνους πού εἶχαν χειροτονηθεῖ κατά τήν ἅγια τάξη τοῦ Θεοῦ, πού εἶχαν βαπτιστεῖ πρός μετάνοια, καί εἶχαν σταλθεῖ νά κηρύξουν στό λαό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

Ὁ Μορόνι ὀχυρώνει τίς ἐκτάσεις τῶν Νεφίτων. Χτίζουν πολλές καινούργιες πόλεις. Πόλεμοι καί ὄλεθρος ἔτυχαν στούς Νεφίτες κατά τίς ἡμέρες τῶν ἀνομῶν καί ἀποτροπιασμῶν τους. Ὁ Μοριάντον καί οἱ ἀποστάτες του κατανικοῦνται ἀπό τόν Τεάνκουμ. Ὁ Νεφίχα πειθαίνει καί ὁ γιός του Παχόραν συμπληρώνει τή δικαστική ἔδρα.

Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι δέ σταμάτησε νά κάνει προετοιμασίες γιά πόλεμο, δηλαδή γιά τήν ἄμυνα τοῦ λαοῦ του ἔναντι τῶν Λαμανιτῶν. Γιατί ἔκανε ὥστε τά στρατεύματά του νά ἀρχίσουν κατά τήν *ἀρχή τοῦ εἰκοστού χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, νά ἀρχίσουν νά σκάβουν προχώματα ὀλόγυρα σέ ὄλες τίς πό-

λεις, σέ ὅλη τή χώρα πού κατεχόταν ἀπό τοὺς Νεφίτες.

2. Καί ἐπάνω στήν κορυφή αὐτῶν τῶν ὕψωμάτων τῆς γῆς, ἔκανε νά ὑπάρχουν δοκάρια, μάλιστα, ἔργα ἀπό δοκάρια χτισμένα σέ ὕψος ἀνθρώπου, ὀλόγυρα στίς πόλεις.

3. Καί ἔκανε ὥστε ἐπάνω σέ αὐτά τά ἔργα ἀπό δοκάρια νά ὑπάρχει ἕνα πλαίσιο ἀπό παλούκια χτισμένο ἐπάνω στά δοκάρια ὀλόγυρα. Καί ἦταν ἰσχυρά καί ὑψηλά.

4. Καί ἔκανε νά ἀνεγερθοῦν πύργοι πού ὑπερέβαιναν αὐτά τά παλούκια, καί ἔκανε νά χτιστοῦν τόποι ἀσφάλειας ἐπάνω σέ αὐτούς τους πύργους, ὥστε οἱ πέτρες καί τά βέλη τῶν Λαμανιτῶν νά μὴν τοὺς βλάψουν.

5. Καί εἶχαν προετοιμαστῆ ὥστε νά μποροῦν νά ρίχνουν πέτρες ἀπό τήν κορυφή τους, σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τους καί τή δύναμή τους, καί νά σκοτώνουν αὐτόν πού θά ἐπιχειροῦσε νά πλησιάσει κοντά στά τεῖχη τῆς πόλης.

6. Ἐτσι ὁ Μορόνι ἐτοίμαζε φρούρια ἔναντιον τοῦ ἐρχομοῦ τῶν ἐχθρῶν τους, ὀλόγυρα σέ κάθε πόλη σέ ὅλη τή χώρα.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι ἔκανε νά πᾶνε τά στρατεύματα μέσα στήν ἀνατολική ἔρημιά. Μάλιστα, καί πήγαν καί ὅλους τοὺς Λαμανίτες πού ἦταν στήν ἀνατολική ἔρημιά τοὺς ἐδιώξαν πρός τά δικά τους ἐδάφη, τά ὁποῖα ἦταν στά νότια τῆς γῆς τοῦ Ζαραχέμλα.

8. Καί ἡ γῆ τοῦ Νεφί ἐκτεινόταν σέ ἴσια γραμμῇ ἀπό τήν ἀνατολική ὀάλασσα ὡς τή δυτικῇ.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἐδιώξε ὁ Μορόνι ὅλους τοὺς Λαμανίτες ἔξω ἀπό τήν ἀνατολική ἔρημιά, ἡ ὁποῖα ἦταν βόρεια ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς δικτῆς τους κατοχῆς, ἔκανε ὥστε οἱ δικτοικοὶ πού βρίσκονταν στή γῆ τοῦ Ζα-

ραχέμλα και στή γῆ ὀλόγουρα, νά πάνε μέσα στήν ἀνατολική ἐρημιά, στά ὄρια κοντά στήν παραλία, και νά καταλάβουν τή χώρα.

10. Καί τοποθέτησε ἐπίσης στρατεύματα πρὸς τὰ νότια, στά ὄρια τῶν ἐδαφῶν πού κατεῖχαν, και τούς ἔκανε νά ἐγείρουν φρούρια ὥστε νά ἐξασφαλίσουν τὰ στρατεύματά τους και τὸ λαὸ τους ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

11. Καί ἔτσι ἀπέκοψε ὅλα τὰ φρούρια τῶν Λαμανιτῶν στήν ἀνατολική ἐρημιά, μάλιστα, ὅπως ἐπίσης και στή δυτική, ὀχυρώνοντας τή γραμμὴ ἀνάμεσα στους Νεφίτες και τούς Λαμανίτες, μεταξὺ τῆς γῆς τοῦ Ζαραχέμλα και τῆς γῆς τοῦ Νεφί, ἀπὸ τῆ δυτικὴ θάλασσα, κατὰ μῆκος τῆς κεφαλῆς τοῦ ποταμοῦ Σιδῶνα — ἀφοῦ οἱ Νεφίτες κατεῖχαν ὅλη τῆ γῆ πρὸς τὸ βοριά, μάλιστα, ὅλη τῆ γῆ πού ἦταν πρὸς τὰ βόρεια τῆς γῆς Ἀφθονίας, σύμφωνα μὲ τὴν εὐαρέσκειά τους.

12. Ἔτσι ὁ Μορόνι, μὲ τὰ στρατεύματά του, τὰ ὁποῖα αὐξάνονταν καθημερινά ἔνεκα τῆς σιγουριᾶς τῆς προστασίας τὴν ὁποία τὸ ἔργο του τούς εἶχε φέρει, ἐπιζητοῦσαν νά ἀποκόψουν τὴ δύναμη και τὴν ἰσχύ τῶν Λαμανιτῶν ἀπὸ τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα αὐτοὶ κατεῖχαν, ὥστε νά μὴν ἐξουσιάζουν τὰ ἐδάφη πού αὐτοὶ κατεῖχαν.

13. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες ἄρχισαν τὴ θεμελίωση μιᾶς πόλης, και ὀνόμασαν τὴν πόλη αὐτὴ Μορόνι. Καί ἦταν κοντά στήν ἀνατολικὴ θάλασσα, και ἦταν πρὸς τὰ νότια, κοντά στὴ γραμμὴ τῶν κτήσεων τῶν Λαμανιτῶν.

14. Καί ἄρχισαν ἐπίσης τὴ θεμελίωση μιᾶς πόλης μεταξὺ τῆς πόλης τοῦ Μορόνι και τῆς πόλης τοῦ Ἀαρῶν, ἐνώνοντας τὰ σύνορα τοῦ Ἀαρῶν και Μορόνι. Καί ὀνόμασαν αὐ-

τὴν τὴν πόλη, δηλαδὴ τὴ χώρα, Νεφίχα.

15. Καί ἄρχισαν ἐπίσης τὸν ἴδιο χρόνον νά χτίζουν πολλές πόλεις στὰ βόρεια, μιὰ κατὰ ἓναν εἰδικὸ τρόπο τὴν ὁποία ὀνόμασαν Λεχί, ἡ ὁποία ἦταν στὸ βοριά κοντά στά ὄρια τῆς παραλίας.

16. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός χρόνος.

17. Καί σὲ αὐτὲς τὶς εὐημερεύουσες συνθήκες βρισκόταν ὁ λαὸς τοῦ Νεφί κατὰ τὴν ἄρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ και πρώτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

18. Καί εὐημεροῦσαν ἐξαιρετικά, και ἔγιναν ἐξαιρετικά πλούσιοι. Μάλιστα, και πληθύνονταν και δυνάμωναν στὴ χώρα.

19. Καί ἔτσι βλέπουμε πόσο πολυεὐσπλαγχνες και δίκαιες εἶναι ὅλες οἱ ἐνέργειες τοῦ Κυρίου, πρὸς ἐκπλήρωση ὅλων τῶν λόγων του πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε νά δοῦμε ὅτι τὰ λόγια του ἐπαληθεύονται, ἀκόμα και αὐτὴν τὴ στιγμή, αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπε στὸ Λεχί, λέγοντας:

20. Εὐλογημένος εἶσαι σὺ και τὰ τέκνα σου. Καί θά εἶναι εὐλογημένα, ἐφόσον θά τηροῦν τὶς ἐντολές μου, θά εὐημεροῦν στὴ χώρα. Ὅμως νά θυμᾶσαι, ἐφόσον δέ θά τηροῦν τὶς ἐντολές μου, θά ἀποκοποῦν ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου.

21. Καί βλέπουμε ὅτι αὐτὲς οἱ ὑποσχέσεις ἔχουν ἐπαληθευτεῖ στὸ λαὸ τοῦ Νεφί. Γιατὶ ἦταν οἱ φιλονικεῖς τους και οἱ διαμάχες τους, μάλιστα, οἱ δολοφονίες τους και οἱ λεηλασίες τους, ἡ εἰδωλολατρεία τους, οἱ πορνεῖες τους και οἱ ἀποτροπιασμοὶ τους, πού ἦταν ἀνάμεσά τους, πού ἔφεραν ἐπάνω τους τοὺς πολέμους τους και τὶς καταστροφές τους.

22. Καί ὅσοι ἦταν πιστοὶ στὸ νά

τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, ἐλευθερώθηκαν σέ ὄλες τίς ἐποχές, ἐνῶ χιλιάδες ἀπό τοὺς ἄνομους ἀδελφούς τους παραδόθηκαν σέ σκλαβιά, ἢ νά χαθοῦν ἀπό σπαθί, ἢ νά φθίνουν ἀπό ἀπιστία καί νά ἀναμειχθοῦν μέ τοὺς Λαμανίτες.

23. Ὅμως ιδέστε, ποτέ δέν ὑπῆρξε εὐτυχέστερη ἐποχή ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί, ἀπό τίς ἡμέρες τοῦ Νεφί, ἀπ' ὅτι κατά τίς ἡμέρες τοῦ Μορόνι, μάλιστα, ἀκόμη καί ἐτούτη τήν ἐποχή, κατά τόν εικοστό καί πρῶτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

24. Καί ἔγινε ὥστε ὁ εικοστός καί δεύτερος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπίσης τελείωσε μέ εἰρήνη. Μάλιστα, καί ἐπίσης ὁ εικοστός καί τρίτος χρόνος.

25. Καί ἔγινε ὥστε κατά τήν ἀρχή τοῦ εικοστοῦ καί τέταρτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, θά ὑπῆρχε ἐπίσης εἰρήνη ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί ἂν δέν ὑπῆρχε φιλονικία ἢ ὁποία δημιουργήθηκε ἀνάμεσά τους σχετικά μέ τή γῆ τοῦ Λεχί, καί τή γῆ τοῦ Μοριάντον, πού ἐνώνονταν πρὸς τὰ σύνορα τοῦ Λεχί, ἐνῶ καί οἱ δύο τους ἦταν στά ὄρια κοντά στήν παραλία.

26. Γιατί ιδέστε, ὁ λαός πού κατεῖχε τή γῆ τοῦ Μοριάντον διεκδικούσε μέρος τῆς γῆς τοῦ Λεχί. Γι' αὐτό ἄρχισε μιὰ μεγάλη διαμάχη μεταξύ τους, τόσο πολύ πού ὁ λαός τοῦ Μοριάντον πῆρε τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους, καί ἦταν ἀποφασισμένοι μέ τό σπαθί νά τοὺς σκοτώσουν.

27. Ὅμως ιδέστε, ὁ λαός πού κατεῖχε τή γῆ τοῦ Λεχί τράπηκε σέ φυγή πρὸς τό στρατόπεδο τοῦ Μορόνι, καί προσέφυγαν σέ αὐτόν γιά βοήθεια. Γιατί ιδέστε, δέν εἶχαν ἀδικο.

28. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ λαός

τοῦ Μοριάντον, πού ἤγοῦνταν ἀπό ἕναν ἄνθρωπο πού τό ὄνομά του ἦταν Μοριάντον, ἔμαθαν ὅτι ὁ λαός τοῦ Λεχί κατέφυγε πρὸς τό στρατόπεδο τοῦ Μορόνι, φοβήθηκαν ὑπερβολικά μὴν τυχόν καί ἔλθει κατεπάνω τους ὁ στρατός τοῦ Μορόνι καί τοὺς ἀφανίσει.

29. Γι' αὐτό, ὁ Μοριάντον τό ἔβαλε στήν καρδιά τους ὅτι ἔπρεπε νά καταφύγουν στή γῆ πού ἦταν πρὸς τὰ βόρεια, ἢ ὁποία καλυπτόταν μέ μεγάλα σώματα νεροῦ, καί νά καταλάβουν τή γῆ πού ἦταν πρὸς τὰ βόρεια.

30. Καί ιδέστε, θά πραγματοποιοῦσαν αὐτό τό σχέδιο, (τό ὁποῖο θά ἦταν αἰτία γιά νά θρηνηθοῦν) ὅμως ιδέστε, ὁ Μοριάντον πού ἦταν ἄνθρωπος μεγάλου πάθους, λοιπόν θύμωσε μέ μιὰ δούλη του καί ἔπεσε καταπάνω τῆς καί τήν ἔδειρε ἄσχημα.

31. Καί ἔγινε ὥστε ἐκείνη ξέφυγε καί ἤλθε στό στρατόπεδο τοῦ Μορόνι καί εἶπε στό Μορόνι ὅλα σχετικά μέ τό ζήτημα αὐτό καί ἐπίσης σχετικά μέ τήν πρόθεσή τους νά καταφύγουν μέσα στή γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

32. Τώρα ιδέστε, ὁ λαός πού ἦταν στή γῆ Ἄφθονία, ἢ μάλλον ὁ Μορόνι, φοβήθηκε ὅτι αὐτοί θά ὑπάκουαν στά λόγια τοῦ Μοριάντον καί θά ἐνώνονταν μέ τό λαό του, καί ἔτσι θά ἀποκοτοῦσε κυριαρχία ἐπὶ ἐκείνων τῶν τμημάτων τῆς γῆς, πράγμα τό ὁποῖο θά ἦταν θεμέλιο γιά σοβαρές συνέπειες πρὸς τό λαό τοῦ Νεφί, μάλιστα, οἱ ὁποῖες συνέπειες θά ὀδηγοῦσαν στήν ἀνατροπή τῆς ἐλευθερίας τους.

33. Γι' αὐτό ἔστειλε στρατό ὁ Μορόνι μέ τό στρατόπεδό τους, νά ἀναχαιτίσουν τό λαό τοῦ Μοριάντον, νά σταματήσουν τή φυγή τους μέσα στή γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

34. Καί ἔγινε ὥστε δέν τούς ἀναχαίτησαν μέχρι πού ἔφθασαν στά ὄρια τῆς γῆς Ἑρῆμωσης. Καί ἐκεῖ τούς ἀναχαίτησαν, κοντά στό στενό πέρασμα πού ὀδηγοῦσε κοντά στή θάλασσα μέσα στή γῆ πρὸς τὰ βόρεια, μάλιστα, κοντά στή θάλασσα, στά δυτικά καί στά ἀνατολικά.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὁ στρατός ὁ ὁποῖος εἶχε σταλθεῖ ἀπὸ τὸ Μορόνι, πού ἀρχηγός του ἦταν ἕνας ἄνδρας τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦταν Τεάνκουμ, συνάντησε τούς ἀνθρώπους τοῦ Μοριάντον. Καί τόσο ἰσχυρογνώμονες ἦταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μοριάντον, (ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν ἀνομία του καί τὰ κολακευτικά του λόγια) πού μιά μάχη ἄρχισε μεταξύ τους, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Τεάνκουμ σκότωσε τὸ Μοριάντον καί κατατρόπωσε τὸ στρατό του, καί τούς πῆρε αἰχμαλώτους, καί ἐπέστρεψε στό στρατόπεδο τοῦ Μορόνι. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός καί τέταρτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

36. Καί ἔτσι ἔφεραν τούς ἀνθρώπους τοῦ Μοριάντον πίσω. Καί μόλις ἔδωσαν ἱερὴ υπόσχεση ὅτι θά τηροῦσαν τὴν εἰρήνην, ἀποκαταστάθηκαν στή γῆ τοῦ Μοριάντον, καί μιά ἔνωση ἔλαβε χώρα μεταξύ αὐτῶν καί τοῦ λαοῦ τοῦ Λεχί, καί ἀποκαταστάθηκαν ἐπίσης στά ἐδάφη τους.

37. Καί ἔγινε ὥστε τὸν ἴδιο χρόνο πού ἀποκαταστάθηκε ἡ εἰρήνην στό λαό τοῦ Νεφί, ὁ Νεφίχα, ὁ δεῦτερος ἀρχιδικαστής, πέθανε, καί εἶχε καθίσει στή δικαστικὴ ἔδρα μετέλεια χρηστότητα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

38. Ὅμως, εἶχε ἀρνηθεῖ στὸν Ἄλμα νὰ παραλάβει ἐκεῖνα τὰ χρονικά καί ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα πού θεωροῦνταν ἀπὸ τὸν Ἄλμα καί τούς πατέρες τους ὅτι ἦταν ὑπεράγια. Γι' αὐτὸ ὁ Ἄλμα τὰ εἶχε ἐπιδώσει στό γιό του, τὸν Ἡλαμαν.

39. Ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ γιός τοῦ Νεφίχα εἶχε ὀριστεῖ νὰ ἀναλάβει τὴ δικαστικὴ ἔδρα, στή θέση τοῦ πατέρα του. Μάλιστα, εἶχε ὀριστεῖ ἀρχιδικαστής καί κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ λαοῦ, με ὄρκο καί ἱερὴ διάταξη νὰ κρίνει με χρηστότητα, καί νὰ διατηρεῖ τὴν εἰρήνην καί τὴν ἐλευθερία τοῦ λαοῦ, καί νὰ τούς παρέχει τὰ ἱερά προνομία τους νὰ λατρεύουν τὸν Κύριο τὸ Θεό τους, μάλιστα, νὰ ὑποστηρίζει καί νὰ διατηρεῖ τὸ σκοπὸ τοῦ Θεοῦ ὅλες τὶς ἡμέρες του, καί νὰ φέρνει τούς ἀνομους στή δικαιοσύνη ἀνάλογα με τὸ κρίμα τους.

40. Τώρα ἰδέστε, τὸ ὄνομά του ἦταν Παχόραν. Καί ὁ Παχόραν πῆρε τὴν ἔδρα τοῦ πατέρα του, καί ἄρχισε τὴ βασιλεία του κατὰ τὸ τέλος τοῦ εἰκοστοῦ καί τέταρτου χρόνου, ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

Οἱ βασιλόφρονες ἐπιδιώκουν νὰ ἀλλάξουν τὸ νόμο καί νὰ ἔχουν βασιλιά. Ὁ Παχόραν καί οἱ ἐλευθερόφρονες ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὴν ψῆφο τοῦ λαοῦ. Ὁ Μορόνι ἐξαναγκάζει τούς βασιλόφρονες νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν ἐλευθερία τους ἢ νὰ θανατωθοῦν. Ὁ Ἀμαλικίχα καί οἱ Λαμανῖτες αἰχμαλωτίζουν πολλές ὀχυρωμένες πόλεις. Ὁ Τεάνκουμ ἀποκρούει τὴν εἰσβολὴ τῶν Λαμανιτῶν καί σκοτώνει τὸν Ἀμαλικίχα μέσα στὴ σκηνή του.

ΚΑΙ τότε ἔγινε ὥστε κατὰ τὴν *ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ καί πέμπτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν, ἐνῶ εἶχαν ἐδραιώσει τὴν εἰρήνην στό λαό τοῦ Λεχί καί τὸ λαό τοῦ Μοριάντον σχετικὰ με τὰ ἐδάφη τους, καί ἀφοῦ εἶχαν ἀρχίσει τὸν εἰκοστό καί πέμπτο χρόνο με εἰρήνην,

2. Ὅμως, δὲ διατήρησαν γιὰ πολὺ ἀπόλυτη εἰρήνην στὴ χώρα, γιὰτί ἄρ-

χισε νά ὑπάρχει διχογνωμία ἀνάμεσα στό λαό σχετικά μέ τόν ἀρχιδικαστή Παχόραν. Γιατί ἰδέστε, ἦταν ἕνα μέρος τοῦ λαοῦ πού ἐπιθυμοῦσαν νά ἀλλάξθουν μερικά εἰδικά σημεῖα τοῦ νόμου.

3. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Παχόραν δέν τά ἀλλάζε οὔτε ἄφηνε νά ἀλλάγῃ ὁ νόμος. Ἐπομένως, δέν ἄκουγε αὐτοῦ πού εἶχαν στείλει τίς ψήφους τους μέ τίς αἰτήσεις τους σχετικά μέ τή μετατροπή τοῦ νόμου.

4. Γι' αὐτό, ἐκεῖνοι πού ἐπιθυμοῦσαν νά ἀλλάγῃ ὁ νόμος θύμωσαν μαζί του, καί ἐπιθυμοῦσαν νά μὴ εἶναι πιά αὐτός ὁ ἀρχιδικαστής τῆς χώρας. Ὅποτε ξεσηκώθηκε μιὰ μεγάλη διαμάχη σχετικά μέ τό θέμα αὐτό, ὄχι ὅμως μέχρι αἱματοχυσίας.

5. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί πού ἐπιθυμοῦσαν νά ἐκθρονιστεῖ ὁ Παχόραν ἀπό τή δικαστική ἐδρα, λέγονταν βασιλόφρονες, γιατί ἐπιθυμοῦσαν νά ἀλλάγῃ ὁ νόμος κατά τρόπο ὥστε νά ἀνατρέψουν τήν ἐλεύθερη κυβέρνηση καί νά ἐδραιώσουν ἕνα βασιλιά ἐπί τῆς χώρας.

6. Καί ἐκεῖνοι πού ἐπιθυμοῦσαν νά παραμείνει ὁ Παχόραν ἀρχιδικαστής ἐπί τῆς χώρας, πῆραν ἐπάνω τους τό ὄνομα ἐλευθερόφρονες. Καί ἔτσι ἔγινε ἡ διάσταση ἀνάμεσά τους, γιατί οἱ ἐλευθερόφρονες εἶχαν ὀρκιστεῖ, δηλαδή ἔδωσαν ἱερό ὄρκο νά διατηρήσουν τά δικαιώματά τους καί τά προνόμια τῆς θρησκείας τους μέ ἐλεύθερη κυβέρνηση.

7. Καί ἔγινε ὥστε αὐτό τό ζήτημα τῆς διχονομίας τους τακτοποιήθηκε μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ. Καί ἔγινε ὥστε ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ εὐνόησε τοὺς ἐλευθερόφρονες, καί ὁ Παχόραν διατήρησε τή δικαστική ἐδρα, πράγμα τό ὁποῖο προκάλεσε πολύ μεγάλη χαρά ἀνάμεσα στοὺς ἀδελφούς τοῦ Παχόραν καί ἐπίσης σέ

πολλοὺς ἀπό τό λαό τῆς ἀνεξαρτησίας, πού ἐπίσης ἔκαναν τοὺς βασιλόφρονες νά σωπάσουν, ὥστε δέν τολμοῦσαν νά ἐναντιωθῶν ἀλλά ἦταν ὑποχρεωμένοι νά διατηρήσουν τό σκοπό τῆς ἐλευθερίας.

8. Λοιπόν ἐκεῖνοι πού ἤθελαν τοὺς βασιλιάδες ἦταν οἱ εὐγενοῦς καταγωγῆς καί ἐπιδίωκαν νά γίνουν βασιλιάδες, καί τοὺς ὑποστήριζαν ἐκεῖνοι πού ἐπιζητοῦσαν δύναμη καί ἐξουσία ἐπὶ τοῦ λαοῦ.

9. Ὅμως ἰδέστε, αὐτός ἦταν κρίσιμος καιρός γιά νά ὑπάρχουν τέτοιες διαμάχες ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί. Γιατί ἰδέστε, ὁ Ἀμαλικίχα εἶχε πάλι ξεσηκώσει τίς καρδιές τοῦ λαοῦ τῶν Λαμανιτῶν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν, καί συγκέντρωνε στρατιώτες ἀπό ὅλα τά μέρη τῆς χώρας του, καί τοὺς ἀρμάτωνε καί προετοιμαζόταν γιά πόλεμο μέ κάθε ἐπιμέλεια. Γιατί εἶχε ὀρκιστεῖ νά πιεῖ τό αἷμα τοῦ Μορόνι.

10. Ὅμως ἰδέστε, θά δοῦμε ὅτι ἡ ὑπόσχεσή του αὐτῆ πού εἶχε κάνει ἦταν ἀπερίσκεπτη. Κι ὅμως, ἐτοίμαζε τόν ἑαυτό του καί τά στρατεύματά του γιά νά κατεβεῖ σέ μάχη ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

11. Τώρα, τά στρατεύματά του δέν ἦταν καί τόσο σπουδαῖα ὅπως ἦταν ἄλλοτε, ἐξαιτίας τῶν τόσων χιλιάδων πού σκοτώθηκαν ἀπό τό χέρι τῶν Νεφιτῶν. Ὅμως παρόλη τῆ μεγάλῃ τους ἀπώλεια, ὁ Ἀμαλικίχα εἶχε συγκεντρώσει ἕναν ὑπέροχα σπουδαῖο στρατό, τόσο πολύ πού δέ φοβόταν νά κατεβεῖ στή γῆ τοῦ Ζαρχαμέλα.

12. Μάλιστα, ἀκόμα καί ὁ ἴδιος ὁ Ἀμαλικίχα κατέβηκε, ἐπικεφαλῆς τῶν Λαμανιτῶν. Καί ἦταν κατά τόν εἰκοστό καί πέμπτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν. Καί ἦταν τόν ἴδιο καιρό πού εἶχαν ἀρχίσει νά τα-

κτοποιούν τὰ ζητήματα τῆς διαμάχης τους σχετικά μέ τόν ἀρχιδικαστή, τόν Παχόραν.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν οἱ ἄνθρωποι πού ὀνομάζονταν βασιλόφρονες ἄκουσαν ὅτι οἱ Λαμανίτες κατέβαιναν σέ μάχη ἐναντίον τους, χαίρονταν μέσα στήν καρδιά τους, καί ἀρνήθηκαν νά πάρουν τά ὄπλα, γιατί ἦταν τόσο ὀργισμένοι μέ τόν ἀρχιδικαστή, ὅπως ἐπίσης καί μέ τούς ἀνθρώπους τῆς ἐλευθερίας, ὥστε δέν ἔπαιρναν τά ὄπλα γιά νά ὑπερασπιστοῦν τήν πατρίδα τους.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τό εἶδε αὐτό ὁ Μορόνι, καί εἶδε ἐπίσης ὅτι οἱ Λαμανίτες ἔφθαναν στά σύνορα τῆς χώρας, ὀργίστηκε ὑπερβολικά ἐξαιτίας τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων γιά τούς ὁποίους κοπίασε τόσο σκληρά νά τους διατηρήσει. Μάλιστα, ἦταν πάρα πολύ ὀργισμένος. Ἡ ψυχή του ἦταν γεμάτη θυμό ἐναντίον τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε ἔστειλε μιᾶ ἀίτηση, μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ, πρὸς τόν κυβερνήτη τῆς χώρας, ζητώντας νά τῆ διαβάσει καί νά δώσει σέ αὐτόν (τό Μορόνι) ἐξουσία νά ἐξαναγκάσει αὐτούς τούς ἀποστάτες νά ὑπερασπιστοῦν τήν πατρίδα τους ἢ νά τους θανατώσει.

16. Γιατί ἡ πρώτη του μέριμνα ἦταν νά θέσει τέρμα σέ παρόμοιες φιλονικεῖες καί διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό. Γιατί ἰδέστε, αὐτό ὑπῆρξε ὡς τώρα αἰτία ὅλης τῆς καταστροφῆς τους. Καί ἔγινε ὥστε τοῦ παραχωρήθηκε σύμφωνα μέ τήν ψήφο τοῦ λαοῦ.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι πρόσταξε τό στρατό του νά στραφεῖ ἐναντίον αὐτῶν τῶν βασιλοφρόνων, γιά νά καταρίψει τήν περηφάνειά τους καί τήν ἀριστοκρατικότητά τους, καί νά τούς ἐξισώσει μέ τή γῆ, ἢ νά πάρουν τά ὄπλα καί νά ὑποστηρίξουν τό σκοπό τῆς ἐλευθερίας.

18. Καί ἔγινε ὥστε τά στρατεύματα πράγματι προέλασαν ἐναντίον τους, καί κατέρηψαν τήν περηφάνειά τους καί τήν ἀριστοκρατικότητά τους, τόσο πού καθώς σήκωσαν τά πολεμικά τους ὄπλα γιά νά πολεμήσουν ἐναντίον τοῦ Μορόνι, τούς ἔριξαν κάτω καί τούς ἐξίσωσαν μέ τή γῆ.

19. Καί ἔγινε ὥστε ἦταν τέσσερις χιλιάδες ἀπό αὐτούς τούς ἀποστάτες πού καταρίφτηκαν ἀπό τό σπαθί. Καί ἐκείνους ἀπό τούς ἡγέτες τους πού δέ σκοτώθηκαν στή μάχη, τούς ἔπιασαν καί τούς ἔριξαν στή φυλακή, γιατί δέν ὑπῆρχε καιρός γιά τή δική τους κατά τήν περίοδο αὐτή.

20. Καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπό αὐτούς τούς ἀποστάτες, προκειμένου νά πέσουν κάτω στή γῆ ἀπό τό σπαθί, ὑποχώρησαν στό λάβαρο τῆς ἐλευθερίας, καί ἐξαναγκάστηκαν νά ὑψώσουν τό σύμβολο τῆς ἐλευθερίας ἐπάνω στοῦς πύργους τους καί στίς πόλεις τους καί νά πάρουν τά ὄπλα γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας τους.

21. Καί ἔτσι ὁ Μορόνι ἔθεσε τέλος σέ αὐτούς τούς βασιλόφρονες, ὥστε δέν ὑπῆρχε πιά κανένας πού νά ὀνομάζεται βασιλόφρονας. Καί ἔτσι ἔθεσε τέλος στήν ἰσχυρογνωμοσύνη καί τήν περηφάνεια αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού ἰσχυρίζονταν τό αἷμα ἀριστοκρατίας. Ἄλλά τούς μείωσαν ὥστε νά ταπεινώσουν τούς ἑαυτούς τους ὅμοια μέ τούς ἀδελφούς τους, καί νά πολεμήσουν γενναῖα γιά τήν ἐλευθερία ἀπό τήν ὑποδούλωση.

22. Ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ἐνῶ ὁ Μορόνι κατανικοῦσε ἔτσι τούς πολέμους καί τίς διαμάχες ἀνάμεσα στό δικό του λαό καί τούς ὑπότασσε στήν εἰρήνη καί στόν πολιτισμό, καί ἔκανε διακανονισμούς γιά νά προετοιμαστοῦν γιά πόλεμο ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, ἰδέστε, οἱ Λαμανίτες ἔβησαν φθάσει στή γῆ τοῦ Μορόνι, ἢ

ὅποια ἦταν στάθρια κοντά στήν παραλία.

23. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες δέν ἦταν ἀρκετά ἰσχυροί στήν πόλη τοῦ Μορόνι, γι' αὐτό ὁ Ἀμαλικίχα τοὺς κτύπησε, σκοτώνοντας πολλούς. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα κατέλαβε τήν πόλη, μάλιστα, κατέλαβε ὅλα τὰ ὄχυράματα τούς.

24. Καί ὅσοι ξέφυγαν ἔξω ἀπό τήν πόλη τοῦ Μορόνι ἤλθαν στήν πόλη τοῦ Νεφίχα, καί ὁ λαός τῆς πόλης τοῦ Λεχί συγκεντρώθηκαν ὅλοι μαζί, καί ἔκαναν προετοιμασίες καί ἦταν ἔτοιμοι νά δεχτοῦν τοὺς Λαμανίτες σέ μάχη.

25. Ὅμως ἔγινε ὥστε ὁ Ἀμαλικίχα δέν ἄφηνε τοὺς Λαμανίτες νά πᾶνε ἐναντίον τῆς πόλης τοῦ Νεφίχα γιά μάχη, ἀλλά τοὺς κράτησε κάτω κοντά στήν παραλία, ἀφήνοντας ἄνδρες σέ κάθε πόλη γιά νά τή διατηρήσουν καί νά τήν ὑπερασπιστοῦν.

26. Καί ἔτσι συνέχισε, κατακτώντας πολλές πόλεις, τήν πόλη τοῦ Νεφίχα καί τήν πόλη τοῦ Λεχί καί τήν πόλη τοῦ Μοριάντον καί τήν πόλη τοῦ Ὅμνερ καί τήν πόλη τοῦ Γίδ καί τήν πόλη τοῦ Μουλέκ, ὅλες αὐτές πού βρίσκονταν στά ἀνατολικά σύνορα κοντά στήν παραλία.

27. Καί ἔτσι οἱ Λαμανίτες ἀπέκτησαν, μέ τήν πανουργία τοῦ Ἀμαλικίχα, τόσες πολλές πόλεις, μέ τίς ἀναριθμητές στρατιές τους, οἱ ὁποῖες ἦταν ὄχυρωμένες ὅλες κατά τό εἶδος τῆς ὄχύρωσης τοῦ Μορόνι, οἱ ὁποῖες διέθεταν ὅλες φρούρια γιά τοὺς Λαμανίτες.

28. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί προέλασαν πρὸς τὰ σύνορα τῆς γῆς Ἀφθονίας, ἀναγκάζοντας τοὺς Νεφίτες νά φύγουν ἀπό ἐμπρὸς τους καί σκοτώνοντας πολλούς.

29. Ὅμως ἔγινε ὥστε τοὺς συνάντησε ὁ Τεάνκουμ, πού εἶχε σκοτώσει τό Μοριάντον καί εἶχε ἀναχαιτίσει τό λαό του στή φυγή του.

30. Καί ἔγινε ὥστε ἀναχαιτίσει καί τόν Ἀμαλικίχα, καθὼς προχωροῦσε ἐμπρὸς μέ τόν πολυάριθμο στρατό του γιά νά κατακτήσει τή γῆ Ἀφθονία, καί ἐπίσης τή γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

31. Ὅμως ἰδέστε, συνάντησε ἀπογοήτευση ὅταν ἀποκρούστηκε ἀπό τόν Τεάνκουμ καί τοὺς ἄνδρες του, γιατί αὐτοί ἦταν σπουδαῖοι πολεμιστές. Γιατί κάθε ἄνδρας τοῦ Τεάνκουμ ξεπερνοῦσε τοὺς Λαμανίτες στήν πολεμική τους δεξιότητα καί δύναμη, τόσο πολύ ὥστε ἀπέκτησαν πλεονεκτική θέση ἐπὶ τῶν Λαμανιτῶν.

32. Καί ἔγινε ὥστε τοὺς προκάλεσαν βάσανα, τόσο πολύ πού τοὺς σκότωναν μέχρι πού ἔγινε σκοτάδι. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Τεάνκουμ καί οἱ ἄνδρες του ἔστησαν τίς σκηνές τους στά σύνορα τῆς γῆς Ἀφθονίας, καί ὁ Ἀμαλικίχα ἔστησε τίς σκηνές του στά σύνορα ἐπάνω στήν ἀκτή, πλάι στήν παραλία, καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο εἶχαν κατανικηθεῖ.

33. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶχε ἔλθει ἡ νύχτα, ὁ Τεάνκουμ καί ὁ ὑπηρέτης του γλίστησαν σάν κλέφτες καί βγήκαν ἔξω τῆ νύχτα, καί πῆγαν στό στρατόπεδο τοῦ Ἀμαλικίχα. Καί ἰδέστε, ὁ ὕπνος τοὺς εἶχε ὑπερνικήσει ἀπό τό μεγάλο τους κάματο, πού εἶχε προκληθεῖ ἀπό τοὺς μόχθους καί τόν καῦσωνα τῆς ἡμέρας.

34. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Τεάνκουμ γλίστησε κρυφά σάν κλέφτης μέσα στή σκηνή τοῦ βασιλιᾶ, καί ἔχωσε ἓνα ἀκόντιο στήν καρδιά του, καί προκάλεσε τό θάνατο τοῦ βασιλιᾶ ἀκαριαία ὥστε δέν ζύπνησε τοὺς ὑπηρέτες του.

35. Καί αὐτός ἐπέστρεψε πάλι κρυφά στό δικό του στρατόπεδο, καί ἰδέστε, οἱ ἄνδρες του κοιμόνταν, καί τοὺς ζύπνησε καί τοὺς εἶπε ὅλα ὅσα εἶχε κάνει.

36. Καί ἔκανε ὥστε τὰ στρατεύ-

ματά του νά σταθοῦν σέ ἐπιφυλακή, μὴν τυχόν καί εἶχαν ξυπνήσει οἱ Λαμανίτες καί ἔλθουν καταπάνω τους.

37. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός καί πέμπτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Καί ἔτσι τελειώνουν οἱ μέρες τοῦ Ἰαμαλικίχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

Ὁ Ἰαμαλικίχα διαδέχεται τὸν Ἰαμαλικίχα σάν βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν. Ὁ Μορόνι, ὁ Τεάνκουμ καί ὁ Λεχὶ ὀδηγοῦν τοὺς Νεφίτες σέ νικηφόρο πόλεμο ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Ἡ πόλη τοῦ Μουλέκ ἀνακαταλαμβάνεται, καὶ ὁ Ἰακώβ ὁ Λαμανίτης σκοτώνεται.

Καὶ τότε, ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν *εἰκοστό ἔκτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ἰδέστε, ὅταν ξύπνησαν οἱ Λαμανίτες τὸ πρῶτο πρωὶ τοῦ πρώτου μηνά, ἰδέστε, εἶδαν ὅτι ὁ Ἰαμαλικίχα ἦταν νεκρός μέσα στὴν ἴδια του τῆ σκηνή, καί εἶδαν ἐπίσης ὅτι ὁ Τεάνκουμ ἦταν ἔτοιμος νά τοὺς δώσει μάχη αὐτὴν τὴν ἡμέρα.

2. Καί λοιπόν, ὅταν τὸ εἶδαν οἱ Λαμανίτες αὐτὸ τρομοκρατήθηκαν, καί ἐγκατέλειψαν τὸ σχέδιό τους νά προελαύσουν στὴ γῆ πρὸς τὸ βοριά, καί ὑποχώρησαν μέ ὅλο τὸ στρατό τους στὴν πόλη τοῦ Μουλέκ, καί ζήτησαν προστασία μέσα στὰ φρουριά τους.

3. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαμαλικίχα ὀρίστηκε βασιλιάς τοῦ λαοῦ, καί τὸ ὄνομά του ἦταν Ἰαμαλικίχα. Ἐτσι ὁ βασιλιάς Ἰαμαλικίχα, ὁ ἀδελφός τοῦ βασιλιά Ἰαμαλικίχα, ὀρίστηκε νά βασιλέψει ἀντ' αὐτοῦ.

4. Καί ἔγινε ὥστε διέταξε νά διατηρήσει ὁ λαός αὐτές τὶς πόλεις, τὶς ὁποῖες εἶχαν πάρει μέ αἱματοχυσία.

Γιατί δέν εἶχαν πάρει καμιά πόλη παρά μόνο χάνοντας πολὺ αἷμα.

5. Καί τότε, ὁ Τεάνκουμ εἶδε ὅτι οἱ Λαμανίτες ἦταν ἀποφασισμένοι νά διατηρήσουν αὐτές τὶς πόλεις τὶς ὁποῖες εἶχαν πάρει, καί αὐτὰ τὰ κομμάτια γῆς τὰ ὁποῖα εἶχαν κατακτήσει, καί βλέποντας ἐπίσης τὸν τόσο μεγάλο ἀριθμὸ τους, ὁ Τεάνκουμ σκέφτηκε ὅτι δέν ἦταν σκόπιμο νά ἐπιχειρήσει νά τοὺς ἐπιτεθεῖ στὰ φρουριά τους.

6. Ἀλλὰ κράτησε τοὺς ἄνδρες τοῦ ὀλόγουρα, σάν νά ἔκανε προετοιμασίες γιὰ πόλεμο. Μάλιστα, καί πράγματι προετοιμαζόταν νά ἀμυνθεῖ ἐναντίον τους, ὑψώνοντας τείχη ὀλόγουρα καί ἐτοιμάζοντας τόπους καταφυγῆς.

7. Καί ἔγινε ὥστε κράτησε ἔτσι προετοιμαζόμενος γιὰ πόλεμο μέχρι πού ὁ Μορόνι ἔστειλε μεγαλύτερο ἀριθμὸ ἀνδρῶν γιὰ νά δυναμώσει τὸ στρατό του.

8. Καί ὁ Μορόνι τοῦ ἔστειλε ἐπίσης διαταγές νά κρατήσῃ ὄλους τοὺς αἰχμαλώτους πού ἔπεσαν στὰ χέρια του. Γιατί καθὼς οἱ Λαμανίτες εἶχαν πάρει πολλοὺς αἰχμαλώτους, νά κρατοῦσε ὄλους τοὺς αἰχμαλώτους Λαμανίτες σάν ἀντάλλαγμα γιὰ ἐκείνους πού εἶχαν πάρει οἱ Λαμανίτες.

9. Καί ἐπίσης τοῦ ἔστειλε διαταγές νά ὀχυρώσῃ τὴ γῆ Ἀφθονία καί νά ἀσφαλίσει τὸ στενὸ πέρασμα πού ὀδηγοῦσε στὴ γῆ, βόρεια, μὴν τυχόν καί ἀποκτήσουν αὐτὸ τὸ σημεῖο οἱ Λαμανίτες καί ἔχουν τὴ δύναμη νά τοὺς προκαλέσουν βάσανα ἀπὸ κάθε πλευρά.

10. Καί ὁ Μορόνι τοῦ ἔστειλε παραγγελία, ζητώντας του νά εἶναι πιστός στὴ διατήρηση αὐτοῦ τοῦ κομματιοῦ γῆς, καί νά ψάχνει κάθε εὐκαιρία νά μαστίζει τοὺς Λαμανίτες

σέ αὐτό τό κομμάτι, ὅσο τοῦ ἦταν δυνατό, ὥστε ἴσως νά μπορέσει νά πάρει πάλι μέ στρατηγική ἢ μέ κάποιον ἄλλο τρόπο αὐτές τίς πόλεις πού τοὺς εἶχαν πάρει ἀπό τὰ χέρια τους, καί ἐπίσης νά ὀχυρώνει καί νά δυνάμωνει τίς πόλεις ὀλόγυρα, πού δέν εἶχαν πέσει στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν.

11. Καί τοῦ εἶπε ἐπίσης, θά ἐρχόμουν σέ σένα, ὁμως ἰδέξ, οἱ Λαμανίτες εἶναι ἐπάνω μας, στά σύνορα τῆς χώρας κοντά στή δυτική θάλασσα. Καί ἰδέξ, πορεύομαι ἐναντίον τους, γι' αὐτό δέν μπορῶ νά ἔλθω σέ σένα.

12. Λοιπόν, ὁ βασιλιάς (ὁ Ἄμμωρῶν) εἶχε ἀναχωρήσει ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἔκανε γνωστό στή βασίλισσα γιά τό θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του, καί εἶχε συγκεντρώσει μεγάλο ἀριθμό ἀνδρῶν, καί προέλασε ἐναντίον τῶν Νεφίτῶν στά σύνορα κοντά στή δυτική θάλασσα.

13. Καί ἔτσι προσπαθοῦσε νά παρενοχλεῖ τοὺς Νεφίτες καί νά ἀποσύρει ἄλλου ἓνα τμήμα τῶν δυνάμεών τους ἀπό ἐκεῖνο τό τμήμα τῆς χώρας, ἐνῶ εἶχε προστάξει ἐκείνους πού εἶχε ἀφήσει νά κατέχουν τίς πόλεις τίς ὁποῖες εἶχε πάρει, νά παρενοχλοῦν κι αὐτοί τοὺς Νεφίτες κοντά στήν ἀνατολική θάλασσα, καί νά κατακοῦν τὰ ἐδάφη τους ὅσο τοῦς ἦταν δυνατό, ἀνάλογα μέ τή δύναμη τῶν στρατευμάτων τους.

14. Καί ἔτσι ἦταν οἱ Νεφίτες σέ αὐτές τίς ἐπικίνδυνες συνθήκες κατά τό τέλος τοῦ εἰκοστοῦ καί ἔκτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

15. Ὅμως ἰδέστε, ἔγινε ὥστε κατά τόν *εἰκοστό καί ἔβδομο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ Τεάνκουμ, ὑπὸ τίς διαταγές τοῦ Μορόνι — πού εἶχε ἐγκαταστήσει στρατεύματα γιά νά ὑπερασπίσουν τὰ νότια καί τὰ δυτικά σύνορα τῆς χώρας, καί

εἶχε ἀρχίσει τήν πορεία του πρὸς τή γῆ Ἄφθονία, ὥστε νά βοηθήσει τόν Τεάνκουμ μέ τοὺς ἄνδρες του στήν ἀνακατάληψη τῶν πόλεων πού εἶχαν χάσει —

16. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Τεάνκουμ εἶχε λάβει διαταγές νά κάνει ἐπίθεση στήν πόλη τοῦ Μουλέκ καί νά τήν ξαναπάρει ἂν ἦταν δυνατό.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Τεάνκουμ ἔκανε ἐτοιμασίες γιά νά κάνει ἐπίθεση στήν πόλη τοῦ Μουλέκ, καί νά πορευτεῖ μέ τό στρατό του ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Ὅμως εἶδε ὅτι ἦταν ἀδύνατο νά τοὺς ὑπερνικήσει ἐνῶ ἦταν μέσα στά ὀχυρώματά τους. Γι' αὐτό ἐγκατέλειψε τὰ σχέδιά του καί ἐπέστρεψε πάλι στήν πόλη Ἄφθονία, γιά νά περιμένει γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μορόνι, ὥστε νά λάβει ἐνίσχυση στό στρατό του.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι πράγματι ἐφθασε μέ τό στρατό του στή γῆ Ἄφθονία, κατά τό τέλος τοῦ εἰκοστοῦ καί ἔβδομου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

19. Καί κατά τήν ἡμέρη τοῦ εἰκοστοῦ καί ὄγδουο χρόνου, ὁ Μορόνι καί ὁ Τεάνκουμ καί πολλοί ἀπό τοὺς γενικούς ἀρχηγούς τοῦ στρατοῦ ἔκαναν ἓνα συμβούλιο πολέμου — τί νά κάνουν γιά νά ἀναγκάσουν τοὺς Λαμανίτες νά βγοῦν σέ μάχη ἐναντίον τους, δηλαδή μέ κάποιον τρόπο νά τοὺς κολακέψουν ὥστε νά βγοῦν ἀπό τὰ ὀχυρώματά τους, ὥστε νά ὑπερισχύσουν σέ αὐτούς καί νά πάρουν πάλι τήν πόλη τοῦ Μουλέκ.

20. Καί ἔγινε ὥστε ἔστειλαν πρεσβεῖες στό στρατό τῶν Λαμανιτῶν, πού προστάτευαν τήν πόλη τοῦ Μουλέκ, στόν ἀρχηγό τους, τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἦταν Ἰακώβ, ζητώντας του νά βγεῖ ἔξω μέ τὰ στρατεύματά του νά τοὺς συναντήσκει στοὺς κάμπους ἀνάμεσα στίς δύο

πόλεις. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος ἦταν Ζωραμίτης, δὲν ἔβγαине ἔξω μὲ τὸ στρατό του γιὰ νὰ τοὺς συναντήσει στοὺς κάμπους.

21. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Μορόνι, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἐλπίδες νὰ συναντηθεῖ μαζί τους μὲ δίκαιες συνθήκες, γι' αὐτό, κατέληξε σέ ἓνα σχέδιο πού νὰ μπορέσει νὰ παρασύρει σέ παγίδα τοὺς Λαμανίτες ὥστε νὰ βγοῦν ἀπὸ τὰ ὄχυρά τους.

22. Ἐκανε λοιπὸν ὥστε ὁ Τεάνκουμ νὰ πάρει ἓνα μικρὸ ἀριθμὸ ἀνδρῶν καί νὰ πορευτεῖ κάτω, κοντὰ στὴν παραλία. Καί ὁ Μορόνι μὲ τοὺς ἀνδρες του, τὴ νύχτα, πορεύθηκαν στὴν ἐρημιὰ, στὰ δυτικὰ τῆς πόλης Μουλέκ. Καί ἔτσι, τὴν ἐπόμενη μέρα, ὅταν οἱ φρουροὶ τῶν Λαμανιτῶν ἀνακάλυψαν τὸν Τεάνκουμ, ἔτρεξαν καί τὸ εἶπαν στὸν Ἰακώβ, τὸν ἀρχηγό τους.

23. Καί ἐγινε ὥστε τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν προέλασαν ἐναντίον τοῦ Τεάνκουμ, ὑποθέτοντας ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τους ὅτι θὰ κατανικοῦσαν τὸν Τεάνκουμ ἐξαιτίας τοῦ μικροῦ τοῦ ἀριθμοῦ. Καί καθὼς εἶδε ὁ Τεάνκουμ τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν νὰ βγαίνουν ἔξω ἐναντίον τους, ἄρχισε νὰ ὑποχωρεῖ πρὸς τὴν παραλία, πρὸς τὰ βόρεια.

24. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ἄρχισε νὰ τρέπεται σέ φυγή, πῆραν θάρρος καί τοὺς κινήγησαν μὲ ὄρμη. Καί ἐνῶ ὁ Τεάνκουμ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο παρέσυρε τοὺς Λαμανίτες πού τοὺς κινήγουν ἄδικα, ἰδέστε, ὁ Μορόνι πρόσταξε ἓνα τμήμα τοῦ στρατοῦ του πού ἦταν μαζί του νὰ προελάσουν μέσα στὴν πόλη, καί νὰ τὴν καταλάβουν.

25. Καί ἔτσι ἔκαναν, καί σκότωσαν ὄλους ὅσους εἶχαν μείνει γιὰ νὰ προστατεύουν τὴν πόλη, μάλιστα, ὄλους ἐκείνους πού δὲν παρέδιναν τὰ πολεμικὰ τους ὄπλα.

26. Καί ἔτσι ὁ Μορόνι κατέλαβε

τὴν πόλη Μουλέκ μὲ ἓνα τμήμα τοῦ στρατοῦ του, ἐνῶ πορεύτηκε μὲ τὸ ὑπόλοιπο νὰ συναντήσῃ τοὺς Λαμανίτες ὅταν θὰ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸ κινήγημα τοῦ Τεάνκουμ.

27. Καί ἐγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες κινήγησαν τὸν Τεάνκουμ μέχρι πού ἦλθαν κοντὰ στὴν πόλη Ἰαφθονία, καί τότε ἀπαντήθηκαν ἀπὸ τὸ Λεχί καί ἓνα μικρὸ στρατό, πού εἶχε μείνει γιὰ νὰ προστασίσει τὴν πόλη Ἰαφθονία.

28. Καί τώρα ἰδέστε, ὅταν οἱ γενικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν Λαμανιτῶν εἶδαν τὸ Λεχί μὲ τὸ στρατό του νὰ ἔρχονται ἐναντίον τους, τράπηκαν σέ φυγή μὲ μεγάλη σύγχυση, μὴν τυχόν καί δὲν ἀποκτήσουν τὴν πόλη Μουλέκ προτοῦ τοὺς προφτάσει ὁ Λεχί, γιὰτὶ ἦταν ἀποκαμωμένοι ἐξαιτίας τῆς πορείας τους, καί οἱ ἀνδρες τοῦ Λεχί ἦταν ξεκούραστοι.

29. Λοιπὸν οἱ Λαμανίτες δὲν ἤξεραν ὅτι ὁ Μορόνι ἦταν στὰ ὀπισθὲν τους μὲ τὸ στρατό του, καί τὸ μόνο πού φοβόνταν ἦταν ὁ Λεχί καί οἱ ἀνδρες του.

30. Λοιπὸν ὁ Λεχί δὲν ἐπιζητοῦσε νὰ τοὺς προφτάσει μέχρι νὰ συναντήσουν τὸ Μορόνι μὲ τὸ στρατό του.

31. Καί ἐγινε ὥστε προτοῦ νὰ ὀπισθοχωρήσουν μακριὰ οἱ Λαμανίτες, περικυκλώθηκαν ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, ἀπὸ τοὺς ἀνδρες τοῦ Μορόνι ἀπὸ τὴ μιά πλευρὰ καί τὸν ἄλλο ἀνδρες τοῦ Λεχί ἀπὸ τὴν ἄλλη, πού ὄλοι τους ἦταν ξεκούραστοι καί γεμάτοι δύναμη. Ὅμως οἱ Λαμανίτες ἦταν ἀποκαμωμένοι ἐξαιτίας τῆς μακριᾶς τους πορείας.

32. Καί πρόσταξε ὁ Μορόνι τοὺς ἀνδρες του νὰ πέσουν ἐπάνω τους μέχρι πού νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ πολεμικὰ τους ὄπλα.

33. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἰακώβ, πού ἦταν ὁ ἀρχηγός τους, καί πού ἦταν ἐπίσης Ζωραμίτης, καί εἶχε πνεῦμα ἀήττητο, ὀδήγησε τοὺς Λαμανίτες

σέ μάχη μέ υπερβολική μανία έναν-
τίον του Μορόνι.

34. Ὁ Μορόνι βρισκόταν στό δρόμο τῆς πορείας τους, γι' αὐτό ὁ Ἰακώβ ἦταν ἀποφασισμένος νά τους σκοτώσει καί νά ἀνοίξει τό δρόμο του ἀνάμεσά τους πρὸς τὴν πόλη τοῦ Μουλέκ. Ὅμως ιδέστε, ὁ Μορόνι μέ τούς ἄνδρες του ἦταν πιό ἰσχυροί, γι' αὐτό δέν ὑποχώρησαν ἐμπρὸς στοὺς Λαμανίτες.

35. Καί ἔγινε ὥστε πολέμησαν καί στίς δύο παρατάξεις μέ μεγάλη μανία. Καί πολλοί σκοτώθηκαν καί ἀπό τίς δύο πλευρές. Μάλιστα, καί ὁ Μορόνι τραυματίστηκε καί ὁ Ἰακώβ σκοτώθηκε.

36. Καί ὁ Λεχί ἐπίεσε ἀπό τὰ ὀπισθεν μέ τέτοια μανία μέ τούς δυνατούς του ἄνδρες, πού οἱ Λαμανίτες στά ὀπισθεν παρέδωσαν τὰ πολεμικά τους ὄπλα. Καί οἱ ὑπόλοιποι, πού βρίσκονταν σέ μεγάλη σύγχυση, δέν ἤξεραν πρὸς τὰ πού νά πᾶνε καί πρὸς τὰ πού νά χτυπήσουν.

37. Λοιπόν ὁ Μορόνι βλέποντας τὴ σύγχισή τους, τούς εἶπε: "Ἄν φέρετε ἐδῶ τὰ πολεμικά σας ὄπλα καί τὰ παραδώσετε, ιδέστε, θά φροντίσουμε νά μὴ χύσουμε τό αἷμα σας.

38. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἄκουσαν οἱ Λαμανίτες αὐτὰ τὰ λόγια, οἱ γενικοί ἀρχηγοί τους, ὅλοι ὅσοι δέν εἶχαν σκοτωθεῖ, ἤλθαν καί πέταξαν κάτω τὰ πολεμικά τους ὄπλα ἐμπρὸς στά πόδια τοῦ Μορόνι, καί διέταξαν ἐπίσης τούς ἄνδρες τους νά κάνουν τό ἴδιο.

39. Ὅμως ιδέστε, ὑπῆρχαν πολλοὶ πού δέν ἤθελαν. Καί ὅσους δέν ἤθελαν νά παραδώσουν τὰ σπαθιά τους, τούς ἔπιασαν καί τούς ἔδεσαν καί τούς ἀφαίρεσαν τὰ πολεμικά τους ὄπλα καί τούς ἐξανάγκασαν νά πορευτοῦν μαζί μέ τούς ἀδελφούς τους ἐμπρὸς, μέσα στὴ γῆ Ἄφθονία.

40. Καί τώρα, ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχ-

μαλώτων πού εἶχαν πιαστεῖ, ὑπερέβαινε τὸν ἀριθμὸ ἐκείνων πού εἶχαν σκοτωθεῖ, μάλιστα, ἦταν περισσότεροι ἀπὸ ἐκείνων πού εἶχαν σκοτωθεῖ καί ἀπὸ τίς δύο παρατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Οἱ Λαμανίτες αἰχμάλωτοι χρησιμοποιοῦνται γιὰ νά ὀχυρώσουν τὴν πόλη Ἄφθονία. Ἀποστασίες ἀνάμεσα στοὺς Νεφίτες δίνουν ἐκκαιρία γιὰ νίκες τῶν Λαμανιτῶν. Ὁ Ἡλαμαν γίνεται διοικητὴς τῶν δύο χιλιάδων ἐφήβων γιῶν τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμμών.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἔθεσαν φρουροὺς στοὺς αἰχμάλωτους Λαμανίτες, καί τούς ἐξανάγκασαν νά πᾶνε καί νά θάψουν τούς νεκροὺς τους, μάλιστα, καί ἐπίσης τούς νεκροὺς τῶν Νεφιτῶν πού εἶχαν σκοτωθεῖ. Καί ἔβαλε ὁ Μορόνι ἄνδρες νά τους φυλάνε ἐνῶ θά ἐκτελοῦσαν τίς ἐργασίες τους.

2. Καί πῆγε ὁ Μορόνι στὴν πόλη τοῦ Μουλέκ μέ τὸ Λεχί, καί πῆρε τὴ διοίκηση τῆς πόλης καί τὴν ἔδωσε στό Λεχί. Τώρα ιδέστε, αὐτὸς ὁ Λεχί ἦταν ἕνας ἄνδρας πού ἦταν μαζί μέ τό Μορόνι κατὰ τό μεγαλύτερο μέρος σέ ὅλες τίς μάχες του, καί ἦταν ἕνας ἄνδρας σάν τό Μορόνι, καί χαίρονταν ὁ ἕνας μέ τοῦ ἄλλου τὴν προστασία. Μάλιστα, ἀγαποῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καί τὸς ἀγαποῦσε ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Νεφί.

3. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τελείωσαν οἱ Λαμανίτες τὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν τους, ὅπως ἐπίσης καί τῶν νεκρῶν τῶν Νεφιτῶν, τούς πῆγαν πίσω στὴ γῆ Ἄφθονία. Καί τούς ἔβαλε ὁ Τεάνκουμ, ὑπὸ τίς διαταγές τοῦ Μορόνι, νά ἀρχίσουν νά σκάβουν ἕνα χαράκωμα ὀλόγυρα στὴ χώρα, δηλαδὴ στὴν πόλη Ἄφθονία.

4. Καί ἔκανε ὥστε νά χτίσουν ἕνα θώρακα ἀπὸ δοκάρια ἐπάνω στὴν ἔσω ὄχθη τοῦ χαρακώματος. Καί

ἔριξαν χῶμα ἔξω ἀπό τό χαράκωμα, πάνω στό θῶρακα ἀπό δοκάρια. Καί ἔτσι ἔκαναν τούς Λαμανίτες νά ἐργάζονται μέχρι πού περιέβαλαν τήν πόλη Ἐφθονία ὀλόγουρα μέ ἓνα γερό τεῖχος ἀπό δοκάρια καί χῶμα, σέ πάρα πολύ μεγάλο ὕψος.

5. Καί ἔγινε αὐτή ἡ πόλη πάρα πολύ δυνατό ὄχυρό ἀπό τότε κι ὕστερα. Καί μέσα σέ αὐτήν τήν πόλη φύλαγαν τούς αἰχμάλωτους Λαμανίτες. Μάλιστα, μέσα σέ ἓνα τεῖχος πού τούς εἶχαν κάνει νά χτίσουν μέ τά ἴδια τούς τά χέρια. Τώρα ὁ Μορόνι, ἀναγκάστηκε νά κάνει τούς Λαμανίτες νά ἐργαστοῦν, γιατί ἦταν εὐκολο νά τούς φρουροῦν ἐνῶ ἐργάζονταν. Καί ἤθελε ὅλες του τίς δυνάμεις ὅταν θά ἔπρεπε νά κάνει ἐπίθεση ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν.

6. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι κέρδισε ὁ Μορόνι μιὰ νίκη ἐπί ἑνός ἀπό τά ἰσχυρότερα στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, καί εἶχε ἀποκτήσει τήν κυριότητα τῆς πόλης Μουλέκ, ἡ ὁποία ἦταν ἓνα ἀπό τά ἰσχυρότερα ὄχυρά τῶν Λαμανιτῶν στή γῆ τοῦ Νεφί. Καί ἔτσι εἶχε ἐπίσης χτίσει ἓνα φρούριο γιά νά διατηρήσει τούς αἰχμαλώτους του.

7. Καί ἔγινε ὥστε δέν ἐπιχείρησε πιά μάχη μέ τούς Λαμανίτες ἐκεῖνο τό χρόνο, ὅμως ἀπασχολοῦσε τούς ἄνδρες του στήν προετοιμασία γιά πόλεμο, μάλιστα, καί στό νά κάνουν ὄχυρώματα γιά νά προφυλαχτοῦν ἀπό τούς Λαμανίτες, μάλιστα, καί στό νά ἀπαλλάσσουν τά γυναικόπαιδά τους ἀπό πείνα καί δυστυχία, καί νά προμηθεῦουν τροφίμα γιά τά στρατεύματά τους.

8. Καί τότε ἔγινε ὥστε τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, στή δυτική θάλασσα, νότια, κατά τήν ἀπουσία τοῦ Μορόνι λόγο κάποιας σκευωρίας ἀνάμεσα στούς Νεφίτες, ἡ ὁποία προκάλεσε ἀποστασίες ἀνάμεσα τους, κέρδισαν ἔδαφος κατά

τῶν Νεφιτῶν, μάλιστα, τόσο πολύ πού εἶχαν κατακτήσει μερικές ἀπό τίς πόλεις τους σέ ἐκεῖνο τό τμήμα τῆς χώρας.

9. Καί ἔτσι, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας ἀνάμεσά τους, μάλιστα, ἐξαιτίας τῶν ἀποστασιῶν καί σκευωριῶν ἀνάμεσά τους, βρέθηκαν στίς πιό ἐπικίνδυνες περιστάσεις.

10. Καί τώρα ἰδέστε, ἔχω κάτι νά πῶ σχετικά μέ τό λαό τοῦ Ἄμμῶν, οἱ ὁποῖοι στήν ἀρχή ἦταν Λαμανίτες. Ὅμως μέ τόν Ἄμμῶν καί τούς ἀδελφούς του, ἡ μάλλον μέ τή δύναμη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εἶχαν ἐπιστρέψει πρὸς τόν Κύριο, καί τούς εἶχαν φέρει κάτω στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἀπό τότε κι ὕστερα πάντα τούς προστάτευαν οἱ Νεφίτες.

11. Καί ἐνεκα τοῦ ὄρκου τους, ἐμποδίζονταν νά πάρουν τά ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους. Γιατί εἶχαν πάρει ὄρκο ὅτι ποτέ πιά δέ θά ἔχουν αἷμα. Καί σύμφωνα μέ τόν ὄρκο τους θά εἶχαν ἀφανιστεῖ. Μάλιστα, θά ἄφηναν τούς ἑαυτούς τους νά πέσουν στά χέρια τῶν ἀδελφῶν τους, ἂν δέν ἦταν ἡ εὐσπλαχνία καί ἡ υπερβολική ἀγάπη πού εἶχαν ἡ αὐτοῦς ὁ Ἄμμῶν καί οἱ ἀδελφοί του.

12. Καί γι' αὐτόν τό σκοπό, τούς ἔφεραν κάτω στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί πάντα τούς προστάτευαν οἱ Νεφίτες.

13. Ὅμως ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδαν τόν κίνδυνο, καί τά τόσα βάσανα καί τίς δυστυχίες πού ὑπέφεραν οἱ Νεφίτες γι' αὐτούς, γέμισαν συμπόνια καί ἤθελαν νά πάρουν τά ὄπλα γιά τήν υπεράσπιση τῆς χώρας τους.

14. Ὅμως ἰδέστε, καθώς ἐτοιμάζονταν νά πάρουν τά πολεμικά τους ὄπλα, ὑπερνηκίθησαν ἀπό τά πειστικά λόγια τοῦ Ἡλαμαν καί τῶν ἀδελφῶν του, γιατί ἐτοιμάζονταν νά παραβοῦν τόν ὄρκο πού εἶχαν κάνει.

15. Καί φησθήθηκε ὁ Ἡλαμαν μήπως κἀνοντάς του αὐτό ἔχαναν τίς

ψυχές τους. Γι' αυτό όλοι όσoι είχαν συνάψει αυτήν τή διαθήκη έξαναγκάστηκαν νά βλέπουν τούς άδελφούς τους νά περνούν μέ κόπο τά βάσανά τους, στίς δύσκολες περιστάσεις αυτήν τήν εποχή.

16. Όμως ιδέστε, έγινε ώστε αυτοί είχαν πολλούς γιούς, οί όποιοι δέν είχαν συνάψει διαθήκη νά μήν πάρουν τά πολεμικά τους όπλα γιά νά υπερασπιστούν τούς έαυτούς τους εναντίον τών έχθρών τους. Όπότε αυτοί συγκεντρώθηκαν αυτή τή στιγμή, όσοι μπορούσαν νά πάρουν όπλα, καί άποκάλεσαν τούς έαυτούς τους Νεφίτες.

17. Καί έδωσαν ιερή ύπόσχεση νά πολεμήσουν γιά τήν έλευθερία τών Νεφιτών, μάλιστα, νά προστατέψουν τή χώρα μέχρι θυσίας τής ζωής τους. Μάλιστα, έδωσαν ιερή ύπόσχεση ότι ποτέ δέ θά έγκατέλειπαν τήν έλευθερία τους, αλλά θά πολεμούσαν σέ όλες τίσ περιπτώσεις γιά νά προστατέψουν τούς Νεφίτες καί τούς έαυτούς τους από τή σκλαβιά.

18. Τώρα ιδέστε, ήταν δύο χιλιάδες από αυτούς τούς νεαρούς άνδρες, πού έδωσαν αυτήν τήν ιερή ύπόσχεση καί πήραν τά πολεμικά τους όπλα γιά νά υπερασπιστούν τήν πατρίδα τους.

19. Καί τώρα ιδέστε, καθώς ποτέ ως τώρα δέν υπήρξαν ζημιά γιά τούς Νεφίτες, έγιναν τώρα, έτούτη τή χρονική περίοδο, μία μεγάλη βοήθεια. Γιατί πήραν τά πολεμικά τους όπλα, καί ήθελαν νά είναι άρχηγός τους ό "Ηλαμαν.

20. Καί ήταν όλοι τους νεαροί άνδρες καί ήταν έξαιρετικά άνδρειοι, μέ κουράγιο καί μέ δύναμη καί δραστηριότητα. Όμως ιδέστε, αυτό δέν ήταν όλο — ήταν άνδρες πού ήταν είλικρινείς κάθε στιγμή σέ ότιδήποτε τούς έμπιστεύονταν.

21. Μάλιστα, ήταν άνδρες μέ είλικρίνεια καί σωφροσύνη, γιατί είχαν διδαχτεί νά τηρούν τίσ έντολές του Θεού καί νά βαδίζουν όρθά ενώπιόν του.

22. Καί τότε έγινε ώστε ό "Ηλαμαν πορεύτηκε έπικεφαλής τών δύο χιλιάδων έφήβων στρατιωτών του, πρός βοήθεια του λαού στά σύνορα τής χώρας στά νότια, κοντά στή δυτική θάλασσα.

23. Καί έτσι τελείωσε ό είκοστός καί όγδοος χρόνος τής βασιλείας τών δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54

Ό Άμμωρών καί ό Μορόνι διαπραγματεύονται τήν άνταλλαγή αιχμαλώτων. Ό Μορόνι άπαιτεί νά άποσυρθούν οί Λαμανίτες καί νά σταματήσουν τίσ δολοφονικές τούς επιθέσεις. Ό Άμμωρών άπαιτεί νά καταθέσουν τά όπλα τους οί Νεφίτες καί νά ύποταχθούν στούς Λαμανίτες.

ΚΑΙ τώρα έγινε ώστε κατά τήν *άρχή του είκοστού καί ένατου χρόνου τών δικαστών, ό Άμμωρών έστειλε πρός τό Μορόνι ζητώντας νά ανταλλάξει αιχμαλώτους.

2. Καί έγινε ώστε ό Μορόνι αισθανήθηκε χαρά μεγάλη μέ αυτήν τήν πρόταση, γιατί ήθελε τίσ προμήθειες πού διαθέτονταν γιά τή συντήρηση τών Λαμανιτών αιχμαλώτων, γιά τή συντήρηση του δικού του λαού. Καί ήθελε επίσης τούς δικούς του ανθρώπους γιά τήν ενίσχυση του στρατού του.

3. Ποιόν οί Λαμανίτες είχαν πάρει πολλά γυναικόπαιδα, καί δέν υπήρχε ούτε μία γυναίκα ούτε ένα παιδί μέσα σέ όλους τούς αιχμαλώτους του Μορόνι, δηλαδή τούς αιχμαλώτους πού είχε πιάσει ό Μορόνι. Γι' αυτό ό Μορόνι σκέφτηκε ένα

στρατήγημα για να πάρει όσο ήταν δυνατό περισσότερους Νεφίτες αιχμαλώτους από τους Λαμανίτες.

4. Γι' αυτό έγραψε μία επιστολή και την έστειλε με τόν υπηρέτη του 'Αμμωρών, τόν ίδιο πού είχε φέρει μία επιστολή στο Μορόνι. Λοιπόν τούτα είναι τά λόγια πού έγραψε στον 'Αμμωρών, λέγοντας:

5. 'Ιδές, 'Αμμωρών, σās έγραφα κάτι σχετικά με αυτόν τόν πόλεμο τόν όποιο επιχειρήσατε έναντίον του λαού μου, ή μάλλον τόν όποιο ό αδελφός σου επιχειρήσε έναντίον τους και τόν όποιο έσείς είστε αποφασισμένοι να συνεχίσετε μετά τό θάνατό του.

6. 'Ιδές, θά σās έλεγα κάτι σχετικά με τή δικαιοσύνη του Θεού, και τό σπαθί τής παντοδύναμης όργης του, τό όποιο θά κρέμεται από πάνω σας έκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τά στρατεύματά σας στα δικά σας έδάφη, δηλαδή στη γή τής όποίας είστε κάτοχοι, ή όποια είναι ή γή του Νεφί.

7. Μάλιστα, θά σās τά έλεγα αυτά αν ήσασταν σε θέση να τά ακούσετε. Μάλιστα, θά σās έλεγα γι' αυτήν τή φοβερή κόλαση πού περιμένει να δεχτεί τέτοιους δολοφόνους όπως υπήρξατε εσύ και ό αδελφός σου, έκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τους δολοφονικούς σας σκοπούς και επιστρέψετε με τά στρατεύματά σας στα δικά σας έδάφη.

8. Όμως, όπως άλλοτε τά αποκρούσατε όλα αυτά, και πολεμήσατε έναντίον του λαού του Κυρίου, έτσι ακριβώς πρέπει να περιμένω ότι θά τό κάνετε πάλι.

9. Και τώρα ιδές, είμαστε προετοιμασμένοι να σās δεχτούμε. Μάλιστα, και αν δέν ανακαλέσετε τίς προθέσεις σας, ιδές, θά επισύρετε τήν όργη αυτού του Θεού τόν όποιο έχετε άρνηθεί επάνω σας, μέχρι και όλοσχερούς καταστροφής.

10. Όμως, όπως ό Κύριος ζει, τά στρατεύματά μας θά έλθουν καταπάνω σας, έκτός αν αποσυρθείτε, και σύντομα θά ύποστέιτε τήν έπίσκεψη με θάνατο, γιατί έμείς θά κρατήσουμε τίς πόλεις μας και τά έδάφη μας. Μάλιστα, και θά διατηρήσουμε τή θρησκεία μας και τό σκοπό του Θεού μας.

11. Όμως ιδές, μου φαίνεται ότι σās μιλά γι' αυτά τά πράγματα άδικα, δηλαδή μου φαίνεται ότι εσύ είσαι τέκνο τής κόλασης. Γι' αυτό θά κλείσω τήν επιστολή μου λέγοντάς σας ότι δε θά ανταλλάξω αιχμαλώτους, παρεκτός αν είναι υπό τούτα όρους ότι θά αποδώσετε έναν άνδρα και τή γυναίκα του και τά παιδιά του, για κάθε αιχμάλωτο. Αν αυτή είναι ή περίπτωση, ότι θά τό κάνετε αυτό, θά ανταλλάξω.

12. Και ιδές, αν δέν τό κάνετε αυτό, θά έλθω έναντίον σας με τά στρατεύματά μου. Και μάλιστα θά άρματώσω ακόμα και τά γυναικόπαιδά μου, και θά έλθω έναντίον σας και θά σās ακολουθήσω ακόμα και μέσα στην ίδια σας τή χώρα, ή όποια είναι ή γή τής πρώτης μας κληρονομίας. Μάλιστα, και θά είναι αίμα για αίμα, μάλιστα, ζωή για ζωή. Και θά σās δίνω μάχη μέχρι πού να άφανιστείτε από τό πρόσωπο τής γής.

13. 'Ιδές, είμαι μέσα στο θυμό μου, και ό λαός μου επίσης. 'Εσείς επιδιώξατε να μάς δολοφονήσετε και έμείς επιδιώξαμε μόνο να άμυνθούμε. Όμως ιδές, αν έσείς επιδιώξετε να μάς καταστρέψετε περισσότερα έμείς θά επιδιώξουμε να σās καταστρέψουμε. Μάλιστα, και θά επιζητήσουμε τή γή μας, τή γή τής πρώτης μας κληρονομίας.

14. Τώρα κλείνω τήν επιστολή μου. 'Εγώ είμαι ό Μορόνι. 'Εγώ είμαι ήγέτης του λαού των Νεφιτών.

15. Λοιπόν έγινε ώστε ό 'Αμμω-

ρών, όταν έλαβε αυτήν την επιστολή, θύμωσε. Καί έγραψε μιá άλλη επιστολή πρós τó Μορόνι, και τóυτα είναι τá λόγια πού έγραψε, λέγοντας:

16. Έγώ είμαι ó Άμωρών, ó βασιλιάς τών Λαμανιτών. Είμαι ó αδελφός του Άμαλικίχα πού έσεις δολοφονήσατε. Ίδέστε, θά πάρω εκδίκηση γι' αυτό τό αίμα από έσας, μάλιστα, και θά έλθω κατεπάνω σας μέ τá στρατεύματά μου γιατί δέν τρομάζω μέ τίς φοβέρες σας.

17. Γιατί ιδέστε, οί πατέρες σας άδίκησαν τούς αδελφούς τους, τόσο ώστε τούς λήστεψαν από τό δικαίωμά τους στην κυβέρνηση ενόσω δικαιωματικά άνήκε σέ αυτούς,

18. Καί τώρα ιδέστε, άν καταθέσετε τά όπλα σας και ύποταχθείτε νά σάς κυβερνούν αυτοί στους όποιους δικαιωματικά άνήκει ή κυβέρνηση, τότε θά κάνω νά καταθέσουν τά όπλα τους ó λαός μου και δέ θά βρίσκονται σέ πόλεμο πιά.

19. Ίδέστε, έκστομίσατε πολλές φοβέρες έναντίον μου και έναντίον του λαού μου. Όμως ιδέστε, δέ φοβόμαστε τίς άπειλές σας.

20. Όμως, θά δεχτώ νά ανταλλάξω αιχμαλώτους σύμφωνα μέ τήν αίτησή σας, εύχαρίστως, γιά νά διατηρήσω τά τρόφιμά μου γιά τούς άνδρες μου του πολέμου. Καί θά προβοδμε σέ έναν πόλεμο ó όποιος θά είναι αιώνιος, είτε πρós τήν ύποταγή τών Νεφιτών στην έξουσία μας είτε πρós τήν αιώνια έξόντωσή τους.

21. Καί όσο γιά τό Θεό αυτόν πού λέτε ότι έχουμε άπαρνηθεί, ιδέστε, δέ γνωρίζουμε κανένα τέτοιο όν. Ούτε σεΐς. Όμως άν είναι και ύπάρχει τέτοιο όν, δέ γνωρίζουμε παρά ότι μάς έφτιαξε όπως κι έσας.

22. Καί άν είναι και ύπάρχει διάβολος και κόλαση, ιδέστε, δέ θά στείλει άραγε έσας εκεί νά κατοικήσετε μέ τόν αδελφό μου, τόν όποιο

έσεις δολοφονήσατε, γιά τόν όποιο έσεις κάνατε ύπαινιγμό ότι έχει πάει σ' αυτό τό μέρος; Όμως ιδέστε, αυτά δέν έχουν σημασία.

23. Έγώ είμαι ó Άμωρών και άπόγονος του Ζώραμ, τόν όποιο οί πατέρες σας πίεςαν και έφεραν από τήν Ίερουσαλήμ.

24. Καί ιδέστε τώρα, έγώ είμαι γενναίος Λαμανίτης. Ίδέστε, αυτός ó πόλεμος έγινε γιά νά πάρουν εκδίκηση γιά τίς άδικίες τους, και γιά νά διατηρήσουν και νά άποκτήσουν τά δικαιώματά τους στην κυβέρνηση. Καί κλείνω τήν επιστολή μου πρós τό Μορόνι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55

Ό Μορόνι άρνεΐται νά ανταλλάξει αιχμαλώτους. Οί Λαμανίτες φρουροί δολάζονται και μεθούν, και οί Νεφίτες αιχμαλώτοι έλευθερώνονται. Η πόλη του Γιδ καταλαμβάνεται χωρίς αίματοχυσία.

ΛΟΙΠΟΝ έγινε ώστε όταν έλαβε ó Μορόνι αυτήν τήν επιστολή, θύμωσε περισσότερο, επειδή ήξερε ότι ó Άμωρών ειχε άπόλυτη επίγνωση τής άπάτης του. Μάλιστα, ήξερε ότι ó Άμωρών γνώριζε πώς δέν ήταν δίκαιος σκοπός αυτός πού τόν έκανε νά κάνει πόλεμο έναντίον του λαού του Νεφί.

2. Καί ειπε: Ίδέστε, δέ θά ανταλλάξω αιχμαλώτους μέ τόν Άμωρών εκτός άν άποσύρει τό σκοπό του, όπως τό δήλωσα στην επιστολή μου. Γιατί δέ θά του παραχωρήσω τό νά έχει περισσότερη δύναμη από όση έχει.

3. Ίδέστε, ξέρω αυτό τό μέρος στό όποιο οί Λαμανίτες φυλάνε τό λαό μου, αυτούς πού έπιασαν αιχμαλώτους. Καί καθώς ó Άμωρών δέ μου παραχωρεί τά τής επιστολής μου, ιδέστε, θά του δώσω σύμφωνα μέ τά λόγια μου. Μάλιστα, θά έπι-

διώξω θάνατο γι' αὐτούς μέχρι πού νά ζητήσουν εἰρήνη.

4. Καί τότε ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Μορόνι αὐτά τὰ λόγια, φρόντισε νά γίνει μιὰ ἔρευνα ἀνάμεσα στούς ἄνδρες του, ὥστε ἴσως νά ἔβρισκε ἕναν ἄνθρωπο πού νά ἦταν ἀπόγονος τοῦ Λάμαν ἀνάμεσά τους.

5. Καί ἔγινε ὥστε βρῆκαν κάποιον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦταν Λάμαν. Καί ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ βασιλιᾶ πού δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Ἀμαλικίχα.

6. Λοιπὸν ὁ Μορόνι ἔκανε ὥστε ὁ Λάμαν καί ἕνας μικρὸς ἀριθμὸς ἀνδρῶν του νά πᾶνε στοὺς φύλακες πού εἶχαν γιὰ τοὺς Νεφίτες.

7. Λοιπὸν φύλαγαν τοὺς Νεφίτες στὴν πόλη τοῦ Γίδ. Γι' αὐτὸ ὁ Μορόνι ὄρισε τὸ Λάμαν καί ἔκανε ὥστε ἕνας μικρὸς ἀριθμὸς ἀνδρῶν νά πᾶει μαζί του.

8. Καί ὅταν βράδιασε, ὁ Λάμαν πῆγε στοὺς φρουροὺς πού φύλαγαν τοὺς Νεφίτες, καί ιδέστε, αὐτοὶ τὸν εἶδαν νά ἔρχεται καί τοῦ φώναζαν. "Ὁμως ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: Μὴ φοβάστε, ιδέστε, ἐγὼ εἶμαι Λαμανίτης. Ἰδέστε, δραπετεύσαμε ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, καί κοιμοῦνται. Καί ιδέστε, πήραμε ἀπὸ τὸ κρασί τους καί φέραμε μαζί μας.

9. Λοιπὸν ὅταν ἄκουσαν οἱ Λαμανίτες αὐτὰ τὰ λόγια, τὸν ὑποδέχτηκαν μὲ χαρὰ. Καί τοῦ εἶπαν: Δῶσε μας ἀπὸ τὸ κρασί σας, γιὰ νά πιοῦμε. Χαιρόμαστε πού ἐσεῖς πήρατε ἐτσι κρασί μαζί σας, γιατί εἴμαστε ἀποκαμῶμένοι.

10. "Ὁμως ὁ Λάμαν τοὺς εἶπε: "Ἄς φυλάξουμε τὸ κρασί μας μέχρι νά ἐπιτεθοῦμε στοὺς Νεφίτες σέ μάχη. "Ὁμως αὐτὴ ἡ κουβέντα τοὺς ἔκανε νά ἐπιθυμοῦν περισσότερο νά πιοῦν ἀπὸ τὸ κρασί.

11. Γιατί, εἶπαν: Εἴμαστε ἀποκαμῶμένοι, γι' αὐτὸ ἄς πιοῦμε κρασί, καί σιγά-σιγά θά λάβουμε κρασί μὲ

τά τρόφιμά μας, πού θά μᾶς δυναμώσει γιὰ νά ἐπιτεθοῦμε στοὺς Νεφίτες.

12. Καί τοὺς εἶπε ὁ Λάμαν: Κάντε ὅπως ἐπιθυμεῖτε.

13. Καί ἔγινε ὥστε ἦπιαν κρασί ἀπεριόριστα. Καί τοὺς ἦταν εὐχάριστο στὴ γεύση, ὅποτε ἦπιαν κι ἄλλο ἀπεριόριστα. Καί ἦταν δυνατό, ἀφοῦ εἶχε προπαρασκευαστεῖ στὴ δύναμή του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ἦπιαν καί ἤληθαν στὸ κέφι, καί σιγά-σιγά μέθυσαν ὅλοι τους.

15. Καί τώρα, ὅταν ὁ Λάμαν καί οἱ ἄνδρες του εἶδαν ὅτι ἦταν ὅλοι μεθυσμένοι καί ἔπεσαν σέ βαθύ ὕπνο, ἐπέστρεψαν στὸ Μορόνι καί τοῦ ἐξιστόρησαν ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ.

16. Λοιπὸν αὐτὸ ἦταν σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Μορόνι. Καί εἶχε ἐτοιμάσει τοὺς ἄνδρες του, ὁ Μορόνι, μὲ πολεμικὰ ὄπλα. Καί πῆγε στὴν πόλη τοῦ Γίδ, ἐνῶ οἱ Λαμανίτες ἦταν σέ ὕπνο βαθύ καί μεθυσμένοι, καί ἔριξε πολεμικὰ ὄπλα στοὺς αἰχμαλώτους, τόσα ὥστε ὀπλίστηκαν ὅλοι τους.

17. Μάλιστα, ἀκόμα καί στίς γυναῖκες τους, καί σέ ὅλα τὰ παιδιά τους, ὅσα ἦταν σέ θέση νά χρησιμοποιήσουν πολεμικὰ ὄπλα, ὅταν ὁ Μορόνι ὀπλισε ὅλους αὐτούς τοὺς αἰχμαλώτους, καί ὅλα αὐτὰ ἔγιναν μὲ ἀπόλυτη ἡσυχία.

18. "Ὁμως ἂν εἶχαν ξυπνήσει τοὺς Λαμανίτες, ιδέστε, αὐτοὶ ἦταν μεθυσμένοι καί οἱ Νεφίτες θά μπορούσαν νά τοὺς σκότωναν.

19. "Ὁμως ιδέστε, αὐτὸ δέν ἦταν ἡ ἐπιθυμία τοῦ Μορόνι. Δέν εὐχαριστιόταν μὲ τὸ φόνο ἢ μὲ τὴν αἱματοχυσία, ἀλλὰ εὐχαριστιόταν νά σώζει τὸ λαὸ του ἀπὸ τὴν καταστροφή. Καί γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ, νά μὴ φέρει ἐπάνω του τὸ ἄδικο, δέν ἤθελε νά πέσει ἐπάνω στοὺς Λαμανίτες καί νά τοὺς ἀφανίσει μέσα στὸ μεθύσι τους.

20. Όμως απέκτησε αυτό που επιθυμούσε, γιατί είχε όπλισει αυτούς τους αιχμαλώτους Νεφίτες, που ήταν μέσα από τὰ τείχη τῆς πόλης, καὶ τούς εἶχε δώσει δύναμη νὰ κατακτήσουν τὰ τμήματα ἐκεῖνα που ἦταν μέσα ἀπὸ τὰ τείχη.

21. Καὶ τότε ἔκανε τούς ἄνδρες που ἦταν μαζί του νὰ ἀποσυρθοῦν ἕνα βῆμα ἀπὸ αὐτούς, καὶ νὰ περικυκλώσουν τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν.

22. Λοιπὸν ιδέστε, αὐτὸ ἔγινε τῆ νύχτα, ἔτσι ὥστε ὅταν ξύπνησαν τὸ πρωὶ οἱ Λαμανίτες, εἶδαν ὅτι ἦταν περικυκλωμένοι ἀπὸ τούς Νεφίτες ἀπέξω, καὶ ὅτι οἱ αιχμάλωτοι ἦταν ὀπλισμένοι ἀπὸ μέσα.

23. Καὶ ἔτσι εἶδαν ὅτι οἱ Νεφίτες τούς ἐξουσίαζαν, καὶ ὑπὸ αὐτές τὶς συνθήκες βρῆκαν ὅτι δὲν ἦταν σκόπιμο νὰ πολεμήσουν μὲ τούς Νεφίτες. Γι' αὐτὸ οἱ γενικοὶ ἄρχηγοὶ τους ἀπαίτησαν τὰ πολεμικὰ τους ὄπλα, καὶ τὰ ἔφεραν καὶ τὰ ἔριξαν στὰ πόδια τῶν Νεφιτῶν, ἱκετεύοντας γιὰ εὐσπλαχνία.

24. Λοιπὸν ιδέστε, αὐτὴ ἦταν ἡ ἐπιθυμία τοῦ Μορόνι. Τούς πῆρε αιχμαλώτους πολέμου, καὶ κατέλαβε τὴν πόλη, καὶ φρόντισε νὰ ἐλευθερωθοῦν ὅλοι οἱ αιχμάλωτοι, ὅσοι ἦταν Νεφίτες. Καὶ ἐνώθηκαν μὲ τὸ στρατὸ τοῦ Μορόνι καὶ ἀποτέλεσαν μεγάλη δύναμη γιὰ τὸ στρατὸ του.

25. Καὶ ἔγινε ὥστε ἔκανε τούς Λαμανίτες, αὐτούς που εἶχε πάρει αιχμαλώτους, νὰ ἀρχίσουν ἕνα ἔργο γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ὀχυρωμάτων ὀλόγυρα στὴν πόλη Γίδ.

26. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν ὀχύρωσε τὴν πόλη Γίδ, σύμφωνα μὲ τὸ ὅπως ἐπιθυμούσε, φρόντισε ὥστε οἱ αιχμάλωτοι του νὰ μεταφερθοῦν στὴν πόλη Ἀφθονία. Καὶ φύλαγε καὶ αὐτὴν τὴν πόλη μὲ ἐξαιρετικὰ μεγάλη δύναμη.

27. Καὶ ἔγινε ὥστε παρόλες τὶς

μηχανορραφίες τῶν Λαμανιτῶν, κράτησαν καὶ προστάτευσαν ὅλους τούς αιχμαλώτους που εἶχαν πιάσει, καὶ διατήρησαν ὅλο τὸ ἔδαφος καὶ τὰ πλεονεκτήματα που εἶχαν ξαναποκτήσει.

28. Καὶ ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες ἄρχισαν πάλι νὰ εἶναι νικητές καὶ νὰ ἐπανακτοῦν τὰ δικαιώματά τους καὶ τὰ προνόμιά τους.

29. Πολλές φορές ἐπιχείρησαν οἱ Λαμανίτες νὰ τούς περικυκλώσουν κατὰ τὴ νύχτα, ὅμως κατὰ τὶς προσπάθειες αὐτές ἔχασαν πολλούς ὡς αιχμαλώτους.

30. Καὶ πολλές φορές προσπάθησαν νὰ χορηγήσουν ἀπὸ τὸ κρασί τους στοὺς Νεφίτες, γιὰ νὰ τούς καταστρέψουν μὲ δηλητήριο ἢ μὲ τὸ μεθύσι.

31. Όμως ιδέστε, οἱ Νεφίτες δὲν ἀμελοῦσαν νὰ θυμοῦνται τὸν Κύριο τὸ Θεὸ τους αὐτὴν τὴ στιγμὴ τῆς τολαιωρίας τους. Δὲν μπορούσαν νὰ πιαστοῦν στὶς παγίδες τους. Μάλιστα, ἀρνιοῦνταν νὰ πιοῦν ἀπὸ τὸ κρασί τους, ἂν δὲν ἔδιναν πρῶτα σὲ μερικοὺς ἀπὸ τούς Λαμανίτες αιχμαλώτους.

32. Καὶ ἦταν ἔτσι προσεκτικοὶ ὥστε νὰ μὴν μπορεῖ νὰ χορηγηθεῖ σὲ αὐτούς κανένα δηλητήριο. Γιατὶ ἂν τὸ κρασί δηλητηρίαζε ἕνα Λαμανίτη, θὰ δηλητηρίαζε ἐπίσης καὶ τὸ Νεφίτη. Καὶ ἔτσι δοκίμαζαν ὅλα τὰ ποτὰ τους.

33. Καὶ τότε ἔγινε ὥστε φάνηκε σκόπιμο στό Μορόνι νὰ κάνει προετοιμασίες νὰ ἐπιτεθεῖ στὴν πόλη Μοριάντον. Γιατὶ ιδέστε, οἱ Λαμανίτες, μὲ τὰ ἔργα τους, εἶχαν ὀχυρώσει τὴν πόλη Μοριάντον μέχρι που εἶχε γίνει ἕνα ἐξαιρετικὸ ὀχυρὸ.

34. Καὶ διαρκῶς ἔφεραν καινούργιες δυνάμεις μέσα σὲ αὐτὴν τὴν πόλη, ὅπως καὶ καινούργιες προμήθειες ἐφοδίων.

35. Καὶ ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός

καί ἑνατος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56

Ὁ Ἡλαμαν στέλνει ἐπιστολή στό Μορόνι δηγοῦμενος τήν κατάσταση πολέμου μέ τούς Λαμανίτες. Ὁ Ἀντίπους καί ὁ Ἡλαμαν ἐπιτυγχάνουν μεγάλη νίκη ἐπὶ τῶν Λαμανιτῶν. Οἱ δύο χιλιάδες νεαροί γιοί, πολεμοῦν μέ θαυματουργή δύναμη καί κανέναν τους δέ σκοτώνεται.

Και τώρα ἔγινε ὥστε κατά τήν *ἑναρξῆ τοῦ τριακοστοῦ χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, τῆ δευτέρῃ μέρα κατά τόν πρῶτο μήνα, ὁ Μορόνι ἔλαβε μιά ἐπιστολή ἀπό τόν Ἡλαμαν, πού ἀνέφερε τίς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ σέ κείνη τήν ἄκρη τῆς χώρας.

2. Καί τοῦτα εἶναι τά λόγια πού ἔγραφε, λέγοντας: Πολλαγαπημένε μου ἀδελφέ, Μορόνι, τόσο κατά τόν Κύριο ὅσο καί κατά τίς ταλαιπωρίες τῶν πολέμων μας. Ἰδέξ, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, ἔχω κάτι νά σοῦ πῶ σχετικά μέ τόν πόλεμο μας σέ τοῦτο τό τμήμα τῆς χώρας.

3. Ἰδέξ, δύο χιλιάδες ἀπό τούς γιούς ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων πού ἔφερε ὁ Ἀμμών ἀπό τή γῆ τοῦ Νεφί — λοιπόν σοῦ εἶναι γνωστό ὅτι αὐτοί ἦταν ἀπόγονοι τοῦ Λάμαν, πού ἦταν ὁ μεγαλύτερος γιός τοῦ πατέρα μας Λεχί.

4. Λοιπόν δέ χρειάζεται νά σοῦ διηγηθῶ σχετικά μέ τίς παραδόσεις τους ἢ τήν ἀπιστία τους, γιατί ἐσὺ τά ξέρεις ὅλα αὐτά —

5. Ἐπομένως, μὸν ἄρκει νά σοῦ πῶ ὅτι δύο χιλιάδες ἀπό αὐτούς τούς ἔφηβους πῆραν τά πολεμικά τους ὄπλα καί ἤθελαν νά εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρχηγός τους. Καί βγήκαμε γιά νά ὑπερασπιστοῦμε τήν πατρίδα μας.

6. Καί ξέρεις ἐπίσης γιά τόν ἱερό ὄρκο πού ἔδωσαν οἱ πατέρες τους,

ὅτι δέ θά ἔπαιρναν τά πολεμικά τους ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους γιά νά χύσουν αἷμα.

7. Ὅμως κατά τόν εἰκοστό καί ἕκτο χρόνο, ὅταν εἶδαν τίς ταλαιπωρίες μας καί τά βάσανά μας γιά χάρη τους, ἦταν ἔτοιμοι νά καταλύσουν τόν ἱερό ὄρκο πού εἶχαν δώσει καί νά πάρουν τά πολεμικά τους ὄπλα γιά ὑπεράσπισή μας.

8. Ὅμως ἐγὼ δέν τούς ἄφηνα νά καταλύσουν τόν ἱερό ὄρκο πού εἶχαν δώσει, ὑποθέτοντας ὅτι ὁ Θεός θά μᾶς δυνάμωνε, τόσο ὥστε νά μὴν ὑποφέρουμε περισσότερο ἐξαιτίας τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ ὄρκου πού εἶχαν πάρει.

9. Ὅμως ἰδέξ, νά κάτι γιά τό ὁποῖο μπορούμε νά ἔχουμε μεγάλη χαρά. Γιατί ἰδέξ, κατά τόν ἑικοστό καί ἕκτο χρόνο, ἐγὼ, ὁ Ἡλαμαν, προέλασα ἐπικεφαλῆς αὐτῶν τῶν δύο χιλιάδων ἐφήβων πρὸς τήν πόλη τῆς Ἰουδαίας, γιά νά ἐνισχύσουμε τόν Ἀντίπους, τόν ὁποῖο εἶχες ὀρίσει ἀρχηγό τοῦ λαοῦ, αὐτοῦ τοῦ τμήματος τῆς χώρας.

10. Καί ἐνώθηκα μέ αὐτούς τούς δύο χιλιάδες γιούς μου, (γιατί εἶναι ἄξιοι νά λέγονται γιοί μου) μέ τό στρατό τοῦ Ἀντίπους, γιά τήν ὁποία ἐνίσχυση ὁ Ἀντίπους χάρηκε ἐξαιρετικά. Γιατί ἰδέξ, ὁ στρατός του εἶχε μειωθεῖ ἀπό τούς Λαμανίτες, γιατί οἱ δυνάμεις τους εἶχαν σκοτώσει ἕνα μεγάλο ἀριθμό ἀνδρῶν μας, πράγμα γιά τό ὁποῖο πρέπει νά θρηνοῦμε.

11. Ὅμως, μπορούμε νά παρηγορηθοῦμε σέ τοῦτο τό σημεῖο, ὅτι πέθαναν γιά τό σκοπό τῆς πατρίδας τους καί τοῦ Θεοῦ τους, μάλιστα, καί εἶναι εὐτυχημένοι.

12. Καί εἶχαν ἐπίσης κρατήσῃ οἱ Λαμανίτες πολλούς αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὄλοι γενικοί ἀρχηγοί, γιατί κανέναν ἄλλον δέν ἄφησαν ζώντανό. Καί ὑποθέτομε ὅτι βρί-

σκονται τώρα, αυτήν τη στιγμή, στη γῆ του Νεφί. Ἔτσι εἶναι ἂν δεν ἔχουν θανατωθεῖ.

13. Καί τώρα, τοῦτες εἶναι οἱ πόλεις τίς ὁποῖες πήραν στήν κατοχή τους οἱ Λαμανῖτες μέ τό χύσιμο τοῦ αἵματος τόσων πολλῶν γεναίων ἀνδρῶν μας.

14. Τή γῆ τοῦ Μαντί, δηλαδή τήν πόλη τοῦ Μαντί, καί τήν πόλη τοῦ Ζεζρώμ καί τήν πόλη τοῦ Κουμενί καί τήν πόλη τοῦ Ἀντίπαρα.

15. Καί αὐτές εἶναι οἱ πόλεις πού κατεῖχαν ὅταν ἔφθασα στήν πόλη τῆς Ἰουδαίας. Καί βρήκα τόν Ἀντίπαρα καί τοὺς ἄνδρες του νά ἀγωνίζονται μέ ὅλη τους τή δύναμη νά ὀχυρώσουν τήν πόλη.

16. Μάλιστα, καί εἶχαν κατάπτωση τόσο κατά τό σῶμα ὅσο καί κατά τό πνεῦμα, γιατί πολεμοῦσαν γενναῖα κατά τήν ἡμέρα καί ἀγωνίζονται κατά τή νύχτα γιά νά διατηρήσουν τίς πόλεις τους. Καί ἔτσι ὑπέφεραν μεγάλες ταλαιπωρίες κάθε εἶδους.

17. Καί τώρα ἦταν ἀποφασισμένοι νά νικήσουν σέ τοῦτον τόν τόπο ἢ νά πεθάνουν. Ὅποτε, μπορεῖς πολὺ σωστά νά ὑποθέσεις πῶς αὐτή ἡ μικρή δύναμη πού ἔφερα μαζί μου, μάλιστα, αὐτοὶ οἱ γιοί μου, τοὺς ἔδωσαν μεγάλες ἐλπίδες καί ὑπέρτατη χαρά.

18. Καί τότε ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανῖτες ὅτι ὁ Ἀντίπους εἶχε λάβει μεγάλη ἐνίσχυση στό στράτευμά του, ἐμποδίστηκαν ἀπό τίς διαταγές τοῦ Ἀμμωρῶν νά μὴν ἔλθουν ἐναντίον τῆς πόλης τῆς Ἰουδαίας, δηλαδή ἐναντίον μας, σέ μάχη.

19. Καί ἔτσι εὐνοηθήκαμε ἀπό τόν Κύριο, γιατί ἂν εἶχαν ἔλθει ἐναντίον μας κατά τήν ἀδυναμία μας αὐτή, ἴσως νά εἶχαν καταστρέψει τό μικρό μας στρατό. Ὅμως ἔτσι γλιτώσαμε.

20. Τοὺς εἶχε διατάξει ὁ Ἀμμωρῶν νά διατηρήσουν τίς πόλεις ἐκεῖνες πού εἶχαν πάρει. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός καί ἕκτος χρόνος. Καί κατά τήν *ἔναρξη τοῦ εἰκοστοῦ καί ἑβδομου χρόνου εἶχαμε ἐτοιμάσει τήν πόλη μας καί τοὺς ἑαυτοὺς μας γιά ἄμυνα.

21. Λοιπὸν ἐπιθυμοῦσαμε νά μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ Λαμανῖτες, γιατί δέν ἐπιθυμοῦσαμε νά κάνουμε ἐπίθεση ἐναντίον τους στά ὄχυρά τους.

22. Καί ἔγινε ὥστε εἶχαμε κατασκόπους ὀλόγυρα γιά νά παρακολουθοῦν τίς κινήσεις τῶν Λαμανιτῶν, ὥστε νά μὴ μᾶς προσπεράσουν τή νύχτα ἢ τὴν ἡμέρα γιά νά κάνουν ἐπίθεση στίς ἄλλες μας πόλεις πού ἦταν πρὸς τὰ βόρεια.

23. Γιατί ξέραμε ὅτι σέ κείνες τίς πόλεις δέν ἦταν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ γιά νά τοὺς ἀντιμετωπίσουν. Γι' αὐτό ἐπιθυμοῦσαμε, ἂν μᾶς προσπερνοῦσαν, νά πέσουμε ἐπάνω τους στά ὀπισθέν τους καί ἔτσι νά τοὺς φέρομε στά ὀπισθεν τήν ἴδια στιγμή πού ἀντιμετωπίζονταν στά ἔμπροσθεν. Ὑποθέταμε ὅτι μπορούσαμε νά τοὺς ὑπερνικήσουμε. Ὅμως ἰδέστε, ἀπογοητευθήκαμε σ' αὐτή μας τὴν ἐπιθυμία.

24. Δέν τόλμησαν νά μᾶς προσπεράσουν μέ ὅλο τό στρατό τους, οὔτε τόλμησαν μέ τμῆμα του, μὴν τυχόν καί δέν εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυροὶ καί νικηθοῦν.

25. Οὔτε τόλμησαν νά πορευτοῦν ἐναντίον τῆς πόλης τοῦ Ζαραχέμλα. Οὔτε τόλμησαν νά διασχίσουν τὴν κεφαλὴ τοῦ Σιδῶν, πρὸς τὴν πόλη τοῦ Νεφίχα.

26. Καί ἔτσι, μέ τίς δυνάμεις τους, ἦταν ἀποφασισμένοι νά διατηρήσουν ἐκεῖνες τίς πόλεις πού εἶχαν πάρει.

27. Καί ἔγινε ὥστε κατά τό δεύτερο μῆνα ἐτούτου τοῦ χρόνου, μᾶς ἤλθαν πολλές προμήθειες ἀπὸ τοὺς

πατέρες εκείνων τῶν δύο χιλιάδων γιῶν μου.

28. Καί μᾶς στάλθηκαν ἐπίσης δύο χιλιάδες ἄνδρες ἀπὸ τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Καί ἔτσι εἶμασταν προετοιμασμένοι μὲ δέκα χιλιάδες ἄνδρες καί προμήθειες γι' αὐτούς, ὅπως ἐπίσης καί γιὰ τὶς γυναῖκες τους καί τὰ παιδιά τους.

29. Καί ἔτσι, βλέποντας οἱ Λαμανίτες νὰ ἀδξάνονται καθημερινά οἱ δυνάμεις μας καί νὰ φθάνουν προμήθειες γιὰ τὴν ἐνίσχυσή μας, ἄρχισαν νὰ φοβοῦνται καί ἄρχισαν νὰ ἐξορμοῦν, νὰ σταματήσουν ἂν ἦταν δυνατό τὶς προμήθειες καί ἐνισχύσεις πού λαβαίναμε.

30. Λοιπὸν ὅταν ἐμεῖς εἶδαμε ὅτι οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νὰ ταραζόνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἐπιθυμοῦσαμε νὰ ἐφαρμόσουμε ἓνα στρατήγημα ἐναντίον τους. Ὅποτε ὁ Ἄντίπους διέταξε νὰ προελάσω μὲ τοὺς μικροὺς γιούς μου σὲ μιά γειτονικὴ πόλη, σάν νὰ μεταφέραμε προμήθειες σὲ μιά γειτονικὴ πόλη.

31. Καί ἐπρόκειτο νὰ προελάσουμε κοντὰ στὴν πόλη τοῦ Ἄντιπαρα, σάν νὰ πηγαίναμε στὴν πέρα πόλη, στὰ ὄρια κοντὰ στὴν παραλία.

32. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι προελάσαμε, σάν μὲ τὶς προμήθειές μας, γιὰ νὰ πᾶμε σὲ κείνη τὴν πόλη.

33. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄντίπους προέλασε μὲ ἓνα τμημα τοῦ στρατοῦ του, ἀφήνοντας τοὺς ὑπόλοιπους νὰ διατηρήσουν τὴν πόλη. Ὅμως δὲν προέλασε παρά μόνο ἀφοῦ εἶχα προχωρήσει ἐγὼ μὲ τὸ μικρὸ στρατό μου, καί ἦλθε κοντὰ στὴν πόλη Ἄντιπαρα.

34. Καί τότε, στὴν πόλη Ἄντιπαρα, ἦταν τοποθετημένος ὁ ἰσχυρότερος στρατός τῶν Λαμανιτῶν. Μάλιστα, ὁ πολυπληθέστερος.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν πληροφορήθηκαν ἀπὸ τοὺς κατασκόπους

τους, βγήκαν μὲ τὸ στρατό τους καί πορευτήκαν ἐναντίον μας.

36. Καί ἔγινε ὥστε ἐμεῖς τραπήκαμε σὲ φυγὴ ἀπὸ ἐμπρός τους, πρὸς τὰ βόρεια. Καί ἔτσι παρασύραμε μακριὰ τὸν πιὸ ἰσχυρὸ στρατό τῶν Λαμανιτῶν.

37. Καί μάλιστα σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση, τόσο πού ὅταν εἶδαν τὸ στρατό τοῦ Ἄντιπους νὰ τοὺς κυνηγάει, μὲ ὅλη τους τὴ δύναμη, δὲ στράφηκαν πρὸς τὰ δεξιὰ οὔτε στὰ ἀριστερά, ἀλλὰ κατεύθυναν τὴν προέλασή τους σὲ εὐθεία κατεύθυνση, πίσω μας. Καί, ὅπως ὑποθέτομε, εἶχαν σκοποῦ νὰ μᾶς σκοτώσουν προτοῦ τοὺς κατανικήσει ὁ Ἄντίπους, καί τοῦτο γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μας.

38. Καί τότε ὁ Ἄντίπους, βλέποντας τὸν κίνδυνό μας, τάχυνε τὴν πορεία τοῦ στρατοῦ του. Ὅμως ἰδέξ, ἦταν νύχτα, γι' αὐτὸ δὲ μᾶς κατανίκησαν, οὔτε τοὺς κατανίκησε ὁ Ἄντίπους. Ὅποτε στρατοπεδεύσαμε γιὰ τὴ νύχτα.

39. Καί ἔγινε ὥστε πρὶν τὴ χαρηνγὴ τοῦ πρῶνου, ἰδέξ, οἱ Λαμανίτες μᾶς κυνηγοῦσαν. Λοιπὸν ἐμεῖς δὲν εἶμασταν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ γιὰ νὰ πολεμήσουμε μὲ αὐτούς. Μάλιστα, δὲ θά ἄφηνα οἱ μικροὶ γιοί μου νὰ πέσουν στὰ χέρια τους. Γι' αὐτὸ συνεχίσαμε τὴν πορεία μας καί πορευτήκαμε μέσα στὴν ἐρημιά.

40. Λοιπὸν ἐκεῖνοι δὲν τόλμησαν νὰ στρίψουν πρὸς τὰ δεξιὰ οὔτε πρὸς τὰ ἀριστερά μὴν τύχει καί περικυκλωθοῦν. Οὔτε ἐγὼ ἔστριψα πρὸς τὰ δεξιὰ οὔτε πρὸς τὰ ἀριστερά μὴν τύχει καί μὲ νικήσουν, καί δὲν μπορούσαμε νὰ σταθοῦμε ἐναντίον τους, παρά θά σκοτωνόμασταν, καί ἐκεῖνοι θά γλίτωναν. Καί ἔτσι τρεπόμασταν σὲ φυγὴ ὅλη ἐκείνη τὴν ἡμέρα μέσα στὴν ἐρημιά, μέχρι πού σκοτεῖνιασε.

41. Καί ἔγινε ὥστε ξανά, ὅταν ἦλθε τό φῶς τοῦ πρωينوῦ, εἶδαμε τούς Λαμανίτες καταπάνω μας καί τραπήκαμε σέ φυγή ἀπό ἐμπρός τους.

42. Ὅμως ἔγινε ὥστε δέ μᾶς κυνήγησαν πολύ παρά σταμάτησαν. Καί ἦταν κατά τό πρωινό τῆς τρίτης ἡμέρας τοῦ ἑβδομου μήνα.

43. Καί τότε, ἂν εἶχαν νικηθεῖ ἀπό τόν Ἄντίπουσ δέν ξέραμε, ἀλλά εἶπα στους ἄνδρες μου: Ἰδέστε, δέν ξέρουμε ἀλλά μπορεῖ νά σταμάτησαν μέ σκοπό νά τοὺς ἐπιτεθοῦμε ἐμεῖς, ὥστε νά μᾶς πιάσουν στήν παγίδα τους.

44. Ἐπομένως τί λέτε, γιοί μου, θά πάτε ἐναντίον τους σέ μάχη;

45. Τώρα λοιπόν λέω σέ σένα, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ Μορόνι, ὅτι ποτέ δέν εἶδα τόσο μεγάλο κουράγιο, ὄχι, ποτέ ἀνάμεσα σέ ὅλους τοὺς Νεφίτες.

46. Γιατί ὅπως πάντα τοὺς ἀποκαλοῦσα γιούς μου (γιατί ἦταν ὅλοι τους πολύ νέοι) ἔτσι μοῦ εἶπαν: Πατέρα, ιδές ὁ Θεός μας εἶναι μαζί μας, καί δέ θά μᾶς ἀφήσει νά νικηθοῦμε. Λοιπόν ἄσε μας νά προχωρήσουμε. Δέ θά σκοτώναμε τοὺς ἀδελφούς μας ἂν μᾶς ἄφηναν ἡσυχούς. Ἐπομένως, ἄσε μας νά πᾶμε, μήν τυχόν καί ὑπερνικήσουν τό στρατό τοῦ Ἄντίπουσ.

47. Λοιπόν αὐτοί δέν εἶχαν ποτέ πολεμήσει, κι ὅμως δέ φοβόνταν τό θάνατο. Καί συλλογίζονταν περισσότερο τήν ἐλευθερία τῶν πατέρων τους ἀπ' ὅτι συλλογίζονταν τή ζωή τους. Μάλιστα, εἶχαν διδαχθεῖ ἀπό τίς μητέρες τους, ὅτι ἂν δέν ἀμφέβαλλαν, ὁ Θεός θά τοὺς γλίτωνε.

48. Καί μοῦ ἐπανεἶλαβαν τά λόγια τῶν μητέρων τους, λέγοντας: Δέν ἀμφισβητοῦμε ὅτι οἱ μητέρες μας τό ἤξεραν.

49. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ ἐπέστρεψα μέ τοὺς δύο χιλιάδες μου ἐναντίον

αὐτῶν τῶν Λαμανιτῶν πού μᾶς κυνηγοῦσαν. Καί τώρα ιδές, τά στρατεύματα τοῦ Ἄντίπουσ τοὺς εἶχαν ξεπεράσει καί μιά φοβερή μάχη εἶχε ἀρχίσει.

50. Ὁ στρατός τοῦ Ἄντίπουσ, πού ἦταν ἀποκαμωμένος ἐξαιτίας τῆς μακρᾶς τους πορείας σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα, ἦταν ἔτοιμοι νά πέσουν στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν, καί ἂν δέν εἶχα ἐπιστρέψει ἐγώ μέ τοὺς δύο χιλιάδες μου, ἐκεῖνοι θά εἶχαν ἐπιτύχει τό σκοπό τους.

51. Γιατί ὁ Ἄντίπουσ εἶχε πέσει ἀπό σπαθί, καί πολλοί ἀπό τοὺς ἡγέτες του, ἐξαιτίας τοῦ κάματοῦ τους, ὁ ὁποῖος εἶχε προκληθεῖ ἀπό τήν ταχύτητα τῆς πορείας τους — ὅποτε οἱ ἄνδρες τοῦ Ἄντίπουσ, πού ἦταν σατισμένοι ἐξαιτίας τῆς πτώσης τοῦ ἀρχηγοῦ τους, ἄρχισαν νά ὑποκύπτουν ἐμπρός στους Λαμανίτες.

52. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες πῆραν κουράγιο καί ἄρχισαν νά τοὺς κυνηγοῦν. Καί ἔτσι τοὺς κυνηγοῦσαν οἱ Λαμανίτες μέ μεγάλη ὀρμητικότητα, ὅταν ἦλθε κατεπάνω τους ὁ Ἡλαμαν ἐκ τῶν ὀπισθεν μέ τοὺς δύο χιλιάδες του καί ἄρχισε νά τοὺς σκοτώνει σέ μεγάλο ἀριθμό, τόσο ὥστε ὅλος ὁ στρατός τῶν Λαμανιτῶν σταμάτησε καί στράφηκε πρὸς τόν Ἡλαμαν.

53. Λοιπόν ὅταν εἶδαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἄντίπουσ ὅτι οἱ Λαμανίτες εἶχαν στραφεῖ ἀντίθετα, συγκέντρωσαν τοὺς ἄνδρες τους καί ἔπесαν πάλι κατεπάνω στά ὀπισθεν τῶν Λαμανιτῶν.

54. Καί τότε ἔγινε ὥστε ἐμεῖς, ὁ λαός τοῦ Νεφί, ὁ λαός τοῦ Ἄντίπουσ καί ἐγώ μέ τοὺς δύο χιλιάδες μου, περικυκλώσαμε τοὺς Λαμανίτες καί τοὺς σκοτώναμε, μάλιστα, τόσο ὥστε ἀναγκάστηκαν νά παραδώσουν τά πολεμικά τους ὄπλα καί τοὺς ἑαυτοὺς τους ἐπίσης ὡς αἰχμαλώτους πολέμου.

55. Καί τότε ἔγινε ὥστε ὅταν παραδόθηκαν σέ μᾶς, ἰδές, μέτρησα αὐτούς τούς ἐφηβούς πού εἶχαν πολεμήσει μαζί μου, φοβούμενος ὅτι θά ἦταν πολλοί ἀπό αὐτούς σκοτωμένοι.

56. Ὅμως ἰδές, πρὸς μεγάλη μου χαρά, οὔτε μιά ψυχή ἀπό αὐτούς δέν εἶχε πέσει στή γῆ. Μάλιστα, καί εἶχαν πολεμήσει σάν μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, ποτέ δέν ἀκούστηκε νά ἔχουν πολεμήσει ἄνθρωποι μέ τόσο θαυματουργή δύναμη. Καί ἔπασαν ἐπάνω στους Λαμανίτες μέ τόσο ἰσχυρή δύναμη, πού τούς τρόμαξαν, καί γι' αὐτόν τό λόγο οἱ Λαμανίτες παραδόθηκαν ὡς αἰχμαλῶτοι πολέμου.

57. Καί καθὼς δέν εἶχαμε τόπο γιά τούς αἰχμαλῶτους μας, ὥστε νά μπορούμε νά τούς φρουρούμε γιά νά τούς φυλάμε ἀπό τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, γι' αὐτό τούς στείλαμε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἓνα τμήμα ἀπό ἐκείνους τούς ἄνδρες πού δέν εἶχαν σκοτωθεῖ, τοῦ Ἀντίπου, μαζί τους. Καί τούς ὑπόλοιπους τούς πῆρα καί τούς ἔνωσα μέ τούς ἐφηβούς Ἀμμωνίτες μου καί ξεκινήσαμε τήν πορεία μας πίσω, πρὸς τήν πόλη τῆς Ἰουδαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

Ὁ Ἦλαμαν ἀφηγεῖται τήν κατάληψη τῆς Ἀντιπάρα καί τό πῶς παραδόθηκε, καί ἀργότερα τήν ἄμυνα τῆς Κουμενί. Οἱ ἐφηβοὶ Ἀμμωνίτες του πολεμοῦν γενναῖα καί ὅλοι τραυματίζονται, ἀλλά κανένας δέ σκοτώνεται. Ὁ Γίδ δίνει ἀναφορά γιά τό σκοτωμό καί τή διαφυγή τῶν Λαμανιτῶν αἰχμαλῶτων.

Και τώρα ἔγινε ὥστε ἔλαβα μιά ἐπιστολή ἀπό τόν Ἀμμωρών, τό βασιλιά, πού ἔλεγε ὅτι ἂν παρέδιδα αὐτούς τούς αἰχμαλῶτους πολέμου πού

εἶχαμε πιάσει, θά μᾶς παρέδιδε τήν πόλη τοῦ Ἀντιπάρα.

2. Ὅμως ἐγώ ἔστειλα μιά ἐπιστολή στό βασιλιά, ὅτι εἶμασταν σίγουροι ὅτι οἱ δυνάμεις μας ἦταν ἀρκετές γιά νά πάρουμε τήν πόλη τοῦ Ἀντιπάρα μέ τή δύναμή μας. Καί μέ τό νά παραδίναμε τούς αἰχμαλῶτους γι αὐτήν τήν πόλη, θά θεωρούμασταν ἄφρονες, καί ὅτι θά παραδίδαμε τούς αἰχμαλῶτους μας μόνο γιά ἀνταλλαγή.

3. Καί ὁ Ἀμμωρών ἀρνήθηκε τήν ἐπιστολή μου, γιατί δέν ἤθελε νά ἀνταλλάξει αἰχμαλῶτους. Ὅποτε ἀρχίσαμε νά κάνουμε προετοιμασίες γιά νά πάμε ἐναντίον τῆς πόλης τοῦ Ἀντιπάρα.

4. Ὅμως ὁ λαός τοῦ Ἀντιπάρα ἐγκατέλειψε τήν πόλη καί διέφυγαν στίς ἄλλες τους πόλεις, τίς ὁποῖες κατεῖχαν, γιά νά τίς ὀχυρώσουν, καί ἔτσι ἡ πόλη τοῦ Ἀντιπάρα ἔπεσε στά χέρια μας.

5. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ εἰκοστός καί ὄγδοος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

6. Καί ἔγινε ὥστε κατά τήν *ἐναρξη τοῦ εἰκοστοῦ καί ἐνάτου χρόνου, λάβαμε προμήθεια ἐφοδίων, ὅπως ἐπίσης καί προσθήκη στό στρατό μας, ἀπό τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα καί ἀπό τή χώρα ὀλόγυρα, ἀριθμούμενη σέ ἑξί χιλιάδες ἄνδρες, ἐπιπλέον τῶν ἐξήντα γιῶν τῶν Ἀμμωνιτῶν πού εἶχαν ἔλθει νά συνενωθοῦν μέ τούς ἀδελφούς τους, τή μικρή ομάδα μου τῶν δύο χιλιάδων. Καί τώρα, ἰδές, εἶμασταν ἰσχυροί, μάλιστα, καί εἶχαμε πολλές προμήθειες πού μᾶς εἶχαν ἔλθει.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἦταν ἡ ἐπιθυμία μας νά ἐξαπολύσουμε μάχη μέ τό στρατό πού εἶχε τοποθετηθεῖ γιά νά προστατεύσει τήν πόλη Κουμενί.

8. Καί τώρα, ἰδές, θά σοῦ δείξω

ὅτι σύντομα ἐκπληρώσαμε τὴν ἐπιθυμία μας. Μάλιστα, μὲ τὴν ἰσχυρὴ μας δύναμη, ἢ μάλλον μὲ ἓνα τμήμα τῆς ἰσχυρῆς μας δύναμης, περικυκλώσαμε, κατὰ τὴ νύχτα, τὴν πόλη Κουμενί, λίγο πρὶν λάβουν προμήθεια ἐφοδίων.

9. Καὶ ἔγινε ὥστε στρατοπεδεύσαμε ὀλόγυρα στὴν πόλη γιὰ πολλές νύχτες. Ὅμως κοιμόμασταν ἐπάνω στὰ σπαθιά μας, καὶ διατηρούσαμε φρουρούς, ὥστε οἱ Λαμανῖτες δὲν μπορούσαν νὰ ἔλθουν κατεπάνω μας τὴ νύχτα καὶ νὰ μᾶς σκοτώσουν, πράγμα τὸ ὁποῖο ἐπιχείρησαν πολλές φορές. Ὅμως ὅσες φορές τὸ ἐπιχείρησαν αὐτό, τὸ αἷμα τους χύθηκε.

10. Τέλος οἱ προμήθειές τους ἐφθασαν καὶ ἐτοιμάζονταν νὰ μποῦν στὴν πόλη τὴ νύχτα. Καὶ ἡμεῖς, ἀντὶ νὰ εἴμαστε Λαμανῖτες, εἴμασταν Νεφίτες. Ὅποτε, πήραμε αὐτούς καὶ τίς προμήθειές τους.

11. Καὶ παρόλο πού οἱ Λαμανῖτες εἶχαν ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴ συντήρησή τους μὲ αὐτόν τὸν τρόπο, ἦταν ἀκόμη ἀποφασισμένοι νὰ κρατήσουν τὴν πόλη. Ὅποτε, ἦταν ἀναγκαῖο νὰ πάρουμε αὐτές τίς προμήθειες καὶ νὰ τίς στείλουμε στὴν Ἰουδαία, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους μας στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

12. Καὶ ἔγινε ὥστε δὲν εἶχαν περάσει πολλές ἡμέρες προτοῦ οἱ Λαμανῖτες ἄρχισαν νὰ χάνουν ὅλες τίς ἐλπίδες τους γιὰ ἀρωγή. Ὅποτε, παρέδωσαν τὴν πόλη στὰ χέρια μας. Καὶ ἔτσι εἴχαμε ἐπιτύχει τὰ σχέδιά μας γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς πόλης Κουμενί.

13. Ὅμως ἔγινε ὥστε οἱ αἰχμάλωτοί μας ἦταν τόσο πολυάριθμοι πού, παρόλο τὸν τεράστιο ἀριθμὸ μας, ὑποχρεωθήκαμε νὰ ἐπιστρατεύσουμε ὅλη τὴ δύναμή μας γιὰ νὰ τοὺς κρατήσουμε ἢ νὰ τοὺς θανατώσουμε.

14. Γιατί ἰδές, διασπόνταν σέ με-

γάλους ἀριθμούς, καὶ πολεμοῦσαν μὲ πέτρες καὶ μὲ ρόπαλα, ἢ ὅτιδήποτε μπορούσαν νὰ βάλουν στὰ χέρια τους, τόσο πολὺ ὥστε θανατώσαμε πάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες ἀπὸ αὐτούς, ἀφοῦ εἶχαν παραδοθεῖ ὡς αἰχμάλωτοι πολέμου.

15. Ὅποτε, ἔγινε ἀναγκαῖο γιὰ μᾶς, νὰ θέσουμε τέρμα στὴ ζωὴ τους, ἢ νὰ τοὺς φρουροῦμε μὲ τὸ σπαθὶ στό χέρι, μέχρι τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Καὶ οἱ προμήθειές μας, ἐπίσης, δὲν ἦταν παρά μόλις ἀρκετές γιὰ τοὺς δικούς μας ἀνθρώπους, παρόλα ὅσα εἴχαμε πάρει ἀπὸ τοὺς Λαμανῖτες.

16. Καὶ τότε, σέ αὐτές τίς κρίσιμες συνθήκες, ἔγινε πολὺ σοβαρὸ θέμα τὸ νὰ ἀποφασίσουμε γι' αὐτούς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου. Κι ὅμως, ἀποφασίσαμε νὰ τοὺς στείλουμε στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Ὅποτε ἐκλέξαμε ἓνα τμήμα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μας καὶ τὸς καταστήσαμε ὑπεύθυνους γιὰ τοὺς αἰχμαλώτους μας, νὰ τοὺς πᾶνε στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

17. Ὅμως ἔγινε ὥστε τὴν ἐπόμενη μέρα ἐπέστρεψαν. Τώρα λοιπόν, ἰδές, δὲν τοὺς ρωτήσαμε σχετικὰ μὲ τοὺς αἰχμαλώτους. Γιατί ἰδές, οἱ Λαμανῖτες ἦταν καταπάνω μας καὶ αὐτοὶ ἐπέστρεψαν στὴν ὠρα γιὰ νὰ μᾶς γλιτώσουν ἀπὸ τὸ νὰ πέσουμε στὰ χέρια τους. Γιατί ἰδές, ὁ Ἄμμωρὼν εἶχε στείλει πρὸς ἐνίσχυσή τους νέα προμήθεια ἐφοδίων, ὅπως ἐπίσης καὶ πολυάριθμο στρατὸ ἀνδρῶν.

18. Καὶ ἔγινε ὥστε αὐτοὶ οἱ ἄνδρες πού στείλαμε μὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἐφθασαν στὸν κατάλληλο χρόνο γιὰ νὰ τοὺς ἀναχαιτίσουν, καθὼς ἦταν ἐτοιμοὶ νὰ μᾶς ὑπερνικήσουν.

19. Ὅμως ἰδέστε, ἢ μικρὴ μου ὀμάδα τῶν δύο χιλιάδων καὶ ἐξήντα, πολέμησε πάρα πολὺ ἀπεγνωσμένα. Μάλιστα, ἦταν σταθεροὶ ἐμπρός

στους Λαμανίτες και σκόρπιζαν τό θάνατο σέ όλους όσους τους έναντιώνταν.

20. Καί καθώς τό υπόλοιπο του στρατού μας ήταν έτοιμοι νά ενδώσουν εμπρός στους Λαμανίτες, ιδές, αυτοί οί δύο χιλιάδες έξήντα, ήταν σταθεροί και άτρώμητοι.

21. Μάλιστα, και ύπάκουαν και πρόσεχαν νά έκτελουν κάθε λέξη διαταγής μέ ακρίβεια. Μάλιστα, και σύμφωνα μέ τήν πίστη τους έτσι γινόταν σέ αυτούς. Καί θυμάμαι τά λόγια τά όποια μου είπαν πού οί μητέρες τους είχαν διδάξει.

22. Καί τώρα ιδές, αυτοί οί γιοί μου και εκείνοι οί άνδρες πού είχαν έπιλεχθεί γιά νά μεταφέρουν τους αιχμαλώτους, είναι αυτοί στους όποιους χρωστάμε αυτήν τή μεγάλη νίκη. Γιατί ήταν αυτοί πού νίκησαν τους Λαμανίτες. Γι' αυτό οδηγήθηκαν πίσω στην πόλη του Μαντί.

23. Καί έμεις διατηρήσαμε τήν πόλη μας Κουμενί, και δέν άφανιστήκαμε όλο από τό σπαθί. Κι όμως υποστήκαμε μεγάλες άπώλειες.

24. Καί έγινε ώστε άφου τράπηκαν σέ φυγή οί Λαμανίτες, έδωσα άμέσως διαταγές οί άνδρες μου πού είχαν τραυματιστεί νά άπομακρυνθούν από τους νεκρούς και έκανα ώστε νά έπιδεθούν τά τραύματά τους.

25. Καί έγινε ώστε ήταν διακόσιοι από τους δύο χιλιάδες και έξήντα, πού είχαν λυποθυμήσει από άπώλεια αίματος. "Όμως, σύμφωνα μέ τήν καλοσύνη του Θεού, και προς μεγάλη μας έκπληξη, και προς μεγάλη χαρά όλου του στρατού μας, δέν υπήρξε ούτε μία ψυχή από αυτούς πού νά χάθηκε. Μάλιστα, και ούτε υπήρξε μία ψυχή από αυτούς πού νά μήν είχε πολλά τραύματα.

26. Καί τώρα, ή διατήρησή τους ήταν έκπληκτική προς όλο τό στρατό μας, μάλιστα, τό νά διαφυ-

λαχτούν αυτοί, ενώ χίλιοι από τους άδελφούς μας είχαν θανατωθεί. Καί δίκαια τό άποδίδουμε στη θαυματουργή δύναμη του Θεού, ένεκα τής τόσο μεγάλης πίστης τους σέ αυτό τό όποιο είχαν διδαχτεί νά πιστεύουν — ότι υπήρχε ένας δίκαιος Θεός, και όσοι δέν άμφέβαλλαν, ότι θά διαφυλάσσονταν μέ τή θαυμάσια δύναμή του.

27. Λοιπόν αυτή ήταν ή πίστη αυτών γιά τους όποιους μίλησα. Είναι νέοι, και ό νους τους είναι σταθερός, και βασίζονται τήν έμπιστοσύνη τους στό Θεό διαρκώς.

28. Καί τώρα έγινε ώστε άφου φροντίσαμε έτσι τους τραυματίες μας και άφου θάψαμε τους νεκρούς μας όπως επίσης και τους νεκρούς των Λαμανιτών, οί όποιοι ήσαν πολλοί, ιδές, ζητήσαμε νά μάθουμε από τό Γίδ σχετικά μέ τους αιχμαλώτους μέ τους όποιους είχαν άρχίσει νά πηγαίνουν στη χώρα του Ζαραχέμα.

29. Λοιπόν ό Γίδ ήταν ό στρατιωτικός άρχηγός τής ομάδας πού είχε όριστεί νά τους φρουρεί ως κάτω στη χώρα.

30. Καί τώρα, ταυτα είναι τά λόγια πού μου είπε ό Γίδ: "Ιδές, ξεκινήσαμε νά πάμε κάτω στη γή του Ζαραχέμα μέ τους αιχμαλώτους μας. Καί έγινε ώστε συναντήσαμε τους κατασκόπους των στρατευμάτων μας, οί όποιοι είχαν σταλθεί γιά νά παρακολουθούν τό στρατόπεδο των Λαμανιτών.

31. Καί μās φώναξαν, λέγοντας — "Ιδέστε, τά στρατεύματα των Λαμανιτών πορεύονται προς τήν πόλη του Κουμενί. Καί ιδέστε, θά πέσουν επάνω τους και θά καταστρέψουν τό λαό μας.

32. Καί έγινε ώστε οί αιχμαλώτοι μας άκουσαν τίς φωνές τους, πού τους έκαναν νά πάρουν θάρρος, και

ξεσηκώθηκαν σέ ανταρσία έναντίον μας.

33. Καί ἔγινε ὥστε ἐξαιτίας τῆς ἀνταρσίας κάναμε ὥστε τὰ σπαθιά μας νά πέσουν ἐπάνω τους. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί, σέ ἓνα σῶμα, ἔτρεξαν κατεπάνω στά σπαθιά μας, κατά τό ὁποῖο, ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός ἀπό αὐτούς θανατώθηκε. Καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπό αὐτούς διέσπασαν τή γραμμή καί μᾶς ξέφυγαν.

34. Καί ἰδές, ὅταν ξέφυγαν καί δέν μπορούσαμε νά τούς προφτάσουμε, πορευτήκαμε βιαστικά πρὸς τὴν πόλη Κουμένι. Καί ἰδές, φθάσαμε ἐγκαίρως γιὰ νά βοηθήσουμε τούς ἀδελφούς μας στή διατήρηση τῆς πόλης.

35. Καί ἰδές, πάλι ἐλευθερωθήκαμε ἀπό τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας. Καί εὐλογημένο εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας. Γιατί ἰδές, αὐτός εἶναι πού μᾶς ἐλευθέρωσε, μάλιστα, πού ἔκανε αὐτό τό ὑπέροχο πράγμα γιὰ μᾶς.

36. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὅταν ἐγώ, ὁ Ἡλαμαν, ἄκουσα αὐτά τὰ λόγια τοῦ Γίδ, γέμισα ἀπὸ ὑπέρτατη χαρὰ ἔνεκα τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ πού μᾶς φύλαξε, ὥστε νά μή χαθοῦμε ὄλοι. Μάλιστα, καί εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ψυχές ἐκείνων πού σκοτώθηκαν ἔχουν εἰσελθεῖ στήν ἀνάπαυση τοῦ Θεοῦ τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

Ὁ Ἡλαμαν, ὁ Γίδ καὶ ὁ Τέομνερ παίρνον τὴν πόλη τοῦ Μαντί μέ στρατήγημα. Οἱ Λαμανίτες ὑποχωροῦν. Οἱ γιοὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμμῶν προστατεύονται καθὼς στέκονται σταθεροὶ στήν υπεράσπιση τῆς ἐλευθερίας τους καὶ τῆς πίστεως τους.

Καί ἰδές, τώρα ἔγινε ὥστε ὁ ἐπόμενος σκοπός μας ἦταν νά ἀποκτήσουμε τὴν πόλη τοῦ Μαντί. Ὅμως ἰδές, δέν ὑπῆρχε τρόπος νά τούς παρασύρουμε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη μέ

τίς μικρές μας ὀμάδες. Γιατί ἰδές, θυμόνταν αὐτό πού εἴχαμε ἄλλοτε κάνει. Γι' αὐτό δέν μπορούσαμε νά τούς παρασύρουμε σέ παγίδα μακριὰ ἀπὸ τὰ ὄχυρά τους.

2. Καί ἦταν τόσο πῖο πολυάριθμοι ἀπ' ὅ,τι ἦταν ὁ στρατός μας ὥστε δέν τολμούσαμε νά πάμε καί νά τούς ἐπιτεθοῦμε στά ὄχυρά τους.

3. Μάλιστα, καί ἦταν ἀναγκαῖο νά ἀπασχολοῦμε τούς ἄνδρες μας στό νά διατηροῦν ἐκεῖνα τὰ τμήματα τῆς χώρας πού εἴχαμε ἐπαναποκτήσει στήν κυριότητά μας. Ὅποτε, ἦταν ἀναγκαῖο νά περιμένουμε, ὥστε νά λάβουμε περισσότερη δύναμη ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα ὅπως ἐπίσης καί νέα προμήθεια ἐφοδίων.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἔστειλα ἔτσι ἐγώ μιὰ ἀντιπροσωπεῖα στόν κυβερνήτη τῆς χώρας μας, γιὰ νά τόν ἐνημερώσω σχετικά μέ τὰ συμβάντα τοῦ λαοῦ μας. Καί ἔγινε ὥστε περιμέναμε νά λάβουμε προμήθειες καί ἐνίσχυση ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

5. Ὅμως ἰδές, αὐτό δέ μᾶς ὠφέλησε παρά μόνο λίγο. Γιατί οἱ Λαμανίτες λάβαιναν ἐπίσης μεγάλη ἐνίσχυση ἀπὸ μέρα σέ μέρα, καί ἐπίσης πολλές προμήθειες. Καί ἔτσι ἦταν οἱ περιστάσεις μας κατά τὴ χρονικὴ αὐτὴ περίοδο.

6. Καί ἐξορμοῦσαν ἐναντίον μας οἱ Λαμανίτες ἀπὸ καιρὸ σέ καιρὸ, ἀποφασισμένοι νά μᾶς ἐξολοθρεύσουν μέ στρατήγημα. Ὅμως δέν μπορούσαμε νά ἔλθουμε σέ μάχη μαζί τους, ἐξαιτίας τῶν κρυσφύγετῶν τους καί τῶν ὄχυρῶν τους.

7. Καί ἔγινε ὥστε περιμέναμε σέ αὐτές τίς δύσκολες περιστάσεις γιὰ διάστημα πολλῶν μηνῶν, μέχρι πού κοντεύαμε νά χαθοῦμε ἀπὸ ἔλειψη τροφῆς.

8. Ὅμως ἔγινε ὥστε λάβαμε τρόφιμα, τὰ ὁποῖα φρουρήθηκαν γιὰ ἡμᾶς ἀπὸ ἓνα στρατὸ δύο χιλιάδων ἀνδρῶν γιὰ ἐνίσχυσή μας. Καί αὐτὴ

ήταν όλη ή ένίσχυση πού λάβαμε, γιά νά υπερασπιστούμε τούς έαυτούς μας καί τήν πατρίδα μας, γιά νά μήν πέσουν στά χέρια τών έχθρών μας, μάάλιστα, γιά νά πολεμήσουμε μέ έναν έχθρό πού ήταν άναριθμητος.

9. Καί τώρα, τήν αίτια αυτών τών στενοχωριών μας, δηλαδή τήν αίτια πού δέ μās έστειλαν περισσότερη ένίσχυση, δέν τήν ξέρουμε. Γι' αυτό είμαστε καταστενοχωρημένοι καί είμαστε επίσης γεμάτοι φόβο, μήπως κατά κάποιον τρόπο πέσουν επάνω στή χώρα μας οί κρίσεις του Θεού, πρós άνατροπή μας καί πλήρη άφανισμό μας.

10. Γι' αυτό ξεχείλισε ή ψυχή μας μέ προσευχή πρós τό Θεό, γιά νά μās δυναμώσει καί νά μās γλιτώσει από τά χέρια τών έχθρών μας, μάάλιστα, καί νά μās δώσει επίσης δύναμη ώστε νά διατηρήσουμε τίς πόλεις μας, καί τά εδάφη μας, καί τίς κτήσεις μας, γιά τή συντήρηση του λαού μας.

11. Μάλιστα, καί έγινε ώστε ό Κύριος ό Θεός μας, μās επισκέφτηκε μέ διαβεβαιώσεις ότι θά μās έλευθέρωνε. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε έριχνε γαλήνη στήν ψυχή μας, καί μās παρείχε μεγάλη πίστη, καί μās έκανε νά ελπίζουμε σέ αυτόν γιά τή λύτρωσή μας.

12. Καί πήραμε θάρρος μέ τή μικρή δύναμή μας, πού είχαμε λάβει, καί είμαστε σταθεροί στήν άπόφαση νά κατακτήσουμε τούς έχθρους μας καί νά διατηρήσουμε τά εδάφη μας καί τίς κτήσεις μας καί τίς γυναικες μας καί τά παιδιά μας καί τό σκοπό τής έλευθερίας μας.

13. Καί έτσι προχωρήσαμε εμπρός μέ όλη τή δύναμή μας εναντίον τών Λαμανιτών, πού βρίσκονταν στήν πόλη του Μαντί. Καί στήσαμε τίς σκηνές μας δίπλα στήν έρημιά πού ήταν κοντά στήν πόλη.

14. Καί έγινε ώστε τό επόμενο

πρωί, όταν είδαν οί Λαμανίτες ότι είμαστε στά σύνορα δίπλα στήν έρημιά πού ήταν κοντά στήν πόλη, έστειλαν τούς κατασκόπους τους έξω, δλόγυρά μας, γιά νά άνακαλύψουν τόν αριθμό καί τή δύναμη του στρατου μας.

15. Καί έγινε ώστε όταν είδαν ότι δέν είμαστε ισχυροί κατά τόν αριθμό μας, καί φοβούμενοι ότι θά τούς άποκλείναμε από τίς ένισχύσεις τους αν δέν έρχονταν εναντίον μας σέ μάχη καί νά μās σκότωναν, καί υποθέτοντας ότι θά μπορούσαν εύκολα νά μās καταστρέψουν μέ τίς πολυάριθμες στρατιές τους, άρχισαν νά κάνουν προετοιμασίες γιά νά έλθουν σέ μάχη εναντίον μας.

16. Καί όταν είδαμε ότι έκαναν προετοιμασίες γιά νά έλθουν εναντίον μας, ιδές, έκανα ώστε ό Γίδ, μέ ένα μικρό αριθμό άνδρών, νά κρυφτεί μέσα στήν έρημιά, καί ό Τέόμενερ επίσης μέ ένα μικρό αριθμό άνδρών νά κρυφτούν κι αυτοί μέσα στήν έρημιά.

17. Λοιπόν ό Γίδ καί οί άνδρες του ήταν πρós τά δεξιά καί οί άλλοι πρós τά άριστερά. Καί αφού κρύφτηκαν έτσι, ιδές, εγώ έμεινα μέ τό υπόλοιπο του στρατου μου, σέ κείνο τό ίδιο σημείο όπου είχαμε αρχικά στήσει τίς σκηνές μας ενάντια στήν ώρα πού θά έρχονταν σέ μάχη οί Λαμανίτες.

18. Καί έγινε ώστε πράγματι οί Λαμανίτες ήλθαν εναντίον μας μέ τόν πολυάριθμο στρατό τους. Καί όταν είχαν φθάσει καί ήταν έτοιμοι νά πέσουν επάνω μας μέ τό σπαθί, έκανα ώστε οί άνδρες μου, αυτοί πού ήταν μαζί μου, νά υποχωρήσουν μέσα στήν έρημιά.

19. Καί έγινε ώστε οί Λαμανίτες μās άκολούθησαν μέ μεγάλη ταχύτητα, γιάτί έπιθυμούσαν πάρα πολύ νά μās προφτάσουν γιά νά μās σκοτώσουν, γι' αυτό μās άκολούθησαν

μέσα στην έρημιά. Και έμεις προσπεράσαμε άνάμεσα στο Γίδ και τόν Τεόμνερ, σέ τέτοιο βαθμό ώστε δέν τούς ανακάλυψαν οί Λαμανίτες.

20. Καί έγινε ώστε όταν είχαν προσπεράσει οί Λαμανίτες, δηλαδή όταν είχε προσπεράσει ό στρατός, ό Γίδ και ό Τεόμνερ ξεπετάχτηκαν από τίς κρυψώνες τους, και απέκοψαν τούς κατασκόπους τών Λαμανιτών ώστε νά μήν επιστρέψουν στην πόλη.

21. Καί έγινε ώστε όταν τούς είχαν αποκόψει, έτρεξαν στην πόλη και έπесαν επάνω στους φρουρούς πού είχαν άπομείνει για νά φρουρούν την πόλη, τόσο ώστε τούς άφάνισαν και κατέλαβαν την πόλη.

22. Λοιπόν αυτό έγινε επειδή οί Λαμανίτες άφησαν όλο τό στρατό τους, εκτός από λίγους μόνο φρουρούς, να παρασυρθούν μέσα στην έρημιά.

23. Καί έγινε ώστε ό Γίδ και ό Τεόμνερ μέ αυτόν τόν τρόπο κατέκτησαν τά φρουριά τους. Καί έγινε ώστε έμεις πήραμε τό δρόμο μας, άφου προχωρήσαμε αρκετά μέσα στην έρημιά προς τή γή του Ζαραχέμλα.

24. Καί όταν είδαν οί Λαμανίτες ότι προχωρούσαν προς τή γή του Ζαραχέμλα, φοβήθηκαν πάρα πολύ, μήπως είχε καταστρωθεί σχέδιο νά τους παρασύρει σέ δλεθρο. Όπότε, άρχισαν νά υποχωρούν πάλι μέσα στην έρημιά, μάλιστα, πίσω στον ίδιο δρόμο από τόν όποιο είχαν έλθει.

25. Καί ιδές, ήταν νύχτα και έστησαν τίς σκηνές τους, γιατί οί γενικοί άρχηγοί τών Λαμανιτών υπέθεσαν ότι οί Νεφίτες ήταν άποκαμωμένοι από την πορεία τους, και άφου υπέθεσαν ότι είχαν πάρει όλο τό στρατό τους δέ συλλογίστηκαν την πόλη του Μαντί.

26. Λοιπόν έγινε ώστε όταν ήλθε

ή νύχτα, έγώ έκανα ώστε οί άνδρες μου νά μήν κοιμηθούν, αλλά νά πορευτούν από άλλο δρόμο προς τή γή του Μαντί.

27. Καί χάρη σέ αυτήν την πορεία μας κατά τή νύχτα, ιδές, τό επόμενο πρωί είμασταν εμπρός από τούς Λαμανίτες, τόσο πού φτάσαμε πριν από αυτούς στην πόλη του Μαντί.

28. Καί έγινε ώστε έτσι μέ αυτό τό στρατήγημα καταλάβαμε την πόλη του Μαντί χωρίς αίματοχυσία.

29. Καί έγινε ώστε όταν εφθασαν τά στρατεύματα τών Λαμανιτών κοντά στην πόλη και είδαν ότι έμεις είμασταν προετοιμασμένοι να τούς αντιμετώπισουμε, ήταν υπερβολικά έκπληκτοι και τούς κατέλαβε μέγας φόβος, τόσο πολύ ώστε κατέφυγαν μέσα στην έρημιά.

30. Μάλιστα, και έγινε ώστε τά στρατεύματα τών Λαμανιτών εφυγαν μακριά από όλο αυτό τό τμήμα τής χώρας. Όμως ιδές, πήραν μαζί τους έξω από τή χώρα πολλά γυναικόπαιδα.

31. Καί όλες αυτές οί πόλεις πού τίς είχαν πάρει οί Λαμανίτες, όλες τους κατά τή χρονική έτούτη περίοδο βρίσκονται στην κατοχή μας. Καί οί πατέρες μας και οί γυναίκες μας και τά παιδιά μας επιστρέφουν στά σπίτια τους, όλοι, εκτός από εκείνους πού τούς έπιασαν αίχμαλώτους και τούς πήραν μακριά οί Λαμανίτες.

32. Όμως ιδές, τά στρατεύματά μας είναι μικρά για νά διατηρήσουμε τόσο μεγάλο αριθμό πόλεων και τόσες μεγάλες κτήσεις.

33. Όμως ιδές, βασιζόμαστε στο Θεό μας πού μās έδωσε τή νίκη σέ αυτές τίς χώρες, τόσο ώστε αποκτήσαμε αυτές τίς πόλεις και αυτά τά έδάφη, πού ήταν δικά μας.

34. Κύρα δέν ξέρουμε την αίτία πού ή κυβέρνηση δέ μās δίνει περισσότερη ένίσχυση. Ούτε αυτοί οί

ἄνδρες πού ἤλθαν σέ μᾶς ξέρουν γιατί δέ λάβαμε μεγαλύτερη ἐνίσχυση.

35. Ἰδέξ, δέν ξέρουμε παρά ἂν ὑπῆρξατε ἀνεπιτυχεῖς, καί ἀποτραβήξατε τίς δυνάμεις ἀπό αὐτό τό τμήμα τῆς χώρας. Ἄν εἶναι ἔτσι, δέν ἐπιθυμοῦμε νά παραπονοῦμαστε.

36. Καί ἂν δέν εἶναι ἔτσι, ιδέξ, φοβόμαστε ὅτι ὑπάρχει κάποια ρῆξη στήν κυβέρνηση, πού δέ μᾶς στέλνουν περισσότερους ἄνδρες σέ βοήθειά μας. Γιατί ξέρουμε ὅτι εἶναι περισσότεροι ἀπό αὐτούς πού ἔστειλαν.

37. Ὅμως, ιδέξ, δέν ἔχει σημασία — ἐμπιστευόμαστε στό Θεό ὅτι θά μᾶς ἐλευθερώσει, παρόλη τήν ἀδυναμία τῶν στρατευμάτων μας, μάλιστα, καί θά μᾶς γλιτώσει ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν μας.

38. Ἰδέξ, τοῦτος εἶναι ὁ εἰκοστός καί ἔνατος χρόνος, στό τέλος του, καί κατέχουμε τά ἐδάφη μας, καί οἱ Λαμανῖτες κατέφυγαν στή γῆ τοῦ Νεφί.

39. Καί αὐτοί οἱ γιοί τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμμών, τούς ὁποίους παίνεσα τόσο πολύ, εἶναι μαζί μου στήν πόλη τοῦ Μαντί. Καί τούς ὑποστήριξε ὁ Κύριος, μάλιστα, καί τούς φύλαξε νά μὴν πέσουν ἀπό σπαθί, τόσο ὥστε οὔτε μιά ψυχὴ δέν ἔχει σκοτωθεῖ.

40. Ὅμως ιδέξ, ἔχουν δεχθεῖ πολλά τραύματα. Κι ὁμως στέκονται σταθεροί σέ αὐτήν τήν ἐλευθερία μέ τήν ὁποία ὁ Θεός τούς ἔκανε ἐλεύθερους, καί εἶναι αὐστηροί στό νά θυμοῦνται τόν Κύριο τό Θεό τους ἀπό μέρα σέ μέρα. Μάλιστα, προσέχουν νά τηροῦν τούς θεσμούς του καί τίς κρίσεις του, καί τίς ἐντολές του διαρκῶς. Καί ἡ πίστη τους εἶναι ἰσχυρὴ στίς προφητεῖες σχετικὰ μέ αὐτό πού πρόκειται νά συμβεῖ.

41. Καί τώρα, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, Μορόνι, εἶθε ὁ Κύριος ὁ

Θεός μας, πού μᾶς λύτρωσε καί μᾶς ἔκανε ἐλεύθερους, νά σέ διατηρεῖ διαρκῶς στήν παρουσία του. Μάλιστα, καί εἶθε νά εὐνοήσει αὐτόν τό λαό, τόσο ὥστε νά ἔχετε ἐπιτυχία στό νά ἀποκτήσετε στήν κατοχὴ σας ὅλα ὅσα μᾶς ἔχουν πάρει οἱ Λαμανῖτες, τά ὁποῖα ἦταν γιά τή συντήρησή μας. Καί τώρα, ιδέξ, κλείνω τήν ἐπιστολή μου. Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἡλαμαν, ὁ γιός τοῦ Ἄλμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59

Ὁ Μορόνι ζηταί ἀπό τόν Παχόραν νά ἐνισχύσει τίς δυνάμεις τοῦ Ἡλαμαν. Οἱ Λαμανῖτες παίρνουν τήν πόλη τοῦ Νεφίχα. Ὁ Μορόνι θυμώνει μέ τήν κυβέρνηση.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε κατά τόν *τριακοστό χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ἀφοῦ ἔλαβε ὁ Μορόνι καί διάβασε τήν ἐπιστολή τοῦ Ἡλαμαν, χάρηκε πάρα πολύ γιά τήν εὐημερία, μάλιστα, γιά τήν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία πού εἶχε ὁ Ἡλαμαν, στό νά ἀποκτήσει αὐτά τά ἐδάφη πού εἶχαν ἀπωλεσθεῖ.

2. Μάλιστα, καί τό ἔκανε γνωστό σέ ὅλο τό λαό του, σέ ὅλη τή χώρα ὀλόγυρα, σέ αὐτό τό μέρος στό ὁποῖο βρισκόταν, γιά νά χαροῦν καί ἐκεῖνοι.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἀμέσως ἔστειλε μιά ἐπιστολή στόν Παχόραν, ζητώντας του νά ἐνεργήσει ὥστε νά συγκεντρωθοῦν ἄνδρες γιά νά ἐνισχύσουν τόν Ἡλαμαν, δηλαδή τά στρατεύματα τοῦ Ἡλαμαν, τόσο ὥστε νά μπορέσει ἀνετα νά διατηρήσει αὐτό τό τμήμα τῆς χώρας τό ὁποῖο εἶχε ἐπανακτήσει εὐημερεύσας μέ τόσο θαυματοργό τρόπο.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἔστειλε ὁ Μορόνι αὐτήν τήν ἐπιστολή στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, ἄρχισε πάλι νά καταστρώνει ἕνα σχέδιο ὥστε νά μο-

ρέσει νά ἀποκτήσει τίς ὑπόλοιπες ἀπό ἐκεῖνες τίς κτήσεις πού τούς εἶχαν πάρει οἱ Λαμανῖτες.

5. Καί ἔγινε ὥστε ἐνῶ ὁ Μορόνι ἔκανε ἔτσι προετοιμασίες γιά νά πάει ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν σέ μάχη, ιδέστε, ὁ λαός τοῦ Νεφίχα, πού εἶχε συγκεντρωθεῖ ἀπό τήν πόλη τοῦ Μορόνι καί τήν πόλη τοῦ Λεχί καί τήν πόλη τοῦ Μοριάντον, δέχτηκαν τήν ἐπίθεση τῶν Λαμανιτῶν.

6. Μάλιστα, ἀκόμα καί ἐκεῖνοι πού εἶχαν ἀναγκαστεῖ νά φύγουν ἀπό τή γῆ τοῦ Μαντί καί ἀπό τή γῆ ὀλόγυρα, ἦλθαν καί ἐνώθησαν μέ τούς Λαμανῖτες σέ τοῦτο τό τμήμα τῆς χώρας.

7. Καί ἔτσι, ὄντας ἐξαιρετικά πολυάριθμοι, μάλιστα, καί λαβαίνοντας ἐνίσχυση ἀπό μέρα σέ μέρα, ὑπό τίς διαταγές τοῦ Ἀμμωρών, ἦλθαν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφίχα καί ἄρχισαν νά τούς θανατώνουν μέ μιά ἐξαιρετικά μεγάλη σφαγή.

8. Καί τά στρατεύματά τους ἦταν τόσο πολυπληθῆ πού τό ὑπόλοιπο τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφίχα ὑποχρεώθηκαν νά τραποῦν σέ φυγή ἀπό ἐμπρός τους. Καί ἦλθαν καί ἐνώθησαν μέ τό στρατό τοῦ Μορόνι.

9. Καί τότε, καθώς ὁ Μορόνι εἶχε ὑποθέσει ὅτι θά εἶχαν σταλθεῖ ἄνδρες στήν πόλη τοῦ Νεφίχα, πρὸς ἐνίσχυση τοῦ λαοῦ γιά νά διατηρήσουν αὐτήν τήν πόλη, καί ξέροντας ὅτι ἦταν εὐκολότερο νά φυλάξουν τήν πόλη ἀπό τό νά πέσει στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν παρά νά τήν ξαναπάρουν ἀπό αὐτούς, ὑπέθεσε ὅτι θά μπορούσαν εὐκολά νά κρατήσουν τήν πόλη.

10. Γι' αὐτό κράτησε ὅλες τίς δυνάμεις του γιά νά διατηρήσει ἐκεῖνα τά μέρη πού εἶχε ἐπαναποκτήσει.

11. Καί τότε, ὅταν εἶδε ὁ Μορόνι ὅτι ἡ πόλη τοῦ Νεφίχα χάθηκε, λυ-

πήθηκε ὑπερβολικά καί ἄρχισε νά ἀμφιβάλλει, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ, μήπως ἔπεφταν στά χέρια τῶν ἀδελφῶν τους.

12. Λοιπὸν αὐτή ἦταν ἡ περίπτωση μέ ὅλους τούς γενικούς ἀρχηγούς του. Ἀμφέβαλλαν καί ἀποροῦσαν κι αὐτοὶ ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ, καί τοῦτο ἔνεκα τῆς ἐπιτυχίας τῶν Λαμανιτῶν ἐναντίον τους.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι θύμωσε μέ τήν κυβέρνηση, ἐξαιτίας τῆς ἀδιαφορίας τους σχετικά μέ τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

Ὁ Μορόνι διαμαρτύρεται πρὸς τόν Παχόραν γιά τήν ἀμέλεια τῆς κυβέρνησης γιά τά στρατεύματα. Ὁ Κύριος ἀφίνει τούς δικαίους νά θανατώνονται. Οἱ Νεφίτες πρέπει νά χρησιμοποιήσουν ὅλη τή δύναμή τους καί ὅλα τά μέσα τους γιά νά γλιτώσουν ἀπό τοὺς ἐχθρούς τους. Ὁ Μορόνι ἀπειλεῖ νά πολεμήσει ἐναντίον τῆς κυβέρνησης ἂν δέ δοθεῖ βοήθεια στά στρατεύματά του.

Καί ἔγινε ὥστε ἔγραψε πάλι στόν κυβερνήτη τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ Παχόραν, καί τοῦτα εἶναι τά λόγια πού ἔγραψε, λέγοντας: Ἰδέστε, ἀπευθύνω τήν ἐπιστολή μου πρὸς τόν Παχόραν, στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρχιδικαστής καί ὁ κυβερνήτης τῆς χώρας, καί ἐπίσης πρὸς ὅλους ὄσους ἔχουν ἐκλεγεί ἀπό ἐτοῦτον τό λαό γιά νά κυβερνοῦν καί νά διευθύνουν τά θέματα αὐτοῦ τοῦ πολέμου.

2. Γιατί ιδέστε, ἔχω κάτι νά τούς πῶ ὡς εἶδος κατάκρισης. Γιατί ιδέστε, ἐσεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε ὅτι ἔχετε ὀριστεῖ νά συγκεντρώνετε ἄνδρες καί νά τούς ὀπλίζετε μέ σπαθιά καί μέ γιγαγάνια καί ὄλων τῶν εἰδῶν τά πολεμικά ὄπλα, κάθε λογῆς,

καί νά τούς στέλνετε ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, σέ ὅποιαδήποτε σημεῖα εἰσβάλλουν στή χώρα μας.

3. Καί τώρα ιδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἐγώ, ὅπως καί οἱ ἄνδρες μου, καί ὁ Ἡλαμαν ἐπίσης μέ τούς ἄνδρες του, ὑποφέραμε ἐξαιρετικά μεγάλες ταιλαιπωρίες. Μάλιστα, καί πείνα καί δίψα καί κάματο καί ὄλων τῶν εἰδῶν τά βάσανα, κάθε λογῆς.

4. Ὅμως ιδέστε, ἄν ἦταν αὐτά ὅλα ὅσα ὑποφέραμε, δέ θά διαμαρτυρόμασταν οὔτε θά παραπονιόμασταν.

5. Ὅμως ιδέστε, μεγάλη ὑπῆρξε ἡ σφαγή τοῦ λαοῦ μας. Μάλιστα, χιλιάδες ἔπεσαν ἀπό τό σπαθί, ἐνῶ θά ἦταν διαφορετικά ἄν ἐσεῖς εἶχατε παραχωρήσει στά στρατεύματά μας ἀρκετή δύναμη καί ἀρωγή γι' αὐτούς. Μάλιστα, μεγάλη ὑπῆρξε ἡ ἀμέλειά σας γιά ἐμᾶς.

6. Καί τώρα ιδέστε, ἐπιθυμοῦμε νά μάθουμε τήν αἰτία αὐτῆς τῆς ὑπερβολικά μεγάλης ἀμέλειας. Μάλιστα, ἐπιθυμοῦμε νά μάθουμε τήν αἰτία τῆς ἀσυλλόγιστης κατάστασής σας.

7. Μπορεῖτε, νομιζέτε, νά κάθεστε ἐπάνω στούς θρόνους σας σέ κατάσταση ἀπερίσκεπτης ἀπάθειας, ἐνῶ οἱ ἐχθροί σας σκορπᾶνε τό ἔργο τοῦ θανάτου τριγύρω σας; Μάλιστα, ἐνῶ δολοφονοῦν χιλιάδες ἀπό τούς ἀδελφούς σας —

8. Καί μάλιστα αὐτούς πού πρόσβλεπαν σέ σᾶς γιά προστασία, μάλιστα, σᾶς τοποθέτησαν σέ κατάσταση πού νά μπορούσατε νά τούς συντρέξετε, μάλιστα νά τούς εἶχατε στείλει στρατεύματα, νά τούς εἶχατε ἐνισχύσει, καί νά εἶχατε σώσει χιλιάδες ἀπό αὐτούς ἀπό τό νά πέσουν ἀπό σπαθί.

9. Ὅμως ιδέστε, αὐτό δέν εἶναι ὄλο — παρακρατήσατε ἀπό αὐτούς τίς προμήθειές σας, τόσο ὥστε πολλοί πολέμησαν καί αἵματοκύλησαν τή ζωή τους ἐνεκα τῶν μεγάλων ἐπιθυμιῶν πού εἶχαν γιά τήν εὐημερία

ἐτούτου τοῦ λαοῦ. Μάλιστα, καί αὐτό τό ἔκαναν ὅταν κόντευαν νά ἀφανιστοῦν ἀπό πείνα, ἐξαιτίας τῆς ὑπερβολικά μεγάλης ἀδιαφορίας πρὸς αὐτούς.

10. Καί τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί — γιατί θά ἔπρεπε νά εἰσαστε οἱ ἀγαπημένοι μας μάλιστα, καί θά ἔπρεπε νά ἔχετε ξεσηκωθεῖ μέ μεγαλύτερη ἐπιμέλεια γιά τήν εὐημερία καί τήν ἐλευθερία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Ὅμως ιδέστε, τούς παραμελήσατε τόσο ὥστε τό αἶμα χιλιάδων θά πέσει ἐπάνω στά κεφάλια σας γιά ἐκδίκηση. Μάλιστα, γιατί γνωστές ἔγιναν πρὸς τό Θεό ὄλες οἱ κραυγές τους, καί ὄλες οἱ τυραννίες τους —

11. Ἰδέστε, μπορεῖτε νά ὑποθέσετε ὅτι θά μπορούσατε νά κάθεστε ἐπάνω στούς θρόνους σας καί ἐνεκα τῆς ὑπερβολικῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ θά μπορούσατε νά μὴ κάνετε τίποτα καί ἐκεῖνος νά σᾶς ἔσωζε; Ἰδέστε, ἄν τό ὑποθέσατε αὐτό, τό ὑποθέσατε μάταια.

12. Ὑποθέτετε ὅτι, ἐπειδή τόσοι πολλοί ἀπό τούς ἀδελφούς σας σκοτώθηκαν ὅτι εἶναι ἀπό τήν ἀδυναμία τους; Σᾶς λέω, ἄν τό ὑποθέσατε αὐτό, τό ὑποθέσατε μάταια. Γιατί σᾶς λέω, ὑπάρχουν πολλοί πού ἔπεσαν ἀπό τό σπαθί. Καί ιδέστε, αὐτό εἶναι πρὸς καταδίκη σας.

13. Γιατί ὁ Κύριος ἀφήνει νά θανατώνονται οἱ δίκαιοι ὥστε ἡ δικαιοσύνη του καί ἡ κρίση του νά πέφτουν ἐπάνω στούς ἄνομους. Ἐπομένως, δέν πρέπει νά ὑποθέτετε ὅτι οἱ δίκαιοι χάνονται ἐπειδή θανατώνονται. Ὅμως ιδέστε, αὐτοῖ ἐισέρχονται στήν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ τους.

14. Καί τώρα ιδέστε, σᾶς λέω, φοβάμαι ὑπερβολικά ὅτι οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ θά πέσουν ἐπάνω σέ τοῦτον τό λαό, ἐξαιτίας τῆς ὑπερβολικῆς τους ναθρότητας, μάλιστα, τῆς ναθρότητας τῆς κυβέρνησής μας, καί τῆς

υπερβολικά μεγάλης ἀμελείας τους πρὸς τοὺς ἀδελφούς τους, μάλιστα, πρὸς αὐτοὺς πού σκοτώθηκαν.

15. Γιατί ἂν δὲν ἦταν γιὰ τὴν ἀνομία πού πρῶτα ἄρχισε στὴς κεφαλές μας, θὰ εἶχαμε μπορέσει νὰ ἀντισταθοῦμε στοὺς ἐχθρούς μας ὥστε δὲ θὰ μπορούσαν νὰ ὑπεριχύσουν ἐπάνω μας.

16. Μάλιστα, ἂν δὲν ἦταν ὁ πόλεμος πού ἐξεργάγη ἀναμεταξύ μας, μάλιστα, ἂν δὲν ἦταν γιὰ τοὺς βασιλόφρονες πού προκάλεσαν τόση αἱματοχυσία ἀνάμεσά μας, μάλιστα, κατὰ τὴ στιγμή πού μαλώνουμε ἀναμεταξύ μας, ἂν εἶχαμε ἐνώσει τὴ δύναμη μας ὅπως εἶχαμε ὡς τώρα κάνει, μάλιστα, ἂν δὲν ἦταν γιὰ τὴν ἐπιθυμία δυνάμης καὶ ἐξουσίας πού αὐτοὶ οἱ βασιλόφρονες εἶχαν ἐπάνω μας, ἂν ἦταν εἰλικρινεῖς στό σκοπὸ τῆς ἐλευθερίας μας καὶ ἐνωμένοι μαζί μας, καὶ πῆγαιναν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας, ἀντὶ νὰ σηκώνουν τὰ σπαθιά τους ἐναντίον μας, πράγμα τὸ ὁποῖο ἦταν ἡ αἰτία γιὰ τόση αἱματοχυσία ἀνάμεσά μας, μάλιστα, ἂν εἶχαμε πάει ἐναντίον τους με τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου, θὰ εἶχαμε σκορπίσει τοὺς ἐχθρούς μας, γιατί θὰ εἶχε γίνει, σύμφωνα με τὴν ἐκπλήρωση τοῦ λόγου του.

17. Ὅμως ἰδέστε, τώρα οἱ Λαμάνιτες ἔρχονται καταπάνω μας, κατακτώντας τὰ ἐδάφη μας καὶ δολοφονώντας τὸ λαό μας με τὸ σπαθί, μάλιστα, τίς γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιὰ μας, καὶ παίρνοντας τους αἰχμαλώτους μακριά, κάνοντας τους νὰ υποφέρουν κάθε εἶδους δυστυχίες, καὶ τοῦτο ἐξαιτίας τῆς μεγάλης ἀνομίας ἐκείνων πού ἐπιδιώκουν δύναμη καὶ ἐξουσία, μάλιστα, αὐτῶν τῶν βασιλοφρόνων.

18. Ὅμως, γιατί νὰ λέω πολλὰ σχετικὰ με αὐτὸ τὸ θέμα; Ἀφοῦ δὲν ξέρουμε παρὰ ὅτι ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ἐπιζητᾶτε ἐξουσία. Δὲν ξέρουμε παρὰ

ὅτι εἶστε ἐπίσης προδότες τῆς πατρίδας σας.

19. Ἡ μήπως εἶναι τὸ ὅτι μᾶς παραμελήσατε ἐπειδὴ βρίσκεστε στὴν καρδιά τῆς πατρίδας μας καὶ περιβάλλετε με ἀσφάλεια, ὥστε δὲ φροντίζετε νὰ μᾶς σταλθοῦν τρόφιμα καὶ ἄνδρες ἐπίσης, γιὰ νὰ δυναμώσουν τὰ στρατεύματά μας;

20. Ξεχάσατε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας; Μάλιστα, ξεχάσατε τὴν ὑποδούλωση τῶν πατέρων σας; Ξεχάσατε τίς τόσες φορές πού λυτρωθήκαμε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας;

21. Ἡ μήπως νομίζετε ὅτι ὁ Κύριος πάλι θὰ μᾶς γλιτώσει, ἐνῶ καθόμαστε ἐπάνω στοὺς θρόνους μας καὶ δὲ χρησιμοποιοῦμε τὰ μέσα πού ὁ Κύριος προμήθευσε γιὰ μᾶς;

22. Μάλιστα, θὰ κάθεστε ἀδρανεῖς ἐνῶ περιστοιχίζετε ἀπὸ χιλιάδες, καὶ μάλιστα δεκάδες χιλιάδων ἐκείνων πού ἐπίσης κάθονται ἀδρανεῖς, ἐνῶ ὑπάρχουν χιλιάδες ὀλόγυρα στὰ σύνορα τῆς χώρας πού πέφτουν ἀπὸ τὸ σπαθί, μάλιστα, τραυματισμένοι καὶ αἱμοραγοῦντες;

23. Νομίζετε ὅτι ὁ Θεὸς θὰ σᾶς δεῖ ὡς ἀναίτιους ἐνῶ κάθεστε ἀκίνητοι καὶ τὰ θεωρεῖτε ὅλα αὐτά; Ἰδέστε, ἐγὼ σᾶς λέω, Ὅχι. Λοιπὸν θὰ ἤθελα νὰ θυμηθεῖτε ὅτι ὁ Θεὸς εἶπε πῶς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σκεύους πρέπει νὰ καθαριστεῖ πρῶτα, καὶ ὕστερα νὰ καθαριστεῖ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ τοῦ σκεύους.

24. Καὶ τώρα, ἂν δὲ μετανοήσετε γι' αὐτὸ πού κάνατε καὶ ἂν δὲν ἀρχίσετε νὰ σκεῖνeste καὶ νὰ ἐνεργεῖτε καὶ νὰ στείλετε τρόφιμα καὶ ἄνδρες σὲ μᾶς καὶ ἐπίσης στὸν Ἡλαμαν, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ ὑποστηρίξει αὐτὰ τὰ τμήματα τῆς χώρας μας τὰ ὁποῖα ἐπαναπόκτησε, καὶ νὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἐπαναποκτήσουμε τίς ὑπόλοιπες κτήσεις μας σὲ τοῦτα τὰ τμήματα, ἰδέστε, θὰ εἶναι

σκόπιμο νά μή μαχόμεστε πιά μέ τούς Λαμανίτες ὅσπου νά καθαρίσουμε πρῶτα τὸ ἑσωτερικό τοῦ σκευῆς μας, μάλιστα τή μεγάλη κεφαλή τῆς κυβέρνησής μας.

25. Καί μόνον ἂν τιμῆσετε τὴν ἐπιστολή μου, καί βγεῖτε καί δεῖξετε σέ μένα πραγματικό πνεῦμα ἐλευθερίας καί προσπαθήσετε νά ἐνισχύσετε καί νά ὀχυρώσετε τὰ στρατεύματά μας καί νά τούς παρέχετε τρόφιμα γιά τή συντήρησή τους, ἰδέστε, θά ἀφήσω ἓνα τμήμα τῶν ἐλευθεροφρόνων νά διατηρήσουν αὐτὸ τὸ τμήμα τῆς χώρας μας καί θά ἀφήσω τὴ δύναμη καί τὶς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τους, ὥστε καμιά ἄλλη δύναμη νά μὴν μπορεῖ νά ἐνεργεῖ ἐναντίον τους —

26. Καί τοῦτο ἔνεκα τῆς τόσο μεγάλης πίστεως τους καί τὶς ὑπομονῆς τους στὶς ταλαιπωρίες τους —

27. Καί θά ἔλθω σέ σᾶς, καί ἂν ὑπάρχει κανένας ἀνάμεσά σας πού νά ἔχει ἐπιθυμία γιά ἐλευθερία, μάλιστα, ἂν ἀπομένει ἔστω μιά σπιθα ἐλευθερίας, ἰδέστε, θά ξεσηκώσω ἐξέγερση ἀνάμεσά σας, μέχρι πού αὐτοὶ πού ἔχουν ἐπιθυμίες νά σφετερίζονται δύναμη καί ἐξουσία νά ἐξοντωθοῦν.

28. Μάλιστα, ἰδέστε, δέ φοβᾶμαι τὴ δύναμή σας οὔτε τὴν ἐξουσία σας, ἀλλὰ εἶναι ὁ Θεός μου αὐτός πού φοβᾶμαι. Καί εἶναι σύμφωνα μέ τὶς ἐντολές του πού παίρνω τὸ σπαθί μου γιά νά ὑπερασπισθῶ τὸ σκοπὸ τῆς πατρίδας μου, καί εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας σας πού ὑποστήκαμε τόσο μεγάλες ἀπώλειες.

29. Ἰδέστε, εἶναι καιρός, μάλιστα, ὁ καιρός τώρα ἔφτασε, πού ἂν δέν κινηθεῖτε γιά τὴν ἄμυνα τῆς πατρίδας σας καὶ τῶν μικρῶν σας, τὸ σπαθί τῆς δικαιοσύνης κρέμεται ἀπὸ πάνω σας. Μάλιστα, καί θά πέσει ἐπάνω σας καί θά σᾶς ἐπισκεφτεῖ μέ-

χρι τὴν ὀλοκληρωτικὴ σας καταστροφή.

30. Ἰδέστε, περιμένω βοήθεια ἀπὸ σᾶς. Καί ἂν δέν μᾶς παρέχετε πρὸς ἀνακούφισή μας, ἰδέστε, θά ἔλθω σέ σᾶς, στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, καί θά σᾶς πατάξω μέ τὸ σπαθί, τόσο πού νά μὴν μπορεῖτε πιά νά ἔχετε δύναμη νά ἐμποδίζετε τὴν πρόοδο ἐτόυτου τοῦ λαοῦ στό σκοπὸ τῆς ἐλευθερίας μας.

31. Γιατί ἰδέστε, ὁ Κύριος δέ θά ἀφήσει νά ζήσετε καί νά δυναμώσετε κατὰ τὶς ἀνομίες σας γιά νά καταστρέψετε τὸ δίκαιο λαὸ του.

32. Ἰδέστε, μπορεῖτε νά ὑποθέτετε ὅτι ὁ Κύριος θά σᾶς ἀφήσει ἀνενόχλητους καί θά ἔλθει σέ κρίση ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, ὅταν εἶναι ἡ παράδοση τῶν πατέρων τους πού προκάλεσε τὸ μίσος τους, μάλιστα, καί ἔχει ἐπαναδιπλασιαστεῖ ἀπὸ ἐκείνους πού ἀποστήσαν ἀπὸ ἐμᾶς, ἐνῶ ἡ δική σας ἀνομία εἶναι γιά τὸ σκοπὸ τῆς ἀγάπης σας πρὸς τὴ δόξα καί τὶς ματαιότητες τοῦ κόσμου;

33. Ξέρετε ὅτι παραβαίνετε τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, καί ξέρετε καί ὅτι τοὺς ποδοπατᾶτε. Ἰδέστε, ὁ Κύριος μου εἶπε: "Ἄν αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἔχετε ὀρίσει κυβερνήτες σας, δέ μετανοήσουν γιά τὶς ἁμαρτίες καί τὶς ἀνομίες τους, νά πᾶς σέ μάχη ἐναντίον τους.

34. Καί τώρα ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Μορόνι, εἶμαι ἐξαναγκασμένος, σύμφωνα μέ τὴ διαθήκη τὴν ὁποία ἔχω συνάψει, νά τηρῶ τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ μου. Γι' αὐτὸ θά ἤθελα νά προσκολληθεῖτε στό λόγο τοῦ Θεοῦ, καί νά στείλετε ταχύτατα σέ μένα ἀπὸ τὶς προμήθειές σας καί ἀπὸ τοὺς ἄνδρες σας, ἐπίσης καί στὸν Ἡλλεμαν.

35. Καί ἰδέστε, ἂν δέν τὸ κάνετε αὐτό, ἔρχομαι καταπάνω σας ταχύτατα. Γιατί ἰδέστε, ὁ Θεός δέ θά

ἀφήσει νά χαθούμε ἀπό πείνα. Γι' αὐτό θά μᾶς δώσει ἀπό τά τρόφιμά σας, ἔστω κι ἂν εἶναι ἀνάγκη νά γίνει μέ τό σπαθί. Λοιπόν κοιτάξτε νά ἐκπληρώσετε τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

36. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ Μορόνι, ὁ ἀρχιστράτηγός σας. Δέν ἐπιδιώκω δύναμη, ἀλλά νά τήν καταρρίψω. Δέν ἐπιδιώκω τίς τιμές τοῦ κόσμου, ἀλλά τή δόξα τοῦ Θεοῦ μου, καί τήν ἐλευθερία καί εὐημερία τῆς πατρίδας μου. Καί ἔτσι κλείνω τήν ἐπιστολή μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61

Ὁ Παχόραν λέει στό Μορόνι γιά τήν ἐξέγερση καί ἀνταρσία ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Οἱ βασιλόφρονες παίρνουν τή Ζαραχέμλα καί βρίσκονται σέ συμμαχία μέ τούς Λαμανίτες. Ὁ Παχόραν ζητάει στρατιωτική βοήθεια ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν.

ΙΑΣΤΕ, λοιπόν ἐγινε ὥστε μόλις ἔστειλε ὁ Μορόνι αὐτήν τήν ἐπιστολή του στόν ἀρχικυβερνήτη, ἔλαβε μία ἐπιστολή ἀπό τόν Παχόραν, τόν ἀρχικυβερνήτη. Καί τούτα εἶναι τά λόγια πού ἔλαβε:

2. Ἐγώ, ὁ Παχόραν, πού εἶμαι ὁ ἀρχικυβερνήτης ἐτούτης τῆς χώρας, στέλνω ἐτούτα τά λόγια στό Μορόνι, τόν ἀρχιστράτηγο τοῦ στρατοῦ. Ἰδέξ, λέω σέ σένα, Μορόνι, ὅτι δέ χαίρομαι μέ τίς τόσες τολαιπωρίες σου, μάλιστα, αὐτό θλίβει τήν ψυχή μου.

3. Ὅμως ἰδέξ, ὑπάρχουν αὐτοί πού χαίρονται μέ τίς τολαιπωρίες σου, μάλιστα, τόσο ὥστε ἐξεγέρθηκαν σέ ἀνταρσία ἐναντίον μου, καί ἐπίσης ἐναντίον ἐκείνων ἀπό τό λαό μου πού εἶναι ἐλευθερόφρονες, μάλιστα, καί αὐτοί πού ἐξεγέρθηκαν εἶναι ἐξαιρετικά πολυάριθμοι.

4. Καί ἐκεῖνοι πού ἐπιδίωξαν νά μου ἀφαιρέσουν τή δικαστική ἔδρα,

εἶναι αὐτοί πού ἐγιναν ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀνομίας. Γιατί χρησιμοποίησαν τόση κολακεία καί παράσυσαν τίς καρδιές πολλῶν ἀνθρώπων, πράγμα τό ὁποῖο θά εἶναι ἡ αἰτία ὀδυνηρῆς δυστυχίας ἀνάμεσά μας. Παρακράτησαν τίς προμήθειές μας καί φόβισαν τούς ἐλευθερόφρονες μας ὥστε δέν ἤλθαν σέ σᾶς.

5. Καί ἰδέξ, μέ ἔδιωξαν ἀπό ἐμπρός τους καί κατέφυγα στή γῆ τοῦ Γεδεών, μέ ὅσους ἄνδρες ἦταν δυνατό νά μπορέσω νά πάρω.

6. Καί ἰδέξ, ἔστειλα μία διακήρυξη σέ ὅλο ἐτούτο τό τμήμα τῆς χώρας, καί ἰδέξ, συρρέουν σέ μᾶς καθημερινά, στά ὄπλα τους, γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας τους καί τῆς ἐλευθερίας τους, καί γιά νά ἐκδικηθοῦν τά ἄδικά μας.

7. Καί ἤλθαν σέ μᾶς, σέ τέτοιο σημεῖο πού ἐκείνους πού ἔχουν ξεσηκωθεί σέ ἀνταρσία ἐναντίον μας τούς ἀψηφούν, μάλιστα, τόσο ὥστε ἐκεῖνοι φοβοῦνται καί δέν τολμοῦν νά ἔλθουν σέ μάχη ἐναντίον μας.

8. Κατέλαβαν τή χώρα, δηλαδή τήν πόλη, τοῦ Ζαραχέμλα. Ὅρισαν ἕνα βασιλιά τους, καί αὐτός ἐγραψε στό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν, μέ τό ὁποῖο ἐνώθηκε σέ συμμαχία μαζί τους, κατά τήν ὁποία συμμαχία συμφώνησε αὐτός νά διατηρήσει τήν πόλη τοῦ Ζαραχέμλα, ἡ ὁποία διατήρηση αὐτός νομίζει ὅτι θά κάνει τούς Λαμανίτες νά μπορέσουν νά κατακτήσουν τήν ὑπόλοιπη χώρα καί αὐτός νά γίνει βασιλιάς ἐτούτου τοῦ λαοῦ ὅταν θά ἔχουν κατακτηθεῖ ὑπό τῶν Λαμανιτῶν.

9. Τώρα λοιπόν, στήν ἐπιστολή σου μέ μάρφεςαι, ἀλλά αὐτό δέν ἔχει σημασία. Δέν εἶμαι θυμωμένος, ἀλλά χαίρομαι μέ τό μεγαλεῖο τῆς καρδιάς σου. Ἐγώ, ὁ Παχόραν, δέν ἐπιδιώκω δύναμη, παρά μόνο γιά νά κρατήσω τή δικαστική μου ἔδρα, γιά νά μπο-

ρέσω νά διατηρήσω τά δικαιώματα καί τήν ἐλευθερία τοῦ λαοῦ μου. Ἡ ψυχή μου εἶναι σταθερή σέ αὐτήν τήν ἐλευθερία μέ τήν ὁποία ὁ Θεός μᾶς κατέστησε ἐλεύθερους.

10. Καί τώρα, ιδέες, ἐμεῖς θά ἀντισταθοῦμε στήν ἀνομία μέχρι αἱματοχυσίας. Δέ θά χύναμε τό αἷμα τῶν Λαμανιτῶν ἄν παρέμεναν στή δική τους χώρα.

11. Δέ θά χύναμε τό αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας ἄν δέν ξεσηκωνόνταν σέ ἀνταρσία καί δέν ἐπαιρναν τό σπαθί ἐναντίον μας.

12. Θά ὑποτασθῶμασταν στό ζυγό τῆς δουλείας ἄν αὐτό ἦταν ἀπαραίτητο κατά τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄν ἐκεῖνος μᾶς πρόσταζε νά κάνομε αὐτό.

13. Ὅμως ιδέες, δέ μᾶς προστάζει νά ὑποταχτοῦμε στούς ἐχθρούς μας, ἀλλά νά βασίσουμε τήν ἐμπιστοσύνη μας σέ αὐτόν καί αὐτός θά μᾶς ἐλευθερώσει.

14. Ἐπομένως, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, Μορόνι, ἄς ἀντισταθοῦμε στό κακό, καί σέ ὅτιδήποτε κακό δέν μπορούμε νά ἀντισταθοῦμε μέ τά λόγια μας, μάλιστα, ὅπως τίς ἀνταρσίες καί τίς ἀποστασίες, ἄς ἀντισταθοῦμε σ' αὐτά μέ τό σπαθιά μας, ὥστε νά διατηρήσουμε τήν ἐλευθερία μας, γιά νά μπορούμε νά ἀγαλλιαζόμαστε μέ τό μέγα προνόμιο τῆς ἐκκλησίας μας καί μέ τό σκοπό τοῦ Λυτρωτῆ μας καί τοῦ Θεοῦ μας.

15. Λοιπόν, ἔλα πρὸς ἐμένα ταχύτατα μέ μερικούς ἀπό τοὺς ἄνδρες σου, καί ἄφησε τοὺς ὑπόλοιπους στίς διαταγές τοῦ Λεχί καί τοῦ Τεάνκουμ. Δῶσε τους ἐξουσία νά διευθύνουν τόν πόλεμο σέ αὐτό τό τμήμα τῆς χώρας, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο εἶναι ἐπίσης τό πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας πού εἶναι μέσα τους.

16. Ἰδέες, τοὺς ἔστειλα μερικές προμήθειες, ὥστε νά μὴ χαθοῦν

ὥσπου νά μπορέσεις ἐσύ νά ἔλθεις σέ μένα.

17. Συγκέντρωσε ὅτιδήποτε δύναμη μπορεῖς κατά τήν πορεία σου πρὸς τὰ ἐδῶ, καί θά πάμε γρήγορα ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀποστατῶν, μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ μας, σύμφωνα μέ τήν πίστη πού ἔχουμε μέσα μας.

18. Καί θά καταλάβουμε τήν πόλη τοῦ Ζαραχέμλα, ὥστε νά μπορέσουμε νά ἀποκτήσουμε περισσότερα τρόφιμα γιά νά στείλουμε στό Λεχί καί τόν Τεάνκουμ. Μάλιστα, θά πάμε ἐναντίον τους μέ τή δύναμη τοῦ Κυρίου, καί θά θέσουμε τέλος σέ τούτη τῆ μεγάλη ἀνομία.

19. Τώρα λοιπόν, Μορόνι, πράγματι χαίρομαι πού ἔλαβα τήν ἐπιστολή σου, γιατί ἀνησυχούσα κάπως γιά τό τι ἔπρεπε νά κάνουμε, ἄν θά ἦταν δίκαιο γιά μᾶς νά πάμε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μας.

20. Ὅμως ἐσύ εἶπες, ἄν δέ μετανοήσουν, ὁ Κύριος σέ πρόσταξε νά πᾶς ἐναντίον τους.

21. Κοίταξε νά ἐνδυναμώσεις τό Λεχί καί τόν Τεάνκουμ ὡς πρὸς τόν Κύριο. Πές τους νά μὴ φοβοῦνται, γιατί ὁ Θεός θά τοὺς λυτρώσει, μάλιστα, καί ἐπίσης ὅλους ὄσους στέκουν σταθεροί στήν ἐλευθερία ἐκείνη μέ τήν ὁποία ὁ Θεός τοὺς κατέστησε ἐλεύθερους. Καί τώρα κλείνω τήν ἐπιστολή μου πρὸς τόν ἀγαπημένο μου ἀδελφό, τό Μορόνι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62

Ὁ Μορόνι προπορεύεται πρὸς βοήθεια τοῦ Παχόραν στή γῆ τοῦ Γεδεών. Οἱ βασιλοφρονες πού ἀρνοῦνται νά ὑπερασπιστοῦν τήν πατρίδα τους θανατώνονται. Ὁ Παχόραν καί ὁ Μορόνι ξαναπαίρνουν τό Νεφίχα. Πολλοί Λαμανίτες ἐνώνονται μέ τό λαό τοῦ Ἀμμών. Ὁ Τεάνκουμ σκοτώνει τόν Ἀμμωρών καί μετά θανατώνεται κι αὐτός. Οἱ Λαμανίτες διώχονται ἀπό τή χώρα καί ἡ εἰρήνη ἐδραιώνεται. Ὁ Ἡλαμαν ἐπι-

στρέφει στη διακονία και έπαυξάνει την Έκκλησία.

Και τότε έγινε ώστε όταν έλαβε ο Μορόνι αυτήν την έπιστολή, ή καρδιά του πήρε θάρρος και ήταν γεμάτος με εξαιρετικά μεγάλη χαρά για τό πόσο πιστός ήταν ο Παχόραν, πού δέν ήταν κι αυτός προδότης τής έλευθερίας και του σκοπού τής πατρίδας του.

2. Όμως επίσης θλιβόταν εξαιρετικά εξαιτίας τής άνομίας εκείνων πού έδιωξαν τόν Παχόραν από τή δικαστική έδρα, μάλιστα, τέλος, εξαιτίας εκείνων πού είχαν έπαναστατήσει εναντίον τής πατρίδας τους και του Θεού τους.

3. Και έγινε ώστε ο Μορόνι πήρε ένα μικρό αριθμό άνδρων, σύμφωνα με τήν έπιθυμία του Παχόραν, και έδωσε στό Λεχί και στόν Τεάνκουμ τήν άρχηγία για τό υπόλοιπο του στρατού του, και ξεκίνησε τήν πορεία του προς τή γή του Γεδεών.

4. Και ύψωνε τό λάβαρο τής έλευθερίας σε όποιοδήποτε τόπο έμπαινε, και απέκτησε όση δύναμη μπορούσε σε όλη τήν πορεία του προς τή γή του Γεδεών.

5. Και έγινε ώστε συναθροίστηκαν χιλιάδες στό λάβαρό του, και πήραν τά σπαθιά τους για τήν υπεράσπιση τής έλευθερίας τους, ώστε να μήν καταλήξουν σε όποδούλωση.

6. Και έτσι, όταν συγκέντρωσε ο Μορόνι όσους άνδρες μπορούσε σε όλη του τήν πορεία, ήλθε στη γή του Γεδεών, και ένώνοντας τίς δυνάμεις του με τίς δυνάμεις του Παχόραν, έγιναν εξαιρετικά ισχυροί, ακόμα πίο ισχυροί από τούς άνδρες του Πακούς, πού ήταν ο βασιλιάς αυτών των άποστατών πού είχαν διώξει τούς έλευθερόφρονες από τή γή του Ζαραχέμλα και είχαν κυριεύσει τή χώρα.

7. Και έγινε ώστε ο Μορόνι και ο

Παχόραν κατέβηκαν με τά στρατεύματά τους στη γή του Ζαραχέμλα και προχώρησαν εναντίον τής πόλης και συνάντησαν τούς άνδρες του Πακούς, τόσο ώστε ήλθαν σε μάχη.

8. Και ιδέστε, ο Πακούς σκοτώθηκε και οί άνδρες του πιάστηκαν αιχμάλωτοι, και ο Παχόραν άποκαταστάθηκε στη δικαστική του έδρα.

9. Και τούς άνδρες του Πακούς τούς δίκασαν σύμφωνα με τό νόμο, επίσης και αυτούς τούς βασιλόφρονες πού είχαν πιάσει και είχαν ρίξει στη φυλακή. Και τούς εκτέλεσαν σύμφωνα με τό νόμο. Μάλιστα, αυτούς τούς άνδρες του Πακούς και αυτούς τούς βασιλόφρονες, όσους δέν ήθελαν να πάρουν τά όπλα για τήν υπεράσπιση τής πατρίδας τους, αλλά μάχονταν ενάντια σε αυτό, τούς θανάτωσαν.

10. Και έτσι κατέστη άναγκαίο αυτός ο νόμος να τηρηθεί αυστηρά για τήν ασφάλεια τής χώρας τους. Μάλιστα, και όποιον ευρισκαν να άρνεϊται τήν έλευθερία τους, άμέσως τόν εκτελοΰσαν σύμφωνα με τό νόμο.

11. Και έτσι τελείωσε ο τριακοστός χρόνος τής βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, με τό Μορόνι και τόν Παχόραν πού άποκατάστησαν τήν ειρήνη στη γή του Ζαραχέμλα, ανάμεσα στον ίδιο τό λαό τους, πού έπέβαλλαν θάνατο σε όλους όσους δέν ήταν πιστοί στό σκοπό τής έλευθερίας.

12. Και έγινε ώστε κατά τήν *έναρξη του τριακοστού και πρώτου χρόνου τής βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Μορόνι έκανε άμέσως ώστε προμήθειες να σταλοΰν, όπως και στρατός από έξι χιλιάδες άνδρες να σταλοΰν στόν Ήλαμαν, για να τόν βοηθήσουν στη διατήρηση εκείνου του τμήματος τής χώρας.

13. Και έκανε επίσης ώστε ένας

στρατός από ἑξὶ χιλιάδες ἄνδρες, μέ ἀρκετὴ ποσότητα τροφίμων, νά σταλεῖ στά στρατεύματα τοῦ Λεχὶ καὶ τοῦ Τεάνκουμ. Καὶ ἔγινε ὥστε αὐτὸ ἔγινε γιὰ νά ὀχυρώσουν τὴ χώρα ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν.

14. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι καὶ ὁ Παχόραν, ἀφήνοντας ἓνα μεγάλο σῶμα ἀνδρῶν στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, ξεκίνησαν γιὰ τὴν πορεία τους μὲ ἓνα μεγάλο σῶμα ἀνδρῶν πρὸς τὴ γῆ τοῦ Νεφίχα, ἀποφασισμένοι νά κατανικήσουν τοὺς Λαμανίτες σὲ αὐτὴν τὴν πόλη.

15. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς πορεύονταν πρὸς τὴ χώρα, ἔπιασαν ἓνα μεγάλο σῶμα ἀνδρῶν ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες, καὶ σκότωσαν πολλοὺς ἀπὸ αὐτούς καὶ πῆραν τίς προμήθειές τους καὶ τὰ πολεμικά τους ὄπλα.

16. Καὶ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ τοὺς ἔπιασαν, τοὺς ἔκαναν νά συνάψουν διαθήκη ὅτι δὲ θά ἔπαιρναν πιά τὰ πολεμικά τους ὄπλα ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

17. Καὶ ὅταν εἶχαν πιά συνάψει αὐτὴν τὴ διαθήκη, τοὺς ἔστειλαν νά κατοικήσουν μὲ τὸ λαὸ τοῦ Ἀμμῶν, καὶ ἦταν κατὰ τὸν ἀριθμὸ περίπου τέσσερις χιλιάδες αὐτοὶ πού δὲ θανατώθηκαν.

18. Καὶ ἔγινε ὥστε ἀφοῦ τοὺς ἔστειλαν αὐτούς ἐκεῖ, προέβησαν στὴν πορεία τους πρὸς τὴ γῆ τοῦ Νεφίχα. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν ἔφθασαν στὴν πόλη τοῦ Νεφίχα, ἔστησαν τίς σκηνές τους στοὺς κάμπους τοῦ Νεφίχα πού εἶναι κοντὰ στὴν πόλη τοῦ Νεφίχα.

19. Λοιπὸν ὁ Μορόνι ἐπιθυμοῦσε νά ἔλθουν ἐναντίον τους σὲ μάχη οἱ Λαμανίτες, στοὺς κάμπους. Ὅμως οἱ Λαμανίτες ἀφοῦ ἤξεραν γιὰ τὸ τόσο μεγάλο θάρρος τους καὶ ἀφοῦ ἔβλεπεν τὸ μεγάλο τους ἀριθμὸ, γι' αὐτὸ δὲν τολμοῦσαν νά τους ἐπιτεθοῦν. Γι' αὐτὸ δὲν ἦλθαν σὲ μάχη τὴν ἡμέρα αὐτῆ.

20. Καὶ ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα, ὁ Μορόνι προχώρησε μέσα στοῦ σκοτάδι τῆς νύχτας καὶ ἦλθε πάνω στὴν κορυφὴ τοῦ τείχους γιὰ νά κατασκοπεύσει σὲ ποιὸ σημεῖο τῆς πόλης στρατοπέδευαν οἱ Λαμανίτες μὲ τὸ στρατό τους.

21. Καὶ ἔγινε ὥστε ἦταν στοῦ ἀνατολικὸ μέρος, κοντὰ στὴν εἴσοδο, καὶ ὅλοι τους κοιμόνταν. Καὶ τότε ὁ Μορόνι ἐπέστρεψε στοῦ στρατό του, καὶ φρόντισε νά ἐτοιμάσουν γρήγορα γερὰ σχοινιά καὶ σκάλες, γιὰ νά κρεμαστοῦν ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ τείχους πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ τείχους.

22. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι ἔκανε τοὺς ἄνδρες του νά προχωρήσουν καὶ νά φθάσουν στὴν κορυφὴ τοῦ τείχους, καὶ νά ἀφθεοῦν κάτω μέσα σὲ κεῖνο τὸ μέρος τῆς πόλης, μάλιστα, στοῦ δυτικὸ μέρος, ὅπου δὲ στρατοπέδευαν οἱ Λαμανίτες μὲ τὰ στρατεύματά τους.

23. Καὶ ἔγινε ὥστε ἀφέθηκαν ὅλοι κάτω μέσα στὴν πόλη τὴ νύχτα, μὲ τὰ γερὰ τους σχοινιά καὶ τίς σκάλες τους. Ἔτσι, ὅταν ἦλθε τὸ πρωῖ, ἦταν ὅλοι τους ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλης.

24. Καὶ τότε, ὅταν ξύπνησαν οἱ Λαμανίτες καὶ εἶδαν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Μορόνι ἦταν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ τείχη, τρομοκρατήθηκαν πάρα πολὺ, τόσο ὥστε ξέφυγαν χρησιμοποιώντας τὸ πέραςμα.

25. Τότε λοιπὸν, ὅταν εἶδε ὁ Μορόνι ὅτι τρέπονταν σὲ φυγὴ ἐμπρὸς του, ἔκανε ὥστε οἱ ἄνδρες του νά προελάσουν ἐναντίον τους, καὶ σκότωσαν πολλοὺς καὶ περικύκλωσαν ἄλλους πολλοὺς καὶ τοὺς ἔπιασαν αἰχμαλώτους. Καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἀπὸ αὐτούς κατέφυγαν στὴ γῆ τοῦ Μορόνι, πού ἦταν κοντὰ στά ὄρια πρὸς τὴν παραλία.

26. Ἔτσι ὁ Μορόνι καὶ ὁ Παχόραν κατέλαβαν τὴν πόλη τοῦ Νεφίχα

χωρίς να ἀπαλεστέι ούτε μιὰ ψυχή. Καί ἦταν πολλοί ἀπό τούς Λαμανίτες πού εἶχαν σκοτωθεῖ.

27. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε πολλοί ἀπὸ τούς Λαμανίτες πού ἦταν αἰχμάλωτοι, ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸ λαὸ τοῦ Ἄμμὼν καὶ νὰ γίνουν ἐλεύθερος λαός.

28. Καί ἔγινε ὥστε σέ ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦσαν, τούς παραχωρήθηκε αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες τους.

29. Ἐπομένως, ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι ἀπὸ τούς Λαμανίτες ἐνώθησαν μὲ τὸ λαὸ τοῦ Ἄμμὼν, καὶ ἄρχισαν νὰ ἐργάζονται ἐντατικά, νὰ καλλιεργοῦν τὴ γῆ, νὰ παράγουν ὄλωνα τῶν εἰδῶν τὸ σιτηρὰ καὶ ποίμνια καὶ ἀγέλες κάθε λογῆς. Καί ἔτσι ἀνακουφίστηκαν οἱ Νεφίτες ἀπὸ μεγάλο βάρος. Μάλιστα, σέ σημεῖο ὥστε ἀπαλλάχτηκαν ἀπὸ ὄλους τούς αἰχμάλωτους Λαμανίτες.

30. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι, ἀφοῦ κατέκτησε τὴν πόλη τοῦ Νεφίχα, ἀφοῦ ἔπιασε πολλούς αἰχμάλωτους, πράγμα τὸ ὁποῖο μείωσε τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν πάρα πολὺ, καὶ ἀφοῦ ἐπανάκτησε πολλούς ἀπὸ τούς Νεφίτες πού εἶχαν πιαστῆ αἰχμάλωτοι, πράγμα τὸ ὁποῖο ἐνίσχυσε τὸ στρατὸ τοῦ Μορόνι πάρα πολὺ, γι' αὐτὸ πῆγε ὁ Μορόνι ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Νεφίχα στὴ γῆ τοῦ Λεχί.

31. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ἐρχόταν ὁ Μορόνι ἐναντίον τους, πάλι φοβήθηκαν καὶ τράπηκαν σὲ φυγὴ ἐμπρὸς στοῦ στρατοῦ τοῦ Μορόνι.

32. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι καὶ ὁ στρατὸς του τούς κυνηγοῦσαν ἀπὸ πόλη σὲ πόλη, μέχρι πού τούς συνάντησαν ὁ Λεχί καὶ ὁ Τεάνκουμ. Καὶ τράπηκαν σὲ φυγὴ ἀπὸ τὸ Λεχί καὶ τὸν Τεάνκουμ οἱ Λαμανίτες, μέχρι κάτω, στὰ ὄρια πρὸς τὴν παραλία, ὅπου ἐφθασαν στὴ γῆ τοῦ Μορόνι.

33. Καί τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν ἦταν ὅλα συγκεντρωμένα, τόσο ὥστε ἦταν ὅλοι σὲ ἓνα σῶμα στὴ γῆ τοῦ Μορόνι. Λοιπὸν ὁ Ἄμμωρὼν, ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν, ἦταν κι αὐτὸς μαζί τους.

34. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορόνι καὶ ὁ Λεχί καὶ ὁ Τεάνκουμ, στρατοπέδευαν μὲ τὰ στρατεύματά τους ὀλόγυρα στὰ ὄρια τῆς γῆς τοῦ Μορόνι, τόσο ὥστε οἱ Λαμανίτες περικυκλώθηκαν τριγύρω στὰ ὄρια δίπλα στὴν ἐρημιὰ στοῦ νότου καὶ στὰ ὄρια δίπλα στὴν ἐρημιὰ στὴν ἀνατολή.

35. Καί ἔτσι στρατοπέδευαν γιὰ τὴ νύχτα. Γιατὶ ἰδέστε, οἱ Νεφίτες καὶ οἱ Λαμανίτες ἐπίσης, ἦταν ἀποκαμωμένοι ἔνεκα τῆς μακριᾶς πορείας. Γι' αὐτὸ, δὲν ἐπινόησαν κανένα στρατήγημα κατὰ τὴ νύχτα, παρά μόνο ὁ Τεάνκουμ. Γιατὶ αὐτὸς ἦταν πάρα πολὺ θυμωμένος μὲ τὸν Ἄμμωρὼν καὶ ὁ Ἀμαλικίχα ὁ ἀδελφός του, ἦταν ἡ αἰτία αὐτοῦ τοῦ μεγάλου καὶ παρατεταμένου πολέμου μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν Λαμανιτῶν, πού ἦταν ἡ αἰτία τῶσων πολέμων καὶ αἵματοχυσίας, μάλιστα, καὶ τῶσος πείνας.

36. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Τεάνκουμ, στοῦ θυμοῦ του, πῆγε μέσα στοῦ στρατόπεδο τῶν Λαμανιτῶν καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλης. Καὶ προχώρησε μὲ ἓνα λεπτὸ σχοινί, ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, τόσο πού βρῆκε τὸ βασιλιά, καὶ τοῦ ἔριξε ἓνα ἀκόντιο, πού τὸν τρύπησε κοντὰ στὴν καρδιά. Ὅμως ἰδέστε, ὁ βασιλιάς ξύπνησε τούς ὑπηρέτες του προτοῦ πεθάνει, τόσο πού ἐκείνοι κινήθησαν τὸν Τεάνκουμ καὶ τὸν σκότωσαν.

37. Λοιπὸν ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Λεχί καὶ ὁ Μορόνι ἔμαθαν ὅτι ὁ Τεάνκουμ ἦταν νεκρός, λυπήθηκαν πάρα πολὺ, γιατί ἰδέστε, ἦταν ἄνθρωπος πού εἶχε πολεμήσει γενναῖα

γιά τήν πατρίδα του, μάλιστα, ἕνας ἀληθινός φίλος τῆς ἐλευθερίας. Καί ὑπέφερε πάρα πολλές ὀδυνηρές ταλαιπωρίες. Ὅμως ἰδέστε, ἦταν νεκρός καί εἶχε πάει στό δρόμο ὀλης τῆς γῆς.

38. Λοιπόν ἐγινε ὥστε ὁ Μορόνι πορεύτηκε τό ἐπόμενο πρωί καί ἔπεσε κατεπάνω στούς Λαμανίτες, τόσο ὥστε τούς σκότωσαν μέ μεγάλη σφαγή. Καί τούς ἐδίωξαν ἀπό τή χώρα. Καί ἐκεῖνοι τράπηκαν σέ φυγή, τόσο πού δέν ἐπέστρεψαν ἐκείνη τήν ἐποχή κατά τῶν Νεφίτῶν.

39. Καί ἔτσι *τελειώσε ὁ τριακοστός καί πρῶτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί. Καί ἔτσι εἶχαν πολέμους καί αἱματοχυσίες καί μεγάλη πείνα, καί δυστυχία, γιά διάστημα πολλῶν ἐτῶν.

40. Καί ὑπῆρξαν δολοφονίες καί διαμάχες καί ἀποστασίες καί κάθε εἶδους ἀνομία ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί. Ὅμως γιά χάρη τῶν δικαίων, μάλιστα, ἔνεκα τῶν προσευχῶν τῶν δικαίων, γλίτωσαν.

41. Ὅμως ἰδέστε, ἐξαιτίας τῆς τόσο μεγάλης διάρκειας τοῦ πολέμου μεταξύ τῶν Νεφίτῶν καί τῶν Λαμανιτῶν, πολλοί εἶχαν σκληρύνει ἐξαιτίας τῆς τόσο μεγάλης διάρκειας τοῦ πολέμου. Καί πολλοί μαλάκωσαν ἐξαιτίας τῶν ταλαιπωριῶν τους, τόσο πού ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης.

42. Καί ἐγινε ὥστε ἀφοῦ ὀχύρωσε ὁ Μορόνι ἐκεῖνα τά τμήματα τῆς χώρας πού ἦταν τά περισσότερο ἐκτεθειμένα στούς Λαμανίτες, μέχρι πού ἦταν ἀρκετά ἰσχυρά, ἐπέστρεψε στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμλα. Καί ὁ Ἡλαμαν ἐπίσης ἐπέστρεψε στόν τόπο τῆς κληρονομίας του. Καί ἐπικρατοῦσε πάλι εἰρήνη στό λαό τοῦ Νεφί.

43. Καί ὁ Μορόνι παραχώρησε

τήν ἀρχηγία τῶν στρατευμάτων του στά χέρια τοῦ γιοῦ του, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Μορονιχά, καί ἀποσύρθηκε στό σπίτι του γιά νά περάσει τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες του σέ γαλήνη.

44. Καί ὁ Παχόραν ἐπέστρεψε στή δικαστική ἔδρα. Καί ὁ Ἡλαμαν ἀνέλαβε πάλι τό νά κηρύττει στό λαό τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιατί ἐξαιτίας τῶν τόσων πολέμων καί διχονοιῶν, εἶχε γίνει ἀναγκαῖο νά γίνει πάλι διακανονισμός στήν ἐκκλησία.

45. Γι' αὐτό, ὁ Ἡλαμαν καί οἱ ἀδελφοί του, πήγαιναν καί διακηρῦτταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ μεγάλη δύναμη μέχρι πού νά πείθουν πλὴν κόσμου γιά τίς ἀνομίες τους, πράγμα πού τούς ἔκανε νά μετανοοῦν γιά τίς ἁμαρτίες τους καί νά βαπτίζονται στόν Κύριο τό Θεό τους.

46. Καί ἐγινε ὥστε ἐδραίωσαν πάλι τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, σέ ὅλη τή χώρα.

47. Μάλιστα, καί ἐγιναν διακανονισμοί σχετικά μέ τό νόμο. Καί ἐκλέχτηκαν οἱ δικαστές τους καί οἱ ἀρχιδικαστές τους.

48. Καί ὁ λαός τοῦ Νεφί ἄρχισε νά εὐημερεῖ πάλι στή χώρα καί ἄρχισαν νά πληθύνονται καί νά γίνονται ἐξαιρετικά ἰσχυροί πάλι στή χώρα. Καί ἄρχισαν νά γίνονται ἐξαιρετικά πλούσιοι.

49. Ὅμως παρόλα τά πλοῦτη τους, ἢ τή δύναμή τους ἢ τήν εὐημερία τους, δέν ὑψώνονταν στήν περηφάνεια τῶν ματιῶν τους, οὔτε ἦταν ναθροί στό νά θυμοῦνται τόν Κύριο τό Θεό τους, ἀλλά ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους ὑπερβολικά ἐνώπιόν του.

50. Μάλιστα, θυμόνταν πόσο σπουδαία πράγματα εἶχε κάνει γι' αὐτούς ὁ Κύριος, ὅτι τούς εἶχε γλιτώσει ἀπό τό θάνατο καί ἀπό τά δεσμά καί ἀπό τή φυλακή καί ἀπό ὄλων τῶν εἰδῶν τίς δυστυχίες καί

τούς είχε γλιτώσει από τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

51. Καί προσεύχονταν στὸν Κύριο τὸ Θεὸ τους συνέχεια, τόσο πού ὁ Κύριος τοὺς εὐλόγησε, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο του, ἔτσι ὥστε ἔγιναν ἰσχυροὶ καὶ εὐημεροῦσαν στὴ χώρα.

52. Καί ἔγινε ὥστε ὅλα αὐτὰ εἶχαν γίνει. Καί πέθανε ὁ Ἡλαμαν, κατὰ τὸν *τριακοστὸ καὶ πέμπτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63

Ὁ Σιβλὼν καὶ ἀργότερα ὁ Ἡλαμαν κατέχουν τὰ ἱερά χρονικά. Πολλοὶ Νεφίτες ταξιδεύουν στὴ χώρα πρὸς τὰ βόρεια. Ὁ Ἀγῶθ ναυπηγεῖ πλοῖα τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν στὴ δυτικὴ θάλασσα. Ὁ Μορονιχὰ νικάει τοὺς Λαμανίτες σὲ μάχη.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε κατὰ τὴν ἴεναρξη τοῦ τριακοστοῦ καὶ ἔκτου χρόνου τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὁ Σιβλὼν ἀνέλαβε στήν κατοχή του αὐτὰ τὰ ἱερά πράγματα πού εἶχαν παραδοθεῖ στὸν Ἡλαμαν ἀπὸ τὸν Ἄλμα.

2. Καί ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος, καὶ βιάδιζε σωστά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καί πρόσεχε νὰ κάνει διαρκῶς τὸ καλὸ, νὰ τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, καὶ ἔτσι ἔκανε καὶ ὁ ἀδελφός του.

3. Καί ἔγινε ὥστε καὶ ὁ Μορόνι πέθανε. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ τριακοστός καὶ ἔκτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

4. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν ἴτριακοστὸ καὶ ἑβδομο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη ὁμάδα ἀνθρώπων, μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων καὶ τετρακοσίων ἀνδρῶν, μὲ τίς γυναῖκες τους καὶ τὰ παιδιὰ τους, πού ἔφυγαν ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμα πρὸς τὴ γῆ πού ἦταν πρὸς τὰ βόρεια.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἀγῶθ, πού ἦταν ἓνας ἄνθρωπος μὲ πολὺ μεγάλη περιέργεια, πῆγε καὶ ναυπήγησε ἓνα πολὺ μεγάλο πλοῖο, στὰ ὄρια τῆς γῆς Ἀφθονίας, δίπλα στὴ γῆ Ἐρημωση καὶ τὸ ἔριξε στὴ δυτικὴ θάλασσα, δίπλα στὸ στενὸ λαιμὸ πού ὀδηγοῦσε στὴ γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

6. Καί ιδέστε, ἦταν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Νεφίτες πού μπῆκαν μέσα σέ αὐτὸ καὶ ταξίδεψαν μὲ πολλές προμήθειες καὶ μὲ πολλές γυναῖκες καὶ παιδιὰ. Καὶ κατευθύνθηκαν βόρεια. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ τριακοστός καὶ ἑβδομος χρόνος.

7. Καί κατὰ τὸν τριακοστὸ καὶ ὄγδοο χρόνο, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ναυπήγησε ἄλλα πλοῖα. Καὶ τὸ πρῶτο πλοῖο ἐπίσης ἐπέστρεψε, καὶ πολλοὶ περισσότεροὶ ἄνθρωποι μπῆκαν σέ αὐτὸ. Καὶ αὐτοὶ ἐπίσης πῆγαν πολλές προμήθειες καὶ ξεκίνησαν πάλι πρὸς τὴ γῆ στὰ βόρεια.

8. Καί ἔγινε ὥστε κανένας δὲν ἄκουσε πιά γι' αὐτούς. Καὶ ὑποθέτουμε ὅτι πνίγηκαν στὰ βάθη τῆς θάλασσας. Καί ἔγινε ὥστε ἄλλο ἓνα πλοῖο ταξίδεψε ἐπίσης, καὶ πρὸς τὰ πού πῆγε, δὲν ξέρουμε.

9. Καί ἔγινε ὥστε αὐτὸν τὸ χρόνο πολλοὶ ἄνθρωποι πῆγαν στὴ γῆ πρὸς τὰ βόρεια. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ τριακοστός καὶ ὄγδοος χρόνος.

10. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν ἴτριακοστὸ καὶ ἑνατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ Σιβλὼν πέθανε καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ Κοριάντον εἶχε πάει στὴ γῆ πρὸς τὰ βόρεια, μὲ ἓνα πλοῖο, γιὰ νὰ φέρει προμήθειες στοὺς ἀνθρώπους πού εἶχαν πάει σέ αὐτὴν τὴ γῆ.

11. Λοιπὸν ἔγινε ἀναγκαῖο νὰ ἐπιδώσει ὁ Σιβλὼν αὐτὰ τὰ ἱερά πράγματα, πρὶν τὸ θάνατό του, στὸ γιὸ τοῦ Ἡλαμαν, πού ὀνομαζόταν Ἡλαμαν, ἀφοῦ εἶχε ὀνομαστεῖ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του.

12. Λοιπὸν ιδέστε, ὅλα αὐτὰ τὰ

χαράγματα πού βρίσκονταν στην κατοχή του Ήλαμαν, είχαν γραφεί και δοθεί στα τέκνα των ανθρώπων σε όλη τη χώρα, εκτός από τα τμήματα εκείνα πού είχε προστάξει ο "Άλμα νά μή δοθούν.

13. Όμως, όλα αυτά έπρεπε νά τηρούνται ιερά, και νά μεταβιβάζονται από τή μιά γενεά στην άλλη. Όποτε, σέ τούτο τό χρόνο, αποδόθηκαν στον Ήλαμαν, πρίν τό θάνατο του Σιβλών.

14. Καί έγινε επίσης ώστε αυτόν τό χρόνο υπήρχαν μερικοί άποστάτες πού είχαν πάει στους Λαμανίτες. Καί αυτοί ξεσηκώθηκαν πάλι σέ θυμό έναντίον των Νεφιδών.

15. Καί επίσης αυτόν τόν ίδιο χρόνο, ήλθαν μέ πολυάριθμο στρατό σέ πόλεμο έναντίον των ανθρώπων του Μορονιχά, δηλαδή έναντίον του στρατού του Μορονιχά, κατά τόν όποιο νικήθηκαν και διώχτηκαν πάλι πίσω στα δικά τους έδάφη, άφου υπέστησαν μεγάλες άπώλειες.

16. Καί έτσι τελείωσε ο τριακοστός και ένατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

17. Καί έτσι τελείωσε τό χρονικό του "Άλμα και του Ήλαμαν του γιού του, και επίσης του Σιβλών, πού ήταν γιός του.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ

Χρονικό των Νεφιδών. Οι πόλεμοί τους και οι διαμάχες και άποστασίες τους. Όπως επίσης και οι προφητείες πολλών άγιων προφητών, πρίν τόν έρχομό του Χριστού, σύμφωνα μέ τά χρονικά του Ήλαμαν, πού ήταν ο γιός του Ήλαμαν, όπως επίσης και σύμφωνα μέ τά χρονικά των γιών του, και μέχρι τόν έρχομό του Χριστού. Επίσης πολλοί από τους Λαμανίτες προσηλυτίζονται. Περιγραφή του προσηλυτισμού τους. Περιγραφή της χρηστότητας των Λαμανιτών και της άνομίας και των άποτροπιασμών των Νεφιδών, σύμφωνα μέ τό χρονικό του Ήλαμαν και των γιών του, και μέχρι τόν έρχομό του Χριστού, τό όποιο λέγεται τό βιβλίο του Ήλαμαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ό Παχόραν ο δεύτερος, γίνεται αρχιδικαστής και δολοφονείται από τόν Κισκουμέν. Ό Πακουμενί παίρνει τή δικαστική έδρα. Ό Κοριάντουμπ ήγείται των Λαμανιτικών στρατευμάτων, παίρνει τή Ζαραχέμλα και σκοτώνει τόν Πακουμενί. Ό Μορονιχά νικάει τους Λαμανίτες και ξαναπαίρνει τή Ζαραχέμλα, και ο Κοριάντουμπ θανατώνεται.

ΚΑΙ τώρα ιδέστε, έγινε ώστε κατά τήν *Έναρξη του τεσσαρακοστού χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του

λαού του Νεφί, άρχισε νά υπάρχει μία σοβαρή δυσχέρεια ανάμεσα στό λαό των Νεφιδών.

2. Γιατί ιδέστε, ο Παχόραν είχε πεθάνει και είχε πάει στό δρόμο όλης της γης. Όποτε, άρχισε μία σοβαρή διαμάχη σχετικά μέ τό ποιός από τους άδελφούς, πού ήταν γιοί του Παχόραν, έπρεπε νά έχει τή δικαστική έδρα.

3. Λοιπόν αυτά είναι τά όνόματα εκείνων πού διαμάχονταν για τή δικαστική έδρα, πού έκαναν επίσης τό λαό νά διαμάχεται: ο Παχόραν, ο Παάνκι και ο Πακουμενί.

4. Λοιπόν αυτοί δέν είναι όλοι οι

γιοί του Παχόραν (γιατί είχε πολλούς), όμως αυτοί είναι εκείνοι που διαμάχονταν για τη δικαστική έδρα. 'Οπότε, προκάλεσαν τρεις διαιρέσεις ανάμεσα στο λαό.

5. Κι όμως, έγινε ώστε ο Παχόραν όρίστηκε με την ψήφο του λαού να είναι ο αρχιδικαστής και κυβερνήτης του λαού του Νεφί.

6. Και έγινε ώστε ο Πακουμενί, όταν είδε ότι δεν μπορούσε να πάρει τη δικαστική έδρα, ενώθηκε με την ψήφο του λαού.

7. "Όμως ιδέστε, ο Παάνκι όπως και εκείνο τό τμήμα του λαού που επιθυμούσαν να είναι αυτός ο κυβερνήτης τους ήταν πάρα πολύ όργισμένος. Γι' αυτό ήταν έτοιμος να κολακέψει αυτούς τους ανθρώπους για να ξεσηκωθούν σε άνταρσία έναντιόν των αδελφών τους.

8. Και έγινε ώστε καθώς έτοιμαζόταν να τό κάνει αυτό, ιδέστε, τον έπιασαν και τον δίκασαν σύμφωνα με την ψήφο του λαού και καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί είχε ξεσηκώσει άνταρσία και επιδίωκε να καταστρέψει την έλευθερία του λαού.

9. Λοιπόν όταν εκείνοι που επιθυμούσαν να γίνει αυτός κυβερνήτης τους είδαν ότι καταδικάστηκε σε θάνατο, θύμωσαν, και ιδέστε, έστειλαν κάποιον Κισκουμέν, στή δικαστική έδρα του Παχόραν, και δολοφόνησε τον Παχόραν καθώς καθόταν επάνω στή δικαστική έδρα.

10. Και τον κυνήγησαν οί ύπηρέτες του Παχόραν, όμως ιδέστε, τόσο γρήγορη ήταν ή φυγή του Κισκουμέν ώστε κανένας δεν μπόρεσε να τον προφτάσει.

11. Και πήγε σε αυτούς που τον είχαν στείλει, και όλοι τους συμμετείχαν σε ιερή διαθήκη, μάλιστα, όρκιζόμενοι στον αιώνιο Πλάστη τους, ότι δε θα έλεγαν σε κανέναν

πώς ο Κισκουμέν είχε δολοφονήσει τον Παχόραν.

12. Γι' αυτό, ο λαός του Νεφί δε γνώρισε τον Κισκουμέν, γιατί είχε μεταμφιεστεί την ώρα που δολοφόνησε τον Παχόραν. Και ο Κισκουμέν με τη συμμορία του, που είχαν συνάψει διαθήκη μαζί του, άναμίχθηκαν με τό λαό, κατά τρόπο που όλοι τους δεν μπορούσαν να άνακαλυφτούν. "Όμως όσοι άνακαλύφθηκαν καταδικάστηκαν σε θάνατο.

13. Και τώρα ιδέστε, ο Πακουμενί όρίστηκε, σύμφωνα με την ψήφο του λαού, να γίνει αρχιδικαστής και κυβερνήτης του λαού, να βασιλεύει στή θέση του αδελφού του Παχόραν. Και ήταν σύμφωνα με τό δικαίωμά του. Και όλα αυτά έγιναν κατά τον τεσσαρακοστό χρόνο της βασιλείας των δικαστών, και τελείωσε.

14. Και έγινε ώστε κατά τον *τεσσαρακοστό και πρώτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, οί Λαμανίτες είχαν συγκεντρώσει έναν άναριθμητό στρατό από άνδρες και τους όπλισαν με σπαθιά και με σφενδόνες και με τόξα και με βέλη και με κεφαλόπλακες και με θώρακες και με όλων των ειδών τίσ άσπίδες κάθε λογής.

15. Και κατέβηκαν πάλι για να στήσουν μάχη κατά των Νεφιτών. Και ήγέτης τους ήταν ένας άνδρας που τό όνομά του ήταν Κοριάντουμρ, και ήταν άπόγονος του Ζαραχέμλα, και ήταν άποστάτης από τους Νεφίτες, και ήταν σωματώδης και ισχυρός άνδρας.

16. Γι' αυτό, ο βασιλιάς των Λαμανιτών, του όποιου τό όνομα ήταν Τουμπάλοθ, που ήταν ο γιό του 'Αμμωρών, ύποθέτοντας ότι ο Κοριάντουμρ, που ήταν ισχυρός άνδρας, θα μπορούσε να σταθεί έναντιόν των Νεφιτών, με τη δύναμή του και επί-

σης μέ τή μεγάλη του σύνεση, τόσο ὥστε στέλνοντας αὐτόν θά ὑπερίσχυε τῶν Νεφίτῶν —

17. Γι' αὐτό τοῦς ξεσήκωσε σέ θυμό καί συγκέντρωσε τά στρατεύματά του καί ὄρισε τόν Κοριάντουμ νά εἶναι ἀρχηγός τους, καί ἔκανε ὥστε νά πορευτοῦν πρὸς τή γῆ τοῦ Ζαραχέμα γιά νά δώσουν μάχη κατά τῶν Νεφίτῶν.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἐξαιτίας τῆς τόσης διχόνοιας καί τῆς τόσης δυσκολίας στήν κυβέρνηση, δέν εἶχαν διατηρήσει ἀρκετούς φρουρούς στή γῆ τοῦ Ζαραχέμα, γιὰτί ὑπέθεταν ὅτι οἱ Λαμανίτες δέν τολμοῦσαν νά ἔλθουν μέσα στήν καρδιά τῶν ἐδαφῶν τους γιά νά ἐπιτεθοῦν σέ αὐτήν τή σπουδαία πόλη Ζαραχέμα.

19. Ὅμως ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμ προέλασε ἐπικεφαλῆς τῆς πολυάριθμης στρατιάς του καί ἐπετέθη στους κατοίκους τῆς πόλης, καί ἡ προέλασή τους ἔγινε μέ τόσο ἐξαιρετικά μεγάλη ταχύτητα ὥστε οἱ Νεφίτες δέν εἶχαν καιρό νά συγκεντρώσουν τά στρατεύματά τους.

20. Ὅποτε ὁ Κοριάντουμ κατέρριψε τή φρουρά στήν εἴσοδο τῆς πόλης καί βάδισε μέ ὅλο τό στρατό του μέσα στήν πόλη καί σκότωσαν ὅλους ὄσους τοὺς ἐναντιώνονταν, τόσο ὥστε κατέλαβαν ὀλόκληρη τήν πόλη.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Πακουμενί, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἀρχιδικαστής, τράπηκε σέ φυγή ἐμπρὸς στόν Κοριάντουμ, καί μέχρι τά τείχη τῆς πόλης. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμ τόν κτύπησε στόν τοῖχο, τόσο ὥστε πέθανε. Καί ἔτσι τελειώσαν οἱ μέρες τοῦ Πακουμενί.

22. Καί τότε, ὅταν εἶδε ὁ Κοριάντουμ ὅτι κατεῖχε τήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα, καί εἶδε ὅτι οἱ Νεφίτες εἶχαν τραπεί σέ φυγή μπροστά τους,

καί εἶχαν σκοτωθεῖ καί εἶχαν πιαστεῖ καί εἶχαν ριχτεῖ στή φυλακή, καί αὐτός εἶχε ἀποκτήσει τήν κατοχή τοῦ ἰσχυρότερου ὄχυρου σέ ὅλη τή χώρα, ἡ καρδιά του πῆρε θάρρος, τόσο πολύ πού ἐτοιμαζόταν νά ἐπιτεθεῖ σέ ὅλη τή χώρα.

23. Λοιπόν δέν ἔμεινε στή γῆ τοῦ Ζαραχέμα, ἀλλά προέλασε μέ πολύ στρατό πρὸς τήν πόλη Ἀφθονία, γιὰτί τό εἶχε πάρει ἀπόφαση νά προχωρήσει καί νά ἀνοίξει τό δρόμο του μέ τό σπαθί του, γιά νά κατακτήσει τά βόρεια τμήματα τῆς χώρας.

24. Καί, ὑποθέτοντας ὅτι ἡ μεγαλύτερή τους δύναμη ἦταν στό κέντρο τῆς χώρας, προχώρησε, χωρίς νά τοὺς δώσει τό χρόνο νά συγκεντρωθοῦν παρά μόνο σέ μικρά σώματα. Καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ἔπεσαν ἐπάνω τους καί τοὺς ἔριχναν κάτω στή γῆ.

25. Ὅμως ἰδέστε, αὐτή ἡ προέλαση τοῦ Κοριάντουμ στό κέντρο τῆς χώρας, παρεῖχε στό Μορονιχά μεγάλο πλεονέκτημα ἐπ' αὐτῶν, παρόλο τὸν τόσο μεγάλο ἀριθμό τῶν σκοτωμένων Νεφίτῶν.

26. Γιὰτί ἰδέστε, ὁ Μορονιχά ὑπέθεσε ὅτι οἱ Λαμανίτες δέ θά τολμοῦσαν νά ἔλθουν στό κέντρο τῆς χώρας, ἀλλά ὅτι θά ἐπιτίθονταν στίς πόλεις ὀλόγυρα στά σύνορα, ὅπως εἶχαν κάνει ὡς τώρα. Γι' αὐτό ὁ Μορονιχά εἶχε φροντίσει ὥστε τά ἰσχυρά στρατεύματά τους νά διατηρήσουν ἐκεῖνα τά τμήματα ὀλόγυρα στά σύνορα.

27. Ὅμως ἰδέστε, οἱ Λαμανίτες δέ φοβήθηκαν σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία του, ἀλλά εἶχαν ἔλθει στό κέντρο τῆς χώρας, καί εἶχαν πάρει τήν πρωτεύουσα πού ἦταν ἡ πόλη τοῦ Ζαραχέμα, καί πορευόνταν μέσα ἀπό τά πῶτα πρῶτευόντα σημεῖα τῆς χώρας, θανατώνοντας τό λαό μέ μεγάλη

σφαγή, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, κατακτώντας πολλές πόλεις καὶ πολλά ὄχυρά.

28. Ὅμως ὅταν τὸ ἀνακάλυψε αὐτὸ ὁ Μορονιχά, ἀμέσως ἔστειλε τὸ Λεχί μὲ στρατὸ ὀλόγουρα, νὰ τοὺς προφτάσουν προτοῦ νὰ ἔλθουν στὴ γῆ Ἰαφθονία.

29. Καὶ ἔτσι ἔκανε. Καὶ τοὺς πρόφτασε προτοῦ νὰ ἔλθουν στὴ γῆ Ἰαφθονία καὶ τοὺς ἔδωσε μάχη, τόσο ὥστε ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν πρὸς τὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα.

30. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Μορονιχά τοὺς πρόφτασε στὴν ὀπισθοχώρησή τους καὶ τοὺς ἔδωσε μάχη, τόσο ὥστε ἔγινε μιὰ ὑπερβολικὰ αἱματηρὴ μάχη. Μάλιστα, πολλοὶ σκοτώθηκαν, καὶ μέσα στὸν ἀριθμὸ τῶν σκοτωμένων βρέθηκε καὶ ὁ Κοριάντουμρ.

31. Καὶ τώρα, ιδέστε, οἱ Λαμανίτες δὲν μπορούσαν νὰ ὑποχωρήσουν πουθενά, οὔτε στὰ βόρεια, οὔτε στὰ νότια, οὔτε στὰ ἀνατολικά, οὔτε στὰ δυτικά, γιατί ἦταν περικυκλωμένοι ἀπὸ κάθε πλευρά ἀπὸ τοὺς Νεφίτες.

32. Καὶ ἔτσι σφίηνωσε ὁ Κοριάντουμρ τοὺς Λαμανίτες στὸ μέσο τῶν Νεφιτῶν, τόσο ὥστε βρέθηκαν στὰ χέρια τῶν Νεφιτῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος σκοτώθηκε, καὶ οἱ Λαμανίτες παράδοθησαν στὰ χέρια τῶν Νεφιτῶν.

33. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Μορονιχά ἀνακατέλαβε τὴν πόλη τοῦ Ζαραχέμλα καὶ φρόντισε ὥστε οἱ Λαμανίτες ποὺ εἶχαν πιαστεῖ αἰχμάλωτοι νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ χώρα μὲ εἰρήνη.

34. Καὶ ἔτσι τελείωσε ὁ τεσσαρακοστός καὶ πρῶτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ Ἡλαμαν ὁ δεύτερος, γίνεται ἀρχιδικαστής. Ὁ Γαδιάντων ἠγεῖται τῆς συμμορίας τοῦ Κισκουμέν. Ὁ ὑπηρέτης

τοῦ Ἡλαμαν σκοτώνει τὸν Κισκουμέν, καὶ ἡ συμμορία τοῦ Γαδιάντων ξεφεύγει στὴν ἐρημιά.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν *τεσσαρακοστό καὶ δεύτερο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἀφοῦ ἔδραϊωσε πάλι ὁ Μορονιχά τὴν εἰρήνη μεταξὺ τῶν Νεφιτῶν καὶ τῶν Λαμανιτῶν, ιδέστε, δὲν ὑπῆρχε κανένας γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴ δικαστικὴ ἔδρα. Ὅποτε ἄρχισε διαμάχη ἀνάμεσα στὸ λαὸ γιὰ τὸ ποιὸς ἔπρεπε νὰ ἀναλάβει τὴ δικαστικὴ ἔδρα.

2. Καὶ ἔγινε ὥστε ὁ Ἡλαμαν, ποὺ ἦταν γιὸς τοῦ Ἡλαμαν, ὀρίστηκε γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴ δικαστικὴ ἔδρα, μὲ τὴν ψήφο τοῦ λαοῦ.

3. Ὅμως ιδέστε, ὁ Κισκουμέν, ποὺ εἶχε δολοφονήσει τὸν Παχόραν, παραμόνευε γιὰ νὰ ἀφανίσει καὶ τὸν Ἡλαμαν. Καὶ τὸν ὑποστήριζε ἡ συμμορία του, αὐτοὶ ποὺ εἶχαν συνάψει διαθήκη ὅτι κανένας νὰ μὴ μάθει τὴν ἀνομία του.

4. Γιατί ὑπῆρχε κάποιος Γαδιάντων, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐπιδέξιος στὰ πολλὰ λόγια, ἐπίσης καὶ στὰ τεχνάσματά του, γιὰ νὰ συνεχίσει τὸ μυστικὸ ἔργο τοῦ φόνου καὶ τῆς ληστείας. Γι' αὐτὸ ἔγινε ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας τοῦ Κισκουμέν.

5. Ὅποτε, τοὺς κολάκευε αὐτούς, ἐπίσης καὶ τὸν Κισκουμέν, ὅτι ἂν τὸν ἔβαζαν αὐτὸν στὴ δικαστικὴ ἔδρα, θὰ χάριζε σὲ αὐτούς ποὺ ἂν ἦσαν στὴ συμμορία του τὸ νὰ τοποθετηθοῦν σὲ κύρος καὶ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ Κισκουμέν ἐπιδίωκε νὰ ἀφανίσει τὸν Ἡλαμαν.

6. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς πῆγαινε πρὸς τὴ δικαστικὴ ἔδρα γιὰ νὰ ἀφανίσει τὸν Ἡλαμαν, ιδέστε, ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ Ἡλαμαν, ποὺ ἦταν ἔξω τῆ νύχτα καὶ εἶχε ἀποκτήσει, μὲ μεταμφίεση, γνώση αὐτῶν

τῶν σχεδίων πού είχαν καταστρωθεῖ ἀπό αὐτήν τή συμμορία γιά νά ἀφανίσουν τόν Ἡλαμαν —

7. Καί ἔγινε ὥστε συνάντησε τόν Κισκουμέν, καί τοῦ ἔδωσε ἓνα σημεῖο. Ὅποτε, ὁ Κισκουμέν τοῦ ἔκανε γνωστό τό ἀντικείμενο τῆς ἐπιθυμίας του, ζητώντας του νά τόν ὀδηγήσει στή δικαστική ἔδρα γιά νά δολοφονήσει τόν Ἡλαμαν.

8. Καί ὅταν ὁ ὑπρέτης τοῦ Ἡλαμαν ἔμαθε ὅλη τήν καρδιά τοῦ Κισκουμέν, καί τό πῶς ἦταν ἀντικειμενικός του σκοπός νά δολοφονήσει, καί ἐπίσης ὅτι ἦταν ὁ ἀντικειμενικός σκοπός ὄλων ὧσων ἀνήκαν στή συμμορία του νά δολοφονοῦν καί νά ληστεύουν καί νά ἀποκτήσουν κύρος, (καί αὐτό ἦταν τό μυστικό τους σχέδιο καί ἡ συνωμοσία τους) ὁ ὑπρέτης τοῦ Ἡλαμαν εἶπε στόν Κισκουμέν: "Ἄς πᾶμε στή δικαστική ἔδρα.

9. Λοιπόν αὐτό εὐχαρίστησε τόν Κισκουμέν πάρα πολύ, γιατί νόμιζε ὅτι θά πραγματοποιοῦσε τό σχέδιό του. Ὅμως ἰδέστε, ὁ ὑπρέτης τοῦ Ἡλαμαν, καθώς προχωροῦσαν πρὸς τή δικαστική ἔδρα, μαχαίρωσε τόν Κισκουμέν καί μάλιστα στήν καρδιά, ὥστε ἐκεῖνος ἔπεσε νεκρός χωρίς ἄχνα. Καί ἔτρεξε καί εἶπε στόν Ἡλαμαν ὅλα ὅσα εἶχε δεῖ καί ἀκούσει καί πράξει.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἡλαμαν ἔστειλε νά πιάσει αὐτήν τή συμμορία ληστῶν καί μυστικῶν δολοφόνων, γιά νά τοὺς ἐκτελέσουν σύμφωνα μέ τό νόμο.

11. Ὅμως ἰδέστε, ὅταν ἔμαθε ὁ Γαδιάντων ὅτι ὁ Κισκουμέν δέν ἐπέστρεψε, φοβήθηκε μήπως ἀφανιστεῖ. Γι' αὐτό φρόντισε ὥστε ἡ συμμορία του νά τόν ἀκολουθήσει. Καί ἔφυγαν μακριά, ἔξω ἀπό τή χώρα, ἀπό ἓνα μυστικό δρόμο, μέσα στήν ἐρημιά. Καί ἔτσι, ὅταν ἔστειλε ὁ Ἡλαμαν

γιά νά τοὺς πιάσουν, δέν μπόρεσαν νά τοὺς βροῦν πουθενά.

12. Καί θά ποῦμε καί ἄλλα γι' αὐτόν τό Γαδιάντων στό μέλλον. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ τεσσαρακοστός καί δεῦτερος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

13. Καί ἰδέστε, κατά τό τέλος ἐτούτου τοῦ βιβλίου θά δεῖτε ὅτι αὐτός ὁ Γαδιάντων κατέληξε στήν ἀνατροπή, μάλιστα, σχεδόν τήν ὀλοκληρωτική καταστροφή τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

14. Ἰδέστε, δέν ἐννοῶ τό τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ Ἡλαμαν, ἀλλά ἐννοῶ τό τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ Νεφί, ἀπό τό ὅποιο πῆρα ὅλη τήν ἀφήγηση τήν ὁποία ἔγραψα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πολλοὶ Νεφίτες μεταναστεύουν στή χώρα πρὸς τὰ βόρεια. Χτίζουν σπίτια ἀπό κονία καί τηροῦν πολλά χρονικά. Μυριάδες προσηλυτίζονται καί βαπτίζονται. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὀδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους στή σωτηρία. Ὁ Νεφί, ὁ γιὸς τοῦ Ἡλαμαν, ἀναλαμβάνει τή δικαστική ἔδρα.

ΚΑΙ τῶρα ἔγινε ὥστε κατά τόν *τεσσαρακοστό καί τρίτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, δέν ὑπῆρχαν διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί ἐκτός ἀπό λίγη περηφάνεια πού εἶχαν τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, πράγμα πού προκάλεσε μικρο-διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό, ἀλλά αὐτά τὰ θέματα τακτοποιήθηκαν κατά τό τέλος τοῦ τεσσαρακοστοῦ καί τρίτου χρόνου.

2. Καί δέν ὑπῆρχαν διχόνοιες ἀνάμεσα στό λαό κατά τόν τεσσαρακοστό καί τέταρτο χρόνο. Οὔτε ὑπῆρχαν πολλές διενέξεις κατά τόν τεσσαρακοστό καί πέμπτο χρόνο.

3. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν ἑτεσσαρακοστό καί ἕκτο χρόνο, μάλι-

στα, ὑπῆρχε μεγάλη διχόνοια καὶ πολλές ἀποστασίες, ἔνεκα τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἀναχώρησαν ἀπὸ τῆ γῆ τοῦ Ζαραχέμα, καὶ πῆγαν στὴ χώρα πρὸς τὰ βόρεια, γιὰ νὰ κληρονομήσουν τὴ χώρα.

4. Καὶ ταξίδεψαν σὲ μιὰ ἐξαιρετικά μεγάλη ἀπόσταση, τόσο πού ἔφθασαν σὲ μεγάλα σώματα νεροῦ καὶ πολλοὺς ποταμούς.

5. Μάλιστα, καὶ διασκορπίστηκαν σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας, μέσα σὲ ὅσα μέρη δὲν ἦταν ἐρημότοποι καὶ χωρὶς ξυλεια, ἐξαιτίας τῶν τῶσων κατοίκων πού εἶχαν πρωτύτερα κληρονομήσει τὴ χώρα.

6. Καὶ λοιπὸν, κανένα μέρος τῆς χώρας δὲν ἦταν ἐρημότοπος, ἐκτός ἂν ἐπρόκειτο γιὰ ξυλεια. Ὅμως ἐξαιτίας τῆς τόσο μεγάλης καταστροφῆς τοῦ λαοῦ πού εἶχε πρωτύτερα κατοικήσει τὴ χώρα, ὀνομάσθηκε ἐρήμωση.

7. Καὶ ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ παρά λίγη ξυλεια ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς, ἐντούτοις, οἱ ἄνθρωποι πού πῆγαν ἐκεῖ ἔγιναν ἐξαιρετικά ἐπιτήδειοι στὴν ἐπεξεργασία κονιάς· γι' αὐτὸ ἔχτιζαν σπίτια ἀπὸ κονία, στὰ ὁποῖα κατοικοῦσαν.

8. Καὶ ἔγινε ὥστε πληθύνθηκαν καὶ ἐκτάθηκαν καὶ προχώρησαν ἀπὸ τῆ γῆ πρὸς τὰ νότια ὡς τῆ γῆ πρὸς τὰ βόρεια, καὶ ἐκτάθηκαν τόσο πολὺ πού ἄρχισαν νὰ καλύπτουν τὸ πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς ἀπὸ τὴ θάλασσα νότια ὡς τὴ θάλασσα βόρεια, ἀπὸ τὴ θάλασσα δυτικά ὡς τὴ θάλασσα ἀνατολικά.

9. Καὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν στὴ χώρα πρὸς τὰ βόρεια κατοικοῦσαν σὲ σκηνές καὶ σὲ σπίτια ἀπὸ κονία, καὶ ἄφηναν ὅποιο δέντρο ξεπετιόταν ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς νὰ μεγαλώσει, ὥστε μὲ τὸν καιρὸ νὰ ἔχουν ξυλεια γιὰ νὰ χτιίζουν τὰ σπίτια τους, μάλιστα, τὶς πόλεις τους καὶ τοὺς

ναοὺς τους καὶ τὶς συναγωγές τους καὶ τὰ ἁγιαστήριά τους καὶ ὄλων τῶν εἰδῶν τὰ κτίρια τους.

10. Καὶ ἔγινε ὥστε καθὼς ἡ ξυλεια ἦταν ἐξαιρετικά σπάνια στὴ χώρα πρὸς τὰ βόρεια, ἔστειλαν πολλὴ μέσο πλοίων.

11. Καὶ ἔτσι βοήθησαν τοὺς ἀνθρώπους στὴ χώρα πρὸς τὰ βόρεια νὰ μπορέσουν νὰ χτίσουν πολλὰς πόλεις, καὶ ἀπὸ ξύλο καὶ ἀπὸ κονία.

12. Καὶ ἔγινε ὥστε ὑπῆρχαν πολλοὶ ἀπὸ τὸ λαὸ τοῦ Ἀμμών, πού ἦταν Λαμανῖτες ἀπὸ γέννηση, πού πῆγαν μέσα σὲ αὐτὴν τὴ χώρα.

13. Καὶ τώρα ὑπάρχουν πολλὰ χρονικά πού κρατήθηκαν γιὰ τὶς ἐνέργειες τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰδικὰ καὶ πολὺ μέγала, σχετικὰ μὲ αὐτοὺς.

14. Ὅμως ἰδέστε, οὔτε ἓνα ἑκατοστὸ ἀπὸ τὶς ἐνέργειες αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, μάλιστα, τὸ ἱστορικὸ τῶν Λαμανιτῶν καὶ τῶν Νεφιτῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς πολέμους τους καὶ τὶς φιλονικεῖες τους καὶ τὶς ἀποστασίες τους καὶ τὰ κηρύγματά τους, καὶ τὶς προφητεῖες τους καὶ τὶς ναυτολογῆσεις τους καὶ τὶς ναυπηγήσεις τους, καὶ τὰ χτισίματα τῶν ναῶν τους καὶ τῶν συναγωγῶν τους καὶ τῶν ἁγιαστηρίων τους, καὶ τὶς χρηστότητές τους καὶ τὶς ἀνομίες τους καὶ τὶς δολοφονίες τους καὶ τὶς ληστείες τους καὶ τὶς λεηλασίες τους, καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀποτροπιασμῶν τους καὶ τῶν πορνειῶν τους, δὲν μπορεῖ νὰ συμπεριληφθεῖ σὲ τοῦτο τὸ ἔργο.

15. Ὅμως ἰδέστε, ὑπάρχουν πολλὰ βιβλία καὶ πολλὰ χρονικά ὄλων τῶν εἰδῶν, καὶ αὐτὰ τηρήθηκαν κυρίως ἀπὸ τοὺς Νεφίτες.

16. Καὶ μεταβιβάστηκαν ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, μέχρι πού ἔπεσαν σὲ παράβαση καὶ δολοφονήθηκαν, λεηλατήθηκαν καὶ

κυνηγήθηκαν και διώχτηκαν και θανατώθηκαν, και διασκορπίστηκαν επάνω στο πρόσωπο της γης, και αναμείχθηκαν με τους Λαμανίτες μέχρι που δεν ονομάζονται πιά Νεφίτες, αφού έγιναν άνομοι και άγριοι και θηριώδεις, μάλιστα, μέχρι που έγιναν Λαμανίτες.

17. Και τώρα ξαναεπιστρέφω στην αφήγησή μου. Λοιπόν, αυτά που είπα έγιναν αφού υπήρξαν πολλές διχόνοιας και άνωμαλίες και πόλεμοι και αποστασίες ανάμεσα στο λαό του Νεφί.

18. 'Ο τεσσαρακοστός και έκτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών τελείωσε.

19. Και έγινε ώστε υπήρχε ακόμη διχόνοια στη χώρα, μάλιστα, ακόμα και τον *τεσσαρακοστό και έβδομο χρόνο, επίσης και τον τεσσαρακοστό και δγδοο χρόνο.

20. "Όμως ό Ηλαμαν κάθισε στη δικαστική έδρα με δικαιοσύνη και ευθύδικια. Μάλιστα, πρόσεχε να τηρεί τους θεσμούς και τις κρίσεις και τις εντολές του Θεού, και έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Θεού συνεχώς. Και βάδιζε κατά τό δρόμο του πατέρα του, τόσο πολύ ώστε ευημερούσε στη χώρα.

21. Και έγινε ώστε απέκτησε δύο γιούς. Έδωσε στο μεγαλύτερο τό όνομα Νεφί και στο νεότερο τό όνομα Λεχί. Και άρχισαν να ώριμάζουν πνευματικά κοντά στον Κύριο.

22. Και έγινε ώστε οί πόλεμοι και οί διχόνοιας άρχισαν να σταματούν, και ένα μικρό βαθμό, ανάμεσα στο λαό των Νεφιτών, κατά τό τέλος του τεσσαρακοστού και δγδοου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

23. Και έγινε ώστε κατά τον †τεσσαρακοστό και ένατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, έδραιώ-

θηκε συνεχής ειρήνη στη χώρα όλη εκτός από τίς μυστικές συνωμοσίες τίς όποιες είχε καθιερώσει ό Γαδιάντων, ό ληστής, στά τίς πυκνοκατοικημένα τμήματα της χώρας, τά όποια τήν εποχή εκείνη δεν τά ήξεραν εκείνοι που ήταν στην κεφαλή της κυβέρνησης. Γι' αυτό δεν είχαν άφανιστεί έξω από τή χώρα.

24. Και έγινε ώστε αυτόν τόν ίδιο χρόνο υπήρχε έξαιρετικά μεγάλη ευημερία στην εκκλησία, τόσο ώστε υπήρχαν χιλιάδες που ένώθηκαν με τήν εκκλησία και βαπτίστηκαν για μετάνοια.

25. Και τόσο μεγάλη ήταν ή ευημερία της εκκλησίας, και τόσο πολλές οί εύλογίες που ξεχύθηκαν επάνω στο λαό, που ακόμα και οί άρχιερείς και οί διδάσκαλοι οί ίδιοι εθαύμαζαν υπέρμετρα.

26. Και έγινε ώστε τό έργο του Κυρίου προόδευε στο να βαπτίζονται και να προσχωρούν στην εκκλησία του Θεού πολλές ψυχές, μάλιστα, μέχρι μυριάδες.

27. "Έτσι μπορούμε να δούμε ότι ό Κύριος είναι πολυεύπλαγχνος προς όλους που, με όλη τήν είλικρίνεια της καρδιάς τους, επικαλούνται τό άγιο όνομά του.

28. Μάλιστα, έτσι βλέπουμε ότι ή πύλη των ούρανών είναι ανοιχτή για όλους, για εκείνους που θά πιστέψουν στο όνομα του 'Ιησού Χριστού, ό όποιος είναι ό Υιός του Θεού.

29. Μάλιστα, βλέπουμε ότι όποιος θέλει μπορεί να κρατηθεί από τό λόγο του Θεού, ό όποιος είναι ζωντανός και ενεργός, ό όποιος θά χωρίσει στά δύο όλη τήν πανουργία και τίς παγίδες και πονηριές του διαβόλου, και θά οδηγήσει τόν άνθρωπο του Χριστού σε στενάχωρη και στενή πορεία πέρα από αυτόν

τόν αἰώνιο κόλπο τῆς δυστυχίας πού εἶναι προετοιμασμένος γιά νά καταπιεῖ τοὺς κακοὺς —

30. Καί νά προσγειώσουν τίς ψυχές τους, μάλιστα τίς ἀθάνατες ψυχές τους, στό δεξί χέρι τοῦ Θεοῦ στό βασιλείο τῶν οὐρανῶν, γιά νά καθίσουν μέ τόν Ἄβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί μέ τόν Ἰακώβ καί μέ ὄλους τοὺς ἁγίους πατέρες μας, γιά νά μὴν ξαναβγοῦν πιά.

31. Καί αὐτόν τό χρόνο ὑπῆρχε διαρκῆς ἀγαλλίαση στή χώρα τοῦ Ζαραχέμα καί σέ ὄλες τίς περιοχές ὁλόγυρα, σέ ὅλη τή χώρα πού κατεχόταν ἀπό τοὺς Νεφίτες.

32. Καί ἔγινε ὥστε ὑπῆρχε εἰρήνη καί ἐξαιρετικά μεγάλη χαρά κατὰ τό ὑπόλοιπο τοῦ τεσσαρακοστοῦ καί ἑνατου χρόνου. Μάλιστα, ἐπίσης ὑπῆρχε διαρκῆς εἰρήνη καί μεγάλη ἀγαλλίαση καί κατὰ τόν πεντηκοστό χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

33. Καί κατὰ τόν *πεντηκοστό καί πρῶτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὑπῆρχε ἐπίσης εἰρήνη, ἐκτός ἀπό τήν περηφάνεια πού ἄρχισε νά εἰσχωρεῖ στήν ἐκκλησία — ὄχι στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά στίς καρδιές τοῦ λαοῦ πού ἰσχυρίζονταν ὅτι ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ —

34. Καί ἀνυψώνονταν σέ περηφάνεια, μέχρι πού νά καταδιώκουν πολλοὺς ἀπό τοὺς ἀδελφούς τους. Λοιπόν αὐτό ἦταν μεγάλο κακό, τό ὅποιο ἔκανε τό πιό ταπεινόφρονο τμήμα τοῦ λαοῦ νά ὑποφέρει μεγάλες διώξεις καί νά περνᾶνε μεγάλη δυστυχία.

35. Ὅμως νῆστευαν καί προσεύχονταν συχνά, καί γίνονταν ἰσχυρότεροι καί ἰσχυρότεροι στήν ταπεινοφροσύνη τους, καί σταθερότεροι καί σταθερότεροι στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, μέχρι πού γέμιζε ἡ καρδιά τους μέ ἀγαλλίαση καί παρηγοριά,

μάλιστα, μέχρι τήν ἐξάγνιση καί τήν καθάγισση τῆς καρδιάς τους, ἡ ὁποία καθάγισση ἔρχεται ἐπειδή παραχωροῦσαν τήν καρδιά τους πρὸς τό Θεό.

36. Καί ἔγινε ὥστε ὁ πεντηκοστός καί δεῦτερος χρόνος τελείωσε μέ εἰρήνην κι αὐτός, ἐκτός ἀπό τήν ὑπερβολικά μεγάλη περηφάνεια πού εἶχε εἰσχωρήσει μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καί ἦταν ἐπειδή εἶχαν πολλά πλοῦτη καί εὐημερία στή χώρα. Καί αὔξανόταν σέ αὐτούς ἀπό μέρα σέ μέρα.

37. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τόν ἑπεντηκοστό καί τρίτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ Ἡλαμαν πέθανε, καί ὁ μεγαλύτερος γιός του, ὁ Νεφί, ἄρχισε νά βασιλεύει στή θέση του. Καί ἔγινε ὥστε κάθισε στή δικαστική ἔδρα μέ δικαιοσύνη καί εὐθυδικία. Μάλιστα, τηροῦσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί βράδιζε κατὰ τίς κατευθύνσεις τοῦ πατέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Οἱ Νεφίτες ἀποστάτες καί οἱ Λαμανίτες, ἐνώνουν δυνάμεις καί παίρνουν τή γῆ τοῦ Ζαραχέμα. Οἱ Νεφίτικες ἤττες ἔρχονται ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους. Ἡ Ἐκκλησία φθίνει καί ὁ λαός γίνεται ἀδύναμος σάν τοὺς Λαμανίτες.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε κατὰ τόν ἑπεντηκοστό καί τέταρτο χρόνο ἔγιναν πολλές ἀποστασίες στήν ἐκκλησία, καί ὑπῆρχε ἐπίσης διχόνοια ἀνάμεσα στό λαό, τόσο πού ἔγινε μεγάλη αἰματοχυσία.

2. Καί τό ἀπειθαρχο τμήμα θανατώθηκε καί ἀποβλήθηκαν ἀπό τή χώρα καί πῆγαν στό βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἐπιδίωκαν νά ξεσηκώσουν τοὺς Λαμανίτες σέ πόλεμο ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν. Ὅμως ἰδέστε, οἱ Λαμανίτες φοβόνταν πάρα

πολύ, τόσο πού δέν άκουγαν τά λόγια αὐτῶν τῶν ἀποστατῶν.

4. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν πεντηκοστό καί ἕκτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὑπῆρχαν ἀποστάτες πού πήγαν ἀπό τούς Νεφίτες στους Λαμανίτες. Καί ἐπέτυχαν μέ αὐτούς τούς ἄλλους, νά τούς ξεσηκώσουν σέ θυμό ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν. Καί ὅλον αὐτόν τό χρόνο προετοιμαζόνταν γιά πόλεμο.

5. Καί κατά τόν *πεντηκοστό καί ἔβδομο χρόνο, κατέβηκαν ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν σέ μάχη, καί ἄρχισαν τό ἔργο τοῦ θανάτου. Μάλιστα, τόσο ὥστε κατά τόν πεντηκοστό καί ὄγδοο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἐπέτυχαν νά πάρουν στήν κατοχή τους τή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα. Μάλιστα, καί ὅλα τά ἐδάφη, ἀκόμη καί μέχρι τή γῆ πού ἦταν κοντά στή γῆ Ἄφθονία.

6. Καί τούς Νεφίτες καί τά στρατεύματα τοῦ Μορονιχά τούς ἀνάγκασαν νά φθάσουν μέχρι μέσα στή γῆ τῆς Ἄφθονίας.

7. Καί ἐκεῖ ὀχυρώθηκαν ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν, ἀπό τή δυτική θάλασσα, μέχρι καί τήν ἀνατολική, πού ἦταν μίᾱς μέρας ταξίδι γιά ἓνα Νεφίτη, στή γραμμή πού εἶχαν ὀχυρώσει καί τοποθετήσῃ τά στρατεύματά τους γιά νά ὑπερασπιστοῦν τή βῆρα χώρα τους.

8. Καί ἔτσι, αὐτοί οἱ ἀποστάτες τῶν Νεφιτῶν, μέ τή βοήθεια ἐνός πολυάριθμου στρατοῦ τῶν Λαμανιτῶν, πήραν ὅλη τήν κτήση τῶν Νεφιτῶν πού ἦταν στή χώρα πρὸς τά νότια. Καί ὅλα αὐτά ἔγιναν κατά τόν πεντηκοστό καί ὄγδοο καί ἕνατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

9. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν ἑξηκοστό χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ Μορονιχά ἐπέτυχε μέ τά στρατεύματά του νά ἀποκτήσῃ πολλά τμήματα τῆς χώρας. Μάλι-

στα, ἐπανεκτήσαν πολλές πόλεις οἱ ὁποῖες εἶχαν πέσει στά χέρια τῶν Λαμανιτῶν.

10. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τῆξηκοστό καί πρῶτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἐπέτυχαν νά ἐπαναποκτήσουν τίς μισές ἀπό ὅλες τίς κτήσεις τους.

11. Λοιπόν αὐτῆ ἡ μεγάλη ἀπώλεια τῶν Νεφιτῶν καί ἡ μεγάλη σφαγή πού ἔγινε σέ αὐτούς, δέ θά εἶχαν συμβεῖ ἂν δέν ἦταν γιά τήν ἀνομία τους καί τούς ἀποτροπιασμούς τους πού ἐπικρατοῦσαν σέ αὐτούς. Μάλιστα, καί ἐπικρατοῦσαν ἐπίσης καί σέ ἐκεῖνους πού ἰσχυρίζονταν ὅτι ἀνῆκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

12. Καί ἦταν ἐξαιτίας τῆς περηφάνειας τῆς καρδιάς τους, ἐνεκα τοῦ μεγάλου πλοῦτου τους, μάλιστα, ἦταν ἐξαιτίας τοῦ ὅτι αὐτοί καταπίεζαν τό φτωχό, ἀρνοῦνταν νά δώσουν ἀπό τά τρόφιμά τους στόν πεινασμένο, ἀρνοῦνταν νά δώσουν ἀπό τά ροῦχα τους στό γυμνό καί ράπιζαν τούς ταπεινούς ἀδελφούς τους, ἐνώ κοροῖδευαν αὐτό πού ἦταν ἱερό, ἀρνοῦνταν τό πνεῦμα τῆς προφητείας καί τῆς ἀποκάλυψης, ἐνώ δολοφονοῦσαν, λεηλατοῦσαν, ψεύδονταν, ἐκλεβαν, διέπρατταν μοιχεῖα, ξεσηκώνονταν σέ μεγάλες διαμάχες καί λιποτακτοῦσαν πηγαίνοντας στή χώρα τοῦ Νεφί, μέ τούς Λαμανίτες —

13. Καί ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀνομίας τους καί τῆς καυχῆσῃς τους γιά τή δική τους δύναμη, ἀφέθηκαν μέ τή δική τους δύναμη. Γι' αὐτό δέν εὐημεροῦσαν, ἀλλά βασανίζονταν καί πλήττονταν καί ὑποχωροῦσαν ἐμπρὸς στους Λαμανίτες, μέχρι πού ἔχασαν ἀπό τήν κατοχή τους σχεδόν ὅλα τά ἐδάφη τους.

14. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Μορονιχά κήρυτε πολλά στό λαό ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους, ὅπως καί ὁ Νεφί καί ὁ

Λεχί, πού ήταν οί γιοί του Ήλαμαν, κήρυτταν πολλά στό λαό, μάλιστα, καί προφήτευαν πολλά σέ αὐτούς σχετικά μέ τίς ἀνομίες τους καί τό τί θά πάθαιναν ἂν δέ μετανοοῦσαν γιά τίς ἁμαρτίες τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε πράγματι μετανοοῦσαν καί ἐφόσον μετανοοῦσαν ἄρχισαν νά εὐημεροῦν.

16. Γιατί ὅταν εἶδε ὁ Μορονιχά ὅτι μετανοοῦσαν, ἐπιχειροῦσε νά τοὺς ὀδηγεῖ ἀπό τόπο σέ τόπο καί ἀπό πόλη σέ πόλη, μέχρι πού ἐπαναπόκτησαν τό ἥμισυ ἀπό τήν περιουσία τους καί τό ἥμισυ ἀπό ὅλα τὰ ἐδάφη τους.

17. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἐξηκοστός καί πρῶτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

18. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν *ἐξηκοστό καί δεύτερο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ὁ Μορονιχά δέν μποροῦσε πιά νά πάρει περισσότερες κτήσεις ἀπό τοὺς Λαμανίτες.

19. Γι' αὐτό ἐγκατέλειψαν τό σχέδιο τους νά ἀποκτήσουν τὰ ὑπόλοιπα ἐδάφη τους, γιατί τόσο πολυάριθμοί ἦταν οἱ Λαμανίτες, πού ἦταν ἀδύνατο γιά τοὺς Νεφίτες νά ὑπερισχύσουν περισσότερο ἐπ' αὐτῶν. Ὅποτε, ὁ Μορονιχά διέθεσε ὅλα του τὰ στρατεύματα γιά τή διατήρηση ἐκείνων τῶν τμημάτων πού εἶχε πάρει.

20. Καί ἔγινε ὥστε, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν Λαμανιτῶν, οἱ Νεφίτες εἶχαν μεγάλο φόβο, μήν τυχόν καί ὑπερνηκηθοῦν καί ποδοπατηθοῦν καί θανατωθοῦν καί ἀφανιστοῦν.

21. Μάλιστα, ἄρχισαν νά θυμοῦνται τίς προφητείες τοῦ Ἄλμα καί τὰ λόγια τοῦ Μωσία. Καί εἶδαν ὅτι ἦταν σκληροτράχηλος λαός καί ὅτι εἶχαν καταφρονήσει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

22. Καί ὅτι εἶχαν μεταβάλλει καί

ποδοπατήσει τοὺς νόμους τοῦ Μωσία, δηλαδή αὐτά πού ὁ Κύριος τόν πρόσταξε νά δώσει στό λαό. Καί εἶδαν ὅτι οἱ νόμοι τους εἶχαν διαφθαρεῖ, καί ὅτι αὐτοί εἶχαν γίνει ἀνομος λαός, τόσο πολύ ὥστε ἦταν ἀνομοί ἀκόμα καί σάν τοὺς Λαμανίτες.

23. Καί ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους, ἡ ἐκκλησία ἄρχισε νά φθίνει, καί ἄρχισαν νά μήν πιστεῦουν στό πνεῦμα τῆς προφητείας καί στό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης. Καί οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀτένιζαν κατά πρόσωπο.

24. Καί εἶδαν ὅτι εἶχαν γίνει ἀδύνατοι, σάν τοὺς ἀδελφούς τους, τοὺς Λαμανίτες, καί ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου δέν τοὺς διαφύλαττε πιά. Μάλιστα, εἶχε ἀποσυρθεῖ ἀπό αὐτούς ἐπειδή τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου δέν κατοικεῖ σέ ἀνόσιους ναούς —

25. Γι' αὐτό ἔπαψε ὁ Κύριος νά τοὺς διαφυλάσσει μέ τή θαυματουργή καί ἀσύγκριτη δύναμή του, γιατί εἶχαν πέσει σέ κατάσταση ἀπιστίας καί τρομερῆς ἀνομίας. Καί εἶδαν ὅτι οἱ Λαμανίτες ἦταν πάρα πολύ πιό πολυάριθμοι ἀπό αὐτούς, καί ἂν δέν προσκολλοῦνταν στόν Κύριο τό Θεό τους ἔπρεπε ἀναπόφευκτα νά ἀφανιστοῦν.

26. Γιατί ιδέστε, εἶδαν ὅτι ἡ δύναμη τῶν Λαμανιτῶν ἦταν τόσο μεγάλη ὅσο καί ἡ δική τους, ἄνδρας πρὸς ἄνδρα. Καί ἔτσι ἔπεσαν σέ αὐτήν τή μεγάλη παράβαση. Μάλιστα, ἔτσι ἔγιναν ἀδύνατοι, ἐξαιτίας τῆς παράβασής τους, σέ διάστημα ὄχι πολλῶν ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί ἀφιερώνονται στό κήρυγμα. Τά ὀνόματά τους τοὺς παρακινοῦν νά ρυθμίσουν τή ζωή τους σύμφωνα μέ τοὺς προκατόχους τους. Ὁ Χριστός λυτρώνει αὐτοὺς πού μετανοοῦν. Ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί κάνουν πολ-

λους νεοφώτιστους και φυλακίζονται, και τους περιβάλλει φωτιά. Σύννεφο σκότους επικαλύπτει τριακόσιους ανθρώπους. *Ἡ γῆ σείεται και μιὰ φωνὴ προστάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μετανοήσουν. Ὁ Νεφί και ὁ Λεχί μιλοῦν μέ ἀγγέλους, και τὸ πλῆθος περιστοιχίζεται ἀπὸ φωτιά.*

Και ἔγινε ὥστε αὐτόν τόν *ἴδιο χρόνο, ιδέστε, ὁ Νεφί παρέδωσε τὴ δικαστικὴ ἔδρα σὲ ἓναν ἄνδρα πού τὸ ὄνομα του ἦταν Σεζόραμ.

2. Γιατί καθὼς οἱ νόμοι τους και οἱ κυβερνήσεις τους καθιερώθηκαν ἀπὸ τὴν ψῆφο τοῦ λαοῦ, και αὐτοὶ πού διάλεξαν τὸ κακὸ ἦταν περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς πού διάλεξαν τὸ καλὸ, γι' αὐτὸ ὀρίμαζαν γιὰ ὄλεθρο, γιὰτὶ οἱ νόμοι εἶχαν διαφθαρεῖ.

3. Μάλιστα, και αὐτὸ δὲν ἦταν ὄλο. Ἦταν σκληροτραχηλὸς λαός, τόσο πολὺ ὥστε δὲν μπορούσαν νὰ κυβερνηθοῦν ἀπὸ τὸ νόμο οὔτε ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη, παρὰ μόνο γιὰ τὸν ἀφανισμό τους.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί κουράστηκε ἀπὸ τὴν ἀνομία τους, και παρέδωσε τὴ δικαστικὴ ἔδρα, και ἀποφάσισε νὰ ἐπιδοθεῖ στό νὰ κηρύττει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ὄλο τὸ ὑπόλοιπο τῶν ἡμερῶν του, και ὁ ἀδελφός του ὁ Λεχί, κι ἐκεῖνος, ὄλο τὸ ὑπόλοιπο τῶν ἡμερῶν του.

5. Γιατί θυμῆθηκαν τὰ λόγια πού τοὺς εἶπε ὁ πατέρας τους ὁ Ἡλαμαν. Καί τοῦτα εἶναι τὰ λόγια πού εἶπε:

6. Ἰδέστε, γιοί μου, ἐπιθυμῶ νὰ θυμάστε νὰ τηρεῖτε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καί θὰ ἤθελα νὰ διακηρύξετε στό λαὸ αὐτὰ τὰ λόγια. Ἰδέστε, σὰς ἔχω δώσει τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων γονέων μας πού ἤλθαν ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καί αὐτὸ τὸ ἔκανα ὥστε ὅταν θυμάστε τὸ ὄνομα σας νὰ θυμάστε ἐκείνους, και ὅταν θυμάστε ἐκείνους νὰ θυμάστε τὰ ἔργα τους,

και ὅταν θυμάστε τὰ ἔργα τους νὰ ξέρετε τὸ πὼς ἔχει εἰπωθεῖ και γραφεῖ ὅτι ἦταν καλοὶ.

7. Λοιπόν, γιοί μου, θὰ ἤθελα νὰ κάνετε αὐτὸ πού εἶναι καλὸ, ὥστε νὰ εἰπωθεῖ γιὰ σὰς και νὰ γραφεῖ, ἀκριβῶς ὅπως ἔχει εἰπωθεῖ και γραφεῖ γιὰ ἐκείνους.

8. Καί τώρα γιοί μου, ιδέστε, ἔχω κάτι ἀκόμα πού ἐπιθυμῶ ἀπὸ ἐσὰς, και ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ εἶναι, νὰ μὴν τὰ πράττετε αὐτὰ γιὰ νὰ καυχίεστε, ἀλλὰ νὰ τὰ πράττετε αὐτὰ γιὰ νὰ ἐναποθέτετε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας θησαυρὸ στοὺς οὐρανούς, μάλιστα, πού εἶναι αἰώνιος και πού δὲν ἐξαφανίζεται. Μάλιστα, γιὰ νὰ μπορείτε νὰ ἔχετε αὐτὸ τὸ πολὺτιμο δῶρο ζωῆς αἰώνιας, τὸ ὁποῖο ἔχουμε λόγους νὰ ὑποθέτουμε ὅτι ἔχει δοθεῖ στοὺς πατέρες μας.

9. Ἄχ, νὰ θυμάστε, νὰ θυμάστε, γιοί μου, τὰ λόγια πού εἶπε ὁ βασιλιάς Βενιαμίν στό λαὸ του. Μάλιστα, νὰ θυμάστε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος οὔτε μέσο μέ τὸ ὁποῖο νὰ μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νὰ σωθεῖ, παρὰ μόνο μέσο τοῦ ἐξιλεωτικοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθει. Μάλιστα, νὰ θυμάστε ὅτι ἔρχεται γιὰ νὰ λυτρώσει τὸν κόσμο.

10. Καί νὰ θυμάστε ἐπίσης τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Ἄμουλέκ στὸν Ζεζζρωμ, στὴν πόλη τοῦ Ἀμμωνίχα. Γιατί τοῦ εἶπε ὅτι ὁ Κύριος ἀσφαλῶς θὰ ἔλθει νὰ λυτρώσει τὸ λαὸ του, ἀλλὰ δὲ θὰ ἔλθει νὰ τοὺς λυτρώσει μέσα στίς ἁμαρτίες τους, ἀλλὰ νὰ τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τίς ἁμαρτίες τους.

11. Καί ἔχει δύναμη πού τοῦ ἔχει δοθεῖ ἀπὸ τὸν Πατέρα νὰ τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τίς ἁμαρτίες τους ἐνεκα τῆς μετάνοιας. Γι' αὐτὸ ἔστειλε τοὺς ἀγγέλους του νὰ διακηρύξουν τὰ νέα μέ τίς συνθήκες τῆς μετάνοιας, πού ἄγει πρὸς τὴ δύναμη τοῦ Λυτρωτῆ, πρὸς τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους.

12. Τώρα λοιπόν, γιοί μου, νά θυμάστε, νά θυμάστε ὅτι ἐπάνω στό βράχο τοῦ Λυτρωτῆ μας, πού εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ πρέπει νά χτίσετε τό θεμέλιό σας. Ὡστε ὅταν ὁ διάβολος στείλει τούς ἰσχυρούς του ἀνέμους, μάλιστα, τά ἀχυρά του στόν ἀνεμοστρόβιλο, μάλιστα, ὅταν ὄλο τό χαλάζι του καί ἡ τρομερή θύελλα του χτυπάει ἐπάνω σας, δέ θά σᾶς ἐξουσιάζει γιά νά σᾶς σύρει κάτω στόν κόλπο τῆς δυστυχίας καί αἰώνιας κακομοιριάς, ἔνεκα τοῦ βράχου ἐπάνω στόν ὅποιο ἔχετε οἰκοδομηθεῖ, πού εἶναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο ἐπί τοῦ ὁποίου ἄν χτίσουν οἱ ἄνθρωποι δέν μποροῦν νά πέσουν.

13. Καί ἔγινε ὥστε αὐτά ἦταν τά λόγια τά ὁποῖα ὁ Ἡλαμαν δίδαξε στούς γιούς του. Μάλιστα, τούς δίδαξε πολλά τά ὁποῖα δέν ἔχουν γραφεῖ καί πολλά ἐπίσης τά ὁποῖα ἔχουν γραφεῖ.

14. Καί αὐτοί θυμόνταν τά λόγια του, καί γι' αὐτό πῆγαν, τηρώντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά διδάξουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ ὄλο τό λαό τοῦ Νεφί, ἀρχίζοντας ἀπό τήν πόλη Ἀφθονία.

15. Καί ἀπό ἐκεῖ, στήν πόλη τοῦ Γίδ, καί ἀπό τήν πόλη τοῦ Γίδ στήν πόλη τοῦ Μουλέκ.

16. Καί μάλιστα ἀπό τή μιά πόλη στήν ἄλλη, μέχρι πού εἶχαν πάει σέ ὄλο τό λαό τοῦ Νεφί πού βρίσκονταν στή χώρα πρὸς τά νότια, καί ἀπό ἐκεῖ στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα, στούς Λαμανίτες.

17. Καί ἔγινε ὥστε κήρυτταν μέ μεγάλη δύναμη, τόσο ὥστε ὑπερίσχυσαν σέ πολλούς ἀπό αὐτούς τούς ἀποστάτες πού εἶχαν πάει ἐκεῖ ἀπό τούς Νεφίτες, τόσο ὥστε ἤλθαν καί ἐξομολογήθηκαν πρὸς ἁμαρτίες τους καί βαπτίστηκαν πρὸς μετάνοια, καί ἀμέσως ἐπέστρεψαν στούς Νεφίτες γιά νά ἐπιχειρήσουν νά ἐπανορθώ-

σουν σ' αὐτούς τά ἄδικα πού εἶχαν πράξει.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί κήρυτταν στούς Λαμανίτες μέ τόσο μεγάλη δύναμη καί ἐξουσία, γιὰ τούς εἶχε δοθεῖ δύναμη καί ἐξουσία νά μποροῦν νά μιλοῦν, καί ἐπίσης τούς εἶχε δοθεῖ τό τί νά ποῦν —

19. Ὅποτε, μιλοῦσαν, πρὸς μεγάλη κατάπληξη τῶν Λαμανιτῶν, καί τούς ἐπειθαν, τόσο πολύ ὥστε ὀκτώ χιλιάδες Λαμανίτες στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα καί τριγύρω, βαπτίστηκαν γιά μετάνοια καί πείστηκαν γιά τήν ἀνομία τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους.

20. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί προχώρησαν ἀπό ἐκεῖ γιά νά πᾶνε στή γῆ τοῦ Νεφί.

21. Καί ἔγινε ὥστε τούς ἐπιασε μιά στρατιά Λαμανιτῶν καί τούς ἔριξαν στή φυλακή. Μάλιστα, σέ αὐτήν τήν ἴδια φυλακή στήν ὁποία οἱ ὑπηρέτες τοῦ Λίμχι εἶχαν ρίξει τόν Ἀμμὼν καί τούς ἀδελφούς του.

22. Καί ἀφοῦ τούς ἔριξαν στή φυλακή ἐπί πολλές ἡμέρες χωρὶς τροφή, ἰδέστε, πῆγαν στή φυλακή νά τούς πάρουν γιά νά τούς σκοτώσουν.

23. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί περικυκλώθηκαν ὀλόγυρα σάν ἀπό φωτιά, καί μάλιστα τόσο πολύ πού ἐκεῖνοι δέν τόλμησαν νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω τους ἀπό φόβο νά μὴν καοῦν. Κι ὅμως, ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί δέν καίγονταν, καί ἦταν σάν νά στέκονταν στή μέση τῆς φωτιᾶς καί δέν καίγονταν.

24. Καί ὅταν εἶδαν ὅτι εἶχαν περικυκλωθεῖ ἀπό στήλη φωτιᾶς, καί ὅτι δέν τούς ἔκαιγε, οἱ καρδιά τους πῆρε θάρρος.

25. Γιὰ τὴν εἶδαν ὅτι οἱ Λαμανίτες δέν τολμοῦσαν νά ἀπλώσουν τά χέρια τους ἐπάνω τους, οὔτε τολμοῦσαν νά ἔλθουν κοντά τους, ἀλλά

στέκονταν σάν νά εἶχαν κεραυνοβοληθεῖ ἄφωνοι ἀπό κατάπληξη.

26. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί στάθηκαν ἐμπρός καί ἄρχισαν νά τούς μιλοῦν, λέγοντας: Μή φοβάστε, γιατί ἰδέστε, εἶναι ὁ Θεός πού σᾶς ἔδειξε αὐτό τό θαυμάσιο πράγμα, κατὰ τό ὅποιο σᾶς φανερώνεται ὅτι δέν μπορεῖτε νά ἀπλώσετε τά χέρια σας ἐπάνω μας γιά νά μάς σκοτώσετε.

27. Καί ἰδέστε, ὅταν εἶπαν αὐτά τά λόγια, ἡ γῆ σείσθηκε ὑπερβολικά, καί οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς σείσθηκαν σάν νά ἐπρόκειτο νά γκρεμιστοῦν στή γῆ. Ὁμως ἰδέστε, δέν ἔπесαν. Καί ἰδέστε, αὐτοί πού ἦταν μέσα στή φυλακή, ἦταν Λαμανῖτες καί Νεφίτες πού ἦταν ἀποστάτες.

28. Καί ἔγινε ὥστε σκεπάστηκαν ἀπό σύννεφο σκότους, καί τούς κατέλαβε ἕνας ἀπαισιος ἐπιβλητικός φόβος.

29. Καί ἔγινε ὥστε ἦλθε μιά φωνή σάν νά ἦταν πάνω ἀπό τό σύννεφο σκότους, καί εἶπε: Μετανοήστε, μετανοήστε, καί μή ζητᾶτε πιά νά ἀφανίσετε τούς δούλους μου αὐτούς πού ἐγώ ἔστειλα σέ σᾶς γιά νά σᾶς διακηρύξουν χαρᾶς εὐαγγέλια.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἄκουσαν αὐτήν τή φωνή, καί εἶδαν ὅτι δέν ἦταν φωνή κεραυνοῦ, οὔτε ἦταν φωνή μεγάλου θυελλώδους θόρυβου, ἀλλά ἰδέστε, ἦταν μιά σιγαλή φωνή τέλειας ἀπαλότητας, σάν νά ἦταν ψίθυρος, καί τούς διαπέρασε ἀκόμα καί ὡς τήν ἴδια τήν ψυχή —

31. Καί παρόλη τήν ἀπαλότητα τῆς φωνῆς, ἰδέστε, ἡ γῆ σείστηκε ὑπερβολικά καί οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς πάλι δονήθηκαν, σάν νά ἦταν ἔτοιμοι νά γκρεμιστοῦν στή γῆ, καί ἰδέστε, τό σύννεφο σκότους, πού τούς εἶχε ἐπισκιάσει, δέ σκορπίστηκε —

32. Καί ἰδέστε, ἦλθε πάλι ἡ φωνή, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε,

γιατί ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐφθάσε, καί πάντε πιά νά ἐπιδιώκετε νά ἀφανίσετε τούς δούλους μου. Καί ἔγινε ὥστε ἡ γῆ πάλι σείστηκε καί οἱ τοῖχοι δονήθηκαν.

33. Καί πάλι ἦλθε γιά τρίτη φορά ἡ φωνή, καί τούς εἶπε θαυμάσια λόγια τά ὅποια δέν μπορεῖ νά τά προφέρει ὁ ἄνθρωπος. Καί δονήθηκαν πάλι οἱ τοῖχοι, καί σείστηκε ἡ γῆ σάν νά ἐπρόκειτο νά χωριστεῖ στά δύο.

34. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανῖτες δέν μπορούσαν νά τραποῦν σέ φυγή ἐξαιτίας τοῦ σύννεφου σκότους τό ὅποιο τούς ἐπισκίαζε. Μάλιστα, καί ἦταν ἐπίσης ἀκίνητοι ἐξαιτίας τοῦ φόβου πού τούς εἶχε κυριεύσει.

35. Λοιπόν ἦταν κάποιος ἀνάμεσά τους ὁ ὅποιος ἦταν Νεφίτης ἀπό καταγωγῆς, ὁ ὅποιος κάποτε ἀνῆκε στήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀλλά ἀποστάτησε ἀπό αὐτούς.

36. Καί ἔγινε ὥστε στράφηκε, καί ἰδέστε, εἶδε μέσα ἀπό τό σύννεφο σκότους τά πρόσωπα τοῦ Νεφί καί τοῦ Λεχί, καί ἰδέστε, ἀστραφταν ὑπερβολικά, σάν πρόσωπα ἀγγέλων. Καί εἶδε ὅτι ὕψωναν τά μάτια τους στούς οὐρανοῦς, καί ἦταν σάν νά μιλοῦσαν δηλαδή σάν νά ὕψωναν τή φωνή τους πρὸς κάποιον ὄν τό ὅποιο ἔβλεπαν.

37. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός ὁ ἄνθρωπος φώναξε πρὸς τό πλήθος νά στραφοῦν καί νά κοιτάξουν. Καί ἰδέστε, τούς δόθηκε δύναμη ὥστε στράφηκαν καί κοίταξαν, καί εἶδαν τά πρόσωπα τοῦ Νεφί καί τοῦ Λεχί.

38. Καί εἶπαν στόν ἄνθρωπο: Ἰδέξ, τί σημαίνουν ὄλα αὐτά καί ποιός εἶναι αὐτός μέ τόν ὅποιο μιλοῦν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι;

39. Λοιπόν τό ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἦταν Ἀμιναδάβ. Καί ὁ Ἀμιναδάβ τούς εἶπε: Μιλοῦν μέ τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

40. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανῖτες

του εἶπαν: Τί πρέπει νά κάνουμε, ὥστε αὐτό τό νέφος σκότους νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τό νά μᾶς ἐπισκιάζει;

41. Καί ὁ Ἄμιναδάβ τούς εἶπε: Πρέπει νά μετανοήσετε καί νά κραυγάζετε πρὸς τή φωνή, μέχρι πού νά ἔχετε πίστη στό Χριστό, τόν ὁποῖο σᾶς δίδαξε ὁ Ἄλμα καί ὁ Ἄμουλέκ καί ὁ Ζεζέρωμ, καί ὅταν τό κάνετε αὐτό, τό νέφος σκότους θά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τό νά σᾶς ἐπισκιάζει.

42. Καί ἔγινε ὥστε ὅλοι τους ἄρχισαν νά κραυγάζουν πρὸς τή φωνή ἐκείνου πού εἶχε σείσει τή γῆ. Μάλιστα, κραύγαζαν μέχρι πού τό νέφος σκότους σκορπίστηκε.

43. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἔριξαν τά μάτια τους τριγύρω καί εἶδαν ὅτι τό νέφος σκότους σκορπίστηκε ἀπό τό νά τούς ἐπισκιάζει, ιδέστε, εἶδαν ὅτι εἶχαν περικυκλωθεῖ, μάλιστα κάθε ψυχή, ἀπό στήλη φωτιάς.

44. Καί ὁ Νεφί μέ τό Λεχί ἦταν στό μέσο τους. Μάλιστα, ἦταν περιστοιχισμένοι ὀλόγυρα. Μάλιστα, ἦταν σάν νά βρίσκονταν στή μέση μιᾶς φλεγόμενης φωτιάς, κι ὅμως δέν τούς ἔβλαπτε, οὔτε ἔπιανε τούς τοῖχους τῆς φυλακῆς. Καί ἦταν γεμάτοι μέ τήν ἀγαλλίαση αὐτή ἡ ὁποία εἶναι ἀνείπωτη καί γεμάτη δόξα.

45. Καί ιδέστε, τό Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατέβηκε ἀπό τούς οὐρανούς, καί μῆθε μέσα στήν καρδιά τους καί ἦταν πλήρεις σάν ἀπό φωτιά καί μποροῦσαν καί ἔλεγαν ὑπέροχα λόγια.

46. Καί ἔγινε ὥστε ἦλθε μία φωνή πρὸς αὐτούς, μάλιστα, μία εὐχάριστη φωνή, σάν νά ἦταν ψίθυρος, καί εἶπε:

47. Εἰρήνη, εἰρήνη σέ σᾶς, ἔνεκα τῆς πίστεως σας στόν Πολύ Ἀγαπητό μου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀπό καταβολῆς κόσμου.

48. Καί τότε, ὅταν τό ἄκουσαν αὐτό, ἔριξαν πρὸς τά ἑπάνω τά μάτια

τους σάν γιά νά ἰδοῦν ἀπό ποῦ ἐρχόταν ἡ φωνή. Καί ιδέστε, εἶδαν τά οὐράνια ἀνοιχτά, καί ἄγγελοι κατέβηκαν μέσα ἀπό τούς οὐρανούς καί ἐκτέλεσαν διακονία πρὸς αὐτούς.

49. Καί ἦταν περίπου τριακόσιες ψυχές πού εἶδαν καί ἄκουσαν ὅλα αὐτά, καί διατάχθηκαν νά προχωρήσουν καί νά μὴν ἀποροῦν, οὔτε νά ἀμφιβάλλουν.

50. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί πῆγαν καί πρόσφεραν τή διακονία τους στό λαό, διακηρύττοντας σέ ὅλες τίς περιοχές ὀλόγυρα ὅλα ὅσα ἄκουσαν καί εἶδαν, τόσο ὥστε τό μεγαλύτερο μέρος τῶν Λαμανιτῶν πείσθηκαν ἀπό αὐτούς, ἔνεκα τοῦ πόσο σημαντικά ἦταν τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα πού τούς εἶχαν δοθεῖ.

51. Καί ὅσοι πείσθηκαν ἐγκατέλειψαν τά πολεμικά τους ὄπλα ὅπως ἐπίσης καί τό μίσος τους καί τήν παράδοση τῶν πατέρων τους.

52. Καί ἔγινε ὥστε παραχώρησαν στοὺς Νεφίτες τά ἐδάφη πού τούς ἀνήκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οἱ δίκαιοι Λαμανῖτες κηρύττουν στοὺς ἄνομους Νεφίτες. Καί οἱ δύο λαοὶ εὐημεροῦν σέ μιὰ περίοδο εἰρήνης καί ἀφθονίας. Ὁ Ἐωσφόρος, ὁ ὑποκινητῆς τῆς ἁμαρτίας, ὁδηγεῖ τούς ληστὲς τοῦ Γαδιάντων στοὺς φόνους τους καί στίς ἀνομίες τους. Παίρνουν τὴν Νεφιτικὴ κυβέρνηση.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὅταν *τελείωσε ὁ ἐξηκοστός καί πρῶτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἔγιναν ὅλα αὐτά καί οἱ Λαμανῖτες ἔγιναν, τό μεγαλύτερο μέρος τους, δίκαιος λαός, τόσο πού ἡ χρηστότητά τους ξεπερνοῦσε τὴν τῶν Νεφιτῶν, ἔνεκα τῆς σταθερότητάς τους καί τῆς ἐπιμονῆς τους στήν πίστη.

2. Γιατί ιδέστε, ὑπῆρχαν πολλοὶ

ἀπό τούς Νεφίτες πού είχαν σκληρύνει και ἦταν ἀμετανόητοι και ἐξαιρετικά ἀνομοι, τόσο πολύ ὥστε ἀρνιόνταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ και ὅλα τά κηρύγματα και τίς προφητείες πού γίνονταν σέ αὐτούς.

3. Κι ὅμως, ὁ λαός τῆς ἐκκλησίας εἶχε μεγάλη χαρά γιά τόν προσηλυτισμό τῶν Λαμανιτῶν, μάλιστα, γιά τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, πού εἶχε ἰδρυθεῖ ἀνάμεσά τους. Καί συντρόφευαν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, και ἀγαλλιάζονταν ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο, και εἶχαν μεγάλη χαρά.

4. Καί ἔγινε ὥστε πολλοί ἀπό τούς Λαμανίτες κατέβαιναν στή γῆ τοῦ Ζαραχέμλα και διακήρυτταν στό λαό τῶν Νεφιτῶν τόν τρόπο τοῦ προσηλυτισμοῦ τους και τούς παρότρυναν στήν πίστη και μετάνοια.

5. Μάλιστα, και πολλοί κήρυτταν μέ πολλή μεγάλη δύναμη και ἐξουσία, μέχρι πού ἔφερναν πολλούς ἀπό αὐτούς στά βάθη τῆς ταπεινοφροσύνης, νά γίνουν οἱ ταπεινοὶ ὄπαδοί τοῦ Θεοῦ και τοῦ Ἄρνιου.

6. Καί ἔγινε ὥστε πολλοί ἀπό τούς Λαμανίτες πῆγαν στή γῆ πρὸς τά βόρεια, και ὁ Νεφί μέ τό Λεχί ἐπίσης πῆγαν στή γῆ πρὸς τά βόρεια, γιά νά κηρύξουν στό λαό. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἐξηκοστός και τρίτος χρόνος.

7. Καί ἰδέστε, ὑπῆρχε εἰρήνη σέ ὅλη τή χώρα, τόσο πού οἱ Νεφίτες πῆγαιναν σέ ὅποιοδήποτε μῆμα τῆς χώρας ἤθελαν, εἴτε ἀνάμεσα στους Νεφίτες εἴτε στους Λαμανίτες.

8. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἐπίσης πῆγαιναν ὅπουδήποτε ἤθελαν, εἴτε ἦταν ἀνάμεσα στους Λαμανίτες εἴτε ἀνάμεσα στους Νεφίτες. Καί ἔτσι εἶχαν ἐλεύθερη ἐπικοινωνία οἱ μὲν μέ τούς δέ, νά ἀγοράζουν και νά πουλοῦν και νά ἀποκοτῶν κέρδη, σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τους.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἔγιναν ἐξαιρετικά πλούσιοι, τόσο οἱ Λαμανίτες ὅσο και οἱ Νεφίτες, και εἶχαν ἐξαιρετικά ἀφθονο χρυσάφι και ἀσήμι και κάθε εἶδους πολύτιμα μέταλλα, τόσο στή γῆ νότια ὅσο και στή γῆ βόρεια.

10. Λοιπόν ὁ γῆ νότια λεγόταν Λεχί, και ἡ γῆ βόρεια λεγόταν Μουλέκ, πού ἦταν κατά τό ὄνομα τοῦ γιοῦ τοῦ Σεδεκία. Γιατί ὁ Κύριος ἔφερε τό Μουλέκ στή χώρα βόρεια και τό Λεχί στή χώρα νότια.

11. Καί ἰδέστε, ὑπῆρχε ὄλων τῶν εἰδῶν χρυσάφι και στίς δύο αὐτές χώρες, και ἀσήμι και πολύτιμο μέταλλευμα κάθε λογῆς. Καί ὑπῆρχαν ἐπίσης σπάνιοι τεχνίτες πού ἐπεξεργάζονταν ὄλων τῶν εἰδῶν τά μέταλλευματα και τά καθάριζαν, και ἔτσι γίνονταν πλούσιοι.

12. Καλλιερгоῦσαν σιτηρά σέ ἀφθονία, τόσο στό βορρά ὅσο και στό νότο. Καί ἄκμαζαν ὑπερβολικά, τόσο στό βορρά ὅσο και στό νότο. Καί πληθύνονταν και ἔγιναν ὑπερβολικά ἰσχυροὶ στή χώρα. Καί μεγάλωναν πολλά κοπάδια και ἀγέλες, μάλιστα, πολλά θρεφτάρια.

13. Ἰδέστε, οἱ γυναῖκες τους κοπίαζαν και ἔγνεθαν και ἔφτιαχναν ὄλων τῶν εἰδῶν τά ὑφάσματα, λεπτοῦφασμένου λινοῦ και ὑφασμα κάθε λογῆς, γιά νά καλύψουν τή γυμνια τους. Καί ἔτσι πέρασε ὁ ἐξηκοστός και τέταρτος χρόνος μέ εἰρήνη.

14. Καί κατά τόν *ἐξηκοστό και πέμπτο χρόνο εἶχαν ἐπίσης μεγάλη χαρά και εἰρήνη, μάλιστα, πολλά κηρύγματα και πολλούς προφήτες σχετικά μέ αὐτό πού ἐπρόκειτο νά συμβεῖ. Καί ἔτσι πέρασε ὁ ἐξηκοστός και πέμπτος χρόνος.

15. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τῆξηκοστό και ἕκτο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, ἰδέστε, ὁ Σεζώραμ δολοφονήθηκε ἀπό ἄγνωστο χέρι

καθώς καθόταν ἐπάνω στή δικαστική ἔδρα. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν ἴδιο χρόνο, ὁ γίος του, ὁ ὁποῖος εἶχε ὀριστεῖ ἀπό τό λαό σέ ἀντικατάστασή του, δολοφονήθηκε κι ἐκεῖνος. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἐξηκοστός καί ἕκτος χρόνος.

16. Καί κατά τήν *ἐναρξη τοῦ ἐξηκοστοῦ καί ἑβδομοῦ χρόνου, οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν πάλι νά γίνονται ὑπερβολικά ἄνομοι.

17. Γιατί ἰδέστε, ὁ Κύριος τοῦς εἶχε εὐλογῆσει τόσον καιρό μέ τά πλούτη τοῦ κόσμου πού δέν εἶχαν ξεσηκωθεί γιά θυμό, γιά πολέμους, οὔτε γιά αἱματοχυσία. Ὅποτε, ἄρχισαν νά ἔχουν τήν καρδιά τους στά πλούτη. Μάλιστα, ἄρχισαν νά ἐπιδιώκουν νά ἀποκοτῶν κέρδος γιά νά ὑψώνονται ὁ ἕνας πάνω ἀπό τόν ἄλλο. Ὅποτε, ἄρχισαν νά διαπράττουν κρυφούς φόνους καί νά ληστεύουν καί νά λεηλατοῦν, γιά νά ἀποκοτῶν κέρδος.

18. Καί τώρα ἰδέστε, αὐτοί οἱ φονιάδες καί οἱ λεηλατητές ἦταν μιά συμμορία πού εἶχαν σχηματιστεῖ ἀπό τόν Κισκουμέν καί τό Γαδιάντων. Καί λοιπόν εἶχε γίνει ὥστε ἦταν πολλοί, ἀκόμα καί ἀνάμεσα στοῦς Νεφίτες, ἀπό τή συμμορία τοῦ Γαδιάντων. Ὅμως ἰδέστε, ἦταν περισσότεροι ἀνάμεσα στοῦς πῖο ἄνομους ἀπό τοῦς Λαμανίτες. Καί λέγονταν οἱ δολοφόνοι καί ληστές τοῦ Γαδιάντων.

19. Καί αὐτοί ἦταν πού δολοφόνησαν τόν ἀρχιδικαστή Σεζώραμ καί τό γιό του, ἐνῶ ἦταν στή δικαστική ἔδρα, καί ἰδέστε, δέ βρέθηκαν.

20. Καί τότε ἔγινε ὥστε ὅταν εἶδαν οἱ Λαμανίτες ὅτι ἀνάμεσά τους ὑπῆρχαν ληστές, λυπήθηκαν ὑπερβολικά, καί χρησιμοποίησαν κάθε τρόπο κατά τή δύναμή τους γιά νά τοῦς ἐξολοθρεύσουν ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς.

21. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Σατανάς ξεσήκωσε τίς καρδιές ἀπό τό μεγαλύτερο μέρος τῶν Νεφίτων, τόσο ὥστε ἐνώνονταν μέ αὐτές τίς συμμορίες τῶν ληστών καί συμμετεῖχαν στίς διαθήκες τους καί στοῦς ὄρκους τους, ὅτι θά προστάτευαν καί θά διαφύλαγαν ὁ ἕνας τόν ἄλλο σέ ὅτιδήποτε δύσκολες περιστάσεις κι ἂν βρεθοῦν, ὥστε νά μήν ὑποφέρουν γιά τοῦς φόνους τους καί τίς λεηλασίες τους καί τίς κλοπές τους.

22. Καί ἔγινε ὥστε εἶχαν τά σημεῖα τους, μάλιστα, τά μυστικά σημεῖα τους καί τίς μυστικές λέξεις, καί τοῦτο γιά νά μποροῦν νά διακρίνουν ἕναν ἀδελφό πού εἶχε εἰσχωρήσει στίς διαθήκες τους, ὥστε ὅποιαδήποτε ἀνομία ἔκανε ὁ ἀδελφός του, νά μήν πάθει κακό ἀπό τόν ἀδελφό του, οὔτε ἀπό ἐκείνους πού ἀνήκαν στή συμμορία του, πού εἶχαν πάρει αὐτήν τή διαθήκη.

23. Καί ἔτσι μποροῦσαν νά δολοφονοῦν καί νά λεηλατοῦν καί νά κλέβουν καί νά διαπράττουν πορνείες καί κάθε εἶδους ἀνομία, ἐναντία στοῦς νόμους τῆς πατρίδας τους καί ἐπίσης στοῦς νόμους τοῦ Θεοῦ τους.

24. Καί ὁποῖος ἀπό αὐτοῦς πού ἀνήκαν στή συμμορία τους ἀποκάλυπτε στόν κόσμο τίς ἀνομίες τους καί τοῦς ἀποτροπιασμούς τους, ἔπρεπε νά δικαστεῖ, ὄχι σύμφωνα μέ τοῦς νόμους τῆς πατρίδας τους, ἀλλά σύμφωνα μέ τοῦς νόμους τῆς ἀνομίας τους, πού εἶχαν δοθεῖ ἀπό τό Γαδιάντων καί τόν Κισκουμέν.

25. Λοιπόν ἰδέστε, εἶναι αὐτοί οἱ μυστικοί ὄρκοι καί διαθήκες πού ὁ "Ἄλμα πρόσταξε τό γιό του νά μή φανερωθοῦν στόν κόσμο, μήν τυχόν καί γίνοντο τό μέσο γιά νά ριζοῦν τό λαό σέ ὄλεθρο.

26. Λοιπόν ἰδέστε, αὐτοί οἱ μυστικοί ὄρκοι καί διαθήκες δέ φανε-

ρώθηκαν στό Γαδιάντων από τά χρονικά πού είχαν παραδοθεῖ στόν Ἥλαμαν, ἀλλά ιδέστε, τά ἔβαλε στήν καρδιά τοῦ Γαδιάντων αὐτό τό ἴδιο ὄν πού δελέασε τούς προπάτορες μας νά φάνε ἀπό τόν ἀπαγορευμένο καρπό —

27. Μάλιστα, αὐτό τό ἴδιο ὄν πού συνωμότησε μέ τόν Κάιν, ὅτι ἂν δολοφονοῦσε τόν ἀδελφó του τόν Ἄβελ δέ θά γινόταν γνωστό στόν κόσμο. Καί συνωμοτοῦσε μέ τόν Κάιν καί τούς ὀπαδούς του ἀπό τότε κι ὕστερα.

28. Καί εἶναι ἐπίσης αὐτό τό ἴδιο ὄν πού ἔβαλε μέσα στίς καρδιές τοῦ λαοῦ νά χτίσουν ἕνα πύργο ἀρκετά ὕψηλό ὥστε νά μπορέσουν νά φθάσουν στούς οὐρανοῦς. Καί ἦταν αὐτό τό ἴδιο ὄν πού ὀδηγοῦσε τό λαό πού ἦλθε ἀπό αὐτόν τόν πύργο σέ τούτη τή χώρα, πού διέσπειρε τά ἔργα τοῦ σκότους, καί τούς ἀποτροπιασμούς σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, μέχρι πού ἔσυρε τό λαό κάτω, σέ ὀλοκληρωτική καταστροφή καί σέ αἰώνια κόλαση.

29. Μάλιστα, εἶναι αὐτό τό ἴδιο ὄν πού τό ἔβαλε μέσα στήν καρδιά τοῦ Γαδιάντων νά συνεχίσει ἀκόμη τό ἔργο τοῦ σκότους καί τοῦ μυστικοῦ φόνου, καί τό ἔχει φανερώσει ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ ἀνθρώπου διαδοχικά μέχρι ἐτούτη τήν ἐποχή.

30. Καί ιδέστε, αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού εἶναι ὁ ὑποκινητής κάθε ἀμαρτίας. Καί ιδέστε, συνεχίζει τά ἔργα του τοῦ σκότους καί τοῦ μυστικοῦ φόνου, καί συνεχίζει διαδοχικά τίς συνωμοσίες τους καί τούς ὀρκους τους καί τίς διαθήκες τους καί τά σχέδιά τους τῆς ἀπαίσιας ἀνομίας, ἀπό γενεά σέ γενεά σύμφωνα μέ τό ὅπως μπορεῖ νά κυριεύσει τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

31. Καί τώρα ιδέστε, κυρίευσε

γερά τίς καρδιές τῶν Νεφιτῶν. Μάλιστα, τόσο πολύ ὥστε εἶχαν γίνει ὑπερβολικά κακοί. Μάλιστα, οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς εἶχαν στραφεῖ ἔξω ἀπό τό δρόμο τῆς χρησιμότητος καί ποδοπατοῦσαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί στράφηκαν πρὸς τούς δικούς τους τρόπους καί ἀνέγειραν γιά τούς ἑαυτούς τους εἰδῶλα ἀπό τό χρυσάφι τους καί τό ἀσήμι τους.

32. Καί ἔγινε ὥστε ὄλες αὐτές οἱ ἀνομίες τους ἦλθαν στό διάστημα ὄχι πολλῶν χρόνων, τόσο ὥστε τό μεγαλύτερο μέρος τους ἦλθε κατά τόν ἐξηκοστό καί ἔβδομο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν.

33. Καί προόδευσαν στίς ἀνομίες τους κατά τόν ἐξηκοστό καί ὀγδοο χρόνο *ἐπίσης, πρὸς μεγάλη θλίψη καί θρήνο τῶν δικαίων.

34. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι οἱ Νεφίτες ἄρχισαν νά φθίνουν ἀπό ἀπιστία, καί νά προοδεῦουν στήν ἀτιμία καί στούς ἀποτροπιασμούς, ἐνῶ οἱ Λαμανίτες ἄρχισαν νά προοδεῦουν ἐξαιρετικά στή γνώση τοῦ Θεοῦ τους. Μάλιστα, ἄρχισαν νά τηροῦν τούς θεσμούς καί τίς ἐντολές του καί νά βαδίζουν μέ ἀλήθεια καί τιμότητα ἐνώπιόν του.

35. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἄρχισε νά ἀπομακρύνεται ἀπό τούς Νεφίτες, ἐξαιτίας τῆς πονηρίας καί τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους.

36. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος ἄρχισε νά ξεχνεῖ τό Πνεῦμα του ἐπάνω στούς Λαμανίτες, ἐπειδὴ εὐκόλα καί πρόθυμα πίστευαν στά λόγια του.

37. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες κυνηγοῦσαν τή συμμορία τῶν ληστῶν τοῦ Γαδιάντων, καί κήρυτταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ στούς πῶ ἀνομους ἀπό αὐτούς, τόσο ὥστε αὐτή ἡ συμ-

μορία τῶν ληστῶν ὀλοκληρωτικά ἐξολοθρευτήκε ἀνάμεσα ἀπό τούς Λαμανίτες.

38. Καί ἔγινε ὥστε ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ Νεφίτες τούς ἐνίσχυναν καί τούς ὑποστήριζαν ἀρχίζοντας ἀπό τούς πιά ἄνομους ἀπό αὐτούς, μέχρι πού εἶχαν καλύψει ὅλη τή χώρα τῶν Νεφιτῶν καί εἶχαν ἀποπλανήσει τούς περισσότερους ἀπό τούς δίκαιους μέχρι πού κατέληξαν νά πιστεύουν στά ἔργα τους καί νά παίρνουν ἀπό τή λεία τους καί νά ἐνώνονται μαζί τους στούς μυστικούς τους φόνους καί συνωμοσίες.

39. Καί ἔτσι ἀπέκτησαν ὅλη τή διαχείριση τῆς κυβέρνησης, τόσο ὥστε ποδοπάτησαν καί ἐπληξαν καί συντρίψανε καί ἔστριψαν τίς πλάτες τους στούς φτωχοῦς καί στούς πρῶτους καί στούς ταπεινοῦς ὁπαδοῦς τοῦ Θεοῦ.

40. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι βρίσκονταν σέ ἀπαίσια κατάσταση καί ὀρίμαζαν γιά αἰώνια καταστροφή.

41. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι τελειώσε ὁ ἐξηκοστός καί ὄγδοος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

Ἡ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ — Ὁ Θεός ἀπειλεῖ τὸ λαὸ τοῦ Νεφί ὅτι θὰ τοὺς ἐπισκεφτεῖ σὸ θυμὸ του, πρὸς ὀλοκληρωτικὴ τους καταστροφὴ ἐκτός ἂν μετανοήσουν γιὰ τίς ἀνομίες τους. Ὁ Θεὸς πλήττει τὸ λαὸ τοῦ Νεφί μὲ βαριά λοιμώδη νόσο. Αὐτοὶ μετανοοῦν καὶ στρέφονται πρὸς ἐκεῖνον. Ὁ Σαμουήλ, ἕνας Λαμανίτης, προφητεύει πρὸς τοὺς Νεφίτες. Περιέχει τὰ κεφάλαια 7 μέχρι 16 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Νεφί ἀποκροῦεται σὴ βόρεια καὶ ἐπιστρέφει στὴ Ζαραχέμλα. Προσεύχε

ται ἐπάνω στὸν πύργο τοῦ κήπου του καὶ μετὰ καλεῖ τὸ λαὸ νά μετανοήσει, εἰδᾶλλως θὰ ἀφανιστοῦν.

ΙΔΕΣΤΕ, λοιπόν ἔγινε ὥστε κατὰ τὸν *ἐξηκοστό καὶ ἕνατο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν, ὁ Νεφί, ὁ γιὸς τοῦ Ἡλαμαν, ἐπέστρεψε στὴ γῆ τοῦ Ζαραχέμλα ἀπὸ τῆ γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

2. Γιατί βρισκόταν μὲ τὸ λαὸ πού ἦταν στὴ γῆ πρὸς τὰ βόρεια, καί τοὺς κήρυττε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καί τοὺς προφήτεψε πολλά.

3. Καί ἐκεῖνοι ἀπέκρουσαν ὅλα του τὰ λόγια, τόσο πού δὲν μπορούσε νά μείνει κοντά τους, ἀλλὰ ἐπέστρεψε πάλι στὴ γενέτειρά του χώρα.

4. Καί βλέποντας τὸ λαὸ σέ κατάσταση τόσο τρομερῆς ἀνομίας, καὶ αὐτοὺς τοὺς ληστὲς τοῦ Γαδιάντων νά κατέχουν τίς δικαστικές ἔδρες — πού σφετερίζονταν τὸ κύρος καί τὴν ἐξουσία τῆς χώρας, πού ἄφηναν στὴν ἄκρη τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, χωρίς οὔτε κατὰ τὸ ἐλάχιστο νά εἶναι σωστοὶ ἐνώπιόν του, πού δὲν ἔκαναν τίποτα δίκαιο γιὰ τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων·

5. Πού καταδίκαζαν τοὺς δίκαιους ἔνεκα τῆς χρηστότητάς τους, πού ἄφηναν τοὺς ἔνοχους καί τοὺς ἄνομους ἀτιμώρητους ἐξαιτίας τῶν χρημάτων τους, καί πάνω ἀπ' ὅλα νά κατέχουν θέσεις στὴν κεφαλὴ τῆς κυβέρνησης, νά κυβερνοῦν καί νά ἐνεργοῦν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά τους, γιὰ νά ἀποκτήσουν τὸ κέρδος καί τὴ δόξα τοῦ κόσμου, καί, ἐπιπλέον, γιὰ νά μποροῦν πιο εὐκόλα νά διαπράττουν μοιχεῖα καί νά κλέβουν καί νά σκοτώνουν καί νά ἐνεργοῦν σύμφωνα μὲ τὸ δικό τους θέλημα —

6. Λοιπὸν αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀνομία

είχε πέσει επάνω στους Νεφίτες, σέ διάστημα ὄχι πολλῶν χρόνων, καί ὅταν τήν εἶδε ὁ Νεφί, ἡ καρδιά του διογκώθηκε ἀπό θλίψη μέσα στό στήθος του, καί ἀνέκραξε μέσα στό ἄγχος τῆς ψυχῆς του:

7. "Ἄχ, νά μπορούσα νά εἶχα τίς ἡμέρες μου κατὰ τίς ἡμέρες πού ὁ πατέρας μου Νεφί πρωτοῆλθε ἀπό τή γῆ τῆς Ἰερουσαλήμ, ὥστε νά ἀγαλλιαζόμουν μαζί του στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Τότε ὁ λαός του ἦταν εὐκολος νά πεισθεῖ, σταθερός στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καί ἀργός στό νά παρασυρθεῖ νά κάνει ἄνομια. Καί ἦταν γρήγοροι στό νά ὑπακούνε στά λόγια τοῦ Κυρίου —

8. Μάλιστα, ἂν οἱ μέρες μου μπορούσαν νά ἦταν σέ ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, τότε ἡ ψυχὴ μου θά εἶχε ἀγαλλίαση μέ τή χρηστότητα τῶν ἀδελφῶν μου.

9. Ὅμως ἰδέστε, ἔχω ὀριστεῖ νά εἶναι ἐτοῦτες οἱ ἡμέρες μου, καί ἡ ψυχὴ μου νά εἶναι γεμάτη θλίψη ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ἀνομίας τῶν ἀδελφῶν μου.

10. Καί ἰδέστε, τώρα ἐγίνε ὥστε αὐτό ἐγίνε ἐπάνω σέ ἕναν πύργο, ὁ ὁποῖος βρισκόταν μέσα στόν κῆπο τοῦ Νεφί, ὁ ὁποῖος ἦταν δίπλα στή λεωφόρο πού ὀδηγοῦσε στή κεντρικὴ ἀγορά, πού ἦταν στήν πόλη τοῦ Ζαραχέμα. Λοιπόν, ὁ Νεφί εἶχε γονατίσει ἐπάνω στόν πύργο ὁ ὁποῖος βρισκόταν μέσα στόν κῆπο του, ὁ ὁποῖος πύργος ἦταν ἐπίσης κοντά στήν πύλη τοῦ κῆπου δίπλα στήν ὁποία περνοῦσε ἡ λεωφόρος.

11. Καί ἐγίνε ὥστε ἦταν μερικοὶ ἄνθρωποι πού περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ καί εἶδαν τὸ Νεφί καθὼς ξεχειλίζε τὴν ψυχὴ του πρὸς τὸ Θεὸ ἐπάνω στόν πύργο, καί ἔτρεξαν καί εἶπαν στό λαὸ αὐτὸ πού εἶχαν δεῖ, καί ὁ λαὸς ἤλθε συγκεντρωμένος κατὰ πλήθη γιὰ νά μάθουν τὸ λόγο τῆς

τόσο μεγάλης θλίψης γιὰ τὴν κακία τῶν ἀνθρώπων.

12. Καί τότε, ὅταν σηκώθηκε ὁ Νεφί, εἶδε τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ πού εἶχαν συναθροιστεῖ.

13. Καί ἐγίνε ὥστε ἄνοιξε τὸ στόμα του καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, γιὰτί συναθροιστήκατε; Γιὰ νά σᾶς πῶ γιὰ τίς ἀνομίες σας;

14. Μάλιστα, ἐπειδὴ ἀνέβηκα στόν πύργο μου γιὰ νά ξεχειλίσω τὴν ψυχὴ μου στό Θεὸ μου, ἐξαιτίας τῆς ὑπερβολικῆς θλίψης τῆς καρδιάς μου, ἡ ὁποία εἶναι ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν σας!

15. Καί ἐξαιτίας τοῦ πένθους καί τοῦ θρήνου μου συναθροιστήκατε καί ἀπορεῖτε. Μάλιστα, πρέπει νά ἀπορεῖτε γιὰτί παραδοθήκατε ὥστε ὁ διάβολος κυριεῦσε τόσο πολὺ τίς καρδιές σας.

16. Μάλιστα, πῶς μπορέσατε νά παραδοθεῖτε στοὺς δελεασμοὺς ἐκείνου πού ἐπιδιώκει νά ρίξει τίς ψυχές σας σέ αἰώνια δυστυχία καί ἀτέλειωτο ὄλεθρο;

17. "Ἄχ, μετανοήστε, μετανοήστε! Γιὰτί θέλετε νά πεθάνετε; Στραφεῖτε, στραφεῖτε πρὸς τὸν Κύριο τὸ Θεὸ σας. Γιὰτί σᾶς ἐγκατέλειψε;

18. Εἶναι ἐπειδὴ σκληρύνετε τὴν καρδιά σας. Μάλιστα, δέ θέλετε νά ὑπακούτε στή φωνὴ τοῦ καλοῦ βοσκοῦ. Μάλιστα, τὸν προκαλέσατε νά θυμώσει ἐναντίον σας.

19. Καί ἰδέστε, ἀντὶ νά σᾶς συνάξει, ἐκτός ἂν μετανοήσετε, ἰδέστε, θά σᾶς σκορπίσει ὥστε νά γίνετε τροφὴ γιὰ τὰ σκυλιὰ καί τὰ ἄγρια θηρία.

20. "Ἄχ, πῶς μπορέσατε νά ξεχάσετε τὸ Θεὸ σας τὴν ἴδια μέρα πού σᾶς ἐλευθέρωσε;

21. Ὅμως ἰδέστε, εἶναι γιὰ νά ἀποκτήσετε κέρδος, γιὰ νά δοξάζετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα, καί γιὰ νά ἀποκτήσετε χρυσάφι καί ἀσήμι. Καί ἔχετε θέσει τὴν καρδιά

σας ἐπάνω στά πλούτη καί στά μάταια τοῦ κόσμου τούτου, πράγμα γιά τό ὁποῖο δολοφονεῖτε καί λεηλατεῖτε καί κλέβετε καί δίνετε ψευδομαρτυρία ἐναντίον τοῦ πλησίον σας, καί κάνετε κάθε εἴδους ἀτιμία.

22. Καί γι' αὐτόν τό λόγο, συμφορά θά πέσει ἐπάνω σας ἐκτός ἂν μετανοήσετε. Γιατί ἂν δέ μετανοήσετε, ιδέστε, αὐτή ἡ σπουδαία πόλη, καί ὅλες ἐπίσης αὐτές οἱ πόλεις πού εἶναι ὀλόγυρα, οἱ ὁποῖες εἶναι στή γῆ τῆς κατοχῆς μας, θά ἀφαιρεθοῦν ὥστε νά μήν ἔχετε τόπο σέ αὐτές. Γιατί ιδέστε, ὁ Κύριος δέ θά σᾶς δώσει δύναμη, ὅπως ἔκανε ὡς τώρα, γιά νά ἀντιστέκεστε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας.

23. Γιατί ιδέστε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος: Δέ θά δείξω στούς πονηροῦς τή δύναμη μου, στόν ἕνα περισσότερο ἀπό τόν ἄλλο, ἐκτός ἀπό ἐκείνους πού μετανοοῦν γιά τίς ἁμαρτίες τους καί ὑπακοῦνε στά λόγια μου. Γι' αὐτό λοιπόν, θά ἤθελα νά ιδεῖτε, ἀδελφοί μου, ὅτι θά εἶναι πιο καλά γιά τούς Λαμανίτες παρά γιά ἐσᾶς ἐκτός ἂν μετανοήσετε.

24. Γιατί ιδέστε, αὐτοί εἶναι πιο δίκαιοι ἀπό ἐσᾶς, γιατί δέν ἁμάρτησαν ἐναντία σέ αὐτήν τήν ὑπέροχη γνώση τήν ὁποία ἐσεῖς ἔχετε λάβει. Ἐπομένως, ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεὐπλαχνος πρός αὐτούς. Μάλιστα, θά ἐπιμηκύνει τίς ἡμέρες τους καί θά ἀυξήσει τό σπέρμα τους, ἀκόμα καί ὅταν ἐσεῖς ὀλοκληρωτικά καταστραφεῖτε, ἐκτός ἂν μετανοήσετε.

25. Μάλιστα, συμφορά θά πέσει ἐπάνω σας ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀποτροπιασμοῦ πού ἤλθε ἀνάμεσά σας. Καί ἔχετε ἐνωθεῖ πρός αὐτό, μάλιστα, στή μυστική συμμορία ἢ ὁποία ἐγίνε ἀπό τό Γαδιάντων!

26. Μάλιστα, συμφορά θά πέσει ἐπάνω σας ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς περη-

φάνειας τήν ὁποία ἀφήσατε νά εἰσχωρήσει στήν καρδιά σας, πού σᾶς ὕψωσε πάνω ἀπό αὐτό πού εἶναι καλό ἐξαιτίας τοῦ ἐξαιρετικά μεγάλου πλοῦτος σας!

27. Μάλιστα, συμφορά σέ σᾶς ἐξαιτίας τῆς κακίας σας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν σας!

28. Καί ἂν δέ μετανοήσετε θά χαθεῖτε. Μάλιστα, ἀκόμη καί τά ἐδάφη σας θά σᾶς ἀφαιρεθοῦν καί θά ἐξαλειφθεῖτε ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς.

29. Ἴδέστε λοιπόν, δέ λέω ἀπό τόν ἑαυτό μου ὅτι αὐτά θά γίνουν γιατί δέν εἶναι ἀπό τόν ἑαυτό μου πού τά ξέρω αὐτά. Ὅμως ιδέστε, ξέρω ὅτι αὐτά εἶναι ἀλήθινα ἐπειδή ὁ Κύριος ὁ Θεός μου τά φανέρωσε, γι' αὐτό δίνω μαρτυρία ὅτι θά γίνουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Λιεφθαρμένοι δικαστές ἐπιδιώκουν νά παρασύρουν τό λαό ἐναντίον τοῦ Νεφί. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἱερεμίας, ὁ Λεχὶ καί ὁ Νεφὶ ὅλοι δίνουν μαρτυρία γιά τό Χριστό. Μέ θεία ἐμπνευση ὁ Νεφὶ ἀνακοινώνει τή δολοφονία τοῦ ἀρχιδικαστῆ.

ΚΑΙ τότε ἐγίνε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Νεφὶ αὐτά τά λόγια, ιδέστε, ἦταν ἄνθρωποι πού ἦταν δικαστές, πού ἐπίσης ἀνῆκαν στή μυστική συμμορία τοῦ Γαδιάντων, καί θύμωναν, καί φώναζαν ἐναντίον του καί ἔλεγαν στό λαό: Γιατί δέν τόν πιάνετε αὐτόν τόν ἄνθρωπο καί νά τόν φέρετε ἐδῶ, ὥστε νά καταδικαστεῖ σύμφωνα μέ τό ἐγκλημα πού ἔχει κάνει;

2. Γιατί τόν βλέπετε αὐτόν τόν ἄνθρωπο καί τόν ἀκοῦτε νά βρίζει ἐναντίον τοῦ λαοῦ καί ἐναντίον τοῦ νόμου μας;

3. Γιατί ιδέστε, ὁ Νεφὶ τούς εἶχε μιλήσει γιά τή διαφθορά τοῦ νόμου τους. Μάλιστα, πολλά τούς εἶπε ὁ Νεφὶ τά ὁποῖα δέν μποροῦν νά γραφοῦν, καί τίποτα δέν τούς εἶπε πού νά

ήταν ἐνάντιο στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

4. Καί αὐτοί οἱ δικαστές θύμωσαν μαζί του ἐπειδή τὸς μίλησε καθαρά γιὰ τὰ μυστικά ἔργα τοῦ τοῦ σκότους. Ὅμως, δέν τολμοῦσαν νά ἀπλώσουν τὰ δικά τους χέρια ἐπάνω του, γιατί φοβόνταν τὸ λαό μὴν τυχόν καί κραυγᾶσουν ἐναντίον τοῦς.

5. Γι' αὐτὸ φώναζαν στὸ λαό καί ἔλεγαν: Γιατί τὸν ἀφήνετε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο νά μᾶς βρίζει; Γιατί ἰδέστε, αὐτὸς καταδικάζει ὅλον ἐτοῦτον τὸ λαό, μέχρις ἀφανισμοῦ. Μάλιστα, καί ὅτι ἐπίσης ἐτούτες οἱ σπουδαῖες πόλεις θά ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ ἐμᾶς, ὥστε νά μὴν ἔχουμε θέση σέ αὐτές.

6. Καί τώρα ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο, γιατί ἰδέστε, ἐμεῖς εἴμαστε πανίσχυροι καί οἱ πόλεις μας εἶναι μεγάλες, ἐπομένως οἱ ἔθροισί μας δέν μποροῦν νά μᾶς ἐξουσιάσουν.

7. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι ξεσηκῶναν τὸ λαό σέ θυμὸ ἐναντίον τοῦ Νεφί, καί δημιουργοῦσαν διχόνοιες ἀνάμεσά τους. Γιατί ὑπῆρχαν μερικοὶ πού φώναζαν: Ἀφήστε τον ἡσυχῶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, γιατί εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, καί αὐτὰ πού λέει ἀσφαλῶς θά συμβοῦν ἐκτός ἂν μετανοήσουμε.

8. Μάλιστα, ἰδέστε, ὅλες οἱ κρίσεις θά πέσουν ἐπάνω μας, αὐτές γιὰ τίς ὁποῖες μᾶς ἔδωσε μαρτυρία. Ἀφοῦ ξέρουμε ὅτι σωστά μᾶς τὰ βεβαίωσε σχετικά μέ τίς ἀνομίες μας. Καί ἰδέστε, εἶναι πολλές, καί αὐτὸς ξέρει τόσο καλά ὅλα ὅσα θά πέσουν ἐπάνω μας ὅπως ξέρει γιὰ τίς ἀνομίες μας.

9. Μάλιστα, καί ἰδέστε, ἂν δέν ἦταν προφήτης δέ θά εἶχε βεβαιώσει γι' αὐτὰ τὰ πράγματα.

10. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοὶ πού ἐπιδίδωκαν νά καταστρέψουν τὸ Νεφί, ἀναγκάστηκαν ἐξαιτίας τοῦ φόβου τοῦς, ὥστε δέν ἀπλώσαν τὰ χέρια τοῦς σέ αὐτόν. Ὅποτε, αὐτὸς ἄρχισε

πάλι νά τοῦς μιλάει, βλέποντας ὅτι εἶχε κερδίσει εὐνοια στὰ μάτια μερικῶν, σέ σημεῖο πού οἱ ὑπόλοιποι φοβήθηκαν.

11. Ὅποτε, ὠθήθηκε νά τοῦς μιλήσει κι ἄλλο, καί εἶπε: Ἰδέστε, ἀδελφοί μου, δέ διαβάσατε ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε δύναμη σέ ἕναν ἄνδρα, τὸ Μωυσῆ, νά χτυπήσει τὰ νερά τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καί αὐτὰ χωρίστηκαν ἀπὸ ἐδῶ καί ἀπὸ ἐκεῖ, σέ σημεῖο πού οἱ Ἰσραηλίτες, οἱ ὁποῖοι ἦταν οἱ πατέρες μας, διάβηκαν ἐπάνω σέ ξηρά, καί τὰ νερά ἔκλεισαν πάνω ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῶν Αἰγυπτίων καί τοὺς καταπίαν;

12. Καί τώρα ἰδέστε, ἂν ὁ Θεὸς ἔδωσε σέ αὐτόν τὸν ἄνθρωπο τόση δύναμη, τότε γιατί διαφωνεῖτε ἀνάμεσά σας, καί λέτε ὅτι δέ μοῦ ἔχει δώσει ἐμένα δύναμη μέ τὴν ὁποία νά μπορῶ νά ξέρω σχετικά μέ τίς κρίσεις πού θά ἐπέλθουν σέ σᾶς ἐκτός κι ἂν μετανοήσετε;

13. Ὅμως, ἰδέστε, ἐσεῖς ὄχι μόνο ἀρνεῖστε τὰ λόγια μου, ἀλλὰ ἀρνεῖστε ἐπίσης ὅλα τὰ λόγια πού ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες μας, καί τὰ λόγια ἐπίσης πού εἰπώθηκαν ἀπὸ αὐτόν τὸν ἄνθρωπο, τὸ Μωυσῆ, στὸν ὁποῖο εἶχε δοθεῖ τόσο μεγάλη δύναμη, μάλιστα, τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶχε πεῖ σχετικά μέ τὸν ἔρχομό τοῦ Μεσσία.

14. Μάλιστα, δέν ἔδωσε τάχα μαρτυρία ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ θά ἔλθει; Καί καθὼς ὑψωσε τὸ μπρούτζινο φίδι μέσα στὴν ἔρημιᾶ, ἀκριβῶς ἔτσι θά ὑψωθεῖ ἐκεῖνος πού θά ἔλθει.

15. Καί ὅπως ὅσοι θά κοιτάζαν πρὸς τὸ φίδι θά ζοῦσαν, ἀκριβῶς ἔτσι ὅσοι θά κοιτάζουν πρὸς τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ μέ πίστη, ἔχοντας πνεῦμα μεταμελημένο, θά ζήσουν, καί μάλιστα σέ αὐτὴν τὴ ζωὴ ἢ ὁποία εἶναι αἰώνια.

16. Καί τώρα ἰδέστε, ὄχι μόνο ἔδωσε ὁ Μωυσῆς μαρτυρία γιὰ ὅλα

αυτά, αλλά και όλοι οι άγιοι προφήτες, από τις ημέρες του ως τις ημέρες του 'Αβραάμ.

17. Μάλιστα, και ιδέστε, ό 'Αβραάμ είδε για τον έρχομό του, και γέμισε χαρά και αγαλλιάσθηκε.

18. Μάλιστα, και ιδέστε, εγώ σάς λέω, ότι όχι μόνο τά ηξερε αυτά ό 'Αβραάμ, αλλά υπήρχαν πολλοί πριν τις ημέρες του 'Αβραάμ που είχαν κληθεί κατά την τάξη του Θεού. Μάλιστα, κατά την τάξη του Υιού του. Και τουτο για να γίνει γνωστό στο λαό, πολλές χιλιάδες χρόνια πριν τον έρχομό του, ότι ακόμα και ή λύτρωση θά έπερχόταν σε αυτούς.

19. Και τώρα θά ήθελα να ξέρατε, ότι και από τις ημέρες του 'Αβραάμ υπήρξαν πολλοί προφήτες που έδωσαν μαρτυρία γι' αυτά. Μάλιστα, ιδέστε, ό προφήτης Ζένος έδωσε μαρτυρία, πράγμα για τό όποιο θα νατώθηκε.

20. Και ιδέστε, επίσης ό Ζενόκ, επίσης και ό 'Εζίας, επίσης και ό 'Ησαίας και ό 'Ιερεμίας, (που ό 'Ιερεμίας ήταν αυτός ό ίδιος προφήτης ό όποιος έδωσε μαρτυρία για την καταστροφή της 'Ιερουσαλήμ) και τώρα ξέρουμε ότι καταστράφηκε ή 'Ιερουσαλήμ σύμφωνα με τά λόγια του 'Ιερεμιά. "Αχ, τότε λοιπόν, πώς δέ θά έλθει ό Υιός του Θεού, σύμφωνα με αυτήν την προφητεία;

21. Τότε λοιπόν θά άμυσιβητήσετε ότι καταστράφηκε ή 'Ιερουσαλήμ; Θά πείτε ότι οι γιοί του Σεδεκία δέ σκοτώθηκαν, όλοι εκτός από τό Μουλέκ; Μάλιστα, και δέ βλέπετε ότι τό σπέρμα του Σεδεκία βρίσκεται μαζί με έμās και αναγκάστηκαν να φύγουν από τή γή της 'Ιερουσαλήμ; "Όμως ιδέστε, αυτό δέν είναι όλο —

22. "Ο πατέρας μας Λεχί αναγκάστηκε να φύγει από την 'Ιερουσαλήμ επειδή έδωσε μαρτυρία γι' αυτά. "Ο Νεφί επίσης έδωσε μαρτυρία γι' αυτά, και σχεδόν όλοι οι πατέρες μας

επίσης, μέχρι και ως έτούτη την εποχή. Μάλιστα, έδωσαν μαρτυρία για τον έρχομό του Χριστού, και τον πρόσμεναν, και αγαλλιάσθηκαν με την ημέρα του ή όποια πρόκειται να έλθει.

23. Και ιδέστε, αυτός είναι Θεός, και βρίσκεται μαζί τους, και φανερώθηκε σε αυτούς, που έλευθερώθηκαν από αυτόν. Και του έδωσαν δόξα, ένεκα αυτού τό όποιο πρόκειται να συμβεί.

24. Και τώρα, αφού βλέπετε ότι τά ξέρετε αυτά και δέν μπορείτε να τά άρνηθείτε, εκτός αν πείτε ψέματα, γι' αυτό κατά τουτο έχετε άμαρτήθει, γιατί τά άρνηθήκατε όλα αυτά, παρόλες τις τόσες άποδείξεις που έχετε λάβει. Μάλιστα, και έχετε λάβει τά πάντα, τόσο αυτά στους ούρανούς όσο και όλα όσα είναι στη γή, σάν μαρτυρία ότι είναι άληθινά.

25. "Όμως ιδέστε, άρνηθήκατε την άλήθεια, και έπαναστατήσατε εναντίον του άγιου Θεού σας, και ακόμα κι έτούτη τή στιγμή, αντί να άποταμειύετε για τους έαυτούς σας θησαυρούς στους ούρανούς, όπου τίποτα δέ φθείρεται, και όπου τίποτα δέν μπορεί να έλθει που είναι άκάθαρο, συσσωρεύετε για τους έαυτούς σας όργη για την ημέρα της κρίσεως.

26. Μάλιστα, ακόμα κι έτούτη τή στιγμή ώριμάζετε, εξαιτίας των δολοφονιών σας και της πορνείας σας και της πονηριάς σας, για αιώνιο όλεθρο. Μάλιστα, και αν δέ μετανοήσετε θά πέσει επάνω σας σύντομα.

27. Μάλιστα, ιδέστε, τώρα κι όλας έφθασε στην πόρτα. Μάλιστα, πηγαίνετε μέσα στη δικαστική έδρα και ψάξτε. Και ιδέστε, ό δικαστής σας δολοφονήθηκε και κείταται μέσα στο αίμα του. Και δολοφονήθηκε από τον άδελφό του, ό όποιος έπιζητά να καθίσει στη δικαστική έδρα.

28. Καί ιδέστε, καί οἱ δύο τους ἀνήκουν στή μυστική σας συμμορία, τῆς ὁποίας ὑποκινητῆς εἶναι ὁ Γαδιάντων καί ὁ πονηρός πού ἐπιδιώκει νά καταστρέψει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ἀπεσταλμένοι βρίσκουν τόν ἀρχιδικαστή νεκρό στή δικαστική ἐδρα. Φυλακίζονται καί ἀργότερα ἐλευθερώνονται. Μέ θεία ἔμπνευση ὁ Νεφί ἀναγνωρίζει τόν Σεάντουμ ὡς δολοφόνο. Ὁ Νεφί γίνεται ἀποδεκτός ἀπό μερικούς ὡς προφήτης.

ΙΔΕΣΤΕ, τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτά τά λόγια ὁ Νεφί, ὀρισμένοι ἀνθρώποι πού ἦταν ἀνάμεσά τους ἔτρεξαν στή δικαστική ἐδρα. Μάλιστα, ἦταν πέντε αὐτοί πού πῆγαν, καί εἶπαν μεταξύ τους, καθὼς πήγαιναν:

2. Ἰδέστε, τώρα θά μάθουμε σίγουρα ἂν αὐτός ὁ ἀνθρώπος εἶναι προφήτης καί ἂν ὁ Θεός τόν πρόσταξε νά μάς προφητεύσει τέτοια θαυμαστά πράγματα. Ἰδέστε, δέν πιστεύουμε ὅτι τόν πρόσταξε. Μάλιστα, δέν πιστεύουμε ὅτι εἶναι προφήτης. Ὅμως, ἂν αὐτό τό πράγμα πού εἶπε γιά τόν ἀρχιδικαστή εἶναι ἀλήθεια, ὅτι εἶναι πεθαμένος, τότε θά πιστέψουμε ὅτι τά ἄλλα λόγια πού εἶπε εἶναι ἀλήθεια.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἔτρεξαν μέ ὄλη τους τή δύναμη καί μῆκαν μέσα, πρὸς τή δικαστική ἐδρα. Καί ιδέστε, ὁ ἀρχιδικαστής εἶχε πέσει στή γῆ καί κειτόταν μέσα στό αἷμα του.

4. Καί τώρα ιδέστε, ὅταν τό εἶδαν αὐτό ἔμειναν ἔκθαμβοι πάρα πολύ, τόσο πού ἔπεσαν κάτω. Γιατί δέν εἶχαν πιστέψει τά λόγια πού τούς εἶχε πεῖ ὁ Νεφί γιά τόν ἀρχιδικαστή.

5. Ὅμως τώρα, ὅταν εἶδαν πιστέψαν, καί φόβος τούς κατέλαβε μήπως ὄλες οἱ κρίσεις πού εἶχε πεῖ ὁ Νεφί

ἐπέρχονταν στούς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό σείσθησαν καί ἔπεσαν κάτω στή γῆ.

6. Λοιπόν, ἀμέσως μόλις δολοφονήθηκε ὁ δικαστής — πού τόν εἶχε μαχαιρώσει ὁ ἀδελφός του μέ μυστική δολοπλοκία, καί τράπηκε σέ φυγή, καί ἔτρεξαν οἱ ὑπηρέτες καί τό εἶπαν στό λαό, ὑψώνοντας τήν κραυγή τοῦ φόνου ἀνάμεσά τους

7. Καί ιδέστε, ὁ λαός συναθροίστηκε στόν τόπο τῆς δικαστικῆς ἐδρας — καί ιδέστε, πρὸς μεγάλη τους ἐκπληξῆ εἶδαν αὐτούς τούς πέντε ἄνδρες πού εἶχαν πέσει στή γῆ.

8. Καί τώρα ιδέστε, ὁ λαός δέν ἤξερε τίποτα σχετικό μέ τό πλήθος πού εἶχε συναθροιστεῖ στόν κῆπο τοῦ Νεφί. Ὅποτε, εἶπαν μεταξύ τους: Ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες εἶναι αὐτοί πού δολοφόνησαν τό δικαστή, καί ὁ Θεός τούς χτύπησε ὥστε δέν μπόρεσαν νά μάς ξεφύγουν.

9. Καί ἔγινε ὥστε τούς ἐπιασαν, καί τούς ἔδεσαν καί τούς ἔριξαν στή φυλακή. Καί στάλθηκε ἔξω μιὰ προκήρυξη ὅτι ὁ δικαστής θανατώθηκε καί ὅτι οἱ δολοφόνοι πιάστηκαν καί εἶχαν ριχτεῖ στή φυλακή.

10. Καί ἔγινε ὥστε τό ἐπόμενο πρωί, ὁ λαός συναθροίστηκε γιά νά πενθήσουν καί νά νηστεύουν στήν ταφή τοῦ μέγα ἀρχιδικαστῆ πού εἶχε θανατωθεῖ.

11. Καί ἔτσι, καί ἐκεῖνοι οἱ δικαστές πού ἦταν στόν κῆπο τοῦ Νεφί καί ἄκουσαν τά λόγια του, συναθροίστηκαν κι αὐτοί στήν ταφή.

12. Καί ἔγινε ὥστε ζήτησαν νά μάθουν ἀπό τό λαό, λέγοντας: Ποῦ εἶναι οἱ πέντε πού στάλθηκαν νά μάθουν σχετικά μέ τόν ἀρχιδικαστή, ἂν εἶχε πεθάνει; Καί ἀπάντησαν καί εἶπαν: Σχετικά μέ αὐτούς τούς πέντε πού λέτε οἱ ἐσεῖς στείλατε, δέν ξέρουμε. Ὅμως εἶναι πέντε πού εἶναι οἱ δολοφόνοι, τούς ὁποίους ρίξαμε στή φυλακή.

13. Καί ἔγινε ὥστε οἱ δικαστές ζήτησαν νά τούς φέρουσιν, καί τούς ἔφεραν, καί ἰδέστε, ἦσαν οἱ πέντε πού εἶχαν σταλθεῖ. Καί ἰδέστε, οἱ δικαστές ζήτησαν νά μάθουν ἀπό αὐτούς σχετικά μέ τό ζήτημα, καί αὐτοὶ τούς εἶπαν ὅλα ὅσα εἶχαν κάνει, λέγοντας:

14. Τρέξαμε καί ἤλθαμε στόν τόπο τῆς δικαστικῆς ἔδρας, καί ὅταν εἶδαμε τά πάντα ἀκριβῶς ὅπως τά βεβαίωσε ὁ Νεφί, μείναμε κατάπληκτοι τόσο πολὺ ὥστε πέσαμε κάτω στή γῆ. Καί ὅταν συνήλθαμε ἀπό τήν κατάπληξή μας, ἰδέστε, μᾶς ἐρίζαν στή φυλακή.

15. Λοιπὸν ὅσο γιά τό φόνο αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δέν ξέρουμε ποιός τόν ἔκανε, καί μόνο τόσα ξέρουμε, τρέξαμε καί ἤλθαμε σύμφωνα μέ τό πῶς ἐσεῖς ἐπιθυμήσατε, καί ἰδέστε, αὐτός ἦταν νεκρός, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Νεφί.

16. Καί τότε ἔγινε ὥστε οἱ δικαστές ἐξήγησαν τό ζήτημα στό λαό, καί φώναζαν ἐναντίον τοῦ Νεφί, λέγοντας: Ἰδέστε, ξέρουμε ὅτι αὐτός ὁ Νεφί θά πρέπει νά εἶχε συμφωνήσει μέ κάποιον νά σκοτώσει τό δικαστή, καί τότε θά μᾶς τό δήλωνε ἐμᾶς, ὥστε νά μᾶς προσηλυτήσῃ στήν πίστη του, ὥστε νά ὑψώσει τόν ἑαυτό του νά γίνῃ σπουδαῖος ἄνδρας, διαλεχτός τοῦ Θεοῦ καί προφήτης.

17. Καί τώρα ἰδέστε, θά τόν ἐσκεπάσουμε αὐτόν τόν ἄνθρωπο καί θά ὁμολογήσῃ τό σφάλμα του καί θά μᾶς κάνει γνωστό τόν πραγματικό δολοφόνου αὐτοῦ τοῦ δικαστή.

18. Καί ἔγινε ὥστε οἱ πέντε ἐλευθερώθηκαν τήν ἡμέρα τῆς ταφῆς. Ὅμως, ἐπέπληξαν τούς δικαστές γιά τά λόγια πού εἶχαν πῆ ἐναντίον τοῦ Νεφί, καί διαφώνησαν μαζί τους, ἕναν πρὸς ἕναν, τόσο ὥστε τούς κατανίκησαν.

19. Ὅμως, ἐκεῖνοι φρόντισαν ὥστε ὁ Νεφί νά συλληφθεῖ καί νά

δεθεῖ καί νά προσαχθεῖ ἐνώπιον τοῦ πλήθους, καί ἄρχισαν νά τόν ἀνακρίνουν μέ ποικίλους τρόπους γιά νά τόν πιάσουν νά ἀντιφάσκει, γιά νά μπορέσουν νά τόν κατηγορήσουν πρὸς θάνατο —

20. Λέγοντάς του: Εἶσαι συνωμότης. Ποιός εἶναι αὐτός πού ἔκανε τήν δολοφονία; Λοιπὸν, πές μας, καί ἀναγνώρισε τό σφάλμα σου. Λέγοντας, Ἰδές, νά χρήματα, καί θά σοῦ χαρίσουμε τή ζωὴ σου ἂν μᾶς πῆς καί ἀναγνωρίσεις τή συμφωνία πού ἔχεις κάνει μαζί του.

21. Ὅμως ὁ Νεφί τούς εἶπε: Ἄχ, ἐσεῖς ἀνόητοι, ἐσεῖς οἱ ἀπερίτμητοι στήν καρδιά, ἐσεῖς τυφλοὶ καί ἐσεῖς σκληροτράχηλοι ἄνθρωποι, τάχα ξέρετε γιά πόσον καιρὸ θά σᾶς ἀφήνῃ ὁ Κύριος ὁ Θεός σας νά συνεχίζετε σέ τοῦτο τό δρόμο σας τῆς ἁμαρτίας;

22. Ἄχ, θά ἔπρεπε νά ἀρχίσετε νά οὐρλιάζετε καί νά θρηνεῖτε, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ὀλέθρου πού σᾶς περιμένει αὐτὴν τὴ στιγμή, ἐκτός κι ἂν μετανοήσετε.

23. Ἰδέστε, λέτε ὅτι ἐγὼ ἔχω συμφωνήσει μέ ἕναν ἄνθρωπο νά δολοφονήσῃ τό Σεεζώραμ, τὸν ἀρχιδικαστή μας. Ὅμως ἰδέστε, ἐγὼ σᾶς λέω, ὅτι αὐτό εἶναι ἐπειδὴ σᾶς τό βεβαίωσα ὥστε νά μάθετε γι' αὐτό τό γεγονός. Μάλιστα, ἀκόμα καί γιά μαρτυρία σέ σᾶς, ὅτι ἤξερα γιά τὴν ἀνομία καί τούς ἀποτροπιασμούς πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα σας.

24. Καί ἐπειδὴ τό ἔκανα αὐτό, λέτε ὅτι ἔχω συμφωνήσει μέ ἕναν ἄνθρωπο νά κάνει αὐτό τό πράγμα. Μάλιστα, ἐπειδὴ σᾶς ἔδειξα αὐτό τό σημεῖο, θυμώσατε μαζί μου καί ζητᾶτε νά ἀφανίσετε τὴ ζωὴ μου.

25. Καί τώρα ἰδέστε, θά σᾶς δείξω ἕνα ἄλλο σημεῖο, καί κοιτάξτε ἂν θά θέλετε μέ αὐτό νά με ἀφανίσετε.

26. Ἰδέστε, σᾶς λέω: Πηγαίνετε

στό σπίτι του Σεάντουμ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀδελφός του Σεεζώραμ, καί πέστε του —

27. Ἔχει ὁ Νεφί, ὁ προσποιούμενος τὸν προφήτη, πού προφητεύει τόσο κακό σχετικά μέ τοῦτο τό λαό, ἔχει συμφωνήσει μαζί σου, συμφωνία κατά τήν ὁποία ἐσύ δολοφόνησες τό Σεεζώραμ, πού εἶναι ὁ ἀδελφός σου;

28. Καί ιδέστε, αὐτός θά σᾶς πεῖ, "Ὀχι.

29. Καί ἐσεῖς θά του πεῖτε: Δολοφόνησες τόν ἀδελφό σου;

30. Καί θά σταθεῖ μέ φόβο, καί δέ θά ξέρει τί νά σᾶς πεῖ. Καί ιδέστε, θά ἀρνηθεῖ σέ σᾶς, καί θά κάνει σάν νά εἶναι κατάπληκτος. Πάντως, θά σᾶς δηλώσει ὅτι εἶναι ἄθωος.

31. Ὅμως ιδέστε, νά τόν ἐξετάσετε, καί θά βρεῖτε αἶμα ἐπάνω στίς φούστες του ἐπανωφοριοῦ του.

32. Καί ἀφοῦ τό ἔχετε δεῖ αὐτό, νά πεῖτε: Ἀπό πού εἶναι αὐτό τό αἶμα; Τάχα δέν ξέρουμε ὅτι αὐτό εἶναι τό αἶμα τοῦ ἀδελφοῦ σου;

33. Καί τότε θά τρέμει καί θά φαίνεται χλωμός, σάν νά ἦλθε ὁ θάνατος ἐπάνω του.

34. Καί τότε ἐσεῖς νά πεῖτε: Ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ φόβου καί αὐτῆς τῆς χλωμάδας πού ἔπεσε ἐπάνω στό πρόσωπό σου, ιδές, ξέρουμε ὅτι εἶσαι ἔνοχος.

35. Καί τότε θά του ἔλθει μεγαλύτερος φόβος, καί τότε θά ὁμολογήσει σέ σᾶς καί δέ θά ἀρνεῖται πιά ὅτι ἔκανε αὐτόν τό φόνο.

36. Καί τότε θά σᾶς πεῖ, ὅτι ἐγώ, ὁ Νεφί, δέν ξέρω τίποτα σχετικά μέ τό θέμα αὐτό παρά μόνο αὐτό πού μοῦ δόθηκε μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Καί τότε θά ξέρετε ὅτι εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος καί ὅτι ἔχω σταλαθεῖ σέ σᾶς ἀπό τό Θεό.

37. Καί ἔγινε ὥστε πῆγαν καί ἔκαναν, ἀκριβῶς σύμφωνα μέ τό ὅπως τούς εἶπε ὁ Νεφί. Καί ιδέστε,

τά λόγια πού εἶχε πεῖ ἦταν ἀληθινά. Γιατί σύμφωνα μέ τά λόγια, ἐκεῖνος ἀρνήθηκε, καί ἐπίσης, σύμφωνα μέ τά λόγια ὁμολόγησε.

38. Καί ὁδηγήθηκε στό νά ἀποδείξει ὅτι αὐτός ὁ ἴδιος ἦταν ὁ δολοφόνος, τόσο πού οἱ πέντε ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι καί τό ἴδιο καί ὁ Νεφί.

39. Καί ἦταν μερικοί ἀπό τοῦς Νεφίτες πού πίστεψαν στά λόγια τοῦ Νεφί. Καί ἦταν μερικοί ἐπίσης πού πίστεψαν ἔνεκα τῆς μαρτυρίας τῶν πέντε, γιατί ἐπέστρεψαν πρὸς τόν Κύριο ἐνῶ βρισκόνταν στή φυλακή.

40. Καί τώρα ὑπῆρχαν μερικοί ἀνάμεσα στό λαό πού ἔλεγαν ὅτι ὁ Νεφί ἦταν προφήτης.

41. Καί ὑπῆρχαν ἄλλοι πού ἔλεγαν: Ἰδέστε, εἶναι θεός, γιατί ἂν δέν ἦταν θεός δέ θά μπορούσε νά ξέρει τά πάντα. Γιατί ιδέστε, μᾶς εἶπε τίς σκέψεις τῆς καρδιάς μας, καί μᾶς εἶπε ἐπίσης καί πράγματα. Καί ἀκόμα μᾶς ἔκανε γνωστό τόν πραγματικό δολοφόνου τοῦ ἀρχιεπισκόπου μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ὁ Κύριος δίνει στό Νεφί τή δύναμη τῆς ἐπισφράγισης. Ἐξουσιοδοτεῖται νά δένει καί νά λύει στή γῆ καί στούς οὐρανούς. Προστάζει τό λαό νά μετανοήσουν ἢ θά χαθοῦν. Τό Πνεῦμα τόν πηγαίνει ἀπό ἐκκλησίασμα σέ ἐκκλησίασμα.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε παρουσιάστηκε ἕνας διαχωρισμός στό λαό, τόσο ὥστε χωρίστηκαν ἀπό ἐδῶ καί ἀπό ἐκεῖ καί πῆγαν στό δρόμο τους, ἀφήνοντας τό Νεφί μόνο, καθώς στεκόταν στή μέση.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί πῆρε τό δρόμο του πρὸς τό δικό του σπίτι, συλλογίζόμενος αὐτά πού τοῦ εἶχε δεῖξει ὁ Κύριος.

3. Καί ἔγινε ὥστε καθώς συλλογίζονταν ἔτσι — ἀφοῦ εἶχε τόσο καταρ-

ρεύσει εξαιτίας τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ τῶν Νεφίτων, τὰ μυστικά τους ἔργα σκότους, καί τίς δολοφονίες τους καί τίς λεηλασίες τους καί κάθε εἶδος ἀνομίας — καί ἔγινε ὥστε καθῶς συλλογιζόταν ἔτσι στήν καρδιά του, ἰδέστε, ἤλθε μιά φωνή πρὸς αὐτόν καί τοῦ εἶπε:

4. Εὐλογημένος εἶσαι σύ, Νεφί, γι' αὐτά πού ἔκανες, γιατί εἶδα πῶς ἀκούραστα διακήρυξες τοῦ Θεοῦ τὸ λόγο, τὸν ὅποιο σοῦ ἔδωσα, πρὸς αὐτόν τὸ λαό. Καί δέν τούς φοβήθηκες, καί δέν ἐπιδίωξες τή δική σου ζωή, ἀλλά ἐπιδίωξες τὸ θέλημά μου καί νά τηρεῖς τίς ἐντολές μου.

5. Καί τώρα, ἐπειδὴ τὸ ἔκανες αὐτὸ τόσο ἀκούραστα, ἰδές, θά σέ εὐλογήσω αἰώνια, καί θά σέ κάνω ἰσχυρό στά λόγια καί στίς ἐνέργειες, στήν πίστη καί στά ἔργα. Μάλιστα, ὥστε τὰ πάντα νά σοῦ γίνονται σύμφωνα μέ τὸ λόγο σου, γιατί ἐσύ δέ θά ζητήσεις ἐκεῖνο πού εἶναι ἐναντίο στό θέλημά μου.

6. Ἰδές, ἐσύ εἶσαι ὁ Νεφί, καί ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός. Ἰδές, σοῦ τὸ δηλώνω στήν παρουσία τῶν ἀγγέλων μου, ὅτι ἐσύ θά ἐξουσιάζεις αὐτόν τὸ λαό, καί θά πλήξεις τή γῆ μέ μεγάλη πείνα καί μέ λοιμώδη νόσο καί δλεθρο, σύμφωνα μέ τήν κακία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

7. Ἰδές, σοῦ δίνω ἐξουσία, ὅσα ἐπισφραγίζεις στή γῆ νά εἶναι ἐπισφραγισμένα στοὺς οὐρανοὺς, καί ὅσα λύσεις στή γῆ νά εἶναι λυμένα στοὺς οὐρανοὺς, καί ἔτσι ἐσύ νά ἐξουσιάζεις αὐτόν τὸ λαό.

8. Καί ἔτσι, ἂν πεῖς σέ τοῦτον τὸ ναό νά σχιστεῖ στά δύο, ἔτσι θά γίνεῖ.

9. Καί ἂν πεῖς σέ τοῦτο τὸ βουνό, Νά γκρεμιστεῖς καί νά γίνεις ὁμαλό, θά γίνει.

10. Καί ἰδές, ἂν πεῖς ὅτι ὁ Θεός θά πατάξει ἐτοῦτον τὸ λαό, θά γίνει.

11. Καί τώρα ἰδές, σέ προστάζω,

νά πᾶς καί νά διακηρύξεις σέ τοῦτον τὸ λαό, ὅτι ἔτσι λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Παντοκράτορας: "Ἄν δέ μετανοήσετε θά παταχθεῖτε, ἀκόμα καί μέχρι ἀφανισμοῦ.

12. Καί ἰδέστε, τότε ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Κύριος αὐτά τὰ λόγια στό Νεφί, αὐτὸς σταμάτησε καί δέν πῆγε στό δικό του σπίτι, ἀλλὰ ἐπέστρεψε στά πλήθη πού ἦταν σκορπισμένα στό πρόσωπο τῆς χώρας, καί ἄρχισε νά τούς διακηρύττει τὸ λόγο τοῦ Κυρίου πού τοῦ εἶχε εἰπωθεῖ, σχετικά μέ τὸν ἀφανισμό τους ἂν δέ μετανουόσαν.

13. Λοιπὸν ἰδέστε, παρόλο αὐτὸ τὸ μεγάλο θαῦμα πού εἶχε κάνει ὁ Νεφί, νά τούς πεί σχετικά μέ τὸ θάνατο τοῦ ἀρχιδικαστῆ, αὐτοὶ σκληρυναν τὴν καρδιά τους καί δέν ὑπάκουαν στά λόγια τοῦ Κυρίου.

14. Ὅποτε ὁ Νεφί τοὺς διακήρυξε τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, λέγοντας: "Ἄν δέ μετανοήσετε, ἔτσι λέει ὁ Κύριος, θά παταχθεῖτε, ἀκόμα καί μέχρι ἀφανισμοῦ.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Νεφί τοὺς διακήρυξε τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, ἰδέστε, αὐτοὶ ἀκόμη σκληρυναν τὴν καρδιά τους καί δέν ὑπάκουγαν στά λόγια του. Ὅποτε, ἔβριζαν ἐναντίον του, καί ἐπιζητοῦσαν νά ἀπλώσουν τὰ χέρια τους ἐπάνω του γιὰ νά τὸν ρίξουν στή φυλακή.

16. Ὅμως ἰδέστε, ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἦταν μαζί του, καί δέν μποροῦσαν νά τὸν πιάσουν γιὰ νά τὸν ρίξουν στή φυλακή, γιατί τὸν πῆρε τὸ Πνεῦμα καί τὸν μετέφερε ἄλλοῦ, μακριὰ ἀπὸ αὐτοὺς.

17. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι προχωροῦσε μέ τὸ Πνεῦμα, ἀπὸ πλῆθος σέ πλῆθος, διακηρύττοντας τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, μέχρι πού τὸν εἶχε διακηρύξει σέ ὅλους τους, δηλαδὴ τὸν εἶχε διαδώσει σέ ὅλο τὸ λαό.

18. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοὶ δέν ἤθελαν νά ὑπακούσουν στά λόγια του,

καί ἄρχισαν διχογνωμίες τόσο πολύ ὥστε διχάστηκαν μεταξύ τους καί ἄρχισαν νά σκοτώνουν ὁ ἕνας τόν ἄλλο μέ τό σπαθί.

19. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἔβδομηκοστός καί πρῶτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ὁ Νεφί πείθει τόν Κύριο νά ἀντικαταστήσει τόν πόλεμό τους μέ μεγάλη πείνα. Πολλοί ἄνθρωποι χάνονται. Μετανοοῦν, καί ὁ Νεφί μέ συνεχεῖς παρακλήσεις ζητάει ἀπό τόν Κύριο βοήθην. Ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί λαβαίνουν πολλές ἀποκαλύψεις. Οἱ ληστές Γαδιάντων ὀχυρώνονται στή χώρα.

ΤΟΤΕ λοιπόν ἐγινε ὥστε κατά τόν *ἔβδομηκοστό καί δεῦτερο χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, οἱ διαμάχες αὐξήθηκαν, τόσο πολύ ὥστε γίνονταν πόλεμοι σέ ὅλη τή χώρα ἀνάμεσα σέ ὅλο τό λαό τοῦ Νεφί.

2. Καί ἦταν αὐτή ἡ μυστική συμμορία ληστῶν πού συνέχιζαν αὐτό τό ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ καί τῆς ἀνομίας. Καί αὐτός ὁ πόλεμος διάρκεσε ὅλον ἐκεῖνον τό χρόνο. Καί κατά τόν ἔβδομηκοστό καί τρίτο χρόνο διάρκεσε ἐπίσης.

3. Καί ἐγινε ὥστε αὐτόν τό χρόνο ὁ Νεφί ἐπικαλέστηκε τόν Κύριο καί εἶπε:

4. Ὁ Κύριε, μήν ἀφήσεις νά ἀφανιστεῖ αὐτός ὁ λαός ἀπό τό σπαθί, ἀλλά, ὦ Κύριε, μάλλον ἄς γίνῃ μεγάλη πείνα στή χώρα, γιά νά τούς παρακινήσει στήν ἀνάμνηση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους, καί ἴσως μετανοήσουν καί ἐπιστρέψουν σέ σένα.

5. Ἔτσι καί ἐγινε, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Νεφί. Καί ἐγινε μιά πάρα πολύ μεγάλη πείνα ἐπάνω στή χώρα, ἀνάμεσα σέ ὅλο τό λαό τοῦ Νεφί.

Καί ἔτσι κατά τόν ἔβδομηκοστό καί τέταρτο χρόνο, ἡ μεγάλη πείνα ἔξακολουθοῦσε καί σταμάτησε τό ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ μέ τό σπαθί ἀλλά ἐγινε ὀδυνηρό μέ τή μεγάλη πείνα.

6. Καί αὐτό τό ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ συνεχίστηκε καί κατά τόν ἔβδομηκοστό καί πέμπτο χρόνο. Γιατί ἡ γῆ πατάχθηκε ὥστε ἦταν στεγνή καί δέν παρήγε σιτηρά στήν ἐποχή τῶν σιτηρῶν, καί ὅλη ἡ γῆ εἶχε παταχθεῖ, ἀκόμα καί στούς Λαμανίτες ὅπως καί στούς Νεφίτες, ἔτσι ὥστε εἶχαν πληγεῖ, ὥστε χάνονταν κατά χιλιάδες στά πιά ἄνομα τμήματα τῆς χώρας.

7. Καί ἐγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι εἶδαν ὅτι κόντευαν νά χαθοῦν ἀπό πείνα καί ἄρχισαν νά θυμούνται τόν Κύριο τό Θεό τους, καί ἄρχισαν νά θυμούνται τά λόγια τοῦ Νεφί.

8. Καί οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά ἱκετεύουν τούς ἀρχιδικαστές τους καί τούς ἡγέτες τους, γιά νά πούν στό Νεφί: Ἰδέξ, ξέρομε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καί γι' αὐτό ἐπικαλέσου τόν Κύριο τό Θεό μας νά ἀπομακρύνει ἀπό ἐμάς αὐτήν τή μεγάλη πείνα, μήν τυχόν καί ἐκκληρωθοῦν ὅλα τά λόγια πού ἔχεις πεῖ σχετικά μέ τόν ἀφανισμό μας.

9. Καί ἐγινε ὥστε οἱ δικαστές εἶπαν στό Νεφί, σύμφωνα μέ τά λόγια πού τούς εἶχαν ζητηθεῖ. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν εἶδε ὁ Νεφί ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶχαν μετανοήσει καί ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους μέ τρίχινο ράσο μετάνοιας ἐπικαλέστηκε πάλι τόν Κύριο, λέγοντας:

10. Ὁ Κύριε, ἰδέξ, ἐτοῦτος ὁ λαός μετανοεῖ, καί ἐδιώξαν μακριά τους τή συμμορία τοῦ Γαδιάντων, τόσο ὥστε ἐξολοθρεύτηκε καί τά μυστικά σχέδιά της θάφτηκαν στή γῆ.

11. Λοιπόν, ὦ Κύριε, ἔνεκα αὐτῆς τῆς ταπεινοφροσύνης τους σέ παρακαλῶ ἀπόστρεψε τό θυμό σου καί ὁ

θυμός σου ἄς κατευνασθεῖ μέ τόν ἀφανισμό αὐτῶν τῶν ἀνόμων τούς ὀπίους ἤδη κατέστρεψες.

12. Ὡ Κύριε, σέ παρακαλῶ, ἀπόστρεψε τό θυμό σου, μάλιστα, τόν ἄγριο θυμό σου, καί κάνε ὥστε αὐτή ἡ μεγάλη πείνα νά πάψει σέ τούτη τή χώρα.

13. Ὡ Κύριε, σέ παρακαλῶ, εἰσάκουσέ με καί κάνε ὥστε νά γίνει σύμφωνα μέ τά λόγια μου καί στείλε βροχή ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, ὥστε νά παράγει τόν καρπό της, καί τά σιτηρά της στήν ἐποχή τῶν σιτηρῶν.

14. Ὡ Κύριε, ἐσύ εἰσάκουσες τά λόγια μου ὅταν εἶπα, Ἔς γίνει μεγάλη πείνα, ὥστε ἡ συμφορά τοῦ σπαθιοῦ νά πάψει, καί ξέρω ὅτι ἐσύ, ἀκόμη καί τούτη τή φορά, θά ἀκούσεις τά λόγια μου, γιατί εἶπες: Ἄν ἐτοῦτος ὁ λαός μετανοήσει, θά τούς ἀφήσω νά ζήσουν.

15. Μάλιστα, ὦ Κύριε, καί βλέπεις ὅτι ἔχουν μετανοήσει, ἐξαιτίας τῆς πείνας καί τῆς συμφορᾶς καί τοῦ ὄλεθρου πού ἐπεσε ἐπάνω τους.

16. Καί τώρα, ὦ Κύριε, σέ παρακαλῶ, ἀπόστρεψε τό θυμό σου, καί δοκίμασε πάλι ἄν θά σέ ὑπηρετήσουν. Καί ἄν γίνει ἔτσι, ὦ Κύριε, μπορείς νά τούς εὐλογήσεις σύμφωνα μέ τά λόγια σου, αὐτά πού ἔχεις πεῖ.

17. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν *ἑβδομηκοστό καί ἕκτο χρόνο, ὁ Κύριος ἀπέστρεψε τό θυμό του ἀπό τό λαό, καί ἔκανε ὥστε νά πέσει βροχή ἐπάνω στή γῆ, τόσο πολύ ὥστε αὐτή παρήγε τούς καρπούς της τήν ἐποχή τῶν καρπῶν της. Καί ἔγινε ὥστε παρήγε τά σιτηρά της τήν ἐποχή τῶν σιτηρῶν της.

18. Καί ἰδέστε, οἱ ἄνθρωποι ἀγαλλιάσθηκαν καί δόξασαν τό Θεό, καί ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας γέ-

μισε μέ ἀγαλλίαση. Καί δέν ἐπιδώκαν πιά νά ἀφανίσουν τό Νεφί, ἀλλά τόν θεωροῦσαν μεγάλο προφήτη καί ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, πού τοῦ εἶχε δοθεῖ μεγάλη δύναμη καί ἐξουσία ἀπό τό Θεό.

19. Καί ἰδέστε, ὁ Λεχί, ὁ ἀδελφός του, δέν ὑστεροῦσε σέ θέματα σχετικά μέ τή χρηστότητα.

20. Καί ἔτσι ἔγινε ὥστε ὁ λαός τοῦ Νεφί ἄρχισε νά εὐημερεῖ πάλι στή χώρα, καί ἄρχισαν νά οἰκοδομοῦν τά παραμελημένα ἐδάφη τους, καί ἄρχισαν νά πληθύνονται καί νά ἐπεκτείνονται, μέχρι πού κάλυψαν ὀλόκληρο τό πρόσωπο τῆς χώρας, τόσο πρός τά βόρεια ὅσο καί πρός τά νότια, ἀπό τή θάλασσα στή δύση ὡς τή θάλασσα στήν ἀνατολή.

21. Καί ἔγινε ὥστε τελείωσε ὁ ἑβδομηκοστός καί ἕκτος χρόνος μέ εἰρήνη. Καί ἄρχισε ὁ ἑβδομηκοστός καί ἑβδόμος χρόνος μέ εἰρήνη, καί ἡ ἐκκλησία ἐξαπλώθηκε στό πρόσωπο ὅλης τῆς χώρας, καί οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἀνθρώπους, τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καί οἱ Λαμανίτες, ἀνήκαν στήν ἐκκλησία, καί εἶχαν ἐξαιρετικά μεγάλη εἰρήνη στή χώρα. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ἑβδομηκοστός καί ἑβδόμος χρόνος.

22. Καί εἶχαν ἐπίσης εἰρήνη κατά τόν ἑβδομηκοστό καί ὄγδοο χρόνο, ἐκτός ἀπό μερικές διχογνωμίες σχετικά μέ τά σημεῖα τῆς διδαχῆς πού εἶχαν δοθεῖ ἀπό τούς προφήτες.

23. Καί κατά τόν τῆβδομηκοστό καί ἕνατο χρόνο ἄρχισε νά ὑπάρχει μεγάλη διαμάχη. Ὅμοιο ἔγινε ὡς ὁ Νεφί καί ὁ Λεχί καί πολλοί ἀπό τούς ἀδελφούς τους, πού γνῶριζαν σχετικά μέ τά ἀληθινά σημεῖα τῆς διδαχῆς, πού εἶχαν πολλές ἀποκαλύψεις καθημερινά, γι' αὐτό, κήρυτταν στό λαό, τόσο ὥστε ἔθεσαν τέλος στή διαμάχη τους αὐτόν τόν ἴδιο χρόνο.

24. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν *ὄγδοηκοστό χρόνο τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, ὑπῆρχαν κάμποσοι ἀποστάτες ἀπὸ τό λαό τοῦ Νεφί, πού πρὶν μερικά χρόνια εἶχαν πάει στοὺς Λαμανίτες καί εἶχαν πάρει τό ὄνομα τῶν Λαμανιτῶν ἐπάνω τους, ἐπίσης καί κάμποσοι πού ἦταν πραγματικοί ἀπόγονοι τῶν Λαμανιτῶν, πού εἶχαν ξεσηκωθεί σέ θυμό ἀπό αὐτούς, δηλαδή ἀπό ἐκεῖνους τοὺς ἀποστάτες, γι' αὐτό ἄρχισαν πόλεμο μέ τοὺς ἀδελφούς τους.

25. Καί διέπρατταν φόνο καί λεηλασία, καί ὕστερα ἀποσύρονταν πίσω, μέσα στά βουνά καί μέσα στήν ἐρημιά καί στά κρυψοφύγετά τους, καί κρύβονταν ὥστε νά μήν μποροῦν νά ἀνακαλυφτοῦν, καί δέχονταν καθημερινά προσθήκες στόν ἀριθμό τους, ἐφόσον ὑπῆρχαν ἀποστάτες πού προσέρχονταν σέ αὐτούς.

26. Καί ἔτσι μέ τόν καιρό, μάλιστα, σέ διάστημα ὄχι πολλῶν χρόνων, ἔγιναν μιά πάρα πολύ μεγάλη συμμορία ληστῶν. Καί ἐρεῦνησαν ὅλα τά μυστικά σχέδια τοῦ Γαδιάντων, καί ἔτσι ἔγιναν ληστές τοῦ Γαδιάντων.

27. Λοιπόν ιδέστε, αὐτοί οἱ ληστές ἔκαναν μεγάλη θραύση, μάλιστα, μεγάλη καταστροφή στό λαό τοῦ Νεφί, ἐπίσης καί στό λαό τῶν Λαμανιτῶν.

28. Καί ἔγινε ὥστε ἦταν σκόπιμο νά σταματήσει αὐτό τό ἔργο τῆς καταστροφῆς. Γι' αὐτό ἔστειλαν στρατό ἀπό δυνατούς ἄνδρες μέσα στήν ἐρημιά καί ἐπάνω στά βουνά, γιά νά ψάξουν γι' αὐτήν τή συμμορία ληστῶν καί νά τοὺς ἀφανίσουν.

29. Ὅμως ιδέστε, ἔγινε ὥστε κατά τόν ἴδιο χρόνο ἀναγκάστηκαν νά πάνε πίσω στή δική τους χώρα. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ὄγδοηκοστός χρό-

νος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

30. Καί ἔγινε ὥστε κατά τήν ἔνναρξη τοῦ ὄγδοηκοστοῦ καί πρώτου χρόνου, πῆγαν πάλι ἐναντίον αὐτῆς τῆς συμμορίας ληστῶν, καί ἀφάνισαν πολλούς, καί αὐτούς ἐπίσης τοὺς ἐπισκέφτηκε μέ μεγάλο ὄλεθρο.

31. Καί ὑποχρεώθηκαν πάλι νά ἐπιστρέψουν ἔξω ἀπό τίς ἐρημιές καί ἔξω ἀπό τά βουνά, στίς χῶρες τους, ἐξαιτίας τοῦ ἐξαιρετικά μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ληστῶν αὐτῶν πού λυμαίνονταν τά βουνά καί τίς ἐρημιές.

32. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι τελείωσε αὐτός ὁ χρόνος. Καί οἱ ληστές ἀκόμη αὐξάνονταν καί δυνάμωναν, τόσο πολύ ὥστε νικοῦσαν ὅλα τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν, ἐπίσης καί τῶν Λαμανιτῶν. Καί ἔκαναν νά πέσει μεγάλος φόβος στό λαό σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

33. Μάλιστα, γιατί ἐπισκέπτονταν πολλά τμήματα τῆς χώρας καί τοὺς ἔκαναν μεγάλη καταστροφή. Μάλιστα, σκότωναν πολλούς καί ἄλλους ἔπαιρναν αἰχμαλώτους μέσα στήν ἐρημιά, μάλιστα, καί εἰδικά τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους.

34. Λοιπόν, αὐτό τό μεγάλο κακό πού ἔπεσε στό λαό ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους, τοὺς ξεσήκωσε πάλι στό νά θυμηθοῦν τόν Κύριο τό Θεό τους.

35. Καί ἔτσι τελείωσε ὁ ὄγδοηκοστός καί πρώτος χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

36. Καί κατά τόν ὄγδοηκοστό καί δεύτερο χρόνο, ἄρχισαν πάλι νά ξεχνοῦν τόν Κύριο τό Θεό τους. Καί κατά τόν ὄγδοηκοστό καί τρίτο χρόνο ἄρχισαν νά γίνονται ἰσχυροί στήν ἀνομία. Καί κατά τόν ὄγδοηκοστό καί τέταρτο χρόνο δέ διόρθωσαν τίς μεθόδους τους.

37. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν ἔγδοηκοστό καί πέμπτο χρόνο, γίνονταν ὄλο καί χειρότεροι κατά τήν

περηφάνεια τους και την πονηριά τους, και έτσι ώριμαζαν πάλι για άφανισμό.

38. Και έτσι τελείωσε ο όγδοηκοστός και πέμπτος χρόνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Οι άνθρωποι είναι άνοητοι και γρήγοροι για να κάνουν τό πονηρό. 'Ο Κύριος επιπλήττει τό λαό του. 'Η μηδαμνότητα των ανθρώπων συγκρινόμενη με τή δύναμη του Θεού. Τήν ημέρα κρίσεως, οι άνθρωποι θά κερδίσουν αιώνια ζωή ή αιώνια καταδίκη.

Και έτσι μπορούμε να δοῦμε πόσο λανθασμένη, και επίσης την αστάθεια της καρδιάς των τέκνων των ανθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε να δοῦμε ότι ο Κύριος στη μεγάλη του άπεραντη καλοσύνη, εύλογεί και ευημερεί εκείνους που βασίζουν την έμπιστοσύνη τους σε αυτόν.

2. Μάλιστα, και μπορούμε να δοῦμε κατά την ίδια ακριβώς στιγμή, όταν ευημερεί τό λαό του, μάλιστα, στην αύξηση των άγρών τους, των ποιμνίων τους και των άγέλων τους, και στό χρυσάφι και στό άσήμι τους και σε όλων των ειδών τά πολύτιμά τους, κάθε λογής και τέχνης, σώζοντάς τους τή ζωή τους και ελευθερώνοντάς τους από τά χέρια των έχθρών τους, μαλακώνοντας την καρδιά των έχθρών τους ώστε να μην κηρύττουν πόλεμους έναντίον τους. Μάλιστα, και τέλος, κάνοντας τά πάντα για τήν ευημερία και εύτυχία του λαού του. Μάλιστα, τότε είναι ο καιρός που εκείνοι σκληραίνουν την καρδιά τους και ξεχνούν τον Κύριο τό Θεό τους, και ποδοπατούν τον Άγιο — μάλιστα, και τούτο εξαιτίας των ανέσεων τους, και τής εξαιρετικά μεγάλης τους ευημερίας.

3. Και έτσι βλέπουμε ότι αν ο Κύ-

ριος δέν επιπλήξει τό λαό του με πολλά βάσανα, μάλιστα, αν δέν τούς έπισκεφτεί με θάνατο και με τρόμο και με μεγάλη πείνα και με κάθε είδους συμφορά, δέ θά τον θυμηθούν.

4. "Αχ, πόσο άνοητοι και πόσο μάταιοι και πόσο πονηροί και διαβολικοί και πόσο γρήγοροι να κάνουν άνομία και πόσο άργοί να κάνουν τό καλό είναι τά τέκνα των ανθρώπων. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι για να ύπακούσουν στα λόγια του πονηρού και για να θέσουν την καρδιά τους επάνω στα μάτια του κόσμου!

5. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι για να έξυψωθούν σε περηφάνεια. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι για να καυχούνται και για να κάνουν κάθε είδος αυτού που άποτελεί άνομία. Και πόσο άργοι είναι για να θυμούνται τον Κύριο τό Θεό τους, και για να δώσουν προσοχή στις συμβουλές του, μάλιστα, πόσο άργοί για να βαδίσουν στα μονοπάτια της σύνεσης!

6. Ίδέστε, δέν επιθυμούν ο Κύριος ο Θεός τους, που τούς έχει δημιουργήσει, να κυβερνάει και να βασιλεύει επ' αυτών. Παρόλη την τόσο μεγάλη καλοσύνη του και την εύσπλαχνία του προς αυτούς, περιφρονούν τις συμβουλές του και δέ θέλουν να είναι αυτός ο οδηγός τους.

7. "Αχ, πόσο μεγάλη είναι ή μηδαμνότητα των τέκνων των ανθρώπων. Μάλιστα, αξίζουν λιγότερο από τό χώμα της γης.

8. Γιατί ιδέστε, τό χώμα της γης κινείται εδώ και εκεί, μέχρι που να χωρίζεται στα δύο, με την προσταγή του μεγάλου και αιώνιου Θεού.

9. Μάλιστα, ιδέστε, με τή φωνή του οι λόφοι και τά βουνά τρέμουν και σείονται.

10. Και με την ισχύ της φωνής του γκρεμίζονται και γίνονται λεία, μάλιστα, σαν πεδιάδα.

11. Μάλιστα, μέ την ισχύ τῆς φω-
νῆς του ἡ γῆ ὀλόκληρη σείεται.

12. Μάλιστα, μέ την ισχύ τῆς φω-
νῆς του, τά θεμέλια δονοῦνται, καί
μέχρι τό κέντρο.

13. Μάλιστα, καί ἄν αὐτός πεῖ
στή γῆ — Μετακινήσου — αὐτή με-
τακινεῖται.

14. Μάλιστα, ἄν πεῖ στή γῆ — Νά
ὀπισθοδρομήσεις, ὥστε αὐτό νά ἐπι-
μηκύνει τή μέρα γιά πολλές ὥρες,
αὐτό γίνεται.

15. Καί ἔτσι, σύμφωνα μέ τό λόγο
του, ἡ γῆ ὀπισθοδρομεῖ καί φαίνεται
στόν ἄνθρωπο ὅτι ὁ ἥλιος στέκεται
ἀκίνητος. Μάλιστα, καί ιδέστε, αὐτό
εἶναι ἔτσι. Γιατί ἀσφαλῶς εἶναι ἡ γῆ
πού κινεῖται καί ὄχι ὁ ἥλιος.

16. Καί ιδέστε, ἐπίσης, ἄν πεῖ στά
νερά τοῦ μεγάλου βάθους — Νά
ἀποξηρανθεῖτε — αὐτό γίνεται.

17. Ἰδέστε, ἄν πεῖ σέ τοῦτο τό
βουνό — Νά ὑψωθεῖς καί νά ἔλθεις
ἐδῶ καί νά πέσεις ἐπάνω σέ αὐτήν
τήν πόλη, ὥστε νά θαφτεῖ — ιδέστε,
αὐτό γίνεται.

18. Καί ιδέστε, ἄν κάποιος κρύψει
ἕνα θησαυρό στή γῆ, καί ὁ Κύριος
πεῖ — Ἄς εἶναι καταραμένος, ἐξαι-
τίας τῆς ἀνομίας ἐκείνου πού τόν
ἐκρυψε — ιδέστε, θά εἶναι καταρα-
μένος.

19. Καί ἄν ὁ Κύριος πεῖ — Ἄς
εἶσαι καταραμένος ὥστε κανένας νά
μή σέ βρεῖ ἀπό αὐτήν τή στιγμή καί
στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνα — ιδέστε, κα-
νένας δέν τόν παίρνει στόν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνα.

20. Καί ιδέστε, ἄν ὁ Κύριος πεῖ σέ
κάποιον — Ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν
σου, θά εἶσαι καταραμένος αἰῶνα —
αὐτό θά γίνει.

21. Καί ἄν ὁ Κύριος πεῖ — Ἐξαι-
τίας τῶν ἀνομιῶν σου θά ἀποκοπεῖς
ἀπό τήν παρουσίαν μου — θά κάνει
ὥστε αὐτό νά γίνει ἔτσι.

22. Καί ἀλίμονο σέ κείνον στόν
ὀποιο θά τό πεῖ αὐτό, γιατί θά πραγ-

ματοποιηθεῖ σέ αὐτόν πού θά κάνει
ἀνομία, καί δέν μπορεῖ νά σωθεῖ.
Ἐπομένως, γι' αὐτόν τό σκοπό, γιά
νά μποροῦν νά σωθοῦν οἱ ἄνθρω-
ποι, διακηρύχτηκε ἡ μετάνοια.

23. Γι' αὐτό, μακάριοι εἶναι ἐκεῖ-
νοι πού θά μετανοήσουν καί θά ὑπα-
κοῦνε στή φωνή τοῦ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ τους. Γιατί αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι
πού θά σωθοῦν.

24. Καί εἶθε ὁ Θεός νά δώσει, μέ
τή μεγάλη του πληρότητα, νά ἔλθουν
οἱ ἄνθρωποι σέ μετάνοια καί σέ
ἀγαθά ἔργα, ὥστε νά μπορέσουν νά
ἀποκατασταθοῦν σέ χάρη πρὸς
χάρη, σύμφωνα μέ τά ἔργα τους.

25. Καί θά ἤθελα ὅλοι οἱ ἄνθρω-
ποι νά σωθοῦν. Ὅμως διαβάζουμε
ὅτι κατά τή μεγάλη καί τελευταία
ἡμέρα εἶναι μερικοί πού θά ἀποβλη-
θοῦν, μάλιστα, οἱ ὁποῖοι θά διω-
χτοῦν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

26. Μάλιστα, οἱ ὁποῖοι θά σταλ-
θοῦν σέ κατάσταση αἰῶνιας δυστυ-
χίας, ἐκπληρώνοντας τά λόγια πού
λένε: Αὐτοί πού ἔκαναν καλό θά
ἔχουν αἰῶνα ζωῆ, καί αὐτοί πού ἔκα-
ναν τό πονηρό θά ἔχουν αἰῶνα
καταδίκη. Καί ἔτσι εἶναι. Ἄμην.

*Ἡ προφητεία τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Λαμα-
νίτη, πρὸς τοὺς Νεφίτες. Περιέχει τά
κεφάλαια 13 ἕως 15 συμπεριλαμβανο-
μένου.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

*Ὁ Σαμουήλ ὁ Λαμανίτης προφητεύει
τήν καταστροφή τῶν Νεφιτῶν, ἄν δέ
μετανοήσουν. Εἶναι καταραμένοι αὐτοί
καί τά πλοῦτη τους. Ἄρνοῦνται τοὺς
προφήτες καί τοὺς λιθοβολοῦν, εἶναι
ὀλόγυρα περικυκλωμένοι ἀπό δαιμονες,
καί ἀποζητοῦν τήν εὐτυχία στό νά κά-
νουν ἀνομίες.*

ΚΑΙ λοιπόν, ἐγινε ὥστε τό ὀγδοηκο-
στό ἔκτο ἔτος *οἱ Νεφίτες ἀκόμη
παρέμεναν στήν ἀνομία τους, μάλι-

στα, σέ μεγάλη ανομία, ἐνῶ οἱ Λαμανῖτες πρόσεχαν νά τηροῦν ἀσθηρά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Μωϋσῆ.

2. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τό χρόνο ἐκεῖνο ἦταν κάποιος Λαμανίτης, ὁ Σαμουήλ, πού ἦλθε στή χώρα τοῦ Ζαραχέμλα, καί ἄρχισε νά κηρύττει στό λαό. Καί ἔγινε ὥστε κήρυξε, πολλές ἡμέρες, μετάνοια στό λαό, καί τόν ἐδίωξαν, καί ἦταν ἔτοιμος νά ἐπιστρέψει στήν πατρίδα του.

3. Ὅμως ἰδέστε, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς αὐτόν, ὅτι ἔπρεπε νά ἐπιστρέψει πάλι, καί νά προφητεύει στό λαό ὅτιδιῆποτε ἔλθει μέσα στήν καρδιά του.

4. Καί ἔγινε ὥστε δέν τόν ἄφησαν νά μπεῖ μέσα στήν πόλη. Γι' αὐτό, πῆγε καί ἀνέβηκε ἐπάνω στό τεῖχος τῆς, καί τέντωσε ἐμπρός τά χέρια του καί φώναξε μέ δυνατή φωνή, καί προφήτεψε στό λαό ὅ,τι τοῦ ἔβαζε ὁ Κύριος μέσα στήν καρδιά του.

5. Τοῦς εἶπε λοιπόν: Ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Σαμουήλ ὁ Λαμανίτης, λέω τά λόγια τοῦ Κυρίου τά ὁποῖα ἐκεῖνος βάζει μέσα στήν καρδιά μου. Λοιπόν ἰδέστε, ἔβαλε στήν καρδιά μου νά πῶ σέ τοῦτο τό λαό ὅτι τό σπαθί τῆς δικαιοσύνης κρέμεται ἐπάνω ἀπό αὐτόν τό λαό. Καί πρὶν περάσουν τετρακόσια χρόνια, τό σπαθί τῆς δικαιοσύνης θά πέσει ἐπάνω σέ τοῦτον τό λαό.

6. Μάλιστα, βαριά καταστροφή περιμένει τό λαό ἐτοῦτον, καί ὁπωσδήποτε ἔρχεται σέ τοῦτο τό λαό, καί τίποτα δέν μπορεί νά σώσει τό λαό αὐτό, παρά μόνο ἡ μετάνοια καί ἡ πίστη στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ὁπωσδήποτε θά ἔλθει στόν κόσμο καί θά ὑποστῆ πολλά καί θά θανατωθεῖ γιά τό λαό του.

7. Καί ἰδέστε, ἕνας ἄγγελος Κυρίου μοῦ τό δήλωσε, καί ἔφερε χαρᾶς εὐαγγέλια στήν ψυχή μου. Ἰδέστε λοιπόν, ἔχω ἀποσταλεῖ σέ σᾶς γιά νά

σᾶς τό κηρύξω, γιά νά ἔχετε χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἄλλά ἰδέστε, ἐσεῖς δέ θελήσατε νά μέ δεχτεῖτε.

8. Λοιπόν, ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος: Ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν, ἐκτός ἂν μετανοήσουν, θά ἀφαιρέσω τό λόγο μου ἀπό αὐτούς, καί θά ἀποσύρω τό Πνεῦμα μου ἀπό αὐτούς, καί δέ θά τοῦς ἀνεχθῶ πιά, καί θά στρέψω τίς καρδιές τῶν ἀδελφῶν τους ἐναντίον τους.

9. Καί προτοῦ περάσουν τετρακόσια χρόνια θά κάνω ὥστε νά παταχτοῦν. Μάλιστα, θά τοῦς ἐπισκεφθῶ μέ σπαθί καί μέ μεγάλη πείνα καί μέ λοιμό.

10. Μάλιστα, θά τοῦς ἐπισκεφθῶ μέ τήν ἄγρια ὀργή μου, καί θά ὑπάρξουν ἀπό τήν τέταρτη γενεά τῶν ἐχθρῶν σας μερικοί πού θά ζήσουν γιά νά ἰδοῦν τήν ὀλοκληρωτική καταστροφή σας. Καί αὐτό ὁπωσδήποτε θά γίνει, ἐκτός ἂν μετανοήσετε, εἶπε ὁ Κύριος. Καί ἐκεῖνοι τῆς τέταρτης γενεᾶς θά ἐπισκεφτοῦν τήν καταστροφή σας.

11. Ὅμως ἂν μετανοήσετε καί ἐπιστρέψετε πρὸς τόν Κύριο τό Θεό σας, θά ἀποστρέψω τήν ὀργή μου, εἶπε ὁ Κύριος. Μάλιστα, ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος, εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά μετανοήσουν καί θά ἐπιστρέψουν πρὸς ἐμένα, ὅμως ἀλίμονο σέ ἐκεῖνον πού δέ θά μετανοήσει.

12. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ αὐτήν τή μεγάλη πόλη τοῦ Ζαραχέμλα, γιατί ἰδέστε, εἶναι γιά χάρη ἐκείνων πού εἶναι δίκαιοι τό ὅτι σώζεται. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ αὐτήν τή μεγάλη πόλη, γιατί παρατηρῶ, εἶπε ὁ Κύριος, ὅτι εἶναι πολλοί, μάλιστα, τό μεγαλύτερο μέρος αὐτῆς τῆς μεγάλης πόλης, πού θά σκληρύνουν τήν καρδιά τους ἐναντίον μου, εἶπε ὁ Κύριος.

13. Ὅμως, εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά μετανοήσουν, γιατί

αυτούς θά σώσω. Ὅμως ιδέστε, ἂν δέν ἦταν γιά τούς δίκαιους πού βρίσκονται σ' αὐτήν τή μεγάλη πόλη, ιδέστε, θά ἔκανα νά πέσει φωτιά ἀπό τούς οὐρανούς καί νά τήν καταστρέψει.

14. Ὅμως ιδέστε, εἶναι γιά χάρη τῶν δικαίων πού διασώζεται. Ἀλλά ιδέστε, ἔρχεται ἡ ὥρα, εἶπε ὁ Κύριος, πού ὅταν θά διώξετε τούς δίκαιους ἀπό ἀνάμεσά σας, τότε θά εἰστε ὄρμιοι γιά ὄλεθρο. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ τοῦτη τή μεγάλη πόλη, γιά τήν ἀνομία καί τούς ἀποτροπιασμούς πού εἶναι μέσα της.

15. Μάλιστα, καί ἀλίμονο στήν πόλη τῆς Γεδεών, γιά τήν ἀνομία καί τούς ἀποτροπιασμούς πού εἶναι μέσα της.

16. Μάλιστα, καί ἀλίμονο σέ ὅλες τίς πόλεις πού βρίσκονται στή χώρα δόλγυρα, οἱ ὁποῖες κατέχονται ἀπό τούς Νεφίτες, γιά τήν ἀνομία καί τούς ἀποτροπιασμούς πού εἶναι μέσα τους.

17. Καί ιδέστε, κατάρα θά πέσει ἐπάνω στή χώρα, εἶπε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, ἐξαιτίας τῶν κατοικῶν πού βρίσκονται ἐπάνω στή χώρα, μάλιστα, γιά τήν ἀνομία τους καί τούς ἀποτροπιασμούς τους.

18. Καί θά γίνει ὥστε, εἶπε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, μάλιστα, ὁ μεγάλος καί ἀληθινός Θεός μας, ὁποῖος κρύψει θησαυρούς στή γῆ δέ θά τούς ξαναβρεῖ πιά, ἐξαιτίας τῆς μεγάλης κατάρας τῆς χώρας, ἐκτός ἂν εἶναι δίκαιος ἄνθρωπος καί τόν κρύψει πρὸς τόν Κύριο.

19. Γιατί θέλω, εἶπε ὁ Κύριος, νά κρύβουν τούς θησαυρούς τους πρὸς ἐμένα. Καί καταραμένοι νά εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἐμπιστεύονται τούς θησαυρούς τους πρὸς ἐμένα. Γιατί κανένας δέν κρύβει τούς θησαυρούς του πρὸς ἐμένα, ἐκτός ἂν εἶναι δίκαιος. Καί αὐτός πού δέν κρύβει

τούς θησαυρούς του πρὸς ἐμένα εἶναι καταραμένος, καθὼς ἐπίσης καί ὁ θησαυρός, καί κανένας δέ θά τόν ξαναβρεῖ, ἐξαιτίας τῆς κατάρας τῆς χώρας.

20. Καί θά ἔλθει ἡ μέρα πού θά κρύβουν τούς θησαυρούς τους, ἐπειδὴ θά ἔχουν ἀφοσιώσει τήν καρδιά διά τους στά πλούτη. Καί ἐπειδὴ θά ἔχουν ἀφοσιώσει τήν καρδιά τους στά πλούτη τους, καί θά κρύβουν τούς θησαυρούς τους ὅταν θά φύγουν γιά νά ξεφύγουν ἀπό τούς ἐχθρούς τους, ἐπειδὴ δέ θά τούς κρύβουν πρὸς ἐμένα, καταραμένοι νά εἶναι αὐτοί, καθὼς ἐπίσης καί οἱ θησαυροὶ τους. Καί ἐκεῖνη τήν ἡμέρα θά παταχθεῖτε, εἶπε ὁ Κύριος.

21. Ἰδέστε ἐσεῖς, ὁ λαὸς αὐτῆς τῆς μεγάλης πόλης, καί ἀκοῦστε προσεκτικά τὰ λόγια μου. Μάλιστα, ἀκοῦστε προσεκτικά τὰ λόγια πού ὁ Κύριος εἶπε. Γιατί ιδέστε, εἶπε ὅτι εἰστε καταραμένοι γιά τὰ πλούτη σας, καί ἐπίσης τὰ πλούτη σας εἶναι καταραμένα γιατί ἔχετε ἀφοσιώσει σέ αὐτὰ τήν καρδιά σας, καί δέν ὑπακούσατε στά λόγια ἐκείνου πού σᾶς τὰ ἔδωσε.

22. Δέ θυμάστε τόν Κύριο τό Θεό σας μέ ἐκεῖνα πού σᾶς ἔχει εὐλογήσει, ἀλλά πάντα θυμάστε τὰ πλούτη σας ὄχι γιά νά εὐχαριστήσετε γι' αὐτά, τόν Κύριο τό Θεό σας. Μάλιστα, ἡ καρδιά σας δέν ἐλκύεται πρὸς τόν Κύριο, ἀλλά φουσκώνει ἀπό μεγάλη περηφάνεια πρὸς καύχηση, καί πρὸς μεγάλη ἔπαρση, φθόνους, διαμάχες, μοχθηρία, κατατρεγμούς καί φόνους, καί ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἀνομιές.

23. Γι' αὐτόν τόν λόγο, ὁ Κύριος ὁ Θεός, ἔκανε ὥστε νά πέσει κατάρα ἐπάνω στή χώρα, καί ἐπίσης ἐπάνω στά πλούτη σας, καί αὐτό ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν σας.

24. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ τοῦτον

τό λαό, εξαιτίας αυτής της στιγμής πού έχει φτάσει, κατά την οποία διώχνετε τούς προφήτες, και τούς περιπαίζετε, και τούς πετάτε πέτρες, και τούς θανατώνετε, και κάνετε σέ αυτούς κάθε είδους άνομία, άκριβώς όπως έκαναν τόν παλιό καιρό.

25. Και τώρα όταν μιλάτε, λέτε: "Αν οί ημέρες μας ήταν στίς ημέρες τών πατέρων μας τού παλιού καιρού, δέ θά σκοτώναμε τούς προφήτες, δέ θά τούς λιθοβολούσαμε, ούτε θά τούς διώχναμε.

26. Ίδέστε, είστε χειρότεροι από εκείνους. Γιατί όπως ο Θεός ζει, άν ένας προφήτης έλθει ανάμεσά σας και σάς κηρύξει τό λόγο τού Κυρίου, πού μαρτυρεί γιά τίς άμαρτίες και τίς άνομίες σας, θυμώνετε μαζί του, και τόν διώχνετε και επιδιώκετε μέ κάθε τρόπο νά τόν άφανίσετε. Μάλιστα, θά πείτε ότι είναι ψευτοπροφήτης, και ότι είναι άμαρτωλός, και τού διαβόλου, επειδή μαρτυρεί ότι οί πράξεις σας είναι πονηρές.

27. Άλλά ιδέστε, άν έλθει ανάμεσά σας ένας άνθρωπος και πει: Κάντε αυτό, και δέν υπάρχει άνομία. Κάντε εκείνο και δέ θά υποφέρετε. Μάλιστα, άν πει: Βαδίστε κατά την περηφάνεια της καρδιάς σας. Μάλιστα, βαδίστε κατά την περηφάνεια τών ματιών σας, και κάντε οτιδήποτε επιθυμεί ή καρδιά σας - και άν έλθει ανάμεσά σας ένας άνθρωπος και σάς πει αυτό, θά τόν δεχτείτε, και θά πείτε ότι είναι προφήτης.

28. Μάλιστα, θά τόν άνυψώσετε, και θά τού δώσετε από τά υπάρχοντά σας. Θά τού δώσετε από τό χρυσάφι σας, και από τό άσημι σας, και θά τόν ντύσετε μέ άκριβά ένδύματα. Και επειδή σάς λέει κολακευτικά λόγια, και λέει ότι όλα είναι καλά, τότε δέ θά βρείτε σφάλμα σέ αυτόν.

29. "Αχ, έσεις πονηροί και έσεις γενεά διεστραμμένη. Έσεις, άποσκληρυμμένε και σκληροτράχηλε

λαέ, ως πότε θά νομίζετε ότι ο Κύριος θά σάς υποφέρει; Μάλιστα, ως πότε θά αφήνεται τούς έαυτούς σας νά παρασύρονται από άνόητους και τυφλούς οδηγούς; Μάλιστα, ως πότε θά προτιμάτε τό σκοτάδι από τό φώς;

30. Μάλιστα, ιδέστε, ο θυμός τού Κυρίου έχει ήδη εξαφτεί έναντίον σας. Ίδέστε, καταράστηκε τή χώρα εξαιτίας της άνομίας σας.

31. Ίδέστε λοιπόν, έρχεται ή στιγμή πού θά καταραστεί τά πλούτη σας, ώστε νά γίνουν γλιστερά, ώστε νά μήν μπορείτε νά τά συγκρατήσετε. Και κατά τίς ημέρες της φτώχειας σας δέ θά μπορείτε νά τά συγκρατήσετε.

32. Και κατά τίς ημέρες της φτώχειας σας θά επικαλείστε τόν Κύριο. Και μάταια θά τόν επικαλείστε, γιατί ή έρημωσή σας ήδη έχει έλθει επάνω σας, και ή καταστροφή σας είναι σύγουρη. Και τότε θά κλαίτε και θά ώρύσετε κατά την ημέρα εκείνη, είπε ο Κύριος τών Δυνάμεων. Και τότε θά θρηνηίτε, και θά λέτε:

33. "Αχ, ως είχα μετανοήσει, και νά μήν είχα σκοτώσει και λιθοβολήσει και διώξει τούς προφήτες. Μάλιστα, εκείνη την ημέρα θά λέτε: "Αχ, ως είχαμε θυμηθεί τόν Κύριο τό Θεό μας κατά την ημέρα πού μάς έδινε τά πλούτη μας, και τότε δέ θά είχαν γίνει γλιστερά ώστε νά τά χάσουμε. Γιατί ιδέστε, τά πλούτη μας μάς έγκατέλειψαν.

34. Ίδέστε, αφήνουμε εδώ ένα έργαλειό και την επομένη έχει εξαφανιστεί. Και ιδέστε, τά σπαθιά μας μάς άφαιρούνται την ημέρα πού τά γυρεύουμε γιά μάχη.

35. Μάλιστα, κρύψαμε τούς θησαυρούς μας και αυτοί γλίστρησαν μακριά μας, εξαιτίας της κατάρας της χώρας.

36. "Αχ, ως είχαμε μετανοήσει την ημέρα πού ήλθε σέ μάς ο λόγος τού Κυρίου. Γιατί ιδέστε, ή χώρα είναι

καταραμένη, και τά πάντα έχουν γίνει γλιστερά, και δέν μπορούμε νά τά συκρατήσουμε.

37. Ἰδέστε, εἶμαστε περικυκλωμένοι ἀπό δαίμονες, μάλιστα εἶμαστε περικυκλωμένοι ὀλόγουρα ἀπό τούς ἀγγέλους ἐκείνου πού γύρευε νά καταστρέψει τήν ψυχή μας. Ἰδέστε, οἱ ἀνομίες μας εἶναι μεγάλες. Ὡ Κύριε, δέν μπορείς νά ἀποσύρεις τό θυμό σου ἀπό ἐμᾶς; Λοιπόν αὐτή θά εἶναι ἡ ὁμιλία σας ἐκεῖνες τίς ἡμέρες.

38. Ὅμως ἰδέστε, οἱ ἡμέρες τῆς δοκιμασίας σας παρήλθαν. Ἀναβάλατε τήν ἡμέρα τῆς σωτηρίας σας μέχρι πού εἶναι πολύ ἀργά πιά, γιά πάντα, και ἡ καταστροφή σας ἐγινε σίγουρη. Μάλιστα, γιατί ἐπιζητούσατε κατά ὄλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς σας ἐκεῖνο πού δέν μπορούσατε νά ἀποκτήσετε και ἐπιζητούσατε τήν εὐτυχία στό νά κάνετε ἀνομίες, πράγμα τό ὁποῖο εἶναι ἀντίθετο στή φύση ἐκείνης τῆς δικαιοσύνης πού βρίσκεται στή μεγάλη και Αἰώνια Κεφαλή.

39. Ἄχ, ἐσεῖς λαέ τῆς χώρας, ἄς ἀκούγατε τά λόγια μου! Και προσευχομαι ὁ θυμός τοῦ Κυρίου νά ἀποσυρθεῖ ἀπό ἐσᾶς, και νά μετανοούσατε και νά σωζόσασταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ὁ Σαμουήλ προλέγει φῶς και ἕνα νέο ἀστέρι, κατά τή νύχτα τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός λυτρώνει τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν ὀλικό και τόν πνευματικό θάνατο. Τά σημεῖα τοῦ θανάτου του συμπεριλαμβάνουν τρεῖς ἡμέρες σκότους, τό σχίσιμο τῶν βράχων, και μεγάλες ἀναταράξεις τῆς φύσης.

Και λοιπόν ἐγινε ὥστε ὁ Σαμουήλ, ὁ Λαμανίτης, προφήτεψε πολλά περισσότερα πράγματα τά ὁποῖα δέν μποροῦν νά γραφοῦν.

2. Και ἰδέστε, τούς εἶπε: Ἰδέστε,

σᾶς δίνω ἕνα σημεῖο. Γιατί πέντε ἀκόμη χρόνια θά περάσουν, και ἰδέστε, μετά ἔρχεται ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νά λυτρώσει ὄλους ἐκεῖνους πού θά πιστέψουν στό ὄνομά του.

3. Και ἰδέστε, τοῦτο θά σᾶς δώσω ὡς σημεῖο κατά τήν ὥρα τοῦ ἐρχομοῦ του. Λοιπόν ἰδέστε, θά φανεῖ μεγάλο φῶς στόν οὐρανό, τόσο πολύ ὥστε κατά τή νύχτα προτοῦ νά ἐλθεῖ δέ θά ὑπάρξει σκοτάδι, σέ τέτοιο βαθμό πού θά φαίνεται στόν ἄνθρωπο σάν νά ἦταν ἡμέρα.

4. Λοιπόν, θά ὑπάρξει μιά μέρα, και μιά νύχτα και μιά μέρα, σάν νά ἦταν μιά μέρα, και νά μὴν ὑπῆρχε νύχτα. Και αὐτό θά ἀποτελεῖ σημεῖο γιά σᾶς. Γιατί θά ἀναγνωρίσετε τήν ἀνατολή τοῦ ἡλιου και ἐπίσης τή δύση του. Ἐτσι θά ξέρουν σίγουρα ὅτι θά εἶναι δύο ἡμέρες και μιά νύχτα. Κι ὁμως ἡ νύχτα δέ θά σκοτεινιάσει. Και αὐτή θά εἶναι ἡ νύχτα προτοῦ νά γεννηθεῖ.

5. Και ἰδέστε, θά ἀνατεῖλει ἕνα καινούργιο ἀστέρι, τέτοιο πού δέν ἔχετε ποτέ ξαναδεῖ. Και αὐτό ἐπίσης θά ἀποτελεῖ σημεῖο γιά σᾶς.

6. Και ἰδέστε, αὐτό δέν εἶναι ὄλο, θά ὑπάρξουν πολλά σημεῖα και τέρατα στους οὐρανοῦς.

7. Και θά γίνει ὥστε ὄλοι σας θά ἐκπλαγεῖτε, και θά θαυμάζετε, τόσο ὥστε θά πέσετε στή γῆ.

8. Και θά γίνει ὥστε ὁποιος πιστέψει στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, αὐτός θά ἔχει ζωή αἰώνια.

9. Και ἰδέστε, ἔτσι μέ πρόσταξε ὁ Κύριος, μέ τόν ἀγγελό του, ὅτι ἔπρεπε νά ἐλθοῦν και νά σᾶς τό πᾶν αὐτό. Μάλιστα, μέ πρόσταξε νά σᾶς προφητέψω ὄλα αὐτά. Μάλιστα, μοῦ εἶπε: Νά διαλαλήσεις σέ αὐτόν τό λαό, μετανοήστε και ἐτοιμάστε τήν ὁδό τοῦ Κυρίου.

10. Και τώρα, ἐπειδή εἶμαι Λαμανίτης, και σᾶς εἶπα τά λόγια τά ὁποῖα μέ πρόσταξε ὁ Κύριος, και ἐπειδή

ήταν σκληρό έναντίον σας, θυμώσατε μέ μένα και επιδιώκετε νά μέ αφανίσετε, και μέ διώξατε από ανάμεσά σας.

11. Λοιπόν θά ακούσετε τά λόγια μου, γιατί μέ αὐτήν τήν πρόθεση ανέβηκα ἐπάνω στά τείχη τῆς πόλης αὐτῆς, γιά νά ακούσετε και νά ξέρετε τίς κρίσεις τοῦ Θεοῦ οἱ ὁποῖες σᾶς περιμένουν ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν σας, και ἐπίσης γιά νά ξέρετε τοὺς ὅρους μετανοίας.

12. Και ἐπίσης γιά νά ξέρετε γιά τόν ἐρχομό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατέρα τοῦ οὐρανοῦ και τῆς γῆς, τοῦ Δημιουργοῦ τῶν πάντων ἀπό τήν ἀρχή. Και γιά νά ξέρετε γιά τά σημεῖα τοῦ ἐρχομοῦ του, σέ βαθμό πού νά μπορέσετε νά πιστέψετε στό ὄνομά του.

13. Και ἂν πιστέψετε στό ὄνομά του, θά μετανοήσετε ἀπό ὅλες τίς ἁμαρτίες σας, ὥστε μέ αὐτόν τόν τρόπο νά ἔχετε ἄφεση αὐτῶν μέσο τῆς ἀξίας του.

14. Και ιδέστε, πάλι, ἓνα ἄλλο σημεῖο σᾶς δίνω, μάλιστα, ἓνα σημεῖο τοῦ θανάτου του.

15. Γιατί ιδέστε, σίγουρα πρέπει νά πεθάνει γιά νά ἐπέλθει σωτηρία. Μάλιστα, εἶναι θέλημά του και γίνεται ἀναγκαῖο νά πεθάνει, γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ὥστε μέσο αὐτῆς οἱ ἄνθρωποι νά προσαχθοῦν στήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

16. Μάλιστα, ιδέστε, αὐτός ὁ θάνατος πραγματοποιεῖ τήν ἀνάσταση, και λυτρώνει ὅλη τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τόν πρῶτο θάνατο — ἐκεῖνον τόν πνευματικό θάνατο. Ἐπειδή ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, μέσο τῆς πώσης τοῦ Ἀδάμ ἀφοῦ ἀποκόπηκαν ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, θεωροῦνται ὡς νεκροί, τόσο γιά τά ἐγκόσμια ὅσο και γιά τά πνευματικά.

17. Ὅμως ιδέστε, ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ λυτρώνει τήν ἀνθρωπό-

τητα, μάλιστα, ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, και τοὺς ἐπαναφέρει στήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

18. Μάλιστα, και πραγματοποιεῖ τόν ὅρο μετανοίας, ὥστε ὁποῖος μετανοήσει αὐτός δέν πελεκιέται και δέ ρίχνεται στή φωτιά. Ἄλλά ὁποῖος δέ μετανοήσει, πελεκιέται και ρίχνεται στή φωτιά. Και ἐπέρχεται σ' αὐτοὺς πάλι πνευματικός θάνατος, μάλιστα, δεύτερος θάνατος, γιατί ἀποκόπτονται πάλι ὡς πρὸς ἐκεῖνα πού ἀνήκουν στή δικαιοσύνη.

19. Γι' αὐτό μετανοήστε, μετανοήστε, μήν τυχόν ξεροντάς τα ὅλα αὐτά και μήν ἐκτελόντας τα ἀφήσετε τοὺς ἑαυτοὺς σας νά ἔλθουν σέ κατάδικη, και προσαχθεῖτε πρὸς αὐτόν τό δεύτερο θάνατο.

20. Ὅμως ιδέστε, ὅπως σᾶς ἔλεγα σχετικά μέ ἓνα ἄλλο σημεῖο, ἓνα σημεῖο τοῦ θανάτου του, ιδέστε, ἐκεῖνη τήν ἡμέρα πού θά ὑποστεῖ θάνατο, ὁ ἥλιος θά σκοτεινιάσει και θά ἀρνηθεῖ νά σᾶς δώσει τό φῶς του. Ἐπίσης και ἡ σελήνη και τά ἄστρα. Και δέ θά ὑπάρχει φῶς στό πρόσωπο τούτης τῆς χώρας, ἀπό τή στιγμή πού αὐτός θά ὑποστεῖ θάνατο, γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν, ὡς τή στιγμή πού θά ἀναστηθεῖ ἀπό τοὺς νεκροὺς.

21. Μάλιστα, ἀπό τή στιγμή πού θά παραδώσει τό πνεῦμα θά γίνουν βροντές και ἀστραπές γιά διάστημα πολλῶν ὥρῶν, και ἡ γῆ θά δονεῖται και θά τρέμει, και οἱ βράχοι πού βρίσκονται ἐπάνω στό πρόσωπο τούτης τῆς γῆς, τόσο αὐτοὶ πού βρίσκονται ἐπάνω ὅσο και αὐτοὶ πού βρίσκονται κάτω ἀπό τή γῆ, οἱ ὁποῖοι ξέρετε ὅτι ἐτούτη τή στιγμή εἶναι στερεοί, δηλαδή τό μεγαλύτερο μέρος τους εἶναι μιά συμπαγῆ μάζα, θά σπάσουν.

22. Μάλιστα, θά σχιστοῦν στά δύο, και ἀπό τότε γιά πάντα θά βρίσκονται μέ ρωγμές και μέ σχισμές

καί ὡς θραύσματα ἐπάνω στό πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς, μάλιστα, καί ἐπάνω καί κάτω ἀπό τή γῆ.

23. Καί ιδέστε, θά γίνουν μεγάλες θυέλλες, καί θά ὑπάρξουν πολλά βουνά πού θά γίνουν χαμηλά σάν πεδιάδα, καί θά ὑπάρξουν πολλά μέρη πού τώρα ἀποκαλοῦνται πεδιάδες τά ὅποια θά γίνουν βουνά, τῶν ὁποίων τό ὕψος εἶναι μεγάλο.

24. Καί πολλές λεωφόροι θά κομματιαστοῦν, καί πολλές πόλεις θά ἐρημωθοῦν.

25. Καί πολλοί τάφοι θά ἀνοιχτοῦν καί θά ἀποδώσουν πολλούς ἀπό τούς νεκρούς τους. Καί πολλοί ἄγιοι θά ἐμφανιστοῦν σέ πολλούς.

26. Καί ιδέστε, ἔτσι μοῦ μίλησε ὁ ἄγγελος. Γιατί μοῦ εἶπε ὅτι θά γίνουν βροντές καί ἀστραπές γιά διάστημα πολλῶν ὥρων.

27. Καί μοῦ εἶπε ὅτι κατά τή διάρκεια τῶν βροντῶν καί ἀστραπῶν, καί τῆς θυέλλας, ὅτι ὅλα αὐτά θά γίνουν, καί ὅτι σκότος θά σκεπάσει τό πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν.

28. Καί ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπε ὅτι πολλοί θά δοῦν πράγματα σπουδαιότερα ἀπό αὐτά, γιά νά πιστέψουν ὅτι αὐτά τά σημεῖα καί αὐτά τά τέρατα θά συμβοῦν σέ ὄλο τό πρόσωπο ἐτούτης τῆς χώρας, μέ σκοπό νά μήν ὑπάρχει αἰτία γιά ἔλλειψη πίστεως ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

29. Καί τοῦτο μέ σκοπό ὅτι ὅποιος θέλει νά πιστέψει, νά μπορέσει νά σωθεῖ, καί ὅποιος δέ θέλει νά πιστέψει, κρίση δίκαια νά ἔλθει ἐπάνω τους, καί ἐπίσης ἄν καταδικαστοῦν φέρνουν ἐπάνω τους τήν ἴδια τους τήν καταδίκη.

30. Καί τώρα θυμηθεῖτε, θυμηθεῖτε, ἀδελφοί μου, ὅτι ὅποιος ἀφανίζεται, ἀφανίζεται γιά τόν ἑαυτό του. Καί ὅποιος κάνει ἀνομία, τήν κάνει γιά τόν ἑαυτό του. Λοιπόν ιδέστε, εἶστε ἐλεύθεροι. Σᾶς ἐπιτρέπε-

ται νά ἐνεργεῖτε γιά τόν ἑαυτό σας. Λοιπόν ιδέστε, ὁ Θεός σᾶς ἔδωσε γνώση καί σᾶς ἔκανε ἐλεύθερους.

31. Σᾶς ἔδωσε τό νά μπορείτε νά γνωρίζετε τό καλό ἀπό τό κακό, καί σᾶς ἔδωσε τό νά μπορείτε νά διαλέξετε ζωή ἢ θάνατο. Μπορεῖτε λοιπόν νά κάνετε καλό καί νά ἀποκατασταθεῖτε σέ αὐτό πού εἶναι καλό, δηλαδή αὐτό πού εἶναι καλό νά ἀποκατασταθεῖ σέ σᾶς. Ἦ μπορεῖτε νά κάνετε κακό, καί αὐτό πού εἶναι κακό νά ἀποκατασταθεῖ σέ σᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ὁ Κύριος ἐπέπληξε τοὺς Νεφίτες ἐπειδή τοὺς ἀγαποῦσε. Νεοφώτιστοι Λαμανίτες εἶναι γεροί καί σταθεροί στήν πίστη. Ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεύσπλαχος πρὸς τοὺς Λαμανίτες τῆς τελευταίας ἡμέρας.

ΚΑΙ τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ιδέστε, σᾶς δηλώνω ὅτι ἐκτός κι ἄν μετανοήσετε, τά σπιτία σας θά ἐρημωθοῦν.

2. Μάλιστα, ἐκτός κι ἄν μετανοήσετε, οἱ γυναῖκες σας θά ἔχουν σοβαρό λόγο νά θρηνοῦν κατά τήν ἡμέρα πού θά θηλάζουν. Γιατί θά ἐπιχειρήσετε νά ξεφύγετε καί δέ θά ὑπάρχει μέρος γιά καταφύγιο. Μάλιστα, καί ἀλίμονο σέ ἐκεῖνες πού θά ἐγκυμονοῦν γιατί θά εἶναι βαριές καί δέ θά μποροῦν νά τρέξουν. Γι' αὐτό, θά ποδοπατηθοῦν καί θά ἐγκαταλειφτοῦν γιά νά ἀφανιστοῦν.

3. Μάλιστα, ἀλίμονο σέ τοῦτο τό λαό, πού ἀποκαλεῖται λαός τοῦ Νεφί ὅταν θά δοῦνε ὅλα αὐτά τά σημεῖα καί τέρατα πού θά τοὺς παρουσιαστοῦν, ἐκτός ἄν μετανοήσουν. Γιατί ιδέστε, ὑπῆρξαν ἐκλεκτός λαός γιά τόν Κύριο. Μάλιστα, τό λαό τοῦ Νεφί ἔχει ἀγαπίσει, καί ἐπίσης ἔχει ἐπιπλήξει. Μάλιστα, κατά τῆς ἡμέρας τῶν ἀνομιῶν τους τοὺς ἐπέπληξε ἐπειδή τοὺς ἀγαπάει.

4. "Όμως ιδέστε, ἄδελφοί μου, τούς Λαμανίτες τούς ἀπεχθανόταν ἐπειδή οἱ πράξεις τους ὑπῆρξαν συνεχῶς πονηρές, καί τοῦτο ἔξαιτίας τῆς ἀνομίας τῆς παραδόσεως τῶν πατέρων τους. "Όμως ιδέστε, σωτηρία ἐπῆλθε σέ αὐτούς μέσο τοῦ κηρύγματος τῶν Νεφιτῶν. Καί γι' αὐτό τό σκοπό ὁ Κύριος ἔχει παρατείνει τίς ἡμέρες τους.

5. Θά ἤθελα λοιπόν νά ιδεῖτε ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς βρίσκονται στό μονοπάτι τοῦ καθήκοντός τους, καί βαδίζουν προσεκτικά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καί προσέχουν νά τηροῦν τίς ἐντολές καί τούς νόμους καί τίς κρίσεις του σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Μωυσῆ.

6. Μάλιστα, σᾶς λέω, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς αὐτό κάνουν, καί προσπαθοῦν μέ ἀκούραστη ἐπιμονή νά μπορέσουν νά φέρουν τούς ὑπόλοιπους ἀδελφούς τους στή γνώση τῆς ἀλήθειας. Γι' αὐτό ὑπάρχουν πολλοί πού προσθέτονται στόν ἀριθμό τους καθημερινά.

7. Ἰδέστε λοιπόν, γνωρίζετε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι, ἀφοῦ τό ἔχετε πιστοποιήσει, ὅτι ὅσοι ἀπό αὐτούς ἐρχονται στή γνώση τῆς ἀλήθειας, καί στό νά ξέρουν τίς πονηρές καί ἀποτροπιαστικές παραδόσεις τῶν πατέρων τους, καί ὀδηγοῦνται νά πιστεῦν τίς ἅγιες γραφές, μάλιστα, τίς προφητεῖες τῶν ἁγίων προφητῶν, πού εἶναι γραμμένες, πού τούς ὀδηγοῦν στήν πίστη τοῦ Κυρίου, καί στή μετάνοια, οἱ ὅποιες πίστη καί μετάνοια φέρνουν ἀλλαγὴ τῆς καρδιάς σέ αὐτούς —

8. Λοιπόν, ὅσοι ἔχουν φτάσει σέ αὐτό, γνωρίζετε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι εἶναι γεροί καί σταθεροί στήν πίστη καί σέ αὐτό μέσο τοῦ ὁποίου ἔχουν καταστεῖ ἐλεύθεροι.

9. Καί γνωρίζετε ἐπίσης ὅτι θάψανε τά πολεμικά τους ὄπλα, καί φοβοῦνται νά τά ξαναπάρουν μήν

τυχόν κατά κάποιον τρόπο ἁμαρτήσουν. Μάλιστα, μπορείτε νά δεῖτε ὅτι φοβοῦνται νά ἁμαρτήσουν — γιατί ιδέστε, θά ἀφαιρῶν τούς ἑαυτούς τους νά ποδοπατηθοῦν καί νά θανατωθοῦν ἀπό τούς ἐχθρούς τους, καί δέ θά σηκώσουν τά σπαθιά τους ἐναντίον τους, καί τοῦτο ἔνεκα τῆς πίστεως τους στό Χριστό.

10. Καί λοιπόν, ἔνεκα τῆς σταθερότητάς τους ὅταν πιστεῦν σέ αὐτό πού πιστεῦν, γιατί ἔνεκα τῆς στερεότητάς τους ὅταν μιά καί καλή φωτιστοῦν, ιδέστε, ὁ Κύριος θά τοὺς εὐλογήσει καί θά παρατείνει τίς ἡμέρες τους, παρόλη τὴν ἀνομία τους —

11. Μάλιστα, ἀκόμη καί ἂν φθίνουν ἀπό ἀπιστία, ὁ Κύριος θά παρατείνει τίς ἡμέρες τους, ὥσπου νά ἔλθει ἡ στιγμή γιά τὴν ὁποία ἔχει γίνει λόγος ἀπό τούς πατέρες μας, καί ἐπίσης ἀπό τόν προφήτη Ζένο, καί πολλούς ἄλλους προφῆτες, σχετικά μέ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν Λαμανιτῶν, πάλι στή γνώση τῆς ἀλήθειας —

12. Μάλιστα, σᾶς λέω, ὅτι κατά τούς τελευταίους καιρούς οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου ἔχουν ἐπεκταθεῖ καί στοὺς ἀδελφούς μας τούς Λαμανίτες. Καί παρόλα τά τόσα βάσανα πού θά ἔχουν, καί παρόλο πού θά ὀδηγοῦνται ἀπό ἐδῶ καί ἀπό ἐκεῖ ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, καί θά τοὺς κυνηγήσουν καί θά τοὺς χτυπήσουν καί θά τοὺς σκορπίσουν στήν ξενιτιά, ἀφοῦ δέ θά ἔχουν τόπο γιά καταφύγιο, ὁ Κύριος θά εἶναι πολυεσπλαχνος πρὸς αὐτούς.

13. Καί αὐτό εἶναι σύμφωνα μέ τὴν προφητεία, ὅτι πάλι θά ἔλθουν στήν ἀληθινὴ γνώση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ γνώση τοῦ Λυτρωτῆ τους, καί τοῦ μεγάλου καί ἀληθινοῦ βοσκοῦ, καί θά ἀριθμηθοῦν μέ τά πρόβατά του.

14. Γι' αὐτό σᾶς λέω, θά εἶναι καλύτερα γι' αὐτούς παρά γιά σᾶς, ἐκτός ἂν μετανοήσετε.

15. Γιατί ιδέστε, ἂν εἶχαν παρουσιαστεῖ σέ αὐτούς τὰ μεγάλα ἔργα τὰ ὁποῖα ἔχουν παρουσιαστεῖ σέ σᾶς, μάλιστα, σέ κείνους πού ἔχουν φθίνει ἀπό ἀπιστία ἐξαιτίας τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων τους, μπορείτε νά ιδεῖτε σεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι ποτέ πιά δέ θά εἶχαν φθίνει ἀπό ἀπιστία.

16. Γι' αὐτό, εἶπε ὁ Κύριος: Δέ θά τοὺς καταστρέψω ὀλοκληρωτικά, ἀλλά θά κάνω ὥστε κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς σοφίας μου νά ἐπιστρέψουν πάλι σέ μένα, εἶπε ὁ Κύριος.

17. Καί λοιπόν ιδέστε, εἶπε ὁ Κύριος, σχετικά μέ τό λαό τῶν Νεφίτων: "Ἄν δέ μετανοήσουν, καί νά προσέχουν νά κάνουν τό θέλημά μου, θά τοὺς καταστρέψω ὀλοκληρωτικά, εἶπε ὁ Κύριος, ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης πίστεως, παρόλα τὰ σπουδαῖα ἔργα πού ἔχω κάνει σέ αὐτούς. Καί ὅσο ὁ Κύριος ζεῖ, τόσο σίγουρα θά γίνουν ὅλα αὐτά, εἶπε ὁ Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οἱ Νεφίτες πού πιστεύουν τό Σαμουήλ βαπτίζονται ἀπό τό Νεφί. Τό Σαμουήλ δέν μποροῦν νά τόν σκοτώσουν μέ τίς πέτρες καί τὰ βέλη τους. Μερικοὶ σκληραίνουν τὴν καρδιά τους, καί ἄλλοι βλέπουν ἀγγέλους. Αὐτοὶ πού δέν πιστεύουν, λένε ὅτι εἶναι παράλογο νά πιστεύουμε στό Χριστό καί τόν ἐρχομό του στήν Ἱερουσαλήμ.

ΚΑΙ τώρα, ἐγινε ὥστε ὑπῆρχαν πολλοὶ πού ἄκουσαν τὰ λόγια τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Λαμανίτη, τὰ ὁποῖα εἶπε ἐπάνω στό τείχη τῆς πόλης. Καί ὅσοι πίστεψαν στό λόγια του, πῆγαν καί ἀναζήτησαν τὸ Νεφί. Καί ὅταν ἤλθαν καί τόν βρῆκαν, ἐξομολογήθηκαν σέ αὐτόν τίς ἁμαρτίες τους καί δέν τίς ἀρνήθηκαν, ἀφοῦ ἐπιθυμοῦσαν νά βαπτιστοῦν πρὸς τὸν Κύριο.

2. Ὅμως ὅσοι δέν πίστεψαν στό

λόγια τοῦ Σαμουήλ, εἶχαν θυμώσει μαζί του. Καί τοῦ πετοῦσαν πέτρες ἐπάνω στό τείχος, καί ἐπίσης πολλοὶ τοῦ ἔριξαν βέλη καθὼς στεκόταν ἐπάνω στό τείχος. Ὅμως τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί του, τόσο πολὺ πού δέν μποροῦσαν νά τὸν χτυπήσουν μέ τίς πέτρες τους οὔτε μέ τὰ βέλη τους.

3. Λοιπόν, ὅταν εἶδαν ὅτι δέν μποροῦσαν νά τὸν χτυπήσουν, πίστεψαν στό λόγια του καί ἄλλοι πολλοί, τόσο πού πῆγαν στό Νεφί γιὰ νά βαπτιστοῦν.

4. Γιατί ιδέστε, ὁ Νεφί βάφτιζε, καί προφήτευε, καί δίδασκε, κηρύττοντας μετάνοια στοὺς ἀνθρώπους, δείχνοντας σημεῖα καί τέρατα, κἀνοντας θαύματα στό λαό, γιὰ νά ξέρουν ὅτι ὁ Χριστός ὁπωσδήποτε σύντομα θά ἔλθει.

5. Λέγοντάς τους γι' αὐτά πού ὁπωσδήποτε σύντομα θά συμβοῦν, ὥστε νά ξέρουν καί νά θυμοῦνται κατὰ τὴ στιγμή πού θά συμβοῦν ὅτι τοὺς εἶχαν γίνει γνωστά προκαταβολικά, μέ σκοπὸ νά μπορέσουν νά πιστέψουν. Γι' αὐτό, ὅσοι πίστεψαν στό λόγια τοῦ Σαμουήλ ἤλθαν πρὸς αὐτόν γιὰ νά βαπτιστοῦν, γιατί ἤλθαν μετανοοῦντες καί ἐξομολογούμενοι τίς ἁμαρτίες τους.

6. Ὅμως τό περισσότερο μέρος ἀπὸ αὐτοὺς δέν πίστεψε στό λόγια τοῦ Σαμουήλ. Γι' αὐτό, ὅταν εἶδαν ὅτι δέν μποροῦσαν νά τὸν χτυπήσουν μέ τίς πέτρες τους καί τὰ βέλη τους, φώναξαν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τους, λέγοντας: Πιάστε αὐτόν τὸν ἄνθρωπο καί δέστε τον, γιατί ιδέστε, ἔχει διάβολο, καί ἐξαιτίας τῆς δύναμης τοῦ διαβόλου πού εἶναι μέσα του δέν μποροῦμε νά τὸν χτυπήσουμε μέ τίς πέτρες καί τὰ βέλη μας. Γι' αὐτό πιάστε τον καί δέστε τον, καί μακριὰ ἀπὸ ἐδῶ.

7. Καί καθὼς προχώρησαν γιὰ νά τὸν πιάσουν, ιδέστε, ἐκεῖνος πήδησε

ἀπό τόν τοίχο, καί ἔφυγε γρήγορα ἀπό τίς χῶρες τους, μάλιστα, πρὸς τὴν δικιὰ του πατρίδα, καί ἄρχισε νὰ κηρύττει καί νὰ προφητεῦει ἀνάμεσα στὸ δικό του λαό.

8. Καί ιδέστε, δέν ἀκουστικε ποτέ πιά γι' αὐτόν ἀνάμεσα στοὺς Νεφίτες. Καί αὐτὰ ἦταν τὰ καθέκαστα τοῦ λαοῦ.

9. Καί ἔτσι τελείωσε τὸ ὄγδοηκοστό καί ἕκτο ἔτος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

10. Καί ἔτσι ἔληξε ἐπίσης τὸ ὄγδοηκοστό καί ἕβδομο ἔτος *τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν, μέ τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τοῦ λαοῦ νὰ ἔχει παραμείνει στὴν περηφάνεια καί στίς ἀνομίες τους, καί τὸ μικρότερο τμῆμα βαδίζοντας μέ περισσότερη προσοχὴ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

11. Καί αὐτές ἦταν οἱ συνθήκες ἐπίσης καί κατὰ τὸ ὄγδοηκοστό καί ὄγδοο ἔτος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

12. Καί δέν ὑπῆρχε παρά μόνο μικρὴ μεταβολὴ στὰ γεγονότα τοῦ λαοῦ, ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ εἶναι περισσότερο σκληρὸς κατὰ τὴν ἀνομία, καί νὰ κάνει ὄλο καί περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἦταν ἐνάντια στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ὄγδοηκοστό καί ἕνατο ἔτος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν.

13. Ὅμως ἔγινε ὥστε τὸ ἐνενηκοστό ἔτος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν δόθηκαν μεγάλα σημεῖα καί τέρατα στὸ λαό. Καί τὰ λόγια τῶν προφητῶν ἄρχισαν νὰ ἐκπληρώνονται.

14. Καί ἄγγελοι παρουσιάστηκαν σὲ ἀνθρώπους, σοφοὺς ἀνθρώπους, καί κήρυξαν πρὸς αὐτοὺς εὐαγγέλια χαρᾶς καί μεγάλης ἀγαλλίασης. Ἔτσι, σὲ αὐτόν τὸ χρόνο οἱ ἅγιες γραφές ἄρχισαν νὰ ἐκπληρώνονται.

15. Καί ὅμως, οἱ ἀνθρώποι ἄρχισαν νὰ σκληραίνουν τὴν καρδιά τους, ὄλοι ἐκτός ἀπὸ ἐκείνους πού

ἀποτελοῦσαν τοὺς πιστότερους ἀνάμεσα τους, τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καί οἱ Λαμανίτες, καί ἄρχισαν νὰ βασίζονται στὴν ἀτομικὴ τους δύναμη καί στὴν ἀτομικὴ τους σοφία, λέγοντας:

16. Μερικά πράγματα, μέσα σὲ τόσα πολλά, μπορεῖ νὰ τὰ ὑπέθεσαν σωστά. Ἀλλά ιδέστε, ξέρουμε ὅτι ὄλα αὐτὰ τὰ μεγάλα καί θαυμαστά ἔργα γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος δέν μποροῦν νὰ συμβοῦν.

17. Καί ἄρχισαν νὰ συζητοῦν καί νὰ φιλονικιοῦν μεταξύ τους, λέγοντας:

18. Δέν εἶναι λογικὸ ἕνα τέτοιο ὄν σάν τὸ Χριστὸ νὰ ἔλθει. Ἄν εἶναι ἔτσι, καί ἂν θὰ εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατέρας τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὅπως ἔχει εἰπωθεῖ, γιατί νὰ μὴν παρουσιαστεῖ καί σὲ μᾶς ὅπως καί σὲ αὐτοὺς πού θὰ βρίσκονται στὴν Ἱερουσαλήμ;

19. Μάλιστα, γιατί νὰ μὴν παρουσιαστεῖ καί σὲ τούτη τὴ χώρα ὅπως καί στὴ χώρα τῆς Ἱερουσαλήμ;

20. Ἀλλά ιδέστε, ξέρουμε ὅτι αὐτὸ εἶναι μιὰ πονηρὴ παράδοση, ἢ ὁποῖα μᾶς μεταδόθηκε ἀπὸ τοὺς πατέρες μας, γιὰ νὰ μᾶς κάνει νὰ πιστέψουμε σὲ κάτι μεγάλο καί θαυμαστό πού πρόκειται δῆθεν νὰ συμβεῖ, ὅμως ὄχι ἀνάμεσά μας, ἀλλὰ σὲ μιὰ χώρα ἢ ὁποῖα βρίσκεται πολὺ μακριά, σὲ μιὰ χώρα πού δέν τὴ γνωρίζουμε. Ἐπομένως, μποροῦν καί μᾶς κρατᾶνε σὲ ἄγνοια, ἀφοῦ δέν μποροῦμε νὰ πιστοποιήσουμε μέ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια ὅτι εἶναι ἀληθινά.

21. Καί μέ τίς μυστηριώδης καί πανοῦργες τέχνες τοῦ πονηροῦ, θὰ ἐπεξεργαστοῦν κάποιο μεγάλο μυστήριον, τὸ ὁποῖο ἐμεῖς δέν μποροῦμε νὰ ἐνοήσουμε, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς κρατήσῃ ὑπὸ, νὰ εἴμαστε ὑπηρετές στὰ λόγια τους, καί ἐπίσης ὑπηρετές πρὸς αὐτοὺς, ἀφοῦ βασιζόμαστε σὲ

αυτούς νά μᾶς διδάξουν τό λόγο. Καί ἔτσι θά μᾶς διατηρήσουν σέ ἄγνοια ἄν παραχωρήσουμε τούς ἑαυτούς μας σέ αὐτούς, ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας.

22. Καί οἱ ἄνθρωποι φαντάζονταν μέσα στήν καρδιά τους πολλά περισσότερα πράγματα τά ὅποια ἦταν ἀνόητα καί μάταια. Καί ἦταν πολύ παραγμένοι, γιατί ὁ Σατανάς τούς κεντροῦσε νά διαπράττουν ἀνομία διαρκῶς. Μάλιστα, σκόρπιζε φήμες καί διαμάχες σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, γιά νά σκληρύνει τήν καρδιά τοῦ λαοῦ ἐναντίον αὐτοῦ πού ἦταν

καλό καί ἐναντίον αὐτοῦ πού ἐπρόκειτο νά συμβεῖ.

23. Καί παρόλα τά σημεῖα καί τέρατα πού γίνονταν ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Κυρίου, καί τά τόσα θαύματα πού ἔκαναν, ὁ Σατανάς κυρίεψε τίς καρδιές τοῦ λαοῦ σέ μεγάλο βαθμό, σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

24. Καί ἔτσι *τελείωσε ὁ ἐνενηκοστός χρόνος τῆς βασιλείας τῶν δικαστῶν ἐπί τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

25. Καί ἔτσι τελείωσε τό βιβλίον τοῦ Ἡλαμαν σύμφωνα μέ τό χρονικό τοῦ Ἡλαμαν καί τῶν γιῶν του.

ΤΡΙΤΟ ΝΕΦΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ

Καί ὁ Ἡλαμαν ἦταν γιός τοῦ Ἡλαμαν, πού ἦταν γιός τοῦ Ἄλμα, πού ἦταν γιός τοῦ Ἄλμα, πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Νεφί, πού ἦταν γιός τοῦ Λεχί, πού ἦλθε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ κατά τόν πρῶτο χρόνο τῆς βασιλείας τοῦ βασιλιά Σεδεκία, βασιλιά τοῦ Ἰούδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ Νεφί, ὁ γιός τοῦ Ἡλαμαν, ἀναχωρεῖ ἀπό τή χώρα, καί ὁ γιός του ὁ Νεφί τηρεῖ τό χρονικό. Παρόλο πού τά σημεῖα καί τά θαύματα εἶναι πολλά, οἱ ἄνομοι σχεδιάζουν νά θανατώσουν τούς δίκαιους. Ἐρχεται ἡ νύχτα τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ. Παρουσιάζεται τό σημεῖο καί ἀνατέλλει ἕνα καινούργιο ἀστέρι. Ἀδξάνονται οἱ ψευτιές καί οἱ ἀπάτες, καί οἱ ληστές τοῦ Γαδιάντων θανατώνουν πολλούς.

ΛΟΙΠΟΝ ἔγινε ὥστε ὁ ἔνενηκοστός καί πρῶτος χρόνος πέρασε καί ἦταν ἑξακόσια χρόνια ἀπό τήν ἐποχή πού ὁ Λεχί ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Καί ἦταν ὁ χρόνος πού ὁ Λαχονέας ἦταν

ὁ ἀρχιδικαστής καί κυβερνήτης τῆς χώρας.

2. Καί ὁ Νεφί, ὁ γιός τοῦ Ἡλαμαν, ἀναχώρησε ἀπό τή χώρα τοῦ Ζαραχέμα, ἐπιφορτίζοντας τό γιό του τό Νεφί, πού ἦταν ὁ μεγαλύτερος γιός του, μέ ὅ,τι σχετικό πρὸς τίς πλάκες ἀπό ὄρειχαλκο, καί ὅλα τά χρονικά πού εἶχαν τηρηθεῖ, καί τά πάντα πού εἶχαν τηρηθεῖ ἱερά ἀπό τότε πού ἀναχώρησε ὁ Λεχί ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

3. Τότε ἔφυγε ἀπό τή χώρα, καί πού πήγε, κανένας ἄνθρωπος δέν ξέρει. Καί ὁ γιός του ὁ Νεφί, τήρησε τό χρονικό ἀντί γι' αὐτόν, μάλιστα, τό χρονικό ἐτούτου τοῦ λαοῦ.

4. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τήν ἀρχή τοῦ ἐνενηκοστοῦ καί δευτέρου χρό-

[*1 π.Χ. †1 μ.Χ.]

νου, ιδέστε, οί προφητείες τῶν προφητῶν ἄρχισαν νά ἐκπληρώνονται μέ μεγαλύτερη ἀκρίβεια, ἀφοῦ ἄρχισαν νά παρουσιάζονται μεγαλύτερα σημεῖα καί μεγαλύτερα θαύματα ἀνάμεσα στό λαό.

5. Ἄλλά ὁμως, ὑπῆρχαν μερικοί πού ἄρχισαν νά λένε ὅτι ὁ καιρός εἶχε περάσει πού θά ἐκπληρώνονταν τά λόγια τά ὁποία εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τό Σαμουήλ τό Λαμανίτη.

6. Καί ἄρχισαν νά χαίρονται θριαμβεύοντας κατά τῶν ἀδελφῶν τους, λέγοντας: Ἰδέστε, ὁ καιρός πέρασε, καί τά λόγια τοῦ Σαμουήλ δέν ἐκπληρώθηκαν. Ἐπομένως, ἡ χαρά σας καί ἡ πίστη σας σχετικά μέ αὐτό τό θέμα ἦταν μάταιη.

7. Καί ἐγινε ὥστε προκάλεσαν μεγάλη ταραχή σέ ὅλη τήν ἔκταση τῆς χώρας. Καί ἐκεῖνοι πού πίστευαν, ἄρχισαν νά λυποῦνται πολύ, μήν τύχει καί αὐτά πού εἶχαν εἰπωθεῖ δέν πραγματοποιοῦνταν.

8. Ὅμως ιδέστε, μέ σταθερότητα περίμεναν ἐκείνη τήν ἡμέρα καί ἐκείνη τή νύχτα καί ἐκείνη τήν ἡμέρα πού θά ἦταν σάν μιὰ ἡμέρα, σάν νά μήν ὑπῆρχε νύχτα, γιά νά ξέρουν ὅτι ἡ πίστη τους δέν ἦταν μάταιη.

9. Λοιπόν ἐγινε ὥστε εἶχε προσδιοριστεῖ ἀπό τοὺς ἄπιστους μιὰ μέρα κατά τήν ὁποία ὅλοι ὅσοι πίστευαν σέ αὐτές τίς παραδόσεις θά θανατώνονταν, ἐκτός ἂν πραγματοποιῶταν τό σημεῖο ἐκεῖνο πού εἶχε δοθεῖ ἀπό τό Σαμουήλ τόν προφήτη.

10. Λοιπόν ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ Νεφί, ὁ γιός τοῦ Νεφί, εἶδε αὐτήν τήν κακία τοῦ λαοῦ του, ἡ καρδιά του γέμισε ἀπό πολύ μεγάλη λύπη.

11. Καί ἐγινε ὥστε βγήκε ἔξω καί προσκύνησε κάτω στή γῆ καί ἀναφώνησε πρὸς τό Θεό του μέ μεγάλη ζέση γιά λογαριασμό τοῦ λαοῦ του, μάλιστα, γι' αὐτοῦς πού ἐπρόκειτο νά καταστραφοῦν ἐξαιτίας τῆς πί-

στης τους πρὸς τήν παράδοση τῶν πατέρων τους.

12. Καί ἐγινε ὥστε ἀναφώνησε πρὸς τόν Κύριο μέ μεγάλη ζέση, ὅλη μέρα. Καί ιδέστε, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς αὐτόν καί τοῦ εἶπε:

13. Σήκωσε τό κεφάλι σου καί ἔχε χαρά, γιατί ιδές, ὁ καιρός ἔφτασε, καί τούτη τῆ νύχτα θά δοθεῖ τό σημεῖο, καί αὖριο ἐρχομαι στόν κόσμο, γιά νά δείξω στόν κόσμο ὅτι θά ἐκπληρώσω ὅλα ὅσα ἔκανα νά εἰπωθοῦν ἀπό τό στόμα τῶν ἁγίων μου προφητῶν.

14. Ἰδές, ἐρχομαι στοὺς δικούς μου, γιά νά ἐκπληρώσω ὅλα ὅσα ἔχω κάνει γνωστά στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ἀπό καταβολῆς κόσμου, καί γιά νά κάνω τό θέλημα, τόσο τοῦ Πατέρα ὅσο καί τοῦ Υἱοῦ — τοῦ Πατέρα ἐξαιτίας μου, καί τοῦ Υἱοῦ ἐξαιτίας τῆς σάρκας μου. Καί ιδές, ὁ καιρός ἔφτασε, καί τούτη τῆ νύχτα θά δοθεῖ τό σημεῖο.

15. Καί ἐγινε ὥστε τά λόγια πού εἰπώθηκαν πρὸς τό Νεφί ἐκπληρώθηκαν, σύμφωνα μέ τό ὅπως εἶχαν εἰπωθεῖ, γιατί ιδέστε, κατά τῆ δύση τοῦ ἡλίου δέν ἐγινε σκοτάδι, καί ὁ λαός ἄρχισε νά ἐκπληρῶσεται ἐπειδή δέν ἐγινε σκοτάδι ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα.

16. Καί ὑπῆρχαν πολλοί ἀπό ἐκείνους πού δέν εἶχαν πιστέψει τά λόγια τῶν προφητῶν, πού ἔπεσαν στή γῆ καί ἐγιναν σάν νά ἦταν νεκροί, γιατί ἤξεραν ὅτι τό μεγάλο σχέδιο καταστροφῆς τό ὁποῖο εἶχαν καταστρώσει γιά ἐκείνους πού πίστευαν στά λόγια τῶν προφητῶν εἶχε ματαιωθεῖ, ἀφοῦ τό σημεῖο πού εἶχε δοθεῖ εἶχε κι ὅλας φτάσει.

17. Καί ἄρχισαν νά γνωρίζουν ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὅπως ὅποτε σύντομα θά ἐμφανιζόταν. Μάλιστα, τελικά, ὅλος ὁ λαός ἐπάνω στό πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς, ἀπό τῆ Δύση ὡς τήν Ἀνατολή, τόσο στή βόρεια χώρα ὅσο καί στή νότια, εἶχαν τόσο

πολύ έκπλαγεί ὥστε ἔπесαν στή γῆ.

18. Γιατί ἤξεραν ὅτι οἱ προφῆτες ἐπὶ πολλά χρόνια κατέθεταν τὴ μαρτυρία τους γιὰ ὅλα αὐτά, καὶ ὅτι τὸ σημεῖο τὸ ὁποῖο τοὺς εἶχε δοθεῖ εἶχε κι ὄλας φτάσει. Καὶ ἄρχισαν νὰ φοβοῦνται ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀπιστίας τους.

19. Καὶ ἐγινε ὥστε δὲν ἐγινε σκοτάδι ὅλη αὐτὴν τὴ νύχτα, ἀλλὰ ἦταν φῶς σάν νὰ ἦταν μέρα μεσημέρι. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ ἥλιος ἀνέτειλε πάλι τὸ πρωῖ, σύμφωνα μὲ τὸν κανονικὸ του ρυθμὸ, καὶ ἤξεραν ὅτι ἦταν ἡ μέρα πού ὁ Κύριος θὰ γεννιόταν, λόγο τοῦ σημείου πού εἶχε δοθεῖ.

20. Καὶ εἶχαν πραγματοποιηθεῖ, μάλιστα, τὰ πάντα, μέχρι καὶ τὸ παραμικρό, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τῶν προφητῶν.

21. Καὶ ἐγινε ἐπίσης ὥστε ἓνα καινούργιο ἀστέρι παρουσιάστηκε, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο.

22. Καὶ ἐγινε ὥστε ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἄρχισαν ψευτιές νὰ διαδίδονται ἀπὸ τὸ Σατανὰ ἀνάμεσα στοῦ λαό, γιὰ νὰ σκληρύνουν τὴν καρδιά τους, μὲ σκοπὸ νὰ μὴ πιστέψουν σὲ αὐτὰ τὰ σημεῖα καὶ τὰ θαύματα πού εἶχαν δεῖ. Ὅμως παρόλες τίς ψευτιές καὶ τίς ἀπάτες, τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ λαοῦ πίστεψε, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Κύριο.

23. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ Νεφί πήγε ἀνάμεσα στοῦ λαό, καὶ ἐπίσης πολλοὶ ἄλλοι, βαπτίζοντας βάπτισμα μετανοίας, τὸ ὁποῖο παρέιχε μεγάλη ἄφεση ἁμαρτιῶν. Καὶ ἔτσι ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ ἔχει εἰρήνη στὴ χώρα.

24. Καὶ δὲν ὑπῆρχαν φιλονικίες, ἐκτός ἀπὸ μερικοὺς πού ἄρχισαν νὰ κηρύττουν, προσπαθώντας νὰ ἀποδείξουν μὲ τίς γραφές ὅτι δὲν ἦταν πιά ἀναγκαῖο νὰ τηρεῖται ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ. Λοιπὸν σὲ αὐτὸ ἔσφαλαν, ἀφοῦ δὲν καταλάβαιναν τίς γραφές.

25. Ὅμως ἐγινε ὥστε σύντομα

προσηλυτίστηκαν καὶ πείστηκαν γιὰ τὴν πλάνη στὴν ὁποία βρίσκονταν, γιατί τοὺς ἐγινε γνωστὸ ὅτι ὁ νόμος δὲν εἶχε ἀκόμα ἐκπληρωθεῖ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρωθεῖ καὶ τὸ παραμικρό. Μάλιστα, τοὺς ἤλθε μῆνυμα ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρωθεῖ. Μάλιστα, ὅτι ἓνα γιῶτα ἢ μικρὴ στιγμή δὲ θὰ καταργηθεῖ μέχρις ὅτου ὅλα νὰ ἐκπληρωθοῦν. Γι' αὐτὸ, τὸν ἴδιο κι ὄλας χρόνο, ἀπέκτησαν ἐπίγνωση τῆς πλάνης τους καὶ ὁμολόγησαν τὰ σφάλματά τους.

26. Καὶ ἔτσι πέρασε ὁ ἐνενηκοστὸς καὶ δεῦτερος χρόνος, φέρνοντας χαρὰς εὐαγγέλια στοῦ λαὸ ἔνεκα τῶν σημείων τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνταν σύμφωνα μὲ τὰ προφητικὰ λόγια ὄλων τῶν ἁγίων προφητῶν.

27. Καὶ ἐγινε ὥστε ὁ ἐνενηκοστὸς καὶ τρίτος χρόνος πέρασε μὲ εἰρήνη, ἐκτός ἀπὸ τοὺς ληστές τοῦ Γαδιάντων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν ἐπάνω στὰ βουνά, οἱ ὁποῖοι λυμαίνονταν τὴν περιοχὴ. Γιατί τόσο γερὰ ἦταν τὰ κρησφύγετά τους καὶ τὰ μέρη πού κατεῖχαν, πού ὁ λαὸς δὲν μπορούσε νὰ τοὺς ὑπερνικήσει. Ἔτσι λοιπὸν διέπρατταν πολλὰ ἐγκλήματα καὶ ἔκαναν πολλοὺς φόνους ἀνάμεσα στοῦ λαό.

28. Καὶ ἐγινε ὥστε κατὰ τὸν ἐνενηκοστὸ καὶ τέταρτο χρόνο ἄρχισαν νὰ αὐξάνονται σὲ μεγάλο βαθμὸ, γιατί ὑπῆρχαν πολλοὶ ἀποστάτες ἀπὸ τοὺς Νεφίτες πού εἶχαν καταφύγει σὲ αὐτούς, πράγμα πού προκάλεσε μεγάλη θλίψη σὲ ἐκείνους τοὺς Νεφίτες πού παρέμειναν στὴ χώρα.

29. Καὶ ἐπίσης ὑπῆρχε αἰτία μεγάλης θλίψης ἀνάμεσα στοὺς Λαμανίτες, γιατί ἰδέστε, πολλὰ παιδιὰ τους μεγάλωσαν καὶ ἄρχισαν νὰ γίνονται ἰσχυροὶ μὲ τὰ χρόνια, ὥστε ἔγιναν ἀνεξάρτητοι, καὶ παρασύρονταν ἀπὸ μερικοὺς πού ἦταν Ζωραμίτες, ἀπὸ τίς ψευτιές τους καὶ τὰ κολακευτικὰ τους λόγια, καὶ προσχω-

ρούσαν στους ληστές του Γαδιάντων.

30. Καί ἔτσι εἶχαν καί οἱ Λαμανίτες ἐπίσης πληγῆ, καί ἄρχισαν νά μειώνονται ὡς πρός τήν πίστη καί τή χρηστότητά τους, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῆς ἀνατέλλουσας γενεᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ἡ ἀνομία καί οἱ ἀποτροπιασμοί αὐξάνονται ἀνάμεσα στό λαό. Οἱ Νεφίτες καί οἱ Λαμανίτες ἐνώνονται γιά νά ὑπερασπιστοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἐναντίων τῶν ληστῶν Γαδιάντων. Νεοφώτιστοι Λαμανίτες γίνονται λευκοί καί λέγονται Νεφίτες.

Και ἔγινε ὥστε ἔτσι πέρασε καί ὁ ἐνενηκοστός καί πέμπτος χρόνος, καί οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά ξεχνοῦν αὐτά τά σημεῖα καί τά θαύματα πού εἶχαν ἀκούσει καί ἄρχισαν νά εἶναι ὄλο καί λιγότερο κατάπληκτοι μέ τά σημεῖα καί τά θαύματα ἀπό τοὺς οὐρανούς, τόσο ὥστε ἄρχισαν νά εἶναι σκληροί στήν καρδιά τους καί τυφλοί στό νοῦ τους καί ἄρχισαν νά μὴ πιστεύουν ὅλα ὅσα εἶχαν δεῖ καί ἀκούσει —

2. Φανταζόμενοι μερικά μάταια πράγματα μέσα στήν καρδιά τους, ὅτι αὐτό εἶχε δημιουργηθεῖ ἀπό ἀνθρώπους καί ἀπό τή δύναμη τοῦ διαβόλου, γιά νά παρασύρει καί νά παραπλανήσει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καί ἔτσι ἐξουσίαζε ὁ Σατανάς τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πάλι, τόσο ὥστε τοὺς τύφλωσε τά μάτια καί τοὺς παρέσυρε νά πιστεύουν ὅτι ἡ διδαχὴ γιά τὸ Χριστό ἦταν κάτι τὸ ἀνόητο καί μάταιο.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισαν οἱ ἄνθρωποι νά γίνονται ἰσχυροί στήν πονηριά καί στους ἀποτροπιασμούς, καί δέν πίστευαν ὅτι θά δοθοῦν πιά ἄλλα σημεῖα εἴτε θαύματα. Καί ὁ Σατανὰς περιφερόταν παρασύροντας τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, βάζοντάς

τους σέ πειρασμούς καί βάζοντάς τους νά κάνουν μεγάλες ἀνομιές στή χώρα.

4. Καί ἔτσι πέρασε ὁ ἐνενηκοστός καί ἕκτος χρόνος, ἐπίσης καί ὁ ἐνενηκοστός καί ἑβδομος χρόνος, ἐπίσης καί ὁ ἐνενηκοστός καί ἕνατος χρόνος.

5. Καί ἐπίσης εἶχαν περάσει ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τίς ἡμέρες τοῦ Μωσίου, πού ἦταν βασιλιάς ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν.

6. Καί εἶχαν περάσει ἑξακόσια καί ἑννέα χρόνια ἀπὸ τότε πού ὁ Λεχὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

7. Καί εἶχαν περάσει ἑννέα χρόνια ἀπὸ τὸν καιρὸ πού δόθηκε τὸ σημεῖο, γιά τὸ ὁποῖο εἶχαν μιλήσει οἱ προφῆτες, ὅτι ὁ Χριστὸς θά ἐρχόταν στὸν κόσμο.

8. Λοιπὸν οἱ Νεφίτες ἄρχισαν νά μετροῦν τὸ χρόνο τους ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίοδο πού δόθηκε τὸ σημεῖο, δηλαδή ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ. Ὅποτε, ἑννέα χρόνια εἶχαν παρέλθει.

9. Καί ὁ Νεφί, πού ἦταν ὁ πατέρας τοῦ Νεφί, πού τοῦ εἶχαν ἀνατεθεῖ τά χρονικά, δέν ἐπέστρεψε στή χώρα τοῦ Ζαραζέμλα, καί δέν μπορούσαν νά τὸν βροῦν πουθενά σέ ὅλη τὴ χώρα.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαὸς ἀκόμη παρέμεινε σέ ἀνομία, παρόλο τὸ τόσο κήρυγμα καί τίς προφητείες πού εἶχαν σταλθεῖ σέ αὐτούς. Καί ἔτσι πέρασε καί ὁ δέκατος χρόνος, καί ὁ ἐνδέκατος χρόνος ἐπίσης πέρασε μέ ἀνομία.

11. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τὸ δέκατο τρίτο χρόνο ἄρχισαν πόλεμοι καί διχόνοιες σέ ὅλη τὴ χώρα. Γιατί οἱ ληστές Γαδιάντων εἶχαν γίνει τόσο πολυάριθμοι καί θανάταναν τόσους ἀπὸ τὸ λαὸ καί ἀφάνισαν τόσες πολλές πόλεις καί σκόρπισαν τόσο πολὺ θάνατο καί μακελλεῖο σέ ὅλη τὴ χώρα, ὥστε ἔγινε σκόπιμο ὄλος ὁ

λαός, και οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες, να πάρουν τά όπλα έναντίον τους.

12. Όποτε, όλοι οι Λαμανίτες πού είχαν έπιστρέψει στον Κύριο, ένώθηκαν με τους αδελφούς τους, τους Νεφίτες, και αναγκάστηκαν, για τήν ασφάλεια τής ζωής τους και τών γυναικών τους και τών παιδιών τους, να πάρουν τά όπλα έναντίον αυτών τών ληστών Γαδιάντων, μάλιστα, και επίσης για να διατηρήσουν τά δικαιώματά τους και τά προνόμιά τους τής εκκλησίας τους και τής λατρείας τους και τής έλευθερίας τους και τής ανεξαρτησίας τους.

13. Και έγινε ώστε προτού να περάσει αυτός ο δέκατος τρίτος χρόνος, οι Νεφίτες απειλούνταν με ολοκληρωτική καταστροφή εξαιτίας αυτού του πολέμου, ο όποιος είχε γίνει υπερβολικά όδυνηρός.

14. Και έγινε ώστε αυτοί οι Λαμανίτες πού είχαν ένωθει με τους Νεφίτες, αριθμούνταν μαζί με τους Νεφίτες.

15. Και αφαιρέθηκε από αυτούς ή κατάρα τους, και τό δέρμα τους έγινε λευκό σαν τών Νεφιτών.

16. Και οι νέοι τους και οι κόρες τους έγιναν εξαιρετικά όμορφοι και αριθμούνταν με τους Νεφίτες και λέγονταν Νεφίτες. Και έτσι τελείωσε ο δέκατος τρίτος χρόνος.

17. Και έγινε ώστε κατά τήν έναρξη του δέκατου τέταρτου χρόνου, ο πόλεμος μεταξύ τών ληστών και του λαού του Νεφί συνεχιζόταν και έγινε πάρα πολύ όδυνηρός. Όμως, ο λαός του Νεφί πλεονεκτούσε κάπως από τους ληστές, τόσο πού τους έδωξαν έξω από τά έδάφη τους μέσα στά βουνά και μέσα στά κρυσφύγετά τους.

18. Και έτσι τελείωσε ο δέκατος τέταρτος χρόνος. Και κατά τον *δέκατο πέμπτο χρόνο ήλθαν έναντίον

του λαού του Νεφί. Και εξαιτίας τής άνομίας του λαού του Νεφί, και τών τόσων φιλονικιών τους και άποστασιών τους, οι ληστές Γαδιάντων υπερίσχυσαν αρκετά επ' αυτών.

19. Και έτσι τελείωσε ο δέκατος πέμπτος χρόνος, και έτσι βρίσκονταν οι άνθρωποι σε κατάσταση πολλών βασάνων, και τό σπαθί του άφανισμού κρεμόταν πάνω από αυτούς, τόσο πού κόντευαν να παταχθούν από αυτό, και τουτο εξαιτίας τής άνομίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ό Γαδιάννι, ο άρχηγός τών Γαδιάντων, απαιτεί να παραδοθούν ο Λαχονέας και οι Νεφίτες και τά έδάφη τους. Ό Λαχονέας διορίζει τον Γιδγιδόνι ως άρχιστράτηγο τών στρατευμάτων. Οι Νεφίτες συναθροίζονται στή Ζαραχέμλα και στήν Άφθονία για να άμυνθούν.

ΚΑΙ τώρα έγινε ώστε κατά τό δέκατο έκτο χρόνο από τον έρχομό του Χριστού, ο Λαχονέας, ο κυβερνήτης τής χώρας, έλαβε μία έπιστολή από τον άρχηγό και τον κυβερνήτη αυτής τής συμμορίας τών ληστών, και τουτα ήταν τά λόγια τά όποια ήταν γραμμένα, και έλεγαν:

2. Λαχονέα, ευγενέστατε και άρχηγέ τής χώρας, ιδές, σου γράφω αυτήν τήν έπιστολή, και σου δίνω πάρα πολύ μεγάλους επαίνους ένεκα τής σταθερότητάς σου, και τής σταθερότητας επίσης του λαού σου, στο να διατηρείτε αυτό πού υποθέτετε ότι είναι δικαίωμά σας και έλευθερία σας. Μάλιστα, στέκεστε γερά, σαν να υποστηρίζετε από τό χέρι ενός Θεού, στήν υπεράσπιση τής έλευθερίας σας και τής περιουσίας σας και τής πατρίδας σας ή αυτής πού έτσι άποκαλείτε.

3. Και μου φαίνεται ότι είναι

κρίμα, εὐγενέστατε Λαχονέα, τὸ νά εἶστε τόσο ἀνόητοι καὶ μάταιοι ὥστε νά νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νά σταθεῖτε ἐναντία τῶσων πολλῶν γενναίων ἀνδρῶν πού βρίσκονται στίς διαταγές μου, οἱ ὅποιοι δέ στέκονται αὐτήν τή στιγμή ὑπό τά ὄπλα τους, καί πού περιμένουν μέ μεγάλη ἀνυπομονή σῶς γιά τὸ λόγο — Πηγαίνετε πρὸς τοὺς Νεφίτες καί ἀφανίστε τους.

4. Καί ἐγώ, ἀφοῦ γνωρίζω τὸ ἀήτητο πνεῦμα τους, ἀφοῦ τοὺς ἔχω δοκιμάσει στό πεδίο τῆς μάχης, καί ἀφοῦ γνωρίζω τὸ αἰώνιο μίσος τους πρὸς ἐσᾶς ἐξαιτίας τῶν τῶσων πολλῶν ἀδικιῶν πού τοὺς ἔχετε κάνει, γι' αὐτό, ἂν ἔλθουν ἐναντίον σας θά σᾶς ἐπισκεφτοῦν μέ ὀλοκληρωτική καταστροφή.

5. Γι' αὐτὸ ἔγραψα ἐτούτη τὴν ἐπιστολή, σφραγίζοντάς την μέ τὸ ἴδιο μου τὸ χέρι, ἐνδιαφερόμενος γιά τὸ καλὸ σας, ἔνεκα τῆς σταθερότητάς σας σέ αὐτὸ τὸ ὄποιο πιστεύετε ὅτι εἶναι σωστό, καί τὸ εὐγενές πνεῦμα σας στό πεδίο τῆς μάχης.

6. Γι' αὐτὸ γράφω σέ σᾶς, ζητώντας νά παραχωρήσετε σέ τοῦτον τὸ λαὸ μου, τίς πόλεις σας, τὰ ἐδάφη σας καί τὰ ὑπάρχοντά σας, παρά νά σᾶς ἐπισκεφτοῦν μέ τὸ σπαθὶ καί νά πέσει ἐπάνω σας ὁ ὄλεθρος.

7. Δηλαδή μέ ἄλλα λόγια, παραδοθεῖτε σέ μᾶς, καί ἐνωθεῖτε μαζί μας καί μάθετε τὰ μυστικὰ ἔργα μας, καί γίνετε ἀδελφοί μας ὥστε νά εἶστε σάν ἐμᾶς — ὄχι σκλάβοι μας, ἀλλὰ ἀδελφοί μας καί συνεταιροί μας σέ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μας.

8. Καί ιδέστε, σᾶς ὀρκίζομαι, ἂν τὸ κάνετε αὐτό, μέ ὄρκο, δέ θά καταστραφεῖτε. Ἄλλὰ ἂν δέν τὸ κάνετε αὐτό, σᾶς ὀρκίζομαι μέ ὄρκο, ὅτι τὸν ἐπόμενο μήνα θά προστάξω ὥστε τὰ στρατεύματά μου νά ἔλθουν ἐναντίον σας, καί δέ θά συγκρατήσουν τὸ χέρι τους καί δέ θά λυπηθοῦν, ἀλλὰ θά

σᾶς σκοτώσουν, καί θά ἀφήσουν νά πέσει τὸ σπαθὶ ἐπάνω σας μέχρι πού νά ἐξολοθρευθεῖτε.

9. Καί ιδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ Γιδιάννι, καί εἶμαι ὁ κυβερνήτης αὐτῆς τῆς μυστικῆς κοινωνίας τοῦ Γαδιάντων, ἡ ὁποία κοινωνία καί τὰ ἔργα τῆς ξέρω ὅτι εἶναι καλά, καί εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ καί ἔχουν μεταβιβαστεῖ σέ ἐμᾶς.

10. Καί σοῦ γράφω ἐτούτη τὴν ἐπιστολή, Λαχονέα, καί ἐλπίζω ὅτι θά παραδώσετε τὰ ἐδάφη σας καί τὰ ὑπάρχοντά σας, χωρὶς αἱματοχυσία, ὥστε αὐτὸς ὁ λαὸς μου νά ἀνακτήσουν τὰ δικαιώματά τους καί τὴν κυβέρνησή τους, αὐτοὶ πού ἀποστάτησαν ἀπὸ ἐσᾶς ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας σας στό νά κατακρατεῖτε ἀπὸ αὐτοὺς τὰ δικαιώματά τους στήν κυβέρνηση, καί ἂν δέν τὸ κάνετε αὐτό, θά ἀντεκδικηθῶ τὸ ἄδικο τους. Ἐγώ εἶμαι ὁ Γιδιάννι.

11. Καί τότε ἐγινε ὥστε ὅταν ἔλαβε ὁ Λαχονέας αὐτήν τὴν ἐπιστολή, ἦταν πολὺ κατάπληκτος, ἐξαιτίας τοῦ θράσους τοῦ Γιδιάννι πού ἀπειλοῦσε τὴν κτήσῃ τῆς χώρας τῶν Νεφιτῶν, καί ἐπίσης πού ἀπειλοῦσε τὸ λαὸ καί πού ἀντεκδικεῖτο τὰ ἄδικο ἐκείνων πού δέν εἶχαν λάβει κανένα ἄδικο, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶχαν κάνει ἄδικο αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀποστατώντας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀπείσιους καί ἀποτροπιαστικούς ληστές.

12. Λοιπὸν ιδέστε, αὐτὸς ὁ Λαχονέας, ὁ κυβερνήτης, ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος, καί δέν μποροῦσε νά φοβηθεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιτηθεῖσαι καί τίς ἀπειλές ἐνός ληστή. Γι' αὐτὸ δέν ὑπάκουσε στήν ἐπιστολή τοῦ Γιδιάννι, τοῦ κυβερνήτη τῶν ληστῶν, ἀλλὰ ἔκανε ὥστε ὁ λαὸς του νά ἐπικαλεσθεῖ τὸν Κύριο γιά δύναμη στόν καιρὸ πού θά τοὺς ἐπιτίθονταν οἱ ληστές.

13. Μάλιστα, ἔστειλε προκήρυξη

σέ ὄλο τό λαό, νά συγκεντρώσουν τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους, τά ποιμνιά τους καί τίς ἀγέλες τους καί ὅλα τά ὑπάρχοντά τους ἐκτός ἀπό τά ἐδάφη τους, σέ ἓνα μέρος.

14. Καί ἔκανε ὥστε νά χτιστοῦν ὀχυρώματα ὀλόγυρά τους, καί ἡ δύναμή τους νά εἶναι ἐξαιρετικά ἰσχυρή. Καί ἔκανε ὥστε στρατεύματα, καί τῶν Νεφιτῶν καί τῶν Λαμανιτῶν, δηλαδή ὄλων ἐκείνων πού ἀριθμοῦνταν μέ τούς Νεφίτες, νά τοποθετηθοῦν ὡς φρουροί ὀλόγυρα γιά νά τούς φυλάνε καί νά τούς φρουροῦν ἀπό τούς ληστές μέρα καί νύχτα.

15. Μάλιστα, τούς εἶπε: "Ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, ἐκτός ἂν μετανοήσετε γιά ὅλες τίς ἀνομίες σας, καί ἐπικαλεσθεῖτε τόν Κύριο, δέν πρόκειται μέ κανένα τρόπο νά ἐλευθερωθεῖτε ἀπό τά χέρια αὐτῶν τῶν ληστῶν Γαδιάντων.

16. Καί τόσο ἰσχυρά καί θαυμάσια ἦταν τά λόγια καί οἱ προφητείες τοῦ Λαχονέα, πού πράγματι προκάλεσαν φόβο ἐπάνω σέ ὄλο τό λαό, καί προσπάθησαν μέ ὄλη τους τή δύναμη νά πράξουν σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Λαχονέα.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λαχονέας ὄρισε ἓναν ἀρχιστράτηγο γιά ὄλα τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν, γιά νά τούς διατάξει σέ στιγμή πού θά ἐπιτίθονταν οἱ ληστές ἀπό τήν ἐρημιά ἐναντίον τους.

18. Λοιπόν ὄριστηκε ὁ ἀνώτερος ἀπό ὄλους τούς στρατιωτικούς ἀρχηγούς καί ὁ μέγας ἀρχηγός ὄλων τῶν στρατευμάτων τῶν Νεφιτῶν, καί τό ὄνομά του ἦταν Γιδγιδόνι.

19. Λοιπόν ἦταν τό συνήθειο ὄλων τῶν Νεφιτῶν νά ὄρίζουν ὡς στρατιωτικούς ἀρχηγούς τους, (ἐκτός ὅταν ἦταν στίς ἐποχές τῆς ἀνομίας τους) κάποιον πού νά εἶχε τό πνεῦμα τῆς ἀποκάλυψης καί ἐπίσης

τῆς προφητείας. Γι' αὐτό, αὐτός ὁ Γιδγιδόνι ἦταν μέγας προφήτης ἀνάμεσα του, ὅπως ἦταν καί ὁ ἀρχιδικαστής.

20. Λοιπόν ὁ λαός εἶπε στό Γιδγιδόνι: Προσευχῆσου στόν Κύριο, καί ἄς ἀνεβούμε πάνω στά βουνά καί μέσα στήν ἐρημιά, ὥστε νά πέσουμε ἐπάνω στους ληστές καί νά τούς ἀφανίσουμε στά δικά τους ἐδάφη.

21. "Ὅμως ὁ Γιδγιδόνι τούς εἶπε: Θεός φυλάξει. Γιατί ἂν τούς ἐπιτιθέμασταν, ὁ Κύριος θά μᾶς παρέδινε στά χέρια τους. Ἐπομένως, θά προετοιμαστοῦμε στό κέντρο τῶν ἐδαφῶν μας, καί θά συγκεντρώσουμε ὄλα τά στρατεύματά μας, καί δέ θά τούς ἐπιτεθοῦμε, ἀλλά θά περιμένουμε μέχρι νά μᾶς ἐπιτεθοῦν ἐκεῖνοι. Λοιπόν, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, ἂν τό κάνουμε αὐτό θά μᾶς τούς παραδώσει στά χέρια μας.

22. Καί ἔγινε ὥστε κατά τό *δέκατο ἑβδομο χρόνο, κατά τό τέλος τοῦ χρόνου, ἡ προκήρυξη τοῦ Λαχονέα βῆκε σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, καί πῆραν τά ἄλογα τους καί τά ἄρματά τους καί τά βοοειδή τους, καί ὄλα τά ποιμνιά τους καί ὄλες τίς ἀγέλες τους καί τά σιτηρά τους, καί ὄλα τά ὑπάρχοντά τους καί πορευτήκαν κατά χιλιάδες καί κατά μυριάδες, μέχρι πού ἔφθασαν ὄλοι στό μέρος πού εἶχε ὄριστεί γιά νά συγκεντρωθοῦν, γιά νά ἀμυνθοῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους.

23. Καί ἡ χώρα πού εἶχε ὄριστεί ἦταν ἡ γῆ τοῦ Ζαραχέμα, καί ἡ γῆ πού ἦταν ἀνάμεσα στή γῆ τοῦ Ζαραχέμα καί στή γῆ Ἐφθονία, μάλιστα, ὡς τή γραμμή πού ἦταν ἀνάμεσα στή γῆ Ἐφθονία καί στή γῆ Ἐρήμωση.

24. Καί ἦταν πολλές χιλιάδες ἀνθρώποι πού λέγονταν Νεφίτες, πού συγκεντρώθηκαν σέ αὐτήν τή χώρα. Λοιπόν ὁ Λαχονέας ἔκανε ὥστε νά

συγκεντρωθῶν στὴ γῆ πρὸς τὰ νότια, ἐξαιτίας τῆς μεγάλης κατάρτας πού ἦταν στὴ γῆ πρὸς τὰ βόρεια.

25. Καὶ ὀχυρώθηκαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους, καὶ κατοικοῦσαν σὲ μιὰ χώρα καὶ σὲ ἓνα σῶμα, καὶ φοβόνταν τὰ λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸ Λαχονέα, τόσο ὥστε μετανόησαν ἀπὸ ὄλες τίς ἁμαρτίες τους. Καὶ ἔκαναν τίς προσευχάς τους πρὸς τὸν Κύριο τὸ Θεό τους, γιὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσει τὸν καιρὸ πού οἱ ἐχθροὶ τους θὰ ἔρχονταν πρὸς μάχη ἐναντίον τους.

26. Καὶ ἦταν πάρα πολὺ λυπημένοι ἐξαιτίας τῶν ἐχθρῶν τους. Καὶ ὁ Γιδιγιδόνι φρόντισε ὥστε νὰ φτιάξουν πολεμικὰ ὄπλα ὄλων τῶν εἰδῶν, καὶ νὰ εἶναι ἰσχυροὶ μὲ ἄρματα καὶ μὲ ἀσπίδες καὶ μὲ ἀσπίδια, κατὰ τὸ εἶδος τῶν ὁδηγιῶν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Τὰ Νεφίτικὰ στρατεύματα νικοῦν τοὺς ληστές Γαδιάντων. Ὁ Γιδιάννι θανατώνεται καὶ ὁ διάδοχός του, ὁ Ζεμναρίχα, κρεμιέται. Οἱ Νεφίτες δοξάζουν τὸν Κύριο γιὰ τίς νίκες τους.

Καὶ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου ὀγδόου χρόνου αὐτὰ τὰ στρατεύματα τῶν ληστῶν εἶχαν προετοιμαστεῖ γιὰ μάχη, καὶ ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν καὶ νὰ ἐξορμοῦν ἀπὸ τοὺς λόφους καὶ ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὴν ἐρημιὰ καὶ τὰ ὄχυρά τους καὶ τὰ κρησφύγετά τους, καὶ ἄρχισαν νὰ κατακοτῶν τὰ ἐδάφη, τόσο αὐτὰ πού βρισκόνταν στὴ γῆ νότια, ὅσο καὶ αὐτὰ πού βρισκόνταν στὴ γῆ βόρεια, καὶ ἄρχισαν νὰ κατακοτῶν ὅλα τὰ ἐδάφη τὰ ὅποια εἶχαν ἐγκαταλειφθεῖ ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, καὶ τίς πόλεις πού εἶχαν ἀφεθεῖ ἐρημες.

2. Ὅμως ἰδέστε, δέν ὑπῆρχαν ἄγρια θηρία οὔτε θήραμα σὲ αὐτὰ τὰ ἐδάφη τὰ ὅποια εἶχαν ἐγκαταλειφθεῖ

ἀπὸ τοὺς Νεφίτες, καὶ δέν ὑπῆρχε θήραμα γιὰ τοὺς ληστές παρὰ μόνο στὴν ἐρημιὰ.

3. Καὶ δέν μποροῦσαν οἱ ληστές νὰ ἐπιζήσουν παρὰ μόνο στὴν ἐρημιὰ, ἀπὸ τὴν ἔλλειψη τροφῆς. Γιὰ τὸ οἱ Νεφίτες ἄφησαν τὰ ἐδάφη τους ἐρημωμένα, καὶ εἶχαν συγκεντρώσει τὰ ποιμνιά τους καὶ τίς ἀγέλες τους καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά τους, καὶ ἦταν σὲ ἓνα σῶμα.

4. Γι' αὐτὸ, δέ δινόταν εὐκαιρία στοὺς ληστές νὰ λεηλατήσουν καὶ νὰ ἀποκτήσουν τροφή, παρὰ μόνο ἂν ἔρχονταν σὲ ἀνοιχτὴ μάχη ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν. Καὶ οἱ Νεφίτες, ὄντας σὲ ἓνα σῶμα, καὶ ὄντας τόσοι πολλοὶ σὲ ἀριθμὸ, καὶ ἔχοντας ἀποθηκεύσει γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους προμήθειες καὶ ἄλλα καὶ βοοειδῆ καὶ ποιμνία ὄλων τῶν εἰδῶν, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιζήσουν γιὰ διάστημα ἑφτά χρόνων, κατὰ τὸ ὁποῖο χρονικὸ διάστημα ἐλπίζανε νὰ ἀφανίσουν τοὺς ληστές ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς χώρας. Καὶ ἔτσι παρήλθε ὁ δέκατος ὀγδοὺς χρόνος.

5. Καὶ ἔγινε ὥστε κατὰ τὸ δέκατο ἔνατο χρόνο, ὁ Γιδιάννι βρῆκε ὅτι ἦταν σκόπιμο νὰ ἔλθει σὲ μάχη ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν, γιὰ τὸ δέν ὑπῆρχε τρόπος νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιζήσουν παρὰ μόνο ἂν λεηλατοῦσαν καὶ λήστευαν καὶ δολοφονοῦσαν.

6. Καὶ δέν τολμοῦσαν νὰ διασπαροῦν ἐπάνω στοῦ πρόσωπο τῆς χώρας, τόσο ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ καλλιεργήσουν σιτηρὰ, μὴν τυχόν καὶ ἔλθουν καταπάνω τους οἱ Νεφίτες καὶ τοὺς σκοτώσουν. Γι' αὐτὸ ὁ Γιδιάννι ἔδωσε ἐντολὴ στὰ στρατεύματά του ὅτι αὐτὸν τὸ χρόνο ἔπρεπε νὰ ἔλθουν σὲ μάχη ἐναντίον τῶν Νεφιτῶν.

7. Καὶ ἔγινε ὥστε ἦλθαν σὲ μάχη. Καὶ ἦταν κατὰ τὸν ἕκτο μῆνα. Καὶ ἰδέστε, μεγάλη καὶ φοβερὴ ἦταν ἡ

μέρα πού ἦλθαν σέ μάχη. Καί ἦταν ζωσμένοι κατά τόν τρόπο τῶν ληστῶν, καί εἶχαν ἕνα πρόβειο δέρμα γύρω στήν ὀσφύ τους καί ἦταν βαμμένοι μέ αἷμα, καί τά κεφάλια τους ἦταν ξυρισμένα καί εἶχαν κεφαλόπλακες ἐπάνω τους, καί μέγα καί τρομερό ἦταν τό παρουσιαστικό τῶν στρατευμάτων τοῦ Γιδιάννι, ἐξαιτίας τοῦ ὄπλισμοῦ τους καί ἐξαιτίας τοῦ ὅτι εἶχαν βαφεῖ μέ αἷμα.

8. Καί ἔγινε ὥστε τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν, ὅταν εἶδαν τό παρουσιαστικό τοῦ στρατοῦ τοῦ Γιδιάννι, ἔπесαν ὅλοι στή γῆ καί ὕψωσαν τήν κραυγή τους στόν Κύριο τό Θεό τους, νά τούς γλιτώσει καί νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τά στρατεύματα τοῦ Γιδιάννι τό εἶδαν αὐτό, ἄρχισαν νά φωνάζουν μέ δυνατή φωνή, ἀπό τή μεγάλη τους χαρά, γιατί νόμισαν ὅτι οἱ Νεφίτες ἔπесαν ἀπό φόβο ἐξαιτίας τοῦ τρόμου τῶν στρατευμάτων τους.

10. Ὅμως γιά τοῦτο ἀπογοητεύθηκαν, γιατί οἱ Νεφίτες δέν τούς φοβόνταν, ἀλλά φοβόνταν τό Θεό τους καί τόν ἰκέτευαν γιά προστασία. Ἐπομένως, ὅταν τά στρατεύματα τοῦ Γιδιάννι ἔτρεξαν καταπάνω τους, αὐτοί ἦταν ἔτοιμοι νά τούς ἀντιμετωπίσουν. Μάλιστα, μέ τή δύναμη τοῦ Κυρίου τούς δέχτηκαν.

11. Καί ἄρχισε ἡ μάχη κατά αὐτόν τόν ἕκτο μήνα. Καί μεγάλη καί τρομερή ἦταν ἡ μάχη τους, μάλιστα, μεγάλη καί τρομερή ἦταν ἡ σφαγή τους, τόσο πού ποτέ δέν ἀκούστηκε τόσο μεγάλη σφαγή ἀνάμεσα σέ ὄλο τό λαό τοῦ Λεχί ἀπό τότε πού ἔφυγε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

12. Καί παρόλες τίς ἀπειλές καί τούς ὄρκους πού εἶχε κάνει ὁ Γιδιάννι, ιδέστε οἱ Νεφίτες τούς χτύ-

πησαν, τόσο πολύ ὥστε αὐτοί ὀπισθοχώρησαν ἀπό ἔμπρός τους.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Γιδιγιδόνι πρόσταξε νά τούς κυνηγήσουν τά στρατεύματά του μέχρι τά ὄρια τῆς ἐρημιᾶς, καί νά μήν ἀφήσουν κανέναν πού θά τύχαινε νά ἔπεφτε στά χέρια τους. Καί ἔτσι τούς κυνηγοῦσαν καί τούς σκότωναν, ὡς τά ὄρια τῆς ἐρημιᾶς, καί μέχρι πού ἐκπλήρωσαν τήν προσταγή τοῦ Γιδιγιδόνι.

14. Καί ἔγινε ὥστε τόν Γιδιάννι, πού στάθηκε καί πολέμησε μέ ἀνδρειοσύνη, τόν κυνήγησαν ἐνῶ τράπηκε σέ φυγή, καί καθώς ἦταν ἀποκαμωμένος, ἐπειδή εἶχε ἔντονα πολεμήσει, τόν πρόφτασαν καί τόν σκότωσαν. Καί ἔτσι ἦταν τό τέλος τοῦ Γιδιάννι τοῦ ληστή.

15. Καί ἔγινε ὥστε τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν ἐπέστρεψαν πάλι στόν τόπο της ἀσφάλειας. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός ὁ δέκατος ἔνατος χρόνος παρήλθε, καί οἱ ληστές δέν ξαναἦλθαν σέ μάχη, οὔτε ξαναἦλθαν κατά τό δέκατο ὄγδοο χρόνο.

16. Καί κατά τόν *εἰκοστό καί πρῶτο χρόνο δέν ἦλθαν σέ μάχη, ἀλλά ἦλθαν σέ ὄλες τίς πλευρές γιά νά κάνουν πολιορκία στό λαό τοῦ Νεφί ὀλόγυρα. Γιατί νόμιζαν ὅτι ἂν ἀπέκοπταν τό λαό τοῦ Νεφί ἀπό τά ἐδάφη τους, καί τούς ἀπέκλειαν ἀπό κάθε πλευρά, καί ἂν τούς ἀπέκοπταν ἀπό ὄλα τά ἐξωτερικά τους πρῶμα, θά τούς ἔκαναν νά παραδοθοῦν σύμφωνα μέ αὐτῶν τίς ἐπιθυμίες.

17. Λοιπὸν εἶχαν ὀρίσει ἕναν ἄλλον ἀρχηγό τους, τοῦ ὀποίου τό ὄνομα ἦταν Ζεμναρίχα. Λοιπὸν ὁ Ζεμναρίχα ἦταν πού ἔκανε νά γίνει ἀποκλεισμός.

18. Ὅμως ιδέστε, αὐτό ἦταν καλό γιά τούς Νεφίτες, γιατί ἦταν ἀδύνατο γιά τούς ληστές νά κάνουν ἀρκετά μακροχρόνια πολιορκία γιά νά ἔχει

ἐπίδραση στους Νεφίτες, ἔνεκα τῶν τόσων τους προμηθειῶν τίς ὅποιες εἶχαν ἀποθηκεύσει.

19. Καί ἔνεκα τῆς ἀνεπάρκειας τῶν προμηθειῶν τῶν ληστῶν. Γιατί ἰδέστε, δέν εἶχαν τίποτα ἄλλο ἐκτός ἀπό κρέας, γιά τή συντήρησή τους, τό ὅποιο κρέας προμηθεύονταν ἀπό τήν ἔρημιά.

20. Καί ἔγινε ὥστε τό ἄγριο θήραμα ἔγινε σπάνιο στήν ἔρημιά, τόσο πολύ ὥστε οἱ ληστές κόντευαν νά χαθοῦν ἀπό τήν πείνα.

21. Καί οἱ Νεφίτες συνεχῶς πορεύονταν ἔξω κατά τήν ἡμέρα καί κατά τή νύχτα, καί ἐπεφταν ἐπάνω στά στρατεύματά τους, καί τοὺς ἀποδεκάτιζαν κατά χιλιάδες καί κατά μυριάδες.

22. Καί ἔτσι ἔγινε ἡ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ τοῦ Ζεμναρίχα νά ὑποχωρήσουν ἀπό τό σχέδιό τους, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀφανισμοῦ πού ἐρχόταν σέ αὐτούς κατά τή νύχτα καί κατά τήν ἡμέρα.

23. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ζεμναρίχα ἔδωσε διαταγή στους ἀνθρώπους του νά ἀποσυρθοῦν ἀπό τόν ἀποκλεισμό, καί νά πορευτοῦν στά πιά ἀπομακρυσμένα τμήματα τῆς χώρας πρὸς τὰ βόρεια.

24. Τότε λοιπόν, ὁ Γιδγιδόνι, γνωρίζοντας τό σχέδιό τους καί ζέροντας τήν ἀδυναμία τους ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης τροφῆς, καί τῆς μεγάλης σφαγῆς πού εἶχε γίνει σέ αὐτούς, ἔστειλε τὰ στρατεύματά του κατά τή νύχτα καί ἀπέκοψε τό δρόμο τῆς ὀπισθοχώρησής τους καί τοποθέτησε τὰ στρατεύματά του στό δρόμο τῆς ὀπισθοχώρησής τους.

25. Καί αὐτό τό ἔκαναν τή νύχτα, καί στήν πορεία τους προσπέρασαν τοὺς ληστές, ἔτσι ὥστε τό ἐπόμενο πρωί, ὅταν ἄρχισαν οἱ ληστές τήν πορεία τους, τοὺς ἀπάντησαν τὰ στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν καί στήν

πρώτη γραμμή τους καί στήν ὀπισθοφυλακή τους.

26. Καί οἱ ληστές πού βρισκόνταν νότια, καί ἐκεῖνοι ἀποκόπηκαν στους τόπους τῆς ὀπισθοχώρησής τους. Καί ὅλα αὐτά ἔγιναν μέ διαταγή τοῦ Γιδγιδόνι.

27. Καί ὑπῆρχαν πολλές χιλιάδες πού παραδόθηκαν αἰχμάλωτοι στους Νεφίτες, καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπό αὐτούς θανατώθηκαν.

28. Καί τόν ἀρχηγό τους, τό Ζεμναρίχα, τόν ἐπιασαν καί τόν κρέμασαν ἐπάνω σέ ἓνα δένδρο, μάλιστα, ἐπάνω στήν κορυφή του μέχρι πού ἦταν νεκρός. Καί ἀφοῦ τόν κρέμασαν μέχρι πού ἦταν νεκρός, ἐριζαν τό δένδρο κάτω στή γῆ καί φώναζαν μέ δυνατή φωνή, λέγοντας:

29. Εἶθε ὁ Κύριος νά διατηρεῖ αὐτόν τό λαό σέ χρηστότητα καί σέ ἀγιότητα καρδιάς, ὥστε νά κάνουν νά καταρρίπτονται στή γῆ ὅλοι ὅσοι ἐπιζητήσουν νά τοὺς θανατώσουν ἐξαιτίας τοῦ κύρους καί τῶν μυστικῶν συνωμοσιῶν, ἀκριβῶς ὅπως καταρρίφθηκε στή γῆ ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

30. Καί χάρηκαν ὑπέρτατα καί φώναζαν πάλι μέ μιὰ φωνή, λέγοντας: Εἶθε ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ καί ὁ Θεός τοῦ Ἰσαάκ καί ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ, νά προστατεύει αὐτόν τό λαό σέ χρηστότητα, ἐνόσω θά ἐπικαλοῦνται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιά προστασία.

31. Καί ἔγινε ὥστε ξέσπασαν, ὅλοι σάν ἓνας, σέ τραγοῦδι καί δοξολογία τοῦ Θεοῦ τους γιά τό σπουδαῖο αὐτό πράγμα πού ἔκανε γι' αὐτούς, τό νά τοὺς διαφυλάξει ἀπό τό νά πέσουν στά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους.

32. Μάλιστα, φώναζαν: Ὡσαννά, στόν Ὑψιστο Θεό. Καί φώναζαν: Εὐλογημένο τό ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοδύναμου, τοῦ Ὑψιστου Θεοῦ.

33. Καί οί καρδιές τους φούσκωσαν από αγαλλίαση, μέχρι πού ανάβλυσαν πολλά δάκρυα, γιά τή μεγάλη καλοσύνη του Θεού πού τούς ἐλευθέρωσε από τά χέρια τῶν ἐχθρῶν τους. Καί ἤξεραν ὅτι εἶχαν ἐλευθερωθεῖ ἀπό αἰώνιο ὄλεθρο ἕνεκα τῆς μετάνοιάς τους καί τῆς ταπεινοφροσύνης τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οἱ Νεφίτες μετανοοῦν καί ἐγκαταλείπουν τίς ἁμαρτίες τους. Ὁ Μόρμον γράφει τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ του καί διακηρύττει τόν αἰώνιο λόγο σέ αὐτούς. Ὁ Ἰσραήλ θά συναθροιστεῖ ἀπό τή μακροχρόνιά του διασπορά.

Και τώρα ιδέστε, δέν ὑπῆρχε οὔτε μιά ζώσα ψυχή ἀνάμεσα σέ ὄλο τό λαό τῶν Νεφιτῶν πού νά ἀμφισβητοῦσε στό ἐλάχιστο τά λόγια ὄλων τῶν ἁγίων προφητῶν οἱ ὁποῖοι εἶχαν μιλήσει. Γιατί ἤξεραν ὅτι ἦταν ἀνάγκη καί ἔπρεπε νά ἐκπληρωθοῦν.

2. Καί ἤξεραν ὅτι ἔπρεπε ἀπαρατήτως νά εἶχε ἔλθει ὁ Χριστός, ἕνεκα τῶν πολλῶν σημειῶν τά ὁποῖα εἶχαν δοθεῖ, σύμφωνα μέ τά λόγια τῶν προφητῶν, καί ἕνεκα αὐτῶν πού εἶχαν συμβεῖ ἤδη, ἤξεραν πῶς ἔπρεπε καί ἦταν ἀνάγκη ὅτι τά πάντα ἔπρεπε νά γίνονταν σύμφωνα μέ αὐτό πού εἶχε εἰπωθεῖ.

3. Γι' αὐτό ἐγκατέλειψαν ὄλες τίς ἁμαρτίες τους καί τούς ἀποτροπιασμούς τους καί τίς πορνείες τους, καί ὑπηρετοῦσαν τόν Θεό μέ κάθε ἐπιμέλεια μέρα καί νύχτα.

4. Καί τότε ἔγινε ὥστε ἀφοῦ πήραν ὄλους τούς ληστεῖς αἰχμαλώτους, τόσο ὥστε κανένας δέ δραπετεύσει πού δέν εἶχε θανατωθεῖ, ἐρίζαν τούς αἰχμαλώτους τους στή φυλακή καί φρόντισαν νά κηρυχθεῖ σέ αὐτούς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί ὅσοι μετάνοιωναν γιά τίς ἁμαρτίες τους καί δέχον-

ταν νά συνάψουν διαθήκη ὅτι δέ θά δολοφονοῦσαν πιά, ἀφήνονταν ἐλεύθεροι.

5. Ὅμως ὅσοι ἦταν αὐτοί πού δέ συνήπταν διαθήκη καί πού ἐξακολουθοῦσαν ἀκόμη νά ἔχουν αὐτές τίς μυστικές δολοφονίες στήν καρδιά τους, μάλιστα, ὄσους ἔβρισκαν νά ἐκπνεοῦν ἀπειλές ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τους, καταδικάζονταν καί τιμωροῦνταν σύμφωνα μέ τό νόμο.

6. Καί ἔτσι ἔδωσαν τέλος σέ ὄλες αὐτές τίς ἀπαίσιες καί μυστικές καί ἀποτροπιαστικές συνωμοσίες, μέ τίς ὁποῖες γίνονταν τόσο μεγάλες ἀνομίες καί τόσες πολλές δολοφονίες.

7. Καί ἔτσι πέρασε ὁ εἰκοστός καί δεύτερος χρόνος καί ὁ εἰκοστός καί τρίτος ἐπίσης χρόνος, καί ὁ εἰκοστός καί τέταρτος, καί ὁ εἰκοστός καί πέμπτος, καί ἔτσι πέρασαν *εἰκοσι καί πέντε χρόνια.

8. Καί πολλά συνέβησαν πού, στά μάτια μερικῶν, θά φαίνονταν σπουδαῖα καί θαυμαστά. Ὅμως, δέν μποροῦν νά γραφοῦν ὄλα σέ τοῦτο τό βιβλίο. Μάλιστα, ἐτούτο τό βιβλίο δέν μπορεῖ νά περιέχει οὔτε τό ἑκατοστό ἀπό αὐτά πού ἔγιναν σέ τόσους πολλούς ἀνθρώπους στό διάστημα τῶν εἰκοσι καί πέντε χρόνων.

9. Ὅμως ιδέστε, ὑπάρχουν χρονικά πού περιέχουν ὄλα τά καθέκαστα τοῦ λαοῦ ἐτούτου. Καί μιά συντομότερη ἀλλά ἀληθινή ἀφήγηση δόθηκε ἀπό τό Νεφί.

10. Ἔτσι λοιπόν, ἔκανα τό χρονικό μου γι' αὐτά τά γεγονότα σύμφωνα μέ τό χρονικό τοῦ Νεφί, τό ὁποῖο εἶχε χαραχθεῖ στίς πλάκες πού ὀνομάζονταν οἱ πλάκες τοῦ Νεφί.

11. Καί ιδέστε, ἐγώ φτιάχνω τό χρονικό σέ πλάκες τίς ὁποῖες ἔχω φτιάξει μέ τά ἴδια μου τά χέρια.

12. Καί ιδέστε, ἐγώ λέγομαι Μόρμον, καί ὀνομάστηκα κατὰ τή γῆ τοῦ Μόρμον, τή γῆ στήν ὁποία ὁ

Ἄλμα ἐδραίωσε τὴν ἐκκλησίαν ἀνάμεσα στοῦ λαοῦ, μάλιστα, τὴν πρώτη ἐκκλησία πού ἐδραιώθηκε ἀνάμεσα τοὺς μετὰ τὴν παράβασή της.

13. Ἰδέστε, εἶμαι μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐχω κληθεῖ ἀπὸ ἐκείνον γιὰ νὰ διακηρύττω τὸ λόγο του στοῦ λαοῦ του, ὥστε νὰ ἔχουν ζωὴ αἰώνια.

14. Καί ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἀπαραίτητο ἐγώ, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε οἱ προσευχῆς ἐκείνων πού ἔχουν φύγει ἀπὸ ἐδῶ, αὐτῶν πού ἦταν οἱ ἅγιοι, νὰ ἐκπληρωθοῦν ἀνάλογα μὲ τὴν πίστη τους, νὰ κάνω ἕνα χρονικὸ αὐτῶν τῶν γεγονότων πού ἔχουν γίνει —

15. Μάλιστα, ἕνα μικρὸ χρονικὸ αὐτῶν πού ἔχουν συμβεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ὁ Λεχὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, συνέχεια μέχρι τὴν παρούσα ἔποχή.

16. Γι' αὐτὸ φτιάχνω τὸ χρονικὸ μου ἀπὸ τὶς ἀφηγήσεις πού δόθηκαν ἀπὸ ἐκείνους πού ὑπῆρξαν πρὶν ἀπὸ ἐμένα, μέχρι τὴν ἑναρξὴ τῶν ἡμερῶν μου.

17. Καί ὕστερα φτιάχνω χρονικὸ γιὰ ἐκεῖνα πού εἶδα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια.

18. Καί ξέρω τὸ χρονικὸ πού φτιάχνω ὅτι εἶναι σωστὸ καὶ ἀληθινὸ χρονικὸ. Ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα, σύμφωνα μὲ τὴ γλώσσα μας, δὲν εἶμαστε σὲ θέση νὰ γράψουμε.

19. Καί τώρα δίνω τέλος στὰ λεγόμενά μου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ μου, καὶ συνεχίζω νὰ δίνω τὴν ἀφήγησή μου γι' αὐτὰ πού ἔγιναν πρὶν ἀπὸ ἐμένα.

20. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Μόρμον, καὶ γνήσιος ἀπόγονος τοῦ Λεχὶ. Ἐχω λόγο νὰ δοξάσω τὸ Θεὸ μου καὶ τὸ Σωτήρα μου τὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού ἔφερε τοὺς πατέρες μας ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ (καὶ κανεὶς δὲν τὸ ἤξερε ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του καὶ

ἐκείνους πού ἔφερε ἀπὸ ἐκείνη τὴ χώρα,) καὶ ὅτι ἔχει δώσει σέ μένα καὶ στοῦ λαοῦ μου τὴν γνώση πρὸς τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

21. Ἀσφαλῶς ἐδλόγησε τὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ καὶ ὑπῆρξε ἐλεῆμων πρὸς τὸ σπέρμα τοῦ Ἰωσήφ.

22. Καὶ ἐνόσω τὰ τέκνα τοῦ Λεχὶ τηροῦσαν τὶς ἐντολές του, τοὺς ἐδλόγησε καὶ τοὺς ἐδημέρησε σύμφωνα μὲ τὸ λόγο του.

23. Μάλιστα, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ξαναφέρει ἕνα ὑπόλοιπο τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰωσήφ στὴ γνώση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ τους.

24. Καὶ ὅσο σίγουρα ὁ Κύριος ζεῖ, θὰ συναθροίσει ἀπὸ τὰ τέσσερα τέταρτα τῆς γῆς ὅλο τὸ ὑπόλοιπο τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰακώβ, αὐτοὺς πού εἶναι σκορπισμένοι μακριὰ ἐπάνω σὲ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

25. Καὶ ὅπως ἔχει συνάψει διαθήκη μὲ ὅλον τὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ, ἀκριβῶς ἔτσι ἡ διαθήκη πού ἔχει συνάψει μὲ τὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ θὰ ἐκπληρωθεῖ τὸν καιρὸ πού θὰ κρίνει ἐκείνους κατάλληλο, πρὸς ἀποκατάσταση ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ στὴ γνώση τῆς διαθήκης πού ἔχει συνάψει μαζί τους.

26. Καὶ τότε θὰ γνωρίσουν τὸ Λυτρωτὴ τους, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ τότε θὰ συναθροιστοῦν ἀπὸ τὰ τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς στὶς χώρες τους, ἀπὸ τὶς ὁποῖες διασκορπίστηκαν. Μάλιστα, ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ ἔτσι θὰ γίνει. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οἱ Νεφίτες ἐδημεροῦν. Ἀναπτύσσεται περηφάνεια, πλοῦτος καὶ διάκριση κοινωνικῶν τάξεων. Ἡ Ἐκκλησία διασπᾶται ἀπὸ ἄπιστοις. Ὁ Σατανὰς ὁδηγεῖ τὸ λαὸ σὲ ἀνοιχτὴ ἐπανάσταση. Πολλοὶ προφῆτες διαλαλοῦν μετάνοια καὶ θανατώνονται. Οἱ δολοφόνοι τους

συσπειρώνονται για νά πάρουν τήν κυβέρνηση.

Και τώρα ἔγινε ὥστε ὁ λαός τῶν Νεφίτων ἐπέστρεψαν ὅλοι στίς χῶρες τους κατά τόν *εἰκοστό καί ἔκτο χρόνο, κάθε ἄνθρωπος, μέ τήν οἰκογένειά του, τά ποιμνιά του καί τίς ἀγέλες του, τά ἄλογά του καί τά βοοειδή του καί ὅλα ὅσα τοὺς ἀνήκαν.

2. Καί ἔγινε ὥστε δέν εἶχαν φάει ὅλες τίς προμήθειές τους. Γι' αὐτό πῆραν μαζί τους ὅλα ὅσα δέν εἶχαν ἀνάλωσει, ἀπό ὅλα τά σιτηρά τους, κάθε λογῆς, καί τό χρυσάφι τους καί τό ἀσήμι τους καί ὅλα τά πολύτιμά τους, καί ἐπέστρεψαν στά δικά τους ἐδάφη καί ἀποκτήματα, καί στό βοριά καί στό νότο, καί στή γῆ πρὸς τά βόρεια καί στή γῆ πρὸς τά νότια.

3. Καί σέ αὐτούς τοὺς ληστες πού εἶχαν συνάψει διαθήκη νά τηροῦν τήν εἰρήνη τῆς χώρας, πού ἐπιθυμοῦσαν νά παραμεινοῦν Λαμανίτες, χάρισαν ἐδάφη, ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τους, ὥστε νά ἔχουν, μέ τόν κόπο τους, μέ τί νά συντηρηθοῦν. Καί ἔτσι ἐδραίωσαν τήν εἰρήνην σέ ὅλη τή χώρα.

4. Καί ἄρχισαν πάλι νά εὐημεροῦν καί νά γίνονται σπουδαῖοι. Καί πέρασε ὁ εἰκοστός καί ἕκτος καί ἑβδομος χρόνος καί ὑπῆρχε μεγάλη τάξη στή χώρα. Καί σχημάτισαν τοὺς νόμους τους σύμφωνα μέ τήν ἰσότητα καί τή δικαιοσύνη.

5. Καί τότε δέν ὑπῆρχε τίποτα σέ ὅλη τή χώρα πού νά ἐμποδίζε τό λαό ἀπό τό νά εὐημεροῦν συνέχεια, ἐκτός ἂν ἔπεφταν σέ παράβαση.

6. Λοιπόν ἦταν ὁ Γιδγιδόνι καί ὁ δικαστής, ὁ Λαχονέας, καί ὅλοι ὅσοι εἶχαν ὀριστεῖ ὡς ἡγέτες, αὐτοί πού ἐδραίωσαν αὐτήν τήν μεγάλη εἰρήνην στή χώρα.

7. Καί ἔγινε ὥστε οἰκοδομήθηκαν

πολλές νέες πόλεις καί πολλές παλιές πόλεις ἀνοικοδομήθηκαν.

8. Καί χαράχθηκαν πολλές λεωφόροι καί ἔγιναν πολλοί δρόμοι, πού ὄδηγοῦσαν ἀπό πόλη σέ πόλη καί ἀπό χώρα σέ χώρα καί ἀπό τόπο σέ τόπο.

9. Καί ἔτσι πέρασε ὁ εἰκοστός καί ὄγδοος χρόνος καί ὁ λαός εἶχε συνεχή εἰρήνη.

10. Ὅμως ἔγινε ὥστε κατά τόν εἰκοστό καί ἕνατο χρόνο ἄρχισαν νά ὑπάρχουν μερικές φιλονικεῖες ἀνάμεσα στό λαό. Καί μερικοί ὑψώνονταν στήν περηφάνεια καί στίς καυχῆσεις γιά τά τόσο μεγάλα πλούτη τους, μάλιστα, καί μέχρι νά γίνονται μεγάλες καταδιώξεις.

11. Γιατί ὑπῆρχαν πολλοί ἔμποροι στή χώρα, καί πολλοί δικηγόροι καί πολλοί ἀξιωματοῦχοι.

12. Καί οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά διακρίνονται κατά βαθμούς, ἀνάλογα μέ τά πλούτη τους καί μέ τίς εὐκαιρίες τους γιά μάθηση. Μάλιστα, μερικοί εἶχαν ἄγνοια ἐξαιτίας τῆς φτώχειας τους, καί ἄλλοι ἔπαιρναν μεγάλη μάθηση ἕνεκα τοῦ πλοῦτου τους.

13. Μερικοί ὑψώνονταν σέ περηφάνεια, καί ἄλλοι ἦταν ἐξαιρετικά ταπεινόφρονες. Μερικοί ἔπαιρναν ἐπιτίμηση γιά ἐπιτίμηση, ἐνῶ ἄλλοι ἔπαιρναν ἐπιτίμηση καί καταδίωξη καί κάθε εἶδους δυστυχίες, καί δέ στρέφονταν νά βρῖσουν πίσω, ἀλλά ἦταν ταπεινόφρονες καί μεταμελημένοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

14. Καί ἔτσι ἔγινε μεγάλη ἀνισότητα σέ ὅλη τή χώρα, τόσο πολύ ὥστε ὁ ἐκκλησία ἄρχισε νά διασπᾶται. Μάλιστα, τόσο πολύ ὥστε κατά τόν τριακοστό χρόνο, ἡ ἐκκλησία εἶχε διασπαστεῖ σέ ὅλη τή χώρα ἐκτός ἀπό μερικούς Λαμανίτες πού εἶχαν προσηλυτιστεῖ στήν ἀληθινή πίστη, καί δέν ἀποχωροῦσαν ἀπό αὐ-

τήν, γιατί ήταν στερεοί και σταθεροί και άκλόνητοι, πρόθυμοι με κάθε επιμέλεια να τηρούν τις εντολές του Κυρίου.

15. Λοιπόν η αιτία αυτής της ανισότητας των ανθρώπων ήταν έτούτη — ο Σατανάς είχε μεγάλη δύναμη, στό να ξεσηκώνει τους ανθρώπους να κάνουν κάθε είδους άνομία και να τους φουσκώνει με περηφάνεια, βάζοντάς τους σέ πειρασμό να επιδιώκουν δύναμη και έξουσία και πλούτη και τά μάταια του κόσμου.

16. Και έτσι ο Σατανάς παρέσυρε τις καρδιές των ανθρώπων στό να κάνουν κάθε είδους άνομία. Γι' αυτό άπόλαυσαν ειρήνη μόνο για λίγα χρόνια.

17. Και έτσι, κατά την έναρξη του τριακοστού χρόνου — άφου είχαν παραδοθει οί άνθρωποι για διάστημα άρκετού χρόνου να παρασύρονται άπό τους πειρασμούς του διαβόλου όπουδήποτε εκείνος επιθυμούσε να τους τραβάει, και να κάνουν οποιαδήποτε άνομία ήθελε εκείνος να κάνουν — και έτσι κατά την έναρξη αυτού, τού τριακοστού χρόνου, βρίσκονταν σέ κατάσταση φοβερής διαφθοράς.

18. Λοιπόν, δέν άμάρταιναν άπό άγνοια, γιατί ήξεραν τό θέλημα του Θεού γι' αυτούς, γιατί τό είχαν διδαχτεί. Λοιπόν αυτοί θεληματικά επαναστάτησαν έναντίον του Θεού.

19. Και τώρα ήταν κατά τις ημέρες του Λαχονέα, του γιου του Λαχονέα, γιατί ο Λαχονέας ανέλαβε την έδρα του πατέρα του και κυβερνούσε τό λαό αυτόν τό χρόνο.

20. Και άρχισαν να υπάρχουν άνθρωποι έμπνευσμένοι άπό τους ουρανούς και σταλμένοι, που στέκονταν ανάμεσα στό λαό σέ όλη τη χώρα, κηρύττοντας και δίνοντας μαρτυρία με θάρρος για τις άμαρτίες και τις άνομίες των ανθρώπων, και

δίνοντας τη μαρτυρία τους σέ αυτούς σχετικά με τη λύτρωση την όποια ο Κύριος θα κάνει για τό λαό του, δηλαδή με άλλα λόγια, την ανάσταση του Χριστού. Και έδιναν μαρτυρία με θάρρος για τά πάθη και τό θανάτο του.

21. Λοιπόν ύπήρχαν πολλοί άπό τους ανθρώπους που ήταν υπερβολικά θυμωμένοι έξαιτίας αυτών που έδιναν μαρτυρία για όλα αυτά. Και αυτοί που ήταν θυμωμένοι ήταν κυρίως οί άρχιδικαστές και εκείνοι που ύπήρξαν άρχιερείς και δικηγόροι. Μάλιστα, όλοι όσοι ήταν δικηγόροι είχαν θυμάσει με εκείνους που έδιναν μαρτυρία για όλα αυτά.

22. Λοιπόν δέν ύπήρχε ούτε δικηγόρος ούτε δικαστής ούτε άρχιερέας που να είχε έξουσία να καταδικάσει όποιοδήποτε σέ θάνατο αν δέν υπογραφόταν ή καταίκη τους άπό τον κυβερνήτη της χώρας.

23. Λοιπόν ύπήρχαν πολλοί άπό αυτούς που έδιναν μαρτυρία για πράγματα σχετικά με τό Χριστό, που έδιναν μαρτυρία με θάρρος, τους όποιους έπιασαν και τους θανάτωσαν κρυφά οί δικαστές, ώστε η γνώση του θανάτου τους δέν εφθασε στον κυβερνήτη της χώρας παρά μόνο μετά τό θανάτο τους.

24. Λοιπόν ιδέστε, αυτό ήταν αντίθετο στους νόμους της χώρας, ότι όποιοσδήποτε άνθρωπος να θανατωθεί εκτός αν είχαν έξουσία άπό τον κυβερνήτη της χώρας —

25. Όποτε, ήλθε στη γη του Ζαραχέμα μια διαμαρτυρία στον κυβερνήτη της χώρας, έναντίον αυτών των δικαστών που είχαν καταδικάσει τους προφήτες του Κυρίου σέ θάνατο, όχι σύμφωνα με τό νόμο.

26. Λοιπόν έγινε ώστε τους έπιασαν και τους έφεραν ενώπιον του δικαστή, για να δικαστούν για τό έγκλημα που είχαν κάνει, σύμφωνα με

τό νόμο ὁ ὁποῖος εἶχε δοθεῖ ἀπό τό λαό.

27. Λοιπόν ἐγινε ὥστε αὐτοί οἱ δικαστές εἶχαν πολλούς συγγενεῖς καί φίλους. Καί οἱ ὑπόλοιποι, μάλιστα, σχεδόν ὅλοι οἱ δικηγόροι καί οἱ ἀρχιερεῖς, συγκεντρώθηκαν καί ἐνώθηκαν μέ τούς συγγενεῖς ἐκείνων τῶν δικαστῶν πού ἐπρόκειτο νά δικαστοῦν σύμφωνα μέ τό νόμο.

28. Καί εἶχαν συνάψει διαθήκη ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλον, μάλιστα, αὐτήν τή διαθήκη πού εἶχε δοθεῖ ἀπό τούς παλαιούς, ἡ ὁποία διαθήκη εἶχε δοθεῖ καί χορηγηθεῖ ἀπό τό διάβολο, νά ἐνώνονται ἐναντίον κάθε χρηστότητας.

29. Λοιπόν ἐνώθηκαν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, καί εἶχαν συνάψει διαθήκη νά τούς ἀφανίσουν καί νά ἐλευθερώσουν αὐτούς πού ἦταν ἔνοχοι φόνου ἀπό τόν κλοιό τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία ἦταν ἔτοιμη νά ἀποδοθεῖ σύμφωνα μέ τό νόμο.

30. Καί ἀπήφησαν τό νόμο καί τά δικαίωματα τῆς πατρίδας τους, καί ἔδωσαν ἱερή ὑπόσχεση ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλο νά ἀφανίσουν τόν κυβερνήτη, καί νά ἐδραιώσουν ἕνα βασιλιά στή χώρα, ὥστε ἡ χώρα νά μὴν ἔχει πιά ἐλευθερία ἀλλά νά ὑποτάσσεται σέ βασιλιάδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ ἀρχιδικαστής δολοφονεῖται, ἡ κυβέρνηση ἀνατρέπεται καί ὁ λαός χωρίζεται σέ φυλές. Ὁ Ἰακώβ, ἕνας ἀντίχρηστος γίνεται βασιλιάς ἐνός συνασπισμοῦ φυλῶν. Ὁ Νεφί κηρύττει μετάνοια καί πίστη στό Χριστό. Ἄγγελοι τοῦ προσφέρουν διακονία καθημερινά, καί αὐτός ἀνασταίνει τόν ἀδελφό του ἀπό τούς νεκρούς. Πολλοί μετανοοῦν καί βαπτίζονται.

ΛΟΙΠΟΝ ἰδέστε, θά σᾶς δείξω ὅτι δέν ἐδραιώσαν βασιλιά ἐπὶ τῆς χώρας,

ἀλλά κατά τό ἴδιο αὐτό χρόνο, μάλιστα, τόν τριακοστό χρόνο, ἀφάνισαν ἐπάνω στή δικαστική ἔδρα, μάλιστα, δολοφόνησαν τόν ἀρχιδικαστή τῆς χώρας.

2. Καί οἱ ἄνθρωποι διχάστηκαν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, καί χωρίστηκαν ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον σέ φυλές, καθένας ἀνάλογα μέ τήν οἰκογένειά του καί τούς συγγενεῖς καί φίλους του. Καί ἔτσι κατέστρεψαν τήν κυβέρνηση τῆς χώρας.

3. Καί κάθε φυλή ὄρισε ἕναν ἀρχηγό, δηλαδή ἕναν ἡγέτη τους. Καί ἔτσι ἔγιναν φυλές καί ἡγέτες φυλῶν.

4. Λοιπόν ἰδέστε, δέν ὑπῆρχε κανένας ἀνάμεσά τους παρά μόνο ἄν εἶχε πολλή οἰκογένεια καί πολλούς συγγενεῖς καί φίλους. Γι' αὐτό οἱ φυλές τους ἔγιναν ἐξαιρετικά μεγάλες.

5. Λοιπόν ὅλα αὐτά ἔγιναν καί δέν ὑπῆρξαν ὡς τώρα πόλεμοι ἀναμεταξύ τους. Καί ὅλη αὐτή ἡ ἀνομία εἶχε πέσει ἐπάνω στό λαό ἐπειδή παραχώρησαν τούς ἑαυτούς τους στή δύναμη τοῦ Σατανᾶ.

6. Καί οἱ διακανονισμοί τῆς κυβέρνησης καταστράφηκαν, ἐξαιτίας τῆς μυστικῆς συνωμοσίας τῶν φίλων καί συγγενῶν ἐκείνων πού δολοφόνησαν τούς προφήτες.

7. Καί προκαλοῦσαν μεγάλη διχόνοια στή χώρα, τόσο ὥστε τό πιό δίκαιο τμήμα τοῦ λαοῦ εἶχε σχεδόν ὅλο γίνεῖ πονηρό. Μάλιστα, ὑπῆρχαν μόνο λίγοι δίκαιοι ἄνθρωποι ἀνάμεσά τους.

8. Καί ἔτσι, οὔτε ἕξι χρόνια δέν εἶχαν περάσει ἀπό τότε πού οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι στράφηκαν ἀπό τή χρηστότητά τους, σάν τό σκύλο στά ἐμέσματά του, ἡ σάν τή γουρούνα στό κύλισμά της στή λάσπη.

9. Λοιπόν αὐτή ἡ μυστική συνωμοσία ἡ ὁποία ἔφερε τόσο μεγάλη ἀνομία στό λαό, συγκεντρώθηκαν

καί ἔβαλαν ὡς κεφαλὴ τοὺς κάποιον πού τόν ἔλεγαν Ἰακώβ.

10. Καί τόν ὀνόμασαν βασιλιά τοὺς. Ἐπομένως ἔγινε βασιλιάς ἐπὶ αὐτῆς τῆς ἄνομης συμμορίας. Καί αὐτός ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριότερους πού εἶχαν δώσει τὴν ψήφο τοὺς ἐναντίον τῶν προφητῶν πού ἔδωσαν μαρτυρία γιὰ τόν Ἰησοῦ.

11. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοὶ δέν ἦταν τόσο δυνατοὶ κατὰ τόν ἀριθμὸ ὅσο οἱ φυλές τοῦ λαοῦ, πού ἦταν ἐνωμένοι μαζί, μόνο πού οἱ ἡγέτες τοὺς ἐφτιαχναν τοὺς νόμους τοὺς, καθένας ἀνάλογα μέ τὴ φυλὴ του. Κι ὁμως ἦταν ἐχθροί. Παρόλο πού δέν ἦταν δίκαιος λαός, ἐντούτοις ἦταν ἐνωμένοι στό μίσος τοὺς γιὰ ἐκείνους πού εἶχαν συνάψει διαθήκη νά καταστρέψουν τὴν κυβέρνηση.

12. Λοιπόν, ὁ Ἰακώβ, βλέποντας ὅτι οἱ ἐχθροὶ τοὺς ἦταν πολυαριθμότεροι ἀπὸ αὐτούς, αὐτός πού ἦταν ὁ βασιλιάς τῆς συμμορίας, γι' αὐτό πρόσταξε τοὺς ἀνθρώπους του νά ξεφύγουν στό πὶό βόρειο τμήμα τῆς χώρας, καί ἐκεῖ νά οἰκοδομήσουν γιὰ τοὺς ἑαυτούς τοὺς ἕνα βασίλειο, μέχρι νά προσχωρήσουν σέ αὐτούς ἀποστάτες, (γιατί τοὺς κολάκευε ὅτι ἐπρόκειτο νά ὑπάρξουν πολλοὶ ἀποστάτες) καί νά γίνουν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ γιὰ νά πολεμήσουν μέ τίς φυλές τοῦ λαοῦ. Καί ἔτσι ἔκαναν.

13. Καί τόσο γρήγορη ἦταν ἡ πορεία τοὺς, πού δέν μπορούσε νά ἀνασταλλεῖ μέχρι πού ἔφθασαν μακριὰ ἀπὸ τὴν προσιτότητα τοῦ λαοῦ. Καί ἐπὶ τελείωσε ὁ τριακοστός χρόνος. Καί ἔτσι ἦταν τὰ συμβάντα τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

14. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τόν τριακοστό καί πρῶτο χρόνο ἦταν διχασμένοι σέ φυλές, καθένας ἀνάλογα μέ τὴν οἰκογενεῖά του, τοὺς συγγενεῖς καί φίλους. Ὅμως ἤλθαν σέ συμφωνία ὅτι νά μὴν ἔλθουν σέ πό-

λεμο ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ δέν ἦταν ἐνωμένοι ὡς πρὸς τοὺς νόμους τοὺς καί τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεώς τοὺς, γιατί αὐτοὶ εἶχαν καθιερωθεῖ σύμφωνα μέ τὰ μυαλά ἐκείνων πού ἦταν οἱ ἀρχηγοὶ τοὺς καί οἱ ἡγέτες τοὺς. Ὅμως καθιέρωσαν πολὺ αὐστηροὺς νόμους ὅτι ἡ μιά φυλὴ δέν ἔπρεπε νά εἰσδύσει ἐναντίον τῆς ἄλλης, τόσο πού κατὰ κάποιον βαθμὸ εἶχαν εἰρήνην στή χώρα. Ὅμως, ἡ καρδιά τοὺς εἶχε στραφεῖ μακριὰ ἀπὸ τόν Κύριο τὸ Θεό τοὺς, καί λιθοβολοῦσαν τοὺς προφήτες καί τοὺς ἔδιωχναν ἀπὸ ἀνάμεσά τοὺς.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νεφί — πού τόν εἶχαν ἐπισκεφθεῖ ἄγγελοι καί ἐπίσης ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, λοιπόν ἀφοῦ εἶχε δεῖ ἀγγέλους, καί ἀφοῦ ἦταν αὐτόπτης μάρτυρας καί ἀφοῦ τοῦ εἶχε δοθεῖ ἐξουσία ὥστε νά ξέρει σχετικὰ μέ τὴ διακονία τοῦ Χριστοῦ, καί ἀφοῦ ἦταν ἐπίσης αὐτόπτης μάρτυρας στή γρήγορη ἐπιστροφή τοὺς ἀπὸ τὴ χρηστότητα στήν ἀνομία τοὺς καί τοὺς ἀποτροπιασμούς τοὺς.

16. Λοιπόν, ἀφοῦ θλιβόταν γιὰ τὴ σκληρότητα τῆς καρδιάς τοὺς καί τὴν τύφλωση τοῦ μυαλοῦ τοὺς — πῆγε σέ αὐτούς τόν ἴδιο χρόνο, καί ἄρχισε νά δίνει τὴ μαρτυρία του, μέ θάρρος, γιὰ τὴ μετάνοια καί τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μέσο τῆς πίστεως στόν Κύριο τόν Ἰησοῦ Χριστό.

17. Καί τοὺς διδάξε πολλά πράγματα, καί δέν μποροῦν νά γραφοῦν ὅλα, καί ἕνα μέρος τοὺς δέ θά ἀρκοῦσε, γι' αὐτὸ δέ γράφηκαν σέ τοῦτο τὸ βιβλίον. Καί ἐκτελοῦσε διακονία ὁ Νεφί μέ δύναμη καί μέ μεγάλη ἐξουσία.

18. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοὶ θύμωσαν μαζί του, καί μάλιστα ἐπειδὴ αὐτός εἶχε μεγαλύτερη δύναμη ἀπὸ αὐτούς, γιατί δέν ἦταν δυνατὸ νά μὴν πιστεύουν στὰ λόγια του, γιατί τόσο

μεγάλη ἦταν ἡ πίστη του στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ὥστε ἀγγελιο ἐκτελοῦσαν διακονία πρὸς αὐτὸν καθημερινά.

19. Καὶ ἐξόρκιζε διαβόλους καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, μέχρι καὶ πού ἀνάστησε τὸν ἀδελφὸ του ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, ἀφοῦ εἶχε λιθοβοληθεῖ καὶ ὑποστῆι θάνατο ἀπὸ τὸ λαό.

20. Καὶ τὸ εἶδαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἔδωσαν μαρτυρία γι' αὐτό, καὶ εἶχαν θυμώσει μαζί του ἐξαιτίας τῆς δυνάμης του. Καὶ ἔκανε ἐπίσης πολλὰ ἀκόμη θαύματα, στὰ μέγιστα τοῦ λαοῦ, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

21. Καὶ ἐγινε ὥστε πέρασε ὁ τριακοστὸς καὶ πρῶτος χρόνος καὶ ὑπῆρχαν μόνο λίγοι πού ἐπέστρεψαν στὸν Κύριο. Ὅμως ὅσοι ἐπέστρεψαν, πράγματι γνωστοποίησαν στὸ λαό ὅτι τοὺς εἶχαν ἐπισκεφεῖ ἡ δύναμη καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πού βρισκόταν στὸν Ἰησοῦ Χριστό, στὸν ὁποῖο πίστευαν.

22. Καὶ ὅσοι τοὺς εἶχε ἐξορκίσει δαιμόνες ἀπὸ μέσα τους, καὶ εἶχαν θεραπευτεῖ ἀπὸ τίς ἀσθενεῖες τους καὶ τίς ἀτέλειές τους, πράγματι φανέρωσαν στὸ λαό ὅτι τοὺς εἶχε ἐπεξεργαστεῖ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶχαν θεραπευθεῖ. Καὶ ἔδειχναν ἐπίσης σημεῖα καὶ ἔκαναν μερικά θαύματα στὸ λαό.

23. Ἔτσι πέρασε καὶ ὁ τριακοστὸς καὶ δευτέρος χρόνος. Καὶ ὁ Νεφί διαλαλοῦσε πρὸς τὸ λαό κατὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ τριακοστοῦ καὶ τρίτου χρόνου, καὶ κήρυττε σὲ αὐτοὺς μετάνοια καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν.

24. Τώρα, θά ἤθελα νὰ θυμηθεῖτε ἐπίσης, ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας πού νὰ τὸν εἶχαν φέρει σὲ μετάνοια πού νὰ μὴ βαφτιζόταν μὲ νερό.

25. Λοιπὸν, χειροτονοῦνταν ἀπὸ τὸ Νεφί, ἄνδρες σὲ αὐτὴν τῇ διακονίᾳ, ὥστε ὅσοι ἔρχονταν πρὸς αὐ-

τοὺς νὰ βαφτιστοῦν μὲ νερό, καὶ τοῦτο ὡς μαρτυρία καὶ βεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς τὸ λαό, ὅτι εἶχαν μετανοήσει καὶ ἔλαβαν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους.

26. Καὶ ὑπῆρχαν πολλοὶ κατὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ χρόνου αὐτοῦ πού βαφτίστηκαν πρὸς μετάνοια. Καὶ ἔτσι πέρασε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Θύελλες, σεισμοί, πυρκαγιές, ἀνεμοστρόβιλοι, καὶ ἀναστάτωση τῆς φύσης, ἐπιβεβαιώνουν τὴ σταύρωση τοῦ Χριστοῦ. Πολὺς κόσμος καταστρέφεται. Σκοτάδι σκεπάζει τὴ χώρα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες. Αὐτοὶ πού ἀπέμειναν θρηνοῦν τὴ μοῖρα τους.

Καὶ τώρα ἐγινε ὥστε σύμφωνα μὲ τὸ χρονικὸ μας, καὶ γνωρίζουμε ὅτι τὸ χρονικὸ μας εἶναι ἀληθινό, γιὰτί ιδέστε, ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος αὐτός πού τήρησε τὸ χρονικὸ — ἀφοῦ πράγματι ἔκανε πολλὰ θαύματα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ δὲν ὑπῆρξε κανένας ἄνθρωπος πού νὰ μποροῦσε νὰ κάνει θαῦμα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ παρά μόνο ἂν εἶχε καθαριστεῖ καὶ στὸ παραμικρὸ ἀπὸ τὴν ἀνομία του —

2. Καὶ λοιπὸν ἐγινε ὥστε, ἂν δὲν ἐγινε λάθος ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο κατὰ τὸ μέτρημα τοῦ χρόνου μας, ὁ τριακοστὸς τρίτος χρόνος πέρασε.

3. Καὶ ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ κοιτάζει μὲ μεγάλη ζέση γιὰ τὸ σημεῖο πού εἶχε δοθεῖ ἀπὸ τὸν προφῆτη Σαμουήλ, τὸ Λαμανίτη, μάλιστα, γιὰ τὸν καιρὸ πού θά γινόταν σκοτάδι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς χώρας.

4. Καὶ ἄρχισαν νὰ γεννιοῦνται μεγάλες ἀμφιβολίες καὶ ἀντιλογίες ἀνάμεσα στὸ λαό, παρόλο πού εἶχαν δοθεῖ τόσα πολλὰ σημεῖα.

5. Καί ἔγινε ὥστε τὸν τριακοστό τέταρτο χρόνο, κατὰ τὸν πρῶτο μῆνα, τὴν τέταρτη μέρα τοῦ μῆνα, ξεσηκώθηκε μιὰ μεγάλη καταιγίδα, πού παρόμοια ποτέ δέν ἤξεραν νά εἶχε ξαναγίνει σέ ὅλη τή χώρα.

6. Καί ἐπίσης ἔγινε μιὰ μεγάλη καί φοβερή θύελλα, καί ἔγιναν φοβερές βροντές, τόσο μεγάλες πού κλονίστηκε ὅλη ἡ γῆ σάν νά ἐπρόκειτο νά χωριστεῖ στά δύο.

7. Καί ἔγιναν ὑπερβολικά δυνατές ἀστραπές, τέτοιες πού ποτέ δέν ἤξεραν νά εἶχαν ξαναγίνει σέ ὅλη τή χώρα.

8. Καί ἡ πόλη τῆς Ζαραχέμα ἐπιασε φωτιά.

9. Καί ἡ πόλη τοῦ Μορόνι βυθίστηκε στά βάθη τῆς θάλασσας, καί οἱ κάτοικοί της πνίγηκαν.

10. Καί ἡ γῆ ἀνυψώθηκε ἐπάνω ἀπό τὴν πόλη τοῦ Μορόνιχά, ὥστε στή θέση τῆς πόλης σχηματίστηκε ἓνα μεγάλο βουνό.

11. Καί ἔγινε μεγάλη καί φοβερή καταστροφή στή χώρα πρὸς τὸ νοτιά.

12. Ὅμως ἰδέστε, μεγαλύτερη καί φοβερότερη καταστροφή ἔγινε στή χώρα πρὸς τὸ βοριά, ἀφοῦ ἰδέστε, ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας ἄλλαξε, ἐξαιτίας τῆς θύελλας καί τῶν ἀνεμοστρόβιλων, καί τῶν βροντῶν καί τῶν ἀστραπῶν, καί τοῦ ὑπερβολικά μεγάλου σεισμοῦ σέ ὅλη τή χώρα.

13. Καί οἱ λεωφόροι κόπηκαν, καί οἱ ἐπίπεδοι δρόμοι χάλασαν, καί πολλές ὀμαλές περιοχές ἔγιναν ἀνώμαλες.

14. Καί πολλές μεγάλες καί σημαντικές πόλεις βυθίστηκαν, καί πολλές κήκαν, καί πολλές σείσθηκαν μέχρι πού τὰ κτίριά τους ἔπεσαν στή γῆ, καί οἱ κάτοικοί τους σκοτώθηκαν, καί οἱ περιοχές ἔμειναν ἔρημες.

15. Καί ἦταν μερικές πόλεις πού παρέμειναν. Ὅμως ἡ ζημιὰ τους

ἦταν ὑπερβολικά μεγάλη, καί πολλοί ἦταν αὐτοί πού εἶχαν σκοτωθεῖ.

16. Καί ἦταν μερικοί πού παρασύρθηκαν ἀπὸ τὸν ἀνεμοστρόβιλο, καί ποῦ πῆγαν, κανένας δέν ξέρει, παρά μόνο ξέρουν ὅτι παρασύρθηκαν μακριά.

17. Καί ἔτσι τὸ πρόσωπο ὅλης τῆς χώρας παραμορφώθηκε ἀπὸ τὶς θύελλες, καί τὶς βροντές, καί τὶς ἀστραπές, καί τὸ σεισμό τῆς γῆς.

18. Καί ἰδέστε, οἱ βράχοι σχίστηκαν στά δύο. Θρυμματίστηκαν ἐπάνω στό πρόσωπο ὅλης τῆς χώρας τόσο πολύ, ὥστε βρέθηκαν σέ θρύμματα καί σέ σχίσματα καί σέ ραγίσματα, ἐπάνω σέ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν οἱ βροντές, καί οἱ ἀστραπές, καί ἡ καταιγίδα καί ἡ θύελλα, καί οἱ σεισμοί τῆς γῆς ἔπαυσαν — γιατί ἰδέστε, διάρκεσαν γιά διάστημα περίπου τριῶν ὥρῶν, καί εἶπαν μερικοί ὅτι ὁ χρόνος ἦταν μεγαλύτερος, πάντως, ὅλα αὐτά τὰ μεγάλα καί φοβερά πράγματα ἔγιναν περίπου σέ διάστημα τριῶν ὥρῶν — καί τότε ἰδέστε, ἔγινε σκοτάδι ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας.

20. Καί ἔγινε ὥστε ἔπεσε πυκνὸ σκοτάδι ἐπάνω σέ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας, τόσο πολύ ὥστε οἱ κάτοικοί της ποῦ δέν εἶχαν καταρρεύσει, μπορούσαν νά αἰσθανθοῦν τὸν ἀτμὸ τῆς σκοτεινιάς.

21. Καί δέν μπορούσε νά ὑπάρξει καθόλου φῶς, ἐξαιτίας τοῦ σκότους, οὔτε κεριά, οὔτε δαυλοί. Οὔτε μπορούσε νά ἀναφτεῖ φωτιά μέ τὸ ἔξοχο καί ἐξαιρετικά στεγνὸ ξύλο τους, ἔτσι ὥστε δέν μπορούσε νά ὑπάρξει καθόλου φῶς.

22. Καί δέ φάνηκε καθόλου φῶς, οὔτε φωτιά, οὔτε λάμψη, οὔτε ὁ ἥλιος, οὔτε τὸ φεγγάρι, οὔτε τὰ ἀστρα, ἐπειδὴ ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ὀμίχλη τοῦ σκότους πού ὑπῆρχε ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας.

23. Καί ἔγινε ὥστε αὐτό διάρκεσε γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν, πού δέ φάνηκε καθόλου φῶς. Καί ἔγινε μεγάλος θρήνος καί οὐρλιαχτό καί κλάμα ἀνάμεσα σέ ὅλον τό λαό συνέχεια. Μάλιστα, μεγάλα ἦταν τά βογγητά τοῦ λαοῦ, ἐξαιτίας τοῦ σκοτους καί τῆς μεγάλης καταστροφῆς πού εἶχε πέσει ἐπάνω τους.

24. Καί σέ ἓνα μέρος ἀκούστηκαν νά φωνάζουν, λέγοντας: "Ἀχ καί νά εἶχαμε μετανοήσει πρὶν ἀπό αὐτήν τή μεγάλη καί φοβερή ἡμέρα, καί τότε οἱ ἀδελφοί μας θά εἶχαν γλιτώσει, καί δέ θά εἶχαν καεῖ σέ αὐτήν τή μεγάλη πόλη Ζαραχέμα.

25. Καί σέ ἓνα ἄλλο μέρος ἀκούστηκαν νά φωνάζουν καί νά θρηνοῦν, λέγοντας: "Ἀχ καί νά εἶχαμε μετανοήσει πρὶν ἀπό αὐτήν τή μεγάλη καί φοβερή ἡμέρα, καί νά μήν εἶχαμε σκοτώσει καί λιθοβολήσει τοὺς προφῆτες καί νά μήν τοὺς εἶχαμε διώξει. Τότε οἱ μητέρες μας καί οἱ ὀμορφες κόρες μας, καί τά παιδιά μας θά εἶχαν γλιτώσει καί δέ θά εἶχαν ταφεῖ κάτω ἀπό αὐτήν τή μεγάλη πόλη Μορονιχά. Καί ἔτσι μεγάλα καί φοβερά ἦταν τά οὐρλιαχτά τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Μέσα στό σκοτάδι, ἡ φωνή τοῦ Χριστοῦ διακηρύττει τὴν καταστροφή πολλῶν ἀνθρώπων καὶ πόλεων γιὰ τὴν ἀνομία τους. Ἐπίσης διακηρύττει τὴν ἀγιότητά του, ἀνακοινῶναι ὅτι ἐκπληρώθηκε ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ, καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔλθουν πρὸς αὐτόν καὶ νὰ σωθοῦν.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἀκούστηκε μιὰ φωνή σέ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, ἐπάνω σέ ὅλο τὸ πρόσωπο ἐπουρίας τῆς χώρας, πού φώναζε:

2. Ἄλιμονο, ἀλιμονο, ἀλιμονο σέ τοῦτον τό λαό. Ἄλιμονο στοὺς κατοίκους ὅλης τῆς γῆς ἂν δέ μετα-

νοήσουν. Γιατί ὁ διάβολος γελᾷει, καί οἱ ἄγγελοι τοῦ χαίρονται ὑπέρμετρα, ἐξαιτίας τοῦ θανάτου τῶν ὠραίων γιῶν καί θυγατέρων τοῦ λαοῦ μου. Καί εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τους πού ἔπесαν!

3. Ἰδέστε, αὐτὴν τὴν σπουδαία πόλη Ζαραχέμα τὴν ἔκανα μέ φωτιά, καί τοὺς κατοίκους της.

4. Καί ιδέστε, αὐτὴν τὴ μεγάλη πόλη Μορόνι τὴν ἔκανα νά βουλιάξει στά βάθη τῆς θάλασσας, καί οἱ κάτοικοί της νά πνιγοῦν.

5. Καί ιδέστε, αὐτὴν τὴν ὑπέροχη πόλη Μορονιχά τὴ σκέπασα μέ χῶμα, καί τοὺς κατοίκους της, γιὰ νά κρύψω τίς ἀνομίες τους καί τοὺς ἀποτροπιασμούς τους ἀπὸ ἐμπρὸς ἀπὸ τό πρόσωπό μου, ὥστε τό αἷμα τῶν προφητῶν καί τῶν ἁγίων νά μήν ἔρχεται πιά πρὸς ἐμένα ἐναντίον τους.

6. Καί ιδέστε, τὴν πόλη τῶν Γαλιγῶν ἔκανα νά βυθιστεῖ, καί τοὺς κατοίκους της νά θαφτοῦν στά βάθη τῆς γῆς.

7. Μάλιστα, καί τὴν πόλη τοῦ Ὀνιχά καί τοὺς κατοίκους της, καί τὴν πόλη τοῦ Μοκούμ καί τοὺς κατοίκους της, καί τὴν πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ καί τοὺς κατοίκους της. Καί ἔκανα νά ἀνεβοῦν στή θέση τους νερά, γιὰ νά κρύψω τὴν πονηριά καί τοὺς ἀποτροπιασμούς τους ἀπὸ ἐμπρὸς ἀπὸ τό πρόσωπό μου, ὥστε τό αἷμα τῶν προφητῶν καί τῶν ἁγίων νά μήν ἀνεβαίνει πιά πρὸς ἐμένα ἐναντίον τους.

8. Καί ιδέστε, τὴν πόλη τοῦ Γαδιάνδι καί τὴν πόλη τοῦ Γαδιόμνα καί τὴν πόλη τοῦ Ἰακῶβ, καί τὴν πόλη τοῦ Γιμίμνο, ὅλες αὐτές τίς ἔκανα νά καταποντιστοῦν, καί ἔκανα λόφους καί πεδιάδες στίς θέσεις τους. Καί τοὺς κατοίκους τους τοὺς ἔθαψα στά βάθη τῆς γῆς, γιὰ νά κρύψω τὴν κακία τους καί τοὺς ἀπο-

τροπιασμούς τους από εμπρός από τό πρόσωπό μου, ὥστε τό αἷμα τῶν προφητῶν καί τῶν ἁγίων νά μήν ἀνεβαίνει πιά πρός μένα ἔναντίον τους.

9. Καί ιδέστε, αὐτήν τή μεγάλη πόλη Ἰακωβουγά, στήν ὁποία κατοικοῦσε ὁ λαός τοῦ βασιλιᾶ Ἰακώβ, τήν ἔκανα νά καεῖ μέ φωτιά ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν καί τῆς ἀνομίας τους πού ἦταν πάνω ἀπό ὅλες τίς ἀνομίες ὀλόκληρης τῆς γῆς, ἐξαιτίας τῶν μυστικῶν δολοφονιῶν καί συνωμοσιῶν. Γιατί ἦταν αὐτοί πού κατέστρεψαν τήν εἰρήνην τοῦ λαοῦ μου καί τήν κυβέρνηση τῆς χώρας. Γι' αὐτό τοὺς ἔκανα νά καοῦν, γιά νά τοὺς ἐξολοθρεῦσω ἀπό εμπρός ἀπό τό πρόσωπό μου, ὥστε τό αἷμα τῶν προφητῶν καί τῶν ἁγίων νά μήν ἀνεβαίνει πιά πρός ἐμένα ἔναντίον τους.

10. Καί ιδέστε, τήν πόλη τοῦ Λάμαν καί τήν πόλη τοῦ Ἰῶς καί τήν πόλη τοῦ Γάδ καί τήν πόλη τοῦ Κισκουμέν, τίς ἔκανα νά καοῦν μέ φωτιά, καί τοὺς κατοίκους τους, ἔνεκα τῆς ἀσεβείας τους στό νά διώχνουν τοὺς προφῆτες καί νά λιθοβολοῦν αὐτούς πού ἐγώ ἔστειλα γιά νά διακηρύξουν σέ αὐτούς σχετικά μέ τήν ἀνομία τους καί τοὺς ἀποτροπιασμούς τους.

11. Καί ἐπειδή τοὺς ἐδιώξαν ὄλους, ὥστε δέν ὑπῆρχε κανένας δικαίος ἀνάμεσά τους, ἔστειλα κάτω φωτιά καί τοὺς κατέστρεψα, ὥστε ἡ κακία τους καί οἱ ἀποτροπιασμοί τους νά μπορέσουν νά κρυφτοῦν ἀπό εμπρός ἀπό τό πρόσωπό μου, ὥστε τό αἷμα τῶν προφητῶν καί τῶν ἁγίων, τοὺς ὁποίους ἔστειλα σέ αὐτούς, νά μήν κρᾶζει πρός ἐμένα ἀπό τό ἔδαφος ἔναντίον τους.

12. Καί πολλές μεγάλες καταστροφές ἔκανα νά πέσουν ἐπάνω σέ τούτη τή χώρα καί ἐπάνω σέ τοῦτον

τό λαό, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τους.

13. Ὡ, ὄλοι ἐσεῖς πού γλιτώσατε ἐπειδή ἦσαстан περισσότερο δικαιοὶ ἀπό ἐκείνους, δέ θά ἐπιστρέψετε σέ μένα, καί νά μετανοήσετε γιά τίς ἁμαρτίες σας καί νά προσηλυτιστεῖτε, γιά νά σᾶς θεραπεύσω;

14. Μάλιστα, ἀληθινά σᾶς λέω, ἂν ἔλθετε πρός ἐμένα θά ἔχετε ζωὴ αἰώνια. Ἰδέστε, ὁ βραχίονάς μου τῆς εὐσπλαχνίας ἀπλώνεται πρός ἐσᾶς, καί ὅποιος ἔλθει, αὐτόν θά τόν δεχτώ, καί μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔρχονται πρός ἐμένα.

15. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἐγώ δημιούργησα τοὺς οὐρανοὺς καί τή γῆ, καί ὅλα ὅσα εἶναι μέσα τους. Ἦμουν μέ τόν Πατέρα ἀπό τήν ἀρχή. Ἐγώ εἶμαι στόν Πατέρα καί ὁ Πατέρας σέ ἐμένα, καί μέ ἐμένα ὁ Πατέρας δόξαζε τό ὄνομά του.

16. Ἦλθα στους δικούς μου καί οἱ δικοί μου δέ μέ δέχτηκαν. Καί οἱ γραφές πού ἀφοροῦν τόν ἐρχομό μου ἐκπληρώθηκαν.

17. Καί ὅσοι μέ δέχτηκαν, σέ αὐτούς ἔδωσα τό νά γίνουν γιοί τοῦ Θεοῦ. Καί τό ἴδιο ἐγώ θά δώσω σέ ὅσους πιστέψουν στό ὄνομά μου, γιατί ιδέστε, μέσο ἐμοῦ ἔρχεται ἡ λύτρωση, καί μέ ἐμένα ἐκπληρώνεται ὁ νόμος τοῦ Μωσῆ.

18. Ἐγώ εἶμαι τό φῶς καί ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Ἐγώ εἶμαι τό Ἄλφα καί τό Ὠμέγα, ἡ ἀρχὴ καί τό τέλος.

19. Καί νά μήν προσφέρετε πιά σέ ἐμένα τήν αἵματοχυσία. Μάλιστα, οἱ θυσίες σας καί τὰ ὀλοκαυτώματα νά σταματήσουν, γιατί ἐγώ δέ θά δεχτώ καμιά ἀπό τίς θυσίες καί τὰ ὀλοκαυτώματά σας.

20. Καί νά προσφέρετε γιά θυσία πρός ἐμένα, καρδιά συντριμμένη καί πνεῦμα μεταμελημένο. Καί ὅποιος ἔρχεται σέ μένα μέ καρδιά συντριμ-

μένη καὶ πνεῦμα μεταμελημένο, αὐτόν θά τόν βαπτίσω μέ φωτιά καί μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ἀκριβῶς ὅπως καί οἱ Λαμανίτες, ἔνεκα τῆς πίστεως τους σέ μένα τόν καιρό τοῦ προσηλυτισμοῦ τους, βαπτίστηκαν μέ φωτιά καί μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, καί δέν τό ἤξεραν.

21. Ἰδέστε, ἐγὼ ἦλθα στόν κόσμο γιά νά φέρω τό λυτρωμό στόν κόσμο, γιά νά σώσω τόν κόσμο ἀπό τήν ἁμαρτία.

22. Ἐπομένως, ὅποιος μετανοεῖ καί ἔρχεται πρὸς ἐμένα σάν μικρό παιδί, αὐτόν θά δεχτῶ, γιατί ἀπό αὐτοῦ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἰδέστε, γι' αὐτούς ἔδωσα τή ζωή μου, καί τήν ξαναπῆρα πάλι. Μετανοήστε λοιπόν καί ἐλάτε πρὸς ἐμένα ἔσεῖς, τά πέρατα τῆς γῆς, καί σωθεῖτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Γίνεται σιωπή στή χώρα γιά πολλές ὥρες. Ἡ φωνή τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεται νά συνάξει τό λαό του ὅπως ἡ ὄρνιθα συνάξει τά κλωσσόπουλά της. Τό πιό δίκαιο τμήμα τοῦ λαοῦ διαφυλάχθηκε.

Καί τώρα ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας ἄκουσαν αὐτά τά λόγια, καί ἔδωσαν μαρτυρία γι' αὐτό. Καί ὕστερα ἀπό αὐτά τά λόγια ἔγινε σιγή στή χώρα γιά διάστημα πολλῶν ὥρῶν.

2. Γιατί τόσο μεγάλη ἦταν ἡ κατάπληξη τοῦ λαοῦ ὥστε ἔπαψαν νά θρηνοῦν καί νά οὐρλιάζουν γιά τήν ἀπώλεια τῶν συγγενῶν τους, αὐτῶν πού εἶχαν σκοτωθεῖ. Ὅποτε ἔγινε σιγή σέ ὅλη τή χώρα γιά διάστημα πολλῶν ὥρῶν.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἦλθε πάλι μιὰ φωνή πρὸς τό λαό, καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τήν ἄκουσαν καί ἔδωσαν μαρτυρία γι' αὐτό, λέγοντας:

4. Ἄχ, ἔσεῖς λαέ αὐτῶν τῶν μεγάλων πόλεων πού ἔχουν καταρρεῦσει,

πού εἴσατε ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ, μάλιστα, πού εἴστε τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, πόσο συχνά σᾶς συνάξα ὅπως ἡ ὄρνιθα συνάξει τά κλωσσόπουλά της κάτω ἀπό τίς φτεροῦγες της, καί σᾶς ἔθρεψα.

5. Καί πάλι, πόσο συχνά θά σᾶς εἶχα συνάξει ὅπως ἡ ὄρνιθα συνάξει τά κλωσσόπουλά της κάτω ἀπό τίς φτεροῦγες της, μάλιστα, ἄχ ἔσεῖς, λαέ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, πού ἔχετε πέσει. Μάλιστα, ὦ, σεῖς, λαέ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, ἔσεῖς πού κατοικεῖτε στήν Ἱερουσαλήμ, ὅπως ἔσεῖς πού ἔχετε πέσει. Μάλιστα, πόσο συχνά θά σᾶς εἶχα συνάξει ὅπως ἡ ὄρνιθα συνάξει τά κλωσσόπουλά της, καί σεῖς δέ θελήσατε.

6. Ἄχ, ἔσεῖς οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, πού σᾶς ἄφησα νά ζήσετε, πόσο συχνά θά σᾶς συνάξω ὅπως ἡ ὄρνιθα συνάξει τά κλωσσόπουλά της κάτω ἀπό τίς φτεροῦγες της, ἂν μετανοήσετε καί ἐπιστρέψετε σέ μένα μέ πλήρη πρόθεση καρδιάς.

7. Ὅμως ἂν ὄχι, ὦ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, οἱ τόποι τῶν διαμονῶν σας θά ἐρημωθοῦν μέχρι τόν καιρό τῆς ἐκπλήρωσης τῆς διαθήκης πρὸς τούς πατέρες σας.

8. Καί τότε ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἄκουσαν αὐτά τά λόγια οἱ ἄνθρωποι, ἰδέστε, ἄρχισαν νά κλαῖνε καί νά ὀρύνονται πάλι ἐξαιτίας τοῦ χαμοῦ τῶν συγγενῶν καί φίλων τους.

9. Καί ἔγινε ὥστε πέρασαν ἔτσι οἱ τρεῖς ἡμέρες. Καί ἦταν κατά τό πρωί, καί ἡ σκοτεινιά σκορπίστηκε ἀπό τό πρόσωπο τῆς χώρας, καί ἡ γῆ ἔπαψε νά τρέμει, καί οἱ πέτρες ἔπαψαν νά σχιζονται, καί καί τά ἀπαίσια μουγκρητά ἔπαψαν, καί ὅλοι οἱ ταρχώδεις θόρυβοι πέρασαν.

10. Καί ἡ γῆ συγκολλήθηκε πάλι, ὥστε στάθηκε, καί τό πένθος καί τό κλάμα καί οἱ θρήνοι τοῦ λαοῦ πού εἶχαν ἀφεθεῖ νά ζήσουν, ἔπαψαν. Καί τό πένθος τους μετατράπηκε σέ

χαρά, και τά μοιρολόγια τους σέ δοξολογίες και ευχαριστείες προς τόν Κύριο τόν Ίησού Χριστό, τό Λυτρωτή τους.

11. Καί ώστόσο, εκπληρώθηκαν οί γραφές πού είχαν είπωθει από τους προφήτες.

12. Καί ήταν τό πίο δίκαιο τμήμα του λαού πού είχαν σωθει, και ήταν αυτοί πού δέχτηκαν τους προφήτες και δέν τους λιθοβόλησαν. Καί ήταν αυτοί πού δέν είχαν χύσει τό αίμα των άγιών, πού είχαν άφεθει νά ζήσουν —

13. Καί είχαν άφεθει νά ζήσουν και δέ βυθίστηκαν ούτε θάφτηκαν μέσα στη γή, και δέν πνίγηκαν στά βάθη της θάλασσας, και δέν κάηκαν από φωτιά, ούτε πλακώθηκαν ούτε συνθλιφτηκαν μέχρι θανάτου, και δέν παρασύρθηκαν μέσα στον άνεμοστρόβιλο, ούτε κατανικήθηκαν από τόν άτμό του καπνού και της σκοτεινιάς.

14. Καί τώρα, όποιος διαβάξει, άς έννοήσει. Όποιος έχει τις γραφές, άς τις έρευνήσει, και άς κοιτάξει και άς ιδεί άν όλοι αυτοί οί θάνατοι και οί καταστροφές από φωτιά και από καπνό και από θυελλες και από άνεμοστρόβιλους και από τό άνοιγμα της γής για νά τους δεχτεί, και όλα αυτά τά πράγματα άν δέν είναι προς έκπλήρωση των προφητειών πολλών από τους άγιους προφήτες.

15. Ίδέστε, έγώ σας λέω, Μάλιστα, πολλοί έδωσαν μαρτυρία για όλα αυτά κατά τόν έρχομό του Χριστού, και θανατώθηκαν επειδή έδωσαν μαρτυρία για όλα αυτά.

16. Μάλιστα, ό προφήτης Ζένος έδωσε μαρτυρία για όλα αυτά, και ό Ζενόκ επίσης μίλησε για όλα αυτά, επειδή δίνουν μαρτυρία ειδικά για μās, πού είμαστε τό ύπόλειμμα του σπέρματός τους.

17. Ίδέστε, ό πατέρας μας ό Ία-

κόβ επίσης έδωσε μαρτυρία σχετικά μέ ένα ύπόλειμμα του σπέρματος του Ίωσήφ. Καί ιδέστε, τάχα δέν είμαστε έμεις ύπόλοιπο του σπέρματος του Ίωσήφ; Καί αυτά τά όποια δίνουν μαρτυρία για μās, τάχα δέν έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από όρειχάλκο πού ό πατέρας μας Λεχί τις έφερε από την Ίερουσαλήμ;

18. Καί έγινε ώστε κατά τό τέλος του τριακοστού και τέταρτου χρόνου, ιδέστε, θά σας δείξω ότι ό λαός του Νεφί πού είχαν άφεθει νά ζήσουν, και εκείνοι επίσης πού άλλοτε λέγονταν Λαμανίτες, πού είχαν άφεθει νά ζήσουν, είχαν πολλές χάρες πού τους έγιναν, και υπέροχες εύλογίες πού χύθηκαν επάνω στά κεφάλια τους, τόσο πού σύντομα μετά την άνάληψη του Χριστού στους ουρανούς πράγματι φανερώθηκε σέ αυτούς —

19. Δείχνοντάς τους τό σωμα του, και τελώντας διακονία προς αυτούς. Καί άφήγηση της διακονίας του θά δοθει στό μέλλον. Όποτε, προς τό παρόν, δίνω τέλος στά λεγόμενά μου.

Ο Ίησους Χριστός εμφανίστηκε στό λαό του Νεφί, καθώς τό πλήθος ήταν όλοι μαζί συγκεντρωμένοι στη χώρα Αφθονία, και τους δίδαξε, και μέ αυτόν τόν τρόπο εμφανίστηκε σέ αυτούς. Περιέχει τά κεφάλαια 11 έως 26 συμπεριλαμβανομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ό Πατέρας δίνει μαρτυρία για τόν Υίο του τόν Άγαπητό. Ό Χριστός εμφανίζεται και διακηρύττει την εξιλέωση του. Ό λαός ψηλαφεί τά σημάδια από τις πληγές του στά χέρια και πόδια και στό πλευρό του. Φωνάζουν Ώσαννά. Καθιερώνει τό πρότυπο και τόν τρόπο της βάφτισης. Τό πνεύμα φιλονικίας είναι του διαβόλου. Η διδαχή του Χριστού είναι ότι οί άνθρωποι πρέπει νά

πιστέψουν, νά βαφτιστοῦν, καί νά λάβουν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

Καί τώρα ἔγινε ὥστε ἓνα μεγάλο πλῆθος, ἀπό τό λαό τοῦ Νεφί, ἦταν ὅλοι μαζί συγκεντρωμένοι, γύρω τριγύρω ἀπό τό ναό πού ἦταν στή χώρα Ἀφθονία. Καί ἀποροῦσαν καί θαύμαζαν ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο, καί ἔδειχναν ὁ ἓνας στόν ἄλλο τή μεγάλη καί θαυμαστή ἀλλαγὴ πού εἶχε ἐπέλθει.

2. Καί ἐπίσης συζητοῦσαν γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά τόν ὁποῖο εἶχε δοθεῖ τό σημεῖο σχετικὰ μέ τό θάνατό του.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἐνῶ συζητοῦσαν ἔτσι ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο, ἄκουσαν μιὰ φωνή σάν νά ἦλθε ἀπό τούς οὐρανοῦς. Καί ἔριξαν τά μάτια τους γύρω τριγύρω, γιατί δέν κατάλαβαν τή φωνή πού ἄκουσαν. Καί δέν ἦταν σκληρή φωνή, οὔτε ἦταν δυνατή φωνή. Καί ὅμως, καί παρόλο πού ἦταν σιγαλή φωνή, αὐτοί πού τήν ἄκουσαν τούς διαπέρασε ὡς τήν καρδιά, τόσο πολὺ πού δέν ὑπῆρχε τμημα τῆς ὑπόστασής τους πού νά μὴν τό ἔκανε νά σειέται. Μάλιστα, τούς διαπέρασε ὡς τήν ψυχὴ, καί ἔκανε τίς καρδιές τους νά φλέγονται.

4. Καί ἔγινε ὥστε πάλι ἄκουσαν τή φωνή, καί δέν τήν κατάλαβαν.

5. Καί πάλι τήν τρίτη φορά ἄκουσαν τή φωνή, καί ἀνοίξαν τά αὐτιά τους γιά νά τήν ἀκούσουν. Καί τά μάτια τους ἦταν πρὸς τόν ἦχο της. Καί κοιτοῦσαν σταθερά πρὸς τούς οὐρανοῦς, ἀπό ὅπου ἦλθε ὁ ἦχος.

6. Καί ἰδέστε, τήν τρίτη φορά κατάλαβαν τή φωνή πού ἄκουσαν. Καί τούς εἶπε:

7. Ἰδέστε, ὁ Υἱός μου ὁ Ἀγαπητός στόν ὁποῖο εὐαρεστοῦμαι, μέσο τοῦ ὁποίου δόξασα τό ὄνομά μου — αὐτόν νά ἀκούτε.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν κατάλαβαν, σήκωσαν τά μάτια τους πρὸς

τούς οὐρανοῦς. Καί ἰδέστε, εἶδαν ἓναν ἄνθρωπο νά κατεβαίνει ἀπό τούς οὐρανοῦς. Καί ἦταν ντυμένος μέ ἓνα λευκὸ μανδύα. Καί κατέβηκε καί στάθηκε ἀνάμεσά τους. Καί τά μάτια ὅλου τοῦ πλῆθους εἶχαν στραφεῖ πρὸς αὐτόν, καί δέν τολμοῦσαν νά ἀνοίξουν τό στόμα τους, οὔτε κἀν ὁ ἓνας πρὸς τόν ἄλλο, καί δέν ἤξεραν τί σημαίνει αὐτό, γιατί νόμιζαν ὅτι ἦταν ἄγγελος αὐτός πού τούς εἶχε παρουσιαστῆι.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνος ἄπλωσε ἐμπρὸς τό χέρι του καί μίλησε πρὸς τό λαό, λέγοντας:

10. Ἰδέστε, εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιά τόν ὁποῖο οἱ προφῆτες βεβαίωσαν ὅτι θά ἔλθει στόν κόσμο.

11. Καί ἰδέστε, εἶμαι τό φῶς καί ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Καί ἦπια ἀπό τό πικρὸ ποτήρι πού ὁ Πατέρας μου ἔδωσε, καί δόξασα τόν Πατέρα παίρνοντας ἐπάνω μου τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, πράγμα κατὰ τό ὁποῖο δέχτηκα τό θέλημα τοῦ Πατέρα γιά τά πάντα ἀπό τήν ἀρχή.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια, ὀλόκληρο τό πλῆθος ἔπεσε στή γῆ, γιατί θυμήθηκαν ὅτι εἶχε προφητευτεῖ πρὸς αὐτούς ὅτι ὁ Χριστός θά ἐμφανίζοταν σέ αὐτούς μετὰ τήν πρὸς τούς οὐρανοῦς ἀνάληψή του.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τούς μίλησε καί εἶπε:

14. Σηκωθεῖτε καί ἐλάτε πρὸς ἐμένα, γιά νά βάλετε τά χέρια σας στό πλευρό μου, καί ἐπίσης γιά νά ψηλαφήσετε τά ἀποτυπώματα τῶν καρπιῶν στά χέρια μου καί στά πόδια μου, γιά νά ξέρετε ὅτι εἶμαι ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, καί ὁ Θεός ὅλης τῆς γῆς, καί θανατώθηκα γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

15. Καί ἔγινε ὥστε τό πλῆθος προχώρησε, καί ἔβαλαν τά χέρια τους στό πλευρό του, καί ψηλάφησαν τά ἀποτυπώματα τῶν καρπιῶν

στά χέρια και στά πόδια του. Και αυτό τό έκαναν προχωρώντας ένασ προς ένα μέχρι πού όλοι είχαν προχωρήσει, και είχαν δει μέ τά μάτια τους και ψηλάφησαν μέ τά χέρια τους, και ήξεραν μέ βεβαιότητα και κατέθεσαν μαρτυρία ότι ήταν εκείνος, γιά τόν όποιο είχε γραφεί από τούς προφήτες ότι θά έρχόταν.

16. Αφού λοιπόν είχαν όλοι προχωρήσει και είχαν μόνοι τους πιστοποιήσει, φώναξαν όλοι μαζί, λέγοντας:

17. Ώσαννά! Εύλογημένο τό όνομα του Ύψίστου Θεού! Και έπεσαν κάτω στά πόδια του Ίησού, και τόν προσκύνησαν.

18. Και έγινε ώστε εκείνος μίλησε προς τό Νεφί (γιατί ό Νεφί ήταν ανάμεσα στό πλήθος) και τόν πρόσταξε νά προχωρήσει έμπρός.

19. Σηκώθηκε λοιπόν ό Νεφί και προχώρησε έμπρός και προσκύνησε τόν Κύριο και φίλησε τά πόδια του.

20. Και ό Κύριος τόν πρόσταξε νά σηκωθεί. Και σηκώθηκε και στάθηκε έμπρός του.

21. Και ό Κύριος του είπε: Σου δίνω έξουσία νά βαπτίσεις αυτόν τό λαό όταν θά έχω πάλι αναληφθει στους ούρανούς.

22. Και ό Κύριος επίσης κάλεσε άλλους, και τούς είπε παρόμοια. Και τούς έδωσε έξουσία νά βαπτίζουν. Και τούς είπε: Μέ τόν τρόπο ετοϋτο θά βαπτίζετε, και δέ θά υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας.

23. Άληθινά σάς λέω, ότι όποιος μετανοεί γιά τίς άμαρτίες του, από τά λόγια σας, και επιθυμεί νά βαπτιστεί στό όνομά μου, μέ τοϋτον τόν τρόπο θά τούς βαπτίζετε: Ίδέστε, νά κατεβαίνετε και νά στέκεστε μέσα στό νερό, και στό όνομά μου νά τούς βαπτίζετε.

24. Και τώρα ιδέστε, τοϋτα είναι τά λόγια τά όποια θά λέτε, καλώντας τους μέ τό όνομά τους, λέγοντας:

25. Έχοντας έξουσία πού μου δόθηκε από τόν Ίησού Χριστό, σε βαπτίζω στό όνομα του Πατέρα, και του Υίου, και του Αγίου Πνεύματος. Άμήν.

26. Και τότε θά τούς βυθίζετε στό νερό, και πάλι θά αναδύονται από τό νερό.

27. Και μέ αυτόν τόν τρόπο θά βαπτίζετε στό όνομά μου. Γιατί ιδέστε, άληθινά σάς λέω ότι ό Πατέρας, και ό Υίός, και τό Άγιο Πνεϋμα είναι ένα. Και εγώ είμαι στόν Πατέρα, και ό Πατέρας σε μένα, και ό Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

28. Και σύμφωνα μέ τό όπως σάς πρόσταξα, έτσι θά βαπτίζετε. Και δέ θά υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας, όπως υπήρχαν ως τώρα. Ούτε θά υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας σχετικά μέ τά σημεία της διδαχής μου, όπως υπήρχαν ως τώρα.

29. Γιατί άληθινά, άληθινά σάς λέω, αυτός πού έχει τό πνεϋμα της φιλονικίας δέν είναι δικός μου, αλλά είναι του διαβόλου, ό όποιος είναι ό πατέρας της φιλονικίας, και κεντρίζει τίς καρδιές των ανθρώπων γιά νά φιλονικούν μέ θυμό ό ένας μέ τόν άλλο.

30. Ίδέστε, αυτή δέν είναι ή διδαχή μου, νά κεντρίζω τίς καρδιές των ανθρώπων μέ θυμό, τόν έναν έναντίον του άλλου. Άλλά τοϋτη είναι ή διδαχή μου, ότι όλα αυτά πρέπει νά τερματιστούν.

31. Ίδέστε, άληθινά, άληθινά σάς λέω, θά σάς κηρύξω τή διδαχή μου.

32. Και αυτή είναι ή διδαχή μου, και είναι ή διδαχή πού ό Πατέρας μου έδωσε. Και δίνω μαρτυρία γιά τόν Πατέρα, και ό Πατέρας δίνει μαρτυρία γιά μένα, και τό Πνεϋμα τό Άγιο δίνει μαρτυρία γιά τόν Πατέρα και γιά μένα, και εγώ δίνω μαρτυρία ότι ό Πατέρας προστάζει όλους τούς ανθρώπους, παντοϋ, νά μετανοήσουν και νά πιστέψουν σε μένα.

33. Καί ὅποιος πιστέψει σέ μένα, καί βαπτιστεῖ, αὐτός θά σωθεῖ. Καί αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι πού θά κληρονομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

34. Καί ὅποιος δέν πιστεύει σέ μένα, καί δέ βαπτιστεῖ, θά εἶναι καταδικασμένος.

35. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅτι αὐτή εἶναι ἡ διδαχή μου, καί δίνω μαρτυρία γι' αὐτό ἀπό τόν Πατέρα. Καί ὅποιος πιστεύει σέ μένα πιστεύει ἐπίσης στόν Πατέρα. Καί σέ αὐτόν θά δώσει μαρτυρία ὁ Πατέρας γιά μένα, γιατί θά τόν ἐπισκεφτεῖ μέ φωτιά καί μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

36. Καί ἔτσι ὁ Πατέρας θά δώσει μαρτυρία γιά μένα, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα θά δώσει μαρτυρία πρὸς ἐκεῖνον γιά τόν Πατέρα καί μένα. Γιατί ὁ Πατέρας, καί ἐγώ, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα εἴμαστε ἓνα.

37. Καί πάλι σᾶς λέω, πρέπει νά μετανοήσετε, καί νά γίνετε σάν μικρό παιδί, καί νά βαπτιστεῖτε στό ὄνομά μου, εἰδᾶλλως μέ κανέναν τρόπο δέν μπορείτε νά τά λάβετε ὅλα αὐτά.

38. Καί πάλι σᾶς λέω, πρέπει νά μετανοήσετε, καί νά βαπτιστεῖτε στό ὄνομά μου, καί νά γίνετε σάν τό μικρό παιδί, εἰδᾶλλως δέν μπορείτε μέ κανέναν τρόπο νά κληρονομήσετε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

39. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω ὅτι αὐτή εἶναι ἡ διδαχή μου, καί ὅποιος οἰκοδομεῖ ἐπάνω σέ αὐτό οἰκοδομεῖ ἐπάνω στό βράχο μου, καί οἱ πύλες τῆς κόλασης δέ θά ὑπερῆσχύουν ἐναντίον τους.

40. Καί ὅποιος κηρύξει περισσότερο ἢ λιγότερο ἀπό αὐτό, καί τό καθιερώσει ὡς διδαχή μου, αὐτό προέρχεται ἀπό τόν πονηρό, καί δέν ἔχει οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στό βράχο μου, ἀλλά αὐτός οἰκοδομεῖ ἐπάνω σέ ἀμμόδες θεμέλιο, καί οἱ πύλες τῆς κόλασης στέκουν ὀλάνοιχτες γιά νά ὑποδεχτοῦν κάτι τέτοιους, ὅταν θά

ἔλθουν οἱ πλημμύρες, καί θά χτυποῦν οἱ ἄνεμοι ἐπάνω τους.

41. Πηγαίνετε λοιπόν πρὸς ἐτοῦτον τό λαό, καί κηρύξτε πρὸς τά πέριστα τῆς γῆς τά λόγια πού σᾶς εἶπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ὁ Ἰησοῦς καλεῖ τοὺς Δώδεκα καί τοὺς ἀναθέτει καθήκοντα. Δίνει πρὸς τοὺς Νεφίτες ὁμιλία παρόμοια μέ τὴν Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὅμιλία. Λέει τοὺς Μακαρισμοὺς. Οἱ διδασκαλίες του ὑπερέχουν ἀπὸ τὸ νόμο τοῦ Μωσῆ καί παίρνουν προτεραιότητα. Δίνει ἐντολή στοὺς ἀνθρώπους νά εἶναι τέλειοι, ἀκριβῶς ὅπως εἶναι τέλειος ἐκεῖνος καί ὁ Πατέρας του. Συγκρίνετε τὸ Κατὰ Ματθαῖον 5.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε τά λόγια αὐτά στό Νεφί, καί σέ ἐκείνους πού εἶχε καλέσει (τώρα ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων πού εἶχαν κληθεῖ, καί ἔλαβαν τὴ δύναμη καί ἐξουσία νά βαπτίζουν, ἦταν δώδεκα) καί ἰδέστε, ἄπλωσε ἐμπρὸς τὸ χέρι του πρὸς τὸ πλῆθος, καί φώναξε πρὸς αὐτοὺς λέγοντας: εὐλογημένοι θά εἴστε ἂν ἀκοῦτε προσεκτικὰ τά λόγια αὐτῶν τῶν δώδεκα τοὺς ὁποίους ἐξέλεξα ἀπὸ ἐσᾶς γιά νά σᾶς διδάσκουν, καί νά σᾶς ὑπηρετοῦν. Καί σέ αὐτοὺς ἔδωσα ἐξουσία νά σᾶς βαπτίσουν μέ νερό. Καί ὕστερα, ἀφοῦ βαπτιστεῖτε μέ νερό, ἰδέστε, θά σᾶς βαπτίσω μέ φωτιά καί μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Γι' αὐτό, εὐλογημένοι θά εἴστε ἂν θά πιστέψετε σέ ἐμένα καί βαπτιστεῖτε, ἀφοῦ μέ εἶδατε καί γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχω.

2. Καί πάλι, περισσότερο εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά πιστέψουν στά λόγια σας ἐπειδὴ θά δώσετε μαρτυρία ὅτι μέ εἶδατε, καί ὅτι γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχω. Μάλιστα, εὐλογημένοι καί μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά πιστέψουν στά λόγια σας, καί θά κατεβοῦν στά βᾶθη τῆς ταπει-

νοσύνης και θά βαφτιστούν, γιατί θά τούς επισκεφτώ μέ φωτιά και μέ τό Πνεύμα τό "Άγιο, και θά λάβουν άφεση τών άμαρτιών τους.

3. Μάλιστα, μακάριοι είναι οί ταπεινόφρονες, πού έρχονται πρόσ έμένα, γιατί δική τους είναι ή βασιλεία τών ουρανών.

4. Και πάλι, μακάριοι είναι όσοι πενθούν, γιατί αυτοί θά παρηγορηθούν.

5. Και μακάριοι είναι οί πράοι, γιατί αυτοί θά κληρονομήσουν τή γή.

6. Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι πού πεινούν και διψούν γιά τή δικαιοσύνη, γιατί αυτοί θά είναι πλήρεις μέ τό Πνεύμα τό "Άγιο.

7. Και μακάριοι είναι οί έλεήμονες, γιατί αυτοί θά έλεηθούν.

8. Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι πού έχουν καθαρή καρδιά, γιατί αυτοί θά δούν τό Θεό.

9. Και μακάριοι είναι όλοι οί ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θά όνομαστούν τέκνα του Θεού.

10. Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι πού καταδιώκονται γιά χάρη του όνόματός μου, γιατί ή βασιλεία τών ουρανών είναι δική τους.

11. Και μακάριοι θά είστε σείς, όταν θά σάς βρίσουν και θά σάς καταδιώξουν και θά πούν έναντίον σας κάθε κακό, λέγοντας ψέματα, έξαιτίας μου.

12. Γιατί θά χαρείτε και θά αγαλλιασθείτε, επειδή ή άνταμοιβή σας θά είναι μεγάλη στους ουρανούς. "Ετσι καταδίωξαν τους προφήτες πού έζησαν πριν από εσάς.

13. "Άληθινά, άληθινά, σάς λέω, σάς δίνω τό νά είστε τό άλάτι τής γής. "Άλλά άν τό άλάτι χάσει τή νοστιμιά του, μέ τί θά άλατιστεί ή γή; Τό άλάτι τότε δε θά έχει πιά καμιά άξία, παρά νά πεταχτεί έξω και νά καταπατηθεί από τους ανθρώπους.

14. "Άληθινά, άληθινά, σάς λέω, σάς δίνω τό νά είστε τό φώς του λαού τούτου. Πόλη πού βρίσκεται επάνω σε βουνό δέν είναι δυνατό νά κρυφτεί.

15. "Ιδέστε, ανάβουν λυχνάρι και τό τοποθετούν κάτω από τό μύδι; "Όχι, αλλά επάνω στο λυχνοστάτη, και λάμπει σε όλους πού βρίσκονται μέσα στο σπίτι.

16. "Ετσι λοιπόν άς λάμπει τό φώς σας εμπρός σε τούτον τό λαό, ώστε νά δούν τά καλά σας έργα και νά δοξάσουν τόν Πατέρα σας πού είναι στους ουρανούς.

17. Μή νομίζετε ότι ήλθα γιά νά καταργήσω τό νόμο ή τους προφήτες. Δέν ήλθα νά καταργήσω, αλλά νά εκπληρώσω.

18. Γιατί άληθινά σάς λέω, ούτε ένα γιώτα ή μία μικρή στιγμή δέν καταργήθηκε από τό νόμο, αλλά σε έμένα όλα εκπληρώθηκαν.

19. Και ιδέστε, σάς έδωσα τό νόμο και τίς έντολές του Πατέρα μου, γιά νά πιστέψετε σε έμένα, και γιά νά μετανοήσετε από τίς άμαρτίες σας, και νά έλθετε πρόσ έμένα μέ καρδιά συντριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. "Ιδέστε, έχετε τίς έντολές εμπρός σας, και ό νόμος έχει εκπληρωθεί.

20. "Ελάτε λοιπόν πρόσ έμένα και σωθείτε. Γιατί άληθινά σάς λέω ότι άν δέν τηρείτε τίς έντολές μου, τίς όποιες σάς πρόσταξα έτούτον τόν καιρό, σε καμιά περίπτωση δε θά μπειτε στή βασιλεία τών ουρανών.

21. "Έχετε άκούσει ότι έχει είπωθει στους άρχαίους, και είναι επίσης γραμμένο εμπρός σας, ότι νά μή φονεύσεις, και ότι όποιος φονεύσει θά κριθεί ένοχος από τό Θεό.

22. "Εγώ όμως σάς λέω ότι καθένας πού όργίζεται έναντίον του άδελφου του θά κριθεί ένοχος. Και όποιος θά πει στον άδελφό του,

Ρακά, θά κριθεῖ ἔνοχος ἀπό τό συνέδριο. Καί ὅποιος πεῖ, Χαζέ, θά κριθεῖ ἔνοχος γιά τή φωτιά τῆς κόλασης.

23. Ἄν λοιπόν ἔλθετε πρός ἐμένα, ἢ ἂν ἐπιθυμήσετε νά ἔλθετε πρός ἐμένα, καί θυμηθεῖς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει κάτι ἐναντίον σου —

24. Πήγαινε στόν ἀδελφό σου, καί πρῶτα νά συμφιλιωθεῖς μέ τόν ἀδελφό σου, καί τότε ἔλα σέ μένα μέ πλήρη πρόθεση καρδιάς, καί θά σέ δεχθῶ.

25. Συμφώνησε μέ τόν ἀντίδικό σου γρήγορα, ἐνῶ βρίσκεσαι ἀκόμη στό δρόμο μαζί του, μήπως σέ πιάσει καί βρεθεῖς στή φυλακή.

26. Ἄληθινά, ἀληθινά, σοῦ λέω, δέ θά βγεῖς ἀπό ἐκεῖ μέσα ὥσπου νά πληρώσεις καί τό τελευταῖο σενίν. Καί ἐνῶ θά βρίσκεσαι στή φυλακή μπορεῖς νά πληρώσεις ἔστω καί ἓνα σενίν; Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, Ὅχι.

27. Ἰδέστε, ἔχει γραφεῖ ἀπό τούς ἀρχαίους ὅτι νά μή μοιχεύσεις.

28. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω, ὅτι ὅποιος κοιτάζει μιά γυναίκα, καί τήν ποθεῖ, ἔχει ἤδη διαπραξέι μοιχεία μέσα στήν καρδιά του.

29. Ἰδέστε, σᾶς δίνω ἐντολή, νά μὴν ἀφήσετε κανένα ἀπό ὅλα αὐτά νά μπεῖ μέσα στήν καρδιά σας.

30. Γιατί εἶναι καλύτερο νά ἀρνηθεῖτε στόν ἑαυτό σας ὅλα αὐτά, ὁπότε θά σηκώσετε τό σταυρό σας, παρά νά σᾶς ρίξουν μέσα στήν κόλαση.

31. Ἐχει γραφεῖ, ὅτι ὅποιος χωρίσει τή γυναίκα του, πρέπει νά τῆς δώσει γραπτό διαζύγιο.

32. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅτι ὅποιος χωρίσει τή γυναίκα του, ἐκτός ἔνεκα πορνείας, τήν κάνει νά διαπραξέι μοιχεία. Καί ὅποιος παντρευτεῖ μιά χωρισμένη, διαπραττεῖ μοιχεία.

33. Καί πάλι ἔχει γραφεῖ, μὴν παραβαίνεις τόν ὄρκο σου, ἀλλά νά

ἐκπληρώνεις τούς ὄρκους σου πού ἔδωσες πρός τόν Κύριο.

34. Ἐγώ ὁμως, ἀληθινά, ἀληθινά σᾶς λέω, μὴν ὀρκίζεστε καθόλου, οὔτε στούς οὐρανοῦς, γιατί εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ.

35. Οὔτε στή γῆ, γιατί εἶναι τό ὑποπόδιό του.

36. Οὔτε νά ὀρκίζεσαι στό κεφάλι σου γιατί δέν μπορεῖς νά κάνεις μιά τρίχα μαύρη ἢ ἄσπρη.

37. Ἀλλά ὁ λόγος σας ἄς εἶναι Ναί, ναί. Ὅχι, ὄχι. Γιατί ὅτιδήποτε εἶναι περισσότερο ἀπό αὐτά εἶναι πονηρό.

38. Καί ιδέστε, ἔχει γραφεῖ, μάτι γιά μάτι, καί δόντι γιά δόντι.

39. Ἐγώ ὁμως σᾶς λέω, νά μὴν ἀντιστέκεστε στόν πονηρό, ἀλλά ὅποιος σέ χτυπήσει στό δεξί μάγουλο, νά τοῦ στρίψεις καί τό ἄλλο.

40. Καί ἂν κανένας θέλει νά σε μνηῦσει κατά τό νόμο καί νά σοῦ πάρει τό πουκάμισό σου, δώσε του καί τό ἐπανωφόρι.

41. Καί ὅποιος σέ ἀγγαρέψει γιά ἓνα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο.

42. Δίνε σέ ὅποιον σοῦ ζητεῖ, καί σέ ἐκεῖνον πού θέλει νά δανειστεῖ ἀπό ἐσένα, μὴν ἀρνηθεῖς.

43. Καί ιδέστε, ἔχει ἐπίσης γραφεῖ νά ἀγαπᾶς τόν πλησίον σου καί νά μισεῖς τόν ἐχθρό σου.

44. Ἐγώ ὁμως ιδέστε, σᾶς λέω, ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους πού σᾶς καταριοῦνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους πού σᾶς μισοῦν, καί προσεύχεστε γιά ἐκείνους πού σᾶς κακομεταχειρίζονται καί σᾶς καταδιώκουν,

45. Γιά νά γίνετε παιδιά τοῦ Πατέρα σας πού εἶναι στούς οὐρανοῦς, γιατί αὐτός ἀνατέλλει τόν ἥλιο του γιά τούς πονηροῦς καί γιά τούς καλοῦς.

46. Ὅλα λοιπόν ὅσα ἦταν τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, πού ὑπάγονταν στό νόμο, μέ ἐμένα ἐκπληρώνονται.

47. Τά παλαιά καταργήθηκαν, καί τά πάντα ἔγιναν καινούργια.

48. Θέλω λοιπόν νά εἴστε τέλειοι, ἀκριβῶς ὅπως εἶμαι ἐγώ ἢ ὅπως εἶναι τέλειος ὁ Πατέρας σας πού εἶναι στούς οὐρανούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ὁ Ἰησοῦς διδάσκει στούς Νεφίτες τήν Προσευχή τοῦ Κυρίου. Πρέπει νά θησαυρίζουν θησαυρούς στούς οὐρανούς. Δίνει ἐντολή στούς Δώδεκα νά μή μεριμνοῦν γιά ὑλικά θέματα κατά τή διακο- νία τους. Συγκρίνετε τό Κατά Ματθαῖον 6.

ΑΛΗΘΙΝΑ, ἀληθινά, λέω ὅτι θά ἤθελα νά κάνετε ἐλεημοσύνες στούς φτω- χούς. Ὅμως προσέχετε νά μήν κά- νετε τήν ἐλεημοσύνη σας ἐμπρός στούς ἀνθρώπους γιά νά σᾶς ἰδοῦν εἰδάλλως δέ θά ἔχετε ἀνταμοιβή ἀπό τόν Πατέρα σας πού εἶναι στούς οὐ- ρανούς.

2. Ὄταν λοιπόν θά κάνετε ἐλεη- μοσύνη μήν τό σαλπίζετε ἐμπρός σας, ὅπως κάνουν οἱ ὑποκριτές στίς συναγωγές καί στούς δρόμους, γιά νά δοξαστοῦν ἀπό τοὺς ἀνθρώπους. Ἄληθινά σᾶς λέω, αὐτοί ἔχουν τήν ἀνταμοιβή τους.

3. Ἀλλά ὅταν κάνεις ἐλεημο- σύνη, ἄς μή γνωρίζει τό ἀριστερό σου χέρι τί κάνει τό δεξί

4. Γιά νά γίνεται ἡ ἐλεημοσύνη σου στά κρυφά, καί ὁ Πατέρας σου πού βλέπει στά κρυφά, αὐτός θά σέ ἀνταμείψει στά φανερά.

5. Καί ὅταν προσεύχεσαι νά μήν εἶσαι ὅπως οἱ ὑποκριτές, πού τοὺς ἀρέσει νά προσεύχονται ὀρθοί στίς συναγωγές καί στίς γωνίες τῶν δρό- μων, γιά νά τοὺς βλέπουν οἱ ἀνθρω- ποι. Ἄληθινά σᾶς λέω, ἔχουν τήν ἀνταμοιβή τους.

6. Ἀλλά ἐσύ, ὅταν προσεύχεσαι, μές μέσα στό πιό ἀπόμερο δωμάτιό σου, καί ἀφοῦ κλείσεις τήν πόρτα

σου, προσευχήσου στόν Πατέρα σου ὁ ὁποῖος εἶναι παράν στά κρυφά. Καί ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει στά κρυφά, θά σέ ἀνταμείψει στά φα- νερά.

7. Ἀλλά ὅταν προσεύχεστε, μή χρησιμοποιεῖτε μάταιες ἐπαναλή- ψεις, ὅπως οἱ Ἑθνικοί, πού νομίζουν ὅτι μέ τήν πολυλογία τους θά εἰσα- κουστοῦν.

8. Μή γίνετε λοιπόν ὁμοιοί μέ αὐ- τοὺς, γιατί ὁ Πατέρας σας γνωρίζει καλά ἐκεῖνα πού ἔχετε ἀνάγκη, πρὶν τοῦ τά ζητήσετε.

9. Κατά τόν ἐξῆς τρόπο λοιπόν νά προσεύχεστε: Πατέρα μας πού εἶσαι στούς οὐρανούς, ἅγιο ἄς εἶναι τό ὄνομά σου.

10. Ἄς γίνει τό θέλημά σου ὅπως στόν οὐρανό, ἔτσι καί στή γῆ.

11. Καί συγχώρεσέ μας ὅ,τι κακό ἔχουμε κάνει, ὅπως συγχωροῦμε κι ἐμεῖς αὐτούς πού μᾶς ἔχουν κάνει κακό.

12. Καί μή μᾶς φέρεις σέ πειρα- σμό, ἀλλά λύτρωσέ μας ἀπό τόν πο- νηρό.

13. Γιατί δική σου εἶναι ἡ βασι- λεία, καί ἡ δύναμη καί ἡ δόξα, γιά πάντα. Ἀμήν.

14. Γιατί ἂν συγχωρεῖτε τῶν ἀν- θρώπων τά παραπτώματα, θά σᾶς συγχωρήσει κι ἐσᾶς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος.

15. Ἐάν ὁμως δέ συγχωρεῖτε στούς ἀνθρώπους τά παραπτώματά τους, οὔτε ὁ Πατέρας σας θά συχω- ρήσει τά δικά σας παραπτώματα.

16. Ἐπίσης, ὅταν νηστεύετε, μή γίνεστε σκυθρωποί ὅπως οἱ ὑποκρι- τές, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τά πρόσωπά τους γιά νά φαίνονται στούς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουν. Ἄληθινά σᾶς λέω, ἔχουν τήν ἀντα- μοιβή τους.

17. Ἐσύ ὁμως, ὅταν νηστεύεις, ἄλειψε τό κεφάλι σου, καί πλύνε τό πρόσωπό σου.

18. Για νά μή φανείς στους ανθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλά στὸν Πατέρα σου, πού εἶναι παρῶν στά κρυφά. Καί ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει στά κρυφά, θά σέ ἀνταμείψει στά φανερά.

19. Μή θησαυρίζετε γιά τόν ἑαυτό σας θησαυρούς ἐπάνω στή γῆ, ὅπου ὁ σκόρος καί ἡ σκουριά τοὺς ἀφανίζει, καί οἱ κλέφτες κάνουν διάρρηξη καί τοὺς κλέβουν.

20. Ἄλλά νά θησαυρίζετε γιά τόν ἑαυτό σας θησαυρούς στοὺς οὐρανοὺς, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σκουριά τοὺς ἀφανίζει, καί ὅπου οἱ κλέφτες δέν κάνουν διάρρηξη οὔτε τοὺς κλέβουν.

21. Γιατί ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θά εἶναι καί ἡ καρδιά σας.

22. Τό λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τὸ μάτι. Ἄν λοιπὸν τὸ μάτι σου εἶναι καθαρὸ, δλόκληρο τὸ σῶμα σου θά εἶναι φωτεινὸ.

23. Ἄν ὁμως τὸ μάτι σου εἶναι πονηρὸ, δλόκληρο τὸ σῶμα σου θά εἶναι σκοτεινὸ. Ἄν λοιπὸν τὸ φῶς πού εἶναι μέσα σου εἶναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο εἶναι αὐτὸ τὸ σκοτάδι!

24. Κανένας δέν μπορεῖ νά ὑπηρετεῖ δύο κυρίους, γιατί ἢ τὸν ἓνα θά μισήσει καί τὸν ἄλλο θά ἀγαπήσει, ἢ στὸν ἓνα θά προσκολληθεῖ καί τὸν ἄλλο θά καταφρονήσει. Δέν μπορεῖτε νά ὑπηρετεῖτε τὸ Θεὸ καί τὸ Μαρμωνά.

25. Καί ἐγινε λοιπὸν ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τὰ λόγια, κοίταξε πρὸς τοὺς δώδεκα πού εἶχε ἐκλέξει, καί τοὺς εἶπε: Νά θυμάστε τὰ λόγια πού εἶπα. Γιατί ιδέστε, ἐσεῖς εἰστε ἐκεῖνοι πού ἔχω διαλέξει γιά νά ἐκτελέσουν διακονία σέ τοῦτον τὸ λαό. Γι' αὐτὸ σᾶς λέω, μή μεριμνᾶτε γιά τὴ ζωὴ σας, τί θά φάτε ἢ τί θά πιεῖτε, οὔτε γιά τὸ σῶμα σας, τί θά ντυθεῖτε. Δέν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ τὴν τροφή, καί τὸ σῶμα περισσότερο ἀπὸ τὸ ρούχο;

26. Ἰδέστε, τὰ πτηνά τοῦ οὐρανοῦ, δέ σπέρνουν, οὔτε θερίζουν οὔτε μαζεύουν σέ ἀποθήκες. Κι ὁμως, ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει. Ἐσεῖς δέν εἰστε πολὺ ἀνώτεροι ἀπὸ αὐτά;

27. Ποιὸς ἀπὸ ἐσᾶς, ὅσο καί ἂν φροντίσει, μπορεῖ νά προσθέσει στὸ ἀνάστημά του μιὰ πῆχη;

28. Καί γιατί μεριμνᾶτε γιά ρούχα; Παρατηρήστε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουν, οὔτε κοπιάζουν οὔτε γνέθουν.

29. Ἄλλά σᾶς λέω ὅτι οὔτε ὁ Σολομώντας, σέ ὄλη του τὴ δόξα δέν ντύθηκε σάν ἓνα ἀπὸ αὐτά.

30. Ἄν λοιπὸν τὸ χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, πού σήμερα ὑπάρχει καί αὔριο τὸ ρίχνουν στὸν κλίβανο, ὁ Θεὸς τὸ ντύνει τόσο ὀραῖα, ἀκριβῶς ἔτσι θά ντύσει καί σᾶς ἂν δέν εἰστε ὀλιγόπιστοι.

31. Μή μεριμνᾶτε λοιπὸν καί μή λέτε: Τί θά φάμε; ἢ: Τί θά πιούμε; ἢ: Μέ τί θά ντυθούμε;

32. Γιατί ξέρει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ὅλα αὐτά.

33. Ἄλλά νά ζητᾶτε πρῶτα τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί τὴ δικαιοσύνη του, καί τότε ὅλα αὐτά θά σᾶς προστεθοῦν.

34. Μή μεριμνᾶτε λοιπὸν γιά τὸ αὔριο, γιατί τὸ αὔριο θά μεριμνήσει γι' αὐτὰ μόνο του. Ἄρκετὸ εἶναι γιά τὴν ἡμέρα τὸ δικό της κακό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ὁ Ἰησοῦς προστάζει: Μὴν κρίνετε, ζητήστε ἀπὸ τὸ Θεὸ, φυλαχτεῖτε ἀπὸ τοὺς ψευτοπροφήτες. Ὑπόσχεται σωτηρία σέ ἐκείνους πού κάνουν τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα. Συγκρίνετε τὸ Κατὰ Ματθαῖον 7.

Και τώρα ἐγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τὰ λόγια, στράφηκε πάλι πρὸς τὸ πλῆθος, καί ἀνοῖξε πάλι τὸ

στόμα του πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε: Ἐπιβλέψατε, ἀληθινά, σὰς λέω, μὴ κρινέτε, γὰρ νὰ μὴν κριθεῖτε.

2. Γιατί μέ ὅποια κρίση κρινέτε, θὰ κριθεῖτε, καὶ μέ ὅποιο μέτρο μετράτε, θὰ σὰς ἀντιμετρηθεῖ καὶ σέ σὰς.

3. Καὶ γιατί βλέπεις τὴν ἀγκίδα πού εἶναι στό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐνῶ τό δοκάρι πού εἶναι στό μάτι σου δέν τό παρατηρεῖς;

4. Ἡ πῶς θὰ πεις στόν ἀδελφό σου: Ἄσε με νὰ βγάλω τὴν ἀγκίδα ἀπό τό μάτι σου — καὶ ἰδέξ, ἓνα δοκάρι εἶναι στό δικό σου μάτι;

5. Ὑποκριτή, βγάλε πρῶτα τό δοκάρι ἀπό τό δικό σου μάτι, καὶ τότε θὰ δεῖς καθαρά γιά νὰ βγάλεις τὴν ἀγκίδα ἀπό τό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6. Μὴ δώσετε αὐτό πού εἶναι ἅγιο στά σκυλιά, οὔτε νὰ ρίξετε τά μαργαριτάρια σας ἐμπρὸς στά γουρούνια, μὴν τυχόν καὶ καταλατῆσουν μέ τά πόδια τους καὶ στραφοῦν καὶ σὰς ξεσκίσουν.

7. Ζητήστε, καὶ θὰ σὰς δοθεῖ. Ἐρευνῆστε καὶ θὰ βρεῖτε. Κτυπήστε, καὶ θὰ σὰς ἀνοιχτεῖ.

8. Γιατί καθένας πού ζητᾶ, λαβαίνει. Καὶ αὐτός πού ἐρευνᾶ, βρίσκει. Καὶ σέ ἐκεῖνον πού κτυπᾶ, θὰ ἀνοιχτεῖ.

9. Ἡ ποιός ἄνθρωπος εἶναι ἀπό ἐσᾶς πού ἂν ὁ γιός του ζητήσῃ ψωμί, θὰ τοῦ δώσει πέτρα;

10. Ἡ ἂν ζητήσῃ ψάρι, θὰ τοῦ δώσει φίδι;

11. Ἐάν λοιπόν ἐσεῖς, πού εἶστε πονηροί, ξέρετε πῶς νὰ δίνετε καλά δῶρα στά παιδιά σας, πόσο περισσότερο ὁ Πατέρας σας πού εἶναι στοὺς οὐρανοὺς θὰ δώσει ἀγαθὰ σέ αὐτοὺς πού τοῦ ζητοῦν;

12. Ὅλα ὅσα λοιπόν θὰ θέλατε νὰ σὰς κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κι ἐσεῖς νὰ κάνετε σέ αὐτούς, γιατί αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφήτες.

13. Μπεῖτε ἀπό τὴ στενὴ πύλη,

γιατί πλατιά εἶναι ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στήν καταστροφήν καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού μπαίνουν ἀπὸ αὐτήν.

14. Γιατί στενὴ εἶναι ἡ πύλη καὶ στενόχωρος ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στὴ ζωὴ, καὶ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού τὸν βρίσκουν.

15. Προσέχετε τοὺς ψευτοπροφήτες, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται σέ σὰς μέ ἔνδυμα προβάτων, ἀλλ' ὅμως ἀπὸ μέσα εἶναι λύκοι ἀρπακτικοί.

16. Ἀπὸ τοὺς καρπούς τους θὰ τοὺς γνωρίσετε. Μήπως μαζεύουν ἀπὸ τὰ ἀγκάθια σταφύλια ἢ ἀπὸ τὰ τριβόλια σῦκα;

17. Ἐτσι, κάθε δέντρο καλὸ κάνει καλοὺς καρπούς, ἀλλὰ τό σάπιο δέντρο βγάζει κακὸ καρπὸ.

18. Δέν μπορεῖ ἓνα καλὸ δέντρο νὰ κάνει καρπούς κακοὺς, οὔτε ἓνα σάπιο δέντρο νὰ κάνει καρπούς καλοὺς.

19. Κάθε δέντρο πού δέν κάνει καρπούς καλοὺς, τό κόβουν σύρριζα καὶ τό ρίχνουν στὴ φωτιά.

20. Ἄρα, λοιπόν, ἀπὸ τοὺς καρπούς τους θὰ τοὺς γνωρίσετε.

21. Δέ θὰ μπεῖ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁποῖος μοῦ λέει, Κύριε Κύριε, ἀλλὰ ἐκεῖνος πού κάνει τό θέλημα τοῦ Πατέρα μου πού εἶναι στοὺς οὐρανοὺς.

22. Πολλοὶ θὰ μοῦ ποῦν ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα: Κύριε, Κύριε, δέν προφητέψαμε στό ὄνομά σου; καὶ στό ὄνομά σου δέ βγάλαμε δαιμόνια; καὶ στό ὄνομά σου δέν κάναμε πολλὰ θαύματα;

23. Καὶ τότε θὰ ὁμολογήσω πρὸς αὐτούς: Ποτέ δέ σὰς γνώρισα. Φύγετε ἀπὸ ἐμένα, ἐσεῖς πού κάνετε ἀνομίες.

24. Ὅποιος λοιπόν ἀκούει τά λόγια μου ἐτοῦτα καὶ τά ἐκτελεῖ, θὰ τὸν παρομοιάσω μέ ἄνθρωπο γνωστικὸ ὁποῖος ἔχτισε τό σπῆτι του ἐπάνω σέ βράχο —

25. Καί ἔπεσε ἡ βροχή, καί ἤλθαν οἱ πλημμύρες, καί φύσηξαν οἱ ἄνεμοι, καί ἔπεσαν ἐπάνω στό σπίτι ἐκεῖνο, καί δέν ἔπεσε, γιατί ἦταν θεμελιωμένο ἐπάνω σέ βράχο.

26. Καί καθένας πού ἀκούει τά λόγια μου ἐτοῦτα καί δέν τά ἐκτελεῖ, θά παρομοιαστεῖ μέ ἄνθρωπο ἀνόητο πού ἔχτισε τό σπίτι του ἐπάνω στήν ἄμμο —

27. Καί ἔπεσε ἡ βροχή, καί ἤλθαν οἱ πλημμύρες καί φύσηξαν οἱ ἄνεμοι καί χτύπησαν ἐπάνω στό σπίτι ἐκεῖνο, καί ἔπεσε, καί ἦταν ἡ πτώση του μεγάλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ὁ Ἰησοῦς ἀνακοινώνει ὅτι ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ ἐκπληρώνεται μέ αὐτόν. Οἱ Νεφίτες εἶναι τά ἄλλα πρόβατα γιά τά ὁποῖα μίλησε στήν Ἱερουσαλήμ. Ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας του ὁ λαός τοῦ Κυρίου στήν Ἱερουσαλήμ δέν ξέρει γιά τά διασκορπισμένα πρόβατα τοῦ Ἰσραήλ.

Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς ὀλοκλήρωσε τά λόγια αὐτά, ἔριξε τά μάτια του γύρω τριγύρω στό πλῆθος καί τούς εἶπε: Ἰδέστε, ἀκούσατε ὅλα αὐτά τά ὁποῖα δίδαξα προτοῦ νά ἀναληφθῶ πρός τόν Πατέρα μου. Ὅποιος λοιπόν θυμᾶται αὐτά τά λόγια μου καί τά ἐκτελεῖ, αὐτόν θά ἀναστήσω κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια, ἀντιλήφθηκε ὅτι ἦταν μερικοί ἀνάμεσά τους πού θαύμαζαν καί ἀποροῦσαν τί νά ἤθελε σχετικά μέ τό νόμο τοῦ Μωυσῆ. Γιατί δέν κατάλαβαν πού εἶπε ὅτι τά παλαιά καταργήθηκαν καί ὅτι τά πάντα ἔγιναν καινούργια.

3. Καί τούς εἶπε: Μήν ἀπορεῖτε πού σᾶς εἶπα ὅτι τά παλαιά καταργήθηκαν καί ὅτι τά πάντα ἔγιναν καινούργια.

4. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ὁ νόμος

αὐτός πού εἶχε δοθεῖ στό Μωυσῆ, ἐκπληρώθηκε.

5. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος πού ἔδωσε τό νόμο, καί ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος πού ἔχω συνάψει διαθήκη μέ τό λαό μου Ἰσραήλ. Ὁ νόμος, λοιπόν, μέ μένα ἐκπληρώνεται, γιατί ἤλθα γιά νά ἐκπληρώσω τό νόμο. Ἔχει λοιπόν τέλος.

6. Ἰδέστε, δέν καταλύω τούς προφήτες, γιατί ὅσα δέν ἐκπληρώθηκαν μέ μένα, ἀληθινά σᾶς λέω, ὅλα θά ἐκπληρωθοῦν.

7. Καί ἐπειδή σᾶς εἶπα ὅτι τά παλαιά παρήλθαν, δέν καταλύω αὐτά πού ἔχουν εἰπωθεῖ σχετικά μέ αὐτά πού πρόκειται νά συμβοῦν.

8. Γιατί ἰδέστε, ἡ διαθήκη τήν ὁποία ἔκανα μέ τό λαό μου δέν ἐκπληρώθηκε ὅλη. Ὅμως ὁ νόμος πού εἶχε δοθεῖ στό Μωυσῆ πήρε τέλος μέ μένα.

9. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ νόμος, καί τό φῶς. Νά προσβλέπετε σέ μένα, καί νά ὑπομείνετε μέχρι τέλους, καί θά ζήσετε. Γιατί σέ αὐτόν πού θά ὑπομείνει μέχρι τέλους θά δώσω ζωή αἰώνια.

10. Ἰδέστε, σᾶς ἔδωσα τίς ἐντολές. Τηρεῖτε λοιπόν τίς ἐντολές μου. Καί αὐτός εἶναι ὁ νόμος καί οἱ προφῆτες, γιατί πράγματι δίνουν μαρτυρία γιά μένα.

11. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια, εἶπε σέ αὐτούς τούς δώδεκα πού εἶχε διαλέξει:

12. Ἐσεῖς εἰστε οἱ μαθητές μου. Καί ἐσεῖς ἀποτελεῖτε φῶς πρός ἐτοῦτον τό λαό, πού εἶναι ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ.

13. Καί ἰδέστε, αὐτή εἶναι ἡ γῆ τῆς κληρονομίας σας. Καί ὁ Πατέρας τήν ἔδωσε σέ σᾶς.

14. Καί ποτέ, καμιά φορά, δέ μοῦ ἔδωσε ἐντολή ὁ Πατέρας νά τό πῶ στούς ἀδελφούς σας στήν Ἱερουσαλήμ.

15. Ούτε, καμιά φορά, δέ μου έδωσε έντολή ό Πατέρας νά τούς πώ τίποτα σχετικά μέ τίς άλλες φυλές του οίκου του 'Ισραήλ, πού ό Πατέρας τούς όδήγησε μακριά από τή χώρα.

16. Τόσο μόνο μου έδωσε έντολή ό Πατέρας νά τούς πώ:

17. "Ότι και άλλα πρόβατα έχω τά όποια δέν είναι από αυτήν τή στάνη. Καί εκείνα πρέπει νά τά φέρω, και θά ακούσουν τή φωνή μου, και θά γίνει ένα κοπάδι και ένας βοσκόσ.

18. Καί τώρα, εξαιτίας τής σκληροτραχηλοσύνης και τής έλλειψης πίστης, δέν κατάλαβαν τό λόγο μου. Γι' αυτό μου δόθηκε έντολή από τόν Πατέρα νά μήν πώ sé αυτούς τίποτα περισσότερο σχετικά μέ αυτό τό θέμα.

19. "Όμως, άληθινά, σάς λέω ότι ό Πατέρας μου έδωσε έντολή, και σάς τό λέω, ότι χωριστήκατε από εκείνους εξαιτίας τής άνομίας τους. Είναι λοιπόν εξαιτίας τής άνομίας τους πού δέ γνωρίζουν για έσās.

20. Καί άληθινά, σάς λέω πάλι, ότι τίς άλλες φυλές τίς χώρισε ό Πατέρας από αυτούς. Καί είναι εξαιτίας τής άνομίας τους πού δέ γνωρίζουν γι' αυτούς.

21. Καί άληθινά σάς λέω, ότι έσεις είστε αυτοί για τούς όποιους είπα: Καί άλλα πρόβατα έχω τά όποια δέν είναι από αυτήν τή στάνη. Καί εκείνα πρέπει νά τά φέρω, και θά ακούσουν τή φωνή μου, και θά γίνει ένα κοπάδι και ένας βοσκόσ.

22. Καί δέ μέ κατάλαβαν, γιατί υπέθεσαν ότι ήταν οι 'Εθνικοί, γιατί δέν κατάλαβαν ότι οι 'Εθνικοί θά προσηλυτιστούν μέσο τής διδασκαλίας εκείνων.

23. Καί δέ μέ κατάλαβαν πού είπα θά ακούσουν τή φωνή μου. Καί δέ μέ κατάλαβαν ότι οι 'Εθνικοί δέν πρόκειται ποτέ νά ακούσουν τή φωνή μου — ότι δέ θά έμφανιστώ sé αυ-

τούς παρά μόνο μέσο του Πνεύματος του 'Αγίου.

24. "Όμως ιδέστε, έσεις και τή φωνή μου ακούσατε, και μέ είδατε. Καί είστε τά πρόβατά μου, και άριθμείστε μέ εκείνους πού ό Πατέρας μου έχει δώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ό 'Ιησους θά επισκεφτεί και άλλους από τά χαμένα πρόβατα του 'Ισραήλ. Κατά τίς τελευταίες ημέρες τό ευαγγέλιο θά πάει στους 'Εθνικούς, και μετά στον οίκο του 'Ισραήλ. Ό λαός του Κυρίου θά δει μάτι πρós μάτι όταν θά ξαναφέρει τή Σιών.

Και άληθινά, άληθινά, σάς λέω ότι έχω και άλλα πρόβατα πού δέν είναι από αυτήν τή χώρα ούτε από τή χώρα τής 'Ιερουσαλήμ, ούτε sé κανένα μέρος τής χώρας γύρω τριγύρω όπου κι άν έχω πάει για νά διδάξω.

2. Γιατί εκείνοι για τούς όποιους μιλώ είναι αυτοί πού δέν έχουν άκόμη ακούσει τή φωνή μου. Ούτε έχω καμιά φορά έμφανιστεί sé εκείνους.

3. "Όμως έχω λάβει έντολή από τόν Πατέρα νά πάω sé εκείνους, και νά ακούσουν τή φωνή μου, και νά άριθμηθούν μέ τά πρόβατά μου, ώστε νά μπορέσει να γίνει ένα κοπάδι και ένας βοσκόσ. Γι' αυτό πηγαίνω νά παρουσιαστώ sé εκείνους.

4. Καί σάς προστάζω νά γράψετε αυτά τά λόγια άμα φύγω, ώστε άν γίνει και ό λαός μου στην 'Ιερουσαλήμ, εκείνοι πού μέ είδαν και ήταν μαζί μου κατά τή διακονία μου, δέ ζητήσουν από τόν Πατέρα στό όνομά μου, νά λάβουν γνώση για έσās μέσο του 'Αγίου Πνεύματος, και επίσης για τίς άλλες φυλές για τίς όποιες δέ γνωρίζω, αυτά τά λόγια τά όποια θά γράψετε, νά διατηρηθούν και νά παρουσιαστούν στους 'Εθνικούς, ώστε μέ τήν πληρότητα

τῶν Ἐθνικῶν, τό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος ἐκείνων, πού θά εἶναι διασκορπισμένοι ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι δέν πιστεύουν, νά μπορέσουν νά ἔλθουν σέ αὐτό, δηλαδή νά μπορέσουν νά ἔλθουν σέ γνώση γιά μένα, τό Λυτρωτή τους.

5. Καί τότε θά τοὺς συναθροίσω ἀπό τά τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς. Καί τότε θά ἐκπληρώσω τή διαθήκη τήν ὁποία ὁ Πατέρας ἔκανε πρὸς ὄλο τό λαό τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

6. Καί μακάριοι εἶναι οἱ Ἐθνικοί, ἔνεκα τῆς πίστεως τους πρὸς ἐμένα, πρὸς καί ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, πού δίνει μαρτυρία σέ αὐτοὺς γιά μένα καί γιά τόν Πατέρα.

7. Ἰδέστε, ἐπειδὴ πιστεύουν σέ μένα, εἶπε ὁ Πατέρας, καί ἐπειδὴ ἐσεῖς δέν πιστεύετε, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες θά ἔλθει ἡ ἀλήθεια στοὺς Ἐθνικούς, ὥστε ἡ πληρότητα ὄλων αὐτῶν νά γίνεи γνωστή σέ αὐτοὺς.

8. Ὅμως, ἀλίμονο, εἶπε ὁ Πατέρας, σέ ἐκείνους ἀπό τοὺς Ἐθνικούς πού δὲ θά πιστεύουν — γιατί μοιλαῦτα ἔχουν ἔλθει στό πρόσωπο αὐτῆς τῆς χώρας, καί σκόρπισαν τό λαό μου πού εἶναι ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καί ὁ λαός μου πού εἶναι ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, ἔχει διωχθεῖ ἀπό ἀνάμεσά τους, καί ἔχει ποδοπατηθεῖ ἀπό αὐτοὺς.

9. Καί ἐξαιτίας τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Πατέρα πρὸς τοὺς Ἐθνικούς, καί ἐπίσης τῶν κρίσεων τοῦ Πατέρα πρὸς τό λαό μου πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅτι ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, καί ἔχω κάνει ὥστε ὁ λαός μου πού εἶναι ἀπὸ τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ νά πληγεῖ, καί νά βασανιστεῖ, καί νά θανατωθεῖ, καί νά ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ κοντά τους, καί νά μισηθεῖ ἀπὸ αὐτοὺς, καί νά γίνεи συριγμός καί περιγελος γιά αὐτοὺς —

10. Καί ἔτσι προστάζει ὁ Πατέρας νά σᾶς πῶ: Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὅταν οἱ Ἐθνικοί θά ἀμαρτήσουν κατά τοῦ εὐαγγελίου μου, καί ἀρνηθοῦν τὴν πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου μου, καί θά ὑψώνονται μέ τὴν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους ὑπεράνω ὄλων τῶν ἔθνῶν, καί ὑπεράνω ὄλων τῶν ἀνθρώπων ὄλης τῆς γῆς, καί εἶναι γεμάτοι ἀπὸ κάθε εἶδος ψευτιάς, καί ἀπάτης, καί βλάβης, καί ἀπὸ κάθε εἶδος ὑποκρισίας, καί δολοφονίας, καί ἱεροκαπηλίας, καί πορνείας, καί κρυφούς ἀποτροπιασμούς, καί ἂν κάνουν ὅλα αὐτά καί ἀρνηθοῦν τὴν πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου μου, ἰδέστε, εἶπε ὁ Πατέρας, θά ἀφαιρέσω τὴν πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου μου ἀπὸ ἀνάμεσά τους.

11. Καί τότε θά θυμηθῶ τὴ διαθήκη μου τὴν ὁποία ἔκανα πρὸς τό λαό μου, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, καί θά φέρω τό εὐαγγέλιό μου πρὸς αὐτοὺς.

12. Καί θά σοῦ δεῖξω, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι οἱ Ἐθνικοί δὲ θά ἔχουν ἐξουσία ἐπάνω σας. Ἀλλά θά θυμηθῶ τὴ διαθήκη μου πρὸς ἐσένα, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, καί θά φθάσεις στὴν ἐπίγνωση τῆς πληρότητας τοῦ εὐαγγελίου μου.

13. Ὅμως, ἂν οἱ Ἐθνικοί μετανοήσουν καί ἐπιστρέψουν σέ ἐμένα, εἶπε ὁ Πατέρας, ἰδέστε, θά ἀριθμηθοῦν μέ τό λαό μου, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ.

14. Καί δὲ θά ἀφήσω τό λαό μου πού εἶναι ἀπὸ τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, νά εἰσχωρήσουν ἀνάμεσά τους, καί νά τοὺς καταπατήσουν, εἶπε ὁ Πατέρας.

15. Ὅμως, ἂν δέν ἐπιστρέψουν σέ μένα, καί δέν ἀκούσουν οὔτε ὑπακούσουν στὴ φωνή μου, θά τοὺς ἀφήσω, μάλιστα, θά ἀφήσω τό λαό μου, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, νά εἰσχωρήσουν ἀνάμεσά τους καί νά τοὺς ποδοπατήσουν, καί θά γίνονσάν ἀλάτι πού ἔχει χάσει τὴ νοστιμιὰ

του, τό ὅποιο τότε πιά δέν εἶναι καλό γιά τίποτα παρά γιά νά πεταχτεῖ ἔξω, καί νά καταπατηθεῖ ἀπό τά πόδια τοῦ λαοῦ μου, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

16. Ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ἔτσι μέ πρόσταξε ὁ Πατέρας — νά δώσω σέ τοῦτον τό λαό ἐτούτη τή γῆ γιά κληρονομία τους.

17. Καί τότε θά ἐκπληρωθοῦν τά λόγια τοῦ προφήτη Ἡσαΐα, πού λένε:

18. Οἱ φύλακές σου θά ὑψώσουν τή φωνή. Μέ τή φωνή ὅλοι μαζί θά ψάλλουν, γιατί θά δοῦν μάτι πρὸς μάτι ὅταν ὁ Κύριος θά ἐπαναφέρει τή Σιών.

19. Ξεσπάστε σέ χαρά, ψάλτε ὅλοι μαζί, ἔσεῖς, ἐρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ. Γιατί ὁ Κύριος παρηγόρησε τό λαό του, λύτρωσε τήν Ἱερουσαλήμ.

20. Ὁ Κύριος γύμνωσε τόν ἅγιο βραχιόνά του στά μάτια ὄλων τῶν ἐθνῶν. Καί ὅλα τά πέρατα τῆς γῆς θά δοῦν τή σωτηρία τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ὁ Ἰησοῦς συνιστᾷ στό λαό νά συλλογιστοῦν τά λόγια του καί νά προσευχηθοῦν γιά νά τά καταλάβουν καλύτερα. Θεραπεύει τοὺς ἀρρώστους τους. Προσεύχεται γιά τό λαό, χρησιμοποιοῦντας λόγια πού δέν μποροῦν καν νά γραφοῦν. Ἄγγελοι ἐκτελοῦν διακονία πρὸς τά μικρά τους καί τά περιβάλλει φωτιά.

ΙΔΕΣΤΕ, ἔγινε λοιπόν ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια, ξανακοίταξε γύρω τριγύρω πρὸς τό πλήθος, καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, ἡ ὥρα μου ἔφτασε.

2. Ἄντιλαμβάνομαι ὅτι ἀδυνατεῖτε, ὅτι δέν μπορεῖτε νά καταλάβετε ὅλα τά λόγια μου τά ὅποια ἔχω λάβει ἐντολή ἀπό τόν Πατέρα γιά νά σᾶς πῶ κατά τή στιγμή ἐτούτη.

3. Γι' αὐτό, πηγαίνετε στά σπίτια σας, καί συλλογιστεῖτε ὅλα αὐτά πού σᾶς εἶπα, καί ζητήστε ἀπό τόν Πα-

τέρα, στό ὄνομά μου, νά μπορέσετε νά καταλάβετε, καί νά προετοιμάσετε τή διάνοιά σας γιά αὐριο, καί θά ἔλθω σέ σᾶς πάλι.

4. Ὅμως τώρα πηγαίνω πρὸς τόν Πατέρα, καί ἐπίσης γιά νά παρουσιάσω στίς χαμένες φυλές τοῦ Ἰσραήλ γιατί γιά τόν Πατέρα δέν ἔχουν χαθεῖ, γιατί ἐκεῖνος ξέρει ποῦ τοὺς πῆγε.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μίλησε ἔτσι, ξαναέριξε τά μάτια του γύρω τριγύρω στό πλήθος, καί εἶδε ὅτι ἦταν δακρυσμένοι, καί τόν κοίταζαν σταθερά σάν νά ἤθελαν νά τοῦ ζητήσουν νά μείνει λίγο περισσότερο μαζί τους.

6. Καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, τά σπλάχνα μου εἶναι γεμάτα συμπόνια γιά σᾶς.

7. Ἐχετε ἀσθενεῖς ἀνάμεσά σας; Φέρτε τους ἐδῶ. Ἐχετε τίποτα κουτσούς ἢ τυφλούς, ἢ χλωούς, ἢ ἀνάπηρους, ἢ λεπρούς, ἢ σακάτηδες, ἢ κουφούς, ἢ πού νά εἶναι βασανισμένοι μέ ὅποιονδήποτε τρόπο; Φέρτε τους ἐδῶ καί ἐγώ θά τοὺς θεραπεύσω, γιατί αἰσθάνομαι συμπόνια γιά σᾶς. Τά σπλάχνα μου εἶναι γεμάτα εὐσπλαχνία.

8. Γιατί ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἐπιθυμεῖτε νά σᾶς δείξω τί ἔκανα στοὺς ἀδελφούς σας στήν Ἱερουσαλήμ, γιατί βλέπω ὅτι ἡ πίστι σας εἶναι ἀρκετὴ γιά νά σᾶς θεραπεύσω.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τοὺς μίλησε ἔτσι, ὅλο τό πλήθος, μεμιάς, προχώρησαν ἐμπρὸς μέ τοὺς ἀρρώστους τους καί τοὺς βασανισμένους τους, καί τοὺς κουτσούς τους, καί τοὺς τυφλούς τους, καί μέ τοὺς μουγκούς τους, καί μέ ὄλους ὅσοι ἦταν βασανισμένοι κατὰ ὅποιονδήποτε τρόπο. Καί τοὺς θεράπευσε, κάθε ἕναν, καθὼς τοὺς ἔφερναν ἐμπρὸς του.

10. Καί ὅλοι τους, τόσο αὐτοῖ πού θεράπεύτηκαν, ὅσο καί ἐκεῖνοι πού

ήταν γεροί, έπεσαν κάτω στά πόδια του, και τόν προσκύνησαν. Και όσοι μπόρεσαν νά πλησιάσουν, γιατί ήταν μεγάλο πλήθος, φίλησαν τά πόδια του, τόσο πού έλουσαν τά πόδια του μέ τά δάκρυά τους.

11. Και έγινε ώστε πρόσταξε νά φέρουν τά μικρά παιδιά τους.

12. Έφεραν λοιπόν τά μικρά παιδιά τους και τά άφησαν κάτω στό έδαφος, όλόγυρά του, και ό Ίησοϋς στεκόταν στή μέση. Και τό πλήθος έκανε χώρο ώσπου του τά έφεραν όλα.

13. Και έγινε ώστε άμα τά έφεραν όλα, και ό Ίησοϋς στάθηκε στή μέση, πρόσταξε τό πλήθος νά γονατίσουν επάνω στό έδαφος.

14. Και έγινε ώστε άμα γονάτισαν επάνω στό έδαφος, ό Ίησοϋς άναστέναξε μέσα του, και ειπε: Πατέρα, είμαι ταραγμένος εξαιτίας τής κακίας του λαού του οίκου Ίσραήλ.

15. Και άμα ειπε αυτά τά λόγια, γονάτισε στή γη και αυτός ό ίδιος. Και ιδέστε, προσευχήθηκε πρός τόν Πατέρα, και αυτά πού προσευχήθηκε δέν μπορούν νά γραφούν, και τό πλήθος πού τόν άκουσαν, κατέθεσαν μαρτυρία.

16. Και δίνουν τή μαρτυρία τους ώς εξής: Τό μάτι ποτέ δέν έχει δει, ούτε τό αυτί έχει ώς τώρα άκούσει, τόσο σπουδαία και θαυμάσια πράγματα σάν αυτά πού είδαμε και άκούσαμε τόν Ίησοϋν νά λέει πρός τόν Πατέρα.

17. Και γλώσσα καμιά δέν μπορεί νά πει, ούτε μπορούν νά γραφούν από κανέναν άνθρωπο, ούτε μπορούν οί καρδιές τών ανθρώπων νά συλλάβουν τόσο μεγάλα και θαυμαστά πράγματα σάν αυτά πού και είδαμε και άκούσαμε νά λέει ό Ίησοϋς. Και κανένας δέν μπορεί νά συλλάβει τήν τόση αγαλλίαση πού γέμισε τήν ψυχή μας κατά τή στιγμή πού τόν

άκούγαμε νά προσεύχεται γιά μās πρός τόν Πατέρα.

18. Και έγινε ώστε όταν ό Ίησοϋς τελείωσε νά προσεύχεται πρός τόν Πατέρα, σηκώθηκε. Όμως, τόσο μεγάλη ήταν ή αγαλλίαση του πλήθους ώστε είχαν καταβληθει.

19. Και έγινε ώστε ό Ίησοϋς τους μίλησε και τους ειπε νά σηκωθούν.

20. Και σηκώθηκαν από τή γη, και τους ειπε: Εϋλογημένοι είστε γιά τήν πίστη σας. Και τώρα, ιδέστε, ή αγαλλίασή μου είναι πλήρης.

21. Και όταν ειπε αυτά τά λόγια, έκλαψε, και τό πλήθος δίνει μαρτυρία γι' αυτό, και πήρε τά μικρά παιδιά τους, ένα πρός ένα, και τά εϋλόγησε, και προσευχήθηκε στόν Πατέρα γι' αυτά.

22. Και όταν τελείωσε έκλαψε πάλι.

23. Και μίλησε πρός τό πλήθος, και τους ειπε: Ιδέστε τά μικρά σας.

24. Και καθώς κοίταξαν γιά νά ιδούν, έριξαν τά μάτια τους πρός τους ουρανούς, και είδαν τά ουράνια άνοιχτά, και είδαν άγγέλους νά κατεβαίνουν από τους ουρανούς σάν νά ήταν άνάμεσα σέ φωτιά. Και ήλθαν κάτω και περιτριγύρισαν αυτά τά μικρά γύρω τριγύρω, και ήταν περιτριγυρισμένα όλόγυρα μέ φωτιά. Και οί άγγελοι έκτελούσαν διακονία πρός αυτούς.

25. Και τό πλήθος τό είδε και τό άκουσε και καταθέτουν τή μαρτυρία τους. Και γνωρίζουν ότι ή μαρτυρία τους είναι άληθινή γιατί δλοι τους τό είδαν και τό άκουσαν, κάθε ένας γιά τόν εαυτό του. Και ήταν σέ αριθμό περίπου δύο χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές, και αποτελούνταν από άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ό Ίησοϋς καθιερώνει τή μετάληψη στους Νεφίτες. Τους δίνεται εντολή νά

προσεύχονται πάντα στο όνομά του. *Εκείνοι που ανάξια τρώνε το σώμα του και πίνουν το αίμα του είναι καταραμένοι. Δίνεται ή έξουσία στους μαθητές του να χορηγούν τό Πνεύμα τό "Αγιο.*

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὁ Ἰησοῦς ἔδωσε ἐντολή στους μαθητές του νά τοῦ φέρουν λίγο ψωμί καί κρασί.

2. Καί ἐνῶ εἶχαν πάει γιά ψωμί καί κρασί, ἔδωσε ἐντολή στό πλήθος νά καθίσουν κάτω στή γῆ.

3. Καί ὅταν ἤλθαν οἱ μαθητές του μέ τό ψωμί καί τό κρασί, πήρε ἀπό τό ψωμί καί τό τεμάχισε καί τό εὐλόγησε. Καί ἔδωσε στους μαθητές του, καί τοὺς πρόσταξε νά φάνε.

4. Καί ὅταν ἔφαγαν καί ἦταν πλήρεις, τοὺς πρόσταξε νά δώσουν στό πλήθος.

5. Καί ὅταν τό πλήθος ἔφαγε καί ἦταν πλήρεις, εἶπε στους μαθητές του: Ἴδέστε, ἓνας ἀπό ἐσᾶς πρέπει νά χειροτονηθεῖ, καί σέ αὐτόν θά δώσω ἔξουσία νά τεμαχίζει τό ψωμί καί νά τό εὐλογεῖ καί νά τό δίνει στό λαό τῆς ἐκκλησίας μου, σέ ὅλους ὅσοι θά πιστέψουν καί θά βαπτιστοῦν στό ὄνομά μου.

6. Καί τοῦτο θά προσέχετε πάντα νά κάνετε, ἀκριβῶς ὅπως ἐγώ ἔκανα, ἀκριβῶς ὅπως ἐγώ τεμάχισα τό ψωμί καί τό εὐλόγησα καί σᾶς τό ἔδωσα.

7. Καί αὐτό θά κάνετε σέ ἀνάμνηση τοῦ σώματός μου, τό ὁποῖο σᾶς ἔδειξα. Καί θά ἀποτελεῖ μαρτυρία πρὸς τόν Πατέρα ὅτι πάντα μέ θυμάστε. Καί ἂν πάντα μέ θυμάστε, θά ἔχετε τό Πνεῦμα μου μαζί σας.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε αὐτά τά λόγια, πρόσταξε τοὺς μαθητές του νά πάρουν ἀπό τό κρασί τοῦ ποτηριοῦ καί νά πιοῦν ἀπ' αὐτό, καί νά δώσουν ἐπίσης στό πλήθος γιά νά πιοῦν ἀπ' αὐτό.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι ἔκαναν καί ἦπιαν ἀπ' αὐτό, καί ἦταν πλήρεις.

Καί ἔδωσαν στό πλήθος, καί ἦπιαν καί ἐκείνοι, καί ἦταν πλήρεις.

10. Καί ὅταν τό ἔκαναν αὐτό οἱ μαθητές, ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: Εὐλογημένοι εἰστε ἐσεῖς γι' αὐτό πού κάνατε, γιατί αὐτό ἀποτελεῖ ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν μου, καί αὐτό μαρτυρεῖ πρὸς τόν Πατέρα ὅτι δεχέστε νά κάνετε αὐτό πού σᾶς ἔχω προστάξει.

11. Καί πάντα θά τό κάνετε αὐτό σέ ἐκείνους πού μετανοοῦν καί βαπτίζονται στό ὄνομά μου. Καί θά τό κάνετε σέ ἀνάμνηση τοῦ αἱματός μου, τό ὁποῖο ἔχυσα γιά ἐσᾶς, ὥστε νά μαρτυρεῖτε πρὸς τόν Πατέρα ὅτι μέ θυμάστε πάντα. Καί ἂν μέ θυμάστε πάντα, θά ἔχετε τό Πνεῦμα μου μαζί σας.

12. Καί σᾶς δίνω ἐντολή νά τά ἐκτελεῖτε ὅλα αὐτά. Καί ἂν πάντα τά ἐκτελεῖτε ὅλα αὐτά, εἰστε εὐλογημένοι, γιατί ἔχετε οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στό βράχο μου.

13. Ὅμως ὅσοι ἀπό ἐσᾶς κάνουν περισσότερο ἢ λιγότερα ἀπό αὐτά, δέν ἔχουν οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στό βράχο μου, ἀλλά ἔχουν οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω σέ ἀμυῶδες θεμέλιο. Καί ὅταν πέσει ἡ βροχή, καί ἔλθουν οἱ πλημμύρες, καί οἱ ἄνεμοι φυσοῦν, καί κτυποῦν ἐπάνω τους, θά πέσουν, καί οἱ πύλες τῆς κόλασης εἶναι ἀνοιχτές, ἐτοιμες νά τοὺς δεχτοῦν.

14. Γι' αὐτό, εὐλογημένοι θά εἰστε ἂν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου, τίς ὁποῖες μέ πρόσταξε ὁ Πατέρας νά σᾶς δώσω.

15. Ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, πρέπει νά προσέχετε καί νά προσεύχεστε πάντα, μήν τυχόν καί πέσετε σέ πειρασμό ἀπό τό διάβολο, καί ὀδηγηθεῖτε μακριά, αἰχμάλωτοί του.

16. Καί ὅπως ἐγώ προσευχήθηκα ἀνάμεσά σας, ἔτσι ἀκριβῶς καί σεῖς νά προσεύχεστε στήν ἐκκλησία μου, ἀνάμεσα στό λαό μου πού μετανοοῦν

καί βαπτίζονται στό ὄνομά μου. Ἴδέστε, ἐγώ εἶμαι τό φῶς. Σᾶς ἔθεσα παραδειγμα.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια στους μαθητές του, στράφηκε πάλι πρός τό πλῆθος καί τούς εἶπε:

18. Ἴδέστε, ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, πρέπει νά προσέχετε καί πάντα νά προσεύχεστε μήν τυχόν καί μπεῖτε σέ πειρασμό. Γιατί ὁ Σατανάς σᾶς ζητάει γιά νά σᾶς κοσκινίξει σάν τό σιτάρι.

19. Γι' αὐτό πρέπει πάντοτε νά προσεύχεστε πρός τόν Πατέρα στό ὄνομά μου.

20. Καί ὅτιδήποτε ζητήσετε ἀπό τόν Πατέρα στό ὄνομά μου, τό ὅποιο νά εἶναι σωστό, πιστεύοντας ὅτι θά τό λάβετε, ἰδέστε, θά σᾶς δοθεῖ.

21. Νά προσεύχεστε μέ τίς οἰκογενεῖς σας πρός τόν Πατέρα, πάντοτε στό ὄνομά μου, ὥστε οἱ γυναῖκες σας καί τά παιδιά σας νά εἶναι εὐλογημένα.

22. Καί ἰδέστε, νά συγκεντρῶνεστε ὅλοι μαζί συχνά, καί νά μήν ἀποκλείετε κανέναν ἀνθρώπο ἀπό τό νά ἔρχεται σέ σᾶς ὅταν συγκεντρῶνεστε, ἀλλά νά τούς ἀφήνετε νά ἔρχονται σέ σᾶς καί νά μήν τούς ἀποκλείετε.

23. Ἄλλά νά προσεύχεστε γι' αὐτούς, καί νά μήν τούς διώχνετε. Καί ἂν γίνε ὥστε νά ἔρχονται σέ σᾶς συχνά, νά προσεύχεστε γι' αὐτούς πρός τόν Πατέρα, στό ὄνομά μου.

24. Κρατήστε λοιπόν τό φῶς σας ψηλά ὥστε νά λάμπει στόν κόσμο. Ἴδέστε, ἐγώ εἶμαι τό φῶς πού θά κρατᾶτε ψηλά — αὐτό πού μέ εἶδατε νά κάνω. Ἴδέστε, βλέπετε ὅτι προσευχήθηκα στόν Πατέρα καί ὅλοι εἶστε μάρτυρες.

25. Καί βλέπετε ὅτι πρόσταξα νά μή φύγει κανένας ἀπό ἐσᾶς, ἀλλά μάλλον πρόσταξα νά ἔλθετε πρός ἐμένα, γιά νά αἰσθανθεῖτε καί νά

δεῖτε. Τό ἴδιο θά κάνετε στόν κόσμο. Καί ὅποιος παραβεῖ αὐτήν τήν ἐντολή, ἀφήνει τόν ἑαυτό του νά ὀδηγηθεῖ σέ πειρασμό.

26. Καί τώρα ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τά λόγια, ἔστρεψε πάλι τά μάτια του ἐπάνω στους μαθητές του, τούς ὁποίους εἶχε ἐκλέξει, καί τούς εἶπε:

27. Ἴδέστε, ἀληθινά, ἀληθινά σᾶς λέω, σᾶς δίνω καί μιᾶ ἄλλη ἐντολή, καί ὕστερα θά πρέπει νά πάω στόν Πατέρα ὥστε νά ἐκπληρώσω ἄλλες ἐντολές πού μοῦ ἔχει δώσει.

28. Καί τώρα ἰδέστε, ἐτούτη εἶναι ἡ ἐντολή πού σᾶς δίνω, ὅτι νά μήν ἀφήνετε κανέναν νά παίρνει τό σῶμα καί τό αἷμα μου ἀνάξια, ὅσο ξέρετε, ὅταν τό χορηγεῖτε.

29. Γιατί ὅποιος τρώει καί πίνει τό σῶμα καί τό αἷμα μου ἀνάξια, τρώει καί πίνει κατάρα στήν ψυχή του. Ἐπομένως, ἂν ξέρετε ὅτι ἓνας ἀνθρώπος εἶναι ἀνάξιος γιά νά φάει καί νά πιεῖ ἀπό τό σῶμα καί τό αἷμα μου, νά τοῦ τό ἀπαγορευετέ.

30. Ὅμως, νά μήν τόν διώχνετε ἀπό κοντά σας, ἀλλά νά τόν διδάσκετε καί νά τοῦ παραστήτεστε καί νά προσεύχεστε γι' αὐτόν πρός τόν Πατέρα, στό ὄνομά μου. Καί ἂν γίνε νά μετανοήσῃ καί νά βαπτιστεῖ στό ὄνομά μου, τότε νά τόν δεχτεῖτε, καί νά τοῦ χορηγεῖτε τό σῶμα καί τό αἷμα μου.

31. Ἄλλά ἂν δέ μετανοήσῃ, νά μήν ἀριθμεῖται μέ τό λαό μου, γιά νά μή χαλάει τό λαό μου, γιατί ἰδέστε, γνωρίζω τά πρόβατά μου, καί εἶναι ἀριθμημένα.

32. Ὅμως, νά μήν τόν διώξετε ἀπό τίς συναγωγές σας ἢ τούς τόπους λατρείας σας, γιατί σέ αὐτούς θά ἐξακολουθήσετε νά τελεῖτε τή διακονία σας, γιατί δέν ξέρετε μήν τυχόν μετανοήσουν καί ἐπιστρέψουν, καί ἔλθουν πρός ἐμένα μέ πλήρη πρόθεση καρδιάς, καί θά τούς θεραπεύσω, καί

ἔσεῖς θά εἶστε τό μέσο πού θά φέρει σέ αὐτούς τῆ σωτηρία.

33. Γι' αὐτό, τηρεῖτε αὐτά τά λόγια πού σᾶς πρόσταξα, γιά νά μήν καταλήξετε σέ καταδίκη, γιατί ἀλίμονο σέ ἐκεῖνον πού ὁ Πατέρας θά καταδικάσει.

34. Καί σᾶς δίνω αὐτές τίς ἐντολές ἐπειδή εἶχατε διχόνους ἀνάμεσά σας. Καί εὐλογημένοι θά εἶστε ἂν δέν ἔχετε διχόνους ἀνάμεσά σας.

35. Καί τώρα πηγαίνω στόν Πατέρα, γιατί εἶναι ἀνάγκη νά πάω στόν Πατέρα γιά δικό σας καλό.

36. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τελειώσε ὁ Ἰησοῦς νά λείει αὐτά, ἄγγιξε μέ τό χέρι του τοῦς μαθητές του, ἐκείνους πού εἶχε ἐκλέξει, ἕναν πρὸς ἕναν, μέχρι πού τοῦς ἄγγιξε ὅλους, καί τοῦς μιλοῦσε ἐνῶ τοῦς ἄγγιζε.

37. Καί τό πλῆθος δέν ἄκουσε τά λόγια τά ὁποῖα εἶπε, γι' αὐτό δέν κατέθεσαν μαρτυρία. Ἀλλά οἱ μαθητές του κατέθεσαν μαρτυρία ὅτι τοῦς ἔδωσε ἐξουσία νά δίνουν τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί θά σᾶς δεῖξω στό ἐξῆς ὅτι αὐτή ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

38. Καί ἔγινε ὥστε ἅμα ὁ Ἰησοῦς τοῦς εἶχε ἄγγιξει ὅλους, ἦλθε ἕνα σύννεφο καί σκέπασε τό πλῆθος ὥστε δέν μπορούσαν νά ἴδουν τόν Ἰησοῦ.

39. Καί ἐνῶ ἦταν ἔτσι σκεπασμένοι, ἀναχώρησε ἀπό αὐτούς, καί ἀναλήφθηκε πρὸς τοῦς οὐρανοῦς. Καί οἱ μαθητές του εἶδαν καί κατέθεσαν μαρτυρία ὅτι ἀνέβηκε πάλι στοῦς οὐρανοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Οἱ Δώδεκα Μαθητές τελοῦν τή διακονία τους πρὸς τό λαό καί προσεύχονται γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Βαπτίζονται καί λαβαίνουν τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τή διακονία ἀγγέλων. Ὁ Ἰησοῦς προσεύχεται χρησιμοποιώντας λέξεις πού δέν μποροῦν νά γραφοῦν. Ἐπιμαρτυρεῖ τήν

τόσο μεγάλη πίστη ἐτούτων τῶν Νεφίτων.

ΚΑΙ τότε ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀναλήφθηκε στοῦς οὐρανοῦς, τό πλῆθος διαλύθηκε, καί κάθε ἄνθρωπος πήρε τή γυναικα του καί τά παιδιά του καί ἐπέστρεψε στό σπιτί του.

2. Καί ἀμέσως διαδόθηκε ἔξω ἀπό τή χώρα στό λαό, πρὶν ἀκόμα γίνει σκοτάδι, ὅτι τό πλῆθος εἶδε τόν Ἰησοῦ, καί ὅτι ἐτέλεσε διακονία πρὸς αὐτούς, καί ἐπίσης ὅτι θά παρουσιαζόταν πάλι αὐριο στό πλῆθος.

3. Μάλιστα, καί ὅλη τή νύχτα διαδιδόταν ἔξω ἀπό τή χώρα σχετικά μέ τόν Ἰησοῦ. Καί τόσο πολύ ἔστειλαν πρὸς τό λαό, πού πολλοί, μάλιστα, ἕνας ὑπερβολικά μεγάλος ἀριθμός, κοπίασαν ὑπερβολικά ὅλη ἐκείνη τή νύχτα, γιά νά μπορέσουν νά βρισκονται τήν ἐπομένη ἐκεῖ ὅπου θά παρουσιαζόταν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τό πλῆθος.

4. Καί ἔγινε ὥστε τό ἐπόμενο, πρῶι ὅταν συγκεντρώθηκε τό πλῆθος, ἰδέστε, ὁ Νεφί καί ὁ ἀδελφός του, τόν ὁποῖο ἐκεῖνος ἀνάστησε ἀπό τοῦς νεκρούς, τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἦταν Τιμόθεος, καί ἐπίσης ὁ γιός του, τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἦταν Ἰωνᾶς, καί ἐπίσης ὁ Μαθώνι, καί ὁ Μαθώνιχα, ὁ ἀδελφός του, καί ὁ Κοῦμεν καί ὁ Κουμενόνχι, καί ὁ Ἰερεμίας, καί ὁ Σέμμον, καί ὁ Ἰωνᾶς, καί ὁ Σεδεκίας, καί ὁ Ἡσαίας — αὐτά λοιπόν ἦταν τά ὀνόματα τῶν μαθητῶν τοῦς ὁποῖους εἶχε ἐκλέξει ὁ Ἰησοῦς — καί ἔγινε ὥστε ἦλθαν καί στάθηκαν ἀνάμεσα στό πλῆθος.

5. Καί ἰδέστε, τό πλῆθος ἦταν τόσο μεγάλο ὥστε τό ἔκαναν νά χωριστεῖ σέ δώδεκα σώματα.

6. Καί οἱ δώδεκα δίδασκαν τό πλῆθος. Καί ἰδέστε, ἔκαναν τό πλῆθος νά γονατίσει ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, καί νά προσευχηθοῦν πρὸς τόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

7. Καί οἱ μαθητές ἐπίσης προσευχήθηκαν πρὸς τὸν Πατέρα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Καί ἐγινε ὥστε σηκώθηκαν καὶ ἐκτέλεσαν διακονία πρὸς τὸ λαό.

8. Καί ὅταν διδάξαν αὐτὰ τὰ ἴδια λόγια πού εἶχε πεῖ ὁ Ἰησοῦς — χωρὶς τίποτα νὰ διαφέρει ἀπὸ τὰ λόγια πού εἶχε πεῖ ὁ Ἰησοῦς — ἰδέστε, πάλι γονάτισαν καὶ προσευχήθηκαν πρὸς τὸν Πατέρα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

9. Καί προσευχήθηκαν γιὰ ἐκεῖνο πού ἀπ' ὅλα περισσότερο ἐπιθυμοῦσαν. Καί ἐπιθυμοῦσαν νὰ τοὺς δοθεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο.

10. Καί ἅμα προσευχήθηκαν ἔτσι, κατέβηκαν στὴν ἄκρη τοῦ νεροῦ, καὶ τὸ πλῆθος τοὺς ἀκολούθησε.

11. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Νεφὶ κατέβηκε μέσα στὸ νερό καὶ βαπτίστηκε.

12. Καί ἀναδύθηκε ἀπὸ τὸ νερό καὶ ἄρχισε νὰ βαπτίζει. Καὶ βάφτισε ὅλους ἐκείνους πού εἶχε διαλέξει ὁ Ἰησοῦς.

13. Καί ἐγινε ὥστε ἅμα βαπτίστηκαν ὅλοι καὶ ἀναδύθηκαν ἀπὸ τὸ νερό, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἔπεσε ἐπάνω τους, καὶ ἦταν πλήρεις μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ με φωτιά.

14. Καί ἰδέστε, περικυκλώθηκαν ὀλόγυρα σάν ἀπὸ φωτιά. Καὶ αὐτὴ κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ πλῆθος εἶναι μάρτυρας γι' αὐτό, καὶ καταθέτουν τὴ μαρτυρία τους. Καὶ ἄγγελοι κατέβηκαν ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ ἐκτελοῦσαν διακονία πρὸς αὐτούς.

15. Καί ἐγινε ὥστε ἐνῶ οἱ ἄγγελοι ἐκτελοῦσαν διακονία πρὸς τοὺς μαθητές του, ἰδέστε, ὁ Ἰησοῦς ἦλθε καὶ στάθηκε στὴ μέση καὶ ἐκτελοῦσε διακονία πρὸς αὐτούς.

16. Καί ἐγινε ὥστε μίλησε πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ τοὺς πρόσταξε νὰ γονατίσουν πάλι κάτω στὴ γῆ, καὶ ἐπίσης οἱ μαθητές του νὰ γονατίσουν κάτω στὴ γῆ.

17. Καί ἐγινε ὥστε ἅμα γονάτισαν

κάτω στὴ γῆ, πρόσταξε τοὺς μαθητές του νὰ προσευχηθοῦν.

18. Καί ἰδέστε, αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ προσεύχονται. Καὶ προσεύχονταν πρὸς τὸν Ἰησοῦ, ὀνομάζοντάς τον Κύριό τους καὶ Θεό τους.

19. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἰησοῦς ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ κοντὰ τους, καὶ πῆγε λίγο πιο πέρα ἀπὸ αὐτούς καὶ προσκύνησε στὴ γῆ, καὶ εἶπε:

20. Πατέρα, σέ εὐχαριστῶ πού ἔδωσες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σέ αὐτούς πού διάλεξα. Καὶ εἶναι γιὰ τὴν πίστη τους πρὸς ἐμένα πού τοὺς διάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμο.

21. Πατέρα, σέ παρακαλῶ νὰ δώσεις τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σέ ὅλους ἐκείνους πού θὰ πιστέψουν στὰ λόγια τους.

22. Πατέρα, τοὺς ἔδωσες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐπειδὴ πιστεύουν σέ μένα. Καὶ βλέπετε ὅτι πιστεύουν σέ μένα ἐπειδὴ τοὺς ἀκούει, καὶ προσεύχονται πρὸς ἐμένα. Καὶ προσεύχονται πρὸς ἐμένα ἐπειδὴ εἶμαι μαζί τους.

23. Καὶ τώρα, Πατέρα, προσέχομαι σέ σένα γι' αὐτούς, καὶ ἐπίσης γιὰ ὅλους ἐκείνους πού θὰ πιστέψουν στὰ λόγια τους, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ πιστεύουν σέ μένα, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ εἶμαι μέσα τους ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι μέσα μου, γιὰ νὰ εἶμαστε ἓνα.

24. Καί ἐγινε ὥστε ἅμα ὁ Ἰησοῦς προσευχήθηκε ἔτσι πρὸς τὸν Πατέρα, ἦλθε στους μαθητές του, καὶ ἰδέστε, συνέχισαν ἀκόμη, χωρὶς νὰ σταματήσουν, νὰ προσεύχονται πρὸς αὐτόν. Καὶ δέ χρησιμοποιοῦσαν πολυλογίες γιατί τοὺς εἶχε δοθεῖ τὸ τί νὰ προσευχηθοῦν, καὶ ἦταν πλήρεις μὲ ἐπιθυμία.

25. Καί ἐγινε ὥστε ὁ Ἰησοῦς τοὺς εὐλόγησε καθὼς προσεύχονταν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἦ ὄψη του τοὺς χαμογελοῦσε, καὶ τὸ φῶς τῆς ὄψης του ἔλαμπε ἐπάνω τους, καὶ ἰδέστε, ἦταν

ἄσπροι σάν τήν ὄψη τοῦ Ἰησοῦ καί ἐπίσης σάν τά ἐνδύματά του. Καί ιδέστε, ἡ ἀσπράδα τους ξεπερνοῦσε κάθε ἀσπράδα, μάλιστα, τόσο πού δέν μποροῦσε νά ὑπάρξει τίποτα ἐπάνω στή γῆ τόσο ἄσπρο ὅσο ἡ ἀσπράδα τους.

26. Καί ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: Συνεχίστε νά προσεύχεστε. Καί ἐκεῖνοι δέ σταμάτησαν καθόλου νά προσεύχονται.

27. Καί στράφηκε ἀπό αὐτοὺς πάλι, καί πῆγε λίγο πιό πέρα καί προσκύνησε στή γῆ. Καί προσευχήθηκε πάλι πρὸς τόν Πατέρα, λέγοντας:

28. Πατέρα, σέ εὐχαριστῶ πού ἐξάγνισες αὐτοὺς πού διάλεξα, ἔνεκα τῆς πίστεως τους, καί προσεύχομαι γι' αὐτούς, καί ἐπίσης γιά ἐκείνους πού θά πιστέψουν στά λόγια αὐτῶν, ὥστε νά ἐξαγνιστοῦν μέ μένα, μέσο τῆς πρὸς τὰ λόγια ἐκείνων πίστεως τους, ἀκριβῶς ὅπως ἐξαγνίζονται ἐκεῖνοι μέ μένα.

29. Πατέρα, δέν προσεύχομαι γιά τόν κόσμο, ἀλλά γι' αὐτούς πού μοῦ ἔδωσες ἀπό τόν κόσμο, ἐπειδή ἔχουν πίστη, ὥστε νά ἐξαγνιστοῦν μέ ἐμένα ὥστε νά εἶμαι σέ αὐτούς ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι σέ μένα, ὥστε νά εἶμαστε ἓνα, ὥστε νά μπορέσω νά δωξασθῶ μέσο αὐτῶν.

30. Καί ὅταν εἶπε αὐτά τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε πάλι πρὸς τοὺς μαθητές του. Καί ιδέστε, αὐτοὶ προσεύχονταν σταθερά πρὸς αὐτόν χωρὶς νά σταματοῦν. Καί τοὺς χαμογέλασε πάλι. Καί ιδέστε ἔγιναν ἄσπροι, ὁμοιοί μέ τόν Ἰησοῦ.

31. Καί ἔγινε ὥστε πῆγε πάλι λίγο πιό πέρα καί προσευχήθηκε πρὸς τόν Πατέρα.

32. Καί γλώσσα δέν μπορεῖ νά πεῖ τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶπε προσευχόμενος, οὔτε μποροῦν νά γραφοῦν ἀπὸ ἄνθρωπο τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶπε προσευχόμενος.

33. Καί τό πλήθος τὰ ἄκουσε καί καταθέτουν μαρτυρία. Καί οἱ καρδιές τους ἀνοιξαν καί κατάλαβαν μέσα στήν καρδιά τους τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶπε προσευχόμενος.

34. Ὅμως, τόσο σπουδαῖα καί θαυμαστά ἦταν τὰ λόγια τὰ ὁποῖα εἶπε προσευχόμενος, πού δέν μποροῦν νά γραφοῦν, οὔτε μπορεῖ νά τὰ προσφέρει ἄνθρωπος.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἔπαψε νά προσεύχεται, ἦλθε πάλι πρὸς τοὺς μαθητές του, καί τοὺς εἶπε: Τόσο μεγάλη πίστη ποτέ δέν εἶδα ἀνάμεσα σέ ὄλους τοὺς Ἰουδαίους. Γι' αὐτό δέν μποροῦσα νά τοὺς δεῖξω τόσο μεγάλα θαύματα, ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους.

36. Ἀληθινά, σᾶς λέω, δέν ὑπάρχει κανένας ἀπὸ αὐτούς πού νά ἔχει δεῖ τόσο σπουδαῖα πράγματα ὅπως εἶδατε ἐσεῖς. Οὔτε ἄκουσαν τόσο σπουδαῖα πράγματα ὅπως ἀκούσατε ἐσεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ὁ Ἰησοῦς προμηθεύει ψωμί καί κρασί μέ θαῦμα καί διεξάγει πάλι τῆ μετάληψη γι' αὐτούς. Τό ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ θά ἔλθει σέ γνώση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους καί θά κληρονομήσουν τίς Ἀμερικές. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ προφήτης ὁ ὅμοιος μέ τό Μωυσῆ, καί οἱ Νεφίτες εἶναι τέκνα τῶν προφητῶν. Καί ἄλλοι ἀπὸ τό λαό τοῦ Κυρίου θά συναθροιστοῦν στήν Ἱερουσαλήμ.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε πρόσταξε τό πλήθος καί ἐπίσης τοὺς μαθητές του νά σταματήσουν νά προσεύχονται. Καί τοὺς πρόσταξε νά μὴ πάψουν νά προσεύχονται μέσα στήν καρδιά τους.

2. Καί τοὺς πρόσταξε νά σηκωθοῦν καί νά σταθοῦν ὀρθοί στά πόδια τους. Καί σηκώθηκαν καί στάθηκαν ὀρθοί στά πόδια τους.

3. Καί ἔγινε ὥστε τεμάχισε ψωμί

πάλι και τό εὐλόγησε, και ἔδωσε στους μαθητές νά φάνε.

4. Και ἅμα ἔφαγαν τούς πρόσταξε νά τεμαχίσουν ψωμί, και νά δώσουν στό πλήθος.

5. Και ὅταν ἔδωσαν στό πλήθος, τούς ἔδωσε ἔπισης κρασί νά πιονε, και τούς πρόσταξε νά δώσουν στό πλήθος.

6. Τώρα, δέν εἶχαν φέρει ψωμί, οὔτε κρασί, οἱ μαθητές, οὔτε τό πλήθος.

7. Ἀλλά πράγματι τούς ἔδωσε ψωμί νά φάνε, και ἔπισης κρασί νά πιονε.

8. Και τούς εἶπε: Ὅποιος τρώει αὐτό τό ψωμί, τρώει ἀπό τό σῶμα μου στήν ψυχή του. Και ὅποιος πίνει ἀπό αὐτό τό κρασί, πίνει ἀπό τό αἷμα μου στήν ψυχή του. Και ἡ ψυχή του ποτέ δέ θά πεινάσει οὔτε θά διψήσει, ἀλλά θά εἶναι πλήρης.

9. Ὅταν λοιπόν τό πλήθος ἔφαγε και ἤπια, ιδέστε, ἦταν πλήρεις μέ τό Πνεῦμα. Και φώναξαν μέ μιά φωνή, και δόξασαν τόν Ἰησοῦ, τόν ὁποῖο και εἶδαν και ἄκουσαν.

10. Και ἔγινε ὥστε ὅταν εἶχαν ὄλοι δοξάσει τόν Ἰησοῦ, τούς εἶπε: Ἰδέστε, τώρα περατώνω τήν ἐντολή πού μέ πρόσταξε ὁ Πατέρας σχετικά μέ τοῦτο τό λαό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

11. Θυμάστε ὅτι σᾶς μίλησα, και σᾶς εἶπα ὅτι ὅταν θά ἐκπληρωθοῦν τά λόγια τοῦ Ἡσαΐα — ιδέστε, εἶναι γραμμένα, τά ἔχετε ἐμπρός σας, ἐπομένως ἐρευνήστε τα —

12. Και ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω ὅτι ὅταν αὐτά ἐκπληρωθοῦν τότε θά γίνει ἡ ἐκπλήρωση τῆς διαθήκης τήν ὁποία ἔκανε ὁ Πατέρας πρὸς τό λαό του, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

13. Και τότε, τά ὑπολείμματα, τά ὁποία θά εἶναι διασκορπισμένα μακριά ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, θά συναθροιστοῦν ἀπό τήν ἀνατολή και ἀπό τή δύση, και ἀπό τό νοτιά και

ἀπό τό βοριά. Και θά ἔλθουν στή γνώση τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τους, ὁ ὁποῖος τούς λύτρωσε.

14. Και ὁ Πατέρας μέ πρόσταξε νά σᾶς δώσω αὐτήν τή χώρα, γιά κληρονομία σας.

15. Και σᾶς λέω, ὅτι ἂν οἱ Ἐθνικοὶ δέ μετανοήσουν ὕστερα ἀπό τήν εὐλογία πού θά λάβουν ἀφοῦ θά ἔχουν διασκορπίσει τό λαό μου —

16. Τότε ἐσεῖς, πού εἰστε ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ, θά ἔλθετε ἀνάμεσά τους. Και θά βρῖσκεστε ἀνάμεσα σέ αὐτούς οἱ ὁποῖοι θά εἶναι πολλοί. Και θά εἰστε ἀνάμεσά τους σάν λιοντάρι ἀνάμεσα στά θηρία τοῦ δάσους, και σάν ἓνα νεαρό λεοντάρι ἀνάμεσα στά κοπάδια προβάτων, τό ὁποῖο, ἂν τά διαβεῖ, τά ποδοπατεῖ και τά κάνει κομμάτια, και κανένας δέν μπορεῖ νά τά γλιτώσει.

17. Τό χέρι σου θά ὑψωθεῖ πρὸς τούς ἀντιπάλους σου, και ὄλοι οἱ ἐχθροὶ σου θά ἀποκοποῦν.

18. Και θά συναθροίσω τό λαό μου ὄλο μαζί, ὅπως ἓνας ἄνθρωπος συναθροίζει τά δεμάτια του μέσα στήν ἀποθήκη.

19. Γιατί θά κάνω τό λαό μου αὐτόν μέ τόν ὁποῖο ὁ Πατέρας ἔχει συνάψει διαθήκη, μάλιστα, θά κάνω τό κέρας σου σιδερένιο, και θά κάνω τίς ὀπλές σου μπρούτζινες. Και θά συντριψεις πολλούς λαούς. Και θά ἀφιερῶσω τά λάφυρά τους πρὸς τόν Κύριο και τήν περιουσία τους πρὸς τόν Κύριο ὄλης τῆς γῆς. Και ιδέστε, ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος πού τό κάνει αὐτό.

20. Και θά γίνει ὥστε, εἶπε ὁ Πατέρας, τό σπαθί τῆς δικαιοσύνης μου θά κρέμαται ἀπό πάνω τους κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη. Και ἂν δέ μετανοήσουν θά πέσει ἐπάνω τους, εἶπε ὁ Πατέρας, μάλιστα, ἐπάνω σέ ὄλα τά ἔθνη τῶν Ἐθνικῶν.

21. Και θά γίνει ὥστε θά ἐγκαταστήσω τό λαό μου, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

22. Καί ἰδέστε, αὐτόν τό λαό θά ἐγκαταστήσω σέ τούτη τή χώρα, γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς διαθήκης τήν ὁποία ἔκανα μέ τόν πατέρα σας Ἰακώβ. Καί θά εἶναι μιὰ Νέα Ἱερουσαλήμ. Καί οἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θά βρίσκονται ἀνάμεσα σέ τοῦτον τό λαό. Μάλιστα, ἀκόμη καί ἐγώ θά βρίσκομαι ἀνάμεσά σας.

23. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι αὐτός γιά τόν ὁποῖο μίλησε ὁ Μωσῆς, καί εἶπε: Ἐναν προφήτη θά σᾶς δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεός σας ἀπό τούς ἀδελφούς σας, σάν ἐμένα. Αὐτόν νά ἀκούτε σέ ὅλα ὅσα θά σᾶς πεῖ. Καί θά γίνεи ὥστε κάθε ψυχὴ πού δέ θά ἀκούσει αὐτόν τόν προφήτη θά ἀποκοπεῖ ἀπό τό λαό.

24. Ἀληθινά σᾶς λέω, μάλιστα, καί ὅλοι οἱ προφῆτες ἀπό τό Σαμουήλ καί ἐκεῖνοι πού ἀκολουθοῦν κατόπιν, ὅλοι ὅσοι ἔχουν μιλήσει, ἔχουν δώσει τή μαρτυρία τους γιά ἐμένα.

25. Καί ἰδέστε, ἐσεῖς εἰστε τά τέκνα τῶν προφητῶν, καί εἰστε τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, καί εἰστε τῆς διαθήκης τήν ὁποία ὁ Πατέρας ἔκανε μέ τούς πατέρες σας, λέγοντας πρὸς τόν Ἀβραάμ: Καί μέ τό σπέρμα σου θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.

26. Ἀφοῦ ὁ Πατέρας μέ ἔδωσε σέ σᾶς πρῶτα, καί μέ ἔστειλε νά σᾶς εὐλογήσω ἀπομακρύνοντας κάθε ἕναν σας ἀπό τίς ἀνομίες σας. Καί τοῦτο ἐπειδὴ εἰστε τά τέκνα τῆς διαθήκης —

27. Καί ἀφοῦ εὐλογηθήκατε, ἐκπληρώνει ὁ Πατέρας τή διαθήκη τήν ὁποία ἔκανε μέ τόν Ἀβραάμ, λέγοντας: Μέ τό σπέρμα σου θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς — μέχρι νά ξεχυθεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο πρὸς τούς Ἐθνικούς μέσο ἐμοῦ, εὐλογία ἢ ὁποία δίνεταιι στούς Ἐθνικούς καί θά τοὺς καταστήσει ἰσχυρούς ὑπεράνω ὄλων, μέχρι τῆς διασκορπίσεως τοῦ λαοῦ μου, ὡ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ.

28. Καί θά ἀποτελέσουν μάλιστα γιά τό λαό τούτης τῆς χώρας. Ἄλλ' ὅμως, ὅταν θά λάβουν τήν πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου μου, τότε ἂν σκληρύνουν τήν καρδιά τους ἐναντίον μου, θά στρέψω τίς ἀνομίες τους ἐπάνω στά ἴδια τους τά κεφάλια, εἶπε ὁ Πατέρας.

29. Καί θά θυμηθῶ τή διαθήκη τήν ὁποία ἔχω συνάψει μέ τό λαό μου. Καί ἔχω συνάψει διαθήκη μαζί τους ὅτι θά τοὺς συναθροίσω ὅλους μαζί, κατὰ τόν καιρό πού ἐγώ κρίνω ὀρθό, γιά νά τοὺς δώσω πάλι τή χώρα τῶν πατέρων τους γιά κληρονομία τους, ἢ ὁποία εἶναι ἡ χώρα τῆς Ἱερουσαλήμ, πού εἶναι ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας γι' αὐτούς γιά πάντα, εἶπε ὁ Πατέρας.

30. Καί θά γίνεи ὥστε ἔρχεται ὁ καιρός ὅπου θά κηρυχτεῖ πρὸς αὐτούς ἡ πληρότητα τοῦ εὐαγγελίου μου.

31. Καί θά πιστέψουν σέ μένα, ὅτι εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί θά προσεύχονται πρὸς τόν Πατέρα στοῦ ὀνομά μου.

32. Τότε οἱ φύλακές τους θά ὑψώσουν τή φωνή, καί μέ φωνή ὅλοι μαζί θά ψάλλουν, γιατί θά δοῦν μάτι πρὸς μάτι.

33. Τότε θά τοὺς συναθροίσει ὅλους μαζί πάλι ὁ Πατέρας καί θά τοὺς δώσει τήν Ἱερουσαλήμ ὡς γῆ τῆς κληρονομίας τους.

34. Τότε θά ξεσπάσουν σέ χαρά — ψάλτε ὅλοι μαζί, ἐσεῖς, ἐρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ. Γιατί ὁ Πατέρας παρηγόρησε τό λαό του, λύτρωσε τήν Ἱερουσαλήμ.

35. Ὁ Πατέρας γύμνωσε τόν ἅγιο βραχίονά του στά μάτια ὄλων τῶν ἐθνῶν. Καί ὅλα τά πέρατα τῆς γῆς θά δοῦν τή σωτηρία τοῦ Πατέρα. Καί ὁ Πατέρας καί ἐγώ εἶμαστε ἕνα.

36. Καί τότε θά γίνεи αὐτό πού ἔχει γραφεῖ: Σῦπνα, ξύπνα πάλι καί φόρεσε τή δύναμή σου, Σιών. Φό-

ρεσε τὰ ὠραῖα σου ἐνδύματα, Ἱερουσαλήμ, ἅγια πόλη, γιατί ἀπό ἐδῶ κι ἐμπρός δέ θά μπεῖ πιά σέ σένα ὁ ἀπερίτμητος καί ὁ ἀκάθαρτος.

37. Τίναξε ἀπό πάνω σου τὸ χῶμα, σήκω, κάθισε, Ἱερουσαλήμ. Λύσε τὰ δεσμά ἀπό τὸ λαιμό σου, αἰχμάλωτη θυγατέρα τῆς Σιών.

38. Γιατί ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος: Πουλήσατε τοὺς ἑαυτοὺς σας γιὰ τὸ τίποτα, καί θά λυτρωθεῖτε χωρίς χρήματα.

39. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅτι ὁ λαός μου θά γνωρίσει τὸ ὄνομά μου. Μάλιστα, ἐκείνη τὴν ἡμέρα θά γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος πού μιλάει.

40. Καί τότε θά πούν: Πόσο ὠραῖα εἶναι ἐπάνω στὰ βουνά τὰ πόδια ἐκείνου πού φέρνει χαρμόσυνα νέα σέ αὐτούς, πού κηρύττει εἰρήνη, πού φέρνει σέ αὐτούς χαρμόσυνα καλά νέα, πού κηρύττει σωτηρία, πού λέει στή Σιών: Ὁ Θεός σου βασιλεύει!

41. Καί τότε μιὰ κραυγὴ θά βγεῖ: Φύγετε, φύγετε, βγεῖτε ἀπὸ ἐκεῖ, μὴν ἀγγίζετε αὐτὸ πού εἶναι ἀκάθαρτο. Βγεῖτε ἀπὸ μέσα της. Νά εἶστε καθαροὶ σεῖς πού βαστάτε τὰ σκεύη τοῦ Κυρίου.

42. Γιατί δέ θά βγεῖτε μέ τὴ βία, οὔτε θά πάτε ξεφεύγοντας. Γιατί ὁ Κύριος θά πάει ἐμπρός σας, καί ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ θά εἶναι ἡ ὀπισθοφυλακὴ σας.

43. Ἰδέστε, ὁ ὑπὲρ της μου θά φερθεῖ μέ σύνεση, θά ὑπερψωθεῖ καί θά ἐκθειαστεῖ καί θά ἀνεβεῖ πολὺ ψηλά.

44. Καθὼς πολλοὶ ἔμειναν ἐστατικοὶ μέ σένα — ἡ ὄψη του ἦταν τόσο παραμορφωμένη, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἀνθρώπου, καί ἡ μορφὴ του περισσότερο ἀπὸ τοὺς γιους τῶν ἀνθρώπων —

45. Ἔτσι θά ραντίσει πολλὰ ἔθνη. Οἱ βασιλιάδες θά ἀποστομωθοῦν ἐμπρός του, γιατί ἐκεῖνο πού δέν τοὺς

εἶχε εἰπωθεῖ θά τὸ ἴδουν, καί ἐκεῖνο πού δέν εἶχαν ἀκούσει θά τὸ συλλογιστοῦν.

46. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅλα αὐτὰ σίγουρα θά γίνουν, ἀκριβῶς ὅπως μέ ἔχει προστάξει ὁ Πατέρας. Τότε, αὐτὴ ἡ διαθήκη τὴν ὁποία ἔχει συνάψει ὁ Πατέρας μέ ἐτοῦτο τὸ λαό, θά ἐκπληρωθεῖ. Καί τότε ἡ Ἱερουσαλήμ θά κατοικηθεῖ πάλι ἀπὸ τὸ λαό μου, καί θά εἶναι ἡ χῶρα τῆς κληρονομίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θά συναθροιστεῖ ὅταν θά παρουσιαστεῖ τὸ Βιβλίον τοῦ Μόρμον. Οἱ Ἐθνικοὶ θά ἐγκατασταθοῦν στήν Ἀμερικὴ ὡς ἐλεύθερος λαός. Θά σωθοῦν ἂν πιστεύουν καί ὑπακοῦν, ἀλλιῶς θά ἀποκοποῦν καί θά καταστραφοῦν. Ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θά οἰκοδομήσει τὴ Νέα Ἱερουσαλήμ, καί οἱ χαμένους φυλές θά ἐπιστρέψουν.

ΚΑΙ ἀλήθεια σᾶς λέω, σᾶς δίνω ἕνα σημεῖο, γιὰ νά ξέρετε τὴν ὥρα πού ὅλα αὐτὰ θά πλησιάζουν νά συμβοῦν — πού θά συναθροίσω τὸ λαό μου ἀπὸ τὴ μακροχρόνια διασπορά τους, ὡ οἶκε τοῦ Ἰσραὴλ, καί θά ἐγκαταστήσω πάλι τὴ Σιών μου ἀνάμεσά τους.

2. Καί ἰδέστε, αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο πού θά σᾶς δώσω ὡς σημεῖο — γιατί ἀλήθεια σᾶς λέω ὅτι ὅταν αὐτὰ πού σᾶς δηλώνω, καί πού θά σᾶς δηλώσω ἀπὸ ἐδῶ καί ἐμπρός ἀπὸ μόνος μου, καί μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου πού θά σᾶς δοθεῖ ἀπὸ τόν Πατέρα, θά γίνουν γνωστά στοὺς Ἐθνικούς ὥστε νά μπορέσουν νά μάθουν σχετικά μέ τοῦτον τὸ λαό πού εἶναι ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ, καί σχετικά μέ τοῦτον τὸ λαό μου πού θά διασκορπιστεῖ ἀπὸ αὐτούς·

3. Ἄληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, ὅταν ὅλα αὐτὰ θά τοὺς γίνουν γνωστά ἀπὸ τόν Πατέρα, καί θά παρου-

σιαστούν από τον Πατέρα, μέσο εκείνων προς εσάς

4. Γιατί είναι σοφία του Πατέρα να έγκρασταθούν σε τούτη τη χώρα, και να σταθούν σαν ελεύθερος λαός με τη δύναμη του Πατέρα, ώστε αυτά όλα να παρουσιαστούν μέσο εκείνων προς ένα υπόλειμμα του σπέρματος σας, ώστε να μπορέσει να εκπληρωθεί η διαθήκη του Πατέρα την οποία έχει συνάψει με το λαό του, ὃ οἶκε του Ἰσραήλ.

5. Όταν λοιπόν ἐτοῦτα τὰ ἔργα, καί τὰ ἔργα πού θά γίνουν ἀνάμεσά σας ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς, θά παρουσιαστούν μέσο τῶν Ἐθνικῶν, πρὸς τό σπέρμα σας τό ὁποῖο θά φθίνει ἀπό ἀπιστία ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας

6. Γιατί ἔτσι φαίνεται σωστό στόν Πατέρα, ὅτι αὐτό πρέπει να παρουσιαστεῖ μέσο τῶν Ἐθνικῶν, γιά νά δείξει τή δύναμή του στοὺς Ἐθνικούς, μέ σκοπό ὥστε οἱ Ἐθνικοί, ἂν δέ σκληρύνουν τήν καρδιά τους, νά μπορέσουν νά μετανοήσουν καί νά ἔλθουν πρὸς ἐμένα καί νά βαπτιστούν στό ὄνομά μου καί νά γνωρίσουν τὰ ἀληθινὰ σημεῖα τῆς διδασχῆς μου, ὥστε νά ἀριθμηθοῦν μέ τό λαό μου, ὃ οἶκε του Ἰσραήλ.

7. Καί ὅταν αὐτά συμβοῦν ὥστε νά ἀρχίσει τό σπέρμα σας νά μάθαινει ὅλα αὐτά – θά ἀποτελεῖ σημεῖο πρὸς αὐτούς, γιά νά ξέρουν ὅτι τό ἔργο του Πατέρα ἔχει ἤδη ἀρχίσει γιά τήν εκπλήρωση τῆς διαθήκης τήν ὁποία ἔκανε πρὸς τό λαό πού εἶναι του οἴκου του Ἰσραήλ.

8. Καί ὅταν ἔλθει αὐτή ἡ μέρα, θά γίνει ὥστε βασιλιάδες θά κλείσουν τό στόμα τους, γιατί ἐκεῖνο πού δέν τοὺς εἶχε εἰπωθεῖ θά τό ἰδοῦν, καί ἐκεῖνο πού δέν εἶχαν ἀκούσει θά τό συλλογιστοῦν.

9. Γιατί ἐκεῖνη τήν ἡμέρα, γιά χάρη μου ὁ Πατέρας θά ἐκτελέσει

ένα ἔργο, τό ὁποῖο θά εἶναι γι' αὐτούς ένα μεγάλο καί θαυμαστό ἔργο. Καί θά ὑπάρξουν ἀνάμεσά τους ἐκεῖνοι πού δέ θά τό πιστέψουν, παρόλο πού ἕνας ἄνδρας θά τοὺς τό διακηρύξει.

10. Ὅμως, ἰδέστε, ἡ ζωὴ του δούλου μου θά εἶναι στό χέρι μου. Γι' αὐτό δέ θά τόν βλάψουν, παρόλο πού θά παραμορφωθεῖ ἐξαιτίας τους. Κι ὁμως θά τόν θεραπεύσω, καί θά τοὺς δείξω ὅτι ἡ σοφία μου εἶναι ἀνώτερη ἀπό τήν πανουργία του διαβόλου.

11. Θά γίνει λοιπόν ὥστε ὁποιος δέν πιστεύει στά λόγια μου, ἐμένα, του Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Πατέρας θά τόν κάνει νά φανερώσει πρὸς τοὺς Ἐθνικούς, καί θά του δώσει δύναμη νά τὰ φανερώσει στοὺς Ἐθνικούς (θά γίνει ὅπως εἶπε ὁ Μωυσῆς) θά ἀποκοποῦν ἀπό τό λαό μου πού εἶναι τῆς διαθήκης.

12. Καί ὁ λαός μου, πού εἶναι υπόλειμμα του Ἰακώβ, θά εἶναι μέ τοὺς Ἐθνικούς, μάλιστα, ἀνάμεσά τους σάν λιοντάρι ἀνάμεσα στά θηρία του δάσους, σάν ἕνα νεαρὸ λιοντάρι ἀνάμεσα στά κοπάδια ποδοπατεῖ καί τὰ κάνει κομμάτια, καί κανένας δέν μπορεῖ νά τὰ γλιτώσει.

13. Τό χέρι τους θά ὑψωθεῖ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους τους καί ὅλοι οἱ ἐχθροί τους θά ἐξολοθρευτοῦν.

14. Μάλιστα, ἀλίμονο στοὺς Ἐθνικούς ἂν δέ μετανοήσουν. Γιατί θά γίνει ὥστε ἐκεῖνη τήν ἡμέρα, εἶπε ὁ Πατέρας, θά ἐξολοθρεύσω τὰ ἄλογά σου ἀπό τὰ ἐσένα, καί θά καταστρέψω τίς ἁμαξές σου.

15. Καί θά ἐξολοθρεύσω τίς πόλεις τῆς χώρας σου, καί θά γκρεμίσω ὅλα τὰ φρούριά σου.

16. Καί θά ἐξολοθρεύσω τίς μαγεῖες ἀπό τή χώρα σου, καί δέ θά ἔχεις πιά μάντιες.

17. Τά εἰδωλά σου ἀπό ἐσένα θά ἐξολοθρεύσω καί τά ὄρθια σου ὁμοιώματα, καί δέ θά λατρεύεις πιά τά ἔργα τῶν καρδιῶν σου.

18. Καί θά σοῦ ξεριζώσω τά δάση σου. Ἐπίσης, τίς πόλεις σου θά καταστρέψω.

19. Καί θά γίνει ὥστε ὄλες οἱ ψευτιές καί οἱ ἀπάτες, καί οἱ ζηλοφθονίες, καί οἱ διαμάχες, καί οἱ ἱεροκαπηλίες, καί οἱ πορνείες, θά πάσουν.

20. Γιατί θά γίνει, εἶπε ὁ Πατέρας, ὥστε ἐκεῖνη τήν ἡμέρα ὅποιος δέ μετανόησει καί δέν ἔλθει πρὸς τόν Υἱό μου τόν Ἀγαπητό, αὐτοῦς θά ἀποκόψω μέσα ἀπό τό λαό μου, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ.

21. Καί θά φέρω ἐκδίκηση καί ὀργή μεγάλη ἐπάνω τους, πού ὅμοια δέν ἔχουν ἀκούσει, ἀκριβῶς ὅπως καί σ'τά ἔθνη.

22. Ἀλλά, ὅμως, ἂν μετανόησουν καί ἀκούσουν τά λόγια μου, καί δέ σκληρύνουν τήν καρδιά τους, θά ἐγκαταστήσω τήν ἐκκλησία μου ἀνάμεσα τους, καί θά μποῦν μέσα στή διαθήκη καί θά ἀριθμηθοῦν μέ τοῦτο τό ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔχω δώσει ἐτούτη τή χώρα γιά κληρονομία τους.

23. Καί θά βοηθήσουν τό λαό μου, τό ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ, καί ἐπίσης ὄλους ἐκείνους ἀπό τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, ὅσοι θά ἔλθουν, γιά νά χτίσουν μία πόλη, ἡ ὁποία θά ὀνομαστεῖ ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

24. Καί τότε θά βοηθήσουν τό λαό μου, ὥστε νά συναθροιστοῦν ἐκεῖ μέσα, αὐτοί πού εἶναι διασκορπισμένοι ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, μέσα στή Νέα Ἱερουσαλήμ.

25. Καί τότε θά κατεβεῖ ἀνάμεσα τους ἡ δύναμη τῶν οὐρανῶν. Καί ἐπίσης, ἐγώ θά βρίσκομαι στή μέση.

26. Καί τότε, ἐκεῖνη τήν ἡμέρα, θά ἀρχίσει τό ἔργο τοῦ Πατέρα, ὅταν

ἐτούτο τό εὐαγγέλιο θά κηρυχθεῖ στό ὑπόλειμμα ἐτούτου τοῦ λαοῦ. Ἀλήθεια σ'ς λέω, κατά τήν ἡμέρα ἐκεῖνη θά ἀρχίσει τό ἔργο τοῦ Πατέρα ἀνάμεσα σέ ὄλους τοὺς διασπαρμένους τοῦ λαοῦ μου, μάλιστα, ἐκεῖνες τίς φυλές πού ἔχουν χαθεῖ, τίς ὁποῖες ὁ Πατέρας δὴγγησε μακριά ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ.

27. Μάλιστα, τό ἔργο θά ἀρχίσει ἀνάμεσα σέ ὄλους τοὺς διασπαρμένους τοῦ λαοῦ μου, μέ τόν Πατέρα νά ἐτοιμάζει τό δρόμο μέσο τοῦ ὁποίου θά μπορέσουν νά ἔλθουν πρὸς ἐμένα, γιά νά ἐπικαλοῦνται τόν Πατέρα στό ὄνομά μου.

28. Μάλιστα, καί τότε θά ἀρχίσει τό ἔργο, μέ τόν Πατέρα ἀνάμεσα σέ ὄλα τά ἔθνη γιά τήν προετοιμασία τοῦ δρόμου μέσο τοῦ ὁποίου νά μπορέσει ὁ λαός του νά συναθροιστεῖ στήν πατρίδα τους, στή χώρα τῆς κληρονομίας τους.

29. Καί θά βγοῦν ἀπό ὄλα τά ἔθνη. Καί δέ θά βγοῦν μέ βία οὔτε θά πάνε ξεφεύγοντας, γιατί ἐγώ θά πάω ἐμπρὸς τους, εἶπε ὁ Πατέρας, καί ἐγώ θά εἶμαι ἡ ὀπισθοφυλακή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες, θά ἰδρυνθεῖ ἡ Σιών καί οἱ πάσσαλοι τῆς, καί οἱ φυλές τοῦ Ἰσραήλ θά συναθροιστοῦν μέ εὐσπλαχνία καί στοργή. Θά θριαμβεύσουν. Συγκρίνετε Ἡσαΐα 54.

ΚΑΙ τότε θά γίνει αὐτό πού ἔχει γραφεῖ: Εὐφράνσου, στείρα, ἐσύ πού δέ γέννησες. Ξέσπασε σέ ψαλμούς, καί φώναξε δυνατά, ἐσύ πού δέν πέρασες πόνους γέννας. Γιατί περισσότερα εἶναι τά παιδιά τῆς ἐρημωμένης παρά τά παιδιά ἐκείνης πού ἔχει τόν ἄνδρα, λέει ὁ Κύριος.

2. Πλάτυνε τόν τόπο τῆς σκηνῆς σου, καί ἄς ἐκτείνων τά παραπετάσματα τῶν κατοικιῶν σου. Μὴ συγ-

κρατηθείς, μάκρυνε τά σχοινιά σου, και στερέωσε τούς πασσάλους σου.

3. Γιατί θά έπεκταθείς στά δεξιά και στά άριστερά, και τό σπέρμα σου θά κληρονομήσει τούς Έθνικούς και θά κάνει τίς έρημωμένες πόλεις νά κατοικηθοϋν.

4. Μή φοβάσαι, γιατί δέ θά ντραπείς. Ούτε νά ταραζέσαι γιατί δέ θά καταντροπιαστείς. Γιατί θά λησμονήσεις τό ντροπιασμα τής νεότητάς σου, και δέ θά θυμάσαι τή μομφή τής νεότητάς σου, και δέ θά θυμάσαι πιά τή μομφή τής χηρείας σου.

5. Γιατί ο πλάστης σου, ο άνδρας σου, ο Κύριος τών Δυνάμεων είναι τό όνομά του, και ο Λυτρωτής σου, ο "Άγιος του Ίσραήλ — αυτός θά όνομαστέι ο Θεός όλης τής γής.

6. Γιατί ο Κύριος σε κάλεσε ως γυναίκα έγκαταλειμμένη και θλιμμένη κατά τό πνεϋμα, και γυναίκα νεότητάς, πού ήσουν άπαρνημένη, λέει ο Θεός σου.

7. Για λίγο καιρό σε έγκατέλειψα, αλλά με μεγάλη εϋσπλαχνία θά σε συνάξω.

8. Σε μικρό θυμό έκρυσα τό πρόσωπό μου από εσένα για μία στιγμή, όμως με στοργή αιώνια θά σε εϋσπλαχνιστώ, είπε ο Κύριος ο Λυτρωτής σου.

9. Γιατί τοϋτο είναι για μένα σάν τά νερά του Νώε, επειδή όπως όρκίστηκα ότι τά νερά του Νώε δέ θά πέσουν πιά επάνω στη γή, έτσι όρκίστηκα ότι δέ θά ξαναθυμώσω με σένα.

10. Γιατί τά βουνά θά μεταοπιστοϋν, και οι λόφοι θά μετακινηθοϋν, αλλά ή στοργή μου δέ θά σου λείπει, ούτε θά μετακινηθεί ή διαθήκη τής ειρήνης μου, είπε ο Κύριος πού σε εϋσπλαχνίζεται.

11. "Άχ, εσύ θλιμμένη και ταραγμένη, άπαρηγόρητη! Ίδές, θά στρώσω τίς πέτρες σου με όμορφα

χρώματα, και θά στρώσω τά θεμέλιά σου με ζαφείρια.

12. Και θά κάνω τίς επάλξεις σου από άχάτη, και τίς πύλες σου από ρουμπίνι, και όλο τόν περίβολό σου από εκλεκτούς λίθους.

13. Και όλα τά τέκνα σου θά διδάσκονται από τόν Κύριο. Και μεγάλη θά είναι ή ειρήνη τών τέκνων σου.

14. Με δικαιοσύνη θά ιδρυθείς. Θά είσαι μακριά από καταδύναστευση, γιατί δέ θά φοβάσαι, και από τρόμο, γιατί δέ θά σε πλησιάσει.

15. Ίδές, σίγουρα θά συναχθοϋν εναντίον σου, όχι από έμένα. Όσοι συναχθοϋν εναντίον σου θά καταρρεύσουν.

16. Ίδές, εγώ έκανα τό μεταλλουργό πού φυσάει τά κάρβουνα στη φωτιά, και παράγει τό εργαλείο για τό έργο του, και εγώ έκανα τόν φθορέα για νά καταστρέφει.

17. Κανένα όπλο πού κατασκευάζεται εναντίον σου δέ θά εδοδωθει. Και κάθε γλώσσα πού θά κινηθει εναντίον σου θά τήν καταδικάσεις κατά τήν κρίση. Αύτή είναι ή κληρονομία τών δούλων του Κυρίου, και ή δικαιοσύνη τους είναι από έμένα, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ό Ίησοϋς επιδοκιμάζει τά λόγια του Ήσαΐα. Δίνει εντολή στο λαό νά έρευνήσουν τούς προφήτες. Προσθέτουν στο χρονικό τά λόγια του Σαμουήλ, του Λαμανίτη, σχετικά με τήν άνάσταση.

Και τώρα, ιδέστε, σάς λέω, ότι πρέπει νά τά έρευνήσετε αυτά. Μάλιστα, σάς δίνω εντολή νά τά έρευνήσετε αυτά με επιμέλεια, γιατί είναι σπουδαία τά λόγια του Ήσαΐα.

2. Γιατί σίγουρα μίλησε θίγοντας όλα τά θέματα σχετικά με τό λαό μου πού είναι του οίκου Ίσραήλ. Γι'

αυτό πρέπει και είναι ανάγκη να μιλήσει και στους Έθνικούς.

3. Και όλα όσα είπε, έχουν γίνει και θα γίνουν, σύμφωνα με τα λόγια που είπε.

4. Γι' αυτό δώστε προσοχή στα λόγια μου. Γράψτε αυτά που σάς είπα, και σύμφωνα με το χρόνο και τη θέληση του Πατέρα θα παρουσιαστούν στους Έθνικούς.

5. Και όποιος δώσει προσοχή στα λόγια μου και μετανοήσει και βαπτιστεί, αυτός θα σωθεί. Έρευνήστε τους προφήτες, γιατί πολλοί είναι εκείνοι που δίνουν μαρτυρία για όλα αυτά.

6. Και τώρα έγινε ώστε όταν είπε ο Ίησους αυτά τα λόγια που τους είπε πάλι, αφού τους ανέπτυξε όλες τις γραφές, αυτές που είχαν λάβει, τους είπε: Ίδέστε, είναι και άλλες γραφές που θα ήθελα να γράψετε και δεν τις έχετε γράψει.

7. Και έγινε ώστε είπε στο Νεφί: Φέρε το χρονικό που έχεις κρατήσει.

8. Και όταν ο Νεφί έφερε τα χρονικά, και τα έθεσε εμπρός του, έριξε τα μάτια του επάνω τους και είπε:

9. Άληθινά σάς λέω, έδωσα εντολή στο δούλο μου τό Σαμουήλ, τό Λαμανίτη, να δώσει μαρτυρία σέ τοῦτο τό λαό, ὅτι κατά τήν ἡμέρα που ὁ Πατέρας θά δοξάσει τό ὄνομά του μέ ἔμένα, πολλοί ἄγιοι θά ἀναστηθοῦν ἀπό τούς νεκρούς και θά ἐμφανιστοῦν σέ πολλούς, και θά ἐκτελέσουν διακονία πρὸς αὐτούς. Καί τούς εἶπε: Δέν ἦταν ἔτσι;

10. Καί οἱ μαθητές του ἀπάντησαν και εἶπαν: Μάλιστα, Κύριε, ὁ Σαμουήλ πράγματι προφήτεψε σύμφωνα μέ τά λόγια σου, και ὅλα ἐκπληρώθηκαν.

11. Καί ὁ Ίησους τούς εἶπε: Πῶς γίνεται και δέν τό γράψατε αὐτό, ὅτι πολλοί ἄγιοι ἀναστήθηκαν και ἐμφανίστηκαν σέ πολλούς και ἐτέλεσαν διακονία πρὸς αὐτούς;

12. Καί έγινε ὥστε ὁ Νεφί θυμήθηκε ὅτι αὐτό δέν εἶχε γραφεῖ.

13. Καί έγινε ὥστε ὁ Ίησους πρόσταξε νά γραφεῖ. Καί ἔτσι γράφηκε σύμφωνα μέ τό ὅπως πρόσταξε.

14. Καί τώρα έγινε ὥστε ἀφοῦ ὁ Ίησους ἐρμήνευσε σέ μιά ὄλες τίς γραφές που εἶχαν γράψει, τούς πρόσταξε νά διδάξουν αὐτά που τούς εἶχε ἐρμηνεύσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ὁ ἀγγελιοφόρος τοῦ Κυρίου θά προετοιμάσει τό δρόμο γιά τή Δευτέρα Παρουσία. Ὁ Χριστός θά κρίνει. Δίνεται ἐντολή στόν οἶκο Ἰσραήλ νά πληρώνει δέκατα και προσφορές. Τηρεῖται βιβλίο ἐνθυμήσεως. Συγκρίνετε Μαλαχία 3.

ΚΑΙ έγινε ὥστε τούς πρόσταξε νά γράψουν τά λόγια που ὁ Πατέρας ἔδωσε στό Μαλαχία, τά ὁποῖα ἔπρεπε νά τούς πεῖ. Καί έγινε ὥστε ἅμα γράφτηκαν, τούς τά ἐρμήνευσε. Καί τοῦτα εἶναι τά λόγια τά ὁποῖα τούς εἶπε, λέγοντας: Ἐτσι εἶπε ὁ Πατέρας πρὸς τό Μαλαχία – Ίδέστε, θά στείλω τόν ἀγγελό μου και θά προετοιμάσει τό δρόμο ἐμπρός μου, και ὁ Κύριος τόν ὁποῖο ἀναζητᾶτε θά ἔλθει ξαφνικά στό ναό του, ναί, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, τόν ὁποῖο ἐσεῖς ἐπιθυμεῖτε, ἰδέστε, θά ἔλθει, εἶπε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

2. Ἄλλά ποιός μπορεί νά ἀνθέξει τήν ἡμέρα τοῦ ἐρχομοῦ του; και ποιός θά μπορεί νά σταθεῖ ὅταν αὐτός παρουσιαστεῖ; Γιατί αὐτός εἶναι σάν φωτιά μεταλλουργοῦ, και σάν ποτάσα σαπουνοποιοῦ.

3. Καί θά σταθεῖ σάν μεταλλουργός και χωνευτής που κάνει ἀγνό τό ἀσήμι. Καί θά κάνει ἀγνοῦς τούς γιούς τοῦ Λευί, και θά τούς καθαρίσει σάν τό χρυσάφι και τό ἀσήμι, ὥστε νά μπορέσουν νά προσφέρουν στόν Κύριο προσφορά μέ χρηστότητα.

4. Τότε ἡ προσφορά τοῦ οἴκου Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ θά εἶναι ἀρεστή στόν Κύριο, ὅπως κατὰ τίς ἀρχαῖες ἡμέρες, καί ὅπως στά παλιά χρόνια.

5. Καί θά ἔλθω κοντά σας μέ κρίση. Καί θά εἶμαι σάν αὐτόν πού σπεύδει νά δώσει μαρτυρία ἐναντίον τῶν μάγων, καί ἐναντίον αὐτῶν πού κάνουν μοιχεία, καί ἐναντίον τῶν ψευδομαρτύρων, καί ἐναντίον ἐκείνων πού καταπιέζουν τό μισθωτό στό μισθό του, τῆ χήρα καί τό ὄρφανό, καί πού παραγκωνίζουν τόν ξένο, καί δέ φοβοῦνται ἐμένα, εἶπε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

6. Γιατί ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, δέν ἀλλάζω. Γι' αὐτό ἐσεῖς, οἱ γιοί τοῦ Ἰακώβ, δέν ἀφανιστήκατε.

7. Ἀπό τίς ἡμέρες τῶν πατέρων σας ἀποχωριστήκατε ἀπό τά διατάγματα μου, καί δέν τά τηρήσατε. Ἐπιστρέψτε πρὸς ἐμένα καί ἐγώ θά ἐπιστρέψω πρὸς ἐσᾶς, εἶπε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων. Ἄλλ' ὅμως, ἐσεῖς λέτε: Μέ ποιόν τρόπο θά ἐπιστρέψουμε;

8. Μήπως θά κλέψει ὁ ἄνθρωπος τό Θεό; Ἐσεῖς ὅμως μέ κλέβετε. Καί λέτε: Σέ τί σέ κλέψαμε; Στά δέκατα καί στίς προσφορές.

9. Ἐσεῖς εἶστε καταραμένοι μέ κατάρα, γιατί ἐσεῖς μέ κλέψατε, ναι, ἐσεῖς, ὅλο τό ἔθνος.

10. Φέρτε ὅλα τά δέκατα στήν ἀποθήκη, γιά νά εἶναι τροφή στόν οἶκο μου, καί δοκιμάστε με τώρα σέ τοῦτο, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, ἐάν δέ σᾶς ἀνοιξῶ τούς καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ, καί ξεχύσω τήν εὐλογία μου σέ σᾶς, ὥστε νά μὴν ὑπάρχει ἀρκετός χῶρος γι' αὐτήν.

11. Καί θά ἐπιτιμήσω γιά χάρη σας τόν ἐξολοθρευτή, καί δέ θά ἐξολοθρεύσει τούς καρπούς τῆς γῆς σας, ὅτε τό ἀπέλιψέ σας θά ριξέ τόν καρπό του πρόωρα στά χωράφια, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

12. Καί θά σᾶς μακαρίζουν ὅλα τά ἔθνη, γιατί ἐσεῖς θά εἶστε γῆ ἐπιθυμητή, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

13. Τά λόγια σας ἦταν σκληρά ἐναντίον μου, εἶπε ὁ Κύριος. Καί λέτε: Τί εἶπαμε ἐναντίον σου;

14. Εἶπατε: Εἶναι μάταιο νά ὑπηρετοῦμε τό Θεό, καί ποιά ἡ ὠφέλεια πού τηρήσαμε τά διατάγματά του καί πού περπατήσαμε πενθώντας ἐμπρός ἀπό τόν Κύριο τῶν Δυνάμεων;

15. Καί τώρα ἐμεῖς μακαρίζουμε τούς περήφανους. Μάλιστα, ἐκεῖνοι πού κάνουν ἄνομίες, ὑψώθηκαν. Μάλιστα, ἐκεῖνοι πού βάζουν σέ πειρασμό τό Θεό, καί αὐτοί σώθηκαν.

16. Τότε ἐκεῖνοι πού φοβοῦνται τόν Κύριο μιλοῦσαν συχνά ὁ ἓνας πρὸς τόν ἄλλο, καί ὁ Κύριος πρόσεχε καί ἄκουγε. Καί γράφηκε βιβλίο ἐνθυμήσεως ἐμπρός του, γιά ἐκείνους πού φοβοῦνταν τόν Κύριο καί σέβονταν τό ὄνομά του.

17. Καί θά εἶναι δικοί μου, λέει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, κατὰ τήν ἡμέρα ἐκείνη ὅταν θά κατασκευάσω τά κοσμήματά μου. Καί θά τοὺς εὐνοήσω ὅπως εὐνοεῖ ἓνας ἄνθρωπος τό γιό του ὁ ὁποῖος τοῦ προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του.

18. Τότε θά ἐπιστρέψετε καί θά διακρίνετε μεταξύ δίκαιου καί ἀσεβοῦς, μεταξύ ἐκείνου πού ὑπηρετεῖ τό Θεό καί ἐκείνου πού δέν τόν ὑπηρετεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία οἱ ὑπερήφανοι καί οἱ ἄνομοι θά καοῦν σάν ἄχυρο. Ὁ Ἥλιός θά ἐπιστρέψει πρὶν τή μεγάλη καί φοβερή ἡμέρα. Συγκρίνετε Μαλαχία 4.

ΓΙΑΤΙ ἰδέστε, ἔρχεται ἡ ἡμέρα πού θά καίει σάν κλίβανος. Καί ὅλοι οἱ ὑπερήφανοι, μάλιστα, καί ὅλοι ὅσοι κάνουν ἄνομίες, θά εἶναι ἄχυρο. Καί

ή ημέρα πού έρχεται θά τούς κατακάψει, λέει ο Κύριος τών Δυνάμεων, ώστε δέ θά τούς αφήσει ούτε ρίζα ούτε κλάδο.

2. Σέ σās όμως πού φοβάστε τό όνομά μου, θά άνατείλει ο Υιός τής Δικαιοσύνης μέ ίαση στις πτέρυγές του. Καί θά βγειτε και θά μεγαλώσετε σάν μοσχάρια στη φάτνη.

3. Καί θά καταπατήσετε τούς άνόμους. Γιατί αυτοί θά είναι στάχτη κάτω από τά ίχνη τών ποδιών σας, κατά τήν ημέρα πού θά τό κάνω αυτό, λέει ο Κύριος τών Δυνάμεων.

4. Θυμηθείτε τό νόμο του Μωυσή, του δούλου μου, πού του πρόσταξα στό Χωρήβ για όλο τόν Ίσραήλ, μέ τά διατάγματα και τίς κρίσεις.

5. Ίδέστε, εγώ θά σās στείλω τόν Ήλιου τόν προφήτη πριν νά έλθει ή ημέρα του Κυρίου ή μεγάλη και τρομερή.

6. Καί αυτός θά στρέψει τήν καρδιά τών πατέρων πρός τά τέκνα και τήν καρδιά τών τέκνων πρός τούς πατέρες τους, μήν τυχόν έλθω και πατάξω τή γή μέ άνάθεμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ή Ιησούς έρμηνεύει τά πάντα από τήν αρχή μέχρι τό τέλος. Τά μορά και τά παιδιά προφέρουν θαυμαστά πράγματα τά όποια δέν μπορούν νά γραφοϋν. Έκείνοι πού είναι τής Έκκλησίας του Χριστου έχουν τά πάντα κοινά μεταξύ τους.

Και τώρα έγινε ώστε όταν ο Ήσους είπε όλα αυτά, τά έρμήνευσε στό πλήθος. Καί τούς έρμήνευσε τά πάντα, μεγάλα και μικρά.

2. Καί είπε: Αυτές τίς γραφές, πού δέν τίς είχατε μαζί σας, ο Πατέρας μέ πρόσταξε νά σās τίς δώσω. Γιατί ήταν σοφία εκ μέρους του νά δοθοϋν σε μελλοντικές γενεές.

3. Καί τούς έρμήνευσε τά πάντα,

και, από τήν αρχή μέχρι τή στιγμή πού θά έλθει στη δόξα του — μάλιστα, όλα όσα θά γίνουν επάνω στο πρόσωπο τής γής, ακόμη μέχρι πού τά στοιχεία θά λυώσουν μέ διάπυρη θερμότητα, και ή γή θά περιτυλιχτεί σάν κύλινδρος παπύρου και οι ουρανοί και ή γή θά παρέλθουν.

4. Καί ακόμη μέχρι τή μεγάλη και τελευταία ημέρα, όταν όλος ο λαός, και όλες οι φυλές, και όλα τά έθνη και οι γλώσσες θά σταθοϋν εμπρός στο Θεό, για νά κριθοϋν για τά έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά —

5. "Αν είναι αγαθά, σε άνάσταση ζωής αιώνιας, και αν είναι πονηρά, σε άνάσταση καταδίκης, πού βρίσκονται σε παράλληλο, τό ένα στη μία πλευρά και τό άλλο στην άλλη πλευρά, σύμφωνα μέ τήν εδσπλαχνία, και τή δικαιοσύνη, και τήν άγιοσύνη ή όποια βρίσκεται στο Χριστό, ο όποιος υπήρχε πριν νά αρχίσει ο κόσμος.

6. Καί τώρα δέν μπορεί νά γραφεί σε τοϋτο τό βιβλίο ούτε καν τό ένα εκατοστό από εκείνα τά όποια ο Ήσους πράγματι δίδαξε στο λαό.

7. "Όμως ιδέστε, οι πλάκες του Νεφι περιέχουν τό μεγαλύτερο τμήμα από εκείνα πού δίδαξε στο λαό.

8. Έγραψα λοιπόν ετοϋτα, πού είναι ένα μικρότερο τμήμα από εκείνα πού δίδαξε στο λαό. Καί τά έγραψα μέ σκοπό νά παρουσιαστοϋν πάλι σε τοϋτον τό λαό, από τούς Έθνικούς, σύμφωνα μέ τά λόγια τά όποια είπε ο Ήσους.

9. Καί όταν θά τό έχουν λάβει ετοϋτο, πού είναι σκόπιμο νά τό λάβουν πρώτο, για νά δοκιμάσει τήν πίστη τους, και αν γίνει νά πιστέψουν όλα αυτά, τότε θά τούς φανερωθοϋν τά μεγαλύτερα.

10. Καί αν γίνει νά μην πιστέψουν

δλα αὐτά, τότε τὰ μεγαλύτερα θά τούς παρακρατηθοῦν, πρὸς καταδίκη τούς.

11. Ἴδέστε, ἤμουν ἔτοιμος νά τὰ γράψω ὅλα ὅσα ἦταν χαραγμένα ἐπάνω στίς πλάκες τοῦ Νεφί, ὅμως ὁ Κύριος μου τό ἀπαγόρευσε, λέγοντας: Θά δοκιμάσω τήν πίστη τοῦ λαοῦ μου.

12. Γι' αὐτό ἐγώ, ὁ Μόρμον, γράφω ἐκεῖνα πού μου δόθηκε ἐντολή ἀπό τόν Κύριο. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, δίνω τέλος στά λεγόμενά μου, καί προβαίνω στό νά γράψω ἐκεῖνα πού μου προστάχθηκαν.

13. Θά ἤθελα λοιπόν νά ἰδεῖτε ὅτι ὁ Κύριος πράγματι δίδαξε τό λαό, γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν, καί ὅτι ὕστερα παρουσιάστηκε σ' αὐτούς ἐπανειλημμένως, καί τεμάχισε τό ψωμί ἐπανειλημμένως καί τό εὐλόγησε, καί τούς τό ἔδωσε.

14. Καί ἔγινε ὥστε ἐτέλεσε διακονία πρὸς τὰ παιδιά τοῦ πλήθους γιά τό ὅποιο ἔγινε λόγος, καί τούς ἔλυσε τή γλώσσα τους, καί εἶπαν στός πατέρες τους πράγματα σπουδαῖα καί θαυμαστά, ἀκόμη πιό σπουδαῖα ἀπό αὐτά πού ἐκείνος ἀποκάλυψε στό λαό. Καί τούς ἔλυσε τή γλώσσα ὥστε μπορούσαν νά τὰ προφέρουν.

15. Καί ἔγινε ὥστε ἅμα ἀναλήφθηκε στους οὐρανοῦς — τή δεύτερη φορά πού παρουσιάστηκε σέ αὐτούς, καί πῆγε στόν Πατέρα, ἀφοῦ θεράπευσε ὅλους τούς ἀσθενεῖς τους, καί τούς χωλοῦς τους, καί ἄνοιξε τὰ μάτια τῶν τυφλῶν τους καί ξεβούλωσε τὰ αὐτιά τῶν κουφῶν, καί πραγματοποίησε κάθε εἶδος ἰάσεις ἀνάμεσά τους, καί ἀνάστησε ἕναν ἄνδρα ἀπό τούς νεκρούς, καί τούς ἔδειξε τή δύναμή του, καί ἀναλήφθηκε πρὸς τόν Πατέρα —

16. Ἴδέστε, ἔγινε ὥστε τό ἐπόμενο πρῶι, τό πλήθος συγκεντρώθηκε

ὄλο, καί εἶδαν καί ἄκουσαν τὰ παιδιά αὐτά. Μάλιστα, ἀκόμα καί τὰ μωρά ἄνοιξαν τό στόμα τους καί πρόφεραν θαυμαστά πράγματα. Καί αὐτά τὰ ὅποια πρόφεραν ἀπαγορεύθηκαν, νά μὴν τὰ γράψει κανένας ἄνθρωπος.

17. Καί ἔγινε ὥστε οἱ μαθητές ἐκεῖνοι τούς ὁποίους εἶχε διαλέξει ὁ Ἰησοῦς, ἄρχισαν ἀπό ἐκείνη τή στιγμή κι ἔμπρός, νά βαπτίζουνη καί νά διδάσκουνη ὅλους ὅσους ἔρχονταν πρὸς αὐτούς. Καί ὄλοι ὅσοι βαπτίστηκαν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἦταν πλήρεις μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

18. Καί πολλοί ἀπό αὐτούς εἶδαν καί ἄκουσαν πράγματα πού δέ λέγονται, τὰ ὅποια δέν εἶναι νόμιμο νά γραφοῦνη.

19. Καί ἐκτελοῦσαν διακονία ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλο. Καί εἶχαν τὰ πάντα κοινά μεταξύ τους, κάθε ἄνθρωπος φερόμενος δίκαια, ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο.

20. Καί ἔγινε ὥστε ἔκαναν τὰ πάντα ὅπως ὁ Ἰησοῦς τούς εἶχε προστάξει.

21. Καί ἐκεῖνοι πού εἶχαν βαπτιστεῖ στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ὀνομάζονταν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Ὁ Ἰησοῦς τούς δίνει ἐντολή νά ὀνομάσουν τήν Ἐκκλησία μέ τό ὄνομά του. Ἡ ἀποστολή του καί ἡ ἐξιλεωτική θυσία του ἀποτελοῦνη τό εὐαγγέλιό του. Οἱ ἄνθρωποι προστάζονται νά μετανόησουν καί νά βαπτιστοῦνη γιά νά μπορέσουν νά ἀγιαστοῦνη ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Πρέπει καί αὐτοί νά εἶναι ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε καθώς ταξίδευαν οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ καί δίδασκαν αὐτά πού εἶδαν καί ἄκουσαν, καί βάφτιζαν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἔγινε ὥστε οἱ μαθητές ἦταν συγκεντρωμένοι καί εἶχαν ἐπιδοθεῖ ὄλοι

μαζί σέ ἔνθερμη προσευχή καί νηστεία.

2. Παρουσιάστηκε λοιπόν πάλι ὁ Ἰησοῦς σέ αὐτούς, καθώς προσεύχονταν πρὸς τὸν Πατέρα στοῦ ὄνομά του. Καί ὁ Ἰησοῦς ἤλθε καί στάθηκε στοῦ μέσο τους, καί τούς εἶπε: Τί θέλετε νά σᾶς δώσω;

3. Καί τοῦ εἶπαν: Κύριε, θέλουμε νά μᾶς πεῖς τὸ ὄνομα μέ τὸ ὁποῖο νά ὀνομάσουμε ἐτούτη τὴν ἐκκλησία. Γιατί ὑπάρχουν ἀντιλογίες ἀνάμεσα στοῦ λαοῦ σχετικά μέ τὸ θέμα αὐτό.

4. Καί ὁ Κύριος τούς εἶπε: Ἀληθινά, ἀληθινά, σᾶς λέω, γιατί νά μου μουραῖοι ὁ λαός καί νά ἀντιλέγουν γι' αὐτὸ τὸ θέμα;

5. Δέ διάβασαν τίς γραφές, οἱ ὁποῖες λένε ὅτι πρέπει νά πάρετε ἐπάνω σας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τὸ ὄνομά μου; Γιατί μέ αὐτὸ τὸ ὄνομα θά ὀνομάζεστε κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα.

6. Καί ὁποῖος παίρνει ἐπάνω του τὸ ὄνομά μου, καί ὑπομένει ὡς τὸ τέλος, αὐτός θά σωθεῖ κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα.

7. Γι' αὐτό, ὅτιδήποτε κάνετε, νά τὸ κάνετε στοῦ ὄνομά μου. Καί νά ἐπικαλεῖστε τὸν Πατέρα στοῦ ὄνομά μου γιὰ νά εὐλογήσει τὴν ἐκκλησία γιὰ χάρη μου.

8. Καί πῶς θά εἶναι ἡ ἐκκλησία μου ἂν δέν ὀνομάζεται μέ τὸ ὄνομά μου; Γιατί ἂν μιά ἐκκλησία ὀνομάζεται μέ τὸ ὄνομα τοῦ Μωυσῆ, τότε θά εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Μωυσῆ. Ἡ ἂν ὀνομάζεται μέ τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀνθρώπου, τότε θά εἶναι ἡ ἐκκλησία ἑνὸς ἀνθρώπου. Ὅμως, ἂν ὀνομάζεται μέ τὸ ὄνομά μου, τότε εἶναι δική μου ἐκκλησία, ἂν συμβαίνει νά ἔχουν οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στοῦ εὐαγγελίου μου.

9. Ἀληθινά σᾶς λέω, ὅτι ἔχετε οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στοῦ εὐαγγελίου μου. Ἐπομένως νά ὀνομάζετε ὅτιδήποτε ὀνομάζετε, στοῦ ὄνομά μου. Ἄν

λοιπόν ἐπικαλεῖστε τὸν Πατέρα γιὰ τὴν ἐκκλησία, ἂν εἶναι στοῦ ὄνομά μου, ὁ Πατέρας θά σᾶς ἀκούσει.

10. Καί ἂν εἶναι καί ἔχει οἰκοδομηθεῖ ἡ ἐκκλησία ἐπάνω στοῦ εὐαγγελίου μου, τότε ὁ Πατέρας θά δεῖξει τὰ δικά του ἔργα σέ αὐτήν.

11. Ἄλλ' ὅμως, ἂν δέν ἔχει οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω στοῦ εὐαγγελίου μου, καί εἶναι οἰκοδομημένη ἐπάνω στά ἔργα ἀνθρώπων ἢ ἐπάνω στά ἔργα τοῦ διαβόλου, ἀληθινά σᾶς λέω, χαίρονται μέ τὰ ἔργα τους γιὰ μιά ἐποχή, καί σιγά-σιγά τὸ τέλος ἐρχεται, καί πελεκιοῦνται καί ρίχνονται στή φωτιά, ἀπὸ ὅπου δέν ὑπάρχει ἐπιστροφή.

12. Γιατί τὰ ἔργα τους τούς ἀκολουθοῦν, γιατί εἶναι ἐξαιτίας τῶν ἔργων τους πού πελεκιοῦνται. Γι' αὐτὸ νά θυμάστε αὐτὰ πού σᾶς εἶπα.

13. Ἰδέστε, σᾶς ἔδωσα τὸ εὐαγγέλιό μου, καί τοῦτο εἶναι τὸ εὐαγγέλιο πού σᾶς ἔδωσα — ὅτι ἤλθα στὸν κόσμο γιὰ νά κάνω τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα μου, ἐπειδὴ ὁ Πατέρας μου μέ ἔστειλε.

14. Καί ὁ Πατέρας μου μέ ἔστειλε γιὰ νά μπορέσω νά ὑψωθῶ ἐπάνω στοῦ σταυροῦ. Καί ὕστερα, μετὰ τὴν ὑψωσὴ μου ἐπάνω στοῦ σταυροῦ, νά μπορέσω νά τραβήξω ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἐμένα, ὥστε ὅπως ἐγὼ ὑψώθηκα ἀπὸ ἀνθρώπου ἐτσι ἀκριβῶς νά ὑψωθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν Πατέρα, γιὰ νά σταθοῦν ἐμπρός μου, ὥστε νά κριθοῦν γιὰ τὰ ἔργα τους, εἴτε εἶναι ἀγαθὰ εἴτε εἶναι πονηρά —

15. Καί γι' αὐτὸν τὸ λόγο ὑψώθηκα. Ἐτσι λοιπόν, σύμφωνα μέ τὴ δύναμη τοῦ Πατέρα θά τραβήξω ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἐμένα, ὥστε νά κριθοῦν ἀνάλογα μέ τὰ ἔργα τους.

16. Καί θά γίνει ὥστε, ὁποῖος μετανόησει καί βαπτιστεῖ στοῦ ὄνομά

μου, θά καταστεί πλήρης, και άν υπομείνει ώς τό τέλος, ιδέστε, αυτόν θά θεωρήσω άθώο εμπρός στον Πατέρα μου, εκείνη τήν ήμέρα όταν θά σταθώ νά δικάσω τόν κόσμο.

17. Και εκείνος πού δέ θά υπομείνει ώς τό τέλος, αυτός είναι επίσης εκείνος πού πελεκιέται και ρίχνεται μέσα στή φωτιά, από όπου δέν μπορούν πιά νά έπιστρέψουν, εξαιτίας τής δικαιοσύνης του Πατέρα.

18. Και αυτά είναι τά λόγια τά όποια έδωσε στα τέκνα των ανθρώπων. Και έτσι εκπληρώνει τά λόγια τά όποια έδωσε, και δέν ψεύδεται, αλλά εκπληρώνει όλα τά λόγια του.

19. Και τίποτα άκάθαρτο δέν μπορεί νά εισέλθει στό βασίλειό του. Έπομένως, τίποτα δέν εισέρχεται στήν άνάπαυσή του παρά μόνον εκείνοι πού έχουν πλύνει τά ένδύματά τους στό αίμα μου, χάρη τής πίστης τους, και τής μετάνοιας από όλες τίς άμαρτίες τους, και τής μεγαλοπιστίας τους μέχρι τέλους.

20. Τώρα τούτη είναι ή έντολή: Μετανοήστε, όλες έσεεις οί άκρες τής γής, και έλάτε προς έμένα και βαπτιστείτε στό όνομά μου, για νά άγιαστέιτε μέ τό νά λάβετε τό Πνεύμα τό Άγιο, ώστε νά σταθείτε άσπιλοι εμπρός μου κατά τήν τελευταία ήμέρα.

21. Άληθινά, άληθινά, σας λέω, αυτό είναι τό ευαγγέλιό μου. Και έσεεις γνωρίζετε αυτά πού πρέπει νά κάνετε μέσα στήν εκκλησία μου. Γιατί τά έργα πού είδατε έμένα νά κάνω, αυτά θά κάνετε επίσης κι έσεεις. Γιατί εκείνο πού μέ είδατε νά κάνω, εκείνο θά κάνετε κι έσεεις.

22. "Αν λοιπόν έσεεις κάνετε αυτά, είστε ευλογημένοι, γιατί θά ύψωθείτε κατά τήν τελευταία ήμέρα.

23. Γράψτε αυτά πού είδατε και άκούσατε, εκτός άν είναι εκείνα τά όποια είναι άπαγορευμένα.

24. Γράψτε τά έργα του λαού

έτούτου, αυτά πού θά συμβούν, ακριβώς όπως έχουν γραφεί εκείνα τά όποια έχουν συμβεί.

25. Γιατί ιδέστε, από τά βιβλία πού έχουν γραφεί, και πού θά γραφούν, θά κριθεί ό λαός έτούτος, γιατί μέ αυτά θά γίνουν γνωστά τά έργα τους στους ανθρώπους.

26. Και ιδέστε, τά πάντα έχουν γραφεί από τόν Πατέρα. Έπομένως, από τά βιβλία πού θά γραφούν θά κριθεί ό κόσμος.

27. Και νά γνωρίζετε ότι θά είστε κριτές του λαού έτούτου, σύμφωνα μέ τήν κρίση πού θά σας δώσω, ή όποια θά είναι δίκαιη. Έπομένως, τί είδους άνθρωποι πρέπει νά είστε; Άληθινά, σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ.

28. Και τώρα πηγαίνω στον Πατέρα. Και άληθινά σας λέω, οτιδήποτε ζητήσετε από τόν Πατέρα στό όνομά μου, θά σας δοθεί.

29. Γι' αυτό, ζητάτε, και θά λάβετε, κτυπάτε και θά σας άνοιχτεί, γιατί εκείνος πού ζητάει λαβαίνει, και σέ εκείνον πού κτυπάει θά άνοιχτεί.

30. Και τώρα, ιδέστε, ή άγαλλίασή μου είναι μεγάλη, ναι μέχρι πληρότητας, για σας και επίσης για έτούτη τή γενεά. Μάλιστα, ακόμη και ό Πατέρας άγαλλιάζεται, και επίσης όλοι οί άγιοι άγγελιοι, για σας και για έτούτη τή γενεά. Γιατί κανένας από αυτούς δέ θά χαθεί.

31. Ιδέστε, θά ήθελα νά καταλάβετε. Γιατί έννοώ αυτούς από έτούτη τή γενεά πού τώρα ζούν, και κανένας από αυτούς δέ θά χαθεί. Και γι' αυτούς έχω πλήρη άγαλλίαση.

32. Όμως ιδέστε, αισθάνομαι λύπη εξαιτίας τής τέταρτης γενεάς από έτούτη τή γενεά, γιατί σύρονται αιχμάλωτοι από εκείνον ακριβώς όπως και ό γιός τής άπωλείας. Γιατί θά μέ πουλήσουν για άσημι και για χρυσάφι, και για εκείνο πού ό σκό-

ρος ἀφανίζει καί πού κλέφτες μποροῦν νά διαρρήξουν καί νά κλέψουν. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκεῖνη θά τοὺς ἐπισκεφτῶ, στρέφοντας τὰ ἔργα τοὺς ἐπάνω στὰ ἴδια τὰ κεφάλια τοὺς.

33. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς τελειώσε τὰ λόγια αὐτά, εἶπε στοὺς μαθητές του: Μπεῖτε ἀπό τή στενή πύλη. Γιατί στενή εἶναι ἡ πύλη καί στενόχωρος ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στή ζωή, καί λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού τόν βρίσκουν. Ὅμως πλατιά εἶναι ἡ πύλη καί εὐρύχωρος ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στό θάνατο, καί πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ταξιδεύουν μέσα σ' αὐτόν, μέχρι πού ἔρχεται ἡ νύχτα κατά τήν ὁποία κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἐργαστεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Ἐννέα ἀπό τοὺς Δώδεκα ἐπιθυμοῦν νά ἔχουν κληρονομία στή βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ὅταν πεθάνουν, καί τοὺς δίνονται ἡ ὑπόσχεση αὐτή. Οἱ ἄλλοι Τρεῖς Νεφίτες ἐπιθυμοῦν καί τοὺς παρέχεται τό νά ἔχουν ἐξουσία ὑπεράνω τοῦ θανάτου ἔτσι ὥστε νά παραμείνουν στή γῆ μέχρι νά ἔλθει πάλι ὁ Ἰησοῦς. Μεταλλάσσονται καί βλέπουν πράγματα πού δέν εἶναι νόμιμο νά προφερθοῦν, καί τώρα τελοῦν τή διακονία τοὺς ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους.

Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτά τὰ λόγια, μίλησε στοὺς μαθητές του, ἕναν πρὸς ἕναν, λέγοντάς τους: Τί εἶναι ἐκεῖνο πού ἐπιθυμεῖτε ἀπό ἐμένα, ἅμα πάω στόν Πατέρα;

2. Καί ὅλοι τοὺς μίλησαν, ἐκτός ἀπό τρεῖς, καί εἶπαν: Ἐπιθυμοῦμε, ἀφοῦ ζήσουμε μέχρι τήν ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διακονία μας στήν ὁποία μᾶς ἔχεις καλέσει, νά ἔχει τέλος γιά νά ἔλθουμε γρήγορα σέ σένα, στή βασιλεία σου.

3. Καί τοὺς εἶπε: Εὐλογημένοι εἰστε σεῖς ἐπειδὴ ἐπιθυμήσατε αὐτό τό πράγμα ἀπό ἐμένα. Γι' αὐτό ἀφοῦ

γίνετε ἑβδομήντα δύο χρονῶν, θά ἔλθετε σέ μένα στή βασιλεία μου. Καί θά βρεῖτε ἀνάπαυση μαζί μου.

4. Καί ἅμα μίλησε πρὸς αὐτοὺς, στράφηκε πρὸς τοὺς τρεῖς, καί τοὺς εἶπε: Τί θέλετε νά κάνω σέ σᾶς ὅταν θά ἔχω πάει στόν Πατέρα;

5. Καί ἐκεῖνοι στενοχωρήθηκαν μέσα στὴν καρδιά τους, γιατί δέν τολμοῦσαν νὰ τοῦ πουν αὐτό πού ἐπιθυμοῦσαν.

6. Καί τοὺς εἶπε: Ἰδέστε, ξέρω τίς σκέψεις σας, καί ἐπιθυμήσατε αὐτό πού ἐπιθύμησε ἀπὸ ἐμένα ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀγαπητός μου, πού ἦταν μαζί μου κατά τήν διακονία μου, πρὶν νά ὑψωθῶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

7. Γι' αὐτό, περισσότερο εὐλογημένοι εἰστε σεῖς, γιατί δέ θά γευτεῖτε ποτέ θάνατο. Ἄλλά θά ζήσετε γιά νά ἰδεῖτε ὅλα ὅσα κάνει ὁ Πατέρας στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, μέχρι πού νά ἔχουν ἐκκληρωθεῖ τὰ πάντα, σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Πατέρα, ὅταν θά ἔλθω στή δόξα μου μέ τίς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν.

8. Καί ποτέ δέ θά ὑποστείτε τοὺς πόνους τοῦ θανάτου. Ἄλλά ὅταν ἔλθω στή δόξα μου, θά μεταλλαθεῖτε στή ριπή τοῦ ματιοῦ ἀπὸ θνητότητα σέ ἀθανασία. Καί τότε θά εἰστε εὐλογημένοι στή βασιλεία τοῦ Πατέρα μου.

9. Καί πάλι, δέ θά ἔχετε πόνο ἐν ὄσω θά κατοικεῖτε στή σάρκα, οὔτε λύπη, παρά μόνο γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Καί ὅλα αὐτά θά τὰ πραγματοποιήσω γι' αὐτό πού ἐπιθυμήσατε ἀπὸ ἐμένα, γιατί ἐπιθυμήσατε νά μπορέσετε νά φέρνετε τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων σέ μένα, ἐν ὄσω ὁ κόσμος θά στέκεται.

10. Καί γι' αὐτόν τό λόγο θά ἔχετε πληρότητα ἀγαλλίασης. Καί θά καθίσετε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μάλιστα, ἡ ἀγαλλίασή σας θά εἶναι πλήρης, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Πατέρας ἔδωσε σέ μένα πληρότητα ἀγαλλία-

σης. Καί θά εἶστε ἀκριβῶς ὅπως εἶμαι ἐγώ, καί ἐγώ εἶμαι ἀκριβῶς ὅπως ὁ Πατέρας. Καί ὁ Πατέρας καί ἐγώ εἶμαστε ἓνα.

11. Καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καταθέτει μαρτυρία γιά τόν Πατέρα καί ἐμένα. Καί ὁ Πατέρας δίνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα ἐμοῦ.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶπε ὁ Ἰησοῦς αὐτά τά λόγια, ἄγγιξε κάθε ἓναν τους μέ τό δάχτυλό του, ἐκτός ἀπό τούς τρεῖς πού ἐπρόκειτο νά παραμείνουν, καί ὕστερα ἔφυγε.

13. Καί ἰδέστε, τά οὐράνια ἀνοίξαν, καί ἀρπάχθηκαν ψηλά στούς οὐρανοῦς, καί εἶδαν καί ἄκουσαν πράγματα πού δέν μποροῦν νά εἰπωθοῦν.

14. Καί τούς ἀπαγορεύτηκε νά προφέρουν, οὔτε τούς δόθηκε ἐξουσία νά μπορέσουν νά προφέρουν αὐτά πού εἶδαν καί ἄκουσαν.

15. Καί κατά πόσο ἦταν μέσα στό σῶμα ἡ ἔξω ἀπό τό σῶμα, δέν ἤξεραν, γιατί τούς φάνηκε σάν μεταμόρφωσή τους, σάν νά ἄλλαξαν ἀπό ἐτοῦτο τό σῶμα τῆς σάρκας σέ μιᾶ ἀθάνατη κατάσταση, ἔτσι ὥστε μποροῦσαν νά βλέπουν τά τοῦ Θεοῦ.

16. Ὅμως ἔγινε ὥστε πάλι αὐτοί τελοῦσαν τή διακονία τους ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ὁμως δέ δίδασκαν γιά ἐκεῖνα τά ὅποια εἶχαν ἀκούσει καί ἰδεῖ, ἕνεκα τῆς ἐντολῆς πού τούς εἶχε δοθεῖ στούς οὐρανοῦς.

17. Καί τώρα, κατά πόσο ἦταν θνητοί ἢ ἀθάνατοι ἀπό τήν ἡμέρα τῆς μεταμόρφωσής τους, δέν ξέρω.

18. Ἄλλά τοῦτο μόνο ξέρω, σύμφωνα μέ τό ἱστορικό πού δόθηκε — διάβαιναν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας, καί τελοῦσαν τή διακονία τους πρὸς ὅλο τό λαό, φέρνοντας πρὸς τήν ἐκκλησία ὄλους ὅσοι πίστευαν στή διδαχή τους, βαπτίζοντας τους. Καί ὅλοι ὅσοι βαπτίζονταν λάβαιναν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

19. Καί ἐκεῖνοι πού δέν ἀνήκαν στήν ἐκκλησία τούς ἔριχναν στή φυλακή. Καί οἱ φυλακές δέν μποροῦσαν νά τους κρατήσουν, γιατί σκίζονταν στά δύο.

20. Καί τούς ἔριξαν μέσα στή γῆ, ἀλλά αὐτοί πάταξαν τή γῆ μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ, τόσο πολύ πού μέ τή δύναμή του ἐλευθερώθηκαν ἀπό τή βάθη τῆς γῆς. Καί ἔτσι λοιπόν δέν μποροῦσαν νά σκάψουν λάκκους ἱκανούς νά τούς κρατήσουν.

21. Καί τρεῖς φορές τούς ἔριξαν μέσα σέ κλίβανο καί δέν ἔπαθαν κακό.

22. Καί δύο φορές τούς ἔριξαν σέ φωλιά ἀγριῶν θηρίων. Καί ἰδέστε, αὐτοί ἔπαιζαν μέ τά θηρία ὅπως ἓνα παιδί μέ ἀρνί πού θηλάζει, καί δέν ἔπαθαν κακό.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι διάβαιναν ἀνάμεσα σέ ὅλο τό λαό τοῦ Νεφί, καί κήρυτταν τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ πρὸς ὅλο τό λαό ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ἐκεῖνοι προσηλυτίζονταν πρὸς τόν Κύριο, καί προσχωροῦσαν στήν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καί ἔτσι ὁ λαός ἐκείνης τῆς γενεᾶς ἦταν εὐλογημένος σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ.

24. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, παῦω νά μιλῶ σχετικά μέ ὅλα αὐτά γιά ἓνα διάστημα.

25. Ἰδέστε, ἐτοιμαζόμενον νά γράψω τά ὀνόματα ἐκείνων πού δέν πρόκειται ποτέ νά γευτοῦν θάνατο, ἀλλά ὁ Κύριος τό ἀπαγόρευσε. Γι' αὐτό δέν τά γράφω, γιατί κρατοῦνται μυστικά ἀπό τόν κόσμο.

26. Ὅμως, ἰδέστε, τούς ἔχω ἰδεῖ, καί ἐτέλεσαν διακονία πρὸς ἐμένα.

27. Καί ἰδέστε, θά βρίσκονται ἀνάμεσα στούς Ἐθνικούς, καί οἱ Ἐθνικοί δέ θά τούς ἀναγνωρίζουν.

28. Θά βρίσκονται ἐπίσης ἀνάμεσα στούς Ἰουδαίους, καί οἱ Ἰουδαῖοι δέ θά τούς ἀναγνωρίζουν.

29. Καί θά γίνει ὥστε, ὅταν κρίνει

ὁ Κύριος στή σοφία του ὅτι εἶναι σωστό, θά ἐκτελοῦν διακονία σέ ὄλες τίς διασκορπισμένες φυλές τοῦ Ἰσραήλ, καί σέ ὅλα τά ἔθνη, φυλές, γλώσσες καί λαούς, καί θά τραβήξουν πρὸς τόν Ἰησοῦ ἀπό αὐτοῦς πολλές ψυχές ὥστε νά ἐκπληρωθεῖ ἡ ἐπιθυμία τους, καί ἔνεκα τῆς πειστικῆς δύναμης τοῦ Θεοῦ πού βρίσκεται μέσα τους.

30. Καί εἶναι ὅπως οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, καί ἂν προσευχηθοῦν πρὸς τόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, μποροῦν νά παρουσιαστοῦν σέ ὅποιον-δήποτε ἄνθρωπο τούς φαίνεται σωστό.

31. Ἔτσι λοιπόν, μεγάλα καί θαυμαστά ἔργα αὐτοῖ θά κατεργαστοῦν, πρὶν τήν ἡμέρα πού θά εἶναι μεγάλη καί πού θά ἔλθει, κατὰ τήν ὁποία ὄλος ὁ λαός θά πρέπει ὅπως-δήποτε νά σταθεῖ ἐμπρός στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ.

32. Μάλιστα, ἀκόμα καί ἀνάμεσα στοὺς Ἐθνικούς αὐτοῖ θά κατεργαστοῦν μεγάλο καί θαυμαστό ἔργο, πρὶν τήν ἡμέρα αὐτή τῆς κρίσεως.

33. Καί ἂν εἶχατε ὄλες τίς γραφές πού περιγράφουν ὅλα τά θαυμαστά ἔργα τοῦ Χριστοῦ, θά γνωρίζατε, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὅλα αὐτά πρέπει ὅπως-δήποτε νά γίνουν.

34. Καί ἀλίμονο σέ αὐτόν πού δέ θά ὑπακούσει στά λόγια τοῦ Ἰησοῦ, καί ἐπίσης σέ ἐκείνους πού αὐτός διάλεξε καί ἔστειλε σέ αὐτούς. Γιατί ὁποῖος δέ δέχεται τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ καί τά λόγια αὐτῶν πού ἐκεῖνος ἔστειλε, δέ δέχεται ἐκεῖνον. Καί ἐπομένως, ἐκεῖνος δέ θά τούς δεχτεῖ κατὰ τήν τελευταία ἡμέρα.

35. Καί θά ἦταν καλύτερα γι' αὐτούς ἂν δέν εἶχαν γεννηθεῖ. Ὑποθέγετε λοιπόν ὅτι μπορεῖτε νά ἀπαλλαγεῖτε ἀπό τή δικαιοσύνη Θεοῦ πού ἔχει προσβληθεῖ καί ποδοπατηθεῖ ἀπό ἀνθρώπινα πόδια, ὥστε μέ αὐτόν

τόν τρόπο νά μπορέσει νά ἐπέλθει σωτηρία;

36. Καί τώρα ιδέστε, καθώς μιλοῦσα σχετικά μέ ἐκείνους πού ὁ Κύριος ἔχει ἐκλέξει, μάλιστα, ἀκριβῶς ἐκείνους τοὺς τρεῖς πού ἀρπάχθηκαν ψηλά στοὺς οὐρανοῦς, πού δέν ἤξερα ἂν εἶχαν καθαριστεῖ ἀπό τή θνητότητα στήν ἀθανασία —

37. Ὅμως ιδέστε, ἀπό τότε πού τό ἔγραψα, ρώτησα τόν Κύριο, καί ἐκεῖνος μοῦ τό φανέρωσε ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά γίνει μιά ἀλλαγή στό σῶμα τους, εἰδᾶλλως εἶναι ἀπαραίτητο νά γευτοῦν τό θάνατο.

38. Γι' αὐτό, γιά νά μή γευτοῦν τό θάνατο, ἔγινε ἀλλαγή στό σῶμα τους, γιά νά μήν μποροῦν νά αἰσθανθοῦν πόνο οὔτε λύπη παρά μόνο ἂν ἦταν γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

39. Τώρα αὐτή ἡ ἀλλαγή δέν ἦταν ἴση μέ ἐκείνη πού θά γίνει κατὰ τήν τελευταία ἡμέρα. Ὅμως ἔγινε μιά ἀλλαγή σέ αὐτούς, σέ τέτοιο σημεῖο πού ὁ Σατανάς δέν μποροῦσε νά ἔχει δύναμη ἐπάνω τους, ὥστε δέν μποροῦσε νά τούς βάλει σέ πειρασμό. Καί ἀγιάστηκαν κατὰ τή σάρκα, ὥστε ἦταν καθαγιασμένοι, καί ὥστε οἱ δυνάμεις τῆς γῆς δέν μποροῦσαν νά τούς κατέχουν.

40. Καί πρόκειται νά μείνουν σέ αὐτήν τήν κατάσταση μέχρι τοῦ Χριστοῦ τήν ἡμέρα κρίσεως. Καί ἐκείνη τήν ἡμέρα θά ὑποστοῦν μεγαλύτερη ἀλλαγή, καί θά γίνουν δεκτοί στό βασίλειο τοῦ Πατέρα γιά νά μήν ξαναβγοῦν πιά, ἀλλά νά κατοικοῦν μέ τό Θεό αἰώνια στοὺς οὐρανοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Βιβλίου τοῦ Μόρμον ἀποτελεῖ σημάδι ὅτι ὁ Κύριος ἄρχιζε νά συναθροίξει τόν Ἰσραήλ καί νά ἐκπληρῶνει τίς διαθήκες του. Ἐκεῖνοι πού ἀρνούνται τίς ἀποκαλύψεις καί τά χαρίσματα πού δίνονται ἀπό τόν Κύριο

κατά τις τελευταίες ημέρες, θά είναι καταραμένοι.

ΚΑΙ τώρα ιδέστε, σās λέω ότι όταν ό Κύριος τό θεωρήσει κατάλληλο, στη σοφία του, αυτά τά λόγια νά έλθουν στους Έθνικούς σύμφωνα μέ τό λόγο του, τότε θά μπορείτε νά ξέρετε ότι ή διαθήκη πού έκανε ό Πατέρας μέ τά τέκνα του Ίσραήλ, σχετικά μέ τήν αποκατάστασή τους στις χώρες τής κληρονομίας τους, ήδη άρχισε νά εκπληρώνεται.

2. Καί μπορείτε νά ξέρετε ότι τά λόγια του Κυρίου πού έχουν ειπωθεί από τους άγιους προφήτες, όλα θά εκπληρωθούν, και δέν πρέπει νά λέτε ότι ό Κύριος άργεί νά έλθει στά τέκνα του Ίσραήλ.

3. Καί δέν πρέπει νά φαντάζεστε μέσα στην καρδιά σας ότι τά λόγια πού έχουν ειπωθεί είναι μάταια, γιατί ιδέστε, ό Κύριος θά θυμηθεί τή διαθήκη του πού έκανε προς τό λαό του του οίκου του Ίσραήλ.

4. Καί όταν θά δείτε αυτά τά λόγια νά έρχονται σέ σας, τότε δέν πρέπει πιά νά απορρίπτετε τά όσα ό Κύριος κάνει, γιατί τό σπαθί τής δικαιοσύνης είναι στό δεξιό του χέρι. Καί ιδέστε, κατά τήν ήμέρα εκείνη, αν απορρίπτετε τά όσα κάνει, θά προκαλέσει ώστε αυτό σύντομα νά σās καταβάλει.

5. Άλίμονο σέ εκείνον πού απορρίπτει όσα ό Κύριος κάνει. Μάλιστα, άλίμονο σέ εκείνον πού θά άρνηθεί τό Χριστό και τά έργα του!

6. Μάλιστα, άλίμονο σέ εκείνον πού θά άρνηθεί τις άποκαλύψεις του Κυρίου, και πού θά πει ότι ό Κύριος πιά δέν έκτελει τά έργα του μέ άποκάλυψη ή μέ προφητεία ή μέ χαρίσματα ή μέ γλώσσες ή μέ ιάσεις ή μέ τή δύναμη του Πνεύματος του Άγίου!

7. Μάλιστα, και άλίμονο σέ εκείνον πού θά πει εκείνη τήν ήμέρα, για

νά άποκτήσει κέρδος, ότι δέν μπορούν νά γίνουν θαύματα από τον Ίησου Χριστό. Γιατί αυτός πού κάνει κάτι τέτοιο θά γίνει σαν τό γιό τής άπωλείας, για τον όποιο δέν ύπήρχε έλεος, σύμφωνα μέ τά λόγια του Χριστού!

8. Μάλιστα, και δέν πρέπει πιά νά συρίζετε, ούτε νά απορρίπτετε, ούτε νά περιπαίζετε τους Ίουδαίους, ούτε κανέναν από τό υπόλειμμα του οίκου του Ίσραήλ. Γιατί ιδέστε, ό Κύριος θυμήθηκε τή διαθήκη του προς αυτούς, και θά κάνει σέ αυτούς σύμφωνα μέ εκείνο τό όποιο όρκίστηκε.

9. Επομένως, δέν πρέπει νά υποθέτετε ότι μπορείτε νά αλλάξετε τό δεξιό χέρι του Κυρίου σέ άριστερό, ώστε νά μήν μπορεί νά έκτελέσει κρίση για τήν εκπλήρωση τής διαθήκης τήν όποια έκανε προς τον οίκο του Ίσραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Οί Έθνικοί των τελευταίων ημερών προσάξονται νά μετανοήσουν και νά έλθουν προς τό Χριστό και νά άριθμηθούν μέ τον οίκο του Ίσραήλ.

ΑΚΟΥΣΤΕ προσεκτικά, έσεεις οί Έθνικοί, και άκούστε τά λόγια του Ίησου Χριστού, του Υίου του ζώντος Θεού, τά όποια μέ πρόσταξε νά πω σχετικά μέ σας, γιατί, ιδέστε, μέ πρόσταξε νά γράψω, λέγοντας:

2. Στραφείτε, όλοι έσεεις οί Έθνικοί από τά άνομα συστήματά σας, και μετανοήστε από τά πονηρά σας έργα, από τις ψευδολογίες σας, και τις άπάτες σας, και τις πορνείες σας, και τους κρυφούς σας άποτροπισμούς, και τις είδωλολατρίες σας, και τις δολοφονίες σας, και τις ιεροκαπηλίες σας, και τις ζηλοφθονίες σας, και τις διαμάχες σας, και από όλες τις κακίες και τους άποτροπισμούς σας, και έλατε σέ μένα, και βαφτιστείτε στό όνομά μου, για νά

μπορέσετε νά ἔχετε ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας, καί νά εἶστε πλήρεις μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ὥστε νά

μπορεῖτε νά ἀριθμηθεῖτε μέ τό λαό μου πού εἶναι τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΝΕΦΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΝΕΦΙ
ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χρονικό τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί, σύμφωνα μέ τά γραφόμενά του.

Οἱ Νεφίτες καί οἱ Λαμανίτες, προσχωροῦν ὅλοι στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐχουν τά πάντα κοινά, κάνουν θαύματα, καί εδημεροῦν στή χώρα. Ὑστερα ἀπό δύο αἰῶνες ἐμφανίζονται διχασμοί, κακίες, ψευτοεκκλησίες καί κατατρεγμοί. Ὑστερα ἀπό τριακόσια χρόνια τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καί οἱ Λαμανίτες εἶναι γεμάτοι κακίες καί ανομίες. Ὁ Ἄμμαρων κρύβει τό ἱερό χρονικό.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε πέρασε ὁ τριακοστός καί τέταρτος χρόνος, καί ἐπίσης ὁ τριακοστός καί πέμπτος, καί ιδέστε, οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ εἶχαν σχηματίσει ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλες τίς χώρες. Καί ὅλοι ὅσοι ἔρχονταν πρὸς αὐτούς, καί πράγματι μετανοοῦσαν ἀπό τίς ἁμαρτίες τους, βαπτίζονταν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Καί λάβαιναν ἐπίσης τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

2. Καί ἔγινε ὥστε τόν τριακοστό καί ἕκτο χρόνο, ὁ λαός ὅλος εἶχε ἐπιστρέψει στόν Κύριο, σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καί οἱ Λαμανίτες, καί δέν ὑπῆρχαν φιλονικίες καί διχογνωμίες ἀνάμεσά τους, καί κάθε ἄνθρωπος φερόταν δίκαια ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλο.

3. Καί εἶχαν τά πάντα κοινά μεταξύ τους. Ἐπομένως, δέν ὑπῆρχαν

πλούσιοι καί φτωχοί, ἐλεύθεροι καί σκλάβοι, ἀλλά ὅλοι ἔγιναν ἐλεύθεροι, καί μέτοχοι τῆς οὐράνιας χάριτος.

4. Καί ἔγινε ὥστε πέρασε ἐπίσης ὁ τριακοστός καί ἕβδομος χρόνος, καί ἐξακολουθοῦσε νά ἐπικρατεῖ γαλήνη στή χώρα.

5. Καί ἔγιναν μεγάλα καί θαυμαστά ἔργα ἀπό τοὺς μαθητές τοῦ Ἰησοῦ, τόσο πού θεράπευαν τοὺς ἀσθενεῖς, καί ἀνάσταιναν τοὺς νεκρούς, καί ἔκαναν τοὺς κουτσούς νά περπατοῦν, καί τοὺς τυφλοὺς νά βροῦνε τό φῶς τους, καί τοὺς κουφοὺς νά ἀκοῦνε. Καί ἔκαναν κάθε εἶδους θαύματα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Καί κανένα θαῦμα δέν ἔκαναν, παρά μόνο ἂν τό ἔκαναν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

6. Καί ἔτσι πέρασε ὁ τριακοστός καί ὄγδοος χρόνος, καί ἐπίσης ὁ τριακοστός καί ἕνατος, καί ὁ τεσσαρακοστός καί πρῶτος, καί ὁ τεσσαρακοστός καί δεύτερος, μάλιστα, μέχρι πού πέρασαν σαράντα ἐννέα χρόνια, καί ἐπίσης ὁ πεντηκοστός καί πρῶτος, καί ὁ πεντηκοστός δεύτερος. Μάλιστα, μέχρι πού πέρασαν πενήντα ἐννέα χρόνια.

7. Καί ὁ Κύριος τοὺς εὐνόησε πάρα πολύ στή χώρα. Μάλιστα, τόσο πολὺ πού ἔχτισαν πάλι πόλεις, ἐκεῖ πού πόλεις εἶχαν καεῖ.

8. Μάλιστα, ακόμη και τήν μεγάλη πόλη του Ζαραχέμλα τήν ξαναείχτισαν.

9. Όμως ήταν πολλές πόλεις που είχαν βυθιστεί και στη θέση τους ήταν νερά. Γι' αυτόν τό λόγο αυτές οι πόλεις δέν μπορούσαν νά άνανεωθούν.

10. Καί τώρα, ιδέστε, έγινε ώστε ο λαός του Νεφί έγινε δυνατός, και πλήθυνε πάρα πολύ γρήγορα, και έγινε ένας πάρα πολύ όμορφος και τερπνότατος λαός.

11. Καί παντρεύονταν, και παντρεύανε, και ήταν εδλογημένοι σύμφωνα μέ τίς τόσες πολλές υποσχέσεις που ο Κύριος τους είχε δώσει.

12. Καί δέ βάδιζαν πιά σύμφωνα μέ τίς τελετές και τίς διατάξεις του νόμου του Μωυσή. Άλλά βάδιζαν σύμφωνα μέ τίς έντολές που είχαν λάβει από τόν Κύριο τους και Θεό τους, συνεχίζοντας νά νηστεύουν και νά προσεύχονται, και νά συγκεντρώνονται συχνά τόσο γιά νά προσεύχονται όσο και γιά νά άκούνε τό λόγο του Κυρίου.

13. Καί έγινε ώστε δέν υπήρχε διχόνοια σέ όλο τό λαό, σέ όλη τή χώρα, αλλά γίνονταν μεγάλα θαύματα από τους μαθητές του Ίησού.

14. Καί έγινε ώστε πέρασε ο έβδομηκοστός και πρώτος χρόνος, *και επίσης ο έβδομηκοστός και δεύτερος χρόνος, μάλιστα, και τέλος, μέχρι που πέρασε ο έβδομηκοστός και ένατος χρόνος, μάλιστα, εκατό χρόνια πέρασαν, και οι μαθητές του Ίησού, εκείνοι που είχε διαλέξει, είχαν όλοι πάει στον παράδεισο του Θεού, εκτός από τους τρεις που θά παρέμεναν. Καί χειροτονήθηκαν άλλοι μαθητές στη θέση τους. Καί επίσης πολλοί από εκείνη τή γενεά είχαν πεθάνει.

15. Καί έγινε ώστε δέν υπήρχε διχόνοια στη χώρα, χάρη τής άγάπης

του Θεού ή όποια ζούσε μέσα στις καρδιές του λαού.

16. Καί δέν υπήρχαν ζηλοφθονίες, ούτε διαμάχες, ούτε ταραχές, ούτε πορνείες, ούτε ψευδολογίες, ούτε δολοφονίες, ούτε κανένα είδος άπάτης. Καί σίγουρα δέν μπορούσε νά υπάρξει ευτυχέστερος λαός άνάμεσα σέ όλους τους λαούς που είχαν δημιουργηθεί από τό χέρι του Θεού.

17. Δέν υπήρχαν ληστές, ούτε δολοφόνοι, ούτε υπήρχαν Λαμανίτες, ούτε κανένα είδος -ίτες. Άλλά ήταν όλοι ένα, τέκνα του Χριστού, και κληρονόμοι τής βασιλείας του Θεού!

18. Καί πόσο εδλογημένοι ήταν! Γιατί ο Κύριος τους εδλόγησε σέ όλες τίς πράξεις τους. Μάλιστα, ήταν εδλογημένοι και ευημερούσαν μέχρι που πέρασαν τρεκατό και δέκα χρόνια. Καί ή πρώτη γενεά από τό Χριστό είχε περάσει, και δέν υπήρχε διχόνοια στη χώρα.

19. Καί έγινε ώστε ο Νεφί, αυτός που τηρούσε αυτό τό τελευταίο χρονικό (και τό τηρούσε επάνω στις πλάκες του Νεφί) πέθανε, και ο γιός του ο Άμός τό τηρούσε αντί γι' αυτόν, και τό τηρούσε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί.

20. Καί τό τήρησε ογδόντα και τέσσερα χρόνια, και υπήρχε ακόμη γαλήνη στη χώρα, εκτός από ένα μικρό τμήμα του λαού που επαναστάτησαν στην εκκλησία και πήγαν επάνω τους τό όνομα των Λαμανιτών. Έτσι λοιπόν άρχισαν πάλι νά υπάρχουν Λαμανίτες στη χώρα.

21. Καί έγινε ώστε πέθανε και ο Άμός, (και ήταν εκατόν ενενήντα τέσσερα χρόνια από τόν έρχομό του Χριστού) και ο γιός του ο Άμός τήρησε τό χρονικό αντί γι' αυτόν. Καί τό τήρησε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί, και γράφηκε στό βιβλίο του Νεφί, που είναι έτοϋτο τό βιβλίο.

22. Καί ἔγινε ὥστε πέρασαν καὶ διακόσια χρόνια, *καὶ πέρασε καὶ ὅλη ἡ δευτέρα γενεὰ ἐκτός ἀπό μερικούς.

23. Καὶ τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμων, θὰ ἤθελα νὰ ξέρετε ὅτι ὁ λαός πολλαπλασιάστηκε τόσο πολὺ πού σκορπίστηκαν ἐπάνω σέ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας, καὶ ὅτι εἶχαν γίνεи πάρα πολὺ πλούσιοι, χάρις στή μέ τὸ Χριστὸ εὐημερία τους.

24. Καὶ λοιπόν, κατὰ τὸν διακοσιοστὸ καὶ πρῶτο αὐτὸ χρόνο, ἔῤαρχισαν νὰ ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους αὐτοὶ πού φούσκωναν ἀπὸ περηφάνεια, ὅπως μέ τὸ νὰ φορᾶνε ἀκριβὰ ροῦχα, καὶ κάθε εἶδους ἐκλεκτὰ μαργαριτάρια, καὶ ὅλα τοῦ κόσμου τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη.

25. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ὕστερα, δέν εἶχαν πιά μεταξὺ τους κοινὰ τὰ προϊόντα τους καὶ τὰ ὑπάρχοντά τους.

26. Καὶ ἄρχισαν νὰ εἶναι διαιρεμένοι σέ τάξεις. Καὶ ἄρχισαν νὰ χτίζουν ἐκκλησίες γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους πρὸς κέρδος τους, καὶ ἄρχισαν νὰ ἀπαρνιοῦνται τὴν πραγματικὴ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

27. Καὶ ἔγινε ὥστε ὅταν πέρασαν καὶ διακόσια δέκα χρόνια, ἐπλήρξαν πολλές ἐκκλησίες στή χώρα. Μάλιστα, ὑπῆρχαν πολλές ἐκκλησίες πού ἰσχυρίζονταν ὅτι γνώριζαν τὸ Χριστὸ, καὶ ὅμως ἀρνιοῦνταν τὰ περισσότερα τμήματα τοῦ εὐαγγελίου, τόσο πολὺ, πού δέχονταν κάθε εἶδους ἀνομία καὶ χορηγοῦσαν αὐτὸ πού ἦταν ἱερό σέ ἐκείνους στοὺς ὁποίους εἶχε ἀπαγορευτεῖ ἐπειδὴ ἦταν ἀνάξιοι.

28. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία πολλαπλασιάστηκε πάρα πολὺ ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας, καὶ ἐξαιτίας τῆς δυνάμης τοῦ Σατανᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε κυριεύσει τίς καρδιές τους.

29. Καὶ ὑπῆρχε ἐπίσης μιά ἄλλη ἐκκλησία ἡ ὁποία ἀπαρνήθηκε τὸ Χριστό. Καὶ καταδῶκαν τὸ λαὸ τῆς πραγματικῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἦταν ταπεινόφρονες καὶ πίστευαν στὸ Χριστό. Καὶ τοὺς περιφρονοῦσαν γιὰ τὰ τόσα θαύματα πού γίνονταν ἀνάμεσά τους.

30. Ἐξασκοῦσαν λοιπόν δύναμη καὶ ἐξουσία στοὺς μαθητές τοῦ Ἰησοῦ πού παρέμειναν μαζί τους, καὶ τοὺς ἔριξαν στή φυλακὴ. Ἄλλ' ὅμως, μέ τὸ λόγο καὶ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ πού ἦταν μέσα τους, οἱ φυλακὲς σκίστηκαν στὰ δύο, καὶ αὐτοὶ βγήκαν ἔξω κάνοντας πολλὰ θαύματα.

31. Καὶ ὅμως, παρόλα αὐτὰ τὰ θαύματα, οἱ ἄνθρωποι σκλήρυναν τὴν καρδιά τους, καὶ ἐπιδῶκαν νὰ τοὺς σκοτώσουν, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι στήν Ἱερουσαλὴμ ἐπιδῶκαν νὰ σκοτώσουν τὸν Ἰησοῦ, σύμφωνα μέ τὰ λόγια του.

32. Καὶ τοὺς ἔριξαν σέ κλίβανους φωτιάς, ἀλλὰ αὐτοὶ βγήκαν χωρὶς νὰ ἔχουν πάθει κανένα κακό.

33. Καὶ τοὺς ἔριξαν ἐπίσης σέ φωλιές ἀγρίων θηρίων, καὶ αὐτοὶ ἐπαιζαν μέ τὰ ἀγρία θηρία ἀκριβῶς ὅπως ἓνα παιδί μέ ἀρνί. Καὶ βγήκαν ἀπὸ ἀνάμεσά τους χωρὶς νὰ πάθουν κανένα κακό.

34. Καὶ ὅμως, οἱ ἄνθρωποι σκλήρυναν τὴν καρδιά τους, γιὰτὶ ὀδηγοῦνταν ἀπὸ πολλοὺς ἱερεῖς καὶ ψευτοπροφήτες γιὰ νὰ δημιουργοῦν πολλές ἐκκλησίες, καὶ γιὰ νὰ κάνουν κάθε εἶδους ἀνομία. Καὶ κατάφερναν χτυπήματα στὸ λαὸ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ὁ λαὸς τοῦ Ἰησοῦ δέν ἀνταπεδίει τὰ χτυπήματα. Καὶ ἔτσι ἐφθιναν μέ τὴν ἀπιστία καὶ τὴν ἀνομία, ἀπὸ χρόνο σέ χρόνο, καὶ μάλιστα μέχρι πού πέρασαν διακόσια τριάντα χρόνια.

35. Καὶ τώρα ἔγινε ὥστε αὐτὸν τὸ

χρόνο, μάλιστα, τό διακοσιοστό τριακοστό πρώτο χρόνο, *ὑπῆρχε μέγας διχασμός ανάμεσα στό λαό.

36. Καί ἔγινε ὥστε αὐτόν τό χρόνο σχηματίστηκε ἓνας λαός πού ὀνομάζονταν οἱ Νεφίτες, καί οἱ ὅποιοι πραγματικά πίστευαν στό Χριστό. Καί ἀνάμεσά τους ἦταν αὐτοί πού οἱ Λαμανίτες ὀνόμαζαν Ἰακωβίτες, καί Ἰωσηφίτες, καί Ζωραμίτες.

37. Ἐπομένως, αὐτοί οἱ ὅποιοι πραγματικά πίστευαν στό Χριστό, καί αὐτοί πού πραγματικά λάτρευαν τό Χριστό (ἀνάμεσα στους ὁποίους ἦταν καί οἱ τρεῖς μαθητές τοῦ Ἰησοῦ πού ἐπρόκειτο νά παραμεινοῦν) ὀνομάζονταν Νεφίτες, καί Ἰακωβίτες, καί Ἰωσηφίτες, καί Ζωραμίτες.

38. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνοι πού ἀπέρριπταν τό εὐαγγέλιο λέγονταν Λαμανίτες, καί Λεμουηλίτες, καί Ἰσμαηλίτες. Καί αὐτοί δέν ἐφθιναν ἀπό ἀπιστία, ἀλλά θεληματικά ἐπανάστατήσαν ἐναντίον τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, καί δίδασκαν τά παιδιά τους ὅτι δέν ἔπρεπε νά πιστεῦουν, ὅπως ἐφθιναν οἱ πατέρες τους ἀπό τήν ἀρχή.

39. Καί αὐτό γινόταν ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τῶν πατέρων τους, ἀκριβῶς ὅπως ἦταν στήν ἀρχή. Καί εἶχαν διδάχτει νά μισοῦν τά τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Λαμανίτες εἶχαν διδάχτει νά μισοῦν τά τέκνα τοῦ Νεφί ἀπό τήν ἀρχή.

40. Καί ἔγινε ὥστε πέρασαν καί διακόσια σαράντα τέσσερα χρόνια, ἔτσι ἦταν τά πράγματα μέ τό λαό. Καί οἱ πῶ ἀνομοί ἀπό τό λαό ἔγιναν ἰσχυροί, καί ἔγιναν ἐξαιρετικά πολυαριθμότεροι ἀπό ὅ,τι ἦταν ὁ λαός τοῦ Θεοῦ.

41. Καί συνέχισαν ἀκόμη νά χτίζουν ἐκκλησίες γιά τόν ἑαυτό τους καί νά τίς στολιίζουν μέ κάθε εἶδους

πολύτιμα ἀντικείμενα. Καί ἔτσι πέρασαν διακόσια πενήντα χρόνια, καί ἐπίσης διακόσια ἐξήντα χρόνια.

42. Καί ἔγινε ὥστε τό ἄνομο μέρος τοῦ λαοῦ ἄρχισε πάλι νά καλλιεργεῖ τοὺς μυστικούς ὄρκους καί τίς συνωμοσίες τοῦ Γαδιάντων.

43. Καί ἐπίσης οἱ ἄνθρωποι πού ὀνομάζονταν λαός τοῦ Νεφί, ἄρχισαν νά γίνονται περήφανοι μέσα στήν καρδιά τους, ἐπειδή εἶχαν πάρα πολλά πλούτη, καί νά γίνονται ματαιόδοξοι σάν τοὺς ἀδελφούς τους τοὺς Λαμανίτες.

44. Καί ἀπό αὐτήν τή στιγμή οἱ μαθητές ἄρχισαν πολύ νά λυποῦνται γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

45. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν πέρασαν τριακόσια χρόνια, τόσο ὁ λαός τοῦ Νεφί ὅσο καί οἱ Λαμανίτες εἶχαν γίνει ὑπερβολικά κακοί, ὁ ἓνας ὁμοιος μέ τόν ἄλλο.

46. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ληστές τοῦ Γαδιάντων σκορπίστηκαν παντοῦ σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας. Καί δέν ὑπῆρχε κανένας πού νά ἦταν δίκαιος ἐκτός ἀπό τοὺς μαθητές τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὅλοι ἐναποθήκευαν σέ μεγάλες ποσότητες χρυσάφι καί ἀσήμι, καί ἐμπορευόταν κάθε εἶδους ἐμπόρευμα.

47. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν πέρασαν καί τριακόσια καί πέντε χρόνια ἔτσι (καί ὁ λαός ἐξακολουθοῦσε νά βρίσκεται σέ ἀνομία) πέθανε ὁ Ἄμώς. Καί ὁ ἀδελφός του, Ἄμμαρῶν, τήρησε τό χρονικό ἀντί γι' αὐτόν.

48. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν πέρασαν καί τριακόσια καί εἴκοσι χρόνια, ἔτσι Ἄμμαρῶν, παρακινούμενος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἔκρυψε τά χρονικά πού ἦταν ἱερά — μάλιστα, αὐτά ὅλα τά ἱερά χρονικά τά ὅποια εἶχαν μεταβιβαστεῖ ἀπό γενεά σέ γενεά, τά ὅποια ἦταν ἱερά — μάλιστα μέχρι τόν τριακοσιοστό καί εἰκοστό χρόνο ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ.

49. Καί τά ἔκρυσε πρὸς τὸν Κύριο, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπανέλθουν πρὸς τὸ ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ, σύμφωνα μέ τίς προφη-

τείες καί τίς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου. Καί αὐτό εἶναι τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τοῦ Ἀμμαράν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ Ἀμμαράν δίνει ὁδηγίες στό Μόρμον γιὰ τὰ ἱερά χρονικά. Ἀρχίζει πόλεμος μεταξύ Νεφιτῶν καί Λαμανιτῶν. Ἀποσύρονται οἱ Τρεῖς Νεφίτες. Ὑπερισχύουν ἡ ἀνομία, ἡ ἔλλειψη πίστεως, οἱ μάγοι καί τὰ μάγια.

ΚΑΙ τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, γράφω χρονικό γιὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καί εἶδα καί ἄκουσα, τὸ ὁποῖο ὀνομάζω τὸ Βιβλίον τοῦ Μόρμον.

2. Κατὰ τὴν ἐποχὴ λοιπὸν πού ἔκρυσε ὁ Ἀμμαράν τὰ χρονικά πρὸς τὸν Κύριο, ἦλθε πρὸς ἐμένα (πού ἤμουν περίπου δέκα χρονῶν καί εἶχα ἀρχίσει νὰ διδάσκομαι κάπως κατὰ τὸν τρόπο πού διδασκόταν ὁ λαός μου) καί ὁ Ἀμμαράν μου εἶπε: Αἰσθάνομαι ὅτι εἶσαι ἓνα παιδί γεμάτο σωφροσύνη, καί γρήγορος στήν ἀντίληψη.

3. Γι' αὐτό, ὅταν γίνεις περίπου εἴκοσι τεσσάρων χρονῶν, θά ἤθελα νὰ θυμηθεῖς αὐτά πού ἔχεις παρατηρήσει σχετικά μέ τοῦτον τὸ λαό. Ὅταν λοιπὸν φτάσεις σέ αὐτὴν τὴν ἡλικία, νὰ πᾶς στή χώρα τοῦ Ἀντουμ, στό λόφο πού θά ὀνομάζεται Σίμ. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔχω καταθέσει πρὸς τὸν Κύριο ὅλα τὰ ἱερά χαράγματα τὰ σχετικά μέ τοῦτον τὸ λαό.

4. Καί ἰδές, θά πάρεις μαζί σου τίς πλάκες τοῦ Νεφί, καί τὰ ὑπόλοιπα θά τὰ ἀφήσεις στό σημεῖο πού βρισκονται. Καί θά χαράξεις στίς πλάκες τοῦ Νεφί ὅλα ὅσα ἔχεις παρατηρήσει σχετικά μέ τοῦτον τὸ λαό.

5. Καί ἐγώ, ὁ Μόρμον, πού εἶμαι ἀπόγονος τοῦ Νεφί (τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατέρα μου ἦταν Μόρμον) θυμήθηκα αὐτά πού μέ πρόσταξε ὁ Ἀμμαράν.

6. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, πού ἤμουν *ἔντεκα χρονῶν, ἦλθα μέ τὸν πατέρα μου στή χώρα πρὸς τὰ νότια, δηλαδή στή χώρα τοῦ Ζαραχέμα.

7. Ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς χώρας εἶχε καλυφτεῖ μέ κτίρια, καί ὁ λαός ἦταν τόσο πολυάριθμος σχεδὸν ὅσο ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας.

8. Καί ἔγινε ὥστε αὐτὸν τὸ χρόνο ἄρχισε πόλεμος μεταξύ τῶν Νεφιτῶν, πού ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τοὺς Νεφίτες καί τοὺς Ἰακωβίτες καί τοὺς Ἰωσηφίτες καί τοὺς Ζωραμίτες, καί αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἦταν μεταξύ τῶν Νεφιτῶν καί τῶν Λαμανιτῶν καί τῶν Λεμουηλιτῶν καί τῶν Ἰσμαηλιτῶν.

9. Τώρα οἱ Λαμανίτες καί οἱ Λεμουηλίτες καί οἱ Ἰσμαηλίτες λέγονταν Λαμανίτες, καί οἱ δύο παρατάξεις ἦταν οἱ Νεφίτες καί οἱ Λαμανίτες.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ πόλεμος ἄρχισε μεταξύ τους στά ὄρια τῆς Ζαραχέμα, κοντὰ στά νερά τοῦ Σιδῶνα.

11. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες συγκέντρωσαν ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ ἀνδρῶν, τόσο πού νὰ υπερβαίνει τὸν ἀριθμὸ τῶν τριάντα χιλιάδων. Καί ἔγινε ὥστε αὐτὸν τὸν ἴδιο χρόνο εἶχαν ἀρκετὲς μάχες, κατὰ τίς ὁποῖες οἱ Νεφίτες νίκησαν τοὺς Λαμανίτες καί θανάτωσαν πολλοὺς ἀπὸ αὐτούς.

12. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες

ἀπέσυραν τό σχέδιό τους, καί ἐπικράτησε εἰρήνη στή χώρα, καί ἡ εἰρήνη διατηρήθηκε γιά διάστημα πενήντου τεσσάρων χρόνων, ὥστε δέν ὑπῆρχε αἱματοχυσία.

13. Ὅμως οἱ ἄνομοι ὑπερίσχυαν στό πρόσωπο ὅλης τῆς χώρας, τόσο πολύ πού ὁ Κύριος ἀπέσυρε τούς ἀγαπημένους του μαθητές, καί ἔπαυαν νά γίνονται θαύματα καί ἰάσεις, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ.

14. Καί δέν ὑπῆρχαν χαρίσματα ἀπό τόν Κύριο, καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο δέν ἐρχόταν σέ κανέναν, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τους καί τῆς ἀπιστίας τους.

15. Καί ἐμένα, πού ἤμουν ἠλικίας δεκαπέντε χρόνων *καί πού ἤμουν κάπως σῶφρονας κατά τό νοῦ, μέ ἐπισκέφτηκε λοιπόν ὁ Κύριος, καί γεύτηκα καί γνώρισα τήν καλοσύνη τοῦ Ἰησοῦ.

16. Καί προσπάθησα νά κηρύξω στό λαό αὐτόν, ἀλλά τό στόμα μου ἦταν κλειστό, καί μοῦ ἀπαγορευόταν νά κηρύξω σέ αὐτούς, γιατί, ἰδέστε, θεληματικά εἶχαν ἐπαναστατήσει κατά τοῦ Θεοῦ τους, καί οἱ ἀγαπημένοι μαθητές ἀποσύρθηκαν μακριά ἀπό τή χώρα, ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας ἐκείνων.

17. Ὅμως ἐγώ ἔμεινα μαζί τους, ἀλλά μοῦ ἀπαγορεύτηκε νά κηρύττω σέ αὐτούς, ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους. Καί ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους ἔπεσε κατάρα στή χώρα γιά χάρη τους.

18. Καί αὐτοί οἱ ληστές τοῦ Γαδιάντων, πού ἦταν ἀνάμεσα στούς Λαμανίτες, πλημμύρισαν τή χώρα, τόσο πολύ πού οἱ κάτοικοί της ἄρχισαν νά κρύβουν τούς θησαυροῦς τους μέσα στή γῆ, καί ἔγιναν γλιστεροί ἐπειδή ὁ Κύριος καταράστηκε τή χώρα, ὥστε νά μήν μποροῦν νά τοῦς συγκρατήσουν οὔτε νά τοῦς ἐπαναποκτήσουν πιά.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὑπῆρχαν μαγεῖες καί μαγανεῖες καί μάγια. Καί ἡ δύναμη τοῦ πονηροῦ εἶχε χυθεῖ σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, μέχρι ἀκόμη πού ἐκπληρώθηκαν ὅλα τά λόγια τοῦ Ἀβιναδί, καί ἐπίσης τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Λαμανίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ὁ Μόρμον ἠγεῖται τῶν Νεφιτικῶν στρατευμάτων. Τό αἷμα καί ἡ σφαγή σαράνουν τή χώρα. Οἱ Νεφίτες θρηνοῦν καί πενθοῦν μέ τή θλίψη τῶν καταραμένων. Ἡ ἡμέρα τῆς χάρης τους πέρασε. Ὁ Μόρμον παίρνει τίς πλάκες τοῦ Νεφί. Οἱ πόλεμοι συνεχίζονται.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε αὐτόν τόν ἴδιο χρόνο ἄρχισε πάλι πόλεμος μεταξύ Νεφιτῶν καί Λαμανιτῶν. Καί παρόλο πού ἐγώ ἤμουν νέος, ἤμουν μέγας στό ἀνάστημα, γι' αὐτό ὁ λαός τοῦ Νεφί μέ διόρισε νά εἶμαι ὁ ἀρχηγός τους, δηλαδή ὁ ἀρχηγός τῶν στρατευμάτων τους.

2. Ὅποτε ἔγινε ὥστε ἑκατά τό δέκατο ἔκτο χρόνο μου, προέλασα ἐπικεφαλῆς ἑνός στρατοῦ τῶν Νεφιτῶν, ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Λοιπόν τριακόσια καί εἴκοσι καί ἔξι χρόνια εἶχαν περάσει.

3. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τριακοσιοστό καί εἰκοστό καί ἑβδομο χρόνο, οἱ Λαμανίτες ἤλθαν κατεπάνω μας μέ ἐξαιρετικά μεγάλη δύναμη, τόσο πολύ ὥστε φόβισαν τά στρατεύματά μου, ὁπότε δέν ἤθελαν νά πολεμήσουν, καί ἄρχισαν νά ὀπισθοχωροῦν πρὸς τίς βόρειες χώρες.

4. Καί ἔγινε ὥστε φθάσαμε στήν πόλη τοῦ Ἀγγόλα καί καταλάβαμε τήν πόλη, καί κάναμε προετοιμασίες γιά νά ἀμυνθοῦμε ἐναντίον τῶν Λαμανιτῶν. Καί ἔγινε ὥστε ὀχυρώσαμε τήν πόλη μέ ὅλην με τή δύναμη.

“Ὅμως παρόλες τίς ὀχυρώσεις μας, οἱ Λαμανίτες ἤλθαν κατεπάνω μας καί μᾶς ἐδιώξαν ἔξω ἀπό τήν πόλην.

5. Καί μᾶς ἐδιώξαν ἐπίσης ἔξω ἀπό τή γῆ τοῦ Δαβίδ.

6. Καί προχωρήσαμε καί ἤλθαμε στή χώρα τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία ἦταν στά ὄρια δυτικά, δίπλα στήν παραλία.

7. Καί ἔγινε ὥστε συγκεντρώσαμε τοὺς ἀνθρώπους μας ὅσο ἦταν δυνατὸ γρηγορότερα, ὥστε νά τοὺς συνάξουμε σέ ἓνα σῶμα.

8. Ὅμως ιδέστε, ἡ χώρα ἦταν γεμάτη ληστές καί Λαμανίτες. Καί παρόλο τό μέγα ὄλεθρο πού κρεμόταν πάνω ἀπό τοὺς ἀνθρώπους μου, δέ μετανοοῦσαν ἀπό τίς πονηρές τους πράξεις, ὁπότε αἷμα καί σφαγή σκορπιζόταν σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, τόσο στό τμήμα τῶν Νεφίτῶν ὅσο καί στό τμήμα τῶν Λαμανιτῶν, καί ἦταν μιά ἀπόλυτη ἐπανάσταση σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

9. Λοιπόν, οἱ Λαμανίτες εἶχαν ἓνα βασιλιά, καί τό ὄνομά του ἦταν Ἀαρών. Καί ἤλθε ἐναντίον μας μέ ἓνα στρατό ἀπό σαράντα καί τέσσερις χιλιάδες. Καί ιδέστε, τόν ἀντιμετώπισα μέ σαράντα καί δύο χιλιάδες. Καί ἔγινε ὥστε τόν νίκησα μέ τό στρατό μου ὥστε τράπηκε σέ φυγή ἀπό ἐμπρός μου. Καί ιδέστε, ὄλα αὐτά ἔγιναν καί *τριακόσια καί τριάντα χρόνια εἶχαν περάσει.

10. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες ἄρχισαν νά μετανοοῦν ἀπό τήν ἀνομία τους, καί ἄρχισαν νά κραυγάζουν ἀκριβῶς ὅπως εἶχε προφητευθεῖ ἀπό τὸ Σαμουήλ τόν προφήτη. Γιατί, ιδέστε, κανένας δέν μποροῦσε νά κρατήσῃ αὐτό πού ἦταν δικό του, ἀπό τοὺς κλέφτες καί τοὺς ληστές καί τοὺς δολοφόνους καί τήν τέχνη μαγείας, καί τὰ μάγια πού ὑπῆρχαν στή χώρα.

11. Ἔτσι ἄρχισε νά ὑπάρχει θρη-

νος καί μοιρολόι σέ ὄλη τή χώρα ἐξαιτίας ὄλων αὐτῶν, καί εἰδικά ἀνάμεσα στό λαό τοῦ Νεφί.

12. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Μόρμον, εἶδα τό μοιρολόι τους καί τό θρήνο τους καί τή θλίψη τους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἡ καρδιά μου ἄρχισε νά χαίρεται μέσα μου, ἀφοῦ ἤξερα τὰ ἔλεη καί τή μακροθυμία τοῦ Κυρίου, ὁποθέτοντας, ἐπομένως, ὅτι θά ἦταν ἐλεήμονας πρὸς αὐτούς ὥστε νά ξαναγίνουν δίκαιος λαός.

13. Ὅμως ιδέστε, αὐτή ἡ χαρά μου ἦταν μάταιη, γιατί ἡ θλίψη τους δέν ἦταν πρὸς μετάνοια, ἐνεκα τῆς καλοσύνης τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἦταν μάλλον ἡ θλίψη τῶν καταραμένων, ἐπειδὴ ὁ Κύριος δέν τοὺς ἀφήνει πάντα νά παίρνουν εὐτυχία μέ τήν ἁμαρτία.

14. Καί δέν ἔρχονταν πρὸς τόν Ἰησοῦ μέ καρδιά συντριμμένη καί πνεῦμα μεταμελημένο, ἀλλά καταριόνταν τὸ Θεό, καί εὐχονταν νά πεθάνουν. Κι ὅμως ἀγωνίζονταν μέ τό σπαθί γιά τή ζωὴ τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε ἡ θλίψη μου ἐπέστρεψε πάλι σέ μένα, καί εἶδα ὅτι ἡ μέρα τῆς χάρις εἶχε περάσει μ' αὐτούς, καί ὑλικά καί πνευματικά. Γιατί εἶδα χιλιάδες ἀπό αὐτοὺς ριγμένους κάτω, σέ ἀνοιχτὴ ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τους, καί συσσωρευμένους σάν κόπρο ζῶου ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας. Καί ἔτσι, ἑτριακόσια καί σαράντα καί τέσσερα χρόνια εἶχαν περάσει.

16. Καί ἔγινε ὥστε κατὰ τόν τριακοσιοστό καί τεσσαρακοστό καί πέμπτο χρόνο, οἱ Νεφίτες ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγὴ ἐμπρός στους Λαμανίτες. Καί ἐκεῖνοι τοὺς κυνηγοῦσαν μέχρι πού ἔφθασαν στή γῆ τοῦ Ἰάσωνα, χωρὶς νά γίνῃ δυνατό νά τοὺς σταματήσουν στήν ὀπισθοχώρησή τους.

17. Λοιπόν, ἡ πόλη τοῦ Ἰάσωνα

ήταν κοντά στη χώρα όπου ο Ἄμμα-
ράν είχε ἐναποθέσει τὰ χρονικά
πρὸς τὸν Κύριο, ὥστε νά μὴν κατα-
στροφῶν. Καί ἰδέστε, ἐγὼ πῆγα
σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ Ἄμμαράν,
καί πῆρα τίς πλάκες τοῦ Νεφί, καί
ἔκανα ἕνα χρονικό σύμφωνα μέ τὰ
λόγια τοῦ Ἄμμαράν.

18. Καί ἐπάνω στίς πλάκες τοῦ
Νεφί ἔκανα μιὰ πλήρη ἀφήγηση
ὅλων τῶν ἀνομιῶν καί τῶν ἀποτρο-
πιασμῶν. Ὅμως ἐπάνω σέ τοῦτες τίς
πλάκες ἀπέφυγα νά κάνω πλήρη
ἀφήγηση τῶν ἀνομιῶν τους καί τῶν
ἀποτροπιασμῶν τους, γιατί ἰδέστε,
μιὰ διαρκῆς σκηνή ἀνομιῶν καί
ἀποτροπιασμῶν ὑπάρχει ἐμπρός στά
μάτια μου ἀπό τότε πού ἔγινα τόσος
ὥστε νά βλέπω τὰ καμῶματα τῶν ἀν-
θρώπων.

19. Καί συμφορά μου γιά τίς ἀνο-
μίες τους. Γιατί ἡ καρδιά μου γέμιζε
ἀπό θλίψη γιά τίς ἀνομίες τους, ὅλες
τίς ἡμέρες μου. Κι ὁμως, ξέρω ὅτι θά
ὑψωθῶ κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

20. Καί ἔγινε ὥστε ἐτοῦτον τό
χρόνο, τό λαό τοῦ Νεφί πάλι τόν κυ-
νήγησαν καί τόν ἐδιώξαν. Καί ἔγινε
ὥστε μᾶς ἐδιώξαν μέχρι πού φθά-
σαμε πρὸς τὰ βόρεια στή γῆ πού
ὀνομαζόταν Σῆμ.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὀχυρώσαμε
τήν πόλη τοῦ Σῆμ καί συγκεντρώ-
σαμε τοὺς ἀνθρώπους μας ὅσο ἦταν
δυνατό, ὥστε ἴσως καί μπορέσουμε
νά τοὺς σώσουμε ἀπό τήν κατα-
στροφή.

22. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν
*τριακοσιοστό καί τεσσαρακοστό
καί ἕκτο χρόνο, ἄρχισαν πάλι νά
πέφτουν καταπάνω μας.

23. Καί ἔγινε ὥστε ἐγὼ μίλησα
στό λαό μου καί τοὺς παρότρυνα μέ
μεγάλο σφρίγος, ὥστε νά σταθοῦν
γενναῖα ἐμπρός στοὺς Λαμανίτες καί
νά πολεμήσουν γιά τίς γυναῖκες τους
καί τὰ παιδιά τους καί τὰ σπίτια τους
καί τὰ σπιτικά τους.

24. Καί τὰ λόγια μου τοὺς διέγει-
ραν κάπως τό σθένος τους, τόσο
ὥστε δέν τράπηκαν σέ φυγή ἐμπρός
στοὺς Λαμανίτες, ἀλλά στάθηκαν μέ
ἀνδρειοσύνη ἐναντίον τους.

25. Καί ἔγινε ὥστε πολέμουσαμε
μέ στρατό τριάντα χιλιάδων ἐνάντια
σέ στρατό πενήντα χιλιάδων. Καί
ἔγινε ὥστε σταθήκαμε ἐμπρός τους
μέ τόση σταθερότητα ὥστε τράπη-
καν σέ φυγή ἀπό ἐμπρός μας.

26. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν τράπηκαν
σέ φυγή, ἐμεῖς τοὺς κυνηγήσαμε μέ
τὰ στρατεύματά μας, καί τοὺς ξανα-
συναντήσαμε καί τοὺς νικήσαμε.
Ὅμως ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου δέν
ἦταν μαζί μας. Μάλιστα, εἶχαμε
ἀφεθεῖ στοὺς ἑαυτοὺς μας, ὥστε τό
Πνεῦμα τοῦ Κυρίου δέν ἦταν μέσα
μας, ὅποτε εἶχαμε γίνει ἀδύναμοι
σάν τοὺς ἀδελφούς μας.

27. Καί ἡ καρδιά μου θλιβόταν γι'
αὐτήν τή μεγάλη συμφορά τοῦ λαοῦ
μου, ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους καί
τῶν ἀποτροπιασμῶν τους. Ὅμως
ἰδέστε, πῆγαμε ἐναντίον τῶν Λαμα-
νιτῶν καί τῶν ληστῶν τοῦ Γαδιάν-
των, μέχρι πού ξαναποκτήσαμε τὰ
ἐδάφη τῆς κληρονομίας μας.

28. Καί πέρασε ὁ ἄτριακοσιοστός
καί τεσσαρακοστός καί ἑνατος χρό-
νος. Καί κατά τόν τριακοσιοστό καί
πεντηκοστό χρόνο κάναμε συνθη-
κολόγησι μέ τοὺς Λαμανίτες καί
τοὺς ληστῆς τοῦ Γαδιάντων, κατά
τήν ὁποία μοιράσαμε τὰ ἐδάφη τῆς
κληρονομίας μας.

29. Καί μᾶς ἔδωσαν οἱ Λαμανίτες
τή γῆ πρὸς τὰ βόρεια, μάλιστα, μέ-
χρι τό στενό πέρασμα τό ὁποῖο ὀδη-
γοῦσε στή γῆ πρὸς τὰ νότια. Καί
δώσαμε στοὺς Λαμανίτες τή γῆ πρὸς
τὰ νότια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

*Ὁ Μόρμον διαλαλεῖ μετάνοια στοὺς
Νεφίτες. Κερδίζουν μεγάλη νίκη καί*

δόξα μέ τή δική τους δύναμη. Ὁ Μόρμον ἀρνείται νά τοὺς ὀδηγεῖ, καί οἱ προσευχές του γι' αὐτούς εἶναι χωρίς πίστη. Τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον προσκαλεῖ τίς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ νά πιστεύουν τό εὐαγγέλιο.

Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες δέν ξαναῆλθαν σέ μάχη *μέχρι πού πέρασαν ἄλλα δέκα χρόνια. Καί ἰδέστε, ἐπιστράτευσα τό λαό μου, τοὺς Νεφίτες, στήν προετοιμασία τῶν ἐδαφῶν τους καί τῶν ἀρμάτων τους ἐναντί τοῦ καιροῦ μάχης.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Φώναξε σέ τοῦτον τό λαό — Μετανοήστε, καί ἐλάτε πρὸς ἐμένα καί βαφτιστεῖτε καί ἀνοικοδομήστε πάλι τήν ἐκκλησία μου, καί θά γλιτώσετε.

3. Καί πράγματι φώναξα σέ τοῦτον τό λαό, ἀλλά ἦταν μάταιο. Καί δέν κατάλαβαν ὅτι ἦταν ὁ Κύριος πού τοὺς γλίτωσε καί τοὺς χάρισε εὐκαιρία γιά μετάνοια. Καί ἰδέστε, αὐτοὶ σκλήρυναν τήν καρδιά τους ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἅμα πέρασε αὐτός ὁ δέκατος χρόνος, κι ἔγιναν συνολικά τριακόσια καί ἐξήντα χρόνια ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν μοῦ ἔστειλε μιάν ἐπιστολή ἣ ὅποια μοῦ ἔδωσε νά καταλάβω ὅτι ἐτοιμάζονταν νά ἔλθουν πάλι σέ μάχη ἐναντίον μας.

5. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ ἔκανα τό λαό μου νά συγκεντρωθεῖ στή γῆ Ἐρήμωση, σέ μιά πόλη ἣ ὅποια βρισκόταν στά ὄρια, κοντά στό στενό πέρασμα τό ὅποιο ὀδηγοῦσε στή γῆ πρὸς τά νότια.

6. Καί ἐκεῖ τοποθετήσαμε τά στρατεύματά μας, γιά νά μπορέσουμε νά σταματήσουμε τά στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν, γιά νά μήν μπορέσουν νά κατακτήσουν καμιά ἀπό τίς χῶρες μας. Ὅποτε, ὀχυρώνομαστε

ἐναντίον τους μέ ὄλη μας τή δύναμη.

7. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τριακοσιοστό καί ἐξηκοστό καί πρῶτο χρόνο, οἱ Λαμανίτες ἦλθαν στήν πόλη τῆς Ἐρήμωσης σέ μάχη ἐναντίον μας. Καί ἔγινε ὥστε ἐκεῖνο τό χρόνο τοὺς νικήσαμε, τόσο ὥστε ξαναεπέστρεψαν στά δικά τους ἐδάφη.

8. Καί κατά τόν ἑτριάκοσιοστό καί ἐξηκοστό καί δεύτερο χρόνο ἦλθαν πάλι σέ μάχη. Καί τοὺς νικήσαμε πάλι καί σκοτώσαμε μέγαλον ἀριθμό ἀπό αὐτούς, καί οἱ νεκροὶ τους πετάχτηκαν στή θάλασσα.

9. Καί τότε, ἔνεκα αὐτοῦ τοῦ σπουδαίου πράγματος πού ὁ λαός μου, οἱ Νεφίτες, εἶχαν κάνει, ἄρχισαν νά καυχιοῦνται γιά τή δική τους δύναμη, καί ἄρχισαν νά ὀρκίζονται ἐνώπιον τῶν οὐρανῶν ὅτι θά ἐδικοῦνταν γιά τό αἷμα τῶν ἀδελφῶν τους πού εἶχαν σκοτωθεῖ ἀπό τοὺς ἐχθροὺς τους.

10. Καί ὀρκίστηκαν στοὺς οὐρανοὺς, καί ἐπίσης στό θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά πῆγαιναν σέ μάχη ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους, καί θά τοὺς ἐξολόθρευαν ἀπό τό πρόσωπο τῆς χώρας.

11. Καί ἔγινε ὥστε ἐγώ, ὁ Μόρμον, ἀρνήθηκα τελείως ἀπό αὐτή τή στιγμή ἣ ὕστερα νά εἶμαι ἀρχηγός καί ἡγέτης αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἐξαιτίας τῶν ἀνομιῶν τους καί τῶν ἀποτροπιασμῶν τους.

12. Ἰδέστε, τοὺς ἤμουν ἡγέτης, παρόλη τήν ἀνομία τους ἤμουν ὁ ἡγέτης τους σέ μάχες πολλές φορές, καί τοὺς ἀγάπησα, σύμφωνα μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πού ἦταν μέσα μου, μέ ὄλη μου τήν καρδιά. Καί ἡ ψυχὴ μου ξεχειλίσει σέ προσευχὴ πρὸς τό Θεό μου ὄλη μέρα διαρκῶς γι' αὐτούς. Ὅμως, ἦταν χωρίς πίστη, ἐξαιτίας τῆς σκληρότητας τῆς καρδιάς τους.

13. Καί τούς ἐλευθέρωσα τρεῖς φορές ἀπό τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, καί αὐτοί δέ μετάνιωσαν γιά τίς ἀμαρτίες τους.

14. Καί ὅταν ὀρκίστηκαν σέ αὐτά τὰ ὁποῖα τούς εἶχαν ὅλα ἀπαγορευτεῖ ἀπό τόν Κύριο καί Σωτήρα Ἰησοῦ Χριστό, ὅτι θά πάνε πρὸς τούς ἐχθρούς τους σέ μάχη, καί θά πάρουν ἐκδίκηση γιά τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τους, ιδέστε, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς ἐμένα, καί εἶπε:

15. Ἡ ἐκδίκηση εἶναι δική μου, καί θά ἀνταποδώσω ἐγώ. Καί ἐπειδὴ αὐτός ὁ λαός δέ μετανόησε ἀφοῦ τούς ἐλευθέρωσα, ιδέστε, θά ἐξολοθρευτοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

16. Καί ἐγίνε ὥστε ἐγὼ ἀρνήθηκα τελειῶς νά πάω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου. Καί ἔκανα ἀκριβῶς ὅπως μέ πρόσταξε ὁ Κύριος, καί στάθηκα ὡς ἄπραγος μάρτυρας γιά νά φανερώσω στὸν κόσμον αὐτὰ πού εἶδα καί ἄκουσα, σύμφωνα μέ αὐτὰ πού φανέρωσε τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖο εἶχε δώσει μαρτυρία γι' αὐτὰ πού θά συνέβαιναν.

17. Γι' αὐτὸ γράφω σέ σᾶς, Ἐθνικοί, καί ἐπίσης σέ σᾶς, οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, ὅταν θά ἀρχίσει τὸ ἔργο, πού θά κοντεύετε νά ἐτοιμαστεῖτε γιά νά ἐπιστρέψετε στή γῆ τῆς κληρονομίας σας·

18. Μάλιστα, ιδέστε, γράφω πρὸς ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Μάλιστα, πρὸς ἐσᾶς, δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ, πού θά κριθεῖτε ἀνάλογα μέ τὰ ἔργα σας ἀπὸ τούς δώδεκα ἐκείνους πού ὁ Ἰησοῦς διάλεξε νά εἶναι μαθητές του στή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

19. Καί γράφω ἐπίσης πρὸς τὸ ὑπόλειμμα ἐτούτου τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπίσης θά κριθεῖ ἀπὸ τούς δώδεκα ἐκείνους πού ὁ Ἰησοῦς διάλεξε σέ τούτη τῆ χώρα, καί θά κριθοῦν ἀπὸ τούς ἄλλους δώδεκα, ἐκεί-

νους τούς ὁποῖους ὁ Ἰησοῦς διάλεξε στή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ.

20. Καί μοῦ τὰ φανερώνει αὐτὰ τὸ Πνεῦμα. Γι' αὐτὸ γράφω σέ σᾶς ὅλους. Καί γιά ἐτούτον τὸ λόγο γράφω σέ σᾶς, γιά νά ξέρετε ὅτι πρέπει ὅλοι σας νά σταθεῖτε ἐμπρὸς στο βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ, μάλιστα, κάθε ψυχὴ πού ἀνήκει σέ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη οἰκογένεια τοῦ Ἄδάμ. Καί πρέπει νά σταθεῖτε γιά νά δικαστεῖτε γιά τὰ ἔργα σας, κατὰ πόσον εἶναι ἀγαθὰ ἢ πονηρά.

21. Καί ἐπίσης γιά νά πιστέψετε τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο πρέπει νά ἔχετε ἀνάμεσά σας. Καί ἐπίσης γιά νά ἔχουν οἱ Ἰουδαῖοι, ὁ λαὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἄλλον μάρτυρα ἐκτός ἀπὸ ἐκεῖνον πού εἶδαν καί ἄκουσαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς τὸν ὁποῖο ἐκεῖνοι σκότωσαν, ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

22. Καί θά ἤθελα νά πείσω ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς νά μετανοήσουν καί νά προετοιμαστοῦν γιά νά σταθοῦν ἐμπρὸς στο βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὁ πόλεμος καὶ ἡ σφαγὴ συνεχίζονται. Οἱ ἄνομοι τιμωροῦν τοὺς ἀνόμους. Ἐπικρατεῖ μεγαλύτερη ἀνομία παρά ποτέ ἄλλοτε σέ ὅλο τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραήλ. Θυσιάζονται γυναικόπαιδα στὰ εἶδωλα. Οἱ Λαμανῖτες ἀρχίζουν νά ξεκαθαρίζουν τοὺς Νεφίτες ἀπὸ ἐμπρὸς τους.

ΚΑΙ τῶρα ἐγίνε ὥστε κατὰ τὸν τριακοσιστό καὶ ἐξηκοστό καὶ τρίτον χρόνο, *οἱ Νεφίτες ἀνέβηκαν μέ τὰ στρατεύματά τους ἀπὸ τὴ χώρα Ἐρήμωση γιά νά πολεμήσουν κατὰ τῶν Λαμανιτῶν.

2. Καί ἐγίνε ὥστε τὰ στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν ὀδηγήθησαν πάλι πίσω

στή χώρα Ἐρήμωση. Καί ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ἀποκαωμένοι, ἓνας ξεκούρατος στρατός τῶν Λαμανιτῶν ἦλθε κατεπάνω τους, καί εἶχαν μιά πολύ σκληρή μάχη, μέχρι πού οἱ Λαμανίτες κατέλαβαν τήν πόλη Ἐρήμωση, καί σκότωσαν πολλοὺς ἀπό τοὺς Νεφίτες, καί συνέλαβαν πολλοὺς αἰχμαλώτους.

3. Καί οἱ ὑπόλοιποι διέφυγαν καί ἐνώθησαν μέ τούς κατοίκους τῆς πόλης Τεάνκουμ. Τώρα, ἡ πόλη Τεάνκουμ ἀπλωνόταν στά ὄρια κοντά στήν παραλία. Καί ἦταν ἐπίσης κοντά στήν πόλη Ἐρήμωση.

4. Καί ἐπειδή τά στρατεύματα τῶν Νεφιτῶν προέλασαν κατά τῶν Λαμανιτῶν, γι' αὐτό ἄρχισαν νά ἠτυοῦνται. Γιατί ἀλλιῶς οἱ Λαμανίτες δέ θά μπορούσαν νά εἶχαν ὑπερισχύσει.

5. Ὅμως, ἰδέστε, οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ θά ὑπερνικήσουν τοὺς ἀνόμους. Καί εἶναι μέσο τῶν ἀνόμων πού τιμωροῦνται οἱ ἀνομοί, γιατί εἶναι οἱ ἀνομοί πού κεντρίζουν τίς καρδιές τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων μέρις αἱματοχυσίας.

6. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἔκαναν προετοιμασίες γιά νά ἔλθουν ἐναντίον τῆς πόλης Τεάνκουμ.

7. Καί ἔγινε ὥστε τόν τριακοσιοστό ἐξηκοστό τέταρτο χρόνο, οἱ Λαμανίτες ἦλθαν ἐναντίον τῆς πόλης Τεάνκουμ, γιά νά μπορέσουν νά κυριέψουν καί αὐτήν, τήν πόλη Τεάνκουμ.

8. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες τοὺς ἀναχαίτισαν καί τοὺς ἀνάγκασαν νά ὀπισθοχωρήσουν. Καί ὅταν εἶδαν οἱ Νεφίτες ὅτι ἔκαναν τοὺς Λαμανίτες νά ὀπισθοχωρήσουν, πάλι καυχήθηκαν γιά τή δύναμή τους, καί προχώρησαν βασιζόμενοι στή δική τους ἰσχὺ καί κατέλαβαν πάλι τήν πόλη Ἐρήμωση.

9. Ὅλα λοιπόν αὐτά εἶχαν γίνει,

καί ἦταν χιλιάδες οἱ σκοτωμένοι σέ ἀμφοτέρες τίς παρατάξεις, τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καί οἱ Λαμανίτες.

10. Καί ἔγινε ὥστε πέρασε ὁ τριακοσιοστός ἐξηκοστός ἔκτος χρόνος, καί οἱ Λαμανίτες ἦλθαν πάλι σέ μάχη κατά τῶν Νεφιτῶν. Καί ὁμως οἱ Νεφίτες δέ μετανόησαν γιά τό κακό πού εἶχαν κάνει, ἀλλά ἐπέμεναν στήν ἀνομία τους συνεχῆ.

11. Καί εἶναι ἀδύνατο ἡ γλώσσα νά διηγηθεῖ, δηλαδή ἄνθρωπος νά γράψει τέλεια περιγραφή τῆς φρικτῆς σκηνῆς αἵματος καί σφαγῆς πού ἔγινε ἀνάμεσα στό λαό, τόσο τῶν Νεφιτῶν ὅσο καί τῶν Λαμανιτῶν. Καί κάθε καρδιά σκλήρυνε τόσο πού εὐχαριστιόταν μέ τήν αἱματοχυσία συνεχῶς.

12. Καί ποτέ πρὶν δέν ὑπῆρξε τόσο μεγάλη ἀνομία καί κακία ἀνάμεσα σέ ὅλα τά τέκνα τοῦ Λεχί, οὔτε ἀκόμη ἀνάμεσα σέ ὅλο τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου, ὅπως ἦταν ἀνάμεσα σέ τόν τόν τό λαό.

13. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες κατέλαβαν τήν πόλη Ἐρήμωση, καί τοῦτο ἐπειδή ὁ ἀριθμός τους ὑπερέβαινε τόν ἀριθμό τῶν Νεφιτῶν.

14. Καί προέλασαν ἐπίσης κατά τῆς πόλης Τεάνκουμ, καί ἐκτόπισαν τοὺς κατοίκους ἀπό αὐτήν, καί ἐπίασαν πολλοὺς αἰχμαλώτους, τόσο γυναῖκες ὅσο καί παιδιά, καί τοὺς πρόσφεραν ὡς θυσίες στά εἶδωλα θεοῦ τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τριακοσιοστό καί ἐξηκοστό καί ἑβδομο χρόνο, οἱ Νεφίτες πού ἦταν ὀργανισμένοι ἐπειδή οἱ Λαμανίτες εἶχαν θυσιάσει τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους, βάδισαν κατά τῶν Λαμανιτῶν μέ πάρα πολύ μεγάλη ὄργη, τόσο πολύ, πού νίκησαν πάλι τοὺς Λαμανίτες, καί τοὺς ἐκτόπισαν ἀπό τά ἐδάφη τους.

16. Καί οἱ Λαμανίτες δέν ξαναἤλθαν κατά τῶν Νεφιτῶν ὡς τόν τριακοσιοστό καί ἑβδομηκοστό καί πέμπτο χρόνο.

17. Καί κατά τό χρόνο αὐτόν ἤλθαν κατά τῶν Νεφιτῶν μέ ὄλες τίς δυνάμεις τους, καί δέν ἀριθμοῦνταν ἔνεκα τοῦ πάρα πολύ μεγάλου ἀριθμοῦ τους.

18. Καί ἀπό ἐκείνη τή στιγμή καί ὕστερα, οἱ Νεφίτες δέν μπόρεσαν νά ὑπερισχύσουν τῶν Λαμανιτῶν, ἀλλά ἄρχισαν νά ἀφανίζονται ἀπό ἐκείνους ἀκριβῶς ὅπως ἡ πάχνη ἐμπρός στόν ἥλιο.

19. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἤλθαν ἐναντίον τῆς πόλης Ἐρήμωσης, καί ἔγινε μιά πάρα πολύ σκληρή μάχη στή χώρα Ἐρήμωση, κατά τήν ὁποία νίκησαν τοὺς Νεφίτες.

20. Καί ἐκείνοι τράπηκαν πάλι σέ φυγή ἀπό αὐτούς, καί ἤλθαν στήν πόλη Βοῦζ. Ἐκεῖ λοιπόν πρόβαλαν ἀντίσταση κατά τῶν Λαμανιτῶν μέ πάρα πολλή τόλμη, τόσο πολλή ὥστε οἱ Λαμανίτες δέν τοὺς νίκησαν παρά μόνο ὅταν προέλασαν πάλι γιά δεύτερη φορά.

21. Καί ὅταν προέλασαν γιά δεύτερη φορά, οἱ Νεφίτες ἐκδιώχτηκαν καί σφάχτηκαν μέ μιά φοβερὰ μεγάλη σφαγή. Οἱ γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους προσφέρθηκαν πάλι ὡς θυσία στά εἰδῶλα.

22. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Νεφίτες πάλι τράπηκαν σέ φυγή ἐμπρός τους, παίρνοντας ὄλους τοὺς κατοίκους μαζί τους, τόσο τῶν πόλεων ὅσο καί τῶν χωριῶν.

23. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, ἐπειδὴ ἔβλεπα ὅτι οἱ Λαμανίτες ἐπρόκειτο νά ἀνατρέψουν τή χώρα, γι' αὐτό πῆγα στό λόφο Σίμ, καί πῆρα ὅλα τά χρονικά τά ὁποῖα ὁ Ἄμμαρῶν εἶχε κρύψει πρὸς τόν Κύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ὁ Μόρμον πάλι ἠγγεῖται τῶν Νεφιτικῶν στρατευμάτων σέ μάχες αἵματος καί σφαγῆς. Τό βιβλίο τοῦ Μόρμον θά παρουσιαστῆ γιά νά πείσει ὅλον τόν Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός. Οἱ Λαμανίτες θά εἶναι σκοῦρος, βρωμερός καί ἀηδιαστικός λαός. Θά δεχτοῦν τό εὐαγγέλιο ἀπό τοὺς Ἐθνικούς κατά τίς τελευταῖες ἡμέρες.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ἐγώ πῆγα πρὸς τοὺς Νεφίτες, καί μετάνιωσα γιά τόν ὄρκο πού εἶχα κάνει ὅτι δέ θά τοὺς βοηθοῦσα πιά. Καί μοῦ ἔδωσαν πάλι τήν ἀρχηγία τῶν στρατευμάτων, γιὰτι προσέβλεπαν σέ μένα σάν νά μπορούσα νά τοὺς ἐλευθερώσω ἀπό τά βάσανά τους.

2. Ὅμως ἰδέστε, ἡμουν χωρίς ἐλπίδα, γιὰτι ἤξερα τίς κρίσεις τοῦ Κυρίου οἱ ὁποῖες θά ἐπεφταν ἐπάνω τους. Ἀφοῦ αὐτοὶ δέ μετάνιωσαν γιά τίς ἀνομίες τους, ἀλλά ἀγωνίζονταν γιά τή ζωὴ τους χωρίς νά ἐπικαλοῦνται αὐτό τό ὄν πού τοὺς ἐπλασε.

3. Καί ἔγινε ὥστε οἱ Λαμανίτες ἤλθαν ἐναντίον μας καθὼς εἶχαμε καταφύγει στήν πόλη τοῦ Ἰορδάνη. Ὅμως ἰδέστε, ἀναχαιτίστηκαν ὥστε δέν πῆραν τήν πόλη ἐκείνη τή φορά.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἤλθαν πάλι ἐναντίον μας, καί ἐμεῖς διατηρήσαμε τήν πόλη. Καί ὑπῆρχαν ἐπίσης καί ἄλλες πόλεις πού διατηρήθηκαν ἀπό τοὺς Νεφίτες, πού ὀχυρά τοὺς ἀπέκοψαν ὥστε δέν μπορούσαν νά μοῦν μέσα στή χώρα ἢ ὁποῖα ἐξαπλώνονταν ἐμπρός μας, γιά νά ἀφανίσουν τοὺς κατοίκους τῆς χώρας μας.

5. Ὅμως ἔγινε ὥστε ἀπό οἰτιδήποτε ἐδάφη εἶχαμε περάσει, καί οἱ κάτοικοί τους δέν ἦταν συγκεντρωμένοι ἐκεῖ, εἶχαν καταστραφεῖ ἀπό τοὺς Λαμανίτες, καί οἱ πόλεις τους

καί τὰ χωριά καί οἱ πολίταιες εἶχαν καεῖ μέ φωτιά. Καί ἔτσι τριακόσια καί ἑβδομήντα καί ἑννέα χρόνια πέ-
ρασαν.

6. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν τρια-
κοσιοστό καί ὀγδοηκοστό χρόνο, οἱ
Λαμανίτες ἤλθαν πάλι ἐναντίον μας
σέ μάχη καί ἔμεις σταθήκαμε γεν-
ναῖα ἐναντίον τους. Ἄλλά ἦταν ὅλα
μάταια, γιατί ἦταν τόσο πολυάριθμοι
ὥστε ποδοπάτησαν τό λαό τοῦ Νεφί.

7. Καί ἔγινε ὥστε τραπήκαμε πάλι
σέ φυγή, καί ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ
φυγή ἦταν γρηγορότερη ἀπό τῶν
Λαμανιτῶν γλίτωσαν, καί ἐκεῖνοι
τῶν ὁποίων ἡ φυγή δέν ὑπερέβαινε
τῶν Λαμανιτῶν, κατασαρώθηκαν καί
ἀφανίστηκαν.

8. Καί τώρα ἰδέστε, ἐγώ, ὁ Μόρ-
μον, δέν ἐπιθυμῶ νά κάνω τίς ψυχές
τῶν ἀνθρώπων νά φριξοῦν ρίχνοντας
ἐμπρός τους τέτοια ἀπαισία σκηνή
αἱματοχυσίας καί σφαγῆς ὅπως ξε-
τυλίχτηκε μπροστά στά δικά μου μά-
τια. Ὅμως ἐγώ, ξέροντας ὅτι αὐτά τά
πράγματα πρέπει ὁπωσδήποτε νά γί-
νουν γνωστά, καί ὅτι ὅλα ὅσα εἶναι
κρυμμένα πρέπει νά ἀποκαλυφτοῦν
ἐπάνω στίς σκεπές τῶν σπιτιῶν —

9. Καί ἐπίσης ὅτι γνώση αὐτῶν
τῶν πραγμάτων πρέπει νά ἔλθει στό
ὑπόλειμμα τοῦ λαοῦ ἐτοῦτου, ἐπίσης
καί στούς Ἐθνικούς, οἱ ὁποῖοι εἶπε ὁ
Κύριος θά σκορπίσουν ἐτοῦτον τό
λαό, καί θά λογαριάζεται γιά μηδέν
ἐτοῦτος ὁ λαός ἀπό αὐτούς — γι'
αὐτό γράφω μία μικρή περικοπή,
μήν τολμώντας νά δώσω πλήρη πε-
ριγραφή τῶν ὄσων ἔχω ἰδεῖ, ἔνεκα
τῆς ἐντολῆς πού ἔλαβα, καί ἐπίσης
γιά νά μήν ἔχετε υπερβολική θλίψη
ἐξαιτίας τῆς ἀνομιᾶς ἐτοῦτου τοῦ
λαοῦ.

10. Καί τώρα, ἰδέστε, τοῦτο λέω
πρός τό σπέρμα τους, ἐπίσης καί
στούς Ἐθνικούς πού ἐνδιαφέρονται
γιά τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, πού κατα-

λαβαίνουν καί ξέρουν ἀπό πού ἔρ-
χονται οἱ εὐλογίεις τους.

11. Γιατί ξέρω ὅτι αὐτοί θά λυπη-
θοῦν γιά τή συμφορά τοῦ οἴκου τοῦ
Ἰσραήλ. Μάλιστα, θά λυπηθοῦν γιά
τόν ἀφανισμό ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ. Θά
λυπηθοῦν πού ἐτοῦτος ὁ λαός δέ με-
τανόησε ὥστε νά εἶχαν ἐγκολλωθεῖ
στήν ἀγκάλη τοῦ Ἰησοῦ.

12. Λοιπὸν ἐτοῦτα γράφονται
πρός τό ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ
Ἰακώβ. Καί γράφονται κατά τόν
τρόπο αὐτόν, ἐπειδή εἶναι γνωστό
ἀπό τό Θεό ὅτι ἡ ἀνομία δέ θά τά
φέρει πρὸς αὐτούς. Καί πρόκειται νά
κρυφτοῦν πρὸς τόν Κύριο γιά νά ἔλ-
θουν στό φῶς τόν καιρό πού ἐκεῖνος
θά κρίνει κατάλληλο.

13. Καί τούτη εἶναι ἡ ἐντολή τὴν
ὁποία ἔλαβα. Καί ἰδέστε, θά ἔλθουν
σέ φῶς σύμφωνα μέ τὴν ἐντολή τοῦ
Κυρίου, ὅταν θά τό κρίνει ἐκεῖνος
κατάλληλο, κατά τὴ σοφία του.

14. Καί ἰδέστε, θά πᾶνε πρὸς τοὺς
ἄπιστους ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Καί
πρὸς ἐτοῦτο τό σκοπὸ θά πᾶνε — γιά
νά πειστοῦν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ
Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ ζῶντος Θεοῦ.
Ἔτσι ὁ Πατέρας νά πραγματοποιή-
σει, μέσο τοῦ πολύ Ἀγαπητοῦ του,
τό μέγα καί αἰώνιο σκοπὸ του, μέ τὴν
ἀποκατάσταση τῶν Ἰουδαίων, δη-
λαδὴ ὄλου τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ,
σὴ γῆ τῆς κληρονομίας τους, τὴν
ὁποία τοὺς ἔχει δώσει ὁ Κύριος ὁ
Θεός τους, πρὸς ἐκπλήρωση τῆς δια-
θήκης του.

15. Καί ἐπίσης, ὥστε τό σπέρμα
ἐτοῦτου τοῦ λαοῦ νά μπορέσει πλη-
ρέστερα νά πιστέψει τό εὐαγγέλιό
του, τό ὁποῖο θά ἔλθει πρὸς αὐτούς
ἀπὸ τοὺς Ἐθνικούς. Γιατί ἐτοῦτος ὁ
λαός θά διασκορπιστεῖ, καί θά γίνει
σκοῦρος, βρωμερός καί ἀηδιαστικός
λαός, πέρα ἀπὸ τὴν περιγραφή ἐκεί-
νου πού ὑπῆρξε ποτέ ἀνάμεσά μας,
μάλιστα, ἀκόμα καί αὐτοῦ πού

ὀπῆρξε ἀνάμεσα στους Λαμανίτες, καὶ τοῦτο ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας καὶ εἰδωλολατρίας τους.

16. Γιατί ιδέστε, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἦδη ἔπαψε νὰ ἀγωνίζεται μαζί με τοὺς πατέρες τους. Καὶ αὐτοὶ εἶναι χωρὶς Χριστό καὶ Θεό στὸν κόσμο, καὶ παρασύρονται ἐδῶ κι ἐκεῖ σάν τὸ καλάμι ἐμπρὸς στὸν ἄνεμο.

17. Αὐτοὶ ἦταν κάποτε ὁμορφος λαός, καὶ εἶχαν τὸ Χριστό γιὰ ποιμένα τους. Μάλιστα, ὀδηγοῦνταν ἀπὸ τὸ Θεό τὸν Πατέρα.

18. Ὅμως τώρα, ιδέστε, παρασύρονται ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀπὸ τὸ Σατανά, ἀκριβῶς ὅπως τὸ καλάμι παρασύρεται ἐμπρὸς στὸν ἄνεμο, δηλαδή ὅπως τὸ πλοῖο κλυδωνίζεται ἐπάνω στὰ κύματα, χωρὶς πανὶ ἢ ἄγκυρα, ἢ χωρὶς τίποτα μετὰ τὸ ὁποῖο νὰ τὸ κυβερνᾷς, καὶ ἀκριβῶς ὅπως εἶναι αὐτό, ἔτσι εἶναι καὶ αὐτοὶ.

19. Καὶ ιδέστε, ὁ Κύριος φύλαξε τίς εὐλογίες του, αὐτές πού θά μπορούσαν νὰ εἶχαν λάβει στή χώρα, γιὰ τοὺς Ἐθνικοὺς πού θά κατακτήσουν τὴ χώρα.

20. Ὅμως ιδέστε, θά γίνει ὅστε θά διωχτοῦν καὶ θά σκορπιστοῦν ἀπὸ τοὺς Ἐθνικοὺς. Καὶ ἀφοῦ διωχτοῦν καὶ σκορπιστοῦν ἀπὸ τοὺς Ἐθνικοὺς, ιδέστε, τότε θά θυμηθεῖ ὁ Κύριος τὴ διαθήκη πού ἔκανε στὸν Ἀβραάμ καὶ σέ ὅλον τὸν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ.

21. Καὶ θά θυμηθεῖ ἐπίσης ὁ Κύριος τίς προσευχές τῶν δικαίων, οἱ ὁποῖες τέθηκαν πρὸς αὐτόν γι' αὐτούς.

22. Καὶ τότε, ὦ σεῖς Ἐθνικοί, πῶς μπορείτε νὰ σταθεῖτε ἐμπρὸς στή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲ μετανοήσετε καὶ στραφεῖτε ἀπὸ τίς πονηρές σας μεθόδους;

23. Δὲν ξέρετε ὅτι βρίσκεστε στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ; Δὲν ξέρετε ὅτι αὐτός

ἔχει κάθε δύναμη, καὶ μετὰ τὸ μέγα πρόσταγμά του ἡ γῆ θά τυλιχθεῖ σάν περγαμνῆ;

24. Ἐπομένως, μετανοήστε, καὶ ταπεινώστε τοὺς ἑαυτοὺς σας ἐνώπιόν του, μὴν τυχόν καὶ ἔλθει μετὰ δικαιοσύνη ἐναντίον σας — μὴν τυχόν καὶ ἔλθει ἀνάμεσά σας σάν λιοντάρη ἓνα ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰακώβ, καὶ σὰς ξεσχίσει καὶ σὰς κάνει κομμάτια, καὶ δὲν ὑπάρχει κατένας νὰ σὰς ἐλευθερώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οἱ Νεφίτες συγκεντρώνονται στή χώρα τῆς Κουμώρα γιὰ τίς τελευταῖες μάχες. Ὁ Μόρμον κρῦβει τὰ ἱερά χρονικά στό λόφο Κουμώρα. Οἱ Λαμανίτες εἶναι νικητές, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Νεφιτῶν καταστρέφεται. Ἐκατοντάδες χιλιάδων θανατώνονται ἀπὸ σπαθί.

ΚΑΙ τώρα τελειῶνω τὸ χρονικό μου σχετικὰ μετὰ τὴν καταστροφή τοῦ λαοῦ μου, τῶν Νεφιτῶν. Καὶ ἔγινε ὅστε πορευτήκαμε ἐμπρὸς στοὺς Λαμανίτες.

2. Καὶ ἐγώ, ὁ Μόρμον, ἔγραψα μιὰ ἐπιστολή πρὸς τὸν βασιλιά τῶν Λαμανιτῶν, καὶ τοῦ ζήτησα νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ συγκεντρώσουμε ὅλο μαζί τὸ λαὸ μας στή γῆ Κουμώρα, κοντὰ σέ ἓνα λόφο πού ὀνομαζόταν Κουμώρα, καὶ ἐκεῖ νὰ δώσουμε μάχη μετὰ αὐτούς.

3. Καὶ ἔγινε ὅστε ὁ βασιλιάς τῶν Λαμανιτῶν μοῦ παραῶρησε αὐτό πού τοῦ ζήτησα.

4. Καὶ ἔγινε ὅστε πορευτήκαμε πρὸς τὴ γῆ Κουμώρα, καὶ στήσαμε τίς σκηνές μας ὀλόγυρα στό λόφο Κουμώρα. Καὶ ἦταν σέ μιὰ γῆ μετὰ πολλά νερά, ποταμούς καὶ πηγές. Ἐδῶ λοιπὸν εἶχαμε ἐλπίδα νὰ ὑπερσχύσουμε τῶν Λαμανιτῶν.

5. Καὶ ὅταν πέρασαν τριακόσια καὶ ὀγδόντα καὶ τέσσερα χρόνια,

*είχαμε συναθροίσει ὄλο τὸ ὑπόλοιπο τοῦ λαοῦ μας στὴ γῆ Κουμώρα.

6. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν συναθροίσαμε ὄλο τὸ λαὸ μας σὲ ἓνα μέρος στὴ γῆ Κουμώρα, ἰδέστε ἐγώ, ὁ Μόρμον, εἶχα ἀρχίσει νὰ γερνάω. Καί ξέροντας ὅτι ἦταν ὁ τελευταῖος ἀγώνας τοῦ λαοῦ μου, καί ἔχοντας ἀπεί ἐντολή ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ μὴν ἀφήσω τὰ χρονικά τὰ ὁποῖα εἶχαν μεταβιβαστεῖ ἀπὸ τοὺς πατέρες μας, τὰ ὁποῖα ἦταν ἱερά, νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν Λαμανιτῶν (γιατί οἱ Λαμανῖτες θὰ τὰ κατέστρεφαν) γι' αὐτὸ ἔκανα τοῦτο τὸ χρονικὸ ἀπὸ τὶς πλάκες τοῦ Νεφί, καί ἔκρυψα στὸ λόφο Κουμώρα ὄλα τὰ χρονικά πού μοῦ εἶχε ἐμπιστευτεῖ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου, ἐκτός ἀπὸ αὐτές τὶς λίγες πλάκες πού ἔδωσα στὸ γιό μου Μορόνι.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός μου, μέ τὶς γυναῖκες τους καί μέ τὰ παιδιά τους, ἔβλεπαν τώρα τὰ στρατεύματα τῶν Λαμανιτῶν νὰ βαδίζουν καταπάνω τους. Καί μέ αὐτὸν τὸν τρομερὸ φόβο τοῦ θανάτου πού γεμίζει τὰ στήθη ὄλων τῶν ἀνῶμων, περιμέναν νὰ τοὺς δεχτοῦν.

8. Καί ἔγινε ὥστε ἤλθαν σὲ μάχη ἐναντίον μας, καί κάθε ψυχὴ ἦταν γεμάτη μέ τρόμο ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τους.

9. Καί ἔγινε ὥστε ἔπεσαν καταπάνω στὸ λαὸ μου μέ τὸ σπαθί, καί μέ τὸ τόξο, καί μέ τὸ βέλος, καί μέ τὸ τσεκούρι, καί μέ ὄλων τῶν εἰδῶν τὰ πολεμικὰ ὄπλα.

10. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνδρες μου καταπατήθηκαν, μάλιστα, αὐτοὶ οἱ δέκα χιλιάδες πού ἦταν μαζί μου, καί ἐγώ ἔπεσα πληγωμένος ἀνάμεσά τους. Καί μέ προσπέρασαν ὥστε δέν τερμάτισαν τὴ ζωὴ μου.

11. Καί ὅταν διαπέρασαν καί καταπάτησαν ὄλο τὸ λαὸ μου ἐκτός ἀπὸ εἴκοσι τέσσερις ἀπὸ ἐμᾶς (ἀνά-

μεσα στοὺς ὁποίους ἦταν ὁ γιός μου ὁ Μορόνι) ἐμεῖς πού εἶχαμε ἐπιζήσει ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τοῦ λαοῦ μου, τὴν ἐπομένῃ, ὅταν οἱ Λαμανῖτες ἐπέστρεψαν στὰ στρατοπέδά τους, βλέπαμε ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ λόφου Κουμώρα τὶς δέκα χιλιάδες τοῦ λαοῦ μου πού εἶχαν καταπατηθεῖ, ἐνῶ εἶχαν ὀδηγηθεῖ ἀπὸ ἐμένα πού προπορευόμου.

12. Καί ἐπίσης βλέπαμε τὶς δέκα χιλιάδες τοῦ λαοῦ μου πού εἶχαν ὀδηγηθεῖ ἀπὸ τὸ γιό μου τὸ Μορόνι.

13. Καί ἰδέστε, οἱ δέκα χιλιάδες τοῦ Γιδγιδόνα εἶχαν πέσει, καί αὐτὸς ἐπίσης ἀνάμεσά τους.

14. Καί ὁ Λαμά εἶχε πέσει μέ τὶς δέκα χιλιάδες του. Καί ὁ Γαλγάλ εἶχε πέσει μέ τὶς δέκα χιλιάδες του. Καί ὁ Λίμχα εἶχε πέσει μέ τὶς δέκα χιλιάδες του. Καί ὁ Ἰενεοῦμ εἶχε πέσει μέ τὶς δέκα χιλιάδες του. Καί ὁ Κουμενιχά, καί ὁ Μορονιχά, καί ὁ Ἀντιόνουμ, καί ὁ Σιβλώμ, καί ὁ Σῆμ, καί ὁ Ἰῶς, εἶχαν πέσει μέ τοὺς δέκα χιλιάδες τους ὁ καθένας τους.

15. Καί ἔγινε ὥστε ἦταν δέκα ἀκόμη πού εἶχαν πέσει ἀπὸ τὸ σπαθί, μέ τὶς δέκα χιλιάδες τους ὁ καθένας. Μάλιστα, ὄλος μου ὁ λαός, ἐκτός ἀπὸ ἐκείνους τοὺς εἴκοσι τέσσερις πού ἦταν μαζί μου, καί ἐπίσης μερικὸς πού εἶχαν ξεφύγει στὰ νότια κράτη, καί μερικὸς πού εἶχαν παραδοθεῖ στοὺς Λαμανῖτες, εἶχαν καταρρεύσει. Καί οἱ σάρκες τους καί τὰ ὀστά, καί τὸ αἷμα ἦταν ἀπλωμένα ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς, καί εἶχαν ἀφεθεῖ ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων πού τοὺς θανάτωσαν γιὰ νὰ σαπίσουν ἐπάνω στὴ γῆ, καί νὰ θρυμματιστοῦν καί νὰ ἐπιστρέψουν στὴ μητέρα τους γῆ.

16. Καί ἡ ψυχὴ μου σκίστηκε ἀπὸ ὀδύνη ἐξαιτίας τῆς σφαγῆς τοῦ λαοῦ μου, καί θρηνοῦσα:

17. Ἄχ, ἔσεῖς ὁμορφοί, πῶς μπο-

ρέσατε νά απομακρυνθεῖτε ἀπό τό δρόμο τοῦ Θεοῦ! Ἄχ, ἐσεῖς ὄμορφοι, πῶς μπορέσατε νά ἀπαρνηθεῖτε τόν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος στάθηκε μέ ἀνοιχτές ἀγκάλες γιά νά σᾶς δεχτεῖ!

18. Ἰδέστε, ἂν δέν τό εἶχατε κάνει αὐτό, δέ θά εἶχατε καταρρεύσει. Ὅμως ἰδέστε, καταρρεύσατε, καί θρηνώ τό χαμό σας.

19. Ἄχ, ἐσεῖς ὄμορφοι γιοῖ καί κόρες, ἐσεῖς πατέρες καί μητέρες, ἐσεῖς σύζυγοι, ἐσεῖς ὄμορφοι, πῶς γίνεται νά ἔχετε καταρρεύσει!

20. Ὅμως ἰδέστε, ἐσεῖς χαθήκατε, καί ἡ λύπη μου δέν μπορεῖ νά σᾶς ἐπαναφέρει.

21. Καί σύντομα θά ἔλθει ἡ μέρα πού τό θνητό σας θά πρέπει νά φορέσει τήν ἀθανασία, καί τοῦτα τά σώματα πού τώρα σαπίζουν στή φθορά θά πρέπει σύντομα νά γίνουν σώματα ἄφθαρτα. Καί τότε θά πρέπει νά σταθεῖτε ἐμπρός στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ, γιά νά κριθεῖτε ἀνάλογα μέ τά ἔργα σας. Καί ἂν εἶναι καί εἶστε δίκαιοι, τότε εἶστε εὐλογημένοι μαζί μέ τούς πατέρες σας πού πῆγαν πρὶν ἀπό ἐσᾶς.

22. Ἄχ καί νά εἶχατε μετανοήσει πρὶν νά πέσει ἐπάνω σας αὐτή ἡ μεγάλη καταστροφή. Ὅμως ἰδέστε, πᾶτε χαθήκατε, καί ὁ Πατέρας, μάλιστα, ὁ Αἰώνιος Πατέρας τῶν οὐρανῶν, γνωρίζει τήν κατάστασή σας. Καί κάνει σέ σᾶς σύμφωνα μέ τή δικαιοσύνη του καί τήν εὐσπλαχνία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Μόρμον προσκαλεῖ τούς Λαμανίτες τῶν τελευταίων ἡμερῶν, νά πιστέψουν στό Χριστό, νά ἀποδεχτοῦν τό εὐαγγέλιό του, καί νά σωθοῦν. Ὅλοι ὅσοι πιστεύουν τῇ Βίβλῳ θά πιστέψουν ἐπίσης καί τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον.

Και τώρα, ἰδέστε, θά ἤθελα νά μι-

λήσω λίγο πρὸς τό ὑπόλειμμα ἐτοῦ του τοῦ λαοῦ πού ἔχουν διασωθεῖ, ἂν γίνει καί τούς δώσει ὁ Θεός τά λόγια μου, γιά νά μάθουν γιά τούς πατέρες τους. Μάλιστα, μιλάω σέ σᾶς, ἐσεῖς ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ. Καί αὐτά εἶναι τά λόγια πού σᾶς λέω:

2. Μάθετε ὅτι εἶστε ἀπό τόν οἶκο Ἰσραήλ.

3. Μάθετε ὅτι πρέπει νά μετανοήσετε, εἰδάλλως δέν μπορεῖτε νά σωθεῖτε.

4. Μάθετε ὅτι πρέπει νά ἀφήσετε κάτω τά πολεμικά σας ὄπλα, καί νά μὴν εὐχαριστιέστε πιά μέ τό αἷμα πού χύνεταί, καί νά μὴν τά ξαναπάρετε, παρά μόνον ἂν εἶναι νά σᾶς τό προστάξει ὁ Θεός.

5. Μάθετε ὅτι πρέπει νά ἔλθετε σέ γνώση γιά τούς πατέρες σας, καί νά μετανοήσετε γιά ὄλες τίς ἁμαρτίες σας καί τίς ἀνομίες σας, καί νά πιστέψετε στόν Ἰησοῦ Χριστό, ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καί ὅτι θανατώθηκε ἀπό τούς Ἰουδαίους, καί ὅτι μέ τῇ δύναμη τοῦ Πατέρα ἀναστήθηκε, πράγμα μέ τό ὁποῖο ἐπέτυχε νά ὑπερνικήσει τόν τάφο. Καί μέ αὐτόν ἐπίσης καταπίνεται τό κεντρί τοῦ θανάτου.

6. Καί αὐτός πραγματοποιεῖ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, μέ τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος ὁπωσδήποτε θά ἀναστηθεῖ γιά νά σταθεῖ ἐμπρός στό βῆμα κρίσεώς του.

7. Καί αὐτός πραγματοποίησε τή λύτρωση τοῦ κόσμου, μέ τήν ὁποία, σέ ἐκεῖνον πού θά βρεθεῖ χωρίς ἐνοχή ἐμπρός του κατὰ τήν ἡμέρα κρίσεως, τοῦ ἔχει δώσει τό νά ζεῖ στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή βασιλεία του, γιά νά ψάλλει μέ τίς χορωδίες πού εἶναι ἐκεῖ ψηλά, ἀκατάπαυστες ψαλμοδίες πρὸς τόν Πατέρα, καί πρὸς τόν Υἱό, καί πρὸς τό Ἅγιο Πνεῦμα, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕνας Θεός, σέ κατάσταση εὐδαιμονίας ἢ ὁποία δέν ἔχει τέλος.

8. Μετανοήστε λοιπόν, και βαφτιστείτε στο όνομα του Ήσου, και κρατήστε γερά το εὐαγγέλιο του Χριστού, τό ὅποιο θά ἐκτεθεῖ ἐμπρός σας, ὄχι μόνο σέ ἐτούτο τό χρονικό, ἀλλά και στό χρονικό τό ὅποιο θά ἔλθει πρὸς τοὺς Ἐθνικούς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τό ὅποιο χρονικό θά ἔλθει σέ σᾶς ἀπὸ τοὺς Ἐθνικούς.

9. Γιατί ἰδέστε, τοῦτο ἔχει γραφεῖ μέ σκοπό νά μπορέσετε νά πιστέψετε ἐκεῖνο. Καί ἂν πιστέψετε ἐκεῖνο, θά πιστέψετε ἐπίσης καί τοῦτο. Καί ἂν πιστέψετε τοῦτο, θά μάθετε γιά τοὺς πατέρες σας, ὅπως ἐπίσης και γιά τὰ θαυμαστά ἔργα τὰ ὅποια ἔγιναν σέ αὐτοὺς μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

10. Καί θά μάθετε ἐπίσης ὅτι εἶστε ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰακώβ. Ἐπομένως, εἰσεῖς ἀριθμεῖστε μέ τό λαό τῆς πρώτης διαθήκης. Καί ἂν γίνει ὥστε νά πιστέψετε στό Χριστό, και νά βαφτιστεῖτε, πρῶτα μέ νερό, ὕστερα μέ φωτιά και μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ Σωτήρα μας, σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού μᾶς ἔχει προστάξει, θά εἶναι εὐνοϊκή γιά σᾶς ἡ ἡμέρα κρίσεως. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Οἱ Λαμανῖτες κυνηγοῦν και ἀφανίζουν τοὺς Νεφίτες. Τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον θά παρουσιαστῆ μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Κατάρεις προφέρονται γι' αὐτοὺς πού ἐκπνέουν ὀργή και ἀνταγωνισμό ἐναντίον τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου. Τό Νεφιτικό χρονικό θά παρουσιαστῆ σέ ἡμέρες ἀνομίας, διαφθορᾶς και ἀποστασίας.

ΙΔΕΣΤΕ, ἐγὼ ὁ Μορόνι, ἀποτελειώνω τό χρονικό τοῦ πατέρα μου, τοῦ Μόρμον. Ἰδέστε, ἔχω μόνο λίγα πράγματα νά γράψω, τὰ ὅποια μέ πρόσταξε ὁ πατέρας μου νά γράψω.

2. Καί τώρα ἔγινε ὥστε μετά τή

μεγάλη και τρομερή μάχη στήν Κουμώρα, ἰδέστε, τοὺς Νεφίτες πού εἶχαν διαφύγει στή νότια χώρα, τοὺς κυνήγησαν οἱ Λαμανῖτες, μέχρι πού ἀφανίστηκαν ὅλοι.

3. Καί ὁ πατέρας μου ἐπίσης σκοτώθηκε ἀπὸ ἐκείνους, και μένω ἀκόμη ἐγὼ μόνος μου γιά νά γράψω τή θλιβερή ἱστορία τῆς καταστροφῆς τοῦ λαοῦ μου. Ὅμως ἰδέστε, ἐκεῖνοι πάνε, χάθηκαν, και ἐγὼ ἐκπληρώνω τήν ἐντολή τοῦ πατέρα μου. Καί ἂν θά μέ θανατώσουν ἢ ὄχι δέν τό ξέρω.

4. Γι' αὐτό θά γράψω τό χρονικό και θά τό κρύψω στή γῆ, και πού θά πάω δέν ἔχει σημασία.

5. Ἰδέστε, ὁ πατέρας μου ἔφτιασε τό χρονικό αὐτό και ἐξήγησε γιά ποιό σκοπό γράφηκε. Καί ἰδέστε, θά ἔγραφα κι ἐγὼ ἐπίσης ἂν εἶχα χρόνο ἐπάνω στίς πλάκες, ὅμως δέν ἔχω, και μετάλλευμα δέν ἔχω, γιατί εἶμαι μόνος. Ὁ πατέρας μου σκοτώθηκε στή μάχη, και ὅλοι οἱ συγγενεῖς μου, και δέν ἔχω φίλους, οὔτε πού νά πάω. Καί πόσο θά μέ ἀφήσει ὁ Κύριος νά ζήσω δέ γνωρίζω.

6. Ἰδέστε, *τετρακόσια χρόνια πέρασαν ἀπὸ τόν ἐρχομό τοῦ Κυρίου και Σωτήρα μας.

7. Καί ἰδέστε, οἱ Λαμανῖτες κυνήγησαν τό λαό μου, τοὺς Νεφίτες, ἀπό πόλη σέ πόλη και ἀπό τόπο σέ τόπο, μέχρι πού δέν ὑπάρχουν πιά, και μεγάλη ἦταν ἡ πτώση τους, μάλιστα, μεγάλη και θαυμαστή ἡ καταστροφή τοῦ λαοῦ μου, τῶν Νεφιτῶν.

8. Καί ἰδέστε, εἶναι τό χέρι τοῦ Κυρίου πού τό ἔκανε αὐτό. Καί ἰδέστε, ἐπίσης, οἱ Λαμανῖτες βρίσκονται σέ πόλεμο ὁ ἓνας μέ τόν ἄλλο. Καί ὅλο τό πρόσωπο ἐτουτῆς τῆς χώρας εἶναι ἓνας συνεχῆς κύκλος φόνου και αἱματοχυσίας, και κανένας δέν ξέρει τό τέλος τοῦ πολέμου.

9. Καί τώρα, ἰδέστε, ἀλλά δέ λέω

πιά σχετικά με αυτούς, γιατί έκτός από τους Λαμανίτες και τους ληστές κανένας άλλος δέν υπάρχει επάνω στο πρόσωπο τής χώρας.

10. Καί δέν υπάρχει κανένας πού νά ξέρει τόν πραγματικό Θεό παρά μόνο οί μαθητές του Ἰησοῦ, πού παρέμειναν στή χώρα μέχρι πού ἡ ανομία τῶν κατοίκων ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ὁ Κύριος δέν τούς ἄφησε νά μείνουν μέ τό λαό. Καί σέ ποιόν τόπο επάνω στό πρόσωπο τής γῆς βρίσκονται, κανένας δέν ξέρει.

11. Ὅμως ιδέστε, ὁ πατέρας μου καί ἐγώ τούς εἶδαμε, καί μᾶς παραστάθηκαν.

12. Καί ὁποιος παραλάβει ἐτοῦτο τό χρονικό, καί δέν τό καταδικάσει γιά τίς ἀτέλειες πού περιέχονται σέ αὐτό, αὐτός θά γνωρίσει μεγαλύτερα πράγματα ἀπό ἐτοῦτα. Ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι ὁ Μορόνι, καί ἂν ἦταν δυνατός, θά σᾶς ἔκανα γνωστά τά πάντα.

13. Ἰδέστε, παῦν νά μιλῶ γι' αὐτόν τό λαό. Ἐγώ εἶμαι ὁ γιός του Μόρμον, καί ὁ πατέρας μου ἦταν ἀπόγονος του Νεφί.

14. Καί ἐγώ εἶμαι αὐτός πού κρύβει αὐτό τό χρονικό πρὸς τόν Κύριο. Οἱ πλάκες του δέν ἔχουν ἀξία, ἐξαιτίας τῆς ἐντολῆς του Κυρίου. Γιατί πράγματι εἶπε ὅτι κανένας δέ θά τίς πάρει γιά νά ἀποκτήσει κέρδος, ἀλλά τό χρονικό τους ἔχει μεγάλη ἀξία. Καί ὁποιος τό φέρει σέ φῶς, αὐτόν ὁ Κύριος θά εὐλογήσει.

15. Γιατί κανένας δέν μπορεῖ νά ἔχει δύναμη νά τό φέρει σέ φῶς, παρά μόνο ἂν του δοθεῖ ἀπό τό Θεό. Γιατί εἶναι του Θεοῦ τό θέλημα νά γίνει προσβλέποντας μόνο στή δόξα του, δηλαδή πρὸς ὄφελος του ἀρχαίου καί διασπαρμένου γιά πολύ χρόνο λαοῦ τῆς διαθήκης του Κυρίου.

16. Καί εὐλογημένος εἶναι ἐκεῖνος πού θά τό φέρει αὐτό σέ φῶς.

Γιατί θά παρουσιαστεῖ ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς, σύμφωνα μέ τό λόγο του Θεοῦ. Μάλιστα, θά βγεῖ ἀπό τῆ γῆ, καί θά λάμψει ἀπό τό σκοτάδι, καί θά ἔλθει πρὸς γνώση του λαοῦ αὐτοῦ. Καί αὐτό θά γίνει μέ τῆ δύναμη του Θεοῦ.

17. Καί ἂν υπάρχουν λάθη, εἶναι λάθη ἀνθρώπου. Ὅμως ιδέστε, ἐμεῖς δέ βρίσκουμε κανένα λάθος. Ἄλλ' ὅμως ὁ Θεός γνωρίζει τά πάντα. Γι' αὐτό, αὐτός πού καταδικάζει, ἄς προσέχει μήν τυχόν καί πέσει στόν κίνδυνο φωτιᾶς τῆς κόλασης.

18. Καί ἐκεῖνος πού λέει: Δεῖξτε τό μου, εἰδάλῳς θά παταχτεῖτε — ἄς προσέξει μήν τυχόν καί προστάξει αὐτό πού εἶναι ἀπαγορευμένο ἀπό τόν Κύριο.

19. Διότι, ιδέστε, ἐκεῖνος πού κρίνει χωρίς ἀρκετή σκέψη, πάλι θά κριθεῖ χωρίς ἀρκετή σκέψη, διότι ἀνάλογα μέ τά ἔργα του θά εἶναι καί ἡ ἀμοιβή του. Γι' αὐτό, αὐτός πού χτυπᾷ πάλι θά χτυπηθεῖ, ἀπό τόν Κύριο.

20. Ἰδέστε τί λένε οἱ γραφές: Ὁ ἄνθρωπος νά μήν πατάσσει οὔτε νά κρίνει, γιατί ἡ κρίση εἶναι δική μου, λέει ὁ Κύριος, καί ἡ ἐκδίκηση εἶναι ἐπίσης δική μου, καί ἐγώ θά ἀνταποδώσω.

21. Καί αὐτός πού θά ἐκπνέει ὀργή καί ἀνταγωνισμούς ἐναντίον του ἔργου του Κυρίου, καί ἐναντίον του λαοῦ τῆς διαθήκης του Κυρίου, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ οἶκος του Ἰσραὴλ, καί θά πεῖ: Ἐμεῖς θά καταστρέψουμε τό ἔργο του Κυρίου, καί ὁ Κύριος δέ θά θυμηθεῖ τῆ διαθήκη του, αὐτήν πού ἔχει κάνει πρὸς τόν οἶκο του Ἰσραὴλ — αὐτός κινδυνεύει νά καταπατηθεῖ καί νά ριχτεῖ στή φωτιά.

22. Γιατί οἱ αἰώνιοι σκοποὶ του Κυρίου θά κυλοῦν, μέχρις ὅτου ἐκπληρωθοῦν ὅλες οἱ ὑποσχέσεις του.

23. Ψάξτε τίς προφητεῖες του

Ἡσαΐα. Ἰδέστε, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τίς γράψω. Μάλιστα, ιδέστε σὰς λέω, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἅγιοι πού πήγαν πρῶν ἀπὸ ἐμένα, πού κατεῖχαν αὐτὴν τὴ χώρα, θά φωνάζουν, μάλιστα, ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸ χῶμα θά φωνάζουν πρὸς τὸν Κύριο. Καὶ ὅπως ὁ Κύριος ζεῖ, θά θυμηθεῖ τίς διαθήκες τίς ὁποῖες ἔχει κάνει μὲ αὐτούς.

24. Καὶ γνωρίζει τίς προσευχές τους, ὅτι ἦταν γιὰ λογαριασμό τῶν ἀδελφῶν τους. Καὶ γνωρίζει τὴν πίστη τους, γιατί στό ὄνομά του μποροῦσαν νὰ μετακινοῦν βουνά. Καὶ στό ὄνομά του μποροῦσαν νὰ κάνουν τὴ γῆ νὰ τρέμει. Καὶ μὲ τὴ δύναμη τοῦ λόγου του ἔκαναν φυλακὲς νὰ γκρεμίζονται στή γῆ. Μάλιστα, ἀκόμη καὶ ὁ πύρινος κλίβανος δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς βλάψει, οὔτε τὰ ἄγρια θηρία οὔτε τὰ δηλητηριώδη φύδια, χάρις τῆς δύναμης τοῦ λόγου τοῦ.

25. Καὶ ιδέστε, οἱ προσευχές τους ἦταν ἐπίσης γιὰ λογαριασμό ἐκείνου πού ὁ Κύριος θά ἄφηνε νὰ φέρει στό φῶς ὅλα αὐτά.

26. Καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πεῖ ὅτι δὲ θά ἔλθουν, γιατί σίγουρα θά ἔλθουν, ἀφοῦ ὁ Κύριος τὸ εἶπε. Γιατί θά βγοῦν ἀπὸ τὴ γῆ, μὲ τοῦ Κυρίου τὸ χέρι, καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σταματήσει. Καὶ θά ἔλθει σέ ἡμέρα, ὅπου θά λέγεται ὅτι τὰ θάυματα ἔχουν πάψει. Καὶ θά ἔλθει ἀκριβῶς σάν κάποιος νὰ μιλάει ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

27. Καὶ θά ἔλθει σέ ἡμέρα ὅπου τὸ αἷμα τῶν ἁγίων θά φωνάζει πρὸς τὸν Κύριο, ἐξαιτίας τῶν μυστικῶν συνωμοσιῶν καὶ τῶν ἔργων τοῦ σκότους.

28. Μάλιστα, θά ἔλθει σέ ἡμέρα ὅπου θά ἀρνοῦνται τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἐκκλησίες θά εἶναι μολυσμένες καὶ θά ἀνυψώνονται μὲ τὴν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους. Μάλιστα, ἀκόμη σέ ἡμέρα ὅπου ἡγέτες ἐκκλησιῶν καὶ δάσκαλοι θά ὑψώ-

νονται μὲ τὴν περηφάνεια τῆς καρδιάς τους, μέχρι σημείου πού νὰ ζηλοφθονοῦν ἐκείνους πού ἀνήκουν στίς ἐκκλησίες τους.

29. Μάλιστα, θά ἔλθει σέ ἡμέρα ὅπου θά ἀκούγεται γιὰ φωτιές καὶ θυέλλες καὶ ἀτμούς καπνοῦ σέ ξένες χῶρες.

30. Καὶ θά ἀκούγονται ἐπίσης πόλεμοι, φήμες πολέμων καὶ σεισμοὶ σέ διάφορους τόπους.

31. Μάλιστα, θά ἔλθει σέ ἡμέρα ὅπου θά ὑπάρχουν μεγάλες μολύνσεις ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Θά ὑπάρχουν φόνοι καὶ ληστείες καὶ ψευδολογίες καὶ ἀπάτες καὶ πορνείες καὶ κάθε εἶδους ἀποτροπιασμοί, ὅπου θά ὑπάρχουν πολλοὶ πού θά λένε: Κάνε αὐτὸ ἢ κάνε ἐκεῖνο, καὶ δὲν πειράζει, γιατί ὁ Κύριος θά ὑποστηρίξει κάτι τέτοια κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα. Ὅμως ἀλίμονο σέ κάτι τέτοιους, γιατί βρίσκονται στή χολὴ τῆς πικρίας καὶ στὰ δεσμά τῆς ἀνομίας.

32. Μάλιστα, θά ἔλθει σέ ἡμέρα ὅπου θά ἔχουν οἰκοδομηθεῖ ἐκκλησίες πού θά λένε: Ἐλάτε σέ μένα, καὶ γιὰ τὰ χρήματά σας θά συγχωρεθεῖτε ἀπὸ τίς ἁμαρτίες σας.

33. Ἄχ, ἐσεῖς, ἄνομε καὶ διεστραμμένε καὶ σκληροτράχηλε λαέ, γιατί οἰκοδομήσατε ἐκκλησίες πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς σας γιὰ νὰ ἀποκτήσετε κέρδος; Γιατί μεταμορφώσατε τὸν ἅγιο λόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ φέρετε κατὰρα ἐπάνω στὴν ψυχὴ σας; Ἰδέστε, βασιστεῖτε στίς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ. Γιατί ιδέστε, ἔρχεται ἡ στιγμή κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη πού ὅλα αὐτά ὅπωςδήποτε θά ἐκπληρωθοῦν.

34. Ἰδέστε, ὁ Κύριος μοῦ ἔδειξε μεγάλα καὶ θαυμαστά πράγματα σχετικὰ μὲ αὐτὸ πού ὅπωςδήποτε σύντομα θά ἔλθει, κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὅπου αὐτά ὅλα θά ἀποκαλυφθοῦν πρὸς ἐσᾶς.

35. Ἴδέστε, μιλῶ σέ σᾶς σάν νά ἦσασαν παρόντες, καί ὅμως δέν εἴστε. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σᾶς ἔχει δεῖξει σέ μένα, καί γνωρίζω τό τί κάνετε.

36. Καί ξέρω ὅτι βαδίζετε μέσα στήν περηφάνεια τῆς καρδιάς σας. Καί δέν υπάρχουν παρά μόνο μερικοί πού δέν ὑψώνουν τούς ἑαυτούς τους, μέχρι πού νά φορᾶνε πολύ ἐκλεκτά ἐνδύματα, μέχρι ζηλοφθονίας, καί ἀνταγωνισμῶν, καί μοχθηρίας, καί κατατρεγμῶν καί κάθε εἶδους ἀνομίας. Καί οἱ ἐκκλησίες σας, μάλιστα, κάθε μιὰ ἀπό αὐτές, εἶναι μολυσμένες ἐξαιτίας τῆς περηφάνειας τῆς καρδιάς σας.

37. Γιατί ἰδέστε, ἐσεῖς ἀγαπᾶτε τό χρήμα, καί τὰ υπάρχοντά σας, καί τὰ ἐκλεκτά σας ἐνδύματα, καί τὰ στολίδια τῶν ἐκκλησιῶν σας, περισσότερο ἀπό ὅ,τι ἀγαπᾶτε τούς φτωχοὺς καί αὐτούς πού βρίσκονται σέ ἀνάγκη, τούς ἀρρώστους καί τούς βασανισμένους.

38. Ἄχ, ἐσεῖς μολύσματα, ἐσεῖς ὑποκριτές, ἐσεῖς δάσκαλοι, πού πουλιέστε γι' αὐτό πού θά σαπίσει, γιατί μολύνετε τήν ἅγια τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία; Γιατί ντρέπεστε νά πάρετε ἐπάνω σας τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ; Γιατί δέ σκέφτεστε ὅτι εἶναι μεγαλύτερη ἡ ἀξία μιᾶς ἀτέλειωτης εὐτυχίας παρά αὐτή ἡ ἀθλιότητα πού ποτέ δέν πεθαίνει — ἐξαιτίας τῶν ἐπαίνων τοῦ κόσμου;

39. Γιατί στολιζέστε μέ αὐτό πού δέν ἔχει ζωή, καί ὅμως ἀφήνετε τούς πεκασμένους καί αὐτούς πού βρίσκονται σέ ἀνάγκη, καί τούς γυνούς καί τούς ἀρρώστους καί τούς βασανισμένους νά σᾶς προσπερνᾶνε, καί οὔτε κἀν τούς προσέχετε;

40. Μάλιστα, γιατί οἰκοδομεῖτε τούς μυστικούς ἀποτροπισμοὺς σας γιά νά ἀποκτήσετε κέρδος, καί κάνετε ὥστε χήρες νά πενθοῦν ἐνώπιον

τοῦ Κυρίου, καί ὄρφανὰ ἐπίσης νά πενθοῦν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καί τό αἷμα τῶν πατέρων τους καί τῶν συζύγων τους ἐπίσης νά φωνάζει πρὸς τόν Κύριο ἀπό τό ἔδαφος, γιά ἐκδίκηση ἐπάνω στά κεφάλια σας;

41. Ἴδέστε, τό σπαθί τῆς ἐκδίκησης κρέμεται ἀπό πάνω σας. Καί σύντομα ἔρχεται ὁ καιρός πού ἐκεῖνος θά ἐκδικηθεῖ τό αἷμα τῶν ἁγίων ἐπάνω σας, γιατί δέ θά ὑποφέρει πιά τίς κραυγές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ὁ Μορόνι προσκαλεῖ ἐκείνους πού δέν πιστεύουν στό Χριστό νά μετανοήσουν. Κηρύσσει ὅτι ὑπάρχει Θεός θαυμάτων, ὁ ὁποῖος παρέχει ἀποκαλύψεις καί γεμίζει μέ δῶρα καί σημεῖα τούς πιστούς. Τά θαύματα παύουν ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας. Τά σημεῖα ἀκολουθοῦν αὐτούς πού πιστεύουν. Οἱ ἄνθρωποι παροτρύνονται νά εἶναι συνετοί καί νά τηροῦν τίς ἐντολές.

ΚΑΙ τώρα, μιλῶ ἐπίσης σχετικά μέ ἐκείνους πού δέν πιστεύουν στό Χριστό.

2. Ἴδέστε, θά πιστέψετε κατὰ τήν ἡμέρα τῆς ἐπίσκεψῆς σας, δηλαδή ὅταν θά ἔλθει ὁ Κύριος, μάλιστα, αὐτήν ἀκριβῶς τῆ μεγάλη ἡμέρα ὅταν ἡ γῆ θά τυλιχτεῖ σάν κύλινδρος παπύρου, καί τὰ στοιχεῖα θά λυθῶσουν μέ διάπυρη θερμότητα, μάλιστα, κατὰ τῆ μεγάλη αὐτήν ἡμέρα ὅταν θά προσαχθεῖτε νά σταθεῖτε ἐμπρός στον Ἄμνό τοῦ Θεοῦ — ἀραγε τότε θά πεῖτε ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός;

3. Θά ἐξακολουθήσετε τότε νά ἀρνεῖστε τό Χριστό, ἢ θά μπορεῖτε νά ἰδεῖτε τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ; Νομίζετε ὅτι θά ζήσετε μαζί του μέ συνείδηση τῆς ἐνοχῆς σας; Νομίζετε ὅτι θά μπορούσατε νά εἴστε εὐτυχισμένοι ἂν κατοικεῖτε μαζί μέ αὐτό τό ἅγιο Ὀν, ἐνῶ ἡ ψυχὴ σας βασανίζεται μέ τῆ συνείδηση τῆς ἐνοχῆς ὅτι

κάποτε καταχραστήκατε τούς νόμους του;

4. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι θά εἶστε πῶ ἀξιολύπητοι ἂν κατοικεῖτε μέ ἕναν ἅγιο καί δίκαιο Θεό, ἔχοντας συνείδηση τῆς ρυπαρότητάς σας ἔμπρός του, ἀπό ὅ,τι θά εἶστε ἂν κατοικεῖτε μέ τίς καταραμένες ψυχές στήν κόλαση.

5. Γιατί ἰδέστε, ὅταν προσαχθεῖτε νά ἀντικρύσετε τή γύμνια σας ἔμπρός στό Θεό, καί ἐπίσης τή δόξα τοῦ Θεοῦ, θά ἀνάψει ἐπάνω σας μιά φλόγα φωτιάς πού δέ σβήνεται.

6. Ἄχ τότε, σεις οἱ ἄπιστοι, στραφεῖτε πρὸς τόν Κύριο. Φωνάζτε μέ ὅλη σας τή δύναμη πρὸς τόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε ἴσως βρεθεῖτε ἀκηλίδωτοι, ἀγνοί, ὁμορφοί καί λευκοί, κατὰ τή μεγάλη καί τελευταία ἡμέρα, ἔχοντας καθαριστεῖ μέ τό αἷμα τοῦ Ἄμνοῦ.

7. Καί πάλι μιλάω πρὸς ἐσᾶς πού ἀρνεῖστε τίς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ καί λέτε ὅτι δέν υπάρχουν πιά, ὅτι δέν υπάρχουν ἀποκαλύψεις, οὔτε προφητείες, οὔτε χαρίσματα, οὔτε ἰάσεις οὔτε ὁμιλίες με γλώσσες, οὔτε ἔρμηνεῖς γλωσσῶν.

8. Ἰδέστε, σᾶς λέω, ἐκεῖνος πού τά ἀρνεῖται αὐτά δέ γνωρίζει τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Μάλιστα, δέν ἔχει διαβάσει τίς γραφές. Ἄν ἔχει, δέν τίς καταλαβαίνει.

9. Δέ διαβάζουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ ἴδιος ἐχτές, σήμερα καί πάντα, καί δέν ὑπάρχει σέ αὐτόν καμιά εὐμεταβλητότητα οὔτε σκιά ἀλλαγῆς;

10. Καί τώρα, ἂν ἔχετε φανταστεῖ μέσα σας ἕνα Θεό πού μεταβάλλεται, καί στόν ὅποιο ὑπάρχει σκιά ἀλλαγῆς, τότε ἔχετε φανταστεῖ μέσα σας ἕνα Θεό πού δέν εἶναι Θεός θαυμάτων.

11. Ἄλλά ἰδέστε, θά σᾶς δεῖξω ἕνα Θεό θαυμάτων, αὐτόν πού εἶναι ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεός τοῦ Ἰσαάκ, ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ. Καί εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἴδιος Θεός πού ἔπλασε

τούς οὐρανοὺς καί τή γῆ, καί ὅλα ὅσα μέσα τους ὑπάρχουν.

12. Ἰδέστε, ἔπλασε τόν Ἀδάμ, καί ἀπό τόν Ἀδάμ προῆλθε ἡ πτώση τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἐξαιτίας τῆς πτώσης τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, αὐτός, ὁ Πατέρας καί Υἱός. Καί ἐξαιτίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦλθε ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου.

13. Καί ἐξαιτίας τῆς λύτρωσης τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία προῆλθε ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἐπαναφέρονται στήν παρουσία τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, αὐτός εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λυτρώνονται, ἐπειδὴ ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ πραγματοποιεῖ τήν ἀνάσταση, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖ τή λύτρωση ἀπό τόν ἀτέλειωτο ὕπνο, ἀπό τόν ὁποῖο ὕπνο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά ξυπνήσουν μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ ὅταν θά ἡγήσει ἡ σάλπιγγα. Καί θά βγοῦν ἔξω, τόσο οἱ μικροὶ ὅσο καί οἱ μεγάλοι, καί θά σταθοῦν ὅλοι ἔμπρός στό βῆμα του, ἔχοντας λυτρωθεῖ καί λυθεῖ ἀπό αὐτά τά αἰώνια δεσμά τοῦ θανάτου, ὁ ὁποῖος θάνατος εἶναι ὕλικός θάνατος.

14. Καί τότε ἔρχεται ἐπάνω τους ἡ κρίση τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ. Καί τότε ἔρχεται ὁ καιρός ὅπου αὐτός πού εἶναι βρωμερός θά εἶναι ἀκόμη βρωμερός, καί ἐκεῖνος πού εἶναι δίκαιος θά εἶναι ἀκόμη δίκαιος, καί ἐκεῖνος πού εἶναι εὐτυχῆς θά εἶναι ἀκόμη εὐτυχῆς, καί ἐκεῖνος πού εἶναι δυστυχῆς θά εἶναι ἀκόμη δυστυχῆς.

15. Καί τώρα, ἄχ, ὅλοι ἐσεῖς πού ἔχετε φανταστεῖ μέσα σας ἕνα Θεό πού δέν μπορεῖ νά κάνει θαύματα, θά σᾶς ρωτοῦσα, ἔχουν ὅλα αὐτά χαθεῖ, γιά τά ὁποῖα μίλησα; Ἐχει ἔλθει κιόλας τό τέλος; Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Καί ὁ Θεός δέν ἔχει πάψει νά εἶναι Θεός θαυμάτων.

16. Ἰδέστε, δέν εἶναι θαυμαστά στά μάτια μας αὐτά πού ὁ Θεός ἐπε-

ξεργάστηκε; Μάλιστα, και ποιός μπορεί να κατανοήσει τα θαυμαστά έργα του Θεού;

17. Ποιός θά πει ότι δέν ήταν θαύμα τό ότι μέ τό λόγο του έγιναν ό ουρανός και ή γή, και μέ τή δύναμη του λόγου του δημιουργήθηκε ό άνθρωπος από τό χώμα τής γής, και μέ τή δύναμη του λόγου του έγιναν θαύματα;

18. Και ποιός θά πει ότι ό Ίησους Χριστός δέν έκανε πολλά μεγάλα θαύματα; Επίσης πολλά μεγάλα θαύματα έγιναν από τό χέρι τών άποστόλων.

19. Και άν γίνονταν θαύματα τότε, πώς είναι δυνατό να σταμάτησε ό Θεός να είναι Θεός θαυμάτων, ενώ είναι άμετάβλητο "Ον; Και ιδέστε, σας λέω, δέ μεταβάλλεται. "Αν ήταν έτσι, θά έπανε να είναι Θεός. Και δέν παύει να είναι Θεός, και είναι Θεός θαυμάτων.

20. Και ή αίτία πού παύει να κάνει θαύματα στά τέκνα τών ανθρώπων είναι επειδή φθίνουν από άπιστία, και φεύγουν από τό σωστό δρόμο, και δέ γνωρίζουν τό Θεό στον όποίο πρέπει να βασίζονται.

21. Ίδέστε, σας λέω ότι όποιος πιστεύει στό Χριστό, χωρίς να άμφιβάλλει για τίποτα, ότιδήποτε ζητήσει από τόν Πατέρα στό όνομα του Χριστού θά του δοθεί. Και τούτη ή ύπόσχεση είναι για όλους, άκόμη μέχρι τά πέρατα τής γής.

22. Γιατί ιδέστε, έτσι ειπε ό Ίησους Χριστός, ό Υιός του Θεού, προς τούς μαθητές του πού θά παρέμεναν, μάλιστα, και επίσης σε όλους τούς μαθητές του, ενώ τό πλήθος άκουγε: Πηγαίνετε σε όλον τόν κόσμο, και κηρύξτε τό ευάγγελιο σε κάθε πλάσμα.

23. Και εκείνος πού θά πιστέψει και θά βαφτιστεί θά σωθεί, αλλά εκείνος πού δέ θά πιστέψει θά είναι καταραμένος.

24. Και τούτα τά σημεία θά ακολουθούν εκείνους πού πιστεύουν: στό όνομά μου θά εκβάλλουν δαιμόνια, θά πιάνουν φίδια, και άν τυχόν πιουν κάτι θανατηφόρο, δέ θά τούς βλάψει. Θά άκουμπούν τά χέρια στους άρρώστους και θά γίνονται καλά.

25. Και όποιοσδήποτε πιστεύει στό όνομά μου, χωρίς να άμφιβάλλει για τίποτα, σε αυτόν θά επικυρώσω όλα μου τά λόγια, άκόμη μέχρι τά πέρατα τής γής.

26. Και τώρα, ιδέστε, ποιός μπορεί να σταθεί ενάντια στα έργα του Κυρίου; Ποιός μπορεί να άρνηθεί τά λόγια του; Ποιός θά ξεσηκωθεί ενάντια στην πανίσχυρη δύναμη του Κυρίου; Ποιός θά περιφρονήσει τά έργα του Κυρίου; Ποιός θά περιφρονήσει τά τέκνα του Χριστού; Προσέξτε, όλοι έσείς πού είστε περιφρονητές τών έργων του Κυρίου, γιατί θά άπορησετε και θά άφανιστείτε.

27. Τότε λοιπόν μήν περιφρονείτε, και μήν άπορείτε, αλλά άκουστε τά λόγια του Κυρίου, και παρακαλέστε τόν Πατέρα στό όνομα του Ίησού για ότιδήποτε βρεθείτε σε ανάγκη. Μήν άμφιβάλλετε, αλλά να πιστεύετε, και αρχίστε όπως τόν παλιό καιρό, και έλάτε προς τόν Κύριο με δη σας τήν καρδιά, και να εργάζεστε για τή σωτηρία σας με φόβο και τρόμο έμπρός του.

28. Να είστε συνετοί κατά τίς ημέρες τής δοκιμασίας σας. Άπογυμναθείτε από κάθε άκαθαρσία. Μή ζητάτε για να τό καταναλώσετε στους πόθους σας, αλλά να ζητάτε με άκλόνητη σταθερότητα να μην υποχωρήσετε σε κανέναν πειρασμό, αλλά να υπηρετείτε τόν άληθινό και ζώντα Θεό.

29. Κοιτάξτε να μη βαφτιστείτε άνάξια. Κοιτάξτε να μην παίρνετε τή μετάληψη του Χριστού άνάξια. Άλλά κοιτάξτε να κάνετε τά πάντα

όντες ἄξιοι, καί κάνετέ το στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Καί ἂν τό κάνετε αὐτό, καί ὑπομείνετε μέχρι τέλους, μέ κανέναν τρόπο δέ θά ἐκδιωχθεῖτε.

30. Ἴδέστε, σᾶς μιλῶ σάν νά μιλῶ ἀπό τούς νεκρούς, καί ξέρω ὅτι θά ἀκούσετε τά λόγια μου.

31. Μή μέ κατακρίνετε γιά τίς ἀτέλειές μου, οὔτε τόν πατέρα μου γιά τίς δικές του ἀτέλειες, οὔτε αὐτούς πού ἔγραψαν πρὶν ἀπό ἐκεῖνον. Ἄλλά μάλλον νά δοξάζετε τό Θεό πού σᾶς φανέρωσε τίς ἀτέλειές μας, ὥστε νά μπορέσετε ἐσεῖς νά μάθετε νά εἶστε πιό σοφοί ἀπό ὅ, τι ἤμασταν ἐμεῖς.

32. Καί τώρα, ιδέστε, ἐμεῖς γράψαμε τοῦτο τό χρονικό σύμφωνα μέ τή γνώση μας, μέ τά ψηφία πού ὀνομάζονται ἀπό ἐμᾶς ἀναμορφωμένα Αἰγυπτιακά, πού μεταβιβάστηκαν σέ μᾶς καί μεταλλάχτηκαν ἀπό ἐμᾶς, σύμφωνα μέ τόν τρόπο τῆς ὁμιλίας μας.

33. Καί ἂν ἦταν οἱ πλάκες μας ἀρκετά μεγάλες, θά εἶχαμε γράψει στά Ἑβραϊκά. Ὅμως καί τά Ἑβραϊκά ἔχουν μεταλλαχτεῖ ἀπό ἐμᾶς. Καί ἂν μπορούσαμε νά τά εἶ-

χαμε γράψει στά Ἑβραϊκά, ιδέστε, δέ θά εἶχαμε καθόλου ἀτέλειες στό χρονικό μας.

34. Ὅμως ὁ Κύριος γνωρίζει αὐτά πού γράψαμε, καί ὅτι κανένας ἄλλος λαός δέν ξέρει τή γλώσσα μας. Καί ἐπειδὴ κανένας ἄλλος λαός δέν ξέρει τή γλώσσα μας, γι' αὐτό ἔχει προετοιμάσει τά μέσα γιά τήν ἐρμηνεία τους.

35. Καί αὐτά ὅλα ἔχουν γραφεῖ γιά νά ἀπαλλάξουμε τά ἐνδύματά μας ἀπό τό αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας, πού ἐφθιναν ἀπό ἀπιστία.

36. Καί ιδέστε, αὐτά πού ἐμεῖς ἔχουμε ἐπιθυμῆσει σχετικά μέ τούς ἀδελφούς μας, μάλιστα, τήν ἀποκατάστασή τους στή γνώση περὶ Χριστοῦ, εἶναι σύμφωνα μέ τίς προσευχές ὅλων τῶν ἁγίων πού ἔχουν κατοικήσει στή χώρα.

37. Καί εἶθε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός νά δώσει ὥστε οἱ προσευχές τους νά εἰσακουστοῦν σύμφωνα μέ τήν πίστη τους. Καί εἶθε ὁ Θεός ὁ Πατέρας νά θυμηθεῖ τή διαθήκη τήν ὁποία ἔχει κάνει μέ τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ. Καί εἶθε νά τούς εὐλογήσει γιά πάντα, μέσο τῆς πίστεως στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΘΕΡ

Το χρονικό τῶν Ἱαρεδιδῶν, παρμένο ἀπό τίς εἴκοσι τέσσερις πλάκες πού βρέθηκαν ἀπό τό λαό τοῦ Λίμχι κατά τίς ἡμέρες τοῦ βασιλιᾶ Μωσσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ὁ Μορόνι κάνει σύντμηση τῶν γραπτῶν τοῦ Ἐθέρ. Προβάλλεται ἡ γενεαλογία τοῦ Ἐθέρ. Ἡ γλώσσα τῶν Ἱαρεδιδῶν δέ συγγέεται στόν Πόργγο τῆς Βαβέλ. Ὁ Κύριος ὑπόσχεται νά τούς ὀδηγήσει σέ ἐκλεκτή γῆ καί νά τούς κάνει μέγα ἔθνος.

ΚΑΙ τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, προβαίνω στό νά δώσω μιᾶ ἀφήγησι γιά ἐκείνους τούς ἀρχαίους κατοίκους πού καταστράφηκαν ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου ἐπάνω στό πρόσωπο ἐτουῆς τῆς βόρειας χώρας.

2. Καί παίρνω τήν ἀφήγησή μου ἀπό τίς εἴκοσι καί τέσσερις πλάκες

πού βρέθηκαν από τό λαό τοῦ Λίμχι, πού ὀνομάζεται τό Βιβλίο τοῦ Ἐθέρ.

3. Καί καθώς ὑποθέτω ὅτι τό πρῶτο μέρος ἐτοῦτου τοῦ χρονικοῦ, τό ὁποῖο μιλάει γιά τή δημιουργία τοῦ κόσμου, καί ἐπίσης γιά τόν Ἄδάμ, καί περιέχει τήν ἐξιστόρηση ἀπό ἐκεῖνον τόν καιρό ὡς καί τό μέγα πύργο, καί ὁσαδῆποτε συνέβηκαν στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὡς ἐκεῖνη τήν ἐποχή, τό κατέχουν οἱ Ἰουδαῖοι —

4. Γι' αὐτό δέ γράφω γι' αὐτά πού συνέβησαν ἀπό τίς ἡμέρες τοῦ Ἄδάμ μέχρι ἐκεῖνη τήν ἐποχή, ἀλλά τά κατέχουν ἐπάνω στίς πλάκες, καί ὁποιος τίς βρεῖ, αὐτός θά ἔχει ἐξουσία νά πάρει τήν πλήρη ἀφήγηση.

5. Ὅμως ἰδέστε, δέ δίνω τήν πλήρη ἀφήγηση, ἀλλά δίνω μέρος τῆς ἀφήγησης, ἀπό τόν πύργο, διαδοχικά, μέχρι πού καταστράφηκαν.

6. Καί κατά τόν ἐξῆς τρόπο τά ἀφηγοῦμαι. Αὐτός πού ἔγραψε ἐτοῦτο τό χρονικό ἦταν ὁ Ἐθέρ, καί ἦταν ἀπόγονος τοῦ Κοριάντορ.

7. Ὁ Κοριάντορ ἦταν γιός τοῦ Μορών.

8. Καί ὁ Μορών ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἐθέμ.

9. Καί ὁ Ἐθέμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἀχά.

10. Καί ὁ Ἀχά ἦταν ὁ γιός τοῦ Σήθ.

11. Καί ὁ Σήθ ἦταν ὁ γιός τοῦ Σιβλῶν.

12. Καί ὁ Σιβλῶν ἦταν ὁ γιός τοῦ Κόμ.

13. Καί ὁ Κόμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Κοριάντουμ.

14. Καί ὁ Κοριάντουμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἀμνιγαδά.

15. Καί ὁ Ἀμνιγαδά ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἀαρῶν.

16. Καί ὁ Ἀαρῶν ἦταν ἀπόγονος τοῦ Χήθ, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ γιός τοῦ Χέρθωμ.

17. Καί ὁ Χέρθωμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Λίμπ.

18. Καί ὁ Λίμπ ἦταν ὁ γιός τοῦ Κεῖς.

19. Καί ὁ Κεῖς ἦταν ὁ γιός τοῦ Κορώμ.

20. Καί ὁ Κορώμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Λευί.

21. Καί ὁ Λευί ἦταν ὁ γιός τοῦ Κεῖμ.

22. Καί ὁ Κεῖμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Μοριάντον.

23. Καί ὁ Μοριάντον ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ριπλακίς.

24. Καί ὁ Ριπλακίς ἦταν ὁ γιός τοῦ Σέζ.

25. Καί ὁ Σέζ ἦταν ὁ γιός τοῦ Χήθ.

26. Καί ὁ Χήθ ἦταν ὁ γιός τοῦ Κόμ.

27. Καί ὁ Κόμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Κοριάντουμ.

28. Καί ὁ Κοριάντουμ ἦταν ὁ γιός τοῦ Ἐμέρ.

29. Καί ὁ Ἐμέρ ἦταν ὁ γιός τοῦ Γομόρ.

30. Καί ὁ Γομόρ ἦταν ὁ γιός τοῦ Σοῦλε.

31. Καί ὁ Σοῦλε ἦταν ὁ γιός τοῦ Κίμπ.

32. Καί ὁ Κίμπ ἦταν ὁ γιός τοῦ Ὅριχά, πού ἦταν γιός τοῦ Ἰαρέδ.

33. Ὁ ὁποῖος Ἰαρέδ ἦλθε μέ τόν ἀδελφό του καί τίς οἰκογένειές του, μέ μερικούς ἄλλους καί τίς οἰκογένειές τους, ἀπό τό μέγα πύργο, τόν καιρό πού ὁ Κύριος σύγχισε τή γλώσσα τοῦ λαοῦ, καί ὀρκίστηκε στήν ὀργή του, νά σκορπιστοῦν σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου, οἱ ἀνθρώποι διασκορπίστηκαν.

34. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ πού ἦταν μεγαλόσωμος καί ἰσχυρός ἀνδρας, καί ἀνθρώπος πού πολύ τόν εὐνοοῦσε ὁ Κύριος, ὁ Ἰαρέδ, ὁ ἀδελφός του, τοῦ εἶπε: Ἐπικαλέσου τόν

Κύριο νά μή μᾶς σαστίσει ὥστε νά μήν καταλαβαίνουμε τίς λέξεις μας.

35. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἐπικαλέστηκε τόν Κύριο, καί ὁ Κύριος λυπήθηκε τόν Ἰαρέδ, γι' αὐτό δέ σύγχισε τή γλώσσα τοῦ Ἰαρέδ, καί ὁ Ἰαρέδ καί ὁ ἀδελφός του δέ σάστισαν.

36. Τότε ὁ Ἰαρέδ εἶπε στόν ἀδελφό του: Ἐπικαλέσου πάλι τόν Κύριο, καί ἴσως γίνει καί ἀποστρέψει τό θυμό του ἀπό αὐτοῦς πού εἶναι φίλοι μας, ὥστε νά μή συγχίσει τή γλώσσα τους.

37. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἐπικαλέστηκε τόν Κύριο, καί ὁ Κύριος ἔδειξε συμπόνια καί γιά τούς φίλους τους καί τίς οἰκογένειές τους, ὥστε δέ σάστισαν.

38. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἰαρέδ μίλησε πάλι στόν ἀδελφό του καί τοῦ εἶπε: Πήγαινε καί ρώτησε τόν Κύριο ἂν θά μᾶς βγάλει ἔξω ἀπό τή χώρα, καί ἂν μᾶς βγάλει ἔξω ἀπό τή χώρα, ἐπικαλέσου τον πρὸς τό πού νά πάμε. Καί ποιός ξέρει ἂν δέ μᾶς φέρει ὁ Κύριος σέ μιά χώρα ἣ ὁποία εἶναι πιά ἐκλεκτή ἀπό ὅλη τή γῆ; Καί ἂν ἔτσι γίνει, ἄς εἴμαστε γεμάτοι πίστη πρὸς τόν Κύριο, ὥστε νά τή λάβουμε γιά κληρονομία μας.

39. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἐπικαλέστηκε τόν Κύριο σχετικά μέ ἐκεῖνο πού εἶχε εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα τοῦ Ἰαρέδ.

40. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ἄκουσε τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ, καί ἔδειξε συμπόνια γι' αὐτόν, καί τοῦ εἶπε:

41. Πήγαινε καί συγκέντρωσε τά ποιμνιά σου, καί τά ἄρσενικά καί τά θηλυκά, κάθε λογῆς, ἐπίσης καί ἀπό τό σπόρο τῆς γῆς κάθε λογῆς, καί τίς οἰκογένειές σου, ἐπίσης καί τόν Ἰαρέδ τόν ἀδελφό σου καί τήν οἰκογένειά του, καί τούς φίλους σου ἐπίσης

καί τίς οἰκογένειές τους, καί τούς φίλους τοῦ Ἰαρέδ καί τίς οἰκογένειές τους.

42. Καί ἀφοῦ τό κάνεις αὐτό, θά πᾶς ἐπικεφαλῆς τους κάτω μέσα στήν πεδιάδα ἣ ὁποία βρίσκεται πρὸς τά βόρεια. Καί ἐκεῖ θά σέ συναντήσω, καί θά πάω ἐμπρός σου στή χώρα ὁ ὁποία εἶναι ἐκλεκτή ὑπεράνω ὄλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς.

43. Καί ἐκεῖ θά σέ εὐλογήσω ἐσένα καί τό σπέρμα σου καί θά προετοιμάσω γιά μένα ἀπό τό σπέρμα σου, καί ἀπό τό σπέρμα τοῦ ἀδελφοῦ σου καί ἐκείνων πού θά πάνε μαζί σου, ἕνα μέγα ἔθνος. Καί δέ θά ὑπάρχει κανένα μεγαλύτερο ἀπό τό ἔθνος πού θά εἰτοιμάσω γιά μένα ἀπό τό σπέρμα σου, ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ἔτσι θά κάνω σέ σένα ἐπειδή τόσο πολύ καιρό ἐπικαλεῖστε ἐμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Οἱ Ἰαρεδίτες προετοιμάζονται γιά τό ταξίδι τους σέ γῆ ἐπαγγελίας. Εἶναι χώρα ἐκλεκτή ἐπάνω στήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά ὑπηρετοῦν τό Χριστό εἰδαλλίως θά ἐξολοθρευτοῦν. Ὁ Κύριος μιλάει στόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ ἐπί τρεῖς ὥρες. Ναυπηγοῦν φορτηγίδες. Ὁ Κύριος ζητάει ἀπό τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ νά προτείνει πῶς νά φωτίζονται οἱ φορτηγίδες.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὁ Ἰαρέδ καί ὁ ἀδελφός του καί οἱ οἰκογένειές τους, καί οἱ φίλοι ἐπίσης τοῦ Ἰαρέδ καί τοῦ ἀδελφοῦ του καί οἱ οἰκογένειές τους, κατέβηκαν στήν πεδιάδα ἣ ὁποία βρισκόταν πρὸς τά βόρεια (καί τό ὄνομα τῆς πεδιάδας ἦταν Νεβρώδ, πού εἶχε πάρει τό ὄνομα τοῦ σπουδαίου κυνηγοῦ) μέ τά ποιμνιά τους τά ὁποία εἶχαν συγκεντρώσει, ἄρσενικά καί θηλυκά, κάθε λογῆς.

2. Καί ἔστησαν ἐπίσης παγίδες καί ἔπιασαν πτηνά τοῦ οὐρανοῦ, καί ἐτοίμασαν ἐπίσης ἕνα σκευός, μέσα στό ὁποῖο μετέφεραν μαζί τους τά ψάρια τῶν νερῶν.

3. Καί μετέφεραν μαζί τους δεξερέρτ, τό ὁποῖο, μεθερμηνευόμενο, εἶναι μέλισσα. Καί ἔτσι μετέφεραν μαζί τους σμήνη μελισσῶν, καί κάθε εἶδος ἀπό αὐτά πού ὑπῆρχαν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας, σπόρους κάθε λογῆς.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν κατέβηκαν στήν πεδιάδα τοῦ Νεβρώδ, ὁ Κύριος κατέβηκε καί μίλησε μέ τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ. Καί βρισκόταν μέσα σέ ἕνα σύννεφο, καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ δέν τόν εἶδε.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τούς πρόσταξε νά πάνε μέσα στήν ἔρημιά, μάλιστα, μέσα σέ κείνο τό σημεῖο ὅπου δέν εἶχε ποτέ ἄνθρωπος πάει. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος πήγαινε ἐμπρός τους, καί μιλοῦσε μαζί τους καθῶς στεκόταν μέσα σέ ἕνα σύννεφο, καί ἔδινε ὁδηγίες πρὸς τά πού νά ταξιδεύουν.

6. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί ταξίδευαν μέσα στήν ἔρημιά καί ναυπηγοῦσαν φορτηγίδες, μέ τίς ὁποῖες διέσχιζαν πολλά νερά, ὁδηγούμενοι διαρκῶς ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου.

7. Καί ὁ Κύριος δέν ἄφηνε νά σταματήσουν πέρα ἀπό τή θάλασσα μέσα στήν ἔρημιά, ἀλλά ἤθελε νά προχωρήσουν μέχρι τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ ὁποία ἦταν ἐκλεκτή ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς, τήν ὁποία ὁ Κύριος ὁ Θεός εἶχε φυλάξει γιά ἕνα δίκαιο λαό.

8. Καί εἶχε ὀρκιστεῖ στήν ὀργή του πρὸς τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ, ὅτι ὅσοι κατεῖχαν αὐτήν τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἀπό ἐκείνη τή στιγμή καί πέρα καί αἰώνια, ἔπρεπε νά ὑπηρετοῦν αὐτόν, τόν ἀληθινό καί μόνο Θεό, εἰδαλλιώς θά ἀποσαρῶνταν

ὅταν ἡ πληρότητα τῆς ὀργῆς του θά ἔπεφτε ἐπάνω τους.

9. Καί τώρα, μπορούμε νά ἰδοῦμε διατάγματα τοῦ Θεοῦ σχετικά μέ τούτη τή γῆ πού εἶναι γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Καί ὁποιοδήποτε ἔθνος τήν κυριεύσει πρέπει νά ὑπηρετεῖ τό Θεό, εἰδαλλιώς θά ἀποσαρῶθουν ὅταν ἡ πληρότητα τῆς ὀργῆς του θά πέσει ἐπάνω τους. Καί ἡ πληρότητα τῆς ὀργῆς του πέφτει ἐπάνω τους ὅταν ὠριμάσουν σέ ἀνομία.

10. Γιατί ἰδέστε, αὐτή εἶναι μιὰ γῆ ἡ ὁποία εἶναι ἐκλεκτή ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς. Ἐπομένως, αὐτός πού τήν κατέχει πρέπει νά ὑπηρετεῖ τό Θεό, εἰδαλλιώς θά ἀποσαρῶθουν. Γιατί εἶναι ὁ αἰώνιος θεσμός τοῦ Θεοῦ. Καί δέν εἶναι παρά μέχρι τήν πληρότητα τῆς ἀνομίας τῶν τέκνων τῆς γῆς αὐτῆς, πού ἀποσαρῶνονται.

11. Καί τοῦτο ἐρχεται πρὸς ἐσᾶς, ὦ σεις Ἐθνικοί, γιά νά μάθετε τά διατάγματα τοῦ Θεοῦ — γιά νά μετανοήσετε, καί νά μὴ συνεχίζετε μέσα στίς ἀνομίες σας μέχρι νά ἔλθουν οἱ πληρότητες, γιά νά μὴ φέρετε τήν πληρότητα τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ κατεπάνω σας, ὅπως ἔκαναν ὡς τώρα οἱ κάτοικοι τῆς γῆς αὐτῆς.

12. Ἰδέστε, αὐτή εἶναι γῆ ἐκλεκτή, καί ὁποιοδήποτε ἔθνος τήν κατέχει θά εἶναι ἐλεύθερο ἀπό ὑποδούλωση καί ἀπό αἰχμαλωσία καί ἀπό ὅλα τά ἄλλα ἔθνη ὑπό τόν οὐρανόν, ἂν θελήσουν μόνο νά ὑπηρετοῦν τό Θεό τῆς γῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἔχει φανερωθεῖ ἀπό αὐτά πού ἔχουμε γράψει.

13. Καί τώρα προχωρῶ στό χρονικό μου. Γιατί ἰδέστε, ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ἔφερε τόν Ἰαρέδ καί τούς ἀδελφούς του ἐμπρός, μέχρι ἐκείνη τή μεγάλη θάλασσα πού χωρίζει τίς χώρες. Καί καθῶς ἐφθασαν στή θάλασσα ἔστησαν τίς σκηνές τους. Καί ὀνόμασαν τόν τόπο ἐκεῖνο Μοριάν-

κουμερ. Καί κατοικοῦσαν σέ σκη-
νές, καί κατοίκησαν σέ σκηνές στήν
παράλια γιά διάστημα τεσσάρων
χρόνων.

14. Καί ἔγινε ὥστε κατά τό τέλος
τῶν τεσσάρων χρόνων, ὁ Κύριος
ἤλθε πάλι στόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ,
καί στεκόταν μέσα σέ ἓνα σύννεφο
καί τοῦ μίλησε. Καί γιά διάστημα
τριῶν ὥρων μιλοῦσε ὁ Κύριος μέ τόν
ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ, καί τόν μάλωσε
γιατί δέ θυμόταν νά ἐπικαλεῖται τόν
Κύριο.

15. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ με-
τάνοιωσε γιά τό κακό πού εἶχε κάνει,
καί ἐπικαλέσθηκε τόν Κύριο γιά
τούς ἀδελφούς του πού ἦταν μαζί
του. Καί τοῦ εἶπε ὁ Κύριος: Θά συγ-
χωρήσω ἐσένα καί τούς ἀδελφούς
σου ἀπό τίς ἁμαρτίες τους, ἀλλά νά
μὴν ἁμαρτήσεις πιά, γιατί νά θυμᾶ-
σαι ὅτι τό Πνεῦμα μου δέ θά ἀγωνί-
ζεται πάντα μαζί μέ τόν ἄνθρωπο.
Ἐπομένως, ἂν ἁμαρταίνετε μέχρι
πού νά εἴστε πλήρως ὄριμοι, θά
ἀποκοπιτε ἀπό τήν παρουσία τοῦ
Κυρίου. Καί αὐτές εἶναι οἱ σκέψεις
μου γιά τή γῆ πού θά σᾶς δώσω γιά
κληρονομία σας. Γιατί θά εἶναι γῆ
ἐκλεκτή ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς.

16. Καί εἶπε ὁ Κύριος: Πηγαίνετε
νά δουλέψετε καί νά ναυπηγήσετε,
κατά τό εἶδος τῶν φορτηγῶν πού
ὄς τώρα ναυπηγήσατε. Καί ἔγινε
ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ πῆγε καί
δούλεψε, ἐπίσης καί οἱ ἀδελφοί του,
καί ναυπήγησαν φορτηγίδες κατά τό
εἶδος πού εἶχαν ναυπηγήσει, σύμ-
φωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ Κυρίου. Καί
ἦταν μικρές, καί ἦταν ἐλαφριές
ἐπάνω στό νερό, σάν τήν ἐλαφράδα
ἐνός πτηνοῦ ἐπάνω στό νερό.

17. Καί ναυπηγήθηκαν κατά
τρόπο ὥστε ἦταν ἐξαιρετικά στεγα-
νές, τόσο ὥστε μπορούσαν νά κρα-
τήσουν νερό σάν πινάκια. Καί ὁ πά-
τος τους ἦταν συμπαγῆς σάν πιάτο,
καί τά πλάγια τους ἦταν συμπαγῆ

σάν γαβάθα. Καί οἱ ἄκρες τους στέ-
νευαν στεγανά, καί τό ἐπάνω μέρος
τους ἦταν σφιχτό σάν γαβάθα. Καί
τό μῆκος τους ἦταν τό μῆκος ἐνός
δέντρου, καί ἡ πόρτα τους, ὅταν
ἦταν κλειστή, ἦταν στεγανή σάν γα-
βάθα.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ
Ἰαρέδ ἐπικαλέσθηκε τόν Κύριο, καί
εἶπε: ὦ Κύριε, ἐκτέλεσα τό ἔργο πού
μέ πρόσταξες, καί ἔφτιαξα τίς φορ-
τηγίδες σύμφωνα μέ τό πῶς μέ ὁδή-
γησες.

19. Καί ἰδές, ὦ Κύριε, μέσα σέ αὐ-
τές δέν ὑπάρχει φῶς, πῶς θά τιμο-
νεύουμε; Καί ἐπίσης θά ἀφανιστοῦμε
γιατί μέσα σέ αὐτές δέν μπορούμε νά
ἀναπνεύουμε, ἐκτός ἀπό τόν ἀέρα πού
εἶναι μέσα τους. Γι' αὐτό θά ἀφани-
στοῦμε.

20. Καί εἶπε ὁ Κύριος στόν
ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ: Ἰδές, νά φτιάξεις
μιὰ τρύπα στό ἐπάνω μέρος, ἐπίσης
καί στόν πάτο. Καί ὅταν θά ὑποφέ-
ρεις γιά ἀέρα θά ξεβουλώνεις τήν
τρύπα καί θά λαβαίνεις ἀέρα. Καί ἂν
εἶναι καί ἔλθει κατεπάνω σου νερό,
ἰδές, νά βουλώνεις τήν τρύπα, γιά νά
μὴν ἀφανιστεῖτε ἀπό πλημμύρα.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ
Ἰαρέδ ἔκανε ἔτσι, σύμφωνα μέ τό
ὅπως πρόσταξε ὁ Κύριος.

22. Καί ἐπικαλέστηκε πάλι τόν
Κύριο καί εἶπε: ὦ Κύριε, ἰδές,
ἔκανα ἀκριβῶς ὅπως μέ πρόσταξες.
Καί ἐτοίμασα τά σκάφη τοῦ λαοῦ
μου, καί ἰδές, δέν ὑπάρχει φῶς μέσα
σέ αὐτά. Ἰδές, ὦ Κύριε, θά μᾶς ἀφή-
σεις νά διασχίσουμε αὐτό τό μέγα
νερό στό σκοτάδι;

23. Καί εἶπε ὁ Κύριος στόν
ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ: Τί θέλετε νά σᾶς
κάνω γιά νά ἔχετε φῶς στά σκάφη
σας; Γιατί ἰδές, δέν μπορείτε νά
ἔχετε παράθυρα, γιατί θά γίνουν
κομμάτια, οὔτε πρέπει νά πάρετε φω-
τιά μαζί σας, γιατί δέν πρέπει νά
πάτε μέ τό φῶς τῆς φωτιάς.

24. Γιατί ιδές, θά είστε σάν κύτος στό μέσο τῆς θάλασσας. Γιατί τά σάν βουνά κύματα θά σπᾶνε ἐπάνω σας. Ὅμως, ἐγώ θά σᾶς βγάλω πάλι ἔξω ἀπό τά βάθη τῆς θάλασσας. Γιατί οἱ ἄνεμοι βγήκαν ἀπό τό στόμα μου, καί ἐπίσης τῖς βροχές καί τῖς πλημμύρες ἐγώ τῖς ἔστειλα.

25. Καί ιδές, σᾶς προετοιμάζω ἐνάντια σέ ὅλα αὐτά, γιατί δέν μπορεῖτε νά διασχίσετε αὐτό τό μέγα βάθος παρά μόνον ἂν σᾶς προετοιμάσω ἐνάντια στά κύματα τῆς θάλασσας, καί τοὺς ἀνέμους πού βγήκαν, καί τῖς πλημμύρες πού θά ἔλθουν. Ἐπομένως, τί θέλετε νά σᾶς προετοιμάσω ὥστε νά ἔχετε φῶς ὅταν θά σᾶς ἔχουν καταπιεῖ τά βάθη τῆς θάλασσας;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ βλέπει τό δάχτυλο τοῦ Κυρίου καθὼς ἀγγίζει τῖς δεκαεξὶ πέτρες. Ὁ Χριστός δείχνει τό σῶμα τοῦ πνεύματός του στόν ἀδελφὸ τοῦ Ἰαρέδ. Ὅσοι ἔχουν τέλεια γνώση δέν μποροῦν νά κρατηθοῦν μέσα στόν πέπλο. Παρέχονται διερμηνεῖς γιὰ νά φέρουν σέ φῶς τό χρονικὸ τῶν Ἰαρεδιτῶν.

Καί ἐγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ (τώρα ὁ ἀριθμὸς τῶν σκαφῶν πού εἶχαν προετοιμαστεῖ ἦταν ὀκτώ) πῆγε στό βουνό, τό ὁποῖο ὀνόμαζαν ὄρος Σελήμη, ἔνεκα τοῦ μεγάλου του ὕψους, καί ἐπεξεργάστηκε ἀπὸ ἓνα βράχο δεκαεξὶ μικρὲς πέτρες. Καί ἦταν ἄσπρες καί διανγεῖς σάν διαφανές γυαλί, καί τῖς ἔφερε στά χέρια του ἐπάνω στήν κορυφή τοῦ βουνοῦ, καί ἐπικατέστηκε πάλι τὸν Κύριο, λέγοντας:

2. Ὡ Κύριε, εἶπες ὅτι πρέπει νά περιστοιχισθοῦμε ἀπὸ τῖς πλημμύρες. Τώρα ιδές, ὦ Κύριε, καί μὴ θυμώσεις μὲ τό δοῦλό σου ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας του ἐνώπιόν σου. Γιατί ξέρομε ὅτι ἐσύ εἶσαι ἅγιος καί κα-

τοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, καί ὅτι ἐμεῖς εἶμαστε ἀνάξιοι ἐνώπιόν σου. Ἐξαιτίας τῆς πτώσης οἱ φύσεις μας ἔγιναν κακές διαρκῶς. Ὅμως, ὦ Κύριε, μᾶς ἔχεις δώσει ἐντολή ὅτι πρέπει νά σέ ἐπικαλούμαστε, ὥστε ἀπὸ ἐσένα νά λαβαῖνουμε σύμφωνα μὲ τῖς ἐπιθυμίες μας.

3. Ἰδές, ὦ Κύριε, μᾶς πάταξες ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας μας, καί μᾶς ἔφερες ἐδῶ, καί γιὰ τόσα πολλὰ χρόνια βρισκόμαστε στήν ἐρημιά. Ὅμως, ὑπῆρξες ἐλεήμονας πρὸς ἐμᾶς. Ὡ Κύριε, κοίταξέ με μὲ λύπηση, καί ἀπόστρεψε τό θυμό σου ἀπὸ ἐτοῦτον τό λαό σου, καί μὴν ἀφήσεις νά διασχίσουν αὐτό τό μανιασμένο βάθος στό σκοτάδι, ἀλλὰ ιδές ἐτοῦτα τὰ πράγματα πού ἐπεξεργάστηκα ἀπὸ τό βράχο.

4. Καί ξέρω, ὦ Κύριε, ἐσύ ἔχεις κάθε δύναμη, καί μπορεῖς νά κάνεις ὅτιδήποτε θελήσεις γιὰ τό καλὸ τοῦ ἀνθρώπου. Λοιπὸν ἀγγίξε αὐτές τῖς πέτρες, ὦ Κύριε, μὲ τό δάχτυλό σου, καί ἐτοιμάσέ τες ὥστε νά φέγγουν στό σκοτάδι, καί αὐτές θά φέγγουν σέ μᾶς μέσα στά σκάφη τὰ ὁποῖα ἐτοιμάσαμε, ὥστε νά ἔχουμε φῶς ἐνῶ θά διασχίζουμε τὴ θάλασσα.

5. Ἰδές, ὦ Κύριε, ἐσύ μπορεῖς νά τό κάνεις αὐτό. Ξέρομε ὅτι εἶσαι σέ θέση νά δείξεις μεγάλη δύναμη, ἢ ὁποῖα φαίνεται μικρὴ στὴ διανόηση τῶν ἀνθρώπων.

6. Καί ἐγινε ὥστε ὅταν ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ εἶπε αὐτά τὰ λόγια, ιδέστε, ὁ Κύριος τέντασε ἐμπρὸς τό χέρι του καί ἀγγίξε τῖς πέτρες μία πρὸς μία μὲ τό δάχτυλό του. Καί ἀφαιρέθηκε ὁ πέπλος ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρέδ, καί εἶδε τό δάχτυλο τοῦ Κυρίου. Καί ἦταν σάν δάχτυλο ἀνθρώπου, σάν μὲ σάρκα καί αἷμα. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἔπεσε κάτω ἐμπρὸς τὸν Κύριο, γιατί κυριεύθηκε ἀπὸ φόβο.

7. Καί εἶδε ὁ Κύριος ὅτι ὁ ἀδελ-

φός του Ἰαρέδ είχε πέσει στή γῆ, καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: Σήκω, γιατί ἐπες;

8. Καί ἐκεῖνος εἶπε στόν Κύριο: Εἶδα τό δάχτυλο τοῦ Κυρίου, καί φοβήθηκα μήν τυχόν καί μέ πατάξει. Γιατί δέν ἤξερα ὅτι ὁ Κύριος εἶχε σάρκα καί αἷμα.

9. Καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: Ἔνεκα τῆς πίστης σου εἶδες ὅτι θά πάρω ἐπάνω μου σάρκα καί αἷμα. Καί ποτέ ἄνθρωπος δέν ἦλθε ἐμπρός μου μέ τόσο ὑπέρτατη πίστη ὅπως ἐσύ. Γιατί ἂν δέν ἦταν ἔτσι δέ θά μπορούσες νά δεῖς τό δάχτυλό μου. Εἶδες περισσότερα ἀπ' αὐτό;

10. Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: Ὁχι, Κύριε, φανερώσου μου.

11. Καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: Πιστεῖς τά λόγια πού θά πῶ;

12. Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: Μάλιστα, Κύριε, ξέρω ὅτι λέγεις τήν ἀλήθεια, γιατί εἶσαι Θεός ἀλήθειας, καί δέν μπορείς νά ψευθεῖς.

13. Καί ὅταν εἶπε αὐτά τά λόγια, ἰδέστε, ὁ Κύριος τοῦ φανερώθηκε, καί εἶπε: Ἐπειδή τά ξέρεις αὐτά, λυτρώθηκες ἀπό τήν πώση. Γι' αὐτό φέρνεις πίσω στήν παρουσία μου. Γι' αὐτό σοῦ φανερώνομαι.

14. Ἰδέξ, ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος πού ἐτοιμάστηκε ἀπό καταβολῆς κόσμου γιά νά λυτρώσω τό λαό μου. Ἰδέξ, ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐγώ εἶμαι ὁ Πατέρας καί ὁ Υἱός. Μέ μένα δλη ἡ ἀνθρωπότητα θά ἔχει ζωή, καί αὐτήν αἰώνια, ἀκόμη καί ἐκεῖνοι πού θά πιστεύουν στό ὄνομά μου, καί θά γίνουν γιοί μου καί κόρες μου.

15. Καί ποτέ δέ φανερώθηκε στόν ἄνθρωπο τόν ὁποῖο ἐγώ δημιούργησα, γιατί ποτέ ἄνθρωπος δέν πίστεψε σέ μένα ὅπως πίστεψες ἐσύ. Βλέπεις ὅτι ἔχεις δημιουργηθεῖ κατά τή δική μου εἰκόνα; Μάλιστα, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δημιουργήθηκαν στήν ἀρχή κατά τή δική μου εἰκόνα.

16. Ἰδέξ, αὐτό τό σῶμα, τό ὁποῖο

ἐσύ τώρα βλέπεις, εἶναι τό σῶμα τοῦ πνεύματός μου. Καί δημιούργησα τόν ἄνθρωπο κατά τό σῶμα τοῦ πνεύματός μου. Καί ἀκριβῶς ὅπως ἐμφανίζομαι σέ σένα νά εἶμαι στό πνεῦμα, θά ἐμφανισθῶ στό λαό μου ἐνσαρκωμένος.

17. Καί τώρα, καθώς ἐγώ, ὁ Μορόνι, εἶπα ὅτι δέν μπορούσα νά κάνω πλήρη περιγραφή αὐτῶν τῶν γεγονότων τά ὁποῖα ἔχουν γραφεῖ, γι' αὐτό μοῦ ἀρκεῖ νά πῶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς φανερώθηκε σέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο κατά τό πνεῦμα, δηλαδή κατά τό εἶδος καί τήν ὁμοιότητα τοῦ ἰδίου σώματος ὅπως φανερώθηκε στους Νεφίτες.

18. Καί ἐτέλεσε διακονία πρός αὐτόν ἀκριβῶς ὅπως ἐτέλεσε διακονία πρός τούς Νεφίτες. Καί ὅλα αὐτά, γιά νά μάθει αὐτός ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἐκεῖνος ἦταν Θεός, ἔνεκα τῶν τόσων πολλῶν μεγάλων ἔργων πού ὁ Κύριος τοῦ ἔδειξε.

19. Καί ἔνεκα τῆς γνώσης αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου δέν μπορούσε νά κρατηθεῖ ἀπό τό νά ἰδεῖ μέσα στόν πέπλο. Καί εἶδε τό δάχτυλο τοῦ Ἰησοῦ, τό ὁποῖο, ὅταν τό εἶδε, ἔπεσε ἀπό φόβο. Γιατί ἤξερε ὅτι ἦταν τό δάχτυλο τοῦ Κυρίου. Καί δέν εἶχε πιά πίστη, γιατί ἤξερε, χωρίς νά ἀμφιβάλλει γιά τίποτα.

20. Ὅποτε, ἔχοντας αὐτήν τήν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ, δέν μπορούσε νά κρατηθεῖ ἀπό μέσα ἀπό τόν πέπλο. Γι' αὐτό εἶδε τόν Ἰησοῦ, καί ἐκεῖνος ἐτέλεσε διακονία πρός αὐτόν.

21. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος εἶπε στόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ: Ἰδέξ, δέν πρέπει νά ἀφήσεις αὐτά πού εἶδες καί ἄκουσες νά φανερωθοῦν στόν κόσμο, μέχρι νά ἔλθει ὁ καιρός πού θά δοξάσω τό ὄνομά μου ἐνσαρκωμένος. Ἐπομένως, νά φυλάς σάν θησαυρό αὐτά πού εἶδες καί ἄκουσες, καί νά μήν τά δεῖξεις σέ κανέναν.

22. Καί ιδές, όταν θά ἔλθεις σέ μένα, νά τά γράφεις καί νά τά σφραγίσεις, ὥστε κανένας νά μήν μπορεῖ νά τά διερμηνεύσει. Γιατί πρέπει νά τά γράφεις σέ γλώσσα πού νά μήν μποροῦν νά διαβαστοῦν.

23. Καί ιδές, αὐτές τίς δύο πέτρες θά σοῦ δώσω ἐγώ, καί θά τίς σφραγίσεις ἐπίσης μέ αὐτά πού θά γράφεις.

24. Γιατί ιδές, τή γλώσσα τήν ὁποία θά γράφεις, ἐγώ τή σύγχισα. Ὅποτε, θά κάνω, τόν καιρό πού θά κρίνω ἐγώ κατάλληλο, ὥστε αὐτές οἱ πέτρες θά μεγεθύνουν στά μάτια τῶν ἀνθρώπων αὐτά πού θά γράφεις.

25. Καί ὅταν εἶπε ὁ Κύριος αὐτά τά λόγια, ἔδειξε στόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς πού εἶχαν ὑπάρξει, ἐπίσης καί ὅλους πού ἐπρόκειτο νά ὑπάρξουν. Καί δέν τοὺς παρακράτησε ἀπό τήν ὄψη του, μέχρι καί ὡς τά πέρατα τῆς γῆς.

26. Γιατί τοῦ εἶχε πεί κατά προηγούμενους καιρούς, ὅτι ἂν πίστευε σέ αὐτόν πῶς θά μπορούσε νά τοῦ δείξει τά πάντα — αὐτό ἔπρεπε νά τοῦ φανερωθεῖ. Γι' αὐτό ὁ Κύριος δέν μπορούσε νά τοῦ ἀποκρύψει τίποτα, γιατί αὐτός ἤξερε ὅτι ὁ Κύριος μπορούσε νά τοῦ δείξει τά πάντα.

27. Καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: Γράψε τα αὐτά καί σφράγισέ τα. Καί ἐγώ θά τά δείξω τόν καιρό πού θά κρίνω ἐγώ κατάλληλο πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

28. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος τόν πρόσταξε νά σφραγίσει τίς δύο πέτρες πού εἶχε λάβει, καί νά μήν τίς δείξει, μέχρι νά τίς δείξει ὁ Κύριος στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ὁ Μορόνι προστάζεται νά σφραγίσει τά γραφόμενα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρέδ. Δέν ἔπρεπε νά ἀποκαλυφθοῦν μέχρι νά ἔχουν οἱ ἄνθρωποι πίστη σάν τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ. Ὁ Χριστός προσ-

τάζει τοὺς ἀνθρώπους νά πιστέψουν τά λόγια του καί τά λόγια τῶν μαθητῶν του. Οἱ ἄνθρωποι προστάζονται νά μετανοήσουν καί νά πιστέψουν τό εὐαγγέλιο καί νά σωθοῦν.

ΚΑΙ πρόσταξε ὁ Κύριος τόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ νά κατεβεῖ ἀπό τό βουνό ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, καί νά γράφει αὐτά πού εἶχε δεῖ. Καί αὐτά ἀπαγορεύτηκαν νά ἔλθουν πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων μέχρις ὅτου ἀνυψωθεῖ ἐπάνω στό σταυρό. Καί γι' αὐτόν τό λόγο τά φύλαξε ὁ βασιλιάς Μωσίας, γιά νά μήν ἔλθουν στόν κόσμο μέχρις ὅτου φανερωθεῖ ὁ Χριστός στό λαό του.

2. Καί ἀφοῦ φανερώθηκε πράγματι ὁ Χριστός στό λαό του πρόσταξε νά παρουσιαστοῦν αὐτά.

3. Καί τώρα, ὕστερα ἀπ' αὐτό, ὅλοι ἐφθιναν ἀπό ἀπιστία. Καί δέν ὑπάρχει κανένας παρά μόνο οἱ Λαμανίτες, καί αὐτοὶ ἀρνήθηκαν τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό προστάχθηκα νά τά κρύψω πάλι μέσα στή γῆ.

4. Ἴδεστε, ἔγραψα ἐπάνω σέ αὐτές τίς πλάκες ἀκριβῶς αὐτά τά ὁποῖα εἶδε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ. Καί ποτέ δέν εἶχαν φανερωθεῖ σπουδαιότερα πράγματα ἀπό ἐκεῖνα πού εἶχαν φανερωθεῖ στόν ἀδελφό τοῦ Ἰαρέδ.

5. Γι' αὐτό ὁ Κύριος μέ πρόσταξε νά τά γράψω, καί τά ἔγραψα. Καί μέ πρόσταξε νά τά σφραγίσω. Καί μέ πρόσταξε ἐπίσης νά σφραγίσω τήν ἔρμηνεία τους. Ὅποτε σφράγισα τοὺς διερμηνεῖς, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου.

6. Γιατί ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Δέν πρέπει νά παρουσιαστοῦν στοὺς Ἔθνικούς μέχρι τήν ἡμέρα πού θά μετανοήσουν γιά τήν ἀνομία τους, καί θά γίνουν καθαροὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

7. Καί κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη πού θά ἀσκήσουν πίστη σέ μένα, λέει ὁ Κύριος, ἀκριβῶς ὅπως ὁ ἀδελφός

του Ἰαρέδ, ὥστε νά γίνουν εξαγνισμένοι σέ ἐμένα, τότε θά τούς φανερώσω αὐτά πού εἶδε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ, μέχρι καί τήν παρουσίαση πρὸς αὐτούς ὄλων τῶν ἀποκαλύψεών μου, λέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατέρας τῶν οὐρανῶν καί τῆς γῆς, καί ὄλων ὧσων ὑπάρχουν μέσα τους.

8. Καί αὐτός πού θά μάχεται ἐναντίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ἄς εἶναι καταραμένος. Καί αὐτός πού θά τά ἀρνηθεῖ αὐτά τά πράγματα, ἄς εἶναι καταραμένος. Γιατί σέ αὐτούς δέ θά δείξω μεγαλύτερα πράγματα, λέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γιατί ἐγώ εἶμαι αὐτός πού μιλάει.

9. Καί μέ τήν προσταγή μου τά οὐράνια ἀνοίγουν καί κλείνουν, καί μέ τό λόγο μου ἡ γῆ θά δονηθεῖ, καί μέ τήν προσταγή μου οἱ κάτοικοί της θά παρέλθουν, καί μάλιστα ἔτσι σάν ἀπό φωτιά.

10. Καί ὁποῖος δέν πιστεύει τά λόγια μου δέν πιστεύει τούς μαθητές μου. Καί ἂν γίνει καί δέν μιλά, ἐσεῖς νά κρίνετε, γιατί ἐσεῖς θά ξέρετε ὅτι εἶμαι ἐγώ αὐτός πού μιλάει, κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

11. Ὅμως ὁποῖος τά πιστεύει αὐτά τά ὅποια εἶπα, αὐτόν θά τόν ἐπισκεφθῶ μέ τίς ἐκδηλώσεις τοῦ Πνεύματός μου, καί θά ξέρει καί θά δίνει μαρτυρία. Γιατί ἔνεκα τοῦ Πνεύματός μου θά ξέρει ὅτι αὐτά ὅλα εἶναι ἀληθινά, γιατί πείθει τούς ἀνθρώπους νά κάνουν τό καλό.

12. Καί ὅτιδήποτε πείθει τούς ἀνθρώπους νά κάνουν καλό εἶναι ἀπό ἐμένα, γιατί τό καλό δέν ἔρχεται ἀπό κανέναν παρά μόνον ἀπό ἐμένα. Ἐγώ εἶμαι αὐτός πού ὀδηγεῖ τούς ἀνθρώπους σέ κάθε καλό. Ὅποιος δέν πιστέψει τά λόγια μου δέ θά πιστέψει ἐμένα — ὅτι ὑπάρχω. Καί ὁποῖος δέν πιστέψει ἐμένα δέ θά πιστέψει τόν Πατέρα ὁ ὁποῖος μέ

ἔστειλε. Γιατί ἰδές, ἐγώ εἶμαι ὁ Πατέρας, ἐγώ εἶμαι τό φῶς, καί ἡ ζωή, καί ἡ ἀλήθεια τοῦ κόσμου.

13. Ἐλάτε πρὸς ἐμένα, ὦ σεῖς ἔθνηκοί, καί ἐγώ θά σᾶς δείξω τά ἀνώτερα, τή γνώση ἡ ὁποία εἶναι κρυμμένη ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας.

14. Ἐλάτε πρὸς ἐμένα, ὦ σεῖς οἴκε τοῦ Ἰσραήλ, καί θά σᾶς φανερωθεῖ πόσο μεγάλα πράγματα ἔχει ἐτοιμάσει γιά σᾶς ὁ Πατέρας, ἀπό καταβολῆς κόσμου, καί αὐτό δέν ἔχει φθάσει σέ σᾶς, ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας.

15. Ἰδέστε, ὅταν θά σχίσετε αὐτόν τόν πέπλο τῆς ἀπιστίας πού σᾶς κάνει νά παραμένετε στήν ἀπιστία σας κατάσταση τῆς ἀνομίας, καί σκληρότητας τῆς καρδιάς, καί τύφλωσης τοῦ νοῦ, τότε τά μεγάλα καί ὑπέροχα πράγματα τά ὅποια ἔχουν κρυφτεῖ ἀπό ἐσᾶς ἀπό καταβολῆς κόσμου — μάλιστα, ὅταν θά ἐικαλεῖστε τόν Πατέρα στό ὄνομά μου, μέ καρδιά συντριμμένη καί πνεῦμα μεταμελημένο, τότε θά ξέρετε ὅτι ὁ Πατέρας θυμῆθηκε τή διαθήκη τήν ὁποία ἔκανε πρὸς τούς πατέρες σας, ὦ οἴκε τοῦ Ἰσραήλ.

16. Καί τότε οἱ ἀποκαλύψεις μου αὐτές πού ἔκανα νά γραφοῦν ἀπό τό δοῦλο μου τόν Ἰωάννη, θά παρουσιαστοῦν στά μάτια ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Νά θυμάστε, ὅταν τά δεῖτε αὐτά, νά ξέρετε ὅτι ὁ καιρός πλησίασε πού αὐτά θά φανερωθοῦν στήν πραγματικότητα.

17. Ἐπομένως, ὅταν λάβετε τοῦτο τό χρονικό, νά ξέρετε ὅτι τό ἔργο τοῦ Πατέρα ἄρχισε ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

18. Μετανοήστε, λοιπόν, ὅλα ἐσεῖς τά ἄκρα τῆς γῆς, καί ἐλάτε πρὸς ἐμένα, καί πιστέψτε στό εὐαγγέλιό μου, καί βαπτιστεῖτε στό ὄνομά μου. Γιατί ὁποῖος πιστέψει καί βαπτιστεῖ, θά σωθεῖ. Ἀλλά ὁποῖος δέν πιστέψει, θά καταδικα-

στεῖ. Καί τά σημεῖα θά ἀκολουθοῦν ἐκείνους πού πιστεύουν στό ὄνομά μου.

19. Καί εὐλογημένοι εἶναι αὐτός πού θά βρεθεῖ πιστός στό ὄνομά μου κατά τήν τελευταία ἡμέρα, γιατί θά ὑψωθεῖ νά κατοικήσει στό βασίλειο τό προετοιμασμένο γι' αὐτόν ἀπό καταβολῆς κόσμου. Καί ἰδέστε, ἐγώ εἶμαι αὐτός πού τό εἶπε. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Τρεῖς μάρτυρες καί τό ἴδιο τό ἔργο θά σταθοῦν ὡς μαρτυρία γιά τό ὅτι τό Βιβλίο τοῦ Μόρμον εἶναι ἀληθινό.

Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, ἔγραψα τά λόγια πού μοῦ προστάχθηκαν, σύμφωνα μέ τή μνήμη μου. Καί σᾶς εἶπα αὐτά πού ἔχω σφραγίσει. Γι' αὐτό νά μὴν τά ἀγγίξετε μέ σκοπό νά μεταφράσετε. Γιατί αὐτό σᾶς ἔχει ἀπαγορευτεῖ, ἐκτός ἂν σιγά-σιγά τό κρίνει σοφὸ ὁ Θεός.

2. Καί ἰδέστε, μπορεῖ νά σᾶς δοθεῖ τό προνόμιο νά δείξετε τίς πλάκες σέ ἐκείνους πού θά βοηθήσουν νά φέρουν σέ φῶς τό ἔργο αὐτό.

3. Καί θά παρουσιαστοῦν μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ σέ τρεῖς. Ὅποτε αὐτοὶ θά ξέρουν σίγουρα ὅτι αὐτά εἶναι ἀληθινά.

4. Καί στό στόμα τριῶν μαρτύρων θά βασιστοῦν ὅλα αὐτά, καί στή μαρτυρία τριῶν, καί σέ τοῦτο τό ἔργο κατά τό ὅποιο θά φανερωθεῖ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λόγου του, γιά τά ὅποια ὁ Πατέρας καί ὁ Υἱός καί τό "Ἅγιο Πνεῦμα δίνουν μαρτυρία — καί ὅλα αὐτά θά σταθοῦν ὡς μαρτυρία κατά τοῦ κόσμου κατά τήν τελευταία ἡμέρα.

5. Καί ἂν γίνεῖ ὥστε νά μετανοήσουν καί νά ἔλθουν πρὸς τόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, θά γίνουν δεκτοὶ στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ.

6. Καί τώρα, ἂν δέν ἔχω ἐξουσία γι' αὐτά, ἐσεῖς ἄς κρίνετε. Γιατί θά

ξέρετε ὅτι ἔχω ἐξουσία ὅταν θά μέ δεῖτε, καί θά σταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατά τήν τελευταία ἡμέρα. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οἱ Ἰαρεδίτικες φορηγίδες ὀδηγοῦνται ἀπό τοὺς ἀνέμους στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ λαός δοξάζει τόν Κύριο γιά τήν καλοσύνη του. Ὁ Ὅριχά ὀρίζεται βασιλιάς τους. Ὁ Ἰαρέδ καί ὁ ἀδελφός του ἀπεβίωσαν.

Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, προβαίνω στό νά δώσω τό χρονικό τοῦ Ἰαρέδ καί τοῦ ἀδελφοῦ του.

2. Γιατί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἐτοίμασε ὁ Κύριος τίς πέτρες αὐτές πού εἶχε κουβαλήσει ὁ Ἰαρέδ ἐπάνω στό βουνό, ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ κατέβηκε ἀπό τό βουνό, καί ἔβαλε τίς πέτρες μέσα στά σκάφη τά ὅποια εἶχαν ἐτοιμαστεῖ, μία σέ κάθε ἄκρη τους. Καί ἰδέστε, αὐτές ἔφεγγαν τά σκάφη.

3. Καί ἔτσι ὁ Κύριος ἔκανε πέτρες νά λάμπουν στό σκοτάδι, γιά νά φέγγουν στοὺς ἄνδρες, στίς γυναῖκες καί στά παιδιά, ὥστε νά μὴ δισχίσουν τά μεγάλα νερά στό σκοτάδι.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος ὁ Θεός ἔκανε νά σηκωθεῖ ἕνα σφοδρὸ φύσημα ἀνέμου ἐπάνω στό πρόσωπο τῶν νερῶν, πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Καί ἔτσι κλυδωνίζονταν ἐπάνω στά κύματα τῆς θάλασσας ἐμπρὸς τόν ἄνεμο.

6. Καί ἔγινε ὥστε πολλές φορές θάφτηκαν στά βάθη τῆς θάλασσας, ἀπό τά κύματα βουνά πού ἔσπαζαν ἐπάνω τους, καί ἀπὸ τίς μεγάλες καί φοβερές θυέλλες ἐπίσης, πού προκαλοῦνταν ἀπὸ τήν ἀγριότητα τοῦ ἀνέμου.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν θαύονταν στό βάθος δέν ὑπῆρχε νερὸ πού νά τοὺς βλάψει, ἀφοῦ τά σκάφη τους ἦταν στεγανά σάν μιά γαβάθα, καί ἦταν ἐπίσης στεγανά σάν τήν κιβωτὸ

του Νῶε. Ὅποτε, ὅταν περιβάλλονταν ἀπό πολλά νερά, ἐπικαλοῦνταν τόν Κύριο, καί ἐκεῖνος τούς ἔφερνε πάλι στήν κορυφή τῶν βουνών.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἄνεμος δέν ἔπαψε ποτέ νά φυσάει πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἐνῶ βρίσκονταν ἐπάνω στά νερά. Καί ἔτσι προχωροῦσαν ἐμπρός στόν ἄνεμο.

9. Καί ἔψαλλαν δοξολογίες πρὸς τόν Κύριο. Μάλιστα, ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἔψαλλε δοξολογίες πρὸς τόν Κύριο, καί εὐχαριστοῦσε καί δοξολογοῦσε τόν Κύριο ὅλη μέρα. Καί ὅταν ἐρχόταν ἡ νύχτα, δέν ἔπαυαν νά δοξολογοῦν τόν Κύριο.

10. Καί ἔτσι ὁδηγοῦνταν ἐμπρός, καί κανένα θηρίο τῆς θάλασσας δέν μποροῦσε νά τούς συντριῖει, οὔτε κῆτος πού νά μποροῦσε νά τούς βλάψει, καί εἶχαν φῶς διαρκῶς, εἴτε ἦταν πάνω ἀπό τό νερό εἴτε κάτω ἀπό τό νερό.

11. Καί ἔτσι ὁδηγοῦνταν ἐμπρός, τριακόσιες καί σαράντα καί τέσσερις μέρες ἐπάνω στό νερό.

12. Καί ἄραξαν ἐπάνω στήν παραλία τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας. Καί ὅταν πάτησαν τό πόδι τους ἐπάνω στίς παραλίες τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, γονάτισαν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, καί ταπεινώσαν τούς ἑαυτούς τους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καί ἔχυσαν δάκρυα χαρᾶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνεκα τοῦ πλήθους ἀπό τά στοργικά ἐλέη του πρὸς αὐτούς.

13. Καί ἔγινε ὥστε προχώρησαν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας καί ἄρχισαν νά καλλιεργοῦν τή γῆ.

14. Καί ὁ Ἰαρέδ εἶχε τέσσερις γιούς. Καί ὀνομάζονταν Ἰακώμ, Γαλά, Μαχά καί Ὅριχά.

15. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἀπέκτησε κι αὐτός γιούς καί κόρες.

16. Καί οἱ φίλοι τοῦ Ἰαρέδ καί τοῦ ἀδελφοῦ του ἦταν κατά τόν ἀριθμό περίπου εἴκοσι καί δύο ψυ-

χές. Καί ἀπέκτησαν κι αὐτοί γιούς καί κόρες προτοῦ νά ἔλθουν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ἔτσι λοιπόν ἄρχισαν νά εἶναι πολλοί.

17. Καί εἶχαν διδαχτεῖ νά βαδίζουν ταπεινά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καί εἶχαν διδαχτεῖ ἐπίσης ἀπό τά ὕψη.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἄρχισαν νά σκορπίζονται ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας καί νά πληθύνονται καί νά καλλιεργοῦν τή γῆ. Καί ἔγιναν ἰσχυροί στή χώρα.

19. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ ἄρχισε νά γερνάει, καί εἶδε ὅτι σύντομα θά ἔπρεπε νά κατεβεῖ στόν τάφο. Ὅποτε, εἶπε στόν Ἰαρέδ. "Ἄς συγκεντρώσουμε τό λαό μας γιά νά τούς ἀριθμήσουμε, γιά νά μάθουμε ἀπό αὐτούς τί θά θέλουν ἀπό ἐμᾶς προτοῦ κατεβούμε στόν τάφο μας.

20. Ὅποτε, ὁ λαός συγκεντρώθηκε. Λοιπόν, ὁ ἀριθμός τῶν γιῶν καί τῶν θυγατέρων τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρέδ ἦταν εἴκοσι καί δύο ψυχές. Καί ὁ ἀριθμός τῶν γιῶν καί θυγατέρων τοῦ Ἰαρέδ ἦταν δώδεκα, ἔχοντας τέσσερις γιούς.

21. Καί ἔγινε ὥστε ἀριθμήσαν τό λαό τους. Καί ἀφοῦ τούς ἀριθμήσαν, ζήτησαν νά μάθουν ἀπ' αὐτούς αὐτά πού θά ἤθελαν νά τούς κάνουν προτοῦ κατεβοῦν στόν τάφο τους.

22. Καί ἔγινε ὥστε ὁ λαός τούς ζήτησε νά χρίσουν ἕναν ἀπό τούς γιούς τους γιά νά εἶναι βασιλιάς τους.

23. Καί τώρα, ιδέστε, αὐτό ἦταν πολὺ θλιβερό γι' αὐτούς. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ τούς εἶπε: "Ἀσφαλῶς αὐτό τό πράγμα ὁδηγεῖ σέ ὑποδούλωση.

24. Ὅμως ὁ Ἰαρέδ εἶπε στόν ἀδελφό του: "Ἀφησέ τους νά ἔχουν βασιλιά. Ὅποτε αὐτός τούς εἶπε: Διαλέξε ἀπό τούς γιούς μας ἕνα βασιλιά, αὐτόν πού θέλετε.

25. Καί ἔγινε ὥστε αὐτοί διάλεξαν

καί μάλιστα τόν πρωτότοκο τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρέδ. Καί τό ὄνομά του ἦταν Παγάγ. Καί ἔγινε ὥστε αὐτός ἀρνήθηκε καί δέν ἤθελε νά εἶναι βασιλιάς τους. Καί ὁ λαός ἤθελε νά τόν πείσει ὁ πατέρας του, ἀλλά ὁ πατέρας του δέν τόν πείσε. Καί τούς πρόσταξε νά μήν πείσουν κανέναν νά γίνε βασιλιάς τους.

26. Καί ἔγινε ὥστε διάλεξαν ὄλους τούς ἀδελφούς τοῦ Παγάγ, καί αὐτοί δέν ἤθελαν.

27. Καί ἔγινε ὥστε οὔτε οἱ γιοί τοῦ Ἰαρέδ ἤθελαν, ὄλοι τους ἐκτός ἀπό ἕναν. Καί ὁ Ὅριχά χρίσθηκε γιά νά εἶναι βασιλιάς τοῦ λαοῦ.

28. Καί ἄρχισε νά βασιλεύει, καί ὁ λαός ἄρχισε νά εὐημερεῖ, καί ἔγιναν πάρα πολύ πλούσιοι.

29. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἰαρέδ πέθανε, καί ὁ ἀδελφός του ἐπίσης.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ὅριχά βέδιδιζε ταπεινόφρονα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καί θυμόταν τί σπουδαῖα πράγματα εἶχε κάνει ὁ Κύριος γιά τόν πατέρα του, καί δίδασκε καί τό λαό του τί σπουδαῖα πράγματα εἶχε κάνει ὁ Κύριος γιά τούς πατέρες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ὁ Ὅριχά βασιλεύει μέ χρηστότητα. Ἀνάμεσα σέ ἀρπαγή καί διαμάχη ἰδρύνονται τά ἀντίπαλα βασίλεια τοῦ Σοῦλε καί τοῦ Κοχώρ. Οἱ προφῆτες καταριοῦνται τήν ἀνομία καί τήν εἰδωλολατρία τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τότε μετανοοῦν.

Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ὅριχά ἔκρινε στή χώρα, μέ χρηστότητα ὄλες τίς ἡμέρες του, τοῦ ὁποῖου οἱ ἡμέρες ἦταν πάρα πολλές.

2. Καί ἀπέκτησε γιούς καί κόρες. Μάλιστα, ἀπέκτησε τριάντα καί ἕνα, ἀνάμεσα στούς ὁποῖους ἦταν εἴκοσι καί τρεῖς γιοί.

3. Καί ἔγινε ὥστε ἀπέκτησε καί τόν Κίμπ στά γεράματά του. Καί

ἔγινε ὥστε ὁ Κίμπ βασιλέψε μετά ἀπό αὐτόν. Καί ὁ Κίμπ ἀπέκτησε τόν Κοριχώρ.

4. Καί ὅταν ὁ Κοριχώρ ἦταν τριάντα καί δύο χρονῶν, ἐπαναστάτησε κατά τοῦ πατέρα του, καί πῆγε καί κατοίκησε στή γῆ τοῦ Νεχώρ. Καί ἀπέκτησε γιούς καί κόρες, καί ἔγιναν πάρα πολύ ὁμορφοί. Ὅποτε ὁ Κοριχώρ παρέσυρε πολλούς ἀνθρώπους μέ τό μέρος του.

5. Καί ὅταν συγκέντρωσε στρατό ἦλθε στή γῆ τοῦ Μορών ὅπου κατοικοῦσε ὁ βασιλιάς, καί τόν ἔπιασε αἰχμάλωτο, πράγμα τό ὁποῖο ἔκανε νά πραγματοποιηθεῖ αὐτό που εἶπε ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ, ὅτι θά φέρνονταν σέ ὑποδούλωση.

6. Λοιπόν ἡ γῆ τοῦ Μορών, ὅπου ζοῦσε ὁ βασιλιάς, ἦταν κοντά στή χώρα που ὀνομαζόταν Ἐρήμωση ἀπό τούς Νεφίτες.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κίμπ ἔζησε σέ ὑποδούλωση, καί ὁ λαός του ὑπό τόν Κοριχώρ τό γιό του, μέχρι που ἦταν πάρα πολύ γέρος. Ὅμως ὁ Κίμπ ἀπέκτησε τόν Σοῦλε στά γεράματά του, ἐνώ βρισκόταν ἀκόμη σέ αἰχμαλωσία.

8. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σοῦλε εἶχε θυμώσει μέ τόν ἀδελφό του. Καί ὁ Σοῦλε ἔγινε δυνατός, καί ἔγινε ἰσχυρός κατά τή δύναμη τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἦταν ἐπίσης ἰσχυρός κατά τήν κρίση.

9. Ὅποτε, ἦλθε στό λόφο Ἐφραῖμ, καί ἐβγαλε μετάλλευμα ἀπό τό λόφο, καί ἐφτιαξε σπαθιά ἀπό ἀτσάλι γιά ἐκείνους που εἶχε παρασύρει μέ τό μέρος του. Καί ἀφού τούς ὅπλισε μέ σπαθιά, ἐπέστρεψε στήν πόλη Νεχώρ, καί ἔδωσε μάχη πρὸς τόν ἀδελφό του Κοριχώρ, πράγμα μέ τό ὁποῖο ἀπέκτησε τή βασιλεία καί τήν ἀποκατέστησε στόν πατέρα του Κίμπ.

10. Καί τώρα, ἐνεκα αὐτοῦ που ἔκανε ὁ Σοῦλε, ὁ πατέρας του τοῦ

ἀπένειμε τή βασιλεία. Ὅποτε ἄρχισε νά βασιλεύει στή θέση τοῦ πατέρα του.

11. Καί ἔγινε ὥστε ἔκρινε μέ χρηστότητα, καί ἐξάπλωσε τό βασιλείο του ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, γιατί ὁ λαός εἶχε γίνει ἐξαιρετικά πολυάριθμος.

12. Καί ἔγινε ὥστε καί ὁ Σούλε ἀπέκτησε πολλούς γιούς καί κόρες.

13. Καί ὁ Κοριχώρ μετάνοιωσε γιά τό τόσο μεγάλο κακό πού εἶχε κάνει. Ὅποτε, ὁ Σούλε τοῦ ἔδωσε ἐξουσία στό βασιλείο του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριχώρ εἶχε πολλούς γιούς καί κόρες. Καί ἀνάμεσα στους γιούς τοῦ Κοριχώρ ἦταν ἓνας πού τό ὄνομά του ἦταν Νῶε.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νῶε ἐπαναστάτησε κατά τόν Σούλε, τόν βασιλιά, καί τοῦ πατέρα του Κοριχώρ, καί παρέσυρε τόν Κοχώρ τόν ἀδελφό του, ὅπως ἐπίσης καί ὄλους τούς ἀδελφούς του καί πολλούς ἀπό τό λαό.

16. Καί ἔδωσε μάχη πρὸς τόν Σούλε, τόν βασιλιά, κατά τήν ὁποία ἀπέκτησε τή γῆ τῆς πρώτης κληρονομίας τους. Καί ἔγινε βασιλιάς σέ ἐκεῖνο τό τμήμα τῆς χώρας.

17. Καί ἔγινε ὥστε ἔδωσε μάχη πάλι πρὸς τόν Σούλε, τόν βασιλιά. Καί πῆρε τόν Σούλε, τόν βασιλιά καί τόν ἔφερε αἰχμάλωτο στό Μοράν.

18. Καί ἔγινε ὥστε καθώς ἦταν ἔτοιμος νά τόν θανατώσει, οἱ γιοί τοῦ Σούλε γλίστρησαν μέσα στό σπίτι τοῦ Νῶε τή νύχτα καί τόν σκότωσαν, καί ἔσπασαν τήν πόρτα τῆς φυλακῆς καί ἔβγαλαν ἔξω τόν πατέρα τους, καί τόν ἔβαλαν στό θρόνο του στό βασιλείο του.

19. Λοιπόν, ὁ γίος τοῦ Νῶε οἰκοδόμησε τό βασιλείο στή θέση του. Ὅμως δέν κέρδισαν περισσότερη ἐξουσία πιά ἐπὶ τοῦ Σούλε τοῦ βασιλιά, καί οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν ὑπό

τή βασιλεία τοῦ Σούλε τοῦ βασιλιά, εὐημεροῦσαν πάρα πολύ καί ἔγιναν σπουδαῖοι.

20. Καί ἡ χώρα διαιρέθηκε. Καί ὑπῆρχαν δύο βασιλεία, τό βασιλείο τοῦ Σούλε, καί τό βασιλείο τοῦ Κοχώρ, τοῦ γιου τοῦ Νῶε.

21. Καί ὁ Κοχώρ, ὁ γιός τοῦ Νῶε, ἔκανε ὥστε ὁ λαός του νά δώσει μάχη κατά τοῦ Σούλε, κατά τήν ὁποία ὁ Σούλε τούς νίκησε καί σκότωσε τόν Κοχώρ.

22. Λοιπόν ὁ Κοχώρ εἶχε ἓνα γιό πού λεγόταν Νεβρώδ. Καί ὁ Νεβρώδ ἔδωσε τό βασιλείο τοῦ Κοχώρ στό Σούλε, καί κέρδισε εὖνοια στά μάτια τοῦ Σούλε. Ὅποτε, ὁ Σούλε ἀπένειμε μεγάλες χάρες πρὸς αὐτόν, καί αὐτός ἔκανε στό βασιλείο τοῦ Σούλε σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του.

23. Καί κατά τή βασιλεία τοῦ Σούλε, ἤλθαν καί προφήτες ἀνάμεσα στό λαό, οἱ ὁποῖοι εἶχαν σταλθεῖ ἀπό τόν Κύριο, προφητεύοντας ὅτι ἡ ἀνομία καί εἰδωλολατρεία τοῦ λαοῦ ἔφερνε κατάρρα στή χώρα, καί θά καταστρέφονταν ἂν δέ μετανουῶσαν.

24. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἔβριζαν κατά τῶν προφητῶν, καί τούς κοροΐδευαν. Καί ἔγινε ὥστε ὁ βασιλιάς Σούλε ἔκρινε ἐναντίον ὅλων ἐκείνων πού ἔβριζαν τούς προφήτες.

25. Καί ἐπέβαλε νόμο σέ ὅλη τή χώρα, ὁ ὁποῖος ἔδινε ἐξουσία στους προφήτες νά πᾶνε ὅπου ἤθελαν. Καί ἀπό αὐτήν τή αἰτία οἱ ἄνθρωποι ὀδηγήθηκαν στή μετάνοια.

26. Καί ἐπειδή μετάνοιωσαν οἱ ἄνθρωποι γιά τίς ἀνομίες καί τίς εἰδωλολατρεῖες τους, ὁ Κύριος τούς ἄφησε νά σωθοῦν, καί ἐκεῖνοι ἄρχισαν νά εὐημεροῦν πάλι στή χώρα. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σούλε ἀπέκτησε γιούς καί κόρες στά γεράματα του.

27. Καί δέν ὑπῆρξαν πιά πόλεμοι κατά τίς ἡμέρες τοῦ Σούλε. Καί θυμότεν τά ὑπέροχα πράγματα πού ὁ

Κύριος είχε κάνει για τους πατέρες του πού τους έφερε διαμέσου του μεγάλου βάρους στη γη της επαγγελίας. Λοιπόν έκρινε με χρηστότητα όλες τις ημέρες του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Υπάρχουν προστριβές και διαμάχες για το βασίλειο. Ο Άκίς σχηματίζει μία όρκωτή μυστική συνωμοσία για να σκοτώσουν το βασίλειά. Οι μυστικές συνωμοσίες είναι από το διάβολο και καταλήγουν στον αφανισμό των εθνών. Οι σύγχρονοι Έθνικοί προειδοποιούνται για τη μυστική συνωμοσία που θα επιδιώκει να ανατρέψει την ελευθερία όλων των χωρών, εθνών και κρατών.

Και έγινε ώστε απέκτησε τον Γομόρ, και ο Γομόρ βασίλεψε μετά από αυτόν. Και ο Γομόρ απέκτησε τον Ίαρέδ. Και ο Ίαρέδ απέκτησε γιούς και κόρες.

2. Και ο Ίαρέδ επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, και ήλθε και κατοίκησε στη γη του Χήθ. Και έγινε ώστε κολάκεψε πολλούς με τα πανούργα του λόγια, μέχρι πού κέρδισε το μισό βασίλειο.

3. Και όταν κέρδισε το μισό βασίλειο έδωσε μάχη προς τον πατέρα του, και πήρε τον πατέρα του αιχμάλωτο και τον υποχρέωσε να υπηρετεί κατά την αιχμαλωσία.

4. Λοιπόν, κατά τις ημέρες της βασιλείας του Γομόρ, βρισκόταν σε αιχμαλωσία τις μισές μέρες της ζωής του. Και έγινε ώστε απέκτησε γιούς και κόρες, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο Έσρώμ και ο Κοριάντουμρ.

5. Και αυτοί είχαν θυμώσει υπερβολικά για τις πράξεις του Ίαρέδ, του αδελφού τους, τόσο πολύ πού συγκέντρωσαν στρατό και έδωσαν μάχη εναντίον του Ίαρέδ. Και έγινε ώστε έδωσαν τη μάχη εναντίον του κατά τη νύχτα.

6. Και έγινε ώστε όταν θανάτω-

σαν τό στρατό του Ίαρέδ, ήταν έτοιμοι να τον σκοτώσουν κι αυτόν. Και εκείνος τους ίκέτευσε να μην τον σκοτώσουν, και θά παρέδινε τη βασιλεία στον πατέρα του. Και έγινε ώστε του χάρισαν τη ζωή του.

7. Και τότε ο Ίαρέδ ήταν υπερβολικά λυπημένος για την απώλεια της βασιλείας, γιατί είχε θέσει την καρδιά του στη βασιλεία και στη δόξα του κόσμου.

8. Λοιπόν η κόρη του Ίαρέδ πού ήταν εξαιρετικά έπιτήδεια, και πού έβλεπε τη θλίψη του πατέρα της, σκέφτηκε να έπινοήσει ένα σχέδιο με τό όποιο να μπορέσει να ανακτήσει τη βασιλεία για τον πατέρα της.

9. Λοιπόν η κόρη του Ίαρέδ ήταν πάρα πολύ όμορφη. Και έγινε ώστε μίλησε με τον πατέρα της και του είπε: Για ποιά πράγμα έχει ο πατέρας μου τόσο μεγάλη θλίψη; Δέν έχει διαβάσει τό χρονικό πού έφεραν οί πατέρες μας διασχίζοντας τό μέγα βάθος; Ίδές, δέν υπάρχει τάχα μία αφήγηση σχετικά με αυτούς τους παλαιούς, ότι αυτοί με τά μυστικά τους σχέδια απέκτησαν βασίλεια και μεγάλη δόξα;

10. Τώρα, λοιπόν, ας στείλει ο πατέρας μου να φέρει τον Άκίς, τό γιό του Κιμνώρ. Και ίδές, εγώ είμαι όμορφη, και θά χορέψω εμπρός του, και θά τον ευχαριστήσω, ώστε να μέ έπιθυμήσει για γυναίκα του. Όπότε, αν σου ζητήσει να του δώσεις έμένα για γυναίκα του, τότε έσύ να πείς: Θά τή δώσω αν μου φέρεις τό κεφάλι του πατέρα μου, του βασιλιά.

11. Λοιπόν ο Γομόρ ήταν φίλος του Άκίς. Όπότε, όταν ο Ίαρέδ έστειλε και έφερε τον Άκίς, η κόρη του Ίαρέδ χόρεψε εμπρός του ώστε τον ευχαρίστησε, τόσο πολύ ώστε τήν έπιθυμήσε για γυναίκα του. Και έγινε ώστε είπε στον Ίαρέδ: Δώσε μου την για γυναίκα μου.

12. Και ο Ίαρέδ του είπε: Θά σου

τή δώσω, ἂν μοῦ φέρεις τό κεφάλι τοῦ πατέρα μου, τοῦ βασιλιᾶ.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἰαρέδ μάζεψε μέσα στό σπῖτι τοῦ Ἰαρέδ ὄλους τοὺς συγγενεῖς του, καί τοὺς εἶπε: Θέλετε νά μοῦ ὀρκιστεῖτε ὅτι θά εἴστε πιστοί σέ μένα σέ αὐτό πού θά σᾶς ζητήσω;

14. Καί ἔγινε ὥστε ὄλοι τοὺς ὀρκίστηκαν πρὸς αὐτόν, στό Θεό τῶν οὐρανῶν, ἐπίσης καί στοὺς οὐρανούς, ἐπίσης καί στή γῆ, καί στό κεφάλι τοὺς, ὅτι ὄποιος παρέκλινε ἀπό τῆ συμπαράστασι πού ζήτησε ὁ Ἰαρέδ, νά ἔχανε τό κεφάλι του, καί ὄποιος φανέρωνε ὀτιδῆποτε τοὺς εἶχε κάνει γνωστό ὁ Ἰαρέδ, αὐτός νά ἔχανε τῆ ζωῆ του.

15. Καί ἔγινε ὥστε ἔτσι συμφώνησαν μέ τόν Ἰαρέδ. Καί ὁ Ἰαρέδ τοὺς χορήγησε τοὺς ὀρκους πού εἶχαν δοθεῖ ἀπό ἐκεῖνους τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, πού κι αὐτοί ἐπιδίωκαν δύναμη, οἱ ὄποιοι εἶχαν μεταβιβαστεῖ ἀπό τόν Κάιν, ὁ ὄποιος ἦταν δολοφόνος ἀπό τὴν ἀρχή.

16. Καί τηροῦνταν ἀπό τῆ δύναμη τοῦ διαβόλου γιά νά χορηγοῦν αὐτοὺς τοὺς ὀρκους στοὺς ἀνθρώπους, νά τοὺς τηροῦν στό σκοτάδι, γιά νά βοηθοῦν κάτι τέτοιους πού ἐπιζητοῦσαν δύναμη νά κερδίσουν δύναμη, καί νά δολοφονοῦν, καί νά ληηλατοῦν καί νά ψεύδονται καί νά διαπράττουν ὄλων τῶν εἰδῶν τίς ἀνομίαις καί πορνεῖαις.

17. Καί ἦταν ἡ κόρη τοῦ Ἰαρέδ πού τό ἔβαλε στήν καρδιά του νά ψάξει αὐτά τά πράγματα τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Καί ὁ Ἰαρέδ τό ἔβαλε στήν καρδιά τοῦ Ἰαρέδ. Ὅποτε, ὁ Ἰαρέδ, τό χορήγησε στοὺς συγγενεῖς καί φίλους του, παρασύροντάς τους μέ ὄραιες ὑποσχέσεις γιά νά κάνουν ὀτιδῆποτε αὐτός ἐπιθυμοῦσε.

18. Καί ἔγινε ὥστε σχημάτισαν μιὰ μυστική συνωμοσία, ὄπως ἐκεῖνοι τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ἡ ὄποια συ-

νωμοσία εἶναι πῶ ἀποτροπιαστική καί ἀπαίσια ἀπό ὄλες, στά μάτια τοῦ Θεοῦ.

19. Γιατί ὁ Κύριος δέν ἐργάζεται μέ μυστικές συνωμοσίες, οὔτε ποτέ θέλει νά χύνει ὁ ἄνθρωπος αἷμα, ἀλλά κατὰ τά πάντα τό ἔχει ἀπαγορεύσει, ἀπό τὴν ἀρχή τοῦ ἀνθρώπου.

20. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, δέ γράφω τόν τρόπο τῶν ὀρκων τους καί τῶν συνωμοσιῶν τους, γιάτί μοῦ ἔγινε γνωστό ὅτι αὐτά τά ἔχουν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι, καί τά ἔχουν οἱ Λαμανῖτες.

21. Καί αὐτά προκάλεσαν τόν ἀφανισμό ἐτούτου τοῦ λαοῦ, γιά τόν ὄποιο μιλῶ τώρα, καί τόν ἀφανισμό ἐπίσης τοῦ λαοῦ τοῦ Νεφί.

22. Καί ὄποιοδῆποτε ἔθνος ὑποστηρίζει τέτοιαις μυστικῆς συνωμοσίαις, γιά νά ἀποκτήσει δύναμη καί κέρδος, μέχρι νά διαδοθοῦν σέ ὄλο τό ἔθνος, ἰδέστε, θά ἀφανιστοῦν. Γιατί ὁ Κύριος δέ θά ἀφήσει τό αἷμα τῶν ἁγίων του, πού θά χυθεῖ ἀπό αὐτούς, πάντα νά κραυγάζει πρὸς αὐτόν ἀπό τό ἔδαφος γιά ἐκδίκηση γι' αὐτούς καί νά μὴν παίρνει ἐκδίκηση γι' αὐτούς.

23. Ἐπομένως, ὦ σεῖς Ἐθνικοί, εἶναι σοφία τοῦ Θεοῦ πού αὐτά τά πράγματα θά σᾶς φανερωθοῦν, ὥστε ἔτσι νά μπορέσετε νά μετανοήσετε ἀπό τίς ἁμαρτίαις σας, καί νά μὴν ἀφήσετε αὐτές τίς δολοφονικῆς συνωμοσίαις νά ὑπερέχουν ἀπό σᾶς, πού ἔχουν ἀνοικοδομηθεῖ γιά νά ἀποκτήσουν δύναμη καί κέρδος — καί τό ἔργο, μάλιστα, τό ἔργο τοῦ ἀφανισμοῦ νά πέσει ἐπάνω σας, μάλιστα, τό σπαθί τῆς δικαιοσύνης τοῦ Αἰῶνιου Θεοῦ νά πέσει κατεπάνω σας, πρὸς ἀνατροπή σας καί καταστροφή σας ἂν ἀφήσετε νά ὑπάρξουν αὐτά τά πράγματα.

24. Λοιπόν, ὁ Κύριος σᾶς προστάζει, ὄταν δεῖτε αὐτά τά πράγματα νά ἔρχονται ἀνάμεσά σας, νά ξυπνή-

σετε συναισθανόμενοι την άπαισία κατάστασή σας, εξαιτίας αυτής της μυστικής συνωμοσίας που θά ύπάρχει ανάμεσά σας. Ειδαλλίως, αλίμονο σ' αυτήν, εξαιτίας του αίματος εκείνων που θανατώθηκαν. Γιατί κραυγάζουν από τό χώμα για έκδίκηση επ' αυτής, και επί εκείνων που την έδραιώσαν.

25. Γιατί θά γίνει ώστε όποιος την έδραιώνει επιδιώκει νά ανατρέψει την έλευθερία όλων των χωρών, έθνών και κρατών. Και πραγματοποιεί τόν άφανισμό όλων των λαών, γιατί έδραιώνεται από τό διάβολο, που είναι ο πατέρας κάθε ψευτιάς, αυτόν τόν ίδιο ψεύτη που εξαπάτησε τούς πρώτους γονείς μας, μάλιστα, αυτόν τόν ίδιο ψεύτη που έκανε τόν άνθρωπο νά διαπράξει φόνο από την αρχή, που σκληρυνε την καρδιά των ανθρώπων ώστε δολοφόνησαν τούς προφήτες, και τούς λιθοβόλησαν, και τούς έδιωξαν από την αρχή.

26. Λοιπόν, εγώ, ο Μορόνι, προστάχθηκα νά τά γράψω αυτά ώστε τό κακό νά εγκαταλειφθεί, και ώστε νά έλθει ο καιρός που ο Σατανάς νά μήν έξουσιάζει τίς καρδιές των τέκνων των ανθρώπων, αλλά νά πεισθούν νά κάνουν τό καλό διαρκώς, ώστε νά μπορέσουν νά έλθουν στην πηγή κάθε δικαιοσύνης και νά σωθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ή βασιλεία μεταβιβάζεται από τόν ένα στον άλλο μέ κληρονομικότητα και μη-χανορραφία και φόνο. Ο Έμέρ είδε τόν Υίο της Δικαιοσύνης. Πολλοί προφήτες φωνάζουν μετάνοια. Μεγάλη πείνα και δηλητηριώδη φίδια μαστίζουν τό λαό.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προβαίνω στό χρονικό μου. Λοιπόν, ιδέστε, έγινε ώστε εξαιτίας των μυστικών συνωμοσιών του Άκίς και των φί-

λων του, ιδέστε, άνέτρεψαν τή βασιλεία του Γομόρ.

2. Όμως, ο Κύριος ήταν πολυεύσπλαχνος προς τόν Γομόρ, επίσης και προς τούς γιούς του και τίς κόρες του που δέν έπιζητούσαν τόν άφανισμό του.

3. Και προειδοποίησε ο Κύριος τόν Γομόρ σέ όνειρο νά φύγει έξω από τή χώρα. Όπότε, ο Γομόρ, έφυγε έξω από τή χώρα μέ την οικογένειά του, και ταξίδεψε πολλές ημέρες και έφθασε στό λόφο του Σήμ και τόν πέρασε, και έφθασε στον τόπο όπου καταστράφηκαν οί Νεφίτες, και από εκεί προς τά ανατολικά, και ήλθαν σέ έναν τόπο που λεγόταν Άβλώμ, κοντά στην παραλία, και εκεί έστησε τή σκηνή του, και οί γιοί του και οί κόρες του επίσης, και όλος ο οίκος του, εκτός από τόν Ίαρέδ και τήν οικογένειά του.

4. Και έγινε ώστε ο Ίαρέδ χρίστηκε βασιλιάς του λαού, από τό χέρι της άνομίας, και έδωσε τήν κόρη του στον Άκίς για γυναίκα του.

5. Και έγινε ώστε ο Άκίς ζητούσε τή ζωή του πεθερού του. Και άπειθύνηκε σέ εκείνους που είχε όρκίσει μέ τόν όρκο των αρχαίων, και απέκτησαν τό κεφάλι του πεθερού του, καθώς καθόταν επάνω στό θρόνο του, δίνοντας άκρόαση στό λαό του.

6. Γιατί τόσο μεγάλη ήταν ή έξάπλωση αυτής της άνομης και μυστικής κοινωνίας που είχε διαφθείρει τίς καρδιές όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό ο Ίαρέδ δολοφονήθηκε επάνω στό θρόνο του, και ο Άκίς βασίλεψε στή θέση του.

7. Και έγινε ώστε ο Άκίς άρχισε νά ζηλεύει τό γιό του, γι' αυτό τόν έκλεισε στή φυλακή, και τόν είχε μέ λίγη ή καθόλου τροφή μέχρι που υπέστη θάνατο.

8. Καί τότε, ὁ ἀδελφός ἐκείνου πού ὑπέστη θάνατο, (καί τό ὄνομά του ἦταν Νιμρά) θύμωσε μέ τόν πατέρα του, ἐξαιτίας αὐτοῦ πού εἶχε κάνει ὁ πατέρας του στόν ἀδελφό του.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Νιμρά συγκέντρωσε ἓνα μικρό ἀριθμό ἀνδρῶν, καί ἔφυγαν ἔξω ἀπό τή χώρα, καί ἤλθαν καί κατοίκησαν μέ τόν Γομόρ.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄκίς ἀπέκτησε ἄλλους γιούς, καί ἐκεῖνοι κέρδισαν τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, παρόλο πού εἶχαν ὀρκιστεῖ σέ αὐτόν νά κάνουν κάθε εἶδους ἀνομία σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού αὐτός ἐπιθυμοῦσε.

11. Λοιπόν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἄκίς ἐπιθυμοῦσαν κέρδος, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Ἄκίς ἐπιθυμοῦσε κύρος. Γι' αὐτό οἱ γιοί τοῦ Ἄκίς τούς πρόσφεραν χρήματα, μέ τά ὁποῖα παρέσφραναν τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἀνθρώπων μέ τό μέρος τους.

12. Καί ἄρχισε πόλεμος μεταξύ τῶν γιῶν τοῦ Ἄκίς καί τοῦ Ἄκίς, ὁ ὁποῖος διάρκεσε γιά διάστημα πολλῶν χρόνων, μάλιστα, μέχρι τόν ἀφανισμό σχεδόν ὅλων τῶν ἀνθρώπων τοῦ βασιλείου, μάλιστα, ὅλων, ἐκτός ἀπό τριάντα ψυχές, καί ἐκείνων πού ἔφυγαν μέ τόν οἶκο τοῦ Γομόρ.

13. Ὅποτε, ὁ Γομόρ, ἀποκαταστάθηκε πάλι στή γῆ τῆς κληρονομίας του.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Γομόρ ἄρχισε νά γερνάει. Κι ὁμως, στά γεράματα του ἀπέκτησε τόν Ἐμέρ. Καί ἔχρισε τόν Ἐμέρ νά εἶναι βασιλιάς νά βασιλεύει στή θέση του.

15. Καί ἀφοῦ ἔχρισε τόν Ἐμέρ νά εἶναι βασιλιάς, εἶδε εἰρήνη στή χώρα γιά διάστημα δύο χρόνων, καί πέθανε, ἀφοῦ εἶχε δεῖ πάρα πολλές ἡμέρες, οἱ ὁποῖες ἦταν γεμάτες θλίψη. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἐμέρ βασι-

λεψε στή θέση του καί συμπλήρωσε τά βήματα τοῦ πατέρα του.

16. Καί ὁ Κύριος ἄρχισε πάλι νά ἀφαιρεῖ τήν κατάρα ἀπό τή χώρα, καί ὁ οἶκος τῶν Ἐμέρ εὐημεροῦσε πάρα πολύ ὑπό τή βασιλεία τοῦ Ἐμέρ. Καί σέ διάστημα ἐξήντα καί δύο χρόνων εἶχαν γίνει ὑπερβολικά δυνατοί, τόσο ὥστε ἔγιναν πάρα πολύ πλούσιοι —

17. Ἔχοντας κάθε εἶδους φρούτα καί σιτηρά καί μετάξια καί ἐκλεκτά λινά καί χρυσάφι καί ἀσήμι καί πολύτιμα ἀντικείμενα.

18. Ἐπίσης καί κάθε εἶδους ζῶα, βοιοειδή καί ἀγελάδες καί πρόβατα καί χοιρινά καί γίδια, ἐπίσης καί πολλά ἄλλα εἶδη ζῶων πού χρησίμευαν γιά τροφή τοῦ ἀνθρώπου.

19. Καί εἶχαν ἐπίσης ἄλογα καί γαϊδουρία, καί ὑπῆρχαν ἐλέφαντες καί κουρηλάμω καί κουμώμ.

20. Καί ἔτσι ἔξεχσε ὁ Κύριος τίς εὐλογίες του ἐπάνω σέ αὐτήν τή γῆ, ἡ ὁποῖα ἦταν ἐκλεκτή ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς. Καί πρόσταξε ὅτι ὁποῖος κατέχει τή χώρα ἔπρεπε νά τήν κατέχει πρός τόν Κύριο, εἰδαλλίως θά καταστρέφονταν ὅταν θά ὀρίμαζαν σέ ἀνομία. Γιατί ἐπάνω σέ κάτι τέτοιους, λέει ὁ Κύριος: Θά ξεχύσω τήν πληρότητα τῆς ὀργῆς μου.

21. Καί ὁ Ἐμέρ ἔκρινε μέ χρηστότητα ὅλες τίς ἡμέρες του, καί ἀπέκτησε πολλούς γιούς καί κόρες, καί ἀπέκτησε τόν Κοριάντουμ, καί ἔχρισε τόν Κοριάντουμ νά βασιλεύει στή θέση του.

22. Καί ἀφοῦ ἔχρισε τόν Κοριάντουμ νά βασιλεύει στή θέση του, ἔζησε τέσσερα χρόνια, καί εἶδε εἰρήνη στή χώρα. Μάλιστα, εἶδε ἀκόμα τόν Υἱό τῆς Δικαιοσύνης, καί χαιρόταν ὑπέρμετρα καί ἀγαλλόταν στήν ἐποχή του. Καί πέθανε σέ εἰρήνη.

23. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμ

βάδιζε στά βήματα του πατέρα του, και οικοδόμησε πολλές σπουδαίες πόλεις, και χορηγούσε αυτό που ήταν καλό στο λαό του όλες τις ημέρες του. Και έγινε ώστε δεν είχε παιδιά μέχρι που ήταν πάρα πολύ γέρος.

24. Και έγινε ώστε πέθανε η γυναίκα του, που ήταν εκατό και δύο χρονών. Και έγινε ώστε ο Κοριάντουμ πήρε γυναίκα του, στά γεράματα του, μιά νέα υπηρέτρια, και απέκτησε γιούς και κόρες. Λοιπόν έζησε μέχρι που ήταν εκατό και σαράντα και δύο χρονών.

25. Και έγινε ώστε απέκτησε τόν Κόμ, και ό Κόμ βασίλεψε στή θέση του. Και βασίλεψε σαράντα και έννέα χρόνια και απέκτησε τόν Χήθ. Και απέκτησε και άλλους γιούς και κόρες.

26. Και ό λαός είχε πάλι εξαπλωθεί σέ όλο τό πρόσωπο τής χώρας, και άρχισε πάλι νά υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη άνομία επάνω στό πρόσωπο τής χώρας, και ό Χήθ άρχισε νά ασπάζεται πάλι τά μυστικά σχέδια τής παλαιάς εποχής, γιά νά αφανίσει τόν πατέρα του.

27. Και έγινε ώστε εκθρόνισε τόν πατέρα του, γιατί τόν σκότωσε μέ τό ίδιο του τό σπαθί. Και βασίλεψε στή θέση του.

28. Και ήλθαν προφήτες πάλι στή χώρα, φωνάζοντας μετάνοια σέ αυτούς — ότι πρέπει νά ετοιμάσουν τό δρόμο του Κυρίου, ειδαλλιώς θά έλθει κατάρα επάνω στό πρόσωπο τής χώρας. Μάλιστα, θά γινόταν μεγάλη πείνα, κατά τήν όποία θά αφανίζονταν έν δέ μετανούσαν.

29. Όμως οί άνθρωποι δεν πίστευαν τά λόγια τών προφητών, αλλά τους έδιωξαν. Και μερικούς από αυτούς τους πέταξαν μέσα σέ λάκκους και τους άφησαν νά πεθάνουν. Και έγινε ώστε έκαναν όλα αυτά σύμφωνα μέ τήν προσταγή του βασιλιά, του Χήθ.

30. Και έγινε ώστε άρχισε νά υπάρχει μεγάλη έλλειψη τροφίμων στή χώρα, και οί κάτοικοι άρχισαν νά αφανίζονται πάρα πολύ γρήγορα εξαιτίας τής έλλειψης τροφίμων, γιατί δεν υπήρχε βροχή επάνω στό πρόσωπο τής γής.

31. Και παρουσιάστηκαν και δηλητηριώδη φίδια επάνω στό πρόσωπο τής γής, και δηλητηρίασαν πολλούς ανθρώπους. Και έγινε ώστε τά ποιμνιά τους άρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή εμπρός στά φαρμακερά φίδια, προς τή γή στά νότια, ή όποία ονομαζόταν από τους Νεφίτες Ζαραχέμλα.

32. Και έγινε ώστε υπήρχαν πολλοί από αυτούς που αφανίστηκαν στό δρόμο. Όμως, υπήρξαν μερικοί που ξεφυγαν στή γή προς τά νότια.

33. Και έγινε ώστε ό Κύριος έκανε τά φίδια νά μήν τους κυνηγήσουν άλλο, αλλά νά φράζουν τό δρόμο ώστε οί άνθρωποι νά μήν μπορούν νά περάσουν, ώστε όποιος έπιχειρούσε νά περάσει νά πέσει από τά δηλητηριώδη φίδια.

34. Και έγινε ώστε οί άνθρωποι ακολουθούσαν τήν πορεία τών ζώων, και καταβρόχιζαν τά κουφάρια εκείνων που έπεφταν στό δρόμο, μέχρι που τους είχαν καταβροχθίσει όλους. Λοιπόν όταν είδαν οί άνθρωποι ότι εξάπαντως θά χάνονταν άρχισαν νά μετανοούν γιά τς άνομιες τους και νά επικαλούνται τόν Κύριο.

35. Και έγινε ώστε όταν είχαν πιά ταπεινώσει τους έαυτους τους αρκετά ενώπιον του Κυρίου, έστειλε βροχή επάνω στό πρόσωπο τής γής. Και οί άνθρωποι άρχισαν νά αναζωογονούνται πάλι, και άρχισε νά υπάρχει καρπός στις βόρειες χώρες, και σέ όλες τς χώρες όλόγυρα. Και ό Κύριος τους έδειξε τή δύναμή του μέ τό νά τους γλιτώσει από τή μεγάλη πείνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ὁ ένας βασιλιάς διαδέχεται τόν ἄλλον. Μερικοί ἀπό τούς βασιλιάδες εἶναι εὐσεβεῖς, ἄλλοι εἶναι ἄνομοι. Ὅταν ὑπερισχύει ἡ χρηστότητα, ὁ Κύριος εὐλογεῖ τούς ἀνθρώπους καί τούς εὐημερεῖ.

Και ἔγινε ὥστε ὁ Σέζ, πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Χήθ — γιατί ὁ Χήθ εἶχε χαθεῖ ἀπό τή μεγάλη πείνα, καί ὅλος ὁ οἶκος του ἐκτός ἀπό τό Σέζ — λοιπόν, ὁ Σέζ, ἄρχισε νά ἀνοικοδομεῖ ἕναν καταρρεύσαντα λαό.

2. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σέζ θυμῆθηκε τήν καταστροφή τῶν πατέρων του, καί οἰκοδόμησε ἕνα εὐσεβές βασίλειο. Γιατί θυμῆθηκε τί εἶχε κάνει ὁ Κύριος πού ἔφερε τόν Ἰαρὲδ καί τόν ἀδελφό του διαμέσου τοῦ βάρους. Καί βάδιζε στους δρόμους τοῦ Κυρίου. Καί ἀπέκτησε γιούς καί κόρες.

3. Καί ὁ μεγαλύτερος γιός του, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Σέζ, ἐπαναστάτησε ἐναντίον του. Ὅμως, ὁ Σέζ χτυπήθηκε ἀπό τό χέρι ἑνός ληστή, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου πλούτου του, πράγμα τό ὁποῖο ἔφερε εἰρήνην πάλι στόν πατέρα του.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὁ πατέρας του ἔχτισε πολλές πόλεις στό πρόσωπο τῆς γῆς, καί οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν πάλι νά ἐξαπλώνονται πάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας. Καί ὁ Σέζ ἔζησε μέχρι πού ἔγινε πάρα πολύ γέρος. Καί ἀπέκτησε τόν Ριπλακίς. Καί πέθανε, καί ὁ Ριπλακίς βασιλέψε στή θέση του.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ριπλακίς δέν ἔκανε αὐτό πού ἦταν σωστό στά μάτια τοῦ Κυρίου, γιατί εἶχε πολλές συζύγους καί παλλακίδες, καί τό ἐπιφόρτισε στους ἀνθρώπους αὐτοῦ, πράγμα τό ὁποῖο ἦταν πολύ θλιβερό νά ἀνθέξει κανεῖς. Μάλιστα, τούς ἔβαλε βαρεῖς φόρους. Καί μέ τούς φόρους ἔχτισε πολλά ἐκτεταμένα κτίρια.

6. Καί ἀνέγειρε γιά τόν ἑαυτό του

ἕναν ὑπερβολικά ὁμορφο θρόνο. Καί ἔχτισε πολλές φυλακές, καί ὅποιον δέν ὑποτασσόταν στους φόρους τόν ἔριχνε στή φυλακή. Καί ὅποιον δέν ἦταν σέ θέση νά πληρώσει τούς φόρους τόν ἔριχνε στή φυλακή. Καί ἔκανε ὥστε νά ἐργάζονται διαρκῶς γιά τή συντήρησή τους, καί ὅποιος ἀρνιόταν νά ἐργαστεῖ φρόντιζε νά θανατωθεῖ.

7. Ἔτσι λοιπόν ἀποκοτοῦσε ὅλα τά ἐξαίσια ἔργα του, μάλιστα, ἀκόμα καί τό ἐξαίσιο χρυσάφι του ἔκανε νά τό ἐπεξεργάζονται στή φυλακή, καί κάθε εἶδος ἐξαίσιας χειροτεχνίας ἔκανε νά τό ἐπεξεργάζονται στή φυλακή. Καί ἔγινε ὥστε προκαλοῦσε βάσανα στό λαό μέ τίς πορνεῖες καί τούς ἀποτροπιασμούς του.

8. Καί ὅταν εἶχε βασιλέψει γιά διάστημα σαράντα καί δύο χρόνων, ὁ λαός ξεσηκώθηκε σέ ἐπανάσταση ἐναντίον του. Καί ἄρχισε πόλεμος πάλι στή χώρα, τόσο πού ὁ Ριπλακίς σκοτώθηκε, καί οἱ ἀπόγονοί του διώχτηκαν ἔξω ἀπό τή χώρα.

9. Καί μετά ἀπό διάστημα πολλῶν χρόνων, ὁ Μοριάντον (πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ριπλακίς) συγκέντρωσε στρατό ἀπό ἐξόριστους, καί πῆγε καί ἔδωσε μάχη πρός τό λαό. Καί κέρδισε τήν ἐξουσία σέ πολλές πόλεις, καί ὁ πόλεμος ἔγινε πάρα πολύ ὀδυνηρός, καί διάρκεσε γιά διάστημα πολλῶν χρόνων. Καί κέρδισε ἐξουσία σέ ὅλη τή χώρα, καί ἐδραίωσε τόν ἑαυτό του ὡς βασιλιά ὅλης τῆς χώρας.

10. Καί ὕστερα, ἀφοῦ ἐδραιώθηκε ὡς βασιλιάς, ἐλάφρυνε τό βάρος τοῦ λαοῦ, πράγμα μέ τό ὁποῖο ἀπέκτησε εὖνοια στά μάτια τῶν ἀνθρώπων, καί τόν ἔχρισαν νά εἶναι βασιλιάς τους.

11. Καί ἔδωσε δικαιοσύνη στό λαό, ὅμως ὄχι στόν ἑαυτό του ἐξαιτίας τῶν τόσων πολλῶν πορνεῶν. Γι' αὐτό εἶχε ἀποκοπεῖ ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

12. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μοριάντον ἔχτισε πολλές πόλεις, καί οἱ ἄνθρωποι ἔβγαλαν ἐξαιρετικά πλούσιοι ὑπὸ τῆ βασιλεία του, καί σέ κτίρια, καί σέ χρυσάφι καί ἀσήμι, καί στήν καλλιέργεια σιτηρῶν, καί σέ ποίμνια καί ἀγέλες καί σέ ὅσα εἶχαν ἀποκατασταθεῖ σέ αὐτούς.

13. Καί ὁ Μοριάντον ἔζησε σέ πάρα πολύ προχωρημένη ἡλικία, καί τότε ἀπέκτησε τόν Κίμ. Καί ὁ Κίμ βασίλευσε στή θέση τοῦ πατέρα του. Καί βασίλευσε ὀχτῶ χρόνια, καί πέθανε ὁ πατέρας του. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κίμ δέ βασίλευσε μέ χρηστότητα, γι' αὐτό δέν εὐνοήθηκε ἀπό τόν Κύριο.

14. Καί ξεσηκώσε ὁ ἀδελφός του ἐπανάσταση ἐναντίον του, μέ τήν ὁποία τόν ἔφερε σέ ὑποδούλωση, καί παρέμεινε σέ ὑποδούλωση ὅλες τίς ἡμέρες του. Καί ἀπέκτησε γιούς καί κόρες κατὰ τήν ὑποδούλωση, καί στά γεράματα του ἀπέκτησε τό Λευί, καί πέθανε.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λευί ὑπῆρθε σέ ὑποδούλωση μετά τό θάνατο τοῦ πατέρα του, γιά διάστημα σαράντα καί δύο χρόνων. Καί ἔκανε πόλεμο ἐναντίον τοῦ βασιλιά τῆς χώρας, μέ τόν ὁποῖο ἀπέκτησε γιά τόν ἑαυτό του τή βασιλεία.

16. Καί ἀφοῦ ἀπέκτησε γιά τόν ἑαυτό του τή βασιλεία, ἔκανε αὐτό πού ἦταν σωστό στά μάτια τοῦ Κυρίου. Καί ὁ λαός εὐημεροῦσε στή χώρα. Καί ἔζησε μέχρι τά καλά γεράματα, καί ἀπέκτησε γιούς καί κόρες. Καί ἀπέκτησε καί τόν Κορώμ, τόν ὁποῖο ἔχρισε βασιλιά μετά ἀπό αὐτόν.

17. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κορώμ ἔκανε αὐτό πού ἦταν καλό στά μάτια τοῦ Κυρίου ὅλες του τίς ἡμέρες. Καί ἀπέκτησε πολλούς γιούς καί κόρες. Καί ἀφοῦ εἶδε πολλές ἡμέρες, ἀπεβίωσε, ἀκριβῶς ὅπως καί ἡ ὑπόλοιπη γῆ. Καί βασίλευε ὁ Κίς στή θέση του.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἀπεβίωσε καί ὁ

Κίμ, καί βασίλευσε ὁ Λίμπ στή θέση του.

19. Καί ἔγινε ὥστε καί ὁ Λίμπ ἔκανε αὐτό πού ἦταν καλό στά μάτια τοῦ Κυρίου. Καί κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Λίμπ ἀφανίστηκαν τά δηλητηριώδη φίδια. Ὅποτε πῆγαν στή γῆ πρὸς τά νότια, γιά νά κυνηγήσουν τροφή γιά τό λαό τῆς χώρας, γιὰτί ἡ γῆ ἦταν σκεπασμένη μέ ζῶα τοῦ ἀγροῦ. Καί ὁ Λίμπ ὁ ἴδιος ἔγινε μέγας κυνηγός.

20. Καί ἔχτισαν μιὰ μεγάλη πόλη κοντά στό στενό διάσελο τῆς χώρας, κοντά στό μέρος ὅπου ἡ θάλασσα χωρίζει τή γῆ.

21. Καί διατήρησαν τή γῆ πρὸς τά νότια γιά ἐρημιά, γιά νά ἔχουν θήραμα. Καί ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας πρὸς τά βόρεια ἦταν γεμάτο μέ κατοίκους.

22. Καί ἦταν ἐξαιρετικά παραγωγικοί, καί πουλοῦσαν καί ἀγόραζαν καί ἐμπορεύονταν ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλον γιά νά ἀποκτήσουν κέρδος.

23. Καί ἐργάζονταν μέ κάθε εἶδος μετάλλευμα, καί ἔφτιαχναν χρυσάφι, καί ἀσήμι καί σίδηρο καί ὀρειχάλκο καί κάθε εἶδος μετάλλων, καί τό ἔσκαβαν ἀπό τή γῆ. Ὅποτε, δημιουργοῦσαν ὑπέρογκους σωρούς ἀπό χῶμα γιά νά πάρουν μετάλλευμα, χρυσάφι καί ἀσήμι καί σίδηρο καί χαλκό. Καί κατασκεύαζαν κάθε εἶδος ἐξαιρέτα ἔργα.

24. Καί εἶχαν μετὰξια καί λεπτοῦφασμένα λινά, καί ἐπεξεργάζονταν κάθε εἶδος ὕφασμα, γιά νά ντύνουν τούς ἑαυτούς τους ἀπό τή γύμνια τους.

25. Καί ἔφτιαχναν κάθε εἶδος ἐργαλεῖα γιά νά καλλιερگوῦν τή γῆ, καί γιά νά ὀργώνουν καί γιά νά σπέρνουν, νά θερίζουν καί νά σκαλίζουν καί γιά νά ἀλωνίζουν.

26. Καί ἔφτιαχναν κάθε εἶδος ἐργαλεῖα μέ τά ὁποῖα ἐργάζονταν τά ζῶα τους.

27. Καί ἔκαναν ὅλων τῶν εἰδῶν

πολεμικά έργα. Και έκαναν κάθε είδους εξαιρετικά πρωτότυπα καλλιτεχνήματα.

28. Και ποτέ δέν μπορούσε νά υπάρχει λαός πιά εύλογημένος από ό,τι ήταν αυτοί, και πιά εύνοημένοι από τό χέρι του Κυρίου. Και βρίσκονταν σέ γή πού ήταν έκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γής, γιατί ό Κύριος τό είχε πεί.

29. Και έγινε ώστε ό Λίμπ έζησε πολλά χρόνια, και απέκτησε γιούς και κόρες. Και απέκτησε και τό Χέρθωμ.

30. Και έγινε ώστε ό Χέρθωμ βασίλεψε στή θέση του πατέρα του. Και αφού βασίλεψε ό Χέρθωμ είκοσι και τέσσερα χρόνια, ιδέστε, ή βασιλεία του αφαιρέθηκε. Και υπηρέτησε πολλά χρόνια σέ ύποδούλωση, μάλιστα, όλο τό υπόλοιπο τών ημερών του.

31. Και απέκτησε τόν Χήθ, και έζησε ό Χήθ σέ αιχμαλωσία όδες του τής ημέρες. Και ό Χήθ απέκτησε τόν 'Ααρών, και έζησε ό 'Ααρών σέ αιχμαλωσία όδες του τής ημέρες. Και απέκτησε τόν 'Αμνιγαδά, και έζησε και ό 'Αμνιγαδά σέ αιχμαλωσία όδες του τής ημέρες. Και απέκτησε τόν Κοριάντουμ, και έζησε ό Κοριάντουμ σέ ύποδούλωση όδες του τής ημέρες, και απέκτησε τόν Κόμ.

32. Και έγινε ώστε ό Κόμ παρέσυρε τό μισό από τό βασίλειο. Και βασίλεψε στό μισό βασίλειο σαράντα και δύο χρόνια. Και πήγε σέ μάχη εναντίον του βασιλιά, του 'Αμγίδ, και πολέμησαν για διάστημα πολλών χρόνων, κατά τό όποιο διάστημα ό Κόμ υπερίσχυσε του 'Αμγίδ, και απέκτησε έξουσία επί του υπόλοιπου βασιλείου.

33. Και κατά τής ημέρες του Κόμ άρχισαν νά υπάρχουν ληστές στή χώρα. Και υιοθέτησαν τά παλαιά σχέδια, και χορηγήσαν όρκους κατά τό είδος τών άρχαίων, και επίζητου-

σαν πάλι νά καταστρέψουν τό βασίλειο.

34. Λοιπόν ό Κόμ πολέμησε πολύ εναντίον τους. Όμως δέν υπερίσχυσε σέ αυτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Οί πόλεμοι, οί άποστασίες και οί άνομιές κυριαρχούν στήν 'Ιαρεδίτικη ζωή. Οί προφήτες τους προλέγουν τόν όλοσχερή άφανισμό τών 'Ιαρεδιτών, άν δέ μετανοήσουν. Οί άνθρωποι δέ δέχονται τά λόγια τών προφητών.

Και ήλθαν επίσης κατά τής ημέρες του Κόμ πολλοί προφήτες, και προφήτεψαν για τόν άφανισμό αυτού του σπουδαίου λαού, άν δέ μετανοούσαν, και επέστρεψαν προς τόν Κύριο, και έγκατέλειπαν τούς φόνους και τής άνομίας τους.

2. Και έγινε ώστε οί προφήτες περιφρονήθηκαν από τό λαό, και έτρεξαν στόν Κόμ για προστασία, γιατί οί άνθρωποι ζητούσαν νά τούς άφανίσουν.

3. Και προφήτεψαν στόν Κόμ πολλά. Και ήταν εύλογημένος σέ όλο τό υπόλοιπο τών ημερών του.

4. Και έζησε σέ βαθιά γεράματα, και απέκτησε τό Σιβλώμ. Και ό Σιβλώμ βασίλεψε στή θέση του. Και ό άδελφός του Σιβλώμ έπαναστάτησε εναντίον του, και άρχισε ένας πάρα πολύ μεγάλος πόλεμος σέ όλη τή χώρα.

5. Και έγινε ώστε ό άδελφός του Σιβλώμ έκανε ώστε νά θανατωθούν όλοι οί προφήτες, όσοι προφήτεψαν για τόν άφανισμό του λαού.

6. Και υπήρχε μεγάλη συμφορά σέ όλη τή χώρα, γιατί είχαν δώσει μαρτυρία ότι μεγάλη κατάρα θά έπεφτε επάνω στή χώρα, και επάνω στό λαό, και ότι θά γινόταν μεγάλη καταστροφή σέ αυτούς, τέτοια ποτέ δέν είχε υπάρξει επάνω στό πρόσωπο της γής, και τά όστά τους

θά γίνονταν σάν σωρός χώματος ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας ἐκτός κι ἄν μετάνοιωναν γιά τίς ἀνομίες τους.

7. Καί αὐτοί δέν υπάκουσαν στή φωνή τοῦ Κυρίου, ἐξαιτίας τῶν ἀνόμων συνωμοσιῶν τους. Ὅποτε, ἄρχισαν πόλεμοι καί διαμάχες σέ ὅλη τή χώρα, ἐπίσης καί πολλές μεγάλες πείνες καί λοιμώδεις νόσοι, τόσο ὥστε ἔγινε μεγάλη καταστροφή, τέτοια πού καμιά ἄλλη δέν εἶχαν γνωρίσει ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Καί ὅλα αὐτά ἔγιναν κατά τίς ἡμέρες τοῦ Σιβλώμ.

8. Καί οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά μετανοοῦν γιά τήν ἀνομία τους. Καί ἐφόσον μετανοοῦσαν, ὁ Κύριος τοὺς εὐσπλαχνιζόταν.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σιβλώμ θανατώθηκε, καί ὁ Σῆθ βρέθηκε σέ ὑποδούλωση, καί ἔζησε σέ ὑποδούλωση ὅλες του τίς ἡμέρες.

10. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἄχα, ὁ γιός του, ἀπέκτησε τό βασίλειο. Καί βασιλέψαε ἐπὶ τοῦ λαοῦ ὅλες του τίς ἡμέρες. Καί ἔκανε ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἀνομίες κατά τίς ἡμέρες του, μέ τίς ὁποῖες προκάλεσε μεγάλη αἱματοχυσία. Καί ἦταν λίγες οἱ ἡμέρες του.

11. Καί ὁ Ἐθέμ, πού ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἄχα, πῆρε τό βασίλειο. Καί αὐτός ἐπίσης ἔκανε αὐτό πού ἦταν ἄνομο κατά τίς ἡμέρες του.

12. Καί ἔγινε ὥστε κατά τίς ἡμέρες τοῦ Ἐθέμ ἦλθαν πολλοί προφῆτες, καί προφήτεψαν ξανά πρὸς τό λαό. Μάλιστα, προφήτεψαν ὅτι ὁ Κύριος θά τοὺς ἀφάνιζε ὀλοκληρωτικά ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς ἐκτός κι ἄν μετανοοῦσαν γιά τίς ἀνομίες τους.

13. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι σκλήρυναν τήν καρδιά τους καί δέν υπάκουγαν στά λόγια τους. Καί οἱ προφῆτες θλίβονταν καί ἀποτραβήχτηκαν ἀπό τό λαό.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἐθέμ ἔκρινε μέ ἀνομία ὅλες του τίς ἡμέρες. Καί ἀπέκτησε τόν Μορών. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορών βασιλέψαε στή θέση του. Καί ὁ Μορών ἔκανε αὐτό πού ἦταν ἄνομο ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

15. Καί ἔγινε ὥστε ξεσηκώθηκε ἐπανάσταση ἀνάμεσα στό λαό, ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς μυστικῆς συνωμοσίας πού εἶχε ἀνοικοδομηθεῖ γιά νά ἀποκτήσει κύρος καί κέρδος. Καί παρουσιάστηκε ἕνας σπουδαῖος ἄνδρας ἀνάμεσά τους σέ ἀνομία, καί ἔδωσε μάχη πρὸς τόν Μορών, κατά τήν ὁποία ἀνέτρεψε τό μισό ἀπό τό βασίλειο. Καί διατήρησε τό μισό ἀπό τό βασίλειο γιά πολλά χρόνια.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Μορών τόν ἀνέτρεψε, καί ξαναπέκτησε τό βασίλειο.

17. Καί ἔγινε ὥστε παρουσιάστηκε ἕνας ἄλλος σπουδαῖος ἄνδρας. Καί ἦταν ἀπόγονος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρέδ.

18. Καί ἔγινε ὥστε ἀνέτρεψε τό Μορών καί ἀπέκτησε τό βασίλειο. Ὅποτε, ὁ Μορών, ἔζησε σέ ὑποδούλωση ὅλες τίς ὑπόλοιπες μέρες του. Καί ἀπέκτησε τόν Κοριάντορ.

19. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντορ ἔζησε σέ ὑποδούλωση ὅλες του τίς ἡμέρες.

20. Καί κατά τίς ἡμέρες τοῦ Κοριάντορ, ἦλθαν ἐπίσης πολλοί προφῆτες καί προφήτεψαν γιά σπουδαῖα καί θαυμαστά πράγματα, καί φώναζαν μετάνοια στοὺς ἀνθρώπους, καί ἄν δέ μετανοοῦσαν, ὁ Κύριος ὁ Θεός θά ἐπέφερε κρίση ἐναντίον τους πρὸς τόν ὀλοκληρωτικό ὄλεθρό τους.

21. Καί ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός θά ἔστελνε, δηλαδή θά ἔφερνε σέ φῶς, ἕναν ἄλλο λαό γιά νά κατέχει τή χώρα, μέ τή δύναμή του, κατά τόν τρόπο κατά τόν ὁποῖο ἔφερε τοὺς πατέρες τους.

22. Καί ἀρνιοῦνταν ὅλα τά λόγια

τῶν προφητῶν, ἐξαιτίας τῆς μυστικῆς τους κοινωνίας καὶ τῶν ἀνομῶν ἀποτροπιασμῶν τους.

23. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντορ ἀπέκτησε τὸν Ἑθέρ, καὶ πέθανε, ἐνῶ ἔζησε σέ ὑποδούλωση ὅλες του τίς ἡμέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ὁ προφήτης Ἑθέρ ἐξορκίζει τὸ λαὸ νὰ πιστεύουν στό Θεό. Ὁ Μορόνι ἐξιστορεῖ τὰ θαύματα καὶ θαυμαστά πού ἐγιναν μέ τὴν πίστη. Ἡ πίστη ἀζίωσε τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰαρέδ νὰ δεῖ τὸ Χριστό. Ὁ Κύριος δίνει ἀδυναμίες στοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ εἶναι ταπεινόφρονες. Ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ μετακίνησε τὸ Ὄρος Ζερὶν μέ τὴν πίστη. Ἡ πίστη, ἢ ἐλπίδα καὶ ἢ ἀγάπη εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία. Ὁ Μορόνι εἶδε τὸν Ἰησοῦ πρόσωπο μέ πρόσωπο.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε οἱ ἡμέρες τοῦ Ἑθέρ ἦταν κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Κοριάντουμ. Καὶ ὁ Κοριάντουμ ἦταν βασιλείας ὅλης τῆς χώρας.

2. Καί ἦταν ὁ Ἑθέρ προφήτης τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτὸ ὁ Ἑθέρ ἦλθε κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Κοριάντουμ, καὶ ἄρχισε νὰ προφητεῦει πρὸς τὸ λαό, γιατί δέν μπορούσε νὰ συγκρατηθεῖ ἐξαιτίας τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου πού βρισκόταν μέσα του.

3. Γιατί, πράγματι, φώναζε ἀπὸ τὸ πρωὶ μέχρι τὸ πέσιμο τοῦ ἡλίου, παροτρύνοντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύουν στό Θεό πρὸς μετάνοια, εἰδαλλίως θά ἀφανίζονταν, λέγοντάς τους ὅτι μέ τὴν πίστη τὰ πάντα ἐκπληρώνονται —

4. Ἐπομένως, ὅσοι πιστεύουν στό Θεό μπορούν μέ σιγουριά νὰ ἐλπίζουν γιὰ ἕναν καλύτερο κόσμο, μάλιστα, μιά θέση στά δεξιά τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποία ἐλπίδα ἐρχεται ἀπὸ τὴν πίστη, ἀγκυροβολεῖ στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, πράγμα πού θά τοὺς ἔκανε σίγουρους καὶ σταθεροὺς,

πάντα πλεονάζοντες σέ καλά ἔργα, ὀδηγούμενοι νὰ δοξάζουν τὸ Θεό.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἑθέρ προφήτεψε μεγάλη καὶ θαυμαστά πράγματα στοὺς ἀνθρώπους, πού δέν τὰ πίστεψαν, ἐπειδὴ δέν τὰ εἶδαν.

6. Καί τώρα, ἐγώ, ὁ Μορόνι, θά ἤθελα νὰ μιλήσω λίγο σχετικά μέ αὐτὰ τὰ πράγματα. Θά ἤθελα νὰ δεῖξω στὸν κόσμο ὅτι πίστη εἶναι αὐτὰ πού ἐλπίζονται ἀλλὰ δέν βλέπονται. Ἐπομένως, μὴ δυσανασχετεῖτε ἐπειδὴ δέ βλέπετε, γιατί δέ λαβαίνετε μαρτυρία παρὰ μόνο μετὰ τὴ δοκιμασία τῆς πίστες σας.

7. Γιατί ἦταν μέ τὴν πίστη πού ὁ Χριστὸς φανερώθηκε στοὺς πατέρες μας, ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Καὶ δέ φανερώθηκε σέ αὐτοὺς παρὰ μόνο ἀφοῦ εἶχαν πίστη σέ αὐτόν. Ἐπομένως, θά πρέπει μερικοὶ νὰ εἶχαν πίστη σέ αὐτόν, γιατί δέ φανερώθηκε στὸν κόσμο.

8. Ἀλλὰ ἔνεκα τῆς πίστες τῶν ἀνθρώπων φανερώθηκε στὸν κόσμο, καὶ δόξασε τὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα, καὶ προετοίμασε ἕναν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο ἄλλοι νὰ μπορέσουν νὰ συμμετέχουν τοῦ οὐράνιου δώρου, ὥστε νὰ ἐλπίζουν γιὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δέν ἔχουν δεῖ.

9. Ἐπομένως, καὶ ἐσεῖς μπορείτε νὰ ἔχετε πίστη, καὶ νὰ συμμετέχετε τοῦ δώρου, ἂν ἔχετε ἀπλῶς πίστη.

10. Ἰδέστε, ἦταν μέ τὴν πίστη πού ἐκεῖνοι τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς κλήθηκαν κατὰ τὴν ἅγια τάξη τοῦ Θεοῦ.

11. Λοιπόν, μέ τὴν πίστη δόθηκε ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ. Ὅμως, στό δῶρο τοῦ Υἱοῦ του, ὁ Θεὸς ἐτοίμασε ἕναν πιὸ ἐξαιρετο τρόπο. Καὶ εἶναι μέ τὴν πίστη πού ἔχει ἐκπληρωθεῖ.

12. Γιατί ἂν δέν ὑπάρχει πίστη στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ὁ Θεὸς δέν μπορεί νὰ κάνει κανένα θαῦμα σέ αὐτούς. Γι' αὐτὸ, δέ φανερώθηκε παρὰ μόνο μετὰ τὴν πίστη τους.

13. Ἰδέστε, ἦταν ἡ πίστη τοῦ

Ἄλμα καί τοῦ Ἄμουλέκ πού ἔκανε τή φυλακή νά τρέμει ὡς τή γῆ.

14. Ἰδέστε, ἦταν ἡ πίστη τοῦ Νεφί καί τοῦ Λεχί πού ἔφερε τήν ἀλλαγὴ στους Λαμανίτες, ὥστε βαπτίστηκαν μέ φωτιά καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.

15. Ἰδέστε, ἦταν ἡ πίστη τοῦ Ἀμμών καί τῶν ἀδελφῶν του πού ἔκανε τόσο μεγάλο θαῦμα στους Λαμανίτες.

16. Μάλιστα, καί ἀκόμη ὅλοι ὄσοι ἔκαναν θαῦματα τά ἔκαναν μέ τήν πίστη, ἐκείνοι πού ὑπῆρξαν πρὶν τό Χριστό καί ἐκείνοι ἐπίσης πού ὑπῆρξαν μετὰ.

17. Καί ἦταν μέ τήν πίστη πού οἱ τρεῖς μαθητές πῆραν ὑπόσχεση ὅτι δέ θά γείονταν τό θάνατο. Καί δέν πῆραν τήν ὑπόσχεση παρὰ μόνο μετὰ ἀπό τήν πίστη τους.

18. Καί οὔτε ποτέ ἄνθρωποι ἔκαναν θαῦματα παρὰ μόνο μετὰ ἀπό τήν πίστη τους. Λοιπὸν πρῶτα πίστεψαν στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

19. Καί ὑπῆρξαν πολλοὶ πού ἡ πίστη τους ἦταν τόσο πολὺ ἰσχυρή, ἀκόμα καί πρὶν νά ἔλθει ὁ Χριστός, οἱ ὁποῖοι δέν μπορούσαν νά κρατηθοῦν ἀπό μέσα ἀπό τὸν πέπλο, ἀλλὰ πράγματι εἶδαν μέ τὰ μάτια τους αὐτὰ πού εἶχαν ἰδεῖ μέ μάτι πίστεως, καί χάρηκαν.

20. Καί ἰδέστε, εἶδαμε σέ τοῦτο τό χρονικό ὅτι ἓνας ἀπὸ αὐτούς ἦταν ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρῆδ. Γιατί τόσο μεγάλη ἦταν ἡ πίστη του στό Θεό, ὥστε ὅταν ὁ Θεός πρόβαλε τό δάχτυλό του, δέν μπορούσε νά τό κρύψει ἀπό τήν ὄραση τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰαρῆδ, ἔνεκα τοῦ λόγου του πού τοῦ εἶχε πεῖ, τὸν ὁποῖο λόγο εἶχε ἀποκτήσει μέ τήν πίστη.

21. Καί ἀφοῦ εἶδε τό δάχτυλο τοῦ Κυρίου ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρῆδ, ἔνεκα τῆς ὑπόσχεσης τῆς ὁποῖα εἶχε ἀποκτήσει ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρῆδ μέ τήν πίστη, ὁ Κύριος δέν μπορούσε νά

κατακρατήσει τίποτα ἀπὸ τήν ὄρασή του. Γι' αὐτό τοῦ ἔδειξε τὰ πάντα, γιατί δέν μπορούσε πιά νά κρατηθεῖ ἔξω ἀπὸ τὸν πέπλο.

22. Καί εἶναι μέ τήν πίστη πού οἱ πατέρες μου ἀπέκτησαν τήν ὑπόσχεση ὅτι αὐτὰ θά ἔλθουν στους ἀδελφούς τους μέσο τῶν Ἑθνικῶν. Γι' αὐτό μέ πρόσταξε ὁ Κύριος, μάλιστα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

23. Καί τοῦ εἶπα: Κύριε, οἱ Ἑθνικοὶ θά τὰ κοροϊδέσουν αὐτὰ, ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας μας στό γράψιμο, ἀφοῦ ἐσύ, Κύριε, μᾶς ἔκανες ἰσχυροὺς στό λόγο μέ τήν πίστη, ἀλλὰ δέ μᾶς ἔκανες ἰσχυροὺς στό γράψιμο. Γιατί ἔκανες ὅλους ἐτούτους τοὺς ἀνθρώπους νά μποροῦν νά λένε πολλά, ἔνεκα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τό ὁποῖο ἐσύ τοὺς ἔχεις δώσει.

24. Καί μᾶς ἔκανες ὥστε νά μποροῦμε νά γράψουμε μόνο λίγα, ἐξαιτίας τῆς ἀδεξιότητος τῶν χειρῶν μας. Ἰδές, δέ μᾶς ἔκανες ἰσχυροὺς στό γράψιμο σάν τὸν ἀδελφό τοῦ Ἰαρῆδ, ἀφοῦ τὸν ἔκανες ὥστε αὐτὰ πού ἔγραψε νά εἶναι ἰσχυρά, ὅπως εἶσαι καί ἐσύ, σέ σημείο πού νά κατακυριεύουν τὸν ἄνθρωπο ὅταν τὰ διαβάζει.

25. Ἐσύ ἔκανες ἐπίσης τὰ λόγια μας ἰσχυρά καί ὑπέροχα, τόσο πού νά μὴν μπορούμε νά τὰ γράψουμε. Γι' αὐτό, λοιπὸν, ὅταν γράφουμε βλέπουμε τήν ἀδυναμία μας, καί σκοντάφουμε ἐξαιτίας τῆς τοποθέτησης τῶν λόγων μας. Καί φοβᾶμαι μὴν τυχόν οἱ Ἑθνικοὶ κοροϊδεύουν γιὰ τὰ λόγια μας.

26. Καί ὅταν τό εἶπα αὐτό, ὁ Κύριος μοῦ μίλησε, λέγοντας: Οἱ ἀνόητοι κοροϊδεύουν, ἀλλὰ θά θρηνηθῶν, καί ἡ χάρη μου εἶναι ἐπαρκῆς γιὰ τοὺς πράους, πού δέ θά ἐκμεταλλευτοῦν τίς ἀδυναμίες σας.

27. Καί ἂν οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται πρὸς ἐμένα θά τοὺς δεῖξω τίς ἀδυναμίες τους. Δίνω στους ἀνθρώπους

ἀδυναμίες γιά νά εἶναι ταπεινόφρονες. Καί ἡ χάρη μου εἶναι ἀρκετή γιά ὄλους τοὺς ἀνθρώπους πού ταπεινῶνουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ἐνώπιόν μου. Γιατί ἂν ταπεινώσουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ἐνώπιόν μου, καί ἔχουν πίστη σέ μένα, τότε ἐγώ θά κάνω τὰ ἀδύναμα νά γίνουν δυνατά γι' αὐτούς.

28. Ἰδέστε, θά δείξω στοὺς Ἐθνικούς τὶς ἀδυναμίες τους, καί θά τοὺς δείξω ὅτι ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀγάπη φέρνουν πρὸς ἐμένα — τὴν πηγὴ κάθε δικαιοσύνης.

29. Καί ἐγώ, ὁ Μορόνι, ὅταν ἄκουσα αὐτὰ τὰ λόγια, παρηγορήθηκα, καί εἶπα: ὦ Κύριε, τὸ δίκαιο θέλημά σου ἄς γίνῃ, γιατί ξέρω ὅτι ἐσύ ἐνεργεῖς πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων σύμφωνα μέ τὴν πίστη τους.

30. Γιατί ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰαρέδ εἶπε στό ὄρος Ζερίν: Μετακινήσου — καί μετακινήθηκε. Καί ἂν δέν εἶχε πίστη δέ θά εἶχε μετακινήθει. Ἐπομένως ἐσύ ἐνεργεῖς ἀφοῦ ἀποκτήσουν πίστη οἱ ἄνθρωποι.

31. Γιατί ἔτσι φανερώθηκες στοὺς μαθητές σου. Γιατί ἀφοῦ ἀπέκτησαν πίστη, καί ἀφοῦ μίλησαν στό ὄνομά σου, φανερώθηκες σέ αὐτούς μέ μεγάλη δύναμη.

32. Καί θυμᾶμαι ἐπίσης ὅτι εἶπες ὅτι ἔχεις ἐτοιμάσει ἓνα σπίτι γιά τόν ἄνθρωπο, μάλιστα, ἀνάμεσα στοὺς τόπους διαμονῆς τοῦ Πατέρα σου, στό ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος νά ἔχει πῶς ὑπέροχη ἐλπίδα. Λοιπόν ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ἐλπίζει εἰδαλλίως δέν μπορεῖ νά λάβῃ κληρονομία στόν τόπο πού ἐσύ ἔχεις ἐτοιμάσει.

33. Καί πάλι, θυμᾶμαι ὅτι εἶπες ὅτι ἀγάπησες τόν κόσμον, μέχρι πού ἔδωσες τὴ ζωὴ σου γιά τόν κόσμον, γιά νά τὴν πάρεις πάλι, γιά νά ἐτοιμάσεις τόπο γιά τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

34. Καί τώρα ξέρω ὅτι αὐτὴ ἡ ἀγάπη πού εἶχες γιά τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων εἶναι χριστιανικὴ ἀγάπη.

Ἐπομένως, ἂν δέν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι χριστιανικὴ ἀγάπη δέν μποροῦν νά κληρονομήσουν αὐτὸν τὸν τόπο πού ἔχεις ἐτοιμάσει στοὺς τόπους διαμονῆς τοῦ Πατέρα σου.

35. Λοιπόν, ξέρω ἀπὸ αὐτό πού εἶπες, ὅτι ἂν οἱ Ἐθνικοὶ δέν ἔχουν χριστιανικὴ ἀγάπη, ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας μας, ὅτι ἐσύ θά τοὺς δοκιμάσεις, καί θά ἀφαιρέσεις τὸ χάρισμα τους, μάλιστα, αὐτό πού ἔχουν λάβῃ, καί θά δώσεις σέ ἐκείνους πού θά ἔχουν πῶς πλουσιοπάροχα.

36. Καί ἔγινε ὥστε προσευχήθηκα πρὸς τόν Κύριο νά δώσει στοὺς Ἐθνικούς χάρη, ὥστε νά ἔχουν ἀγάπη.

37. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Ἄν δέν ἔχουν ἀγάπη δέν ἔχει σημασία γιά σένα, ἐσύ ὑπῆρξες πιστός. Γι' αὐτό τὰ ρούχα σου θά γίνουν καθαρά. Καί ἐπειδὴ ἔχεις δεῖ τὴν ἀδυναμία σου, θά γίνῃς δυνατός μέχρι καί στό νά καθίσεις κάτω στόν τόπο τόν ὁποῖο ἔχω ἐτοιμάσει στοὺς τόπους διαμονῆς τοῦ Πατέρα μου.

38. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, ἀποχαίρω τοὺς Ἐθνικούς. Μάλιστα, ἐπίσης καί τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ὁποίους ἀγαπῶ, μέχρι νά ἀνταμώσουμε ἐμπρὸς στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ὄλοι οἱ ἄνθρωποι θά ξέρουν ὅτι τὰ ρούχα μου δέν εἶναι κηλιδωμένα μέ τὸ αἷμα σας.

39. Καί τότε θά ξέρετε ὅτι ἐγὼ εἶδα τόν Ἰησοῦ, καί ὅτι μίλησε μέ μένα πρόσωπο μέ πρόσωπο, καί ὅτι μοῦ εἶπε μέ ἀπλή ταπεινότητα, ἀκριβῶς ὅπως ἓνας ἄνθρωπος λέει σέ ἓναν ἄλλον στὴ δικὴ μου γλῶσσα, γιά αὐτὰ τὰ πράγματα.

40. Καί μόνο λίγα ἔγραψα, ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας μου στό γράψιμο.

41. Καί τώρα, θά σᾶς συμβούλευα νά ἀναζητήσετε αὐτὸν τόν Ἰησοῦ γιά τὸν ὁποῖο ἔγραψαν οἱ προφήτες καί οἱ ἀπόστολοι, ὥστε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστού και του Ἁγίου Πνεύματος, πού δίνει μαρτυρία γι' αὐτούς, νά εἶναι και νά παραμείνει μαζί σας γιά πάντα. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ἵ Ἐθέρ μιλάει γιά μιὰ Νέα Ἱερουσαλήμ πού θά οἰκοδομηθεῖ στήν Ἀμερική ἀπό τό σπέρμα τοῦ Ἰωσήφ. Προφητεύει, τόν διώκουν, γράφει τήν ἱστορία τῶν Ἱαρεδιτῶν, και προλέγει τόν ἀφανισμό τῶν Ἱαρεδιτῶν. Ὁ πόλεμος κυριαρχεῖ σέ ὄλη τή χώρα.

Και τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, προβαίνω στο νά τελειώσω τό χρονικό μου σχετικά μέ τόν ἀφανισμό τοῦ λαοῦ γιά τόν ὁποῖο γράφω.

2. Γιατί ἰδέστε, ἀπέρριψαν ὄλα τά λόγια τοῦ Ἐθέρ. Γιατί ἀληθινά τοῦς εἶπε γιά τά πάντα, ἀπό τήν ἀρχή τοῦ ἀνθρώπου. Και ὅτι ἀφοῦ ὑποχώρησαν τά νερά ἀπό τό πρόσωπο ἐτούτης τῆς χώρας, αὐτή ἐγινε ἐκλεκτή γῆ ὑπεράνω κάθε ἄλλης γῆς, ἐκλεκτή γῆ τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ ὄλοι νά τόν ὑπηρετοῦν, ὄσοι κατοικοῦν ἐπάνω στο πρόσωπό τῆς.

3. Και ὅτι αὐτή ἦταν ὁ τόπος τῆς Νέας Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία θά κατεβεῖ ἀπό τοῦς οὐρανοῦς, και τό ἱερό ἀγιαστήριο τοῦ Κυρίου.

4. Ἰδέστε, ὁ Ἐθέρ εἶδε τίς ἡμέρες τοῦ Χριστοῦ, και μίλησε γιά μιὰ Νέα Ἱερουσαλήμ ἐπάνω σέ τούτη τή χώρα.

5. Και μίλησε ἐπίσης γιά τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ, και τήν Ἱερουσαλήμ ἀπό τήν ὁποία θά ἐρχόταν ὁ Λεχί — πού ἀφοῦ καταστρεφόταν θά ξαναχιζόταν, ἅγια πόλη πρὸς τόν Κύριο. Ὅποτε, δέν μπορούσε νά εἶναι μιὰ νέα Ἱερουσαλήμ γιατί ὑπῆρξε τήν παλαιά ἐποχή. Ἀλλά θά ξαναχιζόταν, και θά γινόταν μιὰ ἅγια πόλη τοῦ Κυρίου. Και θά χιζόταν πρὸς τόν οἶκο τοῦ Ἰσραήλ —

6. Και ὅτι μιὰ Νέα Ἱερουσαλήμ θά χιζόταν ἐπάνω σέ τούτη τή χώρα, γιά τό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰωσήφ, πράγματα γιά τά ὁποῖα ὑπῆρξε πρότυπο.

7. Γιατί ὄπως ὁ Ἰωσήφ ἔφερε τόν πατέρα του στή γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἔτσι πέθανε ἐκεῖ. Λοιπόν, ὁ Κύριος, ἔφερε ἓνα ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰωσήφ ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ, γιά νά εἶναι ἐλεήμονας πρὸς τό σπέρμα τοῦ Ἰωσήφ ὄστε νά μή χαθοῦν, ἀκριβῶς ὄπως ἦταν ἐλεήμονας πρὸς τόν πατέρα τοῦ Ἰωσήφ ὄστε νά μή χαθεῖ.

8. Λοιπόν, τό ὑπόλειμμα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ, θά οἰκοδομηθεῖ ἐπάνω σέ τούτη τή χώρα. Και θά εἶναι γῆ τῆς κληρονομίας τους. Και θά χιτισουν μιὰ ἅγια πόλη πρὸς τόν Κύριο, σάν τήν Ἱερουσαλήμ τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Και δέ θά εἶναι πιά συγχισμένοι, μέχρι νά ἔλθει τό τέλος ὄταν ἡ γῆ θά παρέλθει.

9. Και θά ὑπάρξει ἓνας καινούργιος οὐρανός και μιὰ καινούργια γῆ. Και θά εἶναι σάν τά παλιά μόνο πού τά παλιά παρήλθαν, και τά πάντα ἐγιναν καινούργια.

10. Και τότε ἐρχεται ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. Και μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού κατοικοῦν σέ αὐτήν, γιατί εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τά ἐνδύματα εἶναι λευκά μέσο τοῦ αἵματος τοῦ Ἀρνίου. Και εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀριθμοῦνται μέ τό ὑπόλειμμα τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰωσήφ, πού ἦταν τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

11. Και τότε ἐρχεται ἐπίσης ἡ Ἱερουσαλήμ τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, και οἱ κάτοικοί τῆς ἐκεῖνοι, μακάριοι εἶναι, γιατί ἔχουν πλυθεῖ μέ τό αἶμα τοῦ Ἀρνίου. Και εἶναι ἐκεῖνοι πού διασκορπίστηκαν και συγκεντρώθηκαν ἀπό τά τέσσερα ἄκρα τῆς γῆς, και ἀπό τά βόρεια κράτη, και εἶναι μέτοχοι τῆς ἐκπλήρωσης τῆς διαθή-

κης τήν ὁποία ὁ Θεός ἔχει συνάψει μέ τόν πατέρα τους, τόν Ἀβραάμ.

12. Καί ὅταν ἔλθουν αὐτά, πραγματοποιεῖ τή γραφή πού λέει ὅτι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἦταν πρῶτοι, πού θά γίνουν τελευταῖοι. Καί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἦταν τελευταῖοι, πού θά γίνουν πρῶτοι.

13. Καί ἤμουν ἔτοιμος νά γράψω κι ἄλλα, ἀλλά μοῦ ἀπαγορεύτηκε. Ὅμως μεγάλες καί θαυμαστές ἦταν οἱ προφητεῖες τοῦ Ἐθέρ. Ὅμως τόν θεώρησαν μηδέν, καί τόν ἐδιώξαν. Καί ἐκεῖνος κρυβόταν στήν κοιλότητα ἐνός βράχου τήν ἡμέρα, καί τή νύχτα ἐβγαίνει καί ἐβλεπε αὐτά πού θά πάθαινε ὁ λαός.

14. Καί καθώς κατοικοῦσε στήν κοιλότητα ἐνός βράχου, ἔκανε τό ὑπόλοιπο ἐτοῦτου τοῦ χρονικοῦ, βλέποντας τόν ὄλεθρο πού ἔπεφτε ἐπάνω στό λαό, τή νύχτα.

15. Καί ἔγινε ὥστε αὐτόν τόν ἴδιο χρόνο κατὰ τόν ὁποῖο τόν ἐδιώξαν μακριά ἀπό τό λαό, ἄρχισε ἕνας μέγας πόλεμος ἀνάμεσα στό λαό, γιατί ὑπῆρξαν πολλοί πού ξεσηκώθηκαν, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἰσχυροί ἄνθρωποι, καί ζητοῦσαν νά καταστρέψουν τόν Κοριάντουμρ μέ τά μυστικά τους σχέδια τῆς ἀνομίας, γιά τὰ ὁποῖα ἔχει ἀναφερθεῖ.

16. Λοιπόν ὁ Κοριάντουμρ, πού εἶχε ὁ ἴδιος σπουδάσει ὄλες τίς τέχνες τοῦ πολέμου καί ὄλες τίς παυουργίες τοῦ κόσμου, ἔδωσε μάχη πρὸς αὐτούς πού ζητοῦσαν νά τόν καταστρέψουν.

17. Ὅμως δέ μετανόησε, οὔτε οἱ ὄμορφοι γιοί καί οἱ κόρες του. Οὔτε οἱ ὄμορφοι γιοί καί οἱ κόρες τοῦ Κοχώρ. Οὔτε οἱ ὄμορφοι γιοί καί οἱ κόρες τοῦ Κοριχώρ. Καί τέλος, δέν ὑπῆρχε κανένας ἀπό τούς ὄμορφους γιους καί τίς κόρες ἐπάνω στό πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς πού νά μετάνιωσαν γιά τίς ἁμαρτίες τους.

18. Λοιπόν, ἔγινε ὥστε κατὰ τόν πρῶτο χρόνο πού ὁ Ἐθέρ κατοικοῦσε στήν κοιλότητα βράχου, ὑπῆρξαν πολλοί ἄνθρωποι πού θανάτωθηκαν μέ τό σπαθί αὐτῶν τῶν μυστικῶν συνωμοσιῶν, πού πολεμοῦσαν ἐναντίον τοῦ Κοριάντουμρ γιά νά ἀποκτήσουν τό βασίλειο.

19. Καί ἔγινε ὥστε οἱ γιοί τοῦ Κοριάντουμρ πολέμησαν πολύ καί αἰμορράγησαν πολύ.

20. Καί κατὰ τό δεύτερο χρόνο, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς τόν Ἐθέρ, νά πάει καί νά προφητέψει στόν Κοριάντουμρ ὅτι ἂν μετανοοῦσε αὐτός καί ὅλος του ὁ οἶκος, ὁ Κύριος θά τοῦ ἔδινε τό βασίλειό του καί θά ἄφηνε τό λαό νά ζήσει —

21. Ἀλλιῶς θά ἀφανίζονταν αὐτοί καί ὅλος ὁ οἶκος του ἐκτός ἀπό τόν ἑαυτό του. Καί αὐτός θά ζοῦσε μόνο γιά νά δεῖ τήν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀναφερθεῖ σχετικά μέ ἕναν ἄλλον λαό πού θά πάρουν τή χώρα γιά κληρονομία τους. Καί ὁ Κοριάντουμρ θά λάβαινε ἐνταφιασμό ἀπό αὐτούς. Καί κάθε ψυχή θά ἀφανιζόταν ἐκτός ἀπό τόν Κοριάντουμρ.

22. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ δέ μετανόησε, οὔτε ὁ οἶκος του οὔτε ὁ λαός. Καί οἱ πόλεμοι δέ σταμάτησαν. Καί ἐπιδίωξαν νά σκοτώσουν τόν Ἐθέρ, ἀλλά ἐκεῖνος τράπηκε σέ φυγή ἀπό ἐμπρός τους καί κρύφτηκε πάλι στήν κοιλότητα τοῦ βράχου.

23. Καί ἔγινε ὥστε σηκώθηκε ὁ Σαρέδ, καί ἔδωσε κι αὐτός μάχη πρὸς τόν Κοριάντουμρ. Καί τόν νίκησε, τόσο πού κατὰ τόν τρίτο χρόνο τόν ἔκανε ὑπόδουλο.

24. Καί οἱ γιοί τοῦ Κοριάντουμρ, κατὰ τόν τέταρτο χρόνο, νίκησαν τό Σαρέδ, καί ἀπέκτησαν πάλι τό βασίλειο γιά τόν πατέρα τους.

25. Λοιπόν ἄρχισε ἕνας πόλεμος

σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας, καθέναν μέ τή συμμορία του πολεμῶντας γιά ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦσε.

26. Καί ὑπῆρχαν ληστεῖς, καί τελικά, κάθε εἶδος κακίας ἐπάνω σέ ὄλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

27. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ εἶχε θυμώσει πάρα πολύ μέ τόν Σαρέδ, καί πῆγε ἐναντίον του μέ τά στρατεύματά του γιά μάχη. Καί συναντήθηκαν μέ μεγάλο θυμό, καί συναντήθηκαν στήν πεδιάδα τῶν Γαλγάλων. Καί ἡ μάχη ἔγινε πάρα πολύ ὀδυνηρή.

28. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σαρέδ πολέμησε ἐναντίον του γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ τόν νίκησε, καί τόν κυνήγησε μέχρι πού ἔφτασε στήν πεδιάδα τοῦ Χεσλών.

29. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σαρέδ ἔδωσε μάχη ἐναντίον του στήν πεδιάδα. Καί ἰδέστε, νίκησε τόν Κοριάντουμρ, καί τόν ἔκανε νά πάει πάλι στήν πεδιάδα τῶν Γαλγάλων.

30. Καί ὁ Κοριάντουμρ ἔδωσε πάλι μάχη πρὸς τόν Σαρέδ στήν πεδιάδα τῶν Γαλγάλων, κατά τήν ὁποία νίκησε τό Σαρέδ καί τόν σκότωσε.

31. Καί ὁ Σαρέδ πλήγωσε τόν Κοριάντουμρ στό μηρό του, ὥστε δέν ξαναπῆγε σέ μάχη γιά διάστημα δύο χρόνων, κατά τό ὁποῖο διάστημα ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας ἔχυναν αἷμα, καί δέν ὑπῆρχε κανένας νά τούς συγκρατήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ἡ ἀνομία τοῦ λαοῦ φέρνει κατάρτα στή χώρα. Ὁ Κοριάντουμρ συμπλέκεται σέ πόλεμο ἐναντίον τοῦ Γαλαάδ, ὕστερα κατά τοῦ Αἰμπ, καί ὕστερα κατά τοῦ Σήζ. Αἷμα καί σφαγή καλύπτουν τή γῆ.

ΚΑΙ τότε ἔπεσε μιά μεγάλη κατάρτα

σέ ὄλη τή χώρα ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας τῶν ἀνθρώπων, κατά τήν ὁποία, ἄν κάποιος ἀκουμποῦσε τό ἐργαλεῖο του ἢ τό σπαθί του ἐπάνω στό ράφι του, ἢ ἐπάνω στό μέρος ὅπου ἤθελε νά τό φυλάξει, ἰδέστε, τό ἐπόμενο πρωί, δέν μπορούσε νά τό βρεῖ, τόσο μεγάλη ἦταν ἡ κατάρτα στή χώρα.

2. Ὅποτε κάθε ἄνθρωπος ἔμεινε προσκολλημένος σέ ἐκεῖνο πού ἦταν δικό του, μέ τά χέρια του, καί δέ δανειζόταν οὔτε δάνειζε. Καί κάθε ἄνθρωπος κρατοῦσε τή λαβή τοῦ σπαθιοῦ του στό δεξί του χέρι, γιά τήν προάσπιση τῆς περιουσίας του καί τῆς ἴδιας του τῆς ζωῆς καί τῶν γυναικῶν του καί τῶν παιδιῶν του.

3. Καί τώρα, ὕστερα ἀπό διάστημα δύο χρόνων, καί μετά τό θάνατο τοῦ Σαρέδ, ἰδέστε, σηκώθηκε ὁ ἀδελφός τοῦ Σαρέδ καί ἔδωσε μάχη κατά τοῦ Κοριάντουμρ κατά τήν ὁποία ὁ Κοριάντουμρ τόν νίκησε καί τόν κυνήγησε ὡς τήν ἐρημιά τοῦ Ἄκίς.

4. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀδελφός τοῦ Σαρέδ ἔδωσε πρὸς αὐτόν μάχη μέσα στήν ἐρημιά τοῦ Ἄκίς. Καί ἡ μάχη ἔγινε πάρα πολύ σκληρή, καί πολλές χιλιάδες ἔπεσαν ἀπό τό σπαθί.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ ἔστησε πολιορκία στήν ἐρημιά. Καί ὁ ἀδελφός τοῦ Σαρέδ προέλασε ἔξω ἀπό τήν ἐρημιά κατά τή νύχτα, καί σκότωσε τμήμα τοῦ στρατοῦ τοῦ Κοριάντουμρ, καθὼς ἦταν μεθυσμένοι.

6. Καί ἦλθε στή γῆ τοῦ Μοράν, καί κάθισε στό θρόνο τοῦ Κοριάντουμρ.

7. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ ἔμεινε μέ τό στρατό του στήν ἐρημιά γιά διάστημα δύο χρόνων, κατά τό ὁποῖο πῆρε μεγάλη δύναμη στό στρατό του.

8. Λοιπὸν ὁ ἀδελφός τοῦ Σαρέδ, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Γαλαάδ,

κι αυτός πήρε μεγάλη δύναμη στο στρατό του, ένεκα μυστικῶν συνωμοσιῶν.

9. Καί ἔγινε ὥστε ὁ ἀρχιερέας του τόν δολοφόνησε καθῶς καθόταν ἐπάνω στό θρόνο του.

10. Καί ἔγινε ὥστε ἕνας ἀπό τίς μυστικές συνωμοτικές κλίκες, τόν δολοφόνησε σέ ἕνα μυστικό πέρασμα, καί ἀπέκτησε γιά τόν ἑαυτό του τό βασίλειο. Καί τό ὄνομά του ἦταν Λίμπ. Καί ὁ Λίμπ ἦταν ἄνδρας μέ μεγάλο ἀνάστημα, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον σέ ὅλον τό λαό.

11. Καί ἔγινε ὥστε κατά τόν πρῶτο χρόνο τοῦ Λίμπ, ὁ Κοριάντουμρ ἦλθε στή γῆ τοῦ Μορών, καί ἔδωσε μάχη κατά τοῦ Λίμπ.

12. Καί ἔγινε ὥστε πολέμησε μέ τό Λίμπ, ὁπότε ὁ Λίμπ χτύπησε τό βραχίονά του ὥστε τραυματίστηκε. Ὅμως ὁ στρατός τοῦ Κοριάντουμρ ἐπετέθη μέ δριμύτητα κατά τοῦ Λίμπ, ὥστε αὐτός τράπηκε σέ φυγή στά ὄρια πρὸς τήν παραλία.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ τόν κυνήγησε. Καί ὁ Λίμπ ἔδωσε μάχη πρὸς αὐτόν πάνω στήν παραλία.

14. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λίμπ πάταξε τό στρατό τοῦ Κοριάντουμρ, ὥστε τράπηκαν σέ φυγή πάλι στήν ἐρημιά τοῦ Ἄκις.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Λίμπ τόν κυνήγησε μέχρι πού ἔφτασε στήν πεδιάδα τοῦ Ἄγκός. Καί ὁ Κοριάντουμρ εἶχε πάρει ὅλο τό λαό μαζί του καθῶς τράπηκε σέ φυγή ἐμπρός ἀπό τό Λίμπ σέ αὐτήν τήν ἄκρη τῆς γῆς ὅπου κατέφυγε.

16. Καί ὅταν ἔφθασε στήν πεδιάδα τοῦ Ἄγκός ἔδωσε μάχη κατά τοῦ Λίμπ, καί χτυποῦσε κατεπάνω του μέχρι πού αὐτός πέθανε. Ὅμως, ὁ ἀδελφός τοῦ Λίμπ ἦλθε κατά τοῦ Κοριάντουμρ ἀντ' αὐτοῦ, καί ἡ μάχη ἔγινε ὑπερβολικά σκληρή, κατά τήν ὁποία ὁ Κοριάντουμρ τράπηκε πάλι

σέ φυγή ἐμπρός ἀπό τό στρατό τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λίμπ.

17. Λοιπὸν τό ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λίμπ ἦταν Σίς. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σίς κυνήγησε τόν Κοριάντουμρ, καί ἀνάτρεψε πολλές πόλεις, καί σκότωσε καί γυναῖκες καί παιδιά, καί ἔκαψε τίς πόλεις.

18. Καί ξαπλώθηκε ὁ φόβος τοῦ Σίς σέ ὅλη τή χώρα. Μάλιστα, μιὰ κραυγή βγήκε σέ ὅλη τή χώρα — Ποιός μπορεῖ νά σταθεῖ ἐμπρός στό στρατό τοῦ Σίς; Ἰδέστε, σαρώνει τή γῆ ἐμπρός του!

19. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά σωγεντρώνονται σέ στρατεύματα, σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας.

20. Καί χωρίστηκαν. Καί ἕνα τμήμα τους ἔφυγε πρὸς τό στρατό τοῦ Σίς, καί ἕνα τμήμα τους ἔφυγε πρὸς τό στρατό τοῦ Κοριάντουμρ.

21. Καί τόσο μεγάλος καί διαρκῆς ἦταν ὁ πόλεμος, καί τόσο διαρκῆς ἦταν ἡ σκηνή τῆς αἱματοχυσίας καί σφαγῆς, πού ὀλόκληρο τό πρόσωπο τῆς χώρας εἶχε καλυφτεῖ μέ τά σώματα τῶν νεκρῶν.

22. Καί τόσο αἰφνίδιος καί ταχύς ἦταν ὁ πόλεμος πού δέν ἔμενε κανένας νά θάψει τοὺς νεκρούς, ἀλλά προέλαναν ἀπό αἱματοχυσία σέ αἱματοχυσία, ἀφήνοντας τά σώματα καί τῶν ἀνδρῶν καί τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν στρωμένα ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς, νά γίνουν λεία στά σκουλήκια τῆς σάρκας.

23. Καί ἡ ὄσμη τους σκορπιζόταν στό πρόσωπο τῆς χώρας, καί μάλιστα ἐπάνω σέ ὅλο τό πρόσωπο τῆς χώρας. Ὅποτε, ὁ λαός βασανιζόταν κατά τήν ἡμέρα καί κατά τή νύχτα, ἐξαιτίας τῆς ὄσμῆς τους.

24. Ὅμως, ὁ Σίς δέ σταμάτησε νά κυνηγᾷ τόν Κοριάντουμρ. Γιατί εἶχε ὀρκιστεῖ νά πάρει ἐκδίκηση ἀπό τόν Κοριάντουμρ γιά τό αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ του, πού εἶχε θανατωθεῖ,

καί τό λόγο τοῦ Κυρίου πού εἶχε ἔλθει στόν Ἐθέρ ὅτι ὁ Κοριάντουμ δέ θά ἔπεφτε ἀπό σπαθί.

25. Καί ἔτσι βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος τοὺς ἐπισκέφτηκε στήν πληρότητα τῆς ὀργῆς του, καί οἱ ἀνομίαις τους καί οἱ ἀποτροπιασμοί τους εἶχαν προετοιμάσει τό δρόμο γιά τόν αἰώνιο ὄλεθρό τους.

26. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σίζ κινήγησε τόν Κοριάντουμ πρός τά ἀνατολικά, μέχρι τά ὄρια κοντά στήν παραλία, καί ἐκεῖ ἔδωσε μάχη κατά τοῦ Σίζ γιά διάστημα τριῶν ἡμερῶν.

27. Καί τόσο τρομερή ἦταν ἡ καταστροφή στά στρατεύματα τοῦ Σίζ, πού οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά τρομοκρατοῦνται, καί ἄρχισαν νά τρέπονται σέ φυγή ἐμπρός στά στρατεύματα τοῦ Κοριάντουμ. Καί ξέφυγαν στή γῆ τοῦ Κοριχώρ, καί ἀποσάρωσαν τοὺς κατοίκους ἐμπρός τους, ὅλους ὅσους δέν ἐνώνονταν μέ αὐτούς.

28. Καί ἔστησαν τίς σκηνές τους στήν κοιλάδα τοῦ Κοριχώρ. Καί ὁ Κοριάντουμ ἔστησε τίς σκηνές του στήν κοιλάδα τοῦ Σούρ. Λοιπόν ἡ κοιλάδα τοῦ Σούρ ἦταν κοντά στό λόφο Κομνῶρ. Ὅποτε, ὁ Κοριάντουμ συγκέντρωσε τά στρατεύματά του ἐπάνω στό λόφο Κομνῶρ, καί ἤχησε μιά σάλπιγγα πρός τά στρατεύματα τοῦ Σίζ γιά νά τά προσκαλέσει σέ μάχη.

29. Καί ἔγινε ὥστε αὐτά ἤλθαν, ἀλλά ξανά διώχτηκαν. Καί ἤλθαν γιά δευτέρα φορά, καί ξανά διώχτηκαν γιά δευτέρα φορά. Καί ἔγινε ὥστε ἤλθαν ξανά γιά τρίτη φορά, καί ἡ μάχη ἔγινε ὑπερβολικά σκληρή.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Σίζ ἐπληττε τόν Κοριάντουμ ὥστε τοῦ προκάλεσε πολλά βαριά τραύματα. Καί ὁ Κοριάντουμ, πού εἶχε χάσει τό αἷμα του, λυποθύμησε, καί τόν ἀπομάκρυναν σάν νά ἦταν νεκρός.

31. Λοιπόν, ἡ ἀπώλεια ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδιῶν καί στίς δύο παρατάξεις ἦταν τόσο μεγάλη πού ὁ Σίζ πρόσταξε τό λαό του νά μήν κνηγοῦν τά στρατεύματα τοῦ Κοριάντουμ. Ἐπέστρεψαν λοιπόν στό στρατόπεδό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ἐκατομμύρια Ἱαρεδιτῶν σκοτώνονται σέ μάχη. Ὁ Σίζ καί ὁ Κοριάντουμ συναθροίζουν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σέ θανάσιμη μάχη. Τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου παύει νά μάχεται μαζί τους. Τό Ἱαρεδιτικό ἔθνος καταστρέφεται ὀλοκληρωτικά. Παραμένει μόνο ὁ Κοριάντουμ.

ΚΑΙ ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Κοριάντουμ συνήλθε ἀπό τά τραυμάτά του, ἄρχισε νά θυμάται τά λόγια πού τοῦ εἶχε πεῖ ὁ Ἐθέρ.

2. Εἶδε ὅτι εἶχαν ἤδη σκοτωθεῖ ἀπό τό σπαθί περίπου δύο ἑκατομμύρια ἀπό τό λαό του, καί ἄρχισε νά θλίβεται μέσα στήν καρδιά του. Μάλιστα, εἶχαν σκοτωθεῖ δύο ἑκατομμύρια ἰσχυρῶν ἀνδρῶν, ἐπίσης καί οἱ γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους.

3. "Ἀρχισε νά μετανοεῖ γιά τό κακό πού εἶχε κάνει." Ἀρχισε νά θυμάται τά λόγια πού εἶχαν εἰπωθεῖ ἀπό τό στόμα ὅλων τῶν προφητῶν, καί τά εἶδε ὅτι εἶχαν ἐκπληρωθεῖ ὡς τώρα, καί κατά τό παραμικρό. Καί ἡ ψυχὴ του θρηνοῦσε καί ἀρνιόταν νά παρηγορηθεῖ.

4. Καί ἔγινε ὥστε ἔγραψε μιά ἐπιστολή στόν Σίζ, ζητώντας του νά ἀφήσει τοὺς ἀνθρώπους νά ζήσουν, καί ἐκεῖνος θά ἐγκατέλειπε τό βασίλειο γιά χάρι τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

5. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ἔλαβε τήν ἐπιστολή του ὁ Σίζ, ἔγραψε μιά ἐπιστολή στόν Κοριάντουμ, ὅτι ἂν παραδινόταν, ὥστε αὐτός νά τόν

σκοτώσει μέ τό ίδιο του τό σπαθί, θά γλίτωνε τίς ζωές τών ανθρώπων.

6. Καί ἔγινε ὥστε οἱ ἄνθρωποι δέν μετανοίωσαν ἀπό τήν ἀνομία τους. Καί ὁ λαός τοῦ Κοριάντουμ ἐρεθίστηκε μέ θυμό ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Σίζ. Καί ὁ λαός τοῦ Σίζ ἐρεθίστηκε μέ θυμό ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Κοριάντουμ. Ὅποτε, ὁ λαός τοῦ Σίζ ἔδωσε μάχη κατά τοῦ λαοῦ τοῦ Κοριάντουμ.

7. Καί ὅταν εἶδε ὁ Κοριάντουμ ὅτι ἦταν ἔτοιμος νά νικηθεῖ, τράπηκε πάλι σέ φυγή ἐμπρός ἀπό τό λαό τοῦ Σίζ.

8. Καί ἔγινε ὥστε ἦλθε στά νερά τοῦ Ριπλιάνκουμ, τό ὁποῖο ἐρμηνευόμενο σημαίνει μεγάλα, δηλαδή πού ξεπερνοῦν ὅλα τά ἄλλα. Λοιπόν ὅταν ἐφθασαν σέ αὐτά τά νερά ἔστησαν τίς σκηνές τους. Καί ὁ Σίζ ἔστησε κι αὐτός τίς σκηνές του κοντά τους. Ὅποτε, τό ἐπόμενο πρωί περιπλέχθηκαν σέ μάχη.

9. Καί ἔγινε ὥστε πολέμησαν μιά ὑπερβολικά σκληρή μάχη κατά τήν ὁποία ὁ Κοριάντουμ πληγώθηκε πάλι, καί λιποθύμησε ἀπό τήν ἀπώλεια αἵματος.

10. Καί ἔγινε ὥστε τά στρατεύματα τοῦ Κοριάντουμ ἐπιτέθηκαν μέ δριμύτητα στά στρατεύματα τοῦ Σίζ ὥστε τοὺς νίκησαν, καί τοὺς ἔκαναν νά τραποῦν σέ φυγή ἀπό ἐμπρός τους. Καί αὐτοί ξέφυγαν πρὸς τά νότια, καί ἔστησαν τίς σκηνές τους σέ ἕναν τόπο πού λεγόταν Ὀγάθ.

11. Καί ἔγινε ὥστε ὁ στρατός τοῦ Κοριάντουμ ἔστησε τίς σκηνές του κοντά στό λόφο Ραμά. Καί ἦταν αὐτός ὁ ἴδιος λόφος ὅπου ὁ πατέρας μου Μόρμον ἔκρυψε τά χρονικά πρὸς τόν Κύριο, αὐτά πού ἦταν ἱερά.

12. Καί ἔγινε ὥστε συγκέντρωσαν ὀλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐπάνω σέ ὄλο

τό πρόσωπο τῆς χώρας, αὐτοὺς πού δέν εἶχαν σκοτωθεῖ, ἐκτός ἀπό τόν Ἐθέρ.

13. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Ἐθέρ ἐβλεπε ὅλες τίς ἐνέργειες τών ἀνθρώπων. Καί εἶδε ὅτι οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν μέ τό μέρος τοῦ Κοριάντουμ συγκεντρώθηκαν στό στρατό τοῦ Κοριάντουμ, καί οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν μέ τό μέρος τοῦ Σίζ συγκεντρώθηκαν στό στρατό τοῦ Σίζ.

14. Λοιπόν, ἐπὶ τέσσερα χρόνια συγκέντρωναν τοὺς ἀνθρώπους, γιά νά πάρουν ὄλους ὄσους βρίσκονταν ἐπάνω στό πρόσωπο τῆς χώρας, καί γιά νά λάβουν ὅλη τή δύναμη, ὅση ἦταν δυνατόν νά λάβουν.

15. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν συγκεντρώθηκαν ὅλοι, ὁ καθένας στό στρατό πού ἠθελε, μέ τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους — καί οἱ ἄνδρες καί οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, ὅλοι ὀπλισμένοι μέ πολεμικά ὄπλα, ἔχοντας ἀσπίδες καί θώρακες καί κρήνη, καί ντυμένοι πολεμικά — προέλασαν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου σέ μάχη. Καί πολεμοῦσαν ὅλη αὐτὴν τὴν μέρα, καί δέ νίκησαν.

16. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν νύχτωσε ἦταν ἀποκαωμένοι, καί ἀποσύρθηκαν στά στρατόπεδά τους. Καί ἀφοῦ ἀποσύρθηκαν στά στρατόπεδά τους ἄρχισαν ἕνα οὐρλιαχτό καί μοιρολόι γιά τό χαμό τών σκοτωμένων τοῦ λαοῦ τους. Καί τόσο ἰσχυρές ἦταν οἱ φωνές τους, τά οὐρλιαχτά καί τά μοιρολόγια τους, ὥστε ἔσχιζαν τόν ἄερα ὑπέρμετρα.

17. Καί ἔγινε ὥστε τό ἐπόμενο πρωί ἦλθαν πάλι σέ μάχη, καί ἦταν μεγάλη καί φοβερή ἡ μέρα αὐτή. Ὅμως, δέ νίκησαν, καί ὅταν ἦλθε πάλι ἡ νύχτα ἔσχιζαν τόν ἄερα μέ τίς φωνές τους, καί τά οὐρλιαχτά τους, καί τά μοιρολόγια τους, γιά τό χαμό τών σκοτωμένων τοῦ λαοῦ τους.

18. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ ἔγραψε πάλι μιὰ ἐπιστολή στό Σίζ, ζητώντας νά μὴν ἔλθει ξανά σέ μάχη, ἀλλά νά πάρει τό βασιλείο, καί νά γλιτώσει τίς ζωές τοῦ λαοῦ.

19. Ὅμως ἰδέστε, τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶχε πάψει νά μάχεται μαζί τους, καί ὁ Σατανάς ἐξουσίαζε πλήρως τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Γιατί εἶχαν παραδοθεῖ στή σκληρότητα τῆς καρδιάς τους, καί τήν τύφλωση τοῦ νοῦ τους γιά νά ἀφανιστοῦν. Λοιπόν πῆγαν πάλι σέ μάχη.

20. Καί ἔγινε ὥστε πολέμησαν ὅλη αὐτήν τή μέρα, καί ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα κοιμήθηκαν πάνω στά σπαθιά τους.

21. Καί τό ἐπόμενο πρωί πολέμησαν μέχρι πού ἦλθε ἡ νύχτα.

22. Καί ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα ἦταν μεθυσμένοι ἀπό θυμό, ὅπως ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι μεθυσμένος ἀπό κρασί. Καί κοιμήθηκαν πάλι ἐπάνω στά σπαθιά τους.

23. Καί τό ἐπόμενο πρωί πολέμησαν πάλι. Καί ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα εἶχαν ὅλοι πέσει ἀπό τό σπαθί ἐκτός ἀπό πενήντα καί δύο ἀπό τό λαό τοῦ Κοριάντουμρ, καί ἐξήντα καί ἑννέα ἀπό τό λαό τοῦ Σίζ.

24. Καί ἔγινε ὥστε κοιμήθηκαν ἐπάνω στά σπαθιά τους ἐκείνη τή νύχτα, καί τό ἐπόμενο πρωί πολέμησαν πάλι, καί μάχονταν μέ ὅλη τους τή δύναμη μέ τά σπαθιά τους καί μέ τίς ἀσπίδες τους, ὅλη ἐκείνη τήν ἡμέρα.

25. Καί ὅταν ἦλθε ἡ νύχτα ὑπῆρχαν τριάντα καί δύο ἀπό τό λαό τοῦ Σίζ, καί εἴκοσι καί ἑπτὰ ἀπό τό λαό τοῦ Κοριάντουμρ.

26. Καί ἔγινε ὥστε ἔφαγαν καί κοιμήθηκαν, καί ἐτοιμάστηκαν γιά θάνατο τήν ἐπαύριο. Καί ἦταν μεγαλόσωμοι καί ἰσχυροί ἄνδρες κατά τή δύναμη τῶν ἀνδρών.

27. Καί ἔγινε ὥστε πολέμησαν γιά

διάστημα τριῶν ὥρῶν, καί λιποθύμησαν ἀπό ἀπώλεια αἵματος.

28. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κοριάντουμρ ἀπέκτησαν ἀρκετή δύναμη γιά νά μπορέσουν νά περπατήσουν, ἐτοιμάζονταν νά τραποῦν σέ φυγή γιά τή ζωή τους. Ὅμως ἰδέστε, ὁ Σίζ σηκώθηκε, ἐπίσης καί οἱ ἄνθρωποι του, καί ὀρκίστηκε στήν ὀργή του ὅτι θά σκότωνε τόν Κοριάντουμρ, εἰδάλλως θά χανόταν ἀπό τό σπαθί.

29. Λοιπόν, τούς κυνήγησε, καί κατά τό ἐπόμενο πρωί τούς πρόλαβε. Καί πολέμησαν πάλι μέ τό σπαθί. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν εἶχαν ὅλοι πέσει ἀπό τό σπαθί, ἐκτός ἀπό τόν Κοριάντουμρ καί τό Σίζ, ἰδέστε, ὁ Σίζ λιποθύμησε ἀπό τήν ἀπώλεια αἵματος.

30. Καί ἔγινε ὥστε ὅταν ὁ Κοριάντουμρ ἔγειρε ἐπάνω στό σπαθί του, ὥστε ξεκουράστηκε λίγο, ἐπληξε τό κεφάλι τοῦ Σίζ.

31. Καί ἔγινε ὥστε ἀφοῦ ἐπληξε τό κεφάλι τοῦ Σίζ, ὁ Σίζ ἀνασηκώθηκε στά χέρια του καί ἔπεσε. Καί ἀφοῦ πάλεψε γιά ἀναπνοή, πέθανε.

32. Καί ἔγινε ὥστε ὁ Κοριάντουμρ ἔπεσε στή γῆ, καί ἔγινε σάν νά μὴν εἶχε ζωή.

33. Καί ὁ Κύριος μίλησε στόν Ἐθέρ, καί τοῦ εἶπε: Πήγαινε. Καί πήγε, καί εἶδε ὅτι τά λόγια τοῦ Κυρίου εἶχαν ὅλα ἐκπληρωθεῖ. Καί τελείωσε τό χρονικό του (καί οὔτε τό ἑκατοστό του δέν ἔχω γράψει) καί τά ἔκρυψε μέ τρόπο ὥστε τά βρῆκε ὁ λαός τοῦ Λίμχι.

34. Λοιπόν τά τελευταῖα λόγια πού γράφηκαν ἀπό τόν Ἐθέρ εἶναι τοῦτα: Κατά πόσο θέλει ὁ Κύριος νά μεταλλαχθῶ ἢ νά ὑποστῶ τό θέλημα τοῦ Κυρίου ἐνσαρκωμένος, δέν ἔχει σημασία, ἂν γίνεαι καί σπαθῶ στό βασίλειο τοῦ Θεοῦ. Ἄμην.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΟΝΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

*Ὁ Μορόνι γράφει πρὸς ὄφελος τῶν Λαμανιτῶν. Οἱ Νεφίτες πού δέν ἀπαρ-
ιοῦνται τὸ Χριστὸ θανατώνονται.*

ΛΟΙΠΟΝ, ἐγὼ ὁ Μορόνι, ἀφοῦ
τελείωσα τὴ σύντμηση τοῦ
ἱστορικοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰα-
ρέδ, ὑπολόγιζα νὰ μὴ γράψω ἄλλα,
ὁμῶς ἀκόμα δέν ἔχω ἀφανιστεῖ, καὶ
κρύβομαι ἀπὸ τοὺς Λαμανίτες μὴν
τυχόν καὶ με ἀφανίσουν.

2. Γιατὶ ἰδέστε, οἱ πόλεμοι τοὺς
εἶναι πάρα πολὺ μανιώδεις μεταξὺ
τοὺς, καὶ ἐξαιτίας τοῦ μίσους τοὺς
θανατώνουν κάθε Νεφίτη πού δέν
ἀπαρνιέται τὸ Χριστό.

3. Καὶ ἐγώ, ὁ Μορόνι, δέν ἀπαρ-
νιέμαι τὸ Χριστό. Γι' αὐτὸ περιπλα-
νιέμαι ὅπουδῆποτε βρῶ γιὰ τὴν
ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μου.

4. Ἔτσι λοιπόν, γράφω μερικά
ἀκόμη πράγματα, ἀντίθετα με ἐκεῖνο
πού ὑπολόγιζα, γιατί ὑπολόγιζα ὅτι
δέ θά ἔγραφα τίποτα ἄλλο. Ὅμως
γράφω μερικά ἀκόμη πράγματα, πού
ἴσως νὰ ἔχουν ἀξία γιὰ τοὺς ἀδελ-
φούς μου, τοὺς Λαμανίτες, κάποια
μελλοντικὴ ἡμέρα, σύμφωνα με τὸ
θέλημα τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

*Ὁ Ἰησοῦς ἔδωσε στοὺς Νεφίτες ἀπο-
στόλους ἐξουσία νὰ ἀπονέμουν τὴ δω-
ρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα εἶπε
στοὺς μαθητές του, τοὺς δώδεκα πού
εἶχε διαλέξει, καθὼς ἔβαζε τὰ χέρια
του ἐπάνω τους —

2. Καὶ τοὺς φώναξε με τὸ ὄνομά
τους, λέγοντας: Θὰ ἐπικαλεῖστε τὸν
Πατέρα στό ὄνομά μου, σέ ἐνθερμη
προσευχῇ, καὶ ὕστερα, ἅμα τὸ κά-
νετε αὐτό, θά ἔχετε ἐξουσία ὥστε σέ

ἐκεῖνον στόν ὁποῖο ἀκουμπάτε
ἐπάνω τὰ χέρια σας, νὰ δίνετε τὸ
Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ νὰ τὸ δίνετε στό
ὄνομά μου, γιατί ἔτσι κάνουν οἱ δι-
κοί μου ἀπόστολοι.

3. Αὐτὰ λοιπόν τὰ λόγια τοὺς εἶπε
ὁ Χριστός κατὰ τὴ στιγμή τῆς πρῶ-
της του ἐμφάνισης. Καὶ τὸ πλῆθος
δέν τὸ ἄκουσε, ὁμῶς οἱ μαθητές του
τὸ ἄκουσαν, καὶ σέ ὄσους ἀκουμ-
ποῦσαν τὰ χέρια τους, ἔπεφτε τὸ
Ἅγιο Πνεῦμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

*Οἱ πρεσβύτεροι χειροτονοῦν τοὺς ἱερεῖς
καὶ τοὺς διδασκάλους με χειροθεσία.*

Ο ΤΡΟΠΟΣ με τὸν ὁποῖο οἱ μαθητές,
πού ὀνομάζονταν πρεσβύτεροι τῆς
ἐκκλησίας, χειροτονοῦσαν τοὺς ἱε-
ρεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους:

2. Ἀφοῦ προσεύχονταν πρὸς τὸν
Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ,
ἀκουμποῦσαν τὰ χέρια τους ἐπάνω
τους, καὶ ἔλεγαν:

3. Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
σέ χειροτονῶ ἱερέα (ἦ, ἂν ἦταν νὰ
γίνει διδάσκαλος) σέ χειροτονῶ δι-
δάσκαλο, γιὰ νὰ κηρύττεις μετάνοια
καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν μέσο τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὑπομένοντας μέχρι τέ-
λους στήν πίστη πρὸς τὸ ὄνομά του.
Ἄμήν.

4. Με αὐτόν λοιπόν τὸν τρόπο
χειροτονοῦσαν ἱερεῖς καὶ διδασκά-
λους, σύμφωνα με τίς δωρεές καὶ τίς
κλήσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους. Καὶ τοὺς χειροτονοῦσαν με τὴ
δύναμη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ἡ
ὁποία ἦταν μέσα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

*Πῶς χορηγοῦσαν οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ
ἱερεῖς τὸ ψωμί τῆς μετάληψης.*

Ο ΤΡΟΠΟΣ πού οι πρεσβύτεροι και οι ιερείς χορηγοῦσαν τό σῶμα και αἷμα τοῦ Χριστοῦ πρός τό ἐκκλησίασμα. Τό χορηγοῦσαν λοιπόν σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό ξέρουμε ὅτι ὁ τρόπος αὐτός ἦταν σωστός. Καί τό χορηγοῦσε ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ ἱερέας.

2. Γονάτιζαν λοιπόν κάτω μαζί μέ τό ἐκκλησίασμα, και προσεύχονταν στόν Πατέρα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντας:

3. Ὡ Θεέ, Αἰώνιε Πατέρα, σέ παρακαλοῦμε στό ὄνομα τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εὐλογήσεις και νά ἀγιάσεις ἐτοῦτο τό ψωμί στίς ψυχές ὄλων ἐκείνων πού τό παίρνουν, ὥστε νά τό φᾶνε σέ ἀνάμνηση τοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ σου, και νά δώσουν μαρτυρία πρός ἐσένα, ὦ Θεέ, Αἰώνιε Πατέρα, ὅτι εἶναι πρόθυμοι νά πάρουν ἐπάνω τους τό ὄνομα τοῦ Υἱοῦ σου, και νά τόν θυμοῦνται πάντοτε, και νά τηροῦν τίς ἐντολές του, τίς ὁποῖες τοῦς ἔχει δώσει, ὥστε νά ἔχουν πάντοτε τό Πνεῦμα του μαζί τους. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Προσδιορίζεται ὁ τρόπος χορήγησης τοῦ κρασιοῦ τῆς μετάληψης.

Ο ΤΡΟΠΟΣ χορήγησης τοῦ κρασιοῦ. Ἰδέστε, ἐπαιρναν τό κύπελο και ἔλεγαν:

2. Ὡ Θεέ, Αἰώνιε Πατέρα, σέ παρακαλοῦμε στό ὄνομα τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εὐλογήσεις και νά ἀγιάσεις ἐτοῦτο τό κρασί στίς ψυχές ὄλων ἐκείνων πού πίνουν ἀπό αὐτό, ὥστε νά κάμουν τοῦτο σέ ἀνάμνηση τοῦ αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου, τό ὁποῖο χύθηκε γι' αὐτούς, ὥστε νά δώσουν μαρτυρία πρός ἐσένα, ὦ Θεέ, Αἰώνιε Πατέρα, ὅτι τόν θυμοῦνται πάντοτε, ὥστε νά ἔχουν τό Πνεῦμα του μαζί τους. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Μετανοοῦντα ἄτομα βαπτίζονται και συντροφεύονται. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού μετανοοῦν συγχωροῦνται. Οἱ συγκεντρώσεις διευθύνονται μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΚΑΙ τώρα μιῶ γιά τό βάπτισμα. Ἰδέστε, οι πρεσβύτεροι, οι ιερείς και οι διδάσκαλοι ἦταν βαπτισμένοι. Καί δέ βαπτίζονταν παρά μόνον ἄν καρποφοροῦσαν ἔτσι πού νά δείχνουν ὅτι ἦταν ἄξιοι γι' αὐτό.

2. Οὔτε δέχονταν κανέναν γιά βάπτισμα παρά μόνον ἄν ἔρχονταν μέ καρδιά συντριμμένη και πνεῦμα μεταμελημένο, και ἄν ἔδιναν τή μαρτυρία τους πρός τήν ἐκκλησία ὅτι ἀληθινά μετάνοιωσαν γιά ὄλες τίς ἀμαρτίες τους.

3. Καί κανέναν δέ γινόταν δεκτός γιά βάπτισμα παρά μόνον ἄν ἐπαιρναν ἐπάνω τους τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὄντας ἀποφασισμένοι νά τόν ὑπηρετήσουν μέχρι τέλους.

4. Καί ὕστερα, ἀφοῦ εἶχαν γίνει δεκτοί γιά βάπτισμα, και εἶχαν καλλιεργηθεῖ και καθαριστεῖ ἀπό τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀριθμοῦνταν μέ τό λαό τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καί κρατοῦσαν τά ὀνόματά τους, ὥστε νά τοῦς θυμοῦνται και νά τοῦς τροφοδοτοῦν μέ τόν καλό λόγο τοῦ Θεοῦ, γιά νά τοῦς κρατοῦν στό σωστό δρόμο, γιά νά τοῦς κρατοῦν συνεχῶς προσεκτικούς στό νά προσεύχονται, βασιζόμενοι μόνο στήν ἀξία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ πρωτεργάτης και ὁ ὀλοκληρωτής τῆς πίστεως τους.

5. Καί τά μέλη τῆς ἐκκλησίας συγκεντρώνονταν συχνά, γιά νά νηστεύουν και νά προσεύχονται, και νά μιλοῦν ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλο σχετικά μέ τήν εὐημερία τῆς ψυχῆς τους.

6. Καί συγκεντρώνονταν συχνά γιά νά μεταλαβαίνουν τό ψωμί και

κρασί, σέ ανάμνηση τοῦ Κυρίου τους, τοῦ Ἰησοῦ.

7. Καί ἦταν αὐστηροί στό νά προσέχουν νά μήν ὑπάρχει ἀνομία ἀνάμεσά τους. Καί ὅποιον ἔβρισκαν νά διαπράττει ἀνομία, καί τρεῖς μάρτυρες τῆς ἐκκλησίας τούς κατηγοροῦσαν ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων, καί ἂν δέ μετανοοῦσαν, καί δέν ἐξομολογοῦνταν, σβύνονταν τά ὀνόματά τους, καί δέν καταλογίζονταν μέ τό λαό τοῦ Χριστοῦ.

8. Ὅμως ὅσες φορές μετανοοῦσαν καί γύρευαν συγχώρηση, μέ πραγματική πρόθεση, συγχωροῦνταν.

9. Καί οἱ συγκεντρώσεις τους διευθύνονταν ἀπό τήν ἐκκλησία κατὰ τόν τρόπο τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πνεύματος, καί μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιατί ὅπως τούς καθοδηγοῦσε ἡ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶτε νά κηρύξουν ἢ νά παροτρύνουν ἢ νά προσευχηθοῦν ἢ νά ἰκετεύσουν ἢ νά τραγουδήσουν, ἀκριβῶς ἔτσι γινόταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Πρόσκληση γιά νά εἰσέλθουμε στήν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου. Νά προσευχόμαστε μέ πραγματική πρόθεση. Τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ κάνει τούς ἀνθρώπους ἰκανούς νά γνωρίζουν τό καλό ἀπό τό κακό. Ὁ Σατανάς παρακινεῖ τούς ἀνθρώπους νά ἀπαρνηθοῦν τό Χριστό καί νά κάνουν τό κακό. Οἱ προφῆτες φανεροῦν τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ. Μέ τήν πίστη γίνονται τά θαύματα καί ἐκτελοῦν διακονία οἱ ἄγγελοι. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά ἐλπίζουν σέ ζωή αἰώνια καί νά προσκολληθοῦν στή χριστιανική ἀγάπη.

Και τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, γράφω μερικά ἀπό τά λόγια τοῦ πατέρα μου τοῦ Μόρμον, τά ὁποῖα εἶπε σχετικά μέ τήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη. Μέ αὐτὸν λοιπόν τόν τρόπο

μιλήσε πρὸς τό λαό, καθώς τούς διδάσκε στή συναγωγή τήν ὁποία εἶχαν χτίσει ὡς τόπο λατρείας.

2. Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μόρμον, μιλῶ σέ σᾶς, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί. Καί εἶναι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, καί τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τοῦ ἁγίου θελήματός του, λόγο τῆς δωρεᾶς του πρὸς ἐμένα, δηλαδή τῆς κλήσης μου, τό ὅτι μοῦ ἐπιτρέπεται νά σᾶς μιλήσω αὐτὴν τή στιγμή.

3. Γι' αὐτό θά ἤθελα νά μιλήσω σέ σᾶς πού εἶστε τῆς ἐκκλησίας, πού εἶστε οἱ εἰρηνόφιλοι ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ, καί πού ἔχετε ἀποκτήσει ἀρκετὴ ἐλπίδα μέ τήν ὁποία νά μπορεῖτε νά εἰσέλθετε στήν ἀνάπαυση τοῦ Κυρίου, ἀπό ἐτούτη τή στιγμή καί πέρα μέχρι νά ἀναπαυεῖτε μαζί του στοὺς οὐρανοὺς.

4. Καί τώρα, ἀδελφοί μου, κρίνω αὐτά γιά σᾶς, ἐπειδὴ βαδίζετε εἰρηνικά μέ τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

5. Γιατί θυμᾶμαι τό λόγο τοῦ Θεοῦ πού λέει ὅτι θά τοὺς γνωρίζετε ἀπό τά ἔργα τους, γιατί ἂν τά ἔργα τους εἶναι καλά, τότε καί αὐτοὶ ἐπίσης εἶναι καλοί.

6. Γιατί ἰδέστε, ὁ Θεός εἶπε, ἄνθρωπος πού εἶναι κακός δέν μπορεί νά κάνει αὐτό πού εἶναι καλό, γιατί ἂν προσφέρει ἓνα δῶρο ἢ προσεύχεται στό Θεό, δέν τόν ὠφελεῖ σέ τίποτα ἂν δέν τό κάνει μέ πραγματική πρόθεση.

7. Γιατί ἰδέστε, δέν τοῦ ὑπολογίζεται ὡς χρηστότητα.

8. Γιατί ἰδέστε, ἂν ἓνας ἄνθρωπος πού εἶναι κακός δώσει ἓνα δῶρο, τό δίνει γκρινιαζοντας. Ἐπομένως, τοῦ ὑπολογίζεται τό ἴδιο σάν νά εἶχε κρατήσει τό δῶρο. Ἐπομένως, ὑπολογίζεται ὡς κακός ἐμπρὸς στό Θεό.

9. Καί κατὰ τόν ἴδιο τρόπο ἐπίσης ὑπολογίζεται ὡς κακὸ γιά ἓναν ἄνθρωπο, ἂν προσευχηθεῖ ἀλλὰ χωρὶς

πραγματική πρόθεση καρδιάς. Μάλιστα, και δέν τόν άφελεί σέ τίποτα, γιατί ό Θεός δέ δέχεται τέτοιον κανέναν.

10. Έπομένως, ένας άνθρωπος πού είναι κακός δέν μπορεί νά κάνει αυτό πού είναι καλό, ούτε θά δώσει καλό δώρο.

11. Γιατί ιδέστε, μιά πικρή πηγή δέν μπορεί νά βγάλει καλό νερό, ούτε μπορεί μιά καλή πηγή νά βγάλει πικρό νερό. Έπομένως, ένας άνθρωπος πού είναι δούλος του διαβόλου δέν μπορεί νά ακολουθεί τό Χριστό. Καί άν ακολουθεί τό Χριστό, δέν μπορεί νά είναι δούλος του διαβόλου.

12. Έπομένως, όλα όσα είναι καλά προέρχονται από τό Θεό, και όσα είναι πονηρά προέρχονται από τό διάβολο, επειδή ό διάβολος είναι έχθρός του Θεού, και πολεμάει έναντίον του διαρκώς, και μās προσκαλεί και μās δελεάζει νά άμαρταίνουμε, και νά κάνουμε διαρκώς αυτό πού είναι πονηρό.

13. Όμως, ιδέστε, αυτό πού προέρχεται από τό Θεό μās προσκαλεί και μās δελεάζει νά κάνουμε διαρκώς τό καλό. Έπομένως, καθετί πού μās προσκαλεί και μās δελεάζει νά κάνουμε καλό, και νά αγαπάμε τό Θεό, και νά τόν ύπηρετούμε, είναι έμπνευσμένο από τό Θεό.

14. Έπομένως, δώστε προσοχή, αγαπημένοι μου άδελφοί, ώστε νά μήν κρίνετε αυτό πού είναι πονηρό διτι είναι του Θεού ή αυτό πού είναι καλό και του Θεού διτι είναι του διαβόλου.

15. Γιατί ιδέστε, άδελφοί μου, σās έχει δοθεί τό νά κρίνετε, γιά νά γνωρίζετε τό καλό από τό κακό. Καί ό τρόπος γιά νά κρίνετε είναι τόσο σαφής, ώστε νά ξέρετε μέ τέλεια γνώση, όσο είναι τό φως της ήμέρας από τή σκοτεινή νύχτα.

16. Γιατί ιδέστε, τό Πνεύμα του Χριστού δίνεται σέ κάθε άνθρωπο, γιά νά γνωρίζει τό καλό από τό κακό. Έπομένως, σās δείχνω τόν τρόπο γιά νά κρίνετε, γιατί καθετί πού μās προσκαλεί νά κάνουμε καλό, και νά πείθουμε άλλους νά πιστεύουν στό Χριστό, μās στέλνεται μέ τή δύναμη και τή δωρεά του Χριστού. Έπομένως, μπορείτε νά ξέρετε μέ τέλεια γνώση ότι είναι του Θεού.

17. Όμως, ότιδήποτε πράγμα πείθει τούς ανθρώπους νά κάνουν τό πονηρό, και νά μήν πιστεύουν στό Χριστό, και νά τόν άρνούνται, και νά μήν ύπηρετούν τό Θεό, τότε μπορείτε νά γνωρίζετε μέ τέλεια γνώση ότι αυτό είναι του διαβόλου. Γιατί μέ αυτόν τόν τρόπο εργάζεται ό διάβολος, άφου δέν πείθει κανέναν νά κάνει καλό, όχι, ούτε έναν, ούτε οί άγγελοί του, ούτε εκείνοι πού ύποτάσσουν τούς έαυτούς τους σέ αυτόν.

18. Καί τώρα, άδελφοί μου, βλέποντας ότι γνωρίζετε τό φως μέ τό όποιο μπορείτε νά κρίνετε, τό όποιο φως είναι τό φως του Χριστού, κοιτάξτε νά μήν κρίνετε έσφαλμένα, γιατί μέ αυτήν τήν ίδια κρίση πού κρίνετε θά κριθείτε κι έσείς.

19. Γι' αυτό, σās ίκετεύω, άδελφοί, έπιμελώς νά έρευνάτε μέ τό φως του Χριστού, γιά νά γνωρίζετε τό καλό από τό κακό. Καί άν θά κρατάτε γερά καθετί καλό, και δέν τό καταδικάζετε, θά γίνετε όπωσδήποτε τέκνο του Χριστού.

20. Καί τώρα, άδελφοί μου, πώς είναι δυνατό νά κρατάτε γερά καθετί καλό;

21. Καί τώρα έρχομαι σέ αυτήν τήν πίστη, γιά τήν όποία είπα διτι θά μιλούσα, και θά σās πω τόν τρόπο μέ τόν όποιο μπορείτε νά κρατάτε γερά καθετί καλό.

22. Γιατί ιδέστε, ὁ Θεός πού γνωρίζει τά πάντα, πού ὑπάρχει ἀπό αἰωνιότητα σέ αἰωνιότητα, ιδέστε, ἔστειλε ἀγγέλους νά διδάξουν τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, νά φανερώσουν σχετικά μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ. Καί μέ τό Χριστό θά ἐρχόταν καθετί καλό.

23. Καί ὁ Θεός ἐπίσης διακήρυξε σέ προφήτες, μέ τό ἴδιο του τό στόμα, ὅτι θά ἐρχόταν ὁ Χριστός.

24. Καί ιδέστε, ὑπῆρχαν ποικίλοι τρόποι μέ τούς ὁποίους φανέρωσε πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων πράγματα τά ὁποῖα ἦταν καλά. Καί ὅλα ὅσα εἶναι καλά προέρχονται ἀπό τό Χριστό. Ἄλλιώς, οἱ ἄνθρωποι εἶχαν ὑποστει πτώση, καί δέν μπορούσε νά ἔλθει σέ αὐτούς τίποτα καλό.

25. Ἔτσι λοιπόν, μέ τή διδασκαλία τῶν ἀγγέλων, καί μέ κάθε λόγο πού βῆκε ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ, οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά ἀσκοῦν πίστη πρὸς τό Χριστό, καί ἔτσι μέ τήν πίστη κρατοῦσαν γερά καθετί καλό. Καί ἔτσι γινόταν μέχρι τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ.

26. Καί μετά τόν ἐρχομό του οἱ ἄνθρωποι σώθηκαν ἐπίσης μέ τήν πίστη στό ὄνομά του, καί μέ τήν πίστη γίνονται γιοί τοῦ Θεοῦ. Καί ὅσο βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ Χριστός ζεῖ, τόσο εἶναι ὅτι εἶπε ἔτοῦτα τά λόγια στους πατέρες μας, λέγοντας: Ὅτιδήποτε ζητήσετε ἀπό τόν Πατέρα στό ὄνομά μου, τό ὁποῖο νά εἶναι καλό, μέ πίστη, πιστεύοντας ὅτι θά τό λάβετε, ιδέστε, θά σᾶς δοθεῖ.

27. Ἐπομένως, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, σταμάτησαν ἄραγε τά θαύματα ἐπειδή ὁ Χριστός ἀναλήφθηκε στους οὐρανούς, καί κάθισε στό δεξιό χέρι τοῦ Θεοῦ, γιά νά διεκδικήσει ἀπό τόν Πατέρα τά δικαιώματά του τέκνα εὐσπλαχνίας πού ἔχει πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων;

28. Ἄφου ἔχει ἐκπληρώσει τίς

ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, καί διεκδικεῖ ὅλους ὄσους ἔχουν πίστη πρὸς αὐτόν. Καί αὐτοί πού ἔχουν πίστη πρὸς αὐτόν θά προσκολληθοῦν σέ καθετί καλό. Αὐτός λοιπόν συνηγορεῖ γιά τό σκοπό τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων, καί κατοικεῖ αἰῶνια στους οὐρανούς.

29. Καί ἐπειδή τό ἔκανε αὐτό, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἔχουν ἄραγε τά θαύματα σταματήσει; Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Οὔτε ἔχουν πάψει οἱ ἄγγελοι νά ἐκτελοῦν τή διακονία τους πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

30. Γιατί ιδέστε, εἶναι ὑπήκοοι του, γιά νά ἐκτελοῦν τή διακονία τους σύμφωνα μέ τό λόγο τῆς προσταγῆς του, ἐμφανιζόμενοι σέ ἐκείνους πού ἔχουν ἰσχυρή πίστη καί σταθερή σκέψη σέ κάθε μορφή ἀγιοσύνης.

31. Καί τό ἔργο τῆς διακονίας τους εἶναι νά καλέσουν τούς ἀνθρώπους σέ μετάνοια, καί νά ἐκπληρώσουν καί νά ἐκτελέσουν τό ἔργο τῶν διαθηκῶν τοῦ Πατέρα, τίς ὁποῖες ἔχει συνάψει μέ τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προετοιμάσουν τό δρόμο ἀνάμεσα στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, διακηρύσσοντας τό λόγο τοῦ Χριστοῦ πρὸς τά ἐκλεκτά σκεύη τοῦ Κυρίου, ὥστε νά καταθέτουν μαρτυρία γι' αὐτόν.

32. Καί κάνοντας αὐτό, ὁ Κύριος ὁ Θεός προετοιμάζει τό δρόμο ὥστε οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι νά ἔχουν πίστη στό Χριστό, ὥστε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο νά ἔχει θέση μέσα στήν καρδιά τους, σύμφωνα μέ τή δύναμή του. Καί μέ αὐτόν τόν τρόπο πραγματοποιεῖ ὁ Πατέρας τίς διαθήκες τίς ὁποῖες ἔκανε πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

33. Καί ὁ Χριστός εἶπε: Ἄν ἔχετε πίστη σέ μένα, θά ἔχετε δύναμη νά κάνετε ὅτιδήποτε θεωρῶ ὠφέλιμο.

34. Καί εἶπε: Μετανοήστε, ὅλα

ἔσεῖς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἔλατε πρὸς ἔμένα, καὶ βαφτιστεῖτε στὸ ὄνομά μου, καὶ ἔχετε πίστη πρὸς ἔμένα, γιὰ νὰ σωθεῖτε.

35. Καὶ τώρα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, ἂν αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση ὅτι αὐτὰ πού σᾶς εἶπα εἶναι ἀλήθεια, καὶ ὁ Θεὸς σᾶς δεῖξει μὲ δύναμη καὶ μεγάλη δόξα κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα ὅτι εἶναι ἀλήθεια, καὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια, ἔχει ἄραγε ἡ μέρα τῶν θαυμάτων πάψει;

36. Ἡ μήπως ἔχουν πάψει νὰ ἐμφανίζονται ἄγγελοι στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων; Ἡ ἔχει ἄραγε ἐκεῖνος κρατῆσει τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ἀπὸ αὐτοῦς; Ἡ μήπως θὰ γίνεῖ αὐτό, ὅσο ὑπάρχει ὁ χρόνος, δηλαδὴ ὅσο θὰ στέκεται ἡ γῆ, δηλαδὴ ὅσο θὰ ὑπάρχει ἔστω καὶ ἓνας ἄνθρωπος ἐπάνω στὸ πρόσωπό της γιὰ νὰ σωθεῖ;

37. Ἰδέστε, σᾶς λέω, Ὅχι. Γιατί εἶναι μὲ τὴν πίστη πού τὰ θαύματα γίνονται, καὶ εἶναι μὲ τὴν πίστη πού οἱ ἄγγελοι ἐμφανίζονται καὶ ἐκτελοῦν τὴ διακονία τους πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπομένως, ἂν αὐτὰ ὅλα ἔχουν πάψει, ἀλίμονο στὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, γιατί εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους καὶ τὰ πάντα εἶναι μάταια.

38. Γιατί κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ σωθεῖ, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, παρὰ μόνον ἂν ἔχει πίστη στὸ ὄνομά του. Ἐπομένως, ἂν αὐτὰ ὅλα ἔχουν πάψει, τότε καὶ ἡ πίστη ἔχει πάψει. Καὶ ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι φοβερή, γιατί εἶναι σὰν νὰ μὴν εἶχε γίνει ἡ λύτρωση.

39. Ὅμως, ἰδέστε, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, διαπιστώνω καλύτερα πράγματα γιὰ σᾶς, γιατί διαπιστώνω ὅτι ἔχετε πίστη στὸ Χριστὸ χάρι τῆς πραότητάς σας. Γιατί ἂν δὲν ἔχετε πίστη πρὸς αὐτόν, τότε δὲν

εἰστε σέ θέση νὰ ἀριθμηθεῖτε μὲ τὸ λαὸ τῆς ἐκκλησίας του.

40. Καὶ πάλι, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω σχετικὰ μὲ τὴν ἐλπίδα. Πῶς εἶναι δυνατό νὰ κατορθώσετε νὰ ἔχετε πίστη ἂν δὲν ἔχετε ἐλπίδα;

41. Καὶ τί εἶναι ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἐλπίζετε; Ἰδέστε, σᾶς λέω πρέπει νὰ ἔχετε ἐλπίδα μεσο τῆς ἐξιλέωσης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς δύναμης τῆς ἀναστάσεως, γιὰ νὰ ἀναστηθεῖτε σέ ζωὴ αἰώνια, καὶ τοῦτο χάρι τῆς πίστεως σας πρὸς ἐκεῖνον σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση.

42. Ἐπομένως, ἂν ἓνας ἄνθρωπος ἔχει πίστη, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ἔχει ἐλπίδα, γιατί χωρὶς πίστη δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει καμιά ἐλπίδα.

43. Καὶ πάλι, ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει πίστη καὶ ἐλπίδα, ἂν δὲν εἶναι πρᾶος καὶ ταπεινὸς στὴν καρδιά.

44. Ἄν εἶναι ἔτσι, ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλπίδα του εἶναι μάταιες, γιατί κανένας δὲ γίνεται δεκτὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παρὰ μόνον οἱ πρᾶοι καὶ οἱ ταπεινοὶ κατὰ τὴν καρδιά. Καὶ ἂν ἓνας ἄνθρωπος εἶναι πρᾶος καὶ ταπεινὸς κατὰ τὴν καρδιά, καὶ ὁμολογεῖ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ἔχει χριστιανικὴ ἀγάπη, γιατί ἂν δὲν ἔχει χριστιανικὴ ἀγάπη δὲν εἶναι τίποτα. Ἐπομένως, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ἔχει χριστιανικὴ ἀγάπη.

45. Καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη μακροθυμεῖ καὶ ἀγαθοποιεῖ καὶ δὲ ζηλοφθονεῖ, δὲν περριφανεῖται, δὲ ζητεῖ τὸ συμφέρον της, δὲν ἐρεθίζεται εὐκόλα, δὲ διαλογίζεται τὸ κακὸ, καὶ δὲ χαιρεται μὲ τὴν ἀδικία ἀλλὰ χαιρεται μὲ τὴν ἀλήθεια, τὰ πάντα ἀνέχεται, τὰ πάντα πιστεύει, τὰ πάντα ἐλπίζει, τὰ πάντα ὑπομένει.

46. Ἐπομένως, ἀγαπημένοι μου

ἀδελφοί, ἂν δὲν ἔχετε χριστιανική ἀγάπη, δὲν εἶστε τίποτα, γιατί ἡ χριστιανική ἀγάπη ποτέ δὲν ἀποτυχαίνει. Ἐπομένως, προσκολληθεῖτε στή χριστιανική ἀγάπη πού εἶναι τό σημαντικότερο πάντων, γιατί τά πάντα ὅπωςδήποτε θά ἀποτύχουν —

47. Ὅμως ἡ χριστιανική ἀγάπη εἶναι ἡ ἀγνή ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί διαρκεῖ γιά πάντα, καί ὅποιος βρεθεῖ νά κατέχεται ἀπό αὐτήν κατά τήν τελευταία ἡμέρα, θά εἶναι πρὸς ὄφελός του.

48. Ἐπομένως, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, νά προσεύχεστε στόν Πατέρα μέ ὅλη τή δύναμη τῆς καρδιάς, νά εἶστε γεμάτοι μέ τήν ἀγάπη αὐτῆν πού ἐκεῖνος ἔχει ἀπονεύσει σέ ὅλους ὅσοι εἶναι εἰλικρινεῖς ὁπαδοί τοῦ Υἱοῦ του, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά γίνετε γιοί τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὅταν παρουσιαστῆ νά εἴμαστε σάν αὐτόν, γιατί θά τόν ἰδοῦμε ὅπως εἶναι, ὥστε νά μπορούμε νά ἔχουμε αὐτήν τήν ἐλπίδα, ὥστε νά μπορούμε νά ἐξαγνιστοῦμε ἀκριβῶς ὅπως εἶναι καί ἐκεῖνος ἀγνός. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Τό βάπτισμα τῶν νηπίων ἀποτελεῖ ἀποτροπιαστική πράξη τοῦ πονηροῦ. Μέ τό Χριστό, χάρη τῆς ἐξιλέωσης, τά παιδιά ζοῦν. Ἡ πίστη, ἡ μετάνοια, ἡ πραότητα καί ἡ ταπεινότητα καρδιάς, τό νά λάβουμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, καί τό νά ὑπομεινουμε μέχρι τέλους μᾶς ὁδηγοῦν στή σωτηρία.

ΜΙΑ ἐπιστολή τοῦ πατέρα μου, τοῦ Μάρμον, γραμμένη πρὸς ἐμένα, τόν Μορόνι, καί ἡ ὁποία εἶχε γραφεῖ πρὸς ἐμένα λίγο μετά τήν κλήση μου στή διακονία. Καί μοῦ ἔγραψε κατά τόν ἐξῆς τρόπο, λέγοντας:

2. Ἀγαπημένε μου γιέ, Μορόνι, ἡ χαρά μου εἶναι πάρα πολύ μεγάλη πού ὁ Κύριός σου Ἰησοῦς Χριστός

σέ σκέφτηκε καί σέ κάλεσε νά ὑπηρετήσεις στόν κληρο του, καί στό ἱερό του ἔργο.

3. Σέ ἀναφέρω πάντα στίς προσευχές μου, προσευχόμενος συνεχῶς πρὸς τό Θεό Πατέρα, στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τέκνου του, Ἰησοῦ, ὥστε ἐκεῖνος, μέ τήν ἀπέραντη καλοσύνη καί χάρη του, νά σε φυλάξει μέχρι τέλους κατά τή δοκιμασία τῆς πίστεως στό ὄνομά του.

4. Καί τώρα, γιέ μου, σοῦ μιῶ σχετικά μέ αὐτό πού μοῦ προκαλεῖ πάρα πολύ μεγάλη θλίψη. Γιατί μοῦ προκαλεῖ μεγάλη θλίψη τό νά δημιουργοῦνται διχογνωμίες ἀνάμεσά σας.

5. Γιατί, ἂν αὐτό πού ἔμαθα εἶναι ἀλήθεια, ὑπάρχουν διχογνωμίες ἀνάμεσά σας σχετικά μέ τό βάπτισμα τῶν μικρῶν παιδιῶν σας.

6. Καί τώρα, γιέ μου, ἐπιθυμῶ νά ἐργαστεῖς μέ ἐπιμέλεια, ὥστε αὐτό τό μεγάλο λάθος νά λείψει ἀπό σᾶς. Γιατί, γι' αὐτό τό σκοπό ἔγραψα ἐτούτη τήν ἐπιστολή.

7. Γιατί ἀμέσως μόλις ἔμαθα αὐτά γιά σᾶς, ρώτησα τόν Κύριο σχετικά μέ αὐτό τό θέμα. Καί ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς ἐμένα μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λέγοντας:

8. Ἀκοῦστε τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Λυτρωτῆ σας, τοῦ Κυρίου σας καί Θεοῦ σας. Ἰδέστε, ἦλθα στόν κόσμο ὄχι γιά νά καλέσω σέ μετάνοια τοὺς δίκαιους ἀλλά τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Οἱ γεροὶ δέ χρειάζονται γιατρό, ἀλλά ἐκεῖνοι πού εἶναι ἄρρωστοι. Λοιπόν, τά μικρά παιδιά εἶναι γερὰ ἐπειδὴ δὲν εἶναι σέ θέση νά διαπράξουν ἁμαρτία. Ἐπομένως, ἡ κατάρα τοῦ Ἀδάμ ἀφαιρεῖται μέ ἐμένα ἀπό αὐτά, ὥστε δὲν ἔχει ἰσχὺ ἐπάνω τους. Καί ὁ νόμος τῆς περιτομῆς καταργεῖται μέ ἐμένα.

9. Μέ αὐτό λοιπόν τόν τρόπο μοῦ

φανέρωσε τό Ἅγιο Πνεῦμα τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως, ἀγαπημένε μου γιέ, γνωρίζω ὅτι ἀποτελεῖ ἱεροπρεπή κοροϊδία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τό νά βαφτίζετε τά μικρά παιδιά.

10. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι τοῦτο πρέπει νά διδάσκετε: μετάνοια καί βάπτισμα σέ ἐκείνους πού εἶναι ὑπόλογοι καί ἱκανοί νά διαπράξουν ἄμαρτια. Μάλιστα, διδάξτε τούς γονεῖς ὅτι πρέπει νά μετανοήσουν καί νά βαφτιστοῦν, καί νά ταπεινωθοῦν σάν τά μικρά παιδιά τους, καί ὅλοι τους θά σωθοῦν μαζί μέ τά μικρά παιδιά τους.

11. Καί τά μικρά παιδιά τους δέ χρειάζονται μετάνοια οὔτε βάπτισμα. Ἰδέστε, τό βάπτισμα εἶναι πρὸς μετάνοια πρὸς ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν γιά τήν ἄφεση ἁμαρτιῶν.

12. Ὅμως μέ τό Χριστό, ἀπό καταβολῆς κόσμου, τά παιδιά ζοῦν. Ἄν δέν εἶναι ἔτσι, ὁ Θεός εἶναι μεροληπτικός Θεός, ἐπίσης καί μεταβλητός Θεός, καί προσωπολήπτης. Γιατί πόσα μικρά παιδιά πέθαναν χωρίς βάπτισμα!

13. Ἄν λοιπόν δέν μπορούσαν τά μικρά παιδιά νά σωθοῦν χωρίς βάπτισμα, αὐτά θά πρέπει νά ἔχουν πάει σέ μιὰ ἀτέλειωτη κόλαση.

14. Ἰδέστε, σᾶς λέω ὅτι ἐκεῖνος πού ὑποθέτει ὅτι τά μικρά παιδιά χρειάζονται βάπτισμα, βρίσκεται στή χολή τῆς πικρίας καί στά δεσμά τῆς ἀνομίας. Γιατί δέν ἔχει οὔτε πίστη, οὔτε ἐλπίδα, οὔτε ἀγάπη. Ἐπομένως, ἂν ἀποκοπεῖ τήν ὥρα πού τό σκέφτεται, θά πρέπει νά πάει στήν κόλαση.

15. Γιατί ἀποτελεῖ φοβερή ἁμαρτία τό νά νομίζετε ὅτι ὁ Θεός σώζει τό ἕνα παιδί ἐπειδή βαφτίστηκε, καί τό ἄλλο πρέπει νά χαθεῖ ἐπειδή δέ βαφτίστηκε.

16. Ἄλιμονο σέ ἐκείνους πού θά διαστρεβλώσουν τούς δρόμους τοῦ Θεοῦ μέ αὐτόν τόν τρόπο, γιατί θά

ἀφανιστοῦν, ἐκτός ἂν μετανοήσουν. Ἰδέστε, μιῶ μέ τόλμη, ἔχοντας ἐξουσία ἀπό τό Θεό, καί δέ φοβάμαι τό τί μπορεί ὁ ἄνθρωπος νά κάνει, γιατί ἡ τέλεια ἀγάπη διώχνει κάθε φόβο.

17. Καί εἶμαι γεμάτος ἀγάπη, πού εἶναι παντοτινὴ ἀγάπη. Ἐπομένως, ὅλα τά παιδιά εἶναι τά ἴδια γιά μένα. Ἐπομένως, ἀγαπῶ τά μικρά παιδιά μέ τέλεια ἀγάπη, καί ὅλα τους εἶναι ἴδια καί μετέχουν τῆς σωτηρίας.

18. Γιατί ξέρω ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι μεροληπτικός Θεός, οὔτε μεταβλητό ὄν. Ἀλλά εἶναι ἀμετάβλητος ἀπό ὅλη τήν αἰωνιότητα σέ ὅλη τήν αἰωνιότητα.

19. Τά μικρά παιδιά δέν μπορούν νά μετανοήσουν. Ἐπομένως, εἶναι φοβερὴ ἁμαρτία νά ἀρνούμαστε τά ἀγνά ἐλέη τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτά, γιατί μέ αὐτόν ὅλα ζοῦν χάρι τῆς εὐσπλαχνίας του.

20. Καί αὐτός πού λέει ὅτι τά μικρά παιδιά χρειάζονται νά βαφτιστοῦν, ἀρνεῖται τά ἐλέη τοῦ Χριστοῦ, καί ἐκμηδενίζει τὴ λυτρωτικὴ δύναμη ἐκείνου καί τὴ δύναμη τῆς ἀνάστασής του.

21. Ἄλιμονο σέ κάτι τέτοιους, γιατί βρίσκονται σέ κίνδυνο θανάτου, κόλασης καί ἀτέλειωτης τυρανίας. Τό λέω θαρρετά. Ὁ Θεός μέ πρόσταξε. Ἀκούστε τα καί δώστε προσοχή, εἰδάλλως θά στέκουν ἐναντίον σας στό βῆμα κρίσεως τοῦ Χριστοῦ.

22. Γιατί ιδέστε, μέ τό Χριστό ὅλα τά μικρά παιδιά ζοῦν, ὡς ἐπίσης καί ὅλοι ἐκεῖνοι πού δέν ἔχουν λάβει τό νόμο. Γιατί ἡ δύναμη τῆς λυτρωσης ἔρχεται πρὸς ὅλους ἐκείνους πού δέν ἔχουν λάβει τό νόμο. Ἐπομένως, αὐτός πού δέν καταδικάζεται, δηλαδὴ αὐτός πού δέν ὑπάγεται σέ καταδική, δέν μπορεί νά μετανοήσει. Καί σέ αὐτούς τό βάπτισμα δέ χρησιμεύει γιά τίποτα.

23. Ὅμως ἀποτελεῖ κοροϊδία στά μάτια τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ ἀρνούμαστε τὰ ἔλεη τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματός του, καὶ τὸ νὰ βασιζόμαστε σὲ νεκρά ἔργα.

24. Ἰδές, γιέ μου, αὐτὸ τὸ πράγμα δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται, γιατί ἡ μετάνοια εἶναι γιὰ ἐκείνους πού ὑπάγονται σὲ καταδίκη καὶ στὴν κατάρα νόμου καταπατημένου.

25. Καὶ οἱ πρῶτοι καρποὶ τῆς μετάνοιας εἶναι τὸ βάπτισμα. Καὶ τὸ βάπτισμα ἔρχεται μὲ τὴν πίστη πρὸς ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν. Καὶ ἡ ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν φέρνει τὴν ἄφεση ἁμαρτιῶν.

26. Καὶ ἡ ἄφεση ἁμαρτιῶν φέρνει πραότητα καὶ ταπεινότητα καρδιάς. Καὶ χάρις τῆς πραότητας καὶ ταπεινότητας καρδιάς ἔρχεται ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος Παράκλητος μᾶς γεμίζει μὲ ἐλπίδα καὶ τέλεια ἀγάπη, ἡ ὁποία ἀγάπη διατηρεῖται μὲ τὸ νὰ προσευχόμαστε μὲ ἐπιμονή μέχρι νὰ ἔλθει τὸ τέλος, ὁπότε ὅλοι οἱ ἅγιοι θὰ κατοικοῦν μὲ τὸ Θεό.

27. Ἰδές, γιέ μου, θὰ σοῦ ξαναγράψω ἂν δὲν πορευτῶ σύντομα κατὰ τῶν Λαμανιτῶν. Ἰδές, ἡ περηφάνεια ἐτοῦτου τοῦ ἔθνους, δηλαδή τοῦ λαοῦ τῶν Νεφιτῶν, ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τοῦ ἀφανισμοῦ τους ἐκτός κι ἂν μετανοήσουν.

28. Νὰ προσεύχεσαι γι' αὐτούς, γιέ μου, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ μετανοήσουν. Ὅμως ἰδές, φοβάμαι μήπως τὸ Πνεῦμα ἔπαψε νὰ μάχεται μαζί τους. Καὶ σὲ τοῦτο τὸ τμήμα τῆς χώρας ἐπιδιώκουν ἐπίσης νὰ καταρτίσουν κάθε δύναμη καὶ ἐξουσία πού προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ἀπαρνοῦνται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο.

29. Καὶ ὅταν ἀρνοῦνται μιά τόσο μεγάλη γνώση, γιέ μου, ὅπως ὁποῖοτε σύντομα θὰ ἀφανιστοῦν, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν οἱ ὁποῖες

εἰπώθηκαν ἀπὸ τοὺς προφῆτες, ὅπως καὶ τῶν λόγων τοῦ ἴδιου τοῦ Σωτήρα μας.

30. Ἐχε γειά, γιέ μου, μέχρι νὰ σοῦ ξαναγράψω ἢ νὰ σὲ ξανασυναστήσω. Ἄμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ἡ δευτέρα ἐπιστολή τοῦ Μόρμον πρὸς τὸ γιό του Μορόνι.

Τόσο οἱ Νεφίτες ὅσο καὶ οἱ Λαμανίτες εἶναι διαφθαρμένοι καὶ ἐκφυλισμένοι. Τυραννοῦν καὶ δολοφονοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ὁ Μόρμον προσεύχεται νὰ βρῆσκειται ἡ χάρις καὶ ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ Μορόνι, πάντα.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ μου γιέ, σοῦ γράφω πάλι γιὰ νὰ ξέρεις ὅτι εἶμαι ἀκόμη ζωντανός, ἀλλὰ γράφω λίγα γιὰ ἐκεῖνο πού εἶναι φοβερά θλιβερό.

2. Γιατί ἰδές, εἶχα μιά σκληρὴ μάχη μὲ τοὺς Λαμανίτες, κατὰ τὴν ὁποία δὲ νικήσαμε, καὶ ὁ Ἄρχαντος ἔπεσε ἀπὸ σπαθί, ἐπίσης καὶ ὁ Λούραμ καὶ ὁ Ἐμρών. Μάλιστα, καὶ χάσαμε ἕναν πολὺ μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς μας ἄνδρες.

3. Καὶ τώρα ἰδές, γιέ μου, φοβάμαι μήπως οἱ Λαμανίτες ἀφανίσουν ἐτοῦτο τὸ λαό. Γιατί δὲ μετανοοῦν, καὶ ὁ Σατανὰς τοὺς κεντρίζει διαρκῶς νὰ ὀργίζονται ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο.

4. Ἰδές, κοπιᾶζω μαζί τους διαρκῶς. Καὶ ὅταν λέω τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ μὲ ἀσθηρότητα, τρέμουν καὶ ὀργίζονται ἐναντίον μου. Καὶ ὅταν δὲ χρησιμοποιοῦ ἀσθηρότητα, σκληραίνουν τὴν καρδιά τους ἐναντίον του. Γι' αὐτὸ, φοβάμαι μήπως τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἔπαψε νὰ ἀγωνίζεται μαζί τους.

5. Γιατί τόσο πολὺ ὀργίζονται ὥστε μοῦ φαίνεται ὅτι δὲ φοβοῦνται τὸ θάνατο, καὶ ἔχασαν τὴν ἀγάπη τους ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο, καὶ δι-

ψούν για αίμα και έκδίκηση διαρκώς.

6. Και τώρα, αγαπημένε μου γιέ, παρόλη τή σκληρότητά τους, εμείς άς κοπιάζουμε με επιμέλεια. Γιατί άν πάσουμε να κοπιάζουμε, θά καταλήξουμε σε καταδίκη. Γιατί έχουμε ένα έργο να εκτελέσουμε ένόσο είμαστε σε τούτο τό σκήνωμα πηλού, για να καταικήσουμε τόν έχθρό κάθε δικαιοσύνης, και να αναπαύσουμε τήν ψυχή μας στό βασίλειο του Θεού.

7. Και τώρα σου γράφω λίγα σχετικά με τά βάσανα έτούτου του λαού. Γιατί σύμφωνα με όσα έμαθα από τόν 'Αμωρών, οι Λαμανίτες έχουν πολλούς αιχμαλώτους, τούς όποιους πήραν από τόν πύργο του Σερρειζά, και ήταν άνδρες και γυναίκες και παιδιά.

8. Και σκότωσαν τούς συζύγους και τούς πατέρες αυτών των γυναικών και των παιδιών, και τίασαν τίς γυναίκες με τίς σάρκες των συζύγων τους, και τά παιδιά με τίς σάρκες των πατέρων τους. Και δέν τούς έδιναν νερό, παρά μόνο λίγο.

9. Και μολαταύτα, αυτός ό φοβερός άποτροπιασμός των Λαμανιτών δέν ξεπερνάει εκείνον του λαού μας στό Μοριάντουμ. Γιατί ιδές, πολλές από τίς κόρες των Λαμανιτών τίς πήραν αιχμαλώτους, και άφού τίς στέρησαν από αυτό πού είναι τό προσφιλέστερο και πολυτιμότερο υπεράνω όλων, τό όποιο είναι ή άγνότητα και ή άρετή —

10. Και άφού τό έκαναν αυτό, τίς δολοφόνησαν με τόν πιο σκληρό τρόπο, βασανίζοντας τό σώμα τους μέχρι θανάτου. Και άφού τό έκαναν αυτό, τρώνε τίς σάρκες τους σάν να είναι άγρια θηρία, έξαιτίας τής σκληρότητας τής καρδιάς τους, και αυτό τό κάνουν σάν σημείο άνδρειοσύνης.

11. "Αχ, αγαπημένε μου γιέ, πώς μπορεί ένας λαός σάν κι αυτόν, πού είναι χωρίς πολιτισμό —

12. (Και μόνο λίγα χρόνια πέρασαν, και ήταν πολιτισμένος και τερπνότατος λαός)

13. "Όμως, άχ γιέ μου, πώς μπορεί ένας λαός σάν κι αυτόν, ό όποιος τέρπεται με τόσο φοβερούς άποτροπιασμούς —

14. Πώς μπορούμε να περιμένουμε ότι ό Θεός θά κρατήσει τό χέρι του κατά τήν κρίση εναντίον μας;

15. 'Ιδές, ή καρδιά μου φωνάζει: "Αλίμονο σε αυτόν τό λαό. "Έβγα με κρίση, ό Θεέ, και κρύψε τίς άμαρτίες τους, και τίς κακίες, και τίς άνομίες, και τούς άποτροπιασμούς από τό πρόσωπό σου!

16. Και πάλι, γιέ μου, υπάρχουν πολλές χήρες με τίς κόρες τους πού παραμένουν στό Σερρειζά, και τό τμήμα των προμηθειών πού δέν πήραν μαζί τους οι Λαμανίτες, ιδές, ό στρατός του Ζενεφί τό πήρε μαζί του, και τίς άφησε να περιπλανιούνται όπουδήποτε μπορούν να βρούν τροφή. Και πολλές γριές γυναίκες έξασθενούν στό δρόμο και πεθαίνουν.

17. Και ό στρατός πού είναι μαζί μου είναι έξασθενημένος. Και τά στρατεύματα των Λαμανιτών βρίσκονται ανάμεσα στό Σερρειζά και έμένα. Και όλοι όσοι κατέφυγαν στό στρατό του 'Ααρών έπεσαν θύματα τής άπαίσιας κτηνωδίας τους.

18. "Αχ, ή έξαχρείωση του λαού μου! Είναι χωρίς τάξη και χωρίς έλεος. 'Ιδές, δέν είμαι παρά μόνο άνθρωπος, και δέν έχω παρά μόνο τή δύναμη άνθρώπου, και δέν μπορώ πιά να τούς επιβληθώ.

19. Και έχουν γίνει φοβεροί στίς διαστροφές τους, και είναι κτηνώδεις σάν εκείνους, χωρίς να αφήνουν κανένα να γλυτώσει, ούτε γέρο ούτε νέο, και εύχαριστιούνται με καθετί εκτός από εκείνο πού είναι καλό. Και τά βάσανα των γυναικών μας και των παιδιών μας επάνω σε όλο τό

πρόσωπο ἐτούτης τῆς χώρας ξεπερνούν τό καθετί. Μάλιστα, ἡ γλώσσα δέν μπορεί νά τό πεί οὔτε μπορεί νά γραφεῖ.

20. Καί τώρα, γιέ μου, δέν ἐπιμένω ἄλλο σέ αὐτήν τήν τρομερή σκηνή. Ἰδέξ, ἐσύ γνωρίζεις τήν ἀνομία ἐτούτου τοῦ λαοῦ. Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι αὐτοί ζοῦν χωρίς ἀρχές, καί δίχως κán αἰσθήματα. Ἡ δέ ἀνομία τους ξεπερνάει τήν τῶν Λαμανιτῶν.

21. Ἰδέξ, γιέ μου, δέν μπορῶ νά τοὺς προτείνω στό Θεό μήν τυχόν καί μέ πατάξει.

22. Ὅμως ἰδέξ, γιέ μου, ἐσένα σέ προτείνω στό Θεό, καί βασιζομαι στό Χριστό ὅτι θά σωθεῖς. Καί προσεύχομαι στό Θεό νά σοῦ χαρίσει τή ζωή σου, γιά νά δεῖς μέ τά μάτια σου τήν ἐπιστροφή τοῦ λαοῦ του πρὸς αὐτόν ἢ τήν ὀλοκληρωτική καταστροφή τους. Γιατί ξέρω ὅτι ὀπωσδήποτε θά ἀφανιστοῦν ἐκτός ἂν μετανοήσουν καί ἐπιστρέψουν σέ αὐτόν.

23. Καί ἂν χαθοῦν, θά εἶναι ὅπως καί μέ τοὺς Ἰαρεδίτες, ἐξαιτίας τοῦ πεισματος τῆς καρδιάς τους, πού ζητοῦν αἷμα καί ἐκδίκηση.

24. Καί ἂν γίνει νά χαθοῦν, ξέρουμε ὅτι πολλοί ἀπό τοὺς ἀδελφούς μας λιποτάκτησαν καί πῆγαν μέ τοὺς Λαμανίτες, ἐπίσης καί πολλοί ἀκόμη θά λιποτακτῆσουν καί θά πάνε μέ αὐτούς. Γι' αὐτό γράψε λίγα πράγματα, ἂν ἐσύ σωθεῖς κι ἐγώ ἀφανιστῶ καί δέ σέ ἰδῶ. Ὅμως ἐλπίζω ὅτι θά μπορέσω νά σέ ἰδῶ σύντομα, γιατί ἔχω ἱερά χρονικά πού θά ἤθελα νά σοῦ παραδώσω.

25. Γιέ μου, νά εἶσαι πιστός στό Χριστό, καί εἶθε αὐτά πού σοῦ ἔγραψα νά μὴ σέ λυπήσουν τόσο πού νά σέ βαρύνουν μέχρι θανάτου. Ἀλλά εἶθε ὁ Χριστός νά σέ ἀνυψώσει, καί εἶθε τά πάθη καί ὁ θάνατός του, καί ἡ παρουσίαση τοῦ σώματός

του πρὸς τοὺς πατέρες μας, καί ἡ εὐσπλαχνία καί μακροθυμία του, καί ἡ ἐλπίδα τῆς δόξας του καί τῆς αἰώνιας ζωῆς νά βρίσκονται στό νοῦ σου γιά πάντα.

26. Καί εἶθε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, τοῦ ὁποίου ὁ θρόνος εἶναι ψηλά στους οὐρανοὺς, καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, πού κάθεται στό δεξι χέρι τῆς δυνάμεως του μέχρι πού τά πάντα θά ὑποταχθοῦν σέ αὐτόν, νά εἶναι καί νά παραμένουν μαζί σου γιά πάντα. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ἡ βεβαιότητα ὅτι τό Βιβλίον τοῦ Μορόν εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπιτυγχάνεται μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τά χαρίσματα τοῦ Πνεύματος δίνονται σέ ἐκείνους πού ἔχουν πίστη. Τά πνευματικά χαρίσματα πάντοτε ἀκολουθοῦν τήν πίστη. Τά λόγια τοῦ Μορόνι μιλοῦν ἀπό τό χῶμα. Ἐλάτε πρὸς τό Χριστό, τελειοποιηθεῖτε μέ αὐτόν, καί καθαγιαστε τήν ψυχὴ σας.

Καί τώρα ἐγώ, ὁ Μορόνι, γράφω μερικά, κατὰ τό πῶς μοῦ φαίνεται σωστό. Γράφω λοιπόν πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς Λαμανίτες. Καί θά ἤθελα νά μάθουν ὅτι πέρασαν περισσότερο ἀπό *τετρακόσια εἴκοσι χρόνια ἀπὸ τότε πού δόθηκε τό σημεῖο τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ.

2. Σφραγίζω λοιπόν αὐτά τά χρονικά, ἀφοῦ πρῶτα πῶ μερικά λόγια ὡς εἶδος προτροπῆς πρὸς ἐσάς.

3. Ἰδέστε, ὅταν θά τά διαβάσετε αὐτά, ἂν εἶναι σοφία τοῦ Θεοῦ νά τά διαβάσετε, θά ἤθελα νά σας ἐξορκίσω νά θυμηθεῖτε πόσο πολυεὐσπλαχνος ὑπῆρξε ὁ Κύριος πρὸς τά τέκνα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ Ἀδάμ μέχρι τήν ἐποχὴ πού ἐσεῖς θά τά λάβετε αὐτά, καί θά τά συλλογιστεῖτε μέσα στήν καρδιά σας.

4. Καί όταν θά τά λάβετε αὐτά, θά ἤθελα νά σᾶς ἐξορκίσω νά ρωτήσετε τό Θεό, τόν Αἰώνιο Πατέρα, στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἄν αὐτά δέν εἶναι ἀλήθεια. Καί ἄν τό ζητήσετε μέ καρδιά εἰλικρινή, μέ πρόθεση πραγματική, ἔχοντας πίστη στό Χριστό, θά σᾶς φανερώσει ὅτι αὐτά εἶναι ἀλήθεια, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

5. Καί μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μπορεῖτε νά γνωρίσετε τήν ἀλήθεια τῶν πάντων.

6. Καί ὅτιδήποτε εἶναι καλό, εἶναι δίκαιο καί ἀληθινό. Γι' αὐτό, τίποτα πού νά εἶναι καλό δέν ἀρνιέται τό Χριστό, ἀλλά ὁμολογεῖ ὅτι αὐτός ὑπάρχει.

7. Καί μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μπορεῖτε νά γνωρίζετε ὅτι αὐτός ὑπάρχει. Γι' αὐτό θά ἤθελα νά σᾶς ἐξορκίσω νά μήν ἀρνεῖστε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, γιατί αὐτός ἐνεργεῖ μέ δύναμη, ἀνάλογα μέ τήν πίστη τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων, τό ἴδιο σήμερα καί αὔριο καί πάντοτε.

8. Καί πάλι, ἀδελφοί μου, σᾶς ἐξορκίζω νά μήν ἀρνεῖστε τά χαρίσματα ἀπό τό Θεό, γιατί εἶναι πολλά, καί ἔρχονται ἀπό τόν ἴδιο Θεό. Καί ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι κατά τούς ὁποίους χορηγοῦνται τά χαρίσματα αὐτά. Ἀλλά εἶναι ὁ ἴδιος Θεός πού ἐνεργεῖ τά πάντα στοὺς πάντες. Καί δίνονται μέ τή φανέρωση τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους, πρὸς ὄφελός τους.

9. Γιατί ἰδέστε, στὸν ἕνα δίνεται μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τό νά διδάξει τό λόγο σοφίας.

10. Καί σέ ἄλλον, τό νά διδάξει τό λόγο τῆς γνώσης μέ τό ἴδιο πνεῦμα.

11. Καί σέ ἄλλον, πάρα πολύ μεγάλη πίστη. Καί σέ ἄλλον, τά χαρίσματα ἰάσεων μέ τό ἴδιο πνεῦμα.

12. Καί πάλι, σέ ἄλλον, τό νά κάνει μεγάλα θαύματα.

13. Καί πάλι, σέ ἄλλον, τό νά προφητεύει σχετικά μέ τά πάντα.

14. Καί πάλι, σέ ἄλλον, τό νά βλέπει ἀγγέλους καί πνεύματα πού τελοῦν διακονίες.

15. Καί πάλι, σέ ἄλλον, ὅλα τά εἶδη γλωσσῶν.

16. Καί πάλι, σέ ἄλλον, τήν ἐρμηνεία γλωσσῶν καί διαφόρων εἰδῶν γλωσσῶν.

17. Καί ὅλα αὐτά τά χαρίσματα ἔρχονται μέ τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ. Καί ἔρχονται σέ κάθε ἄνθρωπο ἰδιαιτέρως, σύμφωνα μέ τό ὅπως αὐτός θέλει.

18. Καί θά ἤθελα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, νά σᾶς ἐξορκίσω νά θυμάστε ὅτι κάθε καλό χάρισμα ἔρχεται ἀπό τό Χριστό.

19. Καί θά ἤθελα, ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί, νά σᾶς ἐξορκίσω νά θυμάστε ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος ἔχθές, σήμερα καί πάντοτε, καί ὅτι ὅλα αὐτά τά χαρίσματα γιά τά ὁποῖα μίλησα, τά ὁποῖα εἶναι πνευματικά, ποτέ δέ θά ἐκλείνουν, ὅσο θά ὑπάρχει ὁ κόσμος, παρά μόνο σύμφωνα μέ τήν ἀπιστία τῶν τέκνων τῶν ἀνθρώπων.

20. Γι' αὐτό πρέπει νά ὑπάρχει πίστη, καί ἐφόσον ὑπάρχει πίστη πρέπει ἐπίσης νά ὑπάρχει ἐλπίδα, καί ἐφόσον ὑπάρχει ἐλπίδα πρέπει ἐπίσης νά ὑπάρχει ἀγάπη.

21. Καί ἄν δέν ἔχετε ἀγάπη δέν μπορεῖτε μέ κανένα τρόπο νά σωθεῖτε στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οὔτε μπορεῖτε νά σωθεῖτε στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἄν δέν ἔχετε πίστη, οὔτε μπορεῖτε ἄν δέν ἔχετε ἐλπίδα.

22. Καί ἄν δέν ἔχετε ἐλπίδα, θά πρέπει ὁπωσδήποτε νά βρῖσκεστε σέ ἀπόγνωση, καί ἡ ἀπόγνωση ἔρχεται ἐξαιτίας τῆς ἀνομίας.

23. Καί ὁ Χριστός πράγματι εἶπε στοὺς πατέρες μας: "Ἄν ἔχετε πίστη μπορεῖτε νά κάνετε τά πάντα, ὅσα κρίνω ὅτι εἶναι ὠφέλιμα.

24. Καί τώρα μιλω πρὸς ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς — ὅτι ἂν ἔλθει ἡ μέρα πού ἡ δύναμη καί τὰ χαρίσματα τοῦ Χριστοῦ θά ἔχουν ἐκλείψει ἀπό ἐσᾶς, θά εἶναι ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας.

25. Καί ἀλίμονο στά τέκνα τῶν ἀνθρώπων ἂν αὐτή εἶναι ἡ περίπτωση. Γιατί δέ θά ὑπάρχει κανένας πού νά κάνει καλό ἀνάμεσά σας, ὄχι, οὔτε ἕνας. Γιατί ἂν ὑπάρχει ἕνας ἀνάμεσά σας πού νά κάνει καλό, θά ἐνεργεῖ μέ τή δύναμη καί τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ.

26. Καί ἀλίμονο σέ ἐκείνους πού θά τὰ ἐξαλείψουν αὐτά καί πεθάνουν, γιατί πεθαίνουν μέσα στίς ἁμαρτίες τους, καί δέν μποροῦν νά σωθοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καί τό λέω σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, καί δέ λέω ψέματα.

27. Καί σᾶς ἐξορκίζω νά θυμάστε ὅλα αὐτά, γιατί γρήγορα ἐρχεται ὁ καιρός πού θά ξέρετε ὅτι δέ λέω ψέματα, γιατί θά μέ ἰδεῖτε στό βῆμα τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Κύριος ὁ Θεός θά σᾶς πεῖ: Δέ σᾶς διακήρυξα τὰ λόγια μου, τό ὅποια εἶχαν γραφεῖ ἀπό ἐτοῦτον τόν ἄνθρωπο, σάν νά φωνάζει κάποιος ἀπό τούς νεκρούς, μάλιστα, ἀκριβῶς σάν νά μιλάει κάποιος ἀπό τό χῶμα;

28. Ἐγώ τὰ διακηρύττω αὐτά πρὸς ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν. Καί ἰδέστε, θά βγοῦν ἀπό τό στόμα τοῦ παντοτινοῦ Θεοῦ. Καί ὁ λόγος του θά συρίζει ἀπό γενεά σέ γενεά.

29. Καί ὁ Θεός θά σᾶς δείξει ὅτι αὐτό πού ἔχω γράψει εἶναι ἀλήθεια.

30. Καί πάλι θά ἤθελα νά σᾶς ἐξορκίσω νά ἔλθετε πρὸς τό Χριστό, καί νά κρατᾶτε γερά κάθε καλό χάρισμα, καί νά μὴν ἀγγίξετε τό πονηρό χάρισμα, οὔτε οτιδήποτε ἀκάθαρτο.

31. Καί ξύπνα, καί σήκω ἀπό τό

χῶμα, Ἱερουσαλήμ. Μάλιστα, καί φόρεσε τὰ ἐνδύματα τῆς μεγαλοπρέπειάς σου, κόρη τῆς Σιών, καί στερέωσε τούς πασσάλους σου καί πλάτυνε τὰ ὄρια σου γιά πάντα, ὥστε νά μὴν ντρέπεται πιά, ὥστε οἱ διαθήκες τοῦ Αἰώνιου Πατέρα τίς ὁποῖες ἔχει συνάψει μέ ἐσένα, ὃ οἶκε τοῦ Ἰσραήλ, νά μπορέσουν νά ἐκπληρωθοῦν.

32. Μάλιστα, ἐλάτε πρὸς τό Χριστό, καί τελειοποιηθεῖτε μέ αὐτόν, καί ἀρνηθεῖτε ἀπό τούς ἑαυτούς σας κάθε ἀνοσιότητα. Καί ἂν ἀρνηθεῖτε ἀπό τούς ἑαυτούς σας κάθε ἀνοσιότητα καί ἀγαπάτε τό Θεό μέ ὅλη τή δύναμή σας, τό νοῦ καί τήν ἰσχύ σας, τότε εἶναι ἡ χάρη του ἀρκετή γιά σᾶς, ὥστε μέ τή χάρη του νά γίνετε τέλειοι μέ τό Χριστό. Καί ἂν μέσο τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ εἶστε τέλειοι μέ τό Χριστό, δέν μπορεῖτε μέ κανένα τρόπο νά ἀρνηθεῖτε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

33. Καί πάλι, ἂν ἐσεῖς μέσο τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ εἶστε τέλειοι μέ τό Χριστό, καί δέν ἀρνεῖστε τή δύναμή του, τότε καθαγιαζεστε μέ τό Χριστό μέσο τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ, διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ πού χύθηκε, τό ὅποιο εἶναι στή διαθήκη τοῦ Πατέρα πρὸς ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας, ὥστε νά ἀγιασθεῖτε, νά εἶστε χωρίς κηλίδα.

34. Καί τώρα σέ ὅλους σας λέω: ἔχετε γειά. Ἐγώ σύντομα θά πάω νά ἀναπαυτῶ στόν παράδεισο τοῦ Θεοῦ, μέχρι τό πνεῦμα μου καί τό σῶμα μου πάλι νά ξαναενωθοῦν, καί νά προσαχθῶ θριαμβευτικά στόν ἄερα, γιά νά σᾶς συναντήσω ἐμπρός στό ἀρεστό βῆμα τοῦ μεγάλου Ἰεχωβά, τοῦ Αἰώνιου Κριτῆ τόσο τῶν ζώντων ὅσο καί τῶν νεκρῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ

[Περίπου 421 μ.Χ.]

